Biblioteca pală
ODORHEIU-SECUIESC

VOTUL DE LEMN

• FRAUDA • ELECTORATUL • ERORILE

pag. 2

GEPA

Calea
Dorobanților
nr. 111
București

un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

Electro Center

• ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII • POLEMICI •

Flacăra

• Fondată în 1911 • Nr. 40 • 7 — 13 X 1992 •

**Michael Jackson
acuză dureri în gît
și își amînă concertul
de la Izmir.
Ciudat, l-a prins de braț,
nu de gît !...**

• POVESTIRI DIN ISTANBUL

pag. 8

• „M-AU DAT AFARĂ CA SĂ FURE CA-N CODRU"

pag. 11

• Un pistol Makarov se vinde cu 300 de dolari

• Cît costă un măgar

pag. 5

• Pentru 100 de lei l-au lăsat în chiloți

pag. 8

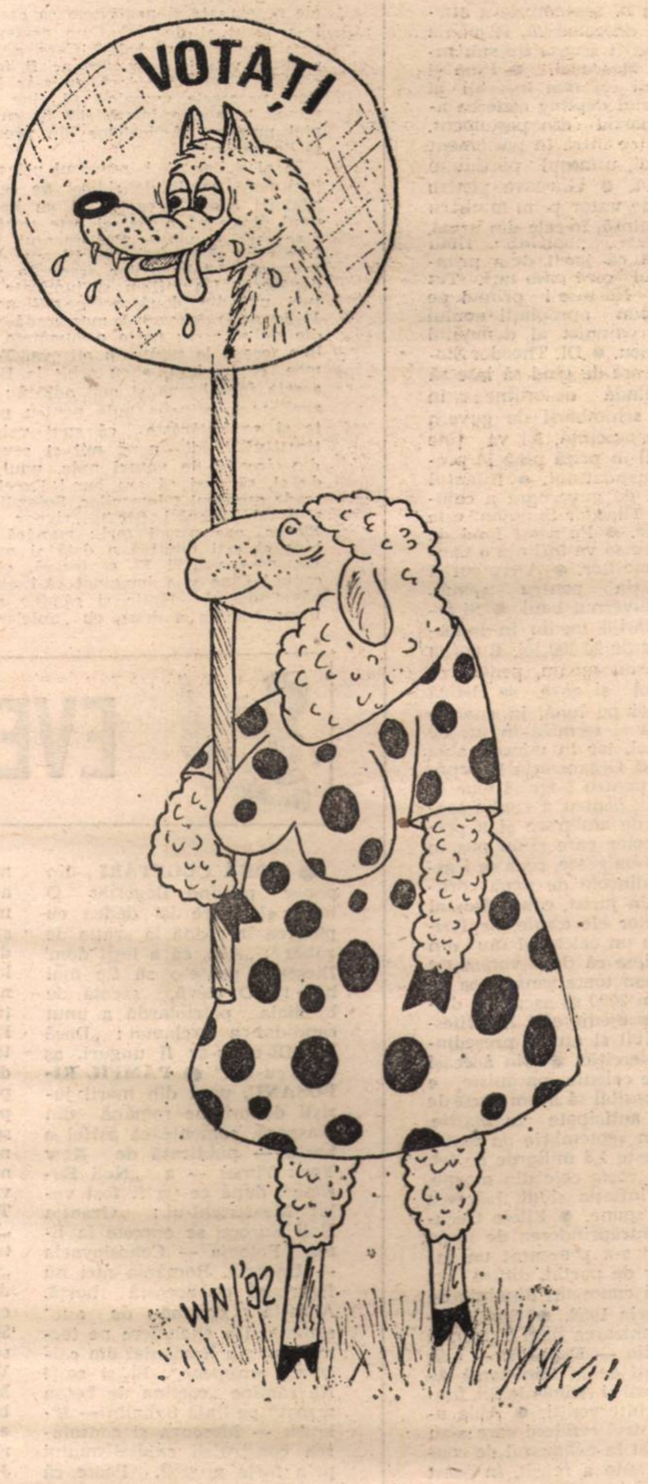

CINE FURĂ REVISTA „REBUS"

În ziua de 18 septembrie 1992, organele Secției 2 Poliție București i-au surprins pe numiții IONIȚĂ ȘTEFAN – domiciliat în București, bdul 1 Decembrie 1918 nr. 68, bl. V 25, sc. 1, ap. 103, sect. 3, fără ocupație, cu antecedente penale (tîlhărie în 1973, furt în 1977), în vîrstă de 35 de ani, căsătorit, tată a 2 copii – și pe NICA ELENA – domiciliată în București, Cal. Floreasca nr. 64, sect. 1, fără ocupație, cu antecedente penale (furt în 1985), căsătorită, mamă a 2 copii – în timp ce aceștia încercau să comercializeze 516 exemplare din revista REBUS nr. 6/1992, furate din tipografie, înainte de-a fi puse oficial în circuitul comercial.

Din declarațiile învinuiților rezultă că furtul a fost săvîrșit în secția Haris a Imprimeriei Coresi, de către un anume Viorel, care a primit de la aceștia, suma de 2 500 lei, față de 15 480 lei cît era contravaloarea revistelor.

Urmare intervenției poliției, revistele REBUS furate au fost restituite proprietarului acestora, respectiv, S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A.

Așteptăm însă ca, în scurt timp, cu ajutorul conducerii Imprimeriei Coresi, organele de poliție să identifice și pe autorul furtului în cauză, nu numai pe complicii săi. Societatea noastră își rezervă dreptul de a plăti o recompensă persoanei care, prin informațiile furnizate, determină rapid această identificare.

Pînă atunci se completează dosarul infractorilor deja identificați care, prin dispoziția procuraturii, urmează să fie trimiși în judecată. Pentru fapta comisă, aceștia sînt pasibili de pedepse cu închisoarea între 1 și 7 ani, potrivit codului penal actual.

În cercetarea organelor de poliție se află și numitul VASILE SORIN din București, care a furat 900 reviste REBUS nr. 3/1992 din Imprimeria Coresi. Dintre acestea au fost recuperate 412 exemplare, infractorul urmînd să suporte contravaloarea celor comercializate – 14 540 lei – și pedeapsa stabilită de instanța de judecată.

Numitul PĂUN VASILE – domiciliat în București, str. Petre Ispirescu nr. 6, bl. 8A, et. 4, ap. 16, sector 4, în vîrstă de 39 de ani, difuzor de ziare în Piața Romană, a primit, în ziua de 17 septembrie 1992, de la o persoană necunoscută (țigan), 50 de reviste REBUS cu 17 lei/ex., pe care le-a vîndut cu prețul oficial de 30 lei/ex. Depistarea sa a fost asigurată de echipa specială de detectivi care veghează asupra comercializării publicațiilor noastre.

Cazul acesta a fost sesizat organelor de poliție care urmează să ia măsurile ce se impun.

În vederea stopării scurgerii revistelor REBUS pe căi ilicite, solicităm și sprijinul publicului nostru cititor. Astfel, îl rugăm ca, atunci cînd sesizează, în rețeaua de difuzare, reviste nefinisate (necapsate sau netăiate), să ne anunțe de urgență, întrucît, de regulă, asemenea publicații sînt scoase, în mod ilegal, din tipografie.

CORNELIU OLTEANU ■

POLITICĂ

Cronica de trei minute

● „Avem de-a face cu o reconquistă comunistă“, a declarat unul dintre liderii bucureșteni ai Ligii Studenților, comentînd rezultatele alegerilor de la 27 septembrie 1992. ● La rîndul său, fostul lider al demonstrației anticomuniste maraton din Piața Universității, dl. Marian Munteanu, acum șef al partidului Mișcarea pentru România, este de părere că în 27 septembrie tinerii nu au ieșit la vot. În schimb, au votat disciplinat pensionarii, încrezători în F.D.S.N. și dl. Ion Iliescu. ● Marșul și mitingul de marți, 6 octombrie 1992, organizat de tinerii din București, poate fi considerat un test. ● Se pare că rădăcinile răului sînt mult mai adînci decît o simplă participare la vot. Săptămîna trecută, în particular, unul dintre observatorii străini la alegerile de la 27 septembrie a afirmat că, deocamdată, România nu poate fi scoasă de sub influența Moscovei. ● Pînă și dușmanii cei mai înfocați ai P.N.L.-ului deplîng căderea acestui partid din parlament, în timp ce intră în parlament P.S.M.-ul, urmașul partidului comunist. ● Gîlceava pentru postul de viitor prim-ministru a fost stinsă, în cele din urmă, în F.D.S.N., „bătrînii“ fiind convinși că jocul de-a prim-ministrul cere oase tari. Tot Adrian Năstase-i primul pe listă, spun apropiații noului partid comunist al domnului Ion Iliescu. ● Dl. Theodor Stolojan n-are de gînd să lase să se întindă dezordinea în timpul schimbării de guvern și, în consecință, își va ține miniștrii în priză pînă la predarea mandatului. ● Bilanțul „Un an de guvernare a cabinetului Theodor Stolojan“ este cvasi-roz. ● Pe acest fond de încredere se va înființa o bancă a șomerilor. ● A crescut și contribuția pentru șomaj. N-are guvernul bani. ● Și totuși salariul mediu în industrie este de 20 000 lei. E vorba de salariul mediu, pentru că în petrol și gaze se cîștigă 39 000 lei pe lună, în energie electrică și termică în jur de 34 000 lei, iar în minerit abia 32 000. ● Organizația Internațională pentru Migrări vine în România pentru a studia tendințele de emigrare și a prezenta, celor care și-au pus în gînd să emigreze, ceea ce-i așteaptă dincolo de noua cortină. ● Un jurist, cunoscător al chichițelor electorale, ne fericește cu un calcul al său din care reiese că dacă votăm tot așa, avem toate șansele ca de Revelion 2000 să ascultăm discursul președintelui Ion Iliescu, posibil și atunci președinte în exercițiu. ● Din aceeași sferă de calcule optimiste, e foarte posibil să avem parte de alegeri anticipate în martie. Cele din septembrie au costat mult peste 1,5 miliarde de lei. Cît vor costa cele din martie, numai inflația și dl. Isărescu ne pot spune. ● Zilele trecute, la întreprinderea de licori „Zarea“ s-a prezentat un instructor de partid, dintre cei vechi și cunoscuți dinainte de decembrie 1989. ● Banii pentru organizarea Zilei României la Sevilla — Expo '92 — au fost luați de la Ministerul Agriculturii și Alimentației, fondul de intervenții. ● Abia unul din trei cetățeni care s-au prezentat la examenul de conducere auto a reușit, în acest an, să-și ia carnet, anunță o statistică oficială.

EUGEN MIHĂESCU ■

Votul de lemn

CRIMA DIN ORIENT-EXPRES

Undeva, în Europa, un tren aleargă prin noapte. Se comite o crimă, există mai mulți suspecți și, în final, Agatha Christie ne lămurește că fiecare din ei a înfipt pumnalul în victimă. Cu alte cuvinte, deși fiecare a acționat pe cont propriu și din motive distincte, rezultă, în cele din urmă, o adevărată coaliție asasină.

Tot undeva, în Europa, un popor aleargă prin noapte (chiar dacă se pare că se cam crapă de ziuă, tot noapte e...). Se „comit“ alegeri, toată lumea „înfige“ votul în urnă și, în final, bunul simț ne lămurește că există mai mulți suspecți. Trei. Fiecare din ei, deși a acționat pe cont propriu și din motive distincte, a înfipt fără ezitare pumnalul, alcătuind împreună o coaliție macabră, care a ucis șansele României de a se elibera acum, măcar acum, de sclavia comunistă și de erorile sale: sărăcia, mizeria, lenea, ignoranța ș.a.

Iată numele celor trei: frauda, electoratul, erorile de campanie.

Frauda

Alegerile de la 27 septembrie ridică semne de întrebare majore. În primul rînd, accesul observatorilor LADO în circumscripții a fost interzis într-un moment cheie — duminică după-amiază — astfel încît verificarea datelor din procesele verbale electorale și centralizarea lor s-au făcut în afara controlului calificat cu tehnică de calcul). În aceste condiții, orice considerații privind incorectitudinea prelucrării datelor stau în picioare, mai ales că, circa 80 la sută din procesele verbale prezintă ștersături și corecturi, multe din ele nesemnate și neatestate ca atare. Cine le-a făcut și de ce? Cum arătau inițial aceste procese verbale? Care a fost repartiția voturilor și care ar fi fost procentajele rezultate dacă nu s-ar fi modificat procesele verbale? Și cine va răspunde la aceste întrebări? Și cui? Opiniei publice? Articolelor din presă? Hai să fim serioși!

În al doilea rînd, numărul uriaș de voturi nule umple de ridicol pe cei ce au păstorit aceste alegeri: ei au hotărît că unul din nouă alegători este tembel cînd i se cere să voteze Parlamentul, iar cînd i se cere să-l voteze pe Iliescu, de pildă, proporția tolomacilor scade la unu din douăzeci! Un milion și jumătate de voturi nule din douăsprezece milioane (circa 12 la sută) înseamnă mascaradă și parodie de alegeri: peste o jumătate de milion (cca 5 la sută), nu altceva. Toată lumea, contrariată, e cu ochii la BEC, dar acesta face bezna și mai adîncă: se „reanalizează“ voturile nule pentru președinte și se hotărăște că sunt valabile — țineți-vă bine! — nouă mii și ceva; adică din circa 66 de voturi nule, unul, dragul de el, să vezi că era bun! Excelent, iar scade numărul tolomacilor. Splendid! Președintele becului (sic!), „signor giudice“ Florea, are nervii tari: numără o dată bine și mai numără o dată și mai bine. Ce, nu-i voie?! El centrează, el dă cu capul! Cine și-a imaginat că-i altfel n-a păpat destul lăptic și rămîne mic. Va urma repriza a doua, cu „nulele“ pentru Parlament: un milion și jumătate de „reanalizări“. Să te ții! Deschideți pariurile: cîte nule credeți că vor fi scoase din comă? Și în beneficiul căror formațiuni politice? Greu de ghicit, nu-i așa?

Din două, una: ori voturile nule sunt chiar... nule și-n cazul acesta (peste 10 la sută) alegerile sunt defectuoase, ori voturile respective nu sunt chiar „atît de“ nule și-n cazul acesta e ceva putred în amărîta noastră de Danemarcă. În ambele cazuri, în orice țară civilizată, alegerile s-ar anula. Dar nu la noi, unde vocația unicității e solidă, ca monolitul de care tot vorbea mobilizator fostul Reales.

În al treilea rînd și ultimul (fără, însă, a epuiza obiecțiile), vreo 10 la sută din alegători n-au votat acasă; a dat brusc strechea plimbării peste ei și s-au trezit dînd cu votu-n urnă între două trenuri, că doar era duminică, zi de navetă intensă și de transhumanță neabătută prin alimentarele vecinilor. Chiar așa? De fapt, românii se zbat să supraviețuiască, pur și simplu. Mizeria, foamea, șomajul sunt omniprezente; nivelul de trai e mai scăzut chiar și decît cel din 1989. În aceste condiții, o minimă decență ne obligă să punem sub semnul îndoielii existența reală a peste un milion de „plimbăreți electorali“. Dar ei există pe listele de vot separate! De unde să fi apărut aici, departe de casă, de familie? Sunt ei, cumva, dintre cei care nu s-au prezentat la vot? Și dacă da, cine să-i fi trecut pe liste, cu nume, adrese și numere de buletin, cine cunoaște aceste date? Cine să le vadă buletinele ștampilate și să-i întrebe dacă într-adevăr au votat? Și cum „au votat“ acești plimbăreți, care este clasamentul partidelor pe aceste liste separate? Iată întrebări care vor rămîne, și ele, fără răspuns. Sigur că au existat călători care au votat departe de casă. Dar 10 la sută dintr-un electorat sărac lipit?! Haida-de! Să fim serioși, în România încă se crapă de foame, nu de plictiseală!

Și, ca să avem tabloul complet, să adăugăm mîna de ajutor întinsă de TVR, IRSOP și INFAS, tovarăși de nădejde ai manipulării.

Electoratul

Analizele spun că voturile pentru conservatori (FDSN), pentru cei care ne vor aduce stagnarea și izolarea politică, precum și degradarea economică și socială, au venit de la bătrîni, de la țărani, de la femei, de la populația din orașele mici. John Locke spune: „O educație de sclav naște un caracter de sclav“. Și mai spune și Heraclit: „Caracterul omului este destinul său“ — cu alte cuvinte, cum ți-e firea, așa ți-e fapta și, deci, așa ți-e soarta.

45 de ani de sclavie comunistă și 20 de revoluție culturală n-au izbutit, slavă Domnului, să populeze meleagurile noastre cu aberația numită „omul de tip nou“. Eu, personal, n-am întîlnit așa ceva nici în metrou, nici la coadă la zahăr; tot ce-am văzut sunt oameni normali, care mai prost sau mai inteligent, care mai mitocan sau mai civilizat, dar oameni normali. La 27 septembrie s-a votat normal. Nu e nici un paradox aici, pur și simplu nu s-au votat idei și ideologii, ci **reprezentări și persoane.** Întreabă un sclav cum își reprezintă libertatea; vei afla, uimit, că ea înseamnă lene, siguranța culcușului și a blidului de ciorbă, zîmbetul și vorba dulce a stăpînului. După o viață întreagă de suferință, necunoscînd condiția de om liber, sclavul își reprezintă fericirea ca pe o sclavie zîmbitoare, moțată cu trei trandafiri în grădină... Trecînd în revistă electoratul care a votat masiv pentru FDSN, trebuie spus că etichetele jignitoare la adresa sa nu-și au rostul (deși tentația există din belșug!). A fost, 45 de ani, segmentul cel mai lovit al societății românești și trebuie să-l înțelegi așa cum e, iar dacă-i ceri voturile (ca să te pui în slujba lui, în fond), e bine să o faci pe limba sa.

Erorile de campanie

Dacă mîine s-ar organiza un referendum „Libertate sau Sclavie“, rezultatul ar fi 100%—0%. Dacă alternativa ar fi „Democrație sau Comunism“, scorul probabil este, să zicem, 97%—3%. În cazul „Capitalism sau Comunism“, prima opțiune ar putea să scadă spre 80%. Ș.a.m.d. În cazul „Convenția Democratică sau FDSN“, alegerea se nivelează (și rezultatele, de fapt, se cunosc deja).

Este o utopie să-ți imaginezi că într-o campanie electorală — și încă într-una cotonogită fără prea multe fasoane — poți să-i explici fulgerător unui popor întreg identitatea sofisticată dintre FDSN și... sclavie. Chiar și în această pagină ea sună ca o enormitate. Intelectualii, în general, o pot înțelege, tinerii, în general, o pot accepta, dar pensionarul care-și vînează disperat rația de zahăr nu e tentat de dialectica politicii iar țăranul nici atît. Acesta din urmă, de pildă, vrea să știe cine-i dă pămîntul și cine i-l ia — restul e treaba lui; și nu-i place să fie sîcîit: ce „convenție“, ce-i aia, „cheia“ știe el ce e, dar de ce o cheie și nu un măr, sau o roată, ori altceva? Oricum, un lucru e cert: intelectualii și tinerii erau cuceriți din pornire, cel care trebuia cucerit era electoratul FDSN-ului; dar nu la spartul tîrgului, cu o floare (scrisoarea către „badea Grigore“, superbă în omenia ei tristă și în... ineficacitatea ei), care n-are cum să aducă primăvara.

Eroarea de fond a campaniei electorale a opoziției au constituit-o forțarea ușilor deschise și ocolirea cu obstinație a celor închise. Absența omului mărunt, a țăranului, a bătrînului, a femeii muncite și chinuite, cu viața lor concretă și problemele de fiecare zi și prezența pînă la sațietate a abstracțiilor și generalităților de genul „schimbare“, „democrație“, „legalitate“, „instituții“, „fermitate“, „principii“ etc. etc. au frustrat opoziția de cel puțin 15—20% din voturile exprimate.

Succesul din februarie s-a dovedit un sfetnic inabil pentru septembrie. Analizele și concluziile trebuie să fie realiste.

EUGEN CHIROVICI ■

EVENIMENTE MARI...

● **DOUĂ CUGETĂRI** din popor privind alegerile. O babă electoare își dădea cu părerea la coadă la „rația de zahăr“: „Acu, că a ieșit dom' Iliescu, poate-o să fie mai bine!“. O elevă, șocată de bîlbîiala patriotardă a unui candidat a exclamat: „Dacă UDMR-ul n-ar fi unguri, aș vota cu ei!“ ● **PAMFIL RIPOȘANU**, unul din marii juriști de origine română din diasporă, comentează astfel o hartă — publicată de New York Times — a „Noii Europe“, după ce va fi fost votat Maastricht-ul: „Granița Noii Europe se oprește la linia Polonia — Cehoslovacia — Ungaria. România nici nu figurează pe această hartă. Această „cortină de aur“ semnifică o excludere pe termen lung a României din calculele europene“. Ei și ce?! Ne rămîne „cortina de beton armat“ pe linia Sahalin — Irkutsk — Moscova și consolarea construirii capitalismului prin forțe proprii. Poate că merită să cităm aici o lege a lui Murphy: „Cînd ceva nu merge, ia un ciocan mai mare“ ● „**BUCURIA** cu care a fost primit la Sevilla, unde mii de spanioli și de turiști străini din toată lumea (n.n. deci, nu de turiști străini din localitate) l-au ovaționat minute în șir, vizitele și discuțiile cu primii miniștri din Italia și Spania... constituie tot atîtea dovezi ale prețuirii de care se bucură România și președintele său. Practic (n.n. probabil și teoretic) se poate spune că președintele României a cucerit Vestul“. Textul nu a apărut în „Scînteia“ după vizita domnului Ceaușescu în Tanganica frățească, ci în „România Mare“ sub semnătura lui Florian Popa Micșan „nominalizat personal“ de domnul „mototolu“ pe lista celor care urmau să plece în Spania. Scriitorul de dări de seamă Micșan cucerește astfel Vestul. Se spune chiar că M.S. Juan Carlos ar fi întrebat: „Bine, bine, ăla cu pixul e Micșan, dar cel brunet, care rîde tot timpul, cine-i?“ ● **JUDEȚUL GORJ**, care e campionul voturilor acordate P.S.M.-ului, deține și recordul pe țară al numărului de cauze penale la mia de locuitori. Aici s-au săvîrșit cele mai originale crime din toată istoria mondială a delictelor sinistre între care trei omoruri cu făcălețul. În pregătire, strangulări cu șiretul de la teniși, otrăviri cu rachiu de „Dero“ și întîlniri de lucru cu Verdeț ● **ALEGERILE** nu s-au încheiat. Votați-l pe profesorul Livius Fișteag, un republican autentic, nu unul de campanie cum e profesorul Mânzatu, cel care l-a vindecat două zile de cancer pe Amza Pelea. Singura problemă e că Livius Fișteag e candidat republican pentru funcția de guvernator al statului New Hampshire — Statele Unite ● **CEA MAI INTERESANTĂ** anchetă pe care o poate realiza I.R.S.O.P.-ul ar fi aceea privind preferințele electorale ale celor 700 000 de șomeri. Ancheta ar fi și mai interesantă dacă va fi concepută mai spre iarnă, cînd numărul șomerilor va crește la 1,2 milioane, adică 11 la sută din totalul populației active. Un calcul pesimist ne spune că, în acest ritm, în zece ani numărul total al șomerilor va fi egal cu numărul total al alegătorilor. Un calcul optimist ne indică același lucru ● **E PUBLICATĂ**, ca în Alexandre Dumas, după treizeci de ani, o plîngere a savantului Constantin C. Giurescu la o editură prin care se dezvăluia faptul că un alt savant, Alexandru Piru, lua — fără să indice sursele — pagini întregi din cărțile istoricului. „Fără să folosească ghilimelele“ precizează domnul Giurescu. Acuza e tîrzie și lipsită de eleganță: în 1962 era mare lipsă de zahăr, ulei și ghilimele. Ulterior, cînd s-au mai găsit ghilimele, profesorul Piru a scris, precum bine se știe, cărți care n-aveau nimic personal, ci numai citate și ghilimele ● **MARȚI**, 29 septembrie, la ora 20,30 doi cîini încîrligați erau asistați, în fața clădirii guvernului din Piața Victoriei, de o haită întreagă. La spectacol, manifestau o vie participare și doi din soldații gărzii. Cîinii au fost descîrligați de un cetățean responsabil cu „Opel“ care a întrebuințat în acest sens piciorul ● **DIRECTORUL** coordonator al turneului Romanian Tennis Oper mărturisește că a fost unu din oamenii lui Pacepa. Ma brînză! Surpriza ar fi fost adevărat mare dacă măca

POLITICĂ

INFAS ŞI MÎNA NEAGRĂ A IRSOP

Ecourile alegerilor legislative şi prezidenţiale par a se stinge treptat, discret, calculat. Pluteşte, totuşi, o undă de nelinişte în aer. De neîncredere, mai exact spus. Ne-au păcălit din nou Iliescu şi camarila sa ? Poate că nu, poate că da. Tot ce se poate, zic cei mai sceptici. Scenariile se pot face nu doar în stradă şi la Piaţa Universităţii, ci şi pe calculator. Chiar mai ingenios. Neadmiterea specialiştilor LADO la „numărarea bobocilor" vorbeşte despre aşa ceva. Dacă s-au făcut „ciordeli" la actuala campanie electorală, aspectul este de actualitate, întrucît s-au făcut fraude la lumina zilei şi a serii, mai ales.

Oamenii rămîn interzişi la un aspect. Dl Petre Roman trebuie să ştie cine a plătit INFAS-ul în mai '90 ! Tot dînsul trebuia să prevină specialiştii şi reprezentanţii partidelor în legătură cu faptul că firma INFAS din Germania a lucrat cu specialişti de la IRSOP. Cu oameni de teren, mai exact spus, care centralizau datele. Calculatoarele sînt cuminţi. Înghit ce se bagă în ele. Specialiştii sînt la fel de cuminţi. Depinde cine îi plăteşte. Noi, însă, am lăsat pe moment rigiditatea calculatoarelor la o parte şi ne-am coborît în iureşul străzii şi al crîşmelor. Nu spunea Dostoievski faptul că a cunoscut Roma mai degrabă din crîşmele periferice decît din marile muzee ? La masa verde, faţă-n faţă, am auzit unele replici pe care nu credeam să le pot auzi vreodată. Ele infirmă, categoric, zvonul că poporul e prost, că au mers la vot ca turma la păscut. Altceva a fost pînă la urmă la mijloc. Activiştii comunişti aveau jocul electoral la mînă şi la picior. Ei aveau o experienţă de 45 de ani. Romanticii conducători ai partidelor noastre istorice au fost cu adevărat romantici, uitînd că nu au de-a face cu Londra, ci cu Lipscani-ul. Asta e. Deocamdată. A ne iluziona că este altceva, este o nouă iluzie timpurie.

„La Mama Leone"

Localul privatizat „La Mama Leone" se află undeva la intersecţia străzilor Acvilei cu Sirenelor. În spatele Poştei Puişor din sectorul 5 al Capitalei. Din cînd în cînd aici se bea o bere bună. Discuţiile n-au pornit ca din senin, ci ele erau deja demarate binişor. Multă vină se dă tocmai pe ex-premierul Petre Roman, care n-a făcut suficientă „distincţie" între un trandafir şi o tufă, dar şi pentru unele aspecte prolixe din activitatea sa. Deşi este socotit „cel mai frumos şi politicos om al anului", asta nu mai ajută la nimic. „Cum rămîne cu vilele din Primăverii ? Dar cu AIRBUS-urile contractate la sume groaznice pentru buzunarul gol al ţării ?! Cum rămîne cu privatizaţii lui Severin ?", întreabă nea Roşca, iar dl Bulai îi ia apărarea, spunînd că s-a vorbit mult rău în numele lui Roman, mai ales după cearta cu „babacu". Roman şi ai săi tehnocraţi au încercat cîteva pîrghii ale reformei. Arunc o nadă. „Reforme, reforme, dar oamenii lui Iliescu : Bîrlădeanu şi Marţian, puneau frînă la roata din faţă" ...a spus Ilie Şerban, din strada Ion Creangă. „Iliescu nu s-a băgat la mica ciupeală, ca Roman, cu boutiqurile neveste-sii; le avea dinainte pe toate", a spus nea Fane. Nea Stelică, zis şi Croitorul (i-au desfiinţat unitatea privatizaţii, cei care au avut „parai" mai mulţi), zice : „Cei din fruntea ţării şi a bucatelor şi-au împărţit între ei diplomele şi medaliile ; dar şi fondurile din contul „LIBERTATEA" şi chiar din conturile secrete ale lui Ceauşescu". Se pronunţă trei nume : Iova Aurel, zis Baban, Iova Constantin, zis Limbă, şi Atanasie Stănculescu, zis Gipsomanul. N-am înţeles exact dacă vreunul dintre ei ştie despre acele maşinaţiuni subversive, „pen'că", aşa zice nea Tudorică : „Au moşit-o cu Legea fondului funciar şi ce-a ieşit ? Dar cu Legea 42/1990, completată cu Legea 93/1992, ce-a ieşit ? Fiul meu a avut braţul ciuruit. Au mîncat porcii mărgăritarele dintre grăunţe"...

Arunc o altă vorbă pe tarabă, cum se spune. Ce fel de alianţe, ce fel de coaliţii politice se vor face ?...

Nea Stelică Tudorache, cunoscut comesean la „nea Nelu", spune, la un moment dat, răspicat : „Guvernul Stolojan a scăpat alegerile din mînă. E tot de-al lor ; a răspuns de vămi, pă urmă de finanţe". Dl Cearloi Constantin pare a se război cu umbrele. La un moment dat intră în vorbă şi nea Ticu Negrilă, iar Fane Spătaru îi ţine isonul „Zi-o p-aia dreaptă". Şi omul o zice : „Cîmpeanu a avut 4 miniştri şi 7 secretari de stat în guvern. Ce-au făcut în acest timp Raţiu şi Coposu ? Au stat pe marginea şanţului ! Nu poţi cîştiga un război, fără să participi la el". „Domnu', vedeţi că e unu' de la Mănăstirea Secu. Mai sînt fo' 400 000, care să se mărturisească"...

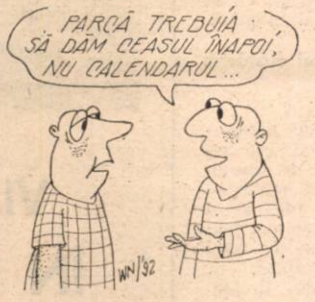
PARCĂ TREBUIA SĂ DĂM CEASUL ÎNAPOI, NU CALENDARUL ...
WN/'92

Dar voi, ţiganii, mă rog, romii, de ce nu v-aţi ales parlamentarii şi senatorii voştri ?! „Oamenii noştri au dansat cu Iliescu. D'aia l-au uns pe Cioabă la Mănăstirea Bistriţa.". Cum d-aia ?! „Păi, ai noştri s-au înţeles bine şi cu miliţienii lui Ceauşescu şi se înţeleg bine şi cu poliţiştii lui Iliescu". Cum e, bre, cu lebedele ălea din Viena şi cu pisicile din Frankfurt ?, mai arunc o frază. Apoi vine vorba despre Germania şi pretenţiile „regelui" Cioabă. O „chirandă" cu un plod în braţe aruncă vorba că tocmai 5 kg cîntăreşte coroana lui Cioabă. Altul, mai 'oţ, spune că e făcută din „inele, măsele şi din mahmudele".

Eu cred că va fi al treilea tur de scrutin la preşedinţie, fiindcă şi alegerile legislative se vor repeta, spun. „Nu se poate ca 13—15 la sută din votanţi să fi fost atît de tîmpiţi, încît să nu ştie unde să pună ştampila ! Nici asta nu se poate ca un milion (1 000 000) de români să se fi plimbat de la Ana la Caiafa, exact în ziua alegerilor !". Asta a spus dl Constantin Danielescu. Atitudine la care dnii Cornel Pop şi Mircea Spermenzeu au adăugat: „Aşa e. Aşa e." Reporterul ce să comenteze în plus sau în minus ?

Cine a plătit INFAS-ul ?

Această întrebare e tot mai frecventă în ultimele zile. „Dl. Roman ştie cine a plătit INFAS-ul în mai '90. Acum dl Cherecheanu s-a pus cu ancheta parlamentară iar pe urmele domniei sale". Am fericita ocazie să întîlnesc un inginer, care a lucrat la CEPECA, fostul „institut" de instruire a cadrelor. Să-i spunem dl Dragomir, fiindcă a refuzat să-şi dea numele întreg. Îi avertizez că în perioada domniei lui Ceauşescu am apărat un inginer foarte capabil de la CEPECA, iar dînsului îi este frică acum, în plină libertate a cuvîntului. Nu pot să-l clintesc din loc.

Dl Dragomir spune cîteva aspecte fundamentale : „Neadmiterea specialiştilor LADO vorbeşte de la sine. Fraudele electorale nu s-au semnalat doar la Craiova, ci mai peste tot ! Eu mă mir sincer că nici FSN-ul şi nici CDR-ul n-au fost pregătiţi pentru aşa ceva. Convenţia Democratică ar trebui să propună anularea alegerilor legislative. La aceste alegeri să fie un control sever". Ce spune nea Udilă ? Că „România este singura ţară criptocomunistă din fostul bloc răsăritean". Că „ne-am făcut de băcănie". Că biografia foştilor comunişti, aciuaţi la FDSN, iese la suprafaţă „ca o baligă plutitoare". Totuşi, am refuzat să cred că sîntem un „popor de proşti, de tîmpiţi". Răbdarea şi toleranţa românului nu pot fi confundate în toate situaţiile cu prostia.

În apropiere sînt două bisericuţe cochete, absolut frumoase pentru străzile acestea mărunte, aproape insignifiante. În zona „Pieţei Coşbuc" mi s-a făcut puţin frică. Mulţi bruneţi şi manglitori dar, mai ales, mulţi oameni beţi, la o oră cînd încă ziua se îngînă cu noaptea. În preajma celor două bisericuţe, situate la vreo 250 m una de alta, gîndul mi s-a îndreptat la cele biblice. Riposta apăsătoare a lui Rică Udilă, zis şi Carcarache, îmi şfichiuie şi acuma în urechi : „Stolojan a scăpat alegerile din mînă cu bună ştiinţă. Este omul lui Iliescu". Nici nu mai ştiu dacă nea Nelu sau Udilă a spus asta. Dar aveam să mă conving că oamenii aveau perfectă dreptate. Atît A. Năstase, cît şi T. Stolojan sînt oamenii lui Iliescu, mai mult sau mai puţin declarat. Aşa susţin oamenii. „Se vede cu ochiul liber".

Aflu că între timp am pierdut clauza. Aflu veşti despre groaznicele inadvertenţe şi fraude electorale. Aflu că tineretul nu a participat la vot. Aflu că „prostimea" l-a votat iar pe Iliescu. Aflu că Oltenia lui Ceauşescu şi Moldova lui Druc au mers pe mîna moartă a lui Iliescu. Dar mă apropii de bisericuţă şi aprind 16 lumînări. Preotul parcă mă ştie de undeva, dar nu zice nimic. Mă reculeg în sinea mea bulversată. La un moment dat, îmi aduc aminte cum Lazăr l-a întrebat pe Fiul Omului : „Cînd, Doamne, va fi împărăţia lui Dumnezeu ?". Întrebare la care Mîntuitorul nostru Iisus Christos a răspuns lapidar: „Va fi, Lazăre, va fi !".

DORIN SĂLĂJAN ■

EVENIMENTE MICI

unul din directorii afacerilor importante ale momentului ar mărturisi că n-a fost securist ● **MUZEUL** de istorie naturală din Fălticeni are o secţie de peşti. Muzeografii nu mai au bani cu care să procure oficial hrana peştilor, aşa că le dau hrană neoficială, stavrizi congelaţi. Peştii mănîncă peşti, tot aşa cum românii mănîncă români ● **VENIT DIN TIBET,** contele vizionar Incapucciato povesteşte, în revista „Magazin", că în România sînt aşteptaţi „şapte ani apocaliptici". De ce trebuia să meargă contele tocmai în Tibet ca să anunţe asta, nu ştiu ! Eu vin de curînd de la Brăila şi vesteso vreo zece. Şi nici măcar nu ştiu ce-i mai rău : să avem secetă sau să n-avem? ● **ZIARUL „TOTUŞI IUBIREA"** precizează motivele pentru care cenaclul cu acelaşi nume şi Adrian Păunescu n-au participat la mitingul P.S.M. de la Bucureşti : se găseau la Craiova. Aşteptăm cu emoţie un spectacol al cenaclului în Piaţa Revoluţiei din Bucureşti, cum ar zice Băcanu, „la o oră de vîrf" ● **UN TEXT DIN 1948** semnat de Silviu Brucan : „Aceasta (n.n. vînzarea de patrie) se traducea în fapt prin aservirea economică a bogăţiilor ţării, preluate de trusturile străine, prin închirierea independenţei României pe tejghelele cămătarilor apuseni, în sfîrşit, prin tendinţa de a îngenunchea poporul la picioarele imperialiştilor englezi şi francezi, apoi ale celor germani". Cei care au făcut asta, guvernanţii ţării dinainte de 1945 trebuiau loviţi — conform credinţelor politice din acel an ale lui Silviu Brucan — „fără cruţare, pînă la lichidarea definitivă". Douăzeci de ani mai tîrziu, stipendiat de capitalişti, Silviu demonstra superioritatea sistemului imperialist asupra celui socialist. Numai că toţi cei care ar fi putut s-o şi realizeze fuseseră „lichidaţi definitiv" de Silviu.

TUDOR OCTAVIAN ■

ROMÂNIA ROŞIE

Multă vreme ţara noastră a fost în Europa răsăriteană doar o insulă latină. Acum ea este şi o insulă roşie. Fiindcă, una peste alta, România de după 27 septembrie 1992 este mai de stînga decît cea de după 20 mai 1990. Atunci, în conglomeratul fesenist se amestecau mai toate culorile şi era greu de stabilit cota de roşu. Acum roşul, vizibil de la distanţă, este preponderent.

De ce s-a întîmplat aşa ? Desigur, au jucat aici un rol, şi încă unul important, şi fraudele, şi scandaloasa afacere a buletinelor de vot anulate, şi sforăriile de culise şi manevrele oculte fedeseniste, şi întreaga mafie iliescenistă, şi utilizarea de către stăpînire în scopuri electorale a tuturor mijloacelor materiale, administrative, de constrîngere ş.a. pe care le-a avut pe gratis la dispoziţie, şi machiavelismul, tenacitatea şi tupeul dlui Iliescu, şi televiziunea, şi sondajele IRSOP—INFAS, şi multe altele. Hotărîtor a fost însă un alt factor : faptul că la noi, la nivelul „maselor", al mulţimii fără conştiinţă politică, dar care alcătuieşte marea majoritate a electoratului, omul nou s-a format şi-l avem. Nu desăvîrşit, însă suficient de modelat şi de programat ca să poată constitui pentru dl Iliescu şi ai săi o pradă uşoară, o masă de manevră ideală. Rob al spiritului gregar, omul nou s-a dezobişnuit să fie el însuşi, el se simte parte dintr-un întreg şi nu vrea să se mişte decît cu întregul şi ca întregul. În consecinţă, pe omul nou îl aranjează să gîndească altul pentru el şi să aibă altul grijă de ziua lui de mîine, asigurîndu-i castronul cu ciorbă. El a dat ascultare celui care i-a promis toate acestea. Şi a pus ştempelul pe cei trei trandafiri.

Postura României de insulă roşie va aduce locuitorilor ţării noastre multe dezavantaje, pagube, neplăceri şi suferinţe. Mai întîi de toate, ceea ce s-a numit reformă, adică programul de trecere a României de la socialism la capitalism, este în pericol : F.D.S.N.-ul ar putea s-o blocheze. Sunt compromise raporturile economice cu străinătatea (a se vedea neacordarea clauzei americane), perspectivele investiţiilor străine. Intrarea noastră în Europa este frînată şi amînată sine die. De asemenea, se îndepărtează şi mai mult momentul înfăptuirii reîntregirii, al revenirii Basarabiei la patria-mamă.

Dar studiul în roşu pe spinarea românilor nu va dura o veşnicie. Timpul şi viaţa vor decolora concepţiile grosului corpului electoral românesc, şi atunci România se va izbăvi de roşu. Totul va depinde de viteza cu care omul nou din România de azi se va retransforma în om vechi. Adică adevărat. Adică normal.

ION D. GOIA ■

FLASH

Adevăruri S.F.

UN BACȘIȘ ÎN AUSTRIA

„Cum ? Sinteți români ?" De uimire, șoferul Mercedesului-taxi care ne poartă pe străzile Vienei e gata să piardă controlul volanului și să provoace primul accident din viața sa. „Și doriți să mergeți la Hewlett Packard ? Dar asta-i o firmă cunoscută în toată lumea !" „Tocmai de aceea", îi răspunde sec, în engleză, colegul meu Mihai Săndoiu, „tocmai de aceea grăbiți-vă, fiindcă sintem așteptați de directorul general. Punctualitatea e un semn de civilizație". Citeva clipe nu mai vorbește nimeni. Apoi taximetristul, foindu-se stingherit, adaugă : „Sinteți primii români pe care îi văd bine îmbrăcați și politicoși. Nici nu-mi vine să cred". Nouă ni se împurpurează obrajii dar nu zicem nimic. După alte citeva clipe șoferul nostru schimbă postul la radio și în mașină se revarsă o muzică tandră. „Poate nu vă place Mozart, căutăm altceva", ne întreabă el din nou. „Ba da, ne place, răspunde colegul meu, la fel de liniștit. Dar ne plăcea și Vivaldi de mai înainte". Cu asta gura șoferului nostru e pecetluită definitiv. Numai la capătul cursei, în curtea dominată de impozanta clădire a lui Hewlett Packard, mai spune cu glas pierit „Danke", la bacșișul oferit dinadins mai gras decit se obișnuiește.

E doar o întimplare ? Nu. Iată, de pildă, în ziarul de mare tiraj și influență Der Standard din 28 septembrie se publică pe prima pagină o fotografie care înfățișează două țigănci la o secție de votare din România. Titlul scurtului articol care o însoțește – Sub semnul schimbării de putere – n-are cum să ne aline amărăciunea. Indiferent cite s-au petrecut la noi în ultimii ani – și bune și rele – și oricite speranțe s-ar întrezări pentru destinul nostru, nouă ni s-a pus o pecete urită de care nu vom putea scăpa ușor și tot legenda despre lebedele mincate de nomazii noștri contează mai mult, tot ea definește, chipurile, personalitatea poporului român. Dar a-i acuza numai pe alții că ne văd strimb și a nu vedea și cu cită ușurință ne risipim șansele de a intra în rindul țărilor respectate din Europa este o gravă eroare. Votul de la 27 septembrie, al cărui rezultat a fost așteptat cu un interes deosebit și de către austrieci, ar fi putut fi într-adevăr un prilej de schimbări profunde și pentru noi. Și abia după aceea ar fi venit, poate, și pentru noi, o vreme cind duminicile noastre ar fi semănat cu ultima duminică de septembrie din capitala Austriei, unde clopotele au bătut de dimineața pină seara, picurind în suflete împăcare, zeci de mii de oameni s-au plimbat pe străzi, au vizitat muzee, au privit vitrinele tixite cu mărfuri ispititoare, s-au odihnit lingă fintinile arteziene, au ascultat fanfara. O lume elegantă și rafinată, în aparență cuprinsă de o pace adincă, gustind din plin orele calme ale unui obișnuit sfirșit de săptămină, cum noi n-am avut încă. Dar votul de la Ambasada română din Viena (598 prezenți la vot, 593 voturi valabile ; pentru președinte – Emil Constantinescu 485 voturi, Ion Iliescu 62, Gheorghe Funar 16, Mircea Druc 15, Caius Traian Dragomir 12, Ioan Mânzatu 3) e poate un semn că, măcar la Viena, românii au început să-și reclădească speranța.

GEORGE ARION ■

Despre una, despre alta

Nici muștele nu trăiesc fără apă

Dom'le, pe vremea lui Ceaușescu și mai înainte, sub comuniști, timp de peste 35 de ani, am avut apă în sat. Acum nu mai avem. Cine posedă mașină, aduce apa de la Pitești, în butoaie de plastic, în canistre, în damigene. Costă, dar altă soluție nu e. Cine nu posedă o „Dacie" e vai de mama lui. Stai, s-o luăm mai cu binișorul. Care e numele dumitale ? Numele meu ? Marin Martinescu. Și satul? Păi, nu-ți spusei? Satul nostru e Slătioarele. A fost comună. Dar din '68 nu mai e. Peste 1 800 de suflete. Asta am înțeles-o, dar chestia cu Ceaușescu nu-mi plăcu. El v-a dat apă ? Nu ți-o fi plăcut dumitale, dar apă nu mai avem. De cind nu mai aveți ? Curînd după Revoluție. Scrie Revoluție cu literă mare, că așa trebuie. Are Revoluția vreo legătură ? Eu nu știu dacă are, dar asta nu schimbă situația. Apa o datorăm petrolului. Avînd sonde în foraj prin partea locului, s-a tras o conductă de apă și prin satul Slătioarele. Norocul nostru. La bifurcarea drumului spre sat au construit și un bazin mare de tot, fumezi o țigare pînă îi dai ocol, nu știu precis cît e de mare, dar am auzit că are cîteva mii de metri cubi de apă înăuntru. Oamenii și-au tras apă în curți, unii în case, în bucătării, chiar și în baie, ne consideram cineva, pe urmă odată forajele încheiate petroliștii au plecat, dar ne-au rămas conductele, apa a trecut în seama EGCL Argeș, oarecum a vechiului Consiliu popular județean. Pe urmă, cam la data de care am vorbit, ne-au oprit-o. EGCL-ul Argeș, sub noua conducere, sau prefectura, careva din ei ne-au oprit-o. Ni s-a spus, că, vezi dumneata, conducta s-a mai corodat, curge, pierde apă, că trebuie să plătim reparațiile, abonament la consumul fiecăruia, una, alta, noi am strîns bani, cîteva zile apa a mai curs iarăși, dar acum s-a oprit definitiv. La oricare ușă de instituție batem la Pitești, parcă vorbim cu surzii, nu e treaba lui, sau ne trimite la altul. Vechile fîntîni s-au colmatat, pînza de apă subterană nu mai e ca acum 35—40 de ani, barajele de pe Argeș, de la Pitești, de la Gropeni, de la Bascov, de la Merișani, adică în linie dreaptă față de noi cale de numai 10—15 kilometri, au modificat mersul apei pe sub pămînt, apa freatică are socotelile ei. N-o mai găsim nici la 30 de metri adîncime. Ce e de făcut ? Trebuie apă pentru spălat, pentru mîncare, pentru adăpatul vitelor? Trebuie. Nici muștele nu trăiesc fără apă. Sîntem sat de zidari, de dulgheri, de constructori cu oarecare faimă. Lucrează ai noștri în tot județul, în toată țara și chiar în străinătate. Noi pentru alții construim cu nădejde. Dar apa de ce ne-au tăiat-o ? De muncit se știe că muncim. Dar ca să muncești trebuie să trăiești. Și ca să trăiești, trebuie să bei apă. De unde ?

O mînă de zahăr

Nașule, luai și eu zahărul. Să-l mănînci sănătoasă ! Margareta Toma te cheamă? Margareta Toma. Din satul Ciobănești? Din satul Ciobănești. Dar de ce ești tristă dacă luași zahărul ? Uite-așa. Se distribuie rația de zahăr pe februarie. Pe februarie ? Păi da cum ? Ce, te-aș minți eu pe tălică ? O jumătate de kilogram de om. O mînă de zahăr. Și la noi la Cîmpulung tot o jumătate de kilogram se dă. Atît e rația. Dar eu ce să fac cu o jumătate de kilogram după ce nu ne-a mai distribuit zahăr din ianuarie? Pe Nicu, bărbatu-meu, îl mai știi ? Îl știu prea bine, cum nu. E cam suferind. Îi fac ceai, avem nepoți, o scovergă, o gogoașă. Zahărul se duce în cîteva zile. De astă iarnă nu ni s-a mai dat nici un fel de rație. Mai bine las-o încolo de rație și ia-ți zahăr de la magazin, de la Pitești. Cu 200—250 de lei kilu'? Cu o singură pensie pentru doi oameni ? Vorba asta, „rație" eu aș da-o pe apa Teleormanului s-o ducă unde-o ști el. Și la noi să nu se mai întoarcă.

Pămîntul e al cui hotărîm noi

Numele meu, dragă domnule, e Corneliu Ene și sînt originar dintr-un sat al comunei Babana. Părinții noștri — ai mei, ai fratelui meu și ai surorii noastre — nu mai trăiesc, au fost chiaburi din anul 1947, cînd tata, învățător de țară a fost scos din învățămînt și pînă la moarte. Pămînt n-aveau mai mult ca alții, 9—10 hectare îmbucătățit în numeroase petice, pămînt de deal, rîpi, păduri, mărăcinișuri în bună parte. Doar cîteva loturi mai luminate, bune de cultivat porumb, sau nutrețuri, sau de construit pe ele o casă. Pe acestea, vechiul consiliu popular le-a distribuit unor oameni din sat după criteriul absurd și de nediscutat al acelor ani încă de prin 1952—1954. Acum, lumea nouă de după Decembrie 1989 s-a hotărît să repare ceea ce tirania a stricat, măcar cît se mai poate. Pentru pămînt a apărut o lege. Legea fondului funciar. Ea se aplică peste tot, chiar și în satul nostru s-au făcut unele restituiri, dar în cazul nostru comisia comunală de aplicare a prevederilor legii, în loc să ne facă dreptatea meritată de-o mie de ori, a refuzat. Iar comisia județeană n-a îndreptat ceea ce omologul său de la comună n-a fost în stare să priceapă. Dacă opacitatea primarului din Băbana — fostul primar — se mai poate înțelege, atît pricepe și el, atîta face, nepăsarea prefecturii e mai greu de admis. Oamenii înșiși care folosesc cele patru mici loturi de teren în litigiu știu și recunosc fățiș că este terenul nostru, dar... le convine fiind mai aproape de casele lor. Și în măsura în care primăria nu ne-a atribuit cuvenitele acte de proprietate, se socotesc ei stăpîni refuzînd restituirea. Noi avem acte originale de proprietate, încă din anul 1923, eliberate de Tribunalul județean Argeș, cu delimitări clare. Ciudățenia crește dacă ne gîndim că la noi, din cauza sărăciei și puținătății pămîntului, nu s-a constituit niciodată un CAP, loturile sînt așa cum erau și acum 100 de ani pe vremea străbunilor noștri, că pămîntul acesta vine tocmai de la împroprietărirea lui Cuza. N-au avut loc construcții de edificii sau drumuri, nu s-au săpat canale sau eleștee care să pună problema unor reconstituiri de proprietate, ci pămîntul e tot cel vechi, numai că îl stăpînește ilegal cine nu trebuie. Vreun act legal cu nărăviții „proprietari" de azi, între ei și noi, nu există. Ce să facem? Să ieșim în drum cu parul, să ne facem singuri dreptate ? Refuzăm orice astfel de soluție. Mi s-a spus că prefectul județului ar fi declarat că atîta vreme cît conduce el nici un chiabur nu va primi pămîntul înapoi ! Eu nu cred că un om dintr-o conducere administrativă poate face o asemenea afirmație ticăloasă, dar dacă el ar exista, azi, i-aș striga : „Nebunule, în jurul tău s-a prăbușit o lume ! Ia aminte că dacă îi nesocotești poruncile, să nu te strivească într-o clipă ca pe o gînganie!". Cui să ne mai adresăm? Justiției ? Dar justiția nu aplică aceleași legi ca și prefectura ?

MIRCEA ENESCU ■

(Foto 1)

(Foto 2)

(Foto 3)

VIAȚĂ CHELTUITĂ ÎN FAȚA GHIȘEELOR

Nenumărate sînt „bucuriile" care îndulcesc viața de zi cu zi a bucureșteanului ! Colega noastră, Elena Ghera, a surprins cîteva din satisfacțiile de a fi bucureștean și de-a avea de-a face cu administrația locală de stat. Mai exact spus cu ghișeele Secției financiare a Sectorului 6, unde oamenii, ca să capete un bon de ordine, se așază la coadă încă din timpul nopții (foto 1). Dar, oare, după ce intră în posesia mult rîvnitului bon de ordine, îndurînd chinuri și suferințe de nedescris, problema financiară, cestiunea, cum ar zice un hîtru, se rezolvă, sau se amînă pentru ziua în care omul va mai aduce alte și alte și alte acte?! Tot la Secția financiară a aceluiași sector 6, unde se depun dosarele de pensii, locuințe etc., inclusiv redobîndirea drepturilor de proprietar (foto 2) disputele ating uneori cote alarmante (foto 3). Oare cine e de vină că viața noastră se cheltuiește, ca și înainte, în fața ghișeelor și într-o oarbă dispută cu funcționarii ? !

Fotografii de
ELENA GHERA ■

Fiecare român ajuns în străinătate simte cu vîrf şi îndesat, indiferent de ţară, ceea ce se cheamă „imaginea proastă a României peste hotare". Cum această imagine este în bună măsură şi o creaţie a presei, româneşti ori internaţionale, am considerat nu lipsită de interes o discuţie cu un ziarist occidental.

Manfred Skitschak **a publicat numeroase articole despre ţara noastră în ziare de prestigiu din Germania, cum sînt :** Süddeutsche Zeitung, Frankfurter Rundschau, Westdeutscher Rundfunk, Deutschlandfunk, Deutschlandsender – Kultur.

„ROMÂNIA INTERESEAZĂ DOAR CÎND CURGE SÎNGE!"

— În ultimii doi ani şi jumătate aţi fost deseori în România. În ce măsură cunoaşteţi presa noastră ?

— În parte. Cunosc presa germană din România şi Televiziunea. Mai cunosc ziarul **România liberă** şi **România Mare**, o publicaţie pe care nu aş atinge-o decît cu cleştele. Desigur, n-am citit continuu presa dumneavoastră, dar am senzaţia că şi **România liberă** s-a degradat după Revoluţie. De fapt, cred că de un an şi jumătate, ziarele din România duc mai mult o polemică murdară, cu anunţuri îndoielnice, cu ştiri senzaţionale şi aşa mai departe. Aici este o problemă de conştiinţă de sine a ziaristului. Acesta nu trebuie să urmărească să facă politică, să fie o unealtă a politicii. Trebuie doar să prezinte şi să critice. Atît !

— Dumneavoastră, care aţi fost de multe ori în România pentru a scrie pentru ziarele germane, cum vă documentaţi ? Sînteţi absolut sigur că informaţiile pe care le transmiteţi sînt reale şi obiective ?

— Bineînţeles că nu ! Ca ziarist nu poţi fi niciodată sigur că ceea ce scrii este adevărul absolut. Trebuie, însă, să încerci să te apropii cît mai mult de adevăr.

— Perfect de acord ! Aş vrea, însă, să-mi explicaţi un fapt. În ultimul an, eu însămi am avut deseori ocazia să iau contact cu presa şi posturile de televiziune din Germania. Nu am văzut niciodată altceva decît articole sau emisiuni denigratoare în legătură cu România. Nu credeţi că este tot o poftă de senzaţional a ziariştilor? A ziariştilor dv., de data asta !

— Este o întrebare foarte dificilă şi există multe răspunsuri posibile. Trebuie să spun că interesul faţă de România este foarte scăzut în partea de vest a Europei. Asta a fost sub Ceauşescu, asta este şi acum. Situaţia s-a schimbat numai atunci cînd, în timpul Revoluţiei, a curs sîngele, în martie '90, cînd au fost evenimentele de la Tîrgu Mureş şi în perioadele cînd au venit minerii. Se pare că în mediile din Vest, România nu prezintă interes decît atunci cînd curge sînge.

— Şi vi se pare corect ? Asta nu depinde şi de ziarişti ?

— O mare problemă este aceea că aproape nu există corespondenţi ai mediilor occidentale în România care să trăiască acolo. Sînt corespondenţii pentru sud-estul Europei, care stau la Viena, Budapesta sau Belgrad. Ştirile provin, deseori, din informaţiile agenţiilor de presă şi nici acestea n-au întotdeauna corespondenţi la Bucureşti. Iar corespondenţii care există — pe o parte din ei îi cunosc — sînt, aproape toţi, în pragul pensiei. Nu vreau să discut despre stilul lor, dar vă dau un exemplu : corespondentul de la DPA a fost înainte corespondent la ADN. Acum cînd citesc o ştire DPA recunosc stilul de la ADN. Ei trăiesc în România de 30 de ani, au fost siliţi să stea pe lîngă puternicii zilei, n-au avut aproape deloc contact cu mişcarea dizidenţilor, aşa că nici acum nu au relaţii cu mişcările opoziţionale. Din comoditate, vorbesc cu oamenii vechi, aflaţi tot în funcţii şi ştirile sînt pe măsură.

— Nu credeţi că ar exista o soluţie foarte simplă ? Să fie solicitaţi cîţiva ziarişti români recunoscuţi pentru valoarea lor — nu puteţi nega faptul că avem şi aşa ceva — care să transmită ziarelor dumneavoastră fapte reale şi corect interpretate ?

— Asta este o problemă de tehnică şi infrastructură. Legături radio nu există, faxuri sînt doar cîteva — şi numai în Bucureşti, pentru o legătură telefonică trebuie să aştepţi ore în şir. Cînd mă aflu în România, e aproape imposibil să transmit ceva în Germania, pentru că sînt împiedicat din punct de vedere tehnic. Probabil, cînd situaţia se va ameliora din acest punct de vedere, se vor mai schimba lucrurile şi în domeniul presei.

LIANA TATOS ■

Cît costă un măgar

În gara Golenţi, aşteptînd „personalul" Calafat — Craiova, poţi afla uşor, dacă ciuleşti urechile şi nu te dedai decît aparent lecturii, motivele pentru care nu prea citesc ţăranii doljeni presa. **PRIMUL : pentru că nu au ce să citească,** în toate satele din jur, de la Vîrtop pînă-n Cîrna şi din Negoi pînă la Desa, nu pătrunde decît cotidianul „independent" craiovean CUVÎNTUL LIBERTĂŢII **(„Nişte demagogi, dom'le, cu mult dispreţ faţă de democraţie, care mint de îngheaţă şi vara Dunărea"). AL DOILEA : pentru că ţăranii olteni se păzesc, ca de para focului, de tot ceea ce înseamnă neadevăr („Cum îndrăzneşte să-mi spună el mie, dom' ministru Mărculescu, că a importat grîu pentru că al nostru e bolnav ? Înseamnă ori că noi toţi, tot poporul, sîntem, deja îmbolnăviţi, ori dumnealui..."). AL TREILEA : pentru că absolut toate publicaţiile li se par foarte scumpe („Decît să cumpăr Cuvîntul libertăţii mai bine mai iau o pîine în plus de la brutărie, că la moară la Poiana Mare, dacă nu cari butoaiele cu motorină după tine şi litrul cu ţuică de corcoduşe, pentru morar, nu macini, başca trei zile de stat la coadă"). AL PATRULEA : întreprinderea de a lectura gazete le provoacă frisoane („Ce să aflu ? Numai omoruri şi tîlhării şi violuri ! La noi, la Ciupercenii Noi, oamenii mănîncă peşte sărat şi nu sînt de ajuns 16 butoaie de bere într-o seară, da' nu ne bem minţile"). AL CINCILEA : nu consideră că ziarul e în stare să le ofere nici măcar sfaturi agricole („Ei să nu mă mai înveţe pe mine cînd să ies în cîmp, să semăn sau să treier, asta-i bună ! Agronomii ăştia, înmulţiţi de calci pe ei ca pe dude, dacă au învăţat ingineria s-o dovedească pe pămîntul lor, că ştiu eu ce am de făcut pe-al meu !"). AL ŞASELEA (şi ultimul) : dintr-o îndărătnicie de nezdruncinat („Ei îmi cer mie în ziar să ieftinesc eu produsele, mă critică la o adică să nu dau firul de ceapă cu mai mult de doi lei, parcă mi-au udat ei mie ceapa, da' statu', statu' ce face, neică, el care e cel mai mare escroc ? Dumneata ştii, domnule, preţurile, le ştii ? Nu le ştii. Ştii că în tîrg la Băileşti s-a vîndut un cal cu un milion, ştii, nu ştii ! Ştii mata cît costă acum un măgar ? Cît două foste Dacii roşii, o sută cincizeci de mii de lei şi preţul urcă, da, da" !).**

Dacă trenul ar fi întîrziat, ignoranţa reporterului în materie ar fi devenit, cred, şi mai mică.

V. TEODORESCU ■

FLASH

Grevă japoneză la turnul de control al Aeroportului Otopeni

Dintr-o sursă, pe care ne rezervăm dreptul de a o proteja, am aflat că salariaţii de la Turnul de Control al Aeroportului Otopeni se află de o săptămînă în grevă japoneză. Motivul este, se-nţelege, de natură financiară. Cei care controlează şi verifică toate zborurile au salarii mult mai mici decît ajutorul ce se acordă unui şomer american. Nu mai punem la socoteală, evident, diferenţa dintre un angajat român şi unul american. Un român cîştigă vreo 2-3% din salariul celuilalt. Chiar dacă această comparaţie nu are cine ştie ce semnificaţii, sîntem de părere că TAROM ar putea face mai mult pentru oamenii nevăzuţi din Turnul de Control. Nu de alta, dar în cazul unei greve adevărate s-ar simţi în pericol chiar şi Michael Jackson. **(Maria Timuc)**

Şomaj original la Curtea Supremă de Justiţie

Privatizarea, o idee care a-mbolnăvit multe capete cu mentalităţi comuniste, continuă să se facă doar la colţul străzii, cu nea Gogu şi Ilie. Aspectul economic, cel mai important lucru pentru o ţară, oricît de dezvoltată ar fi ea, în România s-a redus la vorbe, procese şi bani cheltuiţi în van. Întreprinderile au falimentat, dar nu le cumpără nimeni, iar străinilor care vin să facă afaceri li se dă cu tifla. Curtea Supremă de Justiţie nu mai are păreri, nu mai are nici idei şi nu prea mai dă sentinţe. Judecătorii au aşteptat cîteva luni alegerile generale. După cum se-aşază apele în vadul politic, vor da şi ei sentinţele. Un exemplu edificator este procesul Ministerul Sănătăţii — S.C. „U.B. Plasma Rom" (societate româno-germană). Cele două părţi se judecă de aproape 7 luni, timp în care nu s-a înţeles nici *dacă se judecă* şi nici *pentru ce*. Judecătorii prezenţi la ultima înfăţişare, dna Eugenia Popa şi dnul Constantin Sîrbu, au dat puţin din umeri şi au aprobat amînarea pînă pe 10 noiembrie. E clar că pînă atunci vom avea şi prim ministru, şi preşedinte şi, mai ales, un nou ministru al sănătăţii. Altă gîscă-n altă traistă, sau gîscă veche-n traistă nouă. **(Maria Timuc)**

Piloţi de formula unu în Focşani

Ţiganii şi-au ales rege şi vor şi împărat. Fericiţi peste poate, ei umblă cu grăbitele lor căruţe, trase de roibi în galop, prin Piaţa Unirii din Focşani, unde fac adevărate întreceri. Puradei şi bărbi albe, claie peste grămadă, în neaşteptatele vehicule, chiuie de sar caii în două picioare. Unul dintre aceşti „piloţi de formula unu" a pătruns într-o zi, în galop şi spume, pe un ditamai „talanul", pînă la intrarea principală a Ateneului popular. Vroia, vorba cîntecului, „o bere pentru calul meu", de la bufetul din incinta instituţiei ce deserveşte „onor clientela".

Orice staţionare, fie şi de cîteva zeci de secunde, a unei maşini în Piaţa Unirii este, de obicei, sancţionată de către agenţii de circulaţie ; căruţele ţigăneşti au, însă, parcarea asigurată. **(Florin Muscalu)**

Un pistol Makarov se vinde cu 300 dolari

În afară de celebra piaţă „Gorbaciov" din Focşani, există şi cîteva „sucursale" ale acesteia, ce ne indică cererea şi oferta.

În aceste zile, un individ care vorbea ruseşte şi se prezenta drept ofiţer al armatei sovietice (?!) a propus clientelei de ocazie, alături de concetăţenii săi care vindeau haine vechi, pastă de dinţi, cafea, becuri, cărţi de joc, etc., nici mai mult, nici mai puţin decît un pistol „Makarov" (un strat subţire de vaselină îl proteja încă...) la „modica" sumă de 300 de dolari.

Nu ştim cine şi cu cît l-a cumpărat. Dacă la Bucureşti, însă, cineva vroia să vîndă un „TAB", de ce nu s-ar putea face acelaşi lucru la Focşani, cu un simplu „Makarov" ? **(Florin Muscalu)**

EXTERNE

Misterele cretinismului şi ale iresponsabilităţii

Articolul „Transilvania plină de mistere", publicat de Kocsis Istvan în ziarul budapestan „Magyar Nemzet", ar fi meritat să fie reprodus în întregime. Atunci el s-ar fi anulat, în ochii cititorilor noştri, de la sine şi ne-ar fi scutit pe noi de eforturi în plus. Din lipsă de spaţiu, reproducem în continuare doar cîteva fragmente.

«Politica maghiară din Transilvania, dar şi politica Ungariei vor rămîne neputincioase în lupta lor împotriva naţionalismului agresiv românesc dacă nu sunt în stare să-şi dea seama de faptul că în România au existat condiţiile apariţiei uneia dintre cele mai crîncene asupriri naţionale de pe planeta noastră nu din cauza inexistenţei în viaţa politică a acestei ţări a democraţiei, ci invers : în România nu a existat (şi nu există nici azi) democraţie din cauză că acolo a fost (şi este şi în prezent) foarte puternică ideologia naţional-rasistă, în spiritul căreia s-a vrut – şi se vrea şi acum – să fie dusă pînă la capăt nimicirea, lichidarea maghiarimii din Transilvania, din teritoriile de dincolo de Tisa (Partium), precum şi a tuturor minorităţilor naţionale din România.»

«Această ideologie naţional-rasistă este daco-romanismul, teoria care se aseamănă – chiar dacă nu este identică – cu ideologia nazistă, respectiv, fascistă. Această ideologie mai poate însemna că în Bazinul Carpatic, pe întregul teritoriu al fostei Dacii din epoca lui Burebista, românii pot întreprinde tot ce doresc împotriva celor care nu sunt români. Iar pentru genocidul cultural nu numai că nu sunt traşi la răspundere, dar nu este cazul să aibă nici măcar mustrări de conştiinţă. Deci, apostolii daco-romanismului cresc criminali. Această ideologie îi învaţă pe adepţii săi că minciuna este un merit şi că a spune adevărul reprezintă o prostie».

« Obiectivul naţional românesc primordial este realizarea României Mari, omogenă din punct de vedere etnic. Tocmai în interesul realizării acestui obiectiv se cramponează de teoria daco-romană. Acest obiectiv naţional românesc pare lipsit de actualitate. Românilor nu le este deloc uşor să i se opună. Înaintea semnării Tratatului de pace de la Trianon, obiectivul mişcării naţionale române era realizarea unităţii naţionale. Acest obiectiv s-a înfăptuit în 1920. Numai că atunci s-a înfăptuit nu doar obiectivul propus, ci a fost alipit României un teritoriu din Ungaria de două ori mai mare decît s-au aşteptat iredentiştii români înaintea primului război mondial. Şi oricît ar fi de necrezut, politicienii români, deşi sunt conştienţi de caracterul nelegal şi nedrept al păcii de la Trianon, vor să creeze impresia că este legală şi dreaptă. Cum ? Maghiarimea care trăieşte în România trebuie nimicită ! Prin asimilare, prin expulzare, din punct de vedere fizic. Dacă maghiarimea din România, al cărei număr se ridică la două milioane şi jumătate, nu va mai exista, atunci ilegalitatea şi nedreptatea de la Trianon se vor transforma în mod firesc în legalitate şi dreptate, care nu mai pot fi puse sub semnul întrebării.»

Cel ce ajunge să aştearnă pe hîrtie asemenea aberaţii şi fantasmagorii se descalifică iremediabil şi se înlătură singur de la orice discuţie serioasă. De aceea n-am să mă refer nici eu la fondul chestiunilor abordate – autorul nu merită această favoare – ci am să mă limitez la o singură problemă, cea din titlul comentariului de faţă. S-ar părea, la prima vedere, că avem de-a face cu prestaţia unui iresponsabil, a unui redus mintal, care în timpul slujbei de Înviere intră în biserică în pielea goală, joacă ceardaşul şi spune măscări. Dar cretinismul acestui individ este simulat, pentru asigurarea unei căi de retragere : ce poţi să ceri de la un handicapat ? În realitate însă, Kocsis Istvan n-a făcut decît să dea glas antiromânismului visceral şi revanşismului paranoic al întregii stirpe ungureşti, utilizînd cunoscuta metodă bolşevică de a atribui altora propriile fărădelegi, propriile defecte, gînduri, fapte şi intenţii rele ; cu alte cuvinte, eterna poveste a hoţului care strigă „Hoţii !". În aceste condiţii, marea mirare a mapamondului la reacţia de apărare a românilor este o cruntă şi sinistră ipocrizie. Dacă ungurii gîndesc aşa cum rezultă din textul reprodus mai sus, apariţii ca Gheorghe Funar şi Corneliu Vadim Tudor sînt nu doar normale, nu doar necesare, ci obligatorii.

ION D. GOIA ■

MICUL STALINGRAD...

TURNUL BABEL

LE MONDE, într-o conivenţă deplină cu presa occidentală mare, relevă că, în urma alegerilor din 27 septembrie, **România îşi adînceşte statutul de „elev slab al Europei postcomuniste"**. Repetenţia din perioada ceauşistă continuă sub noi forme... ● În pană de curent, căldură, apă şi alimente, **SARAJEVO devine un mic Stalingrad** decimat de un război mărunt, dar feroce. Embargoul asupra armamentului se conjugă în mod apocaliptic cu incapacitatea comunităţii internaţionale de a interveni cu o soluţie. Tragedia finală pe care bosniacii o afirmă răspicat s-ar putea să fie marea ofensivă asupra oraşului. Ea riscă să devină şi ultima. ● În sud-estul Turciei, **militanţii Partidului Muncitorilor din KURDISTAN** au renunţat la echivocuri. Ei au atacat deschis şi dur trupele regulate. Într-o singură zi, bilanţul morţilor s-a apropiat de o sută, ceea ce profilează pe cordonul de tensiune turco-irakian un focar de război cu efecte dezastruoase. Duelul între kurzi şi turci, dus de opt ani în stil disimulat, a intrat în faza sincerităţilor finale. ● În **RUSIA** a început marea privatizare : începînd cu 1 octombrie, cetăţenii au intrat în posesia unor bonuri valorînd 10 000 ruble (40 de dolari), care le vor permite achiziţionarea de acţiuni ale celor mai mari întreprinderi din ţară. În paralel, ca în orice tranziţie respectabilă, **Victor Ampilov, liderul Partidului Comunist Muncitoresc Rus**, a anunţat că extrema stîngă a trecut la luptă deschisă. La capătul luptei se anunţă iminenţa naţionalizărilor, confiscărilor, rechiziţiilor şi, în general, a stalinizării vieţii publice. Halal ! ● La **ODESA** s-a dat publicităţii o declaraţie a comunităţilor bulgare din Moldova şi Ucraina. Ele cer înfiinţarea unor **districte naţionale bulgare**, cu centre la Araclia şi Bolgard. Încă o temă de meditaţie pentru Bucureşti, Chişinău, Sofia, Kiev şi Moscova. La **Tiraspol** nu mai trebuie să mediteze nimeni. Acolo se acţionează, nu se gîndeşte, ceea ce influenţează direct şi, poate, ireparabil geografia politică a unei zone în care paguba îşi arborează propriul drapel...

RADU BUDEANU ■

S-A ÎNTORS MAŞINA LUMII

Cum pot scăpa preşedinţii de asasini

Prin alte părţi, unii oameni, bărbaţi sau femei, îşi mai iau din cînd în cînd inima în dinţi şi mai încearcă să asasineze cîte un preşedinte. Ultima tentativă de acest fel a avut loc în Statele Unite la jumătatea lunii trecute. O tînără secretară, în vîrstă de 33 de ani, Debora Butler, a vrut să-i facă de petrecanie preşedintelui George Bush pe cînd acesta se afla în localitatea Denver din statul Colorado. Ea a dosit în brăcinarul pantalonilor un revolver şi s-a străduit apoi să pătrundă într-o zonă încercuită, unde preşedintele urma să vorbească. Observînd însă că va trebui să se supună unui control cu aparatul de detectare a metalelor, Debora noastră şi-a schimbat planul şi s-a postat într-o curbă, pe unde urma să treacă maşina oficială. Dar tocmai cînd convoiul şi-a făcut apariţia, un bătrînel s-a apropiat de Debora şi a întrebat-o cît e ceasul. Şi astfel George Bush a rămas în viaţă.

Întîmplarea aceasta e plină de învăţăminte pentru toţi preşedinţii, cei de faţă şi viitori. Ei, preşedinţii, ar trebui ca pe traseele vizitelor lor de lucru, ale întîlnirilor cu oamenii muncii de la oraşe şi sate, din uzine şi de pe ogoare, să semene la fiecare curbă ori loc mai dosnic, la fiecare capăt de lan de porumb bătrînei care să întrebe cît e ceasul pe toate secretarele în blugi sau în pantaloni. În felul acesta, preşedinţii vor scăpa în mod sigur de asasini.

Din nou despre obrăznicia ţigănească

Nu ştiu dacă Romani Rose, preşedintele Consiliului central al unei organizaţii a ţiganilor din Germania ce-şi zice „Roma şi Sinti", s-a declarat şi rege (dacă n-a făcut-o, mai are încă timp). Însă, cu sau fără coroană de aur masiv pe-al său creştet, Romani Rose are un tupeu şi un obraz gros cum numai prăsila lui faraon poate avea. Mai întîi, bulibaşa Rose îi ia în tărbacă pe nemţi, cum că aceştia folosesc minoritatea ţigănească pentru a distrage atenţia de la problemele reale existente în Germania — rata înaltă a şomajului, lipsa locuinţelor, a unei îngrijiri adecvate a sănătăţii şi altele. Ce să spun, germanii n-au mai avut cum ieşi din încurcătură decît maltratînd ţigani ! Dar asta îi priveşte pe nemţi. Iată însă că ţiganul se dă şi la români. Contestînd statisticile oficiale germane privind ponderea ţiganilor în totalul azilanţilor veniţi din România (60—70 la sută), Romani Rose declară : „Estimăm că maximum 20—30 la sută dintre aceştia (dintre azilanţii proveniţi din România n.n.) sunt romi, **ceea ce corespunde ponderei etniei în totalul populaţiei din România** (s.n.)". Obrăznicia ţiganului este, să recunoaştem, fără margini. Care va să zică, în România ar exista între 5 şi 7 milioane de ţigani ! Care va să zică, din 3 sau 4 cetăţeni români, unul ar fi ţigan ! De unde a scos bulibaşa nemţesc procentele lui ? Bineînţeles, din burtă. Ultimul nostru recensămînt înregistrează în România 400 000 de ţigani. Chiar dacă unii ţigani se vor fi declarat la recensămînt români (numărul acestora nu e prea mare), împrejurarea că nimeni n-a silit vreun ţigan să se dea drept român (ce interes aveau românii să facă aşa ceva ?) anulează orice pretenţie a ţiganilor că ei ar fi în România în număr mai mare de 400 000. Dacă unii au minţit acum, n-au decît să se declare ţigani la viitorul recensămînt, şi atunci vom vedea. Dar, la problemele legate de ţiganii din ţara noastră voi reveni.

Românizarea moravurilor politice britanice

Intrarea României — şi, evident, şi a celorlalte state din fostul lagăr socialist — în Europa presupune, printre altele, şi o europenizare a moravurilor noastre politice, care sunt cam caragialeşti, cam balcanice, cam otomane, cam muscăleşti, cam arabe, cam somaleze, cam gitane, din toate cîte o felie, mai mare sau mai mică. Să luăm, de pildă, chestiunea prestigiului, obligatoriu, cînd e vorba de persoane cu funcţii înalte. Regula în lumea civilizată este : demnitarul trebuie să fie fără pată ! Imediat ce prestigiul cuiva important are de suferit de pe urma unor scandaluri sau eşecuri, persoana respectivă trebuie să-şi dea demisia din funcţia ce-o ocupă. A fost şi la noi aşa, mai de mult, înainte de război. Acum e altfel. Acum, orice dezvăluiri s-ar face despre un personaj politic de seamă şi oricît de adevărate ar fi dezvăluirile, nu se întîmplă absolut nimic. Patent garantat : făcutul că plouă.

Dar iată că metoda românească este pe cale de a prinde rădăcini şi în Anglia. Nu de mult, ministrul britanic al patrimoniului, David Mellor, a fost amestecat într-un scandal amoros, iar Norman Lamont, „cancelarul eşichierului" (ministrul de finanţe), a fost nevoit să suspende lira sterlină din Sistemul Monetar European (S.M.E.), operaţie prin care politica financiară britanică a fost compromisă în ochii străinătăţii. Şi unul, şi altul ar fi trebuit să-şi dea demisia (cerută, de altfel, zgomotos de opoziţie, de presă şi chiar de membri ai Partidului Conservator, din care fac parte şi cei doi miniştri). Dar premierul John Major s-a opus, arătînd că miniştrii respectivi sunt utili, „fac treabă bună", în pofida greşelilor ce li se impută. Se apreciază că această atitudine a actualului premier britanic ar putea însemna începutul unei noi ere în politica engleză, de renunţare la acele reguli nescrise de moralitate şi responsabilitate care au cerut întotdeauna miniştrilor britanici să-şi prezinte demisia în cazul unui scandal sau al unei înfrîngeri politice.

Şi astfel, în loc să ajungem să realizăm o europenizare (inclusiv prin anglicizare) a moravurilor politice româneşti (adică în loc să învăţăm noi de la occidentali), asistăm la românizarea moravurilor politice britanice (adică învaţă ei de la noi, ca în anecdota „Ciubanul cu cupilul"). De-acum să vezi longevitate la politicienii români ! Că doar şi englezii fac la fel, nu-i aşa ?

ION D. GOIA ■

Revoluţie pentru clauză ?

România a rămas în continuare fără clauza americană a naţiunii celei mai favorizate. Pentru că, în ciuda recomandării favorabile din partea administraţiei, Congresul — la incitaţiile lui Tom Lantos — s-a opus. Motivul : că nu-i convin Congresului rezultatele alegerilor româneşti din 27 septembrie.

Nici românilor cu conştiinţă politică nu le convin aceste rezultate. Dar ce-i de făcut ? Ce aşteaptă congresmenii americani, în frunte cu Tom Lantos, să facă românii acum spre a dobîndi clauza? Să ia ciomagul, să se ducă la Cotroceni şi să facă revoluţie pentru a pune la cîrma treburilor româneşti pe cine vrea Budapesta? Dacă e să facă românii revoluţie (potrivit cunoscutei ziceri : „Singura soluţie : / Înc-o revoluţie !"), atunci o vor face din cu totul alte motive, pe cu totul alte temeiuri şi avînd cu totul alte obiective decît acela de a fi pe plac lobby-ului unguresc din parlamentul american.

Desigur, şi la americani vor avea loc alegeri, sperăm că noul Congres nu se va mai lăsa învîrtit pe degete de către lobby-ul amintit şi că peste un timp nu prea îndelungat România va dobîndi clauza. Pînă atunci, însă, e de observat că efectul votului de la 30 septembrie din Camera Reprezentanţilor va fi, cu siguranţă, în toate compartimentele, pe dos decît cel scontat. Mai întîi, referitor la situaţia ungurilor din România. Ei vor avea de suferit, cot la co cu românii, urmările economice negative ale neacordării clauzei. În al doilea rînd, ungurii, de la noi sau din alte părţi, vor fi mai expuşi decît pînă acum criticilor din partea românilor, întrucît mulţ dintre românii care, de dragul dobîndirii clauzei, s-au abţinut de spune lucrurilor pe nume, nu vor mai considera că au de ce s- facă de aici înainte. În sfîrşit, departe de a defavoriza actuala echip aflată la cîrma României, votul lantoşist vine în sprijinul dlu Iliescu şi alor săi. Dacă aveam clauza, poate unii ar fi zis că parte din voturile obţinute de dl. Iliescu şi F.D.S.N. ar fi proven din clauză. Acum, stăpînirea roşie din România poate susţine făr putinţa de a fi combătută că a obţinut sufragiile pe 27 septembri în ciuda obstrucţiei şi carantinei americane. Cu siguranţă că mul români din opoziţie vor vota acum cu dl. Iliescu, în semn de sol daritate după afrontul şi batjocura americană. Tot Lantos s-a do dit a fi, pentru al doilea tur de scrutin la prezidenţialele rom agentul electoral al dlui Ion Iliescu. **(I. D. G.)**.

MILIONARI PE BANII STATULUI

Întreprinzătorii s-au gîndit că dacă se privatizează este bine să-şi păstreze şi vechiul loc de muncă ; mai ales în condiţiile în care respectivii sînt ingineri şi contabili şefi. Şi se întîmplă, deseori, ca privatizatul să se împrumute de la întreprinderea unde lucrează şi astfel să facă tot felul de achiziţii ceea ce duce, implicit, la beneficii frumuşele.

De la dulciuri a pornit tărăşenia

Mihalydeakpal Gabor, inginer şef, şi Veresz Laszlo, contabil şef, ambii lucrînd la SC „Agroprodrom" SA Lăzarea, judeţul Harghita, s-au gîndit să se privatizeze. Şi au înfiinţat SC „HARBOX IMPEX" SRL Gheorgheni, în baza Legii 31/90, fiind înregistrată la Camera de Comerţ a jud. Harghita la nr. 808, din 9 octombrie 1991. „HARBOX"-ul a luat în locaţie de gestiune Laboratorul de cofetărie Lacu-Roşu. Dar, aşa-i românul şmecher, cu toate că au căpătat aprobare legală din octombrie 1991, cei doi asociaţi şi adminstratori au desfăşurat activitate în cadrul Laboratorului de cofetărie încă din luna august, cînd au livrat produse specifice către SCAT Lacu-Roşu, în valoare de 64 952,60 lei. O parte din cheltuielile făcute pentru activitatea de producţie făcîndu-se din sumele depuse drept capital social de către cei doi asociaţi, înainte ca suma totală să fie depusă la bancă în vederea înfiinţării societăţii. În lunile august şi septembrie 1991, creanţele s-au contabilizat doar la SCAT Lacu-Roşu, fiind scăzute din obligaţiile „HARBOX"-ului privind locaţia de gestiune.

Cum se pot cîştiga milioanele rapid

Pe baza unei dispoziţii de plată fără numerar, din 5 mai 1992, HARBOX-ul încasează de la „Agroprodcom" Lăzarea — societate cu capital integral de stat — suma de 9 milioane de lei, reprezentînd contravaloarea cartofilor de sămînţă livraţi acesteia. „Agroprodcom"-ul a fost reprezentat de către ing. şef Mihalydeakpal Gabor şi contabilul şef Veresz Laszlo, nimeni alţii decît patronii HARBOX-ului. Curat număr de prestidigitaţie ! După ce s-au văzut cu milioanele la firmă, patronii achiziţionează, în data de 8 mai 1992, — deci, la numai 3 zile după afacere — 100 de tone de cartofi de sămînţă de la SC „Solaris Acomed" SRL Craiova, cantitate achitată în baza facturii nr. 216, pentru care au plătit 8 milioane de lei. Cartofii nu s-au livrat imediat către „Agroprodcom", motivîndu-se faptul că furnizorul nu a prezentat certificat de garanţie !!! Ceea ce nu i-a împiedicat să livreze către Asociaţia agricolă „Speranţa" Gheorgheni cantitatea de 53 tone de cartofi, încasînd 5 247 000 lei, cu un adaos comercial de 19 lei/kg.

Apoi în 26 mai a.c. HARBOX-ul livrează către „Agroprodcom" cartofi în valoare de 6 890 000 lei, urmînd ca ulterior să acopere încă 2 110 000 lei pînă la acel „împrumut" de 9 milioane.

Dacă adunăm sumele încasate pentru livrarea cartofilor, reiese o sumă de 12 137 000 lei, rezultînd un beneficiu de peste 3 milioane în buzunarul patronilor de la HARBOX.

Întrucît au săvîrşit ce-au săvîrşit, încălcînd prevederile Legii 31/90 şi Legii 12/90, au fost sancţionaţi cu o amendă de 30 mii lei, confiscarea unei sume de 404 947 lei reprezentînd profitul obinut din vînzarea cartofilor plus suma de 5416 lei datorată administraţiei centrale de stat ICM.

HARBOX-ul mai este cercetată şi în legătură cu nişte mături cumpărate de la DEMACO SRL Odorheiu-Secuiesc şi livrate la Agroprofit SA Pecica, judeţul Arad.

Oare, cîţi ca aceştia se folosesc de banii statului pentru a se îmbogăţi sau pentru a ieşi din impas în afacerile proprii ?

ION RUSU ■

ECONOMIE

MIRALON, UN NUME CARE SE IMPUNE

În Piaţa Universităţii, pe strada Toma Caragiu, la numărul 3, se află magazinul MIRALON SRL.

Interior foarte elegant, personal care te cucereşte prin amabilitate şi profesionalism, produse frumoase şi de calitate, preţuri pentru toate categoriile de consumatori, totul prezentat şi oferit cu marca magazinului. Aşa ne-am dori să fim serviţi peste tot. Aici poţi găsi orice doreşti în domeniul cosmeticelor şi al accesoriilor decorative şi poţi să te prezinţi oriunde cu un cadou care iese din acest magazin.

Vopseaua de păr LONCOLOR în 10 nuanţe, depilatorul cremă MIRALON, laptele şi loţiunea LON pentru tenurile gras şi uscat, cremele cu extract de placentă LON LINE CONTROL, toate diferenţiate pe tipuri de ten, sînt produse deja lansate, cu succes, pe piaţă.

Programul de producţie se va continua cu produse de cosmetică decorativă (farduri de obraz şi de ochi, roşu de buze, pudră) şi produse de parfumerie.

Realizate pe baza reţetelor proprii sau ale partenerului străin LON, produsele sînt fabricate cu materii prime de calitate, pentru uz cosmetic, din import şi, deocamdată, cu ambalaje din import, pînă cînd producătorii din România vor putea oferi ambalaje cosmetice la nivelul producătorilor din ţările vestice.

Principiul firmei este să-şi creeze un nume în cosmetica românească, deci să ofere produse şi servicii de calitate, chiar dacă, pentru început, acest lucru nu înseamnă profituri rapide şi mari.

MIRALON vă aşteaptă.

CRISTINA ATANASIU ■

CONTRARECLAMA

Nu vă sfătuim să mergeţi la:

Restaurantul „La Gogoşarul"

Duminică, 27 septembrie, împreună cu nişte prieteni am hotărît să luăm aici o mică gustare. Era cam prin jurul orei 22. Chelneriţele care se grăbeau să plece acasă ne-au anunţat însă pe un ton care nu îngăduia nici un comentariu că localul s-a închis şi cu toate că patronul a intrat şi le-a ordonat să ne ridice comanda, drăgălăşenia nu s-a aşternut de fel pe chipurile lor. Din contră, enervată că „şefu" a intervenit „în favoarea" noastră, una dintre ele ne-a trîntit pe masă lista de bucate, însoţindu-şi gestul cu un năucitor **„la dracu"** !

Dat fiind că în orice colţ civilizat din lume, lozinca **„clientul nostru, stăpînul nostru"** este literă de evanghelie vă sfătuiesc să nu o căutaţi la **„Gogoşarul"** de pe strada Turda. **(Marcela Zamfir)**

PULS

La Sala Palatului, în organizarea societăţii comerciale **T.A.T. Co. Ltd.** şi a **Institutului Român de Standardizare**, s-a desfăşurat un simpozion cu tema : „Asigurarea calităţii produselor şi serviciilor — condiţie esenţială pentru integrarea României în circuitul economic mondial". Au fost invitate să participe societăţi comerciale cu capital de stat din producţie şi cercetare. La simpozion a participat, ca invitat al organizatorilor, dl. **René Rose**, expert în probleme de calitate, reprezentant al firmei pariziene **Alpes Conseil International.**

Din discuţia pe care am avut-o cu dna Mariana Marinescu, consilier în cadrul Diviziei Promovare, am reţinut că, după participarea la TIB, T.A.T. (Trading-Advertising-Tourism) Co. Ltd., va organiza între 3 şi 6 noiembrie, tot la Sala Palatului, o expoziţie specializată — sub titulatura ROPACK '92 — la care vor participa firme producătoare de ambalaje din Austria, Japonia, Olanda, Ungaria şi România.

Pentru 1993, T.A.T. Co. Ltd. a perfectat, în colaborare cu partenerii săi din ţară şi din străinătate, organizarea mai multor astfel de expoziţii specializate, axate îndeosebi pe prezentarea de bunuri de larg consum, echipamente de telecomunicaţii, materiale didactice şi mobilier. Conducerea firmei speră că de un interes cu totul deosebit se va bucura expoziţia AGRAVET, în cadrul căreia vor fi prezentate produse pentru protecţia plantelor şi medicamente de uz veterinar.

„Numitorul comun al tuturor acestor manifestări patronate de T.A.T. Co. Ltd. va fi calitatea" a ţinut să precizeze, în încheiere, dna Marinescu. **(Marcel Apostolescu)**

Inginerii Viorica şi Ion Popescu din Bistriţa-Dolj

NU ŞTIU PRECIS CÎŢI PORCI AU

Ascultam, blocat, învinuirile — venite parcă de pe tărîmul incredibilului — la adresa doamnei inginer **Viorica Popescu** din Bistreţ şi ceva împovărător parcă îmi paralizase înţelegerea. Oamenii, ţărani simpli doljeni din comuna Rast, coborîră aievea din nişte realităţi întristătoare. Limbajul à la Amza Pellea deja nu mă mai amuza : să pledezi atît de „defăimător" pe seama unei legi, cea a fondului funciar, **„gîndită nedrept de prost şi pornită cu împotmoleli" (Miriţă Alexandru**, neras, aproximativ 50 de ani), care **„nu a făcut altceva decît să pună ţăranii pe drumurile prefecturii" (Ioana lu' Dună**, cam aceeaşi vîrstă) şi **„a spart ceapeurile alandala prin furtişaguri, că au luat grosul tot ăia care erau mari şi înainte" (Vasile Ştefan**, tînăr, maximum 30 ani), e deja prea mult ! Bine, bine, zic, încercînd revenirea la concret, dar forul tutelar, conducerea **S.C. „Agrolactic" S.A. Rast**, parcă aşa aţi denumit-o, ce zice, cum acţionează, cum de tolerează, că doar e o societate cu capital preponderent de stat ? **„Cum să nu tolereze cînd treaba asta vine de sus** — mi se răspunde —, **le pare rău, domnule, e ca şi cînd ne-ar face nouă o favoare, un hatîr, doar nu ei ne-au dat nişte pămînt, pămîntul e al nostru. Sau nu e al nostru ?!" „Adevărul e, s-o spunem pe-a dreaptă, că director la „Agrolactic" este domnul inginer Ion Popescu, soţul doamnei Viorica ! Acum se explică ?"** Şi explicaţiile încep să curgă, învălmăşite, determinîndu-ne un popas la faţa locului, altfel neintenţionat anterior.

...Doamna ing. Viorica Popescu e, de mulţi ani, şefa fermei. Unii, timizi înşurubaţi în sloganul că e bine să-ţi ţii gura, zic că doamna Viorica e un bun gospodar, că se descurcă formidabil, e întreprinzătoare pînă la Dumnezeu ! **„Pentru că a avut mereu un „parasolar" solid care a ştiut s-o apere, soţul ei, şeful de la Rast"**, comentează ceilalţi, dezlănţuiţi. Nu am aflat, deşi am întrebat, cum a putut să evite doamna Popescu controalele financiare. Problema e menită să fie lăsată baltă, mi se sugerează, cine se mai poate „lăuda" că a fost controlat „la sînge" în ultimii ani de cei îndrituiţi s-o facă ?! Aşa e, dar acum ? **„Acum, păi acum e şi mai rău..."** La propriu-i domiciliu din Bistreţ, doamna ingineră şi-a dezvoltat o reală fermă zootehnică. Proprie, fireşte ! Are 16 bovine, 110 oi şi capre şi cîteva sute de porci. Nimeni nu le ştie exact numărul ! Şapte vaci cu lapte a preluat „creator" de la fostul CAP din comună, în vînzoleala din ianuarie '90, doamna Viorica ! Pentru care nu a plătit nici măcar... 7 lei ! Oricum, în momentele de haos, „protipendada" satului nu are voie să rămînă cu mîna întinsă şi să nu se aleagă şi ea cu ceva, nu ? Culmea e că soţii ing. Popescu nici nu au fost membri cooperatori. (Ciudat ne sare în ochi, acum, această sintagmă, dar, scuze, n-am putut-o evita !) Mai departe, „şiragul" ilegalităţilor e de nestăvilit : efectivele de animale se cer întreţinute, e musai, şi pentru această întreprindere doamna ingineră recurge la **10 (zece) angajaţi.** Ai ei, dar remuneraţi de IAS Rast (pardon, S.C. Agrolactic S.A. !). Le-am notat şi numele : Nicu Bimbirică, plătit ca birjar în organigramă, transportă încolo şi-ncoace laptele fermei Popescu, Marin Andrei e folosit ca... cioban („păstor", îl alintă „stăpîna"), Ştefan Răduţ, paznic pe statul de plată, e mulgător („fruntaş" ?), mecanizatorul Ion Gîdea are alte „sarcini", în neputinţă de a fi aflate. Şi mai sînt : Mitel Măroiu, Maria Dinu, Ioana Ene, Victoria Duţă, toţi cu atribuţiuni casnice foarte precis delimitate. Cineva îmi spune că taxa de păşunat percepută oierilor care-au „folosit", anul trecut, iarba „Agrolacticului" nu a ajuns încă în casieria acestei societăţi „amărîte" ci a făcut un popas (sperăm, momentan !) la Bistreţ, în marea gospodărie a inginerilor ingenioşi ! Aşa o fi, e posibil. Promisiunea celor cu care-am stat de vorbă, că oricînd vor fi în măsură să furnizeze oricui şi alte amănunte, multe alte amănunte, e fermă. Se şi subînţelegea, de altfel, năpăstuiţii ţărani din Rast şi Bistreţ, nu toţi fireşte, ştiu uneori să fie şi economicoşi cu vorbele. Şi bine fac ! Nu totul se dă deodată, în... vileag.

VIOREL TEODORESCU ■

SOCIAL

UN OLTEAN DREPT CA FUNIA ÎN SAC

Ilie Bălşanu din **Branişte** (comuna Podari — Dolj) nu e nici blajin dar nici un dur. Mai degrabă pare un ins însufleţit de numeroase motivaţii, se foieşte aproape incontinuu, vorbeşte înfocat şi-l preţuieşte mult pe cel ce ştie şi poate să asculte. Ironia isteaţă din priviri te îndeamnă să crezi că într-adevăr Dumnezeu aşază uneori cîte ceva în plus în fiinţa unor oameni. Cîndva a trecut prin mari încercări, de două ori furia apelor a reuşit chiar să-l descumpănească. Şi, recunoaşte, nu a gîndit mult, atunci în 1974, cînd a solicitat C.A.P.-ului din localitate să i se dea un alt teren, la schimb. Cererea i-a fost aprobată şi şi-a rînduit, gospodăreşte, o nouă casă, undeva în fosta periferie a Craiovei, azi cartierul Romaneşti. (De unde, întreb, poseda C.A.P.-ul din Branişte teren în Craiova ? **„Avea, eu de unde să ştiu, aşa au zis !“**). Fosta-i proprietate, terenul, a rămas la dispoziţia cooperativei. După nişte ani, aceleiaşi cooperative îi cere teren pentru casă **Verginică Ion Voicu.** Conducerea C.A.P.-ului îi repartizează terenul părăsit de Ilie Bălşanu. Firesc, şi proaspătul „împroprietărit“ îşi construieşte o casă pe pămîntul „repartizat“. Noile vremuri, legea fondului funciar post-decembristă întăreşte **„eroarea“** (aşa o numeşte Ilie Bălşanu), re-repartizîndu-i lui V.I.V. terenul care, de fapt, nu-i aparţinea decît pentru că îi fusese dat **„legal“** („aşa **zic ei“**, comentează Ilie Bălşanu) de **„adunarea generală“** („**comunistă !“** — acelaşi). **„Adică, acolo, la Capul Dealului, cum i se zice, pe lotul meu el a fost pus în posesia terenului !“** Lui Ilie Bălşanu i se pare firesc să vină acum cu pretenţii asupra terenului său („Fost“, cutează o replică reporterul ; **„Şi fost, şi actual, dintotdeauna şi pentru totdeauna“** zice Ilie Bălşanu). Şi vine ! Nu uită că i-a fost atribuit alt teren „chiar în Craiova“ **(„Auzi, vorbă la ei, chiar în Craiova, parcă terenul pe care mi l-au dat nu a aparţinut cîndva cuiva şi, la urma urmei, nu aparţine de fapt şi acum cuiva !“).** V. I. Voicu reclamă că a fost tulburat în posesia terenului, instanţa admite acţiunea, Ilie Bălşanu face o cerere de intervenţie, e respinsă şi obligat să-i lase „în deplină proprietate şi linişte“ o suprafaţă de 750 m.p. şi vatra de casă lui V. I. Voicu. Ilie Bălşanu mai e obligat, prin aceeaşi sentinţă (nr. 6041/1991), să plătească reclamantului daune (pentru demolarea unui gard) în sumă de 5 490 lei. Ilie Bălşanu nu se lasă : **„Ce hotar între părţi, care raport de expertiză ?“** Cu procură de la Ilie Bălşanu (sora acestuia îl dă în judecată pe V. I. Voicu, care nu se prezintă în faţa instanţei). Tribunalul judeţean (prin sentinţa nr. 401/17 ian. 1992) îl obligă pe Voicu V. la plata sumei de 5 495 lei. Cu 5 lei mai mult decît antecedenta sentinţă, inversă ! Despre teren, nici o vorbă ! Ilie Bălşanu e însă convins că el a cîştigat procesul. Verginică Voicu nu înţelege de ce tocmai el, păgubaşul, trebuie să plătească... manopera demolării propriului său gard...

Oficialii, pe care Ilie Bălşanu îi consultă încă spre a se lămuri odată de ce nu i se dă totuşi dreptate, îi răspund, în „unanimitate comunistă“ că dreptatea e de partea „adversarului“ său. Că legea fondului funciar e clară **(„De unde dracului au scos-o aşa de clară ?“)**, este sfătuit să meargă la comisia de aplicare a legii **(„O lege fărădelege !“). „Să-l las adică eu în pace, să-i dau eu linişte ! Dar mie cine mi le dă : liniştea, pacea, dreptatea ? Cît să mai aştept ?“.**

Un pic, domnule Ilie Bălşanu, un pic, orice strîmbătate, orice cusur se remediază. Un bob zăbavă !

VIORELTEODORESCU ■

Într-o industrie a editurilor vraişte, un nou veleitar, Nicolae Peneş

În peisajul insalubru şi-atît de jalnic al falsului act de cultură care a inundat taraba românească a vînzării de carte, ne-au fost insistent arătate cu degetul zilele trecute două noi apariţii editoriale, variaţiuni de fapt pe aceeaşi temă — asasinarea Mihaelei Runceanu. Autorul, nimeni altul decît **tov. Nicolae Peneş, fost „vicepreş“ al Comitetului judeţean Buzău pentru cultură şi educaţie socialistă,** a ţinut morţiş să se alinieze la marea „operă“ de proliferare a pirateriei cărţii, extinsă azi la scara întregii ţări. Una din cărţi conţinînd, după afirmaţia preţioasă a autorului, **„relatări încercînd să vă transpună, să vă implice (!) în culisele acestui monstruos şi inutil** (?!? — n.n.) **asasinat“** nu conţine nici urmă de casetă tehnică nemaivorbind de menţionarea vreunei edituri, ISBN etc. ; doar o adnotare : comanda nr. 32705 către Tipografia Buzău şi atît ! Cealaltă „operă“, cu aceeaşi fotografie a frumoasei dispărute pe copertă, conţine e adevărat menţionarea celor necesare şi legale, în rest remarcîndu-se doar printr-o explorare monotonă şi vast-dezolantă. Preţul ambelor cărţi, 200 lei. Ieftin ! Tirajul, desigur, de masă ; Kulturnicii Suzănichii nu uită uşor cît de adînc trebuie să pătrundă cartea „în mase“. Afacerea, zic buzoienii, e prosperă, marfa se vinde şi sîntem siguri că în curînd — fireşte, la cererea sutelor de mii de cititori din Pătîrlagele pînă-n Nehoiaşu pe care tov. Peneş i-a culturalizat cu grijă atîta amar de vreme — editura MONTEORU va mai trage o ediţie. Într-o industrie a editurilor vraişte, asaltate de veleitari „literari“ hămesiţi, e posibil !

V. TEODORESCU ■

PENTRU 100 DE LEI L-AU LĂSAT ÎN CHILOŢI

Daniel Toboşaru, în vîrstă de 30 de ani, bucureştean şi domiciliind în B-dul Păcii, nr. 15 Sector 6, se afla la o oră tîrzie din noapte tocmai pe str. Nerva Traian, din Sectorul 3. Numai el ştie de ce l-a apucat tîrziul aşa departe de casă. În buzunare mai avea doar 100 de lei. Şi cum mergea în dorul lelii, este acostat de doi indivizi, care nici una, nici două, îi cer imperativ să le dea toţi banii. Daniel, văzînd că nu are scăpare, scoate hîrtia de 100 de lei şi le-o întinde. Atît i-a trebuit ! Păi, ce să facă doi oameni în toată firea cu o sută de lei în ziua de astăzi ? Agresorii îi zic de la obraz că ar fi bine să-şi scoată hainele de pe el că de nu, o va încasa şi tot va fi dezbrăcat. Bietul om, uitînd de orice urmă de pudoare, îşi scoate haina. Tîlharii îi fac semn că nu-i de ajuns. Îşi scoate şi pantalonii. Partea adversă iarăşi nemulţumită. Le dă şi pantofii. Rămîne, în răcoarea nopţii de 28 spre 29 septembrie, în cămaşă şi chiloţi. Şi uite-aşa a ajuns în locuinţă, mai-mai să nu-l creadă familia.

Poliţia l-a prins pe tîlhari. Se numesc **Grigore Sărăcuţu** — predestinat nume pentru astfel de potlogării — 31 de ani, domiciliat în oraşul Vulcan / Hunedoara şi **Liviu Marcel,** 29 de ani, locuind în Bucureşti, pe str. Peneş Curcanul, nr. 22—24, Sector 3.

ION RUSU ■

Nu

SA INTRAM PRIN UŞA D

PAŞOL NA BAZA

POVESTIRI D

1. **ISTANBUL.** Nu există un Istanbul, ci o mulţime de Istanbul-uri, fiindcă metropola se întinde pe două continente, între trei mări şi patru milenii. Pluralul numelui se justifică, cum se justifică tot felul de construcţii gramaticale bizare. În autobuz, şoferul turc, care o rupea româneşte, spunea despre autobuzele firmelor rivale, care tocmai îl depăşeau („Murat“ şi „Ali Baba“) că „au trecut două Murate şi două Alibabale“. Titlul e un talmeş-balmeş (de cuvinte) rusesc, turcesc, polonez şi românesc cum e, de altfel, şi zona Laleli, unde vin să facă afaceri românii.

2. **CHILIPIR.** Un chilipir se realizează atunci cînd tu eşti convins că l-ai adus din preţ pe negustorul turc, iar el e sigur că te-a adus la preţul convenabil lui. Un chilipir se face între nişte oameni fericiţi că au reuşit să se înşele unii pe alţii. Zilnic, sosesc în Istanbul-uri autobuze cu români, bună parte ţigani şi tîrfe. Se spune că lucrează pe Bosfor cam 24 000 de dame. Chilipirul lor e în medie de 5 dolari şedinţa, iar şedinţele nu se ţin, ca în ţară, în sedii, birouri directoriale şi cabinete de partid ci în nişte hoteluri de 4 dolari patul, cu grup sanitar comun şi turci în călduri care zbiară pe coridoare : Mariana ! Unde Mariana este !? Cam în aceleaşi hoteluri adastă şi turiştii noştri, dacă mai adastă, deoarece majoritatea vin dimineaţa, după 24 de ore de

răstignire într-un scaun, ca să plec
spre casă seara, cu nişte saci de voia
uriaşi, plini cu marfă proastă şi iefti-
nă pe care o vînd scump în ţară. C
„geacă“ din resturi de piele se vind
en gros la 16 dolari bucata. Acasă, d
larul „se scoate“ cu 1 000—1 500 lei.

3. **CUCERIREA CONSTANTINOP
LULUI.** Are loc în ultimii ani, iar in
vaziile sînt întîi cea poloneză, apoi cel
ruseşti şi româneşti. Din trei magazin
unul e polonez. Din trei cetăţeni car
umblă bezmetici pe străduţele baza
rului, unul e român. Din trei şmecheri
care vînd insigne cu Lenin, titluri d
„Eroi ai Uniunii Sovietice“, blănuri ne
argăsite şi aparate foto „Kiev“, unul
rus. Tîrfele din Rusia sînt tot atît d
talentate ca acelea din România, da
geniu au numai polonezele. Părul pla
tinat al polonezelor şi nenumăratele lo
picioare cu un mizilic de fustă îi fa
să turbeze pe turci. În Laleli munces
în negoţ zece turci pe metru patrat
nici o turcoaică. Femeile lor stau în
deobşte acasă sau, cînd ies în urb
trec împachetate în voaluri şi giulg
închise la culoare ca nişte prevestir
Sînt nefardate, cu tenul întunecat
priviri modeste.

4. **AGENŢI.** În Bazar şi în zonele v
cine, comerţul contează pe un num
mare de agenţi. Fiecare magazin a
în stradă cîţiva tineri care barează dr
mul, se agaţă de tine, îţi zîmbesc ta
dru şi, cum, necum izbutesc să te ca
într-un butic cu aurărie cocoţat la c
pătul unui coridor de la ultimul et
al unei clădiri compuse numai din b
ticuri cu aur şi cămăruţe unde se pr
pară în neştire ceaiuri. Cred că un sfe
din slujbaşii mărunţi ai Istanbul-ul
comercial sînt angajaţi să prepa
ceaiuri, pe care le servesc într-un s
de ventuze mici cu buza aurită. Nici n
ai intrat în magazin şi imediat eşti
demenit cu un ceai — care nu-i nici
dată din ierburi, ci de mere, anana
portocale, kiwi şi din orice alt
uscat, pisat şi zaharat. Între
mulţi sînt români, angajaţi cu 120—2
dolari lunar. Ei sînt gata să piardă ziu
cu tine şi să te umble prin douăzeci
magazine. Au de la toate comision.

5. **AUR ŞI PIELĂRIE.** Aur mai ie
tin decît la Istanbul nu se găseşte d
cît în Siria şi Israel. Bijutierii te î
treabă dulce de unde vii, iar cînd co
stată că eşti din România fac „indirim
adică reducere pînă la 8 dolari gram
„Românii, îmi explică un bijutier,
bani puţini dar absolut toţi cumpă
aur şi haine de piele. Facem rabat,

La „Doi Cocoşi“ legea tăcerii lucrează din plin

Acum 10—15—20 de zile, la restaurantul Doi Cocoşi. O zi obişnuită. Lume de toate felurile, cheflii, afacerişti, ţigani, proxeneţi, prostituate etc. La un moment dat în restaurant intră un ţigan. Tînăr, bine îmbrăcat, arogant. O chelneriţă, nici frumoasă să pici, nici urîtă să te sperii. O fată obişnuită. I-a adus ţiganului un pahar de nu ştiu ce. Ţiganul a plătit pe loc, dar a mai pus pe tavă un teanc mărişor de sute, aproximativ 10 000. U
bacşiş imens, de bună seamă. M
cere un pahar de nu ştiu ce. I
aduce. Ritualul, dacă îi putem spu
aşa, se repetă. Un nou bacşiş de apr
ximativ 10 000 lei. Omul face cu ba
lui ce vrea, sigur că da, numai
chestia era prea ciudată. Ciudată s
dovedit a fi abia atunci cînd ţigan
a solicitat cu vehemenţă ca fata ca
l-a servit să-l însoţească la el acas
Bineînţeles că fata n-a vrut. De ai
scandal. Cum ora era cam de închid
re, cum scandalul părea să ia propor
oamenii restaurantului au închis po
ţile. Pînă la urmă, clientul nabab
cam fost pus la punct, dar a ieşit ne
vos din restaurant, a urcat în Merc
desul cu care venise şi a forţat po
ţile închise, drept pentru care maşi
s-a făcut zob. Individul a ieşit d
maşină, a abandonat-o, a oprit
taxi şi a plecat.

Pînă aici ,toate bune şi frumoas
deşi n-ar prea fi cazul să ape
această formulă narativă. A doua
ţiganul vine din nou la Doi Coco
Are un dialog aprins cu şeful local
lui. Pentru că îi „răpeşte“ acest
timpul, plăteşte pe loc suma de 20 0
lei. Cei doi au dialogat apro
minute. Problema discuţii
fost

N SPATE

R, PANE GHIȚĂ !

IN ISTANBUL

să se fixeze clientela și să ajungă informația în România. Polonezilor și ungurilor le vindem cu 10 dolari gramul". Majoritatea magazinelor din Laleli vînd aur și haine de piele, încălțăminte și, în disperare, genți. În Bazar găsești orice, dar nu cărți. Librăriile sînt rarisime. Iar români, care să fi nimerit într-un anticariat, tot rarisimi. Între turiștii de la Hagia Sofia sau Topkapi rar nimerește și un compatriot. Poate și pentru că intrarea costă 3 dolari, iar cu trei dolari poți cumpăra o geacă, dacă mai adaugi cincisprezece.

6. **TURCII SÎNT HARNICI.** Magazinele se deschid în zori și se închid la miezul nopții. Unele merg non stop. Cînd vorbim de spirit balcanic, ne gîndim la lenevie și la turci. Leneși sîntem noi, nu turcii. Țara lor e curată, orășelele din preajma Istanbulului strălucesc de curățenie, oamenii sînt amabili, serviciile sînt cinstite și civilizate. Avem mult de învățat de la turci. Din 1970, au construit o țară, au europenizat-o. Turcia e un șoc. Românii sînt și ei un șoc pentru turci întrucît drumul l-au deschis țiganii și au făcut prăpăd. La vamă, românii sînt tratați fără menajamente, chiar cu brutalitate. Un român bine îmbrăcat și care e preocupat, să zicem, de cultura veche e privit aici cu o fină suspiciune în sensul că nu se poate, ascunde el ceva, scoate el ceva la vînzare de sub haină.

7. **FRANGLEZA ROMTURCĂ.** E limba în care se înțeleg oamenii. Se compune din 25 de cuvinte și numeroase interjecții. Românii țipă la turci, ca și cum ar fi surzi, și le vorbesc astfel: „Haină reducere facem". Și limba asta o învață și turcii. Unul, ca să-mi arate drumul spre un oficiu de turism mi-a vorbit foarte respectuos după cum urmează: „Mă n-auzi domnu du-te la tine încolo". Limbajul comercial româno-turc redescoperă cuvinte pe care le credeam numai ale cărților de istorie și ale romanelor istorice sadoveniene: marfa se ia cu **toptanul** dacă ai **parale**, dacă **parale ioc** ești **caraghioz** (dar caraghioz e un pește mici cu ochi beliți), românii au **calabalic** și, în așteptarea autobuzului îl înghesuie pe **caldarîm**, fac **harabahură** și **aliș veriș**. La circiumi se mănîncă **ciorba, chioftele** și **sarmale**, dar turcii nu fac nici **chiolhan**, nici **zaiafet** deoarece salariul e mic și nici **ciubucul** nu e mare: **taman** cît să supraviețuiască. Un slujbaș de hotel cîștigă pînă la 500 dolari lunar, un muncitor calificat la filiala companiei „Renault", 800. Transformînd leii în dolari, dolarii în lire și lirele în mîncare rezultă că prețurile la mîncare, servicii, transport, chirii etc. sînt de patru ori mai mari ca la noi. **Tanda pe manda** trebuie făcut **mișmaș** ori să muncești de patru ori mai mult ca în România. Ceea ce se și întîmplă. Oamenii, exceptîndu-i pe bogați și angajații stabili ai industriei sau ai firmelor cu întindere internațională, fac de toate.

8. **COPIII.** Din trei bărbați care muncesc, unul e copil: lustragii, agenți, mecanici, hotelieri, negustori de ciorapi și ceasuri, intermediari, peștișori. Sînt veseli, se leagă de femei mature, sînt insistenți și adesea cîștigul lor țin pe linie de plutire familia.

9. **TRUCURI COMERCIALE.** Comercianții noștri ar trebui școliți la Istanbul deoarece numai aici poți învăța economia de piață pentru omul simplu. Un magazin de textile se cheamă „La Mihai Popescu", dar patronul e turc. „De ce ți-ai zis Mihai Popescu ?" l-am întrebat. „Ca să facem placere la români". Tocmeala e baza comerțului. Prețul nu e afișat nicăieri. Tocmeala e tactică, exercițiu de inteligență și motiv de satisfacție. După ce reușești să-i smulgi un preț bun, turcul zîmbește cu admirație. Ca la meci.

10. **BELȘUG.** În Turcia e belșug deși țara e săracă. Numai piatră. Nimeni nu stă degeaba, nimeni nu mucezește așteptînd de la Allah salvarea. Comerț se face și lîngă biserică și în lăcașurile cu curți interioare. Cu un minut înainte de a pleca autobuzul copleșit de calabalîc și de țigani rufoși, insolenți și violenți spre țară, tot mai urcă patru-cinci negustori ambulanți cu senvișuri, tricouri, bijuterii și haine de piele.

TUDOR OCTAVIAN ■

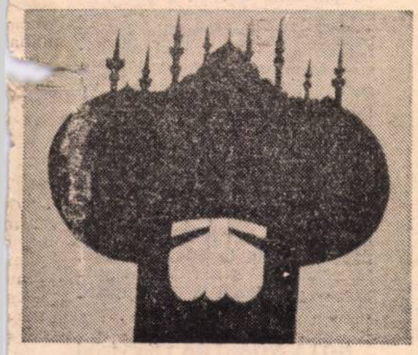

țiganul o voia neapărat pe chelnerița din ajun. Atît și nimic altceva. I s-a spus că respectiva chelneriță a fost concediată. La nici o jumătate de oră de la acest dialog, chelnerița chiar a fost concediată. Fără nici un motiv.

Un redactor al revistei noastre a vrut să facă o relatare mai amplă a acestei întîmplări. Dar, stupoare, cei de la Doi Cocoși afirmă că așa ceva nu s-a întîmplat. Adevărul e că la Doi Cocoși s-a instalat, ca în multe alte restaurante, teribila lege a tăcerii. **(V.N.).**

Vameșii și ghidul

În noianul de preocupări al românilor, de după Decembrie 1989, intră și vizitele dese în țara haremurilor, Turcia. Micile ciubucuri ieșite în urma acestor excursii au determinat pe osmanlîi să deschidă agenții numeroase de turism atît în țară cît și în București. În capitală, mai ales în Gara de Nord. În excursiile organizate de agențiile de turism române, există de obicei un ghid care îndrumă neștiutorii într-ale bazarului pe unde să cumpere mai ieftin. Unul din acești ghizi a avut ocazia să fie și Radu Nicolae din Buzău. În drum spre vama Negru Vodă, acesta a cerut de la excursioniști cîte 1 000 de lei și 10 dolari, total 40 000 de lei și 400 de dolari, pentru a le facilita ducerea peste graniță a diferitelor obiecte care nu puteau să treacă nevămuite. Dl. Radu a afirmat că va „unge" vameșii în acest scop. N-a avut timp să-și realizeze „dezideratele" pe care și le-a propus, fiind surprins în flagrant cu mîna pe delict chiar la vamă, vameșii neacceptînd compromisul. Bineînțeles că tradiționala *pîră* din bătrîni a fost pusă imediat în acțiune de păgubiți, dînd vina pe „bietul" ghid. În cazul în care ar fi trecut hopul cu bine era altceva. Acum, ghidul meditează la Bosfor și Dardanele, iar excursioniștii, probabil, s-au așezat pe la casele lor în așteptarea iernii care se anunță a fi cu stat la gura sobei și cu povestiri la nepoți despre cît de răi erau pe vremuri cei din neamul lui Baiazid. **(Valentin Leahu).**

SOCIAL

Ampicilina nu se mai fură cu flaconul, se fură cu găleata

● Poliția a fost alertată că dna Henrieta Niculescu, șef secție la S.C. „SICOMED" S.A., a descoperit, la 22 septembrie, că „din magazia vrac a secției condiționare uscată lipsesc 24 kg oxacilină și 17 kg ampicilină, în valoare de circa 2 900 000 lei".

Cercetările la fața locului arată că nu existau urme de efracție sau răvășire, iar sigiliile de la ușa de acces erau intacte. Anchetatorii au fost puși în situația de a clarifica, mai întîi, veridicitatea celor reclamate.

Așa o pudoare

La 20 septembrie, de la centrul de presă din sediul F.S.N. (Aleea Modrogan nr. 1), cineva a șterpelit un aparat de fotografiat MINOLTA (800 dolari S.U.A.) și un telefon tip-secretariat PANASONIC (acesta nevalorînd decît vreo 62 000 de lei).

Pînă să fie găsiți hoții, reformații, pardon reformiștii tranșeei petricărețe și-au dat cu părerea că furtișagul trebuie neapărat să fi fost favorizat de neatenția personalului de serviciu, așa că măturătoarele și portarii, oricum, vor putea fi plezniți de mînia celor puternici.

Prima grijă a „părții vătămate" a fost ca toate cercetările să se facă pîșa-pîșa și, mai cu seamă, să nu se dea cazul publicității. Așa o pudoare !, mai, măi ! cum ar zice neamurile dinspre Coca Petrică. În aceste condiții ,social-isterice, activiștilor care numa șăd răzămați în lideri le pot spune, pentru liniștea momentelor rare mai și cujetă, că informația n-am obținut-o, Doamne ferește !, de la poliție.

Persoane importante ar dori, desigur, fără ură și fără răzbunare, ca discreția să fie mama înțelepciunii de alee, în fața monstruoasei coaliții IRSOP—INFAS—TVR și, mai ales, în fața unei anumite părți a electoratului. Cum de ce. Păi, în cazul în care ar fi descoperiți hoții, vă dați domniile voastre seama că ar suna taman ca dracu dacă făptașii și-ar divulga modelele, meșterii, pildele pe care le-au invidiat și admirat. Apoi, cine poate garanta că furtul a fost comis de adversarii politici ai trandafireștilor ? Iar, dacă ciorditorii fac parte din propriul electorat al aripei emanate, doar n-o să fie îndepărtați politic, nu ?! Cum să fie împinși, pentru o simplă hoție, să-l voteze de necaz pe Emil Constantinescu ? Și asta tocmai acum, cînd se numără mîinile dispuse să-l mai ungă o dată pe dl. Iliescu, să alunece iar pe ușa istoriei S.F. de la Cotroceni ! S-au făcut atîtea rezerve de ulei în acest scop. Ar fi de-a dreptul destabilizator să se rîncezească nefolosit. Și atît ar mai lipsi: să afle oamenii de la MINOLTA.

Tovarășu' și-a lui clică — pretenii lui Bucenică!

● Cristea Bucenică este țigan. Pentru asta n-are nici o vină. Puteți să-i ziceți și rom, că nu se supără. Numai poșircă să nu-l faceți !

Cei ce spun că n-are ocupație îl fac să zîmbească. Ceea ce nu-i tocmai de mirare: el era foarte ocupat cu spargerile. Fura din locuințe. Asta îi lua timp, încordare, fantezie. Nu s-a considerat, în sinea lui, lipsit de ocupație niciodată.

În 1988 a fost eliberat mai repede printr-un decret milos cu hoții al primului președinte de republică împușcat. De altă condamnare a scăpat în ianuarie 1990, cînd a fost eliberat condiționat. În 1991 este arestat din nou. Obține o eliberare, pentru tratament, de șase luni. Nu se știe precis cît și cum s-a tratat, dar se cam știe deja cîte spargeri a comis în acest timp. (Deocamdată, cu aproximație.) Arestat în iunie 1992 — în flagrant —, avea deja, la acea oră, un palmares de 28 de ani de condamnări, din care 14 neexecutați în numele „omeniei comuniste". Pînă nu de mult, victimele lui ziceau: „Ceaușescu și-a lui clică — *pretenii* lui Bucenică".

Anumite întîmplări ultracunoscute cu toată consecvența lui în a nu-și schimba ocupația, l-au făcut, totuși, să-și schimbe *pretenii*. Dacă la al doilea tur de scrutin va putea să voteze, nu-i așa că nu știți nici dumneavoastră pe cine va alege ?

Făceți-vă milă și pomană de poliția română!

● În plină campanie electorală, Televiziunea ne-a prezentat o emisiune cu doi polițiști înjunghiați la Ploiești. Interogația retorică, prin care un ofițer își descărca revolta (filmată de Lucian Ciuchiță), suna cam așa: „Ce fel de armament este acesta, că polițistul trage trei gloanțe de pistol în plin, fără să-l poată opri pe infractor ?!?".

Am discutat cu mai mulți ofițeri de poliție. Acești oameni, despre care se spune că sînt prin excelență în slujba adevărului, se tem să spună tare adevărul, chiar și cînd își simt pielea în pericol. Oare de cine te tem ei ? Și cu cît curaj ne mai pot apăra în fața criminalității, care a ajuns singurul domeniu înfloritor în România ?

Au opinii, doar după ce obțin promisiunea că nu le va apărea numele. Iată cîteva: „Pistoalele noastre sînt un fel de jucării. Se fabrică în țară." „Cu asemenea arme sîntem total depășiți de infractori. Care sînt mereu mai bine informați și mai strașnic dotați." „Criminalitatea s-a reciclat, la noi. Țiganii au săbii cu care îți pot reteza gîtul dintr-o lovitură. Tîlharii au mașini străine pe care nici nu putem visa să le ajungem cu ale noastre." „Pe la începutul anilor '80, s-au scos din dotarea miliției pistoalele de import și armamentul eficient s-a dat securității. Noi nu mai avem, de atunci, decît drăciile astea, pentru speriat oamenii cinstiți. Acum, pentru armele poliției n-are nimeni bani".

În războiul cu criminalitatea, polițistul nostru, deci, e victimă garantată. El se poate bizui mai degrabă pe atletism decît pe armament. Dacă guvernanții României continuă să poarte cu ifose orbul găinilor, cu asemenea pistoale ridicole, Academia de Poliție va fi prima facultate din lume care va elibera diplome de sinucigași.

Grupaj realizat de
DORIN GHERGHINESCU ■

DIALOG

Am primit şi v-am citit rîndurile, gîndurile

Un minut pentru fiecare

Madam Constanţa Ionescu nu-şi merită locul la Ministerul Agriculturii!

● **Centrul cultural „Eugen Ionescu", Teatrul URMUZ din Bucureşti (str. Mihai Eminescu nr. 39) :** Ne trimiteţi, din cînd în cînd, invitaţii, care „consumă" cu preocupările dvs. Vom încerca să le dăm curs, mai cu seamă că ne interesează tot ce e nou şi valoros în sfera dramaticului.

● **Prof. Vasile Ghica, str. Gh. Petrescu, bl. 42, ap. 59 Tecuci, judeţul Galaţi :** După cum aţi văzut „panseurile" dvs. au văzut lumina tiparului. Cît priveşte a doua problemă : pentru a intra membru stagiar în Uniunea Scriitorilor este nevoie de cel puţin două caracterizări de activitate din partea membrilor cu mai vechi state în Uniune... Ne pare sincer rău că nu am putut face mare lucru cu chestiunea cu care ne-aţi rugat.

● **Gudumac Viorel, localitatea Căpîlna, nr. 8, judeţul Sălaj:** Nu ştim dacă publicarea unor crîmpeie din scrisoarea dvs. în coloanele revistei ar ajuta la ceva. Mai cu seamă că revista noastră ajunge rar la Chişinău şi mai rar în Siberia. Deci, nu vedem cum cum v-am putea ajuta efectiv în găsirea rudei dvs. Eventual, adresaţi-vă Ambasadei Republicii Moldova la Bucureşti.

● **Al. Z. Manea, bdul Nicolae Bălcescu nr. 18 A, et. V, ap. 31 Bucureşti :** Protestul dvs. e bine venit, dar tardiv. Între timp, după cum bine observaţi, nu ne învecinăm nici cu URSS, nici cu CSI, ci cu Ucraina.

Nu contestă nimeni că Basarabia, Bucovina, Ţinutul Herţei şi Insula Şerpilor sînt pămînturi româneşti. Nu forţăm nota „unioniştilor", dar nici cu încetinitorul nu se poate merge într-o chestiune naţională de o stringentă actualitate. Viitorul guvern şi parlament al României, noul preşedinte ce va fi ales, trebuie să apeleze la organismele internaţionale pentru clarificarea situaţiei. Orice amînare poate să ne coste în plan politic şi istoric.

● **Crăciun Costică, str. Chimiei nr. 16, bl. E-3, ap. 6 Piatra Neamţ, judeţul Neamţ:** Ecoul nostru, scris, se pare că nu a ajuns la organele judeţene din domeniul sănătăţii. Am înţeles că doriţi să fiţi consultat de medicul M. Păun de la „Hanul Doctorului" din Craiova. Dacă revista noastră va ajunge în mîinile medicului Păun, îl rugăm să vă sprijine.

● **Nedelea Ştefan, localitatea Rabra, judeţul Bistriţa Năsăud :** Nu e primul caz în care coletele şi scrisorile întîrzie ori nu sosesc defel din străinătate. Încet, dar sigur, parcă ne întoarcem la iepoca odiosului. Am înţeles că este vorba de un colet important expediat de familia Raymond Millton din Aneccy, Franţa. Ne vom adresa factorilor de resort, dacă între timp coletul nu a sosit.

● **Ştefan Vinţan, jurist, localitatea Constanţa, str. Mihai Viteazu, nr. 40.** Scrisoarea dvs. a ajuns la noi cu o anume întîrziere. După cum bine aţi văzut, n-am renunţat la problemele de justiţie şi dreptate socială. Chiar dacă justiţia noastră „e mai oarbă ca norocul românilor", cîte un personaj celebru mai cade... Rămîne de văzut ce va fi la 27 septembrie a.c. Aveţi însă perfectă dreptate în ce afirmaţi : nici liberalii şi nici dl. Mircea Ionescu Quintus n-au făcut cine ştie ce la nivel de structură în domeniile în care au fost „implementaţi", alături de fesenişti şi fedesenişti. Să vedem ce urmează, ce coaliţii politice se vor fi făcînd.

● **Pop Florian, comuna Popeşti nr. 271, judeţul Bihor :** Am înţeles că, în sfîrşit, s-a rezolvat problema casei dvs., nu neapărat în felul în care aţi dorit, dar s-a rezolvat. Sperăm sincer că măcar de data asta v-aţi întocmit corect actele de proprietate. Pentru că, în cazul dvs., totul a pornit de la scripte şi de la declaraţii de martori mincinoşi. Dacă va fi cazul, vom reveni.

Mama şi fiica reîmpăcate ca într-o filă de roman

● **Pleşa Mioara, sectorul 5, Bucureşti :** Ne bucură sincer că s-au normalizat raporturile cu fiica dvs. La vremea respectivă, cînd v-am dat sfatul potrivit, v-aţi supărat pe noi. Iată că mamă şi fiică s-au regăsit, într-un timpuriu al vieţii lor. Treceţi într-o bună zi pe la redacţie. Poate să iasă o tristă dar autentică filă de roman.

● **Covacs Jenö, Reghin, judeţul Mureş :** Propunerea dvs. am receptat-o cu real interes. Prinşi în vălmăşagul evenimentelor politice, în adevăr am uitat de cei mai tineri decît noi (era să spunem de cei mai trişti ca noi !). Acum, e drept, ciorba electorală dă în clocot ! În ultima vreme, după cum aţi observat, au sporit paginile dedicate tinerilor şi divertismentului. Subscriem însă la ideea dvs. De îndată ce trecem peste... hopul prezidenţial, vom găzdui astfel de materiale în mod sistematic.

● **Ciani Nelu, Baia Mare, judeţul Maramureş :** Ne bucură sincer că vă place noul „fazon" al revistei noastre. Vom transmite colegilor noştri bunele urări. Dacă timpul ne va permite, într-o proximă descindere în Maramureş, vom aborda şi cel de-al doilea subiect. Toate urările de bine pentru familia şi fratele dvs., Emil.

● **Ştefan Constantin (str. Pictor Tonitza nr. 2, bl. C-4, sc. B., et. 1, ap. 27, Mangalia, judeţul Constanţa :** Ne pare sincer rău pentru întîmplarea cu pricina. Sursele de informaţie pe care le-am avut se pare că n-au fost dintre cele mai corecte. În ultima vreme circulă informaţii de-a buşilea, unele reale, iar altele tendenţios false ! Sîntem dispuşi să revenim asupra subiectului. Asta, fireşte, numai cu acordul dvs. Ne daţi un semn de viaţă ?

● **Emilian Georgescu, Bucureşti :** Plicul cu materialul amintit s-a rătăcit, nu din vina noastră. În orice caz, subiectul se anunţă cît se poate de incitant. Balcicul Reginei Maria poate suscita interes. Puteţi reveni cu o copie a manuscrisului şi, eventual, cu una, două imagini ?

Cazul Moga nu este un scop în sine

● Întorşi dintr-o binemeritată vacanţă în Transilvania au fost surprinşi de multele scrisori care vizau cazul inginerului Ioan Moga din Satu Mare. Între timp, revista noastră a publicat chiar răspunsul IGP în acest sens. Deţinem şi alte răspunsuri oficiale, ale Ministerului Agriculturii şi ale Gărzii Financiare. Fireşte că ne-am făcut din **Cazul Moga** un scop în sine. Este un caz, printre multe altele. Dacă anchetele pe linie de poliţie economică şi acelea pe linia Gărzii Financiare Naţionale vor scoate şi alte matrapazlîcuri la iveală, vom reveni, dacă nu — NU !

● **Prof. dr. Anton Moisin, str. Stadionului nr. 10/4, oraşul Victoria, judeţul Braşov :** Am primit plicul cu materialele despre greco-catolicism. Să încercăm să valorificăm cîteceva. Deşi, să ştiţi, revista noastră nu subscrie la polemica incorectă iscată între cultul ortodox şi acela greco-catolic, purtată în special în Ardeal. În fond şi la urma urmei, sîntem fraţi de sînge, de neam, de limbă. Iar preoţii şi religiile, în acest sfîrşit de veac şi de mileniu, nu trebuie să ne despartă, ci să ne unească ! Acela este păstor bun care adună turma, nu care o risipeşte pe cele coclauri...

● **Boţa Maria, comuna Axintele judeţul Ialomiţa.** Descrieţi-ne exact situaţia fiului dvs., Botea Marian. Astfel nu avem cum să-l sprijinim. Nu cunoaştem obiectul real al doleanţei dvs.

● **ASOCIAŢIA PRO-BASARABIA CAREI, JUDEŢUL SATU MARE :** Revista „Flacăra Basarabiei" nu a „socombat" din cauze politice, ci, mai ales, economice. Este cît se poate de interesant că revista a găsit o bună audienţă în judeţele ardelene şi mai puţină audienţă în chiar judeţele moldave. Cît priveşte difuzarea la Chişinău şi Cernăuţi, mai este o problemă. Plicurile şi coletele spre Republica Moldova au exact acelaşi regim ca acelea expediate oriunde în străinătate. E trist, dar deocamdată acesta este adevărul. Un „clip" la TVR între Bucureşti şi Chişinău (tergiversat 6 luni de zile) încă nu rezolvă problemele de fond.

● **INSTITUTO ITALIANO DI CULTURA (str. S. Ştefan nr. 3 — ex. Violetelor, Bucureşti :** Mulţumim pentru invitaţie şi pentru bunele urări. Este cît se poate de lăudabil că institutul dvs. (ca şi acela francez, german şi spaniol, de altfel) iniţiază astfel de acţiuni în domeniul spiritual. Promitem să fim ceva mai prezenţi la acţiunile dvs. cît se poate de interesante, instructive şi recreative. Este benefic şi real cîştigul unor atari acţiuni, care se adresează în mod salutar celor două popoare frăţeşti de sorginte latină.

Sandu lui Porumb îşi recîştigă pămîntul dăruit de Cuza Vodă

● **Alexandru Tomiţa (zis şi Sadu lui Porumb), satul Nărteşti, comuna Gohor, judeţul Galaţi :** Actele doveditoare despre împroprietărirea familiei dvs. de către Alexandru Ioan Cuza, nu s-au rătăcit. Ba chiar le păstrăm cu sfinţenie, într-un dulap metalic. Ar trebui găsită, însă, formula prin care aceste acte originale să vă parvină. Nu că poşta nu este sigură, dar n-am dori ca aceste acte inestimabile să se rătăcească. Ar trebui să găsim, împreună, o formulă prin care actele notificate să vă parvină în mînă.

Aţi suferit mult pe vremea lui Ceauşescu ! Ne bucură sincer că în acele momente de restrişte am fost alături de dvs. Nu vedem de ce redacţia noastră nu ar fi alături de dvs. şi acum, la bucurie, cînd, în sfîrşit, vi s-a rezolvat spinoasa problemă a împroprietăririi.

NOTA NOASTRĂ : Serviciul de audienţă al revistei noastre nu s-a desfiinţat. Zilnic, între orele 10-14, puteţi beneficia de audienţă al revistei noastre (mai puţin sîmbăta liberă). Pentru o mai eficientă conlucrare, vă rugăm să prezentaţi un memoriu scris şi semnat. Plus acte doveditoaree în copie sau xerocopie, de la caz la caz.

Pagină realizată de : **DORIN SĂLĂJAN**

RANK XEROX
RANK XEROX Romania: Bucuresti 70749, Str. G-ral Berthelot 27, Tel.: 12.00.53, Fax: 12.00.54
LIBERTATEA DE A-L ALEGE PE CEL MAI BUN

Masina de scris electronica
Xerox 6012
6012
THE CLASS AND QUALITY OF RANK XEROX

Du-te-n colo, vino-ncoace

M-AU DAT AFARĂ CA SĂ FURE CA-N CODRU

Pe lîngă presantele probleme politice ale momentului, cînd fierbinți, cînd eclatante, cînd incitante, economia își croiește, cu greu, dreptul la viață, dar și la piață. Problemele industriei în general și acelea din agricultură în mod special necesită o abordare firească, obiectivă. Nu ne putem întreține doar cu vorbe, trebuie să ne hrănim și cu bucate. Felul în care industria se „implementează“ într-o zonă pînă mai ieri în exclusivitate agrară, este mai mult decît salutar. În periplul nostru transilvan ne-am oprit la Societatea „PROMET“ Beclean, județul Bistrița-Năsăud. Dialogul cu atît de contestatul și controversatul, dar valorosul inginer **Valentin Coman,** fostul director al LAMINORULUI Beclean, actualul director general al SOCIETĂȚII „PROMET“ BECLEAN, îl redăm în cele ce urmează. Este o dureroasă experiență de viață, dar și de producție. O experiență pe alocuri dramatică, ce poate interesa specialiștii, omul trăitor, muncitor, cît și omul de rînd. Pentru că noi nu putem trăi numai din vorbe.

— Domnule inginer Valentin Coman, ați fost destituit ? Ați fost alungat ? Ați fost concediat ? Care este adevărul ?

— În bulversatele evenimente din decembrie 1989, plecarea mea din unitate nu s-a datorat unor presiuni interne și nici din afară. Rețineți, vă rog, corect : am fost primul director din orășelul ardelean și poate și din județul Bistrița-Năsăud care și-a dat demisia. Demisia în scris. N-a fost nici un fel de demitere la mijloc ! Mi-am dat demisia pentru că, pur și simplu, eu așa consideram că e corect omenește. Am simțit nevoia unei descătușări. Sloganul trîmbițat de către unii : „La vremuri noi, oameni noi“ ! l-am luat ca atare. Așa credeam de cuviință. Așa credeam că e corect.

— Timpul avea să infirme graba dvs ?...

— Graba mea a fost dictată, poate, și de oboseală, dar și de nevoia concretă de primenire. Mulți directori au fost schimbați în toiul acelor evenimente tulburi. Majoritatea au rămas însă pe posturi, sau au fost rotiți numai de complezență. S-a schimbat totul și nimic, vorba vine.

— Să nu-mi spuneți că la nivelul județului Bistrița-Năsăud nu au fost cadre instalate pe relații, pe dosar de cadre bine ticluit, iar nu pe competență și probitate profesională și morală.

— Nu, nu spun asta, doamne ferește. În orășelul nostru ardelean, pe oamenii simpli tocmai asta i-a înfuriat la culme, că majoritatea conducătorilor au rămas pe posturile lor. Mă refer atît la directorul Vicovan de la Întreprinderea de in și cînepă, cît și la d-na Litinschi, de la Fabrica de covoare. Nu spun că în Laminor nu s-au ridicat unele voci împotriva mea, susținute în mod special de fostul director comercial Purdea. Dar eu am fost, la acea dată, ieșit din acel joc murdar de culise. Nu din teamă, nici din lașitate. Ci dintr-o nevoie interioară de lămurire cu mine însumi.

„Da. Soția mea a fost scoasă din funcție !“

— Gurile rele pun plecarea dvs din unitate și pe seama faptului că soția dvs a fost scoasă din funcția de director al ICS Beclean. Cît e adevăr ? Cîtă speculație ? Cîtă minciună ?

— Da, soția mea a fost schimbată din funcția de director de la ICSM Beclean, în ianuarie 1990. Actualmente, soția mea lucrează la Bistrița Năsăud, într-un post mai convenabil ca la Beclean. Nu vreau să-i iau, neapărat, apărarea, pentru că e soția mea, dar e un drac de femeie și o avea pe asta cu aprovizionarea orașului. Vin beclenenii și spun acum acest lucru.

— Dar dvs ce ați făcut în ianuarie 1990 ?!

— Am fost numit inginer principal la fosta întreprindere de utilaj tehnologic din reședința de județ. Printr-o hotărîre a consiliului de administrație am fost numit mecanic șef. Ulterior am fost solicitat de Societatea „ARIO“ Bistrița. Unitate profilată pe armături metalice. Am făcut parte din echipa de conducere a societății. Inițial ca director tehnic, ulterior ca director comercial.

— Ascensiune, deci, înceată dar sigură...

— Fără să mă laud, la această unitate (fosta IUT, cu 10 000 de salariați), am avut unele rezultate bune.

— Cu coada ochiului tot trăgeați spre Beclean... Să nu-mi spuneți nu, că nu vă cred !

— N-am urmărit în nici un fel activitatea LAMINORULUI pentru că eram prins, realmente, pînă peste cap, cu munca mea. Nu spun că nu mă întîlneam cu unii cunoscuți, care-mi spuneau ce și cum. Astfel am și aflat că alegerile s-au făcut incorect, pe liste de semnături concepute inițial, anticipative. În urma cărora a ieșit drept director fostul inginer șef, Iulian Valea.

— Bun, bun. Și cum s-a întîmplat rechemarea dvs în unitate ?!

— Auzisem, ce-i drept, că situația economică era deosebit de grea, că salariile muncitorilor erau într-o vizibilă scădere. A venit o delegație de muncitori la mine acasă și mi-au solicitat să revin în unitate.

— În sfîrșit, în sfîrșit. Vă apropiați de realitate...

— N-o luați în tragi-comedie, dle reporter. Inițial nu am găsit motivația reală pentru care să revin. Doar aveam locul meu și casa mea bine statuate în chiar reședința de județ. În subconștient mă rodea însă o idee. Am muncit 8 ani, pe brînci, în această unitate. În 1983, cînd am preluat-o, era aproape falimentară. Ca în anul de mai puțină grație 1990, de altfel. Deci, într-un anume fel, trebuia s-o iau de la capăt. Trebuia să repun fabrica pe picioare...

— Picioare de metal, nu de lut, dle Coman.

— Oamenii știau foarte exact ce au de făcut. Le trebuia doar un **cap limpede,** cum se spune în limbajul jurnalistic. N-aș vrea să se înțeleagă că au pus prea mare preț pe căpățîna mea, dar în trei luni de zile de la instalarea mea, nivelul producției s-a triplat.

Pe cititor îl interesează can-can-urile

— Dle inginer Coman, pe cititor nu-l prea interesează azi latura economică deși este o componentă dură a vieții sale. Îl interesează culisele, can-can-urile...

— Eu, las culisele de data asta la o parte și vă spun că în mai 1991, cînd am revenit, profitul unității era de 400 000 lei. Nu vă va veni să credeți. Chiar dacă înregistrați discuția noastră, vă rog să și notați : am încheiat anul financiar-economic cu un profit de 84 milioane de lei. Firește, putea fi și mai mult. Vom discuta la finele lui '92, cu cărțile pe masă.

— Nu vreau să ne depărtăm în zona culiselor. În unitatea pe care acum o conduceți, se fura ca în Codrii Vlăsiei... Multele frecușuri dintre grupuri și grupulețe probabil și din acest perimetru porneau, al insațietății, al lăcomiei și tîlhăriei.

— Văd că le știți pe toate. Se fura pe rupte, așa e. Ce am făcut pentru a sparge grupurile și grupulețele ? Am semnat lichidarea și transferul foștilor șefi de secție : Șeitănar, Tiberiu Savu, Ioan Goțea. De asemenea, a directorului comercial, Gavril Pop ; a contabilului șef, Ioan Ladiu ; precum și a inginerului șef de atunci, Titus Tonea. Dacă stau bine și mă gîndesc, ultimii doi erau deja plecați la revenirea mea în unitate.

— Dumneavoastră îmi dați bătăi de cap, dle Valentin Coman : cînd a fost bun Iuliu Valea, pe vremea primei dvs. „domnii“, ca inginer șef, ori ca director general, înainte de a prelua dvs. frîiele ?!

— În mod democratic, am scos toate posturile la concurs. În aceste condiții nou create, inginerul Valea și-a obținut postul prin concurs. Majoritatea acestor posturi au fost însă ocupate de oameni tineri. Au răzbit prin capacitatea și competența lor ! Chiar și actualul consiliu de administrație este format din oameni tineri (Simion Pop, director tehnic, Nuțu Ciui, director comercial și Elisabeta Puian, director economic).

„Nu păstrez nici un fel de resentimente“

— Domnule inginer, puneți mîna pe inimă și jurați că nu păstrați nici un fel de dușmănie față de cei care, într-un fel sau altul, au determinat plecarea dvs. din unitate ?

— Domnule Dorin Sălăjan, noi nu ne știm de azi, de ieri. A fost un examen greu, dureros pentru mine, dar pe care l-am depășit cu brio. Nu păstrez nici un fel de ură, de resentimente. Sigur că nu regret pe unii dintre cei plecați ; pe alții îi regret însă. Unii au fost slabi specialiști. Alții au stat ceva mai slab cu caracterul.

— Oamenii spun că sînteți rău și al dracului...

— Știți, la fel de bine ca mine, că înainte vreme unele funcții se impuneau fie de la partid, fie de la centrală sau minister. Puteai să schimbi pe vreunul dintre ăștia piloși ? Aș ! Îți dădeai foc la bluza proletară ! Felul meu de a fi poate, însă, să supere pe unii. Spun omului în față, direct, pe loc, pe neocolite. Oamenii spun multe și cărunte.

— E drept, nu trăim din complimente.

— Pe om îl interesează banul și pe urmă ălealalte. Dar să mai știți ceva de la mine. Oamenii simt nevoia să fie un climat de ordine și disciplină acolo unde lucrează, unde își cheltuie jumătate din viață.

— Cum cîștigă oamenii ?

— Salariul mediu a urcat la 18 000—20 000 lei. Nu e mult. Unele formațiuni de lucru au cîștigat, constant, 25 000 lei lunar.

— Nu e mult, dar e ceva, pentru un orășel din străfundurile Ardealului...

— Întrucît nivelul producției s-a triplat, e și normal că au crescut și salariile. Să nu vă mire însă ce am să vă spun. Abia am ajuns la stabilirea nivelelor medii ale producției anului 1989.

— Ce înseamnă asta ?!

— Asta înseamnă : 280 tone de sîrmă trasă pe zi ; 60 tone de sîrmă zincată realizată la zi ; 32 tone de cuie diverse obținute într-o zi și alte cîteva mărunțișuri, care cîntăresc enorm în balanța economică. Cred că sîntem printre puținele unități bistrițene, dacă nu cumva din întreaga țară, care nu am concediat muncitori. Ba chiar am angajat 300 de muncitori direct productivi.

— Aici cred că v-am prins. Cunosc muncitori, de la laminor, aflați în șomaj...

— Laminorul (deci, nu și alte secții) s-a aflat, în adevăr, în reparații neplanificate. Muncitorii au primit 60 la sută din venitul mediu realizat în ultimele luni. Neplăceri am avut și la secția cu mașini de confecționat plase din sîrmă. Datorită lipsei de desfacere a produsului și a oscilării prețului de vînzare, am redus temporar activitatea, în folosul societății.

— Cum vine asta ? În folosul societății ?...

— Al societății și al oamenilor, de bună seamă. Vă voi da două exemple, prin care vă veți convinge. Materia primă, țaglele de la Galați, costă 48 000 lei tona. Cele provenite din import ne costă 36 000 lei tona. Prefer materia din import, de mai bună calitate, pe care o ridic tot de la Galați sau Constanța. La numai 5 000 tone de țagle există o diferență de preț de 60 milioane de lei, care intră în buzunarul societății și deci și al oamenilor.

— De ce nu exportați produse finite ? Ca pe vremea odiosului...

— Nu exportăm, fiindcă nu merită. Momentan avem doar un export de cuie în Spania. La un preț rezonabil de 380 dolari tona. Export pe care-l derulăm însă în sistem barter, deci prin schimb de produse.

Secretara ia prima în valută

— Simt eu că îmi ascundeți ceva, în legătură cu exportul...

— Dle Sălăjan, nu mai sîntem pe vremea muncii voluntare : faci export atunci cînd îți rentează și, mai ales, cînd îți intră valuta în contul unității ! Cîtă vreme, însă, nu ai control asupra valutei, te lipsești ori amîni afacerea. Nu e normal ca o secretară de la București să ia prima în valută, iar eu să explic muncitorilor, pe căi ocolite, că valuta noastră a cîrmit pe o stradă oarbă.

— Care sînt relațiile unității cu centrala și ministerul de resort ?!

— Bune. Pur orientative. Sîntem lăsați să ne facem treaba. Ne-au sprijinit, de-o pildă, să obținem 10 mașini moderne pentru producerea de cuie. 10 mașini NKOTEK produc 3 000 tone de cuie pe lună. Iar mașinile sînt conduse de un singur muncitor pe schimb.

— Deci, iar șomaj...

— Nu neapărat. Vom găsi alte forme de activitate, pentru a nu avea șomaj.

— Tocmai vroiam să vă întreb, ce culoare mai are sindicatul ? E ca pe vremuri, dirijat de director ?

— Conducerea sindicatului, spre deosebire de alte părți, a înțeles un lucru esențial. Nu poți cere drepturi, fără să te achiți de elementarele îndatoriri. Dl Doru Maxim tocmai în asta se implică, în ridicarea nivelului producției și al nivelului de viață al muncitorilor, întrucît avem și o cantină muncitorească de incintă.

Patronul exploatează, la sînge, capacitatea specialistului tînăr

— Sînt mulți tineri în funcții de conducere. Au suficientă practică productivă ? Au [illegible] necesară și girul oamenilor ?

— În Japonia, Statele Unite, Canada, Israel, Germania, țări pe care le-am vizitat, tocmai tinerii specialiști sînt în funcții de răspundere. Banii sînt în mîna patronilor, de regulă bătrîni și avuți. Pot să vă spun că atît medicii români, cît și inginerii politehniști, de exemplu, au o bună cotare în străinătate. Patronul și consiliul de administrație exploatează, la sînge, inteligența, puterea de creație a specialistului tînăr. Tinerii specialiști, între 23 și 48 de ani, domină scena economicului.

— Asta e la ei ; ne-am convins noi înșine. Cum e la noi ?

— La noi e ca la noi. Chiar dacă unii dintre tinerii noștri ingineri nu au suficientă practică, la care făceați referire, ei sînt curați și corecți în luarea deciziilor. Din păcate, la noi se preferă pensionarii în dauna inginerilor și economiștilor tineri.

— Și-acum, în încheiere, o întrebare cu dublu tăiș : cum vă simțiți printre cei tineri ?

— Ca un cal bătrîn. I-am rugat să-mi spună, în mod cinstit, cînd vor fi simțit că am îmbătrînit. Am oroare de măsurile sindicaliste învechite, populiste. Voi avea suficientă tărie să mă retrag, cu discreția și decența necesare. Și-apoi, dle reporter, să nu uităm că viitorul este al acelora tineri. Conducătorul care nu înțelege acest aspect elementar, nu-și merită nici menirea, nici locul și nici rolul de conducător. Să auzim numai de bine. Cu rîndul, cu vremea, cînd specialiștii aceștia tineri, care roiesc în preajma mea, vor fi suficient de rodați, voi face astfel încît nimenea să nu-mi simtă lipsa.

Interviu realizat de
DORIN SĂLĂJAN ■

DEZVĂLUIRI

POVESTEA UNUI OM PE CARE MOARTEA NU L-A VRUT...

— Îmi dai voie să spun oamenilor povestea ta ?

Omul rămîne tăcut. E o tăcere pe care o simți dureroasă, dar foarte concentrată și nu m-am grăbit s-o întrerup.

— De ce n-o spui pe-a ta ?

— Fiindcă n-are același tragism, i-am replicat eu fără vreo pauză de gîndire. Chestiunea mă preocupase mult și de multă vreme și întrebarea i-o adresasem cu destulă fereală, chiar așa, după lungi ani de reticențe. Cît privește remarca lui, n-aveam pentru ce întîrzia asupra răspunsului :

— Pentru că povestea mea e comună. Sînt un caz ca multe altele. Sute. Poate mii. Acești patruzeci și cinci de ani infami nu pot fi acuzați la proporțiile ororii lor adevărate, decît spunînd, pentru a fi cunoscute, poveștile cele mai crude, acelea care întrec născocirile imaginate de cele mai strălucite minți, ororile în stare pură, ca să le spun așa...

— Dar tu nu te gîndești că am suferit un traumatism cranian de o gravitate care dă opt morți la zece cazuri !?

— Dacă nu m-aș fi gîndit la asta, aș fi scris fără să te întreb. Cu atît cît cunosc eu acum. Tocmai pentru că am dorit să evit orice adaos la suferința ta, pînă azi nici n-am mai adus vorba de asta, deși ne-am văzut adesea.

— Și bine ai făcut. Pentru că, în afară de traumatismul în sine, a mai trecut ceva vreme de atunci, s-a mai așternut uitarea peste rănile mai vechi sau mai proaspete și orice răscolire...

Tăcu din nou. Nu-și termină fraza.

Era fiul unei văduve

Era un bărbat de statură potrivită, cu fața rotundă și nasul scurt. Ca orice om pe care l-ai știut totdeauna cu părul castaniu, aproape de culoarea nisipului, nu-ți dădeai acum seama dacă și cît a încărunțit.

Povestea lui era aceasta.

O spun cît o cunosc, deocamdată, fără nume, cît îmi pot îngădui, în datele ei stricte pentru a putea fi înțeleasă.

...Fiul unei văduve. Crescuse alături de o soră și un frate vitreg ce dovedise, între timp, o hărnicie nemaipomenită, casa lui de azi, din satul lor de-acolo, fiind o adevărată ispită pentru vizitatorii ocazionali, trecători pe drumul satului, care opresc și laudă pe om. Cum au fost primii ani ai acestui bărbat care acum tace, închis într-o indecizie pe care tocmai eu o înțelegeam foarte bine ? Ani obișnuiți, fiu de văduvă săracă de țară, pe care o simplă pereche de bocanci pingeliți, ca dar de Paște, îl făcea fericit. Ne cunoșteam de copii. Pentru că nu eram altceva decît niște copii cînd ne-am întîlnit în clasa întîi a liceului din Pitești și vreme de șase ani am stat în aceeași bancă. Și apoi, tot împreună, ne-am regăsit în primul an al facultății de medicină din București, unde prima lecție, în amfiteatrul cel mare, într-o zi de octombrie cînd războiul se purta dincolo de granițele țării, spre apus, ne era ținută de un bărbat înalt și frumos, cu un aer distins, asistentul profesorului de anatomie, care, peste ani, avea să devină cel dintîi român posesor al Premiului Nobel, doctorul George Emil Palade.

Cum, pe ce cale și cine ar fi putut prevedea atunci că prietenul meu avea să înceapă cursurile acestei facultăți, atunci, în octombrie 1944 și să le încheie abia peste 18 ani, în iulie 1962 ? Cauze au fost două.

Întîi : pe cînd se afla în anul 5, cu un an și jumătate înaintea absolvirii facultății, a fost arestat. A te întreba pentru ce a fost arestat un tînăr, într-un grup de studenți, în anul 1948, este un demers fără rost. Cauze se găseau. O vorbă, o privire, o presupunere. Cînd nu se găseau, arestările se efectuau fără cauze. Puterea prinsese cheag, stalinismul se instalase solid în sistemul de urmărire, sechestrare și înlăturare a ființelor umane indezirabile. După o detenție în universul torționar de la Pitești, care nu va fi uitat și în veci blestemat de toți cei care l-au cunoscut și care au rămas în viață pentru a-l afurisi, a urmat o condamnare de cinci ani la canal, la Năvodari.

Eliberat în 1954, s-a căsătorit. S-a însoțit în lungul și amarul drum al vieții cu o fată frumoasă pe care o iubea și care l-a așteptat toți acești ani infernali. Ce altă dovadă de devotament îi mai trebuia ? Tînăra soție a trebuit să răspundă și ea unor întrebări la spitalul unde lucra, a fost chiar trecută în altă muncă, „mai potrivită cu aptitudinile dumitale", marginalizată, gata oricînd a fi aruncată în stradă. Iar bărbatul a încercat să se reînscrie, să-și termine studiile. O dată, de două ori... Cu fiecare ocazie, după aprobare, era exmatriculat. Fără explicații.

A urmat a doua cauză : la sfîrșitul lui octombrie 1956, în toiul evenimentelor revoluționare din Ungaria, acest tînăr care începuse abia a spera, a fost nu arestat, ci „ridicat" de acasă. A fost ridicat cum se cuvine, într-o noapte, tîrziu, de oameni — oameni? — în lungi haine de piele, urcat într-o mașină, ici un popas, la o casă, dincolo altul, pînă s-au adunat vreo opt inși, probabil „cota" echipei pentru acea noapte, transportați în pădurea Băneasa și împușcați. **Cum împușcați ? Fără un proces, fără niște acuzații, fără nimic ?** Chiar așa : s-a trezit coborît din mașină odată cu ceilalți, șeful grupei de cinci securiști le-a luminat fețele cu o lanternă de buzunar, unul cîte unul, controlîndu-i după buletinele de identitate pe care le reținuse, restituindu-le acum fiecăruia și bifîndu-i calm într-o listă pe care o scosese din buzunar. I-a pus să se dea cîțiva pași înapoi, apoi i-au împușcat. Și-au scos armele — arme lucioase, noi, bine unse — și i-au împușcat acolo, în pădurea care foșnea ușor, noaptea, într-un imposibil de descris concert isteric de imprecații, insulte, înjurături triviale. Pe eroul nostru, comandantul bravului detașament de ucigași l-a țintit de la trei pași. Împușcîndu-l în cap.

După ce i-au împușcat, i-au călcat în picioare

...Era o cernere măruntă, ca o sită în care se amestecă boabe mici, mici, făcînd un zgomot monoton, ca ronțăitul depărtat al unor șoareci. Nu reușea să înțeleagă prea bine. Și nici nu pricepea unde se află. Cu încetul, greu, de departe, gîndurile îi reveneau și începeau să se înnoade. Îi era frig. Văzu că e culcat, întins pe ceva umed, rece. Într-un tîrziu înțelese că zgomotul era al unei ploi mărunte ce cădea leneșă pe frunzișul des al pădurii. Dar încă nu realiza că trăiește. Își duse mîna la cap, pe care îl simțea ca despicat în două de un topor, mîna îl durea și se umflase. Cealaltă mînă, la fel. Le retrase pline de sînge și durîndu-l fiecare falangă. **Avea să priceapă că după ce îi împușcaseră, călăii îi călcaseră în picioare cu ghetele lor grele, peste mîini, peste întreg trupul. De ce asta ? Nu-i omorîseră destul ?** E una din tainele meseriei de ucigaș cu simbrie grea, sadismul bestial al unor categorii neîncadrabile de lucruri mișcătoare, nu ființe. Ceilalți șapte erau întinși în juru-i. Nici unul nu mai mișca. Încremeniseră acolo așa cum îi prinsese clipa irepetabilă a morții.

Se ridică mai mult instinctiv și porni clătinîndu-se încotrova. Oriunde, pentru că întunericul era stăpîn. Ajunse tîrziu la un gard, care părea împrejmuirea unei curți și a unei gospodării, la o margine de sat. Se mai luminase. Ieși un om pe prispă, se apropie repede, îl privi, îi aduse fără o vorbă o găleată cu apă și o pălărie, spunîndu-i : „Spală-te, pune pălăria că ai capul spart și pleacă repede. Toată noaptea am auzit împușcături în pădure. Acum pleacă".

Greu, cumplit de greu, viața a învins moartea

...Restul a fost un coșmar îndelung. Alți treizeci și cinci de ani de coșmar, după cei cinci de la canal. S-a deplasat cu greu pînă la o margine a Bucureștiului, unde avea un consătean ceferist și l-a rugat să-i cheme nevasta la telefon. Acasă îi era frică să meargă. Pe urmă, cum l-a îngrijit un doctor pentru care calificativul de om adevărat e foarte palid. Cum l-a izolat într-o rezervă a spitalului, ce fel de însemnări a trecut acesta în foaia de observații, cît devotament a trebuit să dovedească singura asistentă în care doctorul avea încredere nemărginită, toate astea nu se vor ști poate niciodată în amănunt. Dar pot fi ghicite. Pentru că el însuși, împușcatul, n-are de unde să le știe. Pentru el, totul se petrecea într-o beznă vîscoasă, din care ieșea pas cu pas spre viață. Plăpînda trestie gînditoare se îndîrjea să trăiască. Viața învinsese încă o dată hidoasa moarte. Cu țeasta crăpată, cu mîinile umflate ca niște butuci, cu surse de infecție în stare să îngroape trei oameni, nu unul, el a scăpat. A rămas cu o paralizie ușoară, tîra un picior, mișca cu dificultate o mînă, dar trăia. Era viu. Se răzbunase pe ucigașii săi. Trăia.

De șapte ori s-a înscris la cursuri, cînd i-au revenit puterile și de șase ori a fost exmatriculat. În 1962 și-a luat examenul de stat și diploma de medic. Dar înainte de asta, ani la rînd a lucrat la spital ca soră de noapte. Ca ziua să poată învăța. Ca să poată cîștiga bani pentru viața de fiecare zi. Și mai ales pentru a nu fi găsit acasă noaptea. La spital, noaptea era o șansă ca laba asasină să nu-l ajungă.

Înțelegem noi oare, în adevăratul ei cuprins, drama acestui om ? Un om mort, care se încăpățînase a trăi, un om care figura, probabil, în anumite evidențe, cu mențiunea „rezolvat". S-a refăcut în bună parte sub raportul sănătății, tratamentele balneare au adăugat organismului efectul lor, salutar. Cîtăva vreme a lucrat doar cîte șase luni de zile pe an, restul petrecîndu-le în concedii medicale. Apoi a fost capabil să lucreze cot la cot cu ceilalți medici. Apărînd sănătatea oamenilor. Viața lor.

Soția care îl iubea atît, fata frumoasă și eroică de altă dată, l-a părăsit. Avea un amant. Viață. El s-a recăsătorit, a muncit mai departe Copii n-a avut. Ar fi avut ce le povesti. Anul trecut s-a pensionat. Își construiește într-un sat din Argeș o casă.

În loc de epilog

A vorbi despre ce a simțit acest bărbat probabil cărunt acum — îndoiala vine de la pricina pe care v-am menționat-o — în zilele revoluției eliberatoare din decembrie și în perioada de după aceea, ar însemna o incursiune într-un domeniu cu neputință de abordat. Nimeni n-a trecut printr-o asemenea experiență și nimeni nu poate simți ceea ce simte el cu adevărat.

...Acum stă în fața mea, concentrat în sine și tăcut. Pare liniștit, dar sentimentele ce îl încearcă nu i le pot pătrunde. În fine, rupe tăcerea :

— Nu știu. Să mă mai gîndesc.

MIRCEA ENESCU ■
februarie, 1990

Linguri de lemn pentru VERDEȚURI

Lovitura de pedeapsă

DACĂ E PALPITANT, E BINE!

Așadar și prin urmare, Steaua și Dinamo se vor confrunta în turul doi al cupelor europene cu Aarhus și, respectiv, Olympique Marseille. Sigur că da, Steaua a avut ceva noroc și s-ar putea să pătrundă în „primăvara cupelor“, în timp ce Dinamo, ca să se califice, are nevoie de un noroc cît roata carului. Dar pînă atunci mai va, adică atenția și suferințele noastre se vor consuma pentru echipa națională care va încerca, la 14 octombrie, marea cu degetul, mai exact spus calificarea pentru World Cup. Calificarea am scris, pentru că în caz de victorie, sau chiar de meci nul, nu văd cine i-ar mai putea opri pe „tricolori“ în drumul lor spre America. Nu va fi deloc ușor, dimpotrivă, belgienii avînd, totuși, în acest meci, prima șansă. Să zicem că vor cîștiga „diavolii roșii“ ceea ce le va consolida primul loc în grupă, caz în care nouă ne rămîne misiunea de a-i învinge pe cehoslovaci la ei acasă. Intr-o astfel de situație, conform calculelor hîrtiei, adjudecîndu-ne și punctele din deplasare, cu Feroe și Cipru, calificarea va fi decisă, zicem noi, la golaveraj. Dar pînă la anul mai e mult și vom avea timp berechet să tot adunăm și să scădem.

Sub semnul acestor două evenimente majore, manșa a doua a cupelor europene și întîlnirea la vîrf de la Bruxelles, s-a desfășurat etapa a 9-a, o etapă care n-a adus cine știe ce mari modificări în clasament. Prima remarcă ar viza victoria Universității la Constanta, studenții craioveni proțăpindu-se în grupul fruntașelor, grup în care Rapid a reușit, după egalul de la Timișoara, să se mențină. Surpriză la București, unde Progresul a remizat cu „selenarii“ din Bacău, într-un meci pe care bancarii l-au avut, cum se spune, în mînă. În fine, un rezultat excelent pentru studenții clujeni la Reșița acolo unde, pentru oaspeți, punctele par să stea pe tavă.

Firește, nu e destul să vrei, mai trebuie să și poți să le iei. În atari condiții, n-ar fi de mirare ca reșițenii să preia de la băcăuani lanterna roșie, situație care n-ar schimba cine știe ce configurația subsolului de clasament. La vîrf însă, lupta pentru titlul de campioană de toamnă e din ce în ce mai frumoasă, cu atît mai mult cu cît Steaua și Dinamo sînt obligate, în perspectiva turului doi al europenelor, să apese pe accelerator iar Rapid și Universitatea par capabile să țină ritmul. În concluzie, o etapă interesantă, oaspeții adjudecîndu-și nu mai puțin de 8 puncte, ceea ce, nu-i așa, nu e de ici-de colo.

Cît despre cele două serii ale diviziei secunde, ce altceva să spunem decît că în seria a doua, unde Corvinul părea să se fi instalat fără drept de apel pe primul loc, FC Bihorul a reușit să-i învingă pe hunedoreni, ceea ce redeschide, palpitant, lupta pentru șefia de toamnă. Principalii beneficiari ai meciului de la Oradea, Jiul Petroșani și FC Maramureș. De-acum încolo, pînă la ultima etapă a turului, cursa se va alerga piept la piept. Aceeași situație — la urma-urmelor picantă pentru iubitorul de fotbal, care gustă mai mult lupta decît victoria, sau, dacă, vreți, continua răsturnare de lideri — și în prima serie, unde Flacăra Moreni, FC Argeș, Politehnica Iași, ASA Tg. Mureș și, mai nou, Portul Constanța, se pîndesc mai ceva ca în Twin Peaks. Numai că aici mai pot să apară pe turnantă, gata să rupă gura tîrgului, atît Gloria CFR Galați, cît și Gloria Buzău, ceea ce ar spori și mai mult farmecul acestei serii extrem de disputate pînă în clipa de față.

VICTOR NIȚĂ ■

DIVIZIA NAȚIONALĂ, etapa a 9-a

Electroputere — FC Ploiești 2-1 (0-1), Dinamo — Oțelul 2-1 (2-1), Sportul Studențesc — Steaua 0-3 (0-1), Progresul — FC Selena Bacău 0-0, CSM Reșița — „U“ Cluj 0-2 (0-1), „Poli“ Timișoara — Rapid 2-2 (0-2), FC Farul — Universitatea 0-3 (0-1), FC Inter — Gloria Bistrița 1-0 (1-0).

Clasament : Steaua 15 p, Dinamo 14 p, Univ. Craiova 12 p, Rapid 12 p, Gloria 11 p, „U“ Cluj 10 p...

DIVIZIA A, etapa a 8-a

Seria I : Unirea Focșani — Portul C-ța 3-0, Faur — FC Argeș 2-1, ASA Tg. Mureș — Foresta Fălticeni 2-0, CSM Suceava — Steaua Mizil 2-1, Ceahlăul Piatra Neamț — Flacăra Moreni 2-0, Politehnica Iași — Unirea Slobozia 4-0, CS Olt '90 — Chimia Rm. Vîlcea 3-2, CFR Gloria Galați — Gloria Buzău 5-1, Callatis Mangalia — Autobuzul 2-1.

Seria a 2-a : Olimpia Satu Mare — Metalul Bocșa 4-2, UTA — FC Maramureș 2-0, Metrom Brașov — ICIM Brașov 1-0, Gloria Reșița — CFR Timișoara 2-0, FC Bihor — Corvinul Hunedoara 2-0, Tractorul Brașov — Drobeta Tr. Severin 1-1, Jiul Petroșani — Unirea Alba Iulia 2-0, Jiul Craiova — CFR Cluj 3-1, Metalurgistul Cugir — Armătura Zalău 3-0.

Pronostic FLACĂRA

CONCURSUL DIN 11 OCTOMBRIE

1. CHIMIA RM. VILCEA — CEAHLĂUL Chimia are prima șansă. 1.

2. CALLATIS — C.S.M. SUCEAVA Mangalia vine după un surprinzător 2—0 la Buzău. 1.

3. F.C. DROBETA — JIUL PETROȘANI Meci deschis oricărui rezultat. 1, x.

4. BARI — TERNANA Fosta divizionară A, credem că nu va avea probleme cu Ternana, nou promovată. 1.

5. BOLOGNA — FIDELIO ANDRIA Atacul bolognezilor, condus de internaționalul elvețian Turkiylmaz, se va impune. 1.

6. COSENZA — CESENA În ediția trecută Cosenza a fost la un pas de promovare. Cesena, în prima etapă, a învins pe Cremonese, pretendentă la promovare, cu 4—1. Prin simplă impresie. 1, x.

7. LECCE — PADOVA. Deși fostă divizionară A, Lecce se pare că va avea probleme și anul acesta cu rămînerea în B. Dar nici Padova nu strălucește. Un meci confuz. 1, x, 2.

8. MODENA — REGGIANA. Echipa din Reggio Emilia, care surprinzător a ratat calificarea în ultimele etape, merge bine. Modena scîrțiie din greu. Să zicem x.

9. MONZA — CREMONESE. Va reuși echipa din Cremona revenirea în A ? Greu de spus, deși începutul, cu excepția meciului inaugural (1—4 la Cesena), pare bun. Monza va căuta să reziste. x.

10. PIACENZA — LUCCHESE. Echipa din Lucca a dovedit în ediția precedentă că poate scoate x cu orice echipă. Evoluția ei prezentă este în aceeași notă. Dar Piacenza merge bine. 1, x.

11. PISA — SPAL. Pisa s-a întărit cu danezul Henrik Larsen, de la Lingby și, după cum merge echipa, se pare că va reuși revenirea în A. 1.

12. VENEZIA — TARANTO De cînd o știm Taranto reușește ca prin minune să se salveze de la retrogradare. Va reuși să smulgă un punct în orașul dogilor ? Să-i acordăm, totuși, o mică șansă. 1, x.

13. VERONA — ASCOLI Ambele echipe au șanse de reîntoarcere în A. Veronezii i-au cedat pe stranierii Stojkovic și Răducioiu, rămînînd doar cu Prytz, dar și-au întărit apărarea cu autohtoni. La Ascoli, cei doi stranieri, Troglio și Bierhoff, sînt piese de bază în angrenajul echipei, care n-a cunoscut pînă acum înfrîngerea. Desigur, meciul, ca orice derby, este deschis oricărui rezultat. Riscăm un x.

ADRIAN MITU ■

SPORT

Paralele inegale

● **CIFRE.** Transferurile de anul acesta din campionatul italian de fotbal s-au cifrat la imensa sumă de 470 milioane dolari. Dacă ne limităm la lei, probabil că tot atîtea milioane au fost vehiculate și în campionatul nostru. ● În fiecare an, în Franța, pentru sport sînt cheltuiți 65 miliarde de franci, adică 13 miliarde dolari. O comparație cum este cea de mai sus nu se mai prea poate face. ● Cei doi campioni olimpici kenyeni au primit o primă de 4 000 dolari. ● **MODEL.** Recordmanul lumii în proba de 1 km lansat la schi, francezul Michael Prufer, în același timp specialist în aerodinamică, a făcut un stagiu de cercetare, la „Marineland“ din Antibes pentru a studia comportamentul delfinilor. Prufer speră să învețe ceva din poziția ideală pentru înot a „verilor lui Flipper“, pentru a-și îmbunătăți recordul. ● **PROMOTION.** La finala feminină a campionatelor internaționale de tenis ale SUA, de la Flushing Meadow, o firmă de produse cosmetice a distribuit gratuit aparate de radio cu căști cu o singură frecvență, tuturor spectatorilor care au putut asculta comentariile avizate ale celebrelor Billie Jean King și Tracy Austin. Asezonate, evident, cu spoturi publicitare. ● Una dintre cele mai bine cotate manechine din Marea Britanie, Anita, a realizat o campanie publicitară pentru ținută sport chiar pe pista de atletism a unei arene londoneze. Nimic mai firesc, fiind vorba de Anita Christie, sora lui Lindford Christie, campionul olimpic britanic al probei de 100 m. ● **SĂRITOR.** Serghei Bubka, recordmanul mondial la săritura cu prăjina, ucrainean stabilit la Berlin, a donat o importantă sumă de bani Asociației de ajutorare a victimelor catastrofei nucleare de la Cernobil.

TEODORA OPREA ■

DE SUB PODUL GRANT

● **AL TREILEA DECAR.** În competiția „Trofeul Petschovski“ (oferit de „Gazeta sporturilor“) spectatorii giuleșteni au primit, pentru a treia oară, nota 10. Și încă la ce partide : cu Progresul, Electroputere și Sportul Studențesc ! Păcat că publicația amintită realizează clasamentul pe orașe și nu pe echipe (dar nu e timpul trecut să revină). Rapid (cu o medie de 9,50) fiind pe primul loc. ● **PROMISIUNE ONORATĂ.** La o recentă întîlnire cu suporterii, dl Mircea Rădulescu mărturisea că nu are nici un fel de obligații față de Sportul Studențesc, chiar dacă a activat acolo ca jucător și antrenor, iar dorința sa cea mai mare este ca Rapid să obțină victoria. Ceea ce elevii acestuia au și reușit, impunîndu-se pe merit. Profesionalismul profesionistului... ● **LAUDA DE SINE.** Înaintea aceluiași meci, „sportistul“ Răduță declara că „nu vom pierde în Giulești“. Chiar dacă a transformat cu măiestrie o lovitură liberă, reducînd din handicap, nu a fost suficient. Rămîne probabil, după aceea, gestul obscen din fața tribunei I. Brînză bună în burduf... ● **DILEMA UNUI TĂTIC.** Nu știm ce a fost în sufletul lui Rică Răducanu : să rîdă sau să plîngă ? Alb vișiniii cîștigaseră (deci motiv de bucurie), dar băiatul său, Cătălin, care evoluase la alb-negri, a fost eliminat pentru că la primirea unui cartonaș galben și-a făcut semnul crucii. Diavolul și-a băgat coada... ● **OLTENII ÎȘI PUN POFTA ÎN CUI.** Dl Cornel Stroe și l-ar fi dorit pe Constantinovici în tabăra universitarilor craioveni. Numai că, deunăzi, a fost auzit plîngîndu-se : „ce mă fac, la Rapid a venit domnul Pascu și nu pot să-l mai iau“. Era și timpul ca în Grant să nu mai fie un sat fără cîini. ● **ZEUL FOTBAL VEGHEAZĂ.** În partida cu Dinamo, rapidiștii au fost înfrînți prin golul lui Mihali. În etapa următoare, însă, Steaua a fost beneficiara unei gafe decisive a aceluiași apărător dinamovist. Să existe un zeu al jocului cu balonul rotund ?

FANE RAPIDISTU ■

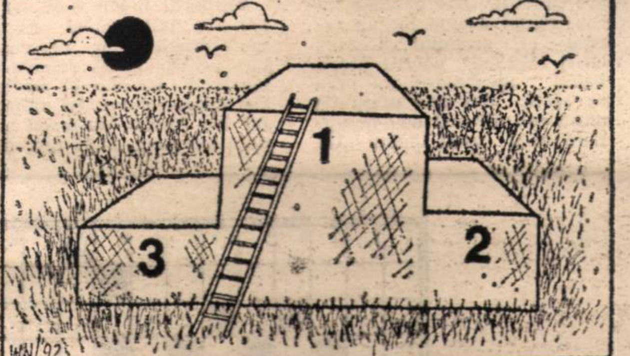

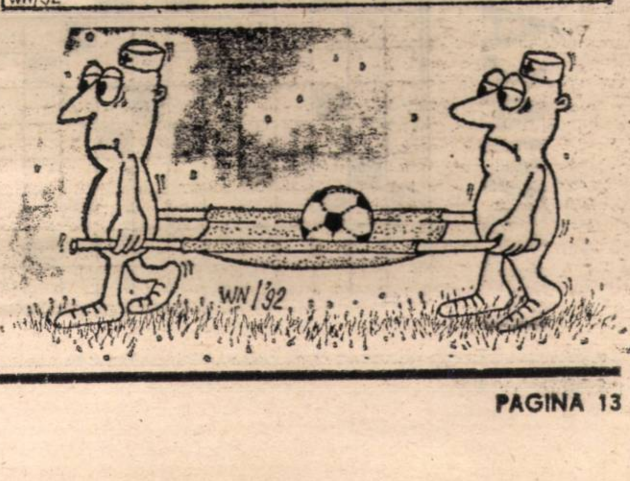

MICHAEL JACKSON A ZGUDUIT CAPITALA

La fiecare minut leșina cîte o persoană

După cum era de așteptat, concertul megastarului Michael Jackson a fost un prilej de bucurie și extaz nu numai pentru fanii cîntărețului ci și pentru multe din personalitățile de vază ale lumii noastre politice. Astfel, în tribuna oficială a stadionului au fost văzuți, dansînd și aplaudînd frenetic, Sergiu Nicolaescu — invidios, pesemne, la final, pentru figura starului zburător —, Dan Iosif, Victor Surdu, Dinu Patriciu, Viorel Cataramă, Emil Constantinescu ș.a.... Apariția dlui Constantinescu a provocat un adevărat vacarm pe întreg stadionul, mulți nedumeriți crezînd chiar că idolul lor deja și-a făcut apariția. A urmat un îndelungat recital de lozinci pro-CHEIA. În deschiderea concertului a avut loc un recital al grupului „SNAP“. Grea misiune pentru acești băieți. Spectatorii nu prea se arată din cale afară de entuziaști. Ei ard de nerăbdare să-și vadă idolul. Un grup limitat de fotoreporteri — înzestrați cu acreditări speciale — sînt conduși pe primul rînd, chiar în fața scenei. Doar lor li se permite să folosească aparatele foto. Și doar pe durata primelor două piese. Spectatorii fierb de nerăbdare. La ora 21,50, concertul „SNAP“ se încheie. Tinerii își întorc din nou privirile către tribuna oficială, scandînd „Emil, Emil“. Scena e debarasată de ultimele resturi. Cu cît se apropie mai mult sosirea pe scenă a lui Michael, numărul persoanelor leșinate crește. În cîteva minute au loc aproximativ 15—20 de asemenea incidente. Victimele sînt transportate pe brațe spre marginea scenei, pentru ajutor medical. La interval de cîte un minut cineva leșină.

70 000 de animale îl huiduie pe Iliescu

Uluitorul moment se apropie. La 21,24 Marcel Avram mulțumește unor personalități pentru, zicea domnia-sa, sprijinul acordat în realizarea spectacolului. La numele lui Ion Iliescu mulțimea huiduie îndelung. 21,35 este momentul senzaționalei apariții. Printr-un miraculos dispozitiv starul este propulsat de sub scenă, pe fondul unui sunet asurzitor și al unor efecte pirotehnice de domeniul SF-ului. Mulțimea explodează. Incredibilul s-a produs.

Michael a dansat cu o admiratoare. Probabil că ea nu-și va mai spăla niciodată acele haine

Senzaționalul show a durat aproximativ 2 ore și jumătate. E greu de redat în cuvinte ceea ce s-a văzut acolo, pe scenă și pe întreg stadionul. În timpul melodiei „Thriller“ în scenă au intrat un grup de dansatori ce purtau costume fosforescente reprezentînd schelete umane. Jocurile de lumină și efectele sonore au fost uluitoare. Spre final, la ora 22,17, Michael dansează cu una din admiratoare. Perechea este permanent urmărită de ochii vigilenți ai unui „bodyguards“, care după aproximativ un minut o smulge din brațele starului pe tînăra topită de emoție. În final, Michael a zburat, pur și simplu, pe deasupra mulțimii cu ajutorul unui costum autopropulsat cu jeturi de gaze. Spectatorii au fost apoi vrăjiți timp de zece minute de un feeric joc de artificii made in S.U.A. Astfel, nimeni nu a mai avut timp să-și biseze idolul. O păcăleală ingenioasă dar și costisitoare.

Costumele lui Michael Jackson cîntăresc două tone

Pentru show-urile lui Michael Jackson cei mai renumiți designeri din lume au creat trei sute de costume din cele mai năstrușnice și atrăgătoare. Doi dintre acești mari artiști se numesc Dannis Tompkins și Michael Bush și sînt originari din Los Angeles. Ideile îi aparțin însă lui Michael. „Misiunea noastră — afirma unul dintre designeri — era să transpunem ideea în realitate.“ Unul din cele mai sofisticate costume, la crearea căruia a fost necesară o muncă titanică, este o haină pe care sînt presărate aproximativ 3 500 de beculețe clipitoare. Haina are 2,7 metri lungime, peste doi metri lățime și 20 kg. Alimentarea acestui complicat circuit se face dintr-un set de 15 baterii fixate în centura pe care Michael o poartă la brîu.

Toate cele 300 de costume cîntăresc peste două tone și sînt transportate în două truck-uri.

Totul este transportat în 65 de TIR-uri

Întregul echipament necesar desfășurării unui concert cîntărește peste o mie de tone. El a fost adus din S.U.A. cu două Boeing-uri 747, iar în Europa este transportat cu 65 de truck-uri. Personalul de tehnicieni care participă la instalarea scenei este format din 145 de oameni. În Germania, acestora li s-au mai adăugat încă 90 de persoane, printre care, ajutoare de bucătari, apărători ai ordinii, constructori iar pentru fiecare zi de concert încă 75 de persoane ajută la încărcarea și descărcarea TIR-urilor.

Michael zburătorul

După senzaționalul concert de la München, Maik Brodersen scrie în ziarul „Hamburger Abentblatt“ din 29 iunie 1992 : „Punctele culminante : în plin spectacol scena se ridică la zece metri înălțime, timp în care apare ca din pămînt un alt decor. Un teatru de păpuși cîntînd.

După cîteva numere starul dispare într-un cort. Un fulger, și el apare din nou pe platformă, aruncîndu-și haina neagră de vampir și strigînd „Beat it“ în timp ce spectatorii sînt în delir.

La „Will you be there“ coboară un înger din tavanul scenei exact în brațele lui Jackson acoperindu-l cu aripile sale, apoi totul devine mai sentimental. O TERRA supradimensională se umflă. Pe monitoare apare un porumbel al păcii.

După 17 cîntece care au durat 2,10 ore, magicianul cîntă la cerința publicului „Man in the Mirror“. 20 de oameni îl ajută pe scenă. În final, îmbrăcat într-un costum alb, cu o cască pe cap, dă impresia că pornește într-o cursă de mașini. Dar maestrul iluziei se ridică chiar și de pe pămînt cu racheta prinsă de spate. Zboară de pe scenă deasupra capetelor admiratorilor, părăsind stadionul. Finalul show-ului...“.

Grupaj realizat de
CĂTĂLIN APOSTOL
FLORIN IONIȚĂ

Fotografii de ELENA GHERA

PLUVIALĂ

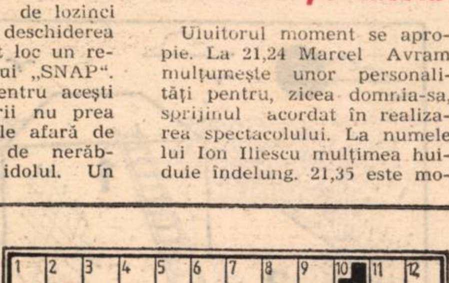

ORIZONTAL : 1) Cunoscut romancier american, autor al romanului „Vin ploile“ (Louis) — Maria Ploae. 2) Apă multă care acoperă un loc după ploi sau inundații — „Ploaia de ...a lui Zeus“, pînză ce poartă semnătura pictorului Theodor Aman. 3) Materie primă... pentru ploaie — Ropote de ploaie. 4) Urmă de grindină ! — Nici un strop... 5) „Pentru a mulțumi ploii de...“, lucrare ce aparține compozitorului francez Claude Debussy — Margini de nori ! 6) Anotimpul cînd ploile se transformă în lapoviță și ninsoare — Vale largă prin care se scurg apele ploilor torențiale, în Oman. 7) 2,3 băltoace — Oraș — A fi îndrăgostit. 8) A se murdări cu noroi — Te îmbie la odihnă... în zilele ploioase de toamnă. 9) Primele și ultimele averse ! — Plouată (fig.). 10) A se îmbiba cu apă — Tunet spre est ! 11) Poet român, autor al pastelului „Tunetul“ (Vasile). 12) A picura — Unitate de măsură... pentru ploile torențiale (pl.).

VERTICAL : 1) Poetă contemporană, semnatară a poemului „Din apă ieșeau trupuri albe de ploi“ (Ana) — Ape ! 2) Ploaie puternică, zgomotoasă și de scurtă durată — Zeul iernii, în mitologia scandinavă. 3) Veche unitate de măsură pentru capacitate — Mere ! — Leoarcă la picioare ! — Nucleu de neon ! 4) Mîzgă pe margini ! — Liric român, autor al poeziei „Rînduri pentru plopii în ploaie“ (Ion). 5) Federația Română de Atletism (siglă) — A povesti — În acest fel. 6) Început de iarnă ! — Ultimele averse ! — Ca o curcă plouată... (fig.). 7) Aceia din urmă ! — Arie (reg.) — Localitate în Laos. 8) Toate cărțile care pot fi ridicate cu un singur atu — Compozitor român, autor al piesei muzicale „Adie vîntul lin“ (Tudor). 9) A răsuna prelung — Abreviere numismatică. 10) Suprafețe de 100 m² — Poet român contemporan, semnatar al volumului „Dospirea ploii“ (Nicolae) — Sfîrșitul ploii ! 11) Vînt periodic care aduce ploi abundente în părțile sudice ale Asiei — A cădea peste semănături, vorbind despre ploaie, grindină etc. 12) Ploi.

Dicționar : RAUL, ULL, ARE, BUNG, TARL.

MIHAI ZGUB

PATRICIA KAAS ARE O BIOGRAFIE ROMÂNEASCĂ

N-o să vă vină a crede, dar Patriciei Kass nu-i mai iese din cap România. Nu de alta, dar după scurta sa vizită la Brașov (nici 24 de ore) a fost nevoită să se întrebe dacă își cunoaște sau nu propria viață.

Lăsînd la o parte faptul că nu-și amintește să fi dat un interviu „în exclusivitate" vreunei reviste cu numele „AS" — chestiune asupra căreia a fost îndelung chestionată de impresarul său, Cyril Prièun — nu știe să fi vorbit cu o singură persoană, ci cu un grup de ziariști români, care i-au solicitat o conferință de presă.

Asta n-a împiedicat-o pe juna cu nume nemțesc de la revista „AS" să publice o pagină întreagă, din care să reiasă că, en tête à tête, cum s-ar zice pe franțuzește, au stat de vorbă, cîte-n lună și în stele, prilej cu care superstarul ar fi făcut „mărturisiri complete". „Ziariștii mai exagerează și s-au scris tot felul de lucruri despre mine, afirmă Patricia Kass. Asemenea gogoși, însă, n-am mai pomenit! Toată lumea știe că m-am născut în Lorena. Din interviul acela aflu că locul meu de baștină este Germania de est! Și sînt și alte minciuni, care mai de care mai grosolane. Nu m-ar fi deranjat foarte mult, dacă prostiile astea n-ar fi fost puse în gura mea și încă „în exclusivitate" pentru o publicație de care n-am auzit! Nici un ziarist din lume n-a îndrăznit pînă acum să facă așa ceva!"

Vestea ne-a fost adusă direct de la Paris de Ion Stănică, redactor la „Radio France Internationale", prin intermediul căruia a și fost invitată Patricia Kaas la Festivalul „Cerbul de Aur". Tot el ne-a înștiințat că promisiunea vedetei din Franța (reală, făcută în fața tuturor ziariștilor acreditați la festival: „Îmi place foarte mult peisajul, voi reveni") va fi curînd onorată. Patricia Kaas s-a decis să filmeze în această iarnă un clip la Brașov. Ar mai fi ceva timp ca născocitoarea de biografii de la revista „AS" să dea o dezmințire, cu scuzele de rigoare. Doar dacă nu e ocupată cu fabricarea biografiei „originale" a lui Michael Jackson, tot „în exclusivitate", și înghițită cu aceeași seninătate de conducerea revistei „AS".

LIANA TATOS ■

PAPETĂRIE

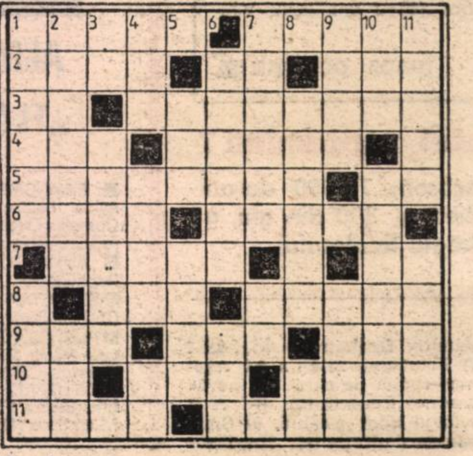

ORIZONTAL: 1) Caiet de geografie — Prind file între fălci. 2) Sînt de ajutor la corectarea greșelilor — Coperte de agendă — Cilindru de hîrtie. 3) Notes terminat! — Folosite la înregistrări... muzicale. 4) Tehnician mediu! — O insulă... pentru elevii scoși la tablă. 5) Trimisă cu hîrtie — Urmă de lipici! 6) Trasarea liniilor... de cîmp — Păcăleală la joc. 7) A-și lua răspunderea — Corp 34! 8) Croială la talie! — Compoziție... pentru bilă (pl.). 9) Ultimele la vocabular! — Creion cu schepsis — Ghid muzical. 10) Xeroxate pe mijloc! — Literă... la planșetă — Prinsă la dosar. 11) Hîrtia copiilor — Mai... bun la trasat curbe.

VERTICAL: 1) Carnet de note valabil pe anul în curs — Ansamblu de desenat... la scară. 2) Cutiuță pentru uzul secretarelor — Linie folosită la desenul tehnic. 3) Culme la rebus! — Caietul oamenilor de marcă. 4) Mină specială — Un fel de toc... rezervor — Și un toc gol! 5) Electrocardiogramă (abr.) — Plicuri... cu plicuri. 6) Prinde foile... în păr — Ciuf... fără moț! 7) Mijloace consacrate pentru susținerea temei — Pix fără mină! 8) A decupa mecanic — Prinse în clasoare! 9) Pastă neîncepută! — Ștergar (reg.). 10) Rug din nuiele de pădure — A scoate o carte... tare. 11) Beneficiari ai rechizitelor — Se ocupă cu ale scrisului.

Dicționar: NIC, OIA, LAR, ECG, IUF, ȘTIR.

BOGDAN VLAD ■

Simona Grigorescu, un star american al baletului pe gheață

Cine credeți că e capul de [illegible] al renumitului ansamblu american de balet pe gheață ICE CAPADES care, la ora actuală, electrizează arenele sportive — mamut ale Statelor Unite (și nu numai) prin reprezentații de-a dreptul fulminante? SIMONA GRIGORESCU. Are 29 de ani, multă distincție, e extrem de grațioasă și... cîștigă formidabil! Cînd, în 1975, au sosit din România socialistă ca emigranți în SUA, soții Grigorescu n-au prea luat-o în serios pe micuța Simona care, la numai 13 ani, le promitea solemn să facă o carieră nemaipomenită în patinajul artistic.

Săptămînalul new-yorkez în limba română „MICROMAGAZIN", de unde am preluat informația, ne mai spune că pentru Simona Grigorescu, la vîrf de carieră deosebit de spectaculoasă, absolut totul acum e... OK! (V. T.).

MAGAZIN

Caroline de Monaco

ÎN SFÎRȘIT, VĂDUVĂ OFICIALĂ

La doi ani de la tragica dispariție a soțului său Stefano Casiraghi (octombrie 1990) Caroline de Monaco poate fi considerată oficial văduvă, iar cei trei copii ai săi, legitimi. O victorie a prințesei după 11 ani de luptă. Astăzi, ea este liberă și scăpată de teribila acuzație a Bisericii catolice — păcatul mortal al adulterului — acuzație ce a apăsat asupra ei din momentul căsătoriei civile cu Stefano Casiraghi, la 29 decembrie 1983.

Au fost 11 ani de bătălii clericalo-juridice, de mărturii și audiențe, de raporturi ale experților, pentru ca cele 831 de zile ale primei căsătorii a Carolinei cu Philippe Junot să fie considerate nule. Pentru prințul suveran Rainier III de Monaco, fiica sa cea mare nu putea rămîne în afara legii din punct de vedere al Bisericii apostolice și romane. Imediat ce divorțul a fost pronunțat, la 9 octombrie 1980, prințul însuși a introdus cererea de anulare a căsătoriei fiicei sale, direct la Roma. Privilegiu princiar? Nicidecum! Vechiul drept canonic prevede ca anularea căsătoriilor regale să nu depindă decît de Sfîntul Tribunal Ecleziastic de la Vatican, pentru a preîntîmpina eventualele presiuni asupra bisericilor locale.

Papa Ioan-Paul al II-lea n-a încetat, ani de-a rîndul, să se opună „inflației" de divorțuri între catolici, așa încît, ceea ce pentru un om oarecare este o chestiune relativ simplu de rezolvat, pentru o prințesă părea aproape de domeniul imposibilului. „Anularea căsătoriilor, atunci cînd este dovedită imaturitatea partenerilor, se acordă mai simplu decît vă închipuiți. Am dreptul de a fi considerată egală cu toți catolicii, bogați sau săraci, celebri sau nu. Cer acest lucru pentru conștiința mea și pentru copiii mei" — declara Caroline de Monaco.

Pînă la urmă, Vaticanul a cedat, iar rațiunile sînt, fără îndoială, de stat. Dacă Albert, fiul lui Rainier III de Monaco, nu va avea copii, coroana trebuie să revină întîiului născut al Carolinei. Cum s-ar fi putut ca fructul nelegitim al unei iubiri păcătoase, din punctul de vedere al Bisericii catolice, să urce pe tron? Așa încît, Biserica a trebuit să dovedească înțelepciune politică, iar Caroline să devină văduva oficială a unui om care, din punctul de vedere al religiei sale — catolicism! — nu a fost niciodată soțul ei.

Documentare și prezentare de
LIANA TATOS ■

O chestiune de pricepere

HEFAISTOS SRL
REPARATII IMPOSIBILE
RESTAURARE-RECONDITIONARI-ADAPTARI

Modernul **Hefaistos** din Piața Galați nr. 118 (alias Ion Pîrjol) susține că nu există lucru făcut de mîna omului, care să se strice și să nu poată fi reparat. Absolvent al artelor plastice, iubește cu deosebire restaurarea, dar ne asigură că meseriile sînt legate între ele, „numai să te pricepi". E gata să țină prinsoarea că dă de cap oricărui mecanism înțepenit și face ca nouă orice vechitură, cît ar fi de șchioapă. La întrebarea: „Puteți afirma același lucru și despre economia națională?", domnul Pîrjol s-a arătat mai reținut: **„Hefaistos S.R.L.** nu și-a propus așa ceva. Dar tot o chestiune de pricepere e și aici." Poftim de-l contrazice! **(L.M.T.).**

DI-
VER
TIS
MENT

Horoscop politic

Săptămîna 7-13 octombrie

Ion Iliescu — Nu primiți clauza (e dată de unguri), nu vizitați decît orașe mici și mijlocii (în cele mari acționează ungurii), nu ieșiți neînsoțit (dragostea mulțimii se poate revărsa plenar, unguręște), nu zîmbiți (de asta pot profita ungurii), nu dormiți adînc (ungurii nu dorm niciodată !), nu-i faceți confidențe lui Mironov (îl cheamă,, de fapt, Sandor) și, în general, NU ! NU ! NU !

Emil Constantinescu — Stelele vă favorizează, poate și dungile. Renunțați două săptămîni la principii, încercați cu bîta. În realitate, domnul Iliescu vă admiră, dar nu se pricepe s-o exprime. Ajutați-! ! Ajutați-i pe dușmanii dușmanilor dumneavoastră și ei vă vor deveni prieteni, împrieteniți-vă cu prietenii prietenilor dumneavoastră și ei vă vor deveni dușmani. Nu uitați că, în democrație, cele mai durabile amoruri nu țin decît patru ani.

Gheorghe Funar — E luna dumneavoastră norocoasă. L-ați ras pe Radu Csontya, procedați la fel cu Verdetz Baci și Vadim Némtudor Baci și veți primi și voturile opoziției de la Jilava. Astfel, la viitoarele alegeri veți avea jumătate de procent plus în față de Caius Dragomir.

Caius Traianus Decebalus Dragomir — Deocamdată, nu !

Ion Mînzatu — Succes garantat la fecioare, afaceri bune cu peștii, fire de rac, inteligență de taur, farmec profund, de berbec. Sînteți dintre aleși. Dumnezeu să vă ajute, fiindcă noi nu mai putem face nimic.

Mircea Druc — Vă trec prin cap doar gînduri sumbre, visați bazuci și cătușe și capul lui Snegur la cuptor, cu mult papricaș și un pahar de palincă. Deveniți liberschimbist și soarta vă va răsfăța : numiți vă Ion Iliescu.

NOSTRADAMA ■

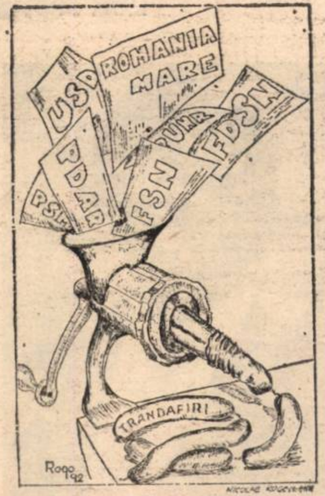

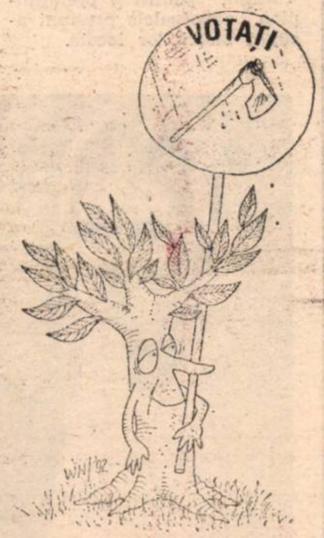

Pamflet

Bucureștiul legionar învins de omul nou

Sondajele de opinie sînt mai interesante prin ceea ce nu spun, decît prin ce dezvăluie. Bucureștenii au votat, în procente semnificativ de mari, pentru Convenția Democratică și Emil Constantinescu, respectiv contra F.D.S.N.-ului și a președintelui Iliescu. Nu pot să spun cum va vota Bucureștiul la al doilea tur de scrutin, dar vă pot comunica încă de pe acum, pe categorii sociale și de vîrstă, după sex și numărul de cărți citite, după spectacolele preferate și chiar pe cartiere structura acestui electorat. Raportînd procentajul probabil la populația majoră a Capitalei, rezultă un număr de 1 260 500 electori. Din ei, 560 000 sînt legionari disimulați în profesori universitari, scriitori, ingineri, studenți, cercetători științifici, muzicieni, preoți, arhitecți, oameni de afaceri și, din păcate, numeroși muncitori cu o origine foarte sănătoasă. Sînt legionari toți evreii, un mare număr de gospodine, polițiști și, cu toate că nu o mărturisesc, cadre de nădejde ale S.R.I.-ului. Circa 100—120 000 sînt golani sau au devenit golani în ultimii doi ani cu ocazia vizitelor de lucru ale minerilor la Parlament și Universitate și ale domnului Iliescu în comunele Vișani, Crăcăoani și Ciomîrlani. Din cei circa 120 000 de golani, se disting grupuri mari de profesori universitari, scriitori, ingineri, studenți, cercetători științifici, muzicieni, preoți, arhitecți și, în chip absolut inexplicabil, muncitori cu origine sănătoasă și evrei. O parte însemnată a electoratului de centru-dreapta e alcătuită din animale. E vorba de 340 000 de capete, o categorie aparte reprezentînd-o miile de ziariști, atît de plastic și intelectual definiți de umanistul și cărturarul Valeriu Cristea ca autori de texte cretine. E, cum se poate constata, un șeptel important care, în cazuri de mobilizare patriotică antimaghiară sau epurare civică e bun de dus la abatoare.

Dacă acestea ar fi loturile mari, tot atît de interesante sînt și cele mici, alcătuite din minorități — unguri, germani, evrei și de alte naționalități. În cuprinsul cretin al golanilor minoritari se disting celule de profesori universitari, scriitori, ingineri, muzicieni, preoți, arhitecți, cercetători științifici, ziariști și, cu totul de neînțeles, vechi membri de partid și muncitori cu origine perfect sănătoasă.

Restul pînă la 1 260 500 persoane cu drept de vot și simpatii antiprezidențiale îl constituie indivizi izolați : gospodine profesori universitari, muncitori cu origine socială sănătoasă, negustori, polițiști, vatmani, cucoane, poeți, șomeri, tineri, vîrstnici, muzicieni, unguri, evrei și armeni unguri, într-un cuvînt paraziți, oameni care s-au îmbogățit profitînd de faptul că domnul Iliescu lupta sub gloanțe.

Fiindcă, așa cum frumos a spus într-o cuvîntare președintele : ce contează un milion ? Cînd ești părinte, pierderea unui copil e o dramă cumplită. Cînd ești președinte și din mai multe milioane pierzi unul, procentual vorbind, pierderea nu e importantă. Ce contează că nu te vrea Bucureștiul, dacă te vrea cu unanimitate femeia din Crăcăoani ?

Așa că, măi, animale legionare, golănime cretină și ungurime iredentistă, urlați încă patru ani pînă veți răgușì. V-a învins omul nou !

TUDOR OCTAVIAN ■

Ați aflat evenimentul săptămînii ?

La concertul lui Michael Jackson, 70.000 de animale l-au huiduit pe Ion Iliescu. 300 din ele au leșinat. Dar nu de dragul Realesului.

DE DRAGOSTE

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
2				■						
3					■					
4		■					■			■
5					■					
6				■				■		
7		■				■				
8				■					■	
9	■				■		■			
10 ■			■							■
11							■			

ORIZONTAL : 1) Un om predispus unor eventuale suferințe din dragoste. 2) Iubire — Poleire. 3) Canapea — Bare de oțel. 4) Oneste ! — Cognomenul marelui poet latin Publius Ovidius, cel care ne-a învățat „Arta de a iubi" — Exclamație care exprimă o plăcere, o satisfacție. 5) „Frunză... de albastru", cunoscută poezie de Nichita Stănescu, din care cităm : „și ținut de gît cu mine / tot în dragoste de tine" — Scriitor spaniol (Benito ; 1843—1920), semnatar al romanului de moravuri „Marianela". 6) A da greș într-o încercare — Încă o dată — Legată în lanțuri. 7) Bold — Suferință din dragoste.... la inimă (fig.) — Ordonanță (înv.). 8) Aspectul atrgător al unei femei (pl.) — Încălziți... peste măsură. 9) Arma poznașului Cupidon — „De cîte... iubito...", cunoscută poezie desprinsă din creația lui Mihai Eminescu. 10) Plin de iubire! — Dragoste. 11) A iubi — Iubire (reg.).

VERTICAL : 1) Mare scriitor român (Mihail), autor al povestirii „Cîntecul de dragoste". 2) „Poetul nepereche al liricii românești", autor al nemuritoarelor poezii „Iubind în taină" și „Ce e amorul ?" — Balon gol ! 3) Noiembrie (abr.) — 3,4 săruturi ! — Incursiune. 4) Pentru frumusețea ei, această floare a fost aleasă ca simbol al iubirii. 5) Iubitul Miței din piesa „D-ale carnavalului" de I.L. Caragiale — Fiica lui Lycaon, una dintre iubitele zeului Apollo (mit.). 6) 2,3 amanți ! — Diminutiv feminin — În fugă ! 7) Frumoasa fată a lui Agenor, copilă de care se îndrăgostește Zeus (mit.) — A fi sclavul unor pasiuni. 8) Siglă pentru „National Recovery Administration" — Zeul iubirii la vechii greci. 9) Aflat la vîrsta marilor iubiri... — Emoție provocată de un sentiment puternic de dragoste (pl.). 10) Poetul de la „Mărțișor", cel care semnează și poemul „Dragoste" (Tudor) — Poet contemporan (Traian), autor al poeziei „Ce dor în mine ai topit ?" 11) „... tînără, iubirea", sensibilă poezie din creația inegalabilă a lui Nichita Stănescu (masc. ; pl.) — Scriitor român contemporan, cel care ne-a purtat prin „Orașele dragostei" (Lucian).

Dicționar : OFIT, IUB, CIA.

MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegarea careului din nr. 38

S-a ivit pe culme toamna...:

AGÂRBICEANU ; NOTE ; A-A ; CER ; G ; FURTUNĂ ; COARNĂ ; DE ; P ; ASCET ; CA ; PA ; NAIN ; TA ; TEL ; TRA ; ROMANȚĂ ; AI ; ROMAN ; RT ; L ; PĂSĂRELE ; UC ; TITA ; ACE ; PLOAIE ; ALEI.

PUBLICATIILE
Flacăra

Director general:
GEORGE ARION

S.C. S.A.
Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 17.60.10, 17.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 12.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; **Mapamond:** Ion D. Goia; **Realitatea imediată:** Dorin Gherghinescu, Roxana Paicu Manolescu, Maria Timuc, Ion Rusu; **Cultură:** Liana Tatos; **Eveniment:** Victor Niță, Cătălin Apostol; **Drepturile omului:** Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; **Foto:** Elena Ghera, Florin Ioniță; **Secretariat de redacție:** Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; **Corectură:** Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu. **Telefoane:** 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, știință; 2528 — fotoreportaj, 1453 — corectură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra Basarabiei

Flacăra
BIS

ALMANAH
„FLACĂRA"

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (17.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Săndoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Gabriel Milan Sava (17.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 17.48.91, fax 12.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor — Imprimeria CORESI — București

16 pagini — 25 lei

ULTIMA ORĂ

Pînă cînd
își va mai rîde
Vadim în barbu?

Bibl[illegible]

CORTINA A CĂZUT, COMEDIA CONTINUĂ!

GEPA

Calea
Dorobanților
nr. 111
București

un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

Electro Center SRL

ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII • POLEMICI •

Flacăra

• Fondată în 1911 • Nr. 41 • 14 – 20 X 1992 •

Mai avem
medicamente
gratuite !

Vă așteptăm
la redacție.

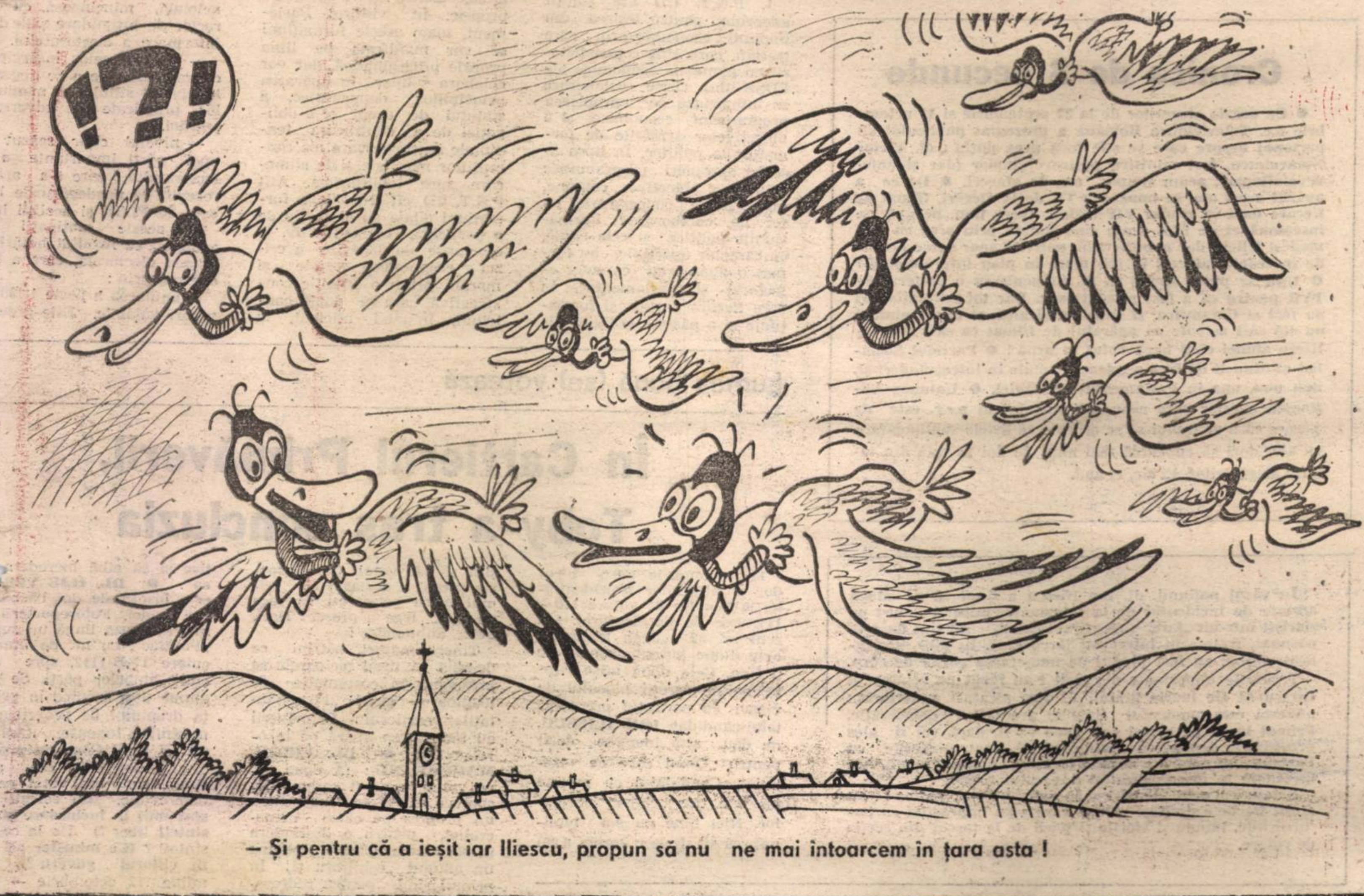

– Și pentru că a ieșit iar Iliescu, propun să nu ne mai întoarcem în țara asta !

Escrocherie de proporții

DĂ-MI UN MILION, CĂ-ȚI DAU ȘASE ÎNAPOI

pag. 11

Scandal în lumea teatrului

pag. 15

SENZAȚIONAL !

Erik, vikingul decongelat, în vizită la București!

– amănunte în numărul viitor →

S-a stins speranța?

Istoria a fost și a rămas o dezamăgire pentru oamenii cumsecade. Mai mult ca oricînd, dictonul lui Blaga împrumută valoare de sentință. Nu ne va fi nici mai bine, nici mai rău, ci doar ne așteaptă, pentru încă multă vreme, un loc modest în arena vieții internaționale. Popoarele tinere sînt dogmatice și dușmanii noștri au de ce rîde : the stupid people a ales cu o rușinoasă majoritate politica stagnării și filozofia blidului de linte. Prea multă vreme, Doamne, am zăcut sub osînda bolșevică, prea mare ne-a fost spaima zilei de mîine și prea multe îndemnuri mincinoase ne-au bîntuit existența ca să prețuim cu toții aerul libertății și lecția marilor popoare.

Am pierdut un timp istoric irecuperabil ? Departe de noi un asemenea gînd. Prudența și îndoiala sînt în această țară boli naționale, românul se grăbește încet, dar cu mintea lui de pe urmă e în stare să facă într-o zi ce fac alții într-o lună.

Cei grăbiți să sărbătorească victoria vor avea curînd decepții amare. Fiindcă uriașul începe abia acum să se trezească. S-a vorbit și se va mai vorbi în lume de miracolul românesc.

LIVIU TIMBUS ■

BALOTAJ

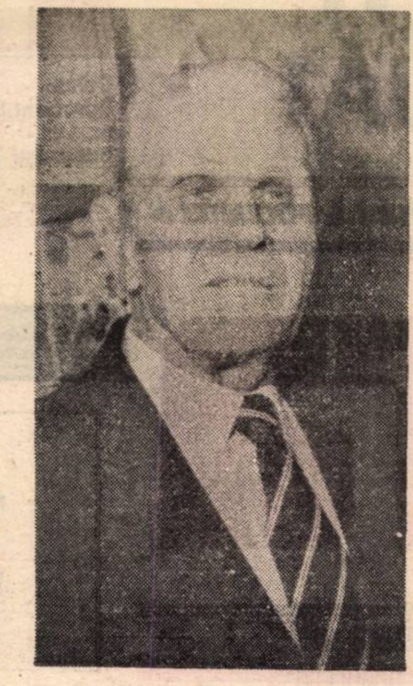

Domnul
CORNELIU COPOSU
a răspuns
întrebărilor
revistei
FLACĂRA

Colaborare, dar nu în orice condiţii

1. Cum vedeţi „coloratura" actualului Parlament ? Pentru binele ţării, dar şi pentru credibilitate externă, aţi accepta să participaţi la formarea unui guvern cu orientare de stînga ?

2. Cum va ieşi România din colapsul economic sub preşedintele Ion Iliescu ?

3. Ţinînd cont de consternarea pe plan internaţional, prilejuită de rezultatul alegerilor din România, credeţi că vom fi izolaţi politic şi economic ?

1. P.N.T. CD are soluţii adecvate pentru ieşirea din impasul economic prin care trecem, care sînt contradictorii cu planurile economice ale FDSN-ului. Orice colaborare se întemeiază pe apropierea programelor economice şi a obiectivelor urmărite de formaţiunile politice. În lipsa acestei apropieri programatice şi a unor obiective comune, nu se poate concepe nici un fel de colaborare ! Formaţiunile politice şi cele civile, cu caracter apartinic, au format o alianţă cu caracter electoral şi parlamentar, în care fiecare partid şi formaţiune şi-a păstrat individualitatea, tactica şi stratagema proprie. În viitorul Parlament, toate aceste formaţiuni se vor manifesta pe linia proprie programatică, dar vor colabora solidar în apărarea principiilor democratice, a statului de drept şi a obligaţiei de a contracara tendinţele de promovare ale concepţiilor marxiste şi de alunecare spre totalitarism. Atît P.N.T. CD, cît şi celelalte formaţiuni aliate au obligaţia de a participa, în mod activ, la eforturile de depăşire a crizei economice, sociale şi morale, printr-o opoziţie constructivă, care să poată contribui, în mod eficient, la opera de guvernare prin amendarea normelor legislative şi prin acţiuni puse în slujba democraţiei şi a reformelor adevărate.

2. Rezultatele electorale nu au acoperit aşteptările şi prognoza Convenţiei Democratice. Cauzele sînt :

— lipsa mijloacelor de transport şi a celor financiare care au împiedicat difuzarea platformei Convenţiei ; acţiunea de contracarare a calomniilor, propagandei diversioniste lansate în mod profesional de către o propagandă neloială, mincinoasă, cu caracter de intimidare şi de dezinformare a electoratului.

— refuzul celor însărcinaţi cu campania de a se degrada la nivelul stilului şi manierelor practicate de adversarii politici.

— nivelul civic scăzut al unei părţi importante a electoratului, care s-a arătat receptiv la neadevărurile lansate de FDSN şi acoliţii lui.

La aceste motivaţii s-a adăugat, cu rezultat hotărîtor, frauda electorală, care a fost operată prin :

a. anularea a peste 1 400 000 voturi valabile. Este greu de

Cronica de 3 secunde

● Cu ocazia alegerilor de la 27 septembrie şi 11 octombrie a.c. Televiziunea Română a prezentat publicului un personaj despre care se ştie încă prea puţin : dl. Victor Stănculescu, fost ministru postrevoluţionar (dar şi anterevoluţionar), acum simplu om de afaceri. ● De ce a apărut acest om, în imaginile TV de la alegeri, filmat de fiecare dată în rîndul VIP-urilor (very imp. pers.) ? Ce înseamnă el de fapt acum cînd umblă prin oraş cu un modest Oltcit, dar manevrează, potrivit unor surse demne de încredere, afaceri în stil mare în plan internaţional ? ● Unii ar putea spune că dl. Stănculescu e preferat de TVR pentru că a fost revoluţionar. Dar tot revoluţionari au fost şi Caramitru, şi Dinescu, şi alţii, şi totuşi nimeni nu stă să-i aştepte cu aparatul de filmat ca să-i imortalizeze atunci cînd bagă votul în urnă ! ● Partidul Socialist al Muncii îşi face o reţea de celule în întreprinderi şi, mai nou, una în Parlamentul României. ● Uniunea Naţională a celor care n-au fost membri ai p.c.r. este de părere că n-ar trebui să se accepte ca listele suplimentare cu alegători să cuprindă mai mult de doi la sută din totalul alegătorilor. Ei zic, ei aud.

În văzul naţiunii, dl. Ion Iliescu a ţinut să ne aducă aminte de incidentul de la Constanţa, introducîndu-i pe ziarişti într-un „ţarc" (numai animalele, cînd sînt duse la păşunat, trăiesc în interiorul ţarcurilor). În plus, periculoşii ziarişti au fost pipăiţi de numeroasa gardă de corp.

Treburile importante ale ţării l-au făcut pe cetăţeanul Iliescu să fie foarte grăbit. Printre picături a declarat : „Acesta este momentul final al procesului democratic. Primul lucru pe care-l voi face va fi, dacă voi fi ales preşedinte, depunerea jurămîntului, apoi medierile cu Parlamentul pentru a analiza formarea noului guvern. Am încredere în discernămîntul poporului român".

Băieţii cu ochi albaştri s-au întrecut cu... gluma : au oferit buchete de flori ! După care s-au împrăştiat ca potîrnichile, luîndu-şi sforile şi parii de la ţarcul din secţia de votare.

Lumea bună (se) votează

În Cartierul Primăverii, Toby a tras concluzia

11 octombrie 1992, turul doi al alegerilor prezidenţiale, la Secţiile de votare 116—117. Loc de desfăşurare : Liceul nr. 32 „Jean Monnet". Frig, lume puţină, oameni de ordine. Cele două afişe rupte, de pe pereţii blocului de vizavi, cu portretul preşedintelui-candidat **ION ILIESCU**, ne dau altă imagine decît pentru „Omul care ne trebuie". Candidatul cu pricina iar le-a tras „clapa" ziariştilor. Nici bine nu s-a luminat, că dl. Iliescu (orele 6.30) şi-a şi dat votul. Ca să sperie presa, a declarat că primul lucru pe care-l va face va fi o... lege a presei ! Deci, aviz... animalelor !

Tineri, maturi, bătrîni ce de-abia îşi tîrau picioarele se prezentau în costumaţie de toamnă — iarnă. „Personalităţile" cartierului Primăverii au început să apară pe la orele 9.00. ● **DL. VIRGIL MĂGUREANU :** „A doua oară votez în acest sezon. Eu sper că există consens pentru un progres pe calea democraţiei, pentru o destindere în societatea noastră, pentru un anumit echilibru şi, în primul rînd, pentru redresarea economică a ţării. **(Credeţi în şansele dlui Iliescu ?)** Cred că aţi urmărit dezbaterile la televizor, şansele sînt semnificative pentru ambele părţi. Nu vă dau un pronostic, nu-i corect să-l dăm la această oră. Cred că problema redresării economice este de consens naţional, o problemă de participare a tuturor. **(Despre atacurile la adresa domniei sale)** Ca de obicei, este una din neşansele perioadei în care ne aflăm, sînt mulţi care îşi dau cu presupusul cu privire la preocupările noastre. Dacă acelea ar fi (?), noi ar fi trebuit demult să nu mai fim unde sîntem. Preocupările noastre sînt de altă natură şi ţin de siguranţa statului". ● **DL. VICTOR STĂNCULESCU : (Dacă va mai juca un rol politic)** „Dacă eşti un bun jucător, poţi să joci oricînd. A se vedea şi alţi «jucători». Am votat pentru mai bine. **(Cum vede viitorul imediat)** Un om care să-şi adune lîngă el ţara şi pe care trebuie să-l ajute toate forţele politice şi să aibă încredere „
ea". ● **DL. ILIE VERDE**
este însoţit de doi bărbaţi ş
trei femei. Fotoreporterii î
imortalizează lîngă un super
„Pontiac", cu nr. de înmatri
culare 17-B-1112, spre deli
ciul ambelor părţi. Se fa
glume uşor ironice în privin
ţa dreptului de proprietate
maşinilor luxoase. **(Aţi vo
tat cu Emil Constantinescu**
„Aş, minciuni din aste
sînt..., eu am votat pentr
democraţie. **(Şi colegii dv
sînt unii la închisoare şi dv
sînteţi liber ?)** De la ce zia
sînteţi ? **(Ce minister aţi ce
în viitorul guvern ?)** N
mîine (12 octombrie — n.
o să avem o şedinţă de co
ducere şi o să discutăm, **(
speraţi ?)** Deocamdată, e

greu de spus, din momen
nu ştiu ce fel de guver
fi, ce program guvernan
tal, în funcţie de asta o
ne interesăm şi o să
părerile noastre. Deocan
sînt doar speculaţii şi
**(Vedeţi o ţară guvernab
De ce nu ? (V-aţi simţi
meninţat de gloanţe in
pul revoluţiei ?)** Nu,
trăit niciodată frica as
mai de-alea oarbe"
— n.n.) ● Actriţa **LEO
DINA BĂLANUŢĂ :**

● Mici găinării de zile mari ●

Un escroc din PDAR vrea să fie senator

● a fost condamnat 5 ani pentru viol

● alte matrapazlîcuri, muşamalizate de poliţia din Deva

Inginerul Teban Andronic a candidat pentru un loc în Senatul României în judeţul Hunedoara, pe listele P.D.A.R. Din fericire pentru concetăţenii săi, nu a fost ales.

În trecut, dl. Teban Andronic a fost condamnat la 5 (cinci) ani închisoare pentru violarea unei minore. Nici astăzi comportamentul domniei sale nu ocoleşte Codul penal.

Pe data de 27 februarie 1991, dl. ing. Teban Andronic a înfiinţat societatea comercială „TEBAN EXPORT—IMPORT S.R.L.". Prin adresa nr. 575/750/1991, ing. Teban solicită primăriei comunei Veţel repartizarea spre folosinţă a unei suprafeţe de teren agricol necesară societăţii sale comerciale. Conducerea primăriei, cunoscînd că dl. Teban desfăşoară alte activităţi decît cele cu profil agricol înscrise în statutul societăţii comerciale, refuză repartizarea terenului solicitat. Dl. Teban nu disperă şi — prin relaţii la nivelul Prefecturii judeţului Hunedoara — obţine o suprafaţă de 1,12 hectare care aparţine de fapt şi de drept bătrînei Popa Suzana din satul Mintia, comuna Veţel. Cu concursul notarului şef adjunct al judeţului Hunedoara, dna Ciascai Emilia, dl Teban Andronic a obţinut intabularea acestui teren pe numele societăţii sale, identificat în Cartea funciară la poziţia 390 în dreptul familiei Popa Suzana.

Prin încălcarea Legii fondului funciar, acelaşi ing. Teban Andronic a cumpărat în secret (adică fără licitaţie) o serie de construcţii zootehnice aparţinînd C.A.P. Veţel. Valoarea acestor bunuri : 700 000 lei. Preţul plătit de dl. Teban : 287 940 lei.

Familia Popa, proprietara terenului însuşit ilegal de dl. Teban Andronic, a sesizat poliţia municipiului Deva. Cercetările trenează, însă, pentru că dosarul este instrumentat de dl. maior Poantă Ion, prieten de familie cu candidatul P.D.A.R. Cam... surd maiorul la sesizări !

LIVIU SERTA

nu credeam c-o să mai vii

acceptat că după trei manifestări electorale, care au avut loc în România în ultimii doi ani și jumătate, să existe un procent atît de mare (peste 13%) de alegători analfabeți, lipsiți de posibilitatea de a-și exprima opțiunea. Numărul voturilor nule, în alegerile precedente, nu a depășit 5%. Bulgaria, cu nivel civic apropiat de țara noastră, la alegerile desfășurate recent, numărul voturilor nule a fost sub 2%. Ar trebui să ne resemnăm cu constatarea că din februarie 1992 pînă în septembrie, electoratul din România și-a pierdut subit capacitatea de a-și exprima votul.

b. În afară de alegătorii înscriși în listele electorale verificate de autoritățile administrative, în preajma alegerilor, au participat la vot un număr impresionant de cetățeni consemnați pe liste suplimentare întocmite de Birourile locale de vot. Este greu de presupus că 1 600 000 de cetățeni ar fi avut inspirația de a pleca în excursii chiar în ziua votării ! Ridică semne de întrebare împrejurarea că alegători cu domiciliul în Bacău, ar fi fost determinați de cauze obiective să voteze în județul Dolj, sau că persoane/grupuri din Moldova de nord au avut inspirația să voteze în comunele din județul Gorj.

c. Metodele de mistificare : greșeli elementare de aritmetică în totalizarea rezultatelor ; nenumărate corecturi pe procesele verbale de consemnare a rezultatelor, operate după afișarea acestora ; propaganda făcută în interiorul Birourilor de votare, chiar de președinți și membrii acestora ; presiunile exercitate asupra sătenilor mai vîrstnici sau electorilor mai puțin avizați.

d. respingerea în masă, de către Birourile electorale și Birourile electorale județene, a contestațiilor depuse de delegați, cu privire la neregulile constatate în ziua votării.

Cauzele menționate mai sus ar fi o insuficientă și modestă organizare a campaniei electorale, datorită unui profesionalism moderat, sau, de ce nu, unei insuficiente lipse de interes și conștiinciozitate. Putem trage concluzia că în asemenea condiții precare, rezultatele acestor alegeri — departe de a fi o înfrîngere — au fost o semi-victorie promițătoare a forțelor democratice din România, care vor avea posibilitatea de a cenzura excesele previzibile și stîngismul noului guvern.

3. Condiția indisolubilă a integrării României în rîndul statelor civilizate din Occident, a deblocării fondurilor destinate restructurării economice, a clauzei națiunii celei mai favorizate și a tranziției către economia de piață, este realizarea unui guvern stabil în interior și credibil în afară. Atîta vreme cît această condiție nu va fi realizată, după toate probabilitățile, Occidentul va manifesta reticențe în privința implicării lui în eforturile noastre de realizare a tranziției. Este foarte probabil ca izolarea politică și economică, în care se găsește țara noastră, se va prelungi. Nu văd nici o posibilitate de contracarare a reticențelor pe care guvernele democratice le manifestă față de noi, într-un viitor apropiat.

sperat că va fi o dată istorică și că ea va încerca să desăvîrșească ceea ce s-a întîmplat în 1989. Da, și că ea va fi de data asta. Nu m-a determinat campania electorală, pentru că în campanie apar oameni și eu am votat idei“ ● În jurul orelor 9.30 apare **DL. CORNEL BURTICĂ.** La cinci minute, **DL. SERGIU CUNESCU.** Ziariștii îl părăsesc pe Burtică și năvălesc spre Cunescu. ● **DL. CUNESCU** declară : „Problema asta este cînd vom ajunge s-o avem (democrația — n.n.), pentru că poporul român a fost cel mai oprimat dintre popoarele din est ; de către comunism, care a lăsat urme adînci. De aceea, noi, poporul nostru, recuperăm, poate, mai greu decît alții, democrația. **(Va fi o Românie democratică și prosperă ?)**

Sperăm să iasă dl. Emil Constantinescu, care ar da o speranță, în special tineretului și care ar micșora tensiunile care există în societatea românească. Cu dl. Iliescu mai avem de urmat un drum lung pînă la democrație și sînt îngrijorat, dar rămîn optimist prin firea mea și gîndirea politică. **(Șansele Parlamentului)** Doresc să trăiască viața care este prevăzută prin Constituție pentru că aceasta va însemna că vom avea stabilitate în țară și parlamentul se va echilibra ; vor fi și niște «migrații» politice în formațiuni conjuncturale“. ● **DL. ANTONIE IORGOVAN :** „În primul rînd, Constituția înseamnă o schimbare deci, odată ce s-a votat, [illegible] la sine înțeles că s-a produs o mare schimbare, ce se concretizează în mișcarea țării, în participarea la alegerea președintelui și se mișcă țara nu pentru că e prevăzut (sic — n.n.) în Constituție instituția prezidențială, ci pentru că există un text la principiile generale că poporul este suveran, iar președintele este o autoritate reprezentativă, modernă, cu rol de mediator. **(Era mai bine cu alegeri separate ?)** Încerc să fiu cît se poate de neutru, fără ca să dau o notă apropiată a ceea ce ar însemna speculație politică. Întîmplarea face că acum au fost alegeri concomitente. A fost o decizie a Parlamentului. **(Pentru ce ați votat ?)** De a fi mai bine. **(Intrarea în Europa sau stagnarea ?)** Intratul ăsta în Europa începe să devină și un fel de sperietoare. Eu, am mai spus-o, cred că sîntem demult în Europa și cred că sînt țări care au ce să învețe de la noi inclusiv din punctul de vedere al modului în care s-au desfășurat alegerile chiar dacă sînt lipsit de modestie“. ● **DL. I. V. SĂNDULESCU : (Viitorul României în perspectiva acestui vot ?)** „Sînt un om optimist, dacă n-ar fi fost optimismul n-aș fi reușit să scap de la închisoare. **(Ce-i urează noului președinte ?)** Să pună înaintea intereselor personale interesele țării și poporului. Ce am făcut eu, pe plan extern, a fost pentru și în avantajul poporului român, în acțiunile mele am făcut tot ce am putut face pentru țara mea. Și de cîte ori mă duc seara acasă să culc, mă întreb : oare, am făcut tot ceea ce puteam face pentru țara mea ?“. Asta o fi în loc de „Înger, îngerașul meu...

La orele 14.00, o familie de votanți a intrat cu cîinele în secția de votare 116. „Dumnealui“ se numea **„Toby“** și a dorit să vadă cu ochii lui cum se votează ! Paza a fost depășită de situație. Iar țara întreagă și mai și.

BALOTAJ

Cele trei întrebări la care a avut amabilitatea să răspundă dl Corneliu Coposu au fost adresate și altor personalități ale vieții politice. Iată, mai jos, răspunsurile pe care le-am primit :

ION RAȚIU

PNȚ-CD

1) Indiscutabil. Credibilitatea României e la nadir. Faptul că Liga pentru Apărarea Drepturilor Omului a fost exclusă de la operația de centralizare a voturilor a lăsat o foarte proastă impresie. N-am înțeles de ce Biroul Electoral Central n-a permis acestei organizații, cu mare reputație în Occident, să totalizeze voturile în paralel cu ei. Suspiciunea rămîne, deci, că și de data aceasta s-au comis fraude importante. E singura explicație acceptabilă în Occident a saltului spectacular obținut de Ion Iliescu în comparație cu toate sondajele de opinie dinaintea alegerilor.

Concluzia nu poate fi evitată. Ion Iliescu e singurul fost important comunist ce ține morțiș să stea la putere în tot Estul Europei. Dacă va fi ales la turul doi (interviul a fost luat la 8. 10. 1992). România va rămîne și mai izolată decît e astăzi.

2) Pestriță. Ion Iliescu, probabil, va fi reales președintele țării. Cum nici o formațiune nu are majoritate absolută în Parlament, el poate însărcina cu formarea guvernului pe oricine vrea el. Normal ar fi să-l aleagă din FDSN, care, împreună cu cei din extremele evantaiului politic de stînga și de dreapta, ar putea obține majoritatea parlamentară de care are nevoie.

Înțelept ar fi, însă, ca noul președinte să încredințeze această sarcină unui reprezentant autorizat al Convenției Democratice din România. Pentru moment CDR s-a declarat împotriva unei participări la un guvern de uniune națională. Dar, o decizie finală încă n-a fost luată. În ce mă privește, am declarat deja, public, că sunt **pentru** participarea noastră într-un „guvern de coaliție ***autentic sub conducerea CDR***“. Nu exclud nici o formațiune politică dintr-o astfel de coaliție, cu excepția Partidului Socialist al Muncii, care este, de fapt, o reeditare a fostului PCR.

Țin să subliniez însă, că, oricare ar fi opinia mea, mă voi conforma deciziei CDR din care PNȚCD face parte.

3) Numai prin formarea unui guvern indicat în răspunsul ce am dat la întrebarea precedentă.

BORBÉLY LÁSZLÓ

UDMR

1. În cei doi ani și jumătate care au trecut de la evenimentele din decembrie 1989 s-a confirmat faptul că stabilitatea politică influențează în mod decisiv dezvoltarea economică. Evenimentele din Tîrgu-Mureș, mineriadele și atitudinea puterii față de aceste evenimente au întîrziat considerabil pătrunderea economică și politică a României în structurile europene.

După alegeri, primul semn foarte categoric a venit din partea SUA care a refuzat acordarea clauzei națiunii celei mai favorizate. Consider că rezultatele alegerilor și formarea unui guvern de stînga și extremă stînga vor duce în mod inevitabil la izolarea României în plan politic și economic și nu este exclus să asistăm la convulsii sociale, criză de guvernare și chiar la alegeri anticipate.

2. Deja am definit „coloratura“ Parlamentului ca fiind de stînga, alunecînd spre extrema stîngă. Cred că domnul Adrian Năstase pare a fi deocamdată personalitatea care ar putea fi investită ca prim-ministru.

UDMR-ul fiind în coaliție politică cu Convenția Democratică, evident că va lua hotărîri în urma consultării cu principala forță de opoziție. Dar nu întrevăd nici o posibilitate de participare la guvernare împreună cu PUNR, FDSN, PRM, PSM care reprezintă de fapt forțele care vor restaurarea etatismului și păstrarea structurilor antidemocratice din România.

3. Președintele Iliescu a demonstrat în cei aproape 3 ani de președinție că nu este capabil să-și schimbe mentalitatea care a fost caracteristică doar conducătorilor din țările postcomuniste care au fost la putere o perioadă foarte scurtă (Mladenov, Grosz, Egon Krenz).

Prin neputința electoratului de a sesiza pericolul pe care-l reprezintă o victorie a domnului Iliescu, vom asista la o politică economică de centralism exagerat care va încerca prin măsuri caracteristice fostului regim comunist să se mențină pe linia de plutire. Dar ieșirea din colapsul economic nu va fi posibilă atît din cauza lipsei de credibilitate internă cît și internațională. Acest lucru va obliga guvernul să ia măsuri drastice care vor adînci criza economică în care se află România.

Nu văd nici o posibilitate de ieșire din colapsul economic în eventualitatea reînvestirii în funcția de președinte al României a domnului Iliescu avînd în spate un Parlament de asemenea coloratură.

CONSTANTIN CĂRBUNARU

PDAR

1. Rezultatul alegerilor parlamentare a dus la un rezultat mai puțin scontat, fiind eliminate, parțial sau total, partide cu programe politice și economice mai bine închegate și mai clare decît ale unor partide care au depășit pragul de 3%. Reforma a generat și multe nemulțumiri, nefiind un secret că marea majoritate a populației care trăiește din salariu o duce mai greu decît înainte. Mulți alegători au făcut o legătură directă între deteriorarea nivelului de trai și «spargerea» vechilor structuri în economie. Dacă adăugăm că partidele catalogate de stînga și naționaliste (extremiste) au avut organe de presă active și au și sugerat unele soluții mai radicale privind : lichidarea corupției ; asigurarea de locuri de muncă ; garantarea integrității teritoriale ; respectarea ordinii de drept, într-un mod specific, s-a dovedit că a atras o parte din electorat. Rămîne de văzut cum vor acționa, concret, aceste partide în Parlament ! În ce privește guvernul, la o primă vedere s-ar putea socoti simplist că forțele de centru-stînga și de stînga — care au majoritate parlamentară — ar putea constitui un guvern : FDSN — PRM — PSM și eventual PUNR. Să nu uităm că nu știm dacă formațiunea politică majoritară (FDSN) va accepta, în final, aceste partide ! Mai puțin probabil este varianta unui guvern de uniune națională, care se vehiculează în unele cercuri, chiar dacă staff-urile FDSN și CDR ar accepta o soluție de compromis ; avînd în vedere că vor fi ministere-cheie care nu vor putea fi repartizate între cele două mari forțe politice.

Insuccesul relativ al PDAR are mai multe surse : o campanie nedisimulată a tuturor celorlalte formațiuni politice îndreptate împotriva noastră ; subiectul principal fiind situația grea din agricultură — consider că reprezentanții PDAR-ului care au răspuns, în ultimul an, de Ministerul Agriculturii și-au făcut, în linii mari, datoria, dar greșeala constă în faptul că n-am informat opinia publică, fără să menajăm, nici un factor al puterii. Și nu am demascat pe adevărații vinovați de eliberarea și înmînarea titlurilor de proprietate, de asigurarea resurselor financiare la timp. Primarii, prefecții și băncile sînt adevărații vinovați ! Și într-o măsură mai mică guvernul. Cred că cel mai neplăcut aspect al alegerilor a fost numărul mare de voturi anulate, care, în mod neverosimil, depășește pe cel din 1990. Și nu se explică, deoarece cetățenii s-au prezentat la cel de-al treilea exercițiu electoral ! Ceea ce pentru PDAR a provocat o mare îngrijorare este că ponderea voturilor găsite valabile, după numărarea voturilor nule, în 3/4 din circumscripții a fost mult mai mare decît procentul obținut la prima numărare a voturilor ! Ceea ce determină PDAR-ul să nu recunoască rezultatul final al alegerilor, urmînd ca să facem demersurile necesare conform legii. Pentru 118 voturi n-am intrat în Camera Deputaților, procentul fiind de 2,9989%.

2. Nu răspundem.

3. Greu de spus că o țară în condițiile în care sînt mai multe centre de putere economică și politică, în care avem mulți prieteni, mulți parteneri de afaceri tradiționali se poate pune problema unei izolări economice și politice, indiferent cine ar încerca să o facă. Cred că s-a exagerat impactul negativ pe care aceste alegeri îl vor avea în afară, ținînd seama că în România s-au făcut pași serioși în domeniul reformelor economice și politice.

Pagini realizate de
ION RUSU

POLITICĂ

Cronica de trei minute

● În județul Caraș-Severin se fac pregătiri pentru a primi orfani din fosta Iugoslavie. ● Între timp, Organizația Națiunilor Unite, vigilentă, își trimite observatorii la granițele sirbo-română și sirbo-bulgară, uitind că, totuși, cea mai sigură cale pentru a ajunge în Serbia e drumul care trece prin Macedonia. ● Dl prof. univ. Mihai Golu, psiholog ajuns ministru al învățămîntului, ia măsuri pentru reglementarea ținutei elevilor. Era și timpul. ● Strungarul E. Tiron din județul Caraș-Severin a construit, dintr-o pornire personală, 25 de puști. ● Ne-am împăcat cu regimul cubanez, reluind colaborarea în domeniul metalurgic. S-ar putea s-avem și zahăr, nu numai ideologie. ● Două unități ale gospodăriei de partid — adevărat complex agro-industrial de nivel național pe care revoluția din decembrie 1989 l-a clătinat doar — își schimbă numele, pierzindu-se, asemenea teroriștilor, în ceață. ● Noii chiaburi din agricultură vor plăti, ca-n obsedantul deceniu, cote. ● În timp ce 2 000 de societăți comerciale de transport auto cu capital privat prosperă, cele 261 ale statului sînt prin preajma falimentului. ● Amenzile administrative au fost majorate de 300 de ori, ajungind în prezent pînă la 390 mii lei. ● În acest an românii nu prea s-au înghesuit să cultive tutun, suprafața cultivată fiind de numai 40 la sută din cea cultivată în mod obișnuit. Pe acest fond, guvernul Stolojan e de părere că un pachet de Kent ar trebui să coste circa 1 000 lei. Numai că arabii au altă părere și dau papiroasa cu 350 lei pachetul. ● Un metru pătrat de expunere în interior, la TIB, costă 70 de dolari. Cei 70 de dolari se înmulțesc cu 450 lei firul. ● Trustul „Carpați" și-a atașat 6 societăți comerciale cu răspundere limitată (s.r.l.) și și-a schimbat organigrama. Cine-or fi s.r.l.-iștii? ● De la 1 octombrie a.c., țiganii — numiți postrevoluționar romi — nu mai au voie să facă nici un fel de cruciulițe, monopolul revenind bisericii. ● Va ajunge dl Mironov redactor șef la „Dimineața", organ prezidențial, după cum zice gura tîrgului, sau ba? ● Pentru ca teatrele să iasă cît de cît la liman cu cheltuielile, un bilet ar trebui să coste exact 3 000 lei. ● Jelio Jelev al Bulgariei obține de la L. Kravciuk, președintele Ucrainei, recunoașterea unei datorii de 1 miliard de dolari pe care Ucraina o are față de vecinii noștri de la sud. ● Datorită nivelului foarte scăzut al apei, pe Dunăre pot circula doar barje încărcate la jumătate. Tot din cauza apei scăzute, nava „Mureș", vasul de protocol al Marinei Militare Române, a rămas captivă pe Canalul Dunăre — Marea Neagră încă de la Ziua Marinei. ● Pentru că toate cele trebuincioase le au deja, inclusiv tractoare și îngrășăminte, țăranilor noștri mioritici li s-a creat în Ministerul Muncii și o direcție care se ocupă, printre altele, și de tratament balnear. Încă nu știm dacă vor avea voie și chiaburii.

EUGEN MIHĂESCU ■

Principiul farfuriei cu jumări

Intr-o farfurie cu jumări, unele sint mai cărnoase, altele fără carne. Intotdeauna, dacă ți se oferă posibilitatea să alegi, vei găsi o jumară mai cărnoasă decit celelalte. Chiar cind in farfurie n-au mai rămas decit două jumări, una e mai bună ca alta.

In viața noastră politică, in acești trei ani, a funcționat principiul farfuriei cu jumări: un Ion a fost mai bun decit ceilalți. Nu e cazul să umblăm la nuanțe și să spunem că pe unii nu-i cheamă Ion. Fiind vorba de aceeași chestiune, de lupta oarbă pentru putere, toți sint o apă și un pămint: și Ion Voican Voiculescu, și Ion I. Ionel Brătianu, și Ion Iliescu, și Ion Tatu și chiar Ion Ștrul Cazimir și Ion Cioabă. E ideea de Ion in politică și ea vine de la ideea de Nicolae. Intre Ion Iliescu și Ion Minzatu, oftezi și-l alegi pe cel cu carne. Intre Ion Funar și Ion Văcaru nu prea ai de ales, intrucit unul e mai Ion decit altul. Incă din primele zile de după răscoală, cind farfuria cu jumări era plină, au ieșit la ales tot felul de Ioni. Ei puteau să pară mai buni decit ceilalți, deoarece nimeni nu vira mina să caute la fundul farfuriei. Cine-și mai amintește de Ion N.S. Dumitru? Și ce praf mai făcea cind explica esența concepției frontului, ca și cum imediat după 23 august 1944 el gindise la 22 decembrie 1989.

Trist, deznădăjduit,

UN EROU AL REVOLUȚIEI SE ÎNTOARCE ÎN ȚARĂ

După o Europă traversată în calm și civilitate, punctul de frontieră de la Curtici mă anunță pe un ton drastic că am intrat în România. Trenul este înconjurat de jandarmi, vagoanele răsună de pașii grei ai echipelor de vameși și grăniceri. Bărbați încruntați, puși pe fapte mari ne răscolesc bagajele, ne adresează întrebări insidioase. O demonstrație cazonă de forță și arbitrariu, ce ne face să ne simțim, fără să fim, neputincioși și în afara legii. Nu s-a schimbat nimic. Granițele țării au rămas în continuare o sperietoare pentru toți cei ce se încumetă să viziteze România.

Mă găseam pe culoarul vagonului, urmărind deconcertat acest spectacol dezgustător și rușinos, cînd mi-am încrucișat privirile cu cele ale unui pasager de alături. Am ghicit imediat, examinîndu-l, că încerca aceleași sentimente de jenă și amărăciune. Am schimbat cu el cîteva vorbe și așa am aflat că se numește **Gheorghe Vasile Crasnean**, locuiește acum în comuna Sucușu Turcesc din județul Timiș, este erou al revoluției din decembrie și a fost rănit grav la Timișoara în confruntările din 17 decembrie 1989. Acum sosea de la Viena unde fusese nevoit să se supună la o nouă operație.

I-am cerut voie să-l fotografiez și să-i adresez cîteva întrebări.

— Operația trebuia să aibă loc în februarie — mi-a mărturisit interlocutorul meu — dar statul român nu a avut bani să mă trimită. După ce am bătut la zeci de uși, am obținut prin contul „Libertatea" 11 000 de dolari, deoarece în străinătate intervențiile chirurgicale costă enorm.

— Înțeleg că sînteți pentru a doua oară în Austria.

— Prima intervenție a avut loc în 1990. Atunci toate îngrijirile au fost gratuite. După alegerile din mai '90, medicul vienez mi-a spus: „Data viitoare vei plăti operația, deoarece noi nu ajutăm țările cu guverne comuniste".

— În ce împrejurări ați fost rănit?

— În ziua de 17 decembrie 1989, împreună cu soția mea și cu alți mii de timișoreni, am ieșit în stradă. La podul Decebal ne-a tăiat calea armata. Nu securitatea și miliția a tras în noi! Astea sînt vorbe. Sub focul de arme automate au căzut atunci 150 de oameni. Șaisprezece au murit pe loc, iar mulți alții pe drum și în spital. Eu am fost lovit în piept, în șold și în brațul acesta care mi-a rămas țeapăn. Nevasta mea a scăpat ca prin minune.

— Îi cunoașteți pe asasini?

— Bineînțeles. Căpitanul care a ordonat să se tragă este acum maior. Datorită protestelor mele l-au mutat la Sibiu. Ca să-mi scape de sub priviri.

— Mai lucrați?

— Am fost strungar dar acum sînt pensionat pentru invaliditate. Am un băiat, nevasta mea e șomer și singurul meu venit e o pensie de 15 000 lei. Cu atît m-a răsplătit guvernul lui Roman și Iliescu pentru că mi-am pus viața în joc. Nu știu ce să mai cred, ce să mai spun. Cînd, la Viena, am citit în ziare că F.D.S.N.-ul a cîștigat în alegeri, mi s-a făcut negru înaintea ochilor. Vom rămîne patru ani cu o majoritate parlamentară comunistă și extremistă? Ne rîde întreaga lume!

— V-ați pierdut orice speranță?

— Nu. Sînt sigur că românii se vor dezmetici în scurtă vreme și vor cere alegeri anticipate. Patru ani sub administrație neocomunistă înseamnă condamnarea României la foame și regres. Iar românul cu mintea lui de pe urmă a ieșit întotdeauna din situații grele.

LIVIU TIMBUS ■

EVENIMENTE MARI...

■ VIZITĂ DE LUCRU. Aflat într-o vizită de lucru electorală la Cluj, președintelui Iliescu i-a fost oferit, pe o tarla de privatizat, un morcov. Domnia-sa a mărturisit darul la televizor cu anume strîmtorare. Bănuim de ce: mai avea unul. ■ A DOUA COLONIZARE A DACIEI. A fost anunțată de Adrian Năstase într-un interviu. Primejdia vine, ca întotdeauna, dinspre vest. Deocamdată mai există în lume 14 țări libere, necolonizate de americani prin clauză. Între ele Cuba, Coreea de Nord și România. Domnul Năstase zice un **nu** hotărît colonizării. Noi vom rămîne demni și liberi, avînd tratat de prietenie cu o țară care nu mai există — U.R.S.S. — și exemplele luminoase ale Cubei și Coreei de Nord. Vom lupta, pentru noua neatîrnare, pînă la unu, fiindcă la unu și jumătate bagă zahărul pe cartelă în cartier și vreau să-i țin rînd și lui domnu' Năstase. ■ SUB CASTAN. Sub un castan l-a așteptat color președintele Iliescu pe Michael Jackson, băiatul alb-negru. L-a așteptat ca orice fan 29 de minute. Mai interesant ar fi fost dacă era invers. ■ AIUREA. Da, se moare aiurea de la un timp încoace. Nici măcar moartea nu mai are sens. Orășeanul rural Ion Dolcoș din metropola București, în lipsa soției și a celor doi copii, plecați să culeagă porumbul, a purces la făcut vin în bucătărie. A căzut cu capul în butoi, îmbătat cu gazele de la fermentație. Dumnezeul vinurilor să-l ierte! ■ ADEVĂRUL DESPRE FURTURILE ELECTORALE. Nimeni nu trebuie să-și bată capul să dovedească unde, cine și cît a trișat cu numărătoarea voturilor. De trei ani, în România se fură temeinic: revoluții, vapoare, C.A.P.-uri, mercur, rulmenți, candelabre. Un Guiness al recordurilor naționale în materie nu poate fi tipărit, întrucît recordurile cad zilnic, atît de dedat e cetățeanul la jaf. Mai ales că are și exemplul guvernanților de la toate nivelurile. Așa că de ce să nu se fi furat și la alegeri? Trebuia să fim neliniștiți dacă treburile ar fi eșuat în corectitudine. ■ PODUL DE PESTE DUNĂRE e în pericol. Acum există și o comisie româno-bulgară care constată aceasta. Iar comisia o constată tot de pe pod, fapt care sporește riscul. Ca în parabola cu ciobanul care mințea satul cu venirea lupului, cînd podul se va rupe, nimeni n-o să creadă. Nu evenimentele sînt mici. Unitățile noastre de măsură sînt diferite. ■ CALM TOTAL. Din ziua alegerilor, poliția timișoreană aproape că șomează: nici un furt serios, nici un viol, nici o tîlhărie. Iată, prin urmare soluția pentru potolirea infractorilor: alegeri permanente. În fiecare duminică ne îmbrăcăm frumos și, dacă tot n-avem ce băga în oală, băgăm ceva în urne. ■ CONFORM sondajelor, populația peste 65 de ani a votat, cu o majoritate zdrobitoare, pentru domnul Iliescu. Iată, pe scurt, viitorul țării: cei care nu-l vor pe domnul Iliescu trebuie să producă mai mult pentru ca domnul Iliescu, el însuși un distins pensionabil, să promită și să dea pensii mai mari celor care nu produc, dar îl vor. Situația mai poate dura opt ani, întrucît, prin lege, președintele mai poate președinți opt ani, iar vîrsta a treia, care acontează viitorul, ajunge la 73 de ani, exact media speranței de viață din statistici. După care urmează o nouă vîrstă a treia și congresul 9 al P.C.R., ăla adevăratul. ■ VOTURILE NULE. În cîteva județe — Dolj, Vaslui, Călărași — unul din trei alegători a votat brambura. Totuși, românul e prin definiție inteligent. Din această dilemă nu se poate ieși decît acceptînd că unii sînt mai inteligenți decît alții. Sau, într-o formulare iredentistă, unii români mai puțin egali decît altii ■ DISTANȚARE. La o întîlnire cu ziariștii din Craiova Adrian Păunescu a afirma că Ceaușescu a fost un vi teaz iar cei care l-au omorî nişte ucigași ordinari. Amin tindu-i-se că între ucigaș ordinari se află și omul p care poetul îl laudă, îl apă ră și îl cîntă, acesta „s- distanțat" — zice agenția presă care produce știrea de invitații săi înjurînd. Ia genul de dilemă care du la trilemă. ■ ÎMPLINI PLENARĂ. Gheorghe Fun a vrut să devină președir și iată-l președinte în lo lui Radu Ceontea. Mai r de atît, ar spune un pesim nu se poate. Ba se zice optimistul: Gh Funar s-a apucat de pictu

Acum, au mai rămas cîțiva Ioni. Nici unul nu are carne pe jumară, dar parcă unii sînt mai dăruiți la proteină ca alții. Ion Druc e un om de treabă, dar cînd n-ai citit toată viața decît cărți de marxism, fie acesta interpretat „sans rivaqes" de filozofi socialiști francezi ori de esteticieni din școala lui Lucacs, citezi din Marx chiar și cînd discuți despre Platon. E greu să treci la alt dicționar, cînd n-ai lucrat decît cu vocabularul de 100 de cuvinte al activistului. E ca și cum fi invitați și dumneavoastră, stimați cititori, să vorbiți la televiziune și vi s-ar cere să intrebuințați neapărat cuvintele : exonerat, Weltanschauung și disfuncție mediatică. Ion Funar e un tată excepțional, un foarte bun organizator in comitetul de bloc, un bun orator in ședințele de partid, un primar mediocru și un candidat la președinție ridicol, deoarece gîndirea unui mediocru poate să pară foarte rafinată intr-o ședință de bloc, dar e penibilă intr-o ședință națională.

Țara merge mai departe cu un număr de Ioni aleși de popor, pentru că par mai cu carne. Singura chestie care neliniștește e că legea jumării e să nu aibă carne. Dacă avea, se chema friptură și atunci acționa prinicipiul platoului cu frigărui. Jumara e invenția săracului. E amăgirea lui pentru iarnă, după ce s-a terminat borcanul cu untură. E visul lui de fericire cind pune pe foc borșul de oase, iar pe fereastră se prelinge mirosul de carne friptă de la etajul de sus. Mereu e ceva de ales de acolo de unde n-a mai rămas nimic. „Unicatele" din vîrf pot să pară unicate, atita timp cît oamenii cu mintea intreagă nu ies in prim plan. Și nu ies fiindcă nu se pune niciodată problema să alegi intre o friptură și o jumară. E vorba de lumi diferite. Cît timp se vor mai bate activiștii pentru ciolan, jumara va părea o delicatesă și Ion va fi idealul de inteligență in orașele mici, satele mijlocii și cătunele mari.

TUDOR OCTAVIAN ■

Cartea de alegător

Avem un buletin de identitate, avem pașapoarte și, la noile alegeri, vom avea și o carte de alegător.

Cam de dimensiunile unei ilustrate, cartea de alegător, avînd două fețe, cuprinde datele de identificare a organului care a eliberat-o și ale titularului său, precum și numărul de scrutine la care acesta are dreptul.

Exercitarea dreptului de vot se va face numai pe baza cărții de alegător.

Fiecare alegător în vîrstă de cel puțin 18 ani — împliniți pînă în ziua alegerilor — va primi o singură carte de alegător, aceasta fiind permanentă și valabilă la consultările electorale naționale, pentru un număr de 12 scrutine.

Cartea de alegător se va elibera de primarul localității de domiciliu al alegătorului, putînd fi folosită numai de titularul acesteia.

Evidența cărților de alegător se va asigura de secretarul consiliului local din cadrul primăriei de domiciliu.

În cazul pierderii sau distrugerii cărții de alegător, indiferent de motiv, la cererea titularului și pe răspunderea sa, se va elibera un duplicat, de către primarul localității de domiciliu, după declararea originalului nul de drept.

Utilizarea unei cărți de alegător nule sau false constituie infracțiune și potrivit Legii nr. 68/1992, se pedepsește cu închisoarea de la 2 la 7 ani.

Cartea de alegător va permite dreptul de vot și totodată va constitui documentul prin care se va dovedi realizarea acestuia.

CORNELIU OLTEANU ■

EVENIMENTE MICI

■ COTIDIANUL ORA iese pe piață cu o ceartă publicitară : „Băi, „Evenimentule", de ce huidui, animalule ?". Dacă noul cotidian și-ar schimba titlul și ar tipări pagina întîi „la roșu" n-am mai ști cine cu cine se ceartă și de ce. Altfel, ziarul cu nr. 1 e interesant. ■ PLÎNG SPORTIVII. De la o vreme, marii bărbați ai sportului își manifestă emoția ca marile femei. Un gazetar scrie, cu aerul că faptul are o dublă semnificație — poetică și națională — că la primirea unui gol de la centrul terenului Silviu Lung a plîns. Dacă plînsul e criteriul sensibilității extreme la masculi ar i s-o ținem numai într-un ohot, cîte goluri primim zilnic de la centru. ■ TOTUȘI, IUBIREA. Marcel Aram, cel care s-a reîntors n patria care l-a învățat mba română, cu megastarul braț, a cîștigat, printr-un urub demn de Ostap Bener, peste 20 milioane dolari. ată cum iubirea de țară și n profitul îi îmbogățesc pe necheri și îi prostesc pe săci. Dacă nu sînteți de eași părere cu mine vă propun să citiți ultimele cuvinte invers. ■ VEȘTI BUNE, Se petrec și multe lucruri bune, frumoase, minunate am putea spune și e păcat că presa nu le popularizează. Astfel, din Iași ne vine vestea — care, desigur, va produce o vie emulație printre alegătorii peste 65 de ani — că aici au început să se implementeze penisuri artificiale la prețul de numai jumătate de milion bucata. Deci, un pensionar care vrea să prindă alegerile din anul 2000 viril, strînge bănișorii din indexări postelectorale și dă fuga la Iași. Vestea bună n-ar fi — vorba domnului Tatulici cînd nu mai are superlative — superbă dacă nu am veni cu precizarea că tipul „cu pompiță" reprezintă desăvîrșirea în materie. Singurul impediment e că pompițele se vor fabrica la „Aversa" și că întreprinderea nu a asimilat decît pompițe de 300 kg. și 50 c.p. Vor fi se pare probleme la montatul pompiței, nu al penisului. Asta e !

TUDOR OCTAVIAN ■

POLITICĂ

Suflet candriu de F.S.N.

De la Corneliu Mănescu încoace am cunoscut pe toți miniștrii de externe ai României, am stat de vorbă cu ei, m-am lămurit cum sunt, ce știu și de ce sunt în stare. Pot spune că dl Adrian Năstase este un diplomat de rasă, născut iar nu făcut, și că dacă politica noastră externă n-a avut sub bagheta Domniei sale prea multe și răsunătoare izbînzi, nu Domnia sa e de vină. Poate că așteptatele performanțe diplomatice vor fi obținute de dl Adrian Năstase de aici înainte, în cadrul viitorului guvern. În cele ce urmează mă voi referi la o prestație a dlui Năstase nu în ipostaza sa de șef al diplomației românești, ci în aceea, mai nouă, de vicepreședinte al F.D.S.N.

Într-o „Scrisoare deschisă către un prieten din străinătate", datată 1 octombrie a.c., dl Adrian Năstase susține, printre altele, următoarele : „F.D.S.N. reprezintă o parte substanțială din acel F.S.N. care a făcut Revoluția din decembrie 1989 și care a constat tocmai din ruptura totală cu vechile structuri totalitar-comuniste". Această aserțiune are cusurul mortal că vine într-o contradicție totală, de neîmpăcat, nu atît cu ce știm noi pînă acum (în ochii politicienilor, ce știe norodul contează prea puțin sau nu contează deloc), cît mai ales cu cele afirmate în repetate rînduri de dl Ion Iliescu, cum că Frontul Salvării Naționale este o „emanație a revoluției". Or, să fii și emanația revoluției și să fi și făcut revoluția nu se poate. A susține acest lucru este o aberație. Între oameni se pot constitui ori statornici cele mai curioase și șocante relații de rudenie, dar niciodată un copil nu va putea fi părinte al propriilor lui părinți (sau, invers, un părinte nu va putea fi copilul propriului lui copil). Așa e și în cazul de față. Ori F.S.N.-ul (cel vechi) a fost o „emanație" a revoluției (adică un produs, un rezultat al ei), cum zice dl Iliescu, și atunci revoluția au făcut-o alții (oricît de tare s-ar fi implicat ulterior Frontul în acțiunile și activitățile declanșate de revoluție), ori F.S.N. a făcut revoluția (cum zice dl Năstase), și atunci Frontul n-a putut fi o emanație a revoluției, ci s-a constituit obligatoriu cu mult înaintea declanșării ei. Din această dilemă nu se poate cu nici un chip ieși.

Domnii Ion Iliescu și Adrian Năstase sunt datori României cu o variantă comună. În cazul în care dl Iliescu se dezice de poziția sa anterioară și adoptă punctul de vedere al ministrului nostru de externe, atunci va trebui făcută demonstrația de rigoare : cum, cînd, unde și de către cine s-a alcătuit F.S.N.-ul-făcător-de-revoluție (nu cel emanat, că asta o știm) și cum a organizat el ridicarea poporului pe 21 și 22 decembrie pentru a-l da jos pe Ceaușescu. Pentru că revoluția asta a fost. Ce-a urmat, inclusiv împușcarea odiosului și sinistrei, a fost o chestiune de rutină : instituirea administrației pe un teritoriu pe care soldații, înfrîngîndu-l pe inamic cu prețul vieții lor, l-au cucerit.

ION D. GOIA ■

Comuniștii au furat, ei s-au instalat

Unde locuiesc elefanții

După cum se știe, acum cîteva luni, pe cînd FSN-ul începuse să se crape în două, onorabilii noștri ex-parlamentari, unii din ei aflați acum la pensie, s-au hotărît spontan să mai înființeze o așa-zisă comisie, care să întocmească încă un așa-zis raport. Este vorba de Comisia de anchetă a guvernării Roman și raportul acesteia cu privire la situația juridică a imobilelor din București, imobile ce-au aparținut fostului PCR. După cum era de așteptat, comisia ne-a lămurit buștean. Raportul pomenește doar de cîțiva dintre foștii și actualii nomenclaturiști, ce-au ocupat *în mod abuziv* cîteva din aceste imobile. Bun sau rău, acest raport nu a sensibilizat însă pe nimeni. *In casele cu pricina au rămas aceiași gușați locatari !*

Publicăm mai jos tabelul cu adresele la care locuiesc foști și actuali nomenclaturiști. Vilele respective au fost naționalizate, iar mulți dintre proprietarii care s-au opus acestui abuz au înfundat pușcăriile, ori și-au pierdut tinerețea la Canal. Reabilitarea acestor oameni, se pare, nu se va produce prea curînd. Agresivii parlamentari de stînga — marea majoritate a lor locuiesc în vile furate — vor frîna, cu siguranță, reîmproprietărirea, sau, cel puțin, despăgubirea celor cu case furate.

CĂTĂLIN APOSTOL ■

ADRESA	NUMELE ȘI FUNCȚIA CELOR CE OCUPĂ IMOBILUL	NUMELE ȘI OCUPAȚIA EX-PROPRIETARULUI
str. Herăstrău nr. 35	**Răzvan Theodorescu**, ex-președinte al RTV	Penciulescu Gheorghe, inginer. Casă construită cu credit.
str. Av. Ion Mărășescu nr. 15	**Zaharia Constantin**, colonel MAI	Olga Leontescu, pensionară
str. Dr. Grecescu nr. 8	**Chitică Nicolae**, colonel securitate, fost director — direcția financiară MAI	Rușcanu Alice, pensionară
Aleea Alexandru nr. 47	fostă gospodărie de partid, actualmente sediul PDAR	Oteteleșanu G. Tudor
str. Mărăști nr. 14	— **Avram Ioan**, fost ministru construcții mașini — **Zamfir Cătălin**, ex-ministrul muncii	Moraru Nicolae, str. Popa Savu nr. 61
str. Sandu Aldea nr. 101—103	— **Ilie Rădulescu**, fost secretar al CC — **Poliana Cristescu**, ex-soția prințișorului	Dabija, militar
str. Rabat nr. 8	dr. **Moga**, fost ministru al sănătății	dr. Dumitrescu Valeria, scoasă din casă cu forța
str. dr. Romniceanu nr. 20	**Marțian Dan**, președinte al Camerei Deputaților, fost prof. la Ștefan Gheorghiu	familie de evrei
str. Dr. Drăghiescu nr. 8	— familia **Topor**, colonel securitate — fiica tovarășei **Găinușă**, membră a CC al PCR	ing. Negoiescu, scos din casă cu forța
str. Herescu nr. 4	**Duță Tudor**, colonel securitate la Direcția Pașapoarte	—
str. dr. Lister nr. 49	fam. **Dumitrescu**, colonel securitate, director al casei de odihnă MAI	fam. Marcovici, casă construită cu credit
str. dr. Obedenaru nr. 27	**Dinu Săraru**, scriitoraș, fost membru al CC al PCR	Cluber, profesor
str. Turgheniev nr. 18	casă oaspeți pentru Guvern, închiriată unui negustor străin	Pascu Valter, ofițer
str. dr. Lister nr. 50	— **Apostol Eugen**, colonel securitate, — **Dănău Vasile**, general securitate, pensionar	Făgărășanu Victor, contabil
str. dr. Levezineanu nr. 37	**Nicki Teodorescu**, avocatul lui Ceaușescu. Familia e compusă din trei membri, iar casa din 10 camere !!	prof. dr. Pavel, fost decan al facultății de Hidrotehnică

EXTERNE

Iliescu, Lantos și minciuna

Toate uraganele care au bintuit vara aceasta Pacificul de-ar fi intrat in clădirea TVR prin ochiul de geam spart de Alexandru Stark cu mina (după care s-a bandajat la cap) pe 13 iunie 1990, n-ar fi izbutit să egaleze minia cu care dl Ion Iliescu, in ipostaza de candidat pentru un nou mandat la președinție, s-a năpustit asupra congresmanului american Tom Lantos, acuzindu-l de minciună.

Să arătăm de la inceput că dl Iliescu ia, in stilul său caracteristic, din spusele lui Tom Lantos numai ce-i convine. Nici un cuvint despre punerea in cauză de către omul politic american a persoanei dlui Iliescu și a regimului său. Iată ce spune congresmanul : „Revoluția anticomunistă din România a fost confiscată de rămășițele p.c.r. și actualul conducător al țării este un lider comunist prea puțin schimbat. Conducătorul României a fost cel care a chemat minerii pentru a-i bate pe studenții prodemocratici in piața centrală a Bucureștiului. Aceasta a fost Piața Tien Anmen a Europei centrale. Acesta este omul căruia vrem să-i acordăm acum o favoare, astfel ca alegerile care vor avea loc duminica viitoare (aceste cuvinte au fost rostite in cadrul dezbaterilor care au avut loc marți, 22 septembrie n.n.) el să poată spune poporului că Congresul Statelor Unite sprijină regimul rău". Dl Iliescu are insă dreptate cind il face pe Tom Lantos mincinos cu privire la alte afirmații ale acestuia din urmă. Pentru că Tom Lantos, de o rea-credință ieșită din comun, are impresia că, de vreme ce in România este la cirmă echipa Iliescu, poate să zică despre această țară orice, poate să-i improaște pe români cu noroi, mințind fără să clipească. Să-l ascultăm : „Persistă incălcarea drepturilor omului, implicind toate naționalitățile din România. Persistă incălcarea drepturilor Bisericii romano-catolice, Bisericilor protestante și sinagogilor evreiești. Sunt incălcate in mod constant drepturile minorităților. Primarul pseudo-fascist din Cluj impiedică populația maghiară care trăiește aici de 1000 de ani să prezinte dansuri populare, să aibă școli in limba sa proprie, să aibă ziare, să aibă programe de radio și televiziune. România nu respectă drepturile omului, România nu respectă drepturile religioase ale nici unei credințe, ea nu asigură gradul de autonomie culturală pe care il considerăm necesar in orice societate civilizată." Inepțiile acestea nu fac decit să-i dea apă la moară dlui Iliescu, anulind și ceea ce este valabil in critica lantoșistă.

Și e păcat, mare păcat. Pentru că in materie de minciună, marele maestru nu este Tom Lantos, ci insuși dl Iliescu. Metastaziat de ideologia, practicile și metodele comuniste, activist incurabil, imbălsămat cu stalinism, dl Iliescu nu este și nu va fi niciodată in stare să pronunțe două fraze cinstite, sincere. In orice dezbatere, in orice discuție. Domnia sa aplică strategia ocolirii adevărului, a imbrobodirii, a vorbirii fără cap și coadă, fără conținut. Alunecos ca țiparul, rece ca broasca, veninos ca scorpionul și perfid ca șarpele, dl Iliescu se arată, ori de cite ori devine cazul să discute cu adversari politici, in primul rind in emisiunile televizate, un inrăit filibuster care nu face decit să bată cimpii. Ca in ședințele de partid, unde era alfa și omega, șeful necontestat, Dumnezeu, dl Iliescu ia tuturor la fiecare trei cuvinte vorba din gură, exploatează fără pic de jenă, jena și atitudinea civilizată a celorlalți, dezinformează, denaturează, deformează, dar, mai ales, minte. Minte de-nghează apele. Minte cind spune c-a fost un oponent al regimului lui Ceaușescu. A fost un (semi)mazilit de Ceaușescu. Ceea ce este cu totul și cu totul altceva. Nici măcar maziliții sută la sută nu pot pretinde că au fost, datorită doar acestui fapt, oponenți ai regimului. Minte cind spune că din 1971 n-a mai făcut parte din nomenclatură. A făcut mereu parte, iar 22 decembrie l-a prins tot nomenclaturist. Minte cind afirmă că pe vremea C.P.U.N.-ului a rugat pe alții să-i ia de pe umeri povara puterii și n-a găsit amatori ; n-a rugat pe nimeni. Minte cind zice că nu i-a chemat pe mineri. Minerii inșiși susțin că el i-a chemat. Minte cind spune că a făcut vizite in țări străine. In realitate, doar a călătorit in străinătate, dar n-a fost vorba de vizite oficiale, la invitația unor șefi de state importante, ci de participarea la unele acțiuni cu prezență colectivă. Și așa mai departe. Iată de ce cind apare dl Iliescu la TVR, de rușine, geamurile clădirii de pe strada Pangratti zăngăne și sunt gata să plesnească, ecranele televizoarelor alb-negru se colorează in roșu iar ale televizoarelor color se defectează de supracolorare. Una peste alta, in materie de minciună, Tom Lantos este, pe lingă dl Ion Iliescu, un pui de găină.

ION D. GOIA

S-A ÎNTORS MAȘINA LUMII

Se trezește Snegur din hibernare?

Cităm dintr-un articol apărut zilele trecute în „Izvestia": «Printr-un decret al președintelui Mircea Snegur s-a stabilit ca de la 1 ianuarie 1994 să înceapă acțiunea de atestare în masă a cadrelor, al cărei criteriu îl va constitui gradul de stăpînire a limbii de stat. Astfel, toți conducătorii, de toate gradele, funcționarii de stat, lucrătorii din sfera învățămîntului, ocrotirii sănătății, comerțului și deservirii populației vor trebui ca în termen de un an și ceva să stăpînească limba de stat la nivelul stabilit prin lege. Viitorul examen va schimba, fără îndoială, în mod substanțial repartizarea cadrelor în republică. Președintele intenționează să ia personal sub control aplicarea legii privind folosirea limbilor. De-abia s-au stins împușcăturile pe malurile Nistrului, că problemele de limbă au și început să-și facă loc în avanscena politică, devenind una dintre temele actuale ale presei. Oficialitățile și ziariștii afirmă că în trei ani de aplicare a legii privind folosirea limbilor nu au avut loc mutații substanțiale. Foarte mulți conducători și specialiști continuă să nu cunoască limba română și, în general, „în locul entuziasmului manifestat în urmă cu trei ani s-a instalat pasivitatea". De regulă, nivelul de învățare a limbii este scăzut, cursurile sunt lăsate de stat pe seama unor cooperative sau a unor persoane dubioase, care au făcut din aceasta o afacere. Pe de altă parte, populația rusofonă, fără să dea atenție exigențelor guvernului, ignoră studierea limbii. De aceea acum, scriu ziarele, este necesară tragerea la răspundere a conducătorilor care ignoră prevederile legii, iar lucrătorilor din comerț și din rețeaua de deservire a populației li se recomandă ca la fiecare solicitare în limba rusă să răspundă în românește».

Să-și fi adus Mircea Snegur aminte că ralierea lui la lupta pentru repunerea la răsărit de Prut a limbii române în drepturile ei firești a fost unul din pilonii de bază ai ajungerii lui în vîrful piramidei? Ne-am bucura, întrucît ar fi un semn că amneziile prezidentului de la Chișinău sunt pe cale de a se vindeca. Ieșit din hibernare, Snegur ar putea să-și aducă aminte de toate angajamentele și datoriile lui uitate față de românii basarabeni și față de cauza românească.

Tom Lantos revendică atentatul

Cînd, în diferite părți ale mapamondului, are loc cîte un atentat, soldat cu un număr mai mare sau mai mic de victime, sau cînd are loc o răpire, o deraiere de tren sau orice altceva de genul acesta, se caută făptașii. De multe ori, autorii înșiși ai fărădelegii anunță lumii isprava lor și scopul urmărit. Se cheamă atunci că ei „revendică" acțiunea.

De neacordarea către România a clauzei americane a națiunii celei mai favorizate mulți l-au acuzat pe congresmanul Tom Lantos, că el a tras sforile și a făcut în așa fel încît Camera Reprezentanților să dea un vot negativ. Față cu aceste acuze, s-au auzit voci întru apărarea parlamentarului. S-a spus că un singur om, sau chiar un grup, n-ar fi putut determina 283 de reprezentanți (așa le spun americanii deputaților în Camera Reprezentanților) să voteze împotrivă. Respingerea are alte cauze, și ele trebuie căutate în România.

Perfect, dar ce te faci că Tom Lantos însuși se laudă cu fapta comisă, dîndu-se drept principal autor al ei? Pentru că imediat după vot, în chiar ziua de 30 septembrie, Biroul de presă al Camerei Reprezentanților („House of Representatives") difuza din partea lui Tom Lantos un comunicat în care se spunea printre altele : „Congresmenul Tom Lantos (a se remarca pudoarea parlamentarului, care vorbește despre sine la persoana a treia n.n.) a condus bătălia în Congres împotriva acordării clauzei națiunii celei mai favorizate pentru produsele din România". Și dacă vom parcurge stenograma dezbaterilor din Camera Reprezentanților (publicată în „Congressional Record House" din 22 septembrie 1992), ne vom convinge că într-adevăr așa a fost.

In aceste condiții, cînd Tom Lantos revendică atentatul (la obținerea de către România a clauzei), a încerca să-l scoți pe congresman din cauză este ca și cum după ce „Brigăzile Roșii" au revendicat atentatul din gara Bologna și uciderea lui Aldo Moro (și au și dovedit că așa este), cineva s-ar strădui să ne convingă că nu „Brigăzile Roșii" sunt de vină pentru crimele respective, ci situația economică, politică și socială din Italia acelor vremuri.

Meciul de box Elțîn — Gorbaciov

Elțîn era un activist de partid pe undeva prin Urali și ar fi rămas un ilustru necunoscut dacă Gorbaciov, după ce-a ajuns numărul unu la Kremlin, nu-și aducea aminte de el (îl cunoscuse cu cîțiva ani în urmă și-i plăcuse). Așa a ajuns Boris Elțîn la Moscova, fiind propulsat în funcții înalte, între altele aceea de prim-secretar pe Moscova (post ce fusese ocupat și de Hrușciov). Repede însă Elțîn a început să devină incomod pentru Gorbaciov, îi crea dificultăți și-i provoca necazuri. Și a încercat Gorbaciov să se descotorosească de protejatul lui, șicanîndu-l. Intre altele, în cadrul unei plenare a c.c., pe vremea cînd p.c.u.s. mai trăia încă, Gorbaciov a povestit cum niște milițieni l-au scos pe Elțîn din rîul Moscova, unde acesta, beat criță, se scălda cu hainele pe el. Se pare că Elțîn n-a uitat nimic. Iar acum, după ce Gorbaciov a rămas (cu largul concurs al lui Boris Elțîn) fără cele două funcții supreme, fără cea de secretar general, întrucît partidul comunist a fost dizolvat, și fără cea de președinte, întrucît u.r.s.s. s-a dezintegrat, Elțîn îi freacă ridichea bine lui Gorbaciov, îi face el acuma toate șicanele posibile. Casa i-a luat-o, mașina i-a luat-o, fundația i-a luat-o, acum i-a luat și dreptul la pașaport. Gorbaciov contraatacă, susținînd că Boris Elțîn e terminat, depășit de evenimente, că nu mai poate face față îndatoririlor de președinte și că un Consiliu de Stat ar trebui să preia controlul Rusiei. Cine are șansele cele mai mari de a cîștiga? Evident, atuurile cele mai multe le are Elțîn, fiindcă e la putere. Dar peste Gorbaciov este greu de trecut cu tăvălugul. Oricum, pînă una-alta, meciul Elțîn-Gorbaciov continuă.

ION D. GOIA

FRATELE VITREG AL DICTATORULUI IRAKIAN ESTE DECLARAT SPION

Serviciile secrete elvețiene dețin suficiente dovezi care să conducă la expulzarea lui Borzan-al-Takriti, fratele vitreg al dictatorului irakian și ambasador al acestuia la sediul Națiunilor Unite din Geneva.

Folosindu-se de imunitatea diplomatică, Borzon-al-Takriti s-a ocupat de administrarea averii ilicite a lui Saddam Hussein și de organizarea contrabandei care încalcă embargoul instituit de ONU împotriva Irakului.

Expulzarea „diplomatului" irakian este așteptată a se produce, din moment în moment, pe fondul noii crize politice dintre Saddam Hussein și Consiliul de Securitate.

LIVIU SERTA

Europa între covrigi și praf de pușcă

După 300 de minute de convorbiri întărîtate Vaclav Klaus și Vladimir Meciar au convenit că vor acționa numai pe baza acordurilor comune." Aceasta înseamnă că Praga nu se va îndrepta spre vest de capul ei, Bratislava nu va aluneca spre est pe cont propriu și nici Ceho-Slovacia nu va rămîne „una" după cum speră parlamentul federal. Acordul între liderii ceh și slovac este binevenit pentru că asigură o privire coerentă asupra haosului comun. ● Pactul încheiat de președinții Elțîn și Snegur la 21 iulie rămîne literă moartă. Armata a 14-a continuă să respire aerul dulce al Transnistriei fără a da semne că are intenția să-și facă, potrivit înțelegerilor, calabalîcul. In consecință, Republica Moldova s-a adresat secretarului general al ONU, pentru a-i solicita ca observatori ai organizației să participe la negocieri. Din punct de vedere birocratic conflictul riscă să se internaționalizeze tot pe hîrtie... ● Conservatorii din Marea Britanie s-au reunit la Brighton pentru a-și defini tactica față de reuniunea la nivel înalt a CEE care va avea loc la 16 octombrie tot pe pămînt britanic. John Major a putut constata că rămîne așezat între ciocan și nicovală. Visul său de europenizare intensivă se lovește de prudența unei aripi conservatoare în legătură cu riscurile pe care le prezintă

TURNUL BABEL

Maastricht-ul. La Brighton s-a decis să se ia măsurile necesare pentru evitarea „interferențelor inutile ale Bruxelles-ului și să se acționeze, în același timp, pentru o „Europă deschisă". Cît de deschisă nu s-a mai specificat. Umorul britanic și suspansul britanic au rămas în drepturile firești... ● Ocuparea de către forțele sîrbești a orașului Bosanski Brod consolidează starea de măcel pe teritoriul fostei Iugoslavii. Predarea este cu atît mai semnificativă cu cît podul de peste Sava care leagă orașul cu coridorul croat era ultima punte ombilicală cu restul forțelor croate. Pentru sîrbi victoria echivalează cu paralizarea strategică a adversarului. Și aceasta în pragul iernii și în circumstanțele în care Sarajevo se transformă dintr-un cîmp de bătaie într-un poligon urban de experimentare a sinuciderii în masă. ● Șeful diplomației ruse a declarat ceea ce ar fi părut o utopie perfectă cu puțini ani în urmă. Rusia este de acord ca Germania să devină membru permanent în Consiliul de Securitate. Domnul Andrei Kozirev a oferit și argumente admițînd că diplomația de la Berlin nu ar fi avut suficiente: „Germania, datorită puterii sale economice și rolului său politic constructiv, nu are nici un motiv să rămînă deoparte..." Așa e. Nu are nici un motiv. ● Intre președintele Elțîn și premierul Egor Gaidar diferendele tactice bruiază consensul strategic. Primul l-a atacat pe cel de-al doilea deschis în fața parlamentului. Gaidar s-a apărat tot deschis și tot în fața parlamentului incriminîndu-l pe Elțîn că cedează în fața presiunilor dogmaticilor. Intre timp Gorbaciov, într-o specie de arest preventiv în propria sa fundație, a început să aibă păreri în legătură cu „ireparabila catastrofă" pe care actualul sti al reformei o... implementeaz în fostul mediu înconjurăto al perestroikăi.

RADU BUDEANU

„Să plătești o dobîndă de 75 la sută este greu“

Firma PLAFAR are o existență de 42 de ani și a trecut în diferite forme de organizare. Potrivit obiectului său de activitate, prin filialele sale județene, produce, preia, prelucrează și valorifică plantele medicinale și aromatice din culturi și floră spontană. Sînt căutate, pentru scopurile lor terapeutice, peste 162 de specii de plante pe întreg teritoriul țării noastre.

— Domnule director Armand Gănescu, cum funcționează în prezent firma PLAFAR ?

— Înainte de revoluție PLAFAR-ul era o centrală economică ce avea în subordine zece întreprinderi. Din decembrie '90, funcționăm ca regie autonomă. Datorită faptului că lucrăm cu plante ce intră în categoria stupefiantelor a trebuit să trecem sub controlul statului.

— Aveți activitate de comerț exterior ?

— Pînă la revoluție n-aveam voie să fim cunoscuți pe piața externă. Exportul era limitat de industria chimică. Dacă în anii anteriori aveam vînzări de numai un milion pe an, acum, de exemplu în perioada ianuarie-septembrie 1992, am vîndut în valoare de 2,5 milioane lei. 50 la sută din clienții noștri sînt parteneri străini. Lucrăm cu firme din Germania, Franța, Italia, Elveția, Austria. Vindem masiv plante aromatice pe piața Extremului Orient : Malayezia, Sry Lanka, Indonezia.

— Dispuneți de un sistem mecanizat de recoltare a plantelor medicinale ?

— În general, pentru calitate, plantele medicinale se culeg manual. Încercăm acum să punem la punct o mașină de recoltat mușețel. Este creația unui colectiv de la noi. N-a dat încă randament, sperăm s-o facem să meargă. Mecanizarea este încă o problemă.

— În activitatea de recoltare sînteți sprijiniți de Ministerul Mediului ?

— Recoltarea din flora spontană se face numai după criterii ecologice, după programe stabilite de acest minister, în scopul protejării bazinelor naturale. Există unele plante la care s-a oprit recoltarea întrucît sînt declarate monumente ale naturii.

— Care sînt ultimele produse din gama PLAFAR ? Le putem găsi în rețeaua dvs. de desfacere ?

— Avem produse noi. Am creat **bitterul suedez** care conține extracte din cinci plante autohtone. Singura plantă care nu se găsește în flora românească, aloe, am obținut-o de la Grădina Botanică și din Republica Moldova.

— Este mai bun decît bitterul suedez făcut de austrieci ?

— Nu știu ce conține **bitterul suedez** făcut de o altă firmă. Produsul nostru este avizat de Ministerul Sănătății și este făcut de filiala noastră din Brașov.

— Este avizat ca medicament ?

— Nu. Nu este un produs farmaceutic. Este avizat ca tonic alimentar, este o tinctură, se ia cîte o linguriță la o ceașcă de ceai. Avem apoi lichiorul de angelică. Angelica este o plantă care stimulează procesul digestiv. Tot un produs nou este și **adenostopul**, făcut în colaborare cu Ministerul Chimiei, indicat în tratamentul adenomului de prostată. Este prezentat sub formă de tinctură și fiole și are la bază extracte din planta ghimpe. Produsele noastre pot fi găsite în cele două magazine PLAFAR R.A. din București — Calea Griviței și str. Domnița Anastasia — precum și în magazinele filialelor noastre județene.

— Cum vă descurcați cu dobînzile mari cerute de bănci pentru sumele împrumutate ?

— Am avut unele greutăți dar se pare că le-am rezolvat. Să plătești o dobîndă de 75 la sută este greu. Însă recent, printr-o hotărîre a Guvernului în anexa căreia sîntem cuprinși și noi, pentru crearea de stocuri de plante medicinale, s-a redus dobînda la 15 la sută. Ne-a stînjenit mult și blocajul financiar dar n-am dat faliment din cauza asta.

EUGENIA VASILE

CONTRARECLAMA

Nu vă sfătuim să mergeți la:

Centrala telefonică PUIȘOR

Aveți telefon ? Dacă n-aveți și veți primi un număr care aparține de centrala „PUIȘOR“, plasată în Centrul Civic, ar fi mai comod să-l refuzați. Pentru că, din motive tehnice, telefonul d-voastră nu va funcționa decît o lună din douăsprezece sau, în cel mai fericit caz, va fi deranjat în centrală seară de seară. Atunci cînd nu va funcționa, pe nota de plată vor mai veni și ceva adiționale. Ei, doar trebuie să mai vorbească și centralista cu vreo cumătră despre ardei, gogoșari și alte murături. Cînd plouă, vor cădea cablurile subterane și vă veți alege, cu siguranță, cu un mort frumos în casă : telefonul. Dacă sînteți curioși, întrebați-o pe dna Constanța Brăila, care, în disperare de cauză, a alergat zile și luni întregi pe la Palatul Telefoanelor, spre a fi expediată în termeni mai puțin domestici. „Ce cucoană, faci mișto de noi cu numele ăsta ? !“. Și toate ușile se închid. **(Maria Timuc)**

TEHNOROB

OFERTĂ INEDITĂ ÎN ROMÂNIA

TEXAS INSTRUMENTS

Calculatoare personale și imprimante cu performanțe ridicate, de o calitate deosebită și, nu în ultimul rînd, la prețuri deosebit de avantajoase.

Sisteme puternice, compacte, miniaturizate, cu un design care elimină problemele de încălzire, total silențioase – ideale pentru un birou modern.

- **Calculatoare Lan Station 3 000**

Configurație :

- procesor AMD Am 386 SX / 20 MHz
- posibilitate de inserare coprocesor numeric Intel 80387 / SX
- două slot-uri de extensie pentru interfețe opționale (de exemplu controller Ethernet pentru legarea în rețele locale)
- memorie RAM 2 MB cu posibilitate de extensie pînă la 8 MB
- IDE Hard Disk 110 MB
- Floppy Disk 3.5" 1.44 MB
- două porturi de comunicație serială RS 232
- un port de comunicație paralelă
- display Super VGA cu rezoluție 1024 x 768
- tastatura 102 – US
- Software MS–DOS 5.0 sau TI 924 Terminal Emulation Software

Opțiuni : Coprocesor Numeric Intel 80387 / SX, extensie RAM 2 MB, mouse MICROSOFT, interfața MODEM, imprimanta matricială A 3 – model 835.

- **Calculatoare Lan Station 4 000**

Configurație :

- procesor Cyrix Cx 486 SLC / 25 MHz
- două sloturi extensie 16 biți
- memorie RAM 8 MB cu posibilitate de extensie la 8 MB
- IDE Hard Disk 210 MB
- monitor Super VGA 1024 x 768
- tastatura US 102
- software MS–DOS 5.0 sau TI 924
- **Calculatoare LAPTOP**

Ti Travel Mate Notebook-Computers TM 2 000
procesor 80286, 20 MB Hard Disk, 1 MB RAM
Ti Travel Mate Notebook-Computers TM 3 000
procesor 80386, 40 MB Hard Disk, 4 MB RAM, rezoluție 640 x 480 VGA

- **Imprimanta matriciala A 3 Omni Model 835**
- **Imprimanta cu Laser Micro Laser 1.5 MB**

O gamă mare de opțiuni și materiale consumabile pentru imprimante.

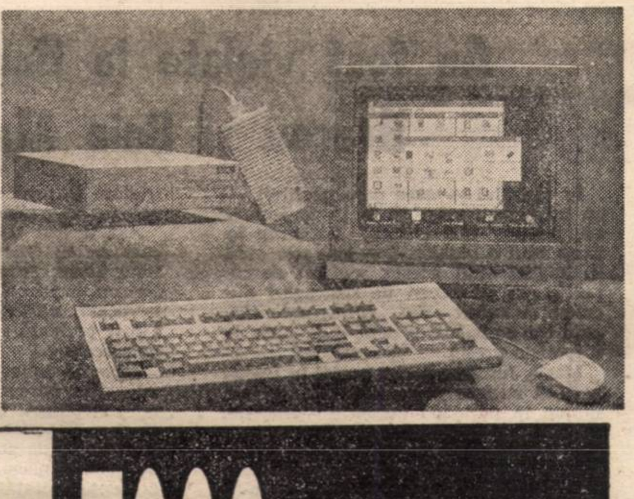

RANK XEROX

RANK XEROX Romania: București 70749, Str. G-ral Berthelot 27, Tel.: 12.00.53, Fax: 12.00.54

LIBERTATEA DE A-L ALEGE PE CEL MAI BUN

Telecopiator Xerox 7006

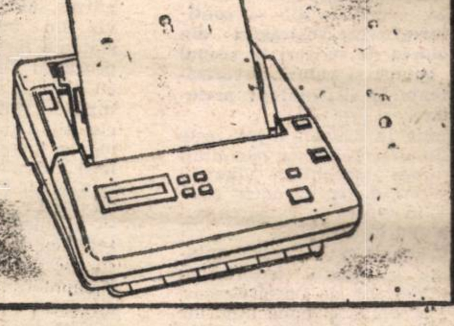

7006 THE CLASS AND QUALITY OF RANK XEROX

SOCIAL

Furca de scos mațele

● Năravul din fire n-are lecuire ● Două palme din senin ● Unde-s doi puterea crește și aduce necazuri ● Înțepat cu furca-n burtă ● 55 de zile de spitalizare pentru o simplă ceartă ● O să înfunde din nou pușcăria

Pușcăriașul liber, după Revoluție

Dumitru Mitrică din comuna Gostavățu, Olt, a fost condamnat, în luna iunie a anului 1989, la doi ani închisoare, pentru vătămare corporală. În urma evenimentelor din Decembrie a fost grațiat și, în mod normal, ar fi trebuit să se cumințească și să fie om la locul lui. Mitrică s-a apucat de băut zdravăn și avea chef de harță din te miri ce. Toți din sat știau ce poamă e și îl și vedeau din nou la zdup, cît de curînd. Anul acesta, în toiul verii, însoțit de fratele său Cornel Mitrică, s-a urcat în căruța proprietate personală și a apucat drumul cîmpului pentru a cosi iarba de pe pămîntul primit înapoi prin grija Comisiei de reîmproprietărire. Au cosit ei ce au cosit și apoi au încărcat carul cu iarbă. Cornel, fiind mai mic, s-a urcat în vîrful căpiței și a îndreptat calul spre casă. Fratele cel mare a rămas în cîmp să mai schimbe o vorbă cu nea Ion Voicu, paznicul cîmpului (!)

Bruce Lee din capul satului

În drumul său spre casă, Cornel Mitrică trebuia să se întîlnească, așa, ca-n filme, cu un ninja ceva, pentru a fi mai palpitantă povestirea. Și s-a întîlnit cu protagonistul episodului, Ilie Mitrache, un consătean de-al fraților Mitrică. Acesta, avînd nevoie de o descărcare nervoasă s-a urcat în căruța lui Cornel, l-a luat de gît, l-a dat jos și i-a tras o chelfăneală care a necesitat 8 zile de îngrijiri medicale. A urmat un dialog foarte intesant între cei doi :

— De ce dai, mă, Ilie ?

— Așă, 'tu-ți anafura mă-tii, pentru jigodia de frati-tu !

— Da ce ți-am făcut eu, mă, animalule ?

— Ia, fi-ți-ar pușcăriașul al dracului să-ți fie !

Cornel a întors calul către cîmp și s-a repezit cale de două poște să-și anunțe fratele despre întîmplare.

Furca dă de furcă medicilor

Dînd bice calului, care, fie vorba între noi, spumega de furie că stăpînul său a fost bătut, cei doi frați l-au ajuns din urmă pe Ilie Mitrache, cel care îl bătuse din senin pe mezin. Dumitru l-a întrebat pe bătăuș motivul pentru care l-a lovit pe fratele său, apoi, cu o placiditate deloc englezească, s-a dus la căruță, a scos furca din iarbă și a băgat-o în pîntecele lui Ilie, după ce în prealabil l-a lovit cu ea în cap și peste picioare. Ilie Mitrică a fost dus la Spitalul din Caracal unde a fost îngrijit timp de 55 de zile. Acum este în afara oricărui pericol.

Din nou la pîrnaie

Avînd coadă, cum se spune în jargonul infractorilor, Dumitru Mitrică va obține încă un an și jumătate la pedeapsa ce va fi stabilită de tribunal. Are de plătit 50 000 de lei cheltuieli de spitalizare pentru Ilie. Are norocul că Ilie n-a murit. Are un frate care va cosi singur la vara viitoare. Are de plătit încă 10 000 de lei, cheltuieli de judecată. Are de stat mult și bine la mititica. Și așa pe afară e inflație !

V. LEAHU

SA INTRAM PRIN USA

LALELI, MO

POVESTIRI

1. **CUM SE INTRĂ ÎN ASIA.** Nu știu cum vom intra în Europa, dar vă pot istorisi cum se iese din România și cum se intră în Turcia. Vama română de la Giurgiu înseamnă un singur punct de trecere și un vameș insolent care ia ciubuc de la șoferul turc o sticlă de whisky și pretinde să-i fie oferită într-o pungă de plastic. Între vama noastră și cea bulgară e podul peste Dunăre pe care zac cu săptămînile TIR-uri cu marfă. E vorba numai de TIR-uri care **vin în** România. De plecat se pleacă mult mai repede. Bulgarul de la vamă e la fel de insolent iar tainul e tot sticla de whisky. În Turcia se intră și din Turcia se iese prin zeci de puncte de trecere luminate — noaptea — ca ziua. După ce străbați Bulgaria, care zace în întuneric ca-n vreme de camuflaj la război, Turcia te întîmpină cu o baie de lumină și cu o armată de vameși. Așa-zișii turiști români fac tărăboi pentru te miri ce, se bulucesc toți la un ghișeu, se mitocănesc pentru niște informații care circulă vraiște prin grupuri de ruși sau polonezi. Pur și simplu nu ne priesc lumina, confortul și ordinea.

2. **ȚAȚA.** În orice grup de români se află și o țață care ori „a făcut Siria" pentru aur, ori „a făcut Irak-ul" pentru pielărie. Din aceste drumuri, țața vine cu păreri despre „cum e ai noștri". Faptul că are păreri o privește. Nenorocirea e că le exprimă la tot pasul cu un glas de caporal căruia experiența mai multor campanii îi dă dreptul să dispună de timpul și sentimentele trupei. Din cinci în cinci minute, țața se trezește vorbind singură, iar dacă te uiți la ea, sperînd ca privirea să-i spună ce crezi tu despre remarcile sale, zice : „Zău, așa !". Politica noastră culturală și socio-economică în țările din jur o fac țațele. La un control, uneia i s-a găsit sub o țîță — ori mai bine zis înfășurată î tr-o țîță — o pungă de drog.

3. **ORAȘUL NETERMINAT.** Mu cartiere noi ale Istanbulului răsar niște insule în pustie. Înfățișarea lo stranie. Clădirile sînt locuite la par și, cîteodată, pe unu-două etaje, d mai sus nu vezi decît stîlpii de b ton cu mustățile de oțel ruginind anii. O lege veche spune că pentru casă neterminată nu se plătesc im zite. Din care cauză, turcul nu-și c dește casa pînă la capăt. Numeroa blocuri stau astfel de decenii. Un or de film științifico-fantastic întruc dacă nu e terminat, nici primăria se grăbește cu străzile și canalizare

4. **ȘOCANTA TURCIE.** Circulă, noi, mai multe filme-video despre „ș canta Africă" sau „șocanta Asi Turcia te șochează dacă ești pregă să primești informația. Muzeul de heologie din Istanbul e tot atît de b gat — și în multe privințe mai bog — decît secțiile „Orientul Apropiat" Louvre-ului sau ale Metropolitanul E normal, dacă iei în seamă faptul Pergam-ul, Efes-ul, Troia sau Com gene sînt situri istorice aflate pe te toriul asiatic al Turciei. Șocul vi din aceea că tot felul de nimicuri zaurizate în muzeele occidentului sî reproduse și comentate pînă la sațiet te în cărți și reviste pe cînd pie fundamentale de la Muzeul din Ista bul nu sînt cunoscute deloc. Ori am vrea să ocolim termenul, trebu să mărturisim realitatea unui imper lism al informației culturale. Un fi despre anticele locuri din peșter Capadociei ar fi un miracol și un ș

5. **BAZARUL EGIPTEAN.** Într-o nă comercială veche unde pe vre se vindeau mărfurile din Egipt, stalat sublimul bazar al miros fructe și sîmburi, delicatesuri

---

POȘTĂ ORIGINALĂ

Au fost violate la București, Brașov și Baia Mare

În războiul — care pare nesfîrșit — cu infractorii salariați la Poșta Română, poliția mai cîștigă, din timp în timp cîte o bătălie. Din ianuarie pînă în august anul acesta, au fost descoperite „22 de cazuri de sustrageri din colete și valori din corespondență", cum stă scris într-o notă IGP, pusă la dispoziția presei.

Maria Jumuga, factor poștal în București, a sustras peste 1 000 de scrisori, numai în perioada ianuarie — martie. Nu se știe cum ar fi pedepsit-o factorii din conducerea acestui minister (invadat de prea mulți indivizi care compromit Poșta Română), dacă ea n-ar fi comis altceva decît furtul a o mie de scrisori. Se va afla, însă, cum o va pedepsi justiția, fiindcă nu s-a limitat la atît.

Scrisorile furate erau bine alese de funcționara dedulcită la hoție. Numai plicuri expediate din străinătate. Din ele, Maria Jumuga a înhățat, de pildă: 1 772 de dolari SUA, 70 de lire sterline, 95 de dolari australieni, 117 dolari canadieni, 650 de șilingi austrieci, 200 de coroane suedeze și alte 200 norvegiene.

Pe alocuri amintita notă are chiar un iz de roman polițist pentru uzul pungașilor plătiți de Poșta Română. În iulie — august, „au fost capcanate 14 colete și 170 scrisori, care au fost introduse în mod secret în procesul tehnologic de prelucrare și cartare".

Așa a fost descoperită Ana Ember, cartator la Oficiul Poștal — tranzit Baia Mare, „care a violat mai multe scrisori capcanate". Se înțelege că, de la poștă, nărăvita la asemenea fapte a fost preluată cu hotărîre de organele de cercetare.

Între 15 iulie și 15 august, s-au verificat în parcurs 400 de vagoane poștale. Douăzeci, la intrarea în țară. Pe lîngă „10 scrisori violate", s-au mai găsit și 35 de saci poștali — cum, atît de delicat, glăsuiește nota — „cu integritatea afectată".

Cu toate eforturile depuse — ne asigură poliția, negru pe alb — **continuă să se înregistreze sustrageri din colete și violarea de scrisori în scopul însușirii de bunuri și valută, favorizate de deficiențe în sistemul de prelucrare și cartare.**

Această hoție la drumul mare este întreținută de aplicarea unor penalități reduse împotriva salariaților vinovați de pierderea ori dispariția unor colete și scrisori, în raport cu valoarea bunurilor și valutei furate.

Iată un exemplu bun pentru antologia mondială a tîlhăriei autorizate : la Direcția județeană de Poștă Brașov, salariații au acceptat să pună mînă de la mînă și să plătească voioși 250 000 de lei penalități pentru pierderea sau dispariția a 4 500 de scrisori.

Poșta Română îi plătește pe hoți, reglementările în vigoare îi îndeamnă să fure, iar Poliția face slalom printre dulcegării de limbaj și ne ia o piatră de pe inimă : nu există dubii, hoția continuă. Uite așa se ajunge, pri severență, la creșterea tumorală a mărului de voturi pentru nostalgi vremii în care scrisorile nu ne er decît citite pe furiș.

DORIN GHERGHINESCU

Patronul mănîncă procesul verbal și-i amenință cu moartea pe comisari

Un control de rutină al comisarilor **Gărzii Financiare Mureș**, într-una din serile de septembrie a.c. Nimic nu prevestea că lucrurile vor lua o cu totul altă întorsătură. În jurul orelor 22.00, la **SC „Bacom IMPEX" SRL** — situat pe DN 13 — km 191 — doi comisari curioși constată că patronii „Bacom"-ului nu prea sînt duși la biserică în ce privește respectarea legilor comerciale : nu erau afișate prețurile la țigările „More", la Hellas, bere, coniac, vin din import, în vitrină tronau 7 statuete fără documente ; mărfurile se procurau de la alți agenți economici, cu plata în numerar peste limita de 50 mii lei ; introducerea pe costurile societății a unor cheltuieli fără documente justificative. După care controlorii au calculat totul în spiritul și litera legii. Pentru nerespectarea prevederilor Legii 12/90 art. 1, lit. „e" și „h" — o amendă de 40 mii lei ; a Legii 12/91 cu impozitul pe profit ; HG 569/91 privind regulamentul operațiunilor cu numerar — amendă 10 mii lei ; Legii 82/91 a contabilității, art. 38 — amendă 50 mii lei. Valoarea cumulată a amenzilor a fost de 180 mii lei p tronii avînd posibilitatea ca în 48 ore să plătească numai 105 mii lei. același prilej, s-au confiscat și cele statuete din vitrină, în valoare de mii lei.

Pe de o parte, comisarii calculau zor amenzile, pe de altă parte, patror fierbeau de mînie. Mai ales Ion Na În aceste condiții, cînd agoniseala zi cu zi trebuia să intre în buzunarul statului. Și s-a făcut obișnuitul proc verbal de constatare. Și au semnat c misarii, apoi a venit rîndul patronilo Dar, lovitură de teatru ! Ion Nae s- repezit și a smuls procesul verbal, l- cocoloșit și l-a băgat în gură, încercîn să-l înghită. Lesne de închipuit ce mu tre au făcut comisarii. Ion Nae i-a bla goslovit cu cîteva înjurături, ext du-le și asupra instituției și i- am nințat cu moartea. Năbădăiosul patro a tăcut mîlc cînd poliția l-a întreba ce are de gînd. Procuratura îi va fac un dosar în dungi verticale...

IO[illegible]OSU E

N SPATE

N AMOUR !

IN ISTANBUL

soiul, dulciuri orientale, plante marine uscate, miroazne din tot mapamondul. La fiecare pas ești îmbiat să guști, astfel că din gustat și mirosit, din mîngîierea privirii ești mîntuit pe o zi de dorinți. Metropola Istanbul e un răsfăț nesfîrșit pentru toate simțurile. E dureros să constați că un anume pragmatism, dictat de conjunctura economică nenorocită în care am ajuns, ne împiedică să trăim viața în totul. Bietul român, care a purtat pînă și verighetă de aluminiu, cînd dă de atîta aur are impresia că e și al lui. Aici realizăm ce săraci am fost, dacă nu reușim să înțelegem că privitul e totuși un cîștig, poate mai mare decît avutul. Ca orice călătorie importantă a vieții, aceasta — în Turcia — începe să-și dezvăluie farmecul în amintire. Trebuie să treacă o lună, două ca să te poți bucura de ceea ce ai văzut, simțit, mirosit.

6. **CELELALTE TURCII.** În ele nu ajung niciodată românii. În Bazarul pentru călătorii autogării centrale, bunăoară. Sau în cartierele sărace, insalubre, prăfuite, fără boutique-uri. Șoferul autobuzului i-a predat mașina unuia mai dormit cu două ceasuri înainte de capătul cursei. Turiștii moțăiau, în vreme ce soarele începea să lucească pe Cornul de Aur. Cartierul șoferului amintea de o margine de Constanță din anii '30.

7. **LA RAȚIU.** E un magazin țărănist din Laleli împodobit din loc în loc cu afișe „Votați Rațiu". Adevărul e că magazinele românești sau cu mărfuri din țară sînt destule, dar înfățișarea lor e atît de precară, într-o zonă comercială ce se poate chema bogată, chiar opulentă, încît bănuiești interesul unor firme de stat ale căror „fon-ri pentru reprezentare" sînt infime. Se vorbește că rețeaua e în mîinile unor securiști care spală bani negri. Orice e posibil.

8. **PRIETENUL UNUI PRIETEN.** Ține un restaurant de pescărie unde vin, de regulă, americanii și nemții. Prietenia e baza afacerilor. Orice comerciant știe să-ți recomande magazinul unui prieten unde marfa e bună și unde obții un rabat la preț. Deși în relații de concurență, magazinele de pielărie procedează cu clienții pe criteriul prieteniei. Turcii sînt extrem de curtenitori cu clientele drăguțe și prietenoase, sînt insistenți și rareori golănoși. Odată intrat în magazin, clientul e omenit imediat cu ceai sau cafea iar dudulile primesc cadouri : un inelus, un cercelus... Prietenul unui prieten mi-a explicat legea dăruitului : nu posezi cu adevărat decît dacă știi să dărui.

9. **INSTITUȚIA CEAIULUI.** Contrar a ce se știe despre Orient, aici se bea ceai, nu cafea. Strada e străbătută în toate direcțiile de tineri care duc tăvi, negustorii stau în ușă cu paharul de ceai în mînă, turista probează încălțămintea cu o mînă, iar cu cealaltă tocmai pune pe tejghea paharul cu ceai. Orice are parfum, gust și poate fi fiert devine ceai. Se beau ceaiuri de portocale și mere. N-ar fi exclus să existe și ceaiuri de brînză.

10. **VICEPREȘEDINTELE.** Un anticar a fost, cu ani în urmă, translatorul unui vicepreședinte al Uniunii Scriitorilor din România sosit la Istanbul la un congres. Anticarul i-a recomandat, firește, bazarul de cărți. Vicele părea realmente nenorocit la gîndul că de rușine, urma să ia din banii de blugi o carte.

TUDOR OCTAVIAN

CAZUL LUCICA

Șișul din fotografie era camuflat, cum se vede, într-o agendă. O agendă nu numai elegantă dar și — mai ales — furată. Cu copertă cafenie, de piele artificială și cu colțare galbene, de metal. „Jucăria" a intrat în „muzeul" de corpuri delicte al poliției. A fost „realizată, prin autodotare", de un tînăr patron de firmă comercială din Giurgiu : Marian Rontea. O folosea mai ales în Capitală. De preferință, în lift.

Pus în gîtul unei purtătoare de cercei și medalion de aur, cuțitul devenea instrument de jaf. Ultima dată a fost folosit astfel, la 4 iunie 1992. Atunci, Marian a fost ajutat și de concubina sa Lucica Zamfir. A fost arestat, totuși numai el. S-a considerat că Lucica singură nu mai înseamnă un pericol de care să se ocupe poliția. Dacă ea mai poate fi periculoasă, n-are decît să se ocupe altcineva de caz. Iar, dacă întîmplător o va face vreun polițist, va fi semn că el se află în timpul liber. Și, cum la poliție zilele libere sînt riguros planificate, nu sînt așteptate plîngeri împotriva vreunei suprapuneri. Cel mult, ca și la alegerile parlamentare din 27 septembrie, „neregularitățile" vor fi considerate insuficient de profunde pentru a fi nevoie de repetare.

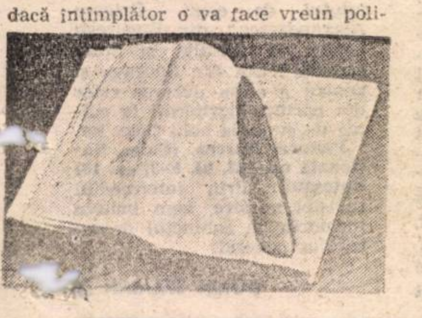

DORIN GHERGHINESCU

Prefectul de Argeș e pasibil de închisoare. Primarul, la fel

Aplicarea defectuoasă a Legii fondului funciar a generat și în județul Argeș o avalanșă de procese intentate de regulă primăriilor comunale și comisiilor de (re)împroprietărire.

Numai că aici, hotărîrile judecătorești definitive nu se pot aplica și oamenii nu își pot recăpăta pămînturile revendicate în fața instanțelor. Cauza o constituie ordinul abuziv și ilegal al prefectului județului Argeș și al primarului municipiului Pitești, domnii Cîrstoiu și Pendiuc, de a fi suspendată aplicarea acestor hotărîri. O asemenea faptă constituie infracțiune și se pedepsește conform art. 271 Cod penal cu închisoare de la 6 luni la 3 ani.

LIVIU SERTA

Cervantes inaugurează Piața Spaniei

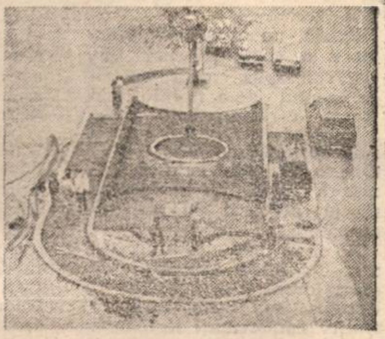

În București, pe bulevardul Dacia, înainte de Piața Galați, foarte aproape de locul în care Casele de sticlă ale firmei Coleus înfrumusețează prin feeria de lumini figura tristă a nopții de pînă nu demult, exista un rond de trandafiri mari înconjurat de un gard viu foarte bine îngrijit de cei de la ADP. Strada pe care se afla acest rond s-a numit Dumbrava Roșie, apoi Dimitrie Orbescu (— primar al Capitalei). Și acum poartă tot numele primarului Bucureștilor din anii '35. Piațeta cu trandafiri a fost rasă de pe fața pămîntului săptămîna trecută. În locul ei vor fi instalate statuia lui Cervantes și un puț artezian. Aici va fi Piața Spaniei. După declarațiile lucrătorilor ea va fi inaugurată în ziua de 12 octombrie. Deși, așa cum ne-a declarat domnul Ion Popa Simie, doctor în drept, responsabilul asociației de locatari din cel mai apropiat imobil, cetățenii au avut tendințe de împiedicare a distrugerii Piațetei de flori, ulterior au înțeles că atît timp cît locul va fi mai frumos ca înainte, nu au ce pierde. **(Valentin Leahu).**

Efectul telefoanelor publice asupra nervilor noștri

Pînă în Decembrie '89 tagma celor care distrugeau telefoanele publice nu a fost depistată de către oamenii de ordine din serviciul de stat. După '89, cei de la telefoane au început să mărească taxele și costul serviciilor din sfera telecomunicațiilor. Un telefon urban, de fapt o convorbire, costă 10 lei, pentru 3 minute. Bine bine, numai să poți vorbi atunci cînd ai nevoie. În Piața Romană, din cele 5 telefoane existente funcționează doar unul. Este coadă la el ca la ziare și trebuie să aștepți cel puțin o jumătate de oră ca să vorbești cu persoana de care ai nevoie. Pleci mai departe în speranța că vei găsi alt aparat liber. După colț, Piața Romană nr. 9, unde locuiește Nicu Alifantis cu cîntecele lui, telefonul este defect, după cum îți dai seama văzînd ochii triști ai unui puști cu ghiozdanul în spate. Îi înghițise fisa. Pe colț, lîngă metrou, erau două posturi telefonice. Le-au desființat. Traversezi văzînd o siglă de la ei, care indică locul de unde poți forma un număr pentru liniștea cuiva. Și la patiserie aparatul a fost mîncat. Ar mai fi o posibilitate la magazinul Electrotehnica, dar este închis. Lîngă Grădinița, din cele două telefoane din fața de la cofetăria Casata funcționează doar unul. Bineînțeles cu coadă. Grădinița este în renovare și se renovează, probabil, și telefoanele. La Eva, în clipa în care bagi fisa nu mai ai ton. Lîngă Patria receptorul este plecat. La magazinul „No 36", pe Magheru îți înghite fisa. Mai bine luai metroul și dădeai o fugă pînă acasă. Nu aveai nici stres și îți rezolvai și problemele. **(Valentin Leahu).**

Renașterea Șarpelui Roșu

La intersecția străzilor Galați cu Eminescu funcționa o cîrciumă boemă, cu program de noapte. Patronul închisese în urmă cu două săptămîni localul. Lumea se speriase, însă fără motiv. **Șarpele Roșu** a intrat în renovare. De duminică este din nou la dispoziția iubitorilor acestui loc, în care parcă a renăscut un București de altădată. Vin aici actori renumiți, printre care Gheorghe Dinică, Ștefan Iordache, George Alexandru, Stelian Nistor. Vin soții Teodorovici, în popasul lor prin Capitală. Vin ziariști care se retrag din proaspăta cerneală a tiparniței, pentru a se răcori și liniști în drumul lor spre casă. La **Șarpele Roșu** poți asculta Chopin interpretat la țambal. În unele zile, Aurel Urziceanu, fratele Aurei, celebrul violonist, se ia la întrecere cu Leonard, fiul regretatului Tony Iordache, cel care a cucerit lumea cu țambalul său. Nea Gigi Dinică mai scapă din cînd în cînd cîte o glumă și, cînd este întrebat de ce o face așa neaoș, răspunde în hohotul de rîs general: „Din snobism, băiete, din snobism". **Șarpele Roșu** este o boemă de care ne vom aminti cu drag multă vreme. Porecla lui Dan Niculescu, patronul, este transformată în renume și datorită prietenilor săi, care-l vizitează cu sufletul curat. Mai rămîne să aibă și el mai mult suflet cînd afișează prețurile. **(Valentin Leahu).**

ŞARPELE ROŞU

Fotografii de
ELENA GHERA

DIALOG

CURIER JURIDIC

Informarea consumatorilor în limba română

Există un drept de informare a consumatorilor sau, mai clar spus, consumatorii au dreptul de-a fi informați asupra caracteristicilor produselor oferite, astfel încît să aibă posibilitatea de-a face o alegere rațională în rîndul acestora și să fie în măsură să le utilizeze în deplină securitate.

Nu știm cîți consumatori cunosc sau sînt conștienți de acest drept și acționează în virtutea sa. Știm însă că mulți comercianți îl ignoră, nefăcînd nimic sau aproape nimic pentru informarea și educarea consumatorilor.

Aceștia oferă marfă, de regulă străină, despre a cărei identificare și caracterizare nu pot spune nimic, produse fără carte tehnică sau instrucțiuni de folosire, certificate de garanție, acolo unde acestea se impun. Singurele informații ce le primește consumatorul sînt cele sugerate de desenele de pe ambalaje și mai puțin cele rezultate din textele însoțitoare, fiindcă, de regulă, acestea sînt scrise în limbi puțin cunoscute în țara noastră. Într-o astfel de situație, opțiunea consumatorului în alegerea produsului rămîne la voia întîmplării, acesta nefiind în deplină cunoștință de cauză spre a decide

O astfel de formă neevoluată de comerț nu poate satisface consumatorii, motiv pentru care Guvernul a obligat comercianții la informarea acestora. Informarea se realizează prin elementele de identificare și caracterizare a produsului înscrise obligatoriu la vedere, pe eticheta, ambalajul sau în cartea tehnică, instrucțiunile de folosire ori altele asemenea, ce însoțesc produsul, în funcție de natura acestuia.

Informațiile trebuie să fie complete, corecte, precise și explicite și să cuprindă denumirea produsului, marca sa, principalele caracteristici tehnice și calitative, compoziția, eventualii aditivi folosiți, cantitatea, prețul, termenul de garanție, eventualele riscuri previzibile, contraindicațiile, modul de utilizare, manipulare, conservare, valoarea sa nutritivă, fiecare precizare fiind făcută în funcție de natura produsului respectiv.

Consumatorii au dreptul la aceste informații redactate în limba română, indiferent de țara de origine a produsului, drept ce le este conferit de articolul 20 al Ordonanței Guvernului nr. 21 din 21 august 1992.

În virtutea acestei dispoziții, comercianților le revine obligația informării consumatorilor în limba română, în caz contrar, fiind pasibili de sancționare cu amenzi sau închisoare contravențională, aplicate de reprezentanții împuterniciți ai Oficiului pentru Protecția Consumatorilor.

CORNELIU OLTEANU

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

Numai două surori

Subsemnata Dăbuleanu Floarea, domiciliată în municipiul Turnu Măgurele, str. Nicolae Bălcescu nr. 75, prin prezenta vă rog să interveniți pe lîngă prefectura județului Teleorman, precum și pe lîngă Procuratura Generală, pentru a mi se clarifica situația dreptului de proprietate din comuna Traian — județul Teleorman.

Menționez că este vorba de 3 ha teren arabil, moștenit de la tatăl meu Ion Marin (Bereandă) împreună cu sora mea Ion Elena.

În primă fază, comisia județeană de împroprietărire, de pe lîngă prefectura jud. Teleorman, ne-a făcut dreptate celor două surori. Anexez alăturat adeverința de împroprietărire emisă de comisia comunală de împroprietărire și girată de comisia județeană de împroprietărire.

Din nefericire pentru mine, sora mea Ion Elena din Craiova a apelat la instanța de judecată din Turnu Măgurele, pentru un drept de moștenire care era firesc și legic al celor două surori, întrucît fratele nostru Bereandă Florin a primit o suprafață de 2,52 ha cu care intrase în CAP.

Declarația fratelui meu o depunem în copie pentru a lămuri mai bine situația.

Alăturat anexez și declarațiile domnului Ion Gh. Constantina, din comuna Traian, a surorii mele Cone Florica, din comuna Traian — declarații în original din care reiese, cu claritate, moștenirea acestei suprafețe de teren de la părinții noștri. Cu mult regret și surprindere, trebuie să spun că la *dosarul civil 1201/1991 și 382/1992 de la Judecătoria Turnu Măgurele* nu figurează aceste acte doveditoare.

Nu vreau să pun vina pe avocata Zamșa Ghena și nici pe judecătoarea Udangiu Liliana, dar mi-au făcut o mare nedreptate. În primul rînd că nu au ținut seama de adeverința de împroprietărire emisă de comisia comunală Traian — în această comisie figurează oameni care știu situația terenurilor și a proprietăților — și nici de respingerea contestației surorii mele din Craiova de către comisia județeană de profil. Mai mult chiar, avocata Zamșa Ghena n-a depus declarațiile de martor la dosar, iar judecătoarea Udangiu Liliana n-a catadicsit să ne audieze martorii, la ședința de fond. Un al treilea aspect întrece orice măsură a bunului simț Nu am fost anunțată pentru recursul la tribunalul județean și nici nu s-a făcut memoriul de recurs de către avocata amintită, pretextîndu-se că această situație poate fi rezolvată numai de Procuratura Generală.

Domnule Dorin Sălăjan, vă rog să interveniți pe lîngă prefectul județului, pe lîngă președintele Tribunalului județean, cît și pe lîngă Procuratura Generală, pentru a mi se clarifica o situație mai limpede ca lumina zilei.

Sper sincer în rezolvare

Vă mulțumesc,

Floarea Dăbuleanu
municipiul Turnu Măgurele
județul Teleorman

Toleranța românească

Numele meu este Eleonora Luca și sînt medic farmacist în unul dintre cele mai prestigioase institute de farmacologie din București. Ca tot românul, dornic să vadă „bătălia" celor doi președinți rămași în cursă pentru magistratura supremă, am vizionat la televiziune confruntarea inițială în 6, iar mai apoi în 2. Cei doi candidați la președinție rămași în cursa electorală, Emil Constantinescu și Ion Iliescu, m-au surprins în mod cît se poate de plăcut. Dialogul lor continuat pe cîteva ore de emisiune televizată a avut acel iz de confruntare bărbătească, necesară într-o atare campanie de alegeri la un asemenea nivel. Nu au lipsit „înțepăturile" și nici „mingile ridicate la plasă". Cu alte cuvinte a fost o confruntare dură, dar exactă. Cei doi „catindați" nu s-au menajat de nici o culoare politică și de nici o filă din dosarul de cadre, dacă mă pot exprima astfel.

Și totuși, abia cu ocazia acestei confruntări, pe ultima sută de metri, am aflat noutăți care m-au zguduit, realmente. Ca tînăr intelectual, lucrînd într-un domeniu de real prestigiu și de viitor, m-am simțit ofuscată. De ce să nu știm pînă joi seara (8 octombrie 1992) care este cîștigul real pe lună al românilor, față de celelalte popoare din jur, mai ieri așa-zise vecine și prietene ?! Cum să dai cu piciorul la 2 miliarde de dolari, cînd țara trece prin astfel de greutăți ? Cum să lași la nivelul ambasadelor niște oameni compromiși încă pe vremea lui Ceaușescu ?! De ce să nu te folosești, mai abilitat, cum spun politologii, de diaspora românească ?! Au fost doar cîteva idei-cheie puse pe tapet. Dl Ion Iliescu le-a „parat", cum nu se poate mai bine, dar tot am rămas cu un gust amar.

Oare, noi, românii, trebuie să fim atît de toleranți, încît să nu ne intereseze propriul prezent și mai ales viitorul nostru ? Putem să fim atît de proști de buni încît să nu știm, după 2 ani și jumătate de guvernare (Roman și Stolojan) și după aproape trei ani de „domnie" a dlui Ion Iliescu ce este cu dosarele celor 800 de teroriști din decembrie '89 ?!? Să nu ne fi găsit încă drumul, cîtă vreme electoratul mărșează spre stînga și spre foștii lideri de ieri și de azi din nomenclatura și securitatea ceaușistă ? Nu ne-am trezit încă din somnul chimerich, cum spune poetul național ? România, care nu a fost niciodată o țară structuralmente și fundamental comunistă, să se reîntoarcă spre Moscova și idealurile roșii, cîrpăcite ale unor foști bolșevici ? Mă și sperie gîndul acesta !

Frații noștri basarabeni și bucovineni au fost deportați în „Siberii de ghiață", iar problema Basarabiei în sine și a Bucovinei de Nord și a Basarabiei de Sud, înglobate acum în perimetrul Ucrainei, se pune și acum de către președintele încă în exercițiu, în termeni toleranți, binevoitori. Dă-ne, Doamne, puterea și tăria să scăpăm de acest cuvînt, toleranța ! Toleranța și bunătatea românească, adesea confundate cu prostia. Dacă românii nu se vor trezi la alegerile prezidențiale din 11 octombrie a.c., n-aș vrea să supăr pe nimeni, dar merităm o astfel de soartă. Nu spunea cineva că poporul are conducătorii pe care îi merită ? Vorba din popor : ce vom vota, aia vom păpa ! Mă tem, sincer, că mămăliga românească nu a explodat de totului și că rămășițele ei mai întîrzie la festinul electoral din această toamnă de pripas, în criza acută a regăsirii de sine.

Eleonora Luca
București

POȘTA REDACȚIEI

Eugen Moruz, Suceava (str. Celulozei nr. 2, bl. 24, ap. 7) : Desființarea abuzivă a sindicatului „Pentacosta" din cadrul D.J.Tc. Suceava, formația CTAU Suceava, prin falsificarea semnăturilor membrilor de sindicat (Horbaniuc Vladimir, Irimescu Vasile, Gainariu Sorin, Cical Veronica, Costeniuc Daniela, Vasiliu Gabriela, Polonic Maria, Roman Lenuța, Hreniuc Maria și Sofronie Ramona) ține, în adevăr, de Procuratura municipiului Suceava și a Poliției municipiului Suceava (serviciul de cercetări penale). Dacă acțiunea de urmărire și cercetare penală împotriva fostului lider de sindicat, Morosan Gheorghe (șantajat de către directorul tehnic al D.J.Tc. Suceava, dl Constantin Sterian, au fost stopate, vom reveni cu detalii ! Reveniți asupra stării de fapt ! Adresați-vă, în scris, și procurorului șef al județului Suceava.

Andronache Elvira, Hațeg (str. Aurel Vlaicu, bl. 1 ABC, ap. 46), județul Hunedoara : Înțelegem că sînteți șefa Agenției Hațeg a Băncii Române pentru Dezvoltare și că v-ați transferat aici pe data de 12 februarie a.c. de la Banca Agricolă, filiala Hațeg. Mai înțelegem că fosta unitate, unde ați lucrat 8 ani ca inspector și 18 ani ca șef serviciu contabilitate, vă datorează 28.567 lei. Drepturile pe care le solicitați sînt legale, nici nu trebuia să le cereți, ele trebuiau calculate, din oficiu, la data transferului.

Dascălu Nicolae, Calafat (str. Traian nr. 27), județul Dolj : Un răspuns pentru dvs. a fost publicat în „Flacăra" nr. 12, din 25—31 martie 1992. În chiar cuprinsul acestei pagini am dat curs altor scrisori, care o privesc în mod direct și nemijlocit pe Constanța Ionescu, din cadrul Ministerului Agriculturii. Înțelegem că pentru refuzul de viză — control financiar preventiv, pe unele documente care îl vizau pe fostul secretar de partid de la Liceul agroindustrial Calafat, ați fost transferat abuziv. Reveniți cu noutăți survenite pe parcurs.

La dosarul civil nr. 4544/1991, am înțeles că Tribunalul județean Dolj v-a admis recursul și a dispus modificarea sentinței recurate, în sensul că a admis contestația dvs. și a anulat măsura transferului abuziv și nelegal. Această măsură a fost comunicată și Trustului IAS Dolj, cu nr. 1835/25 iulie 1988. În sensul că a dispus reintegrarea dvs. în funcția de contabil șef la liceul amintit, cu obligația Trustului IAS Dolj la plata drepturilor bănești de care ați fost lipsit începînd cu 25 iulie 1988 pînă la reintegrare.

Noapte Gh. Ion din comuna Hotarele, județul Giurgiu : Ne dezvăluiți unele abuzuri săvîrșite de fostul primar, Solea Ioan, precum și de fostul președinte al CAP Hotarele (unitate desființată într-un mod sălbatic). În sensul că vacile fostului CAP au fost cumpărate de către romi, la un preț de nimica, și au fost sacrificate ! Printre cei vinovați îi numiți pe Iosif Gheorghe și Ristea Mihail. Dacă există un dosar civil pe rol, ne-ar interesa conținutul său. În scrisoare sînt înșiruite atîtea abuzuri „locale", încît nu știm la cine faceți referire, la fostul ori la noul primar sau la amîndoi.

M. Mureșan (str. Prieteniei, bl. 45 HD, ap. 3), Suceava : Ne scrieți despre situația gravă a fetiței **Blazincu Romica (str. Păcii nr. 5, bl. 50, sc. J, ap. 1, Suceava)**, o fetiță care nu a împlinit trei ani și căreia i-au apărut pe față pete neliniștitoare (medicii vorbesc despre HEMANGIOMATOZĂ).

Ne adresăm conducerii Spitalului de copii „Grigore Alexandrescu" din București pentru a consulta și trata această fetiță din Suceava și pentru a alina durerea celor doi părinți îngrijorați la culme de evoluția bolii fiicei lor.

Pădureț Mircea, (Calea Națională nr. 152, bl. E-3, ap. 15) Botoșani : Prin intermediul revistei noastre, vom înainta memoriul la cabinetul procurorului general.

DORIN SĂLĂJAN

Escrocherie de proporții

DEZVĂLUIRI

DĂ-MI UN MILION, CA SĂ-ȚI DAU ȘASE ÎNAPOI

● *Doi „întreprinzători" din Oradea dobîndesc cîștiguri fabuloase, profitînd de credulitatea și dorința de cîștig ușor a bihorenilor*

Părea că o boală ciudată cuprinsese Oradea. Pe străzi, în tramvaie, oamenii nu vorbeau decît despre „Impuls", despre sumele fabuloase dobîndite de depunători. Patronul a fost nevoit să mai angajeze casiere, pentru că erau prea mulți bani de numărat !

Apoi, într-o zi, marea afacere s-a dovedit a fi o imensă escrocherie...

Cum poți, fără capital, să devii milionar

Cei care au avut bani puși deoparte după 22 Decembrie au fost gestionarii, magazionerii, nomenclaturiștii, aceștia beneficiind și de relații și uși deschise Ei s-au privatizat cel mai repede, adesea împreună cu directorii care au selectat cei mai buni muncitori pentru societățile lor comerciale. Cei care n-au avut bani au avut, în schimb două idei de aur : circuitul social de „întrajutorare" și „tombola". Ideea cu circuitul nu e nouă, e importată din Germania, dar acolo circuitul nu este „scurtcircuitat" de patronul care-l organizează și de depunători, se așteaptă ani la rînd pentru ca banii depuși să producă dobîndă sau să aducă încă și mai multă roadă fiind investiți în afaceri sigure și rentabile. Nu degeaba primul circuit social de întrajutorare a luat ființă la Brașov, oraș cu sași. Dar românii — atît patronii cît și depunătorii — nu sînt nemți și iată ce s-a întîmplat la Oradea.

„Lîna de aur" a fost jupuită cu piele (de om)

Poate nu întîmplător, firma se numetșe chiar S.C. „Argo-Serv" SRL. „Argo" era numele legendarei corăbii care a plecat din Tesalia sub conducerea lui Iason pentru a căuta „lîna de aur" din Colhida Munților Caucaz. Economia de piață este ca și Ianus cu două fețe : una veselă pentru cei care se îmbogățesc și alta tristă pentru cei care sărăcesc. S.C. „Argo-Serv" SRL a fost înființată în toamna anului 1991. Deci foarte tînără, dar va îmbătrîni, în curînd, în rele. Asociați sînt Nicolae Răduță, subinginer, fost voleibalist, și dna Marieta Deszö. Firma, neavînd bani, nu s-a lansat în afaceri. Pentru orice fel de afaceri îți trebuie musai un capital Și atunci celor doi le-a venit o idee. Prin „EVRIKA" circuitului social de „într-ajutorare" ! „ARGO"-nautii au găsit „lîna de aur", nu în Colhida, ci în Oradea ! Regulamentul prevedea plata de 6 ori a sumei depuse. Oamenii care pînă atunci nu-și pierduseră mințile, priveau cu ochii ieșiți din orbite acest corn al abundentei: puneai 10.000 lei și. după cîtva timp de „cloceală" sub aripa cloștii cu ouă de aur, scoteai 60.000 lei ! Suma de bani depusă se împărțea în două : 75 la sută, fondul de rezervă care rămînea la dispoziția depunătorului și 25 la sută, foarte grasul comision încasat „sans facon" de firma pentru prestarea de servicii.

Incasări intre 25—35 milioane de lei pe zi

Circuitul social de „intrajutorare" numit „IMPULS". părea să contrazică maxima „ex nihile nihil" (din nimic nu se naște nimic). Cu niște investiții minime cum ar fi închirierea unui spațiu al unui locatar (care și-a blestemat zilele după aceea !) și cu niște casiere, firma „ARGO-SERV" a pornit la drum. Fiind prima firmă care a „spart gheața" în Oradea și fluturînd în ochii tuturor posibilitatea îmbogățirii peste noapte, oamenii s-au îngrămădit ca oile la strungă ca să li se smulgă „lîna de aur". Depunătorii comentau plini de zel „minunile" : cum cutare și cutare și-au depus banii și cum după șase săptămîni au ridicat-o înșesită ! Părea ceva magic în care raționalul nu avea ce căuta, fiind alungat cu strășnicie și cu revolta omului însetat de miracole ! Ca niște pești care își depuneau icrele la loc sigur veneau depunătorii la sediile de pe str. Severinului nr. 17 și din Piața Țăranilor. În cursul lunii mai s-au înregistrat încasări de-a dreptul năucitoare chiar și pentru patronii firmei : între 25-35 milioane de lei pe zi ! Corabia „Argo"-nauților Deszö Marieta și Răduță Nicolae era la fel de burdușită cu bănet ca o galeră spaniolă sosită de curînd cu aurul din Lumea Nouă ! Se făceau liste de înscriere cu mai multe zile înainte, să făcea speculă cu locuri în față, se stătea ceasuri întregi la cozi interminabile, pensionarii s-au împrumutat la C.A.R.P.O., bătrînii își aruncau la ruleta „Impuls"-ului banii de îngropăciune, un țigan a depus suma de 1.200.000 lei, un cetățean și-a vîndut „Dacia" ca să-și bage toată familia la circuitul social de „intrajutorare". Părea că o boală ciudată cuprinsese Oradea : în tramvaie și pe stradă oamenii nu vorbeau decît de „Impuls", de cîtă lume stă la coadă, cîte sute de mii a cîștigat unul sau altul. Patronul a fost nevoit să mai angajeze casiere pentru că erau prea mulți bani de numărat. S-au eliberat în jur de 36.000 chitanțe ca dovezi de depunere a banilor, dar s-au plătit doar 6.000 de fericiti cîștigători. suma de bani depusă se împărțea în două : 75 la sută fondul de rezervă și 25 la sută (!) comisionul firmei. Un comision gras ca seul de oaie pentru „prestări servicii" pentru care firma, în plus, spre avantajul domnilor patroni era scutită de impozite pe timp de un an. Situatie mai tragicomică nici că se putea : să aduni banii fără să muncești și să nu-ți dai osteneala decît a-i număra, fluturînd iluzia îmbogățirii ! „Quod non votat lex, hoc votat fieri pudor" — Ceea ce nu oprește legea, oprește buna cuviință. Legal, patronii firmei care au organizat un astfel de circuit social de „întrajutorare" erau acoperiți în măsura în care dispuneau de hotărîre judecătorească cu obiect de activitate „prestare de servicii". Și să faci un circuit social, chipurile, în slujba populației ca să-și mai refacă bieții oameni finanțele, înșelîndu-le buna credință și întrerupînd brusc și neavenit circuitul, proclamîndu-te în stare de faliment cu milioanele în Banca Agricolă, asta da, prestare de servicii !! Patronii au crezut că pot să-și tragă obloanele în dosul cărora să-și numere bănișorii strînși ! S-au înșelat amarnic! La a doua fază a depunerii a apărut sub chip de babornița cu coasa CONCURENȚA ! Depunătorii au învățat măcar un lucru : să fie primii la alte circuite și vor da lovitura! A venit și perioada concediilor, pulsul „IMPULS"-ului a început să bată mai rar și patronii trebuiau să plătească mai mult decît se încasa. Au creat filiale la Buzău, Marghita și Caransebeș, dar nu s-a simțit nici o înviorare. Grosul banilor strînși era depus la Banca Agricolă din Oradea (200 milioane) sub condiția respectării unui termen care expira la 17 septembrie a.c. Nenorocirea e că patronii s-au speriat mai degrabă de această dată, au anunțat precipitat în ziarul local „Crișana" despre încetarea plăților și a pornit... „revoluția" depunătorilor din Oradea. Nu te joci cu zecii de mii de oameni înșelați în speranțele lor ! După Sîntămărie Mare, depunătorii au devastat cu furie sediul de pe str. Severinului, au ars terfeloage, ca și revoluționarii care au dat pradă flăcărilor „Regulamentul Organic", au smuls telefonul, au bătut pe casiere, avocatul firmei a scăpat doar cu fuga prin mai multe poduri, ajungînd să fie de nerecunoscut din cauza spaimei și funinginei. Țiganul care a depus 1.200.000 lei a jurat că-l omoară pe patronul care l-a jecmănit de un comision atît de fabulos .Graba a stricat treaba, dar mai ales patronii nu au cunoscut psihologia mulțimii. Anunțul în presă le-a fost fatal. Dacă s-ar fi atins de cele 200 milioane de la Banca Agricolă pierdeau dobînda de 15 la sută. Sub presiunea unor oameni ajunși la capătul disperării (o pensionară a cerut presei să-i dezvăluie numele patronului pentru a-l blestema tot restul zilelor ei !), patronii au anunțat că vor continua plata cîștigurilor. Într-adevăr, starea de faliment nu poate fi declarată cu buzunarele umflate de bănet, dar mai ales potrivit codului comercial, starea de faliment nu poate fi pronunțată decît de către instanța de judecată și numai în anumite condiții. Altminteri, cînd li-e lumea mai dragă patronii pot să declare faliment și să dispară !

Zvonuri confirmate

Oradea vuia de zvonul că patronii de la S.C. „Argo-Serv" SRL și-au investit banii în afaceri imobiliare. Într-adevăr, ei au cumpărat cu suma de 15.400.000 lei suprafața de 130 ari de pămînt de la niște țărani. Unde ? Tocmai la poarta de vest a României, la punctul de frontieră Borș cu intenția de a deschide acolo, pe banii contribuabililor, o benzinărie „Shell". Se pare că, în urma scandalului iscat omul de legătură din Ungaria care a promis că face joncțiunea cu firma „Shell" a dat bir cu fugiții. Probabil că nici firma n-ar fi dorit să investească pe un teren minat de furia celor păcăliți cu circuitul social de „întrajutorare". Probabil, acum terenurile cumpărate vor fi revîndute pentru ca firma să fie solvabilă și să continue plata cîștigurilor sau să restituie sumele depuse de oamenii care au crezut că se vor îmbogăți peste noapte.

După mărirea și decăderea „IMPULS"-ului nici celelalte firme cu circuitele sociale de „întrajutorare" nu o duc mai bine. Ca să reziste ele s-au unit dar nu se mai înghesuie nimeni în fața ghișeelor. Mai mult, patronul firmei care a inițiat un alt circuit social pe numele său „DINAMIC" a fost arestat pentru comiterea infracțiunii de înșelăciune în convenții, întrucît nu a respectat nici pe departe ordinea înscrierii și depunerii sumelor de bani, băgîndu-i în față pe favoriții săi, din care mulți ți sînt persoane influente, a căror listă, sub presiunea publicului și a presei autoritățile au promis că o vor da publicității. Patronul se numește Ivan Ioan și a devenit cu voia sau fără voia lui Ivan cel Groaznic în fața depunătorilor de bună credință care cu cît s-au înghesuit să ajungă mai în față, cu atît mai mult nu au reușit acest lucru. Cei dintîi au fost cei din urmă, iar alții care nu au stat nici măcar la coadă, au fost cei dintîi. Dar numele acestor potentați sperăm să le aflăm în zilele următoare.

PAȘCU BALACI

P.S. Aplicînd versul „Unde-i unul, nu-i putere", circuitele „scurtcircuitate" din Oradea s-au unit într-o Convenție comună din care fac parte: American System, Creditul Social, Ortim, Ode te, Marshall (o fi planul american de ridicare a Europei ?!), Start I și II, Playton și Favorit. Firmele au hotărît adoptarea unui Regulament unic care va elimina posibilitatea unei concurențe neloiale și stoparea înființării sistemelor pirat **al căror scop nu este întrajutorarea socială, ci crearea de fonduri pentru alte activități.** Zău, stimabililor ? Știți voi ce știți, dar lumea s-a lămurit îndeajuns de cînd cu pleașca căzută din senin... dar numai pe capul unora și aceia puțini.

SĂNĂTATE

Implozia demografică

Va deveni România o țară de oameni bătrîni?

• Proliferarea concubinajului • Sporul natural al populației rămîne scăzut • Mai există femei care-și provoacă singure avort • Amorul și rușinea •

Un grup de sociologi și psihologi din București, împreună cu dna Simone Chaser, reprezentantă a OMS, au făcut anul acesta o seamă de studii pe grupuri sociale diferite. Aceste lucrări urmăresc dacă în România oamenii cunosc noțiunea de „planificare familială“ și măsura în care acest concept se aplică. Lărgind contextul problemei, s-a pus în discuție modul de folosire al mijloacelor contraceptive, și în ce proporție se folosesc. Deși nu cunoaștem rezultatele acestor studii întrucît ele nu sînt definitivate, pe baza declarațiilor experților în cauză putem trage cîteva concluzii : 1) După 1990 numărul de nașteri a crescut sensibil, iar numărul de avorturi a scăzut. 2) A crescut, de asemenea, numărul femeilor care folosesc mijloace contraceptive. Și, cu toate acestea, România este astăzi una dintre puținele țări din lume, chiar dintre puținele țări foste comuniste a cărei curbă demografică se prezintă îngrijorător. După întunericul total impus de regimul comunist, femeile privesc cu scepticism „educația sexuală“. Excesul de pudoare, impactul cu o lume nouă și cu niște condiții sociale execrabile (mai noi sau mai vechi), prejudecățile și-o anume moralitate care exclude ideea de sex, determină femeia din România să se-ascundă în bîrlogul său, considerînd că-i mai comod și mai ușor să faci două chiuretaje pe an. Comod și din punct de vedere material. Pe cînd la o clinică particulară un chiuretaj costă 2 000 de lei, o tabletă de anticoncepționale costă tot 2 000 de lei, dar lunar. Din punctul acesta de vedere farmaciile noastre au devenit sărace și costisitoare. Nu mai punem la socoteală mentalitatea unor reprezentante ale sexului frumos care declară sus și tare că anticoncepționalele îngrașă sau sînt cancerigene. Concluzia ar fi aceea că, deși refuzăm goana spre nou (și normal), refuzăm să mai facem copii. De ce oare ?

De ce nu-și mai doresc femeile copii ?

Iată o mare problemă a societății românești actuale. Evident, nici înainte de decembrie 1989, copiii nu erau prea doriți. Dimpotrivă, obligativitatea a creat o seamă de dificultăți familiale și probleme care s-au ramificat și-n social. A apărut vagabondajul infantil, casele de copii s-au umplut, nivelul de viață a scăzut considerabil, au apărut sute de handicapați. Situația actuală o datorăm, în mare măsură, acelui regim computerizat greșit. Totuși, în cei doi ani de libertate și democrație oamenii s-au confruntat cu aspecte noi, aspecte care au schimbat, nu numai modul de gîndire al individului, dar și comportamentul acestuia. De unde pînă acum cîțiva ani căsătoria era o *instituție de piatră*, ca să-i spunem așa, acum a devenit un vis greu realizabil. Evident, înainte de căsătorie te gîndești unde vei locui. Dl. Iliescu nu primește tineri căsătoriți la Cotroceni, nici dl. Halaicu la Primărie. Și-atunci îți vine ideea să cumperi o garsonieră sau un apartament. Curînd vezi că nu prea se mai construiesc locuințe, și mai curînd vezi că, în cazul în care ai găsit ceva, trebuie să scoți din buzunar milioane. Apoi își trebuie mobilă, aragaz, frigider, ș.a. Și uite cum căsătoria se transformă în concubinaj pentru că posibilitățile materiale nu-ți permit mai mult. În atare situație greu îți vine să te gîndești la copii. Care au nevoie de condiții optime pentru a fi crescuți. Șomajul s-a intensificat, corelația retribuție preț este departe de realitate, protecția socială inexistentă. Instabilitatea economică are un efect distructiv asupra rotiței numită familie și care, prin forța sa, contribuie la formarea unei lumi cu adevărat libere. Cele două noțiuni se implică reciproc și se întrepătrund. Haosul economic, politic și social cu care ne confruntăm de doi ani încoace va crea o adevărată degringoladă familială. Și peste cincizeci de ani ne vom trezi într-o țară de bătrîni neputincioși. Or, interesul nostru este acela de a ne menține ca națiune. O națiune tînără și capabilă de a conduce destinele românilor acolo unde le este locul. Iată un lucru pe care va trebui să-l înțeleagă și președintele țării (oricare va fi el) și, în special, politicienii.

„Dacă aș avea otravă, aș înghiți-o ca pe-o bomboană care te face să uiți totul“

Spitalul Municipal din București. Stăm de vorbă cu dl. dr. conf. Petrache Vîrtej. După statisticile făcute nu de mult, domnia sa are, totuși, un sentiment de încredere ; „Sper că fluctuația de femei care au venit în ultimii doi ani pentru avort va scade considerabil în următorii cinci ani. Sîntem, totuși, un popor care a avut întotdeauna urmași. Or, la noi tradițiile au rămas acolo unde le este locul. Evident, problemele sociale nu permit tinerilor gînduri de mare viitor, dar sperăm în abilitatea celor puși să se ocupe de destinele noastre. Altfel prevăd o catastrofă demografică de proporții care nu ne avantajează sub nici o formă“.

Pe culoarul intens luminat al maternității găsim cîteva proaspete mămici. Unele zîmbitoare, altele mai triste. Din curiozitate ne-ndreptăm spre o doamnă foarte grasă care fumează dincolo de ușă :

„Ați născut de curînd ? Da, răspunde femeia. A fost o greșeală.

Și din această greșeală ce-a ieșit ? Băiat, fată ?

Băiat, fir-ar să fie“.

Nu întîmplător am redat o scurtă parte din acest dialog. Lacrimile femeii se prelingeau mari pe obraji. Mai avea acasă doi copii ; unul de un an și jumătate, celălalt de patru ani. Soțului nu prea-i place munca. I-au desfăcut contractul. N-are nici ajutor de șomaj. În ziua aceea n-avusese ce să-i aducă de mîncare. Ne-a mărturisit că-i vine să-l lase pe proaspătul născut pe coridor. Îi plac copiii, dar acesta a venit într-o perioadă foarte grea din viața ei. Nedorit și neașteptat. S-a trezit însărcinată în patru luni și nici un doctor n-a mai vrut s-o ajute. „Dacă-aș avea otravă aș înghiți-o ca pe-o bomboană care te face să uiți totul“.

Revenind la convorbirea cu dl. conf. Vîrtej, acesta ne-a mărturisit că pe lîngă astfel de cazuri, mai există femei care-și provoacă avort singure. Unele din teama de a se prezenta la doctor, altele sînt de-a dreptul bolnave psihic, iar cele mai multe o fac din lipsă de bani. Cu 500 de lei, costul unui chiuretaj în clinicile de stat, o familie numeroasă și cu posibilități materiale reduse își cumpără cinci kg de cartofi. Astfel femeia recurge la vechile mijloace empirice punîndu-și în pericol viața. Dacă mai mor femei datorită avortului provocat ? Da, mai mor. Puține, dar se-ntîmplă. Curios este că de data aceasta nu mai este vinovat fostul regim. Vom vedea ce va face actuala putere pentru a reda lui Dumnezeu ce-i al lui Dumnezeu și Cezarului ce-i al Cezarului.

MARIA TIMUC ■

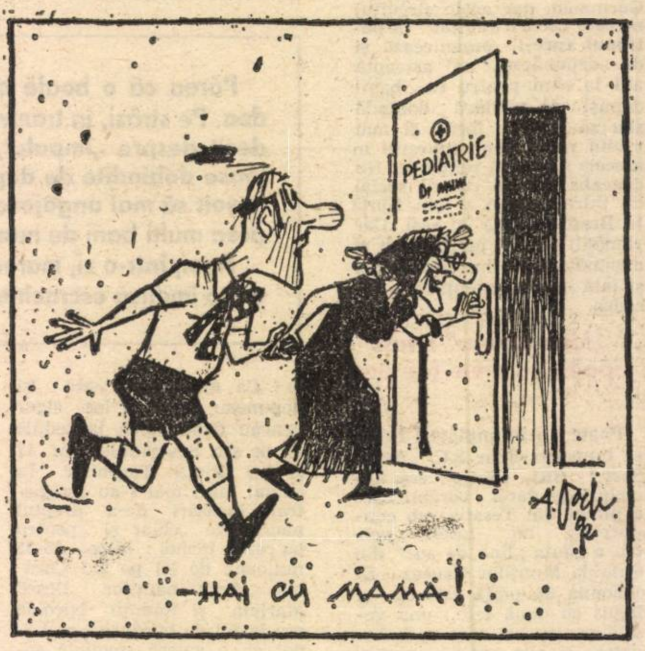

Medicamentul „Elcohep“ se vinde în pungi sigilate

Sînt aproape zece ani de cînd, la Oradea, doi medici au descoperit o familie de plante cu virtuți de excepție în tratamentul bolilor hepato-biliare. Cercetările au dus la obținerea unui medicament brevetat în 8 țări ale lumii și aprobat de Ministerul Sănătății. De atunci peste 10 000 persoane (între care bolnavi cu hepatite cronice și ciroze hepatice) și-au recîștigat sănătatea, folosind extractul vegetal realizat de medicii Aristina și Ludovic Elthes.

Dar iată o noutate de ultimă oră. Prin punerea la punct a unei noi tehnologii soluția tămăduitoare poate fi preparată la domiciliu de către orice pacient. Cu alte cuvinte, de acum înainte bolnavii nu vor mai face drumul pînă la Oradea pentru a aduce de acolo, în damigene, extractul vegetal. Începînd cu luna octombrie, medicamentul (combinația de plante) se distribuie în ambalaje sigilate, cantitatea din plic asigurînd un tratament de 6 luni. Economie de timp, bani, efort fizic. **Societatea satisface în continuare și cererile de extract lichid.**

Programările se fac la Societatea comercială „ELCOHEP“ SRL la telefoanele 991/30031 (orele 9—21) și 991/36298 sau în scris : Oradea, str. Ady Endre 72, cod 3700.

Lovitura de pedeapsă

Calificările CM de fotbal

BELGIA — ROMÂNIA

● în cea de-a șaptea intîlnire, prima partidă oficială ●

Sigur că da, lucru constatat de toată lumea, domeniul sportului a luat-o înaintea politicului sau economicului. Fotbaliștii români nu trebuie să mai intre în Europa, ei au fost așteptați să revină din toate colțurile bătrînului continent pentru a răspunde convocării la lotul național. Obiectivul lor țintește mai departe, spre cucerirea Americii, acolo unde va avea loc turneul final al C.M. '94. Dar pentru a ajunge acolo ei vor trebui ca în seara aceasta să treacă cu bine un hop, acela pe care îl reprezintă „diavolii roșii", cum sînt denumiți selecționabilii lui Van Himst. Pentru conducerea noastră tehnică primele emoții au fost cele legate de sosirea „stranierilor" și de starea lor de sănătate, unii dintre ei susținînd meciuri în campionatele respective la mijlocul săptămînii trecute. După cum se știe, doar Răducioiu este indisponibil. Începînd de vineri dimineață, toți cei amintiți alăturat au susținut zilnic cîte două ședințe de pregătire, antrenamentele desfășurîndu-se în mod normal, în paralel cu obișnuitele discuții tehnice și de studiere a adversarului. Lucru îmbucurător, starea de spirit și morală este bună, propice performanței. Să sperăm că nu vor interveni lucruri deosebite pînă la ora jocului, cum ar fi o nedorită accidentare.

La conferința de presă care a avut loc sîmbătă, antrenorul Cornel Dinu își manifesta optimismul, cunoscînd valoarea echipei, ceea ce îi dă posibilitatea — dacă prinde o zi normală — să joace și să întreacă orice formație. La ultimul antrenament din țară, cel de duminică seara, s-a insistat asupra organizării jucătorilor, pentru a ajunge la ceva apropiat de ceea ce joacă belgienii. De asemenea, nu este neglijată problema coeziunii de joc superioare a acestora. După informațiile din tabăra belgienilor, se pare că ei se tem de acest joc cu noi. Aparent avem un avantaj, astfel, deși de multe ori teama este un puternic factor mobilizator. Probabil că va fi un meci precaut și din partea lor. Deși belgienii au făcut unele tentative de încingere a atmosferei în jurul partidei, Cornel Dinu declara că nu va intra în acest joc al nervilor. În privința formației, el intenționează să înceapă cu aceea aliniată în partida de la București cu Țara Galilor. Deși nu mergem să ne apărăm cu orice preț, se va acorda totuși o grijă mai mare de a bloca părțile laterale care reprezintă zonele preferate pe unde belgienii își construiesc atacurile. Desigur, pe lîngă omogenitate, adversarii noștri prezintă unele individualități de marcă, dacă ar fi să ne referim doar la Scifo, cel care le face tot jocul. De asemenea, Czerniatynski este o apariție de ultim moment, care revine în națională după doi ani și jumătate, avînd șansa de a înscrie golul victoriei la Praga, iar acum va face probabil cuplu cu Degryse. La mijloc, lîngă Scifo, nu va lipsi Van der Elst, ambii încadrați de Boffin și Staelens. Deși pentru prima dată cu 10 valoni în lot, așa cum aprecia Cornel Dinu, „de la mijloc în față se contează mai mult pe imaginația valonă decît pe siguranța apărării flamande". Referitor la atmosfera din cadrul lotului, el mărturisea : „Mergem să cîștigăm acest meci. Nu facem un scop în sine să ciugulim un punct. Cel care merge la ciupeală se păcălește. Băieții sînt puși pe bătaie. Desigur, eu le voi întări această atitudine". Calculele hîrtiei ne arată că un rezultat egal ar menține în cursa de calificare ambele echipe, iar victoria uneia i-ar oferi un bonus decisiv. Totodată, cea care nu și-a spus încă nici primul cuvînt este Țara Galilor, care se va confrunta acasă pe 18 noiembrie cu Belgia.

Ca de obicei în ultimul timp, vineri, selecționabilii au fost oaspeții **„Clubului tricolorilor"**, constituit la ideea excelentului gazetar Vasile Căbulea. Manifestarea, organizată sub patronajul ziarului „Tineretul liber", în colaborare cu F.R.F. și Radioteleviziunea Română, începe să intre în tradiția pregătirii generale a jucătorilor, latura sa psihologică fiind principalul factor de sensibilizare și mobilizare a acestora. Dovezile de atașament din partea spectatorilor, îmbărbătările și urările de succes, dialogul liber și spontan cu sala, momentele de amuzament susținute de Alexandru Arșinel și George Mihăiță, reprizele muzicale oferite de folkiștii Mircea Vintilă și Vasile Șeicaru — toate acestea nu au făcut decît să contribuie la instaurarea unei atmosfere destinse în cadrul lotului și în același timp responsabile față de toți iubitorii fotbalului care așteaptă rezultate pe măsură. Un exemplu este edificator. „Olandezul" Gică Popescu, cel care își poate achiziționa o mașină de cîteva sute de mii de dolari, a fost sincer emoționat la scandările fierbinți și din inimă la aniversarea zilei sale de naștere, el împlinind 25 de ani. Îl felicităm și noi, dorind succes deplin formației noastre !

Documentare și prezentare
POMPILIU L. DUMITRESCU ■

În partidele disputate pînă în prezent, **România** a întrecut **Insulele Feroe** cu 7—0 și **Țara Galilor** cu 5—1, **Belgia** a obținut victorii atît acasă, cu **Cipru** (1—0), cît și în deplasare, cu **Insulele Feroe** (3—0) și cu **Ceho-Slovacia** (2—1), iar **Țara Galilor** și **Ceho-Slovacia** au surclasat cu 6—0, respectiv 4—0, **Insulele Feroe**, care au cedat pe teren propriu și cu **Cipru** (0—1).

Tot astăzi, are loc intîlnirea **Cipru — Țara Galilor**, în acest an urmînd să se mai desfășoare partidele : **România — Ceho-Slovacia** (14 noiembrie), **Țara Galilor — Belgia** (18 noiembrie) și **Cipru — România** (29 noiembrie).

Loturile celor două reprezentative pentru partida de azi

ROMÂNIA : Bogdan Stelea, Florin Alexandru Tene ; Dan Petrescu, Gheorghe Popescu, Gheorghe Mihali, Miodrag Belodedici, Emil Săndoi, Marius Cheregi, Tibor Selymesi ; Ioan Ovidiu Sabău, Ionuț Lupescu, Gheorghe Hagi, Pavel Badea, Dorinel Ionel Munteanu, Ilie Dumitrescu ; Marius Lăcătuș, Gavrilă Pele Balint, Tersinio Ionel Gane.

BELGIA : Preud'homme, Bodart ; Albert, Grün, Genaux, Medved, Smidts ; Boffin, Scifo, Staelens, Van der Elst, Walem ; Czerniatynski, Degryse, Bettagno, Wilmots.

1. BELGIA	3	3	0	0	6— 1	6
2. ROMÂNIA	2	2	0	0	12— 1	4
3. CEHO-SLOVACIA	2	1	0	1	5— 2	2
4. ȚARA GALILOR	2	1	0	1	7— 5	2
5. Cipru	2	1	0	1	1— 1	2
6. INSULELE FEROE	5	0	0	5	0—21	0

CE SPUN ZIARIȘTII

Pentru că tot am fost în campanie electorală, iar sondajele de opinie au abundat, la sfîrșitul săptămînii trecute l-am abordat și noi pe confrații într-ale gazetăriei privind șansele reprezentativei noastre în partida de la Bruxelles. Majoritatea dintre cei care au avut amabilitatea să ne răspundă au considerat că tricolorii vor face o figură frumoasă, 23 de pronosticuri înclinînd spre o remiză, (însă nici una albă !), belgienii fiind creditați cu victorie doar în 5 cazuri față de 11 selecționata României. Iată, deci, rezultatele finale prevăzute (Belgia—România) : **Gazeta sporturilor :** Eftimie Ionescu 1—1, Radu Urziceanu 2—2, Gheorghe Nicolaescu 1—1, Gheorghe Glisici 2—2, Gabriel Crețu 1—1 (indicînd ca autori ai golurilor pe Balint, respectiv Degryse) ; **Fotbal :** Ioan Chirilă 1—1 ; **Sportul românesc :** Elena Popa 1—1, Ion Predoșanu 1—1 ; **Fotbal plus :** Radu Timofte 2—1 ; **România liberă :** Marius Georgescu 0—1 ; **Tineretul liber :** Vasile Căbulea 2—2, Silviu Dumitrescu 1—1 ; **Adevărul :** Gabriel Arsene 2—2 ; **Curierul Național :** Dan Dumitrescu 1—2, Adrian Ionescu 1—1, Marian Vâlvoi 2—2 ; **Realitatea românească :** Gheorghe Cioranu 2—2 ; **Dreptatea :** Ioan Frâncu 1—1 ; **Azi :** Eugen Negrea 1—1 ; **Ora :** Ioana Țigănescu 0—3, Adrian Gavrilă 2—0 ; **Universul Bucureștilor ;** Horia Datcu 1—2 ; **Expres Magazin :** George Stanca 0—2 ; **Evenimentul zilei :** Cecilia Vasilescu 1—3, Gabriela Moroianu 1—1, Adrian Georgescu 1—1 ; **Rompres :** Vlad Ionescu 2—1 ; **Radio :** Adrian Fetecău 1—2 ; **Televiziune :** Ionel Stoica 2—2 ; Sorin Satmari 1—1, Bubu Sotir 1—2, Mișu Filip 1—1, actorul George Mihăiță 0—2, cîntăreții de muzică folk Mircea Vintilă 1—2 și Vasile Șeicaru 2—2, iar băiatul acestuia din urmă, Mihnea (12 ani) 0—1, Geo Andronescu 2—0, Ștefan Chirică (octogenar, vechi pronosportist) 1—1 ; **Flacăra :** subsemnatul 2—1 (din superstiție, ca să iasă invers !). S-au abținut actorul Colea Răutu („atunci cînd am indicat 3—1 cu Bulgaria, a ieșit pe dos și am pierdut calificarea") și Cristian Țopescu. Centralizînd, scorul de 1—1 apare de 15 ori, 2—2 de 8 ori, 1—2 de 5 ori, 0—1 și 0—2 de cîte două ori, 1—3 și 0—3 cîte o dată, 2—1 de 3 ori și 2—0 de 2 ori. Menționăm că ancheta nu are un caracter exhaustiv, datorită deplasării multor cronicari la partidele de fotbal din divizia A. Vom ține pumnii pentru tricolori și, nu doar din cavalerism, nu ne vom supăra dacă se va împlini chiar cel mai optimist pronostic, al colegei Ioana Țigănescu !

DE SUB PODUL GRANT

● Practic, cu același lot ca în sezonul precedent (cu noutăți doar Ungureanu și Țiră — primul, la a doua tinerețe fotbalistică, un exemplu de seriozitate în pregătire și joc, iar Fănel revenind într-adevăr la valoarea sa), alb-vișiniii se situează după 9 etape pe poziția a patra, talonînd îndeaproape pe Steaua, Dinamo și „U" Craiova. ● O schimbare evidentă s-a produs în maniera de abordare a jocurilor : de la sindromul de teamă pe care îl acuzau în special în întîlnirile disputate pe teren propriu, jucătorii manifestă în prezent încredere în posibilitățile lor țintind victoria, în primul rînd, chiar și cînd sînt în deplasare. Așa s-a întîmplat și la Timișoara, unde au condus cu 2—0 la pauză, iar gazdele au reușit egalarea in extremis. ● Conducerea tehnică are merite importante în găsirea tuturor soluțiilor adecvate pentru așezarea cît mai rațională pe posturi și imprimarea disciplinei tactice în funcție de adversar. ● Semnificative sînt, de exemplu, înlocuirile judicioase de jucători : în partida cu Electroputere, antrenorul principal și-a asumat un mare risc operînd ambele schimbări în min. 46, dar introducerea lui Goanță și a lui Rodin Voinea a dat altă configurație acțiunilor ofensive, Rapid cîștigînd pe merit. La fel, cu Sportul Studențesc, introdus în teren în min. 31, Caciureac avea să înscrie în min. 64 un gol splendid, asigurător pentru obținerea victoriei. ● În cele 3 etape „de foc" (cu Dinamo, Sportul și Poli) Rapid a lăsat o impresie plăcută atît prin aplombul evoluției de ansamblu cît și prin nivelul pregătirii fizice. Desigur, nu vom zice hop pînă nu am sărit. De altfel, dl. Mircea Rădulescu, subliniind progresul constant în randamentul echipei, aprecia că mai este de lucru pentru ca prestația din ambele reprize să fie bună. Am completa cu evitarea relaxării din finaluri, cînd s-a primit gol în min. 89 cu Sportul și în min. 87 cu Poli. ● Desigur, și nu în ultimul rînd, frumoasa comportare se datorează și sprijinului eficient al Ministerului Transporturilor, personal al domnului ministru Traian Băsescu, și al Regionalei C.F. București, reprezentată prin dl. Cristian Pălie, directorul general. Ca o constantă din partea acestor factori este seriozitatea între vorbă și faptă, caracteristică și conducerii U.F.C. Rapid, președintelui Mircea Pascu. ● Așa cum galeria noastră a fost totdeauna alături de reprezentativa națională, să urăm succes tricolorilor în dificila confruntare de la Bruxelles !

FANE RAPIDISTU ■

Pronostic FLACĂRA

CONCURSUL DIN 18 OCTOMBRIE

1. OȚELUL — SPORTUL STUDENȚESC: Oțelul nu strălucește, transferul lui Ion Viorel făcîndu-se resimțit în angrenajul echipei, iar studenții merg bine. Sugerăm: **1, X.**

2. F.C. BACĂU — CSM REȘIȚA: Reșițenii au pornit-o pe toboganul retrogradării, iar băcăuanii, după ultimele achiziții, au început să pîlpîie. Solist: **1.**

3. ATALANTA — TORINO: Bergamezii se chinuie acasă pentru victorie cu echipe mai slabe, iar torinezii sînt în formă. Indicăm: **X, 2.**

4. FOGGIA — GENOA: În această ediție, Foggia și-a subțiat lotul, dar nici Genoa nu mai este ce-a fost. Totuși: **1, X, 2.**

5. JUVENTUS — BRESCIA: Juve a avut un meci greu la Genoa în cupă, iar Brescia lui Lucescu s-a odihnit. Deci: **1, X.**

6. MILAN — LAZIO: Echipa din Roma este neînvinsă, dar atacul milanez merge fantastic. Propunem : **1.**

7. PARMA — ANCONA: Ancona a scos un surprinzător 4—4 în fieful genovez. Va mai repeta performanța? Noi credem că nu. În mod clar : **1.**

8. PESCARA — FIORENTINA: Ambele echipe vin după înfrîngeri la scor. Un meci deschis oricărui rezultat. La risc: **X.**

9. ROMA — INTER: Un veritabil derby al etapei. Își vor împărți oare cele două echipe punctele? Roma însă, trebuie să tragă ca să nu piardă contactul cu primul pluton. Să zicem: **1.**

10. SAMPDORIA — CAGLIARI: Meci fără probleme pentru genovezi. Cu siguranță: **1.**

11. UDINESE — NAPOLI: După usturătoarea înfrîngere acasă cu Juventus, napolitanii ar trebui să se reabiliteze. Oscilăm între **X și 2.**

12. CREMONESE — VERONA: Pînă în prezent echipa argentinianului Dezotti este pe podium, avînd 4 victorii la activ din 5 meciuri. Veronezii sînt încă oscilanți. Mergem cu: **1.**

13. PADOVA — BOLOGNA: Un meci echilibrat. Vor reuși bolognezii lui Turkiylmaz să se impună? Greu de spus. Propunem 1, X și... dacă aveți loc, chiar **2.**

ADRIAN MITU ■

DIETER LATTMANN:

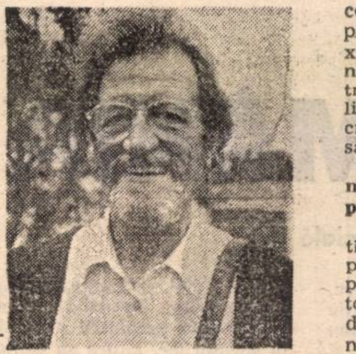

„Se trage astăzi cu arme germane!"

● La vîrsta de 66 ani, DIETER LATTMANN, cunoscut romancier german, preşedintele Uniunii scriitorilor în anii '60, membru al Parlamentului german vreme de 8 ani, admite că fiecare om îşi are limitele sale, pe care trebuie să le cunoască pentru a le putea depăşi şi consideră că nimic din ceea ce este omenesc nu-i e străin... politicii.

— Aţi acumulat o experienţă, domnule Lattmann, care vă îndreptăţeşte să răspundeţi la întrebarea: „Este bine pentru un scriitor să se amestece în viaţa politică?"

— Numai ca scriitor, n-aş fi avut niciodată ocazia să văd şi să cunosc atîtea situaţii şi conflicte. Rezultatul anilor în care am luat parte activ la viaţa politică au fost două cărţi: **„Singurătatea politicianului"** şi **„Politică fără dragoste"**. Sînt convins că pentru un artist nu e bine să stea prea mult cantonat în politică, după cum sînt la fel de convins că nu toţi artiştii sînt potriviţi pentru aşa ceva. Există autori care văd lumea numai prin ochii lor. Aceia trebuie să stea departe de politică. Politică să facă numai creatorul care are posibilitatea să se distanţeze de el însuşi.

— Totuşi, se pare că astăzi nimeni nu poate sta prea departe de politică.

— Cu siguranţă, nici un artist nu poate fi cu totul izolat, pentru că politica şi economia politică hotărăsc pentru noi toţi, dacă vom avea vremuri de pace sau de război. Vedeţi, noi, cei care trăim aici, în Germania, sîntem rezultatul celui de-al doilea război mondial.Generaţia mea a avut un vis: o Germanie care să nu mai ducă niciodată politica forţei. Cei de dinaintea noastră au adus prea multă nenorocire în lume. Dar iată că realitatea nu este conformă cu viziunea, pentru că puterea economicului şi a politicului au o uriaşă influenţă. Şi acum, oriunde se duc războaie în lume, există arme germane. Se trage astăzi cu arme germane!

— Noi sau vechi?

— Arme noi. A hotărît domnul Krupp după '45 că nu se vor mai produce niciodată arme, dar Germania — împreună cu Franţa, Anglia şi America — este de mult producătoare de arme. Ceea ce ştiu eu este că şi în Iugoslavia există arme germane în funcţiune, de ambele părţi. Aşa încît nu avem dreptul să afirmăm că nu luăm parte la nici un război.

— Răspunderea pentru această situaţie îi revine politicului, sau economicului?

— Asta a început în momentul în care Germania a fost despărţită.Eu m-am născut în Germania de Est, la Potsdam, dar am trăit în Vest. Am văzut foarte bine, în toţi aceşti ani, că Germania Federală a fost continuu influenţată de America. Politicienii noştri au ştiut că nu vom reuşi economic decît dacă aparţinem total de NATO —cu toate consecinţele. Am încercat în cartea mea, **„Fraţii"**, publicată în ambele părţi ale Germaniei, ajunsă la a şaptea ediţie, deci cea mai cunoscută carte pe cre am scris-o şi la a cărei continuare lucrez acum, să arăt tot ceea ce a însemnat despărţirea Germaniei. Pentru că eu cred că este de datoria scriitorilor să dea continuu semnale de alarmă asupra a ceea ce se întîmplă. Trebuie să fim cu toată forţa împotriva schimbării Constituţiei germane, pentru că acolo se spune foarte clar că niciodată un soldat german nu va mai pune piciorul în altă ţară.

— Dar, după cum afirmaţi, există arme germane!

— Da, cu toate că din gura politicienilor nu auzi decît că vrem pace. Aici, în Germania asta atît de bogată, trăim privilegiaţi pentru că sînt alţii în lume cumplit de săraci. Întrebarea mea este: se doreşte ocrotirea bunăstării din Vest, sau pacea în lume?

— Aveţi şi un răspuns?

— Continui să atrag atenţia, de cîte ori mi se oferă prilejul, că astăzi, cei care livrează arme, fie şi celor care se apără, riscă să dea naştere unor viitori agresori. Pentru că nu mai există fronturi clar delimitate, iar binele se amestecă cu răul. Politica a devenit o forţă concretă, se impune, te ia şi te aruncă fără să te poţi împotrivi. Ai, însă, datoria— ca scriitor — să vorbeşti, iar artiştii care pot influenţa viaţa politică nu trebuie să ezite. Desigur, nu e bine să devină politicieni pe viaţă, dar atîta vreme cît e nevoie de ei, au datoria să se sacrifice ca scriitori — pentru că este un sacrificiu — şi să ducă o politică activă. Cînd spun asta, mă gîndesc la Havel, dar şi la poeta dumneavoastră, Ana Blandiana, pe care am cunoscut-o. Vor avea ocazia să constate mai tîrziu, cum s-a întîmplat şi cu mine, că niciodată n-ar fi putut să cunoască viaţa mai bine. Şi atunci cînd scrii, trebuie să scrii despre ce ştii tu mai bine.

LIANA TATOS

Şomaj regal?

Chiar şi *familia regală britanică* are probleme financiare, regina întîmpinînd mari necazuri în ceea ce priveşte ridicarea listei sale civile. Parlamentul consideră că familia regală este plătită pentru imaginea pe care trebuie s-o creeze în lume, Marea Britanie oferind culori cît mai roz. Or, astăzi, atît în Camera Lorzilor, cît şi în Camera Comunelor, năzbîtiile sentimentale de tot felul ale copiilor Majestăţii Sale sînt privite reprobativ. Salariile achitate cu conştiinciozitate pînă acum familiei regale nu sînt de loc de lepădat. Regina primeşte, conform informaţiilor furnizate de revista „Le Figaro", 75 milioane de **franci, mama domniei sale** — figură extrem de populară în Anglia — 6 milioane, ducele de Edinburg — 3,5 milioane, şi prinţul de Walles — moştenitorul tronului — 20 de milioane. Ce se va întîmpla dacă Parlamentul se va arăta şi pe viitor nemulţumit de prestaţiile regale? *(Liana Tatos).*

Sateliţii spioni identifică două cetăţi antice

După războiul din Golf, fotografiile aeriene luate din sateliţi au intrat şi în atenţia oamenilor de ştiinţă. Surprizele n-au întîrziat să apară. Imaginile au relevat existenţa, în nisipurile din Yemen, a unor importante relicve arheologice. Aşa s-a ajuns la identificarea cetăţii antice *Ubar*. Extraordinara descoperire, avea să remarce şeful expediţiei, antropologul Juris Jarins, i-a constrîns pe istorici să redateze pentru anul 5000 înainte de Hristos începuturile comerţului cu tămîie.

Cea de a doua cetate, descoperită în Oman, este situată la nord-est de portul Salalah lîngă coasta Oceanului Indian. În această aşezare antică, conservată sub lespedea nisipurilor veşnice, arheologii au recunoscut cetatea *Saffar*, consemnată de geograful Claudiu Tolomeo în anul 100 era noastră. Cetatea controla întregul negoţ maritim de-a lungul coastei, în direcţia Mesopotamiei şi a actualului Yemen. S-a mai stabilit că Ubar n-a fost decît un avanpost comercial al Saffarei, aceasta din urmă depăşind-o cu mult prin importanţă politică şi economică.

E bun şi războiul la ceva.

Paraşutist la 93 de ani

Se numeşte Franz Braun, este vienez şi s-a născut la 2 decembrie 1898. Sportul practicat din copilărie i-a oţelit sănătatea şi i-a conservat tinereţea. Împreună cu instructorul de zbor, Matthias Wölfe, a realizat de curînd un tandem aeronautic, lansîndu-se cu paraşuta de la 2 500 metri. Căderea liberă a durat 27 secunde, cînd a atins o viteză de 180 kilometri la oră. „Ador căderea liberă de la mare înălţime", a declarat el înainte de zbor. Franz Braun este cel mai bătrîn paraşutist din lume. Dar el ne asigură că îşi va întrerupe antrenamentele de zbor abia la 95 de ani.

Un băiat de 12 ani îşi dă în judecată părinţii

Desfăşurarea acestui proces, unic în analele justiţiei mondiale, a avut loc într-o localitate din Florida. Un copil de 12 ani, Gregory Kingsley, a cerut să se despartă de părinţii săi legitimi pentru a deveni fiul adoptiv al unei alte familii. El şi-a pledat cauza cu îndîrjire, susţinînd că mama sa îl neglijează şi nu-i acordă afecţiunea aşteptată. Judecătorul Thomas Kirk a apreciat că micul Gregory are dreptate, hotărînd ca el să intre sub ocrotirea familiei Russ. În fotografie: copilul care a „divorţat" de mama sa.

Adevăr şi ficţiune

Hitlerjunge Salomon

În 1939, Polonia cade pradă tîrgului dintre Germania nazistă şi Rusia bolşevică. Ţara este împărţită în două. În zona ocupată de germani, evreii sînt internaţi în lagăre. Este şi cazul familiei *Perel*, din Lodz. Dar fiul lor, *Salomon*, izbuteşte să se refugieze în Rusia, unde este ajuns din urmă de marşul victorios al blindatelor germane. În contact cu soldaţii invadatori, evreul Salomon se prezintă drept german. Îl ajută în această privinţă şi faciesul său „arian" şi cunoaşterea limbii germane. Este primit cu simpatie şi în scurtă vreme devine Jupp, copilul-mascotă al unei divizii de tancuri. Aici este însă siluit de un sanitar homosexual şi riscă, împreună cu acesta, să ajungă în lagăr, deoarece legile naziste pedepsesc cu asprime inversiunile sexuale. În continuare, Jupp, alias Joseph, alias Salomon este trimis în Germania, la uzinele militarizate ale concernului Volkswagen, unde îmbracă uniforma de hitlerjunge şi primeşte o solidă educaţie fascistă.

Salomon Perel trăieşte şi azi şi este în vîrstă de 64 de ani. Aventura vieţii sale a fost anul trecut transpusă pe ecran de regizoarea poloneză Agnieszka Holland, în colaborare cu un studio francez. Episodul pervertirii sexuale a tînărului evreu a fost evitat, lăsîndu-se în schimb loc larg pentru dragostea acestuia cu o tînără nazistă. Filmul s-a bucurat de un mare succes în Statele Unite (unde, pentru autenticitatea atmosferei, a fost dublat în limba germană) şi a fost propus pentru premiul Oscar.

„În concurenţă cu tatăl meu"

Cu Iolanda, cea de a doua sa soţie, *Anthony Quinn* a adus pe lume trei băieţi. Unul din aceştia, *Lorenzo Quinn*, s-a dovedit a-i fi un demn urmaş, demonstrînd deopotrivă talent pentru actorie, pictură şi sculptură. În cercurile artistice americane este cotat ca un sculptor de mare viitor. La ora actuală, Lorenzo întreprinde un turneu prin Europa cu expoziţia sa itinerantă. Primul popas: Galeria „Corso" din Viena. „Tatăl meu, declară tînărul Quinn, este şi el pictor şi sculptor. Sînt nevoit să intru în competiţie cu el. Dar va fi o concurenţă plăcută".

Vaca milionară

Cei care au ocazia să urmărească emisiunile de televiziune din Austria, Germania şi Elveţia sînt nevoiţi să înghită pînă la saturaţie clipurile finanţate de concernul de produse zaharoase „Milke". Eroina principală este *vaca Schwalbe*, cea care trebuie să convingă spectatorii că tabletele de ciocolată sînt preparate cu lapte de cea mai bună calitate. Din revista Neue Kronen Zeitung aflăm că filmările au avut loc în localitatea Berner Oberland din Alpii austrieci, iar proprietarul patrupedului a încasat cîteva milioane de şilingi. Mai sîntem informaţi că mai multe studiouri de reclamă şi-au exprimat dorinţa de a o distribui pe Schwalbe în alte roluri de primadonă. Oricum, talentata Siemmenthal este sortită să moară de bătrîneţe.

BÎLCI ÎN TEATRU

„Fata şi moartea", conflict de interese

● De la o vreme, Teatrul „Nottara" pare un cazan în clocot, ce e gata să explodeze, tocmai acum, la început de stagiune. Dintr-o banală discuţie privind viitorul repertoriu, discuţie purtată cu directorul teatrului, domnul Victor Ernest Maşek, am realizat că se petrec lucruri neplăcute, în care sînt implicate nume de primă mărime ale scenei româneşti. Din respect pentru adevăr şi prestigiul vedetelor noastre de teatru, am încercat să merg pe firul poveştii pînă la capăt.

Mă mulţumesc să vă redau declaraţiile lor, fără nici un comentariu, invitîndu-vă să judecaţi singuri de partea cui se află dreptatea.

LIANA TATOS ■

VICTOR ERNEST MASEK:

„Vreau să mă plîng!"

Plîngerea mea este următoarea : eu am obţinut o piesă foarte bună, „Fata şi moartea" de Ariel Dorfman, care se joacă cu mult succes în Anglia, am planificat s-o pun, mi-am văzut şi oamenii — pe Dana Dogaru şi George Constantin. Cînd îi chem, însă, să le dau piesa, aflu cu stupoare că au promis, deja, să joace această piesă la teatrul particular al doamnei Seciu, care a obţinut piesa pe o cu totul altă cale. Desigur, Vali Seciu nu vrea să renunţe la spectacol şi o înţeleg, pentru că poate fi o „lovitură". Acum, eu sînt într-o situaţie ciudată : să nu pot să pun o piesă cu actorii mei, pentru că sînt angajaţi la teatrul particular. Atunci, ce este mai important ? Să asigurăm un repertoriu de prestigiu şi un succes de casă teatrului de unde ei îşi iau salariul şi unde au fundamentul care le permite să cocheteze ba cu filmul, ba cu particularii, ba cu TV-ul, sau să-i doară-n coate de teatrul unde ei lucrează şi să facă această piesă în altă parte ? Este, deci, un conflict de interese. Din respect faţă de doamna Seciu şi din dorinţa de a nu-i concura pe înşişi actorii mei — aş putea s-o fac, din interior, cu altă distribuţie — eu trebuie să renunţ, pentru că doamna Seciu nu renunţă. Numai că eu am grija unei trupe de 120 de oameni, cărora să le asigur salariul.

DANA DOGARU:

„Dacă e nevoie, ne dăm demisia! Dar mai bine să şi-o dea el!"

Cînd a venit la direcţia teatrului, l-am întîmpinat cu braţele deschise şi l-am rugat să facă un program de perspectivă a teatrului. N-a făcut absolut nimic. La fel ca mine gîndesc 90 la sută din oamenii teatrului. Eu nu joc nimic şi nici perspective nu am, atîta vreme cît în teatru e varza pe care a creat-o Maşek. N-am timp să stau după el. Mai am trei-patru ani şi îmbătrînesc. Vreau să joc ! Piesa „Fata şi moartea" o are în sertar din luna aprilie. N-a spus nimic despre punerea ei în scenă, decît după ce noi am început repetiţiile la Teatrul „Levant". Am fost fericită că piesa asta, absolut excepţională, va fi văzută de publicul românesc. O vedeţi pe Vali Seciu făcînd piraterie ? Să fim serioşi ! Cînd ai în mînă un asemenea text şi-l ţii într-un sertar cu lunile, cum a făcut Maşek, înseamnă că nu eşti bun pentru teatru. Acum ne învinuieşte că jucăm în altă parte. I-am spus că, dacă e nevoie, ne dăm demisia, pentru că ar fi lipsă de caracter s-o lăsăm pe Vali. Dar, cel mai potrivit ar fi să plece el. Ar fi cea mai elegantă soluţie pentru toată lumea şi asta ar salva teatrul, pe care l-a dus de rîpă.

VALERIA SECIU:

„E o mică tîlhărie de-a lor!..."

Afirmaţiile domnului Maşek mi se par revoltătoare ! „Fata şi moartea", piesa lui Ariel Dorfman, o am de un an de zile. Pentru că eu nu ştiu limba engleză, mi-a tradus-o Marica Beligan. Mi-a fost trimisă special, pentru a o juca eu. M-am gîndit, însă, că e mai bine s-o pun la Teatrul „Levant", iar în rolul feminin am văzut-o pe Dana Dogaru, alături de George Constantin. Cînd Maşek a primit piesa, pe cu totul alte căi, nu s-a gîndit o clipă la George sau la Dana. Asta e o minciună ! Mi se pare că era vorba de Dorin Varga, cred că el a adus textul, nu ştiu precis şi nici nu mă interesează... e o mică tîlhărie de-a lor. Cert este că am primit o scrisoare, cît se poate de oficială, de la domnul Maşek pe care o ţin la dispoziţia presei, în care recunoaşte că am prioritate şi mi se propune o colaborare, în care piesa să se joace pe scena de la „Nottara", cu actorii la care mă gîndisem eu înainte, care să fie plătiţi — ca şi restul de cheltuieli — de teatrul lor. Mi se cerea ca pe afiş să apară numele lui şi al meu, iar Teatrul „Levant" să primească un procent din încasări. Deşi mă descurc foarte greu, am refuzat propunerea. Ştiţi de ce ? Pentru că domnul Maşek are o teorie după care teatrele particulare nu au nici o şansă de supravieţuire, iar eu nu vreau să devin un argument al teoriei lui.

GEORGE CONSTANTIN:

„Mi-e ruşine de obrazul lui"

Domnul acesta este un mincinos şi un impotent artistic. Piesa aceasta a ajuns la Vali Seciu acum un an. Pe mine m-a sunat Dana Dogaru acum vreo două luni şi m-a întrebat dacă vreau să joc. Am citit-o, mi-a plăcut şi am acceptat, pentru că dacă n-aş mai fi avut nişte filme, aş bate bulevardele. De cînd a venit acest domn la direcţia teatrului eu nu joc nimic ! Din dragoste, din milă, mi-a dat Cornişteanu un rol în „Nora" şi atît ! Nici acum nu joc altceva. Începusem repetiţiile la Teatrul „Levant', cînd am aflat la „Nottara" că piesa a fost adusă de Dorel Varga, a zăcut o vreme pe la secretara literară şi pe urmă s-au gîndit s-o pună. Dar nu poate fi vorba de vreo concepţie de distribuţie, pentru că el nu ştie să facă aşa ceva. A tras cu urechea la ce se întîmplă şi neavînd nimic în repertoriu, aşteptînd ca un milog pe la colţuri, şi-a zis că poate să preia spectacolul la de-a gata. Valeria Seciu a refuzat propunerea, iar eu nu sînt un mitocan s-o las pe Vali după ce mi-am dat cuvîntul şi nici nu mă pot preta la un lucru hoţesc. Chiar azi m-a oprit — eu n-am nimic cu el — şi m-a firitisit, spunîndu-mi că din respect pentru mine a renunţat la piesă, iar acum constat că are plîngeri. Mi-e ruşine de obrazul lui !

Edith Cresson se îndreaptă spre Est

O dată rămasă fără postul de premier al Franţei, doamnei *Edith Cresson* nici nu i-a trecut prin minte să se apuce să-l vorbească de rău pe domnul François Mitterrand. Mult mai profitabil i s-a părut să se întoarcă în lumea afacerilor. Alături de un vechi şi fidel tovarăş de drum, Abel Farnoux, ea creează acum o societate ce se ocupă de conseierea întreprinderilor ce vor să se lanseze în străinătate. Prioritate au, în vederile doamnei Cresson, ţările estice, foste comuniste, cărora le întrezăreşte frumoase perspective pentru viitor. Un mare număr de întreprinderi din Franţa au şi intrat în contact cu ea, cerînd a fi înscrise în agenda sa de lucru. La loc de cinste se află preşedintele grupului Schneider, Didier Pineau-Valencienne, ce urmează să devină acţionarul noii societăţi.

LIANA TATOS ■

romexpo sa TIB '92

„Fără contacte nu se pot face contracte"

Cea mai importantă manifestare a comerțului și industriei din acest an o constituie a XVIII-a ediție a tradiționalului Tîrg Internațional București. Față de edițiile anterioare, organizatorii de la ROMEXPO S.A. se prezintă la un nivel foarte ridicat. Atît prin numărul mare de firme participante, cît și printr-o organizare cu mult peste nivelul cunoscut la noi. Dovadă este participarea masivă a firmelor puternice din țările dezvoltate cum sînt : Germania (150 firme), S.U.A., Italia, Austria, Anglia, Franța, Canada, Grecia etc. cu pavilioane proprii precum și, în premieră, Africa de Sud.

Așa cum ne declara dl Cojocaru, director general ROMEXPO S.A., și secretar general al Camerei de comerț și industrie a României : „organizarea unui tîrg de asemenea anvergură nu este deloc ușoară, iar această a XVIII-a ediție se anunță de pe acum o reușită. Este o ediție foarte bine populată, foarte bine echilibrată în sensul că, din circa 1050 de firme prezente, 500 sînt firme străine, 23 pavilioane naționale și 550 sînt firme românești, ceea ce reprezintă o echilibrare foarte bună. Dintre firmele românești, mare parte sînt cu capital mixt. Noi ne străduim să asigurăm un cadru cît mai adecvat pentru discuții, negocieri, contacte, pentru că, în fond și la urma urmei, tîrgurile internaționale au drept scop stabilirea de contacte și nu neapărat nevoie ca de la prima vedere să faci și contracte. Fără contacte nu se pot face contracte. Sîntem preocupați pentru ridicarea continuă a standardului Tîrgului, de aceea investim masiv, în trei luni am reușit să construim un pavilion nou, de 4 000 mp, care, prin amplasarea lui lîngă alte trei pavilioane, se creează un mic complex de 12 000 mp împreună. Am investit foarte mult și în îmbunătățirea și asfaltarea perimetrului Tîrgului, achiziționarea unei centrale telefonice, lucruri care conduc la ridicarea cît mai aproape de nivelul tîrgurilor internaționale".

Mai putem adăuga o securitate ridicată a standardelor printr-o protecție specială, poliție și pompieri, dar și prin funcționarea unei gărzi de pază a Tîrgului.

La startul ediției a XVIII-a a TIB '92, dorim mult succes atît firmelor participante cît și organizatorilor.

DAN MIRCEA POPA

Lotus
TEXACO
INTERAKO
TIB 92
COB
COB

Your Partner for Networking and Digital Communications

BlueRidge International

Blue Ridge International, *distribuitor autorizat al unor firme de prestigiu, va ofera solutia completa de echipamente* PC-AT *din stoc pentru*

RETELE DE CALCULATOARE SI COMUNICATII DATE

A-TRONIC
Quality from California

- AT286- 16Mhz
- AT386SX- 33Mhz
- AT386- 33/40Mhz
- AT486- 33Mhz

(+ imprimanta OKI ML183 - 9ace, 136 col.
+ imprimanta STAR LC24 -24 ace, 136 col)

HEWLETT PACKARD

- HP Personal Computers - Vectra Series
- HP LaserJet IIp+ , IIIp , III
- HP PaintJet XL Series - Colour Graphics Printers
- HP ScanJet IIc - Colour Scanner

CTX

Monitoare color SuperVGA :
- 14", 15", 17"
- Monosync , Multisync
- Full screen

LOGITECH

- Mouse 3-button -
- Track-ball Mouse
- Handy Scanner 256
- PhotoMan

GVC

- Modem / Fax Internal/External 9600bps
- Modem / Fax External Error Free 14400bps
- Modem / Fax External Error Free 32200 bps
- Modemuri radio +TNC

NOVELL

- NetWare 3.x 5, 10, 50, 100 utilizatori
- NetWare Communication Products
- Elemente de retele
- Cursuri de atestare CNE
- Proiectare de retele complexe

Pentru informatii contactati-ne prin
TEL :10.61.96/12.42.43 FAX: 12.08.64

Participare la TIB'92
in pavilion SUA si pavilion V

PUBLICAȚIILE Flacăra

Director general:
GEORGE ARION

S.C. S.A.
Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 17.60.10, 17.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 12.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; **Mapamond:** Ion D. Goia; **Realitatea imediată:** Dorin Gherghinescu, Roxana Paicu Manolescu, Maria Timuc, Ion Rusu; **Cultură:** Liana Tatos; **Eveniment:** Victor Niță, Cătălin Apostol; **Drepturile omului:** Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; **Foto:** Elena Ghera, Florin Ioniță; **Secretariat de redacție:** Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; **Corectură:** Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu. **Telefoane:** 2002 – secretariat director, 2558 – redactor șef, 2600 – eveniment, 2559 – drepturile omului, 2560 – cultură, știință; 2528 – fotoreportaj, 1453 – corectură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra Basarabiei

Flacăra BIS

ALMANAH „FLACĂRA"

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (17.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Săndoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Gabriel Milan Sava (17.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 17.48.91, fax 12.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

16 pagini – 25 lei

ULTIMA ORĂ

De-acum încolo, ciorba se va servi cu secera și ciocanul

Dl Mazilu acuză și se scuză

SE SPUNE DESPRE MINE CĂ AM FOST SECURIST, ANCHETATOR. SÎNT PURE INVENȚII ȘI CALOMNII.

pag. 4

GEPA

Calea
Dorobanților
nr. 111
București

un pic mai bine pentru dumneavoastră

Electro Center

• ȘTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII • POLEMICI •

Flacăra

• Fondată în 1911 • Nr. 42 • 21 — 27 X 1992 •

Mai avem medicamente gratuite !

Vă așteptăm la redacție.

pag. 10

Ion Iliescu și sărăcia ca virtute

Mai puțin norocos pe lumea asta decît colegul său de celebritate, Michael Jackson, președintele Iliescu locuiește cu chirie la stat, într-o locuință compusă din trei... apartamente. Modest domnu' președinte, nu ca alții, care locuiesc intr-o „apartanență" compusă din trei vile, cu coteț și ciine rău la poartă ! Tot modest și tot nenorocos președintele își intoarce buzunarele pe dos și le arată națiunii : canci ! (cer scuze, dar cuvînt mai potrivit cu ridicolul situației n-am găsit ; și nici nu mi-am propus să academizăm, că nu e cazul...). Cit despre vreo întreprindere profitabilă, cu scop lucrativ, care să aducă beneficii, nici nu incape vorba, deoarece domnul președinte pare a se fi ferit din naștere, ca dracul de tămiie, de așa ceva. Cu alte cuvinte, servești ori interesele poporului, ori propriile interese, de parcă ar fi lucruri, regnuri, specii la fel de imposibil de alăturat ca un plăvan din Drăgășani, de pildă, cu un omuleț verde cu trompă de consilier din constelația 61 Lebăda, a treia planetă pe stinga. Conform logicii prezidențiale de mai sus, dacă domnul Iliescu ar fi avut, să zic așa, o uzină de produs linii tehnologice de asamblat boutique-uri de vindut ace, brice și popice (și arșice), atunci, odată ales președinte, domnia sa ar fi trebuit să le calce în picioare cu sfîntă minie proletară, să facă totul zob și apoi, sărac lipit, să jure cu mina pe

(Continuare în pag. 3)

EUGEN CHIROVICI

ERIK, VIKINGUL DECONGELAT ÎN VIZITĂ LA BUCUREȘTI

• *Cum vede lumea de azi un bărbat născut acum 1200 ani*

pag. 15

LA SUCEAVA 100 DE DOLARI O ORĂ DE AMOR TOTAL

pag. 9

CRIMĂ CAMUFLATĂ LA PROCURATURA GENERALĂ.

pag. 11

VINDECARE MIRACULOASĂ

Pornind de la un raționament simplu, o profesoară învinge cancerul

pag. 12

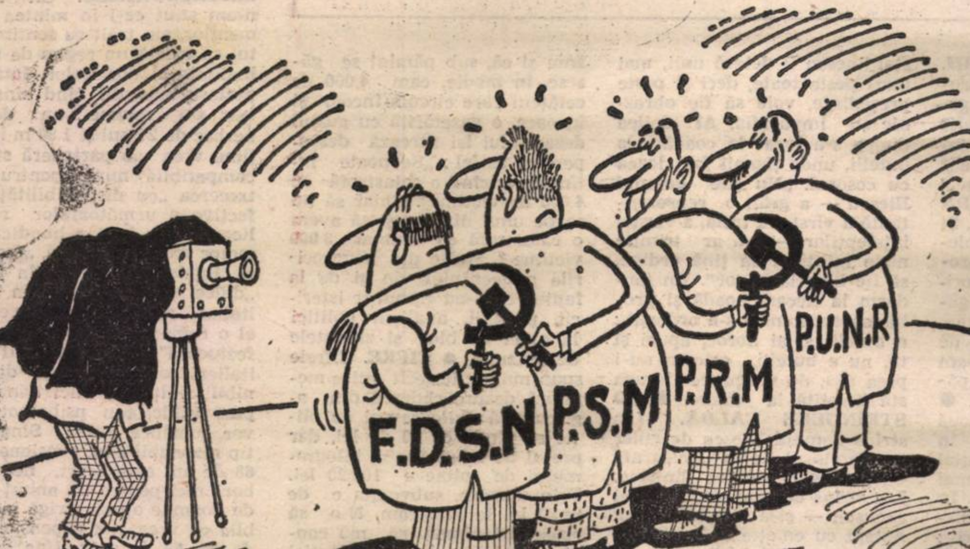

VIITORUL GUVERN DE LARGĂ DESCHIDERE NAȚIONALĂ

POLITICĂ

Cronica de trei minute

● Considerindu-se cîştigător al alegerilor de la 27 septembrie, F.D.S.N.-ul işi caută un prim-ministru. Ultimii doi întrebaţi dacă nu poftesc aşa ceva au fost prinţul Sturdza şi Ion Ţiriac ● Membrii C.C. (a se citi „Curtea Constituţională“) predau la universităţi particulare ● Duminica trecută s-a sărbătorit în bisericile catolice Ziua Mondială a Misiunilor, stringindu-se o serie de danii. Deoarece leii româneşti nu prea sînt buni afară, s-a decis ca pomenile în lei să fie folosite pentru a ridica o biserică la Mangalia. Mangalia de pe ţărmul Mării Negre... ● Tătarii din Dobrogea sar în sprijinul celor din Crimeea care prin anii '50 au fost lăsaţi fără hanat de un tătuc de la Moscova ● Societatea „Timişoara“ a dăruit o tonă de bronz necesar ridicării de statui închinate memoriei celor căzuţi în decembrie 1989 ● Săptămina aceasta vom cunoaşte pe cei doi preşedinţi ai camerelor parlamentului român. Ei sînt aleşi pe 4 ani. Bătălia va fi mare ● O altă Janne D'Arc în fiinţa puţină şi talentată muzical a celei cunoscute sub numele de O'Connor. Cel dezavuat de ea, însuşi Papa de la Roma, împlineşte 15 ani în scaunul Sfîntului Petru. Evenimentul va fi marcat şi în România ● Continuă disputa pro şi contra Canalului Dunăre—Bucureşti. Preşedintele REALES pare a fi foarte împotrivă ● Şoferii şi „Frăţia“ refuză orice colaborare cu exponenţii neocomunismului din actuala putere ● În legătură cu busturile celor trei dascăli ai proletariatului de pretutindeni, dl. T. Stolojan susţine că românul, aşa-i el, strîngător. Subscriem fără comentarii, votul a spus totul ● Va începe acţiunea de „radere“ a liderilor sindicali ? Dacă va fi cazul, masele largi populare vor face şi acest lucru. Deja o ligă de mineri din Transilvania a cerut suspendarea din funcţie a lui Bogdan Hossu, liderul Cartelului „Alfa“ ● Continuă traficul de benzină pe Dunăre. Vecinii noştri sîrbi, cu care noi nu ne-am războit niciodată, o duc tot mai prost, deşi încă mai au din miliardele de mărci, cîştigate de-a lungul anilor în Germania ca muncitori oaspeţi ● Rezerva de grîu nu va ajunge la Craiova nici chiar dacă pîinea se va cartela. După cum ştie orice şcolar, municipiul Craiova se găseşte într-un judeţ al marilor producţii de grîu. De ce nu-i grîu ? ● M.S. Regele Mihai n-a putut fi prezent la Alba Iulia, guvernul domnului Stolojan neacordîndu-i viză. Pleacă el domnul Stolojan la F.M.I... ● La Odessa, în Ucraina, s-a constituit un club al Mării Negre din care face parte şi primarul municipiului Constanţa ● Nava „Rostock“ rămîne pe Dunăre. Dacă n-ar exista motorina din rezervoare ar putea fi dinamitată şi gata. Dar e... greu de scos motorina. Ceva trebuie să fie imposibil şi în acest caz

EUGEN MIHAESCU

Zîmbeşte, mîine va fi mai rău

DICŢIONARUL MOMENTULUI

SAU CE POATE SĂ MEARGĂ RĂU NU MERGE BINE

Una din „Legile lui Murphy“ ar putea suna astfel : toată lumea a auzit de ele dar nimeni nu ştie exact ce conţin. Deşi cu unele raportări proprii lumii în care au fost create, „Legile lui Murphy“ au calitatea că par să se refere, orideciteori le reciteşti, la oameni pe care tocmai i-ai cunoscut sau la situaţii petrecute recent. Iată cîteva care pot fi foarte bine puse în relaţie cu viaţa pe care o ducem.

MASA ELECTORATULUI — „Populaţia planetei creşte continuu, în timp ce inteligenţa ei rămîne constantă“.

AI NOŞTRI, AI LOR... — „Să greşeşti este uman, dar să dai vina pe ceilalţi este şi mai uman“.

PERIOADA DE TRANZIŢIE — „Dacă ceva nu merge, ia un ciocan mai mare“.

CONVINGERI POLITICE — „Omul fără credinţă este ca peştele fără bicicletă“.

MINIŞTRII PE TERMEN REDUS — „Cînd habar n-ai la ce lucrezi, lucrează îngrijit“.

GHEORGHE FUNAR — „Oamenii se împart în două categorii : cei care-i împart pe oameni în două categorii şi cei care nu-i împart“.

SONDAJELE DE OPINIE — „Orice sondaj care indică 50% poate fi încadrat perfect în categoria 40—60%“.

SCHIMBARE FĂRĂ URĂ ŞI FĂRĂ RĂZBUNARE — „Iartă, dar ţine minte“.

CAMPANIA — „Oamenii acţionează raţional numai după ce toate celelalte posibilităţi au fost epuizate“.

PARTIDE POLITICE — „Prietenii vin şi pleacă, duşmanii rămîn şi se acumulează“.

URÎTELE DE LA TELEVIZIUNE — „Frumuseţea se opreşte la suprafaţa pielii, urîţenia merge pînă la oase“.

VICTOR SURDU — „Fiecare trebuie să creadă în ceva. Eu cred că mi-aş mai turna un pahar“.

THEODOR STOLOJAN — „Măsoară cu micrometrul, fă semn cu creta, taie cu toporul“.

PROGRAMUL ECONOMIC AL TRANZIŢIEI — „Găurile sînt numai de două feluri : cele care au diametrul mai mic decît e necesar şi cele care au diametrul bun, dar sînt plasate greşit“.

VASILE VĂCARU — „Experienţa creşte proporţional cu ceea ce ai distrus“.

PARTIDUL SOCIALIST AL MUNCII — „Drogurile sînt acele substanţe care injectate la şobolani conduc la noi rapoarte ştiinţifice“.

„Cel care zîmbeşte atunci cînd lucrurile merg prost, s-a gîndit deja pe cine să dea vina“.

PARTIDUL ROMÂNIA MARE — „Niciodată să nu dovedeşti ceva arătînd spre un nebun ; lumea s-ar putea să nu vadă diferenţa“.

CATASTROFA ECONOMICĂ — „Dacă anumite rezultate nu sînt conforme cu teoria, ele trebuie ignorate“.

TEHNICA VOTĂRII — „Dacă explici ceva atît de clar încît orice tont poate pricepe, se va găsi întotdeauna şi omul care să nu priceapă nimic“.

RĂZVAN THEODORESCU — „Vorbeştei cu autoritate, mai ales cînd rosteşti banalităţi“.

ION MÎNZATU — „Cea mai bună cale ca să fii luat drept o persoană importantă e să te ţii tot timpul alături de persoane importante“.

ALEXANDRU BÎRLĂDEANU — „Dacă-ţi păstrezi calmul cînd toţi ceilalţi şi-l pierd, înseamnă că nu ai înţeles problema“.

DAN MARŢIAN — „Progresul nu constă în înlocuirea unei teorii greşite cu una adevărată, ci cu una mai subtil greşită“.

ION I. BRĂTIANU — „Nu atribui răutăţii ceea ce poate fi explicat prin stupiditate“.

VIITORUL ROMÂNIEI — „Un plan bun astăzi este mai bun decît unul perfect mîine“.

PARLAMENTUL — „Dacă o problemă conduce la prea multe şedinţe, atunci şedinţele devin mai importante decît însăşi problema“.

ŢARA CONDUSĂ PRIN ORDONANŢE — „Atunci cînd nu este necesar să se ia o hotărîre, este necesar să nu se ia nici o hotărîre“.

INDEXĂRI — „Cheltuielile tind să crească pînă ajung egale cu veniturile“.

F.S.N. ŞI F.D.S.N. — „Pentru săritura în înălţime e mai bine să antrenezi un om care sare doi metri, decît doi oameni care sar fiecare cîte un metru“.

CONSILIERI PREZIDENŢIALI — „Într-o ierarhie, orice angajat tinde să fie promovat pînă la nivelul lui de incompetenţă“.

EXPERŢI INTERNAŢIONALI — „Expert poate fi oricine din afara oraşului“.

VICTOR A. STĂNCULESCU — „Legea de aur a unei societăţi e că cine are aurul face legea“.

AL. MIRONOV — „Orice este posibil, dacă nu ştii despre ce vorbeşti“.

DAN IOSIF — „Dacă părăseşti camera, rişti să fii ales“.

GHEORGHE DUMITRAŞCU — „Întotdeauna există şi o persoană care ştie tot ce se întîmplă. E persoana care trebuie dată neapărat afară“.

SCHIMBAREA GUVERNULUI — „Recrutarea personalului înseamnă triumful speranţei asupra adevărului“.

REVOLUŢIA DIN DECEMBRIE — „Căderea celor din vîrf se poate face şi pe orizontală“.

ION ILIESCU — PETRE ROMAN — „Durata unei căsnicii este invers proporţională cu durata petrecerii de nuntă“.

ZIARUL „DIMINEAŢA“ — „Cînd formezi un număr greşit nu sună niciodată ocupat“.

EMANUEL VALERIU — „Orice jucărie care se sparge poate fi folosită la spartul altor jucării“.

RODICA BECLEAN — „Zîmbeşte, mîine va fi mai rău“.

CORNELIUS ROŞIIANU — „Dacă te simţi bine, nu-ţi face griji. Trece şi asta“.

MIRCEA HAMZA — „Nimic nu arată atît de frumos cînd este privit de aproape ca atunci cînd este privit de departe“.

VIRGIL MĂGUREANU — „Istoria nu se repetă, dar istoricii da“.

CONVENŢIA DEMOCRATICĂ — „Expansiunea înseamnă complexitate, iar complexitatea duce la dezagregare“.

EVENIMENTE MARI...

● **AMERICA SNOBILIMII.** În Bucureşti, pe Calea Dorobanţi, funcţionează un magazin de carne. Numele e scris „americăneşte“, ca la mai toate dughenele cu pretenţii, dar ce-o fi însemnînd el, dracu' ştie, fiindcă JOHN CARN n-are cum să fie Ion Carne. Şi ca yankeizarea să fie completă, acest John Carn de Dorobanţi oferă onor cumpărătorilor : „Cotlete, vrăbioare, frigărui, păianjeni“. Se vede treaba că în patruzeci şi cinci de ani de supe de oase ne-am pierdut rafinamentul la „păianjeni a la John Carn“. ● **GURA INOCENTULUI.** Două dialoguri auzite la popor în turul al doilea prezidenţial mi-au lămurit tot ce-mi mai era neclar din logica masei. În autobuz, un om al muncii discuta cu un alt om al muncii : „Ce făcuşi, mă, aseară“, „Mă uitai şi eu la ăla de-i deteră voie să se ia de dom' Iliescu la televizor !“. Deci, asta a priceput clasa cea mai înaintată din democraţie, că lui Constantinescu îi deteră unii, mai mari peste toate, deci şi peste preşedinte, voie să fie obraznic cu împărăţia. Al doilea dialog s-a legat la coadă, la butelii, unde ţiganii fac legea cu cosorul. „Nu ştie domnul Iliescu — a grăit o reprezentantă a vîrstei a treia, a vîrstei înţelepţilor — că ar trimite nişte miliţieni să ţină ordine, să fie bine la popor“. Un jandarm la fiecare coadă şi problema economică s-a ordonat : e butelii şi ai noroc, apuci şi tu, nu e butelii, oricum nu-i prea rău, de vreme ce lumea stă liniştită la tăiere. ● **O STRÎNGERE CALDĂ.** L-a strîns domnul Iliescu de guler pe gazetarul de la „Telegraf“ — omul şi-a pierdut liniştea. L-a strîns de braţ pe Michael Jackson — şi-a pierdut vocea. Aştept cu emoţie să-i strîngă mîna senatorului Dumitraşcu ca marele incinerator să-şi piardă dosarul de colaborator. ● **ŞTIRE BOMBĂ.** Plecînd de la realitatea că există un risc mare de incendiu la metrou şi că, sub pămînt se găsesc, în medie, cam 4 000 de cetăţeni care circulă încolo şi încoace, o gazetăriţă cu gustul dezastrului îşi titrează descoperirea astfel : „Se poate întîmpla oricînd o catastrofă cu 4 000 de victime“. Chiar să nu scape unul din foc şi să avem o catastrofă cu numai 3 999 victime ? Multe din nenorocirile momentului vin şi de la faptul că s-au înmulţit istericii, profeţii, analiştii politici la nivel de bloc şi ziaristele de senzaţie. ● **CIFRE.** Cifrele spun mai mult decît orice metaforă despre căderea din agricultură : kilogramul de pîine se vinde cu 40 de lei, dar preţul de fabricaţie al kilogramului de pîine e 102,20 lei. Prin urmare, subvenţia e de 62,20 lei la kilogram. N-o să reuşească nimeni să mă convingă că distrugerea producţiei de grîu — cea mai mecanizată şi cea mai controlabilă dintre toate activităţile agricole ale statului — nu-i făcută dirijat. Polonezii măcar au avut decenţa să declare că li s-au redus datoriile, ca s-o lase mai încet cu agricultura. Altfel, unde ar exporta Piaţa Comună grîul care-i prisoseşte ? ● **MATRIMONIALE.** Cît timp n-am ştiut ce-i în mintea oamenilor, am trăit cu sentimentul că există un regim de normalitate al dorinţelor. Iată ce poftesc masculii cînd sînt liberi s-o exprime : un domn berbec de 27 ani şi 1,88 m înălţime vrea „o parteneră strict compatibilă“ numai pentru petrecerea „cu disponibilităţi afective a următoarelor revelioane“. Un italian handicapat motor vrea o româncă, „fecioară, înţelegătoare“ şi, în plus, „dulce, afectuoasă“. Un alt italian, de 69 de ani, vrea şi el o româncă de 40 „dulce, afectuoasă“. E remarcabil cîţi italieni perfecţi, bogaţi, disponibili, culţi (cu mici handicapuri psihice sau psihomotorii) vor românce dulci. Singurul tip rezonabil e un pensionar de 68 de ani care scurt, neavînd bani nici pentru un anunţ mai de doamne ajută, strigă în pu blic că vrea „tot o pensiona de fix 68 de ani“. Una de 6 îl poate deregla psihic. **UNUL,** care a fost lovit d tîrfă în cap cu oala de noa şi jefuit, declară la poliţi „sînii ei vibrau ca două

Ion Iliescu și sărăcia ca virtute

(Urmare din pag. 1)

Constituție că va fi un președinte absolut loial pentru toți năpăstuiții bietei Românii : cinstit, demn, devotat și fără cont in bancă. In aceeași logică, bietul Kennedy – că tot ii place domnului Iliescu să-l aducă mereu in discuție (cam sinistre gusturi, avind in vedere... in sfirșit...) – a fost un impostor, că era multimilionar și bine i-au făcut !

Dar haideți să punem punctul pe i.

Domnule Iliescu, e rușine să fii sărac. Așa cum e rușine să furi – și nu trebuie să furi ca să nu fii sărac, trebuie doar să muncești. Poți să fii sărac la douăzeci de ani, dar la șaizeci e incalificabil. Eu nu vă judec pe dumneavoastră, ferească-mă Dumnezeu, eu judec un principiu și o mentalitate, care, grație televiziunii, vor să constituie o pildă și un simbol neavenite pentru acest popor. E rușine ca, după o viață de muncă, să nu ai o casă a ta pe lumea asta. Este o dovadă de iresponsabilitate să nu ai un venit sigur, care să ajungă la copiii tăi și la cei ce rămin in urma ta, in cazul in care-ți cade mai cu nădejde o cărămidă in cap sau te calcă mai cu spor o mașină. Nu e o invenție românească, e o invenție omenească și noi, românii gindim la fel. De ce-și iubește și-și păzește țăranul pămintul ? Pentru că, dacă-l trăznește Dumnezeu pe cimp, le rămine copiilor și femeii sale, pămintul care-i hrănește. De ce își cultivă și-și păzesc postul muncitorul, funcționarul, intelectualul ? Pentru că el asigură, intr-o lume normală, o casă, o masă și un cont in bancă pentru familia sa. Contul in bancă este al tău, pensia „ți se dă", oricit ai spune că ți se cuvine. Nu e un titlu de glorie să muncești ca un sclav și la bătrinețe, să aștepți, cu cafeluța pregătită, poștașul binevoitor cu sarsanaua plină, e un titlu de glorie să muncești ca un sclav și să ai un cont cit mai rotund in bancă. Și, ca să inchei, de ce-și iubește și-și păzește patronul intreprinderea ? Nu cred că mai e nevoie de vreun comentariu.

Domnule Iliescu, ați muncit o viață intreagă, nimeni nu poate să conteste asta ; și, mai ales, ați avut o muncă grea – pentru că, dincolo de malițiozitate, nu-i ușor să spui zimbind „Să trăiți !" și să completezi in gind „Du-te-n... !". Faptul că nu aveți o casă este opțiunea dumneavoastră și nu cred că este un motiv de mindrie, dar vorba lui Vadim, „nu beghem, nu mestekem". Dar nu mai dați exemplu la televizor, nu mai otrăviți mințile oamenilor cu ideologia sărăciei și mizeriei. Invățați-i să stea pe propriile picioare.

Referitor la locuință, mă aflu, personal, in aceeași situație ingrată ca și dumneavoastră (mai puțin numărul... apartamentelor) și vinovatul, fiți sigur, nu sunteți dumneavoastră, nici Ceaușescu, nici Stalin, nici Marx. Sunt eu ! Dar eu gindesc altfel decit televizorul dumneavoastră și vă rog, totuși, să-mi permiteți un sfat : alegeți-vă o locuință și cumpărați-o din salariu. Ca simplu cetățean (vă amintiți expresia ?). Nu se va supăra nimeni. Și nu vă va acuza nimeni de corupție (ar fi absurd, Dumnezeule mare !). Dimpotrivă, veți da dovadă că ați ințeles, la senectute, dreapta rinduială pe pămint.

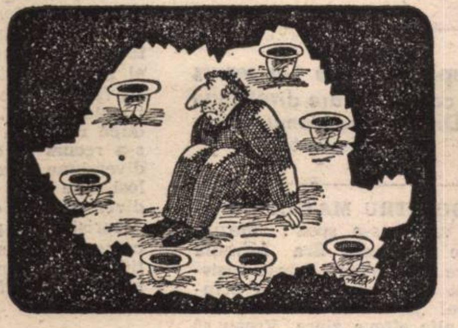

POLITICĂ

În exclusivitate

pentru revista „Flacăra"

VOM AVEA DIN NOU GREVĂ PE AEROPORTURI?

Sintem informați din surse autorizate că Federația sindicatelor Aeroportuare din România este hotărîtă să continue lupta sindicală pe toate căile legale, inclusiv greva, pînă la soluționarea revendicărilor care au stat la baza declanșării conflictului colectiv de muncă în data de 05.10. 1992.

Federația susține aplicarea proiectului de hotărîre privind modificarea H.G. 439/91 la toate categoriile de personal ale tuturor aeroporturilor din țară. Prin aceasta se asigură atît corelarea între categoriile de personal în cadrul regiilor aeroportuare, cît și între aeroporturi.

Astfel, se păstrează însăși esența H.G. 439/91, care prevede coeficienții de ierarhizare între clasele de salarizare. Totodată se evită aplicarea a două sisteme de salarizare diferite în cadrul aceleiași regii, fapt ce ar constitui o premieră absolută.

Se afirmă că „neaplicarea unitară a unui sistem de salarizare duce inevitabil la menținerea unei stări tensionale în rîndul personalului, cu urmări imprevizibile în desfășurarea activității specifice regiilor aeroportuare".

Se pare că deși se continuă lupta sindicală nimeni nu încearcă să elimine cauzele acesteia, fapt care va duce inevitabil la declanșarea GREVEI pe toate aeroporturile din țară, ca ultimă soluție și cu consecințe imprevizibile !

O grevă generală pe toate aeroporturile țării (cu excepția celui de la Otopeni) ar avea consecințe extrem de grave pentru economia și viața publică din România.

ARISTICĂ VĂDUVA ■

Guvernul României dat în judecată

„LIGA PENTRU APĂRAREA DREPTURILOR INGINERILOR CONSTRUCTORI ȘI ARHITECȚILOR DIN ROMÂNIA" constatînd că drepturile recunoscute, prin cutumă și lege, ale arhitecților și inginerilor constructori din ROMÂNIA au fost grav lezate prin prevederile Hotărîrii Guvernului României (HGR) 731/91 — privind atestarea tehnico-profesională a specialiștilor cu activitate în construcții — și ale Ordonanței Guvernului României nr. 25/1992 — privind calitatea în construcții — a chemat în judecată, in temeiul Legii Contenciosului Administrativ, Guvernul României și a cerut instanței de judecată să anuleze cele două acte juridice, întrucît ele, prin stipulările pe care le conțin, contravin prevederilor exprese ale Constituției României.

Prima ședință de judecată a avut loc la TRIBUNALUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI, în ziua de 13 octombrie 1992.

fore dumnezeiești". Tot ce mai poate spera poliția de la fraierii cu disponibil liric e să dea de un hoț de amfore care să explice la anchetă că „vibrau ca doi sîni dumnezeiești". Superb, cum ar zice iarăși Tatulici, singura chestie e că dumnezei cu sîni nu se cunosc. ● **ONOMASTICĂ.** Poate că s-a schimbat, totuși, ceva cu alegerile recente. Nu doar pentru că au dispărut Moiș, Vulpescu, I.I. Brătianu și Popa Tatu — îi compensează cu prisosință Păunescu și Vadim — ci pentru că din listele de groază ale numelor propuse de puzderia de partide veleitare s-au filtrat la vîrf nume care pot fi pronunțate fără jenă. Afli totuși și nume indicînd genealogii misterioase de tipul: Momanu, Zgondea, Partal, Baniță, Șomîcu, Gogoncea, Casapu, Răban, Fudulică, Fition, Tobă. O zi parlamentară cu luările lor de cuvînt ar aminti de anunțarea lotului unei echipe de campionat raional aparținînd unei fabrici de argăsit piei. ● **L'HUMANITE** este primul ziar francez care se oferă să-i ia domnului Iliescu un interviu foarte agitat referitor la neacordarea clauzei de către americani. Ca să ne fie limpede ce înseamnă, de fapt, refuzul Statelor Unite e mai bine să luăm în discuție nu calitatea polemicii din gazeta comuniștilor francezi, ci comentariul foarte direct al postului de radio german „Deutsche Welle" : „Refuzul Congresului S.U.A. este doar începutul. Organismele financiare internaționale se vor gîndi bine înainte de a acorda noi credite unei economii falimentare și fără perspective de însănătoșire".

Avem noi soluția românească la orice boicot imperialist : punem poliție să străjuie cozile și problema e pe jumătate rezolvată. Cealaltă jumătate — vorba lui nenea Iancu — o rezolvă dom' Mitică, că e bărbat bine.

TUDOR OCTAVIAN ■

EVENIMENTE MICI

CE SE ASCUNDE ÎN SPATELE CORPORAȚIEI „WORLD EMERGENCY RELIEF"?

Prin răspunsul nr. A 386 893, semnat de Secretarul de Stat al Californiei — Departamentul San Diego, March Fong Eu, ia ființă Corporația religioasă „World Emergency Relief", în data de 20 aprilie 1990. Sediul corporației se află în localitatea Carlsbad, California, 92018. Din art. VIII al statutului reținem obiectul de activitate : „Proprietatea acestei corporații este irevocabil destinată unor scopuri de bunăstare socială, în înțelesul Secțiunii 501 (c) 3 al Codului Intern de Venituri din 1954 și Secțiunii 23701 (d) din Codul de venituri și Taxe Californian. Nici o parte din venitul net sau din bunurile acestei corporații nu va intra vreodată în beneficiul vreunui director, funcționar sau membru al acesteia". Directorul corporației este dl. Joel MacCollam.

Plini de milă și compasiune pentru poporul român, cei de la „World Emergency Relief" fac diligențele necesare pentru a pune bazele unei filiale în România. Se pare că au apelat la cele mai înalte cercuri ale puterii anului 1991.

Președintele Iliescu propune, guvernul impune

Americanii aleg orașul Curtea de Argeș pentru filială. La Dosarul nr. 3, din 29.05.1991 al Judecătoriei Curtea de Argeș, se află atașate două „Proposed Letter" ale președintelui Ion Iliescu, ambele purtînd data de 23 aprilie 1991 ; una fiind către președintele corporației „World Emergency Relief", Dr. Joel MacCollam, cealaltă pentru Jeffrey Cotter de la „The M.E.G. Foundation", din Solvang-California. După ce îi mulțumește dlui MacCollam pentru interesul față de alegerea făcută, președintele subliniază că : **„Mi s-au adus, deja, la cunoștință, de citeva ori, planurile dvs. pe măsura desfășurării și munca dvs. are aprobarea mea entuziastă. (...). De asemenea, extind pentru dvs. autorizația din partea biroului meu ca organizației să i se permită să importe supplies (provizii, stocuri, credite, fonduri) și resurse pentru proiectele dvs. in țara noastră, cu statut de vamă liberă (...). Regret că nu vă pot intîlni la inceputul acestei luni, dar călătoria mea la Moscova implică o schimbare completă a tuturor intîlnirilor mele...".** În aceiași termeni „călduroși" îi mulțumește și dlui Jeffrey Cotter.

WORLD EMERGENCY RELIEF FUNCȚIONEAZĂ DUPĂ O LEGE DIN 1924

Prin Sentința civilă nr. 3, din 29.05.1991, Judecătoria

ION RUSU ■

(Continuare in pag. 5)

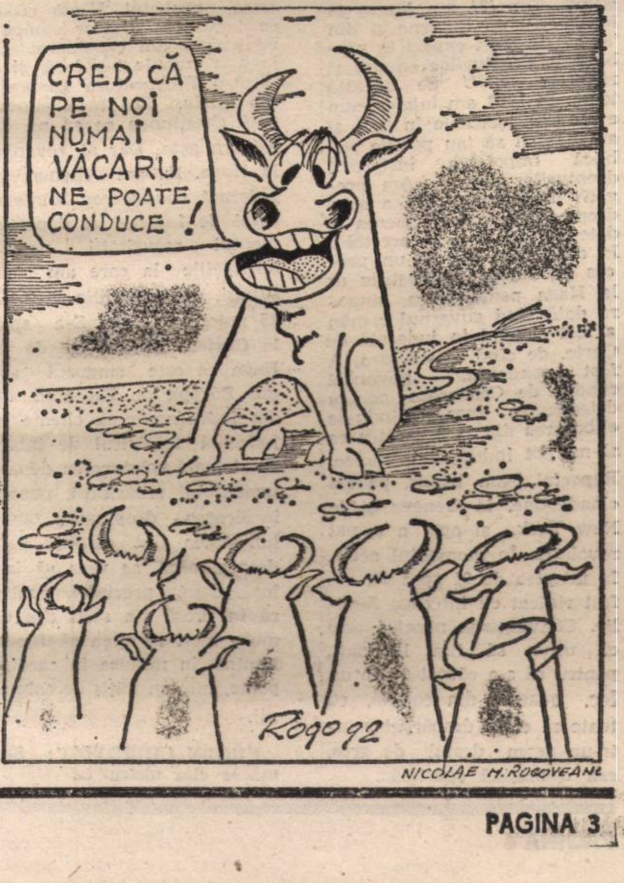
CRED CĂ PE NOI NUMAI VĂCARU NE POATE CONDUCE !
Rogo 92

NICOLAE H. ROGOVEANU

CONFERINTELE DE PRESĂ FLACĂRA

Dl Dumitru Mazilu acuză și se scuză:

S-a spus despre mine că am fost securist, anchetator. Sînt pure invenții și calomnii.

In ceasurile bune ale revoluției

LIVIU TIMBUS : Domnule Mazilu, în primul rînd cititorii noștri vor să vă cunoască.

DUMITRU MAZILU : M-am născut în Moldova, în județul Bacău, în comuna Letea. Tatăl meu era mecanic de locomotivă, mama casnică. Am terminat școala elementară la Bacău, după aceea am făcut Facultatea de Drept și am luat doctoratul la Cluj, în 1964. Apoi am avut diverse răspunderi ; în ’65 cînd a venit Ceaușescu la conducere am fost selectat să conduc școala Ministerului de Interne, care fusese ridicată la rang de învățămînt superior ; am condus-o foarte puțin, mai puțin de un an, am fost schimbat, atunci nu se pleca din muncă prin demisie, ci prin eliberare din funcție. Eram, însă, doctor în drept, eram cel mai tînăr și singurul atunci în România. Primul din România cu doctoratul luat tot în țară, și probabil că de aceea am fost numit acolo. După aceea am primit misiunea să conduc o comisie de cercetare a ilegalităților la Comitetul Central, la secția de justiție, șeful acestei comisii era Vasile Patilineț. Între timp am devenit conferențiar la Academia Ștefan Gheorghiu și la Facultatea de Drept și, începînd cu 1970, am primit postul de director științific al Institutului de Științe Politice și de Cercetare a Problemei Naționale (se crease atunci un institut). Din ’74 am lucrat la Ministerul de Externe și din ’83 am devenit expert în problemele drepturilor omului și raportor ONU pe această temă. În 1983 am înțeles cum evoluează lucrurile în țară și am hotărît să iau poziție publică împotriva încălcării drepturilor omului. Am pregătit un raport, care a avut drept consecință, reținerea și detenția, în formula arestului la domiciliu. A fost un proces la Curtea de Justiție de la Haga pentru asta, singura dată cînd guvernul român a fost chemat în judecată de Curte, de cînd există țara. A fost condamnat guvernul condus de Ceaușescu pentru detențiunea mea, cerîndu-se eliberarea din țară, pentru ca să-mi pot îndeplini misiunea. Raportul l-am trimis, pe căi clandestine, la Geneva și la New York, și apoi a urmat revoluția. În momentul acela, în noaptea de 21 spre 22, am fost ridicat cu întreaga familie. Convingerea noastră este că urma să fim lichidați, pentru că s-a căutat 6 ore un loc, auzeam din cabină, cu toate că eram despărțiți printr-un geam destul de gros, era o mașină specială...

VICTOR NIȚĂ : Îi știți pe cei care v-au arestat ? Persoane, nume ?

DUMITRU MAZILU : Nu știu cum îi cheamă. Dacă i-aș vedea, însă...

VICTOR NIȚĂ : Deci, nu pot fi judecați !

DUMITRU MAZILU : Au fost deja judecați. Cînd eu eram la Geneva, au primit 3 ani și jumătate.

VICTOR NIȚĂ : Mai sînt acum în închisoare ?

DUMITRU MAZILU : Nu, pentru că a fost un recurs. De curînd am citit hotărîrea judecătorească, de curiozitate, și sentința definitivă, și am aflat rezoluția. Deci, inițial, au fost condamnați la 3 ani jumătate șeful departamentului securității, adjuncții săi, și niște directori care au pregătit această acțiune. După aceea, la recurs, însă, s-a revenit și s-au stabilit niște pedepse, cu excepția șefului departamentului securității, la 3 ani. De ce la 3 ani ? Pentru că, pe baza unui decret-lege de amnistie din ’90, cine avea 3 ani putea să intre în grațiere.

VICTOR NIȚĂ : Indiferent de fapta comisă ?

DUMITRU MAZILU : Pentru fapte de acest gen nu se acorda, dar s-a aplicat ; au fost două decrete în acea perioadă. S-au gîndit lucrurile astea, probabil. N-am cerut eu judecarea acestor oameni, pentru că am considerat că justiția trebuie s-o facă, și a făcut-o Procuratura generală din oficiu. Era prea cunoscută chestiunea ca să nu ia măsura asta. Dar să revenim la Haga. Eu am chemat în judecată conducerea Ministerului de Interne și departamentul securității, pentru hărțuielile la care am fost supuși, eu și familia mea, la 25 noiembrie 1988. S-a spus la Curtea de Justiție de la Haga că este singurul caz din Europa de Est cînd un om îndrăznește să cheme în judecată ministrul de interne și toată conducerea departamentului securității, pentru încălcarea drepturilor omului. Astea sînt cîteva date despre mine, aș vrea să fac, însă, două precizări, pentru că în presă s-a scris așa de mult, încît aș vrea să facem lumină, în măsura în care se poate, într-un hățiș de calomnii.

EUGEN CHIROVICI : Sau măcar clar obscur !...

După Revoluție s-a recurs la cea mai mare diversiune Diversiunea comunistă și securistă.

DUMITRU MAZILU : Multă vreme s-a spus : Mazilu este securist. Era formula care s-a folosit foarte insistent după revoluție. În principal „România Liberă“, dar și alte cîteva ziare. Vreau să spun că legătura mea cu Ministerul de Interne a fost prin școala acestui minister, predînd la această școală. Mi s-a spus, s-au publicat și documente care sînt convins că sînt false, că am fost anchetator. N-am fost în viața mea. Trebuie să vă spun cu toată sinceritatea că dacă după ’65 eram solicitat să fac așa ceva, poate o făceam, de ce să vă spun că n-aș fi făcut-o ? Era o atmosferă care mie îmi dădea speranța unei schimbări, ’65—’68, și probabil acceptam așa ceva. Dar nu mi s-a propus asta. Mi s-a cerut să cercetez ilegalitățile, dar nu să fac o anchetă penală în sensul în care s-a publicat în presă. A doua precizare care mi se pare importantă, în ce mă privește, și o spun cu toată convingerea, ce-am făcut în Ministerul de Interne, socot că n-am făcut rău împotriva țării mele. Nici împotriva oamenilor, nici împotriva poporului meu. Întrebați, sînt sute, poate mii care mi-au ascultat expunerile, întotdeauna am promovat ideile de justiție, legalitate și dreptate. Am scris și cărți pe tema aceasta, cartea „Echitate și justiție“, am condamnat abuzurile săvîrșite în trecut, deci nu pot să-mi reproșez anumite lucruri în legătură cu aceasta. Mai mult, părerea mea este că, în general, n-avem voie să condamnăm o instituție doar pentru că membri ai acestei instituții au săvîrșit fapte grave împotriva poporului. După opinia mea, după revoluția din decembrie s-a recurs la cea mai mare diversiune care se poate folosi, pe care eu o numesc diversiunea comunistă și securistă. S-a pus eticheta pe oamenii care au fost în partid că sînt comuniști, ori cei mai mulți au fost doar membri de partid.

ALEXANDRU PĂSĂRIN : Domnule Mazilu, chiar nu ați aflat nici un nume al celor care v-au ridicat ?

DUMITRU MAZILU : Ba da. Păi sînt în sentința de judecată. Este vorba de dispoziția dată de Iulian Vlad, pusă în aplicare de gen. Stamatoiu, de un colonel Manea, alt colonel Mortoiu, sînt mai multe nume acolo. În sentință se vorbește despre 26 de oameni, care au venit în noaptea aceea, au blocat strada, se raportase conducerii superioare de partid și de stat că D. Mazilu conduce revoluția prin fiul său, care se află în piață. Ceea ce însă n-a rezultat cu claritate din analiza făcută de procuratură este cine m-a lovit pe mine, cine a lovit copilul, cine mi-a bătut soția. Sînt fapte violente, nu sînt în măsură să judec dacă pedeapsa este în raport cu fapta comisă, însă sînt foarte mirat.

LIVIU TIMBUS : Să revenim la problemele mai actuale.

Trăim într-o țară în care bogații exploatează 22 milioane de sclavi

DUMITRU MAZILU : În legătură cu asta, trebuie să fac mai multe sublinieri. Prima, că, după opinia mea, scopurile revoluției au fost deturnate. O spun cu toată răspunderea. Noi am sperat o viață demnă pentru toată lumea, și astăzi, la doi ani și opt luni de la revoluție s-a ajuns la popularizarea, pe de-o parte, a unor bogătani, un grup foarte restrîns, și la restul, de 22 milioane de sclavi ai acestor oameni. Cînd spun că revoluția a fost deturnată, am în vedere și această situație la care s-a ajuns pe trei căi : distrugerea deliberată a economiei românești. Atunci cînd un prim-ministru spune, după revoluție, că industria românească este o grămadă de fier vechi, a săvîrșit un act de sfidare a muncii unui întreg popor. Această industrie, croită mai bine sau mai puțin bine, a fost croită însă cu lacrimi și sînge. A doua chestiune importantă este distrugerea monedei naționale. Luați toate țările din est ; niciuna n-a ajuns la o asemenea cădere a monedei naționale ca România. Amintiți-vă ce spunea, însă, Rotschild : Dați-mi pîrghia financiară în mînă, să am controlul banului, și restul faceți voi, politica voastră nu mă interesează. Veți depinde de mine. Distrugerea monedei naționale eu o calific o crimă împotriva poporului acestei țări, iar criminalii trebuie pedepsiți. Iar a treia, care este legată de celelalte două, este chestiunea așa zisei reforme și privatizări. Nu e vorba de reformă, în fond este vorba de încununarea unui proces de distrugere și preluare treptată a acestei economii. Am fost în străinătate luna trecută, citeam pe paginile ziarelor străine, ce întreprinderi vinde, scoate la licitație, Agenția Națională de Privatizare. Dar de ce nu se publică în România ? Domnilor, cînd am spus cei trei factori, am în vedere coaliția monstruoasă care atentează împotriva poporului român, care a fost organizată din afară și din interior împotriva țării.

LIVIU TIMBUS : Ce e de făcut ?

Am făcut afaceri cu scăpătații din Occident. Avem nevoie de cooperare cu elita occidentală

DUMITRU MAZILU : Convingerea mea este că dacă va continua acest proces de distrugere și preluare deliberată a economiei, vom ajunge la tensiuni sociale foarte grave, la confruntări, aș putea să spun. Pentru că totuși, în țara aceasta, asta n-o spun eu, o spunea Vladimirescu, românul trebuie să fie stăpîn. Patria e norodul, și nu tagma jefuitorilor, dar noi treptat, n-o să mai fim stăpîni în țara noastră. Jefuitorii ăștia, din interior pentru cîteva sute de dolari, din exterior, pentru mari interese, pătrund aici și acționează. Revin la chestiunea de fond : s-au făcut afaceri după revoluție oneroase, în folosul cîtorva persoane. Problema este că s-au făcut afaceri cu scăpătați din occident. Domnilor, noi avem nevoie de cooperare tehnică, de asistență tehnică, dar din partea elitei occidentale, din partea oamenilor serioși, a celor care acceptă competiția loială, care vor să ajute la progresul economic al unei țări, și nu faci afaceri cu indivizi scăpătați acolo care vor ca prin furtul din țara noastră să revină, să se repună pe picioare.

La lumina zilei

DEZVĂLUIRI

Cazul Andrei Frumușanu

ASASINII PRINTRE NOI

„Asasinii copilului nostru există, sînt liberi !"

Mercenarii mineriadelor sînt teroriștii din '89?

Au trecut și aceste alegeri și, după cum se poate vedea, ele n-au adus nimic nou. Privind noua scenă politică, nu putem constata decît faptul că singurele schimbări sînt cele dezolante. În aceste condiții, sutele de dosare ce cuprind crimele și violențele ce-au avut loc în acești aproape trei ani vor rămîne, se pare, ca și pînă acum, închise. Și asta pentru că, după părerea multora, autorii morali ai acestor orori sînt chiar realeșii.

Printre toate acestea se află și faimosul dosar ce conține cazul „Aurica Crăiniceanu și Andrei Frumușanu", ambii uciși bestial în Piața Victoriei pe data de 25 septembrie 1991. Cazul este teoretic încheiat. Se știe cum arată asasinul — solid, 1,80 înălțime, față de brută — se știe ce grad are — mai mare decît cel de căpitan — se știe numărul unității sale. Singura problemă este că nu se poate ajunge la el. Cineva are interesul să-l ascundă, să șteargă orice urmă ce-ar duce la descoperirea lui. Din unitatea respectivă, la data cercetărilor, lipseau din depozitul cu muniții aproximativ 10—12 cartușe de semnalizare. Cele două victime au fost împușcate cu rachetele purtătoare (a[illegible]aj) ale acestor cartușe. Pentru ca impactul cu corpul uman să fie mortal. Este vorba, așadar, de crimă cu premeditare, iar infracțiunea se încadrează la articolul 176 litera b din Codul Penal, numindu-se omor deosebit de grav. Mai nou, din surse confidențiale, aflăm că mai marii unității respective au trecut la o amplă operațiune de șmirgheluire a numerelor de inventar de pe cartușe. Aceasta pentru a împiedica mersul anchetei. În acest caz, inventarierea nu se poate face decît pe bază de documente. Dar cum să aibă acces procuratura la aceste documente cînd dl. cpt. Surdescu este tratat cu cea mai mare indiferență, de către toate acele organe (M.I., S.R.I., Jandarmerie), care ar trebui să-l sprijine. Tot din surse confidențiale mai aflăm că descoperirea asasinului și aducerea lui în boxa acuzaților ar putea scoate la iveală informații incredibile cu privire la implicarea Puterii în cele două mari mineriade. Și nu numai atît. Ar putea aduce un pic de lumină și în obsedantul caz al teroriștilor din decembrie '89.

Cucuveaua nesimțită

Cu trei zile înaintea turului doi al prezidențialelor, pe cînd candidatul Ion Iliescu își pregătea discursurile pe care avea să le rostească surîzător în fața națiunii, dl. Ivan Fisher, cercetător la Amnesty International, originar din Anglia, ne-a vizitat țara spre a se ocupa de trei probleme distincte (fac un pustiu de bine S.R.I.-ului, ca să nu se mai ostenească să afle, dacă nu cumva deja știe tot) : cele două mineriade, suspectul accident aviatic din august '91 și agresarea a trei ziariști români. Chiar și domnia-sa și-a exprimat convingerea că aceste trei mari enigme vor rămîne nedezlegate dacă Ion Iliescu va fi reales.

Dl. Fisher a încercat să ia legătura cu procurorul Surdescu. I s-a spus însă că se află plecat în „vacanță". Dl. Frumușanu afirmă că procurorul ar fi avut ordin să nu intre în concediu pînă nu rezolvă dosarul cu pricina. Să fi încălcat oare dl. căpitan acest ordin ?

O a doua tentativă a dlui Fisher a fost cea de a pătrunde la președinție. Poarta Cotroceniului i s-a închis în nas, explicîndu-i-se că dl. Iliescu se află în campanie electorală, neavînd timp pentru asemenea discuții. Singurii interlocutori disponibili au fost părinții lui Andrei. Întrebările au fost două : 1. Dacă familia îndoliată a avut de suferit din punct de vedere social, economic sau politic. 2. Dacă președintele și guvernul s-au interesat de acest caz și de situația lor în general.

În vara acestui an soții Frumușanu au fost agresați în Piața Victoriei, în timp ce aprindeau o lumînare la crucea lui Andrei, de către un individ solid, îmbrăcat bine, la costum. Tot în acea perioadă au primit apeluri telefonice prin care erau amenințați. Președinția și guvernul n-au avut nici cea mai vagă intenție de a se interesa de soarta acestor doi oameni. Cam acestea ar fi, în rezumat, răspunsurile la aceste două întrebări. Dl. Fisher a părăsit dezolat țara, promițînd că va reveni peste două-trei luni. Așadar, acest caz a intrat în atenția Amnesty International. Mai devreme nu s-ar fi putut deoarece în regulamentul acestei organizații se prevede ca orice cercetare să înceapă doar după nouă luni de la data incidentului.

Vinovați sînt victimele

Într-un recent interviu acordat de dl. Ion Iliescu, domnia-sa rostește roșu de furie o întrebare de-a dreptul stupefiantă : „ce căuta studentul Frumușanu acolo ?" (în Piața Victoriei — n.n.). Deci vina nu-i a Puterii, nici a USPP-ului, nici a MI-ului, nici a SRI-ului, ci chiar a victimelor. Îi răspundem noi dlui președinte a celor 61 la sută din români.

Andrei Frumușanu a plecat de acasă însoțit de prietenul său Petrișor Nițulescu. Nu știau ce se petrece în oraș, vroiau să ajungă în Piața Unirii pentru a scoate niște bani de la C.E.C. Pentru asta însă, trebuia schimbat metroul în Piața Victoriei. Acolo, văzînd fumăraie și lume agitată, s-au oprit pentru a vedea ce se întîmplă. Au ieșit afară pe scările dinspre blocul TAROM. Deci vizavi de sediul guvernului. Deci vizavi de grupul de demonstranți (mineri) turbulenți. Două-trei minute de curiozitate l-au costat viața. Firește, această absurdă întrebare s-ar potrivi și în cazul Auricăi Crăiniceanu. Era împreună cu soțul ei, Viorel. Făcuseră cumpărături în Piața Unirii și coborîseră din metrou în Piața Victoriei. Se îndreptau grăbiți către Centrul de Hematologie din str. Felix, pentru niște analize. La numai cîteva secunde după ieșirea din stația de metrou, Aurica a fost împușcată în hemitoracele drept, murind în chinuri cumplite a doua zi la Spitalul Municipal.

Asta căutau cei doi tineri în Piața Victoriei. Erau simpli pietoni. Reamintim că distanța dintre locul în care au căzut victimele și grupul de mineri era suficient de mare pentru ca ținta să nu fie greșită. În încheiere se cuvine să adresăm și noi o întrebare : ce căutau minerii la acea dată în București ? Ce căutau minerii la București în 13—15 iunie ? Întrebările acestea vor rămîne, desigur, retorice, pentru încă cel puțin patru ani.

În loc de epilog

În timp ce dl Iliescu își sărbătorea victoria în alegeri, părinții lui Andrei își plîngeau unicul lor fiu. Se împlinea un an de cînd a fost ucis. Pentru Ion Iliescu se împlinea un an de cînd s-a debarasat de un guvern. Atît.

CĂTĂLIN APOSTOL

Promettre c'est noble...

Ce se ascunde în spatele Corporației „World Emergency Relief"?

(Urmare din pag. 3)

orașului Curtea de Argeș admite cererea corporației, în baza articolelor 3; 7; 66 și 68 din Legea nr. 21/1924, de a înființa filiala **„World Emergency Relief — Geographical Target Development"**, cu sediul în B-dul Basarabilor nr. 25. Partea americană a fost reprezentată de Robert McIntyre (director al proiectului international), iar partea română de localnicul Ioan Tarța (director al proiectului român). Lista obiectivelor proiectului „World..." este destul de îndrăzneț : Sănătate (un aparat de dializă la Spitalul orășenesc, asistență la Sanatoriul TBC din Valea Iașului, cabinete stomatologice particulare, o ambulanță). **Dezvoltare socială** (proiect de înfrumusețare a orașului, pictura la „Sf. Nicolae" etc.) : **Asisten[illegible]cială** (asistență la Școala de orfani, cantine pentru săraci, iluminarea orașului etc.); **Economie** (Asociația fermierilor, Camera de dezvoltare pentru afaceri, extinderea fabricației la întreprinderea de conserve Băiculești, studiu de evaluare agronomică pentru județul Argeș etc.); **Studiu de poluare ; Politic** (program de schimburi și corespondență, program de studiu politic pentru Consiliul orășenesc).

De la intenții, la realizări

Cîteva dintre obiective au termen de începere data de 15.05.1991, deci cînd nu fusese înregistrată oficial la Judecătoria Curtea de Argeș ! Cei din Procuratura Locală din Curtea de Argeș cred că, pînă la urmă, se va transforma într-un... SRL. Discutînd cu primarul localității, dl. C-tin Ghigheanu, am aflat că angajamentele celor de la „World..." s-au materializat prin : asfaltarea orașului, prin alocarea a 500 mii lei în toamna 1991 (B-dul Basarabilor) ; iluminatul stradal, prin alocarea a 332 000,75 lei ; înființarea a două cabinete stomatologice private (care, de fapt este unul singur !) și dotarea lor ; cursul de management (toamna 1991 — primăvara 1992) ținut la primărie, cînd s-a folosit calculatorul primăriei, o sală de cursuri a primăriei, combustibilul termic al primăriei și pentru toate acestea au plătit doar 6 000 lei/lună ! ; o Cameră a fermierilor (în perioada 12—15 august a.c. s-a organizat un „Tîrg al fermierilor" la care au participat : primul ministru, ministrul Agriculturii, ministrul Turismului și Comerțului, ambasadorul SUA etc.) ; au adus cărți în limba engleză (religioase) care n-au fost cerute de populație și care au luat drumul către topitoria din Zărnești, iar banii rezultați au fost vărsați în contul unei Agenții edilitar-gospodărești, înființată de actualul primar în perioada CPUN-ului !.

La capitolul promisiuni rămase doar pe hîrtie : **n-au înființat cantine pentru săraci ; n-au dat echipament de birou pentru primărie ; proiectul noii piețe a fost elaborat de către primăria locală și nu de corporație ! ; nu s-a deschis lăptăria zonală ; n-au adus aparat de dializă la Spitalul orășenesc, ci un centigraf (care nu-și are rostul acolo) ; nu au dat spitalului ambulanță ; planningul familial s-a discutat, în data de 7 octombrie a.c., la Direcția Sanitară județeană și nu de „World..." ; n-au înființat farmacie particulară în oraș ; asistența la Sanatoriul TBC Valea Iașului a constat în biscuiți stricați, periuțe de dinți, genți din plastic și îmbrăcăminte uzată ; nu au dat nici un leu pentru pictura la „Sf. Nicolae" ; n-au întocmit „Programul de studiu politic pentru Consiliul orășenesc" (de notă că „World...", fiind o organizație religioasă „Non-profit", ține să dea și lecții de politică, ceea ce este o aberație și imixtiune în problemele locale ! ? !).**

Mai reținem că în data de 15 august a.c., directorul Ioan Tarta primește, prin fax, o scrisoare din partea lui Joel MacCollam, unde i se cere să facă demersurile necesare pentru noua titulatură a firmei, adică „World Care International". În Dosarul nr. 11/PJ/31.08.1992, pe cererea către președintele Judecătoriei apare un fals, în sensul că pentru persoana desemnată de Robert Mc Intyre, procurator Kevin R. Hagen, semnează... un român !

EXTERNE

Luptă pentru putere la Moscova

Noile dezvăluiri cu privire la „masacrul de la Katyn" sunt, firește, interesante și prin ele insele. Am văzut cu toții pe ecranele televizoarelor iscălitura mare a tătucului prin care el trimitea la moarte pe cei 15 000 de ofițeri polonezi internați în diferite lagăre din Rusia după ce armata sovietică a invadat Polonia în 1939. Mulți dintre ofițeri erau rezerviști, in civilie profesori, medici, oameni de știință, avocați, adică elita intelectualității poloneze. Ucigindu-i pe aceștia, le-a fost ușor sovieticilor să pună, după război, in posturile-cheie din Polonia oameni devotați lor. Polonezii vor putea acum să-și plingă morții in mai mare cunoștință de cauză, iar rușii, autoadmirindu-se pentru „curajul" de-a spune adevărul pină la capăt, se vor simți poate mai ușurați sufletește, ca după spovedanie.

Însă adevăratul interes al resurecției afacerii Katyn vine din contextul politic in care ea a avut loc. Emisarul lui Boris Elțin a inminat cópii de pe aceste documente președintelui polonez Lech Walesa, in timp ce purtătorul de cuvint al tătucului de acum al Rusiei arăta că actele au fost găsite intr-un dosar secret aflat in arhiva personală a lui Gorbaciov, in timpul încercării de puci din august 1991. Ele dovedesc, a afirmat purtătorul de cuvint, că Gorbaciov a știut in tot timpul mandatului său de secretar general care este adevărul despre Katyn, dar abia in martie 1990 a recunoscut că nu nemții, ci poliția secretă a lui Stalin a comis crima. Dar documentele propriu-zise tot nu le-a dat la iveală. Ele devin cunoscute abia astăzi.

După cum era de așteptat, Mihail Gorbaciov a contraatacat. El a susținut că a luat cunoștință de documentele respective cu foarte puțin timp înainte de a demisiona din postul de președinte și că deci n-a mai avut cind să le facă cunoscute. Obligația ii revenea lui Boris Elțin, care insă le-a ținut el sub cheie vreme de mai multe luni de zile, pentru a le scoate la lumină abia acum, ca element al unui „complot politic" menit a-l intimida pe el, pe Gorbaciov.

Spusele fostului lider nu sunt lipsite de temei. El știe foarte bine care este situația în capitala Rusiei și ce frămintări politice au loc acolo. In momentul de față se pare că și capacitățile politice ale lui Elțin, și talentele lui de seducție populistă, s-au epuizat. Dificultățile tot mai mari cu care se confruntă guvernarea Elțin pot isca ideea inlocuirii lui. Cu cine ? Singura alternativă Gorby insuși.

Se intimplă așa avind în vedere cu ce țară și cu ce lume avem de-a face. Un proverb chinez spune că dacă bagi pe cineva intr-un bostan și-l ții o vreme acolo, el va lua vrind-nevrind forma bostanului, și după ce-l scoți nu va mai merge, ci se va da de-a dura. Șaptezeci de ani de bolșevism au lăsat urme adinci. De influența nefastă a sistemului n-au scăpat nici cei mai buni. Intrucit în fosta u.r.s.s. – ca, de altfel, în toate țările comuniste – opoziția s-a manifestat doar prin intelectuali dizidenți, o rasă cu adevărat nouă de politicieni nu va putea apărea mai devreme de 8–10 ani. In consecință, lupta pentru putere se dă tot intre vechi comuniști – deocamdată, fosta u.r.s.s. atita poate oferi. Încă mult timp de aici inainte bătăliile se vor purta „in familie", fie între „reformatori" și „conservatori" (cei care oftează după vremurile și rinduielile staliniste), fie in interiorul taberei reformatorilor.

Iată de ce in condițiile in care situația lui Elțin se șubrezește tot mai tare, singurul scenariu care s-ar potrivi ar fi cel georgian. Deci, după cum acolo a fost jos cu Gazahurdia ca să-l punem din nou in frunte pe fostul prim-secretar Eduard Șevardnadze, la Moscova ar putea fi jos cu Elțin ca să-l readucem pe Gorbaciov. Și constelația ar putea fi roșie de tot, in ea strălucind acum alde Kravciuk, Snegur, Hazbulatov și alții. Este de presupus că Elțin, folosind toate mijloacele, vrea să-l termine pe Gorby inainte ca problema schimbării de gardă la Kremlin să se pună in mod deschis și cu acuitate. Dacă operațiunea reușește, Elțin scapă de principalul lui concurent.

ION D. GOIA

S-A ÎNTORS MAȘINA LUMII

OCCIDENTUL SI INTERESUL FATA DE FOSTA U.R.S.S.

„Occidentul a pierdut în mare măsură interesul față de evenimentele din fosta Uniune Sovietică" – ne asigură corespondentul la Moscova al lui „Financial Times". După ce enumeră citeva din cauzele acestei presupuse de el pierderi de interes (frămintările și contradicțiile din cadrul Comunității Europene, lupta electorală din S.U.A., recesiunea economică japoneză și disputa Kurilelor, dificultățile germane provenind din costul ridicat al reunificării ș.a.), ziaristul englez scrie : „Prin urmare, politica față de Rusia se va face fără mare entuziasm și investiții de mijloace. Ceea ce nu este decît un aspect al problemei. Reformele rusești avansează cu mare greutate. B. Elțin, E. Gaidar și echipa sa întîmpină o opoziție marcantă față de planurile lor. Nu este surprinzător, intrucit realizarea acestor planuri duce la pierderea puterii de către numeroși oameni influenți și, în perspectivă apropiată, va înrăutăți starea economică a păturilor largi ale populației. Este încă prematur să se spună că strategia aplicării reformelor pe baza ajutorului occidental s-a prăbușit. Dar un asemenea pericol există. În Rusia sunt mulți, inclusiv reformatori și conservatori, care nu mai scontează pe posibilitatea obținerii ajutorului economic occidental. Într-adevăr, eforturile principale trebuie să pornească de la guvernul rus și de la popor, în timp ce rolul străinilor este deseori secundar."

Corespondentul lui „Financial Times" face aici o uriașă (dar, poate, involuntară) confuzie între interesul politic al Occidentului față de fostul imperiu sovietic, de tot ce se întimplă acolo, și disponibilitatea lui (a Occidentului) de a-și deschide punga și de a sprijini serios din punct de vedere economic așa-zisa reformă, din Rusia și din restul destrămatei (?) U.R.S.S. Dacă în privința banilor entuziasmul vest-europenilor și al americanilor s-a răcit foarte tare, mergind pînă la ingheț – gîndul nerostit fiind următorul : noi, occidentalii. ne-am văzut sacii în car, adică v-am făcut pe voi, cei din „lagărul socialist", cîntîndu-vă vreme îndelungată o mulțime de cîntece de sirenă, să vă lepădați de comunism ; acum, descurcați-vă singuri, noi le-avem pe-ale noastre –, pe plan politic lucrurile stau cu totul altfel, interesul pentru ceea ce se petrece în țara lui Ivan fiind foarte mare. Despre acest interes, cu alt prilej.

DEVASTATORUL MICROB IMPERIAL

Un exemplu de felul în care microbul imperial (rusesc) pătrunde peste tot și face ravagii il constituie și un recent articol apărut în „Moskovskie Novosti" sub titlul „Rusia nu-și poate permite luxul de a fi un simplu spectator al evenimentelor din Transcaucazia". Se știe că intelectualii ruși din fosta U.R.S.S. (cu foarte puține excepții) s-au înduioșat de toate suferințele de la ei și de pe mapamond și au condamnat toate relele din lume, dar n-au fost capabili să articuleze nici un cuvînt în contra ființării colosului muscălesc făurit de țari și moștenit (ba chiar adăugit) de bolșevici. Așa face și „Moskovskie Novosti" publicație cunoscută – cît privește discutarea altor probleme – pentru curajul și radicalismul ei. Deci, cînd e vorba de măreția și de interesele mamei Rusii, revistei amintite i se întîmplă cu spiritul democratic exact ce li s-a întîmplat și celorlalți ruși puși pe apărarea dreptății și echității : dă chix.

Lăudînd „planul de pace" elaborat de ministrul apărării al Rusiei, Pavel Gracev, și sprijinit de ministrul securității, V. Barannikov, cu privire la conflictul din Nagorno-Karabah (planul constă în aplicarea „schemei transnistrene"), publicația menționată scrie : „Nu putem, chiar dacă am dori, să părăsim acum Caucazul și ar fi naiv să se facă apeluri în acest sens. Rusia a pătruns acolo cu peste 100 de ani în urmă și a creat prin acel pas o realitate cu [illegible] acționăm astăzi. În prezent, Rusia nu-și poate permite luxul de a fi simplu spectator în Transcaucazia. Este o regiune integrată Caucazului de nord, de unde, printr-o aruncătură de băț, se ajunge la Stavropol și ținutul Krasnodar. Reglementarea conflictelor caucaziene înseamnă pace și liniște la granițele de sud ale Rusiei". Așadar, Rusia n-are încotro. Pentru a avea „liniște" (unde am mai auzit noi cuvîntul acesta ?) la granițele sale, ea se vede nevoită, oricît nu i-ar plăcea acest lucru, să rămînă definitiv în Caucaz și să împartă cu trupele sale „dreptatea". În interesul cui ? Ne lămurim imediat, citind în același articol : „Rusia este determinată să fie conciliator în Karabah și de alte interese (decît asigurarea „liniștii" la granițe – n.n.). De exemplu, două treimi din utilajul pentru extracția țițeiului folosit de sondele noastre sunt produse în Azerbaidjan. O situație similară este și în ceea ce privește aluminiul și produsele de petrol". Deci, armenii n-au nici o șansă, căci Moscova nu va dori niciodată să se strice cu Baku-ul. Și mai e ceva : Rusia trebuie să rămînă pe loc ca să nu vină acolo alții. Întrucît, zice „Moskovskie Novosti" : „Nu există locuri neocupate. O sferă de influență părăsită temporar de o putere slăbită este în mod obligatoriu dorită de alții". Evident, mama Rusie, oricît de slăbită ar fi, nu trebuie să părăsească nici măcar temporar sferele sale de influență...

ARMATA A 14- A INLOCUITOR AL DREPTULUI INTERNATIONAL

Cu aerul cel mai serios din lume, ca și cum ar fi vorba de cele mai normale lucruri, „Komsomolskaia Pravda" scrie : «În Republica Nistreană continuă crearea unor forțe armate proprii, în care sunt incluse garda republicană, formațiunile de cazaci și detașamentele apărării teritoriale. Pentru fiecare dintre unități se introduce uniforma militară. A fost creat și un Minister propriu al Apărării. Recent, președintele Republicii Nistrene, I. Smirnov, a emis un decret privind crearea unui regim vamal propriu și a unităților de grăniceri. Ele vor fi formate în special din cazaci și detașamentele apărării teritoriale. Tocmai din cauza acestui decret a fost amînată întîlnirea ce fusese planificată între M. Snegur și I. Smirnov. Fiecare zi de tergiversare a reglementării politice a conflictului singeros poate deveni ultima zi de pace. „Maximum ce ne propune Chișinăul este statutul de regiune autonomă. Cu aceste condiții astăzi, după Bender, nu mai putem fi de acord – se afirmă la nivelul conducerii Republicii Nistrene. Noi considerăm că trebuie să ne clădim republica noastră independentă, ale cărei relații cu Moldova vor exista numai pe bază de tratate"».

După cum se vede, nici un cuvînt despre faptul că, din punct de vedere al dreptului internațional, așa-numita „Republică Nistreană" nu există. În concepția ziarului citat (Kremlinului, în speță), dacă armata a 14-a e acolo, restul nu mai contează.

ION D. G

De mortuis nil nisi bene

WILLY BRANDT A FOST JIMMY CARTER AL EUROPEI

N-am să fiu eu acela care să-l critic pe Willy Brandt, mai ales acum, c-a murit și că toată lumea, cum se întîmplă în asemenea imprejurări, il laudă. L-am cunoscut în 1967, pe litoral, la noi, unde venise în vizită, la puțină vreme după ce, cu largul lui concurs, România stabilise relații diplomatice cu Bonnul. La conferința de presă pe care Willy Brandt a ținut-o, „Scinteia tineretului" m-a trimis pe mine. Am vrut să-l întreb un singur lucru : va relua R.F.G. problema reunificării Germaniei, după ce Hrușciov o agitase în chip demagogic și o abandonase fără urmă de regret ? N-am putut s-o fac, întrucit oaspetelui german i s-au pus doar întrebările aprobate de secția de presă a c.c.-ului, întrebări pe care ziariștii de la „Scînteia" și de la alte publicații le aveau scrise de la București pe fițuici.

Așadar, de acord cu penegiricile ce i s-au făcut fostului cancelar german pe tot mapamondul. Willy Brandt a fost unul din politicienii mari ai ultimei jumătăți de veac și meritele lui în realizarea destinderii în Europa și pe alte continente sunt incontestabile. A crezut în valorile democrației și le-a promovat cu consecvență toată viața. A fost sincer și cinstit mereu și de aceea el merită toată stima noastră.

Da, dar tocmai în asta a constat și marea lui slăbiciune, punctul lui vulnerabil, de care mai multe forțe ostile n-au ezitat să profite din plin. Ca și în cazul lui Jimmy Carter. Willy Brandt a fost, de fapt, Jimmy Carter al Europei. În calitate de cancelar al R.F.G.-ului și de voce importantă și respectată a lumii occidentale, Willy Brandt a căutat să favorizeze apropierea dintre cele două lumi antagonice, să netezească drumul către o mai bună înțelegere între ele, în vederea unei ulterioare contopiri (a fost unul dintre puținii care se gîndeau atunci că acest lucru ar fi posibil). Dar cei față de care el a manifestat încredere și bunăvoință au căutat să-l folosească drept cal troian. I-au băgat în cancelarie un spion comunist, cu urmările cunoscute. Willy Brandt a făcut și alte greșeli. Astfel, s-a dus la ingropăciunea lui Tito, făcînd abstracție de faptul că acesta n-a fost decît un Stalin întors în oglindă. A ingenuncheat la memorialul evreilor din Varșovia (nu și la memorialele altor victime ale nazismului), stimulînd prin aceasta infatuarea evreiască, întărindu-i pe evrei în ideea că ei sunt „fruncea", ca ei nu mai e nimeni și că lor li se cuvine toată cinstea și inchinăciunea. Și așa mai departe. Despre toate se va scrie mai tîrziu. Acum suntem încă sub impresia plecării lui. De mortuis nil nisi bene. **(I.D.G.)**

Capitalistul român

BANCA ITALO-ROMÂNĂ PREZENTĂ LA TIB '92

— Domnule director general Radu Tufeanu, ce ne puteți spune despre activitatea Băncii Italo-Române ?

— Banca Italo-Română este o bancă italiană cu capital românesc în majoritate ; 50 la sută aparține Băncii Române de Comerț Exterior, 30 la sută aparține băncii Banco di Sicilia iar 20 la sută băncii San Paolo di Torino. Ultimele două fac parte din cele mai vechi și mai dezvoltate bănci din Italia. Banca are sediul la Milano și a fost creată în 1980, este o bancă mixtă, așa cum a fost stabilit în convenția de asociere, avînd ca prim scop facilitarea derulării operațiilor comerciale dintre Italia și România. A avut, putem spune, trei etape de dezvoltare — respectiv primii ani de funcționare cînd România încă mai era deschisă spre exterior, activitatea desfășurîndu-se în condiții normale ; a doua etapă este cea de închidere a României, împrejurări în care Banca Italo-Română a fost nevoită să-și redirecționeze tipul de operațiuni, orientîndu-se mai mult către piața italiană. A treia etapă o reprezintă relansarea băncii, determinată de redeschiderea României după evenimentele din decembrie. Așadar, banca și-a reluat rolul pentru care a fost creată, dar pe alte planuri, în condițiile în care România trece de la economia supercentralizată, de comandă, la economia de piață. Sigur, asta face să-și restructureze gîndirea, să găsească soluții în rezolvarea situațiilor create în noile condiții. Vreau să spun că bilanțul băncii s-a dublat față de 1989, de la 130—140 miliarde lire italiene la 300 miliarde lire la sfîrșitul anului 1991. Drept urmare poziția noastră în cadrul sistemului bancar italian s-a ameliorat, cîștigînd în topul băncilor italiene în doi ani și jumătate după relansare. Avem gînduri ambițioase. Dorim, și facem toate eforturile, să devenim un punct de referință în Italia, atît pentru noile bănci create în România cît și pentru operatorii români. Intenția noastră de a fi prezenți aici este o cerere obiectivă Avem deja autorizația de deschidere a unui oficiu de reprezentanță care, sperăm, va fi inaugurat peste cîteva luni, urmînd ca acesta să fie transformat într-o filială operativă imediat ce condițiile din Italia ne vor permite.

— Ce dificultăți întîmpină Banca Italo-Română în momentul de față, dacă întîmpină greutăți, bineînțeles ?

— Sigur, activitatea unei bănci, activitatea unei instituții în general, are cel puțin două aspecte : un aspect care merge spre dezvoltare, spre crearea unor structuri care să permită creșterea activității, iar alt aspect îl reprezintă condițiile care împiedică acest lucru. Banca Italo-Română este o bancă de dimensiuni medii în Italia și conform legislației italiene poate să efectueze tipuri de operațiuni și în funcție de mijloacele lor. Ne-am gîndit, și deja avem un acord de principiu din partea asociaților români și din partea asociaților italieni, ca în următoarea perioadă, probabil anul viitor, să încercăm o recapitalizare a băncii, ceea ce ne va permite să efectuăm operații de o mai mare importanță. Chiar cu posibilitățile actuale, aș vrea să spun, am reușit să intervenim în cîteva operațiuni de mare amploare pentru România. M-aș referi în principal la construirea autostrăzii București — Constanța la care banca română participă cu o parte privind garantarea creditului acordat de partea italiană, este o operație de circa 70 milioane dolari, cu posibilități de a se dubla în următorii ani. Tot o acțiune de amploare este construirea unui spital de chirurgie în România care va angaja circa 70—80 milioane dolari.

— Cîteva cuvinte despre prezența dvs. la TIB '92.

— Prezența noastră la acest tîrg în pavilionul Italiei. și mai ales prezența noastră alături de Institutul de Comerț Exterior italian denotă atît gîndurile noastre privind reprezentarea Băncii Italo-Române în cadrul relațiilor dintre cele două țări cît și prezența unei filiale la București. De altfel, asta este a treia participare la TIB și reprezintă una din măsurile luate de noi imediat după relansare.

EUGENIA VASILE ■

Imagini de tranziție

Baie populară transformată în bar de zi

● *Fațada e clară; profilul se modifică; în spate e jale*

Complexul de sănătate Socului, din str. Socului nr. 4, Sectorul 2, București, aparținea în 1990 de ICAB (actualmente Regia Generală a Apei București, deci cu sigla RGAB). Între ICAB și **firma „Fresh Quick Club"** s-a încheiat contractul nr. 2311, din 25 iulie 1990, pe o perioadă de 5 ani — contract ce nu a mai fost modificat după apariția Legii nr. 15/1990 —, prin cererea (fără număr de înregistrare !?!) din 1.06.1990 a asociațiilor firmei : Mihai Culda (economist de profesie și director al firmei), Maria Rodica Duțu (subinginer, șef al Complexului de sănătate) și Costel Drăgan (pedichiurist la Complex). Firma s-a angajat către ICAB prin : **„(...) să aducem o îmbunătățire a activităților ce se desfășoară în complex și să lărgim sfera acestora, care să ducă la satisfacerea cerințelor crescînde ale populației".** Primăria municipiului București și-a dat consimțămîntul prin semnătura viceprimarului Mihai Enescu, prin adresa din 21.06.1990 către ICAB, aprobare condiționînd respectarea activității de bază a complexului ; în sensul de a rămîne **„baie publică, cu posibilitatea de a avea acces toți solicitanții".**

Firma „Fresh Quick Club" consideră contractul încheiat cu ICAB-ul o floare la ureche și, drept urmare, începe să modifice profilul unității — ignorînd articolul 9 —, aducîndu-i diverse întrebuințări. Și se începe o luptă acerbă prin spargerea pereților. Astfel, Complexul de sănătate devine un centru multifuncțional.

— La **subsol** : în hol, se amenajează un bufet care se transformă în... bar de noapte !

— unul din bazine devine bucătărie și apoi... carmangerie !

— cel de-al doilea bazin de înot capătă funcționalitatea unei secții de producere a băuturilor răcoritoare !

— o parte din cabine s-au dotat cu utilaje de carmangerie !

— cele două săli de sport au fost unite prin demolarea pereților în „sală de forță" !

— o altă întrebuințare a cabinelor s-a materializat prin transformarea în secție de preparare pesmet (sic ! — n.n.), spații de depozitare, birouri, cameră frigorifică.

Parterul a devenit :

— în holul de intrare s-au amenajat două încăperi cu pereții de sticlă, una pentru vînzarea pîinii și alta magazin tip consignația

— frizeria s-a transformat în bar de zi

— coafura — în magazin pentru desfacerea produselor alimentare

— cosmetica în dulapuri frigorifice. Etc...

Prin adresa nr. 1322, din 6.02.1992, RGAB-ul somează firma să sisteze orice lucrare de modificare a imobilului și să procedeze la aducerea lui la starea inițială ; cum a fost în momentul închirierii. La această somație, RGAB-ul revine prin adresa nr. 2971, din 10.03.1992, prin care se aduce la cunoștință chiriașului că se va verifica, după 15.03.1992, modul cum a fost receptată somația din 6.02.1992. Ambele adrese poartă semnătura directorului general, Gh. Ghiocel.

În 24.03.1992, șeful Diviziei Lacuri și Agrement trimite o sesizare către RGAB, informîndu-l că firma „Fresh Quick" refuză să se conformeze somației. Nu se știe din ce pricini sesizarea nu a fost analizată de direcția RGAB-ului !? În 5.05.1992, cu adresa nr. 62 — înregistrată la RGAB sub nr. 5505, din 7.05.1992 — firma „Fresh Quick" revine asupra adresei nr. 40, din 20.02.1992, în care arată că a obținut avizele pentru modificările efectuate și solicită din nou aprobare. RGAB-ul răspunde prin adresa nr. 1313, din 20.05.1992, prin care afirmă că, în principiu, este de acord, dar în condițiile acordului scris al Primăriei București — Direcția Generală de Gospodărire Comunală și de la Direcția de Urbanism și Amenajarea Teritoriului, privind schimbarea spațiilor existente. Direcția Generală de Programe și Urbanism Comercial, prin adresa nr. 1805, din 20.08.1992, comunică firmei că : „(...) **nu sîntem de acord cu desfășurarea de activități productive și comerciale ce nu au legătură cu destinația inițială a spațiului".** Semnează directorul general : Florian Stoica.

ION RUSU ■

RANK XEROX

RANK XEROX Romania: Bucuresti 70749, Str. G-ral Berthelot 27, Tel.: 12.00.53, Fax: 12.00.54

LIBERTATEA DE A-L ALEGE PE CEL MAI BUN

Telecopiator
Xerox 7006

7006

THE CLASS
AND QUALITY
OF RANK XEROX

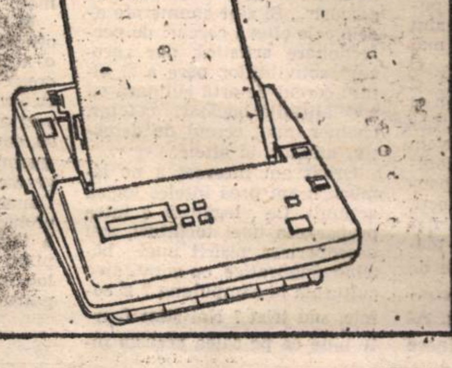

SOCIAL

E APROAPE GATA CASA REPUBLICII

Ignorăm adeseori lucruri importante și acordăm o însemnătate exagerată unor mărunțișuri. S-a scris, spre exemplu, enorm despre Casa Republicii cînd o altă Casă a Republicii, mai mică, e drept, se înalță cu fală în chiar Piața Aviatorilor. Călătorii metroului trec zilnic pe lîngă ea și privesc prostiți cum, într-un București al lipsurilor de tot felul, se clădește un palat de marmură albă. Această Casă a Republicii particulară ar aparține — spune tîrgul — deputaților aripii tinere a unui partid compus numai din aripi. Se muncește cu sîrg, vecinătatea cartierului Primăverii îi pune la ambiție pe stăpîni, materialele sînt descărcate cu grija cu care se transportă și se mînuiesc pianele, nimic nu se pierde, nimic nu se împrăștie, totul se cîștigă. Clădirea are cîteva etaje, dar respiră în totul o fală de îmbogățit de război. Stilul ei se poate chema modernist cu înlocuitori și n-ar fi exclus ca arhitecții să fie aceiași care au conceput măreața magaoaie din deal. În curînd va fi gata și toți fraierii care au încasat-o la televiziune în decembrie '89 vor putea să înțeleagă că schimbarea, în sfîrșit, s-a produs. Capitala se va umple cu noi Case ale Republicii placate în marmură și în ele vor trăi cu gîndul la necazurile nației aleșii și culeșii ei.

N-am reușit să pătrund în falnicul bunker cubist fiindcă, în ciuda viguroasei sale implementări, are regimul discreției absolute iar de secrete se ocupă un număr de flăcăi cu mușchii la vedere. Vă pot povesti însă cum va arăta interiorul :

Băile vor fi exact ca acelea în care sumar împușcata n-a mai apucat să se scalde. Țara e plină de băi prezidențiale de interes județean în ceramică franțuzească și mozaic de Murano, cu lavoare de porțelan și obertainuri de aur sintetic. În băile noii Case a Republicii, mari cît un apartament de familist cu patru copii, se instalează conducte de oțel inox, cîte două-trei veceuri de persoană, dulăpioare Ludovic al XIV-lea, uscătoare Maximilian al III-lea, lanțuri de tras apa Bush al V-lea, cu schimbătoare de viteză și instalație audio-video autonomă, savoniere de platină și bideuri conținînd și garsoniere pentru maseuri. Camerele sînt înalte, lumina vine din plafon, din pereți, din coloane și din balustrade, niciodată de la becuri. Fiind vorba de niște oameni cu gusturi superioare, pe pereți vor putea fi descoperiți, din loc în loc, Rembranzi și Vangogi aduși din Turcia fără acte în mașinile care furnizează buticurilor cu acoperire în Camera deputaților și Senat haine din petice de piele și sacii cu hipercloruraț de kiwi ori dicarbonat de banane. Candelabrele sînt originale în sensul că le imită pe cele instalate în Casa Republicii mamă (cînd nu sînt chiar cele din Casa Republicii). Există candelabre peste tot, în cămări, în holuri, în șifoniere, în bucătării iar mobilierul e în întregime stil. De fapt totul va fi stil, de la hîrtia igienică — avînd semnătura unor artiști plastici specializați în portretistică oficială — la mături. În locuințele multimilionarilor revoluției noastre de consens vor putea fi admirate comori ale creației tehnice mondiale : combine muzicale de 2000 wați care ,cînd sînt băgate în priză, zguduie pereții Casei Scînteii, mașini decapotabile de apartament, servicii pentru prînzuri intime de 200 persoane, slujnice cu engleza la bază și fără prejudecăți la bust și multe, multe frigidere de litraj mare.

E vorba, cum puteți bănui, de o construcție care află, în alte cîteva zeci ridicate peste noapte în zonă, confirmarea ideii că în România schimbarea e ireversibilă. Cînd Bucureștiul va fi plin de Case ale Republicii de dimensiuni medii vom putea fi siguri că revoluția, prin reprezentanții ei aleși de masele largi, a învins definitiv, la orașe și sate.

TUDOR OCTAVIAN ■

CAUTĂ-
CA SĂ
A

În sectorul 2 al Bucureștiului, între străzile Popa Nicolae și Ziduri Între Vii (o !, ce crud adevăr), sînt mai multe blocuri cu 4 etaje, etichetate drept „locuințe de serviciu“. Într-o devălmășie trăiesc laolaltă țigani și români, oameni pentru care resemnarea a devenit „literă de lege“. Praful, gunoaiele, copiii inventîndu-și jocuri din te miri ce, gropile străzii, pereții decojiți ai blocurilor, tineri și vîrstnici schimbînd vorbe pe românește și țigănește ș.a.m.d., constituie o lume aparte în care indivizii se pot mîndri că sînt cei mai „bogați-săraci“ locuitori ai Capitalei.

Pe str. Vasile Stolnicu nr. 12, Bl. 10, Et. 1, Ap. 19, locuiește familia Barbu. Nici bine nu ai intrat pe scara blocului că mirosul de aer închis te izbește în nas. Marin Barbu, în vîrstă de 29 de ani, este strungar la „Electronica — SA“ (platforma industrială Pipera) din anul 1987, în urma unui transfer în interesul serviciului. Soția, Doina, 28 de ani, țesătoare, a lucrat (excluzînd din calcul perioada de 1 an de zile acordată în urma nașterii unui copil) la „SC Frottiertex“ (fosta „Suveica“ — Unitatea B, din B-dul Lacul Tei) pînă la data de 13 iulie 1992, cînd i s-a înmînat Dispoziția nr. 205 și a fost pusă pe liber, datorită restrîngerii activității unității. Au doi copii : Ramona-Georgiana, de 4 ani și Nicolae-Aurel de 1 an.

În data de 17.01.1990, cu nr. de înregistrare 3238, Marin Barbu primește un contract de închiriere pe această garsonieră, în suprafață de 15,64 m^2, de la „Electronica — SA“. Spațiul respectiv se compune din : 1 cameră — 10,48 m^2; loc de gătit — 1,52 m^2 ; vestibul — 1,56 m^2 și WC — 2.08 m^2. În 1990 figura pe „listele de priorități“ pe locul 7 și în 1991 pe locul... 79 !, poziție menținută și în 1992.

„Eu dorm pe jos pentru că nu am un

În garsoniera unde își duc viața
azi pe mîine patru persoane și unde
te poți întoarce fără să te izbești
propria-ți răsuflare, averea lor con
dintr-un șifonier cu două uși, un fr
der, un pat și un reșou electric pen
pregătirea hranei (blocurile nu
gaze), un covoraș pe jos și o scoarță
perete. Baia are pereții negri de mu
gai, bucătăria la fel, și asta nu
cauză că această familie n-a zugră
ci pentru că igrasia și mucegaiul a
încontinuu.

În urma nașterii celui de-al doi
copil, capul familiei doarme pe jos
cauză că patul a devenit neîncăpă
pentru patru persoane. Soțul cîștigă
întreprindere în jur de 17 000 lei
2 000 de lei alocația celor doi copii,
ția are ajutorul de șomaj de 7 000
lei.

„Alocația celor doi copii nu ne aju
ge nici să cumpărăm lapte praf pen
cel mic, pentru că în fiecare săptăm
luăm cîte 3—4 cutii a 390 de lei cu
și cînd nu găsim d-ăsta ieftin treb

A ars-o

● În ziua de Sîntă Măria Mică, bucureșteanul Costel Semcu (ap. 45, str. Drumul Găzarului nr. 38, sect. 4) a băut, de ziua soției sale, vreo două sticle de bere, o jumătate de litru de vodcă și o jumătate de litru de vin. Cam atît își amintește, de cînd s-a trezit în cătușe. Oricum, pare sigur că soția i-a tăiat calea, atunci cînd el a vrut să plece din casă după
un supliment de alcool. „Dă-te la
parte, că-ți dau foc !“, i-ar fi zis
țivanul, atins în orgoliul lui de co
care nu admite să cînte găina în ca
Cum șansele de consens erau
feștelite, furia l-a ajutat să facă
singurul pas care mai rămăsese în
orgoliu și demență. S-a repezit la
bara, a luat spirtul medicinal, ș
înșfăcat opoziția de păr, i-a tur
totul pe haine, după care a apr
bricheta și s-a ținut de cuvînt. P
tinde că a vrut să mai toarne și ni
nitrodiluant, ca să ardă mai bine, d
pînă să-l găsească, pălălaia vie
lise pe hol, țipînd.

Un vecin a dus-o la el în cadă,
stingă. Poliția alertată a găsit un
carm. Victima a ajuns la Spitalul
Chirurgie Plastică și Reparatorie
tan cu arsuri de gradul doi, trei
patru, pe circa 30 la sută din sup
fața corpului. Opinia medicilor :
nevoie de 90 de zile de îngrijiri. Da
nu survin complicații.

Opinia polițiștilor despre cel ar
tat : a doua zi după comiterea ti
loșiei, nu-și mai amintea bine ce
făcut.

Opinia Judecătoriei nu se cunoa
încă.

DORIN GHERGHINESCU

DESPRE UNA, DESPRE ALTA

11 200 de griji în plus

Fiecare dintre noi avem grijile noastre zilnice, sau lunare. Dar există o categorie de cetățeni cu o grijă în plus. Ba încă o grijă cît un munte de grea : șomerii. La Pitești, la Direcția Muncii există, ca peste tot, un birou pe care scrie : ȘOMAJ. Aici se adresează șomerii cei noi. Cei vechi sînt înregistrați. Sînt luați în evidență. Sînt, cum s-ar zice, șomeri „în piață“. E opt de dimineață. Șirul celor ce așteaptă deschiderea biroului, cu actele pregătite, sau cei fără acte gata pentru a primi deslușirile cuvenite, e destul de consistent. Încercăm să-i numărăm, dar intenția noastră stîrnește suspiciuni, omul cu o belea pe cap e totdeauna mai bănuitor ca alții. Sînt totuși peste patruzeci. O altă încercare de a lega o conversație cu cei mai aproape de ușa care se va deschide curînd, duce la un refuz mormăit pe care nu-l putem zdruncina. Subiecții sînt tineri, sau destul de tineri, mai mult femei decît bărbați. O legitimare inabilă strînge și mai mult fălcile, cei întrebați parcă vrînd a spune : „Lasă-ne, dom'ne, că și așa avem destule încurcături !“. Hotărîm să amînăm dialogul pentru o altă zi și cu alți subiecți. Oricum, aflăm că sînt în Argeș 11 200 de șomeri „în plată“. Chimia și construcțiile de mașini se pare că oferă contingentul cel mai numeros. Așadar, 11 200 de energii tinere în majoritatea cazurilor, 11 200 de speranțe tulburi, 11 200 de oameni triști, care după termenul legal, cînd ajutorul de șomaj va înceta, se vor întreba : „Și acum, unde mergem să muncim ?“...

Vreți să ajungeți bucătar sau detectiv ?

M-am oprit în fața Casei orășenești de cultură, la Cîmpulung Muscel. Clădire frumoasă, ce va fi destinată, cum a mai și fost, viitoarei prefecturi, dacă Muscelul va deveni județ. Statuia lui Negru Vodă, fără mari virtuți artistice, amintește totuși trecătorilor de legendarul nostru voievod descălecător de țară, străjuind spațiul din fața edificiului. Alături, o pancartă pe care scrie vizibil : „Casa de cultură a orașului Cîmpulung primește înscrieri la următoarele cercuri“... Și sînt enumerate acolo cele cîteva cercuri de perfecționare artistică, dar „grosul“ activităților pare a fi altul : cercul de artă culinară cu specialitățile bucătar, cofetar, chelner, apoi cercul de detectivi amatori și altele...

Oricît am încercat a ne lămuri, n-am prea înțeles logica acțiunii. Ce legătură e între prepararea unei tochituri, sau descoperirea pisicii unei bătrîne singuratice, cu activitatea culturală la Cîmpulung ? E comic, sau trist ? Noi știm foarte bine că pe calea aceasta instituția asigură salariile personalului și cheltuielile de întreținere, că subvențiile... Măcar în loc de pregătirea maeștrilor preparării ciorbei de burtă sau a nepoților lui Maigret, să deschidă o cîrciumioară cu cîteva animatoare. N-ar fi mai rentabil ? Și — în tristețea asta — n-ar fi mai vesel ?

Tristeți provinciale

● Un drum Rucăr — București, cu autobuzul, costă 740 de lei. Dus-întors : 1 480 lei. Tînărul rucărean Nuțu Chicoș pretinde că biletele se scumpesc din cînd în cînd, cam pe nepregătite și depind de „fluctuația motorinei“, cum li se explică. Oricum, el și alții au socotit că diferența între costul unui bilet dus-întors pînă la București de la ultima scumpire, este acoperită de 2,6 călători pentru fiecare tonă de motorină. O fi așa, n-o fi...

● Pîinea la Cîmpulung (preț oficial) are două caracteristici : e necoaptă (a doua zi se acrește) și se găsește căutînd-o cu lumînarea și rezistînd pe la cozi amarnice. La „liber“ e de 28, sau 29 lei (depinde de magazin) și n-are nici 400 de grame. Primarul orașului, Gh. Oancea, om harnic și devotat muncii sale, cînd a fost ales a făgăduit că rezolvă problema pîinii și a gazului metan în locuințe. Mai are trei ani și patru luni să-și țină cuvîntul...

MIRCEA ENESCU ■

răim în paradis

O CASĂ,
O DAU
UIA

să dăm la privatizați și cîte 1 000 și ceva de lei pentru o cutie" — îmi spune cu obidă soțul.

Tot pe drum, pe drum, pe drum...

Și pe timpul „Împușcatului" și, mai ales, din '90 pînă în prezent, întreprinderile și-au sfătuit salariații să găsească case de locuit libere și apoi să vină cu adresa/adresele pentru a se face demersurile necesare către primărie. Mulți oameni au căzut în această capcană, în sensul că după ce găseau și aduceau, întreprinderea înainta Spațiului Locativ adresa, și acesta o făcea... pierdută ! Pe această cale sesizăm Corpul de control al Primăriei Capitalei să urmărească „afacerea".

Marin Barbu a găsit un apartament cu două camere, în 1990, pe str. Vidin, apoi pe str. Căminului nr. 28, Bl. D 4, Sc. B-10, Ap. 24 (adresa nr. 8284 din 7.05.1992 către Primăria Sectorului 2) și în str. Mecet nr. 24, Et. 2, Ap. 5 (adresa nr. 13460 din 13.07.1992 adresată aceleiași primării). Omul a mers cu dna Viorica Avram, responsabilul cu repartiția locuințelor de la „Electronica", la Spațiul Locativ al Sectorului 2 să vadă dacă locuința din str. Căminului este solicitată și de altcineva. Erau 4 familii, dar pe primul loc figura Barbu. Viceprimarul, Viorel Lis, i-a spus că problema se va rezolva, doar dacă nu există o solicitare anterioară pentru locuința din str. Căminului. După două săptămîni vicele îi spune că pentru locuință există, deja, o adresă. După încă o săptămînă merge cu Avram la șefa Spațiului Locativ, dna Adela Matei, care le spune că doleanța se discută în Consiliu. A trecut o lună și jumătate. La începutul lunii iulie, Avram îi spune lui Barbu că locuința din str. Căminului îi va reveni, dar mai trebuie completate niște formulare, urmînd ca după aceea să vină cu buletinul de identitate. Asta se întîmpla într-o vineri. Luni, deci după două zile, Avram află de la Spațiul Locativ că locuința a fost atribuită altcuiva. Între timp, Barbu pleacă în căutarea altei locuințe libere. În ziua de 12 august a.c., trece și pe la Spațiul Locativ și inspectorul Neațu îi spune că locuința din str. Căminului este la „dispoziția Spațiului". Șefa Spațiului, Adela Matei, îi trîntește în nas : „Nu-i adevărat, a luat-o Capitala !". La Capitală, inspectoarea Oprea, după ce caută în registre, îl informează că locuința nu figurează ci este tot la Sectorul 2.

Îndărătnicia lui Marin Barbu i-a făcut pe cei de la Consiliul Local al sectorului să trimită adresa nr. 49257/1992 (spre sfîrșitul lui august a.c.) către „Electronica". Unde se spune că : „(...) locuința în cauză a fost reținută pentru reglementare de către Primăria Municipiului București". Semnează : viceprimar — Viorel Lis și Secretar — Marin Aionițoaie. Și cu asta basta !

Marin Barbu, curios din fire, a văzut ce scrie pe plăcuța apartamentului 24 : Dr. Gheorghe Gabriel. Ei, dle viceprimar Lis, poate ne informați care-i adevărul ! Pentru „liniștea" celui care doarme pe jos de un an de zile.

ION RUSU ■

SOCIAL

LA SUCEAVA, O SUTĂ DE DOLARI PENTRU O ORĂ DE AMOR TOTAL

De la o sursă demnă de încredere, am aflat că, la Suceava, o oră de amor total (cu tot tacîmul, cum se spune) costă 100 de dolari. Plasatorii pipițelor, mai exact spus — codoșii, își vînd marfa în jurul hotelurilor. Numai că amorezele de ocazie nu se mulțumesc cu suma primită de la străini, în special de la străini, și mai subtilizează cîte un obiect două de la cei înfierbîntați.

PÎINE... MORTALĂ

La Stulpicani, în județul Suceava, se fabrică pîine... mortală. „Brutarii" sînt diriguitorii comerțului local, iar victime, deocamdată, s-au înregistrat în rîndul animalelor. Pîină de viermi, mucegăită și cu miros de D.T.T., făina — afirmă localnicii — este spartă cu baroasele și apoi preparată ca aluat și pîine.

GEOLOGII SUCEVENI PRODUC... SCRUMIERE

În județul Suceava, geologii — în sensul larg al cuvîntului — sînt pe cale de dispariție. Banii primiți de la buget pentru cercetări sînt puțini, motiv pentru care conducerea S.C. „GEOMOLD" S.A. Cîmpulung Moldovenesc încearcă să dezvolte activități conexe spre a asigura, măcar în parte, locuri de muncă pentru personalul rămas fără lucru. Ca urmare, printre altele, geologii fabrică scrumiere.

CONSTANTIN ȘTEFURIUC ■

Ţi se face părul măciucă

Telegrafic, dintr-o lungă listă de „întîmplări" pe care ne-au pus-o la dispoziție lucrătorii de la Secția 18 de Poliție. Doi indivizi atacă un om cherchelit. Îl bat, îl dezbracă și-l lasă aproape gol pușcă, la miezul nopții, pe un frig de minus 15 grade. Un altul, executîndu-și pedeapsa, cere să fie pus în libertate pentru a-și îngriji sănătatea. În democrația noastră originală a apărut și o astfel de posibilitate. În loc să-și vadă de sănătate, fostul pușcăriaș sparge într-o viteză debordantă cîteva zeci de mașini. Pe unele le fură cu totul. După aproape o zi de așteptare, o bătrînică intră în posesia unei butelii. Doi tîlhari o atacă, o maltratează și-i fură butelia. O femeie se întoarce de la serviciu, noaptea, între orele 22—23. Patru vlăjgani o atacă, o bat și o violează bestial. Un subofițer de poliție se întoarce acasă, după o zi de muncă. În autobuz se iscă o bătaie. Intervine, scandalul se stinge, dar sar împotriva lui 2—3 țigani. L-au bătut măr. Nici unul dintre călători n-a intervenit. Subofițerul este coborît din autobuz, ătut din nou, i se iau pistolul și actele. Peste 24 de ore subofițerul moare la spital. Într-o seară un tip este oprit. I se cere să se legitimeze. Tipul bagă mîna în buzunar, sub o geacă foarte umflată și scoate la iveală un pistol. Prezența de spirit a unuia din polițiști oprește o crimă care era cît pe-aci să se întîmple. S-a dovedit că individul era urmărit pentru o tentativă de omor cu arma asupra paznicului de la Lacul Sinești. Pistolul făcea parte din armele furate în 13—14 iunie 1990, de la Ministerul de Interne.

Astfel de întîmplări au loc, din păcate, cu o frecvență galopantă. Ele sînt caracteristice nu numai zonei cuprinse între Rahova și Ferentari. Dar aici, unde locuiesc 30—40—50 000 de țigani (nimeni nu le știe cu exactitate numărul), furturile, violurile, tîlhăriile, bătăile, scandalurile și adeseori crimele, respectiv infracțiunile de tot felul, sînt în floare. Într-o astfel de lume ne-am încumetat să intrăm. Ne-am cam căutat-o cu luminarea, dar am scăpat. Dar, oare, a meritat ?!

RUGĂCIUNE PENTRU COPIII STRĂZII

Doamne Dumnezeule, ai grijă, în fără de margini bunătatea Ta, și de copiii vagabonzi ai lumii căci și ei tot făpturile Tale sînt. Murdari, îmbrăcați în zdrențe, desculți, flămînzi, bolnavi, plini de bube, cu ochii triști, ca de animale hăituite, bătuți de soartă și de nenoroc, copiii vagabonzi de pretutindeni, copiii nimănui, numai la mila și dragostea Ta nădăjduiesc. A venit toamna, cade bruma, e frig și frigul va crește zi de zi iar ei, copiii vagabonzi, dorm pe stradă, în bătaia ploilor și-a vîntului și se sting încetul cu încetul, a lumina unei luminări din care n-a mai rămas decît ceara.

Ai grijă, Doamne Dumnezeule, în fără de margini bunătatea Ta, de aceste fragede flori, dă minte și putere celor ce au promis să se îngrijească de soarta lor. Iar celor care, prin minciuni și vorbe fățarnice și lingușitoare, se înfruptă din bunurile menite vieții acestor copii curmează-le, fără preget, mișelia, ba chiar și viața, căci o altă vină mai mare nu-i.

A Ta este Împărăția Cerurilor și a Pămîntului și ai Tăi sîntem cu toții, dar acum, cînd peste lume cade din înalturi întunericul și frigul, Tu, Doamne, prin mila Ta fără de sfîrșit, să ne fii lumină și căldură !

Fotografii de ELENA GHERA ■

Hoţii au băut vinul de împărtăşanie

Biserica „Sf. Sofia", situată pe Calea Floreasca, nr. 216, București, a fost construită la sfîrșitul sec. XVII — începutul sec. XVIII, pe ruinele unui conac boieresc. În anul 1802, în urma unui cutremur, biserica rămîne o ruină. Stare sub care rezistă vremii pînă în anul 1927. Din cercetările efectuate de istorici, se pare că a fost ctitorită de familia Floreștilor, singurul indiciu precis fiind Ancuța Băneasa, nepoata lui Constantin Brâncoveanu. În 1927, patronul Hipodromului bucureștean, Negroponte, ridică din nou biserica și o restaurează ; pictura fiind executată de pictorul Ioanid. La 6 decembrie 1935 are loc sfințirea bisericii. În curte se află mormîntul lui Negroponte. Din 1935 pînă în prezent lăcașul de cult a fost de mai multe ori jefuit.

Preotul Eugen Baboiescu — paroh la „Sf. Sofia" — păstorește din anul 1976. Din acel an biserica a fost jefuită de patru ori. În 1982, s-a spart „Cutia Milelor" de unde s-au luat 1000 de lei și au dispărut 3 icoane. Hoții au pătruns prin ușa de la altar. În 1990, s-a spart geamul de la ușa de la intrare ,s-a răvășit interiorul și au dispărut 2500 de lei din „Cutia Milelor". În 1991, hoții au pătruns tot prin spargerea geamurilor de la intrare, au furat o cruce din argint masiv cu picior pentru „Sfînta Masă" : o cruce de binecuvîntare fotografată cu email, aurită ; două perechi de cununii din metal cizelate și argintate ; 5 icoane de lemn plus 3000 de lei. În noaptea de 28/29 septembrie a.c., micuța biserică a căzut, iar, pradă atacului. S-au spart două ochiuri de geam — cu dimensiunile de 30/60 cm — de la ușa principală și s-au furat : 2 lingurițe de argint ; o icoană reprezentînd Nașterea Maicii Domnului și Tăierea capului Sf. Ioan Botezătorul ; 2 litri de vin pentru împărtășanie (pe care l-au băut lîngă crucea lui Negroponte) ; o șurubelniță (cu care se crede că au forțat ușa de la altar care se putea deschide numai prin interior) ; prosoape ; un săpun de față. Poliția crede că hoții au băut și au dormit în interior apoi au luat cîteva perne de scaune și au stat la o șuetă lîngă crucea din curte. Au mai dispărut 12 icoane litografiate (15/20 cm). Din clopotniță, au furat o icoană pe pînză reprezentînd „Ierusalimul cel Mare", avînd dimensiunile de 1,10/1,55 cm, și care valorează... 1 milion de lei ! „Cutia Milelor" a fost goală, dar pentru un așa afront au luat drept amintire lacătul. Parohul consideră că ștergerea din inventar de către Patriarhie nu este calea cea mai bună. La care se mai adaugă o aberație : bisericile plătesc energia electrică cu 12,70 lei/kw ceea ce denotă că au fost incluse în categoria unităților productive !

ION RUSU ■

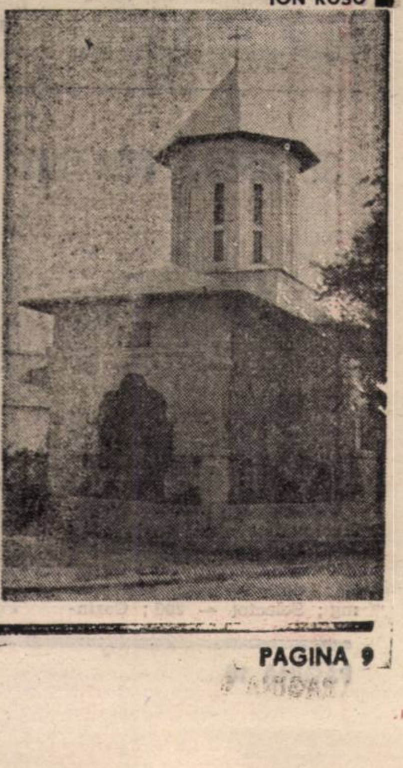

DIALOG

POȘTA REDACȚIEI

Către,

REDACȚIA PUBLICAȚIEI „FLACĂRA“
— domnului redactor șef —

În numărul 33 al revistei dumneavoastră, sub titlul „Afaceriștii de la ROMPOST TELECOM“ — Arad“, se arată că lucrătorii oficiului I — Arad „fură de sting“, diferite publicații, pe care, ulterior, le comercializează în folos propriu.

Verificîndu-se aceste aspecte, s-au constatat următoarele:

Nici la Poliția Județeană Arad, nici la cea municipală nu s-au depus reclamații privind sustragerea revistei „Flacăra“ sau a altei publicații.

S-a mai stabilit că la Oficiul poștal nr. 1 Arad s-au înregistrat cazuri în care coletele expediate de RODIPET sosesc cu lipsuri. În aceste situații se întocmesc procese-verbale de constatare, care se trimit RODIPET-ului pentru ca această unitate să livreze și restul cantităților. De exemplu, în luna septembrie 1992, coletul cu revista „Flacăra“ a avut un minus de 19 bucăți, aspect comunicat RODIPET-ului.

Neregulile de care sînt acuzați lucrătorii de la ROMPOST ARAD nu sînt întemeiate.

Cît privește modul deficitar în care RODIPET expediază publicațiile, s-au întreprins măsuri de verificare a activității acestei unități, constatîndu-se că, în fapt, este vorba de neglijențe în serviciu cu prilejul expedierii publicațiilor și nu de fraude.

**BIROUL DE PRESĂ
AL INSPECTORATULUI
GENERAL AL POLIȚIEI**

Nr. 40929 din 9 10 1992

NOTA REDACȚIEI

Am primit la redacție un răspuns din partea „Biroului de presă“ al Inspectoratului General al Poliției ca urmare a publicării scrisorii domnului Vărădean Iulian din satul Hălăliș, com. Săvîrșin, jud. Arad, sub titlul „Afaceriștii de la ROMPOST TELECOM Arad“. Cititorul se plingea de faptul că nu-și primește abonamentul, făcînd răspunzător de acest lucru Oficiul nr. 1 Arad.

În răspunsul menționat la început se spune printre altele: „Nici la Poliția Județeană Arad, nici la cea municipală nu s-au depus reclamații privind sustragerea revistei „Flacăra“, sau a altei publicații. S-a mai stabilit că la Oficiul nr. 1 Arad s-au înregistrat cazuri în care coletele expediate de RODIPET sosesc cu lipsuri. În aceste situații se întocmesc procese-verbale de constatare, care se trimit RODIPET-ului pentru ca această unitate să livreze și restul cantităților. De exemplu, în luna septembrie 1992, coletul cu revista „Flacăra“ a avut un minus de 19 bucăți, aspect comunicat RODIPET-ului“.

Fără îndoială, cauzele neregulilor, indiferent că ele se află la POȘTĂ sau RODIPET, trebuie înlăturate.

Pentru exactitate mai precizăm că scrisoarea a apărut în numărul 33 al revistei.

SCRISOAREA SĂPTĂMÎNII

„CORUPȚIE LA GALAȚI“

sau în economia de piață

poliția vinde ziare cu de-a sila

S-ar părea că pînă și Poliția a fost afectată de perioada aceasta de tranziție spre economia de piață. Cum tot românul este inventiv și scoate bani din piatră seacă, nici Poliția nu se lasă mai prejos.

Vineri, 11 septembrie a.c., mă deplasam cu o Asistență Tehnică spre Galați pentru o depanare. În jurul orelor șaisprezece și un sfert (16.15), pe raza comunei Piscu, județul Galați, mașina e oprită de un echipaj al Poliției gălățene, Sergentul Dumitrescu (cel puțin așa s-a recomandat) a verificat actele șoferului, precum și foaia de parcurs. Apoi i le-a înapoiat, semn că totul era în ordine, dar vedem că șoferul nostru împreună cu polițistul traversează strada, într-o direcție necunoscută, dispărînd printre celelalte mașini oprite de patrula poliției.

Neînțelegînd ce se petrece eram pe punctul de a coborî și noi, cînd deodată, șoferul nostru reapare. De data asta era singur, iar în mînă ținea niște ziare. Ziarele, după cum aveam să aflăm, îi fuseseră vîndute de sergentul Dumitrescu, fără a fi întrebat dacă le vrea sau nu. Erau în număr de patru, identice, pentru fiecare ocupant al mașinii. Ca noi au pățit-o și alții, nefiind mașină care să treacă prin Piscu la acea dată și oră fără să fie oprită. Acest fapt e mai mult decît un atentat la buzunarele noastre și așa ciuruite. E un impozit suplimentar și forțat pentru circulația pe drumurile publice.

Barem dacă respectivul ziar și-ar fi meritat banii. Nu era decît o fițuică, pompos intitulată „Supliment al poliției în alertă“, avînd printre titluri pe următorul „Corupție la Galați“. Modul de comercializare a fițuicii este un indiciu că titlul a fost bine ales. În rest, fraze serbede, greșeli de genul „plițistul“, conținut slab.

Deoarece nu cred că salariile domnilor polițiști gălățeni sînt amenințate din lipsă de fonduri, mă întreb dacă Comandantul Poliției Județene Galați are habar de cele ce se petrec în „curtea“ domniei sale.

POPA GH. GIONI
str. Letea, bl. 4, sc. A, ap. 18
— Bacău

O MÎNĂ DE AJUTOR

Blazincu Romica (Suceava, str. Păcii nr. 5, bl. 50, sc. J, ap. 1), o fetiță care n-a împlinit încă trei anișori, s-a îmbolnăvit, la puțin timp de la naștere, de hemangiomatoză. Părinții ei au dus-o la Iași, la doctorul pediatru Gabriel Ionescu și, apoi, la București, la spitalul „Budimex“. Cînd a fost ultima oară la respectivul spital, un medic — după o operație — a consultat fetița, mai mult dintr-o privire. Se pare că asistentele numai că n-au întrebat-o pe mama copilei ce mai caută pe acolo! De fiecare dată, i s-a recomandat micuței bolnave prednison, iar părinților nu li s-a dat nici o speranță. Ei au aflat că ar exista o posibilitate de vindecare a Romicăi la o clinică din Budapesta. Dar nu au banii necesari pentru a întreprinde această deplasare. În același timp, sînt convinși că în România există medici competenți, așa că, adresează revistei „FLACĂRA“ rugămintea de a-i sprijini în acțiunea lor de căutare a unor specialiști omenoși în rîndul medicilor.

Redacția noastră s-a adresat „SPITALULUI CLINIC CENTRAL DE COPII DIN BUCUREȘTI“, de pe strada GRIGORE ALEXANDRESCU nr. 27—29, sectorul 1 și anunță părinții că ROMICA este așteptată de însuși directorul spitalului, dl. dr. IACOB, pentru consultație și tratament (marțea după amiază, între orele 13,30 și 16.30 și joia dimineața, între orele 9.30 și 12,30). De la gară, tramvaiul nr. 34 îi duce direct în fața spitalului, în 10 minute. La sosire, părinții sînt invitați să ia legătura cu dna secretară, Marie Jeanne Tudor, la cabinetul dlui director, tel. 59 37 97. Nu uitați biletul de trimitere de la medicul fetiței, din Suceava.

CRISTINA ATANASIU ■

LA MARGINEA ASISTENȚEI SOCIALE

Ne aflăm la Serviciul de asistență socială al Capitalei, în strada Piața Amzei nr. 13, în biroul dlui Bogdan Panait, șeful serviciului respectiv. Vin în audiență: **Ion Smarandache din București, sectorul 5.** A mîncat la Cantina de asistență socială din Calea Ferentari nr. 79. Acolo a făcut scandal, a spart multe geamuri. I s-a refuzat accesul în continuare.

I.S.: „Sînt nemîncat. A fost o vrăjeală. Concret și pe viu. Am fost scos din porție. Mi s-a spus să nu mă mai duc la ei. N-am încălțăminte, mi-au căzut unghiile și pielea. Mai bine îmi dați banii pentru mîncare și mă duc să mănînc singur“.

Georgică Stanciu din București, str. Aurel Botea nr. 10, sector 3: Copilăria și-a petrecut-o la Plătărești, în Căminul pentru copii handicapați.

G.S.: „Eu pot să sparg magazine? Pe alții nu interesează. Îi interesează numai lefuța și burtica. Că doar sînt un caz social și ne cunoaștem de ani de zile. Cînd era doctorul Gheorghiu, mă duceam la Bălăceanca. Îmi dădeau ajutoare. Știți ce vreau eu de la dumneavoastră? Mi-e rușine dar... aș avea nevoie de niște bani“.

Gheorghe Ciobanu din comuna Peceneaga, localitatea Tulcea: Copilărie în casa de copii, fost tractorist. Prezintă un certificat medical, un bilet de ieșire din spital.

G.C.: „Unde mă duc în ziua de astăzi? Dau în cap la cineva? Sînt sătul de sfaturi. Un ajutor nimeni nu-ți dă“.

Vrea să ajungă la mănăstirea Cocoșu, de lîngă localitatea Sarica Niculițel, județul Tulcea. Nu are bani de drum.

Sînt trei cazuri, din multe altele.

CRISTINA ATANASIU ■

SE OFERĂ GRATUIT MEDICAMENTE

Pentru a elimina neclaritățile, precizăm de la bun început că noi nu ne ocupăm de procurarea de medicamente. Cele existente în redacție se datorează solicitudinii unor medici din județul Sălaj. Produsele farmaceutice sînt de fabricație germană, austriacă și belgiană și au sosit prin mijlocirea caravanelor umanitare. Republicăm lista acestor medicamente:

BOLI CARDIACE (hipertensiune, angină pectorală): Zestril (Lisinopril) 20; Coxanol (Propranolol) 100; Justar 50; Lomir 2,5 mg; Tritace 2,5 mg; Selectol — 200; Corindolan 5 mg; Heitrin 1 mg; Angionom retard 2,5 mg; Monit-Puren 20; Angionarm depot 5 mg; Atendol 100; Allopumirol 300; Eurecor retard 20; Sensit 75; Beta-Tablinen; Fludex; Glifanan 200 mg; Monoclair 40.

CANCER MAMAR: Nolvadex 30; Tomoxifen 40; Tamax-Puren 30.

NEUROLOGIE: Ergotox 2,5 mg; Ergoplus (picături).

EPILEPSIE: Sirtal.

HOMEOPATIE: Verrues 28; Petroleum D-2.

CURIER JURIDIC

Înregistrarea contractelor individuale de muncă

Prin hotărîrea sa nr. 539 din 08 septembrie 1992, publicată în Monitorul Oficial nr. 239 din 25 septembrie 1992, Guvernul a dispus constituirea Corpului de control în domeniul asigurărilor sociale de stat, în vederea exercitării controlului cu privire la modul în care persoanele juridice și fizice care folosesc personal salariat achită pentru acesta contribuția de asigurări sociale, precum și modul în care încasează și plătesc contribuția pentru pensia suplimentară.

Corpul de control în domeniul asigurărilor sociale de stat va funcționa potrivit unui regulament propriu de organizare și funcționare, care va fi emis și aprobat prin ordin al ministrului muncii și protecției sociale, pînă la data de 25 octombrie a.c.

Acest organ de control este abilitat să constate contravențiile săvîrșite de agenții economici în domeniul său de activitate și să aplice totodată sancțiunile legale corespunzătoare, respectiv, amenda între 5 000 și 10 000 lei.

Pe de altă parte, hotărîrea guvernamentală menționată prevede că, societățile comerciale române sau străine, cu sediul în România, cu capital integral sau parțial privat, asociațiile familiale, reprezentanțele în România ale societăților comerciale din străinătate, precum și persoanele fizice care folosesc personal salariat au obligația de a înregistra contractele individuale de muncă ale salariaților la camerele de muncă din cadrul direcțiilor județene de muncă și protecție socială a municipiului București.

Pentru neînregistrarea contractelor individuale de muncă în termen de 5 zile de la încheierea acestora de către persoanele juridice și fizice cărora le revine această obligație, camerele de muncă competente sînt împuternicite să aplice amenzi contravenționale în limitele arătate mai sus.

Hotărîrea guvernamentală în cauză a intrat în vigoare la data de 25 septembrie 1992.

CORNELIU OLTEANU ■

Lumi în ceață

CRIMĂ CAMUFLATĂ DE PROCURATURA GENERALĂ

În ziua de 16 octombrie 1990, la internatul de băieți al Liceului CFR din municipiul Satu Mare a avut loc un incident incalificabil, soldat cu moartea unui băiat maramureșan de nici 16 ani. Autorii faptei abominabile sînt cei doi pedagogi ai amintitului mai sus internat.

Să derulăm faptele, în nuditatea lor cutremurătoare. Pe 19 octombrie 1990, elevul Vasile Ștețca (căci despre el este vorba) din clasa a X-a a amintitului liceu sătmărean, a fost consultat de către asistenta Irina Orosz. Băiatul acesta de ispravă, care nu împlinise la acea dată nici 16 toamne, proveneau din Borșa Maramureșului. Mai exact, str. Gruiul lui Dan nr. 28/A, Borșa. Asemeni multor elevi din acest liceu de profil, elevii erau maramureșeni, prieteni și conjudețeni. Asistenta Irina a observat că starea băiatului nu este tocmai bună. A fost internat de îndată la Staționarul CFR Satu Mare. L-a consultat medicul Viorica Șter. Văzînd pe semne că starea bălatului era deosebit de gravă — în cursul nopții îi apăruseră tulburări de comportament și echilibru, iar în ultima fază a intrat în comă —, bolnavul a fost transportat de urgență la Spitalul județean Satu Mare. Faptele s-au derulat cu o repeziciune uimitoare după un orologiu scăpat de sub controlul acelora cu programe vară-iarnă și viceversa. Din nefericire pentru un județ transilvan de referință, acest spital nu are secție de neuro-chirurgie. Așa cum Spitalul din Carei, de pildă, nu are secție de reanimare. Sînt anomalii care pot să coste în planul vieții.

Într-o stare cît se poate de gravă, Vasile Ștețca (în acte apare adesea Ștețco) a fost trasportat la Spitalul de neuro-chirurgie din Oradea. Diagnosticul pus pe dată de către medicii orădeni a fost de **meningo-encefalită, urmare a unei plăgi craniene penetrante!** Să reținem acest prim aspect fundamental. În 21 octombrie 1990, orele 14, bolnavului aflat în comă i se face un examen radiologic local. Mai exact spus, i s-a făcut grafia craniană. Pe data de 24 octombrie 1990, starea băiatului din Borșa s-a înrăutățit vizibil. Medicii au hotărît intervenția chirurgicală, tîrziu. Ne și miră de ce au luat această decizie tardivă. Potrivit protocolului operator, cum i se spune în termeni de specialitate, după îndepărtarea periostului infiltrat cu puroi, medicii au constat la nivelul osului frontal: **un orificiu punctiform, din care se scurgea ICR purulent !(?).** Să reținem acest al doilea aspect, de asemenea fundamental. Esențial. Așadar ,în calota craniană medicii bihoreni au semnalat **un orificiu punctiform!** Din păcate pentru medicii orădeni, tocmai această bucățică de os frontal de dimensiunea 8/12 cm nu s-a **păstrat! Nu s-a păstrat ori a fost înlăturat ulterior, asta nu avem de unde ști. O fărîmă de os, care ar fi putut „povesti" multe medicilor legiști din Cluj sau din București.**

Deci, medicii consemnează cu minuție din start: **traumatism produs prin violență!** Al treilea aspect esențial. Spargerea osului frunții s-a produs prin violență, iar nu dintr-un banal furuncul ori acnee juvenilă, prezentă în epiderma adolescenților! Ce mai la deal, la vale, lui Vasile i s-a spart osul frunții, iar orificiul „punctiform" vorbea **de la** sine despre așa ceva.

Din nefericire pentru familia Ștețca și pentru colegii lui Vasile, pe 25 octombrie 1990, orele 13, cam la 21 ore de la intervenția chirurgicală cu pricina, Vasile Ștețca moare. La căpătîiul său veghea mama sa, care îi mîngiia creștetul, nevenindu-i să creadă că „odorul" ei se stingea în condiții atît de ciudate, de misterioase. Povestea amară a vieții de internist a morții pretimpurii a acestui tînăr de 15 ani și jumătate, abia de la acest nivel în sus începe.

Pe data de 16 octombrie 1990, la internatul de băieți al Liceului CFR Satu Mare a avut loc o seară și o noapte a Sf. Bartolomeu. Ingenioșii autori ai acestei mascarade pedagogice, soldate cu moartea unui băiat nevinovat, sînt doi pedagogi zevzeci, beți și primitivi în acțiunile lor barbare Au băgat o bătaie în copii, ca în hoții de cai, din închipuire sau din preaplinul de alcool al creierului lor de brotacee.

Cu o întîrziere de asemenea suspectă, se pune pe roi **dosarul penal nr. 151/P/1991.** Deci, au mai trecut cîteva luni bune de la moartea suspectă a lui Vasile Ștețca. Părinții acestui băiat liniștit și de ispravă, după cum ne relatează foștii săi colegi, s-au ocupat de înmormîntare și de toate cele creștinești. Au început mai apoi să bată pe la toate cele „curți boierești" ale poliției și procuraturii, pentru că auziseră, din spusele colegilor lui Vasile, ce au făcut micile bestioare de pedagogi și care era cauza, în fapt, a morții reale a lui Vasile. Nu o acnee juvenilă tratată cu „usturoi", doamne ferește, ci o bătaie criminală administrată în principal de pedagogul Șandor Ioan lui Vasile și unui coleg al său. Cristian! Dl procuror Sever Spătaru a instrumentat acest caz. Pe cît de sever îl arată numele, pe atît a scăpat cazul printre degete. Cu bună știință? Dacă am anticipa că soția unuia dintre pedagogi lucrează la poliția municipală, tocmai la cercetări penale, am avea suficiente motive de îndoială. încă dintru început. Dar să lăsăm faptele să vorbească.

Adevărul prinde glas cînd amuțește frica

Foștii săi colegi de școală, foștii săi colegi de internat, foștii camarazi de cîte în lună și-n stele, după ce au scăpat de chingile celor doi pedagogi „războinici" și amenințători, susțin acum răspicat faptul că **Vasile a fost bătut la sînge, întîi în dormitor, pe urmă în infirmerie!** De către cine? De către pedagogul Șandor Ioan, pentru că al doilea pedagog bătea copiii în chiar camera pedagogului! Foștii elevi, actualmente tineri în cîmpul muncii, susțin sus și tare că Vasile și Cristian au fost bătuți măr nu doar cu nuiaua pedagogului, ci și cu o stinghie smulsă din gard de către pedagogul satrap. Elevii, la acea dată, au fost, pur și simplu, terorizați, că vor fi zburați din școală și din internat, dacă vor scoate o vorbuliță. Deci, oricîte matrapazlîcuri s-au făcut de către poliție și procuratură, elevii susțin că

nu acela a fost **corpul delict**, ci un altul, **un leț cu un cui la capăt!** Această depoziție tîrzie vine perfect în completarea susținerilor medicilor bihoreni, în legătură cu **orificiul punctiform din calota craniană!**

Interesant. Foarte interesant. Organele de urmărire și cercetare penală au fost, deci, sesizate abia pe 29 octombrie 1990. Ce a făcut în acest răstimp conducerea școlii? Dar poliția locală, căreia i s-a **raportat** un deces în raza sa de acțiune?! Nimic. Absolut nimic. Stăm o zi întreagă pe acest dosar penal și rămînem cruciți. Cum n-au văzut anchetatorii și procurorul aspecte mai clare ca lumina zilei? Primul certificat medico-legal exact despre asta glăsuiește: perforarea osului frunții s-a datorat: **„unui traumatism produs cu un obiect înțepător, în speță cu un cui!".** Ulterior, Institutul de medicină legală din Cluj-Napoca certifică și autentifică acest prim act. Institutul de medicină legală „Dr. Mina Minovici", de asemenea, confirmă primele concluzii ale medicilor orădeni. Și-atunci? Ce mai vroia procurorul Spătaru? Urmează două-trei rînduri de declarații. Se pun în mișcare procuraturile județene Satu Mare, Maramureș și Bihor. Medicilor legiști înșiși li se ia alt set de declarații. De ce? Am fi tentați să spunem că pentru o mai bună întocmire a unui dosar penal. Nici vorbă.

Iată ce declară elevii. Iată asupra căror declarații nu insistă procurorii. Iată tehnica omisiunii programate. **Samir Buzura,** de pildă, scrie și semnează un aspect speculat de procuror, în legătură cu acneea juvenilă **(coș** îi spune dl Spătaru), din care cauză i s-ar fi perforat calota craniană (?): **„Înainte de incidentul din dormitor, nu am sesizat acel furuncul din stînga frunții lui Ștețca Vasile".** Și chiar dacă l-ar fi sesizat cineva, dintr-o acnee, dintr-un furuncul, dintr-o sinuzită nu se perforează osul, dle procuror!? **Cristian Hojda** a fost bătut bestial, alături de Vasile, atît în dormitor, cît și în infirmerie. Ei avuseseră o altercație absolut tinerească și nevinovată, legată de un geam deschis de la dormitor. Dar nici unul dintre cei doi, aveam să aflăm, nu l-a înjurat pe pedagog. Cristian se lasă greu tras de limbă și nu știu de ce nu este mai tranșant măcar acum, doar e vorba de viața prietenului său. El spune: **„Pedagogul Șandor Ioan, ne-a bătut a doua oară, cu un leț (stinghie)".** Să reținem și acest aspect esențial, întrucît pedagogii aveau un întreg „arsenal" de elemente de tortură, dar **lețul** despre care vorbesc acum foștii elevi, stinghia smulsă din gard cu un cui la capăt, este cu totul altul decît **corpul delict** „recoltat" cu atîta grație de polițiști și plimbat inclusiv pe la Procuratura Generală ca „armă" a crimei. Pe drumul dintre camera pedagogului, poliția municipală și procuratura județeană, exact această „armă" a crimei a fost înlocuită. Stinghia frumos jiluită la cele două capete nu este „lețul" cu care au fost bătuți năprasnic Vasile și Cristian.

Știopei Ioan, șeful unuia dintre cele 7 dormitoare, autorul moral al acestei înscenări stupide, care i-a turnat la pedagog pe Vasile și Cristian, afirmă cu oarecare temere că pedagogii erau machiți. Dar **Iustinel Tomoioagă,** o spune din prima ca și dintr-a treia declarație scrisă și semnată, p-aia dreaptă: **„Ștețca Vasile a fost bătut a doua oară, de către pedagogul Șandor Ioan, cu bîta peste cap".** Din cîteva palme la fund ori din cîteva bîte în palmă, nu s-ar fi iscat această declarație cutremurătoare, neluată în seamă de către procuror (procurori, am zice noi, doar actele sînt semnate și de procurorul-șef al județului și de șeful Direcției I penale și criminalistice din cadrul Procuraturii Generale). Iată ce spune, scrie și semnează Iustinel Tomoioagă: „După ce Vasile a venit din infirmerie sau din camera pedagogului, s-a acoperit în totalitate cu pătura și l-am auzit plîngînd". Acestea pot să fie declarații, să zicem sentimentale. Colegiale.

Daniel Crăciun, un alt coleg internist, are tăria de caracter să recunoască și să scrie negru pe alb: „Un fost coleg de-al nostru mi-a spus că Hojda Cristian — cel care a fost bătut măr împreună cu Vasile — n.n. — mi s-a plîns că **a fost amenințat de către pedagogul Șandor Ioan că în situația în care va spune adevărul în legătură cu ce s-a întîmplat în dormitor, nu va mai avea ce căuta în internat!"** (?!). Lucrurile încep să se complice, pentru că pedagogul incriminat conducea elevii la procuratură. Daniel Crăciun pune însă degetul pe rană: **„și alți colegi de dormitor au afirmat că au fost amenințați în același fel de către pedagogul Șandor."** Și pentru că se face atîta tapaj în legătură cu chiar **„corpul delict"**, iată ce declară Mihai Marton, atît despre presupusul furuncul din dreptul frunții, cît și despre trîmbițatul corp delict: **„Anterior datei de 16 octombrie 1990, nu am observat ca Ștețca Vasile să aibă ceva la nivelul capului sau vreo leziune".** Apoi, punctul pe „i" este pus cu evidență, dar procurorul se face că n-a vede, n-aude: **„cu privire la leț, am spus că seamănă cu cel pe care-l avea pedagogul, dar nu este identic. Cel pe care-l avea pedagogul era asemănător, dar nu la fel, deoarece, cel al pedagogului era mai lung și puțin de altă natură a esenței. Astfel, cel pe care-l aveau la procuratură era din brad, iar cel luat de pedagog din gard era de altă esență — fag sau altă esență".** N-am insista cu atîta asiduitate asupra acestor aspecte aparent minore, dar ele cîntăresc enorm în dosarul unei cauze penale făcute cu profesionalism și moralitate. Nu e cazul de față însă.

Doi bețivani, ucenici ai lui Macarenko

Olteanu Marius, soțul dnei Luminița Marius, de la cercetări penale a Poliției municipale Satu Mare, este oarecum solidar cu Ioan Șandor, întrucît el însuși a participat la chelfăneală. Fusese plecat acasă, la părinți, la Gherla, în județul Cluj, iar Șandor îi ținuse loc de șase. Acum a venit la internat, cu o glajă de horincă, să-și cinstească prietenul. De la un pahar în plus a pornit acest scandal insipid, sfîrșit cu moartea unui tînăr nevinovat.

Nu vreau nici să dramatizăm lucrurile, nici să reinventez o poveste tristă a unui tînăr care a sfîrșit în lumea umbrelor. Un lucru este cert. Procurorul Spătaru a instrumentat acest caz nu cu indulgență, ci cu o anume știință. Trist este și altceva. După două-trei rînduri de declarații, care de care mai de care, să spunem așa, după niște acte medico-legale, după expertize și contra-expertize, dl Aurel Comșa, de la Directia I penală a Procuraturii Generale ajunge cam la aceleași concluzii ca dl Spătaru. Nici nu-i de mirare, veți spune. Automatismul a intrat și în acest mecanism al procuraturii nu de azi, de ieri. Așadar, nici nu-i de mirare că la actele medico-legale nu s-a schimbat nimic esențial. Nici în economia procedeelor cu care s-a instrumentat acest caz bizar.

În România poți ucide sub aripa protectoare a dezinvolților polițiști și procurori

Concluziile nu ne plac, de nici o culoare. Este trist, este cît se poate de trist ca în perimetrul procuraturii (trei procuraturi județene, plus Procuratura Generală), să fie „înmormîntat" un astfel de caz. Instituția cu un nume de prestigiu pînă mai ieri, este azi într-o degringoladă nu doar de organizare, ci și de instrumentare a unor cazuri. Firește că procurorul general trebuie să admită imediat redeschiderea urmăririi și cercetării penale, sub directa domniei sale îndrumare! Pentru a-și păstra onoarea și firma, măcar acum procurorii trebuie să fie corecți. Nu e vorba nici de teroriști și nici de mineri căniți ori necăniți cu cărbune. Este vorba de un pedagog și un alt pedagog care are soția încadrată la cercetări penale, la poliția municipală. A greșit fîrtatul, să-și ispășească pedeapsa.

Este vorba, totuși, de viața unui tînăr, care a murit atît de stupid. În sensul acesta rugăm pe dl Cherecheanu, procurorul general, să mai salveze cîte ceva din onoarea și așa șifonată a Procuraturii Generale.

DORIN SĂLĂJAN

SĂNĂTATE

Pornind de la un raționament simplu,

DNA MARIA LUNGU S-A VINDECAT DE CANCER

• Poveste adevărată, credibilă, justificată științific

Mă numesc Maria Lungu, sînt profesoară pensionară, locuiesc în Ploiești și, cu voia lui Dumnezeu, am intrat în cel de al 77-lea an al vieții mele. Tinerețea mi-a fost bîntuită de o boală teribilă, depistată de medici pe vremea cînd aveam 33 de ani, și pe care am răpus-o apelînd la înțelepciunea și farmacia naturii. M-am adresat „Flacării" pentru ca experiența mea să fie de folos și altor suferinzi. Iată faptele:

În anul 1949 mi s-a pus diagnosticul de „tumoră axială dreaptă". Tumora avea mărimea unei mandarine. Mai tîrziu, la 44 de ani, mi-a apărut și un nodul istmic tiroidian. Pentru combaterea acestora am urmat mai multe tratamente: injecții cu testosteron, vitamine, calciu, gerovital etc. Am știut că tratamentul este paleativ și atunci mi-am îndreptat atenția asupra plantelor. Între timp, în familia mea mai multe persoane au murit de cancer.

Ei bine, în 1963 mi-a căzut în mînă o lucrare a lui Constantin Parhon. Este vorba de volumul 5 din „Opere alese", intitulat: „Relațiile dintre glandele endocrine și constituție. Bătrînețe. Cancer". La pagina 385 autorul se ocupă pe scurt și de bolile plantelor. Un paragraf, pe care îl voi reproduce în continuare, mi-a sărit imediat în ochi: *„Referindu-ne la tumori, apare foarte interesant că printre speciile care nu fac tumori, în mod constant, sînt plantele puternic aromate ca: busuiocul, anasonul, chimionul, levănțica, izma (menta), valeriana. Dintre pomii fructiferi: nucul".*

Autorul s-a mulțumit să consemneze această realitate. dar pentru mine această constatare a născut un licăr de speranță. Mi-am pus de îndată întrebarea: de ce numai cîteva plante și un singur pom fructifer nu fac tumori vegetale, nu fac cancer? Nu cumva în ele se află substanțe care împiedică propria lor îmbolnăvire? Nu cumva acele substanțe pot fi utile animalelor și chiar omului? Am fost de îndată aproape sigură că speciile vegetale ce nu fac tumori conțin în mod natural substanțe anticancerigene ce ar putea influența boala mea.

Mi-am făcut rost de cărți pentru a studia compoziția plantelor în cauză. Așa am aflat că izma conține în frunze: 8% tanin, quinone, ulei volatil și mentă. Busuiocul: ulei volatil cu esdragol, substanțe tanante. Valeriana: o substanță fitocomplexă. Nucul: 5% tanin, quinone, urme de ulei volatil, iod, magneziu, vitamina C, flavonoide. Am mai citit că taninurile, pigmenții, quinonele inactivează virusurile.

Atunci de una singură mi-am propus următorul tratament:

Pentru uz intern și extern am utilizat: izma, busuiocul, valeriana, miezul de nucă, frunzele și cojile de nuci verzi. Pentru tumora axială și nodulul istmic tiroidian am luat zilnic, timp de trei săptămîni, un ceai de mentă (infuzie), o linguriță de sirop de busuioc cu apă și o pastilă de extraveral, după care am făcut o pauză de două săptămîni. De cîteva ori pe an am substituit pauza de după tratament cu circa 30 grame miez de nucă, o linguriță de sirop de busuioc și o pastilă de extraveral. Uneori am înlocuit miezul de nucă cu 4—5 nuci verzi din dulceață.

Pentru uz extern am folosit decoct de frunze de nuc (cu care de regulă se spală părul) și tinctură de coji verzi de nucă. Tratamentul extern a durat numai un an de zile pînă la topirea nodulului tiroidian. Nu vă mai spun că am urmat acest tratament cu disperare, dar și cu speranță.

După trei ani s-a topit tumora axială. Vă închipuiți surpriza și bucuria mea. Dar aici vreau să fac o precizare: în tot acest timp nu am renunțat la medicația clasică. Am folosit din cînd în cînd injecții cu calciu, pastile de vitamina C și complex B și cîteva serii de testosteron. După dispariția tumorii axiale am întrerupt tratamentul. În următorii 13 ani s-au produs două mici recidive, dar tumorile ivite s-au topit ca urmare a reînceperii tratamentului.

Organismul meu a reacționat încă din primele zile de tratament. Astfel am simțit dureri ușoare, ca o apăsare, în toate organele bolnave: tumoră, ovarul drept, nodulul tiroidian și hipofiza.

Durerile apăreau cam după patru ore de la ingestie și aveau o durată de cîteva minute sau de cîteva ore și reveneau uneori și noaptea. După săptămîni în care simțeam asemenea reacții, urmau săptămîni de acalmie. La început am simțit simultan durerile în toate organele bolnave, însă, după cîteva luni, senzația de durere migra de la un organ bolnav la altul. Migrația lentă la început a devenit din ce în ce mai rapidă. După un an de tratament (timp în care atît nodulul cît și tumora s-au mărit), la un moment dat n-am mai simțit dureri în nodul. Apoi simțeam cum nodulul se micșorează. După o lună a dispărut cu totul.

Încurajată de acest succes am continuat tratamentul încă trei ani, timp în care tumora a continuat să crească și pe ea au apărut noduli. În tot acest timp am mai simțit dureri alternative: tumoră—hipofiză. La sfîrșitul celor patru ani de tratament, cîteva luni am mai simțit dureri numai în tumoră, după care aceasta a început să se micșoreze și, după cîteva luni, a dispărut.

Terapia naturistă pe care am utilizat-o a fost însoțită de un anumit regim alimentar. Dar despre toate acestea voi prezenta amănunte în numărul viitor al revistei „Flacăra". Pentru cei care doresc să-mi scrie, iată și adresa mea din Ploiești: Aleea Prislop nr. 8, bloc 15, ap. 14, et. 1, Cartier 9 Mai (lîngă Gara de Vest). Dumnezeu să vă ajute!

N.R. Doamna prof. Maria Lungu ne-a adus și un plic cu documente medicale din care rezultă diagnosticul pus de medici de-a lungul timpului, începînd cu depistarea bolii și sfîrșind cu dispariția ei.

(Va urma)

Pomada care întinerește

Cercetătorii americani au obținut o cremă care întinerește. Ea a fost testată în Clinica Dermatologică Experimentală din Reinbek, timp de 11 luni, pe 15 subiecți, femei și bărbați între 43 și 67 de ani. Rezultatele au depășit așteptările, căci diminuarea ridurilor este vizibilă. Pomada se găsește deja în farmaciile din America și Franța, în două variante. Cei care optează pentru o întinerire rapidă vor cumpăra **Anti-Age Super.** Persoanele mai răbdurii apelează la **Anti-Age Special.** Oricum, ambele produse sînt foarte solicitate. **(E.G.)**

Aparat de îmbătrînire

Nu știu cîte persoane s-ar supune de bunăvoie șocului de a-și vedea figura în perspectiva timpului. Să zicem, în anul 2024. Această posibilitate totuși există, datorită aparatului numit **FUTUROGOS,** conceput de doi francezi: **Thierry Crosson** și **Charles Didier.** Persoane bine cunoscute în lume au fost primii „cobai" ai infernalei mașini. Vă prezentăm pe unele dintre ele. Le recunoașteți? **(E.G.).**

(Caroline de Monaco)

(Lady Di)

(Prințul Charles)

Medicamentul „Elcohep" se vinde în pungi sigilate

Sînt aproape zece ani de cînd, la Oradea, doi medici au descoperit o familie de plante cu virtuți de excepție în tratamentul bolilor hepato-biliare. Cercetările au dus la obținerea unui medicament brevetat în 8 țări ale lumii și aprobat de Ministerul Sănătății. De atunci, peste 10 000 persoane (între care bolnavi cu hepatite cronice și ciroze hepatice) și-au recîștigat sănătatea, folosind extractul vegetal realizat de medicii Aristina și Ludovic Elthes.

Dar iată o noutate de ultimă oră. Prin punerea la punct a unei noi tehnologii, soluția tămăduitoare poate fi preparată la domiciliu de către orice pacient. Cu alte cuvinte, de acum înainte bolnavii nu vor mai face drumul pînă la Oradea pentru a aduce de acolo, în damigene, extractul vegetal. Începînd cu luna octombrie, medicamentul (combinația de plante) se distribuie în ambalaje sigilate, cantitatea din plic asigurînd un tratament de 6 luni. Economie de timp, bani, efort fizic. Societatea satisface în continuare și cererile de extract lichid.

Programările se fac la Societatea comercială „ELCOHEP" SRL la telefoanele 991/30031 (orele 9—21) și 991/36298 sau în scris: Oradea, str. Ady Endre 72, cod 3700.

Medicamentul se eliberează la Oradea, după efectuarea consultului medical la cabinetul societății „Elcohep".

Lovitura de pedeapsă

A MURIT DACIADA!

Ediția I a Maratonului București, desfășurat sîmbătă, 17 octombrie, pe o vreme de-a dreptul splendidă, a întrecut toate așteptările. Teama organizatorilor, ziarul Tineretul Liber și Oficiul Municipal pentru Tineret și Sport, inclusiv a sponsorilor, respectiv ACRO, Gazeta Sporturilor, Banca Dacia Felix, Sportul românesc, Vrany & Co, Ana Electronic, Universul Emy și firma Tagg, a fost repede risipită cînd la startul competiției s-au prezentat, încă de la primele ore ale dimineții, peste 500 de concurenți de toate vîrstele. Mulți, foarte mulți, au alergat doar în cursa populară, de numai 4 kilometri, de la Piața Universității la Arcul de Triumf, rezervată elevilor, oamenilor vîrstnici și handicapaților. Printre participanți, Vladimir Popcov, despre ale cărui rezultate revista Flacăra a scris de cîteva ori, dar și Alexandru Năstase, Ion Bădilă și Mariana Mihai, ultimii trei mînuind cu dexteritate și multă voință fotoliile rulante, specifice handicapaților. Ceilalți concurenți nu s-au oprit la Arcul de Triumf, ci și-au continuat cursa pînă la Pădurea Băneasa, unde au efectuat cîteva ture în jurul pădurii și s-au întors la Stadionul Tineretului unde și-au disputat cu ardoare întîietatea. Au cîștigat, la băieți, **Gavril Boitiș** (Brașov), **Vasile Irimia** (Brăila) și **Marius Screciu** (Tg. Jiu). La fete, pe primele locuri, trei alergătoare din Tg. Jiu, elevele antrenorului Ion Bură : **Florina Pană, Constantina Diță** și **Daniela Nanu.** Semnificația acestui superb maraton, care a cunoscut o participare nu doar numeroasă, cît mai ales benevolă, — nu ca înainte vreme, cînd concurenții erau aduși cu arcanul — a fost perfect sintetizată de spusele unuia dintre arbitri : Azi 17 octombrie, a murit Daciada și s-a născut, cu adevărat, sportul pentru toți". În legătură cu această zicere, am intrat la „concurență" cu colegul Bogdan Comaroni, de la Tineretul Liber, care m-a „amenințat" că va folosi ca titlu spusele de mai sus. Foarte bine, i-am răspuns. De ce să nu consemnăm și noi, în Flacăra, aceeași idee ?! În rest, felicitări organizatorilor și sponsorilor ! **(V.N.).**

DIVIZIA NAȚIONALĂ, etapa a 10-a

Oțelul — Sportul Studențesc 1—1, „U" Cluj — Electroputere 1—1, F.C. Ploiești — Dinamo 0—1, F.C. Selena Bacău — C.S.M. Reșița 1—0, Univ. Craiova — Progresul 2—2, Steaua — „Poli" Timișoara 6—0, F.C. Brașov — Inter Sibiu 0—0, Rapid — Dacia Unirea 3—0, Gloria Bistrița — F.C. Farul 3—0.

DIVIZIA A, etapa a 10-a

Seria 1 : Unirea Focșani — Chimia Rm. Vîlcea 5—2, Faur — Portul C-ța 1—0, A.S.A. Tg. Mureș — Flacăra Moreni 3—2, Steaua Mizil — Foresta Fălticeni 3—1, C.S.M. Suceava — F.C. Argeș 2—1, Ceahlăul P. Neamț — Unirea Slobozia 1—0, Politehnica Iași — Autobuzul 4—0, C.S. Olt '90 — Gloria Buzău 1—0, Gloria Galați — Callatis Mangalia 1—0.

Seria a 2-a : Olimpia Satu Mare — Unirea Alba Iulia 5—0, U.T.A. — Metalul Bocșa 5—1, Metrom Brașov — Corvinul 2—0, C.F.R. Timișoara — ICIM Brașov 2—0, Gloria Reșița — F.C. Maramureș 2—0, F.C. Bihor — Drobeta Tr. Severin 1—0, Tractorul Bv. — Armătura Zalău 3—0, Jiul Petroșani — C.F.R. Cluj 3—0, Jiul Craiova — Metalurgistul Cugir 4—1.

SPORT

Paralele inegale

● PROTEST. Un protest mai puțin obișnuit a fost înregistrat la Comitetul de organizare a turneului final al campionatului mondial de fotbal din 1994, din SUA. Un radio-reporter, handicapat, a atras atenția că accesul la tribuna presei de pe stadionul Rose Bowl din Pasadena (în apropiere de Los Angeles) nu este posibil pentru ziariștii handicapați, constituind o discriminare inadmisibilă. La rîndul lui, Harriman Cronk, șeful lucrărilor de reamenajare (11 milioane dolari devizul), a declarat că structura vechii arene (care va găzdui finala) nu permite ameliorările cerute. **● POLEMICĂ.** Ministrul tineretului și sportului din Franța, d-na Frederique Bredin, n-a asistat la meciurile din Franța ale echipei Africii de Sud „întrucît aceasta n-a inclus nici un jucător de culoare". În replică, președintele federației sud-africane a spus : „Pentru acest turneu deosebit de important pentru noi, am făcut selecția pentru terenul de joc, pe valoare, și nu pentru galerie !". **● TRANSFER.** Portarul titular al echipei CSI la „EURO '92", Dmitri Harin, rus de origine, se află în probe la Chelsea, echipă din prima ligă engleză. În cazul în care va da satisfacție, Harin va aduce actualului său club, ȚSKA Moscova, 500 000 lire sterline (aproximativ 1 milion de dolari), sumă foarte bună pentru transferul unui portar. **● BĂTAIA E RUPTĂ DIN RAI.** Pugilistul american Riddick Bowe, de pe acum favoritul specialiștilor în meciul pentru titlul suprem al greilor cu actualul deținător al centurii, Evander Hollyfield (13 noiembrie, la Las Vegas), a făcut următoarea, surprinzătoare, declarație : „Cel mai important moment din viața mea a fost... înfrîngerea din finala olimpică de la Seul, în fața canadianului Lennox Lewis. Dacă aș fi ajuns campion olimpic, acum eram probabil coleg de celulă cu Tyson. Așa însă, mi-am dat seama că trebuie să iau lucrurile în serios, atît în viață, cît și la antrenamente".

TEODORA OPREA

DE SUB PODUL GRANT

● PAUZĂ BENEFICĂ. Profitînd de întreruperea campionatului, Rapid a efectuat cîteva zile de pregătire la munte și a susținut un amical cu Steaua, cîștigat cu 3-1. După derularea a mai bine de un sfert din etape, putem afirma că echipa noastră are o cu totul altă față. Lucru evident mai ales în partida de la Timișoara, cînd doar lipsa lui Toader și Constantinovici, accidentarea lui Cîrstea în min. 48 și ploaia căzută în repriza a doua (care le-a îngreunat alb-vișiniilor execuțiile tehnice, ei fiind net superiori adversarului la acest capitol) au făcut să nu obținem o prețioasă victorie **● LUCIDITATEA DISPARE LA SUPĂRARE ?** Rămîne cel puțin curioasă opinia antrenorului Ion V. Ionescu : „Rapidul nu mi-a arătat nimic". Noi îi înțelegem supărarea că „Poli" a trebuit să se mulțumească, după multe emoții, cu o remiză, dar de ce să minimalizeze meritele oaspeților ? De altfel, nu demult, același tehnician mai făcea niște declarații bombastice că va învinge pe Real la Madrid. Și s-a văzut ce-a ieșit... **● AMINTIRI NEPLĂCUTE.** Secundul Marcel Pușcaș a avut o strîngere de inimă revenind la Timișoara, acolo unde și-a încheiat cariera de fotbalist, tot la Rapid, prin accidentarea produsă de Marcel Sabou. Numai că el a depășit cu mult fair-play momentul respectiv. **● LA F.R.F. TĂCEREA E DE AUR ?** U.F.C. Rapid a depus la federație mai multe memorii privind rambursarea unor sume avansate lui Romulus Buia, care a primit „cartea verde" pentru Germinal Eckeren (Belgia). Ni se pare inadmisibil ca F.R.F. să privească la cluburile străine cu ochi mai buni decît la cele proprii. Ori sînt niscaiva interese la mijloc ? Se vehiculează o sumă de transfer aproximată la 200 000 de dolari... **● DIVORȚ, NU DRAGOSTE CU SILA.** După cum se știe, între clubul Steaua și căpitanul „roș-albaștrilor" de la Sevilla a intervenit o ruptură irevocabilă. Internaționalul Ștefan Iovan reprezintă un simbol, iar scoaterea lui din fotbal pe ușa din dos, la numai 32 de ani, nu ar fi lucrul cel mai potrivit. De aceea, el și-a exprimat dorința de a juca la Rapid. Sperăm (cum s-a întîmplat în cazul baschetbalistului Petre Brănișteanu) că și el va găsi înțelegerea necesară din partea clubului militar.

FANE RAPIDISTU

SĂ VINĂ PROFESIONIȘTII!

Într-un anonimat inexplicabil, date fiind frumusețea și spectaculozitatea boxului, Campionatele Naționale din acest an au dat cîștig de cauză următorilor : Valentin Barbu, Nicolae Aliuță, Adrian Mărcuț, Daniel Tacu, Vasile Nistor, Leonard Doroftei, Vasile Morovan, Adrian Preda, Ștefan Drișcu, Vasile Pradais, Dumitru Beșliu și Traian Vasile Damian. Desfășurate la fosta sală Floreasca, finalele s-au bucurat, totuși, de-o asistență numeroasă și de cîteva meciuri cu scîntei, cum a fost cel dintre Daniel Tacu, învingător în fața lui Marcelică Tudoriu, sau cel dintre foarte tînărul Cristian Ștefănescu (doar 19 ani) care i-a pus serioase probleme experimentatului Adrian Mărcuț. În altă ordine de idei, să notăm că Farul Constanța a avut 4 oameni în finală, dar numai la supergrea și-a adjudecat titlul, prin Traian Vasile Damian, în timp ce Dinamo, cu 5 finaliști a intrat în posesia a tot atîtea titluri. Cît despre Steaua, boxerii acestui club, altădată cu o puternică echipă, au susținut doar două finale, cîștigîndu-le pe amîndouă. Una peste alta, însă, se anunță un viitor lot de boxeri profesioniști ale căror meciuri, eventual chiar pentru primele titluri naționale la profesionism, vor atrage, de bună seamă, un public numeros. Așteptăm. **(V.N.).**

Pronostic FLACĂRA

CONCURSUL DIN 25 OCTOMBRIE

1. DACIA UNIREA — STEAUA. În ediția trecută cele două echipe și-au împărțit punctele. Antrenor la brăileni era pe atunci Țiți Dumitriu, actualmente secund la Steaua. Mergem cu X, 2.

2. GLORIA BISTRIȚA — UNIVERSITATEA CRAIOVA. Echipa craioveană în pofida unor bulversări, rezistă cu brio și se impune. Meciul este însă deschis. Propunem totuși : 1, X.

3. INTER SIBIU — RAPID. Giuleștenii atacă un loc în UEFA și se descurcă pînă acum foarte bine. Deci : X, 2.

4. ANCONA — FOGGIA. De pe acum o luptă pentru supraviețuirea în A. Acordăm prima șansă gazdelor :1.

5. BRESCIA — CAGLIARI. Indiscutabil băieții lui Lucescu vor căuta să se impună. Ar trebui să fie : 1.

6. FIORENTINA — SAMPDORIA. Florentinii vor avea miercuri în cupă un meci greu cu Roma, iar genovezii se vor odihni. Deși nu-l mai are pe Vialli în formație, „Doria" merge foarte bine. Credem în : X.

7. GENOA — PESCARA. După surprinzătorul 4—4 de-acasă cu Ancona, echipa lui Skuhravy n-ar trebui să mai rateze victoria și cu Pescara, deși miercuri în cupă se vor întrebuința serios cu Juve. Normal : 1.

8. INTER — JUVENTUS. Este meciul derby al etapei, deschis de altfel oricărui rezultat : 1, X, 2.

9. LAZIO — ATALANTA. Cu lotul de care dispune, echipa din Roma ar trebui să se impună. Bergamezii fără Caniggia și Stromberg, nu mai sînt ce-au fost, dar dacă se vor concentra la maximum în apărare, ar putea smulge un rezultat de egalitate. Noi nu credem că vor reuși, deci : 1.

10. NAPOLI — ROMA. Nu știm ce să mai spunem, pînă acum napolitanii pierzînd acasă meciurile cu echipele de primă mărime, dar nici romanii nu strălucesc. Să zicem : 1, X.

11. PARMA — MILAN. Va pierde Milan un punct la Parma ? Greu de crezut pentru că mașinăria de atac milaneză funcționează perfect. Deci : 2.

12. TORINO — UDINESE. Este greu de crezut ca Udinese să obțină ceva. Solist : 1.

13. MODENA — CREMONESE. Alt meci din concurs deschis oricărui rezultat. Gazdele au o nevoie acută de puncte, iar cremonezii asaltează porțile promovării în prima divizie. Riscăm : X.

HERCULE
LE CHAT

Da' cu banii ce-ați făcut ?

Multă lume a fost cuprinsă cel puțin de mirare aflînd despre înființarea Ligii profesioniste a cluburilor diviziei naționale. Din numeroasele semne de întrebare, să ne rezumăm astăzi la unul. După cum știe tot microbistul, exista (există ?) o ligă a cluburilor ,așa-numita ligă „a lui Mac Popescu". Ei bine, n-ar fi fost normal ca această ligă să se autodesființeze mai înainte de a apărea noul organism ? Nu, îmi zice o gură păcătoasă, care, după cum se știe, adevăr grăiește. Păi dacă s-ar fi făcut o astfel de ședință de înmormîntare ar fi trebuit prezentat un bilanț, în care partea financiară ar fi avut principala pondere. Așa însă, totul rămîne într-o ceață tocmai bună să dispară măgarul cu samarul plin de bănuți. Așa o fi ? După cum se acționează în fotbalul nostru, aceasta este varianta cea mai plauzibilă...

Box cu umbra ?

Într-un anonimat întristător s-au desfășurat finalele campionatului național de box, urmare a bramburelii totale care domnește în această disciplină. La competiție participă cine vrea, marile „vedete" luînd-o încotro văd cu ochii. Nu înainte de a pune mîna pe bani, cum este cazul cu dinamoviștii Francisc Vaștag și Daniel Dumitrescu, care, după ce au umflat de la club cîte 5 000 de dolari și-au văzut de drum. Și astfel, în loc să umfle botul, că de-aia sînt plătiți, băieții umflă potul și ,o pun și ei de-o gogoșerie, de-o sifonărie, ceva".

MAGAZIN

CEI MAI BOGAŢI OAMENI DIN LUME

Cu puţin noroc, dar în primul rînd prin muncă de rob, aceşti cetăţeni ai lumii au devenit stăpînii banului şi puterii mondiale. Sînt ei oare fericiţi ? La o asemenea întrebare nici unul n-a avut timp să răspundă.

Sam Walton. Cel mai bogat bărbat de pe Terra a fost considerat, pînă în aprilie anul acesta, Sam Walton, cu reţeaua sa de supermagazine din S.U.A. El a lăsat clanului Walton o moştenire de 26,7 miliarde dolari.

Taikichiro Mori. După moartea lui Walton, japonezul a trecut pe locul întîi cu o avere estimată la 13 miliarde dolari. A împlinit 88 de ani şi imperiul său financiar nu a cunoscut nici un seism. Celebrele sale prognoze economice fac dovada unei minţi sclipitoare şi unei intuiţii fantastice.

Yoshiaki Tsutsumi. Deţine 40% din veniturile şi averea imobiliară a concernului Kokkudo, ceea ce înseamnă 10 miliarde dolari. Locul trei în ierarhia marilor potentaţi ai globului.

Fraţii Newhouse. Samuel Irving (stînga) şi Domalt Edward, proprietari în S.U.A. a 29 ziare şi 17 reviste şi a unei vaste reţele de televiziune prin cablu. Averea lor este cifrată la 7 miliarde dolari.

Rudolf Wilhelm Brenninkmayer. Născut la Berlin şi stabilit în Olanda. Comerţ cu textile (numai în Germania posedă 174 magazine). Avere imobiliară : 5 miliarde dolari.

Vehbi M. Koc. Proprietar de magazine în Turcia şi întreaga Europă (recent şi la Kiev şi Moscova), în vîrstă de 91 ani, cu o avere aproximată la 3,5 miliarde dolari. Este cel mai bogat turc din lume.

Li Ka Shing. La 64 de ani controlează o bună parte a vieţii economice din Hong-Kong. Investiţii în China şi Europa. Împreună cu aprigul său fiu, Richard, 25 ani, dirijează cinci programe de televiziune prin satelit. Bani : 3,2 miliarde dolari.

Emilio Azcarraga Milmo. Supranumit „Tigrul“ şi considerat ca cel mai bogat bărbat al Americii Latine. Deţine 40% din acţiunile unei vaste reţele de televiziune.

Ingvar Kamprad. Proprietarul celor mai mari şi cunoscute fabrici de mobilă din lume. Întreprinderi pe tot globul, nu numai în Suedia. În prezent o mare parte a producţiei sale se efectuează în Europa de est. Avere : 2,8 miliarde dolari.

William Randolpf Hearst jr. Proprietar de ziare şi reviste. Între acestea, „San Francisco Examiner“, „Esquire“, „Cosmopolitan“, „Harper's Bazzar“. 4,1 miliarde dolari.

Surorile Koplowitz. Frumoase, tinere şi bogate (2,1 miliarde dolari). Fiicele unui emigrant polonez (Ernst Koplowitz) stabilit în Spania. Proprietare de bănci şi întreprinderi de construcţii. Revista „Forbes“ notează că sînt de o incultură totală, dar foarte talentate în afaceri.

PE CELE MAI ÎNALTE CULMI

Vă prezentăm în ordine ierarhică primii 35 de stăpîni al vistieriei mondiale. Din cei 100 potentaţi notaţi de magazinul economic „Forbes“, 30 sînt americani (S.U.A.), 21 germani, 14 japonezi, 5 din Hong-Kong, 4 canadieni, 3 italieni, şi cîte doi francezi, elveţieni şi taiwanezi.

Avere (miliarde dol)	Nume	Ramură	
26,7	Sam Walton	Comerţ	SUA
13,3	Mori, Taikishiro	Finanţe	Japonia
10,0	Tsutsumi, Yoshiaki	Căi ferate	Japonia
9,2	Mars (familia)	Produse zaharoase	SUA
8,6	du Pont (familia)	Chimie	SUA
7,5	Haniel (familia)	Comerţ	Germania
7,3	Haub, Erivan	Comerţ	Germania
7,0	Newhouse (fraţii)	Edituri, TV	SUA
7,0	Rausing (fraţii)	Ambalaje	Suedia
6,3	Gates, William	Computere	SUA
6,2	Sainsbury, David	Comerţ	Marea Britanie
6,2	Thomson, Kennety	Edituri, comerţ	Canada
6,0	Shin Kyuk-ho	Alimente, petrol	Coreea de Sud
5,9	Bass (familia)	Petrol, investiţii	SUA
5,5	Kluge, John Werner	Mass media	SUA
5,3	Albrecht (fraţii)	Comerţ (ALDI)	Germania
5,0	Brenninkmeyer (familia)	Comerţ, textile	Olanda
5,0	Rockfeller (familia)	Petrol, bănci	SUA
4,9	Henkel (familia)	Chimie	Germania
4,8	Quandt (familia)	Acţiuni	Germania
4,6	Beisheim, Otto	Acţiuni	Germania
4,4	Buffet, Ware, Edward	Acţiuni	SUA
4,2	Cox (surorile)	Mass media	SUA
4,1	Hearst (familia)	Mass media	SUA
4,0	Al-Rajhi (familia)	Bănci	Arabia Saudită
4,0	Hass (familia)	Textile	SUA
4,0	Kwok (familia)	Avere imobiliară	Hong-Kong
3,8	Garza Sada (familie)	Oţel, ambalaje	Mexic
3,7	Seydoux/Schlumberger	Instalaţii foraj	Franţa
3,5	Bettencourt, Liliane	Cosmetică	Franţa
3,5	Flick, Friedrich	Acţiuni	Germania
3,5	Kok, Vehbi	Comerţ, acţiuni	Turcia
3,5	Schickwdanz (familia)	Comerţ (Quelle)	Germania
3,5	Schimdt-Ruthenbeck	Metrou	Germania
3,4	Pritzker (fraţii)	Hoteluri, acţiuni	SUA

La mulţi ani, Corina!

Deşi locuieşte de patru ani în America, Corina Chiriac nu a fost uitată de admiratorii ei care încă mai speră în revenirea îndrăgitei artiste pe scenele noastre. Desigur, nu e necesar să trecem în revistă momentele semnificative ale impresionantei sale cariere artistice, ele fiind bine cunoscute de cei în inimile cărora a ajuns şi a rămas.

Nădăjduim că, stabilindu-se departe de noi, nu şi-a încheiat cariera artistică. Nu ne putem imagina că ar putea trăi fără muzică. Indiferent de hotărîrea ei, îi dorim Corinei acum, de ziua ei, tot ce este mai bun pe lume, norocul şi fericirea pe care, ea însăşi ni le-a dorit de atîtea ori.

Fan-Club Corina Chiriac

Regatul Mafiei (I)

CĂLĂTORIE ÎN TRIUNGHIUL MORȚII

La Palermo, pe strada Notarbartolo, în fața casei unde a locuit judecătorul Giovanni Falcone, se înalță o magnolie. De la moartea celui care a fost, pînă nu de mult, inamicul numărul unu al Mafiei siciliene, trunchiul arborelui este continuu acoperit de mesajele de dragoste ale locuitorilor orașului : „Dragă Giovanni, nu te vom uita !".

E limpede că judecătorul Falcone trebuia să moară. Asasinarea sa n-a fost doar o reglare a conturilor, ci și o măsură de prevedere. Extraordinarul magistrat se cerea eliminat, nu numai pentru ceea ce făcuse, dar mai cu seamă pentru ceea ce avea de gînd să facă, punînd la bătaie întregu-i profesionalism. Falcone, nu doar că n-a exclus niciodată existența unei puternice legături între Mafie și politică, dar a fost convins că există așa numitul „nivel al treilea", unde se întîlneau interesele Mafiei cu ale politicii. Multe dintre crimele săvîrșite cu un perfect rafinament își aveau originea, după părerea judecătorului Falcone, în această reciprocitate funcțională ; o legătură mult mai neliniștitoare decît aceea care putea rezulta din pătrunderea cîtorva politicieni în „Cosa Nostra", pentru că era teribil de greu de evaluat, de denunțat, de demonstrat. Propunîndu-și o astfel de întreprindere, Giovanni Falcone și-a semnat condamnarea la moarte. Asasinatul s-a produs, cum se întîmplă de douăzeci de ani încoace, în inima orașului Palermo, presărat astăzi de plăci comemorative. Aici au fost uciși inspectorul Boris Giuliano, președintele Adunării regionale Piersanta Mattarella, magistratul Cesare Terranova, procurorul Gaetano Costa, generalul Dalla Chiesa, doborît în septembrie 1982 împreună cu soția sa.

După Giovanni Falcone, Giuliano a murit pentru că a avansat orbește, Terranova datorită ignorării pericolului, iar Dalla Chiesa fiindcă n-a avut timp să realizeze „capacitatea militară" a Mafiei. „Nu se glumește cu Cosa Nostra — spunea judecătorul Falcone. Profesionalismul constă și în a ști să eviți capcanele. Nu s-a înțeles întotdeauna în jurul meu grija primordială pe care am avut-o pentru propria-mi securitate. Aceasta este regula numărul unu cînd te decizi să declari război Mafiei". Giovanni Falcone făcea aceste declarații cu numai șapte luni înainte de a fi executat. După moartea sa, au urmat altele : prietenul său cel mai apropiat, Paolo Borsellino — deținător, desigur, a numeroase secrete — și, în urmă cu abia două luni inspectorul de poliție Giovanni Lizzio.

Mafia continuă să lovească și o face din chiar centrul orașului Palermo, unde se află închisoarea Ucciardone. De aici a plecat, se spune, ordinul de ucidere a lui Falcone și Borsellino. De aici (sau, poate de la Pianosa ?) se presupune că va pleca ordinul de a o răpune pe Liliana Ferraro, veche colaboratoare a generalului Dalla Chiesa, iar după moartea acestuia, colaboratoare a lui Falcone. Rămasă astăzi singură, la vîrsta de 48 de ani, această femeie are curajul de a-l înlocui pe Falcone la Direcția afacerilor penale a Ministerului de justiție și de a fi considerată noul inamic numărul unu al Mafiei. Pentru că, la închisoarea Ucciardone, în pofida condițiilor nu tocmai favorabile, nu se stă cu mîinile legate. Pînă de curînd, Ucciardone număra 500 de deținuți, dintre care cel mai celebru era considerat Michele Greco, zis „Papa". Bătrînul „naș" a fost, însă, transferat de curînd, împreună cu alți 50 de șefi ai Mafiei, la Pianosa, o insuliță aridă din Marea Tiraniană. Îndepărtarea lui și a celorlalți din Palermo nu liniștește, însă, pe nimeni. „Papa", aflat în închisoare din 1986, a avut un rol prea important în războiul inter-mafia din anii 1981—1983, care a făcut 1 200 de victime. Pentru distrugerea hegemoniei palermitane, vreme de doi ani lupta a fost cumplită, lăsînd cîte un cadavru la fiecare zece metri. Marea învingătoare a implacabilului război din sînul Mafiei a rămas familia din Corleone, al cărei șef, fostul „naș al nașilor", Luciano Leggio, în vîrstă de 67 de ani, este și el după gratii.

Palermo nu este decît un vîrf al „triunghiului morții", celelalte două identificîndu-se cu orașele Trapani și Agrigente. La 56 de kilometri de capitala siciliană, în chiar centrul acestui triunghi, se află locul unde, astăzi, este cu adevărat capitala Mafiei : Corleone.

Documentare și prezentare
LIANA TATOS

(continuare în numărul viitor)

Teatrul româno-american, cu Dumnezeu înainte!

După Teatrul româno-francez, avem, începînd cu 11 octombrie și un Teatru româno-american ; deschis oficial, admis ca teatru de stat, votat în regulă, cu o singură abținere, la Primăria capitalei.

Cred că nu greșesc afirmînd că este una din puținele „idei de sertar" care, nu doar a existat înainte de Revoluție, dar s-a și concretizat, după.

Teatrul româno-american „Eugen O'Neill" s-a născut în mintea regizorului Alexa Visarion în 1987, după o călătorie peste ocean și nu-ți trebuie prea multă imaginație spre a vedea fața îngrozită a tovarășei Suzănica, la gîndul de a propune celeilalte tovarășe niște piese de teatru fără comuniști, vorbite în altă limbă decît cea neoașă — și aceea știută doar din mahala. Alexa Visarion a trebuit să se resemneze și să-și bage ideea în sertar. După Revoluție, s-a prezentat cu ea, la fel de proaspătă, noului ministru al culturii. Desigur, cărturarul a îmbrățișat-o imediat. Dar, degeaba ai un Pleșu la cultură, dacă e un Ciurel la primărie ! Teatrul româno-american s-a împotmolit din nou, nu pentru că acum nu l-am fi conceput noi pe Shakespeare jucat în original, ci pentru că ar fi fost nevoie de 3—4 apartamente în care să locuiască actorii americani sosiți cu contract în România. Alexa nu s-a lăsat și, luptînd mai ceva ca un privatizat pentru chioșcul din piață, a obținut, după doi ani, înființarea teatrului ; de stat, cum am mai spus și cu voturile primăriei. Ce înseamnă asta ? Un sediu de nefolosit — fostul Cinema „Odeon" de pe „11 Iunie", care stă de mulți ani să se prăbușească, subvenții minime și, deocamdată, în vorbe, promisiuni vagi pentru viitor din partea Ministerului Culturii. Cu toate acestea, Alexa Visarion este fericit și nu dă semne de descurajare la ideea că vor juca pe ici, pe colo, după bunul plac al celor ce-i vor închiria sălile (inaugurarea s-a făcut la „Cassandra"), că decorurile și costumele vor depinde de cota la care se va menține entuziasmul Teatrului din Brașov, ce se dorește filială a Teatrului româno-american, că banii vor fi atîția cît vor oferi potențialii sponsori — firme americane cu birouri la București. Înduioșător de entuziast, regizorul nostru pregătește febril repertoriul primei stagiuni, în engleză și română, explică ce înseamnă acest schimb de experiență între tradiția dramaturgiei române și cea americană — un cumul al culturii mai multor popoare — îi vede pe actualii studenți ai școlii americane de teatru în România, la primul lor contract, jucînd alături de actorii scenei noastre, îți vorbește pe larg de planurile pe care le-a făcut cu oamenii americani de teatru cu care a pornit la drum : Martha Coigney, Jon Jory, Curt Tofterland, Robert Corrigan, Michael Muller.

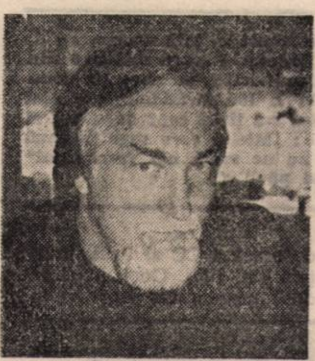

Am intîlnit un om fericit : Alexa Visarion

Ideea este atît de frumoasă, încît nu putem să nu-i dorim deplină împlinire, iar Shakespeare și Caragiale pe aceeași scenă — cum s-a întîmplat recent la „Cassandra" — să devină un lucru normal pentru iubitorul de teatru român.

Cu Dumnezeu înainte, Alexa Visarion !

LIANA TATOS

Senzațional!

ERIK, VIKINGUL DECONGELAT, A FĂCUT O VIZITĂ LA BUCUREȘTI?

Poporul român a aflat cu bucurie, prin mijlocirea ziarului „Tineretul Liber", cum un grup de savanți americani au descoperit un viking congelat pe care l-au dezghețat cu grijă strănepotească, redîndu-l vieții civile și plăcerilor lumești. Erik (băiatul în cauză) le-a mărturisit savanților (de la care au aflat prin fir direct colegii noștri de la „Tineretul Liber") că n-a născut acum circa 1 200 de ani, este căsătorit legitim și a locuit flotant în lumea de apoi, după ce s-a culcat pe pămîntul gol într-o noapte geroasă și s-a trezit dimineața cu gheață la mustăți. Autorul articolului ne mai comunică și alte amănunte picante, dar i-a scăpat informația cea mai importantă. Mai deunăzi, Societatea paraștiințifică română „Taifun — 2000" a adresat o invitație ex-refrigeratului. Invitația a fost acceptată cu plăcere și domnul Erik a făcut o scurtă escală pe aeroportul Otopeni, unde tocmai se afla, la o bere, și un redactor de la „Flacăra". Colegul nostru, Corneliu Tețurache-Găiești, a obținut în exclusivitate următorul interviu.

—Mister Erik, sosiți în România într-un moment important : cel de-al doilea scrutin al alegerilor prezidențiale. Aveați așa ceva pe vremea dumneavoastră ?

— Aveam. Și la vremea mea, puterea trecea din tată în fiu și din fiu în tată, iar în trib toate rămîneau ca înainte.

—S-a schimbat mult lumea în ultimul mileniu ?

— N-aș zice. Am citit în traducere cîteva articole din „România Mare", observînd cu plăcere că cei de acolo gîndesc ca-n vremurile bune ale Evului Mediu.

— Cum stați cu sănătatea ?

— Potrivit. Nu mi s-au dezghețat complet centrii memoriei și-l confund mereu pe domnul Iliescu cu Erik cel Roșu.

— Ce senzație ați încercat în timpul decongelării ?

— M-a gîdilat puțin. Mai prost e acuma fiindcă, la aeroport, mi-au furat țiganii amuleta și scurta din blană de focă.

— Ați auzit de capturarea celor șase extratereștri cu ocazia vifornițel din Florida ?

— L-am întrebat pe Bush, dar nici el nu știe nimic. Oricum, a dat ordin să fie abonat imediat la „Tineretul Liber".

— Bănuim că v-ați aruncat ochii prin cărțile despre vikingi. Ce părere v-au făcut ?

— Am rîs cu lacrimi. Mai ceva ca-n romanele s.f. De ce să mă mir ? Voi nu vă cunoașteți nici istoria din ultimii trei ani. E mai plină de enigme decît cea a Babilonului.

— Din ce o să trăiți în calitatea dumneavoastră de navigator decongelat, născut în Norvegia acum 1200 ani și descoperit în Canada fără acte în regulă ?

— Găsesc eu ceva. Mi s-au oferit mai multe slujbe: să vînd bere „Viking" în Disneyland, să mă expun în Muzeul de antropologie, ba chiar să joc într-un film sexy în rol de fantomă perversă. Mi-a venit și din România o propunere : s-o fac pe purtătorul de cuvînt la președinție. Cu trecutul meu milenar nu pot fi bănuit de convingeri comuniste, nici că aș fi văr primar cu doamna Cornea. Lipsurile mele aparțin secolului al IX-lea.

— Ați refuzat ?

— Bineînțeles. Eu sînt un om liber. Atît cît poate fi un om liber în secolul vostru timpit.

— Ce aveți de gînd ?

— Cred că-mi las barbă și înființez un partid. E cea mai rentabilă meserie : nu faci nimic și apari la televizor. Iar banii curg din toate părțile. Fiindcă în toate părțile există oameni care te împing în față, ca să-și facă interesele la spate. Tu nu trebuie decît să zîmbești, să miroși frumos, să participi la recepții să nu te îmbeți ca un porc. Și acum mă iertați, îmi pleacă avionul. Sînt așteptat în Norvegia unde mi s-au descoperit două strănepoate. Una m-a cerut de bărbat. Vreau să intru în Cartea recordurilor.

DIVERTISMENT

SENZAȚIONAL!

"Flacăra" a obținut : LISTA NOULUI GUVERN

După guvernarea unicatelor de tranziție, iată un guvern de duplicate definitive. Ca și statul român, fiecare ministru din această echipă e unic, național și indivizibil, cu excepția domnilor Câmpeanu, Teoctist și Ionel I. Ion Brătianu care sînt întrucîtva divizibili. În numirea lor s-a ținut cont de cele trei principii ale democrației originale : „Mielul care suge la două vaci sabia nu-l taie", „Dacă voi nu ne vreți, noi vrem totul" și „Cu partidul înainte bastion al păcii e".

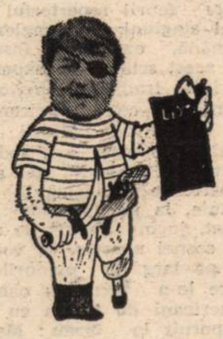

MINISTERUL CULTURII INTERNE ȘI AL PUȘCĂRIILOR — Corneliu Vadim Tudor. „Nu putem avea în același timp și cultură și unguri", a spus poetul. „Am fost acuzați, pe nedrept, că, odată venind la putere, ne vom spînzura adversarii. E o infamie, care nu va rămîne nepedepsită. Programul nostru e diferențiat — execuții cu glonț, închisoare pe diferite termene, dispariții inexplicabile, deportări. Cu ungurii, jidanii, țiganii, Dinescu, Băcanu și Coposu vom proceda cu mare responsabilitate, ținînd cont de religia, sexul, vîrsta și personalitatea fiecăruia".

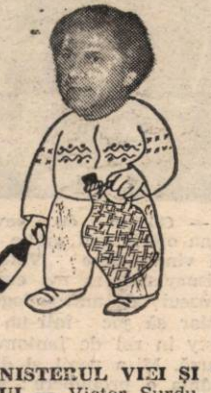

MINISTERUL VIEI ȘI VINULUI — Victor Surdu. Un parlament fără Surdu e ca o beție fără ministerul de profil. Și invers.

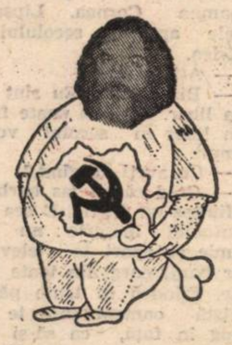

MINISTERUL IMAGINII ROMÂNIEI ÎN ROMÂNIA — Adrian Păunescu. „Ce sînt noii miniștri ? Niște oameni și ei / Care știu dureros ce e suta de lei" a mărturisit cu o imensă sfială senatorul de legătură între domnii Verdeț și Iliescu. Și a adăugat în șoaptă, roșu de emoție : „România sînt eu". La instalarea lui Adrian Păunescu au asistat : cenaclul „Totuși, iubirea", Corul mixt Jilava, care a intonat noul imn național „Fără ură și fără răzbunare", secția de presă a CC al PCR, județele Olt, Dolj, Gorj, halebardieri, oameni din popor, slugi.

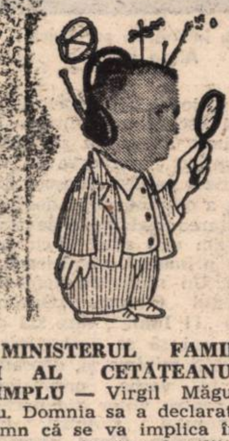

MINISTERUL FAMILIEI ȘI AL CETĂȚEANULUI SIMPLU — Virgil Măgureanu. Domnia sa a declarat solemn că se va implica în existența fiecărei familii, că fiecare cetățean îi va simți prezența, că va lua toate măsurile astfel încît nimeni să nu ignore existența acestui minister.

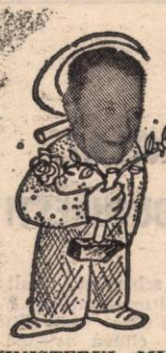

MINISTERUL MUNCII ȘI PROTECȚIEI SOCIALE — Ilie Verdeț. S-a angajat să facă din minister partid și din partid guvern. A cerut unirea **tutulor** forțelor democrate în Cartierul Primăverii, a jurat solemn că, la solicitarea maselor largi de oameni ai muncii, va reînființa vechile departamente Jilava, Gherla, Canal, Deva, Aiud, Sighetu Marmației, Timișoara sub lozinca revoluționară „Azi în Timișoara, mîine în toată țara".

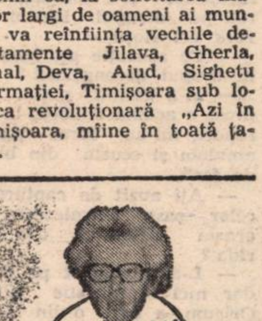

MINISTERUL AERULUI, PAJIȘTILOR ȘI AL TURMELOR — Vasile Văcaru. Minister cheie al tranziției veșnice cu un rol de seamă în redresarea economiei. Adresîndu-se președintelui, senatorul ministru a avut următoarea luare de poziție : „Frate, frate, dar brînza pe bani". La care președintele a adăugat : „Torna, torna, fratre".

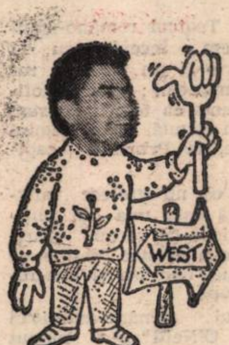

MINISTERUL DE EXTERNE — Petre Roman. Solicitat cu insistență la acest minister de Corneliu Vadim Tudor, recomandat cu căldură de Ion Iliescu, susținut din toate puterile și mai mult decît atît de Virgil Măgureanu, domnul Roman, deși a refuzat în mai multe runde de consultări, a sfîrșit prin a începe.

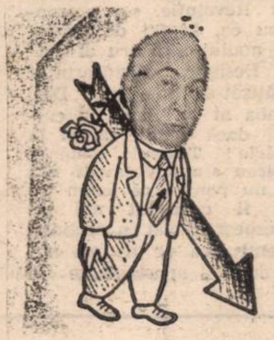

MINISTERUL FUNCȚIEI CARE NAȘTE ORGANUL — Radu Câmpeanu. Rămas fără organ, cunoscutul politician din opoziție a acceptat funcția pînă ce se va elibera un post, două de prim-ministru.

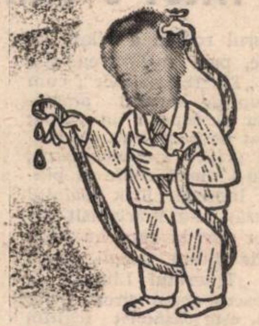

MINISTERUL APELOR — Ion Mânzatu. Marginalizat la ape, profesorul a promis înființarea unor direcții care să-i consolideze faima de savant de largă recunoaștere internațională : „Apă vie", „Ape tulburi", „Apă de trandafiri", „Apa și mapa".

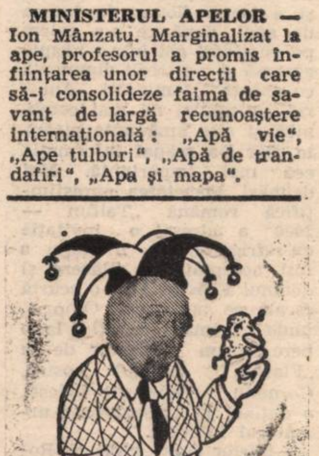

MINISTERUL COMEDIEI ȘI AL LIBERSCHIMBISMULUI — Ionel I. Ion Brătianu. Nu contează atît ministerul cît departamentele lui : al cartofului, al depanării radio-tv și al tichiei de mărgăritar. Dacă mandat nu e, nimic nu e.

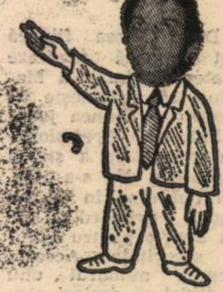

MINISTERUL REZOLVĂRII PROBLEMEI MAGHIARE — Gheorghe Funar. Un om nou la o problemă veche; clauza națiunii celei mai favorizate românilor în România; veniți cu toții, frați români, să dăm năvală în păgîni !

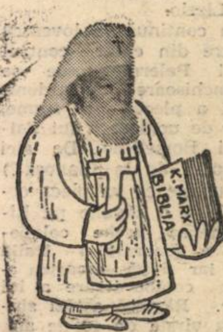

MINISTERUL SPĂȘIRII ÎNTRU PUTERE — Din cale-afară de fericitul Teoctist. Noi spășiri, noi soboare televizate, noi condamnări ale forțelor retrograde. Ministerul va fi instalat în Casa Poporului, aripa cu turlă.

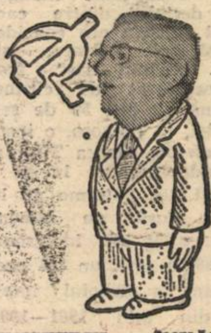

MINISTERUL ÎNVĂȚĂMÎNTULUI DE PARTID ȘI DE STAT — Dan Marțian. În alocuțiunea sa, Dan Marțian a spus : „Proletari din toate țările, uniți-vă !".

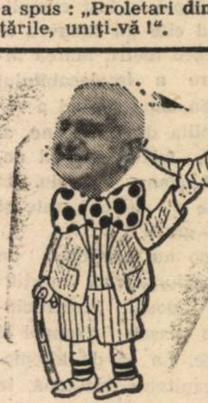

PRIM MINISTRU — Ion Rațiu. Omul care a învățat de la domnul Iliescu forța unui zîmbet și eficiența rîsului cu gura pînă la urechi a acceptat să-și neglijeze un timp afacerile pentru a salva România. „La vîrsta mea, a spus emoționat noul prim ministru, mă las condus de principiul „După noi, potopul". Un exemplu că se poate și opoziție de consens.

Informațiile provin de la informatorul șef al guvernului.

PUBLICAȚIILE
Flacăra

Director general:
GEORGE ARION

S.C. S.A.
Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.199

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341. **Telefoane:** 17.60.10, 17.60.20 (cu interioarele de mai jos); **Fax:** 12.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra
Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; **Mapamond:** Ion D. Goia; **Realitatea imediată:** Dorin Gherghinescu, Roxana Paicu Manolescu, Maria Timuc, Ion Rusu; **Cultură:** Liana Tatos; **Eveniment:** Victor Niță, Cătălin Apostol; **Drepturile omului:** Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; **Foto:** Elena Ghera, Florin Ioniță; **Secretariat de redacție:** Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; **Corectură:** Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu. **Telefoane:** 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, știință; 2528 — fotoreportaj, 1453 — corectură.

REBUS
Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN
Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

FLACĂRA Basarabiei

Flacăra BIS

ALMANAH „FLACĂRA"

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (17.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Săndoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Gabriel Milan Sava (17.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 17.48.91, fax 12.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor — Imprimeria CORESI — București

16 pagini — 25 lei

ULTIMA ORĂ

Se vor șterge oa

pe boutiqu

Biblioteca municipală
ODORHEIU SECUIESC

• ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII • POLEMICI •

Flacăra

• Fondată în 1911 • Nr. 43 • 28 X — 3 XI 1992 •

FLACĂRA încearcă
să rămînă, totuşi,
cel mai ieftin
săptămînal:
32 pagini — 35 de lei

EXCELENŢA SA, PREŞEDINTELE THOMAS KLESTIL SALUTĂ O INIŢIATIVĂ A PUBLICAŢIILOR FLACĂRA: SUPLIMENTUL

Passau
Schärding
Linz
Donau
Wels
Autobahn West
Wien
St. Pölten
Salzburg
Autobahn Süd
Graz
ÖSTERREICH
Klagenfurt

GRÜSS GOTT AUSTRIA

Vreme de zeci de ani poporului român i s-a spus că nimeni nu trăieşte mai bine ca el şi că nimeni nu e mai fericit ca el. Şi poporul român s-a lăsat minţit şi a crezut că Occidentul înseamnă şomaj, droguri, sărăcie, prostituţie, crimă. Chiar şi azi mulţi sînt convinşi că lumea de acolo a fost şi este o lume a mizeriei şi decăderii umane, de care e bine să fugi mîncînd pămîntul.

Dar e timpul să aflăm că oricîte greutăţi ar cunoaşte şi ţările din vest România mai are un drum foarte lung pînă va ajunge la standardul lor de viaţă. Ne aflăm încă într-o văgăună din care e timpul să ieşim, fără a mai invoca scuzele pe care ne-am săturat să le tot auzim. Şi dorind să risipim şi noi, cu puterile noastre, o parte din ignoranţa şi prejudecăţile referitoare la Occident, iniţiem de astăzi o serie de suplimente dedicate unor ţări apusene, socotind că singura cale de salvare a României din marasmul în care se află e numai intrarea în Europa civilizaţiei şi bunăstării.

În acest număr, un supliment consacrat Austriei (pag. I–XVI).

GEORGE ARION şi MIHAI SĂNDOIU

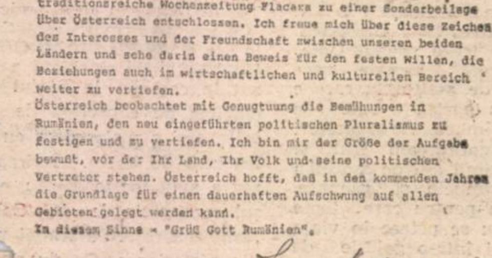

29 OKT '92 16:53 PRÄSIDENTSCHAFTSKANZLEI WIEN P.2/2

Österreichische
Präsidentschaftskanzlei

Der Bundespräsident

"Grüß Gott Austria" - unter diesem Titel hat sich die traditionsreiche Wochenzeitung Flacara zu einer Sonderbeilage über Österreich entschlossen. Ich freue mich über diese Zeichen des Interesses und der Freundschaft zwischen unseren beiden Ländern und sehe darin einen Beweis für den festen Willen, die Beziehungen auch im wirtschaftlichen und kulturellen Bereich weiter zu vertiefen.

Österreich beobachtet mit Genugtuung die Bemühungen in Rumänien, den neu eingeführten politischen Pluralismus zu festigen und zu vertiefen. Ich bin mir der Größe der Aufgabe bewußt, vor der Ihr Land, Ihr Volk und seine politischen Vertreter stehen. Österreich hofft, daß in den kommenden Jahren die Grundlage für einen dauerhaften Aufschwung auf allen Gebieten gelegt werden kann.

In diesem Sinne - "Grüß Gott Rumänien".

Thomas Klestil

Dejun cu domnul Ion Raţiu

Luni, la ora prînzului, dl. Ion Raţiu a ţinut să întîlnească presa, pentru a inaugura o manieră inedită de comunicare între ziarişti şi oameni politici. S-au făcut unele dezvăluiri senzaţionale. Le trecem, însă, sub tăcere, respectînd dorinţa reputatului parlamentar.

Raid în Capitală

Poliţia sfîşie vălurile nopţii

pag. 5

Ce a fost, a fost. În prezent,

Janina Matei face carieră internaţională

pag. 14

Se scurtează ziua, se scumpește noaptea

POLITICĂ

Cronica de trei minute

● Convenția Democratică din România dă semne că n-a învățat nimic din pățania domnului Radu Câmpeanu și a partidului său PNL-Câmpeanu : dornice de identitate cu orice preț, principalele partide ale CDR își părăsesc asociații (era să zicem „tovarășii vremelnici de drum") și tratează cu FSN-ul uitînd că au ajuns în Parlament și prin contribuția Asociației „21 Decembrie", a Solidarității Universitare, a Alianței Civice, a Asociației Foștilor Deținuți Politici din România. Încă o notă proastă pentru politicianul național... ● Tinerii care au făcut parte din staff-ul electoral al domnului Ion Iliescu sînt nemulțumiți. Președintele cîștigător i-a uitat. ● Un nou grup de copii, de data asta nu numai din Serbia, ci și din Croația și Bosnia, vor găsi adăpost la Turnu Severin. Vor avea învățători din fosta Iugoslavie, dar vor învăța și românește. ● Românii din Ucraina — țară ce stăpînește o importantă regiune românească, nordul Bucovinei cu capitala la Cernăuți, au dificultăți din ce în ce mai mari. Editura din Kiev care edita și cărți românești nu se mai ocupă de așa ceva, iar librăria de carte în limba română din Cernăuți s-a desființat. ● După ce a zăcut toată vara la soarele litoralului, cărbunele energetic uitat în portul Constanța ia foc adesea, prin autoîncălzire și autoaprindere. Navele refuză să-l încarce sub formă de jar, iar pompierii au mai mereu de furcă. ● 15 la sută dintre tinerii care au făcut armata la jandarmi s-au reangajat, devenind sergenți. În curînd procentul va fi de 30 la sută. ● Dl Corneliu Coposu rămîne pe mai departe președinte al Convenției Democratice. Între atîtea orgolii și neînțelepciuni, rolul bătrînului domn este extrem de dificil ● Fiscul înregistrează pe ultimele 3 luni o gaură de 1 miliard de lei în ceea ce privește plata dărilor de către contribuabili. ● În același timp, dînd cîte 100 lei la primirea certificatelor de proprietate, cetățenii i-au constituit Agenției Naționale de Privatizare o frumoasă zestre de 1,3 miliarde lei. Dînd cîte o sută de lei numai ● La recensămîntul din ianuarie trecut s-au declarat atei un număr de 11 339 cetățeni români. ● Minerii geologi n-au mai primit salarii din luna septembrie, fiind lăsați să piară de foame. Alt geolog a pierdut alegerile prezidențiale. ● Camera Deputaților face un „Album al Constituantei", sperînd să avem în tezaurul național pozele domnilor Dumitrașcu, Văcaru, Simeon Tatu et comp. ● Editura Tehnică a trecut de la Ministerul Culturii la Ministerul Învățămîntului și Științei. Așa, prin dl deputat FDSN Golu Mihai, ministrul MÎȘ, e mai aproape de ctitor.

EUGEN MIHĂESCU ■

Am venit, am văzut, v-am învins!

La ultima întîlnire importantă cu ziariștii, dl. Theodor Stolojan — personaj, altfel, agreabil și chiar dovedind că posedă oarece „maneră“ – s-a rățoit temeinic vreo două ore, spunînd că românul măsoară de șapte ori și taie o dată ; vorba cîntecului : „C-așa-i românul, cînd se veselește“ : pasămite, americanii, ori japonezii, ori nemții precis că procedează invers. Consecvent principiului enunțat cu atîta fermitate, d-sa a măsurat ce-a măsurat, a mai măsurat o dată, apoi, ca să fie sigur, a măsurat din nou – și cînd a tăiat odată au înțepenit ciinii-n Giurgiu și țițeiul în subsolul patriei ! Pulverizînd prețul benzinei, premierul a aruncat în economia națională un adevărat cocktail Molotov, care va aprinde instantaneu vîlvătaia prețurilor, cu toate consecințele sale sociale, pentru că, fie sub formă de materie primă, energie prelucrătoare, sau element esențial de transport, benzina determină toate costurile de producție și consum. Bună treabă, domnule prim-ministru ! Comentariile și analizele care au urmat în presă au întors problema pe toate părțile și nu mai e nimic de adăugat.

În definitiv, dacă vrem reformă – și vrem ! – trebuie să suportăm, oricît ne-ar ustura buzunarele. Problema este de o simplitate dezarmantă : gestul premierului nu înseamnă altceva decît că la bugetul statului trebuie să vină o mare grămadă de bani (de la noi, evident). Iar ce se va face cu această comoară, asta nu mai este treaba domnului Stolojan. Domnia sa și-a făcut datoria : a venit, a văzut, ne-a învins ! Ne-a scos din iarna care a trecut, a organizat alegeri și ne-a adus în pragul iernii care va veni – ce vreți mai mult ? ! În plus, pe neobservate, lasă în miinile viitorului guvern o vistierie bine aranjată ; și care țipă de atîta conlucrare între nevoile guvernului și posibilitățile populației !

Abilitatea domnului Stolojan pare a fi remarcabilă : la sfîrșitul mandatului, el pasează viitorului executiv pisica, dar „domnia sa“ (pisica !) e grasă și ține șoarecele-n dinți. Toată lumea poate să fie mulțumită. Domnul Stolojan însuși, pentru că scapă de ceea ce va urma. Viitorul guvern, pentru că va picta mai multe zerouri la capitolul „venituri“ la buget (am zis „zerouri“, dar asta-i altă poveste). Opoziția, pentru că va avea la îndemînă „un pachet“ mai solid de nemulțumiri sociale. Altfel spus, domnul Stolojan a dat bice reformei, a dat bice și viitorului guvern, a dat bice și opoziției. Și, ca să nu ne simțim singuri și nebăgați în seamă, ne-a tras și nouă un bici pe spinare ; așa, de adio. Ca la rugby (sportul ghionturilor și-mbrîncelilor) : sprint, fentă, eseu și aplauze ! După care, mingea la centru, să mai puncteze și alții.

Acest amestec de abilitate și cinism, finețe și eficiență, fermitate și oportunism, onoare și ingratitudine, diplomație și decizie, răceală și imagine afectogenă, chiar charismă – l-am numit pe dl. Stolojan – este, fie că ne place, fie că nu ne place, un exemplu de om politic : nu face nimic pentru nimeni, făcînd totul pentru toată lumea, ca un ghid îmbietor pe un drum spectaculos care nu duce nicăieri. Ca o prăjitură cu frișcă, cu aromă de migdale amare și, inexplicabil, de benzină...

EUGEN CHIROVICI ■

Guvernul fură din salariile profesorilor și învățătorilor

Mai multe cadre didactice din județul Vrancea ne-au relatat faptul că guvernul nu a acordat toate indexările normale, firești, acelea promise public și pentru oamenii școlii.

În luna iunie, de pildă, un profesor II, cu gradul definitiv și o vechime maximă, avea salariul de 21 732 lei. În septembrie i s-a stabilit o retribuire de 27 017 lei, aceasta însemnînd o creștere — în urma negocierilor ! — cu 12%. Dar, atenție !, după retragerea subvențiilor la alimente de către guvern, în cea de-a doua etapă, toate salariile trebuiau să fie indexate cu 15%. Toate, numai ale cadrelor didactice nu, întrebuințîndu-se un indice de creștere de 27% față de luna iunie. Aceasta a însemnat ajungerea în septembrie la 28 025 lei.

În condițiile normale, salariul ar fi fost de 31 067 lei, dacă ministrul învățămîntului și științei ar fi fost mai ferm în fața domnului prim-ministru, adevăratul contabil șef al țării.

Domnule ministru, aveți un nume predestinat. Parcă vă numiți... Golu, nu ?

Cine va veni după dumneavoastră are datoria morală să rezolve această rătăcire financiară de moment. Căci situația nu cred că este doar în Vrancea, ci în toată țara...

FLORIN MUSCALU ■

Povești post-electorale (de adormit părinții)

Cîntecul lebedei

Bine zicea cineva : „Dacă nu poți face un bine, nu-i bai, e de-ajuns să nu faci rău". Întîmplarea pe care vreau s-o povestesc nu are, la prima vedere, nici o legătură cu ultimele alegeri și nici cu rezultatul acestora. Și totuși...

Mai zilele trecute, mergînd spre casă, am întîlnit în drum un bătrîn care abia se tîra, sprijinindu-și neputința în baston. La un moment dat, moșul s-a oprit lîngă o mică băltoacă, loc în care un porumbel se aplecase să bea apă. Pe neașteptate, cu o străfulgerare de răutate, printr-o mișcare bruscă, bătrînul a încercat să lovească mica pasăre cu bastonul. Spre evidenta nemulțumire a moșneagului, porumbelul a reușit să-și ia zborul înainte ca bastonul să-l poată atinge.

MIHAI ZGUBEA ■

EVENIMENTE MARI...

■ **ÎN „CONTRAPUNCT“** sînt prezentate memoriile lui Jürgen Fuchs privitoare la scriitorii „prinși în plasa securității din fosta R.D.G.“. La noi, la o adică, ar fi invers : cineva, din cei nimeriți în chestiune, va trebui să mărturisească despre securiștii prinși în plasa literaturii. Am avut un număr remarcabil de mare de securiști artiști, ei activînd și acum și ca artiști, și ca securiști. Dulce ca glonțul e mierea patriei ! ■ **DUPĂ DOI ANI.** În romanele lui Dumas, întîmplările cu adevărat captivante au loc după douăzeci de ani. La noi, după ce au stat doi ani pitiți, dumirindu-se ei că la putere n-au ajuns alții ci tot „ai noștri“, o seamă de suflete duble au ars etapele și au ajuns iar în față, acolo unde se dau sfaturi națiunii. În parlament, muncește fosta conducere superioară a Uniunii Scriitorilor iar Petre Sălcudeanu conchide, într-unul din articolele sale de partid care nici nu mai trebuiau scrise, de vreme ce puteau fi preluate direct din „Scînteia“ tinereților sale revoluționare că : „Căci dacă nici aceste alegeri, pentru cei mari și cei cuveniți să stea în scaunele legislative n-au mai fost democratice și drepte, atunci nimic pe această lume nu mai poate fi drept și democratic“. Cel mare și cuvenit — Sălcudeanu — se cuvenește iar din buget dimpreună cu colegii săi de muncă și luptă. ■ **„AȘTEPTĂM** ca, după aceste alegeri măsluite deja să apucăm și noi măcar o țîră de adevărată libertate și democrație“ scrie Eugen Barbu în „România Mare“. Sălcudeanu e sigur că alegerile au fost drepte. Eugen Barbu e convins că au fost măsluite. Totuși, iată-i pe amîndoi în Comitetul Central al democraturii de piață cuvenind la o țîră de libertate (dacă nu cumva la o țîță a ei). Au așteptat și uite că au apucat ! ■ **ÎN LOC DE** o „Lege a declarării averilor“, cum așteptam, înalta funcționărime de partid și de stat trebuie să semneze numai o „Declarație privind averea personală“. Declarația se întocmește, de bună seamă, în ideea că și averea celor mai nevoiași deputați și senatori să poată fi rotunjită cu sprijinul unor comisii de haiduci de școală nouă, care fură de la săraci să dea la bogați. ■ **ÎN CAMPANIA ELECTORALĂ,** candidații au promis că vor face totul pentru construcția de noi locuințe. Chiar și cei care au promis asta ca guvernanți, au mai zis-o odată. Ca să înțelegem ce valoare au programele politice, vă informăm că în comuna Voiteg din județul Timiș, distrusă, după cum se știe, la cutremurul de anul trecut, iarna va fi trăită tot în corturi și sub acoperișuri improvizate. După cutremur, 90 la sută din case au devenit nelocuibile. Cu toate „vizitele de lucru la nivel înalt" care au avut loc, numai șase case sînt gata. Și acum faptul cel mai greu de priceput : sinistrații din Voiteg vor, în continuare, F.D.S.N. ■ **BUIMĂCIRE UȘOARĂ.** „Cel care trece pragul Galeriei „Orizont" rămîne ușor buimăcit de asaltul la care e supus din partea a sute de ochi, de zîmbete, de grimase“. Vag desfigurați, am fost și noi în ultimii ani de asaltul a sute de zîmbete și grimase, dar cauza pentru care toate acestea nu se petrec în viața publică ci într-o galerie de artă o află Victoria Milescu la expoziția Violetei Crăciun : „O explozie de chipuri umane“. De la explozie la năucire nu-i decît un pas. Și ca lucrurile să fie clare, specialista în artă și catastrofe conchide într-o frază apoteotică : „Alături de explozia de portrete mai expune ceramică“. Cum o fi rezistat ceramica la detonările din jur ? ■ **ÎNTR-UN DIALOG** cu el însuși, Corneliu Vadim Tudor scrie, așa, ca să audă și ambasadorul S.U.A. la București : „Auziți, domnule ambasador John Davis jr., știți ce vă sfătuim noi ? Luați-vă clauza aia, faceți-o sul și băgați-o în fundul lui Nicolae Manolescu". Întrucît acesta e un text pentru colegii lui Vadim, intelectualii, nu avem putere să-l comentăm. Îl cităm doar. Ne întrebăm însă, ca simpli cetățeni, ce-și vor fi spus Vadim, Păunescu, Manolescu, Tökes și Coposu cînd s-au găsit față în față la președinție, urmare a invitației domnului Ion Iliescu la guvernare prin consens ? Și ne mai întrebăm cum i se va fi adresat Vadim președintelui ? Tot în felul său cald, amical : „Ce mai faci măi, mototolule ? !“ ■ **COPILUL MINUNE.** Un băiețel de cinci ani a căzut în cap de la etajul al cincilea pe copertina de la intrare și s-a ales doar cu o fractură de bazin. Întîmplarea a avut loc la Buzău, orașul care preia de la Galați „lanterna roșie“ a stîngii veșnic victorioase. Ce nu spune știrea e că, lovind copertina

Atac la baionetă

POLITICĂ

Ungaria își despăgubește victimele dictaturilor fascistă și comunistă

● Luînd, probabil, exemplul Germaniei, care a despăgubit evreii oprimați rămași în viață (cît și pe urmașii acestora, în cazul celor uciși în lagărele de concentrare), Ungaria va compensa daunele materiale și morale, chinurile fizice și psihice îndurate de cetățenii ei sub dictaturile fascistă și comunistă, indiferent dacă aceștia se află la ora actuală pe teritoriul Ungariei, în state vecine, sau în diaspora îndepărtată.

● Maghiarii din Ardeal, cetățeni români, sînt despăgubiți pentru că au fost, la vremea respectivă, cetățeni ai Ungariei.
● Dar românii de la Ip, Trăsnea și Moisei nu erau și ei, atunci, cetățeni ai Ungariei? Nu li se cuvin și lor aceste despăgubiri?

Luni, 19 octombrie, la sediul UDMR din Oradea de pe str. Mareșal Ion Antonescu am văzut o forfotă neobișnuită. Zeci de oameni în vîrstă suiau scările, întrebînd și pipăind cu grijă actele ce le aveau asupra lor pentru întocmirea dosarului de despăgubire. Cu această ocazie am mai aflat că perioada de prizonierat în URSS, umilitoare și dură, deseori ucigătoare pentru cei din lagăr, este denumită eufemistic în livretele militare sau cărțile de muncă *„munca de reconstrucție în URSS"*. Nu toți românii care au fost în detașamentele de muncă maghiare pot primi despăgubiri. Primesc numai aceia care au fost în unități de luptă, pe front, dar fără armă, însă puși la muncă în linia întîi, ca de pildă, la săpat de tranșee ori alte lucrări. Simpla prestație de muncă în afara focului luptei nu poate fi luată în considerare, așa cum a fost cazul unui petent care a cerut despăgubiri pentru că a lucrat în cadrul unui detașament de muncă la Budapesta, într-o fabrică de bere.

În materie de probațiune, pentru a dovedi perioada de detenție, cel care se consideră îndreptățit la despăgubire trebuie să se prezinte cu livretul militar, pagina 8; în cazul lipsei acestuia, să se prezinte cu cartea de muncă, iar dacă nici din aceasta nu rezultă perioada de detenție, petentul trebuie să aducă doi martori, dar nu doi martori obișnuiți, ci doi martori care să fi fost împreună cu petentul în lagăr. Declarațiile celor doi martori trebuie autentificate în fața notarului de stat. Beneficiază de despăgubiri și prizonierii (sau soțiile supraviețuitoare ale acestora, cu condiția să nu fi contractat o altă căsătorie) care au fost în lagăr și în Austria și Germania, dar numai în *zona sovietică*. Nu a beneficiat de despăgubire un petent care s-a prezentat la sediul UDMR din Oradea, declarînd că a fost prizonier în Germania, dar în zona SUA. În cazul românilor care aveau atunci cetățenie maghiară, după Dictatul de la Viena, ei trebuie să specifice unitatea maghiară de luptă din care făceau parte, pînă la nivel de companie. De asemenea, este necesar să amintească numele sub care au fost încorporați, nume maghiarizate, desigur, ca de exemplu: Popa Aron din Bratca, Bihor, a fost trecut drept Papp Aron, Crăciun — Karacsony, Sălăjan — Szilagyi etc.

Taxa care se achită pentru un formular-cerere la sediul UDMR din Oradea este de 1 000 lei. Oradea are competență teritorială pentru județele Bihor, Arad, Timiș, Satu Mare. Clujul este competent pentru județele din Ardeal. Se pot depune cereri și la sediile UDMR din Tg. Mureș și Miercurea Ciuc, precum și la sediul Ambasadei Ungariei de la București. La Oradea, cererile sînt soluționate de o comisie în frunte cu dl. avocat Süveg.

Pînă la data de 2 noiembrie a.c. se mai pot depune cereri pentru acordarea de despăgubiri. După această dată, potrivit legii, mai pot depune cereri numai acele persoane care pot dovedi că au întîrziat în depunerea la termen a acestora din motive de forță majoră

Ne facem o datorie firească de a anunța pe această cale pe toți românii — foști cetățeni maghiari pe perioada Dictatului de la Viena de pe teritoriul cedat atunci — care, în calitate de soldați în armata maghiară, au fost în detașamente de muncă forțată în linia întîi, ori au căzut în prizonierat rusesc, ori au suferit condamnări din partea unor instanțe sovietice, ori alte represiuni nedrepte, să se adreseze urgent cu cereri de despăgubire la sediile UDMR din Oradea, Cluj, Tg. Mureș, Miercurea Ciuc, ori la Ambasada Ungariei din București.

Cetățenii Ungariei pot alege, în ceea ce privește despăgubirea, între **hîrtii de valoare** sau o **rentă lunară** în forinți.

Pentru cei din afara granițelor (România, Serbia, Ucraina, Slovacia) situația financiară a statului maghiar nu permite plata unei rente lunare, dar se pot primi hîrtii de despăgubire care pot circula liber între țări. Pentru fiecare lună de detenție, cel îndreptățit primește o hîrtie de despăgubire de 11 000 forinți. Detenția trebuie să fi fost numai din motive politice și etnice cu privare efectivă de libertate. În cazul prizonieratului din URSS, perioada de detenție se ia în considerare numai din 1 august 1945. URSS încălcînd convențiile internaționale privind regimul prizonierilor. Prizonieratul dinainte de 1 august 1945 nu se ia în considerare și pentru această perioadă nu se plătește despăgubire. Cererea de despăgubire se întocmește numai pe formular tipizat pentru prelucrare pe calculator. În Transilvania trăiesc foarte mulți îndreptățiți la despăgubire. Pînă acum au fost înaintate 150 000 cereri. Nu vor fi luate decizii rapide, chiar legea prevede o perioadă de analiză de 9 luni.

În total, există 1 500 000 cereri de despăgubire, majoritatea din Ungaria, dar și din țările limitrofe și diaspora maghiară. Împotriva deciziei luate de Oficiul de despăgubire de la Budapesta se poate face plîngere la judecătoriile din Budapesta, pe urmă cel nemulțumit se poate adresa cu recurs la Tribunalul Suprem din Ungaria. Legea prevede expres și cazuri de excludere a unor categorii de cetățeni de la beneficiul despăgubirii: cei care au mai fost odată despăgubiți de statul ungar, cei care au încălcat drepturile omului, cei care au lucrat la Securitatea maghiară, cei care s-au prezentat voluntar să înăbușe revoluția din 1956, cei care s-au lăsat racolați pentru înăbușirea acesteia.

PAȘCU BALACI ■

N.A. Sperăm că nu a fost uitată de către Guvernul Ungariei de la despăgubire categoria de cetățeni români — deveniți în urma Dictatului — cetățeni maghiari, dar care au avut de suferit de pe urma atrocităților horthyste din nord-vestul Transilvaniei. Soțiile supraviețuitoare, ori urmașii martirilor de la Ip, Treznea, Ciumărna, Huedin și din alte localități din Transilvania credem că au tot dreptul la despăgubire, întrucît este vorba de o represiune nedreaptă din partea unui regim totalitar de sorginte fascistă, regimul horthyst, de pe urma căruia nu numai cetățenii maghiari de origine română pe perioada 1940—1944 au avut de suferit, dar și cetățenii maghiari din Ungaria propriu-zisă și care beneficiază de aceste despăgubiri.

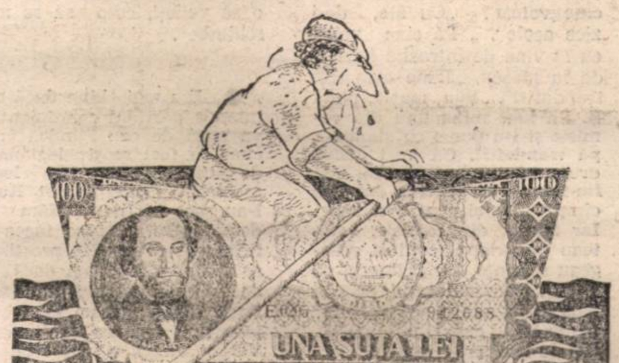

---

de beton armat cu căpșorul, micuțul a distrus-o, după care a pulverizat treptele scării și a produs o gaură mare în asfalt. Tristă poveste. Ea îmi amintește de un coleg din armată care, auzindu-l pe un profesor explicînd că, la viteze supersonice, dacă un avion lovește o barză în zbor, avionul se face țăndări deoarece barza devine incompresibilă. „Dar barza pățește ceva?" a întrebat colegul. Era din Buzău. ■ **ÎN SFÎRȘIT**, o veste bună: Crin Halaicu a devenit cetățean de onoare al orașului Louisville. Mai greu o să-i fie domnului primar să devină cetățean respectat în București. Nu e destul să iasă o dată în an la televizor și să declare ritos că n-are bani ca să poată. Cu bani aș fi și eu un mare primar și cetățean de onoare în zece metropole înfrățite. El a fost ales cu nădejdea că va ști să facă bani. Deocamdată, a făcut burtă. Recepțiile, căderea liberalilor și călătoriile în neștire, îngrașă. ● **EVENIMENT MIC.** După atîtea treburi importante, cîte am dezvăluit pînă aici, iată și un fapt divers, așa cum poate fi el citit zilnic în paginile dedicate de presa de toate culorile vieții omului simplu. Un om simplu laolaltă cu încă trei oameni simpli de tot, au prins o tînără care trecea strada și după ce au violat-o neîntrerupt timp de trei zile au livrat-o unui patron care a angajat-o picoliță. În loc să fie recunoscătoare, tînăra și-a ucis patronul cu un făcăleț după ce i-a făcut fața zob cu un ciocan de șnițele. Cu banii furați din casă a deschis un butic în care violatorii au venit să bea o bere. După ce au băut, tinerii simpli au murit intoxicați. Justiția a dovedit că nu era răzbunarea tinerei la mijloc, ci linia de spălat sticle a fabricii de bere adusă de un întreprinzător din Germania de la o fabrică de ambalat deșeuri radioactive cu aprobarea ministrului mediului. Printr-o ciudată potrivire de situații, patronul mort de făcăleț era un văr dinspre mamă al ministrului, caz care a fost dezbătut în Parlament în ultima sa ședință spre tranziția definitivă. După lungi dezbateri, parlamentul și-a votat o suplimentare a pensiei pe viață.

TUDOR OCTAVIAN ■

EVENIMENTE MICI

CUTIA CU ZVONURI

Cuvîntul „Ardeal" interzis în actele oficiale din România?

Vineri, 23 octombrie, deci acum cîteva zile, Radio Budapesta a aruncat în eter o știre incredibilă, o glumă de prost-gust la prima vedere și pe care, deocamdată, o atribuim fie unui gest inabil de diversiune, fie minții înfierbîntate a unui redactor turmentat. Publicul din Ungaria a fost, oricum, anunțat că ministrul de externe din țara noastră a **interzis**, printr-o circulară adresată prefecturilor, folosirea în actele oficiale a cuvîntului **Ardeal.** Interdicția, mai notează același post, se referă și la înscrisurile sosite din Ungaria, în cuprinsul cărora utilizarea aceluiași cuvînt ar obliga autoritățile române să le returneze expeditorului.

Substantivul **Ardeal** are o etimologie incertă, după unii ar deriva din ungurescul Erdely (pădure), după alții ar descinde dintr-o vocabulă autohtonă. Dislocarea și alungarea lui din lexicul național (eventual pe motivul originii lui maghiare) ne apar ca o măsură atît de absurdă, încît nu ne mai rămîne decît să așteptăm ca radiodifuziunea ungară să opereze cuvenita rectificare, însoțită de scuzele de rigoare.

Telegramele din România se cenzurează la București?

Un corespondent din Oradea, domnul Aurel Abrudan, ne anunță, revoltat, că a vrut să expedieze **o telegramă la Szolnok.** El a cerut să achite o taxă suplimentară pentru ca misiva să ajungă în cel mai scurt timp la destinație. Oficianta i-ar fi răspuns că asemenea servicii rapide nu sînt posibile, deoarece, după ultimele instrucțiuni, telegramele ajung mai întîi la București, de unde se expediază mai departe.

Dacă știrea se confirmă (ceea ce ni se pare absurd), avem temeiul să credem că puterea ocultă a reintrodus pe furiș cenzurarea corespondenței.

FLASH

O voce din off

PARLAMENTUL CALICILOR

contra „PARLAMENTULUI UNU“

Nu-i cu adevărat ignorat decît ce-i de ordinul evidenței. Aceasta nu e o cugetare anapoda din cărțile scepticilor. E destul să deschidem ochii, ca să realizăm că, de multe ori trecem pe lîngă oameni ori situații care ar trebui să ne intereseze mai mult și că, deși ne plictisesc, nu sîntem în stare să ne desprindem din lumile în care trăim. Există în România un loc unde vin zilnic cîteva zeci și chiar sute de oameni ca să dezbată, neplătiți și neinghesuiți de obligațiile de partid, „chestiunile zilei“. Hyde Parc-ul bucureștean se află la fîntîna veșnic seacă de la Institutul de Arhitectură. Aici, Parlamentul propriu-zis e numit „parlamentul unu“, prin analogie cu „cabinetul unu“ al sumar împușcatului. Nu-i foarte simplu să fii îngăduit cu un reportofon la dezbaterile, mai mult decît pătimașe, ale oratorilor de ocazie. Trebuie să faci dovada că nu ești securist, de stînga, tîmpit, fedesenist, turnător. Trebuie să produci tot timpul dovezi în sprijinul a ceea ce soliciți, susții, combați, urăști, iubești. Am izbutit să mă fac crezut și am înregistrat părerile politice ale unor oameni foarte deosebiți în toate privințele. Îi leagă credința că s-au găsit, din decembrie încoace, în locurile unde s-a întîmplat ceva important. Orice dialog începe stereotip: „Să-ți spun eu, domnule, care am fost lîngă Iliescu atunci cînd l-a trecut al șaptelea pe listă pe „Verdeț“. E vorba, prin urmare, de un număr de cetățeni care sînt absolut convinși că dețin adevărul în nu importă care problemă, deoarece s-au aflat mereu în miezul adevărului. De unde patetismul uneori delirant al unor luări de cuvînt. Trebuie să ai înțelegere pentru persoana cu care conversezi, fiindcă e sigur cineva lovit dramatic de necazurile vieții. Trebuie să spui exact ce gîndești întrucît, din instinct și printr-un stăruitor exercițiu zilnic, parlamentarii sărăcimii simt fățărnicia. Afli la fîntînă, de bună seamă și monomani, dezmoșteniți, indivizi cu mintea tulburată. Majoritatea o constituie însă oamenii cu un bun simț remarcabil, analiști politici amatori și bărbați care trăiesc intens idei. Ei îți impun respect. Nu știi cine sînt, pe unii îi asculți o singură dată, dar le reții argumentele, te pătrunzi de acuitatea lor. Iată ce a reținut banda magnetică, în ordinea — sau, mai bine zis, în dezordinea plină de temperament a intervențiilor:

● „Eu sînt din Băcănești. În dimineața de votare, mă duc și eu acolo. Mă întîlnesc cu o femeie. O întreb: cu cine votezi? „Cu ăla, de-i zice acolo“. „ Pă cine votez eu ?“ vine de întreabă femeia de la ghișeu. „Pune colo trei trandafiri“. „Pun, maică, pun“ Și i-a luat mîna unu din comisie și i-a pus-o cu ștampila pă trandafiri. Că nu-i dădea drumul la ștampilă. „Mai e și fiu-miu, a zis femeia, da' e la cîmp“. „Na și pentru el trei“. Iar ăilalți, din comisie, stăteau pe prispa școlii și spărgeau semințe. Iar primaru, că a luat acumulatorul de la moară, acum e scăpat. Iar pămîntul, cum l-a împărțit, vai de mamă de români“.

● „Tökes s-a fotografiat lîngă Vadim cînd i-a chemat Iliescu pe toți să facă sluj. Mi-a zis mie unul, care era acolo: unde venea un fotograf după Vadim, hop și Tökes alături. De ce? Ca să-l facă pe Vadim să-și dea drumul la clanță. Ce se face acolo e cu bună știință. Noi ne dăm drumul la gură, dar ei, o să vedeți, ce-o să se mai schimbe“.

● „Era mai bine dacă era interzis partidul comunist. Să vă spun de ce: Fiindcă așa cum au fost scoși legionarii de Antonescu în afara legii, așa trebuia scos Verdeț. Rușii l-au scos iar noi îi dăm cu democrația. Nu se făcea ei ilegaliști, că nu sînt proști. Ei se fac partid numai dacă le dai voie la ciolan. Eu am fost lîngă Iliescu atunci cînd l-a trecut al șaptelea pe listă pe Verdeț. Adică, al șaptelea, te pun, vezi că te pun, dar mai stai nițel, să vedem ce și cum.“

● „A fi legionar înseamnă a fi naționalist. Eu am șaptezeci și patru de ani. Nu spun ce am fost. Trageți singur concluziile. Dar eu vă spun: legionarii au fost naționaliști. Era și un cîntec: România românilor, nu țara tîlharilor. Vadim nu-i legionar, domnule. Unii zic că e, că se dă la evrei. Vă spun eu care-i treaba cu Vadim: el e comunist pînă la oase. Vadim, care-i sugea mîna lui Ceaușescu și acum i-o suge la cine dă mai mult, nu de la el face ce face, că nu-i așa deștept. El știe să toace la vorbe. Asta nu-i deșteptăciune. Acum o să pupe unde a scuipat. Zice: și eu sînt pentru reformă. Și proștii cred că tot timpul numai pentru reformă a fost. Cine-l subvenționează pe Vadim? Drăgan. Mie-mi spuneți cine a fost Drăgan? Eu am făcut liceul la Cluj, am fost coleg cu frate-su. Frate-su spunea tot ce învîrtea Drăgan. Banii, Drăgan i-a luat îți spun eu de unde. După piața Kogălniceanu, al doilea bloc pe dreapta, era casa legionarilor“.

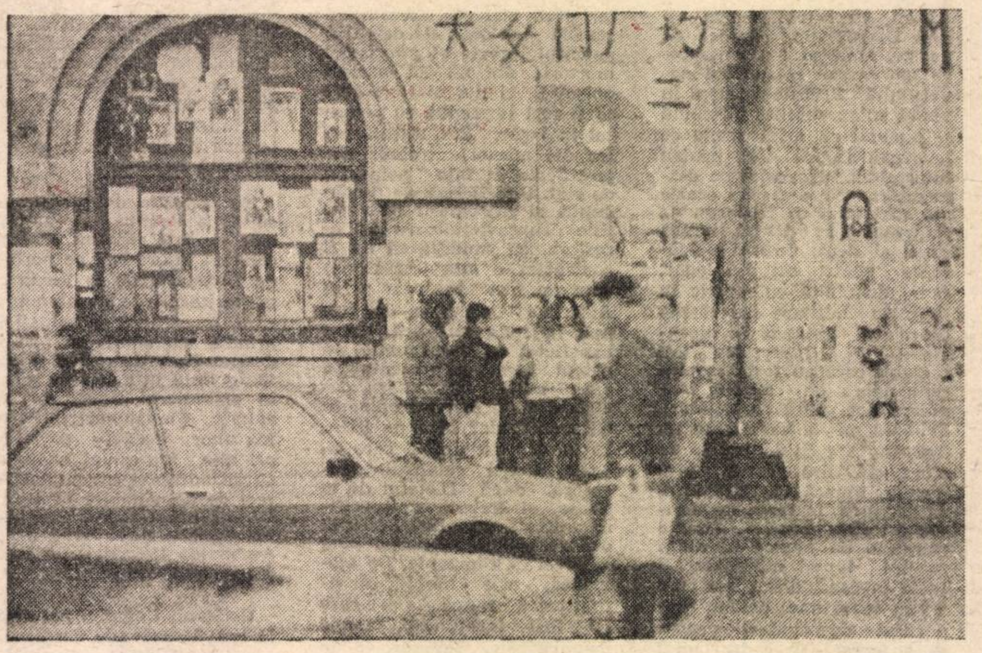

● „Păi, depinde de noi, domnu, alianțele în Parlamentu'unu? Păi, depinde ceva de noi, domnu'? La ce s-a ales n-o să fie alianțe. O să fie cîrdășii. Sacoșa goală e alianța cea mai tare. Toți au sacoșa goală“.

● „Iliescu trebuie să fie foarte atent că nimeni nu respectă legea. Ei nu respectă legea întîi și întîi. De la ei pleacă toate. De ce? Cum am ajuns la situația asta, că alții sînt milionari, iar noi murim de foame? Ia-i pe toți din parlament și vezi ce învîrte. Majoritatea de aici sînt șomeri. Unde locuiesc eu, că stau lîngă o fabrică, să vină poliția, să vadă cît se fură. Și ce crezi, că fură ăia micii? Să vezi cum iau directorii cu camionul și se privatizează. Motorină, toate alea. Iar prostimea merge la serviciu și zice: face directorul ceva că de aia e pus“.

● „Noi, promoția asta, l-am votat pe Iliescu. Noi, mai bătrînii. Dar oamenii de știință nu l-au votat pe Iliescu: doctorii, inginerii. Au votat toți profesorii de la țară, că au pămînt, pun copiii la prașilă și dă-i cu domnu' Iliescu în sus, domnu' Iliescu în jos. Nenorocirea, la țară, nu e cu primarii, că ăia fură și fug p-ormă de politică. Cu profesorii e nenorocirea. Ei îi minte pe copii. Bă, căpățînoșilor, v-a dat pămînt! El v-a dat, el vă ia. Țăranii au fost speriați. Ei știu că nu durează, că ei vînd la muncitori și zic „amărîții ăștia, cît o s-o mai ducă?“, dar le umflă o sută de lei pe kilu de cartofi. Cît o ține, bine, să trăiască dom' Iliescu. Iliescu se pricepe la țărani, că a fost activist. Ce să știe dom' Constantinescu? El zice mereu „specific“, iar baba se uită cruciș: ăsta, mamă, ne dă specific. Ce-o fi aia?“

● „Vă întreb, de Roman, acum de ce vii tu să-l critici pe Iliescu? Uite cum a nimerit el acolo, că a nimerit. Cum îți permiți, Romane, astăzi să te legi de Iliescu, tu care în fața mea ai scos cheile și ai zis: mă duc să-l aduc pe domnul Iliescu de acasă. S-a dus cu ministrul adjunc colegul ăla al lui Dinu și șoferul de la „Glucoza“ de l-a adus pe Iliescu de acasă. Domnule, eu am fost acolo, spun ce am văzut. Ori ai fost imbecil cînd ai fost și l-ai adus, ori ești imbecil azi. Ce, lumea nu știe că au fost legați unul de altul. Cum vii și-l critici? Vă spun eu, Roman e mort politic. El nici nu înțelege de ce a căzut. Pă el nu l-a dat jos Iliescu și minerii. Să zică merși, că era mai rău. Pă el l-a dat jos asta, că s-a luat de Iliescu. Cum credeți că judecă poporul? Întîi vii și zici: ești frumos, dragul meu! și pe urmă urli: mă, urîtule! Iliescu măcar una știe, una o ține. El n-o să pățească nimic. Ce-i în gușă și-n căpușe. Da' Roman are fețe, fețe. E ca la femei, domnule, cînd te înșală, nu ierți, treci drept în [illegible] ailaltă, la ură“.

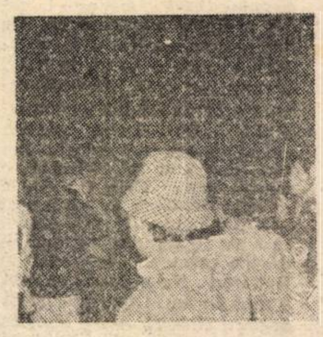

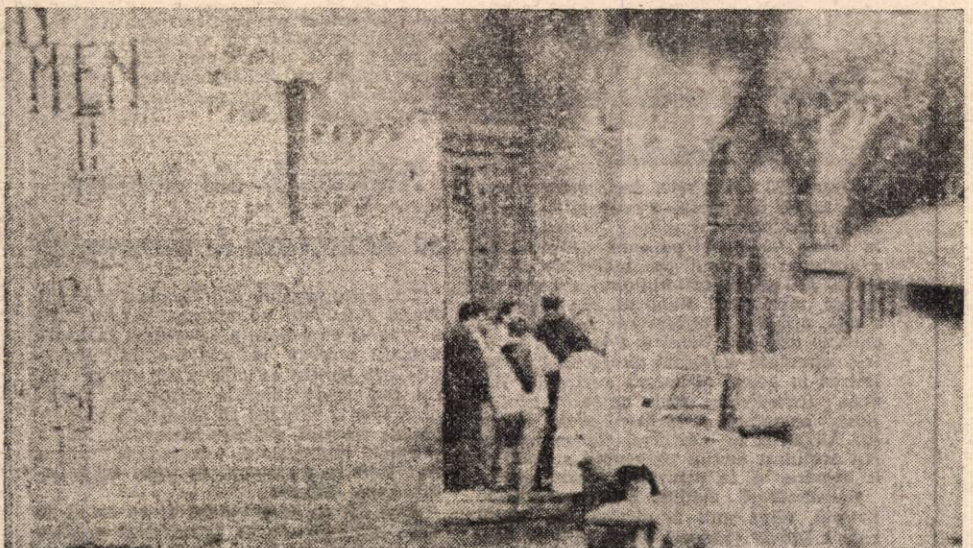

Tudor OCTAVIAN

DEZVĂLUIRI

Raid în Capitală

Poliția sfîșie vălurile nopții

● Nopți albe pentru infracțiuni negre ● Drogul preferat : aurolac ● Maria și-a făcut casă în fața Gării de Nord ● Bună seara, actele la control ! ● Două nebune se bat pentru un bărbat fugit de acasă ● Infractorul de la miezul nopții ● Și totuși e liniște, nu-i așa ? ●

Fiecare cu business-ul său : unii cu bananele, alții cu cartoanele... Așa-i viața pe la două și un sfert din noapte.

Sublocotenentul Baltag în acțiune

În apropiere de Cișmigiu, se află Secția 3 de Poliție. În seara în care am plecat cu colegul meu după infractori să le luăm potcoavele, era de serviciu sublocotenentul **Baltag,** după cum mă anunțase domnul colonel Uțică, șeful secției. La ora 22,00, ofițerul de serviciu a distribuit muniția și pistoalele celor care trebuiau să plece în rondul de noapte. Sună telefonul. „Alo, da, secția 3 Poliție. Am notat Scandal în zona Gării. Trimit imediat echipajul." Și uite așa am plecat, cu speranța că seara nu va fi monotonă, spre Gara de Nord.

Maria a ocupat cușca unui privatizat

Cînd a sosit echipajul, Maria tocmai terminase de aruncat cu sticle goale înspre trei copii vagabonzi. O întărîtaseră, strigînd „Mary nebuna trage cu tunu' și împușcă rațele, le mănîncă mațele". „'Ți-ai dracului de bagabonzi !" Subofițerul Adrian Trifu este printre puținii înțeleși și suportați de Maria. Ea e nebună și știe asta, după cum țipă de zor în plină noapte. Ea nu se duce la azil, că are doi cîini de crescut. Buticul în care și-a făcut culcușul din fața Gării de Nord este al unui privatizat. El a dat faliment înainte de a putea vinde ceva. O femeie nebună, într-o lume la fel de frumoasă ca sfîrșitul de secol XX !

Pactul copiilor cu aurolacul

Să nu treci niciodată noaptea prin zona Gării ! N-are nici un rost. N-ai ce să vezi. Doar niște copii neavînd habar de viața de cîine dusă de către cei de vîrsta lor, care stau în case și-și ascultă părinții certîndu-se că s-a scumpit benzina, sau că pîinea s-a făcut 50 de lei și că au băgat Chanel la lăptărie, dar nu sînt bani. Copiii nimănui rămîn ai nimănui. Și-au făcut culcuș într-o gură de canal, chiar în fața intrării principale în Gara de Nord. Nu, nu este o gură de canal. Este un subteran ce deservește (!) ca stație de termoficare. Peste noapte nu e nimeni acolo. Și puradeii se cuibăresc unul într-altul, după ce și-au luat doza de aurolac. Cei șapte, opt băieți și fete nu vor să stea la cămin. Vor o libertate ciudată. Mai ceva decît în Opera de trei parale. Pe o poliță improvizată, stau retrase două felii de pîine mucegăită.

Noaptea e un sfetnic rău

Pentru unii, noaptea înseamnă posibilitatea de a fugi din ei înșiși, de a se culca în butoiul lui Bachus, de a-și bate nevasta și de a porni în brînci spre casă. **Marin Gornistu** din Răcari a băut și el „o jumate de țuică" și e praștie. Dar n-a greșit cu nimic. „Taci fă din 'ură" — îi spune el muierii de lîngă drum. Te poți înțelege cu Marin ? Nu sînt luați cu acte. Va să zică sînt concubini, în drum spre casă. Cine să știe cum au ajuns ? Unul, **Florin Legea** (ce nume !), din Hunedoara, o ia bezнă. N-avea nimic dubios de nebun prin parcul plin de la el. Doar el era ciudat. În spate la **Astoria,** trei țigani au dat foc la niște hîrtii. Să se încălzească. „Pionul.... plecați urgent pe strada Brezoianu. Scandal într-un imobil".

Ce face un bărbat din două femei

În blocul de lîngă intrarea Cișmigiului din zona Adam mare scandal. De la ușa blocului se auzeau țipete. „Deschide, fă, curvo, că știu că ești cu bărbatu'miu acolo ! Deschide, zdreanță ordinară, că am patru copii acasă și i-ai mîncat lu' prostu ăsta 20 000 de lei !". În casa unei codoașe bătrîne, care, din fericire, locuiește la primul etaj, El și Ea se întîlneau pe furiș. Moldoveanca, așa îi spunea soția celui care a sărit pe geam la auzul zgomotului de pe hol, era într-un halat de casă. Venise să stea puțin pe la tanti Chira. Chira nu era acasă. Era pe hol să țină de șase. Pe nevastă o cunoaștea. Ea însă nu avea treabă cu soțul ! S-au luat de păr în fața noastră și s-au înjurat cum le-a venit la gură. La Poliție a fost nevoie de două ceasuri pentru identificarea amantei. Aceasta mințea tot timpul. Nu avea nici acte la ea. Nici muncă. Trăia din banii bărbatului, e clar, nu ? Sau ai bărbaților...

Hai cu mine, dragă !

O țigancă de 14 ani l-a oprit pe „un nene" de vreo 30, cu mașina lui, 1-B-68532. „Mi-a zis să mă duc cu el, mînca-ți-aș !" „Ba nu, voiam s-o plimb". În fiecare seară se întîmplă la fel. E din gașca șchioapei, fata. O știu și nea Nelu Balborea, adjutantul, plutonierul Ion Stoica sau sergentul Ion Lupu, toți din echipajul din noaptea asta atît de liniștită. Spre dimineață, ochii li se închid de somn. N-au fost cazuri grave ca-n alte nopți. Ei au vegheat cum au putut mai cu noroc asupra liniștii cartierului. Mîine va fi o nouă noapte ! Dimineață bună, domnule polițist ! Și somn ușor !

VALENTIN LEAHU
Foto : CRISTIAN GACHE

„Deschide, fă, curvă!"

Pe Brezoianu, în centrul capitalei, mare scandal pentru demascarea unui adulter.

— Deschide, fă, curvă ! Deschide, n-auzi ?! Pînă la urmă a deschis. Acuzata de preacurvie era într-un halat de casă transparent.

— Unde e, fă, ăla ? A sărit pe fereastră, hai ?!

— N-a fost nimeni aici. Sînt singură !

— Și codoașa asta bătrînă ce făcea pe hol ? Te păzea, nu ?

Reclamanta i-a înfipt mîna în păr. Plutonierul Ion Stoica abia a reușit să le despartă. Nici urmă de bărbat. Vecinii l-au văzut intrînd dar de ieșit n-a ieșit nimeni. S-a evaporat pur și simplu. Noroc că nu și-a rupt vreo coastă. A sărit doar de la etajul I. Baba Chira a rămas uimită la ce s-a întîmplat. După ochii ei se vede că n-o interesează ce se întîmplă. Și-a primit darul de la om și cu asta basta, Cei patru copii care suferă din pricina unei mame nebune și a unui tată imoral își văd mai departe de copilăria lor. S-ar putea ca peste puțin timp să ajungă și ei în Gara de Nord.

Domnul Legea suspectat că încalcă legea

Florin Legea a fost legitimat de către subofițerul **Adrian Trifu** de la secția 3 Poliție. În geanta pe care o purta pe umăr, în goana lui prin parcul din fața Ministerului Transporturilor, nu avea nimic care să presupună o acțiune în afara legii. Fuga lui prin parcul întunecat a lăsat, însă, o urmă de suspiciune asupra oamenilor legii. **Ion Lupu,** însoțitorul sergentului major Trifu, este provenit din băieții angajați voluntari în Poliție. Este sergent angajat. După ce a terminat stagiul militar a devenit slujbaș al ordinii publice. Și el l-a suspectat pe domnul Legea. Dacă totuși nu va greși, e bine că s-a pus răul în față. Pentru siguranța orașului.

Binecuvîntați aurolacul și hotelul copiilor

În văgăuna lor, copiii suflă în punga cu aurolac pe care ne-o arată fără nici un fel de teamă. „Fă-mi bre și mie o poză", zice o fetiță mai măricică. Este din Aninoasa. A plecat de-acasă pentru că o bătea mama vitregă. Se droghează, deoarece afară e frig. Ceilalți sînt din Pitești, de pe Valea Jiului, din Suceava și unul chiar din București. Bucureșteanul n-are tată. Are doar mamă. Mama lui e plecată mai tot timpul de acasă și n-are timp de el. „E fată de oraș, bre", ne informează o voce mai puțin blondă.

Cînd cobori pe scările adăpostului copiilor din fața Gării, primești în față un val înăbușitor de căldură amestecată cu mirosuri pestilențiale. Și ei stau acolo noapte de noapte, într-un hotel al mizeriei de ultima speță.

EXTERNE

Behăiturile berbecului castrat

«Intrebare : Cum este rațional să se acționeze in direcția europeană ? De pildă, să se lichideze conflictele alipind Moldova la România, iar Transnistria la Ucraina in schimbul Crimeii in favoarea Rusiei ? Răspuns : Este posibil ca România să vrea „să se extindă", dar nu va destabiliza oare acest lucru echilibrul oricum instabil din Balcani și in general din zona fostului imperiu austro-ungar ? Nu cred că Ucraina aspiră la vechile ei posesiuni, temindu-se să nu piardă Crimeea, Bucovina de nord și Ucraina subcarpatică. In principiu, este periculos să inițiezi prima scindare a statului postsovietic. Dacă Moldova va dispărea, atunci de ce este neapărat nevoie să se mențină integritatea altor republici, inclusiv a Rusiei ? Este in interesul Rusiei menținerea independenței Moldovei, asigurind un statut acceptabil Transnistriei».

Textul de mai sus este un fragment dintr-un interviu pe care V. Baranovski, expert (in ce anume o fi expert ?) la Institutul pentru Cercetarea Problemelor Păcii din Stockholm (S.I.P.R.I.), l-a acordat revistei rusești „Novoe Vremea". Dacă aceste opinii ar aparține cuiva care nu face decit să se exprime pe sine, am conchide că-i vorba pur și simplu de behăiturile unui berbec castrat prea de timpuriu și rămas cu dezvoltarea intelectuală la momentul cind s-a produs castrarea și am incheia discuția. Insă imprejurarea că berbecul poluează fonic mediul înconjurător interpretind partitura Kremlinului elținist ne obligă la ripostă. Să examinăm deci textul de mai sus demontindu-l piesă cu piesă.

1. «Este posibil ca România să vrea „să se extindă"». Minciună. România (ințelegînd prin aceasta pe românii de la apus de Prut, căci cu guvernanții de la București, ca, de altfel, și cu cei de la Chișinău, e o altă poveste) nu vrea absolut deloc să se extindă, ci vrea pur și simplu să se reintregească, prin revenirea la patria-mamă a teritoriilor ce i-au fost răpite de bolșevici (aceștia fiind deci cei care „s-au extins") prin pactul Ribbentrop-Molotov.

2. „Dar nu va destabiliza oare acest lucru (revenirea Moldovei de la răsărit de Prut la România n.n.) echilibrul oricum instabil din Balcani și in general din zona fostului imperiu austro-ungar ?". **Avem aici de-a face cu eterna avertizare de către ruși a românilor cum că ei, românii, să stea liniștiți in banca lor in ceea ce privește Basarabia, căci altminteri rușii vor asmuți pe unguri să ceară Transilvania. Am arătat de mai multe ori că-i vorba de-o prostie : ungurii – adică statul ungar, nu unele capete infierbintate – n-au cum să pretindă un teritoriu pe care locuiesc 7 milioane de etnici români și doar 1,5 milioane de unguri. In schimb, in Moldova din stinga Prutului, din 4,3 milioane de basarabeni, peste 3 milioane sunt români.**

3. „Nu cred că Ucraina aspiră la vechile ei posesiuni". **Care „vechi posesiuni" ? Deocamdată ea are niște „noi posesiuni", ilegale, smulse prin forță de Stalin și făcute ei cadou ; printre ele, și teritorii românești : Bucovina de nord, ținutul Herței, sudul Basarabiei. Aceste teritorii trebuiesc retrocedate adevăraților lor stăpini.** Cit privește eventualele „vechi posesiuni", nu cumva prin această sintagmă se ințelege Transnistria ? Păi, ea n-a fost niciodată a Ucrainei. Teritoriul a fost mai intii moldovenesc, iar apoi a fost cotropit și ocupat de ruși. In prezent, el este parte integrantă a Republicii Moldova. Nici pomeneală de „vechi teritoriu" al Ucrainei.

4. „In principiu, este periculos să inițiezi prima scindare a statului postsovietic". S-o luăm mai intii cu „statul postsovietic". Cum așa ? Există un astfel de stat și noi nu știm ? Unde e guvernul lui, unde-i parlamentul, unde-i capitala ? Ce nume poartă și cine-l reprezintă la O.N.U. ? Sau, poate, C.S.I.-ul are impresia că este un astfel de stat ? Să fim serioși ! Neexistind deci un „stat postsovietic", nu poate fi vorba nici de „scindarea" lui (prima, a doua, a noua – nu contează). Dura lex, sed lex.

5. „Dacă Moldova va dispărea, atunci de ce este neapărat nevoie să se mențină integritatea altor republici, inclusiv a Rusiei ?" Aici batalul cu nume de berbec iși dă intreaga măsură și a prostiei, și a perfidiei. O punere in gardă pentru exemplul rău ce l-ar oferi Moldova celorlalte foste republici sovietice ar fi cerut formularea : „dacă Moldova va fi dezmembrată" (prin secesiunea Transnistriei și eventual și a altor părți ale teritoriului moldovenesc) ; dar Baranovski zice „dacă va dispărea", avind in mod clar in vedere reunirea Moldovei cu România. Or, această reunire n-are cum să fie un „model negativ" (din punctul de vedere al intereselor Kremlinului și in viziunea Kremlinului, firește), pentru restul membrelor C.S.I., pentru bunul motiv că nici una dintre ele nu are o țară-mamă cu care să se reunească.

6. Finis coronat opus : „Este in interesul Rusiei menținerea independenței Moldovei, asigurind un statut acceptabil Transnistriei". Adică este in interesul Rusiei ca (Republica) Moldova să nu se reunească cu România, iar Transnistria să capete autonomie. Cu alte cuvinte, Kremlinul vrea să facă din independența Moldovei un zid berlinez – ca o dublură a sirmei ghimpate de acum – pentru cel puțin o mie de ani de aici inainte.

Oare behăiturile berbecului castrat se aud și la Cotroceni ? Dacă da, cu ce rezultat ? Sau, poate, la Cotroceni se consideră că aceste behăituri se armonizează bine cu țipetele cucuvelei, intr-un original duet ?

ION D. GOIA ■

S-A ÎNTORS MAȘINA LUMII

CIND "ELEMENTUL RUS" SE VREA BASTINAS

În săptămînalul moscovit „Novoe Vremea", Adam Daniel Rothfeld, directorul Institutului din Stockholm pentru Cercetarea Problemelor Lumii, zice cîte ceva despre rezolvarea conflictului transnistrian.

Am putea fi, în linii mari, de acord cu aserțiunea dlui Rothfeld că „nu prin crearea statului independent transnistrian și nu prin demontarea Moldovei trebuie găsită ieșirea din situația conflictuală, ci prin respectarea cu strictețe a principiilor C.S.C.E.", precum și cu elementele de bază — formulate de directorul I.C.P.L. — ale unei viitoare rezolvări : „1. Să fie întărită independența Moldovei, să i se asigure integritatea și inviolabilitatea frontierelor ; 2. Să se elaboreze un acord privind retragerea trupelor rusești la termene acceptate de toate părțile ; 3. Să se respecte necondiționat drepturile omului și ale minorităților naționale ; 4. Să se creeze, sub egida C.S.C.E., un mecanism internațional de supraveghere a transpunerii în viață a deciziilor luate 5. Să se trimită în Moldova un grup prestigios de observatori ai C.S.C.E.".

Am putea trece — din curtoazie pentru dl. Rothfeld — peste aprecieri confuze ori cu totul eronate, cum ar fi aceea că „apropierea în grabă a Moldovei de România i-a speriat pe mulți, și nu numai pe locuitorii (? ? — poate pe **rușii** n.n.) de pe malul stîng al Nistrului, dar și pe moldoveni (pe care moldoveni ? n.n.)", ca și peste înghițirea pe nemestecate de către înaltul demnitar a unor aprecieri pe nimic fondate, a unor vorbe de clacă, puse în circulație de agenții Moscovei, de acoliții lor și de unii politicieni oportuniști, precum că „în Moldova numai 10—15 la sută din locuitorii țării se pronunță pentru alipirea la România".

Însă dlui Adam Rothfeld îi scapă și opinii care trebuiesc respinse cu hotărîre. Ca, de exemplu : «În această țară mică (Republica Moldova n.n.), cu o populație de 4,35 milioane de locuitori, există astăzi 96 de naționalități — moldoveni, ruși, ucraineni, găgăuzi, evrei, bulgari, polonezi — și se pare că ele nu doar conviețuiesc, ci și trăiesc împreună. Prin aceasta există baze pentru o viață comună și în viitor. Mai rămîne de găsit un modus vivendi. **Important este ca „elementul rus" să nu fie interpretat ca ceva străin sau nebăștinaș** (s.n.)». Cum puteți să spuneți așa-ceva, domnule director al I.C.P.L. ? Să vă însușiți, adică, lozincile pe care au călărit bolșevicii timp de peste șapte decenii și pe care Moscova mai călărește și azi ? Sunt în (Republica) Moldova 96 de naționalități ? Or fi, dar nu vi se pare interesant de știut și demn de luat în considerație că una dintre aceste naționalități, cea română (moldovenească), reprezintă peste două treimi din cei 4,35 de milioane de locuitori ai țării și că, deloc întîmplător, aceasta este și naționalitatea băștinașă ? Și apoi, în care țară europeană cît de cît importantă ca populație (cu peste 4 milioane de locuitori), dacă faci inventarul național complet, nu descoperi 96 de naționalități ? În Suedia, oare ? Cred că acolo sunt mai multe. Ce dovedește faptul că într-o țară sau alta există, alături de națiunea băștinașă, de departe majoritară, și multe alte naționalități ? Evident, nimic. Naționalitățile există și gata ! Atunci de ce să însemne acest lucru ceva deosebit în Moldova ?

BALCANII DE PE MALURILE SENEI

Noi, românii, am străbătut un an electoral greu. Am fost tot timpul conștienți că moravurile noastre electorale sunt departe de a putea fi date ca exemplu, că sunt pline de cusururi, de balcanisme, de otomanisme, ne-am făcut autocritica, ne-am pus cenușă-n cap și am oftat din toți rărunchii la gîndul că nu suntem (încă) intrați în Europa (de vest), ca să ne scăldăm pe săturate în luminile orbitoare ale democrației de acolo, bine așezate, bine structurate, îndelung experimentate. Dar iată că dinspre apus, odată cu vîntul de libertate și cu știința economiei de piață, ne vin și vești care ne mai îndulcesc suferința și ne mai împuținează părerile rele ce le avem cu privire la necoapta noastră democrație a epocii de tranziție. Una dintre aceste știri : debutul bătăliei electorale dintre Valéry Giscard d'Estaing și Jacques Chirac pentru fotoliul prezidențial.

Nu-i cam devreme, ne-am întreba noi, știind că mandatul lui François Mitterrand expiră abia în 1995 ? Însă cei doi politicieni procedează precum șahiștii (se pare că amîndoi joacă foarte bine șah) : calculează cu cîteva mutări mai înainte. Așadar : mutarea 1 : în martie 1993 în Franța vor avea loc alegeri legislative ; mutarea 2 : alegerile vor fi cîștigate de opoziție (adică de „dreapta franceză") ; mutarea 3 : opoziția va respinge o nouă „coabitare" (prima a fost în 1988) ; mutarea 4 : președintele Mitterrand va fi nevoit să demisioneze ; mutarea 5 : se vor organiza alegeri prezidențiale anticipate.

Hazul cel mare vine de acolo că luînd acest scenariu șahist drept literă de evanghelie, drept profeție ce se va împlini cu o siguranță de sută la sută, Valéry Giscard d'Estaing și Jacques Chirac au început deja să-și încrucișeze spadele, să formuleze programe, pretenții și condiții. Nici nu le trece prin gînd că s-ar putea ca nici dreapta să **nu cîștige alegerile** (nici un meci nu este dinainte cîștigat), nici coabitarea să nu fie refuzată, nici Mitterrand să nu-și dea demisia. În orice caz, bătălia deja începută pentru palatul Elysée aduce foarte mult cu vînzarea pieii ursului din pădure, iar pe noi, cei de pe malurile Dîmboviței, implementarea unei porțiuni de Balcani pe malurile Senei nu poate decît să ne bucure. Ai noștri ca brazii.

ION D. GOIA ■

ALTE MĂȘTI, ACEEAȘI PIESĂ

Cităm din declarațiile lui Miklos Duray ,un fel de Laszlo Tökes al ungurilor din Slovacia : «Politica oficială (a guvernului slovac n.n.) pare să țintească spre o formă de „purificare etnică". Maghiarii din Slovacia nu-și vor mai putea folosi propria limbă în nici un fel de afaceri oficiale sau de stat. Reînființarea unui sistem de școli maghiare, care au fost contopite cu școlile slovace în timpul comuniștilor, a fost refuzată. Suntem confruntați cu o presiune crescîndă care pare a urmări să ne oblige să părăsim regiunile în care am trăit timp de secole. Situația sub guvernele alese pe cale democratică este mai rea decît era sub comuniști». Și iată ce scrie ziarul „Koridor", care apare la Bratislava : „Cum se poate vorbi de inegalitatea etnică în Slovacia, cînd aici funcționeză circa 300 de școli elementare și 18 gimnazii unde se predă numai în limba maghiară ? La acestea trebuie adăugate zeci de licee, școli tehnico-profesionale cu clase mixte. Profesorii pentru școlile etnice sunt pregătiți de două institute slovace de învățămînt superior. În limba maghiară se tipăresc circa 20 de ziare și reviste. Partidele ungurilor slovaci sunt reprezentate în parlamentul republican și federal".

Relatările din cele două surse se bat, evident, cap în cap. Noi, românii, știm cine spune adevărul, dar, spre a nu fi acuzați de subiectivism, se dăm cuvîntul unei părți neutre. Iată deci comentariul revistei „Moskovskie Novosti" : «Problema autonomiei este „calul de bătaie" al ungurilor slovaci. Este adevărat, deocamdată ei vorbesc de „autonomie culturală", dar o asemenea autonomie, opinează specialiștii în relații internaționale, practic există. Tendința spre eliminarea din sudul republicii a limbii slovace datează de mult timp. Cu toate că slovaca este limbă de stat, legea este respectată doar pe hîrtie. La numeroși unguri se remarcă în mod vizibil nedorința de a învăța limba slovacă și de a o vorbi. Separatismul lingvistic este apropiat de izolaționismul politic, subliniază săptămînalul „Slobodni Piatok" din Bratislava. La început el poate crea impedimente în comunicarea dintre oameni, apoi în circulația capitalurilor și a forței de muncă (ceea ce s-a întîmplat deja), iar de aici nu este drum lung pînă la revendicarea autonomiei politice. Dar pentru cine ? Fiindcă, în afară de unguri (în număr de circa o jumătate de milion n.n.), în sudul Slovaciei trăiesc peste un milion de slovaci».

Nu-i greu de observat că în ceea ce privește gălăgia pe care o fac ungurii din Slovacia cu lipsa de drepturi și cu presiunile la care sunt supuși, situația este identică cu aceea privindu-i pe ungurii de la noi. Cu alte cuvinte, alte măști (alte fețe), aceeași piesă, bine cunoscută nouă.

ION D. GOIA ■

TURNUL BABEL

● Marea Britanie pune punctul pe i în concurența pentru lărgirea componenței Consiliului de Securitate. Germania și Japonia au solicitat, de la înălțimea puterii lor economice, a participării lor financiare la cheltuielile ONU și a influenței lor politice, să devină membre permanente ale Consiliului. Poziția britanică, exprimată de șeful diplomației de la Londra, Douglas Hurd, este clară și de o rece amabilitate : „considerăm că schimbarea componenței ar provoca unele controverse acum cînd Consiliul funcționează bine". Funcționează bine ? De cînd ? Este clar că la ONU începe un război al nervilor, demn de pacea mondială pe care organizația nu reușește să o abandoneze „preventiv", ci retroactiv și, arareori, reparatoriu... ● Generalul Gracev, triumfalist și fără complexe ecologice, a declarat că „Novaia Zemlia" este o regiune unde radioactivitatea este... inferioară celei din biroul său. Novaia Zemlia este poligonul unde puterea nucleară a URSS s-a șlefuit la maximum spre spaima capitalismului care a reușit să nu putrezească în nici un chip. ● Alegerile din Gruzia desfășurate după cel mai strict tipic comunist (cu un singur candidat) i-au conferit lui Șevarnadze ceea ce i-a lipsit pînă acum : legitimitatea. Acum el poate aborda, cu mînă forte, incendiul politic din Abhazia, dezastrul economic din estul Gruziei și problema spinoasă a inamicului său prezidențiabil, Gamsahurdia. Foarte curînd, legitimitatea se va dovedi oportună dar ineficientă.

RADU BUDEANU ■

Subsolul e bogat, Stolojan e zgîrcit

Scumpirea benzinei, o problemă incendiară

• Puterea ne servește încă un cocktail Molotov!

România dispune de capacități serioase de extracție și prelucrare a petrolului și de zăcăminte apreciabile. Cu toate acestea, prețul benzinei este acum mai mare la noi decît în țările care sînt nevoite să importe petrolul. Ne puteți spune de ce?

MARIA TINCU

– director comercial al S.C. PECO S.A. –

„Nu cunosc să fie chiar așa. Ce vă pot spune, însă, este că producția extractivă de petrol se estimează a fi de 520 000 tone pe lună. Această cifră reprezintă aproximativ o treime din necesarul de consum (nu sînt foarte sigură). Este ușor de ghicit că restul se importă. În condițiile în care bugetul statului nu poate suporta acest efort, guvernul a dispus majorarea prețurilor.

S-a urmărit, de asemenea, să se stabilească prețuri unice pe țară, eliminîndu-se astfel diferențele de preț datorate transportului (spre exemplu, la Ploiești, benzina ar fi avut un preț relativ mic, în timp ce la Satu-Mare ar fi avut un preț aproape inaccesibil).

Consider că prin această majorare de prețuri s-a urmărit și descurajarea traficului clandestin de benzină în țările vecine.

În orice caz, aș dori să vă spun că am un autoturism pe care foarte curînd am să-l las în stradă, personal nu sînt nici mulțumită de aceste prețuri la benzină și nici convinsă că vor rămîne multă vreme așa. Leul scade...“

CONSTANTIN LEFTER

– expert-consulting, profesor la ASE –

„Nu cred că este cazul să facem comparații între noi și alții. Nu cunosc atît de bine situația benzinei în celelalte țări europene, sper să-mi înțelegeți reținerea.

Este adevărat că prețul benzinei trebuia modificat, dar consider că această modificare ar fi trebuit fundamentată pe baza prețurilor petrolului din import și prelucrarea acestuia, respectiv prețul extragerii și prelucrării petrolului din țară.

Consumul benzinei de către populație este mic, ridicol de mic, atît comparativ cu alte țări cît și cu necesarul industriei petrochimice. Se pune întrebarea dacă produsele petroliere trebuiau scumpite pentru populație? Prețul benzinei din petrol românesc ar fi fost mult mai ieftin, petrolul din import fiind folosit în petrochimie.

● Bonul de benzină pentru unii poate fi suficient („șoferii de duminică“, de exemplu), dar pentru anumite categorii profesionale cantitatea de benzină livrată cu bon este aproape inexistentă; menționez aici în primul rînd taximetriștii. Consider că și profesia ar trebui să fie un criteriu de stabilire a cotei de benzină.

● Această scumpire are două efecte majore, nu știu dacă au fost premeditate, sau măcar luate în calcul și anume: reorientarea spre transportul în comun a automobiliștilor și generarea unor stări de tensiune socială (inutile).

● În încheiere aș dori să spun că motivația servită de ministrul industriei nu a avut darul de a convinge, ci de a nu spune nimic. Din șirul comparațiilor prețului benzinei în diferite țări s-a omis raportul comparativ preț-salariu“.

A consemnat
CRISTIAN GACHE ▣

Bere blondă, lege blîndă

Poate cel mai căutat produs alcoolic este berea, deoarece intervine paradoxul ca săracul să ciocnească halba cu bogatul, fără prejudecăți. Fabricile de bere nu satisfac, cîteodată, necesarul pieții.

SC „Bere“ Craiova a achiziționat din import 964 de butoaie din inox pe fonduri de investiții, conform Notei de recepție nr. 2, din 4. 05. 1992. De la data recepției, „Bere“ Craiova datora bugetului de stat impozitul pe circulația mărfurilor, în valoare de 670.703 lei, potrivit Normelor metodologice nr. 262 754, din 1. 12. 1991 (pct. 2, lit. „d“) pentru aplicarea la Hotărîrea Guvernului 779/1991. Majorările pentru întîrziere (conf. art. 12 din HG 779/1991) au atins, în luna septembrie, suma de 55 578 lei. În luna iunie a.c., societatea a înregistrat la cheltuieli pe rezultate financiare (debit cont 750) sume fără respectarea prevederilor legale, diminuînd profitul impozabil cu suma de 4 175 000 lei. La data de 31. 07. a.c., diminuarea profitului impozabil a atins cifra de 11 854 435 lei, fapt ce a condus la diminuarea obligației de virare la buget a impozitului respectiv, în valoare de 5 334 496 lei.

Controlul a sancționat SC „Bere“ Craiova cu două amenzi: una de 30 mii lei (art. 17 din HG 779/1991) și alta de 100 mii lei (Legea 12/1990 republicată, art. 15, lit. „b“). Directorul general al societății, Ciovică, a recunoscut, cu nonșalanță, neregulile existente și a plătit cele două amenzi, la care s-au adăugat sumele de 670 703 lei (impozitul pe circulația mărfurilor) — prin dispoziția de plată nr. 10 197 — și majorările de 55 578 lei — cu dispoziția de plată nr. 10 202. Dintr-un foc au intrat la bugetul de stat 856 281 lei. Dar cîți bani or fi intrat în buzunarele celor din conducerea societății? Dumnezeu știe și nu spune!

Legile actuale, care sînt de o blîndețe dezarmantă, încurajează astfel de procedee necinstite. Pînă cînd?

ION RUSU ▣

În exclusivitate pentru revista Flacăra

TIB '92 – organizare impecabilă

declarația domnului Michael Berger, vice-președinte al Uniunii Tîrgurilor Internaționale

„Am fost plăcut impresionat de TIB și, cu siguranță, că voi recomanda ca acest tîrg să fie ales și inclus în Uniunea Tîrgurilor Internaționale (UFI). În timpul vizitei mele am discutat cu managerii mai multor grupuri oficiale de expozanți, care s-au declarat foarte mulțumiți de ROMEXPO. Asemenea discuții reprezintă întotdeauna un bun test, deoarece interlocutorii mei au o bună experiență, participînd la multe tîrguri internaționale și sînt obișnuiți cu cele mai înalte standarde.

Am fost impresionat de facilitățile oferite vizitatorilor, inclusiv de posibilitatea de regăsire pe calculator a firmelor și a produselor de care aceștia erau interesați. Situarea standului principal de informare foarte aproape de cel al Camerei de Comerț a fost foarte utilă pentru vizitatorii români și străini.

Singura problemă pe care am observat-o a fost absența unor locuri de parcare corespunzătoare. Totuși, înțeleg că nu este vorba de un neajuns al lui ROMEXPO, ci, mai degrabă, de ceea ce nu a reușit să facă primăria.

În final, adresez felicitările mele domnului George Cojocaru și echipei lui pentru organizarea impecabilă a acestei expoziții“.

20 octombrie 1992

MIHAI SĂNDOIU ▣

S.C. AGROIND S.A.
OFERA CONSUMATORILOR UN NOU PRODUS
VODCA K.G.B.

Calitățile deosebite fac ca această băutură să fie competitivă atît pe piața internă cît și pe cea externă.

Nu uitați! De la orice masă familială sau de afaceri nu trebuie să lipsească delicioasa vodcă.

Numele său este „stimulativ". Nu puteți, așadar, uita!

VODCA K. G. B.

Adresați-vă cu încredere, pentru procurarea ei en gros, S.C. AGROIND S.A. FOCSANI
Informații suplimentare: FOCȘANI, AGROIND S.A., Str. Maior Șonțu 25
Telefoane: 938/14465; 12437; 15190.

RANK XEROX
RANK XEROX Romania: Bucuresti 70749, Str. G-ral Berthelot 27, Tel.: 12.00.53, Fax: 12.00.54
LIBERTATEA DE A-L ALEGE PE CEL MAI BUN

Telecopiator
Xerox 7006

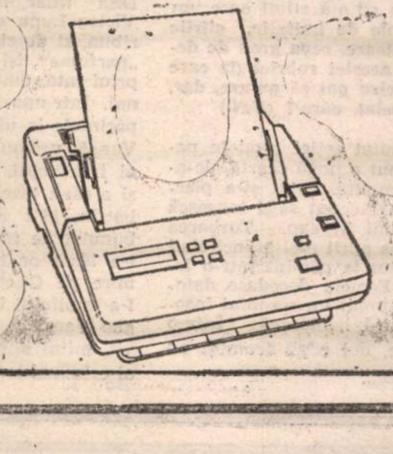

7006
THE CLASS
AND QUALITY
OF RANK XEROX

SOCIAL

Măicuțele mănăstirilor trimise la cerșit

După ce decenii întregi au suferit în tăcere, marea majoritate a măicuțelor ce au supraviețuit, s-au întors la mănăstirile devastate, alăturîndu-se mai tinerelor fețe bisericești.

De abia sosite să pună o floare pe mormîntul tinereții lor, iată, ele au fost puse în situația, la mai toate mănăstirile din Moldova de Nord, să ia drumul pribegiei, de data aceasta avînd la ele Chivotul „Milei Domnului".

Le întîlnești prin iarmaroace și piețe, sau pe la colțuri de mari magazine orășenești, așezînd, cu smerenie, cîte o duzină de cruciulițe, iconițe și rugăciuni, lîngă care transcriu, cu mîna tremurată, modestul text: „Vă rugăm, ajutați Mănăstirea...".

Să nu se găsească acele fonduri necesare supraviețuirii acestor vechi odoare românești, care sînt mănăstirile noastre? Chiar așa am ajuns să iasă, la mila publică, întinzînd mîna spre lume, Voronețul, Dragomirna, Neamțul, sau, cu atît mai mult, surorile lor mai sărace?

Nu întîmplător, poate, una dintre celebrele mănăstiri, parcă ne blesteamă prin numele său: Gura Humorului...

FLORIN MUSCALU ■

Poliția printre noi

○ **Hoțul roților de rezervă.** ● Aflat în timpul „serviciului", săptămîna trecută, Roberto Cotei, un tînăr de 22 de ani, a fost deranjat de organele de poliție în timp ce se ocupa de sustragerea unei roți de rezervă din portbagajul unei mașini parcate pe bulevardul Doamna Ghica. Acum este anchetat într-o rezervă răcoroasă și va trage pe dreapta o bună bucată de vreme. ● **S-a aruncat de la etajul 8** ○ Gențiana Marinescu, studentă la IPB, din Pitești, cunoscută medicilor cu afecțiuni psihice, s-a aruncat de la etajul 8 al imobilului din strada Ierbei nr. 2 din capitală. Cazul este în curs de cercetare și nu se cunosc amănunte privind mobilul sinuciderii. ○ **Pădurea spînzuraților** ● Doi bărbați trecuți de 50 de ani au fost găsiți spînzurați în locuințele lor. Este vorba despre Ștefan Florea din Pantelimon și Constantin Bugeanu din strada Apusului. Ultimul era alcoolic. ● **I-au dat cu o sticlă în cap** ○ La începutul săptămînii trecute, Liviu Simion, abia trecut de 18 ani, vînzător la firma „Dorada" din București, str. Cîmpineanca, a fost martorul unei întîmplări mai puțin plăcute. Noaptea, fiind de serviciu, a băut cu doi indivizi necunoscuți. După șpriț cei doi i-au dat cu o sticlă în cap și l-au prădat de 60 000 de lei. Apoi l-au legat de mîini și de picioare cu un cablu de la telefon. **(Valentin Leahu).**

Cetățeni turci, traficanți de stupefiante, extrădați în Italia

Prin hotărîrea 534 din 04 septembrie 1992, Guvernul României a admis cererea de extrădare, formulată de către Ambasada Italiei la București, privind pe **Sarica Yasar Mehmet**, cetățean turc, născut la 14 aprilie 1949, cu domiciliul în localitatea Gazaintep, Sancili Mahallesi str. Sedep nr. 7, Turcia și pe **Salin Ihnan**, cetățean turc, născut la 01 martie 1944, cu domiciliul în localitatea Aynalik Mitatpasa, str. Bacal nr. 12, Turcia.

Ambii au fost arestați conform ordonanțelor Procuraturii Municipiului București, și au fost reținuți în arestul Inspectoratului General al Poliției.

Extrădarea s-a admis în vederea executării pedepselor de 24 ani și, respectiv, 25 ani închisoare, la care cei doi cetățeni turci au fost condamnați pentru infracțiuni la regimul stupefiantelor, printr-o hotărîre din 23 noiembrie 1989 a Tribunalului civil și penal din Milano.

CORNELIU OLTEANU ■

Nu

Culmea mizeriei

Oameni amenințați, maltratați, pentru o butelie

• Cartierul Ferentari a devenit un loc de spaimă • Țigani-killeri terorizează populația • Sub ochii poliției domnește legea bunului plac •

Cartierul Ferentari. Străzile par mai murdare decît în alte locuri din București, oamenii sînt mai triști, mai disperați și, desigur, mai violenți. Este lucru rar o zi fără crimă, o noapte fără sînge, un telefon public care să funcționeze.

Descindem într-o zi luminoasă și friguroasă la Centrul de Aragaz „Iacob Andrei". Un imens șir de butelii așteaptă în fața barăcii proaspăt vopsite. Pe lîngă ele oamenii înfofoliți așteaptă. Stau la coadă cîte o săptămînă. Aduc dimineața buteliile goale și seara se-ntorc acasă cu ele la fel de goale. Bătrînii nu-și pot fierbe nici măcar o cană de ceai, iar copiii mici stau la mila celor mari. De cum ne-am prezentat, în jurul nostru s-a adunat puzderie de lume. Un om abia ținîndu-se pe picioare ne pune cîteva întrebări la care nu avem răspuns: „De ce nu vin buteliile? Cum este posibil ca, la ora 10 seara să fie aduse sute de butelii și din atîtea să nu ajungă decît pentru trei persoane? De ce șoferii duc buteliile la Bragadiru în loc să le aducă la centru? Cine încasează diferența de la 150 de lei, costul oficial al buteliei, la 1 000 de lei?

„Vînzătorul își vede interesul său și este mînă în mînă cu bișnițarii. Pe masa lui stau la rînd de cinste cuțitele, baionetele și bîtele. N-avem curajul să spunem nimic. Și pentru că nevoia ne alungă sîntem nevoiți să luăm butelii cu o mie de lei în loc de 150".

Desigur, am căutat să legăm o convorbire cu vînzătorul Gheorghe Marin. Acesta, însă, dispăruse în *negura vremurilor*, deși la acea oră trebuia să se afle la locul de muncă. Chiar dacă nu avea ce vinde. Deci, un aspect important: vînzătorul nu-și respectă programul de lucru. 2) Nici un regulament nu prevede că pe masa lui trebuie să aibă ciomag și baionetă! 3) Nici un regulament nu-i permite să aranjeze afaceri pe seama „omului de rînd". Spunem *afaceri* pentru că vînzătorul Gheorghe Marin este, în acest caz, rotița principală a dezordinii. Prin el șoferul își permite să ducă 300 de butelii la Bragadiru, așa cum ni s-a spus că s-a întîmplat, o afacere din care ies destui bani pentru a-l plăti și pe polițistul de la circulație care miroase ceva necurat. Dacă se-ntîmplă ca șoferul să fie fra-

---

BENZINA CU MIROS

La Timișoara cozile se măsoar

Cozile la benzină din Timișoara se măsoară în zile sau kilometri. Aici lumea discută despre greutățile vieții, despre fotbal.. Se mănîncă și se doarme pe apucate.

De la aceste cozi am aflat trei din motivele reactualizării acestui hobby numit „meeting de necesitate": a) teama de scumpire; b) consumul cotidian; c) cumpărarea în scopul comercializării clandestine în Iugoslavia. Ultima variantă este practicată cu un oarecare risc și pe bani mulți de aproximativ 10% din conducătorii auto ai Timișoarei.

Puștiul: „În pîrnaie mi se spunea Puștiul. Profesia de bază? Călăuză! Cunosc frontiera de uscat cu sîrbii

---

DESPRE UNA, DESPRE ALTA

De la ION CEACÎRU, din Craiova, primim săptămînal aproximativ 7—8 plicuri cu tot felul de relatări. Dînsul ne scrie încă de dinainte de-a lansa noi, pentru cititorii noștri, invitația de a încerca să devină ziariști la Flacăra. După ce am lansat mai sus amintita invitație, numărul plicurilor trimise de Ion Ceacîru a crescut considerabil. Le-am citit cu atenție, cu plăcere, cu încîntare chiar, așa cum un iubitor de artă ar privi lucrările unui pictor naiv. Ion Ceacîru nu este un ziarist în adevăratul sens al cuvîntului. Bănuim că Ion Ceacîru a citit, la viața lui, multe ziare, le-a ronțăit, ca să zicem așa, a împrumutat un stil, care i se pare lui că i se potrivește și s-a pus pe scris, imitînd cu bună știință stilul oarecum telegrafic al știrilor de genul știați că... Numai că, dincolo de imitație, știrile sale au cîte ceva, un amănunt, o informație, o pată de culoare, ceva greu de definit, drept pentru care ne-am zis că, adunate sub titlul acestei rubrici (la care îi invităm pe toți cititorii să ne scrie) notele lui Ion Ceacîru pot să amuze, dar, în același timp, pot să și încrețească fruntea. Ne-am înșelat, oare? (V.N.)

Moartea vine pe înserat

În primii ani ai căsniciei, **Ion Duță**, din Craiova, și-a iubit soția ca tot omul, adică normal. Fructul dragostei lor, doi copii frumoși, așa cum își doriseră încă de la începutul căsătoriei. După un timp, între cei doi soți a apărut dihonia. Deseori sămînța de scandal se isca din te miri ce. Și, într-o seară de aprilie a anului în curs, Ion Duță i-a căutat soției „nod în papură" și a început o nouă ceartă, de-această dată, cumplită. Soțul și-a pierdut mințile și a început să-și lovească femeia cu pumnii în cap. Turbarea bărbatului nu s-a oprit nici atunci cînd Ana Duță a căzut la pămînt într-o totală nesimțire. Femeia decedase datorită unui politraumatism cerebral însoțit de o puternică hemoragie. Într-o seară de aprilie, doi copii frumoși au rămas ai nimănui...

De la sfinți la criminali

Spre stupefacția oltenilor, comuna Maglavit, cunoscută ca loc de sorginte al „sfîntului" Petrache Lupu, s-a transformat de la o vreme într-o așezare bîntuită de groază și spaimă. Deși tînăr, în plenitudinea forțelor, Victor Lupu s-a pus pe o băutură teribilă, zi de zi, seară de seară. Cînd se „parfuma", își maltrata cu sadism propriul tată, om ajuns la vîrsta de 80 de ani. Într-una din zile, fiul și-a supus părintele la un nou supliciu. Gheorghe Vancă, vecinul și prietenul de o viață al bătrînului, a fost atras de scandal și a sărit într-un suflet să-l salveze pe bătrîn, să-l smulgă din ghearele nebunului de fiu. Numai că Victor Lupu l-a lăsat pe bătrîn și l-a luat în primire pe Gheorghe Vancă. Dar cum? I-a împlîntat în inimă un cuțit! Gheorghe Vancă a murit pe loc. La Maglavit, mitul sfinților este înlocuit de cel al criminalilor.

Intr-un colț în gara Craiovei

De mai multă vreme, lîngă afișajul electronic din interiorul gării din Craiova, și-a făcut apariția o tonetă care expune cu osîrdie spre vînzare un maldăr de publicații pornografice. În timp ce fițuicile imunde se vînd la adăpost, departe de arșiță, ploaie, frig etc., ceilalți difuzori de presă își desfășoară activitatea sub cerul liber. Se pare că la conducerea gării din Craiova sînt cîțiva foarte îndrăgostiți de obscenitățile respective, altfel nu vedem de ce li s-a oferit cu atîta generozitate spațiul de sub afișajul electronic. Așa o fi?

Spovedania unui onanist

S-a recomandat sec: **Iulian Preda.** L-am cunoscut într-una din serile trecute, cînd am intrat în grădina restaurantului „Minerva" din Craiova. După un schimb banal de cuvinte, din care a reieșit că este în trecere prin Bănie, Iulian Preda a început o confesiune puțin obișnuită: „Domnule, eu am două vicii pe care le cultiv cu mare grijă, băutura și onania. Pe mine m-a impresionat foarte mult personajul biblic Onan. Pentru că n-a vrut

GRÜSS GOTT AUSTRIA

DE CE, LA ÎNCEPUT, AUSTRIA?

Poate pentru că e țara al cărei nume începe cu prima literă a alfabetului.

Poate pentru că în urmă cu două zile a fost ziua ei națională și am dorit să-i aducem un omagiu.

Poate pentru că ne-a impresionat politica ei de neutralitate respectată cu atita sfințenie prin ani, pînă la înlăturarea cortinei de fier.

Poate pentru că mulți de pe această planetă leagă începutul unui an de concertul transmis în lumea întreagă de la Viena, în ziua de 1 ianuarie, ca o făgăduință de fericire.

Există un unic cuvînt care poate caracteriza Austria și oamenii ei : „gemütlich". Dicționarele îl definesc ca : plăcut, agreabil, pașnic, blînd, de treabă. Dar acest cuvînt magic este aproape intraductibil, pentru că el înseamnă mult mai mult decît atît. El vrea să spună mai întîi de toate că în Austria te vei simți ca acasă, vei fi primit ca un membru al familiei, ca un vechi prieten regăsit. O astfel de țară este Austria. Frumusețea ei îți va lua răsuflarea iar bunăvoința oamenilor ei te va mulțumi și îți va încălzi sufletul.

Cînd se întîlnesc, austriecii își spun: Grüss Gott.

Fie Dumnezeu cu tine.
Un salut divin.
Grüs Gott, Austria !

Grüss Gott Austria! Sub acest titlu, revista „Flacăra" s-a hotărît să scoată o ediție specială dedicată Austriei. Mă bucur de aceste semne ale interesului pe care îl acordați prieteniei dintre țările noastre și văd în aceasta o dovadă sigură de adîncire în continuare a relațiilor în domeniile economic și cultural.

Austria urmărește cu satisfacție relațiile cu România, introducerea și consolidarea pluralismului politic în această țară. Sînt conștient de importanța obiectivului în fața căruia se află țara și poporul dvs., precum și reprezentanții săi politici. Austria speră ca, în anii care urmează, să poată pună temelii pentru o dezvoltare solidă în toate domeniile.

În acest sens urez ca Domnul să fie cu România.

Thomas Klestil
Președintele Republicii Austria

2 AMBASADORI 3 ÎNTREBĂRI

1. Cum ați caracteriza relațiile dintre România și Austria în acest moment ?
2. Ce implică misiunea dumneavoastră diplomatică ?
3. Cum vi se pare inițiativa PUBLICAȚIILOR FLACĂRA de a prezenta, rînd pe rînd, în suplimente speciale, țările Europei vestice ?

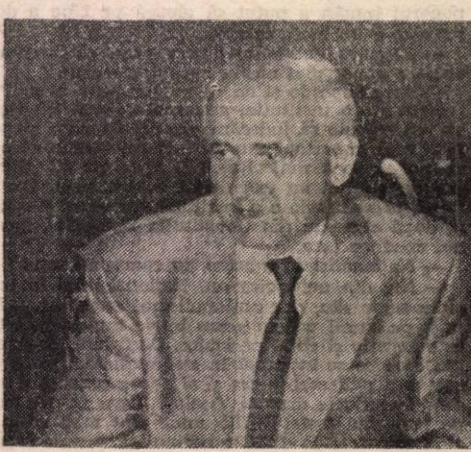

Domnul Constantin Georgescu, ambasadorul României la Viena

1. Cred că relațiile dintre România și Austria nu fac discrepanță cu modul în care au evoluat relațiile dintre România și alte țări vest-europene. Aș putea să spun că după vizita ministrului de externe al Austriei la începutul acestui an în România s-au apropiat de punctul de normalitate. Aș putea să enumăr o listă întreagă de contacte politice în acești doi ani de după revoluția din România. Aș menționa cele două vizite făcute de fostul ministru al culturii, domnul Pleșu, la Viena urmate de vizitele ministrului de interne român la Viena și austriac la București precum și vizitele miniștrilor din diferite sectoare. În plan juridic a fost încheiat de Austria primul acord cu o țară est-europeană privind reglementarea raporturilor economice urmat de o înțelegere privind mărcile de fabrică și sîntem în faza de finalizare a acordului privind promovarea și garantarea investițiilor care va încuraja investitorii austrieci să se orienteze către România.

În domeniul relațiilor culturale — pomeneam înainte de vizita dlui Pleșu, ea a fost urmată de cea a dlui Spiess cu ocazia deschiderii Centrului cultural de la Viena. În același timp la Timișoara și București au fost deschise două biblioteci austriece creîndu-se astfel un instrument important pentru promovarea valorilor culturale ale celor două țări. Iar descreșterea fenomenului de emigrație ne face încrezători că într-un viitor nu prea îndepărtat vom ajunge din nou la situația pe care am avut-o — aceea de desființare a vizelor.

2. Austria nu-mi era o țară total necunoscută. M-am ocupat multă vreme de relațiile cu țările germanofone. Veneam deci în această țară cu o anumită pregătire psihologică, profesională dar eram stăpînit de emoție. Veneam aici după acele profunde schimbări care au avut loc în estul Europei. Veneam după valul mare de simpatie pe care l-a provocat România în lume, umbrit însă de evenimentele de la Tîrgu-Mureș și Piața Universității. Aceste lucruri au avut o influență, dacă vreți, pe plan psihologic și pe undeva a trebuit să depunem eforturi susținute să convingem autoritățile, opinia publică să nu se întrerupă contactele, relațiile pentru că procesele care au început în România nu pot fi întoarse. Am găsit o țară primitoare, dezvoltată din toate punctele de vedere, am găsit peste tot uși deschise.

3. E o inițiativă lăudabilă din cîte am putut să-mi dau seama, deși o parte din țările occidentale sînt destul de cunoscute în România, dar probabil nu în măsura în care ar fi necesar.

Domnul Cristoph Parisini, ambasadorul Austriei la București

1. Relațiile dintre România și Austria au fost întotdeauna relații bune și prietenești și în timpurile grele, pe care, cu voia lui Dumnezeu, le-am trecut. Austria nu a întrerupt niciodată relațiile economice, politice și culturale, și după schimbarea din 1989 poporul austriac a simțit că în relațiile cu România are ceva de recuperat, și din asta a rezultat o acțiune de ajutorare din partea particulară austriacă și acest sentiment și disponibilitatea de ajutorare caracterizează relațiile actuale.

Avem relații economice foarte bune, relațiile culturale se îmbunătățesc, sînt din ce în ce mai intense, un număr însemnat de studenți studiază în Austria cu sau fără burse, există schimburi de oameni de știință, vin orchestre simfonice austriece în România, și Festivalul Mozart de la Cluj care va avea loc în decembrie va fi dirijat de un austriac. În ceea ce privește relațiile politice, acestea au avut un start bun la începutul anului cu vizita ministrului de interne, și după aceea la scurt timp, în februarie — vizita ministrului de externe.

Dar este important și trebuie să spun după aceste alegeri, cursul reformei în România se continuă și se vor crea condiții legale pentru ca proprietatea privată și inițiativa privată să ia într-adevăr un drum de lansare și un progres al politicii democratice. Important este să vină un om care să fie capabil să continue această reformă (ca prim ministru). Austria este dispusă să ajute România pentru această integrare în Europa.

2. Asta înseamnă să nu se uite trecutul comun, să poți să învingi prezentul cu multă muncă și să pregătești lucrarea pentru care luptă toată Europa, pentru un viitor comun, pentru o conlucrare în viitor. În orice caz, viitorul acesta va fi comun.

3. Asta este o idee foarte bună și vreau să vă spun că recent am fost invitatul ministrului comerțului, împreună cu alți ambasadori din Europa occidentală, și dl ministru și-a luat rămas bun de la noi și ne-a spus că a înființat o nouă direcție în minister, care cuprinde Comunitatea Europeană și țările din est. Asta este Europa! Și în acest sens cred eu că **Flacăra** trebuie să fie în toată Europa, să aducă în rîndurile sale această conștiință europeană, și cred că este o idee foarte bună să se înceapă cu Austria, nu pentru că Austria a fost dintotdeauna un mijlocitor între cele două Europe, ci pentru că și legăturile istorice ale Austriei cu România și cu alte țări est-europene au fost întotdeauna foarte bune. Și dacă mă gîndesc la afinități, avem mai multe cu România decît cu Finlanda.

ŢIN PUMNII PENTRU ROMÂNIA

Heinz Nussbaumer — purtător de cuvînt al preşedintelui Austriei

— Cum se ajunge purtător de cuvînt, domnule Heinz Nussbaumer ?

— Am fost 25 de ani ziarist pentru ştiri externe. Am dus o viaţă foarte agitată, am asistat la multe conflicte şi crize în toate colţurile lumii. Am început să am probleme cu inima, stomacul şi ficatul. Mi-am zis, la un moment dat, că nu pot să mă întorc la Viena cu un avion al salvării. Aşa că mi-am propus să duc o viaţă mai liniştită.

— Şi ?

— Am devenit purtătorul de cuvînt al preşedintelui de atunci, Kurt Waldheim.

— Iată-vă deci ducînd un trai patriarhal.

— Eroare ! Am început să trăiesc într-o tensiune şi mai grozavă. Dar mi-a plăcut.

— De ce ?

— Datorită lui Waldheim. Un mare luptător pentru drepturile omului.

— Şi cum de nu v-a schimbat noul preşedinte ?

— Exact omul pe care oricine l-ar fi schimbat primul, a fost singurul care a rămas din toată vechea echipă. Şi pentru mine a fost ceva curios.

— Înseamnă că sînteţi bun.

— Poate.

— Iar acum sînteţi mai liniştit ?

— Dom'le, înainte spuneam că va fi tot mai bine, dar acum gîndesc, în fiecare dimineaţă, să nu fie mai rău.

— Cum v-aţi acomodat cu noul preşedinte ?

— Simpatia austriecilor faţă de domnul Klestil e foarte mare, e cel mai popular om politic din ţară la ora actuală. Funcţia de purtător de cuvînt e o plăcere într-o astfel de situaţie.

— Ce e cel mai greu în funcţia dvs. ?

— Campania prezidenţială de alegeri.

— Prin ce s-a caracterizat campania actualului preşedinte ?

— A stat sub semnul principiului „Puterea trebuie să fie supusă în permanenţă controlului“. Dar unii, datorită simpatiei de care se bucură, înţeleg deformat lucrurile.

— Adică ?

— Vin zilnic saci de corespondenţă, în care oamenii scriu : „Eu sînt elev şi profesorul meu e rău“, sau „Şeful meu m-a supărat. Faceţi ceva împotriva lui.“ Pe bună dreptate vă vine să rîdeţi. Iar apoi mai sînt şi ziariştii.

— Ziariştii ?

— Da. Fiecare ziarist din toate colţurile Europei crede că poate s-ajungă la preşedinte în orice clipă sau să obţină o poză a lui în jeans.

— Pe vremea cînd eraţi ziarist, altfel vedeaţi lucrurile.

— Eu trebuie să opresc un pic fluxul acestor aşteptări şi să fac din eroul alegerilor, un adevărat preşedinte cu o anumită şi necesară distanţare rezonabilă faţă de cei care îl asaltează. Există foarte multe aşteptări şi foarte multe solicitări şi în locul unde se întîlnesc toate acestea sînt eu.

— A trebuit vreodată să vă călcaţi pe inimă şi să prezentaţi un punct de vedere al preşedintelui cu care nu eraţi de acord ?

— Ca ziarist eram cunoscut pentru dragostea mea faţă de adevăr. Aşa că mi-am zis că dacă în această funcţie trebuie să mint, voi demisiona. Pînă acum am avut doi preşedinţi care nu mi-au cerut să mint.

— Să sperăm că interviul nostru îl vor citi şi alţi purtători de cuvînt pentru a lua aminte. Dar cum se vede România din acest somptuos cabinet de lux, în care ne-aţi primit, cabinet pentru care v-ar invidia orice ministru de la noi ?

— Ce-am să vă spun va fi pentru dvs. poate o deziluzie, dar nu din laşitate refuz răspunsul la întrebare. Funcţia pe care o am nu mi-a permis ca în ultimii ani să mă ocup de ţări ca România şi Bulgaria. Am vizitat adesea România — de pildă, cînd a fost Nixon, am fost şi cu Waldheim, i-am luat două interviuri lui Ceauşescu. Au fost experienţe pe care, dacă îmi voi scrie memoriile, le voi consemna. Dar în clipa de faţă nu ştiu mai mult decît se scrie în ziare sau aflu de la televizor.

— Şi ce înţelegeţi ?

— Că drumul spre democraţie e foarte greu şi cere multe jertfe de la populaţie. Şi e şi mai greu în ţările cu minorităţi naţionale. Nu pentru că sînteţi la mine, n-o spun din complezenţă, însă eu ţin în mod special pumnii pentru România ca să iasă la lumină.

— De ce ?

— În fiecare an merg la muntele Athos şi sînt găzduit la o mînăstire românească de acolo. Ştiu o poveste emoţionantă cu stareţul pe care îl cunosc foarte bine.

— Ne-o spuneţi ?

— După sfîrşitul lui Ceauşescu, patriarhul s-a hotărît să se retragă pentru a medita în linişte asupra greşelilor sale. S-a căutat un posibil urmaş, dar nici unul dintre cei întrebaţi n-avea conştiinţa absolut nepătată, ca să poată urma celuilalt. În disperare de cauză, a fost întrebat şi prietenul meu, stareţul care, fiind departe de România, n-avea cum să fie implicat în vreo afacere necurată. Dar el a răspuns deîndată : „Nu, mulţumesc, eu rămîn aici !“.

— Cîteva cuvinte despre problema emigranţilor.

— În ultimele decenii Austria a avut un rol special, din cauza poziţiei geografice, în acordarea primului azil unor oameni aflaţi în disperare. Am jucat acest rol în mod strălucit în timpul revoluţiei ungare din 1956, cînd austriecii au primit mulţimi de unguri disperaţi, adeverindu-se atunci proverbul că omul, cu cît îi merge mai rău, cu atît e mai primitor. Am jucat acest rol şi după invazia din Cehoslovacia din 1968. Şi am mai jucat acest rol şi în sfărîmarea cortinei de fier, cînd am primit numeroşi oameni din Germania răsăriteană. N-aş vrea să fiu lozincard, dar Austria are la activ fapte măreţe. Iar acum stăm în faţa unei probleme care ne zguduie. Nu credeam ca la sfîrşitul secolului să mai existe în Europa situaţii, precum cea din Bosnia. 56 000 de refugiaţi din Bosnia se află în Austria, dintre care 7 000 sînt copii. Nu e uşor, ba dimpotrivă, e o povară pentru noi. Dar, spre deosebire de Germania, unde s-a manifestat împotriva străinilor, la noi este o atitudine impresionantă de întrajutorare.

— Despre neutralitatea Austriei ?

— Austria a fost şi este o ţară neutră. Deci, nu ne aliem cu alţii şi nu permitem unor trupe străine să staţioneze pe teritoriul austriac. Acum însă trăim într-o altă Europă, conflictul Est-Vest nu mai există şi Austria nu mai e între două blocuri. Să sperăm că se va crea un sistem de apărare colectiv, care să garanteze pacea tuturor ţărilor europene. Deci nu se va mai pune problema neutralităţii noastre, va fi vorba de o solidaritate cu dreptatea împotriva nedreptăţii.

— În ceea ce priveşte Europa unită, poate fi lăsată România ca să zic aşa, de izbelişte ?

— Nefiind membră a CEE, Austria n-are dreptul să hotărască ordinea de intrare în Piaţa Comună. Dacă eu nu joc fotbal, n-are rost să spun antrenorului pe cine să ia în echipă. În ceea ce mă priveşte, sînt un partizan înfocat al echilibrării dintre Est şi Vest. Nu există mai bună investiţie pentru propria noastră siguranţă, decît ajutorul dat ţărilor răsăritene.

— Sîntem la sfîrşitul unui secol, aşa cum aminteaţi mai înainte, şi la sfîrşitul unui mileniu, adaug eu.

— Cred că Europa n-a avut niciodată şanse mai mari decît acum. Procesele de integrare care au început, sînt naturale, iar oamenii au început să înţeleagă un lucru dealtfel foarte simplu : siguranţa ta înseamnă şi siguranţa mea. Într-o ultimă scăpărare a mai început să se priceapă, în fine, ce mare greşeală e naţionalismul. Europa trebuie să devină un continent cu oameni diferiţi, cu popoare diferite, dar cu un destin comun. Numai atunci va fi pace şi bunăstare.

DACĂ MAJORITATEA ÎL VREA PE DL PREŞEDINTE, NOI NU TREBUIE SĂ CONTRAZICEM

Domnul Albert Rohan,
director al Direcţiei Politice est din cadrul
Ministerului de Externe al Austriei

— Cunoaşteţi rezultatele alegerilor din România ?

— Evident.

— Prezintă interes pentru austrieci ?

— Bineînţeles, pentru că noi observăm de foarte aproape toată dezvoltarea din ţările foste comuniste. Şi dorim ca ele să progreseze pe drumul lor spre democratizare şi spre un sistem economic de piaţă ca al nostru, să fie stabile, fericite şi prospere.

— Credeţi sincer în mersul spre democraţie, spre libertate al României ?

— Da. Această opinie mi-am format-o din toate rapoartele de acolo, din vizitele pe care le-am făcut la Bucureşti. Sînt multe schimbări în ultimii ani. Este o dezvoltare care cere timp dar, fără îndoială, aţi făcut progrese. Să luăm de pildă alegerile. Nu are importanţă cine a cîştigat, contează că au fost alegeri libere, democratice. Desigur, nu noi trebuie să salutăm victoria unui personaj sau a altuia, poporul român a decis, dar rămîne faptul că aceste alegeri s-au petrecut fără incidente, că poporul român a putut să aleagă pe cine a dorit iar asta e un lucru enorm.

— Alegerea domnului Iliescu poate să însemne o stopare a marşului nostru spre democraţie ?

— Asta depinde şi de ce guvern veţi avea. Preşedintele e o instituţie, guvernul o alta. Vă repet, nu noi trebuie să judecăm rezultatele unor alegeri. Mult mai important este ca poporul român să poată alege. Dacă majoritatea îl vrea pe dl. Iliescu preşedinte, noi nu trebuie să contrazicem. Dar vă repet, preşedintele e o instituţie, guvernul e o alta. Şi după cîte ştiu din Constituţia României, guvernul conduce ţara.

— Naţionalismul e acum un concept desuet ?

— Nu, din nefericire nu. Naţionalismul în principiu nu e rău, dar naţionalismul exagerat, extremist pe care-l vedem acum într-o mulţime de ţări este negativ şi chiar periculos. Dacă luaţi de exemplu ceea ce se întîmplă în ex-Iugoslavia, acolo numai naţionalismul unora şi al altora constituie unul dintre motivele dramei. Acelaşi lucru se petrece şi pe teritoriul fostei URSS unde sînt mici conflicte care se petrec în diferite regiuni şi care de asemenea au la bază naţionalismul exacerbat.

— Care e situaţia azilanţilor români din Austria ?

— Noi sîntem dornici să primim pe toată lumea, dacă are cu adevărat probleme, politice în special. Dar trebuie să retezăm fenomenul de imigrare din motive economice. Sînt oameni din ţări ca a dvs. care vin aici şi spun : „A, stăm în Austria, rămînem aici, cîştigăm bani mai mulţi, ducem o viaţă mai uşoară...“. Cu aşa ceva nu sîntem de acord.

— Un sistem conceput să dăinuie mii de ani a fost dărîmat. Credeţi în distrugerea lui definitivă ?

— Dacă vorbiţi de comunism cred în distrugerea lui în toată lumea. Comunismul ca ideologie e terminat. Au mai rămas la putere unele personalităţi comuniste şi mai mult asta este, o luptă pentru putere decît una ideologică. Nu se poate schimba totul dintr-o dată. E o chestiune de generaţii.

— Dar acest proces, cu cît va dura mai mult, cu atît va provoca suferinţe mai multe.

— Da, dar priviţi în jurul nostru : sînt foarte puţine ţări unde mai sînt comunişti, ex-comunişti în guvern.

— Credeţi că umanitatea a făcut o experienţă cu acest sistem ?

— Da, dar o experienţă proastă...

— Nu vi se pare curios că pentru prima oară în istoria lumii un sistem abandonat — cel capitalist — revine ?

— Comunismul n-a fost decît într-o mică parte a lumii. În rest — lumea s-a dezvoltat normal. Problema e dacă în Europa răsăriteană el s-a menţinut prin propriile forţe sau a fost impus.

NOI AVEM PACE SOCIALĂ

Jozef G. Tschach – şef departament relaţii economice bilaterale din Ministerul Federal pentru probleme economice al Austriei

— De ce se feresc investitorii austrieci să vină în România în număr mai mare ?

— Nimic nu poate să deranjeze mai mult pe investitori decît nesiguranţa juridică în activitate. Dar există şi aici o anumită colaborare între organele competente din România — Agenţia Română de Dezvoltare şi Agenţia Română pentru Privatizare, cu organele competente din Austria, inclusiv cu Camera Economică Federală. Acest lucru e valabil cu sprijinul Ministerului Federal pentru probleme economice, inclusiv în ceea ce priveşte crearea de societăţi mixte.

— Preşedintele nostru, cum vizitează o ţară, adoptă ba modelul suedez, ba pe cel japonez... probabil că dacă ar cunoaşte modelul austriac l-ar încînta şi acesta.

— În principiu, e economia socială de piaţă şi tocmai colaborarea şi echilibrarea intereselor între patronat şi angajaţi. Noi avem o pace socială, nu există practic nici un fel de greve în Austria, dacă se ia în medie, există numărate la secunde pe cap de locuitor timpul de grevă pe un an ; sîntem pe ultimul loc în materie de greve în întreaga lume. Deci, în esenţă, ăsta e secretul, şi, întrucît 40 de ani s-a făcut acest lucru, valuta austriacă e una din cele mai stabile din lume şi în acest fel insecuritatea valutară pe plan mondial din ultimul timp nu ne afectează. Dacă se iau cifrele economice, noi sîntem peste media din C.E.E. în materie economică.

— Deci în Austria e o protecţie a oamenilor, indiferent pe ce scară socială sînt...

— Dar problema e că această reţea socială poate să se facă doar dacă e finanţată dintr-o economie sănătoasă. Dar şi aici trebuie să existe un început. Şi noi am mers pas cu pas pe această cale pînă cînd am ajuns la această situaţie, şi am avut nevoie de 40 de ani. Dar din prima zi s-a purtat această discuţie între partenerii sociali. Eu ştiu că acest model nu poate fi transpus în mod automat în alte economii şi nu poate fi luat grosso modo. Dar s-ar putea să fie ceva spre care să se tindă.

— Există la noi lozinca „Nu ne vindem ţara !". Comentaţi-o puţin !

— A existat şi la noi acest slogan o bună bucată de timp, şi există evaluări în ceea ce priveşte relaţiile de proprietate în economie. Nu am cifrele exacte în cap, dar cam 50% sînt în miini străine şi nu observă nimeni treaba asta şi nu interesează pe nimeni, fiindcă aceste firme sînt în Austria şi funcţionează pe baza legislativă austriacă. Ceea ce e totuşi o problemă e în cazul aderării Austriei la Piaţa Comună, problema dreptului de proprietate asupra pămîntului şi nu numai problema creării de industrie, ci în domeniul proprietăţii private asupra pămîntului. Aici e o frică pentru o anumită vînzare a pămîntului tocmai în zonele de turism ale Austriei ; dar exemplul Danemarcei demonstrează că şi în acest domeniu poate exista o reglementare specială care să împiedice vînzarea către privaţi a unor asemenea pămînturi.

CÎND NU E COMPETIŢIE, APARE STAGNAREA

— Comerţul înseamnă legături între oameni. Cum vi se par legăturile cu România ?

— Relaţiile noastre economice cu România sînt fără probleme şi în principiu sînt foarte îmbucurătoare. În 1992 exportul românesc spre Austria a crescut puternic, mult mai puternic decît exportul austriac către România. Asta înseamnă că în principiu sîntem mulţumiţi, dar nu înseamnă că trebuie să fim complet mulţumiţi.

— Schimbarea regimului din România a însemnat o înviorare ?

— În 1988—1989 exportul austriac spre România era practic stagnat.

— Pentru comerţ e nevoie de stabilitate.

— Aşa e.

— Şi de o producţie care să-i intereseze pe partenerii străini.

— Şi asta e adevărat. Tocmai de aceea Ungaria, Cehia, Slovacia sînt socotite pieţe bune de desfacere pentru Austria.

— De ce Austria preferă alte pieţe decît România ?

— Pentru că piaţa românească este oarecum mai îndepărtată din punct de vedere geografic. Mai e şi problema limbii. În al treilea rînd firmele româneşti cumpără cu multă plăcere din Austria dar nu dispun de mijloacele de plată necesare pentru asemenea importuri. Deşi există o convertibilitate internă a leului, nu fiecare importator ar putea să obţină cantitatea de devize pe care şi-o doreşte.

— Credeţi că evenimentele care s-au petrecut în estul Europei sînt o consecinţă a prăbuşirii economice ?

— Cu această problemă îşi sparg capul mai mulţi oameni, mult mai în materie decît mine. Totuşi, bazele economice au avut un rol fundamental în distrugerea sistemului CAER.

— Se vorbeşte despre o Europă unită care presupune, evident, şi legături comerciale. Europa nu va fi oare uniformizată în toiul unui astfel de proces ?

— Şi asta e, cum se zice la noi la Viena, întrebarea a 11-a, dar există o evoluţie care nu poate fi evitată. Deşi şi aici există aspecte de politică economică, culturală şi bineînţeles, şi de altă natură. Veţi găsi puncte de vedere cît se poate de diverse, chiar divergente. Inclusiv din punct de vedere economic este un avantaj dacă Europa creşte împreună, că nu mai există o graniţă, un bloc de est şi altul de vest. Se constată şi în CEE convulsii ca nu toate ţările să fie la aceeaşi linie. Şi acolo trebuie să aibă loc un proces de evoluţie, de dezvoltare. Sigur că e normal pentru că nu toate ţările sînt la fel după cum nici oamenii nu seamănă unul cu altul. Se caută o anumită bază pentru ca ţările mai puţin dezvoltate din punct de vedere economic să fie sprijinite de celelalte şi e un lucru pozitiv faptul că se doreşte să se ajungă la o relativă dezvoltare similară.

Stephan Kuzmich
Camera Economică Federală

— Revenind la cazul României ?

— Un partener comercial e bun dacă el însuşi e puternic. Dacă România e un partener puternic atunci e la fel de bun ca oricare altul şi acest lucru e valabil în întreg spaţiul european.

— Dar pe noi Europa ne socoteşte, alături de bulgari, cu un pas în urmă.

— Din păcate aşa e.

— Lupta pentru pieţe, în unele momente ale istoriei omenirii, s-a desfăşurat brutal, pe faţă. Nu cumva acum această luptă e mult mai subtilă dar nu mai puţin dură ?

— Atîta timp cît nu mai există un monopol al puterii, fiecare luptă pentru propria sa piaţă. Dacă pe o stradă sînt doi brutari fiecare se va lupta să-şi cîştige clienţii. Acelaşi lucru se petrece şi pe plan mondial. În sistemul comunist nu exista concurenţă. Aici era un brutar, dincolo un altul, amîndoi făceau acelaşi lucru, primeau aceleaşi materii prime, lucrau cu aceleaşi maşini şi erau plătiţi la fel. Nefiind competiţie, apărea stagnarea, nimeni nu era interesat să îmbunătăţească nimic.

— E destul de obositoare lupta pentru o piaţă de desfacere.

— Chiar dacă nu e plăcută, lupta pentru piaţă, pentru client nu e o glumă, dar e singura modalitate ca economia să fie permanent obligată să se adapteze cît mai strict la condiţiile existente şi tot mai mult să caute relaţii [illegible] noi din punct de vedere tehnic.

SEPARAŢIA PUTERILOR TREBUIE SĂ FIE LIMPEDE

Bernhard Görg – preşedintele Partidului Populist din Viena

— V-am întrerupt de la lucru, domnule Bernhard Görg.

— Tocmai purtam discuţii în legătură cu un proiect care se intitulează Museum's Quarter — Locul muzeului. Este o intenţie de a construi într-un cartier baroc un muzeu de artă modernă. Vă imaginaţi, deci, ce vîlvă a stîrnit proiectul nostru. Sînt unii care zic : „La dracu' cu barocul, arta modernă e principalul", alţii : „nu poţi distruge barocul, siluetele acestui foarte frumos cartier baroc, cu o clădire modernă".

— Grija pe care dvs. o arătaţi ambianţei e mai mult decît lăudabilă. Noi am distrus, în bună parte, specificul arhitectonic al capitalei noastre construind blocuri urîte care creează o atmosferă apăsătoare.

— Păcat.

— Faceţi parte dintr-un partid care a pierdut alegerile. E greu să fii minoritate în parlament ?

— Uşor nu e.

— Cum se exercită separaţia puterilor aici, la Viena ?

— Nu ştiu cîte lucruri merg bine în acest oraş, dar separaţia puterilor e cît se poate de limpede. Avem o foarte lungă tradiţie a democraţiei, am avut destul timp pentru a învăţa principiul neamestecului.

— Dintre legile pe care le-aţi votat care e cea mai iubită şi care cea mai neplăcută ?

— Noi sîntem un stat federal, avînd un guvern naţional şi 9 guverne provinciale. În concordanţă cu Constituţia noastră Viena e una din cele 9 provincii. În clădirea în care ne aflăm se găseşte şi guvernul provincial, şi parlamentul provincial şi mai e şi administraţia municipală. Cea mai iubită lege ? Cea mai neplăcută ? N-aş şti ce să răspund !

— Ce ştiţi despre România şi dacă sînteţi amabil să comentaţi rezultatele alegerilor !

— Am urmărit istoria României în ultimii 30 de ani cît de aproape am putut-o urmări citind ziarele. Îmi aduc aminte că în ziarele din vest Ceauşescu a fost considerat multă vreme ca un comunist destul de liberal şi care se opunea Moscovei. Dar, la un moment dat, a ieşit la iveală că probabil el era cel mai rău dintre toţi, dovadă comportamentul său dictatorial şi dispreţul faţă de drepturile omului. După înlăturarea lui a fost îndoielnic că în România poate să se instaleze imediat un sistem democratic. Dl. Iliescu e considerat ca unul dintre cei vechi care doar şi-a schimbat un pic hainele. Unii spun chiar că românii, fiind ortodocşi, nu sînt apţi pentru democraţie.

— Asta-i culmea ! În 1923 noi am avut o Constituţie socotită ca fiind una dintre cele mai democratice din lume. Nu cred că sînt popoare apte pentru democraţie şi altele nu.

— Din punct de vedere al experienţei mele în afaceri pot s-o confirm dar sînt foarte mulţi care susţin că pentru oamenii cu suport ortodox e mult mai greu să se adapteze unui sistem cu adevărat democratic decît cei fără un suport ortodox.

— Iarăşi blestemata de fatalitate să apese asupra noastră !

— Eu sînt totuşi încrezător că România se va dezvolta precum celelalte ţări din fostul CAER.

INFORMAŢII GENERALE

Limba vorbită în Austria este germana. Dar în oraşele mari şi zonele turistice se vorbeşte şi engleza.

Moneda naţională este şilingul, divizat în 100 de groşi.

Valuta poate fi schimbată la bănci, în aeroporturi şi în multe staţii de cale ferată. Orele de funcţionare ale băncilor sînt : 8.30-12.30 şi 13.30-15.00.

Magazinele sînt în general deschise între orele 8,30 sau 9.00 şi 18.

Bacşişul oferit la hotel şi restaurant este în mod obişnuit de 10%, dar este normal şi un bacşiş de 5%. Şi pentru serviciile de taxi se poate oferi bacşiş.

Puteţi închiria o maşină dacă aveţi peste 21 de ani şi carnet de şofer. Viteza limită este de 50 km/h în zonele în construcţie, de 100 km/h în oraşe şi de 130 km/h pe şosele. Nivelul de alcool în sînge permis este de 8 ml alcool la 1 litru de sînge, iar amenda pentru conducere în stare de ebrietate este mare.

Taxiurile nu patrulează, ele pot fi luate din staţii sau chemate la telefon. Pentru bagaje se plăteşte o suprataxă.

În Austria există o excelentă reţea de autobuze şi trenuri care vă pot duce oriunde doriţi.

Plimbări cu vaporul se pot face pe Dunăre şi pe marile lacuri.

Oficiile poştale sînt deschise între orele 8.00-18.00, cu o pauză de masă de 2 ore la ora 12, dar cele din gările mari rămîn deschise 24 de ore în toate zilele săptămînii.

ȘI AUSTRIA DOREȘTE SĂ INTRE ÎN EUROPA... DE EST!

Norbert Draskovits
– director pentru Europa de est la AUSTRIAN AIRLINES

— Cu ce vă ocupați la Austrian Airlines, domnule Draskovits ?

— În responsabilitatea mea intră rețeaua de legături aeriene cu țările din Europa centrală și de est. Răspund direct și de linia Viena — București, ca și de cea care se va inaugura la sfîrșitul lui octombrie între Viena și Timișoara.

— Puteți să ne oferiți cîteva date în legătură cu Austrian Airlines ?

— Compania noastră a fost înființată în 1958, are aproximativ 5 000 de angajați și operează cu deosebire în Europa dar și în Orientul Mijlociu și Îndepărtat, în America de Nord etc.

— Pe ce poziție vă situați în Europa de est ?

— Sîntem pe locul doi, după Lufthansa. Avem 13 destinații, plus încă 3 în cooperare cu alți parteneri. În Europa de est deținem 14% din piață, față de doar 2,4% în Europa de vest. Austria este situată în mijlocul Europei dar nu în mijlocul Europei de est. Sîntem o companie relativ mică, cu o piață internă redusă. Așa că am încercat să folosim poziția noastră geografică favorabilă introducînd din anul 1975 un sistem de zboruri zilnice, sistem care a funcționat foarte bine pînă acum. Astfel, noi zburăm din Viena, dimineața, către vest, de unde ne întoarcem pe la ora 11, iar după ora 12 avem zborurile către Europa de est. Ne întoarcem de aici, din nou la Viena, la orele 5 p.m., aducînd toți pasagerii din est către vest, spre care plecăm la orele 6 p.m. și ne întoarcem încă o dată, cu oamenii de afaceri austrieci plecați în Europa de vest, în aceeași seară. Dacă pe piața Europei de vest este foarte greu să pătrunzi, în schimb pe piața Europei de est am fost printre primii. Am fost primii care am zburat la Kiev, Moscova, Vilnius.

— Prin ce se diferențiază Austrian Airlines de alte companii aeriene ?

— Credem noi, în primul rînd, prin calitate. Aceasta nu înseamnă numai securitatea zborului, ci și punctualitate, nivelul serviciilor oferite. De asemenea, sîntem renumiți prin calitatea serviciilor oferite oamenilor de afaceri la „Business Class“.

— Care sînt perspectivele lui Austrian Airlines ?

— În primul rînd va trebui să ne mărim segmentul de piață în Europa de est adăugînd noi destinații, cum va fi, din 26 octombrie, Timișoara, sau ceva mai tîrziu, Minsk. Apoi să ne întărim poziția în Europa de vest și în Orientul Mijlociu.

— Bănuim că aveți și unele dificultăți, este adevărat ?

— Situația economică generală nu este prea strălucită și asta se reflectă în scăderea numărului de călătorii făcute de oamenii de afaceri, clienții importanți pentru noi. Acești oameni călătoresc cu alte clase sau cu alte mijloace, pentru a reduce costurile în propriile lor companii. Ei nu mai cheltuiesc la fel de mulți bani în timpul zborului, care înseamnă mai puține venituri pentru Austrian Airlines. Sîntem nevoiți ca, la rîndul nostru, să reducem costurile, cu 15% în 1993, ceea ce nu este deloc puțin. Și, firește, trebuie să oferim servicii și mai bune, inclusiv la „economic class“.

— Cum vă descurcați cu concurența ?

— Sînt două categorii de concurenți, cei din vest și companiile în dezvoltare din Europa de est. Există o formă specială de colaborare europeană denumită „European Quality Alliance“, la care participă Swissair, SAS și compania noastră. Sîntem trei companii aeriene care și-au unit forțele pentru a face în comun marketing, reducerea costurilor etc. În ceea ce privește estul, cooperăm foarte strîns cu toate companiile aeriene de aici, în mod special cu TAROM, cu care am încheiat un contract de consulting, prin AVICON, implicată în reorganizarea companiei TAROM. De altfel, destinația Timișoara va fi asigurată în cooperare cu TAROM.

AUSTRIAN AIRLINES

Viena

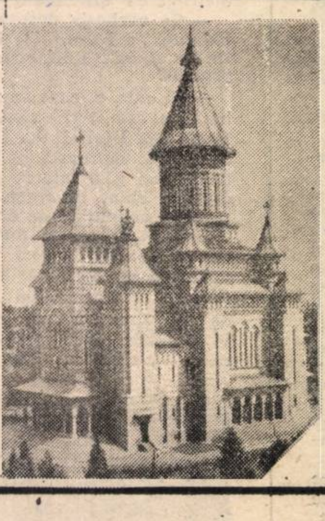

Timișoara

NEW

DESTINATION **TIMIȘOARA**
with **Austrian Airlines**

Two weekly flights linking the western part of Romania to all major cities in Europe as well as Canada, USA, Japan and South Africa

As of **OCTOBER 26th, 1992, Austrian Airlines** will add a new destination – **TIMIȘOARA** – to its ever-growing Eastern European network.

The flight schedule, which guarantees best connections via VIENNA, operates as follows:

MONDAY and FRIDAY

DEPARTURE VIENNA **FLIGHT OSRO 847****	**12:05**	**arrival TIMIȘOARA**	**14:35**
DEPARTURE TIMIȘOARA **FLIGHT OSRO 848****	**16:25**	**arrival VIENNA**	**17:00**

Our well established DAILY flights from Bucharest to Vienna and return remain unchanged.

**Flights operated in cooperation with TAROM

DIRECT TIMISOARA-VIENA SI RETUR

De peste 30 de ani **Austrian Airlines** se mîndrește cu contribuția sa la existența unor relații bune între România și Austria, oferind zboruri zilnice între cele două capitale, București și Viena.

Ca o nouă dovadă a încrederii noastre în tradiționalele relații dintre țările noastre, **Austrian Airlines** este prima companie aviatică vest-europeană care deschide o nouă linie aeriană cu un alt oraș din România, și anume cu Timișoara.

Începînd cu data de **26 octombrie**, de două ori pe săptămînă, lunea și vinerea, veți putea călători direct pe ruta Timișoara–Viena și retur, avînd legături excelente via Viena cu restul Europei, SUA, Japonia și Africa de Sud.

Pentru informații suplimentare vă rugăm să luați legătura cu **Austrian Airlines, b-dul N. Bălcescu nr. 7, București, telefon 14.12.21 și 12.05.45.**

Welcome To
AUSTRIAN AIRLINES

JURNAL VIENEZ

Grete Tartler

Pe Favoritenstrasse întîlnesc în fiecare zi o doamnă care-şi scoate pisica la aer : o ţine pe umăr (mîţa are zgardă şi stă crispată dar cuminte, cu ochii la trecători). Îmi imaginez că la capătul străzii, acolo unde eu nu voi ajunge, fiindcă nu am timp niciodată, se intîlnesc cei care-şi scot pisicile la aer : cam aşa cum în China există un parc unde sînt scoase la aer coliviile cu canari. Un pom unde o oră, două, coliviile strălucesc în lumina adevărată a soarelui. Tablou pe care l-aş numi **Libertate.**

De fapt, iubirea pentru animale e oriunde în lume mai mare decît pentru oameni. Şi cum n-ar fi aşa ? Aici, la TV, e celebră emisiunea săptămînală **Wer will mich ?** — la care şi eu mă uit cu gura căscată. Redactoarea, blondă, coafată, se scuză : da, e adevărat că lumea geme de tragedii umane — morţi, războaie, refugiaţi, foamete — dar cum să-i uităm pe sărmanii patrupezi părăsiţi de stăpîni ? Inteligentul maidanez corcit cu dalmaţian Ferry, credinciosul semiciobănesc Rambo, perechea de siameze Lucy şi Pfauchi (date de stăpîni fiindcă avea copilul alergie, mă rog, toată lumea se plînge de alergie, e la modă, dar din cauza mediului poluat, nu a bietelor animale), „die prachtvolle Wally“ al cărei stăpîn a trebuit să renunţe la locuinţă şi să se mute la rude ; un căţel adus de o turistă grecoaică (i se spune de aceea „tînărul grec“, ca-n Odiseea) — dac-a avut noroc şi-a scăpat viu din Elada, să-l părăsim noi acum, în Europa Centrală ?

La Linz s-a deschis festivalul Bruckner. Pentru prima oară am ascultat un discurs al unui politician (Thomas Klestil, preşedintele federal) care să fie demn de al unui muzician. Un discurs „melopolitic“, care recunoaşte că regulile vieţii sînt cele ale muzicii, că omul modern a uitat să trăiască muzical, adică să asculte vocile celorlalţi, să găsească soluţia unei disonanţe... Vorbeşte despre asurzirea gîndului, a simţirii. Apoi : afirmaţia plină de mîndrie că austriecii sînt o naţiune a culturii, **Kulturnation.** Între muzica lui Bruckner, a contemporanului Balduin Sulzer şi a lui Rossini, încă o cuvîntare excelentă : cea a dirijorului Franz Welser-Most, avînd drept motto versul wagnerian din Parsifal : „Abia păşesc, dar mă presimt departe“. Cred că e un steinerian convins, fiindcă vorbeşte despre ordinea cosmică avînd sunetul la temelie, despre auz, simţire, cunoaştere ca procese ştiinţifice, despre faptul că materia poate fi auzită (octavele undelor, Do major = oxigen, fa diez — numită de Schubert „nota verde“ — şi s-a descoperit că lumina soarelui e verde...). Sîntem parte din armonia lumii, de aici dorul nostru de armonie. Într-o lume a armoniei, naţionalismul nu e posibil. Şi : „Moartea în suita zgomotului“ (Ingeborg Bachmann). Interesant : deschderea unui festival în care discursurile sînt mai bune decît muzica — aşa ceva încă n-am pomenit.

În faţa casei noastre, un afiş cu o ştiucă ţîşnind voioasă dintr-un alb, impecabil WC de porţelan : „Dunărea începe de aici“. Cu totul altă concepţie ecologică decît cea a lui Hundertwasser, care a popularizat (nu ştiu dacă nu şi inventat ?) toaleta cu humus. Care spune că sterilizarea modernă e o crimă împotriva naturii etc. Hundertwasser, zeul arhitecturii moderne, adorat de austrieci (doar s-a născut aici), are mai multe isprăvi în Viena — uneia dintre clădiri ne-am obişnuit să-i spunem „casa Europei“, fiindcă are o mie de stiluri integrate unitar într-o singură hardughie. Citesc prin ziare destul de des că şi cutare primar din cutare orăşel şi-a dat toate fondurile pentru o construcţie Hundertwasser în urbea sa. Evident, cetăţenii protestează : cum, cînd nu sînt destule spitale, cînd sînt atîţia flămînzi etc. banii îi „aruncăm“ pe pictarea unor depozite de ars gunoaie ? Străvechea dispută. În ce mă priveşte, sînt pentru investirea în Hundertwasser. Chelul n-ar avea nici un haz fără tichia de mărgăritar.

Încep să cadă frunzele. Care mai rezistă în crengi — vom vedea.

Premiul I la concursul de vioară „Fritz Kreisler“ l-a luat un român : Florin Croitoru. Îl ştiu de mult, era un băiat echilibrat, dar niciodată n-a cîntat atît de strălucitor ca acum. Ne-am rupt mîinile aplaudîndu-l, mai ales că premiul II (Rachel Barton, o americancă) şi III (Tomo Keller, austriac) n-au fost concurenţi uşor de invins. Cît a deliberat juriul, ceilalţi trei clasaţi (locurile 3, 4, 5) au avut dreptul să cînte — drept consolare — pe vioara lui Kreisler. Un fel de metempsihoză : vioara prinzînd viaţă în mîna unor tineri îmbujoraţi, emoţionaţi. Sala era arhiplină, la intrare adevărate bătăi — nimic din „calmul“ austriac : majoritatea ascultătorilor era desigur alcătuită din violonişti, altfel de unde atîta pasiune ? După ce Florin Croitoru a cîntat Sibelius, mi se părea — privind la marea vuind de strigăte admirative — că nimic nu e mai important pe lume decît victoria sa. A doua zi cotidianele observau scurt şi amabil obţinerea unui premiu — notiţe aproape pierdute pe lîngă uriaşele comentarii politice. Am avut aceeaşi senzaţie ca la festivalul „George Enescu“, anul trecut, cînd lumea comenta pe trepte interpretările finaliştilor de la concursul de vioară, iar în piaţă demonstrau minerii : lumea e clar împărţită, linia între haos şi cosmos se vede cu ochiul liber.

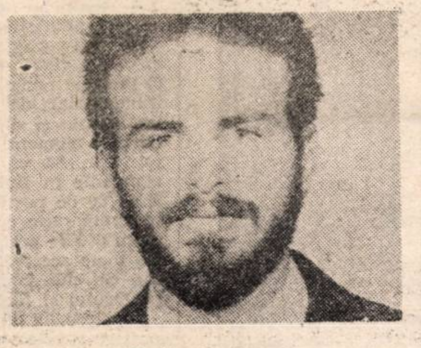

Florin Croitoru
— premiul I la concursul
de vioară „Fritz Kreisler“

Muzică de cameră. Castelul Esterházy, Burgenland

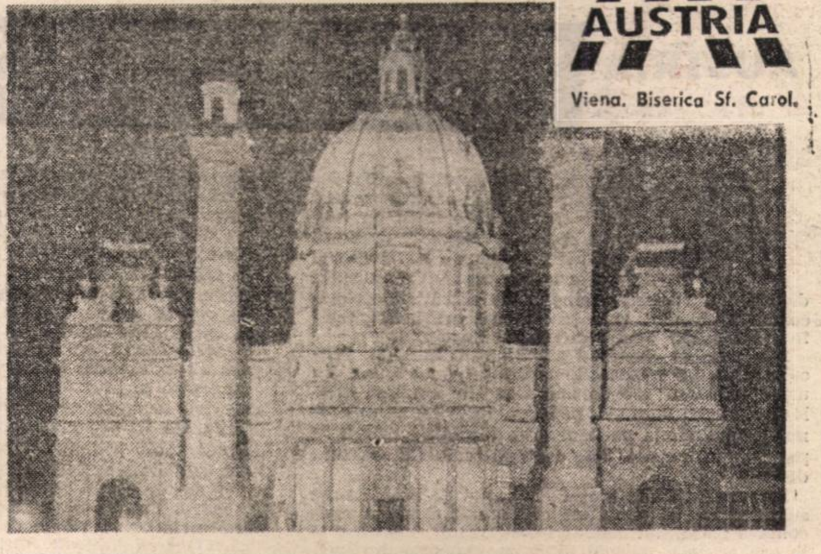

Viena. Biserica Sf. Carol.

UN AVANTAJ ÎNTR-O LUME INSTABILĂ

Josef Fröhlich — vicepreşedintele
Camerei Economice
Federale a Austriei

— Care este domeniul de activitate al Camerei ?

— În fiecare din cele 9 provincii federale ale Austriei există camere regionale care reprezintă interesele comerţului şi industriei din acea zonă. Camera Economică Federală a Austriei funcţionează ca o organizaţie umbrelă ce coordonează interesele economice şi profesionale, pe care le şi reprezintă. De altfel, una din caracteristicile sistemului economic austriac este organizarea a diverse camere grupate pe interese profesionale.

— Ce reprezintă partenariatul social ?

— Este vorba de o cooperare între organisme care reprezintă interesele legitime ale intreprinzătorilor, fermierilor, angajaţilor şi Federaţia Sindicatelor. Nu există o bază legală pentru acest sistem, dar el este categoric ancorat în viaţa de fiecare zi. Activităţile partenariatului social se concentrează pe formarea preţurilor şi a politicii veniturilor şi avizarea guvernului asupra politicii economice. Cel mai important instrument al partenariatului social îl constituie Comisia de Paritate care îşi dă avizul asupra salariilor şi preţurilor, precum şi asupra problemelor economice şi sociale generale. Sistemul partenariatului social s-a dezvoltat pas cu pas după al doilea război mondial, în timpul coaliţiei dintre Partidul Populist şi Partidul Social Democrat. Obiectivul acestei cooperări este de a menţine pacea socială, care se dovedeşte a constitui un avantaj competitiv într-o lume instabilă.

— Ne puteţi descrie în cîteva cuvinte structura Camerei Economice ?

— Camera Economică Federală a Austriei şi cele 9 camere regionale sînt împărţite în 6 secţiuni : comerţ; industrie; comerţ internaţional; finanţe, credit şi asigurări; transport; turism. Aceste secţiuni sînt subdivizate într-un total de peste 130 organizaţii profesionale.

BRÜDER HENN
Graphische und Papierverarbeitende
Maschinen und Geräte
1041 Wien, Mommsengasse 5
Tel. 505 76 04, Telex 13 12 92,
Telefax 505 53 51

De la tipografii mici, de întreprindere, pînă la tipografii pentru presă, de la A4 pînă la rotative! Livrăm, instalăm şi şcolarizăm!

AUSTRIA

CEA MAI RENTABILA VINZARE DE TARA

Azi știe orice babă (copiii au aflat demult) că a face turism nu înseamnă a trimite lumea să colinde cu rucsacul în spate „frumusețile de basm ale naturii". Vremea lui Hogaș și Vlahuță a apus demult. Cu excepția drumețului romantic, amator de sălbăticii ecologice, insul obișnuit vrea șosele, apă caldă, lift, telefon, snack-bar pînă sub tîmpla Negoiului.

Este ceea ce elvețienii au înfăptuit încă din veacul trecut, iar austriecii, imitîndu-i, i-au ajuns din urmă în ultimii 50 de ani. Dar aici s-a mai înțeles un lucru: munțele, pădurea, lacurile, aerul ozonat se pot vinde pe bani grei, rămînînd mereu în patrimoniul patriei. Este cea mai rentabilă „vînzare de țară".

Binecuvîntată de lanțul Alpilor și de largile zone submontane (ce amintesc românului eleganța molcomă a peisajului colinar bucovinean), Austria este la ora actuală, pe mai mult de jumătate din teritoriul ei, o țară turistică. Oamenii cu bani au la dispoziție perimetrul tirolez și mirificele spații din Salzkammergut, unde la Bad Ischl, Abersee, San Gilgen bogații lumii și-au ridicat vile somptuoase, fac sporturi nautice pe salba de lacuri, colindă munții purtați de teleferice. Numai că, în același timp, simțind cadența timpului și mirosul banilor, văcarii satelor au declanșat o concurență abilă, transformînd ruralul într-o subclasă a industriei turistice naționale. Cu deosebire în landurile sudice și nord-vestice, pe întinderile din Nieder-Österreich, Salzburg, Steiermark, Tirol, Kärnten, săteanul de azi posedă o dublă identitate profesională: cea de agricultor și cea de hotelier. Inscripțiile „Gasthaus" și „Zimmer frei" se repetă obsesiv, deoarece orice clădire se oferă și în calitate de han turistic. Confortul este total: mușteriul își poate răsfăța plămînii și stomacul cu aer curat și alimente nepoluate, beneficiind în același timp de garsoniere cu instalații sanitare strălucind de curățenie, de servicii prompte și de acea amabilitate naturală (gemütlich) ce stă în firea acestor germani de temperament și căldură latină. Ca să nu mai amintim că în cel mai izolat sat stau la dispoziție 1—2 magazine universale, stații de benzină, 2—3 bănci, servicii medicale și de telecomunicații, terenuri de tenis, de fotbal, restaurante, cafenele, discoteci. Omul poate trăi în cel mai autentic cadru natural, sub liniștea îmbălsămată de respirația vegetației, dar în deplin confort urban.

Într-o Europă pustiită de poluare, Austria se relevă astăzi ca o floare de cîmp, proaspătă, autentică. O caută milioane de turiști ce-i lasă anual în vistierie 10 miliarde de dolari. Am putea obține și noi, românii, atîția bani, observă politicianul nostru, considerînd, pesemne, că e de-ajuns să bați cocoșul ca să se ouă. Nu, domnilor, e greu și va fi din ce în ce mai greu. Turism nu se face cu grătarul de mititei și scripca lăutarului. Am dat greș cu litoralul, după ce am investit miliarde, uitînd că natura îți zîmbește numai dacă o sfințești prin muncă laborioasă.

Avem ce învăța de la austrieci. Dar nu înainte de a învăța să ne prețuim la noi acasă puținii oameni cu idei și de deschidere europeană.

LIVIU TIMBUS ■

Bärbel Persch – director
EUROPLAKAT INTERNATIONAL

Am succesul dorit

— Ce înseamnă EUROPLAKAT INTERNATIONAL ?

— Este o companie înființată în 1990, cu filiale în Ungaria, Slovacia, Cehia, Slovenia și Polonia. Și ne pregătim să intrăm în Bulgaria și România. Obiectul nostru de activitate este publicitatea stradală.

— Explicați-ne, în cîteva cuvinte, ce înseamnă această publicitate stradală.

— Este vorba de panouri publicitare de mari dimensiuni fixate pe marile artere, la intersecții etc. O reclamă poate să îți scape la televizor sau chiar într-un ziar, dar, trecînd pe o stradă, nu poți să închizi pur și simplu ochii și să nu vezi un poster. În acel moment, ești automat confruntat cu o informație. Să vă dau un exemplu. Prima noastră campanie în Budapesta a fost pentru MINOLTA. Erau 50 de postere în toată Budapesta, mai nimic în comparație cu Viena, unde ai nevoie de minimum 600 de postere pentru o campanie publicitară. Cu toate acestea, rezultatul a fost foarte bun, 78% din cei chestionați de noi reținînd culoarea roz a posterului și făcînd asociația cu MINOLTA.

În alegerile din mai, în Cehoslovacia s-au folosit postere stradale pentru a informa oamenii în legătură cu programele electorale ale candidaților la diverse funcții.

— Cum vă simțiți, ca femeie, în această funcție ?

— Foarte bine. A fost visul meu din copilărie, să fac carieră, să am succes, să demonstrez că femeile sînt cel puțin la fel de bune ca și bărbații.

— Aveți timp pentru o viață personală ?

— Nu, deloc.

— Și nu vă faceți griji din cauza aceasta ?

— Cîteodată da. Dar oricum am timp pentru pictură, pentru călărie. Am decis asupra acestui drum și sînt consecventă. Și apoi nu am de ce să-mi fac griji, pentru că am succesul pe care mi l-am dorit și oricum nu le poți face bine pe amîndouă.

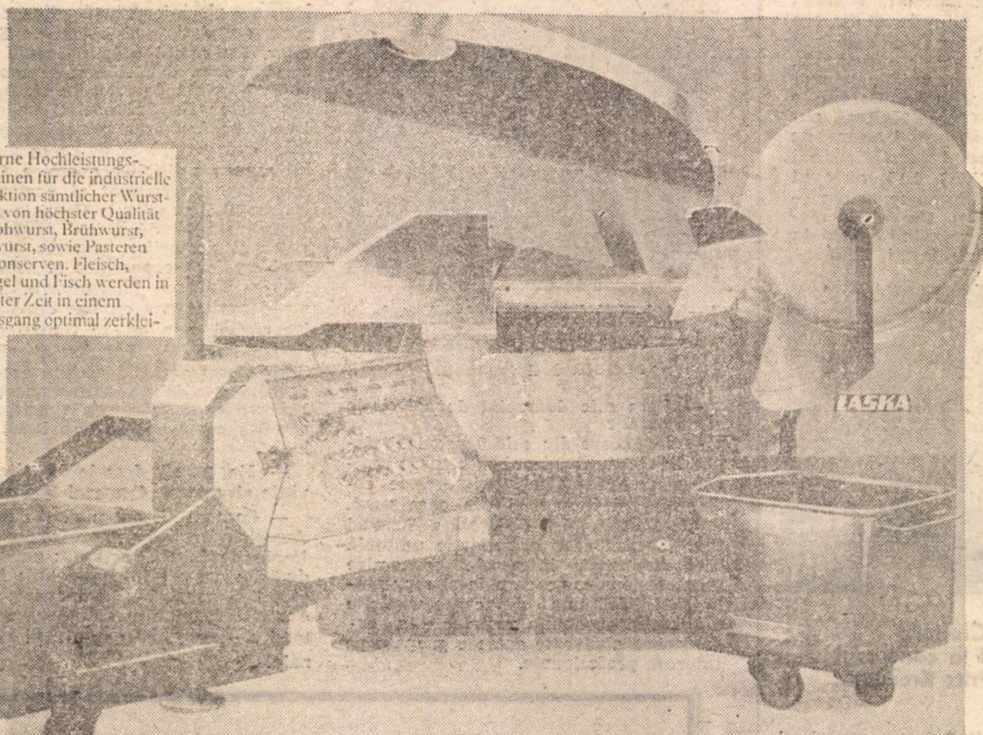

Moderne Hochleistungsmaschinen für die industrielle Produktion sämtlicher Wurstsorten von höchster Qualität wie Rohwurst, Brühwurst, Kochwurst, sowie Pasteten und Konserven. Fleisch, Geflügel und Fisch werden in kürzester Zeit in einem Arbeitsgang optimal zerkleinert.

Maschinenfabrik LASKA
A-4021 LINZ, POB 289
A-4050 TRAUN-Austria
Makartstraße 60
Tel. (07229) 3138-0
Fax 313840
Telex 221982

Johann LASKA u. Söhne
A-1031 WIEN-Austria
Invalidenstraße 5
Baumgasse 68
Tel. (0222) 71174-0
Fax 7132149
Telex 131418

LASKA Fleischereimaschinen
D-89 AUGSBURG-Germany
Ostrachstraße 7
Tel. (0821) 721026
Fax 719820
Telex 533442

LASKA
all over the world.

TOATE SLUJBELE SÎNT IMPORTANTE

Alexander Reichel – MINOLTA AUSTRIA Ges. m.b.H.

— Există vreo diferență între managementul austriac și cel japonez ? Fiindcă sîntem la MINOLTA !

— Ne rezolvăm problemele în propriul nostru stil austriac. Există diferențe de mentalitate, de cultură, de la o țară la alta, și, deci, există diferențe și în managementul afacerilor.

— Și care este stilul austriac ?

— Este un stil foarte uman. Căutăm să motivăm corect oamenii, pentru că așa este mai ușor să îți atingi obiectivele, și din acest motiv discuțiile cu angajații și dealerii noștri ne iau ceva timp.

— Și aveți rezultate ?

— Da, sînt rezultate bune, sîntem pe locul 3 în domeniul în care activăm și avem o cifră de afaceri de 1 miliard de șilingi.

— Cum vă motivați oamenii ?

— Fiecare om trebuie să se simtă important pentru companie, fie că este director sau femeie de serviciu. Toate slujbele sînt importante și necesare.

— Care sînt obiectivele pe termen lung ale firmei ?

— Dorim să oferim cel mai bun service și cele mai bune produse clienților noștri. Investim mulți bani pentru educația și instruirea managerilor și angajaților noștri, acest lucru cu deosebire în Europa de est unde avem 12 societăți mixte.

Minolta. The simplicity of intelligence.

MINOLTA

MINOLTA AUSTRIA
GES.M.B.H.
A 1130 WIEN
HIETZINGER KAI 97
Tel.: 0222/8776969-23

MINOLTA ROMANIA S.R.L.
Str.Finlanda Nr. 12, Sector 1
Tel.: 129885, 331491, 796331
Fax: 796331

George Arion, Mihai Săndoiu
şi Gerhard Skoff la „CASINOS AUSTRIA"

JOCUL NU ARE FRONTIERE

— Domnule Skoff, sîntem într-un cazinou, dar tot ceea ce ne înconjoară amintește nu numai de jocuri de noroc ci şi de o activitate foarte laborioasă.

— În Austria cazinourile există din 1924 — în acest moment avem unsprezece. Ele se află fie în capitalele provinciilor, fie în regiuni turistice faimoase.

— La urma urmei, ce e un cazinou?

— Un loc de recreere, el neînsemnînd numai jocuri de noroc ci şi o posibilitate a unei seri petrecute în oraş cu prietenii.

— Şi cu prietenele.

— Evident.

— Cum se poate face în aşa fel încît controlul jocurilor să fie riguros, să nu existe vreo bănuială în legătură cu desfăşurarea lor ?

— În primul rînd, noi îi şcolarizăm pe crupieri înainte de a-i lăsa la mesele de joc, sau regulile de joc sînt afişate la vedere şi dacă ţi se pare ceva în neregulă poţi oricînd să pui întrebări angajaţilor noştri.

— Jocul înseamnă şi libertate. De aceea în sistemul comunist cazinourile nu funcţionau.

— Cazinoul era un simbol al capitalismului şi el nu se potrivea cu sistemul de care aminteaţi. Dar acum aveţi şi dvs. un cazinou — la Inter în Bucureşti.

— Dvs. jucaţi ?

— În compania noastră nu am voie să joc. Nu pentru că aş cunoaşte trucuri, dar dacă s-ar întîmpla să cîştig toată lumea ar zice : „mda, pe mine nu mă păcăliţi"! Dacă sînt în străinătate cheltuiesc 10, 15, 20 dolari şi dacă am noroc plec. La jocurile de noroc este ca şi-n viaţă : trebuie să ştii cînd să pleci.

— S-au petrecut drame aici ?

— Nu avem probleme cu oaspeţii noştri în genul pierderii pantalonilor.

— Există deosebiri între Las Vegas şi Casinos Austria în privinţa protecţiei clientului ?

— În S.U.A. această protecţie a clientului nu există.

— Aveţi o filosofie a jocului ?

— Eu am mai mult o filosofie în a prezenta ceea ce se poate scoate dintr-un cazinou. Dar ar fi o discuţie prea tehnicistă, s-o lăsăm pe altă dată.

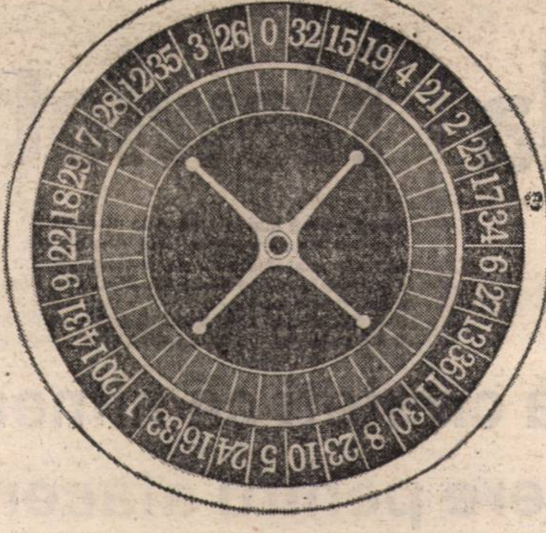

Die schönen Spiele des Lebens ...
Von Casino im Palais bis Casino am See

DR. PUTTNER & BSB

Die Kugel rollt. Der „Rouge & Noir"-Sekt prickelt. Und der Jackpot fällt. Die schönen Spiele des Lebens. Ob in der Casino-Bar oder am Spieltisch. Ob rustikal am offenen Kamin oder feudal im Palais Esterhazy. Sie machen Ihr Spiel. In exklusiver Atmosphäre. Bei internationalen Spielen wie Roulette, Baccara, Black Jack, Poker, Red Dog, Sic Bo, Glücksrad und Spielautomaten. Und um öS 210,– erhalten Sie Begrüßungs-Jetons im Wert von öS 250,–.

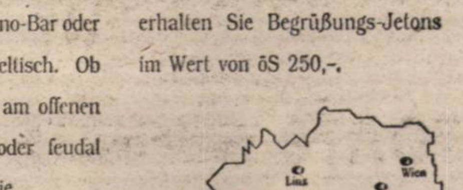

CASINOS AUSTRIA
Machen Sie Ihr Spiel
CASINO BADEN · CASINO BADGASTEIN · CASINO BREGENZ · CASINO GRAZ · CASINO KITZBÜHEL
CASINO KLEINWALSERTAL · CASINO LINZ · CASINO SALZBURG · CASINO SEEFELD · CASINO VELDEN · CASINO WIEN

AUSTRIA

Grüss

Golf şi computere la Hewlett Packard

— Cum vă mai simţiţi, d-le director ?

— Mă simt excelent. Deşi sînt născut în Germania, cea mai mare parte a timpului am lucrat în alte ţări, în oraşe unice în felul lor, cum este, de altfel, şi Viena.

— Ne aflăm aici parcă într-un imperiu, pentru că tot ceea ce văd şi tot ceea ce cred că se găseşte aici inspiră încredere, soliditate, putere. Este foarte bine pentru dumneavoastră că sînteţi o fiinţă care ştie ce este puterea, dar pe ce se bazează această putere ?

— Cred că nu este vorba de putere. Nu trebuie să vă uitaţi numai la clădirea în care ne aflăm, la interiorul ei. Parterul acesteia arată aşa pentru că vizitatorii să se simtă foarte bine. Bir
tre, inclusiv al meu, sînt foarte mici.
„putere“, nu trebuie să vă gîndiţi că
de o putere datorată poziţiei pe baza
putea să fac tot ceea ce doresc. Eviden
decizii, să aleg nişte priorităţi etc. Da
ajunge acolo, trebuie să consult un nu
oameni, care au şi ei priorităţile lor, în
rile europene de care răspundem. Deci
poziţia mea, să „negociez“ pentru
tegie, un cadru de operare.

— De cînd sînteţi director general ?

— Lucrez la Hewlett Packard de pest
sînt inginer electronist şi am ajuns dire
în 1974, tot aici, la Viena. În anii '80,
perioadă la Geneva, de unde am con
de aparatură de măsură şi control pe î
ropă. Am revenit la Viena acum 4 ani.

— Funcţia dumneavoastră nu este co
fesiunii de bază ?

— Nu, pentru că încă din universitat
ţat primele lucruri în legătură cu ma
afacerilor, iar la H.P. toţi oamenii sînt
cel mult 2—3 ani.

— Cum vă conduceţi oamenii ?

— La H.P. există un spirit de echipă
ternic. Cea mai importantă regulă pe
este regula încrederii. Eu spun fiecăr
cu care încep să lucrez că am încredere
în acelaşi timp, că nu trebuie să mă de
în clipa în care mă dezamăgeşte cineva,
de rău. Partenerul meu trebuie să fac
bună, putînd să mă întrebe orice, ori de
reşte, şi să mă consulte în cazuri speci

— Cîte greşeli iertaţi oamenilor cu c

— Nu numărul contează. Cel mai im
cru este să înveţi, şi de multe ori înveţi
ele sînt inevitabile în procesul învăţării.
ca oamenii cu care lucrez să nu facă
aceeaşi greşeală. Arta managementului
loghezi, să comunici cu oamenii, inclus
unor greşeli. Eu caut dialogul, care est
creativ.

— Oamenilor cu care lucraţi le este fri
neavoastră ?

— Nu cred.

— Sînteţi sigur ?

— Sînt sigur. Aici sînt sigur.

— Care este programul dumneavoast
neral ?

— Să luăm ziua de astăzi. La ora 9
întîlnire cu 45 de supervizori de depar
legătură cu bugetul, întîlnire care are
care două luni. Trei ore de discuţii şi,
de întrebări. A urmat, apoi, un prînz
cu un client, timp de o oră şi jumătate.
cere, am avut o discuţie de o jumătate
directorul de personal, în legătură cu
reuniune cu doi ingineri de vînzări. A
apoi o deplasare la Geneva, pentru luni,
şit, am avut o discuţie în legătură cu o
de presă la Kiev, la mijlocul lui octombr
timp, oamenii care sosesc mereu în bi

— Ce spune familia despre programu
aveţi ?

— Cred că sînt destul de mulţumiţi. E
înainte, cînd eram plecat din Viena cir
dintr-un an. Acum am coborît la 30—

— Care este numărul angajaţilor ?

— În Austria, aproximativ 440,
peste 300 de angajaţi în Europa de est
de care răspundem, de asemenea.

— Vă rugăm să ne spuneţi cîteva
gătură cu H.P. şi cu viitorul său.

— În această zonă europeană, H.P.
bine plasat, atît în ceea ce priveşte oam
produsele şi serviciile pe care le oferă

Dacă credeţi că nimeni nu poate oferi servere pentru afaceri de la 2 pînă la 2000 de utilizatori, posibilitatea alegerii din mai mult de 3000 de aplicaţii,

MAI GÎNDIŢI-VĂ!

După cum faptele evidenţiază cu claritate, Hewlett-Packard produce mai multe tipuri de servere pentru afaceri decît vă puteţi imagina.
Mult mai multe.
De exemplu problema capacităţii o puteţi considera ca rezolvată, serverele pentru afaceri ale firmei Hewlett-Packard putînd deservi de la 2 la 2000 de utilizatori cu compatibilitate unică. Fapt la fel de valabil în cazul serverelor pentru afaceri mai mici care acceptă de la 2 la 32 de utilizatori.
De asemenea, cu certitudine, nu sînteţi limitat nici în privinţa numărului de aplicaţii. Sistemele noastre vă pot oferi posibilitatea alegerii din mai mult de 3000 de aplicaţii.
Şi dacă veţi avea vreodată nevoie, va puteţi bizui pe serviciile şi sprijinul nostru, cotate ca "Numărul Unu" de sondaje independente internaţionale.
Acestea sînt numai cîteva din motivele care fac ca Hewlett-Packard să fie principalul partener ales de dumneavoastră în domeniul tehnicii de calcul pentru afaceri.
Tot atîtea motive cîte justifică mii de companii care utilizează în mod curent serverele Hewlett-Packard pentru afaceri.
Un gînd la final. dupa onorarea comenzii, toată puterea, flexibilitatea şi disponibilitatea unui server pentru afaceri mai mici ar putea lucra pentru dumneavoastră

GÎNDIŢI-VĂ BINE!

hp HEWLETT PACKARD

ARL-APPLIED RESEARCH LABOR
Rudolffinergasse 2, 1190 Wien ;
Hotel Capşa, Str. Edgar Quinet 1,
R-70126, Bucureşti

AUSTRIAN AIRLINES
Fontanastrasse 1, 1100 Wien ;
Bd. N. Bălcescu 7, R-70111 Bucureşti

BICKEL & WOLF
Breitenfurten Strasse 260, Postfach 16
Str. Icoanei 67, R-72128 Bucureşti

BÖHLER GES. M.B.H.
Nordwestbahnstrasse 12—14, 1200 Wie
Bd. Magheru 27, sc. B, et. 5, ap. 39,
reşti

DRÄGER AUSTRIA
Trazerberggasse 1, 1130 Wien ;
Str. Cîmpina 33, R-71326 Bucureşti

ENGEL VERTRIEBS-GmbH
Ludwig-Engel-Strasse 1, Postfach 2, A
berg ;
Str. Luterană 2—4, sc. C2, ap. 19, R-

EXPORT CONSULT HANDELS Gmb
Wlassakstrasse 64—66, A-1130 Wien ;
Bd. Cantemir 1, Bl. B2, sc. 1—2, Buc

FESTO GmbH
Lützowgasse 14, A-1141 Wien ;
Cal. Dorobanţilor 10, R-71132 Bu

HEWLETT — PACKARD
Lieblgasse 1, 1222 Wien ;
Str. Apusului 35, D3, ap. 9, et. 4, R-

HONEYWELL AUSTRIA Gm
Edelsinnstrasse 7—11, A-11
Str. Aurel Vlaicu 147, Bucureşti

Peter Kohl — director pentru Europa de est și centrală — HEWLETT PACKARD

spune că avem o poziție singulară între companiile cu profil asemănător, fiind foarte puternici în domeniul aparaturii de măsură și control, dar și în cel al calculatoarelor și al comunicațiilor. Este exact ceea ce are nevoie piața de aici acum și, într-o măsură mult mai mare, în viitor. Sîntem orientați, cu precădere, spre marile afaceri, spre sisteme de computere, comunicații și monitorizare necesare guvernelor și altor instituții importante, cum ar fi băncile, societățile de asigurare, vămile, organismele care se ocupă de statistică, marile biblioteci. Aș vrea să mai adaug că, în ceea ce privește zona, sîntem mai bine plasați decît ne puteam gîndi vreodată. În toate celelalte zone piețele se saturează, pe cînd aici situația devine practic explozivă. Problema noastră este că ne aflăm în fața locomotivei, nu este deci nevoie să o împingem noi.

— Domnule Kohl, vă rugăm să aveți amabilitatea să vorbiți despre viitorul lui H.P. în România.

— Deși H.P. se află în România de mai mulți ani, acum 3—4 luni am decis să studiem extinderea operațiunilor noastre, pentru că oamenii de afaceri au început să investească în România și pentru că reprezintă o piață importantă pentru noi. Pînă la sfîrșitul acestui an, ne vom asocia cu un partener care se va ocupa de ansamblul afacerilor H.P. în România, în această companie urmînd să intre și „Hepardimpex".

— Ce face domnul Kohl în timpul week-end-ului ?

— Joc golf. Mult. Sînt un fanatic jucător de golf. Eu lucrez 10—12 ore pe zi. Cele 40 de ore de lucru pe săptămînă nu sînt niciodată respectate, nu numai de mine, ci, practic, de toată lumea. Dar nu poți să lucrezi tot timpul, firește, pentru că, în scurtă vreme, vor avea de suferit calitatea și eficiența activității tale. Deci, trebuie să te regenerezi ca să te poți dezvolta. Întotdeauna este destul de lucru. Nu asta este problema. Problema este că trebuie să duci o viață normală. Iar Viena este un oraș excelent pentru asta.

ECONOMIA ÎN CIFRE

Suprafața : 83 850 km². Populația : 7,8 milioane.

Capitala : Viena (1 533 200 locuitori). Orașe importante : Graz, Linz, Salzburg, Innsbruck, Bregenz, Klagenfurt, St. Pölten, Eisenstadt.

Poziția geografică : Europa centrală. State învecinate : Elveția, Liechtenstein, Germania, Ceho-Slovacia, Ungaria, Slovenia, Italia.

Sistemul politic : Republică, democrație parlamentară, stat federal cu 9 provincii federale. Parlament bicameral : „Nationalrat" (Consiliul Național) ales pe 4 ani, cu reprezentanți din 4 partide politice, și „Bundesrat" (Consiliul Federal), cu reprezentanți ai celor 9 provincii.

Președintele federal (Capul statului, ales pe 6 ani) : Thomas Klestil.

Cancelarul federal (Șeful guvernului) : Dr. Franz Vranitzky

Ziua națională : 26 octombrie

Limba oficială : germana

Valuta : șilingul austriac

Clima : temperată (între —15°C și +35°C)

Teritoriu : 45% arabil, 40% păduri, 15% regiuni montane

STRUCTURA ECONOMICĂ

Produsul intern brut : 1 912 miliarde șilingi

Balanța comercială : 108 miliarde șilingi deficit

Balanța de plăți : 10,3 miliarde șilingi excedent

Resurse naturale : lignit, minereu de fier, zinc, cărbune, sare, petrol, gaze naturale.

Agricultura : cereale, cartofi, legume, fructe, animale. Produse agricole : zahăr, vin, ulei vegetal, carne, lapte, brînză, unt, ouă.

Forța de muncă : circa 3 milioane persoane (servicii : 70,5% ; producție : 27,4% ; agricultură : 1,0% ; industrie energetică : 1,1%).

Rata șomajului : 5,4%

Rata inflației : 3,3%

Puterea reală de consum a populației : 7.411 șilingi pe lună pe om

Industrie : întreprinderi 9.479, angajați 589.909, valoarea producției 813.452 milioane șilingi, investiții 59.334 milioane șilingi.

Industriile cele mai importante : metalurgică, construcții de instalații de mașini, chimică, alimentară, electrotehnică și electronică, textilă și de confecții, hîrtiei, petrochimică, lemnului și mobilei, sticlei.

COMERȚ

Firme ; 51.600 ; angajați : 422.500

Comerț exterior — import : 591,9 miliarde șilingi (+6,4%) — export : 479,0 miliarde șilingi (+2,8%)

Cele mai importante bunuri de import (în miliarde șilingi) : mașini și mijloace de transport (231), mărfuri prelucrate (107), produse chimice (57), combustibili și energie (35), alimente și băuturi (26), materii prime.

Cele mai importante bunuri de export (în miliarde șilingi) : mașini și mijloace de transport (183), produse chimice (42), hîrtie, carton etc. (29), textile (22), fier și oțel (26), îngrășăminte (1,5), curent electric (3), pielărie (2,1).

Comerțul exterior cu România :

Importuri : 758,9 milioane șilingi (+35,2%)

Exporturi : 1061,5 milioane șilingi (+4,4%)

Turism : 8,5% din produsul intern brut (13.410 milioane US $)

Obs. Datele corespund anului 1991

Salzburg. Celebra Getreidegasse.

FIRME AUSTRIECE PREZENTE IN ROMANIA

INTERAPP WIEN GmbH
Kolpingstrasse 19, A-1232 Wien ;
Calea Victoriei 85, bl. 1, sc. A, et. 3, ap. 9, București

JUENG R. JUNGMAYER ENGINEERING
Niklas-Steuber-Gasse 24, A-2361 Laxenburg ;
Str. Speranței 4 și Calea Dorobanților 10, R-70514 București

KRAUS & CO.
Karolinengasse 5, 1040 Wien ;
Str. Sbl. Stăniloiu 12, R-73228 București

LACKNER & SCHWARZ
Altmannsdorferstrasse 55, 1127 Wien ;
Bd. Bălcescu 35, ap. 1, R-70114 București

MAXIMPEX
Wienwe Strasse 4, A-2361 Laxenburg ;
Str. Speranței și Calea Dorobanților 10, R-70514 București

MINOLTA AUSTRIA GES. M.B.H.
Hietzinger Kai 97, 1130 Wien ;
Str. Finlanda 12, R-71212 București

MOULINEX
Heiligenstädter Lände 11, A-1190 Wien ;
Calea Victoriei 114, București

NOACK & CO GES. M.B.H.
Geylinggasse 27/8, 1130 Wien ;
Str. Buzești 59, bl. A5, ap. 60, R-78134 București

NOVOMATIC AUTOMATENINDUSTRIE UND HANDELSGES. M.B.H. & CO. KG
Wiener Str. 158, 2352 Gumpoldskirchen
Calea Plevnei 25, R-70756 București

OCHSNER PROZESSTECHNIK GES. M.B.H. & CO. KG
Oberfeldstrasse 8, A-4024 Linz ;
Str. Pictor Verona 17, R-70153 București

GERALD PETSCHKA PALETTENVERTRIEBS-GES. M.B.H. & CO. KG
Müller-Rundegg-Weg 1/2, A-5020 Salzburg ;
Calea Victoriei 1—5, sc. B, et. 7, ap. 84, sect. 3, R-70411 București

SIHI-HALBERG PUMPENVERTRIEBS-GES. M.B.H.
Cumberlandstrasse 56, A-1140 Wien ;
Calea Victoriei 85, bl. 1, sc. A, et. 3, ap. 9, București

TEKTRONIX
Doerenkampgasse 7, A-1100 Wien ;
Str. Uranus 98, bl. U8, sc. 2, et. 5, ap. 36, sect. 5, R-77102 București

TIEBER GES. M.B.H.
Bismarkstr. 4, 8330 Feldbach, P.O. Box 1
Str. Pridvorului 7, bl. 5, ap. 28, R-75173 București

ING. PAUL UNGER ARMATUREN, MESS-UND REGELTECHNIK
Hardtmuthgasse 53, A-1100 Wien ;
Str. Rezonanței 1—3, bl. 15—16, ap. 49, sect. 4, București

VOEST-ALPINE INTERTRADING
Strasserau 6, 4020 Linz ;
Hotel București, str. Luterană 1—3, [illegible] 4, R-70741 București

C.A. WEIDMÜLLER KG & CO. GES. M.B.H.
Hosnedlgasse 23—25, 1220 Wien ;
Bd. Unirii 19, bl. 4B, sc. B, et. 3, ap. 35, sect. 5, R-70401 București

WEISS TECHNIK GES. M.B.H.
Am Neuschacht 1, A-2733 Grünbach ;
Str. Luterană 2—4, București

DIPL. ING. FRIEDRICH WILHELM
Elisabethstrasse 6, St. 3, Et. 3, Ap. 11, 1010 Wien ;
Hotel București, Str. Luterană 2—4, C2, ap. 19, R-70741 București

ZUCKERMANN INDUSTRIEANLAGEN GES. M.B.H.
Fröbelgasse 22, A-1160 Wien ;
Str. Academiei 35—37, sc. A, et. 6, ap. 11, București

AUSTRIA

În răsărit sînt posibile regimuri semi-autoritare

— Mai întîi, ce tiraj aveţi ?

— Două milioane.

— V-am întrebat numai pentru a prezenta cititorilor noştri forţa. Acum, să trecem la subiect : ce ştiţi despre România zilelor noastre ?

— Ştiu ceea ce se scrie în ziare sau văd la televizor. Dar am fost în România în timpul revoluţiei, am scris mai multe articole.

— Şi cum vi se pare ţara noastră ?

— Există două grupuri de ţări estice : unul este format din Cehia şi Slovacia, Ungaria şi Polonia care sînt cele mai dezvoltate şi apoi mai sînt, în afară de Rusia şi celelalte republici, România, Bulgaria, Albania — mă rog, asta e un caz separat —, unde problemele sînt mult mai grave, unde sînt mai puţine tradiţii democratice. Totuşi şi acestea au reuşit să construiască un sistem destul de democratic, începînd cu pluralismul politic, mai au şi o presă destul de liberă, alegerile au fost corecte. Există deci multe puncte bune dar şi destule probleme în economie.

— De aceea nu interesează occidentul ?

— Dacă vestul nu se interesează prea mult de ele este o problemă a Bulgariei, a României...

— Totuşi, există o diferenţă între Bulgaria şi România.

Georg Hoffmann-Ostenhof,
ziarist la revista ilustrată săptăminală PROFIL

— Bineînţeles.

— Nu vi se pare semnificativ că în România sînt mulţi oameni care iubesc democraţia, libertatea...

— Tocmai asta am spus şi eu.

— Vedeţi vreo posibilitate de a construi, cîndva, în România adevărata democraţie ?

— Da, da.

— O reîntoarcere la ce-a mai fost mai e posibilă ?

— Nu. Chiar dacă peste tot, în ţările din răsărit, mai sînt posibile regimuri semi-autoritare. Dar linia dezvoltării nu poate fi decît democratică, deşi economia încă nu merge.

— Economia va dicta transformările ?

— Nu ştiu. E un proces complex ; e vorba de politică, de economie, de tradiţii, de conflictele naţionale. Nu se poate izola un singur aspect.

— Cum vedeţi de aici tribulaţiile naţionaliste de la noi ?

— Într-o situaţie grea a economiei întotdeauna se petrece aşa : oamenii se agită iar guvernanţii pentru a le abate atenţia, îi incită contra minorităţilor, ca şi cum ele ar fi de vină fiindcă nu e grîu sau nu e destulă benzină.

— Există calomnii, injurii în presa austriacă ?

— Da, dar într-un cadru normal. După o dictatură atît de crîncenă cum a fost la dumneavoastră, nu există prea mulţi ziarişti care să-şi cunoască bine profesia. Este important ca ei să înveţe nu numai jurnalistica dar să înveţe în primul rînd să nu mintă. Bineînţeles că şi în Austria există atacuri nedrepte la persoană, dar mult mai puţine.

— Şi cum le pedepsiţi ?

— Există codul civil. Ziarul care a calomniat e nevoit să plătească daune morale şi materiale pe care le-a provocat. Aceste reglementări există în toate ţările civilizate.

— Numai în România nu.

— Importantă nu e atît legea presei, important e să existe nişte reglementări. E mai bine să ai libertatea presei decît cenzură.

— În România, cenzura e acum de natură economică. Dar occidentul nu se simte vinovat pentru atitudinea sa faţă de România pentru că a dat România ruşilor ?

— Pentru ce să se simtă vinovat ? Uniunea Sovietică a ieşit printre învingători în cel de-al doilea război mondial. E istorie.

— O istorie care-a fost foarte dură cu noi, românii.

— E neşansa istoriei.

— Nu vă ascund c-am descoperit cu strîngere de inimă Monumentul soldatului sovietic în centrul Vienei.

— Noi n-am avut de ce să distrugem acest monument. Armata Roşie, împreună cu armata americană, cu armata franceză, cu cea britanică au eliberat Austria. N-a fost prea agreabil să fii eliberat de Armata Roşie, dar asta e. Unii vor să dărîme acest monument, dar eu personal sînt împotriva distrugerii lui.

— Cum văd austriecii problema unificării Europei ?

— Este singura cale pentru ca în Europa să nu fie război.

— Şi care e situaţia ţărilor din răsărit în această privinţă ?

— Polonia, Ungaria, Cehia, Slovacia, poate şi Slovenia vor fi primele care se vor alătura Comunităţii europene, dacă totul merge bine.

— Iar România ?

— E greu pentru români, dar asta e : mai trebuie să aştepte. Economia e slab dezvoltată, situaţia politică nu e pregătită.

— Deci, iar trebuie s-o luăm ca pe-o fatalitate ?

— E neplăcut, dar asta e.

CUM SÎNT OCROTIŢI BĂTRÎNII ÎN AUSTRIA

Nivelul de civilizaţie al unei ţări se exprimă, între altele, nu în ultimul rînd, prin grija expresă acordată bătrînilor, bolnavilor, persoanelor nevoite să recurgă la asistenţă socială. Această disponibilitate sufletească şi financiară îşi trage izvorul curat din sănătatea economiei naţionale şi mai ales din maturitatea intelectuală a unui popor. Fiindcă între mila creştinească individuală şi chibzuita solidaritate socială distanţa se măsoară în secole de civilizaţie, de-a lungul cărora s-a înălţat profunda înţelegere şi gratitudine pentru vîrsta a treia.

Din acest eşalon al ţărilor de elită face parte şi Austria. Patrie de oameni harnici, metodici, sentimentali, pe un perimetru teritorial modest şi cu bogăţii naturale puţin însemnate — Austria îşi poate face azi un titlu de onoare şi din grija purtată senectuţii. Ne vom referi la un exemplu concret, mai mult decît semnificativ, deoarece însemnările noastre au în vedere nu o aşezare urbană, ci o comună de talie mijlocie, cum sînt cu miile din landul vienez şi pînă pe crestele Tirolului.

Aşezarea se numeşte Ostermiething, se află aşezată în Landul Salzburgului, pe rîul Salzach, la 40 kilometri de oraşul lui Mozart. Aici, ca în alte locuri, fiinţează, prin grija statului, un cămin de bătrîni. Clădirea cuprinde o sută de garsoniere ce adăpostesc o sută de persoane. Cei care vin aici sînt bătrîni singuri, rămaşi pe lume fără rude sau izolaţi de ingratitudinea acestora. Condiţiile de viaţă sînt cele ale unui sanatoriu de lux. Locatarii dispun, fiecare în parte, de o garsonieră dotată cu tot confortul, iar un personal calificat, alcătuit din medici, surori medicale, sanitari le veghează clipă de clipă viaţa. Aşternutul se schimbă de 4 ori pe zi (aţi citit bine!) şi tot zilnic internaţii primesc în două rînduri pijamale proaspăt spălate şi apretate. Persoanele imobilizate la pat sînt ridicate cu grijă şi transportate în cada de baie cu nişte macarale speciale, sau dispun de cărucioare autopropulsate. Dieta alimentară cuprinde toate specialităţile culinare vieneze, din care nu lipsesc şniţelul din carne de viţel, celebrele cofeturi, berea, cafeaua cu frişcă, sucul de portocale şi fructele exotice. Saloanele pentru fumători, clubul, parcul cu bănci şi mese completează inventarul. Mai notăm că, o dată pe lună, sau mai des, cei de aici sînt duşi în sălile de spectacole din Braunau şi Salzburg, sau beneficiază de promenade cu autocarul prin Salzkammergut, celebra zonă turistică de sub poalele Alpilor. În acelaşi timp, zi de zi, curg ajutoarele şi atenţiile din partea diverselor asociaţii de caritate. Nimănui nu-i lipseşte nimic. Din totalul bătrînilor — citim în revista „Profil" — 63 la sută se află în grija familiilor, 4,9 la sută se bucură de ajutor social şi 3,4 la sută locuiesc în cămine. În fiecare an, în funcţie de necesităţi, statul investeşte exact sumele trebuincioase gestului caritabil.

Sigur, nu e o bucurie să te trezeşti la 70 de ani singur şi bolnav, bătrîneţea e o povară grea, dar aici societatea întreprinde tot ce se poate pentru a îndulci anii senectuţii. Ocrotirea bătrîneţii şi suferinţei este în Austria cu adevărat impresionantă şi admiraţia noastră nu poate fi însoţită decît de durerea şi regretul că, în România, se face încă atît de puţin în această privinţă.

Atenţie, trec broaştele!

Odată cu primăvara, în lumea sensibilă a biosferei se trezeşte în mod natural instinctul de reproducere. Sub acest dictat al naturii stau toate vieţuitoarele, deci şi micuţii brotăcei. Ei încep să se zbenguie prin iarba crudă, masculii adulmecă urma femelelor şi pentru aceasta parcurg, în salturi, distanţe apreciabile. Dar în Austria, brotăceii se bucură de un statut special. Guvernul ia măsuri exprese pentru ocrotirea lor, gestul pare extravagant, de neconceput în aproape toate ţările lumii, deoarece în puţine locuri de pe Terra civilizaţia se defineşte nu numai prin nivel de trai, tehnică de vîrf, comportare urbană, salubritate, organizare statală, ci şi prin acea disponibilitate sufletească şi intelectuală de a împărţi frăţeşte pămîntul cu toate plantele şi animalele zămislite de Dumnezeu.

Ce se întîmplă de fapt ?

Broscuţele din Austria, la fel ca suratele lor din lumea întreagă, nu cunosc nici regulile de circulaţie, nici pericolele traficului rutier. Pentru a ajunge dintr-o parte în alta, ele traversează şoselele. Or, în Austria, drumurile asfaltate compun o reţea extrem de densă, fiindcă aici doar cine nu vrea nu-şi cumpără maşină. În această situaţie, sub şirul nesfîrşit al automobilelor, bietele batraciene sînt condamnate la un veritabil măcel. Cu ani în urmă, ecologiştii au lansat un strigăt de alarmă, dar care n-a răsunat în pustiu (cum s-ar fi întîmplat în România). Problema a ajuns în parlament şi guvernul a trebuit să intervină pentru a găsi soluţii salvatoare. De atunci, în fiecare primăvară, o armată de oameni instalează de-a lungul şoselelor un fel de garduri mici, calculate astfel ca broaştele să nu le poată sări. Sînt oameni plătiţi, sînt cheltuite milioane, zeci de milioane de şilingi pentru ca broaştele din Austria să se poată perpetua nestingherite. Un travaliu în aparenţă burlesc, susţinut cu bani şi muncă omenească.

Dar la acest respect cucernic pentru natură nu pot ajunge decît spiritele rafinate prin muncă şi cultură, prin adînca înţelegere că orice strop de viaţă întrupat în vieţuitoarele Terrei este legat prin fire nevăzute de existenţa noastră.

LIVIU TIMBUS

INFORMAŢIA DESPRE ROMÂNIA ESTE DOAR EMOŢIONALĂ

— Ce vîrstă aveţi, domnule Zeitz?

— 33 de ani.

— Vorbiţi-ne un pic despre d-voastră.

— Înainte de a conduce tipografia GUBERNER & HIERHAMMER am fost secretarul secţiunii vieneze a Partidului Populist, timp în care am învăţat că, dacă vrei să faci ceva ca politician, trebuie să ai o anumită independenţă. Această independenţă este una financiară. Decizia de a mă ocupa de o tipografie a fost influenţată de două lucruri: pe de o parte, de legătura pe care am avut-o cu tipografia Partidului Populist din Viena, pe de altă parte, am scris o carte şi multe articole, deci, aş putea spune că am o anumită afecţiune faţă de orice lucru tipărit. Aşa că am cumpărat o tipografie şi am extins-o pas cu pas, ceea ce mi-a permis să cîştig bani şi să obţin contacte şi influenţă, cu deosebire în mediile de informare. De curînd am înfiinţat o tipografie la Praga.

— Ce face GUBERNER & HIERHAMMER?

— Tipografia noastră din Viena, cu cei 25 de angajaţi, produce aproape orice fel de tipărituri pe maşini plane.

— Cum rezolvaţi problema concurenţei?

— Pe de o parte, ne-am specializat pe tipărituri de calitate foarte înaltă. Pe de altă parte, oferim clienţilor noştri toată gama de tipărituri de care ar avea nevoie, de la cărţi de vizită la broşuri complicate, în aşa fel încît orice problemă a lor să poată fi rezolvată de către noi.

— Ce ar pierde omenirea pierzînd galaxia Gutenberg ?

— Poate galaxia Gutenberg este o altă denumire pentru societatea noastră informaţională. Fără mediile de informare nu am putea avea o economie de piaţă, o cooperare internaţională etc.

— Care este formaţia d-voastră?

— Am studiat economia la universitatea din Viena.

— Cum vedeţi societatea austriacă de astăzi?

— Eu cred că avem cîteva probleme serioase de rezolvat în viitor. Va trebui să facem faţă unui anumit declin politic cauzat de sistemul nostru de partide. Acest sistem este vechi de circa 100 de ani şi conform lui, cine doreşte să fie activ în politică ar trebui să facă parte dintr-unul din cele trei partide importante. Aceste partide au uitat între timp scopul pentru care au fost înfiinţate, şi anume să reprezinte interesele oamenilor. Acum ele reprezintă doar propriile lor interese. Cîteva sute de oameni au influenţă, şi nimeni altcineva. Dacă Austria doreşte să facă pasul spre mileniul următor, ea va trebui să găsească un alt sistem de reprezentare politică, să-şi formeze o altă cultură politică. O altă problemă este legată de intrarea Austriei în CEE. Pe de o parte, CEE va aduce o serie de posibilităţi de dezvoltare, pe de altă parte, mai ales în ultimele luni, CEE s-a dovedit incapabilă să rezolve unele probleme de bază ale Europei. Probabil că austriecii vor sprijini această integrare cînd problemele CEE vor fi rezolvate, inclusiv prin eforturile noastre.

— Cum vedeţi implicarea economică a Austriei in Europa de est ?

— Multe instituţii din Austria au o strategie lentă vizavi de investiţii şi angajamente în această zonă. O bună parte din industria austriacă aparţine statului şi este dominată de decizii şi influenţe politice. Va mai trece un timp pînă să realizăm că trebuie să ne angajăm în această zonă mai repede, înaintea altora. Cred că toate ţările din Europa de est trebuie cuprinse în procesul de integrare europeană. Este absolut necesar să se facă mai întîi integrarea politică şi apoi cea economică, care va dura oricum mult mai mult.

— Ce crede austriacul obişnuit despre România?

— Cred că informaţiile despre România nu sînt dintre cele mai bune. Pe de o parte, nu sînt destule informaţii despre ţara d-voastră, pe de altă parte, cele care sînt, nu sînt informaţii pure, ci mai degrabă informaţii emoţionale. Domină părerea că de fapt nu s-a schimbat nimic esenţial de la moartea lui Ceauşescu.

Christian Zeitz – director
GUBERNER & HIERHAMMER Ges. m.b.H.

— O discuţie ca aceasta nu ar fi fost posibilă acum trei ani de zile, şi, mai ales, să fie publicată! Deci s-a schimbat ceva, nu-i aşa?

— Da, dar majoritatea austriecilor gîndesc aşa cum v-am spus eu.

— De ce mass-media de aici prezintă cu atita insistenţă pe români ca pe un popor de ţigani, ca pe un popor violent, cînd de fapt am dat atitea valori culturii universale ?

— Este o urmare a istoriei ultimilor 50 de ani, cînd, practic, nu au fost legături între ţările noastre. Apoi, Austria se uită cu atenţie, în primul rînd la vecinii săi şi gîndeşte că, pe măsura depărtării de casă, problemele, inclusiv cele economice, se vor înmulţi. Dar, oricum este vorba de o lipsă de informaţii în legătură cu România. Şi ea trebuie eliminată pentru ca firme de aici să facă paşi mai serioşi spre d-voastră. Repet, România în gîndirea noastră este, chiar şi acum, identificată cu numele lui Ceauşescu; austriecii gîndesc că şi acum fiecare instituţie politică, economică sau culturală este dominată de oamenii din conducerea fostului regim. Iar Ion Iliescu este considerat aici ca un continuator al vechii politici.

Dr. Verona Hofstätter vă oferă:

ALFABETUL TINERILOR ÎNTREPRINZĂTORI AUSTRIECI

A Antwort = Răspuns

Renumitul răspuns la şi mai renumita întrebare: Dacă totul este atît de dificil, de ce te mai legi la cap ? Răspuns : Dacă toţi din această ţară ar spune aşa, atunci nu ar mai exista întreprinzători !

B Bereitschaft = Disponibilitate

A-ţi lăsa viaţa ta particulară la urmă, pentru a nu scoate de tot acest cuvînt din vocabular etc.

C Corporate Identity = Identitate

Trebuie să fii de acord cu tine însuţi, cu ce urmăreşti etc.

D Durchdenken — Chibzuire

A lucra întotdeauna pe bază de planificare şi concepţii şi, înainte de toate, a-ţi acorda timp suficient pentru a chibzui înainte de a lua o decizie.

E Erkenntnisse und Erfahrungen = Bagaj de cunoştinţe şi experienţă

Este foarte important a recunoaşte, că atît succesele, cît şi insuccesele aduc cu sine o experienţă nouă şi un bagaj nou de cunoştinţe şi că acestea trebuie valorificate în deciziile noi.

F Forderungen = Revendicări

Ca de exemplu cele din partea Administraţiei Financiare, a clienţilor, furnizorilor, proprietarilor care închiriază, întreprinderii de gaze, apă, electricitate, a angajaţilor, băncilor, asigurărilor etc.

G Geld-Empfehlung = Recomandare financiară

Un bun consilier în materie fiscală şi o bancă leală şi de bună credinţă.

H Herausforderung = Provocarea şi sfidarea

Aceasta nu este nici lunară şi nici zilnică, ci de oră cu oră şi de minut cu minut şi în plus consumatoare de energie.

I Ideelle Erfolge = Succese ideale

Un cuvînt important, deoarece la început trebuie să trăieşti din acestea — ele sînt la început cel mai frecvent cîştig, dar din păcate, pe lungă durată nu se poate trăi doar din ele.

J Judikatur = Controlul juridic

Acesta înseamnă a avea un avocat excelent, care să verifice fiecare contract.

K Kontakte = Contacte

Acestea reprezintă totalitatea legăturilor cu mediul, ele fiind iniţial cheltuieli de timp şi de eforturi, dar pe lungă durată devenind indispensabile.

L Leere Kilometer = Mers în gol

Din păcate inevitabil, prezintă avantajul că este baza experienţei pentru deciziile viitoare.

M Mut = Curaj

Curajul de a-ţi găsi zilnic motivaţii noi, chiar dacă, de fapt, toţi sînt de părere că este inutil să-ţi provoci soarta.

N Normen = Norme

Restring zilnic deciziile şi creativitatea : cele sociale, cele de afaceri, cele juridice etc.

O Organization = Organizare

Fără ea nu se poate face nimic : organizarea internă şi cea externă etc.

P Privatleben = Viaţă particulară

Lipsă.

Q Qualität = Calitate

Cel mai important criteriu al succesului — calitatea produselor, a service-ului, a modului în care te prezinţi, a alegerii cuvintelor, a imaginii pe care o oferi

R Risiko = Risc

Risc integral fără asigurare de rezervă (deciziile greşite ale unui angajat nu au niciodată aceleaşi repercusiuni ca acelea ale unui întreprinzător).

S Säen — = A semăna

Trebuie mai întîi să semeni pentru a putea mai tîrziu să culegi ! (Lucrul acesta nu trebuie uitat).

T Tax/Steuer = Taxe/impozite

Trebuie întotdeauna să plăteşti zîmbind.

U Urlaub = Concediu

Lipsă.

Umsatz = Cifră de afaceri

Iniţial idem.

V Verlust = Pierderi

Un cuvînt foarte important, nu numai pentru că la început eşti permanent confruntat cu el, ci şi pentru că trebuie să poţi pierde, pentru a putea să cîştigi !

W Wechsel vom Objekt zum Subjekt = Schimbarea de la obiect la subiect

Oamenii nu sînt învăţaţi nici în şcoală şi nici în societatea noastră în mod deosebit şi nici nu sînt antrenaţi în vederea autonomiei şi independenţei. Eu cer înainte de toate mai multă disponibilitate de a presta, recunoaşterea succeselor şi mai ales „permisiunea societăţii" de a face şi experienţe negative — care sînt cu atît mai importante cu cît eşti mai tînăr, căci nu te gîndeşti aproape deloc de ce ai succes, dar cu atît mai intens şi detaliat de ce ai avut insuccese ! Această conştientizare este de exemplu apreciată în mod deosebit în alte ţări : în SUA sînt foarte căutaţi de întreprinderile mari întreprinzătorii tineri eşuaţi !

IHR VERLÄSSLICHER PARTNER
VÁŠ SPOLEHLIVÝ PARTNER
PARTENERI DE NELĂSAT
YOUR RELIABLE PARTNER
G&H
DRUCK
STARK IM AUSDRUCK
SILNÝ VE VÝTISKU
NOI SÎNTEM FOARTE TARI ÎN ELEMENTE DE POLIGRAFIE
STRONG IN PRINTING
GUBERNER & HIERHAMMER GES.M.B.H.
A-1040 Wien, Schleifmühlgasse 5 · Telefon 0222/587 02 31 · Telefax 587 48 05

X, Y Persönliche Variable = Variabile personale

Pentru mine personal sînt foarte importante următoarele variabile : creativitatea ; disponibilitatea la inovaţii ; disponibilitatea de a învăţa ; umorul, voioşia şi buna dispoziţie ; gîndirea pozitivă ; încrederea în posibilităţile fizice ; tenacitatea ; un înveliş gros — dar un miez fraged ; capacitatea de contacte ; capacitatea de a întîmpina chiar şi provocări puternice, ca de exemplu scene publice, solicitări mari cum sînt discursurile, prezentările etc ; forţa de a putea arăta slăbiciuni ; capacitatea de a-şi cunoaşte limitele şi de a putea separa persoana de problemă ; de a oferi altora şanse şi de a se bucura de succesul acestora ; munca de perfecţionare a propriei persoane.

Z Zielerreichung = Atingerea obiectivului

Succesul este pur şi simplu nespus de frumos şi-ţi dă forţa şi motivaţia de a putea începe din nou de la capăt.

Public Relations Dr. Verena Hofstätter
A. 1190 Wien, Steinfeldgasse, 5, Telefon : 10043/1/222/37 33 02.

AUSTRIA

Grüss Gott

FAZ, NZZ, NYT . . . natürlich bei Publimedia.

Internationale Zeitungen, die jeder kennt. Aber lange nicht alle. Zum Beispiel:

EUROPA
Überregional
Business Week Europe
Wall Street Journal Europe
BELGIEN
Tageszeitungen
Le Soir
Het Laatste Nieuws
de Standaard Groep mit:
de Standaard
Het Nieuwsblad
de Gentenaar
De Financieel Economische Tijd
Magazine
Belgian Business
Knack
Trend/Tendence
Pourquois Pas?
Publicité d'aujourd'hui/Het Rijk de Vrouw
Chez Nous/Ons Volk
T.U.M. mit:
Panorama/Ons Land
Libelle/Rosita
Story
BUNDESREPUBLIK DEUTSCHLAND
Tageszeitungen
Frankfurter Allgemeine Zeitung
Süddeutsche Zeitung, München
Rheinische Post, Düsseldorf
Stuttgarter Zeitung/Nachrichten
Westdeutsche Allgemeine Zeitung, WAZ
Börsen-Zeitung
VDI Nachrichten
Hannoversche Allgemeine
Diverse Regionalzeitungen auf Anfrage
Magazine
Frankfurter Allgemeine Zeitung - Magazin
VDI-Nachrichten - Magazin
Bild der Wissenschaft
DÄNEMARK
Tageszeitungen
Politiken
Ekstra Bladet
Borsen
Magazin
Borsens Nyhedsmagazin
FINNLAND
Tageszeitungen
Helsingin Sanomat
Ilta Sanomat
Magazine
Helsingin Sanomat Magazin
Fakta
Gloria
FRANKREICH
Tageszeitungen
Le Monde
Le Figaro
Magazine
Figaro Magazin
Paris Match
Madame Figaro
GRIECHENLAND
sämtliche Tageszeitungen, Wochenzeitschriften und Magazine (via Publicitas - Athen)
GROSSBRITANNIEN
Tageszeitungen
The Times
The Sunday Times
The Scotsman, Edinburgh
The Observer
Magazine
The Sunday Times Magazine
Harpers and Queen
Observer Magazine
ITALIEN
Tageszeitungen
Corriere della Sera, Mailand
Il Messagero, Rom
La Stampa, Turin
La Gazetta dello Sport
Il Sole 24 Ore, Mailand
La Repubblica
sowie mehrere Regionalzeitungen wie z.B.
Il Gazzetino
Il Gionale Nuovo, Mailand
Il Secolo XIX, Genua
Messagero Veneto
Alto Adige, Bozen - Südtirol
Magazine
L'Espresso
Capital
Il Mondo
Mondo Economico
L'Europeo
Oggi
Playboy
Sport Capital
Auto Capital
Linea Capital
Annabella
Amica
7 Giorni
JUGOSLAWIEN
Viele Tageszeitungen und Magazine auf Anfrage
NIEDERLANDE
Tageszeitungen
NRC Handelsblad
Algemeen Dagblad
De Volkskrant
De Telegraaf
Het Parod
Magazine
Elseviers Magazine
Fem/Financieel-economisch Magazine
Elegance
Prive
Admedia Gruppe mit
Playboy
Cosmopolitan
Avenue
Flying Dutchman
Margriet
Libelle
Viva
Story
Panorama
Net News
Woon Signature
Bouw
Ideal Wonen
sowie eine Reihe anderer Familien-, Fernseh- und Jugendzeitschriften
NORWEGEN
Tageszeitungen
Aftenposten
Ukens Nytt
Verdens Gang
Magazine
Farmand
A Magasinet (Freitagbeilage zu Aftenposten)
POLEN
Via Agpol (staatliche Medienagentur)
sämtliche Printmedien
PORTUGAL
Tageszeitung
Diario de Noticias
Expresso
SCHWEDEN
Tageszeitungen
Dagens Nyheter, Stockholm
Göteborgs Posten
Sydsvenska Dagbladet, Malmö
Expressen, Stockholm
G.T., Göteborg
Kvällsposten, Malmö
Magazine
Bonnier Gruppe mit
Veckans Affärer
Damernas Värld
FIM aktuell
Husmodern
Min Värld
Veckojournalen
Veckorevyn
Aret runt
SCHWEIZ
Tageszeitungen
Neue Züricher Zeitung
Tagesanzeiger
Journal de Geneve (Groupe Romand)
Tribune de Geneve
sowie sämtliche Regionalzeitungen, die bei Publicitas unter Pachtvertrag sind, wie z.B.:
Basler Zeitung
Der Bund, Bern
Bieler Tagblatt u.s.w.
Wochenzeitungen
Schweizerische Handelszeitung
Weltwoche
Sport
Magazine
Schweizer Illustrierte
Das Magazin (Tagesanzeiger und Berner Zeitung)
Illustré
Schweizer Familie
Das Gelbe Heft
und andere mehr
SPANIEN
Tageszeitungen
El Pais, Madrid
ABC Madrid
ABC Sevilla
La Vanguardia, Barcelona
Magazine
Mundo
Hola
Lecturas
UdSSR
Tageszeitungen
Iswestija
Magazine
Burda Moden - UdSSR
UNGARN
sämtliche ungarische Medien
neu: Burda Moden - Ungarn
INTERNATIONAL
Tageszeitungen
International Herald Tribune
Wall Street Journal International
Magazine
Business Week International
Global Finance
World Link
NORDAMERIKA
KANADA
Tageszeitung
Globe and Mail
Magazin
Canadian Business
USA
Tageszeitungen
The New York Times
Wall Street Journal
Chicago Tribune
Los Angeles Times
Magazine
Business Week
The New York Times Magazine
Chicago Tribune Magazine
Home
(Sonntagmagazin der Los Angeles Times)
LATEINAMERIKA
Überregional
Magazine
Vision/Visao
Progreso
Business Week Latin America
ARGENTINIEN
Magazine
El Cronista Comercial
Editorial Crea S.A.
mit all ihren Publikationen
Status Argentinia
BRASILIEN
Tageszeitungen
O Globo
O Estado de Sao Paulo
Correio Brasiliense
Jornal do Brasil
Correio do Povo
Gazeta Mercantil
Magazine
Isto E
Banas
Vogue Brasil
Veja
Balanco Financeiro
Status Brasileira
Status Plus
Senhor
MEXIKO
Tageszeitungen und Magazine
Excelsior Zeitungsgruppe
AFRIKA
Überregional
Englischsprachig
African Defence Journal
Französischsprachig
Afrique Industrie
ASIEN
NAHER UND MITTLERER OSTEN
Überregional
Tageszeitungen
Nahezu alle Tageszeitungen, vornehmlich Kuwait
Arabischsprachig
Assayad
Al Idari
Alam al-Idarah (International Management, arabische Ausgabe)
Achabaka
Al Yaqza
Fachzeitschriften
Arab Defence Journal
SÜDOST-ASIEN ÜBERREGIONAL
Tageszeitung
Asian Wall Street Journal
Magazine
Asian Finance
Young Executive
Far Eastern Economic Review
Business Week Asia
CHINA
Business Week China
HONGKONG
Tageszeitung
South China Morning Post
JAPAN
Tageszeitungen
Nihon Keizai Shimbun (Finanz)
Nikkan Kogyo Shimbun (Industrie)
Magazine
President
Nikkei Business (via International Management Network)
MALAYSIA
Tageszeitung
New Straits Times
Times Publications, Singapur
mit allen Splitausgaben in Malaysia
SINGAPUR
Tageszeitungen
Straits Times
Sunday Times
Business Times
sowie alle weiteren Titel von Times Publications
AUSTRALIEN
Tageszeitung
Australian Financial Review
Magazine
Australian Business
Australian Women's Weekly
Cleo
Belle
You & Yours
Cosmopolitan

Das ist nur ein Auszug unserer weltweiten Verlagsvertretungen. Nähere Auskünfte bei

PUBLIMEDIA
Reisnerstraße 61, 1037 Wien
Tel. 715 76 84-0
Fax 713 42 70 – Telex 1-35742 publi a

NOI NE MIŞCĂM MAI REPEDE CA ALŢII

Hans Ckokor
— director PUBLIMEDIA

— Vă rugăm ca mai întîi să ne descrieţi agenţia dvs.

— În Austria, Publimedia este compania de vîrf în domeniul ei combinînd publicitatea comercială, turistică şi financiară, avînd clienţi în industrie, bănci, turism şi deschidere spre ţările Europei răsăritene — am ajuns deja la Budapesta, Praga, Moscova şi vom fi probabil în curînd şi în Polonia, România, Bulgaria.

— Cifra de afaceri ?

— Cam 200 milioane şilingi.

— Care e originalitatea acestei agenţii faţă de celelalte ?

— Tocmai aria largă de preocupări pe care o avem. Alte agenţii se ocupă numai de publicitate în turism sau în finanţe sau în comerţ. Apoi, noi ne-am străduit să ne vindem nu numai publicaţiile — avem vreo 250 — dar să şi oferim clienţilor numeroase servicii. Dacă un client vrea să acopere nu numai o anumită zonă, vine la noi, găsim cea mai potrivită reclamă împreună şi avînd legături cu serviciile de reclamă la nivel mondial îl punem în contact cu ele. Noi ne mişcăm mult mai repede ca alţii.

— Cîţi oameni lucrează la firmă?

— În Viena 19, în Linz 4, în Innsbruck 5.

— Dvs. cum aţi ajuns in domeniul publicităţii ?

— Ca mulţi alţii, cu totul şi cu totul întîmplător... Studiam psihologia la Universitate de 5 ani, dar am simţit într-un fel că nu ăsta e lucrul pe care trebuie să-l fac. Atunci cînd fratele vitreg al cumnatului meu a deschis acest birou, descoperind că poate avea compania lui — el era directorul cu probleme publicitare al cotidianului **Die Presse** — eu i-am devenit primul coleg. Asta a fost în octombrie '72. Apoi, el a avut un atac de cord şi s-a sfîrşit şi atunci eu, împreună cu doi fraţi ai lui am luat compania. Dar cei doi şi-au vîndut pînă la urmă partea lor şi asftel am ajuns să am propria mea companie de publicitate.

— Care e rostul publicităţii în lume ?

— Iau cazul concret al Austriei. Ea e o ţară mică şi ca să supravieţuiască trebuie să exporte mult. Iar pentru asta trebuie să-şi facă ştiute produsele. Aici intervine publicitatea care ajută enorm la o mai bună cunoaştere de către partenerii străini.

— Publicitatea presupune o piaţă liberă...

— Fără doar şi poate. În comunism era un surogat. Neavînd mai multe produse din care să alegi, cum să mai faci reclamă ?

— Există un secret al unei afaceri de publicitate bună ?

— Greu de spus. Poţi să susţii o campanie publicitară excelentă dar produsul căruia îi faci reclamă să nu se vîndă. Deci nu trebuie să fim doar creativi ci şi eficienţi. Şi totdeauna trebuie să te gîndeşti la interesul clientului. Unii trag totul la televiziune pentru că e mai uşor. Dar uneori unui produs e mai bine să i se facă reclamă în presa scrisă sau intr-o relaţie cinstită între ziare şi televiziune.

— Există popoare mai atente la publicitate decît altele ?

— În ceea ce priveşte creativitatea, da. Britanicii, de exemplu, francezii, americanii au mai mult umor în reclamele lor decît, să spunem, germanii, elveţienii sau austriecii. De aceea şi cîştigă atîtea premii la festivaluri. În 10—20 de ani poate se va vorbi şi de reclama românească.

— Aţi accepta să faceţi reclamă unui produs despre care ştiţi că nu e bun ?

— Există un cod moral publicat de Asociaţia Internaţională de Publicitate. De pildă, nu e voie să faci reclamă la droguri sau arme. Dar există destulă reclamă în lume care nu se conformează acestui cod. Nu demult a venit la noi cineva care ne-a cerut să facem reclamă unei companii din Austria care oferea slujbe în Germania şi Austria. Noi am zis nu şi am rugat Camera de comerţ să verifice firma ca să nu bage în încurcătură pe nimeni. S-a dovedit că am avut dreptate. Firma respectivă dădea adrese [illegible]e.

— Dacă ar trebui să faceţi reclamă Publimediei într-o singură frază cum ar suna aceasta ?

— Clienţii se întorc la noi din cauza serviciilor noastre.

— Cum aţi descrie modul în care conduceţi Publimedia ?

— E dificil de răspuns pentru că nu mă pot situa pe o poziţie neutră. Cred că este vorba de un aşa numit stil prietenos. Pentru mine colegii mei nu sînt doar oameni care lucrează pentru companie, ci şi cei cu care construim respectiva companie. Îi văd probabil mai des şi în orice caz mai mult decît îmi văd familia, şi, de fapt, încerc să clădesc şi un fel de familie, nu numai o echipă. La Publimedia nu este un du-te-vino de angajaţi. Cei mai mulţi sînt de cel puţin 7—8 ani dacă nu chiar de 10. Dacă nu eşti bine tratat, pleci, e simplu. Este vorba de fiinţe umane şi trebuie să te porţi ca atare.

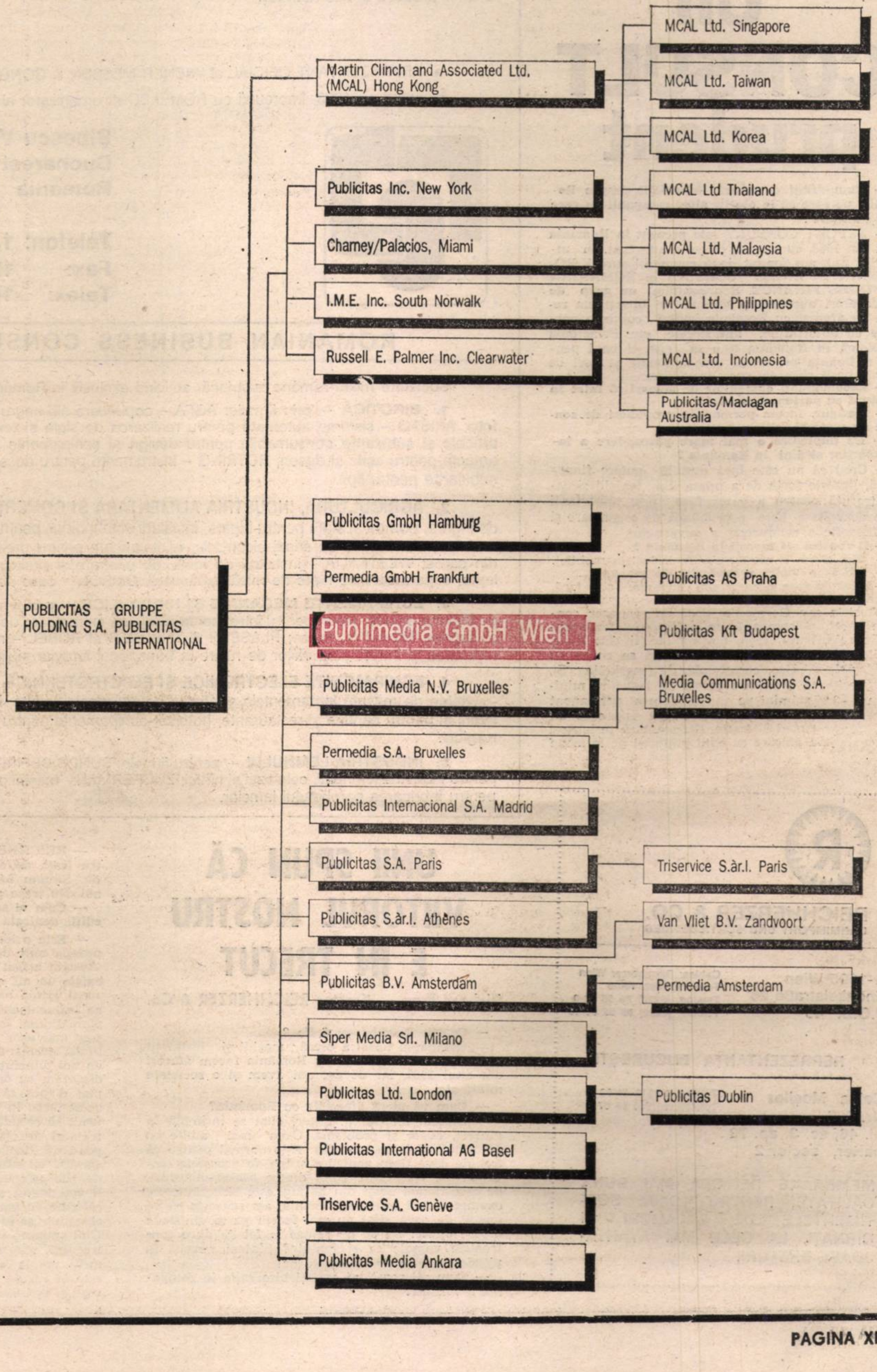
PUBLICITAS HOLDING S.A.
GRUPPE PUBLICITAS INTERNATIONAL
Martin Clinch and Associated Ltd. (MCAL) Hong Kong
MCAL Ltd. Singapore
MCAL Ltd. Taiwan
MCAL Ltd. Korea
MCAL Ltd Thailand
MCAL Ltd. Malaysia
MCAL Ltd. Philippines
MCAL Ltd. Indonesia
Publicitas/Maclagan Australia
Publicitas Inc. New York
Charney/Palacios, Miami
I.M.E. Inc. South Norwalk
Russell E. Palmer Inc. Clearwater
Publicitas GmbH Hamburg
Permedia GmbH Frankfurt
Publimedia GmbH Wien
Publicitas AS Praha
Publicitas Kft Budapest
Publicitas Media N.V. Bruxelles
Media Communications S.A. Bruxelles
Permedia S.A. Bruxelles
Publicitas Internacional S.A. Madrid
Publicitas S.A. Paris
Triservice S.àr.l. Paris
Publicitas S.àr.l. Athènes
Van Vliet B.V. Zandvoort
Publicitas B.V. Amsterdam
Permedia Amsterdam
Siper Media Srl. Milano
Publicitas Ltd. London
Publicitas Dublin
Publicitas International AG Basel
Triservice S.A. Genève
Publicitas Media Ankara

Helmut F. Schott – director
EXPORT CONSULT Handelsgesellschaft
M.B.H.

Un CONSULT prudent

— Cum aflați d-voastră informații despre România, pe care să le oferiți altor companii cu care faceți afaceri ?

— EXPORT CONSULT este prezent în România încă din 1968, cu un mic birou, e adevărat. În ultimii 2 ani, am fondat două companii surori, ROMANIAN BUSINESS CONSULT și ROMANIAN BUSINESS FINANCE. Reprezentăm un grup de producători austrieci și germani și întreținem relații de afaceri cu România, avînd contacte normale cu autoritățile, ministerele etc. Principala problemă în România este să găsești bani pentru a finanța proiectele internaționale și deci de a face pașii necesari spre dezvoltare.

— Recomandați oamenilor de afaceri să intre în legătură cu parteneri români ?

— Desigur, facem permanent propuneri de sondaje de piață și inițiem contacte.

— Ce împiedică o mai mare pătrundere a investitorilor străini în România ?

— Cred că nu este încă destulă putere financiară, lipsește forța de a mișca din temelii situația trecută pentru a putea face pași importanți spre dezvoltare. Este o problemă de organizare și de filozofie a conducerii, a guvernului.

— D-voastră ați investi în România ?

— Da, avem o participare în industria mobilei.

— Există o modă a profesiei de manager...

— Aici, în țara aceasta sau în orice altă țară, managementul reprezintă o mare responsabilitate. În Austria sau Germania, dacă un manager conduce prost, si compania se prăbușește, toate bunurile sale, banii, casa, mașina etc. îi sînt luate. În România managerii ar trebui să se ocupe cu problemele tehnice, comerciale, de marketing. Și, obligatoriu, să urmeze o școală de instruire minimum [illegible] săptămîni pe an. Noi facem permanent acest lucru. Și, mai este un aspect pe care un [illegible] să-l știe. E riscant să te lansezi într-o singură afacere cu bani puțini și pe termene lungi.

REICHHERZER & CO.
DARMIMPORT UND SORTIEBETRIEB

A-1165 Wien
Enenkelstraße 26
P.O.B. 45

Cables: Darmherzer Wien
Telex: 131782 reico
Telefon: (0222) 95 55 58-0
Telefax: (0222) 95 55 58/40

REPREZENTANȚA BUCUREȘTI

Calea Moșilor
Nr. 296
bl. 46, sc. 3, ap. 72
parter, sector 2

Telefax: 01/312 44 33
Telefon: 01/610 54 07

MEMBRANE DE CEA MAI BUNĂ CALITATE, PENTRU TOATE SORTIMENTELE DE SALAMURI ȘI CÎRNAȚI, LA CELE MAI AVANTAJOASE PREȚURI.

EXPORT CONSULT
HANDELSGESELLSCHAFT M.B.H.

Wlassakstraße 64–66
A–1130 Wien

Telefon: (0043 1) 804 95 78
(0043 1) 804 63 70
Telefax: (0043 1) 804 95 78 32
Telex: 132176 exco a

Activînd în domeniile:
- MARKETING
- SERVICII DE CONSULTANȚĂ
- ORGANIZATOR de simpozioane, participări la tîrguri internaționale, activități de promovare a unor produse și alte activități
- REPREZENTANT OFICIAL al WIENER MESSEN & CONGRESS GmbH.

WIENER MESSEN

Începînd cu 1993, împreună cu ROMEXPO și organizator al unor expoziții specializate.

Bibescu Vodă no. 2
Bucharest Sector 4, PO 53
Romania

Telefon: 13 63 35
Fax: 12 10 37
Telex: 10480

ROMANIAN BUSINESS CONSULT – S.R.L.

Societate mixtă româno-austriacă, activînd exclusiv în România pentru domeniile:

1. **BIROTICĂ** – prin firmele: AGFA – copiatoare alb-negru, color și policrome + DTP, filme foto; ARISTO – sisteme automate pentru realizarea de sigle și texte pe folii autocolante; HANSA – articole și substanțe consumabile pentru design și echipamente pentru birouri SCHWAN-STABILO articole pentru scris și desen; ROTRING – instrumente pentru desen tehnic și design; UHU – diverse substanțe pentru lipit.

2. **AGRICULTURA, INDUSTRIA ALIMENTARĂ ȘI COMERȚ** – prin firmele: BAUER – sisteme de irigare, pompe și stații pentru irigare, instalații și tehnologii pentru valorificarea dejecțiilor; BIZERBA – cîntare electronice cu afișaj electronic, echipamente pentru prelucrarea și ambalarea preparatelor din carne; WESTFALIA – instalații de muls, de păstrare și prelucrare a laptelui și a derivatelor din lapte, separatoare de lapte de mică capacitate; OMRON – case de marcat electronice

3. **ECHIPAMENTE MECANICE ȘI HIDRAULICE** – prin firmele: ENERPAC – unelte hidraulice de înaltă presiune, seturi pentru întreținerea utilajelor, extractoare de rulmenți și pinioane, distribuitoare și supape hidraulice, prese; PLASSER & THEURER și ROBEL – mașini și utilje pentru construcția, repararea și întreținerea căilor de rulare în transportul feroviar și pentru tramvai.

4. **ECHIPAMENTE ELECTRONICE ȘI ELECTROTEHNICE** – prin firmele: RSF-ELECTRONIK - sisteme de măsură incrementale și afișaje pentru mașini unelte, MIELE – echipamente pentru spălătorii și pentru cantine și restaurante, hoteluri, echipamente pentru desinfecție a instrumentarului chirurgical.

5. **INDUSTRIA LEMNULUI** – pentru firmele: SUNDS DEFIBRATOR – defibratoare și rafinatoare pentru industria lemnului, celulozei și hîrtiei; ZUCKERMAN – mașini pentru prelucrare lemnului, instalații pentru fabricarea parchetului lamelar.

UNII SPUN CĂ VIITORUL NOSTRU E ÎN TRECUT

Richard Frey – director REICHHERZER & Co.

— Ce este Reichherzer & Co. ?

— Compania noastră oferă mașini și instalații pentru industria cărnii. Cu România facem afaceri din anul 1963, iar de doi ani avem și o societate mixtă aici.

— Cum vă merg afacerile cu România?

— Sîntem mulțumiți. Sigur, cum se întîmplă în afaceri, avem și probleme. Ceva mai multe cu d-voastră decît cu alte țări. Este normal pentru că trebuie ceva timp pentru a scăpa de proastele obiceiuri ale trecutului. Unul dintre aceste obiceiuri, pe care îl mai aveți din belșug, este birocrația. De exemplu, cînd intri în România, am senzația că vă temeți de ceva, deși nu mai facem parte din două tabere opuse. De ce au rămas la fel de dure controalele vamale ca și înainte? Sîntem nevoiți să pierdem zile în șir din cauza lor!

— Cum ați reușit să evitați birocrația în compania d-voastră?

— REICHHERZER & CO. este proprietatea a patru frați, astfel că deciziile sînt luate foarte repede. Sîntem foarte eficienți, cel puțin așa credem noi. Nu trece prea mult timp de la vorbă la faptă.

— Cum vi se pare ideea noastră de a publica o ediție dedicată Austriei?

— Este o idee foarte bună care ne aduce mai aproape unii de alții. Din punct de vedere istoric, Austria a fost centrul unui imperiu. Și nu cred să existe un alt oraș, precum Viena, în care să întîlnești atîtea naționalități. Sigur că da, acest lucru ne influențează și caracterul. Nu cred să existe diplomați mai buni decît diplomații austrieci. Ei găsesc mai ușor o cale de a discuta cu alții. Vorbim limba germană, dar germanii sînt complet diferiți de noi, bineînțeles nu în sens negativ. Ne place să discutăm cu oricine și, în general, un austriac este mai dispus să găsească un compromis. Veți găsi acest lucru în toată istoria noastră. Nimănui nu i-a venit să creadă în 1955, cînd am reușit să semnăm tratatul de pace cu rușii și să devenim iar independenți, declarîndu-ne neutralitatea. Faceți o comparație cu situația Germaniei care abia de doi ani de zile este una singură. Acest caracter al nostru îl veți regăsi și în economie, și în cultură etc. În relațiile cu partenerii noștri folosim mai totdeauna sloganul „să încercăm împreună să găsim o soluție". Unii spun că viitorul nostru este în trecut. Oricum, trecutul nostru este foarte interesant și mulți oameni vin la Viena în special pentru el. Prezentul este în regulă. Găsești de lucru dacă vrei să muncești și ești bine plătit.

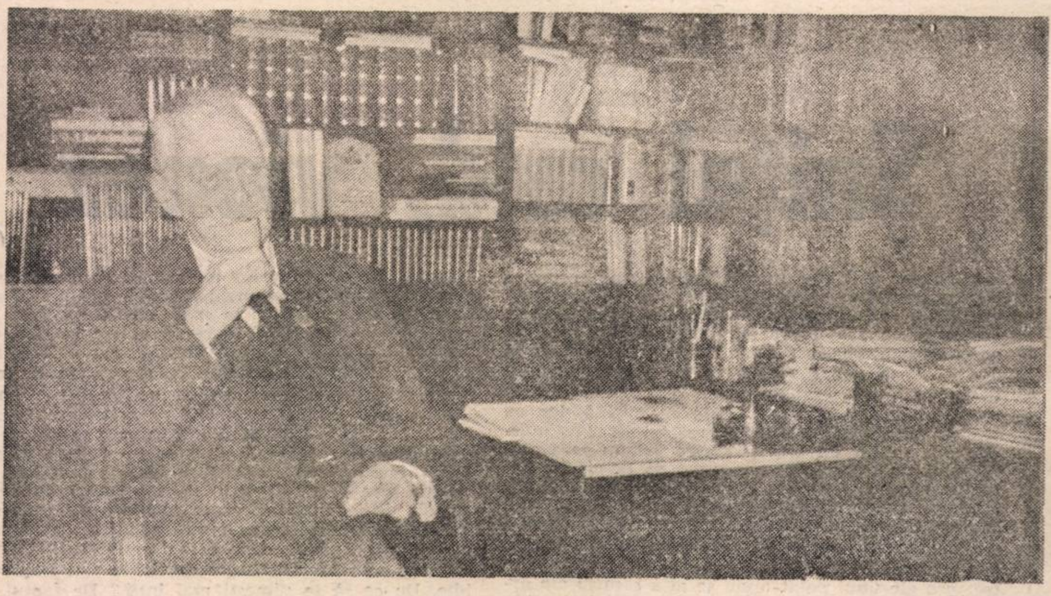

Leo C. F. Bursky – director INTERNATIONALE SONDERBEILAGEN

Firma Dipl. Ing. **FRIEDRICH WILHELM GES.M.B.H. & CO.KG. – AUSTRIA** este prezentă de peste 25 de ani pe piața românească ca reprezentant al unor firme de marcă în domeniul producției de utilaje industriale.

Pentru a veni în sprijinul numărului crescînd de parteneri de afaceri, firma **WILHELM**, a înființat societatea comercială româno–austriacă **WIVA S.R.L.** Ambele continuă să reprezinte în România interesele a cca 90 de firme occidentale printre care și următoarele firme austriece:

- **JOSEF BERTSCH – KESSEL – UND MASCHINENFABRIK G.M.B.H. & CO.KG.**

ZENTRALE 6700 BLUDENZ-VLBG; Telex: 052/25115
Cazan de abur de înaltă presiune – pînă la 30 tone/oră
Centrale de încălzire cu apă supraîncălzită – pînă la 17 Gcal/oră
Centrale de încălzire mobile – pînă la 15 milioane Kcal/oră
– la abur pînă la 25 tone/oră

- **FRIED. V. NEUMAN BERNDORF GES.M.B.H.**

LEOBERSDORFER STRASSE 26, A-2560 Berndorf;Telefon: 02672/3590;Telefax: 02672/2359
Profile din aluminiu

- **ERNST KRAUSE & CO**

A-1181 WIEN; MARTINSTRASSE 57-61; AUSTRIA; Telefon: 0222/4021669;
Telex: 111456; Telefax: 0222/4021669-41
Recondiționarea prin prelucrare mecanică și metalizare termică a pieselor uzate din industria: minieră, mase plastice, textilă, lemn, mașini de hîrtie, imprimerii și centrale hidroelectrice.

- **VICAM INDUSTRIES TECHNOLOGIE AG**

SCS – BÜROCENTER 1 B, A-2334 VÖSENDORF SÜD, AUSTRIA
Telefon: 0222/695625-0; Telex: 13.26.07 vicam a;
Telefax: 0222/6956252
Soluții CAD-CAM-CIM pentru industria pielăriei și a încălțămintei

- **ENGEL VERTRIEBSGESELLSCHAFT M.B.H.**

A-4311, SCHWERTBERG – AUSTRIA;LUDWIG-ENGEL-STRASSE,1; POST-FACH 2; Telefon: 07262-620-0;
Telex: 613732292; Telefax: 07262-620-308
Presă de format prin injecții pentru prelucrarea termoplastelor
Matrițe de injecții din cauciuc și termorigide
Sisteme robot și de manipulare
Unități și linii de producție modulare.
Instalații la cheie.

- **JUNO BLUMAUER G.M.B.H. (A.FELBER & CO)(ELECTROLUX)**

LIESINGER FLURGASSE 15; A-1230; WIEN/AUSTRIA
Telefon: 865 46 30 211; Telex: 13 16 73; Telefax: 865 46 30 300
Mașini de spălat, frigidere, bucătării.

- **Ing. H.BOUDA & CO**

A-2525 SCHÖNAU a.d. TRIESTING; AUSTRIA
Telefon: 02256/3912; Telex: 14 454;Telefax: 02256/398960
Instalații pentru ambalat vată.

- **HABASIT G.M.B.H.**

HETMANEKGASSE 13, A-1234 WIEN,AUSTRIA
Telefon: 0222/694511-0;Telex: 134674;Telefax: 0222/69451110
Curele de antrenare late, tangențiale, benzi transportoare pentru toate industriile.
Pentru informații suplimentare vă așteptăm cu plăcere la sediile firmelor noastre:

WILHELM

Complexul hotelier „București"
RO-70741 București
STR. LUTERANĂ 2-4, SC. C2, AP. 19
Telefon: 13 46 30/12 57 01
Telex: 11 723
Fax: 12 07 15

A-1010 WIEN
ELISABETHSTRASSE 6/3/3/11
Telefon: 5876731
Telex: 111 432
Fax: 587 36 82

WiVA s.r.l.

Complexul Hotelier „București"
RO – 70741 București.
STR. LUTERANĂ 2-4, SC. C2, AP. 19
Telefon: 13 46 30/12 57 01
Telex: 11 723

TOTUL PĂREA SĂ FIE FOARTE ROZ

Friedrich L. Wilhelm
Director firma Wilhelm

— De cînd lucrați cu România, domnule director? De cînd vorbiți limba română?

— Lucrăm cu România de 28 de ani. Iar limba română o vorbesc de cînd m-am născut, pentru că sînt născut în România, părinții mei fiind de origine austriacă. După repatrierea familiei, în 1960, în scurtă vreme am început să fac comerț cu România, Ungaria și Ceho-Slovacia.

— Cum ați putea aprecia acești 28 de ani?

— Pînă la sfîrșitul anilor '70 s-au făcut investiții importante în România și am vîndut un număr mare de mașini și utilaje, dintre care unele mai sînt și astăzi în funcțiune. In anii '80 nu s-au mai importat decît foarte puține utilaje, și lucrul cel mai grav, nu s-au importat nici piese de schimb. După decembrie 1989 ne-am trezit cu o cerere enormă de mașini și utilaje. Totul părea să fie foarte roz, lumea sperînd să poată obține mijloacele financiare necesare cumpărării lor. Ceea ce nu s-a întîmplat.

— Ce credeți că lipsește, în momentul de față, economiei românești? Ce am putea prelua din experiența austriacă?

— O să încep cu a doua parte a întrebării dumneavoastră. Austria este o țară despre care se poate spune că trăiește din turism. Și cred că este pe locul întîi în lume, din acest punct de vedere. Balanța ei economică este în bună parte echilibrată de turism. României, care are așa de multe locuri minunate, Austria i-ar putea oferi experiența unei industrii turistice eficiente. În ceea ce privește prima parte, cred că trebuie să se schimbe mentalitatea oamenilor care muncesc aici. Foarte mulți mai au pînă să-și dea seama că numai dacă realizează ceva au dreptul să ceară, să primească ceva în schimb.

— Care sînt planurile dv. imediate privind România?

— Sînt planurile dintotdeauna. Dorim să putem activa aici cu succes, adică să reușim să mulțumim ca și pînă acum clienții români, ceea ce reprezintă lucrul cel mai important. Dorim să facilităm în limita posibilităților credite pentru România. Vrem să cumpărăm mărfuri de aici, inclusiv utilaje. Să sperăm că situația se va îndrepta, fiindcă cu toate reticențele Vestului față de România, s-au deschis multe linii de credit. Din păcate, acestea nu sînt folosite decît parțial, deoarece lipsesc garanțiile băncilor românești.

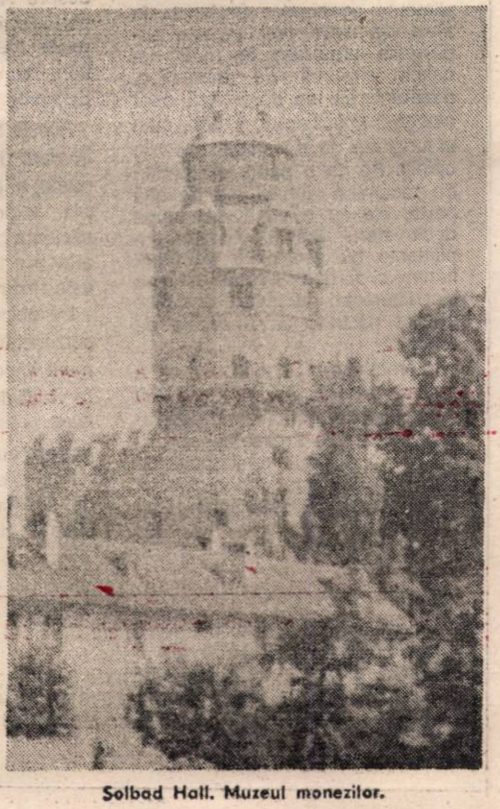

Solbad Hall. Muzeul monezilor.

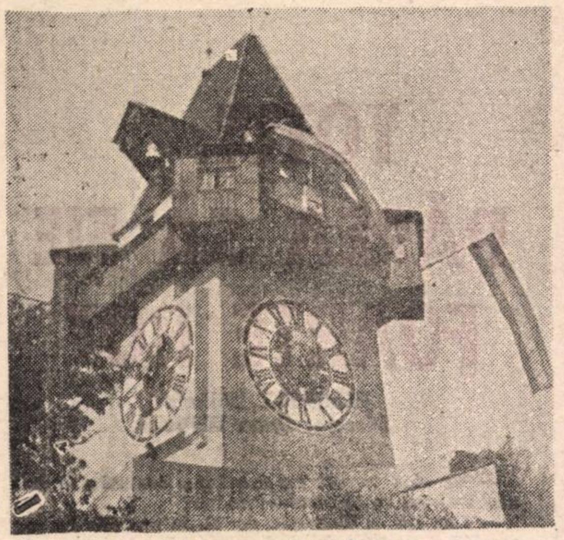

Un restaurant din Graz.

Şniţel cald, vienez

Şi noi am fost în Austria şi parcă nicăieri în Europa apuseană n-am simţit c-am pătruns dintr-o dată nu numai într-un spaţiu al grijii ca omului să i se ofere tot ce are nevoie pentru a-şi face cît mai agreabilă trecerea prin lume, dar şi într-o ambianţă dornică de armonie, seninătate, comportament civilizat. Şi noi am străbătut şoselele ei impecabile, şi noi am admirat ogoare lucrate cu migală. Iar pe străzile Vienei pe care gonesc maşini de toate mărcile dar şi mii de biciclişti care îşi au rezervate porţiuni de trotuare am încercat să descifrăm secretul tramvaielor silenţioase, bijuterii ale tehnicii desprinse parcă dintr-o carte de poveşti. De fapt, tot oraşul pare construit de fantezia luxuriantă a unui născocitor de basme. Aici zăreşti vîrful semeţ al unor catedrale, dincoace descoperi zidurile protectoare ale unui palat unde se află comori ale artei universale, ca puţin mai încolo să te întîmpine statuile unor personalităţi celebre. Totul pare ridicat de oameni buni, politicoşi, echilibraţi, pentru bucuria unor oameni buni, politicoşi, echilibraţi. Intrusul în acest mediu nu este tînărul cu blugi rupţi dinadins la genunchi, potrivit ultimei mode, cu părul lung şi prins la spate într-o coadă şi cu cercel în ureche. Şi el, dacă te atinge întîmplător într-o îmbulzeală, îşi cere imediat scuze. Dar sare dintr-o dată în ochi individul arogant, lipsit de maniere, pus pe harţă. Iar cei din jur îl pedepsesc mai drastic decît dacă l-ar admonesta vehement, îl izolează, ignorîndu-l. E un spaţiu în care se munceşte de dimineaţa pînă seara, fără nici o lozincă de îndemn, dar e şi un spaţiu în care respectul faţă de odihnă este total. Sfîrşitul de săptămînă pustieşte oraşele de locuitorii lor care se îndreaptă spre cabanele şi hotelurile din munţi sau trec la unguri, unde lacul Balaton strînge mai mulţi turişti decît litoralul românesc deoarece serviciile sînt ireproşabile. De ce să te uimeşti mai întîi? De faptul că într-un Mac Donald's — o reţea de restaurante populare unde se mănîncă şi rapid şi ieftin şi bine şi e curat şi e o servire impecabilă ca la cel mai select restaurant bucureştean — gustoasele sandviciuri care nu se cumpără timp de zece minute se aruncă? De imensa carte de telefon care este adusă la zi în fiecare an? (A noastră n-a mai cunoscut o nouă ediţie din 1977.) De cabinele telefonice de pe stradă de unde poţi să iei legătura cu orice colţ din lume şi unde aceeaşi carte de telefon, legată, ce e drept, cu un lanţ cochet, nu e ruptă sau nu e furată? De faptul că sîmbăta, duminica unele ziare şi reviste se pot lua din nişte pungi de plastic agăţate de stîlpi fără ca nimeni să te controleze dacă ai pus sau nu contravaloarea lor în cutia metalică de alături, fiecare fiind lăsat să acţioneze potrivit conştiinţei sale? De sala Operei unde în ciuda preţurilor piperate nu găseşti, seară de seară, locuri libere? Ce ştie românul despre sutele de feluri de pîine, de brînzeturi, de caşcavaluri, de şunci şi salamuri îmbietoare pe care le poţi lua fără nici o coadă dintr-un magazin? Ce-a aflat el despre modul civilizat în care ţi se poate vinde carnea, învelită în celofan, sau despre fructele exotice oferite din abundenţă tot anul? Cînd intri în alimentarele lor ţi se pare c-ai nimerit într-o expoziţie iar dacă ai răscolit un întreg raion de încălţăminte sau de îmbrăcăminte fără să cumperi nimic, vînzătorul nu te bruftuluieşte, dimpotrivă, te conduce pînă la uşă surîzînd şi te pofteşte să mai treci pe la el şi altă dată. Cum să explici compatrioţilor tăi că la benzină nu se stă la coadă, că un şofer de taxi, dacă s-a rătăcit în labirintul de străzi căutînd o adresă, îşi cere scuze, opreşte aparatul de taxat şi suportă el restul cursei deoarece e vina lui fiindcă nu s-a descurcat. Pentru a cumpăra o maşină luxoasă este destul să dai un avans modic, dacă ai o slujbă sigură şi te ţii de treabă obţii o carte de credit cu ajutorul căreia ajungi în posesia multor lucruri rîvnite şi apoi le achiţi de-a lungul anilor. Dar şi mai greu este să descrii înclinaţia spre cultură a oamenilor. În Viena nu se aud toată ziua numai valsuri, după cum nu doar cu şniţele fastuoase eşti îmbiat. Dar cînd te uiţi la oameni realizezi seninătatea lor, siguranţa de sine şi faptul că în modelarea lor spirituală muzica, literatura, artele plastice joacă un rol bine definit. Evident, întîlneşti şi inşi cu priviri hăituite, dar orice pariu — fie el şi austriac — pe care l-ai face cu cineva îl cîştigi dacă susţii că respectivii sînt străini de ţara unde se află. Sînt şi mulţi cerşetori — care pentru a-şi cîştiga bănuţii trebuie să muncească, adică să ofere un spectacol de pantomimă sau să cînte vocal sau instrumental dar şi aceştia sînt ,de cele mai multe ori, ausländeri, străini, iar printre ei ţiganii noştri care au ajuns, spre ruşinea noastră, mesagerii românilor peste hotare. Şi ne mai revoltăm că nu avem o imagine convenabilă în lume!

Şi totuşi, încă nu este totul pierdut pentru noi, pentru a ieşi într-un alt fel în Europa, dacă pornim de la credinţa că pentru **a avea** ceva trebuie mai întîi **să fii** cineva. Sensul demersului nostru publicistic acesta este. Am călătorit într-o ţară civilizată pentru a cunoaşte şi pentru a spune celor de-acasă ce-am cunoscut, avînd în minte tot timpul vorbele Golescului dornic să treacă pe meleaguri străine ca să-şi înveţe compatrioţii că nu e bine să se restrîngă la curtea lor, fiindcă de la toţi se poate învăţa cîte ceva. În rest, Grüss Gott Austria! Grüss Gott România!

ARENA COMUNICAŢIILOR INTERNAŢIONALE

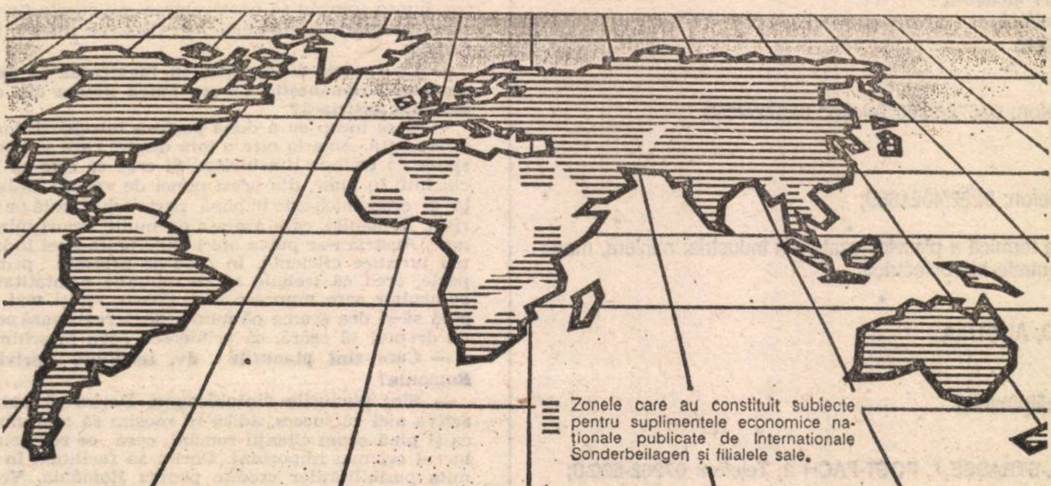

▤ Zonele care au constituit subiecte pentru suplimentele economice naţionale publicate de Internationale Sonderbeilagen şi filialele sale.

INTERNATIONALE SONDERBEILAGEN
Skala Gesellschaft m.b.H. & Co KG

Fondată în 1976 de Leo C.F. Bursky, această companie publică suplimente economice naţionale în ziare de mare tiraj. Aceste suplimente urmăresc în mod deosebit exportul de marketing, deoarece ele se adresează unor categorii specifice de cititori, cum ar fi oameni de afaceri sau lideri de opinie. Pe de o parte, ele profită de renumele ziarului, pe de altă parte, ele au o viaţă mai lungă decît ziarul însuşi. Aceste suplimente nu sînt citite de toată lumea, ci cu deosebire de cei care sînt interesaţi de ţările respective şi sînt păstrate ca materiale de referinţă.

Internationale Sonderbeilagen a publicat pînă în prezent peste 200 de suplimente naţionale în cotidianul vienez „Die Presse" şi aproximativ 150, dedicate unui număr de aproape 50 de ţări, în cotidianul münchenez „Süddeutsche Zeitung".

AUSTRIA PRESS DOCUMENTATIONS

Din 1976, suplimente economice despre Austria au fost publicate periodic, în toată lumea, prin compania Austria Press Documentation, o sucursală a lui Internationale Sonderbeilagen.

Aceste suplimente sînt publicate în ziare de afaceri străine, de renume, şi prezintă în special industria exportatoare austriacă şi eficienţa ei. Istoria, cultura şi atracţiile turistice completează de cele mai multe ori conţinutul lor.

De obicei, pentru data publicării suplimentului se alege un eveniment important referitor la Austria (o vizită de stat, o misiune economică, un tîrg internaţional cu o participare austriacă puternică).

Pînă acum au fost publicate 182 de suplimente despre Austria în circa 40 de ţări din toată lumea.

INTERNATIONAL PRESS DOCUMENTATIONS

International Press Documentations este un nou departament al lui Internationale Sonderbeilagen, înfiinţat acum cîţiva ani pentru extinderea ariei de cuprindere a suplimentelor economice şi care acţionează prin intermediul filialelor din München şi Budapesta, precum şi al unor parteneri din Varşovia, Moscova, Limassol, Johannesburg, Buenos-Aires etc.

Suplimente economice dedicate Germaniei şi apărute în Rusia, dedicate Poloniei şi apărute în Israel, dedicate Ungariei şi apărute în Japonia şi Coreea, au fost coordonate toate de Biroul central din Viena.

Internationale Sonderbeilagen Skala GmbH & Co. KG
A–1015 Wien I. Postfach 157
Parkring 12a / Gartenbaupromenade 2
Telefon: 43-1-513 32 53 sau 43-1-513 32 54, 43-1-514 14/304, 305
Telefax: 43-1-513 47 87 ● Telex: 135060 isb a sau 114110 dpres a

Suplimentul **Grüs Gott Austria** v-a fost oferit de GEORGE ARION şi MIHAI SĂNDOIU. Secretariat tehnic – Adrian Petrescu. Machetare computerizată Bogdan Vlad. Corectură – Angela Ştefănescu, Smaranda Petrea, Maria Bărbulescu, Simona Simzianu, Pompiliu Dumitrescu. Consultant tehnic – Mircea Mitrea. Paginaţie – Rodica Calciu, Ion Stăncescu. Linotip – Dumitru Voicu.

Mulţumim şi pe această cale tuturor celor care ne-au ajutat la realizarea suplimentului – în special domnului ambasador Constantin Georgescu, doamnei Grete Tartler – consilier cultural, Gheorghe Bivol – consilier economic, precum şi prietenilor austrieci Dr. Verena Hofstätter, Christian Zeitz, Paul Fischer, Leo Bursky.

im în paradis

lui Gheorghe Marin este cu atît bine. Iar dacă mama sa face con- litatea la Dămăroaia, este şi mai :. Aşa se laudă domnul vînzător şi curajul să strige cît mai tare că rită acestor relaţii înalte nu-i este nă de nimeni şi de nimic. Deci, în p ce bişniţarii îşi iau cîte 10—15 elii, cei singuri şi slabi rămîn bă- din buze. Şi le cumpără cu 1 000 lei. Corupţia înfloreşte, goana după i se-nteţeşte. Iţele se-ncurcă întot- una de sus în jos. Adică de la Dă- oaia la centru. Pe fondul lipsei te de gaz, o criză amplificată la ni- naţional, s-a creat cercul vicios pe urma căruia s-au transformat personalităţi vînzătorii, şoferii, con- lii şi o mică parte a poliţiei. Aceş- formează o lume separată, puter- şi dezgustătoare. Datorită lor vio- a este tot mai acută. „Joi, 8 oc- brie, ne spune dna Florica Drago- escu, soţul şi băiatul meu s-au luat ceartă cu bişniţarii din cauza bute- r. Ţiganii au scos cuţitele şi i-au njurat. Nimeni nu s-a băgat de ă. Şi tot de frică n-a anunţat po- . I-au bătut pe amîndoi pînă n-au ştiut de ei. Acum sînt desfiguraţi scuipă sînge". Acesta este, totuşi. caz fericit pentru că n-a murit ni- i. Vînzătorul de la aprozar, un oarecare Marin, participant activ la evenimentul de pe 8 octombrie îşi vinde, în continuare, cartofii. Probabil că, în buzunarul său străluceşte şi lama cuţitului. Iar un altul, Bălăşan, face bişniţă la colţul străzii. Cei doi scuipă sînge şi aleargă pe la medici. Poate se vor însănătoşi, poate vor rămîne cu sechele pentru toată viaţa. Şi asta, incredibil, pentru o butelie. Care nu costă decît 150 de lei. Probabil ar costa mult mai puţin dacă oamenilor li s-ar trezi conştiinţele. „Dacă nu se poate altfel, dacă nu putem trăi civilizat, spune dna Victoria Suler, preferăm ca buteliile să se pună pe cartelă, să fim siguri că o să le avem o dată la două săptămîni. Şi asta fără sînge şi fără atîta timp pierdut"...

Aflăm, după cîteva zile de la vizita noastră la Centrul de la „Iacob Andrei", că nu s-au pus buteliile pe cartelă, dar şoferii le aduc la ora 10 dimineaţa, nu la 10 noaptea, că toţi oamenii reuşesc să le schimbe, şi că sute de locuitori se roagă pentru sănătatea redactorilor de la „Flacăra" întrucît a intervenit această schimbare bruscă în viaţa lor. Aşadar, se poate şi mai bine, se poate trăi şi curat. Important este ca situaţia să dureze şi să se extindă.

MARIA TIMUC

E BANI

kilometri

n palmă. De mic mergeam cu tata uam ţigări, băutură, să le vindem . Mai treceam pe cîţiva graniţa... ı bani ! Acum au toţi paşapoarte, bişniţa nu mai rentează, c-o fac a mulţi. Am stat un timp pe liber, ı se zice. Bine c-am pus ceva bani tru zile negre. Ştii, nu-mi place să duiesc ! Dacă nu apărea războiul civil şi apoi embargoul... Sîrbii au nevoie de benzină şi plătesc bine pentru ea, dacă te tocmeşti şi mai ales dacă nu mai e nimeni cu benzină, poţi lua 2 DM/litru. Dacia mea are rezervor dublu. Fă socoteala : 80 x 2x300. Sînt 48 000 lei pe zi. Cine dracu e nebun să se bage-n fabrică cu cinşpe mii pe lună şi cu frica în sîn de şomaj? De bine, de rău, tot fac 20 de drumuri pe lună".

Chiril Stoicovici (Pancevo), a muncit 4 ani în Germania. De acolo s-a întors cu un camion de 5,5 t. Vroia să lucreze cu el la o firmă de construcţii, dar a venit războiul !

„Cine dracu', zice el, mai construieşte pe vremurile astea ? Dacă nu mă apucam să bat graniţa după benzină, cred că o luam iar spre Germania. Acu' nu mai rentează. Banul e aci. trebuie doar să-l iei !

Noi, în Iugoslavia, nu prea avem benzină. iar cînd aduce la benzinării se vinde repede cu 10 DM/litru. Din România vin mereu şoferi care au prea multă benzină. mulţi o descarcă în canistrele mele şi eu le dau 2 DM/litru. Este un preţ foarte bun. Cine îi dă în ţară atîţia bani? Cînd umplu camionul mă îndrept spre casă. Scap repede de încărcătură. ba să fiu sincer nu pot acoperi cererea. Sînt unii care vor să-mi cumpere toată benzina (90 de canistre a 50 l) dar de obicei clienţii mei cumpără cîte 3 canistre pe săptămînă.

Chiar dacă aici războiul nu se simte decît prin unele lipsuri, cu atîta benzină în spate mă simt de parcă aş fi pe front. Oricînd pot zbura spre cer cu tot cu camion...

Auzi băiete, cu banii care îi strîng o să construiesc în zonele bombardate. Aia afacere !".

De la ROMPETROL, Centrala PECO, am fost informaţi că pentru judeţul Timiş repartiţia de benzină ar fi mai mult decît suficientă, dar dacă aceasta nu ajunge problema nu este decît a Direcţiei Generale a Vămilor din România. Cu alte cuvinte, ce fac vameşii ? Cum pot să treacă prin vamă maşinile celor doi bişniţari ?

CRISTIAN GACHE

---

ste cu văduva fratelui său, ventat autoerotismul. Să ştii ta că eu practic onania de le 15 ani şi mă simt foarte ni trebuie nici o femeie. n masturbat prima dată e- în anul întîi la şcoala pro- i mi-am închipuit că făceam u profesoara de desen teh- ra nemaipomenit de frumoa- e să-ţi spun că am trăit a- senzaţii de domeniul vo- upă ce am terminat armata ut o studentă foarte drăgă- imul dialog intim cu ea am ă masturbeze, iar fata a în- lîngă în hohote. Pe parcurs it-o. Făceam această opera- c. Cu timpul, ea a devenit foarte înrăită. Nu am mai ani de zile. Fratele meu tic onania şi mă dezaprobă, ii franc în faţă că sînt un ic şi că ar trebui să fiu in- urgenţă. Dar nu-i adevărat, oarte bine aşa şi sînt în aţ e mele mintale. Aşa cum i homosexualii s-au consti- iaţii legale şi noi, onaniştii, facem o asemenea figură". nentarii, nu-i aşa ?

ION CEACIRU

SOCIAL

Mare scandal la Poiana Mare

● De la Poiana Mare, **comună în judeţul Dolj cu 20 000 de locuitori, am fost sesizaţi de un grup de 40 de oameni că primarul** Sterie Smădoi **face abuzuri în aplicarea Legii fondului funciar, că refuză să discute cu oamenii, că se poartă ca un vechil. Ne-am deplasat în comuna doljeană şi-am aflat, fără prea multă dificultate, despre ce este vorba.**

Primarul sfidează prefectul şi pe primul ministru

Dl. Sterie Smădoi a cîştigat alegerile din februarie promiţînd oamenilor că le va da înapoi pădurile. A fost crezut pentru că, de meserie, dumnealui e tehnician silvic. Dar de la instalarea la primărie şi pînă acum dl. Smădoi a aplicat Legea fondului funciar doar după bunul său plac. În acest sens, au şi scris cîteva ziare. Nu l-a putut aduce la ordine — conform „României libere" — nici prefectul judeţului, argumentînd că dumnealui, primarul de la Poiana Mare, a fost ales, nu doar numit, precum prefectul. Apoi, nici pînă acum, comisia de aplicare a Legii fondului funciar condusă de dl. primar n-a repartizat toate suprafeţele arabile oamenilor şi asociaţiilor şi de aceea nimeni nu ştie unde să are. Doi tractorişti îmi spun că motorina subvenţionată de guvern e stocată, iar tractoarele stau, deşi sînt de arat nu mai puţin de 2 500 de hectare. Dar primarul — fiind ales — ignoră pînă şi pe primul ministru, care a dispus să nu se repete situaţia din anul agricol precedent, în acest sens premierul luînd şi măsuri concrete. Deşi între Craiova şi Calafat se poate observa că arăturile sînt încheiate, la Poiana Mare abia dacă au început. La primărie au sosit şi titlurile de proprietate, dar împărţirea lor e... staţionară ! Şi nici nu se arată vreun semn că ar începe prea curînd.

Criteriile de împărţire a pădurii se schimbă din 15 în 15 hectare

Dar să vedem cum se face împărţirea pădurilor. Inspectoratul silvic judeţean a repartizat comunei 853 hectare de pădure, care să fie înapoiate foştilor proprietari conform Legii fondului funciar. Şefii comisiei au negociat care este partea de pădure pe care s-o ia, apoi au clasificat-o — „aşa, după ochi" — în două categorii calitative. Şi au hotărît că ar fi 85% de categoria întîi şi 15% de categoria a doua. A început împărţirea pe străzi, în ordinea, zice-se, a tragerii la sorţi. După ce s-au împărţit vreo 15 hectare, respectînd această proporţie, comisia a hotărît că, de fapt, doar 75% ar fi de categoria întîi.. S-au mai împărţit vreo 15 hectare, fiecare luînd 75% pădure de categoria întîi şi 25% de categoria a doua. În sfîrşit, s-a ajuns la concluzia că pădurea e jumătate bună şi jumătate proastă. Şi-a continuat împărţirea după acest nou criteriu. După ce — să reţinem — în vechea evaluare îşi luaseră pădurea vreo 70 de oameni, printre care şi dl. Vasile Tornea, fostul primar. Echitate originală !

Pînă la jumătatea lui septembrie, au fost împărţite aproape 500 de hectare. Aici începe împotmolirea. Locuitorilor de pe Strada Gării li se oferă o parcelă de pădure la categoria întîi mult mai proastă decît cea repartizată altora pînă acum la categoria a doua. Oamenii, normal, refuză s-o ia. Dl. primar a fost sesizat, dar deşi este în meserie — cum spuneam — refuză să meargă în pădure şi să arbitreze conflictul.

După ce am discutat cu aproape toţi cei 40 de semnatari ai sesizării, l-am căutat pe primar. Dar cum dumnealui în acea zi nu era în comună, am vorbit cu fostul primar şi cu dl. **Gheorghe Picu**, viceprimarul. Aceştia m-au asigurat că n-au făcut nici un fel de discriminare şi că cei de pe Strada Gării trebuie să-şi ia parcela pentru că aceea vine la rînd. E adevărat că-i compătimeşte că sînt ghinionişti. L-am întrebat dacă cei care au intrat în posesia pădurii au tăiat lemne. Viceprimarul recunoaşte că... s-a mai tăiat cîte un copac. A doua zi, am văzut însă munţi de lemne pe la porţi. Sînt mii de metri cubi de lemne tăiate : şi mai groase, dar şi subţiri. Legea interzice tăierea arborilor fără aprobarea Inspectoratului silvic judeţean, care şi hotărăşte ce arbore trebuie tăiat şi care nu. Iar de la Inspectoratul judeţean Dolj am aflat că, de la Poiana Mare, nu s-a cerut nici măcar o singură aprobare de tăiere. Cazul e deja de competenţa Procuraturii. Pe care primăria n-a sesizat-o pînă acum, deşi îi intră în atribuţii.

Am văzut apoi şi pădurea. Discriminarea este evidentă. Nu trebuie să fii neapărat specialist pentru a-ţi da seama. Deocamdată, cei 40 au făcut contestaţie la comisia judeţeană de la prefectură. Ei se află, însă, după cum mi-am dat seama, aproape de capătul răbdării. O revoltă cu rezultate imprevizibile pare oricînd posibilă.

RADU OPRIŞAN

Ce nu a reuşit Ceauşescu în Cimitirul „Sf. Vineri" vor reuşi succesorii lui ?

Mă adresez dumneavoastră cu toată încrederea că veţi face tot ce e omeneşte posibil pentru a curma abuzurile şi corupţia, care au atins şi locuri care, pînă mai ieri impuneau respect şi teamă, atît faţă de legiuitori, cît şi faţă de Dumnezeu.

Pe scurt, despre ce este vorba. La începutul lunii iunie a.c. am fost la Bucureşti şi am făcut o vizită la Cimitirul „Sfînta Vineri", de pe Calea Griviţei. Am fost la mormîntul părinţilor mei. Aleea care permitea accesul la mormîntul părinţilor mei avea lăţimea de 1 m şi asigura accesul la două rînduri de morminte, de-o parte şi de alta. Ei, bine, pe această alee, lată de 1 m, au fost confecţionate morminte, care ocupă aleea de trecere pe toată lungimea ei. Au fost amplasate deja cinci cavouri, iar partea de la suprafaţă a unor cavouri împiedică efectiv accesul la vechile morminte. Ori, nu e frumos şi nu e omeneşte şi nici creştineşte nu este să traversezi peste morminte. Iar dacă nenorocul te duce în pragul să trebuiască să înmormîntezi pe cineva, nu mai ai loc defel.

Nu ştiu cine şi cum a concesionat aceste locuri de veci, dacă s-a făcut în temei legal ori nu ! Vă scriu pentru a face publică această stare de fapt. Mormîntul părinţilor mei este plasat pe a doua alee din dreapta, după ce intri pe poarta principală din Calea Griviţei. Ceauşescu a vrut să-l distrugă cu buldozerele (Cimitirul „Sf. Vineri"), iar urmaşii lui au ales altă cale : l-au dat pe mîna escrocilor, care din lăcomie, îl vor face de nefolosit şi de nerecunoscut ! Vor transforma unul dintre cele mai vechi cimitire ale Capitalei — într-un maidan. Deja e plin de pămînt şi moloz, de alte resturi. Îmi pun toată speranţa că dînd publicităţii această scrisoare, măcar se vor curma aceste prejudicii aduse unuia dintre cele mai reprezentative lăcaşuri de veci din Bucureşti.

FLORICA MINCU,
Calea Poienii nr. 29,

DIALOG

Cadavrele de la Căciulați

Ne scrie domnul Nicolae Pantazi

Stimate domnule redactor șef,

Pentru profesionalismul cinstit al doamnei Maria Timuc, care a făcut să apară în revista dv. nr. 35 articolul intitulat „Cadavrele de la Palatul Ghica", mă simt obligat moralmente să dau explicația adevărată, care va pune în lumină pățania mea cu lucrătorii de la FRE. Buftea.

Mă numesc **Pantazi Nicolae Călin**, locuiesc în satul **Căciulați**, jud. Ilfov, în aceeași casă cu tatăl meu, Pantazi S. Alexandru, actualmente pensionar, fost deținut politic și care în momentul de față este delegat special din partea AFDPR pe lîngă procuratură să elucideze adevărul cu groapa comună — subiect de presă în repetate rînduri.

Dovada samavolniciilor cu care s-a „lucrat" și cu care se lucrează e că tatăl meu a primit, mult înainte de întîmplare, trei telefoane de amenințare, la ore tîrzii, voci necunoscute, care se legau de ultimele lui preocupări. Mai precis, lucrătorii FRE, înainte de-a executa debranșarea, erau bine informați de activitatea tatălui meu.

Minora Rosana Mara a fost chestionată de doamna Cristea Elena cu ce se ocupă bunicul, (știa) cunoștea că avem un cîine rău și unde lucrez, ce amestec am eu cu „oasele" de la Palat!

După aceasta a urmat descinderea gen percheziție; au făcut o răscoleală în toată casa, cu covoare ridicate, ușile la șifonier deschise, lucruri date la o parte, scrinul tatălui meu deschis și controlat etc. Mai rușinos, pe șifonierul de lîngă contoar a fost o sumă de bani care a dispărut. Menționez că toată percheziția n-a fost făcută în prezența mea, tot acest abuz flagrant nu are acoperire!

După ce am sesizat dispariția banilor, am reclamat la poliția locală, cerînd anchetarea cazului și a abuzului violării de domiciliu.

După apariția revistei, cu articolul semnat de doamna Maria Timuc, m-am pomenit la serviciu în ziua de 14 septembrie 1992 cu vizita a două persoane, reprezentînd FRE Buftea, și anume dl. Soare și dl. Ciulin, de la FRE București, care, după introduceri elegante și-au cerut scuze, pe motivul că poate s-a comis o greșeală din partea lucrătorilor FREB și că ar fi bine să rezolvăm totul pe cale pașnică.

Propunerea a fost ca eu să plătesc suma de 20 700 lei, sumă reprezentînd deteriorarea instalației, dar cu rugămintea să dau o declarație de dezmințire la revista „Flacăra", urmînd să mă prezint la Buftea pentru rebranșarea la rețea.

M-am prezentat la data fixată și am cerut procesele verbale de constatare. Cu mare greutate m-au lăsat să citesc și mi-am dat seama că procesele verbale erau o „plăpumioară" făcută de doamna Cristea Elena — nu corespund deloc cu realitatea — cum că eu am refuzat să semnez procesul verbal. Adevărul e că nici nu mi l-au dat să-l văd, nici atunci și nici cînd au venit să mă debranșeze. Flagrant e că s-a repetat întrebarea „Ce face bunicul tău? Cine plătește pe ăia să dezgroape oasele din parc?", cuvinte care au fost adresate în poartă nepotului meu atunci cînd au venit să mă lege la rețea. Ce interes avea lucrătorul de la FREB să știe asta? Chiar toată această tevatură să fie lipsită de substrat?

Unde mai punem că mai acum cîteva zile șeful de post de la Moara Vlăsiei — Căciulați a primit prin poștă, de la doamna Elena Cristea, o reclamație că prin anul 1991 a venit acasă în control, iar un bătrîn în vîrstă de 80 de ani s-ar fi opus vizitei oficiului FREB. În curtea noastră nu există o asemenea persoană; proprietarul respectiv e tatăl meu, Alexandru Pantazi, în vîrstă de 61 de ani și drept să vă spun nu arată așa de trecut.

O altă gafă a „domnilor": toate demersurile și procesele verbale au fost făcute pe numele răposatului meu bunic mort de 14 ani fundamentarea oficială juridică fiind falsă, oprind cursul oricăror speculații.

Nu retractez nimic din ce am spus și rămîn alături de gestul unui gazetar ca doamna Maria Timuc, care n-a făcut altceva decît să pună în lumină „ocupațiile marginale" ale unor lucrători „influențați" de oamenii de bine ai zilelor noastre.

Îndrăznesc să cred că totuși sînteți în asentimentul unui om lipsit de apărare în fața puterii și vă mulțumesc.

O scrisoare pentru Procuratură și Poliție

Domnule redactor șef,

Vrem să vă aducem la cunoștință următoarele fapte mai deosebite din satul nostru **Frătăuții-Vechi**, județul Suceava. La data de 7.03.1992, moare în mod suspect numita **Isopescu Răduța**, de 49 de ani, din satul Frătăuții-Vechi; și anume, la data de mai sus are loc logodna nepotului său, Hrenciuc Constantin, în casa bătrînească a moartei, dar care nu mai era locuită de nimeni; aici are loc petrecerea logodnei. Vrem să vă spunem că între moarta Isopescu și soțul său, **Isopescu Gheorghe**, nu erau relații de căsnicie obișnuite, adică el avea altă femeie și din această cauză se purta urît cu soția, o bătea, o lega în lanțuri, o scotea iarna goală în zăpadă.

Pe data de 6.03.1992, soțul o bate pe Isopescu Răduța foarte tare, dar totuși vine și ea la cununia nepotului. După terminarea petrecerii, Isopescu Răduța este încuiată în casă în viață fiind și toți pleacă la casele lor. La o bucată de noapte este găsită de sora sa în stare de comă (spume la gură), este anunțat soțul, dispensarul medical și postul de poliție. Moartea este dusă la casa ei, fără a fi anunțate organele de procuratură și criminalistică. Dispensarul sanitar Frătăuți nu vrea să elibereze certificatul de deces, din cauză că moartea este suspectă și, în același timp, cînd moarta este spălată se văd multe vînătăi, plus o mînă ruptă. Atunci Isopescu Gheorghe, cu ajutorul lui Filimon Radu din orașul Rădăuți, care lucrează la restaurante, reușește să cumpere pe un doctor din Rădăuți, care, pentru bani mulți și benzină (martoră e o vecină care vede pe ascuns totul și anume Vătămanu Vica), fără să o cunoască și să o taie pe moartă, îi dă certificat soțului pentru înmormîntare.

O astfel de scrisoare a fost trimisă la revista **Poliția Română**, care la data de 21 iulie 1992 răspunde că scrisoarea fost trimisă la Poliția din Suceava pentru cercetări. Este adevărat, au fost chemați cîțiva martori, dar nu toți, ca de exemplu Vatamanu Vica, Vancea Maria (lucrează la spitalul din Rădăuți), femeile care au spălat-o. Se pare că vor să mușamalizeze... să mîlească o treabă foarte urîtă, de aceea venim cu rugămintea mare la dv. ca prin ziarul dumneavoastră să interveniți la Poliția Județeană Suceava, ca ancheta să se continue, pentru a se face dreptate în satul nostru. Răspunsul din „Poliția Română" din 2 iulie 1992 este dat la numele de Filimon Vasile din satul Frătăuții-Vechi, pentru că ziarul dv. este cu dreptatea și cinstea și sîntem siguri că ne veți răspunde despre această anchetă în revista Flacăra.

Un grup de săteni care vă citesc și vă iubesc.
Dumnezeu să vă ajute!

N. red.: Sperăm ca acest semnal privind o moarte suspectă să ajungă la Procuratura județului Suceava și la Inspectoratul General al Poliției, iar concluziile anchetelor respective să ajungă la redacția noastră, pentru a fi comunicate cititorilor, ca o dovadă că aceste două instituții își fac datoria, apărînd viața omului, legea și dreptatea.

Dreptul la replică

Ca urmare a articolului „Comuniștii au furat, ei s-au instalat: Unde locuiesc elefanții" (în cuprinsul căruia prezentăm locuințele trecute și prezente ale unor foști nomenclaturiști) primim din partea domnului Dinu Săraru următoarea precizare întocmită de Societatea Comercială „Cotroceni" S.A.:

Către,
Dinu Săraru
Str. Dr. Obedenaru nr. 27, sector 5

Urmare cererii dv. înregistrată sub nr. 2338/1992 vă comunicăm următoarele:

Locuința ocupată de dv. — începînd din iunie 1989 — în Str. Dr. Obedenaru nr. 27, sector 5, compusă din trei camere, bucătărie, hol de trecere — pentru 3 persoane, este administrată de Societatea comercială „Cotroceni" S.A. și nu a fost niciodată locuință de serviciu.

DIRECTOR COORDONATOR,
ing. V. Forăscu

ȘEF SERV. FOND LOCATIV,
N. Papari

ȚIGANII DIN STRIMINOASA

VOR OBȚINE MOARA IZVORENILOR?

Sărmana toamnă a poposit și pe meleagurile vîlcene: recoltele par a fi acceptabile deși seceta ne-a bîntuit și pe noi, ba prin vară am avut parte, în unele locuri și de o grindină zdravănă. Oamenii gospodari care au întors pămîntul ăsta pe toate fețele de-a lungul anilor, și care îi cunosc toate dedesubturile, au reușit și de data asta, cu trudă și sudoare, să facă treabă bună, folosind, însă, pe multe locuri metode empirice.

La prima vedere toate bune și frumoase, dar țăranii din partea noastră au și niște OF-uri. Cam multe, e drept:

— încă nu s-a definitivat acel „certificat de împroprietărire" așa că omul nu știe exact cît pămînt are, unde are, cu cine se învecinează, nu are o schiță și un act oficial la mînă așa cum ar trebui să fie. Din această cauză sînt multe certuri, multe neînțelegeri. Au apărut ura, dușmănia, setea de răzbunare.

— mai marii primăriei, ca să fie liniștiți și să pară că sînt băieți de treabă, au spus țăranilor în felul următor: „Oameni buni, mergeți și luați-vă pămînturile strămoșești, pe unde știți că le-ați avut odinioară, descurcați-vă cum vreți și cum credeți de cuviință, noi nu putem nimic mai mult...". Las această frază să o judece orice om de bună cuviință. Cum adică să dai semnal „verde" să facă cine ce vrea, cum vrea, cît vrea?! Păi oameni buni, stimați domni de la Primărie, ce hram purtați dvs., pe cine reprezentați și în numele cui și pentru ce vă luați salariile dacă ne lăsați așa să ne batem și să ne omorîm ca orbii? De ce nu vreți să fie ordine, disciplină, dreptate?

— mulți țărani au tot felul de fișiuțe de pămînt prin foarte multe locuri, și chiar prin alte comune, lucru ce face dificilă întreținerea recoltelor, costurile cresc enorm, și multe altele. Oare nu s-ar putea găsi o soluție de schimb cu un alt pămînt în apropierea satului de baștină?

— de zeci de ani podul care trece peste rîul Pesceana și care unește satul Popești de Izvorul este în stare de paragină. De-a lungul anilor s-au perindat pe la primăriile acestor sate mai mulți „funcționărași", dar nici unul n-a făcut nimic, mai ales cînd se putea face și prețurile erau mai acceptabile. Alții, la alegeri, au promis marea cu sarea și doar cu asta ne-am ales.

— de mai mulți ani, primăria comunei Crețeni arată jalnic. Toată tencuiala este dată jos, se simte nevoia de reparații capitale. După cum arată primăria poți să-ți dai seama cît de „bine" sînt conduse treburile obștii.

— în satul Izvorul, este o școală primară foarte veche. Aici au învățat multe generații de copii cele patru clase elementare. O dată cu construirea, la circa 100 de metri mai la vale, a altei școli, cea veche a fost lăsată în paragină. Pentru a desăvîrși acțiunea, primăria a închiriat localul școlii unor fabricanți de diluant care apoi au abandonat-o.

— cu ce drept și în numele cui, „dragă Primărie", vrei să vinzi țiganilor din Striminoasa, moara din satul Izvorul, care este viața noastră de zeci și zeci de ani? Pînă cînd toate acestea? Așteptăm răspuns.

VASILE ALEXANDRU,
satul Popești

CURIER JURIDIC

Dreptul de a produce obiecte de cult

Potrivit Legii nr. 103/1992, Biserica Ortodoxă Română și celelalte culte religioase au, în exclusivitate, dreptul de producere și valorificare a obiectelor și veșmintelor de cult, precum și de tipărire a cărților de cult, a celor teologice sau cu conținut bisericesc, necesare practicării cultului.

Prin „obiecte de cult" se înțeleg vasele liturgice, icoanele metalice sau litografiate, crucile, crucifixele, mobilierul bisericesc, cruciulițele și medalioanele cu imagini religioase specifice cultului, obiectele de colportaj religios și altele asemenea. Se asimilează obiectelor de cult și calendarele religioase, precum și produsele necesare exercitării activității de cult, cum ar fi tămîia și lumînările, cu excepția celor decorative și a celor pentru nunți și botezuri

Prin „veșminte de cult" se înțeleg și stofele și broderiile specifice, necesare realizării veșmintelor respective.

De asemenea, se asimilează obiectelor de cult tipăriturile de cult, manualele și cursurile teologice necesare desfășurării activității din instituțiile de învățămînt religios ale cultului respectiv.

Producerea sau valorificarea acestor bunuri de către alte persoane, fizice sau juridice, decît cultele religioase, se poate face numai cu autorizarea lor prealabilă, dată în condițiile stabilite de către fiecare cult în considerarea propriei sale exclusivități.

Ilustratele, pliantele, albumele de artă și filmele prezentînd lăcașuri de cult sau obiecte de artă bisericească, cu excepția celor care fac parte din patrimoniul cultural național, se pot realiza numai cu acordul cultului respectiv.

Încălcarea dispozițiilor de mai sus constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 100 000 lei la 500 000 lei.

Contravenția se constată și amenda se aplică de către organele de poliție, primarii sau organele de control ale Ministerului Economiei și Finanțelor.

Producerea și valorificarea obiectelor și produselor necesare activității de cult sînt scutite de impozitare.

CORNELIU OLTEANU

Recurs extraordinar la suferință

Asistența sanitară de stat devalorizează actul medical

Aceste declaratii au fost smulse cu forcepsul.
Numerosi doctori cinstiti se tem sa spuna adevarul.
Puterea se mai afla inca de partea celor ce resping competitia calitatii.

MEDICUL TRANSFORMAT ÎN LEFEGIU ARE TOATE TARELE FUNCȚIONARULUI DE STAT: INDOLENȚA, FUGA DE RĂSPUNDERE ȘI SEDUCȚIA CÎȘTIGULUI NECINSTIT

Dăm cuvîntul domnului dr. **Ladislau Elthes**, cunoscut hepatolog din Oradea și coproprietar al Societății medicale „Elcohep".

Etatizarea și colectivizarea medicinei au avut efecte din cele mai nefaste. Ele au făcut din medic lefegiu. Funcționarul de stat, constrîns la o leafă fixă, își face de cele mai multe ori munca de mîntuială. Iar acolo unde se cîștigă puțin și lipsește motivația profesională, înflorește corupția. În comunism, asistența medicală este gratuită numai pe hîrtie, deoarece orice pacient cunoaște regulile jocului: dacă vrei să fii tratat ca lumea, pregătește plicul cu bani.

Statul nu-l plătește pe medic în funcție de valoarea și pregătirea sa profesională. Valoarea și incompetența sînt retribuite în mod egal. Insul mediocru, leneș sau lipsit de har poate duce o viață comodă pînă la pensionare, iar practicianul dotat, inventiv, ambițios în tinerețe, va cădea treptat în brațele deznădejdii și indiferenței. Arondarea bolnavului la o anumită policlinică, ba chiar obligația de a consulta numai un anumit medic, îi dă bolnavului un sentiment de insecuritate. Găsirea medicului capabil devine în această situație o chestiune de hazard.

Este limpede că prin privatizarea serviciilor medicale, a medicinei în general, se va produce de îndată o drastică selecție calitativă. Competiția va opera departajări, cei buni vor ieși în față, cei slabi se vor trezi fără clientelă și vor abandona meseria. Prin libera opțiune a bolnavului, acesta va avea numai de cîștigat, el va fi întîmpinat cu solicitudine, cu zîmbetul pe buze, deontologia medicală va fi repusă în drepturi.

Nu e de mirare că se opun privatizării nu numai cadrele politice ale vechiului regim, ci și numeroși medici slab pregătiți, care-și văd periclitat cîștigul sigur și comod. Evident, este necesar să păstrăm sub tutela statului marile clinici, unde lucrează profesori cunoscuți și care beneficiază acolo de servicii de investigație de care, deocamdată, medicii privatizați nu dispun.

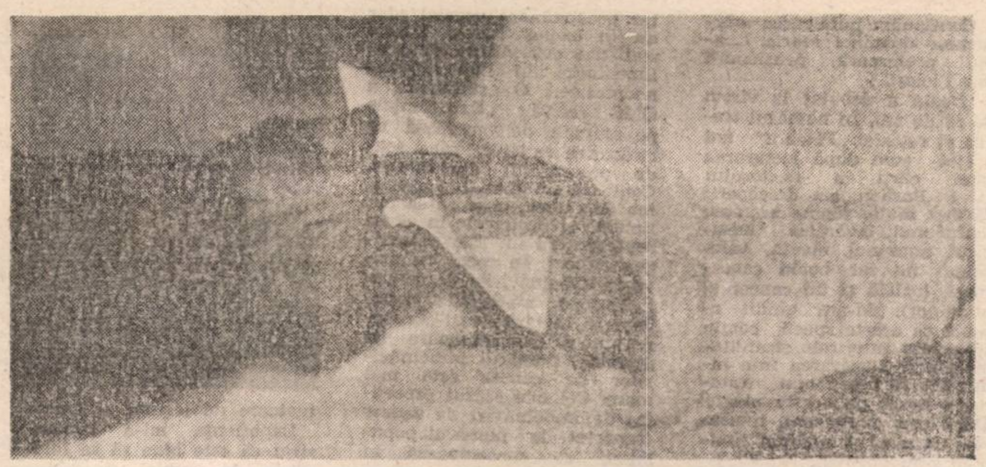

„În spital ești acoperit și «mălaiul» vine!"

— Pe Bulevardul Dacia, la numărul 102, a apărut o firmă: „Sanitaria S.R.L.". Ce înseamnă asta, domnule Ștefănescu?

— Intenția a fost de a face un dispensar policlinic cu mai multe secții, dar nu s-a putut obține spațiu. Aceste încăperi aparțin directorului societății noastre. Mai există două camere goale, am făcut cerere de extindere, dar ICRAL-ul nu ne-a aprobat. Așa încît ne-am limitat la un cabinet de bioenergie și unul de ginecologie, unde funcționează un medic primar chirurg — Spirea Roșca — și doi medici primari ginecologi — Vasile Toncescu și Octavian Ștefănescu.

— Cum merge treaba?

— Nu formidabil, dar merge. Astăzi am avut patru consultații.

— Și la spital e plin. De ce?

— Oamenii nu au încă practica medicinei liberalizate. Apoi, consideră că la spital este mai ieftin. Noi luăm 500 lei pe consultație, iar acolo e gratis.

— Așa să fie?

— În primul rînd, omul nu se poate duce la spital pentru consultație, ci la policlinică. Asta înseamnă coadă, înseamnă ciubuc. Teoretic, nu costă nimic, dar ca să intri mai repede și să se uite la tine, trebuie să dai, atît doctorului, cît și asistentei. Iar acolo, ești tratat cum ești tratat... de ce să ne ascundem după deget? „Hai, altul la rînd!" Ca să ajungi la spital, ai nevoie de trimitere de la policlinică, iar internarea se face, de multe ori, contra cost. Trebuie să dai doctorului, pentru că altfel ți se spune că nu sînt locuri. La cabinetul particular ești tratat corect, pentru că e vorba de prestigiul firmei și nimeni nu se gîndește la mai mulți bani decît prevede taxa consultației. E adevărat, noi nu putem face operații, nu avem încă multe aparate care ne-ar fi absolut necesare, cum ar fi un tomograf, dar, cînd e nevoie de o investigație mai serioasă, dăm trimiterea către spital. Ceea ce facem aici este chiuretajul și nu știe multă lume că este cea mai grea operație, pentru că lucrezi într-o cavitate oarbă. Ce te faci dacă i se întîmplă femeii ceva? Tocmai de aceea nici nu se înghesuie mulți la deschiderea cabinetelor particulare.

— Bine, dar femeii i se poate întîmpla ceva și dacă e operată în spital!

— Acolo e altceva: spitalul te acoperă întotdeauna! De aia e mai bine la policlinică și la spital: ai toată aparatura de investigație, locul e comod și „mălaiul" vine, cum se spune. Este, pînă la urmă, o chestiune de competență și de curaj.

— Există o luptă între medicii din rețeaua sanitară de stat și cei particulari?

— Categoric, da! De fapt, celor din rețeaua de stat nu le convine apariția acestor cabinete. Am să vă dau un exemplu: a apărut o decizie a Ministerului Sănătății și a Guvernului, în care se stipulează că medicii particulari au dreptul să dea certificate medicale. Doctorul Roșca, directorul nostru, s-a dus la minister să obțină aceste certificate. A fost trimis la Direcția Sanitară, iar de acolo la Spitalul Colentina. Directorul spitalului a sărit în sus: „Să dau certificate la particulari? Nici nu mă gîndesc!" „Dar este o lege!" „Nu mă interesează legea!" Și iar a început să umble doctorul Roșca pe la minister, pe la Direcția Sanitară, cu tot felul de adrese, pentru a obține aceste certificate. E doar un exemplu. Aș putea să vă mai spun cîtă tevatură a însemnat deschiderea cabinetului, cu doctorii de la „Sanepid", care tot veneau la două săptămîni, să mai constate ceva și de fiecare dată așteptau să fie „atenționați". Lanțul slăbiciunilor!

— Credeți că această opoziție vine chiar și de la nivel ministerial?

— Da! Ca probă: n-au fost în stare pînă acum să facă „Legea asigurărilor sociale", cum am avut pe vremuri. Spitalul „Cantacuzino" era spitalul asigurărilor sociale și mergea foarte bine. De ce nu se poate face și acum?

„În țara asta cel mai ieftin lucru e creierul de doctor"

De vreo doi ani, medicul primar oftalmolog Radu Jean, de la Spitalul clinic de oftalmologie din Capitală, se zbate pentru împlinirea visului tuturor medicilor competenți, curajoși și muncitori: deschiderea unui cabinet particular. L-am provocat la o discuție, pornind exact de la acest subiect.

„Sînt greutăți de neimaginat. În primul rînd, se pune **problema aparaturii.** Un biomicroscop — ca să dau un singur exemplu — nu poate fi adus decît din străinătate și acum doi ani a costat 5000 DM. Dar mai sînt și multe altele, pînă la „mărunțișuri", fără de care nu poți face o consultație corectă. Se pune, în al doilea rînd, **problema spațiului.** Eu, unul, nici măcar n-am încercat să mă duc pe la Primărie. Am căutat prin „Publicitate". Chiriile sînt fabuloase și, majoritatea, în valută. Taxele pentru deschiderea unei societăți costă între 150 și 200 de mii de lei. Din clipa în care am în[illegible]trat firma și pînă acum, cînd, în sfîrșit, am găsit un spațiu, au trecut 8 luni și am pierdut cam o jumătate de milion de lei! Este, apoi, **criza medicamentelor,** care va pune serioase piedici și în viitor. Nu știu cît de mulți pacienți îmi vor deschide ușa cabinetului, pentru că tratamentul ambulatoriu costă enorm. De fapt, aceeași situație, în ceea ce privește medicamentele, este și în spital. Sînt numai de import, se înțelege că nu le avem, iar bolnavul trebuie să și le procure singur. Șansa este farmacia privatizată, dar nici aici nu se găsesc. Este și asta o afacere, ca oricare alta, iar patronului nu-i convine să aducă o marfă scumpă (toate medicamentele necesare îngrijirii ochiului sînt scumpe). Instrumentarul e la limită, materialele de sutură se produc artizanal — pe banii bolnavului — așa încît s-ar putea ca într-o bună zi să nu mai putem opera. Îngrijirea postoperatorie e și ea grav afectată de lipsa medicamentelor. În România vor fi cei mai mulți orbi pe metrul pătrat. Iar în ceea ce-i privește pe medici, un lucru este cît se poate de adevărat: **în țara asta, cel mai ieftin lucru e creierul de doctor.** Este plătit cît un kilogram de tărîțe. Ar trebui ca, totuși, cineva să gîndească la toate astea!"

PRIVATIZAREA ESTE SINGURA SOLUȚIE PRIN CARE PRESTAȚIA MEDICALĂ AR FI REPUSĂ ÎN DREPTURILE CE I SE CUVIN, LA ADEVĂRATA SA VALOARE

Pagină realizată de
LIVIU TIMBUS
și LIANA TATOS

SĂNĂTATE

Pornind de la un raționament simplu,

Doamna Maria Lungu s-a vindecat de cancer (II)

Continuăm publicarea mărturiilor doamnei *Maria Lungu*, profesoară pensionară din Ploiești :

„Boala a debutat la vîrsta de 33 de ani. În numărul trecut al revistei „Flacăra“ am arătat cum după lecturarea unei cărți a doctorului C. I .Parhon, am descoperit că mai multe plante aromate (chimionul, levănțica, busuiocul, anasonul, menta, valeriana) nu fac boala canceroasă (există și un cancer al plantelor). M-am gîndit atunci că aceste specii conțin substanțe antivirale și antitumorale și disperarea m-a îndemnat să încep un tratament bazat pe aceste plante. După mai mulți ani, tumoarea anexială și nodulul tiroidian s-au dizolvat.

În timpul tratamentului am urmat un regim alimentar predominant vegetal (dar nu în exclusivitate). Datele statistice evidențiază rolul alimentației în îmbolnăvirile neoplazice. O statistică a OMS relevă : „Experiențele pe animale demonstrează că reducerea rației calorice scade procentajul de tumori. Contează nu numai cantitatea de calorii, ci și sursa lor, lipidele și proteinele în exces reprezentînd un risc cancerigen ridicat. În ceea ce privește îmbolnăvirile de cancer în Europa, statisticile dovedesc că în țările vest-europene, mari consumatoare de proteine, numărul îmbolnăvirilor de cancer este mai mare. Cel mai scăzut procentaj de îmbolnăviri de cancer (raportat la numărul populației) se consemnează în Bulgaria, țară recunoscută ca mare producătoare și consumatoare de legume și fructe.

Experiența mi-a demonstrat că este bine să se folosească, în paralel cu tratamentul indicat de medici, și cel pe care l-am folosit eu. Pentru că, iată, sînt în viață la 76 de ani.

În încheiere mai doresc să arăt că rezultatul experiențelor mele l-am făcut cunoscut unor cercetători și medici, înregistrîndu-l chiar și la OSIM. Mulți dintre acești specialiști au recunoscut importanța experimentului meu, însă studiul a fost respins ca fiind „lipsit de progres“. Oricum, stimați cititori, eu vă sfătuiesc să folosiți în caz de nevoie tratamentul meu, care. așa empiric cum se înfățișează, vă poate face bine, iar rău în nici un caz.

Reiau în rezumat indicațiile de tratament comunicate în articolul precedent :

Tratamentul este de lungă durată, de la cîteva luni la cîțiva ani, în funcție de gravitatea bolii. Se merge tot timpul astfel : 3 săptămîni tratament, 2 săptămîni pauză, 2 săptămîni tratament, 2 săptămîni pauză etc. pînă la vindecare.

Se ia zilnic timp de 3 săptămîni : un ceai de mentă (izmă) infuzie ; 1,5 g frunze de mentă (un pachețel) la 200 g apă clocotită, se acoperă vasul și se lasă vreme de 15 minute după care se strecoară și se îndulcește după gust. Se bea un ceai călduț dimineața sau seara la culcare. Între mese : o lingură de sirop de busuioc cu apă sau sifon. O pastilă de extraveral (pentru conținutul ei în valeriană).

Urmează o pauză de două săptămîni. De 4 ori pe an (din 3 în 3 luni) în cele două săptămîni de pauză se folosesc miejii de nuci sau dulceața de nuci verzi : 30 mieji de nucă, fracționat la mesele zilei. Între mese se ia o linguriță de sirop de busuioc cu apă și o pastilă de extraveral. Se pot înlocui miejii de nucă prin dulceață de nuci verzi (4—5 nuci verzi).

Pentru uz extern se folosește (numai pentru tumorile tiroidiene) tinctură de coji de nuci verzi și decoct de frunze de nuc. Tinctura se prepară din 100 g de nuci verzi, fărîmițate într-un litru de alcool. Se lasă la macerat 15 zile, apoi se strecoară. Se dă pe păr o dată pe lună. Decoctul se prepară din 100 g frunze de nuc în 3—4 litri apă care se pun la fiert 15 minute. Se amestecă decoctul cu apă rece și se dă cu el pe păr.

Ajut cu sfaturi pe oricine dorește. Mi se poate scrie la următoarea adresă : Aleea Prislop, nr. 8, bloc 15, ap. 14, et. I, Ploiești, Cartierul „9 Mai“ (lîngă Gara de Vest)“.

Un doctor unicat

O știre senzațională însoțește activitatea medicului Patrick Henry ce-și desfășoară activitatea în cabinetul minuscul al unui spital din Nanterre, localitate situată în regiunea pariziană. Neobișnuitul apare în momentul în care afli cine sînt pacienții doctorului : toți cei fără adăpost, năpăstuiții soartei, toți cloșarzii capitalei. Zilnic niște mașini speciale îi aduc cam cinci zeci de asemenea pacienți. „Făceam gărzi la spitalul din Nanterre — povestește el — și am văzut oameni într-o stare de nedescris. A fost terifiant. Atunci, în 1984, am hotărît să fondez un centru specializat, de utilitate publică".

Cei care vin la consultații rămîn cel puțin douăsprezece ore la spital, timp în care, după un duș obligatoriu, ei pot să se odihnească, li se servește o mîncare echilibrată, le sînt spălate hainele. În opt ani de practică, dr Henry a dat zeci de mii de consultații. Deși lucrează de multe ori chiar douăsprezece ore pe zi, pentru o leafă destul de modestă, dr. Patrick nu s-a gîndit niciodată să abandoneze acțiunea pe care a inițiat-o. Făcînd o comparație cu ceea ce se întîmplă la noi, ești tentat să spui să dr Patrick nu aparține lumii medicale.

(E. G.)

Ce este psihoterapia destinanalitică

Psihoterapia este actul prin care se încearcă modificarea tendințelor premorbide sau morbide ale unor persoane cu stări disfuncționale (de natură organică și/sau psihică), în tendințe optimiste, cu recîștigarea bucuriei de-a trăi.

Se cunosc peste 200 de tehnici psihoterapice, ce se adresează diferitelor tipuri de personalități, însă o tehnică psihoterapică universală ar putea fi considerată „psihoterapia destinanalitică“ întrucît nemulțumirile cauzate de un destin sub așteptări, sînt cele mai frecvente.

Acest tip de psihoterapie (destinanaliză individuală sau efectuată cu ajutorul unui expert relaxolog) urmărește eliminarea unor false complexe de eșec și/sau vinovăție, care acționează inconștient asupra comportamentului unor persoane. Tehnica acestui tip de psihoterapie are trei timpi :

— timpul I — investigarea succeselor din copilărie pînă în prezent ;

— timpul II — în funcție de aceste succese, programarea unor acțiuni viitoare ;

— timpul III — se desfășoară în paralel cu timpul II și constă în cultivarea unui hobby care să acționeze ca supapă de siguranță (psihologică), în caz de eșecuri.

Una din precizările care se impun este că neacordarea aspirațiilor cu posibilitățile individuale (psiho-intelectuale și materiale) conduce de cele mai multe ori la eșec. De asemenea, riscul prelungit (bazat pe unele succese mici, episodice, bazate pe noroc) este o altă cauză de eșec. După cum și unele mici eșecuri, nu trebuie să conducă la defetism și prudență excesivă.

Deci, trebuie aleasă o cale de mijloc, între riscul excesiv și prudența excesivă (care duce la abandonarea inițiativei). În concluzie, în rîndurile de mai sus, am făcut o expunere succintă a unei „tehnici existențiale optime“ care să permită o interpretare (analiză) cît mai corectă a destinului uman, a cărui evoluție poate fi ascendentă, liniară, descendentă sau oscilatorie (alternanță regulată sau neregulată a succeselor cu eșecurile).

dr. VISARION BITEA,
Policlinica Grand-Eforie-Nord

Cromatoterapia

Tratamente prin băi de lumină colorată

Între terapiile naturiste, complementare, care nu provoacă intoleranțe (homeopatia, acupunctura etc.), unii medici recomandă în anumite boli, ca tratament asociat, **cromatoterapia.**

Folosim uneori aceste expresii : „Ești galben la față“, „Văd viața în roz“, „Vezi totul în negru“, „Te-ai făcut verde de spaimă“ etc. Strînsa interdependență dintre culori și comportarea oamenilor, influența culorilor asupra modului de trai este astăzi archicunoscută, iar puterea culorilor asupra psihicului individului este utilizată pe scară largă, avînd aplicații în medicină. Unele culori au un efect calmant, în special albastrul deschis și verdele, și influențează pozitiv sistemul nervos. Descoperind acțiunea terapeutică a culorilor, și tehnica administrării lor, CROMATOTERAPIA (sau **terapia prin culori**), peste 300 de medici practică, în Franța, această metodă de tratament.

Președintele „Centrului de Studii și Cercetări asupra Energeticii și Culorilor“, psihiatrul **dr. Christian Agrapart,** autor al „Ghidului terapeutic al culorilor“, precizează : „Tratăm cu ajutorul razelor colorate (deci, nu direct, cu culorile), și ne interesează energia produsă de organism sub influența acestora, energie care poate fi canalizată și controlată la perfecțiune“.

Care sînt bolile ce pot fi tratate prin cromatoterapie ? Se remarcă rezultatele satisfăcătoare sau bune în reumatisme, în artrite sau artroze, în durerile oculare și de vecinătate, în durerile provocate în accidente rutiere sau traumatisme. Și-a mai dovedit eficacitatea în arsuri grave, în boli de piele dificil de tratat, ca eczemele și psoriazisul etc. Razele luminoase sînt folosite și în tratamentul unor tulburări psihice : insomnia, depresiunea nervoasă, teama etc. Tehnica se bazează pe un sistem simplu : o sursă de lumină traversează o fibră optică și filtre colorate. Tratamentul este inodor, se aplică doar cîteva minute și necesită aproximativ 20 minute de odihnă după fiecare ședință. Cromatoterapia, ca și homeopatia sau acupunctura, este o medicină globală care nu tratează numai simptomul, ci pe bolnav, în totalitatea sa. Ca orice tratament medical, este necesar și un diagnostic precis.

„Fiecare culoare e un prilej de emoție, dar cea mai frumoasă, cea mai intensă și cea mai fierbinte culoare ești tu"

Se folosește culoarea roșie în cazuri de artroze sau traumatisme ; portocaliu în reumatisme de origine inflamatorie ; verdele în cazul unor retenții de apă sau inflamații articulare ; albastrul în caz de deshidratare, epuizare sau depresiune nervoasă.

Fiecare rază colorată este aplicată 4 minute pe zona ce urmează a fi tratată. Medicul schimbă după aceea filtrul și expune aceeași zonă la acțiunea unei raze dintr-o culoare complementară, provocînd o reacție specifică organismului (de exemplu, după roșu, proiectează verde ; după portocaliu, albastru). În manifestări dureroase la nivelul umărului, se proiectează la început, pe locul dureros, o rază roșie, urmată de raze scurte verzi. Într-un lumbago acut, se proiectează o rază portocalie, urmată de raze scurte albăstrui. Frecvent, durerile sînt atenuate chiar de la prima ședință de cromatoterapie. Numărul tratamentelor variază în funcție de boala tratată și de reacția individului. În principiu, două-trei ședințe sînt suficiente pentru înlăturarea durerilor. Acțiunea razelor colorate se face simțită vreme îndelungată după o ședință, dovedind că nu proiecția razelor colorate antrenează o ameliorare, ci organismul reacționează, regăsindu-și echilibrul. Deci, cromatoterapia tratează mai întîi simptomul, durerea, apoi trece la ameliorarea „terenului“, amplifică, deci, capacitatea individului de a rezista la boli, întărindu-i energia. Cromatoterapia nu se opune medicinei tradiționale, dar ea se adaugă complementar altor recomandări terapeutice, mai ales cînd ele nu au rezultate satisfăcătoare, permițînd să se diminueze dozele de medicamente, limitînd efectele lor secundare.

Ne putem trata și singuri, la domiciliu, cu această tehnică a razelor luminoase. În cazul unor arsuri sau entorse ; ar fi suficient să posedăm lampa și filtrele speciale. După unii medici, aceste instrumente simple de tratament ar trebui să existe în orice casă, alături de obișnuita trusă de medicamente.

Dr. AUREL ROSIN

Lovitura de pedeapsă

Steaua, da. Dinamo, poate...

Adevărul e că în legătură cu șansele lui Dinamo, în fața lui Olympique Marseille, nu ne-am prea făcut iluzii, deși, în străfundul sufletului, ne gîndeam că, în urmă cu cîțiva ani, gruparea din Șoseaua Ștefan cel Mare îi eliminase chiar pe deținătorii trofeului suprem, respectiv S. V. Hamburger. Sigur că da, în acea vreme Dinamo era o echipă mult mai solidă, dar parcă și nemții erau ceva mai ceva decît francezii din Marsilia. Deci, deși datele problemei erau altele, prea mari iluzii nu ne făceam. Dar așa cum a început meciul, cu două mari ocazii irosite de Selimesy și Hanganu, eram gata să facem prinsoare că, pînă la urmă, Dinamo îl va învinge pe excelentul Barthez. Și așa ar fi fost normal, după cum a continuat jocul în care, la un moment dat, Dorinel Munteanu zburda pe lîngă masivii fundași ai oaspeților. Dacă în cele momente antrenorul Al. Moldovan ar fi ascultat de glasul tribunei și l-ar fi trimis în teren pe Nelson, credem că situația s-ar fi schimbat. Cînd a făcut-o, a făcut-o prea tîrziu, adică în clipa în care, după ce oaspeții au arătat cine sînt, iar dinamoviștii nu s-au lăsat cu nimic mai prejos, conturile erau deja încheiate. În loc să cîștige, fie și la limită, un meci pe care l-a dominat în prima parte a ambelor reprize, Dinamo a fost obligată să se mulțumească doar cu un meci nul, ceea ce îi diminuează substanțial șansele. Dar, incurabili optimiști, noi zicem că tot ar mai fi ceva de făcut, în meciul retur, pentru că, la urma-urmelor, mingea e rotundă și, cu un dram de noroc, un 1—1 ar fi nu doar o mare surpriză, ci și un rezultat posibil. Așadar, curaj, Dinamo, că tot nu mai e nimic de pierdut!

În celălalt meci, din Danemarca, unde Steaua a întîlnit pe Aarhus, în Cupa Cupelor, n-am prea văzut mare lucru. Sau, dacă vreți, am văzut, totuși, o echipă, a localnicilor, mult mai obișnuită să joace pe un teren cu un gazon imposibil, pe care mingea țopăia în fel și chip. Pînă să se dezmeticească ai noștri au și primit două goluri, unul dintr-o clară poziție de ofsaid. Militarii s-au străduit din răsputeri să înțeleagă ce fotbal joacă danezii, dar abia în repriza a doua au înțeles că toată șmecheria e să lași pasele scurte de-o parte, inclusiv tehnica, și să dai drumul la minge, cît mai lung cu putință, pe extreme. Așa au făcut și au reușit să reducă din handicap prin Vlădoiu. Dar arbitrul Aron Schmidhuber (Germania) le acordă oaspeților un penalty închipuit și danezii se văd din nou în avantaj de două goluri. Cel ce avea să stabilească un scor întrucîtva normal este Ilie Dumitrescu, 3—2 pentru Aarhus. O victorie de palmares pentru danezi, pentru că, la București, scorul nu va fi mai mic de 4—0! **(V.N.)**

Deocamdată, liniște și pace

Revenim, în fine, la oile noastre, respectiv la cele două divizii, despre ale căror meciuri n-am prea mai avut cînd să scriem. Din cauza spațiului, extrem de redus, dar și a meciurilor internaționale din care am ieșit destul de șifonați. Etapa a 11-a, așadar, consfințește o mai veche ierarhie atît în prima divizie unde Steaua și Dinamo s-au distanțat copios față de celelalte competitoare, cît și în cele două serii de A, unde Corvinul a pierdut două partide la rînd, una în deplasare, alta acasă, în fața UTA-ei, dar se menține, totuși, pe primul loc pentru că principalele sale urmăritoare, Jiul Petroșani și FC Maramureș au pierdut în deplasare. Mai mult ca sigur că în etapa cu numărul 12 Corvinul va ceda șefia clasamentului, șefie pe care o preluase cu autoritate. În cealaltă serie, Flacăra Moreni se menține de cîteva etape pe primul loc și n-ar fi de mirare dacă, peste alte cîteva etape, între fosta divizionară a fostei divizii A și celelalte pretendente se va căsca un hău irecuperabil. Cînd facem această afirmație avem în vedere faptul că Flacăra a pornit greu la drum, cu cîteva nescontate eșecuri peste care, iată, a avut puterea să treacă și să le atenueze urmările. Cît despre prima noastră divizie, n-ar fi mai nimic de remarcat, decît victoria la scor a reșițenilor, care și-au jucat, într-un anume fel, ultima carte, reintrînd în plutonul echipelor clasate de la locul 13 în jos, cu numai 8 și 7 puncte, CSM-ul acumulînd 6 puncte pînă în clipa de față. Mai mult decît atît, a făcut din nou schimb de locuri cu FC Selena Bacău, care a pierdut destul de greu în fața oltenilor de la Electroputere. Oricum, cele două „candidate sigure la retrogradare", așa cum ni se arătau ele acum cîteva etape, au mai prins ceva curaj și e tare greu să spunem că zarurile au fost deja aruncate în zona nisipurilor mișcătoare. La mijlocul clasamentului, așa cum ni se înfățișează el, gazdele și-au făcut norma celor două puncte, respectîndu-și atît locul, cît și firma. Din păcate, învins cu 1—0 la Sibiu, Rapidul a cedat locul 3 în favoarea bistrițenilor, Gloria cîștigînd fără drept de apel în fața universitarilor craioveni, pe teren propriu. Se așteaptă, desigur, replica Rapidului, care vrea musai să fie pe podium la finele turului, ceea ce ținînd cont de forma actuală a giuleștenilor, e perfect posibil. **VICTOR NIȚĂ** ■

DIVIZIA NAȚIONALĂ, etapa a 11-a

Electroputere — FC Selena Bacău 2—1, Dinamo — „U" Cluj 3—0, Sportul studențesc — FC Ploiești 4—2, CSM Reșița — Progresul București 4—0, Dacia Unirea Brăila — Steaua 1—3, „Poli" Timișoara — Oțelul Galați 1—0, Gloria Bistrița — Univ. Craiova 2—0, FC Farul — FC Brașov 3—0, FC Inter — Rapid 1—0 .

Pe primele locuri : Steaua 19 p., Dinamo 18, Gloria Bistrița 15, Rapid 14...

DIVIZIA A, etapa a 11-a

Seria 1 : Portul Constanța — Steaua Mizil 4—0, Flacăra Moreni — Faur București 2—1, Chimia Rm. Vîlcea — ASA Tg. Mureș 2—1, Foresta Fălticeni — FC Argeș 0—0, Gloria Buzău — Ceahlăul Piatra Neamț 4—1, Unirea Slobozia — Unirea Focșani 1—0, Gloria CFR Galați — CSM Suceava 2—1, Callatis Mangalia — Politehnica Iași 3—1, Autobuzul Buc. — CS Olt '90 5—0.

Pe primele locuri : Flacăra Moreni 14 p., Gloria Galați 13, Portul C-ța 13, Ceahlăul P. Neamț 13...

Seria a 2-a : Metalul Bocșa — CFR Timișoara 2—0, Corvinul Hunedoara — UTA 0—1, Unirea Alba Iulia — Metrom Brașov 1—1, ICIM Bv. — FC Maramureș 1—0, CFR Cluj — FC Bihor 1—1, Drobeta Tr. Severin — Olimpia Satu Mare 3—0, Jiul Craiova — Gloria Reșița 1—0, Metalurgistul Cugir — Tractorul Brașov 2—0, Armătura Zalău — Jiul Petroșani 1—0.

Pe primele locuri : Corvinul Hunedoara 14 p., Jiul Petroșani 14, ICIM Bv. 13, UTA 13...

Citește și dă mai departe!

Sorin Satmari
Sau...
Prea mare pentru un careu atît de mic

Cine va renunța la aproximativ două cutii de bere și va avea fericita inspirație să cumpere cartea lui Sorin Satmari despre celebrul Rică-Ricanu-Tamango, figură de legendă încă în viață a fotbalului românesc, nu va regreta. Nu va regreta pentru că în paginile acestei cărți ce se vrea și reușește a fi o excelentă relatare nu doar a vieții „celui mai nebun și frumos portar" din fotbalul nostru, ci povestea însăși a cîtorva din memorabilele meciuri din anii '65 — '75 ai Rapidului, inclusiv anul de grație în care giuleștenii au cucerit primul lor titlu, vor retrăi cu sufletul la gură ceea ce au văzut pe stadioanele noastre acum aproximativ 15—20 de ani. Dar vor intra, totodată, și în posesia unor destăinuiri pe care Răducanu le face pentru prima dată. Și o face în stilul său caracteristic, bășcălios, cu mult umor, fără pic de ranchiună, așa cum a fost el dintotdeauna și cum, firește, încă mai e. Cît despre meritele autorului, bun și fin cunoscător al personajului, inclusiv al fotbalului din acei ani, acestea sînt plusate de o inspirată construcție a volumului în cauză. Sorin Satmari optînd pentru ceea ce s-ar numi o carte monolog. Bineînțeles că ordonarea materialului și curățirea lui, pentru a-l face compatibil cu pretențiile unei cărți, îi aparțin în totalitate. A făcut-o cu știința unui excelent povestitor care dintr-o mie și una de șuete cu și despre Răducanu a extras ceea ce este mai insolit, mai plin de șarm, mai semnificativ. În consecință, o carte care-și merită locul în biblioteca oricărui iubitor de fotbal. Din păcate, după cum am auzit, tirajul este extrem de mic, motiv pentru care bănuim că volumul va fi citit precum manifestele de altădată, adică din mînă în mînă. Editorul, zicem noi, ar trebui să se gîndească deja la ediția a doua! **(V.N.)**.

Talente avem, box nu prea

Doi tineri antrenori, **Petre Mateescu** (Dinamo) și **Titi Tudor** (Prahova Ploiești) au alcătuit și, firește, însoțit echipa de box a României, cuprinzînd juniori aflați sub 16 ani, la prima ediție, experimentală, a unui campionat european desfășurat în Rossetto daglia Abruzzi (Italia). La capătul unor întreceri viu disputate și transmise în întregime de televiziunea italiană, de la care alte cîteva țări au preluat o serie de reportaje, tinerii boxeri români au cucerit 4 medalii de argint și două de bronz, clasîndu-se pe primul loc în clasamentul neoficial pe puncte. Sigur că da, cu totul altceva ar fi fost să putem spune că am cucerit și o medalie de aur, dar ni s-au opus, ca în atîtea alte rînduri, arbitrii și minunatele lor mașini de punctat anapoda. La categoria 71 de kg, rapidistul **Bogdan Mirea** și-a pus de două ori adversarul, un italian, la podea, în reprizele a doua și a treia, dar arbitrii sau mașinile lor au văzut un alt meci. Nu degeaba, desigur, televiziunea italiană a prezentat o veritabilă dezbatere de aproape 30 de minute asupra acestui meci și a deciziei finale. Un alt meci, în care ne-am prezentat onorabil, a fost cel susținut de dinamovistul **Napoleon Gheorghe** (ce nume trăznet, nu-i așa ?!), la categoria 60 kg. Boxerul român a întîlnit un englez, care englez, pînă la acest meci, se anunțase un serios pretendent la titlul de cel mai tehnic boxer al turneului, la concurență cu un ungur. Atîtea probleme i-a pus Napoleon al nostru, încît englezul a cîștigat titlul de campion, dar l-a pierdut pe celălalt. A fost, cu alte cuvinte, un meci frumos și echilibrat. Celelalte două „arginturi" au fost cucerite de „cocoșul" **Mihai Marcu** (Prahova Ploiești) și „greul" **Marin Stroie** (CFR Craiova). În fine, medaliile de bronz au fost adjudecate de **Marin Nica** (Prahova Ploiești), la 67 kg, și **Ion Ghimici** (SC Bacău), la 63,5 kg. De ce am acordat un atît de mare spațiu comportării juniorilor români în Italia?! Pentru că prea des am auzit vorbindu-se în ultima vreme că școala românească de box și-a dat duhul. Nu-i adevărat! Dar e foarte adevărat că, mai apoi, cînd să urce la categoria întîi de juniori, sau și mai apoi, cînd e să treacă la seniori, talentele se risipesc ca pleava în vînt. Oare de ce?! **(V.N.)**.

DE SUB PODUL GRANT

● **VICTORIE CLARĂ.** In partida cîștigată cu Dacia Unirea Brăila la un scor de forfait, Rapid a demonstrat o certă îmbunătățire a calității și organizării jocului. Desigur, la baza acestui reviriment se află o nouă mentalitate, mai aproape de profesionism, strîns legată de creșterea motivării și a dorinței de succes. ● **DACĂ AR FI CA LA HOCHEI.** Fănel Țîră nu a înscris, în schimb a fost coautor la toate cele trei goluri ale Rapidului. De altfel, el mai are două asemenea „reușite", la care trebuie să adăugăm cele 5 goluri marcate pînă acum. Deci, din cele 16 goluri ale formației sale, la 10 a contribuit direct. ● **JUCĂTORUL MECIULUI.** Astfel a fost decretat Fănel de către „Gazeta sporturilor" primind nota 8,5. Conform aceleiași publicații, el se află în echipa etapei, alături de Ungureanu, Chiriță și Caciureac. ● **CADOUL PENTRU ANIVERSARE.** Vasile Caciureac împlinea peste două zile 30 de ani și și-a luat „darul" singur prin cele două goluri înscrise cu multă siguranță. ● **DRĂGHICI REDIVIVUS.** Îmbucurătoare reintrarea lui Florică, al cărui aport s-a făcut simțit atît în partida de la Timișoara cît și în cea cu brăilenii. ● **TROFEUL PETSCHOVSCHI.** Cu nota 9 și o medie de 9,40, spectatorii giuleșteni se mențin în frunte. Deși întîlnirea a fost televizată circa 10 000 au ținut să-și încurajeze favoriții. ● **OMISIUNE REGRETABILĂ.** Pe lîngă cele 60 goluri din campionatele străine (prezentate în emisiunea TV marțea trecută pe programul II), telespectatorii au fost invitați să aleagă „cel mai frumos gol" și din competiția internă. Numai că secvențele din „Giulești" au lipsit ... ● **ALBA-NEAGRA LA FRF.** Am început să ne obișnuim cu deciziile controversate ale comisiilor FRF, dar nici chiar așa : CCN suspendă pe 4 etape terenul de pe malul Cibinului, iar Comisia de Apel reduce sancțiunea la jumătate. Să fie o întîmplare că în cel de-al patrulea joc pe teren neutru FC Inter ar fi întîlnit pe Rapid ? Oricum, trebuie curmată proliferarea actelor de indisciplină pe stadioanele noastre.

FANE RAPIDISTU ■

MAGAZIN

Ce-a fost, a fost. În prezent,

Jeanina Matei face carieră internațională

Publicațiile diasporei române din Canada, SUA, Germania sau Israel publică, în ultima vreme, mai multe știri despre „uitata" (poate pe nedrept !) noastră solistă de muzică ușoară **Jeanina Matei.** Și pentru că, totuși, orice s-ar zice, românii de oriunde în fața cărora concertează, continuă să o considere o bună și demnă mesageră a cîntecului din țara în care s-au născut și o primesc cu aceeași căldură, e nedrept să vedem altfel... o carieră artistică ! O carieră care, în pofida vicisitudinilor pricinuite cîndva de „moralitatea" dezabuzată a „mămicăi grijulii" (am numit-o, bănuiți, pe „odioasa" împușcată de Crăciun) a cutezat să reziste și se împlinește azi, veți afla în continuare, fără complexe...

Jeanina Matei colindă lumea. Cîntă mult și absolut ori de cîte ori e solicitată de un public românesc. Dacă îi ceri să-și aducă aproape, în minte, drumul parcurs îți va spune că **„la fiecare cotitură a acestui drum e înfipt cîte un cîntec"...** Avea doar 13 ani cînd, la Craiova, a apărut pentru prima oară într-un concert adevărat, cu formația „Soldățelul". Alături de Cornel Constantiniu și Nancy Brandes (vă amintiți? „Roșu și Negru"). Cele mai multe concerte, zice Jeanina, le-a avut în Italia. Pentru că publicul italian s-a arătat mai mult decît dispus s-o adopte total. Chiar atunci cînd, pe lîngă repertoriul românesc, interpretează melodii ale lui Fausto Leali sau ale Rafaellei Cara. Cîntecele nostalgice Jeanina le interpretează cu un zîmbet printre lacrimi, nici o disimulare, și publicul o înțelege. Sînt cîntece care-i amintesc de România, țara pe care n-a mai văzut-o, în ultimii opt ani, decît într-o scurtă vacanță. **„De aceea îmi pun tot dorul în cîntece și dragostea românilor în fața cărora concertez îmi mai alină acest dor".** Aripile melodiilor au purtat-o pe Jeanina Matei prin toată lumea, a participat la festivalurile europene (Sopot, Dresda, Berlin), il cîntă cu predilecție pe Cornel Fugaru, pe scenele sud-americane smulge ropote de aplauze dar și... premii deosebite. La San Juan în Porto Rico obține premiul special al juriului, iar în Chile, la Viña del Mar, la un mare festival inițiat și susținut de Julio Iglesias, cucerește Premiul presei și e declarată „Regina Festivalului" — **„o regină cu sceptru, cu coroană, cu toate onorurile cuvenite unei regine adevărate".**

Izbînzile Jeaninei Matei, după cum vedeți, continuă. Unda de tristețe din glasul ei e reflexul unei nostalgii copleșitoare și al unei dezamăgiri care se degajă din toate aceste cîntece, izvorîte din regrete și despărțiri. **„Nu-i un secret, nu mă ascund** — spune Jeanina — **dar, după ce pun la loc microfonul, după ce se sting și**

ultimele ecouri ale aplauzelor iar publicul se decide în fine să se despartă de mine, mă întorc la viața mea, la condiția mea, la toate problemele și frămîntările mele".

Ce mai face, totuși, Jeanina Matei ? E bine, mersi, are succese notabile, e în plină maturitate artistică dar are, firesc, și nostalgii. Mari nostalgii !

VIOREL TEODORESCU

Misionari în România

Uta Podus și Axel Stefak au în jur de 25 de ani. Ea este bibliotecară iar el, învățător. Sînt din Dresda, Germania, dar pentru aproximativ un an, adresa lor este comuna Viscri nr. 48, județul Brașov.

Uta și Axel fac parte dintr-una din organizațiile de ajutorare a României create după Revoluție și au făcut mai multe drumuri, însoțind coletele. Au observat — și asta ți-o spun mai pe ocolite cu ușoară jenă — că la casele de copii pe unde au ajuns, cei responsabili preferă să vii, să aduci și să pleci. Ei s-au decis să stea un an în România pentru a demonstra, atît prietenilor din Germania, cît și celor de la noi, că nu doar ajutorul material e important. Orfanii au nevoie și de afecțiune. Au strîns pe lîngă ei un număr de 15 copii, cu care se înțeleg perfect, învățînd unii de la alții cuvintele românești ori nemțești strict necesare, apelînd cîteodată la limbajul semnelor și întotdeauna la cel al sufletului. Prima lor experiență — reușită totală — a fost excursia din vară în Munții Retezat. Acum au început să pregătească pentru cei 15 copii sărbătoarea de Crăciun, iar pînă atunci petrec multe ore într-o cameră de jocuri și jucării, pe care au amenajat-o singuri și la care au cerut să aibă acces doar ei și copiii. Conducerea școlii a cedat, ceea ce pentru Uta și Axel reprezintă o mică victorie. Speră că în timpul pe care-l petrec în România să ajungă la un perfect „modus vivendi" nu doar cu copiii, ci și cu... învățătorii.

LIANA TATOS

În Franța se iese în stradă pentru... scaun!

Au făcut-o, de curînd, infirmierele. Ceea ce a determinat presa să le categorisească drept „nemulțumite mereu, mereu incontrolabile". În ultimii patru ani, cele 600 000 de infirmiere ale Franței au manifestat de trei ori pe stradă, protestînd împotriva condițiilor de muncă, ceea ce a dus la întocmirea și aplicarea a mai multor laborioase acorduri. Chestionată asupra ultimelor motive de protest, dr. Madeleine Estryn-Béhar, de la Asistența publică, a răspuns cît se poate de serios : „Scaunele ! Scaunele pot duce la multe boli ale spatelui, fără a uita starea de stress și deprimarea pe care ți-o dă ideea că nu poți să te așezi confortabil. Apoi, materiale mai bine concepute — cărucioare cu planuri mobile, instrucțiuni care pot fi citite de departe, dulapuri farmaceutice situate mai aproape de camerele bolnavilor. Astea toate nu cer decît un singur lucru : infirmierele să fie ascultate puțin mai mult !". Mă întreb ce-ar zice, ascultîndu-le, personalul nostru medical — și nu mă gîndesc doar la infirmiere ! **(L. T.).**

ÎNFIDELUL MICHAEL DOUGLAS TOTUȘI NU DIVORȚEAZĂ

La Hollywood (ca mai peste tot în lume) mica bîrfă, curiozitatea de-a afla cine cu cine mai „împarte perna" sînt alimentate din plin de trăsnăile lui Michael Douglas care ocupă sistematic pagina întîi a ziarelor de scandal. Lista iubirilor sale este la fel de lungă ca genericul unei coproducții internaționale. Printre cuceririle mai recente ale acestui super Casanova pot fi amintite Loredana Romita, o starletă italiană și Sabrina Guinness, moștenitoarea fabricanților de bere irlandezi.

De fiecare dată gurile rele au anunțat divorțul și de fiecare dată Michael Douglas a dat dezmințire, arătînd că Diandra Momelle Luker este și va rămîne soția sa.

„În acea epocă, mărturisește Michael, mi-am promis să nu mă căsătoresc decît o singură dată și așa să rămînă lucrurile". Este clar că pînă acum Michael este un om care-și respectă promisiunile în pofida tentațiilor care-l înconjoară.

ELENA GRECESCU

GENERALUL NORMAN SCHWARZKOPF MUNCEȘTE PENTRU A-ȘI ROTUNJI VENITURILE

Eroul Golfului a devenit o legendă al cărei preț este estimat, la ora actuală, cam la nivelul greutății personajului în aur. Și nu este un ușurel. Cel care a știut să dea o nouă strălucire flamurii înstelate și să-și scape concetățenii de „sindromul Vietnam", se pricepe să-și aurească și propriul cont bancar. **Generalul Schwarzkopf,** acum vajnic pensionar, temător de soarta pe care i-o rezervă viitorul, a strîns o mică avere scriindu-și memoriile.

Editorul său i-a înmînat un avans de 27 de milioane de franci pentru confidențele sale din perioada războiului. Mai mult, N.S. a prins gustul conferințelor. Cam una-două pe lună, cotizate la 270 000 de franci fiecare. Veniturile obținute de la firmele publicitare cărora le-a împrumutat augusta sa persoană îi servesc ca bani de buzunar.

Un calcul sumar arată că fostul comandant al forțelor aliate a cîștigat într-un an, de cînd este pensionar, cam **43 de milioane de franci** sau **echivalentul fostului său salariu dacă ar fi muncit 70 de ani.** În aceste condiții, generalul poate să-și ofere un mic respiro în Florida, în compania soției sale Norma. Se pare că turul de forță este justificat, deoarece steaua generalului începe să pălească. O recentă anchetă a Pentagonului arată că numeroși soldați U.S. au fost victimele tirului propriilor unități.

(E. G.)

ASTĂZI HERCULE VINE DIN MAROC

Tahar, un marocan în vîrstă de treizeci și unu de ani, poate fi considerat un adevărat Hercule modern. El a realizat o piramidă umană, purtînd zece persoane în același timp. Adică 650 de kilograme. Pentru această performanță a fost înscris în „Cartea recordurilor". **(E. G.).**

TOT JAPONEZII, BATĂ-I NOROCUL

Este foarte limpede că japonezii sînt cei care ne lasă cel mai des să întrezărim viitorul. Toshiba, societatea niponă de electronică, a pus la punct nu demult prototipul unui motor electric ce nu depășește 3 mm înălțime. Avînd deci un diametru inferior celui pe care îl are firul de păr, acest micromotor își va face datoria în momentul introducerii lui pe tuburile înguste ale centralelor nucleare sau în arterele umane pentru a evacua colesterolul și celelalte depozite nedorite. **(E. G.).**

Regatul Mafiei (II)

Corleone, inima crimei organizate

Despre **Corleone** se vorbește în șoaptă. Nu vă gîndiți la Don Corleone, celebrul „Naș" al lui Mario Puzzo, încarnat pe ecrane de Marlon Brando. Orașul Corleone este astăzi, pentru întreaga Sicilie, inima Mafiei. Nu doar pentru că se află în mijlocul „triunghiului morții", adică între Palermo, Trapani și Agrigento, nu doar pentru că a ieșit învingător în războiul inter-mafia din 1981—1983 și-și păstrează supremația, dar, mai ales, pentru că în acești din urmă ani, dirijată din punctul numit Corleone, Mafia arată altfel.

Prin tradiție, Cosa Nostra era condusă de un fel de comisie — așa-numita Cupolă — care reunea principalii „nași". Se pare că mafioții din Corleone au pus capăt acestei structuri orizontale, oarecum democratice. Specialiștii susțin că, sub domnia corleonezilor, Cosa Nostra este mai puternică și mai compactă, mai monolită și mai ierarhizată, mai închisă și mai clandestină ca niciodată.

Orașul care a îndrăznit să arunce mănușa Palermo-ului, să-l disprețuiască și să-l reducă, după un sălbatic război, la tăcere, numără abia 11 800 de locuitori. La Palermo i se atribuie pe puțin 60 000, fără îndoială datorită tristului său renume. Cît se poate de pașnic la prima vedere, plin de biserici — vreo 40, dintre care multe adevărate opere de artă — Corleone este locul unde nu îndrăznește să calce nici un turist. Aici se fac și se desfac, pe tăcute, destine. Ar fi absurd să te gîndești că toți locuitorii orașului Corleone sînt implicați în acțiunile Mafiei. Tot atît de absurd ar fi să consideri, însă, că în acest regat al morții comandate, oamenii ar avea curajul să vorbească. După ziarul local „Città Nuove", mișcarea anti-mafia numără 35 de aderenți și „mai mulți simpatizanți", iar primarul ales de curînd, prin forța democrat creștinilor, n-a trecut în programul său nici măcar un cuvînt despre lupta împotriva Mafiei. Iar Mafia continuă să lovească la adăpostul unei tăceri impuse prin teamă. În ciuda faptului că fostul „naș al nașilor", Luciano Leggio, șeful familiei corleoneze, se află de niște ani după gratii, organizarea este perfectă. Forța de acțiune a clanului nu pare a depăși 6 000 de oameni, savant coordonată de locotenenții lui Leggio : Salvatore Riina, zis Toto cel Scurt (condamnat în contumacie pentru 150 de crime), și Bernardo Provenzano, supranumit Dino. Cum reușește această grupare să țină în mîini întreaga mișcare mafiotă a Siciliei ? Magistratul Giovanni Falcone, nu de mult înlăturat, a subliniat de mai multe ori capacitatea extraordinară a corleonezilor de a organiza eliminarea incomozilor, punînd întreaga acțiune pe seama altora, ca și puterea de a pregăti execuții în masă, ceea ce stîrnește, de fiecare dată, derută în tabăra adversă. La rîndul său, primarul orașului Palermo, Aldo Rizzo, remarcă nașterea unei strategii a terorismului, ceea ce n-a fost niciodată specific Mafiei.

Se spune, de obicei, că dacă Mafia ucide, ceva merge prost. În ritmul în care ucide acum, se pare că merge foarte prost. Dar, cine o mai poate crede cu adevărat ?

Documentare și prezentare
LIANA TATOS

Inteligența păsărilor

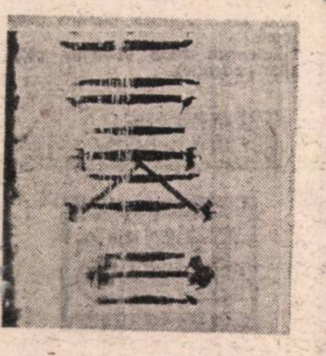

Inteligența viețuitoarelor pasionează pe cercetători, care încearcă să descopere limite dintre aceasta și instinct. Expresia „are creier de pasăre" se pare că nu mai este întotdeauna valabilă. O serie de fapte ne dovedesc acest lucru. Experiențele făcute în Franța, SUA și Germania au demonstrat că stăncuțele alpine, corbii și porumbeii, precum și alte specii evoluate de păsări, învață să numere în laborator. S-a pus un șir de boabe în fața unui porumbel, care a început să le ciugulească. După a cincea boabă a fost speriat. Se constată că pasărea a reținut această cifră și a doua oară nu va ciuguli mai departe, chiar dacă numărul de boabe este mult mai mare. Dacă este pus să înainteze între două linii formate din boabe, el va ști să ia din fiecare șir numai cinci boabe, oprindu-se singur la limita învățată. În localitatea suedeză Avesta, unde se află crescătorii mari de somoni, ale căror bazine sînt acoperite cu plase, pentru a împiedica pescărușii să prindă peștele, s-a întîmplat un fapt ieșit cu totul din comun. Într-o zi paznicul a folosit pușca împotriva acestor musafiri nepoftiți, omorînd cîteva zeci de pescăruși din cei ce încercau să fure somoni. În ziua următoare a apărut un stol, de astfel de păsări, de dimensiuni impresionan[illegible]re la o „comandă" s-au aruncat asupra plaselor, rupîndu-le cu greutatea lor și omorînd aproape 7 000 de somoni în cîteva minute. Apoi stolul s-a regrupat, a făcut cîteva ocoluri deasupra crescătoriei și coborînd în grupuri, într-un zbor razant spre gardianul stupefiat l-au acoperit cu excremente. Un grup de biologi a calculat că stolul era format, prin asocierea acestor păsări de pe cel puțin 20 de kilometri lungime. Stranie „răzbunare". Multe specii de păsări monogame își încep viața de familie cu exerciții comune de canto. Acest duet, afirmă cercetătorii, nu are scopul numai de a marca teritoriul cuplului ci el contribuie și la coeziunea „familiei". De multe ori trec luni de zile pînă cînd păsările ajung la un „diapazon" comun, după care începe clocitul. De altfel și „dansul" în comun, la unele specii de păsări, are rolul de a consolida conviețuirea. Vînătorii germani afirmă că nu prea pot fi păcăliți corbii. Într-o zi mai mulți vînători au pătruns într-o pădure și au ieșit de acolo în mod zgomotos, cu excepția unuia, care s-a ascuns. Corbii care au asistat la această operație nu și-au reluat activitatea lor normală, decît atunci cînd, din pădure, a ieșit și ultimul vînător, ce intrase cu întregul grup. Cum au ajuns corbii la această performanță ? Au fost numărați vînătorii la intrare și ieșire ? La începutul „menajului" corbul aduce consoartei, zilnic, puțină hrană. Cînd „căsătoria" s-a învechit, „soțul" uită de această manieră delicată. Limbajul de dragoste al păsărilor este plin de galanterie și rafinament. O pasăre asemănătoare mierlei, din America de Nord, știe să ofere „alesei" sale cireșe roșii. Femela le mănîncă în timp ce „soțul" se uită la ea pînă cînd aceasta se îndură să-i ofere și lui una. În Australia, „Ptilonorhyns" este o pasăre ce nu-și poate seduce femela decît dacă cuibul pe care-l vizitează aceasta este împodobit în permanență cu flori și cu... obiecte albastre. Cînd ele lipsesc femela nu mai revine la cuib.

AUREL DIANU

CANDIDAȚI LA CARTEA RECORDURILOR

- Indonezianul Bungpas, 60 ani, trăiește din 1970 într-un palmier din insula Madura.
- Leslie Silva din Sri Lanka a izbutit să stea într-un singur picior 45 ore și 25 minute. Tim Badyna din Ohio a mers cu spatele 4 ore și 15 secunde.
- Record în scrierea microscopică. Indianul Surendra Apharya a scris un discurs al președintelui Nehru pe spațiul unui timbru (19/17 mm).
- O indiană din Bhopal a parcurs pe jos 84 kilometri, ținînd pe cap o sticlă cu lapte.

TIMBRUL INIMII MELE

În decurs de patru ani, poșta americană a primit nu mai puțin de 60 000 de scrisori care cereau emiterea unui timbru, purtînd efigia lui Elvis Presley. Sensibilă la numărul mare de solicitări, instituția mai susamintită s-a lăsat înduplecată și iată că în anul 1993 un timbru cu chipul lui „the King" va fi pus în circulație. Opt ilustratori s-au străduit să reprezinte idolul, apelînd la imagini în care era sexy, subțire, adică din perioada cînd cînta „Love me tender". Un comitet al poștei americane va selecționa două dintre cele mai izbutite realizări, iar departajarea o va face măria-sa publicul. **(E. G.).**

O oră alături de un tigru

Victor Korkisko, biolog, într-o zi s-a hotărît să studieze viața animalelor din taigaua Extremului Orient. După o lungă călătorie a ajuns în satul Lazo, unde vînătorii l-au informat că, de cîtva timp, au fost descoperite, la aproximativ doi kilometri depărtare, urmele unui lynx. Cînd a ajuns la locul indicat, urmele se vedeau destul de bine pe zăpadă, deși soarele începuse să se lase la orizont.

„L-am așteptat — povestește Victor — mai bine de două ore. Aproape se înserase, cînd un tigru își făcu apariția. L-am simțit destul de aproape. Am început să-i vorbesc cu glas dulce. Animalul continuă să se apropie. Am alunecat. Tigrul făcu un salt. Continuînd să-i vorbesc, i-am aruncat căciula și m-am ascuns în spatele raniței. De frică, vorbeam întruna cît mai dulce posibil, iar sălbăticiunea mă urmărea cu ochii, care, în noaptea ce se lăsase, sclipeau ca două lumini. S-a apropiat și mai mult. S-a oprit lîngă mine și m-a mirosit. Înghețasem în spatele raniței, unde mă «adăposteam», deși sudoarea îmi curgea șiroaie pe frunte. Apoi, brusc, s-a îndepărtat spre rîu. M-am ridicat ușor și am încercat să mă depărtez, vorbindu-i continuu. M-a urmărit un timp cu privirea, apoi s-a oprit să bea apă. Într-o fugă am ajuns în sat. Întîlnirea cu felina a durat aproape o oră, dar mie mi s-au părut veacuri".

Nu se știe dacă norocosul biolog s-a mai încumetat și altă dată să studieze viața animalelor din taiga, așa, de unul singur. Altă dată s-ar putea să aibă ghinion !

AUREL DIANU

Amor, umor, omor

DIVERTISMENT

RAPSODII DE TOAMNĂ

A venit întîi o boare
pe deasupra viilor
și-a adus de prin ponoare
votul băbătiilor.

În acorduri lungi, de liră,
la lumina BECului,
s-a finalizat delirul
din capul zevzecului.

A ieșit, la numărare,
crema parlamentului,
iar în vîrf, precum un soare,
chipu' Actualmentului.

Mai tîrziu, o cucuvea
fără ocupație
a adus o veste rea
și-a făcut senzație :

Cică-n deal, la Cotroceni,
Încheindu-și misia,
EL a dat la toți pomeni
și-a semnat demisia ;

moșierii, din răstoacă,
IL insultă-n pauze,
iar ziariștii IL provoacă
cică prin aplauze.

Într-o clipă, alarmate,
se adună masele
pe la cozi și pe la sate
să le rupă oasele.

Mironov, nervos și foarte
slab de constituție,
în zadar vrea să ia parte
și el la discuție.

Dar deodată, pe coline,
se vede animația...
„Ce e ? Zahăr ! Unde ? ! Vine !
Ni se bagă rația ! !"

Zboară vești contradictorii,
se-ntețesc știrile...
Ce e ?... Ce e ?... Spre podgorii
toți întorc privirile.

Iată-L !... Sus în deal, la strungă,
cu-ntr-un nimb de glorie,
dă o dezmințire lungă,
halucinatorie.

Apoi pleacă mai departe,
pustiind cămările,
cu alai de frunze moarte
să colinde zările.

Iar în mase, fără jenă,
sub un snop de bozie,
o grenadă fumigenă
a făcut explozie...

Și cînd știu c-o să ne-nghețe
iarna mizerabilă,
mă cuprinde o tristețe
iremediabilă.

La Mediaș, în ziua de 24 octombrie au fost decernate

„Premiile anuale ale revistei Rebus"

1. **Nicolae Gh. Popescu-Rebus** — Rm. Vîlcea — 100 000 lei.
   — Pentru reușita de a-și transforma numele în renume, prin deschiderea drumurilor rebusiste.
2. **Nicolae Andrei** (post-mortem) — București — 50 000 lei.
   — Pentru o viață închinată rebusismului.
3. **Ion Apostol** — București — 50 000 lei.
   — Pentru că dorind unitatea rebusistă se poate legitima cu un „buletin rebusist".
4. **Ion I. Badea** — Beclean — 50 000 lei.
   — Pentru perspectiva de a intra în „Guiness Book" cu recordurile rebusiste.
5. **Th. Sandu Ciobăncan** — Craiova — 50 000 lei.
   — Pentru că a făcut din rebusismul de casă o activitate de masă.
6. **Constantin Grigore** — București — 50 000 lei.
   — Pentru penelul său dăruit minorelor rebusiste.
7. **Athanase Matescu** — București — 50 000 lei.
   — Pentru arhitectura deosebită folosită în conceperea definiției rebusiste.
8. **Liviu Popescu** — Craiova — 50 000 lei.
   — Pentru tenacitatea cu care a mers pe drumul definiției rebusiste spiritual-tematice.
9. **Adam Stoica** — București — 50 000 lei.
   — Pentru modul în care a infirmat zicala „Ce-i mult nu-i bun".
10. **Gheorghe Țirdea** — București — 50 000 lei.
    — Pentru încăpățînarea de a nu ceda gloria altora în competițiile rebusiste.

Amănunte în numărul viitor.

În lumea școlii

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									
3	■			■		■			
4					■			■	
5	■					■			
6				■					
7			■					■	
8 ■					■				■
9			■				■		
10		■							
11									

ORIZONTAL : 1) Prins în rețeaua de învățămînt. 2) Boboci... în primul an de școală. 3) Toc gol ! — A treia notă ca valoare... 4) A merge... ca pe apă — Elevi fruntași ! 5) Aflată în primii ani de școală — Într-un soclu ! 6) Învață după alfabetul Braille (pl.) — Linie pentru desen. 7) Cuptor (reg.) — Strînși la piept... 8) Delațiunile micilor școlari — Abreviere pentru „Vehicle Assembly Building". 9) Zîna dintr-o feerie ! — Preludiu la violoncel ! — Nucleu de brom ! 10) Trecut, pînă la urmă ! — Școala medie a părinților... 11) Bacalaureat.

VERTICAL : 1) Un elev de nota 10 — Nu iese fără foc. 2) Con gol ! — A citi încă o dată lecția. 3) A doua lună de școală. 4) Teme pentru acasă — Primele subiecte... la cursuri ! 5) Începe apelul ! — Ustensilă pentru lucrul manual — Ca un profesor intransigent. 6) Creangă — Ultimii școlari ! — Pronume personal. 7) Caiete ! — Absent motivat. 8) Materia la care sînt studiate animalele — Luate din penare ! 9) Aeroport (abr.) — Primele din clasă ! — Locul tradițional al matricolei. 10) Ca un profesor care a primit numirea la catedră — Ceasurile elevilor...

Dicționar: RER, VEB, ARP.

MIHAI ZGUBEA ■

Pamflet

Greva nord-coreeană de la Cotroceni

Un eveniment, la care presa nu a avut acces, a fost greva nord-coreeană de la Cotroceni, declanșată ca urmare a grevei japoneze a angajaților civili. Dacă greva japoneză e marcată de portul unei banderole pe brațul stîng, cea nord-coreeană se recunoaște ușor, după portul pistolului pe șoldul drept.

Acțiunea japoneză a avut drept cauză principală întîrzierile repetate ale mașinii oficiale cu pîine. Întîmplarea ar fi trecut fără urmări, dacă măcar buteliile oficiale ar fi sosit la timp. Timp de aproape o săptămînă, oaspeții oficiali au servit numai nes rece, senvișuri cu friptură rece de pui, răcituri, vinuri reci, înghețată și surîsuri glaciale. Cotrocenii au resimțit, ca de altfel, întreg Bucureștiul, criza pîinii, iar la economatul palatului chiflele s-au vîndut pe sub mînă. Ca urmare a verii secetoase, presiunea apei calde în conductele de la baia prezidențială a cunoscut cea mai dramatică scădere din ultimii treizeci de ani. În cîteva dimineți, împuternicitul cu pieptenul și barba a trebuit să aducă apă în sticle de la restaurantul privat „Ahmet S.R.L.", ceaiul prezidențial a fost fiert la un reșou împrumutat de la corpul de gardă, cît despre zahăr, s-a apelat la cota din lunile martie-aprilie, bugetul pentru noul mandat nefiind încă aprobat. În aceste luni de tranziție, Cotrocenii au cunoscut îndeaproape preocupările curente ale maselor largi electorale. S-a practicat un trafic intens de benzină sustrasă de la TAB-urile deghizate în tufișuri tunse geometric, feliile de salam au fost tăiate cu un aparat de realizat probe microscopice dăruit de Institutul medico-legal iar ciorbele și supele de protocol au fost gătite, datorită creșterii galopante a prețurilor la legume, cu roșii și cartofi din grădina uslașilor. Prețurile interne au fost negociate de purtătorul de cuvînt în relațiile cu ziariștii și un general remarcat săptămînal în pregătirea de luptă și politică, dar și în construirea unor rețele de buticuri cu marfă turcească.

Tranziția, la Cotroceni, și-a pus amprenta pe majoritatea activităților obișnuite. Zile de-a rîndul gunoiul din cancelarii n-a fost ridicat ca urmare a pretențiilor exagerate ale țiganilor de la mașinile salubrității liberale a lui Halaicu, un funcționar de la serviciul aprovizionare a vîndut pe sub mînă rulmenții de la lifturi unui sîrb interesat pe piața liberă de rulmenți din Murmansk, în laptele destinat realizării fursecurilor pentru întîlnirile președintelui cu liderii partidelor reprezentate în parlament au fost detectate cantități mult peste normele admise de aracet, cafeaua pentru nevoile de reprezentare a avut toată termenul depășit, cît despre colecțiile de ziare și reviste ale secției de analiză a stării de spirit a națiunii ele au fost reconsiderate drastic, informarea făcîndu-se numai cu ajutorul cotidianului „Dimineața" sosit la gratuități.

Greva nord-coreeană a luat sfîrșit după ce domnul prim-ministru Stolojan a arătat explicit că lucrurile nu stau chiar așa, că, în realitate, nu e vorba de o cădere economică, ci de o strategie a schimbării printr-o prăbușire controlată. Imediat după încetarea grevei siameze totul a intrat rapid în normal : personalul civil a început să poarte pistolul pe șoldul drept, iar cel militar o banderolă albă pe brațul stîng. În aceeași seară, la Cotroceni s-au băgat butelii în număr suficient și chiar cu surplus, buteliile peste stocul necesar fiind vîndute la populație cu preț reașezat.

TUDOR OCTAVIAN ■

Dezlegarea careului din nr. 39

Papetărie : ATLAS ; CLAME ; GUME ; AA ; SUL ; ES ; REGISTRE ; NIC ; CRETA ; V ; DELEGATA ; CI ; ARAT ; FENTA ; ASUMA ; T ; RP ; B ; OIA ; PASTE ; LAR ; PIX ; TON ; OX ; TEU ; SINA ; CALC ; FLORAR.

Dezlegările careurilor din nr. 40

Pluvială : BROMFIELD ; MP ; LACĂRAIE ; AUR ; APA ; A ; AVERSE ; NA ; M ; S ; A ; IOC ; DIMINEAȚA ; NI ; IARNA ; RAUL ; P ; AL ; URBE ; IUBI ; NACLAI ; J ; PAT ; A ; AE ; ABATUTA ; U ; SATURA ; ET ; ALECSANDRI ; I ; PLOUA ; GALETI.

Ipostaze : SUGHIT ; IVAR ; IREPARABILA ; MAR ; COLIVII ; IR ; SAT ; SAN ; LINA ; UE ; TIS ; A ; UITARE ; AP ; ROMB ; REDUTA ; LIANE ; INEL ; PAT ; E ; STI ; I ; AROMAT ; ARTE ; JIR ; MORTIER.

De dragoste : SENTIMENTAL ; AMOR ; AURIRE ; DIVAN ; RANGI ; ON ; NASO ; AH ; VERDE ; PEREZ ; ESUA ; IAR ; ZA ; AC ; FOC ; OFIT ; NURI ; ARSI ; T ; U ; ARC ; O ; ORI ; BI ; IUBIRE ; ÎNDRAGI ; IUB.

PUBLICAȚIILE
Flacăra
Director general:
GEORGE ARION

S.C. S.A.
Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.19

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 17.60.10, 17.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 12.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra
Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; **Mapamond:** Ion D. Goia; **Realitatea imediată:** Dorin Gherghinescu, Roxana Paicu Manolescu, Maria Timuc, Ion Rusu; **Cultură:** Liana Tatos; **Eveniment:** Victor Niță; Cătălin Apostol; **Drepturile omului:** Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; **Foto:** Elena Ghera, Florin Ioniță; **Secretariat de redacție:** Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; **Corectură:** Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu. **Telefoane:** 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, știință; 2528 — fotoreportaj, 1453 — corectură.

REBUS
Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Basarabiei

Flacăra BIS

ALMANAH
„FLACĂRA"

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (17.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Săndoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Gabriel Milan Sava (17.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 17.48.91, fax 12.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 - București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor - Imprimeria CORESI - București

32 pagini — 35 lei

ULTIMA ORĂ

Vom avea guvern
la pactele cailor!

Biblioteca municipală
ODORHEIU-SECUIESC

Grăbiţi-vă, fetelor!

(Daţi fuga la pagina 8)

MILIONARUL URZICĂ (COLEUS) DOREŞTE SĂ SE ÎNSOARE

La Satu Mare

PLOUĂ CU DIRECTORI ARESTAŢI

pag. 4

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Fondată în 1911 • Nr. 44 • 4 — 10 XI 1992 •

Director: GEORGE ARON   Redactor şef: LIVIU TIMBUS

NU E GLUMĂ

MONSTRUL DIN LOCH NESS EXISTĂ!!

Celebrul NESSIE este un plesiozaur, specie ce a supravieţuit astfel, in mod miraculos, pină in zilele noastre.

pag. 30

GIANNI DE MICHELIS:

RUSOAICELE N-AU BANI DE CHILOŢI

pag. 30

Fotografii interzise timp de 7 decenii

Creierul care a îmbolnăvit secolul 20

...şi iată, a lăsat

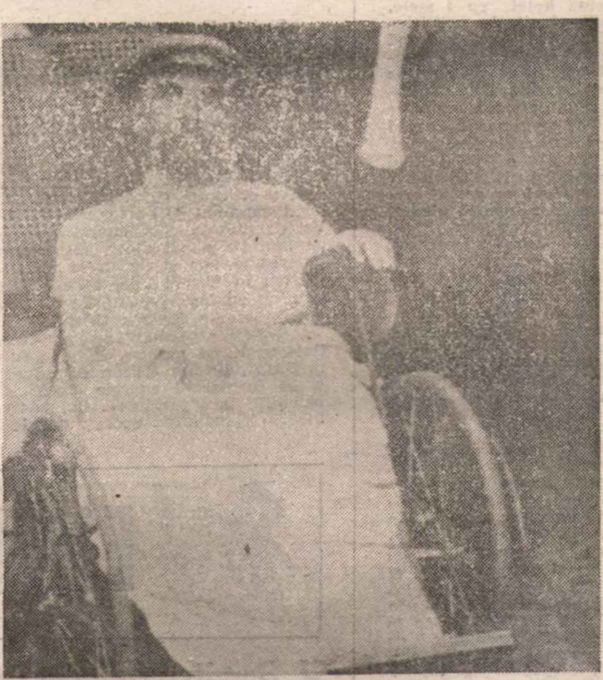

bietele fete cu funduleţul gol

MICHEL BURUIANĂ şi arta de a reuşi în viaţă

pag. 5

STRIP-TEASE CU CLOPOTE

pag. 26

100 DE LEI SARMAUA

pag. 27

FLACĂRA ECONOMICĂ în Ţara Computerelor: 23 de firme de calculatoare se prezintă în pag. 11-25

GEPA

Calea
Dorobanţilor
nr. 111
Bucureşti

un pic mai bine pentru dumneavoastră

Electro Center

adult

POLITICĂ

Cronica de trei minute

● Partidul Liberal al domnului Radu Câmpeanu își urmează netulburat destinul — dispariția. La sfîrșitul săptăminii trecute, PNL-ul, fostă glorie politică a României, nu a găsit puterea să-și schimbe cu adevărat conducerea care-l duce la pieire. ● În același timp, Partidul Național Țărănesc Creștin și Democrat pregătește alegeri în județe, fapt ce-i va potența ascensiunea. PNȚCD — locomotiva Convenției Democratice din România — este, la ora de față, după FDSN-ul domnului Ion Iliescu, al doilea partid al țării. ● UDMR-ul se compromite, forțînd nota, în speranța organizării unui Maghiaristan în Carpații Orientali. O „copilărie“ care secretă otravă. ● „Actualitățile“ de la TVR de sîmbătă seara ne-au transportat în „epoca de aur“, în care diverși lingușitori au trecut, în deschiderea emisiunii, cu toată goma binecunoscută, pe la Marele Jupîn. Am auzit chiar și italieni propunîndu-i Omului să-i tipărească lucrarea, opera. Carevasăzică sîntem în pană cu imaginația. ● La anul, România va scoate 1 milion de tone de țiței din Marea Neagră. O fi auzit dl Stolo ?! ● Reședința Odiosului, situată în Timișoara, a fost făcută hotel cu 4 stele, mult rîvnit de politicienii români de azi. ● Lună de lună, guvernul împămîntenește zeci și sute de arabi. Maurii au ajuns naționalitate conlocuitoare și vor pretinde în curînd reprezentant în parlament. ● Socotelile Ministerului Economiei și Finanțelor în legătură cu prețul carburanților încalcă legea. De pildă, conform ordonanței guvernamentale, acciza (taxa, birul, fumăritul, darea, gloaba) la benzină nu e de 23 lei ci de peste 60 de lei. ● În ziua de 5 noiembrie, Vaticanul își redeschide vechiul sediu al Ambasadei la București. Este vorba despre clădirea din str. Pictor Stahi, construită în stil maur. ● Pentru gazul din bucătărie se plătesc 36 la sută accize. Destul de mult pentru o gogoașă. ● Ora de meditație a ajuns să coste în jur de 1 000 lei. O „preparație“ la anatomie costă chiar și 2 000 lei ora. ● SRI-ul face schimb de locuință, intrînd în posesia clădirilor CEPECA de la Otopeni, amenajate cu sprijinul PNUD. De obicei, Programul Națiunilor Unite pentru Dezvoltare e dedicat săracilor. ● România are în stoc mărfuri în valoare de aproape 500 miliarde lei. ● În schimb, datoriile agenților economici saltă frumos peste 900 miliarde. Bani cu care s-ar putea construi 10 canale Dunăre — București. Am fi putut ajunge și noi cu barca la Rotterdam. ● Mîndria flotei românești, tancul petrolier „Libertatea“, ruginește în portul Constanța. ● Uraniul va fi o marfă subvenționată și de la 1 ianuarie 1993. ● La Timișoara au apărut tichete de benzină false, tipărite, după toate probabilitățile, în străinătate. ● Guvernul român plătește peste 96 milioane de mărci germane pentru 115 vagoane de călători și de dormit. Comisionul pentru un asemenea contract trece cu mult peste 1 milion de DM. Cine-l ia, oare ?

EUGEN MIHĂESCU ■

GUVERNUL ȘI FANTOMELE

Cind un guvern, dotat cu șef și tot ce trebuie, nu există decit in calcule (de regulă ale opoziției, dar nu e obligatoriu !) se vorbește de un cabinet-fantomă, un fel de guvern stand-by, in poziție de așteptare, care simulează de mama focului responsabilități, priorități și obiective, strategii și decizii și tropăie de nerăbdare să prindă „avaria“ ce l-ar impinge brusc din „off“ in „on“ – adică la putere, ca să n-o mai lungim cu floricelele.

Necazul cu noi este că fantome avem din belșug – prim-miniștri nu prea. Cel care incă mai păstorește, incercind să stăpinească „avaria“, tocmai a scumpit benzina și stă s-o rupă la sănătoasa, conform nobilului și inteleptului principiu „Dai și fugi la F.M.I.“. Fugi cit poți, că vine iarna, vin sindicatele și mai vine și calendarul reformei intepenite-n frine. Dacă e să iei in considerare balanța politică din parlament și perspectiva unui guvern minoritar, tentația de-a arunca pisica, s-o rupă alții, e mare. Iar dacă mai pui la socoteală și accesul in legislativ al „capetelor rase“ (altfel destul de păroase, dar așa vine vorba), atunci chiar că nu te poți stăpini să-ți scuturi de pe rever scamele misiei naționale. Dl Adrian Năstase, cel mai important premier-fantomă și, cu cea mai mare probabilitate, viitorul premier in carne și oase, știe foarte bine că in viitorul guvern poate lua, de voie, de nevoie, orice fantomă crede d-sa de cuviință, dar in nici un caz fantasmagoriile de la PRM și PSM ; ideal ar fi, in calculele sale, ca aceste castane fierbinți să fie scoase din focul bătăliei cu mina delicată a opoziției ; dar opoziția a spus „Pas parol ! Nu participăm la cacealma“. Astfel că dl Năstase nu are, deocamdată, altă soluție decit să tot rotească, in gind, la nesfirșit, cadrele care nu știu să facă altceva in viață decit să ne poarte neabătut spre cele mai inalte culmi ! De progres și civilizație, bine-nțeles.

Față de refuzul opoziției de a participa la impostura „conlucrării“ intr-un guvern de uniune națională, in care FDSN-ul nu este dispus să cedeze nici o pirghie serioasă a puterii, dl Năstase subliniază gros, așa cum nu ii este obiceiul, că „sintem intr-o situație anormală, intr-o societate de tranziție“. Care „sintem“, cine „sintem“ ? Cei care au creat dezastrul vor să-și alieze opoziția, spunind „sintem“, dorind, in felul acesta, s-o invite la anormalitate și nedorind, in ruptul capului, să facă un pas spre normalitate. Or, rostul opoziției, la noi, acum, este tocmai acela de a impune normalitatea, adică părăsirea puterii de către cei care au nenorocit această țară indelung răbdătoare.

EUGEN CHIROVICI ■

Primim de la Ambasada Statelor Unite ale Americii

Statele Unite acordă asistență companiilor de electricitate române.

La 30 octombrie, Asociația Statelor Unite pentru Energie (USEA) a semnat împreună cu RENEL un Memorandum de Înțelegere, a anunțat astăzi Ambasada Statelor Unite ale Americii. Acordul va sta la baza cooperării intre Statele Unite și România in sectorul companiilor de electricitate, avînd ca scop sporirea eficienței acestor companii și îmbunătățirea calității serviciilor puse la dispoziția consumatorilor. Fondurile pentru activitățile incluse in acord vor fi alocate de Agenția pentru Dezvoltare Internațională a Statelor Unite (USAID).

„Programul de Parteneriat SUA-Europa de Răsărit“ are în vedere schimbul de informații și cunoștințe tehnice în domeniul managementului companiilor de electricitate. Experiența, cunoștințele acumulate și tehnologiile americane vor fi de mare folos companiilor din România și Europa de Răsărit in tranziția lor spre economia de piață. Acorduri similare de parteneriat au fost semnate de Asociația Statelor Unite pentru Energie cu alte cinci țări din Europa Centrală și de Răsărit.

RENEL a semnat un acord de cooperare cu Boston Edison Company, din Boston, Massachusetts, care va funcționa ca o „Companie Soră“ a RENEL in S.U.A. Boston Edison este o companie publică, incorporată in anul 1886 și ea furnizează energie electrică orașului Boston și altor 39 de orașe și localități inconjurătoare. Colaborarea intre Boston Edison și RENEL se va face in domeniile : operațional de bază, tehnologie aplicată și management.

Conferință de presă la F.S.N.

În șase luni, înapoi la Ceauşescu ?

Joi, 29 octombrie a.c., la sediul central al FSN din Modrogan 1, Petre Roman era vizibil marcat de semi-eșecul electoral, dar, mai ales, de așa-zisele „negocieri“ pentru Senat și Camera Deputaților. A răspuns, totuși, cu aplomb. S-au discutat cam de toate. Nu se putea să nu apară, fie și prin ricoșeu, eterna poveste a conflictului Iliescu — Roman. Divorț care, am aflat, s-a terminat! Am mai scăpat de-o grijă...

Problema arzătoare : „negocierile“ pentru Senat și Camera Deputaților. Este vizibil că totul a fost un fel de cacealma politică. FDSN-ul și-a făcut jocurile, aliații lor de nădejde (PRM, PUNR, PSM) au plusat, iar voturile au contat la numărătoare. Aveam să aflăm, cu oarecare întîrziere, că Ioan Lup (PNȚCD) și Eugen Dijmărescu (FSN) au fost, în sfîrșit, acceptați pentru cele două birouri permanente ale Senatului. La al cincilea tur de scrutin. Al patrulea a fost fals.

Un loc aparte în dialogul cu dl Petre Roman l-a ocupat, cum era de așteptat, „cununia“ cu CDR dar, mai ales, **Declarația de la Cluj** a UDMR. Liderul din Modrogan a făcut o distincție netă între platforma și opțiunile politice ale FSN și ale unor partide componente ale CDR. Ba chiar a subliniat că FSN-ul și-a adunat cu osîrdie acest capital politic, mare, mic, cum e, și nu riscă în nici un fel să-l piardă! Crede că poziția ceva mai moderată a UDMR este cea mai recomandabilă, ținînd seama și de evenimentele din Iugoslavia, în special Serbia, dar și din Slovacia. „Statul național unitar român este unic și indivizibil, iar referirile despre «autonomia» Transilvaniei nici nu pot intra în calcul“, a spus dl Roman.

În final, pe tapet s-au pus multe probleme legate de viitoarea guvernare, de iarna care bate la ușa românului, de prețurile galopante. În privința redresării economice, dl Petre Roman s-a dovedit a fi și mai sceptic, acuzînd liderii FDSN că ar dori să ne întoarcem la economia ceaușistă, centralizată excesiv, planificată și dirijată, la sînge, de la centru. „Din partea FDSN se observă o filozofie negativă, dăunătoare mai ales în domeniul economic. **E posibil ca în șase luni de zile să se distrugă tot ce s-a construit în trei ani în planul reformei!**“.

Așteptăm **Datoria față de libertate**, cartea dlui Petre Roman, care va apărea zilele acestea la Paris și din care tragem nădăjdea că vom afla cine a tras în noi înainte și după 22.

DORIN SĂLĂJAN ■

EVENIMENTE MARI ...

Sf. Dumitru sponsor

Petre Roman cîntă la nai

Cotitura lui „dragă Tache“

Răzvan în Atlantic

Ghiță e tîmpit

Tatu Kalașnikov

● **ÎNTÎLNIRE LA NIVEL ÎNALT.** Teodor Vintilescu, deputat al CDR, și Ștefan David, senator PSM — fost deținut politic, primul, fost colonel de securitate și șef al securității Caraș Severin, cel de-al doilea — s-au întîlnit din nou la lucrările Parlamentului. Ei s-au mai întîlnit, cu mulți ani în urmă, cu ocazia anchetei conduse de Ștefan David contra dușmanului de partid și de clasă Teodor Vintilescu. Evenimentul însă e altul : în Parlament sînt adversari și alți foști și actuali securiști cu foști și viitori deținuți politici, numai că nici unii, nici ceilalți n-au avut în comun o anchetă. Lucrurile se mai pot aranja. ● **NENUMĂRAȚI DUMITRU,** care în anii parțial ciuruitului nu au avut curajul să declare sfîntul de care sînt sponsorizați, au făcut, zilele trecute, mare caz de numele lor, în presă, la radio și la televiziune. Ei s-au felicitat în fel și chip, de la sobrul „să ne trăiți“ la zburdălniciile lui Vintilă, moderatorul transmisiilor sportive. În cele două ceasuri ale etapei la fotbal au fost lingușiți colegi, șefi, neveste și amante. Evenimentul e întotdeauna altul : tot felul de Ioni se poartă de ca și cum s-ar chema Dumitru, indiferent de sfîntul de resort al zilei. ● **GHEORGHE ZAMFIR** s-a adresat românilor într-un patetic și crud monolog — strecurat pe canalul 1 la o oră de vîrf, din neglijența crasă a celor care au sarcina să asigure libertatea cuvîntului și înțelepciunea de a nu o folosi. Marele muzician, aflat în exil la el acasă, a fost stînjenit, în clipele cele mai inspirate, de o lucrătoare de la cultural. A fost cea mai stranie filmare petrecută vreodată pe micul ecran. Țara a văzut, jumătate de ceas, un dos gras, care punea întrebări lirice. La sfîrșit, am aflat și cum se chema dosul : Dona Tudor. Evenimentul e, cum bănuiți, altul : într-o patrie unde a primit pămînt toată lumea, iar unora li s-au nimerit și niște vile pe pogon, Petre Roman nu a găsit puterea să onoreze ideea unei Fundații culturale „Gheorghe Zamfir“. Se dă ca sigură știrea că locuința fostului premier va deveni Fundația culturală „Petre Roman“. Aici, domnia sa va cînta la nai din moși-strămoși, de două mii de ani. ● **ÎN TIMP CE** guvernul calculează prețul benzinei în cenți, milioane de neemancipați continuă să-și numere banii de piață, transport și chirie în lei. E încă o diversiune a guvernului, cea mai mare. Domnul Stolojan, omul care și-a construit reputația că nu minte, e autorul celei mai nenorocite minciuni din acești trei ani. Evenimentul nu e prețul în cenți al benzinei, nici faptul că, exceptîndu-l pe domnul Stolojan care pleacă să muncească în Anglia, pe mulți cenți, în România se muncește degeaba pe lei. Evenimentul constă în aceea că domnul Stolojan nici măcar n-a mințit. Atîta doar că n-a spus adevărul, la 1 august, cînd era

La Senat

PRIMELE ÎNCRUCIŞĂRI DE SABIE

Va fi o luptă aprigă, vor ieşi scîntei şi flăcări, se vor schimba cuvinte grele, aspre, tăioase, va fi un spectacol politic de excepţie şi anvergură, trepidant, încrîncenat etc. Protagoniştii se vor bate cu pumnul în piept în numele libertăţii, al democraţiei... Cam asta pare să fie concluzia după ce am participat la primele zile de lucru ale Senatului, zile în care s-au ales preşedintele, vicepreşedinţii, secretarii şi chestorii. O treabă mai mult decît simplă, dar, pentru că în unii senatori tărîţa s-a încins al naibii de repede şi fără rost, chestiunea constituirii structurilor Senatului s-a întins pe două zile. Ne-a surprins graba cu care domnul senator Adrian Păunescu (Partida Naţională) a vrut să supună dezbaterii ciudatele hotărîri ale UDMR-uuil, la Cluj. Sigur că da, dînsul se bate cu pumnul în piept de dragostea ce-o poartă ţării, dar parcă era bine să aştepte, totuşi, niţeluş, cel puţin pînă se alege preşedintele Senatului. Aşa a şi fost sfătuit de către ceilalţi senatori. La fel de ciudată ni s-a părut şi solicitarea domnului senator Verestoy Atilla, care, dincolo de calculul foarte exact, potrivit căruia unu şi cu unu fac doi, a vrut să convingă Senatul că s-ar putea, dacă s-ar vrea, ca unu şi cu unu să facă trei ! Cu alte cuvinte, dînsul a încercat să-i convingă pe colegii din Senat că ar fi bine ca funcţia de secretar, atribuită domului Kozsokar Gabor, să se transforme în vicepreşedinte. Ce mai încoace-încolo, dînsul n-a prea auzit de vorba că unde-i lege nu-i tocmeală. Oare n-au şi ungurii un astfel de proverb ?! Cu totul şi cu totul diplomatic şi elegant, răspunsul domnului senator Teodor Ardelan (PUNR), care a pus punctul pe i în această bizară chestiune. Numai că adevăratele dezbateri, în fapt incontrări fără nici un fel de noimă, aveau să apară în clipa în care vicepreşedinţii propuşi de PNŢ-c.d. şi FSN, respectiv Ioan Lup şi Eugen Dijmărescu, n-au întrunit adeziunea celorlalte grupări politice. E de mirare că a fost nevoie de 5 tururi de scrutin, pentru a se ajunge la concluzia că, la urma-urmelor, este dreptul acelor două grupări de a propune pe cine vor, conform celor mai simple calcule aritmetice, şi că a te împotrivi dorinţei lor e ca şi cum n-ai fi de acord că fiecare are dreptul să doarmă aşa cum îşi aşterne. Sigur că da, ar fi fost cu totul altceva dacă regulamentele ar fi prevăzut că vicepreşedinţii unei formaţiuni care are dreptul de a avea un vicepreşedinte să fie numiţi de, să zicem, un alt partid. Dar aşa, vrînd cu tot dinadinsul să faci ordine în casa altuia, ni se pare că s-a încercat marea cu degetul. Pînă la urmă, după 5 tururi de scrutin, de-a lungul cărora s-au schimbat tot felul de cuvinte, cele două partide şi-au văzut candidaţii aleşi. Cum s-ar spune, s-a cam bătut apa în piuă, s-a pierdut timp şi s-au făcut primele încrucişări de sabie. Toată tevatura asta, care ar fi trebuit, repetăm, să fie o chestiune extrem de simplă, mai simplă decît un joc de copii, ne-a oferit, totuşi, ocazia de-a constata că lucrările Senatului se vor desfăşura intr-o tensiune acerbă pe măsura vieţii pe care o duce ţara. Să sperăm că, totuşi, domnii senatori vor înţelege că au în faţa lor nu patru ani de dispute inutile, ci patru ani de multă muncă. Atîtea şi atîtea legi aşteaptă să intre pe rol, atîtea şi atîtea legi aşteaptă să fie îmbunătaţite, schimbate pe ici-pe colo, prin părţile esenţiale. Pe scurt, nu prea e timp de pierdut, domnilor senatori, cu împunsături anapoda ! N-are nimeni nevoie de furtuni într-un pahar de apă.

VICTOR NIŢĂ

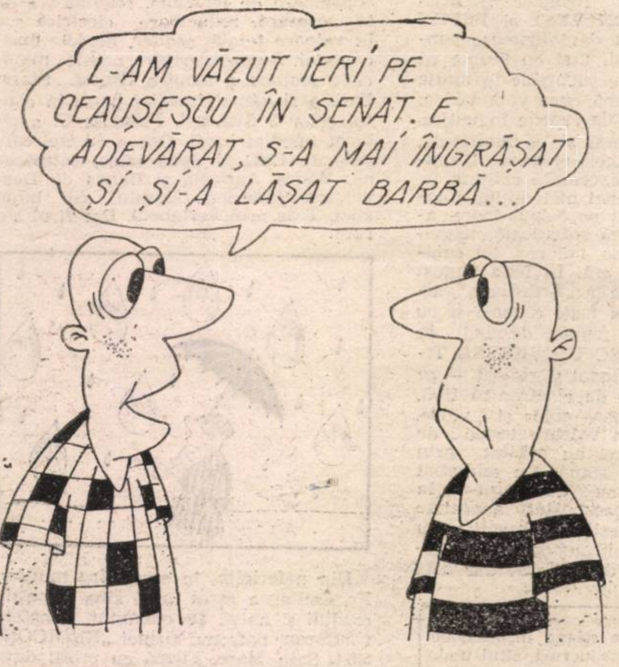
L-AM VĂZUT IERI PE CEAUŞESCU ÎN SENAT. E ADEVĂRAT, S-A MAI ÎNGRĂŞAT ŞI ŞI-A LĂSAT BARBĂ...

Pamflet

Ziua de muncă şi luptă a cuvioşiei-sale Tatu, senator-înlocuitor

Popa Tatu e în Senat exact ce-i soia în salam. Multpreafericitul e înlocuitorul multpreaalesului. Cînd se trezeşte, în chilioara sa cu şapte camere, titanul de la Plumbuita bate întîi mătănii la icoana domnului Iliescu, face o închinare lungă la icoana domnului Ceauşescu, leagă o rugăciune scurtă de tot la portretul offset al şefului său de departament, Teoctist, şi în vreme ce-şi piaptănă barba cu descîlcitorul electric „Gepa-exemplar gratuit" aruncă o privire spăşită spre chipul lui Michelangelo, cioplit de stareţul artist la tinereţe, dintr-o scîndură groasă de butoi, şi înfăţişat, în spiritul vremii, cu şapcă şi pickamer. Astfel spălat de păcate, multpreaînlocuitul se spală pe faţă după care ia în gură ceva uşor: o bucăţică de anafură, o lingură de colivă, o fărîmă de chiftea cu multă pîine, nimerită în buzunarele anteriului la ultima recepţie de la „Intercontinental", un litru de vin sfinţit. Un sfert de ceas, din cale afară de fericitul citeşte Biblia — cursul scurt — şi ultima cuvîntare a lui Bîrlădeanu, după care sculptează în lemn, cu tesla şi toporişca, chipurile colegilor săi, intelectualii Dumitraşcu, Văcaru şi Marţian în marele basorelief al eroilor neamului de la Burebista la Snegur. Realizat astfel ca sculptor, Popa Tatu se realizează niţel şi ca bas. Îşi clăteşte mai întîi gîtlejul cu o jumătate de litru de ţuică sfinţită şi cîntă pe mai multe voci vechi cîntece mobilizatoare : „Privesc prin Doftana prin gratii de fier", „Porniţi înainte, tovarăşi" şi piese din folclorul nou: „Lenuţo, ţucaţi-aş gura / Să-mi arăţi nomenclatura" şi „Ţaţo, vin să-mi vezi buticu / Cînd te mănîncă buricu".

Simeon Tatu e cel mai talentat cadru din rîndurile preoţimii postrevoluţionare. Cunoscut mai ales ca artist de capete în lemn, el se manifestă schimnic şi plenar între ceasurile şapte şi opt după cum urmează : dans — 10 minute, caligrafie — 10 minute, pictură pe sticle — 10 minute, jogging — 10 minute, body art — 10 minute, happening — 10 minute, ode şi poeme fluviu — 10 minute, pirogravură în plastic — 10 minute, balet — 10 minute. Dacă adunăm minutele, conform tehnicii ultimelor sondaje IRSOP, avem fix un ceas. În pauze, multpreatalentatul repetă speech-urile de parastase şi molitve separat pentru parohie şi pentru Parlament. E un exerciţiu dificil, întrucît din ultimele indicaţii primite ierarhic de milosîrdia-sa rezultă că introducerile cu „ajută şi miluieşte" la cuvîntările din Senat trebuie înlocuite, în perspectiva alianţei cu PSM şi PRM, cu „iartă şi implementează, Doamne!".

Înainte de a se urca în maşina neagră, care-l duce la parohia de partid şi de stat, extremdefericitul Tatu prinde puteri cu o butelcă de whisky, ca să aibă ce picta pe sticlă pe drum. Pictura pe sticle a exageratdefericitului Simeon Tatu a cunoscut trei etape, dar cunoscătorii sînt de acord că imaginile din perioada „Doi ochi albaştri" n-au atins niciodată expresivitatea celestă a celor din perioada ultimă, „Johnny Walker".

Odată ajuns în scaunul senatorial, înlocuitorul adoarme cu sentimentul datoriei către cel de sus împlinite. E vorba, fireşte, de cel mai de jos dintre cei de sus.

TUDOR OCTAVIAN

oportun s-o facă. Şi nici măcar unica minciună din viaţa domnului Stolojan nu e evenimentul. Bănuiţi care ar fi fost rezultatul alegerilor dacă scumpirile se petreceau la 1 august, atunci cînd premierul a anunţat că le va face ? ● **PROFETUL TACHE** povesteşte în „Evenimentul zilei" cum a fost „luat direct" de Dej în 1956, în timpul revoluţiei antisovietice din Ungaria : „Dragă Tache, dacă nu facem o cotitură de 180 de grade în relaţiile noastre cu sovieticii, sîntem pierduţi". Cotitura a fost făcută, am simţit-o cu toţii, dar cu cîte grade a contribuit marele Tache la ea, asta n-o mai spune. Pur şi simplu, nu-şi mai aminteşte. Evenimentul e că-i amintim noi. Iată ce scria singurul nostru profesor, care, din cauză că a tot fost avansat, n-a mai apucat să încheie nici o şcoală : „Pactul Atlanticului de Nord (NATO) este expresia politicii imperialiste de organizare a blocurilor militare îndreptate împotriva sistemului socialist şi menite a schimba prin război sau prin ameninţarea cu războiul cursul evoluţiei istorice". ● **ŞTIŢI CE E NATO ?** Pentru că mulţi cititori nu ştiu, probabil, ce e acest pact şi cum trebuie acţionat ca să nu strice el sistemul socialist, reluăm singura ştire frumoasă din presa săptămînii : esteticianul şi omul de aleasă cultură feudală Răzvan Theodorescu merge ca ambasador al României ca să ne apere cuceririle revoluţionare în Atlanticul de Nord. Evenimentul nu priveşte faptul că un estetician specializat în arta feudală a condus televiziunea şi conduce acum o luptă.

TUDOR OCTAVIAN

EVENIMENTE MICI

Dl Domokos Géza declară la conferinţa de presă:

Consider firească tensiunea din interiorul UDMR

„Aş dori ca de la început să ştiţi că acest document, Declaraţia de la Cluj, s-a născut la iniţiativa episcopului Làszlo Tökes. Textul fiind apoi redactat în colectiv.

În interpretarea mea, este vorba de o autonomie locală, care depăşeşte limitele actuale ale Legii Administraţiei Locale, dar legea permite posibilităţi de extindere".

Domokos Géza

„Doresc să subliniez că nu doresc o divergenţă de ordin social între români şi maghiari. Diferenţa între conceptele noastre şi ale altor grupări nu este decît de ordin politic. Menţionez că o parte a gîndirii politice româneşti nu vede nici un pericol în această declaraţie.

Doleanţele noastre nu pot fi decît în concordanţă cu majoritatea. Sîntem o entitate, nu o problemă. Consider că existenţa unui cadru instituţionalizat (Ministerul Minorităţilor) ar putea rezolva multe dintre problemele pe care acum le discutăm aici".

Laszlo Tökes

„Problemele minorităţilor trebuiesc rezolvate de cei care le cunosc cel mai bine".

„U.D.M.R. a fost concepută nu ca un partid ci ca o uniune, toţi reprezentanţii ei au fost nominalizaţi de populaţie. În ceea ce priveşte tensiunea existentă în interiorul ei, o consider firească. Uniunea este un organism viu".

Domokos Géza

„Noi vrem să ne simţim ca acasă !

În această ţară se poate cînta orice. Se poate cînta imnul Indoneziei, imnul..., în sfîrşit, numai imnul maghiar nu ! Pe cine deranjează ? Pe mine nu mă jenează, ba chiar îmi place !"

Tokay György

„Memoria colectivă românească are un model — Istoria românilor din Transilvania. Aceştia au însemnat o cultură, o istorie şi, în momentul prielnic, s-au unit cu ţara. Acest model se vede de fiecare dată cînd este vorba de maghiarii din România. Nu ne gîndim la o secesiune, e imposibilă !"

Làszlo Tökes

„Eu vreau să fiu maghiar, român şi european !"

Verestóy Attila

A consemnait **CRISTIAN GACHE**

Un cuibușor de șmecherii

LA SATU MARE PLOUĂ CU DIRECTORI ARESTAȚI

După arestarea directorilor **Ioan Moga** și **Radu Horea**, din Satu Mare, cazuri despre care revista noastră a scris în cîteva rînduri, prompt, la obiect și desfășurat, iată-ne puși în situația, realmente regretabilă, de a scrie despre un alt director sătmărean arestat de curînd. Este vorba de **Alexandru Mic**, pînă mai ieri, director la **SC „ARDELEANA“ S.A. Satu Mare.** Unitatea economică de pe Someș a fost și este profilată în special pe produse textile, dar unii „întreprinzători“, în frunte cu directorul Al. Mic, au încercat să-i schimbe profilul. Că pînă la urmă nu au reușit, ba, dimpotrivă, au intrat la apă, ca stofa de proastă calitate, se va vedea în cele ce urmează.

Gestionarul IOAN FLONTAȘ fura mîncarea de la gura copiilor

De fapt, din acest punct nodal a pornit toată tărășenia de la „ARDELEANA“, din municipiul Satu Mare. Cîțiva delegați ai serviciului economic al Poliției municipale (Dumitru Soponar, Vlad Boșca, Marcel Rusu, Emil Zbucea și Rodica Mare) au început cercetările în cazul gestionarului Ioan Flontaș de la Grădinița nr. 9 Satu Mare, pendinte de I.T. „Ardeleana“, actualmente SC „Ardeleana“ S.A. S-a schimbat firma, dar patronii au rămas, cum se spune îndeobște. Fostul gestionar I. Flontaș și-a însușit bunuri de consum în valoare de peste 100 000 lei, înainte de a preda gestiunea de la grădinița amintită. Dumnezeu l-a pedepsit însă pentru că a atentat la hrana celor mici, dar cu suflete curate. Așa că, din biografia civilă a lui I. Flontaș a picurat puțin nenoroc.

Firele suspecte duceau, însă, cu claritate de lunetă întoarsă, spre directorul unității, Al. Mic. În momentul în care polițiștii de la economic i-au cerut unele lămuriri, au solicitat confruntări, acesta i-a dat, pur și simplu, afară din birou. Mai bine și-ar fi mușcat limba, căci de la acest nivel pornesc filele negre ale unui dosar penal de toată frumusețea. De la această dată sau dinainte, ne-ar putea-o spune deslușit dl. Alexandru Molnar, locțiitor al comandantului Inspectoratului Județean al Poliției Satu Mare, care deținea, se pare, un simulacru de dosar; întîrziat în a fi pus pe rol, din rațiuni care ne scapă. Că directorul Al. Mic a contat pe sfintele relații de tip socialist, menținute, din păcate, atît la poliție, cît, mai ales, la procuratură, se vede cît de la 20 de leghe pe Someș. Purtarea directorului înfumurat nu poate avea un alt substrat. Dar corăbiile s-au dedat la înec...

Supărarea directorului Al. Mic a ieșit repede la iveală, trădînd relații abia mascate. Fostul director s-a dovedit a fi infractor de drept comun și nu de azi, de ieri. Tovarășul director Al. Mic mai are o condamnare din anul 1984. Despre ce este vorba? În calitate de director, a sustras și înstrăinat materiale textile din unitate, sute de metri liniari. Stofa a fost mătrășită și predată unui croitoraș, ca din poveste, din Carei, județul Satu Mare. Frauda minimă ce s-a putut dovedi, la acea dată, a fost de 80 000 lei. Ce bani, dom'ne, ce bani, la acea vreme! A scăpat ca prin urechile acului de pușcărie, încasînd 2 ani de închisoare, dar cu suspendare. Telefonul cu firul roșu funcționa, iar sfintele relații de tip comunist, de asemenea.

Pentru a vedea deslușit cu ce fel de material uman avem de-a face, directorașul Al. Mic desface contractul de muncă în acest răstimp la 21 persoane! Pe ce temei? Pe temeiul că amărîții (în speță femei cu mulți copii) au sustras 1—2 metri de material. Timp în care el și acoliții săi furau în draci, cu mașina. Al. Mic este în postura lupului pus să păzească turma de miei. Pentru că oamenii fabricii, naivi și bonomi, l-au reales director după gravele evenimente din decembrie însîngerat și de neuitat al anului '89. Ceasul tîrziu, însă, bate, molcom în pedeapsă, pentru el și pentru alții de teapa sa.

Gravele fraude de la SC „ARDELEANA“ S.A.

Succint și oarecum în ordine cronologică, vom derula evenimentele și vom descrie faptele situate în perimetrul infracțiunii. În luna iulie 1991, de la firma București — Berlin achiziționează calculatoare, într-o primă tranșă, în valoare de 81 600 lei. Actele pentru recepția finală au fost în final falsificate la Satu Mare. Gustul „ciupelilor electronice“ de aici derivă. Năstrușnicul director opera cu Ernest Stark, tehnician electronist în unitate și Gyula Miklos Stark, fratele electronistului și merceolog la aceeași unitate sătmăreană. Oameni pricepuți și învîrtitori. Pe rețea a apărut însă și Francisc Csilik (în unele acte l-am găsit Csillag), patron al firmelor NORD-IMPREX, DRAGON VEST și IMPEX SRL. Loc excelent de întoarcere pentru vajnicii borfași, mai cu seamă că firmele amintite au sucursale în multe orașe ale țării, după cum vom vedea. Chiori sau dornici de repede înavuțire, în speță pe nemuncă și pe învîrteală, au făcut multe afaceri oneroase la flama alcoolului de excelentă calitate.

Nici mai mult, nici mai puțin, hoțomanii s-au profilat pe calculatoare, aparatură electronică sofisticată, televizoare color și video, mă rog, tot calabalîcul de ultimă oră. În luna august 1991, o delegație de la „Ardeleana“, alcătuită din cei doi frați căuzași și cu directorul Mic în frunte, descind la Timișoara. De la SC UNIVERSAL Timișoara au achiziționat și ridicat — ce credeți — articole de electronică fină, în special televizoare color și video, aspiratoare etc. În valoare totală de 978 575 lei. Cei trei au achitat prin CEC cu limită de sumă. Au schimbat destinația mărfii, au transferat-o la „consum“ și au transportat aparatele la ei acasă. La cîteșitrei domicilii s-au găsit aparaturile ultramoderne, cu ocazia percheziției domicilare; dar asta este deja o cu totul altă poveste.

În același context al fraudei deșănțate a intrat și Francisc Csilik (Csillag), patron sau coasociat al firmelor mai sus numite. În lunile august-septembrie 1992 a întocmit acte false de livrare către SC „ARDELEANA“ SA, a diferite componente electronice, în valoare de 4 633 660 lei. La unitate, complicii directorului Al. Mic întocmesc, de asemenea, acte fictive. Conducerea unității, cu profil textil, a achitat suma de 4,6 milioane lei, prin CEC cu limită de sumă, iar aparatura sofisticată a fost trecută, de asemenea, la „consum“. Procedeu ingenios, ce mai. Strîns binișor cu ușa, F. Csillag (Csilik) recunoaște, într-un tîrziu, că a scos imediat banii din cont și că 20 la sută și i-a însușit, iar 80 la sută au mers în buzunarul lui Emeric Stark, care avea de împărțit, la rîndu-i, cu frățiorul și cu dodolotul de director. Dar lăcomia le-a dijmuit omenia, iar mîrlănia lor a ieșit la iveală, ca spuma murdară dusă de Someș la vale.

Cercetările penale sînt însă abia la început. Firmele lui C. Francisc au filiale la Timișoara, Brașov, Tîrgu Mureș, Odorheiu Secuiesc. Controlul intrărilor și al ieșirilor, în special la „ARDELEANA“, dar și la firmele mai sus menționate, abia este la început. Surprizele pot fi de proporții. Poliția economică și Garda Financiară sînt, cum se spune, călare pe situație.

Cei patru voiau să sperie Estul și Vestul

Șmecherii sătmăreni au mizat și pe faptul că le vor fi „brevetate“ sistemele de întocmire a actelor false!? Fr. Csillag (Csilik) a facturat, de pildă, în numele celor trei firme amintite de noi, către SC „ARDELEANA“ SA, subansamble electronice. Băgați bine de seamă: conveioare de tensiune, regulatoare de temperatură, reductoare electrice ș.a. în valoare totală, așadar, de 4,6 milioane lei. Recepția pentru aceste materiale scumpe a făcut-o Ernest Stark. Care a și vărsat imediat banii în contul celor 3 SRL-uri. Francisc C. a ridicat imediat banii. Opera cu trei carnete de CEC la două bănci sătmărene: Banca Agricolă și Banca de Dezvoltare. Procedeu simplu, ca bună ziua. Tras prin verighetă. Dar firul s-a rupt.

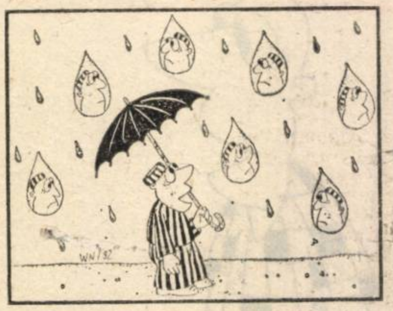

Din nefericire, în acest tîrg murdar, Fr. Csillag a atras după sine și pe alți creduli și naivi. De exemplu, Constantin Coran, patronul firmei „RUBICON“ SRL Satu Mare. Firmă cu profil de alimentație publică, care a întocmit facturi false, cu produse de consum, în contul aparaturii electronice! O nimica toată, veți zice. Pentru așa zevzeci, este posibil orice. Afaceri în stil mare. Ultima a fost de 700 000 lei. Un alt inginer electronist, cu care lucra Fr. C. a semnat un contract de vînzare-cumpărare de asemenea fals, în valoare de 1,6 milioane lei. Iar exemple am putea da și altele. Matrapazlîcurile sînt multe și nu tocmai cărunte.

PABLO ESCOBAR va fi judecat la Satu Mare ?

Întrebarea perfect legitimă, pe care și-o pun cetățenii de rînd. Și nu numai ei. Dacă directorii Ioan Moga și Radu Horea, (situația lui I. Lăzăruțiu de la „VINALCOOL“ a rămas în coadă de pește), după fraude, delapidări și ilegalități, în sume de zeci de milioane de lei, sînt liberi și se plimbă pe străzile burgului transilvan, cu nonșalanța unor piloți de încercare, de ce nu ar fi eliberat mîine, poimîine și Al. Mic? Ar fi o adevărată „ofensă“ adusă procuraturii și justiției sătmărene. O adevărată „discriminare“ ar fi și pentru Al. Mic. Forțînd gluma neagră și îngroșînd nota din pagina întîi de ziar, colegii de la „Gazeta de Nord-Vest“ avansează ideea, excelentă de altfel, că dacă, din întîmplare, cunoscutul traficant columbian, Pablo Escobar va fi prins, sigur va cere să fie judecat la Satu Mare. Și pus în libertate, ca directorii mai sus menționați.

DORIN SĂLĂJAN

Desen de **MIHAI ZGUBEA**

Oribil!

Neveste și concubine puse pe foc

● La propriu, nu la figurat!

Unii bărbați își pedepsesc soțiile și concubinele numai pentru „erezia“ de a fi tras la măsea. Decizia de a recurge la focul purificator se ia de către acești „viteji“ tot în stare de ebrietate, cînd „focul“ dinlăuntru trebuie să se reverse și în afară, pentru a stinge setea de răzbunare a „inchizitorului“ care se simte ultragiat de comportamentul consoartei.

Pentru orgii sexuale închipuite, i-a dat foc

În seara zilei de 18 august a.c., întorcîndu-se băut de la o înmormîntare, **Gheorghe Dohan**, din satul Zalnoc, comuna Bobota, județul Sălaj, și-a aflat soția, pe nume **Florica Dohan**, dezbrăcată și beată. „Creștinul“ și-a imaginat că a participat la orgii sexuale în lipsa lui, a tăbărît pe nevastă cu pumnii, a smuls paie din saltea și le-a pus pe ea, apoi i-a dat foc fără milă. Soția nu s-a clintit din loc și a suferit arsuri grave de gradul III și IV. A fost dusă în aceeași noapte la spitalul din Simleu-Silvaniei, pe tot drumul repetînd un singur și obsesiv mîntuitor cuvînt: „Apă“...

Soțul a fost arestat chiar a doua zi dimineața. După o lună de chinuri cumplite femeia a fost transferată la spitalul județean din Oradea unde în data de 28 octombrie a.c. și-a dat duhul dintr-un trup negru de arsură.

Vîlvătaia din cotețul porcului

Elisabeta Haiduc, în vîrstă de 40 de ani, din satul Husasău de Criș, județul Bihor, a fost internată în noaptea de 29/30 august a.c., prezentînd arsuri ale părului de pe cap, ale feței, pe antebrațe, spate și picioare. Ce s-a întîmplat? În ziua de 29 august, a plecat la Oradea după unele cumpărături, a băut acolo, susține ea, doar un pahar cu bere. Cînd a sosit seara acasă, nu a avut îndrăzneala să dea socoteală soțului, Ion Haiduc, care a început să o înjure în tot felul și care era bine cherchelit și cu mare chef de artag. Temîndu-se că soțul o va bate, femeia s-a dus prin grădină și apoi s-a aciuat să se odihnească în „căsuția“ din mijlocul unui coteț de porci, care mai avea la dreapta și la stînga încă două „compartimente“, unul cu rufe murdare și alte lucruri, altul, unde era un porc. Cotețul din mijloc era plin cu paie uscate. Soțul, însă, a venit tiptil la coteț, a deschis ușurel ușa și a scăpărat bricheta în maldărul de paie. Focul s-a întins mai repede decît a crezut el și, îngrozit, a început să strige la miezul nopții: „Ajutor, foc!“, bîjbîind cu mîna dreaptă în flăcările dinlăuntru, să-și afle soția și să o tragă de acolo. Au sărit și vecinii, care au dat drumul porcului iar pe Elisabeta Haiduc au dezbrăcat-o de hainele arse, au înfășurat-o într-un cearșaf și au dus-o la spitalul județean din Oradea. Și Ion Haiduc a fost internat la spital și a avut vreme îndelung să cugete la nesăbuita lui faptă, alături de soția arsă. El a avut arsuri mai ușoare la mîna dreaptă și s-a externat, reluîndu-și lucrul de la 1 octombrie a.c., la fabrica de cărămidă din Oradea. Femeia este încă internată la spital și a fost îngrozită la auzul veștii că ortaca ei de suferință, Florica îngrozită la auzul veștii în stare de inconștiență, și-a dat duhul pe patul de suferință.

Îi ieșeau flăcări din gură!

În data de 30 august, la spitalul județean din Oradea a fost internată **Florica Apetrei**, în vîrstă de 39 de ani, din Oradea, prezentînd multiple arsuri de gradul III și IV pe față și trunchi anterior și coapsa dreaptă arsă în proporție de 50 la sută. Asta după ce ea și concubinul ei, **Jozsef Olah**, au băut mai multe „sute“ de alcool dublu rafinat și barack palinka prin tîrg, după ce au vîndut o grămadă de fiare și mărunțișuri. Florica Apetrei susține că acest concubin zidar, cu zece ani mai în vîrstă decît ea, i-a dat foc. Zidarul se apără cu îndîrjire, susținînd că el e curat ca lacrima și că, dimpotrivă, ea și-a dat foc singură: fiind beată, a turnat, în loc de ulei, pălincă peste cartofii pai. Ba mai susține acest individ că ea a luat în așa hal foc, că-i ieșeau flăcări din gură că el, neavînd apă, a urinat la comandă și cu repeziciune peste concubină, să stingă focul și că i-a pus o bască peste gură, ca să nu mai primească aer să întețească focul. Acum adulmecă primejdia, văzînd că perioada de spitalizare a concubinei trece de 60 de zile, ceea ce face ca fapta lui să poată fi încadrată drept vătămare corporală gravă, prin ardere, ceea ce ar atrage pedeapsa prevăzută de art. 182 cod penal (închisoare de la 2 la 7 ani). Acum aude țipetele de durere ale femeii, îngrozită, ca și Elisabeta Haiduc, de moartea Floricăi Dohan, din județul Sălaj. Femeia se zbate în chinuri de neînchipuit.

PAȘCU BALACI ■

Arta de a reuși în viață

„Fii bun cu oamenii cînd urci, deoarece înd cazi nu mai ai timp să fii bun cu nimeni"

Un dialog cu:

MICHEL BURUIANĂ

Acest dialog l-am purtat în zilele Festivalului filmului canadian din provincia Québec, conceput și organizat pentru România de domnul Buruiană, unul din cei mai cunoscuți români din America. În chip firesc, discuția a pornit de la condiția personalității într-o lume unde realizarea ei presupune un efort concertat, tenace, frenetic. L-am întrebat pe Michel Buruiană ce sens au cuvintele „artist de origine română realizat profesional" în Canada. Iată ce ne-a răspuns domnia sa:

— Știți că emigranții, în general, nu reușesc în cultură și artă. Sînt extrem de rare cazurile cînd artiștii români reușesc să fie la fel de populari, cum au fost în țară; ca să nu mai spun că situațiile cînd obțin aici popularitatea pe care n-au izbutit-o acasă sînt și mai rare. Există mari români în Canada, dar stau încă discreți, nu sînt interesați să stabilească legături cu țara. Îndeosebi în afaceri, românii ajung cu adevărat mari. E un paradox: nu ies zgomotos în față, ca alte nații, deși se impun mulți în lumea de sus. Românii între ei nu prea colaborează. Înfruntarea de mentalități e mai aspră ca la alte neamuri. Ca să nu mai spun că felul în care sînt considerați acum, în țară, românii de pe aiurea îi deprimă și-i face prudenți.

— Un exemplu.

— Cel mai mare producător și distribuitor de filme din Canada, care domnește peste un imperiu, este un român. Vicepreședinți de mari corporații români afli în fiecare domeniu. Reprezentări românești de marcă se întîlnesc peste tot. Problema e ce tip de relații vrei să stabilești cu ei, fiindcă sînt firi libere, sînt caractere de luptători. Aici nu reușești, dacă nu ești o capacitate. Mai cu seamă cînd nu te-ai născut în Canada.

— Domnule Buruiană, pe cît de notoriu e numele dumneavoastră peste Ocean și, îndeosebi, la Montréal, pe atît de puțin cunoscut e la București. Vă rog, o rapidă autobiografie!

— M-am născut la București, în 1953. Taică-meu a fost șeful clinicii de oftalmologie de la spitalul „Fundeni", vestitul doctor Buruiană. Mama era violonistă, avea o cultură imensă, vorbea curent mai multe limbi. Și-a întrerupt cariera pentru copii. Mama s-a stins anul trecut, tata are 82 de ani și e bine, mersi, Dumnezeu să-l țină. Două persoane m-au făcut ceea ce sînt: profesorul Constantin Marinescu, de la liceul „Mihai Viteazul", care m-a învățat limba și literatura română, astfel că după douăzeci și doi de ani de exil vorbesc bine, față de atîția, care după zece ani de la plecare își caută cuvintele...

— Limbajul culturii, care în Montréal e francez, deci de fond latin, nu v-a ajutat?

— Vorbesc șapte limbi. Mă ajută fiecare. Vreau să amintesc și de a doua persoană care m-a influențat. Trebuie să spun personalitate, ca și în cazul lui Constantin Marinescu, nu persoană. E vorba de Savel Știopul. Am jucat în filmul lui „Anotimpuri", după care, timp de cinci ani, i-am devenit asistent. M-a format. Am studiat ulterior la Paris, Montréal și Ottawa istoria artei și cinematografia. Deci, în 1970, am plecat. Definitiv. O întreagă poveste. Familia mea era destul de bogată. Doi frați ai tatălui meu, mari industriași, au fugit în 1947. Totuși, în 1970, n-am primit ajutor de la nimeni. În Occident, poți să ai rude foarte bogate dar regula e să te descurci. Îți dă unchiul zece dolari și-ți spune: „băiete, ia să vedem cum te descurci!"

— Chiar zece dolari v-au dat?

— Sincer vorbind, zece. Atunci nu le-am mulțumit. O fac acum. Ei au avut dreptate. A treia zi, după ce am sosit la Montréal, m-am angajat picolo într-un restaurant. Am fost vînzător de haine, de ceasuri, de bijuterii. Eram un asistent de regie român care vindea ceasuri. Studiile universitare canadiene le-am făcut lucrînd și învățînd în același timp. E sistemul tipic nord american. Majoritatea studenților asta fac: au o slujbă și studiază.

— Din ceea ce sînteți acum, ce v-ați propus încă de pe atunci să fiți?

— De la început mi-am propus să lucrez în film. După un an, cu concursul unui personaj celebru în lumea culturii, am devenit asistent la Oficiul Național de film al Canadei. Eram asistentul marelui Thomas Vamos. La Universitatea „Concordia", profesorul Marc Gervais — cel mai mare specialist din lume în materie de Pier Paolo Passolini — m-a luat sub aripa lui, cum se spune. Nu există student realizat din primii ani care, în Canada și Statele Unite, să nu mărturisească sprijinul decisiv al unui profesor. Aici, aș îndrăzni să afirm, profesorii „își semnează" studenții de merit întocmai cum își semnează un pictor opera. Întîlnirea mea cu el a fost simplă. Se spune: „curentul a trecut prin amîndoi". Ne-am plăcut. M-a solicitat ca asistent.

— Ce consecințe are acest fapt, că prin doi oameni „trece un curent"?

— E un fapt vital. În cea mai birocratică democrație din lume, baza rămîne relația de încredere între oameni. Toate marile înțelegeri se întîmplă nu pe hîrtie, ci din dialog și din privire. Aș vrea să spun și eu ceea ce, probabil, repetă la infinit toți românii care revin acasă cu treburi. Două lucruri fac calitatea sistemului nord-american și fără ele nu există nimic important: competența și încrederea. În cel mai umil magazin, clientul revine din încredere: el știe că aici e servit, nu înșelat. Poți înșela o singură dată. Dar nu-ți convine, fiindcă nu mai poți continua. Competența e chiar înaintea „curentului". Poți fi simpatizat din prima clipă. Dacă nu ești însă competent, priceput în lucrarea în care te angajezi, prietenia nu mai funcționează. Treburile sînt cît se poate de clare: toți se oferă să te ajute — dovadă că și eu am fost ajutat, în sensul că mi s-a oferit rapid șansa să mă afirm — dar nimeni nu face munca în locul tău, nimeni nu e atît de nebun să trudească în locul tău, iar tu să beneficiezi de rezultate. Asta era înnebunitor în România; oameni excepționali trăgeau la jug, în cultură vreau să spun, în beneficiul unor nulități. E inadmisibil să trăiești ca un sclav, cînd poți trăi ca un om liber. Și acum am regăsit aceeași mentalitate: i se spune angajatului să se ocupe de ceva, el zice „da, da" și nu se ocupă. Iar șeful stă ca paralizat: ce să-i fac dacă nu vrea? Sau: dacă nu știe? Sau, și mai rău: dacă nu e în stare? Un om de afaceri nord-american se ferește de asemenea specimene ca de bolnavi contagioși.

— Cum ați devenit competent și în ce domeniu?

— Am multe defecte și o singură calitate: muncesc mult. Și nu las lucrurile neterminate. Ca să muncești mult, trebuie să fii curios și informat. Ziua mea de lucru începe la șase dimineața, se încheie la 12 noaptea iar săptămîna are 7 zile și cîteodată mai multe. Nimeni, în Occident, nu „se face că muncește". Reziști cu asta doar trei zile. **(continuare în pagina 9)**

TUDOR OCTAVIAN ■

Ce știu italienii despre România:

CEVA MISTERIOS ȘI SĂLBATIC

Corespondentul nostru pentru Italia, domnul PAUL MATEI, a adresat mai multor persoane din Genova una și aceeași întrebare: „Ce știți despre România?".

Armando Ritelo (fizician): „România este o țară din care ne parvin știri năucitoare, dar mai ales contradictorii. Cum a fost posibil ca un guvern european să demoleze biserici?..."

Catania Giuseppe (electronist): „Eu am luptat pe front alături de soldați români, în ultimul război mondial. Eram înfometați și morți de frig. Românii ne-au dat țigări și ciocolată. Românii erau deosebit de bravi și de buni cu noi, soldații italieni. În România m-am simțit ca la noi, în Italia, și nu voi uita asta niciodată".

Bruzzone Alessandro (cercetător electronist, patronul unei mici firme): „Cred că Nicu Ceaușescu ar putea prelua într-o zi puterea în România..." (fără comentarii — n. red.).

WALTER RENATO (proprietarul unui mare magazin de produse electronice): „Am fost în România ca turist, am fost deosebit de încîntat de bucătăria românească. Femeile de acolo sînt mai frumoase decît cele din Italia, au ceva misterios și sălbatic... Mi-au plăcut Brașovul și Bucureștiul".

Portarul unui hotel: „Am vizitat România după revoluție. Schimbînd o sută de mii de lire, umpleam toate buzunarele cu lei românești... Domnea peste tot o sărăcie de neimaginat pentru noi. La toate magazinele erau cozi... Noi, italienii, eram foarte bine primiți și, ceva curios, înțelegeam limba română. Ne asaltau cerșetorii, țigani și tot felul de persoane care voiau să le vindem dolari, mașina sau hainele de pe noi. N-am să uit acele zile".

Mario Buzzi (inspector școlar): „În România nu se va schimba nimic, sînteți într-o situație de compătimit".

Parodi V. (pictoriță și profesoară de desen): „Am citit și am văzut multe cataloage de artă de șevalet românească. Mi-au plăcut și am hotărît să-mi petrec un concediu în România. Am amînat, deoarece mi-e frică de țigani și de mineri... Nu ne plac surprizele. Totuși, cred că într-o zi voi vizita celebra mănăstire de la Voroneț".

Siwa Buru (emigrant din India): „Am auzit că în România nu există rasism și că emigranții sînt ajutați, li se oferă casă și serviciu. Poate am să plec în România. O cunoștință de-a mea s-a căsătorit cu o româncă și o duce mai bine decît noi sau italienii".

Roz Mari („balerină"): „Am fost de două ori în România: o dată cu un director al unei fabrici de bomboane și a doua oară cu un ziarist. Dacă cunoști «meserie», lucrînd în deplasare e mai bine decît la Genova. Am cunoscut un român, mare pasionat de vînătoare, cred că am să mă întorc să-l fac fericit".

Morit Cintan (profesor de istorie): „Am fost în 1980 la Săpînța. Din toate țările pe unde am voiajat, acolo m-am simțit cel mai bine. Am auzit cîntecul de sărbătoare în care împăratul roman Traian este invocat ca semn de an bun. Vreau să realizez un filmuleț despre această sărbătoare, care cred că este unică în lume".

EXTERNE

SNEGUR ȘI PACTUL RIBBENTROP-MOLOTOV

Poate fiindcă în 1992 s-a aniversat cu fast mare descoperirea Americii, Kremlinul a inițiat și el anul acesta un șir de descoperiri senzaționale. Astfel, din august și pînă acum, au fost descoperite mormîntul țarului, documentele prin care Stalin ordona masacrul de la Katyn și adiționalele secrete la Pactul Ribbentrop – Molotov. Scriind despre primele două, am arătat că așa-zisele „descoperiri” erau de sanchi, praf în ochii mapamondului, că, în realitate, K.G.B.-ul și cîrmacii u.r.s.s.-ului știuseră mereu și unde era mormîntul familiei imperiale, și cine i-a asasinat pe ofițerii polonezi. Cu amendamentele secrete la sus-numitul pact lucrurile stau la fel. Nici o secundă originalul n-a fost rătăcit pe undeva, că doar nu era un bilet de tramvai. Dar tătucii și subalternii lor au preferat să mintă : n-au existat protocoale secrete, e o invenție a imperialiștilor și revanșarzilor (omenirea a luat cunoștință de protocoale din sursă germană).

Pe noi, evident, ne interesează cel mai tare consecințele ce ar trebui să decurgă pentru Basarabia din „descoperirea” adiționalelor secrete. Aș începe prin a observa că, în primul rînd Occidentul, dar și restul lumii, cînd vorbesc de Tratatul Ribbentrop – Molotov și de adiționalele lui secrete, își aduc aminte doar de Polonia și de țările baltice și uită aproape complet de Basarabia. Or, punctul 3 al protocolului secret, exact de Basarabia se ocupă, el dă mînă liberă lui Stalin să răpească României teritoriul dintre Prut și Nistru. Normal ar fi deci ca recunoașterea oficială de către Moscova a dovezii tîlhăriei să se lase cu o grăbire a procesului de anulare a urmărilor tîlhăriei. Dar nu, și aici e invers. Tocmai în acest timp liderii de la Moscova și Chișinău și-au intensificat acțiunile și demersurile care să dea legată din nou Moldova Rusiei, prin intrarea „cu drepturi depline” a Moldovei în C.S.I. Ne întrebăm : de ce s-a grăbit tocmai acum Mircea Snegur să arunce din nou partea de Românie dintre Prut și Nistru în ghearele fratelui mai mare ? Unii ar spune că pur și simplu a dat cu bîta în baltă. Din păcate, e vorba de ceva cu mult mai grav : actualul nr. 1 de la Chișinău nu dorește aruncarea Pactului Ribbentrop – Molotov (împreună cu adiționalele lui secrete, firește) la lada de gunoi a istoriei, se teme de o asemenea eventualitate. Căci, să nu ne îmbătăm cu apă rece, să spunem lucrurilor pe numele lor adevărat : prezidentul Snegur este el însuși o creație, o consecință a Pactului Ribbentrop – Molotov și un beneficiar al lui ; și primul-ministru de acum, și cea mai mare parte a deputaților de la Chișinău sunt, de asemenea, creații, consecințe ale Pactului Ribbentrop – Molotov și profitori ai lui. O nulitate ab initio a Pactului Ribbentrop – Molotov ar însemna ca Snegur să nu mai fie prezident, ca Sangheli să nu mai fie prim-ministru, ca președinții de colhozuri și sovhozuri și foștii secretari ai p.c. să nu mai fie deputați ș.a.m.d. Rezultatul : promovarea de către toți aceștia a unui antiromânism exacerbat, concomitent cu o tragere a căruței spre Moscova.

În aceste condiții, cum altfel decît utopii – și aceasta acordîndu-i autorului prezumția de sinceritate – pot fi catalogate spusele președintelui român că „trebuie să trecem la o nouă etapă a relațiilor dintre cele două state românești prin consolidarea integrării economice dintre ele și crearea spațiului cultural și spiritual comun” ? Păi, dacă președintele Snegur fuge iute și integrează „cu drepturi depline” (că de obligații, ce să mai vorbim !) Moldova în C.S.I., atunci cum o să se mai realizeze integrarea economică a celor două state românești ? Cît privește ideea că noi, românii, „putem și trebuie să ne propunem lichidarea consecințelor” Pactului Ribbentrop – Molotov (cum zice tot dl Iliescu), ea nu va însemna mai mult decît niște vorbe ca oricare altele, atîta vreme cît nu ne vom bate necontenit, zi și noapte, cu ghearele și cu dinții, pentru înfăptuirea ei.

ION D. GOIA ■

S-A ÎNTORS MAȘINA LUMII

COLUMB LA STÎLPUL CAZNELOR

Am lăsat înadins să treacă un anumit timp de cînd festivitățile consacrate împlinirii a cinci secole de la descoperirea Americii au atins punctul culminant, pentru a aborda chestiunea huiduielilor ce s-au auzit în America la adresa lui Columb. Pe de o parte, fiindcă sărbătorirea nu trebuia bruiată cu polemici. Pe de alta, din cauză că mass-media era saturată cu materiale consacrate evenimentului.

Ce s-a întîmplat, de fapt? În mai toate țările din Lumea Nouă, reprezentanți ai „indienilor“ au organizat acțiuni prin care au denunțat venirea europenilor pe continentul american, prezentînd-o ca pe o imensă nenorocire. „500 de ani de la începutul genocidului“, „500 de ani de spolieri, de distrugere și de discriminare“ — iată lozincile sub care aceste acțiuni s-au desfășurat. Între altele, în Ecuador, indienii, după modelul ortacilor din Valea Jiului, au organizat și un marș asupra capitalei, numai că acolo poliția și armata au izbutit să-i oprească și astfel indianiada ecuadoriană nu s-a lăsat cu crimele și atrocitățile mineriadelor din spațiul carpato-dunărean. Despre cît de greșite și de neîntemeiate sunt luările de poziție menționate se pot scrie studii ample, cărți, biblioteci întregi. Eu mă voi limita doar la cîteva aspecte esențiale.

Trecînd peste faptul că o bună parte din demagogia și fervoarea revendicatistă a indienilor este de inspirație bolșevică, adică este patronată de idei venite dintr-un infern pe care indienii americani nu l-au cunoscut, voi arăta că manifestările anti-Columb și antieuropeni au la bază o uriașă confuzie: între felul cum s-a dezvoltat societatea americană, cu imperfecții și nedreptăți (prezente în dezvoltarea tuturor societăților din lume), pe de o parte, și importanța covîrșitoare pentru omenire a descoperirii Americii, pe de alta.

Luările de poziție ale indienilor au caracter rasist: au venit europenii (albii) și au transformat raiul indienilor în iad, le-au adus precolumbienilor toate relele; dacă rămîneau aici doar ei, indienii, trăiau ca-n sînul lui Avram. Eroare îngrozitoare ! Nu cei de altă rasă au fost cauza fenomenelor negative din societatea americană. N-au format societăți ideale nici albii între ei (s-au înfruntat și s-au bătut). nici negrii între ei (s-au înfruntat și s-au bătut). nici mongoloizii între ei (s-au înfruntat și s-au bătut). Atunci de ce să creadă indienii că ei ar fi dus-o, dacă ar fi fost numai ei între ei, ca în Cîmpiile Elizee? De altfel, știm prea bine cît de grave erau inechitățile sociale în societatea precolumbiană la sosirea europenilor.

Îndîrjirea împotriva lui Columb este caraghioasă și din pricină că marele explorator n-a făcut decît să împlinească o poruncă a istoriei la un moment dat. Columb a fost în acel moment brațul istoriei. Dacă nu descoperea el atunci America, în foarte scurt timp o descoperea altul. Evenimentele, vorba lui Marin Preda, nu mai puteau aștepta. Este, prin urmare, de tot hazul să-și imagineze cineva că de n-ar fi venit Columb, indienii ar fi putut sta pitiți acolo, fără să-i știe nimeni, pînă la dispariția vieții pe Pămînt.

În sfîrșit, cît privește dezvoltarea societății americane postcolumbiene, să nu se uite lucrul cel mai important și de care, tocmai fiindcă e atît de limpede, de la lumina zilei și de la îndemîna oricui, se face abstracție: europenii au adus în Lumea Nouă o civilizație net superioară celei indiene, civilizație ce purta în ea embrionul dezvoltării industriale, mașiniste, ce avea să fie motorul progresului pe tot globul, precum și cea mai de seamă religie din toate timpurile a omenirii, creștinismul.

Iată de ce a pune acum statuia lui Columb la stîlpul caznelor și a ofta după vremurile cînd glorioșii strămoși ai indienilor smulgeau prizonierilor încă de vii inimile din piept și le închinau Zeului Soarelui (practică ce l-a îngrozit pînă și pe Cortez, care nu prea era slab de înger), ori, mai încoace, le luau adversarilor scalpurile, înseamnă a te situa pe o poziție reacționară, înseamnă a da dovadă de o gîndire primitivă. Știa și Cațavencu, acum un secol și mai bine, că „un popor care nu merge înainte stă pe loc, ba chiar dă înapoi“. Bine ar fi să știe acest lucru și cei care, la 500 de ani de la descoperirea Americii, l-au huiduit pe Columb.

CUTIA CU VITEZE A EUROPEI

Cînd se vorbește de intrarea în Europa a României și a celorlalte state care au aparținut răposatului lagăr moscovit, nu avem de-a face cu o simplă figură de stil. Realmente, fostele țări socialiste, întrucît se aflau prinse bine în panoplia sovietică, erau considerate de vest-europeni în afara Europei, adică în afara vieții, jocului și pulsației europene. De aceea, prin Europa vest-europenii înțelegeau „acea parte a continentului ce se găsește la apus de cortina de fier“. Ar trebui ca acum, după schimbările care au avut loc în ultimii trei ani în Europa centrală și de răsărit, optica vest-europenilor să fie alta. Dar nu, inerția e mare, ei gîndesc încă la fel ca înainte de 1989.

Așa stau lucrurile, de pildă, cînd e vorba de „vitezele“ cu care înaintează țările europene către o economie unită. Auzim și citim mereu cele mai savante ori cele mai pragmatice considerații despre ce trebuie făcut și cum trebuie făcut, să se utilizeze o singură viteză, două sau mai multe, însă, totul, absolut totul, ca și cum Europa s-ar reduce la cei 12, la Europa comunitară, și în jur nimica n-ar mai fi. Las la o parte țările A.E.L.S., precum și alte state neincluse în grupări și constat doar că toate analizele și jocurile se fac și se aranjează ca înainte de revoluțiile anticomuniste din centrul și estul Europei, adică fără luarea în considerare și a țărilor din această zonă. Și pe noi acest lucru ne deranjează foarte tare. Fiindcă vest-europenii au față de noi, cei din vechiul lagăr socialist, datorii mari, morale în primul rînd, dar nu numai. Ei ne-au încurajat și ne-au îndemnat (ca să nu spun incitat) să ne scuturăm de comunism și să fim ca ei, cu o „economie de piață“. Și acum, după ce noi le-am urmat sfatul, se fac că nu ne mai cunosc și nu ne mai văd și vorbesc la nesfîrșit des[illegible] cele 2, 3 sau 12 viteze ale E[illegible]ropei fără să amintească de noi, est-europenii, nimic, ca și cum noi am locui în planeta Marte. Ne aflăm și noi tot în Europa, domnilor vest-europeni, iar vitezele cu care continentul se deplasează ne privesc și pe noi ! Cutia de viteze a Europei nu se mai poate astăzi construi fără ca în ea să fie cuplate și vitezele noastre, ale est-europenilor. Ne-ați vrut, ne aveți și n-o să ne lăsăm ținuți la ușă în frig ca o rudă săracă. Să nu uitați nici un moment acest lucru !

CE PUTEM CONTRAPUNE "CAPITALISMULUI SĂLBATIC"

«În România opțiunea era clară : de o parte, președintele în funcție Ion Iliescu, provenit din tiparul comunist, iar de cealaltă — o opoziție liberală, reprezentată de un eminent profesor universitar. Or, alegătorii l-au preferat pe Iliescu, acordînd în același timp peste 10 la sută din voturi extremei drepte. Altfel spus, ei au exprimat un masiv vot antiliberal. Unele sondaje au arătat că, în caz de alegeri în Ungaria astăzi, liberalii ar fi înfrînți, iar în Polonia singurii care ar progresa ar fi foștii comuniști și naționaliști de tendință fascistă. În Estonia, un fost „aparatcik“ comunist a ajuns în frunte în primul tur de scrutin la alegerile prezidențiale. În Rusia, o anchetă de opinie a arătat că peste 60 la sută din cetățenii chestionați preferă încă socialismul capitalismului. În Brazilia, modelul neoliberal personificat de președintele Collor se prăbușește. În Marea Britanie, thatcherismul, care a dus la o Anglie devalorizată, a intrat definitiv la apă. În Statele Unite, durerosul bilanț al reaganismului a atîrnat ca o ghiulea în campania electorală a lui George Bush. În Franța, în sfîrșit, singurul numitor comun al adversarilor Tratatului de la Maastricht a fost o respingere brutală a logicii liberale la scară europeană. Țărani, muncitori, comercianți, toți sunt de acord cel puțin asupra unui punct : o respectare strictă a legii pieței i-ar arunca în mizerie sau ar semna condamnarea lor la moarte. Dacă se adaugă faptul că numeroși partizani ai lui „da“ la Maastricht resping și ei de altfel în mod mai conștient, ideologia implacabilă a unui capitalism fără corectări și fără protecție, se poate conchide că în Franța, ca și în restul lumii, „tabăra antiliberală“ a devenit (sau redevenit) majoritară ! Problema este că există cel puțin trei maniere de a fi antiliberal : maniera de tendință fascistă, maniera stalinistă și maniera reformistă».

Gîndirea cuprinsă în textul de mai sus, fragment dintr-un articol apărut în „L'Evénement du jeudi“, are mai multe cusururi, printre care și pe acela că identifică liberalismul cu capitalismul sălbatic și construiește pe acest suport. Să facem însă abstracție de deficientele de demonstrație ale autorului și să luăm textul așa cum e. Ar rezulta că în România, drept contrapondere la calea capitalismului sălbatic, susținută de „liberali“, adică de opoziție, dl Iliescu ar avea de ales între cele trei variante : 1. Fascismul. 2. Stalinismul (comunismul). 3. Reformismul. Cum, de fapt, a treia variantă, reformismul (reforma), este tocmai ceea ce a susținut și susține opoziția („liberalii“) la noi, rezultă că, în realitate, dl Iliescu are de ales (dacă nu cumva trece pe pozițiile opoziției) numai între primele două variante. Peste care din ele o da norocul ? Știu, dar nu vreau să spun. Secret de stat (chiar dacă unii fac aluzie la Polichinelle).

ION D. GOIA ■

BOSNIA ÎN... JUNGHERUL COMUNITĂȚII INTERNAȚIONALE!

Turcii l-au ajutat pe Jelio Jelev să renunțe la coechipierul său politic, **Filip Dimitrov.** După un an de guvernare minoritară, anticomuniștii din **BULGARIA** au căzut sub tirul combinat al comuniștilor deveniți socialiști și al aliaților lor de ultimă oră — partidul etnicilor turci. Bulgaria intră într-o perioadă de marasm politic, iar reforma riscă să bată pasul pe loc ● **SPANIA** a răspuns printr-un „da“ vivace variantei **Maastricht.** Simultan, danezii s-au răzgîndit. Ultimele sondaje realizate la Copenhaga indică revenirea recalcitranților pe drumul cel bun care duce la o Europă occidentală unită. Ea se va învecina cu sute de state estice aflate în dueluri reciproce și prea ocupate de a muri pentru a se mai gîndi la cooperări, colaborări și altele asemenea. ● Hidrocentrala de la **GABCIKOVO**, înainte de a furniza energie electrică, furnizează nervi politici. Conflictul între **Bratislava** și **Budapesta**, pe această temă, scoate scîntei și deloc electricitate. Ar fi fost mai bine invers, dar în est logica nu se poartă. ● **JOHN MAJOR**, premierul britanic, a temperat fără echivocuri entuziasmul „Trilateralei“, privind încorporarea în C.E.E. Premierului ungur nu i-a rămas decît să declare că, în locul **Cortinei de Fier** se montează acum o cortină a mizeriei, care împarte Europa în două, mai rău ca în perioada odioșilor. ● Culmea vicleniei secrete : **Intelligence Service** a exportat Damascului componente pentru echipamente militare, în vederea ținerii sub control a sistemului de înarmare a lui

TURNUL BABEL

Saddam. Dacă nu exportau, nu aflau. Acum știu tot și se bucură! ● **JAPONEZII** au declanșat un război deschis împotriva mafiei sovietice. Înainte de a retroceda **Kurilele,** domnii din **Kremlin** și din alte clădiri importante din C.S.I. se bucură de un cadou nipon nesperat : japonezii pompează mărfuri pe piața C.S.I., iar banii obținuți sînt absorbiți, oficial și reglementar, de sistemele de ajutoare. În felul acesta, mafiile locale nu își pot face jocul, iar ajutorul extern atenuează destabilizarea atît de dorită de comuniști. ● **KOHL** a dat drumul la un program impetuos de redresare economică, impunînd măsuri de **austeritate** nemaipomenite. Nu a avut de ales. Sora estică a R.F.G., după ce a dărîmat zidul Berlinului, a depus pe masa de familie o **datorie de 400 miliarde de mărci.** Cancelarul Germaniei consideră că o asemenea cifră este, deja, cam mult chiar și pentru o superputere și cineva trebuie să plătească zidul spart. ● Încetișor și pe tăcute, tovarășul **DENG** îndreaptă **China** spre **prosperitate.** O face combinînd o stranie economie de piață cu o stranie continuitate a puterii comuniste. Ritmul de creștere anuală este de 10 la sută, P.N.B. a ajuns la **2 112 miliarde dolari,** iar rezerva valutară la **40 miliarde de dolari.** Analiștii nu mai înțeleg nimic. În aceste circumstanțe, sediul Internaționalei Comuniste se poate muta la Beijing. Dacă ținem seama că răzbunarea chineză nu are seamăn în lume, prin ascuțime și răbdare, putem trage concluzia că Partidul Comunist Chinez de-abia acum învinge glorios P.C.U.S. ● Liderul sîrbilor bosnieci, **RADOVAN KARADJICI,** a smuls vălul care mai acoperea, pentru naivi, brambureala războiului. El a făcut lumină, o lumină orbitoare, acolo unde comunitatea internațională era tentată să remarce obscurități. Străinătatea e de vină că în **Bosnia-Herțegovina** curge sînge. Karadjici a declarat : „Tentativele comunității internaționale, în special ale C.E.E., de a impune soluții în Bosnia și Herțegovina au agravat raporturile și au condus la război“. Asta era !

RADU BUDEANU ■

Infracțiuni de tranziție

ACEEAŞI HAINĂ CU DOUĂ BUZUNARE: UNUL DE STAT, ALTUL PARTICULAR

• Legea interzice concurența neloială

Cazurile cînd conducătorii unor întreprinderi sînt, în același timp, și patroni ai unor firme cu capital privat nu mai miră pe nimeni. Numai că se întîmplă, deseori, ca firmele să aibă același profil de activitate, de aici decurgînd folosirea mijloacelor circulante ale statului în interese personale. Sau cum s-ar spune, se creează situația de **„concurență neloială“**, precum și ignorarea prevederilor art. 212 din Legea nr. 31/1990, modificată prin Legea nr. 78/1992. Potrivit celor două acte normative, **„administratorii, rudele acestora și afinii lor pînă la gradul al doilea inclusiv, nu pot fi în același timp patroni sau asociați la societățile comerciale cu capital privat, cu același profil sau cu care sînt în relații comerciale directe“.**

Direcția Generală a Inspectoratului Teritorial Financiar de Stat, a Ministerului Economiei și Finanțelor, a constatat următoarele nereguli :

1. În județul Alba :

— **Sectorul de exploatare al lemnului din Cugir din cadrul SRPPL — Sebeș**, societate cu capital de stat, a livrat 100 tone de lemne de foc către firma **„Ignat Co Forest SRL“ Cugir**, avînd ca administrator pe... șeful Sectorului de exploatare. Din vînzarea lemnelor, firma a încasat 275 mii lei, plătind în schimb Sectorului de exploatare doar 58 mii lei, la prețul subvenționat de la buget. Prejudiciul creat statului s-a ridicat la 217 mii lei.

— Societatea **„Apullum SA“** (fostă „Porțelanul“), prin administratorul său, a facilitat unele operații comerciale firmei **„Computer V SRL“**, unde este asociat fratele său : a predat către SRL 3 microcalculatoare la prețul de 117,2 mii lei/buc., refacturate ulterior de către SRL la un preț majorat de 3 ori la alți beneficiari ; a cumpărat de la același SRL un calculator IBM, la prețul de 250 mii lei, deși în perioada respectivă acest produs putea fi achiziționat de la alte societăți cu capital de stat la prețul de... 112 mii lei. Prejudiciul creat s-a ridicat la suma de 293 mii lei.

În ambele cazuri s-au înaintat dosarele către procuratură.

2. În județul Botoșani :

— Directorul general și juristul de la societatea **„FASTT“ SA Botoșani** au fost, o perioadă, patronii la **„Intercom“ SRL**, timp în care cu mijloacele de transport ale SA au aprovizionat SRL-ul cu diverse mărfuri, pe care ulterior le-au vîndut către... SA ! În această situația „FASTT“ a suportat în plus suma de 360 mii lei.

— La **„Vinalcool“ SA** există, în incinta secției de turnare și îmbuteliere, firma particulară **„Servocom“ SRL.** Ca la ei, la nimeni ! Un record demn de Guinness Book. L-au îmbătat și pe dracu' de-au ajuns unde au ajuns. Șeful secției de turnare era unul dintre patronii „Servocom“-ului, firma comercializînd produsele societății de stat cu un adaos comercial de 2—15 la sută și realizînd, pînă în iulie 1992, un profit de 2 768 000 lei. Bani cîștigați în condițiile în care cheltuielile de manipulare, depozitare și pază erau asigurate de... „Vinalcool“. Organele de control le-au trîntit două amenzi de 100 mii lei. Însă, cum rămîne cu originala inovație a existenței unei firme particulare în interiorul unei societăți cu capital de stat ?

3. În județul Cluj :

— Întreprinderea mică **„Agro-Transilvania“**, avînd ca obiect de activitate comercializarea produselor agricole și chimice, are ca patroni pe directorul general și directorul cu privatizarea din cadrul Direcției Generale a Agriculturii Cluj, directorul „Agrosem“-ului și directorul BAIA. Datorită acestor persoane suspuse, în perioada septembrie 1990-iunie 1991, „Agro-Transilvania“ a comercializat prin intermediul „Agrosem“-ului, 2 404 tone de semințe din fondul de stat ,cu un adaos de 10—15 la sută peste prețurile stabilite de Ministerul Agriculturii. „Agrosem“-ul, care a suportat cheltuielile de tratare, ambalare, depozitare și comercializare, a fost păgubită de 878 mii lei.

— Întreprinderea mică **„Castel“**, profilată pe lucrări de construcții-montaj în domeniul industrial și civil, identice cu cele ale **Antreprizei de Construcții-Montaj Minier Cluj**, are ca patroni pe directorul general al Trustului de Construcții-Montaj Minier Cluj, directorul și inginerul-șef al Antreprizei de Construcții-Montaj Minier Cluj. Și ce și-au zis ei : ia, să luăm niște contracte de la Antrepriză și să le trecem la „Castel“. Drept urmare, firma a executat 6 contracte, în valoare de 6 700 000 lei.

În primul caz, **directorul general al Direcției Generale a Agriculturii Cluj și directorul de la „Agrosem“ au fost arestați preventiv.** În al doilea caz, directorul Antreprizei Construcții-Montaj a fost destituit.

4. În județul Hunedoara :

— **„MATEX“ SA**, din industria ușoară, a considerat că patronii firmei **„ELCO“ SRL** nu trebuie să moară de foame, mai ales că erau fiii directorului tehnic de la „MATEX“, un membru al Consiliului de administrație și din Consiliul Împuterniciților Statului și un salariat al SA. Favorizarea societății de stat a dus la un profit de 7 000 953 lei, cu cheltuieli de numai 214 244 lei din partea „ELCO“. Lucrurile au decurs cam așa : „MATEX“-ul a acceptat livrarea de mărfuri direct din depozitele sale în numele SRL-ului, care a întocmit, de ochii lumii, facturile. Caimacul ridicîndu-se la 640 mii lei, ceea ce reprezenta adaosul comercial de 10 la sută al „ ATEX“-ului ; „mama adoptivă“, cunoscînd măsurile preconizate de majorare a prețurilor cu ridicata la produsele textile, a facturat către „ELCO“ cantitatea de 67 416 m țesături, fără a livra și încasa marfa respectivă, aceasta rămînînd în custodia sa pînă după apariția H.G. 464/1991. Procuratura e pe fir !

5. În județul Olt :

— **„ALRO“ SA Slatina** a procurat de la firma **„ANOTIMP“ SRL** un Copy-Printer Machine Alcatel și 3 tamburi, plătind 7 737 600 lei. Operațiunea a fost efectuată între directorul economic al SA, și patronul de la SRL, fără acordul directorului general și al Consiliului de administrație al SA. Firma furnizoare cumpărase la prețul de livrare de mai sus și alte componente, pe care nu le-a predat „ALRO“-ului : calculator comped, imprimantă Printer, cerneală colorată, hîrtie, toate valorînd 1 674 000 lei. Afacerea reprezentînd „contra profit“ în interesul său. Organele de cercetare penală vor da verdictul !

Cazurile ilustrate mai sus ne atenționează că s-a cam dus cu „vremea protejaților“. Așa să fie ?

ION RUSU

Și ei au avut libertatea de a-l alege pe cel mai bun: RANK XEROX

RANK XEROK a cîștigat primul premiu anual, „Premiul Calității Europene“, prezentat de Fundația Europeană pentru Managementul Calității.

Acest prestigios premiu i-a fost înmînat domnului Bernard Fournier, Director General al Rank Xerox Ltd., de către Majestatea Sa Juan Carlos, rege al Spaniei, la Madrid, pe data de 15 octombrie 1992.

La baza acestei premieri au stat gradul de satisfacție al clienților, oamenii, rezultatele obținute în afaceri, conducerea resurselor materiale și umane, procedeele de lucru, politica și strategia și impactul asupra societății.

Acest premiu remarcă firma Rank Xerox ca primul exemplu, din Europa, de firmă care a implementat conceptul de conducere aplicînd principiile calității totale în toată organizația.

La primirea acestui premiu, Bernard Fournier a spus : „Aș vrea să mulțumesc tuturor canalelor noastre de vînzare și tuturor furnizorilor noștri, care au contribuit prin aportul lor, alături de noi, la îmbunătățirea procesului nostru de lucru ; clienților noștri, care ne încurajează prin sinceritate și onestitate și oamenilor noștri, care au muncit atît de mult pentru a ne aduce pînă aici pe drumul calității“.

Firma Rank Xerox a reușit să introducă garanția totală prin aplicarea mai întîi a principiilor calității. Dacă un client nu este mulțumit de un produs Rank Xerox în perioada primilor trei ani de exploatare, acesta va fi înlocuit gratuit. „Este solicitarea clientului care dictează, noi nu punem la îndoială ce spune clientul“, spune domnul Fournier.

„Cîștigarea acestui premiu este tocmai recunoașterea succesului programului **Supremație prin calitate.** Aceasta stă în centrul atenției întregii firme, prin felul în care ne derulăm afacerile, felul în care conducem oamenii. Este parte integrantă a tot ceea ce facem“.

RANK XEROX

RANK XEROX Romania: Bucuresti 70749, Str. G-ral Berthelot 27, Tel.: 12.00.53, Fax: 12.00.54

LIBERTATEA DE A-L ALEGE PE CEL MAI BUN

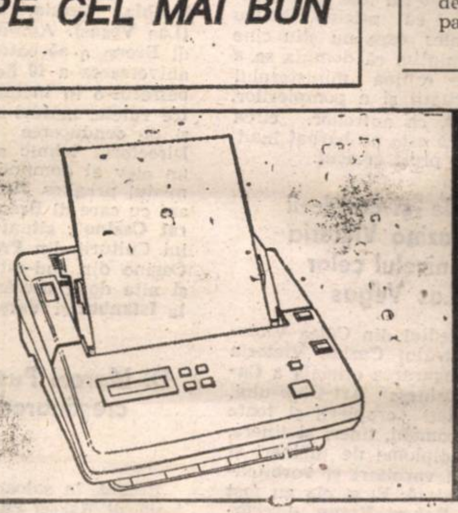

Telecopiator Xerox 7006

7006 THE CLASS AND QUALITY OF RANK XEROX

PERISCOP

Om bogat, om sărac

Cîte milioane faceţi pe zi, domnule Urzică?

- *Vînzarea mobilei din casă a adus primul capital*
- *Mai singur ca oricînd, astăzi doreşte să găsească soţia ideală*

„NU SÎNT AŞA DE DEŞTEPT ÎNCÎT SĂ FI FOST SECURIST ŞI-MI PARE RĂU CĂ N-AM FOST AŞA DE DEŞTEPT !"

— S-au spus foarte multe lucruri despre dumneavoastră, domnule Urzică...

— Şi se mai spun, dar nu mă interesează. Pentru mine, fiecare zi înseamnă luarea de la capăt a unei munci. Dacă gîndeşti aşa, nu poţi să pierzi. Trebuie să mergi cu gîndul în viitor şi să nu iei din trecut decît ce-a fost bun, să uiţi răul.

„Oricînd mă pot întoarce la prima mea dragoste, meseria de ospătar"

— Ce credeţi că ar trebui să uitaţi din trecut ?

— Răutăţile lumii: „Cine e? De unde vine ? Încotro se îndreaptă ? Ce face ? Cine e în spate ? Cine e în faţă ?"...

— O sumedenie de întrebări pe care mă scutiţi să vi le mai pun.

— S-a spus că am fost, că sînt, nu ştiu ce legat de Securitate, de Interpol, de Inteligence Service şi habar n-am ce altceva. Nu sînt aşa de deştept să fi fost aşa ceva. Şi-mi pare rău că n-am fost mai deştept, pentru a fi !

— Ce preferaţi: F.B.I. sau Securitatea noastră ?

— Ca să spun drept, nu cunosc nici una dintre aceste structuri foarte bine, ca să-mi dau seama care mi-ar fi plăcut dintre ele. Nu sînt oameni proşti care fac treaba asta. În sfîrşit, se vorbesc multe. N-am fost nici membru de partid. De fapt, nu e un punct de referinţă pentru nimeni dacă a fost sau nu membru de partid. Nu fac nici azi politică.

— Economicul este tributar politicului.

— Ca observator din exterior pot să spun că cei care fac politică **azi** sînt destul de răspunzători, iar pentru ceea ce nu fac şi ar trebui să facă îşi asumă un risc. Mai devreme sau mai tîrziu vor trebui să răspundă public, ceea ce înainte nu exista în România. Tîmpit să fii să deţii o funcţie politică astăzi şi să nu dai societăţii ceea ce-ţi cere. A te mai ascunde acum după deget, înseamnă sinucidere curată !

„DACĂ TE GÎNDEŞTI DOAR LA UN MILION, NIMENI NU-ŢI DĂ „BUNĂ ZIUA"

— Am ajuns, deci, la ideea de transparenţă.

— Este ceea ce mă caracterizează şi generează tot felul de comentarii. Dar, este şi ceea ce mi-a asigurat reuşita. La vremea aceea, modul la care a fost construit „Coleus — 0" — transparenţa conferită de oglinzi şi sticlă — era o noutate în România.

— Nu cred că este suficientă transparenţa. Pentru a parcurge un drum atît de spectaculos în numai doi ani, cum s-a întîmplat cu dumneavoastră, mai e nevoie şi de altele, printre care banii. Ne întoarcem, aşadar, la toată gama întrebărilor : „Cine sînteţi ? De unde veniţi ?"... şi aşa mai departe.

— Toată lumea vorbeşte despre bani! Nu, n-am avut bani, nici la C.E.C., nici în altă parte. Aveam un apartament la bloc, pe care l-am schimbat după Revoluţie cu o casă la curte. După ce m-am mutat, mi-a venit ideea să fac un magazin mic, în curte. Erau, de fapt, căutările mele, de a face ceva frumos şi care să-mi placă. Schimbînd casa, lucrurile din apartament nu se mai potriveau, aşa că am vîndut tot. Ceea ce am obţinut a fost suma cu care am construit primul magazin. Nu uitaţi, eram în decembrie '90, cînd preţurile erau foarte mici. În spatele meu — pentru că se tot vorbeşte de asta — a stat un prieten constructor, care m-a ajutat să ridic magazinul, cu materiale pe care le cumpăram din diverse locuri, unde găseam mai ieftin. În afară de geamuri, nimic n-a fost nou. Toate au fost vechi şi recondiţionate, aşa încît valoarea a fost mică.

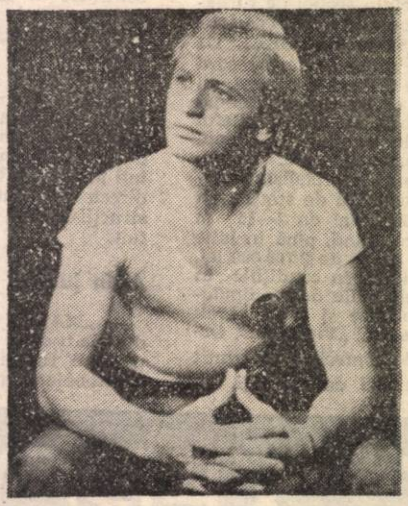

„La 20 de ani visam să fiu balerin"

Tot în spatele meu a mai stat un alt prieten, care a pus nişte bani cînd magazinul a fost gata şi am cumpărat marfa. Nu m-am gîndit atunci la o asemenea dezvoltare. A venit de la sine.

— Şi totuşi, trebuie să fie un secret al succesului !

— A fost căldura de care avea nevoie cumpărătorul. Tot omul care intra era primit cu „Bună ziua". Voia sau nu să cumpere, era, oricum, binevenit. Am vrut să creez un spaţiu de civilizaţie şi cred că am reuşit. Pe urmă, am ţinut cont de calitatea mărfii, n-am primit şi n-am vîndut orice. Încetul cu încetul, s-au selecţionat şi furnizorii, au rămas numai cei care au înţeles că punem accent pe calitate. Am preferat să vindem mai scump, dar marfa să fie foarte bună şi oferită într-o formă care să poarte amprenta personalităţii locului. Clientului îi oferi, din cînd în cînd chiar o floare, sau, dacă este statornic, îi faci reduceri de preţ. Se pare că lumea a apreciat aceste strădanii.

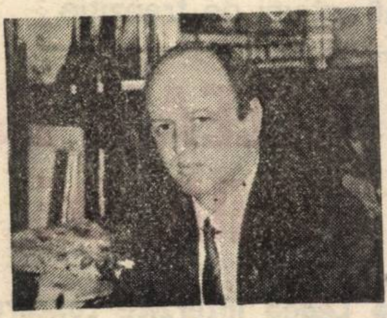

„Nu mă tem de faliment, de fapt nici nu-mi pasă de el"

— De ce n-aţi încercat o asemenea dezvoltare în fostul dumneavoastră domeniu de activitate, al alimentaţiei publice? Aţi fost şef de sală la Complexul „Ambasador".

— Pentru că n-am avut unde. Un restaurant este pretenţios, nu-l poţi face oriunde şi oricum. Există în Bucureşti restaurante şi mai bune şi mai rele. Eram obligat să realizez ceva cu totul deosebit şi asta presupunea o investiţie pe care n-o puteam face. Cine ştie, dacă aş fi găsit un spaţiu care să mă fi inspirat — merg foarte mult pe inspiraţie — aş fi riscat să iau mai mulţi bani de la bănci — credite şi altele...

— Aveţi, deci, credite !

— Sigur ! Tot timpul am avut. Chiar şi astăzi, cînd dobînda este de 70 la sută, am două credite, în valoare de 30 milioane lei. Nu dobînda este importantă. **Trebuie să te mişti repede.** Acum am învăţat valoarea banilor şi **riscul inflaţiei.** Dacă aş sta 5 ani de acum înainte să acumulez aceste 30 de milioane, s-ar putea ca atunci cînd le am să nu mai am ce face cu ele. Este riscant, este greu, dar nu este imposibil.

— Îţi trebuie, aşadar, o ştiinţă a mînuirii banilor şi, mai ales, a fabricării lor.

— E nevoie de simţ practic, de dăruire de sine...

— ...de studii.

— Nu neapărat ! Studiile mele sînt medii. Dar pentru a-ţi place muzica, arta, pentru a iubi florile, tot ce e curat şi frumos, n-ai nevoie de facultate. Sigur, ea te ajută la îmbogăţirea culturii. Revenind la problema banilor, nu la asta m-am gîndit în primul rînd. Am vrut să creez un mediu de civilizaţie, iar acesta s-a dovedit a fi şi aducător de bani. Planurile trebuie să fie cu bătaie lungă. Dacă te gîndeşti doar la impactul de moment — milionul — atunci îl iei astăzi şi-l cheltuieşti mîine, sau nu mai are valoare mîine şi nu-ţi dă nimeni „Bună ziua" pe stradă. Iar eu am nevoie de „Bună ziua".

„NU SÎNT DE ACORD CU OAMENII SĂRACI, PENTRU CĂ EU SÎNT DIN CEI CARE NU AVEAM NICI CE MÎNCA !"

— Cum priviţi dumneavoastră, din spatele acestor geamuri, omul sărac, de pe stradă, care doar trece prin faţa magazinului ?

— E trist că există oameni săraci. Şi eu am fost sărac. Mă refer la copilărie, la adolescenţă, şi chiar la perioada de după adolescenţă. Să nu-ţi poţi permite strictul necesar, să n-ai chiar ce să mănînci, zilele de dinainte de leafă,

(Continuare în pag. 28)

Interviu realizat de
LIANA TATOS

VIP
RESS
NSTANT
VICTORIA

ŞTIRI MONDENE

Cornel Dinu înjură un fotoreporter

Domnul **Cornel Dinu,** directorul tehnic al echipei naţionale de fotbal care, se pare, dă o mînă de ajutor echipei Dinamo, a fost mereu fotografiat împreună cu antrenorul **Alexandru Moldovan** de către un fotoreporter de la **Zig-Zag.** În timp ce stăteau de vorbă. Şi ce-i cu asta? Tot întrebarea asta o punem şi noi mai ales vizavi de reacţia maestrului Cornel Dinu care văzîndu-se fotografiat l-a luat la înjurături pe fotograful cu pricina. Pentru doamne, mai ales, care nu ştiu cine este dl Dinu, amintim că domnia sa a jucat la Dinamo, echipa ministerului miliţiei, a securităţii şi a pompierilor, că a retrogradat, ca antrenor, circa patru echipe şi că este un bărbat înalt, suplu, elegant şi prost crescut.

Crupierele şi crupierii de la Cazino Victoria sînt la nivelul celor din Las Vegas

În curînd la sediul din Calea Victoriei 174 al Teatrului Cazino Victoria va avea loc inaugurarea oficială a **Cazinoului şi a Business Art-Club**-ului. Menţionăm că toţi crupierii şi toate crupierele sînt români, tineri şi tinere, majoritatea cu diplome de ingineri şi economişti, buni vorbitori şi vorbitoare de limba engleză. Ei şi ele au fost pregătiţi de **dl Robert Brenn,** directorul Cazinoului Victoria din partea firmei austriece **Novomatic,** om care a pornit pînă în prezent 12 cazinouri în locuri ca **Germania, Paraguay, Columbia, Turcia, Cehoslovacia, SUA (Las Vegas).** Amintim cu plăcere că dl Brenn a sărbătorit la 15 octombrie aniversarea a 40 de ani. Serbarea şi-a petrecut-o în incinta Cazinoului, printre rulete, alături de tinerii săi colegi şi de conducerea firmei **„SALTO".** Directorul tehnic al Cazinoului este un elev al domnului Brenn — economistul praghez **Jirri Rőhlik** de 28 de ani cu care dl Brenn a deschis **„Admiral Casino",** situat în incinta Palatului Culturii din **Praga,** cel mai mare Cazino din sud-estul Europei, precum şi alte două aşezăminte asemănătoare la **Istanbul** şi **Varşovia.**

Dl Marcel Puşcaş celebrează creştinarea fiicei sale

Recent, în saloanele Cazinoului Victoria, dl **Marcel Puşcaş** a celebrat creştinarea fiicei sale, **Amalia-Nora.**

Mama, actriţă la Teatrul de Comedie, **Aurora Leonte,** a fost de două ori emoţionată, întrucît printre invitaţi se afla şi directorul său, regizorul **Lucian Giurchescu.** Multe nume sonore din diverse domenii au populat serata. Şi vom începe cu naşul domnişoarei Puşcaş, nimeni altul decît ziaristul sportiv, colonelul **Sorin Satmari,** directorul de presă al Clubului Dinamo. Invitat al naşului, antrenorul **Florin Halagian,** cu soţia, recent plecat de la F.C. Dinamo. Întrucît dl Puşcaş este antrenor secund al echipei Rapid, nu puteau să lipsească domnul preşedinte al F.C. Rapid, profesorul **Mircea Pascu** şi antrenorul **Mircea Rădulescu,** cu soţia, precum şi **Il Giuleştino** de la „Evenimentul Zilei", alias **George Stanca,** prietenul dlui Puşcaş, cu soţia.

Nu uităm a menţiona că a fost „foarte" prezentă mama-mare, mama domnului Puşcaş, binecunoscuta solistă a folclorului bihorean **Maria Haiduc.** Inutil a spune că serbarea s-a încheiat nu numai cu cîntece din Bihor. Şi nu numai cîntate de Maria Haiduc.

Arta de a reuși în viață

FLASH

Un dialog cu

MICHEL BURUIANĂ

(urmare din pagina 5)

— Se muncește mai mult la New York decit la Montréal ?

— Există principii generale nord americane. Eu am lucrat și la New York. La un moment dat, am fost agentul fotbaliștilor de la „Cosmos“, am fost agentul lui Beckenbauer, al lui Pelé și al multora. Eu am creat ideea, am găsit sponsori, am impus ideea, am făcut să devină ceva ce americanii știau că așteaptă. Ei nu știau să exprime ceea ce așteptau.

— Discutăm despre multe, dar încă n-ați spus ce profesie aveți.

— Nici nu pot spune, pe înțelesul celor de acasă, ce profesie am. Pot povesti despre lucrurile pe care le fac, dar ca o definiție generală a tot ce fac —indiferent că asta se cheamă crearea unei reviste de film, scrierea unei biografii despre un celebru cîntăreț de operă sau organizarea festivalurilor filmului românesc în Canada și a filmului din provincia Quebec în România — nu găsesc imediat cuvintele în toate cele șapte limbi în care lucrez.

— Să zicem : creator de situații ?

— Mda, se potrivește cumva. Se potrivește binișor. Iată ce fac eu : am o idee, o discut cu omul care ar putea fi interesat ca ideea să se realizeze și așa mai departe. Da, creator de situații.

— Nu „manager“ ?

— Nu. E altceva. În societate, în domeniul culturii e nevoie mereu de ceva nou și bun. Trebuie să existe și omul care să vadă, cu un ceas mai devreme, noul și bunul necesar.

— Domnule Buruiană, iertați-mă că mă dezmeticesc atit de greu : chiar ați creat echipa de fotbal „Cosmos“, cu Pelé și Beckenbauer ?

— Sigur. Două săptămîni eram la New York două la Montréal.

—Și la Montréal ce făceați ?

— Mă ocupam de cinematografie.

— Din acești douăzeci și ceva de ani, cîți i-ați dedicat în întregime cinematografiei ?

— Poate că mai firesc ar fi să vorbim despre cîte ore din zi am lucrat pentru cinematografie. V-am spus că muncesc șaisprezece ore pe zi. Biografia mea canadiană e foarte întortocheată. Dacă formulăm mai propriu întrebările, obținem și niște răspunsuri din miezul adevărului, nu din marginea lui. În România, bunăoară, dacă-l întrebi pe un cetățean ce meserie are, el îți răspunde : sînt inginer sau profesor, etc. În Canada, dacă pui unui inginer aceeași întrebare, el îți răspunde : fac pompe ; sau baraje ; sau frigidere. Vedeți, aici e diferența. Să ne întoarcem în timp : lucram, prin urmare, ca asistent la Oficiul Național de film al Canadei. Deoarece era un post „pe contract“ și eu eram încă străin a trebuit să caut, după o vreme, altceva. Ca să-mi continui studiile. Apoi, tatăl meu, nu putea practica medicina. I-au fost necesari șapte ani ca să o poată practica. Aveam responsabilități financiare în familie. Trebuia să produc bani. Pur și stimplu să fac bani. Eram omul care pleca de pe o poziție defavorizată — în raport cu autohtonii — și de aceea trebuia să mă ocup de mai multe lucruri deodată. Orice muncă e nobilă, atîta timp cît îți asigură demn existența. Nici spălatul closetelor nu e ceva ignobil. Aceasta e filozofia Americii. Am intrat în asigurări și am făcut o carieră importantă. Am devenit curînd unul din cei mai cunoscuți oameni din asigurările canadiene. Între primii zece oameni ai domeniului. Cînd am acumulat destui bani, am devenit independent.

— Ce calificare aveați în asigurări ? Ați început de jos, ca agent, sau v-a sprijinit careva ?

— Cine să mă sprijine și de ce ? Am început ca agent și, în cîțiva ani, m-am retras ca director al uneia din cele mai cunoscute societăți de asigurări. Doar v-am spus că țelul meu intim era cinematografia. În trei ani am urcat de la agent, la director. De regulă, e nevoie de opt-zece ani pentru acest drum.

— Și un astfel de post se abandonează, pur și simplu ?

— Da. Fiindcă sînt omul unei pasiuni. Eu trăiesc din pasiune. Eu gîndesc cu inima. De aceea am și organizat cele două festivaluri de film. Unii cred că banii reprezintă **cîștigul direct,** iar cîștigul spiritual vine **indirect**. Eu sînt convins că direct e numai cîștigul spiritual. Banii îi faci și-i manevrezi. Din cele două festivaluri nu am făcut bani. Dar sporul de prestigiu, de influență, faptul că pun în mișcare energii, că se încheie contracte pentru producția în comun a unor filme înseamnă un beneficiu veritabil, direct. Cînd am ieșit din asigurări nu vedeam ceva mai bun. Simțeam însă nevoia de altceva. Așa că am devenit agentul echipei de fotbal din Montréal. Eram agentul celebrului Vujovič, al portarului Mîndru, fost la „Progresul“, (devenit antrenor al echipei profesioniste a metropolei) și al altora. Specializat fiind, de la asigurări, în marketing, am trecut firesc la negocierea de contracte. În 1984, am decis că trebuie să revin în viața artistică. Am creat o mare companie de teatru în Quebec. Aveam o mulțime de punți cu lumea teatrului și a filmului datorită contractelor pe care le încheiasem. În această lume lucrasem eu la asigurări. Mă întorceam în ea cu alte țeluri. Un contract e un contract. Trebuia să știu tot ce se petrecea în această lume. Între orele șase și nouă dimineața, citeam toată presa de specialitate din teatru și film. Și nu doar cea canadiană.

— Cu ce ați început în teatru ?

— Compania se chema „Le studio de théatre Quebec“. Am montat piesa lui Pirandello „Să-i îmbrăcăm pe cei goi“ în regia lui Andrei Zaharia, actualmente directorul Teatrului Național Popular din provincia New Brunswick. Tot atunci am început să scriu pentru reviste de cinema, devenind într-un an directorul uneia din cele mai influente : „24 images“. Am făcut să se simtă noua conducere : în înfățișare, tiraj, conținut, importanță. În tot. Noul patron avea și el păreri, numai că nu se întîlneau cu ale mele. Am trecut la cea mai cunoscută revistă de cinema din Canada — Sequences — ca director de marketing. Asta în 1987. Întîi am fost colaborator, apoi director, iar din 1989 asociat. Vedeți, mulți își oferă serviciile unei reviste. Eu cînd am venit cu un interviu, am venit cu un interviu cu Ruy Guera, unul din stîlpii cinematografiei braziliene, prieten cu Marques, un tip greu accesibil. Și această linie am ținut-o mai departe : interviuri de marcă în materie de film. Mă pasionează mai puțin critica de film. În doi ani am făcut din „Sequences“ pur și simplu REVISTA DE FILM etalon. La împlinirea a 35 de ani de la primul număr al revistei am pus la punct în Montréal o gală de film, echivalent al „Oscar“-ului american. Păstrînd, firește, proporțiile. Sîntem singura revistă din lume care premiem în bani. Și ce filme aducem la gală ! Lumea vine la „Gala Sequences“ și atunci începe să se intereseze de revistă. Lucrurile trebuie gîndite ca ansambluri de acțiuni care se susțin reciproc. Puterea cere putere.

— Organizarea unui festival cere bani.

— Foarte mulți bani. Foarte mulți bani. Între cele două festivaluri de care am pomenit — al filmelor românești la Montréal și al celor canadiene la București — revista a reușit să adune, de la sponsori, 100.000 dolari. Sponsorii au interes să se asocieze unei instituții de succes. Banii înseamnă putere, iar puterea, cum spuneam, cere putere. Fapt este că am organizat cel mai mare festival de filme românești conceput vreodată în afara României. Și cu un succes de presă și de public absolut senzațional. Am adus 22 de filme, timp de 3 săptămîni, într-un cinematograf situat vizavi de biroul primului ministru. Au apărut peste 40 de articole elogioase despre cultura românească în ziare importante. De la Nadia Comăneci, nu s-a mai vorbit atîta despre România. Așa trebuie făcută propaganda.

— Domnule Buruiană, ce motiv ați avut să faceți asta ?

— Eu sînt produsul a două culturi.

— Și a două complexe.

— Nu prea e adevărat ce spuneți. Eu n-am nici un complex. Apoi, la Montréal, România e socotită țară francofonă, nu francofilă. Ca și România, care e o insulă latină într-o mare slavă, și Quebec-ul e o insulă de 6 milioane francezi într-un ocean de vorbitori de engleză. Festivalul filmului românesc a fost susținut de „Sequences“ și de compania mea de film. A fost o chestiune de inimă, nu de logică. Chestiunea de logică s-a pus la festivalul filmului canadian în România. Oamenii sînt importanți prin ce dau, nu prin ce iau de la societate. Îi eram dator lui Savel Știopul. Sînt dator Canadei. Sînt bogat : am datorii majore !

— Ați cîștigat bani din treaba asta ?

— Moral, am cîștigat enorm. Problema morală, cînd e vorba de țara unde m-am născut, e în primul plan. Eu am adus în Canada „Reconstituirea“ lui Pintilie și am difuzat filmul în multe locuri. Copia am luat-o, în 1973, de la Ambasada română. A fost prima și ultima oară cînd am pus piciorul în Ambasadă. Asta ca să fie lămurit un lucru. Ca să dau răspuns și la întrebările pe care nu mi le adresați. Eu nu am prezentat atunci un film, ci o problemă românească.

— Intențiile filmului au fost sesizate corect în Canada ?

— Operele de artă depășesc de multe ori intențiile autorului. Cronicarii filmului au făcut oficiul de a difuza și ideile pe care filmul, poate, nu le conținea. Un film e creat și de spectatorii săi. Și de distribuitorii săi. Cunoașterea vine învățînd.

— Ați fost ajutat, la festivalul filmului românesc din Canada, de ministerul bucureștean al culturii ?

— De nimeni.

— Iertați-mă, am o gîndire vicioasă : văd mereu ministere care aprobă și sprijină.

— Gîndiți, într-adevăr, vicios. Am făcut-o singur, din voința mea. S-au implicat autorii filmelor, s-a implicat Savel Știopul iar domnul Adrian Dohotaru de la Ministerul de externe ne-a ajutat cu transportul filmelor. Îi mulțumesc și pe această cale. Am avut și săli arhipline, dar și cîteva săli cu 25 de spectatori. Am deschis festivalul cu „Reconstituirea“. Erau în sală toți criticii de prestigiu, care în cronicile la spectacol au referit elogios. La Cannes, aceiași critici, cînd au văzut numele lui Pintilie pe afișe, au zis : e regizorul acela teribil, care a făcut „Reconstituirea“. Ia să vedem ce mai lucrează. În cronicile la noul film al lui Pintilie, „Balanța“, s-a scris că e, probabil, cel mai mare film văzut la Cannes. Citind aceste cronici, cel mai important distribuitor de filme din Canada a spus : îl cumpăr ! Vedeți, lucrurile se leagă, dar trebuie acționat ca ele să ajungă în situația de a se lega.

— Domnule Buruiană, era mai simplu dacă vă întrebam : ce nu ați făcut în viață, cu ce nu v-ați ocupat. Am o ultimă curiozitate : profesia aceasta a dumneavoastră, de „creator de situații“...

— În Canada unii spun că sînt „creator de evenimente“. Din nimic, creez ceva. Se zice că din nimic, nimic iese. Nu-i adevărat.

— În nomenclatorul profesiunilor din România nu există o astfel de profesiune. Știți că nu v-ați putea angaja nicăieri cu TOT CE FACEȚI dumneavoastră ?

—Atunci, m-aș ocupa chiar de crearea profesiunii de creator de evenimente. De vreme că, în Canada, această profesiune e foarte respectată, trebuie să o creăm și în România. Respectul pentru muncă e cheia progresului. În Canada am fost tratat cu respect, deși eram un nimeni. Iată legea mea : fii bun cu oamenii cînd urci, deoarece cînd cazi nu mai ai timp să fii bun cu nimeni. Mai am o lege: consider tot ce fac un eșec. Există mereu ceva mai bun. Viața mea e un lanț de eșecuri. Dar sînt eșecuri cu care mă mîndresc.

„Cred că legislația română este de vină“

Convorbire cu dl. BOULIARIS DENIS, reprezentantul firmei italiene GUARNITEC ITALSEAS TECNOLAN

— Dle Bouliaris Denis, ce aduce firma Guarnitec în România și cum vă merg afacerile aici ?

— Lucrăm de peste 10 ani cu partenerii noștri din România. Aducem piese și instalații de etanșare necesare în domeniile aeronautică și aerodinamică. Avem contracte cu firme mari din București, Brăila, Galați, Brașov ș.a. Am avut dificultăți în timpurile grele, care au trecut, dificultăți la prețuri, la comenzi..., dar din 1990 încoace ni s-a garantat că totul va merge mai bine. Anul acesta nu este un an strălucit. Cunoașteți problemele care au apărut cu schimbul valutar. Trebuie să spun că nu s-a putut intensifica derularea contractelor deja încheiate din cauza lipsei de valută în România. Noi știm un lucru : partenerii noștri români au nevoie de produsele noastre.

— Aveți contracte încheiate la care nu ați încasat încă sumele cuvenite ? Ce măsuri veți lua ?

— Avem și contracte neîncheiate și sume neonorate. Cu toate acestea nu avem de gînd să anulăm vreun contract. Avem încredere în partenerii noștri. Sîntem întottotdeauna solidari și nu ne facem griji.

— Ce credeți că trebuie făcut ca derularea de care aminteați să se facă într-un ritm benefic ?

— Nu mă pricep și nici nu vreau să intru în amănunte. Cred că legislația dvs. este de vină. Noi sîntem străini și ne bucurăm atunci cînd poporul român face progrese. Dorim din toată inima să-i ajutăm pe partenerii noștri să iasă din impasul în care se găsesc.

EUGENIA VASILE ■

Recurs extraordinar la suferință

SĂNĂTATE

BURSA MEDICALĂ

Transferul de gene, o șansă în terapia cancerului

Cancerul rămîne flagelul secolului, o persoană din patru dezvoltînd boala și una din șase murind, în fiecare an, din cauza ei. Este și motivul pentru care medicii continuă cu febrilitate să-i... găsească leacul.

Deși n-ar fi decît încă o „bîlbîială“ într-o metodă revoluționară. după cum apreciază părintele imunoterapiei. **dr. Steven Roseberg.** celebru în lumea întreagă pentru cercetările sale. **terapia prin transfer de gene** este tehnica viitorului.

Acțiunea tratamentelor clasice constă în atacarea directă a cancerului prin chirurgie, radioterapie sau chimioterapie, ceea ce înseamnă omorîrea celulelor canceroase prin bisturiu, radiații, otravă. Terapia genelor presupune nu atacarea directă a celulelor maligne, ci o dopare a sistemului de apărare a organismului, care să-i permită distrugerea cancerului. Tratamentul se poate aplica în două feluri, fie corijînd defectele ereditare ale genelor defecte, dîndu-le materialul care le lipsește, fie întărind limfocitele ucigătoare (celulele noastre de apărare) prin introducerea unor gene stimulatoare. Specialiștii se gîndesc din ce în ce mai mult că boala provine dintr-o deficiență a unei gene, fără a fi, neapărat, ceva ereditar. Deficiența poate interveni și în cursul vieții. Tocmai de aceea există două metode de tratament. Prima presupune inocularea unei gene în celulele germinale ale organismului, acelea care stau la originea vieții și se multiplică. Acolo, gena va fi retransmisă la toate celulele, deci și descendentelor. Această terapie corectează anomalia ereditară. Al doilea tratament nu atinge decît celulele somatice, adică cele reproduse de celulele germinale. În acest caz, gena corectoare nu este transmisă generațiilor viitoare, terapia fiind utilizată pentru a lupta contra maladiei dobîndite în cursul vieții.

Cercetările au început în urmă cu 20 de ani, cînd s-a efectuat un prim tratament asupra unor pacienți atinși de un cancer al pielii, în stadiu avansat, cu metastaze. Au fost izolate în organismul acestor bolnavi celulele sistemului de apărare — limfocitele T, care distrug globulele albe. Aceste limfocite au fost dirijate genetic în laborator, pentru a le reproduce în cantități mari, după care au fost reinjectate bolnavilor. Rezultatul a fost reducerea cu 50 la sută a metastazelor. Plecîndu-se astăzi de la același principiu, în prelucrarea de laborator, se introduce în aceste limfocite o genă care le determină să producă o substanță capabilă a distruge celulele canceroase. Pînă acum. experiențele s-au făcut doar pe animale, dar rezultatele sînt, după părerea specialiștilor, mai mult decît concludente.

Hipertensiunea – chestiune de ereditate?

S-ar părea că hipertensiunea, sau anumite forme ale sale, sînt de origină ereditară. Doi cercetători — Kem Berstein în Georgia, S.U.A și Todaski Imagasi, la Tokyo — au identificat și izolat gena care va permite celulelor musculare a arterelor noastre să acționeze printr-o contracție la prezența așa numitei angiotensiune, o substanță chimică naturală care, în exces, provoacă ridicarea tensiunii arteriale. Cercetările continuă pentru elaborarea unor noi medicamente.

Varicele nu vor mai fi o problemă

O varice, se știe, este o venă superficială, situată la nivelul membrelor inferioare. Dilatată, răsucită, constituie un bun adăpost al refluxului sanguin, împiedicînd sîngele să urce spre inimă, spre a o oxigena. Consecințele apariției varicelor sînt atît de ordin estetic. cît și funcțional. Țesuturile prost drenate conduc la umflarea picioarelor, care devin greoaie și dureroase. Boala, netratată, evoluează continuu, conducînd la flebite superficiale și chiar profunde.

O tehnică recentă în chirurgia venelor — Chiva — permite, în numeroase cazuri, conservarea venelor atinse. Procedeul constă, nu în tratarea varicelor însești, ci în scăderea presiunii care se exercită în interiorul venei. Operația se efectuează la două nivele : în regiunea inghinală, unde se practică o legătură la originea refluxurilor sanguine responsabile de varice. În fapt, o incizie de aproximativ 3 centimetri și o altă incizie la nivelul venei bolnave, ceea ce presupune o mică crestătură, de nici 2 milimetri. Prin această metodă, excesul de sînge responsabil de dilatare este dirijat către venele profunde, iar varicea se retrage singură. Intervenția chirurgicală se derulează sub anestezie locală, pacientul se poate ridica după cîteva ore, iar operația în sine durează mai puțin de o oră. Una dintre marile avantaje ale metodei „Chiva“ este aceea că, în cursul unei singure operații, se tratează toate varicele de la un picior. Avem, deci, toate speranțele că, în curînd, chinuitoarele varice ale vîrstei a treia, nu vor mai constitui o problemă.

Tutunul ucide și nefumătorii

După un studiu efectuat la Universitatea din San Francisco (California) tabacismul pasiv ucide 53 000 de nefumători în fiecare an. Dintre aceștia, 3 700 mor de cancer la plămîni, ceilalți fiind doborîți de alte tipuri de cancere. După părerea specialiștilor, tabacismul pasiv a ajuns pe poziția a treia în ierarhia deceselor provocate de maladii ce ar putea fi evitate, pe primele două locuri situîndu-se tabacismul activ și alcoolismul.

Documentare și prezentare de
LIANA TATOS ■

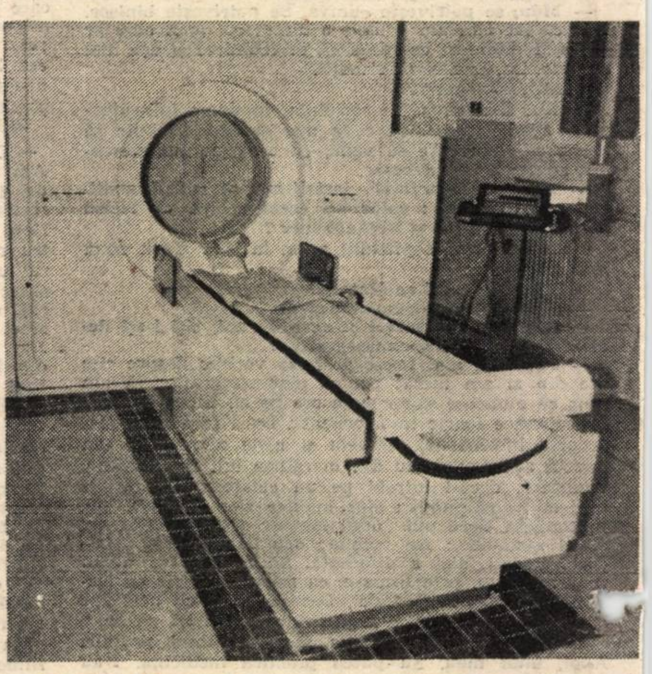

La spitalul Colentina, salariații RENEL (dar nu numai ei) vor beneficia de serviciile tomografului computerizat Siemens, expresie de utlimă oră a tehnicii medicale și, totodată, premieră în Europa răsăriteană.

CÎTE MILIOANE FACEȚI PE ZI, DOMNULE URZICĂ?

(Urmare din pag. 8.)

cînd într-o casă de muncitori cu trei copii nu erau de nici unele — toate astea le cunosc foarte bine. La sfîrșitul clasei a VIII-a, mama a trebuit să vîndă butelia, ca să mă îmbrace și pe mine cu un costum, cum aveau ceilalți copii. Am multe amintiri de felul ăsta și, poate, de ele sînt legate, în bună măsură, ambițiile mele. Am fost sărac și nu mi-e rușine s-o spun. M-am născut în 1956 și în anii aceștia toți am fost săraci, pentru că nu puteam face mai mult. Dar acum ? Cred că omul sărac de pe stradă are o vină, că nu-și caută locul, că nu vrea să și-l găsească. La cît e de muncit în România, e surprinzător să spui că există șomaj. Dacă vrei să muncești și ești capabil, poți să ai și trei salarii. Nu sînt de acord cu oamenii care sînt săraci. Sînt de acord cu oamenii care sînt bolnavi și nu pot munci, ajungînd la tragedia sărăciei. Tocmai de aceea am creat o fundație și se va construi și o casă pentru copiii de pe stradă. Eu sînt unul singur și ofer de lucru la 440 de oameni. În decembrie 1993 vor fi, estimat la dezvoltarea pe care o urmăresc în țară, 2 000 de locuri de muncă. Am început cu zero, acum sînt patru magazine și 440 de angajați, pe care i-aș dori în 20 de ani 440 de sateliți plecați de aici. Sprijin orice idee constructivă și le ofer toate avantajele, pentru a nu avea stressul grijii zilei de mîine. Dincolo de cursurile de limbi străine, de secretariat, marketing, management, de plecările în străinătate pentru specializare, angajații mei au o pîine pe zi — la propriu, nu la figurat — transportul în comun gratis, îmbrăcămintea din magazin, cabinet de coafură, cosmetică, frizerie. La noi angajările nu se fac nici pe pile, nici pe frumusețe, ci pe competență. O femeie, oricît de urîtă ar fi, dacă este îngrijită, devine frumoasă. Avem aici numai oglinzi! Urîtă, neîngrijită, dacă se mai și uită în oglindă, o sparge. Au fost fete care, atunci cînd au venit, au fost considerate urîte. După un timp de îngrijire, intrînd într-un mediu civilizat, s-au transformat total. Și-au dat singure seama de schimbare, pentru că reacția oamenilor față de ele este astăzi alta. Iar eu am creat aceste condiții, în care se pot îngriji fără a o face pe cheltuiala lor, pentru că vremurile sînt așa cum sînt...

— ...și pentru că vă permiteți, fiind un om bogat.

— Dacă spuneți că sînt bogat pentru că am 440 de colaboratori și toți contribuie la transmiterea mesajului meu către societate, că sîntem înconjurați de flori, da, sînt bogat. Dacă spuneți că am bani, am să vă răspund că nu am bani și nu sînt bogat. Sticlă, oglindă, lumină, privit totul din exterior, asta denotă — în gîndirea unora — bogăție, iar eu am să le răspund că asta înseamnă civilizație. N-am luat niciodată bani din firmă pentru mine personal. Totul s-a reinvestit. Preocuparea mea de a cultiva clientela a fost mai mare decît dorințele pentru propria-mi persoană. Așa s-a întîmplat ca tot timpul să nu-mi ajungă banii, să iau credite. Probabil, după 10—20 de ani, cînd lucrurile se vor mai așeza, o să pot să-mi permit să zic : „Nu cumpăr mașina asta pentru firmă, o cumpăr pentru mine“. Acum folosesc mașina firmei și o iau toți șefii de compartimente cînd au nevoie. Totul este pentru firmă!

„ÎNTOTDEAUNA AM FOST ÎN CĂUTAREA UNEI PERECHI ȘI CONTINUI S-O CAUT PE «EA»“

— Nu puteți să spuneți că este chiar totul pentru firmă. Fiecare om are ceva al lui, măcar într-o bucățică de suflet.

— Aici este o poveste care ține de fondul intern al unui individ. Părerea mea este că în relația dintre un „el“ și o „ea“, nu e importantă forma exterioară, ci fondul interior. Fondul poate fi bun la amîndoi, dar incompatibil unul cu celălalt. Întotdeauna am fost în căutarea unei perechi și aici n-am știut să răspund cum trebuie. Dragostea la prima vedere este adevărată, dar nu întotdeauna îți dă ceea ce dorești. Anul trecut Mirela exista, acum nu mai există. Totul s-a întîmplat fulgerător. Am crezut că am găsit-o pe „ea“ și n-am mai stat să judec dacă e așa, cu adevărat. Ne-am căsătorit și așa de fulgerător cum a început, așa s-a și isprăvit. Ne-am dat foarte repede seama că am greșit și am avut amîndoi puterea să revenim — fără nici o supărare, fără nici o discuție de proastă factură — și să cădem amîndoi de acord că e mai bine să ne dăm unul altuia libertatea de a ne exprima uman și profesional. Noi putem fi foarte buni prieteni — și sîntem foarte buni prieteni — dar nu era o legătură de suflet, de interior. Nu puteam continua o viață în care, la un moment dat, eu să fiu conștient că ea ar vrea să-mi spună ceva, dar n-are curajul s-o facă, sau ea ar gîndi că eu aș vrea să-i spun că nu ne înțelegem foarte bine, dar nu vreau să-i stric tinerețea. Pentru că la anii ei — numai 21 — are nevoie de altceva, ceea ce eu nu-i ofer, pentru că nu pot să mă mai întorc la adolescență.

— Poate că nu era atît diferența de vîrstă — aveți doar 36 de ani — cît lipsa de timp ?

— Poate... deși, nu, nu cred. E vorba de fondul interior al fiecăruia.

— După reușitele de pînă acum, nu s-ar zice că nu luați hotărîrile cele mai înțelepte. Cum ați greșit tocmai aici ?

— Probabil îmi este mai ușor să aleg și să hotărăsc cînd e vorba și de alții, decît cînd e vorba numai de mine. A fost o lecție dură, care m-a făcut ca în ultimul timp să mă dedic, într-adevăr, firmei „Coleus“. Dar, asta nu înseamnă că am renunțat în totalitate la căutările mele, pentru mine !

Flacăra ECONOMICĂ ÎN ȚARA COMPUTERELOR

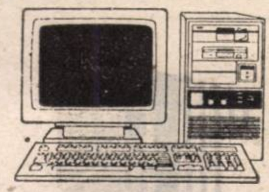

POVESTE FĂRĂ SFÎRȘIT

Există o țară în care omul modern a pășit fermecat în urmă cu ani și încă nu s-a săturat s-o viziteze, să încerce să-i fixeze reperele și să i le facă știute : țara computerelor. De la copilul captivat de jocurile incluse în programul unui calculator pînă la maturul adîncit în urmărirea datelor unei aselenizări potrivit unui program cu mult mai sofisticat al unor computere de mare performanță, sîntem legați, cu fire mai mult sau mai puțin vizibile, de ce se întîmplă în acest teritoriu unde se petrec la tot pasul miracole. Povestea despre el continuă mereu palpitantă, cu situații mereu uluitoare. E o poveste spusă de un creator genial, însetat de nou, pe măsura timpurilor noastre și ale celor următoare.

E o poveste fără sfîrșit...

GEORGE ARION ■

FIRMELE PREZENTE ÎN SUPLIMÈNT

1. ABTECH — pag. 21
2. ADISAN COMPUTER S.R.L. — pag. 20
3. ATTIGRAM — pag. 23
4. Blue Ridge INTERNATIONAL — pag. 14
5. COMPU-CONS — pag. 24
6. COMPUTERLAND — pag. 15
7. DATASYST COMPUTER S.A. — pag. 18
8. DELTA DESIGN S.A. — pag. 25
9. DYNATEK S.R.L. — pag. 20
10. KONTRAX — pag. 21
11. LASER COMPUTER ROMANIA S.A. — pag. 18
12. LOGIC S.R.L. — pag. 22
13. REALSOFT S.A. — pag. 18
14. ROMANIAN COMPUTER SYSTEMS — pag. 16—17
15. ROM WEST EURO — pag. 22
16. SAFIR PRODIMPEX S.R.L. — pag. 23
17. S C E I S.R.L. — pag. 25
18. TALMAN COMPUTER Co. SERVICES — pag. 24
19. TANDON ROMANIA S.R.L. — pag. 23
20. TEHNICAL COMPUTER SET — pag. 24
21. TOKYO ELECTRONICS S.R.L. — pag. 12—13
22. TREYND S.R.L. — pag. 19

LA MULȚI ANI, PC!

FLACĂRA are bucuria să vă ofere cel de-al doilea supliment economic, dedicat, de această dată, calculatoarelor. Aproximativ 20 de firme se prezintă în următoarele 16 pagini, oferind cititorilor și virtualilor cumpărători, din ce în ce mai numeroși, extrem de multe informații de ultimă oră. Vă rugăm să considerați acest supliment un instrument de lucru la care să apelați ori de cîte ori aveți nevoie, și noi credem că veți avea într-adevăr nevoie de el.

Calculatorul a lipsit atîta vreme din viața noastră încît acum, cînd îl descoperim, ne dăm seama cît de săraci am fost și mai sîntem. Pătrunderea pe piața românească a unor tipuri foarte variate de calculatoare, de la vechituri primejdioase pentru utilizator pînă la cele mai performante PC-uri portabile, înseamnă o speranță pentru apropierea noastră de ceea ce înseamnă o nouă lume, o nouă societate, societatea informațională.

Salutăm și apreciem inițiativa unor firme de a oferi calculatoare școlilor, pentru că generațiile care vin trebuie să cunoască foarte bine acest viitor prieten și partener care este PC-ul. Deja, PC-ul a devenit un pion de bază în absolut toate aspectele vieții noastre. **Și povestea este doar la început !** Pentru că el va cuprinde atît de multe teritorii încît nici nu ne putem imagina cît de mult ne va transforma.

PC-ul a fost sărbătorit pentru 10 ani de existență, în primăvara acestui an. Așa că, putem să-i urăm acum, cînd a intrat în a doua decadă a existenței sale, LA MULȚI ANI, PC !

ESTE PIAȚA PE MĂSURA OFERTEI?

DAN TONCEANU, Director general al LASER COMPUTER ROMANIA, afirmă : Potențialul pieței românești trebuie privit pe fundalul imenselor schimbări sociale și politice ale ultimilor ani. Am crescut cu toții obișnuiți cu un bogat volum de date de înregistrat. Mulți vestici iau acest lucru drept birocrație, dar a înregistra ceva pe hîrtie nu înseamnă neapărat că procesul decizional va fi automat încetinit. Potrivit Dlui Tonceanu, „toate acestea spun altceva : că piața românească este tocmai gata pentru a beneficia de efectele în creștere a productivității pe care computerul le-ar putea aduce. Rezerva care există vizavi de computer nu trebuie luată ca un răspuns negativ ci legată tocmai de șocul pe care utilizatorul îl are descoperind puterea dată de calculatorul său. El va cere imediat maximum cît acesta îi poate da. Tot așa, la început, utilizatorul european a fost suspicios în legătură cu probleme de mutații de personal, fiind înclinat să creadă că introducerea computerului va înlocui salariați sau va elimina locuri de muncă. Astăzi, numai cei care sînt sprijiniți zilnic de calculator știu că acesta de fapt creează locuri de muncă prin extensia pe care o aduce întregii activități a firmei.

Societățile din România își vor concentra din ce în ce mai mult eforturile în direcția computerizării, dar vor căuta mărci care deja au succes, prețuri rezonabile și un standard de calitate înalt".

IAR NOI V-AM OFERIT ACESTE MĂRCI !

„Flacăra Economică în Țara Computerelor". vă este oferită de **Departamentul de publicitate** (Mihai Săndoiu, Călin Mărcușanu, Eugenia Vasile, Aristică Văduva). **Secretariat tehnic :** Adrian Petrescu. **Machetare computerizată :** Bogdan Vlad, Angela Frandoș. **Corectură :** Angela Ștefănescu, Smaranda Petrea, Maria Bărbulescu, Simona Simzianu. **Consultant tehnic :** Mircea Mitrea. **Paginație :** Rodia Calciu, Ion Stăncescu. **Linotip :** Dumitru Voicu, Ganciu Niculae.

Director general : George Arion. **Redactor-șef :** Alexandru Păsărin.

NOUA NUMEROTAȚIE TELEFONICĂ

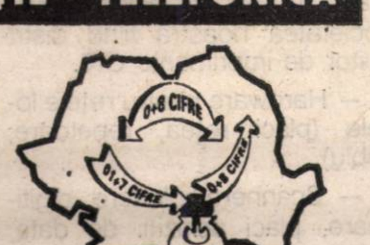

NOUA NUMEROTAȚIE TELEFONICĂ ÎNCEPÎND CU DATA DE 15 NOIEMBRIE 1992 ORA 0.00

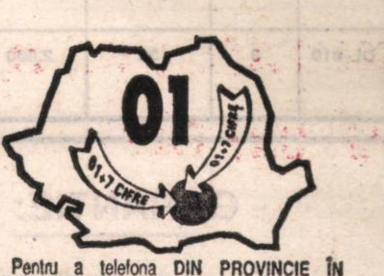

Pentru a telefona **DIN PROVINCIE ÎN BUCUREȘTI**, formați **GRUPUL DE CIFRE "01"** în fața noului număr al abonatului, **COMPUS DIN 7 CIFRE**
Exemplu : Apel către București : 01 778.41.51.

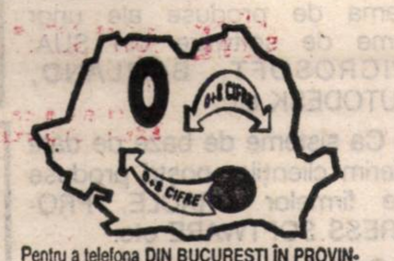

Pentru a telefona **DIN BUCUREȘTI ÎN PROVINCIE** sau **DIN PROVINCIE ÎN PROVINCIE** formați **CIFRA "0"** în fața prefixului actual după care se formează numărul de telefon al abonatului.
Exemplu : Apel către ARAD : 0 966 1.15.15.

Pentru SECTORUL AGRICOL ILFOV (S.A.I.) formați după cifra "0" prefixul "179" urmat de numărul actual de abonat . Exemplu : Apel către Snagov 0 179 4.15.15.

Pentru a telefona local **ÎN BUCUREȘTI** formați **UN NUMĂR DIN 7 CIFRE**. Acest număr se obține prin adăugarea unei cifre în fața numărului existent .
VEZI TABELUL DE CORESPONDENȚĂ

Primele 2 cifre ale nr. actual	Nr. nou primele 3 cifre	Primele 2 cifre ale nr. actual	Nr. nou primele 3 cifre	Primele 2 cifre ale nr. actual	Nr. nou primele 3 cifre	Primele 2 cifre ale nr. actual	Nr. nou primele 3 cifre
10	610	29	629	48	648	72	772
11	611	30	630	50	650	73	673
12	312	31	631	51	651	74	674
13	613	33	633	53	653	75	675
14	614	34	634	55	655	76	776
15	615	35	635	57	657	77	777
16	616	36	636	58	658	78	778
17	617	37	637	59	659	79	679
18	618	38	638	60	760	80	780
19	619	39	639	61	661	81	781
20	620	40	400	62	662	82	682
21	621	41	641	63	663	83	683
22	622	42	642	65	665	84	684
23	623	43	643	66	666	85	685
24	624	44	644	67	667	86	686
25	725	45	745	68	668	87	687
26	726	46	746	69	769	88	688
27	627	47	647	71	771	89	789
28	628						

TOKYO ELECTRONICS

Tokyo Electronics S.R.L.
Str. Mureș 4, R-78344 București
Telefon: (40.0) 65.70.30, 12.87.13
Fax: 12.85.16, Telex: 11977 tokel r

TOKYO ELECTRONICS S.R.L. este o societate mixtă formată din societatea româno-australiană Bond International Trading și asociați români, cu un capital social de 110.000 US $, înființată în 1990, cu o cifră totală de afaceri pînă în prezent de 1.150.000 lei și 610.000 US $.

Obiectivul principal al societății constă în satisfacerea cerințelor pieței cu echipamente de tehnică de calcul și birotică de un nivel calitativ corespunzător. De asemenea, societatea va furniza în viitor sisteme informatice pentru beneficiarii săi.

Gama de produse din domeniul tehnicii de calcul este următoarea:

— Calculatoare PC-AT (toate modelele de la 286-12 MHz la 486-66 MHz) precum și stații RISC.

— Gama completă de imprimante (9 pini, 24 pini, LASER), societatea noastră fiind distribuitor de imprimante OKI.

— Hardware pentru rețele locale (plăci rețea, repetoare, cablu).

— Scannere, plottere, digitizoare, plăci achiziții de date, multimedia.

Ca produse software, societatea oferă clienților săi toată gama de produse ale unor firme de software din SUA: MICROSOFT, BORLAND, AUTODESK etc.

Ca sisteme de baze de date oferim clienților noștri produse ale firmelor ORACLE, PROGRESS SOFTWARE etc.

Societatea noastră oferă asistență tehnică și consultanță, instalări de rețele, școlarizare, precum și service pentru echipamentele comercializate sau pentru alte tipuri de echipamente. Colectivul de service dispune de mijloacele necesare pentru satisfacerea nevoilor clienților.

Calitatea produselor este garantată prin cele peste 2000 de calculatoare cu imprimantă vîndute, peste 20 rețele instalate, toate în mai puțin de 2 ani de existență a societății.

FAXURI OKI

CARACTERISTICI	OF7	OF8	OF8M	OF17L	OF17H	OF38	OF110
COMPATIBILITATE	G3	G3	G3	G3/G2	G3/G2	G3/G2	G3/G2
VITEZA TRANSMISIE	17 SEC	13 SEC	13 SEC	10 SEC	10 SEC	10 SEC	10 SEC
REZOLUȚIE	FINĂ	FINĂ	FINĂ	S/FINĂ	S/FINĂ	E/FINĂ	FINĂ
NUANȚE GRI	16	32	32	16	16	16	16
ALIMENTARE AUTOM.	5 PG.	10 PG.	10 PG.	40 PG.	40 PG.	40 PG.	50 PG.
LĂȚIME DOCUMENT	216 mm	216 mm	280 mm	297 mm	297 mm	297 mm	297 mm
LĂȚIME PRINTATĂ	208 mm	210 mm	210 mm	208/252 mm	208/252 mm	216 mm	208 mm
GHILOTINĂ	NU	DA	DA	DA	DA	DA	DA
MĂRIME HÎRTIE	30 m	50 m	50 m	100 m	100 m	100 m	CASS 200
MEMORII 1 BUTON	10	15	15	30	30	60	30
MEMORII 2 BUTOANE	10	70	70	70	70	252	70
CONFIDENȚIAL	NU	TRANS	TRANS	DA	DA	DA (64)	DA
BROADCASTING	NU	NU	NU	DA (100)	DA (100)	DA (252)	DA (100)
RELEU	NU	DA	DA	DA	DA	DA	DA
MEMORIE	NU	NU	7 PG	7 PG	30 PG	1 MG OPT. 2 MG	15 PG OPT. 30PG
AUTO FAX/TEL	NU	DA	DA	NU	NU	NU	NU
TRANS. ÎNTÎRZIATĂ	DA	DA	DA	DA	DA	DA (50)	DA
CORECȚIE ERORI	DA	DA	DA	DA	DA	DA	DA
MESAJ CALL-BACK	NU	DA	DA	DA	DA	DA	DA

IMPRIMANTE LASER OKI

MODEL	VITEZA (P/M)	FONTURI REZIDENTE	DURATA TONER (P)	DURATA DRUM (P)	STANDARD RAM	OPTIONAL RAM	EMULARE	REZOLUȚIE (DPI)	INTERFAȚĂ STANDARD
OL-400	4	25	2.500	15.000	0.5 M	2.5 M	HP LASERJET II IBM PROPRINTER DIABLO 630	300x300	PARALLEL
OL-810	8	36	2.500	15.000	1 M	5 M	HP LASERJET III IBM PROPRINTER III XL	300x300	PARALLEL/ SERIAL

GARANȚIE:

Instalarea și service-ul se asigură de către furnizor sau de către specialiști atestați de furnizor.

Tokyo Electronics S.R.L. asigură garanție tehnică gratuit pe o perioadă de un an de la data instalării și postgaranție pe o perioadă de 3 ani.

Termenul de intervenție este de 24 de ore pentru echipamentele instalate în București și maximum 3 zile lucrătoare pentru echipamentele instalate în provincie.

DISTRIBUITORI AUTORIZAȚI „TOKYO ELECTRONICS“ S.R.L.

ALBA IULIA	CRISTAL SOFT	96/81.31.59
BUCUREȘTI	CIB'S IMPEX	38.62.10
	IIRUC MONEASA	88.20.70/200
	ELTOP	38.79.15./41
BRAȘOV	INTERACTIV	92/15.18.60
	SISTEM	92/12.54.40
BISTRIȚA	ELCOM	99/01.30.00
CRAIOVA	AEIC	94/18.94.83
CLUJ-NAPOCA	AUTOMATIC SOFT	95/11.60.57
CONSTANȚA	MARITIM	91/61.38.11
DEVA	CREATIV SOFT	95/62.75.43
FOCȘANI	ESAN	93/91.62.75
PIATRA NEAMȚ	PSHS	93/61.18.31
	SET SERVICE	93/61.91.58
PITEȘTI	SERIMEX	97/62.61.00/123
SIBIU	SABAU SERVICE	92/41.20.54
	SSI DYNAMIC	92/41.78.68
TIMIȘOARA	HECO	96/13.15.85
TÎRGOVIȘTE	SHIDO	92/63.45.83

SCANNER

NUME	TIP	COLOR/MONO	MĂRIME	REZOLUȚIE	TIP IMAGINE	INTERFAȚĂ
EPSON GT 1000	Handy	color/mono	105x74 mm	200 dpi	8 bit / color	RS-232C
GENIUS GM 4500	Handy	monochrome	105x74 mm	400 dpi	16 grey levels	Parallel

IMPRIMANTE MATRICIALE OKI

MODEL	NUMĂR PINI	LĂȚIME CAR (cm)	VITEZA DRAFT (CPS)	VITEZA NLQ/LQ/(CPS)	STANDARD INTERFACE	SERIAL INTERFACE	ALIMENT. AUTOMAT	TRACTOR STANDARD	REZOLUȚIE GRAFICA (DPI)	BUFFER
ML-172	9	25.4	180	30	Parallel	N/A	N/A	Pull	240x216	1 linie
ML-182T	9	25.4	220	38	Parallel	Optional	N/A	Pinfeed	240x216	1 linie
ML-183	9	38	180	20	Parallel	Optional	Optional	Push	240x216	1 linie
ML-321	9	38	360	63	Parallel	Optional	Optional	Push	240x316	12 KB
ML-390	24	25.4	270	90	Parallel	Optional	Optional	Push	360x360	48 KB
ML-391	24	38	270	90	Parallel	Optional	Optional	Push	360x360	48 KB
ML-393	24	38	518	120	P & S	Standard	Optional	Push	360x360	64 KB

Disponibilă în varianta alb/negru sau în varianta color, 7 culori

UNITATE CENTRALĂ

SISTEM	CPU	CEAS (MHz)	RAM (MB)	COPROCESSOR	CACHE (KB)
AT-16	80286	16	1 - 4	Optional	–
SX	80386 SX	25, 33	1 - 8	Optional	–
386-40	80386	40	1 - 32	Optional	64
486-33	80486 DX	33	1 - 64	Încorporat	128
486-50	80486 DX	50	1 - 64	Încorporat	256
486-66	80486 DX	66	1 - 64	Încorporat	256
NOTEBOOK	80386 SX	20	1 - 4	–	–

HARD DISK DRIVES

CAPACITATE	TIMP MEDIU	INTERFAȚA
42 MB	23 ms	IDE
80 MB	18 ms	IDE
120 MB	16 ms	IDE
240 MB	12 ms	IDE
150 MB	16 ms	ESDI
330 MB	16 ms	ESDI

TAPE STREAMER DRIVE		VIDEO		FLOPPY DRIVES	
CAPACITATE	INTERFAȚA/ VITEZA	MONITOR 0.28 DOT PITCH	ADAPTOR	5.25"	3.5"
60 MB	ARC/240 KB/s	MONO-800x600	VGA 512 K	1.2 MB	1.44 MB
150 MB	ARC/240 KB/s	COLOR-SVGA	VGA 512 K	360 KB	720 KB
300 MB	ARC/240 KB/s	COLOR-SVGA	VGA 1024 K		

MODEMS

1200	baud	Internal/External
2400	baud	Internal/External
9600	baud	Internal/External
19.2 K	baud	Internal/External
38.4 K	baud	External Only

FAX MODEMS
FAX SCANNERS
OCR SCANNING

NETWORKING

PC to PC, PC to Mainframe,
PC to UNIX HOST OR WORKSTATION
NOVELL, STAR ETHERNET 3-COM.
TCP/IP

SOFTWARE

Mai mult de 3000 Pachete atestate (estimativ 25.000 catalogate)

• PROCESOARE DE TEXTE
• PROCESOARE DE DOCUMENTE
• EDITOARE DE BIROU • CALCULE ÎN TABELE • CONTABILITATE
• MANAGEMENT & SISTEME FINANCIARE • URMĂRIRE COMENZI & VÎNZĂRI CU AMĂNUNTUL/CU RIDICATA
• GRAFICĂ PENTRU AFACERI
• GRAFICĂ PENTRU REPREZENTARE
• INGINERIE CAD/CAM/CAE

A-TRONIC COMPUTERS

Function / Model	ATC 286	ATC 386SX	ATC 386DX	ATC 486DX
CPU Module	AMD 80286	AMD 80386SX	AMD 80386DX	AMD 80486DX
Module Speed	16Mhz	25/33 Mhz	33/40 Mhz	33/50 Mhz
Coprocessor	80287	80387SX	80387	-
Memory	RAM 2-8 Mb	RAM 2-16 Mb	RAM 4-64 Mb	RAM 4-64 Mb
Cache	-	-	64-256 Kb	256 Kb
Case	slimline / baby tower		baby tower / full tower / mega tower	
Floppy Disk Drive (Mitsumi)	3.5" - 1.44 Mb / 5.25" - 1.2 Mb			
Hard Disk Drive (Seagate, Maxtor, Fujitsu)	40 , 100 Mb	40,100,120,200Mb	100, 120,200,339,420,525, 660,1070 Mb	
CD ROM	680 Mb			
Tape Streamer (Colorado)	250 Mb			
HDD/FDD Controller	IDE/SCSI			
I/O Card	2 serial / 1 parallel			
SVGA Card	512 / 1024 Kb			
Monitor	VGA monochrom 14" / colour SVGA 14" / multiscan SVGA 14" , 15" , 17"			
Keyboard	AT US 101 keys			

SOFTWARE

- MS DOS V5.0
- Microsoft Windows 3.1
- Excel 4.0 for Windows
- Word 2.0 for Windows
- Work 1.0 for WINDOWS
- Power Point 2.0 for WINDOWS
- Visual Basic 1.0
- Word Perfect 5.1
- Ventura Publisher 4.0 for Windows
- Aldus Page Maker 4.0
- Corel Draw! 3.0
- Turbo Pascal FOR WINDOWS
- DBASE IV LAN
- LOTUS 1-2-3 for Windows
- Borland QUATTRO 4.0
- FoxPro 6 Pack Users
- Fox Pro

- Novell NetWare LITE
- Novell NetWare 3.11 - 5 users
- Novell NetWare 3.11 - 10 users
- Novell NetWare 3.11 - 20 users
- Novell NetWare 3.11 - 50 users
- Novell NetWare 3.11 - 100 users
- Netware Asynchronous Communication Server
- Netware Access Server
- Netware NFS
- Netware for SNA

Your Partner for Networking and Digital Communications

BlueRidge International

Blue Ridge International, *distribuitor autorizat al unor firme de prestigiu, va ofera solutia completa de echipamente* PC-AT *din stoc pentru*
RETELE DE CALCULATOARE SI COMUNICATII DATE

A-TRONIC
Quality from California

HEWLETT PACKARD

NOVELL

CTX

LOGITECH

GVC

TEL : 10 61 96/ 12 42 43 FAX : 12 08 64/ 12 42 43

ETHERNET NETWORK ELEMENTS

- 16-bit Ethernet Card EN-2000B , EW-2016
- 16-bit 3-in1 Ethernet Card EN-2200BT (10Base-2, 10Base-5, 10Base-T)
- 16-bit MCA Bus Ethernet Card EN/2 , EN/2T
- 8-bit Ethernet Card EW-1000
- 10Base-T Medium Attachement Unit (MAU) EN-508
- 2-Port Ethernet Repeator
- Multiport Repeator (12 RJ-45 UTP ports, 1 AUI port for Thick, 1 BNC port for thin) (10Base-T, 10Base-2, 10Base-5 specifications)
- Multiport Repeator (8 RJ-45 UTP ports, 1 AUI port for Thick, 1 BNC port for thin) (Concentrator for 10Base-T)
- Ethernet Transceiver with N-type connector, with BNC connector, with TAP connector
- Thin Ethernet Pocket LAN Adapter - EN-6000B
- 10Base-T Pocket LAN Adapter - EN-6000T
- PVC 4-pair Cable (100 feets)
- Transceiver Cable
- Cablu coax. ETHERNET subtire si gros
- Terminator cablu subtire sau gros
- Conector T cablu subtire sau gros
- Conector BNC cablu subtire sau gros
- Conector BNC cablu gros - cablu subtire
- Standby Uninteruptible Power Supply 400VA, 600VA
- Smart Uninteruptible Power Supply 400VA, 600VA

OTHER ELEMENTS

- External Modem/Fax 14400bps MNP5 with error correction
- Internal Modem/Fax 9600bps-fax/2400bps-modem
- External Pocket Modem for NoteBook
- Mouse 3 Button Dexxa (Microsoft compatible)
- Mouse 3 Button Logitech (Microsoft compatible)
- Trackball Logitech (Microsoft compatible)
- ScanMan Model 256 Logitech monochrom
- ScanMan Model 32 Logitech color
- ScanJet HP IIc - A4 color
- FotoMan Logitech

PRINTERS

Imprimante Matriciale
- Imprimanta OKI ML183 9pin/136col.
- Imprimanta STAR LC-24 24pin/136col.

Imprimante Laser HEWLETT-PACKARD
- Printer HP IIIP LJ
- Printer HP III LJ
- Printer HP IIP Plus LJ

Optiuni Imprimante Laser
- Postscript Option for HP IIIP
- Memory Extension for HP IIP , IIP+ , IIIP , IIIP 1 MB ,2 MB ,4MB

Imprimante Color PaintJet HEWLETT-PACKARD
- HP Paint Jet
- HP Paint Jet XL 300
- HP Desk Jet 500 C

Imprimate de viteza mare profesionale GENICOM
- Model 3840E - Matrix (600 cps draft/12cpi)
- Model 4410 XI - Matrix (400 lpm draft (64 char))
- Model 4440 XI - Matrix (800 lpm draft (64 char))
- Model 7170 - Laser 17 pag./ min

Consumabile
- Pentru fiecare din imprimantele de mai sus

RADIO COMMUNICATION DEVICES

RADIO
- Twin band handheld DJ580
- Mini handheld DJF1
- Data Radio DR 1200
- Dual Band Radio DR 570
- Mobile Radio DR 112
- Yagi Antena COY2MEL
- Dual Band Antena CA-2X4X
- Dual Band Antena CA-2X4Z
- Dual Band Antena CA-2X4MAX

ACCESORIES
- Remote Speaker- Mic EMS-82
- 220V Quick Charger EDC 35

ACUMULATORS
- Ni-Cad 7,2V / 400 mAh EBP-14 N
- Ni-Cad 7,2V / 700 mAh EBP-16 N
- Ni-Cad Pack Baterry EBP-20 N
- Ni-Cad 12V / 600 mAh EBP-18 N
- Ni-Cad Batery Pack DDD-22 N
- Batery Pack 12 V QUA-HB

MODEMS
- External Modem Radio 9600 Bd PAC-Com
- Integrated Radio Modem 9600 Bd PAC-Com

ComputerLand®

Rețeaua internațională ComputerLand

- Cea mai mare rețea internațională de distribuire de calculatoare personale, software și accesorii, fondată la 21 septembrie 1976 în SUA.
- Peste 700 centre de distribuire în 37 de țări din întreaga lume: 266 în SUA, 65 în Canada; 40 în Japonia; 38 în Australia și Noua Zeelandă; 130 în Europa.
- În domeniul hardware: primul distribuitori al firmelor IBM, Compaq, MBL, Hewlett-Packad, NEC, Epson.
- În domeniul software: primul distribuitor al firmelor: Microsoft, Lotus, Ashton Tate.
- Al doilea client al IBM din lume, după guvernul SUA, vînzări care au depășit cîteva miliarde de dolari SUA, peste un milion de clienți în întreaga lume.

ComputerLand România

- Centrul din România al rețelei internaționale ComputerLand funcționează de la 1 iulie 1991
- Distribuitor autorizat al firmelor: **IBM, Compaq, Hewlett- Packard, MBL, Novell, Epson, NEC, Microsoft, Lotus, Borland, Intel, Zenith, Canon,**
- Firma ComputerLand România livrează curent din stoc:
  - Calculatoare MBL AT 286/16 MHz; MBL at 386 SX/25 MHz; MBL AT 386 DX/25 MHz; MBL AT 486 DX/33 MHz; 40 MHz; 50 MHz, cu 1 — 4 MB RAM cu unul sau două floppy diskuri; cu hard diskuri de 40 — 330 MB; cu monitoare monocrom sau color, VGA sau SVGA. Calculatoarele MBL sînt compatibile 100% IBM și sînt de proveniență americană;
  - Calculatoare marca IBM, Compaq, INTEL cu configurații diverse;
  - Imprimante matriciale marca Epson, Hyundai, Star și imprimante laser Hewlett-Packard.
- Firma ComputerLand România oferă, de asemenea, accesorii și componente de rețea, o gamă largă de materiale consumabile și software produse de firmele **Microsoft, Borland, FOXSoftware, Lotus** ș.a.
  Printre clienții firmei ComputerLand România se numără: **Sitaco-Pepsi, Colgate-Palmolive, Sandoz, Aectra International, Bouygues International (Roumanie), RomStrade, Fiat & Iveco Representative Offices Romania, Grivita International; Leventis Group Services (Romania)** ș.a.
- Dispune de o echipă de specialiști cu o bogată experiență în domeniul electronicii, tehnicii de calcul și informaticii.
- Dispune de centre proprii în:

— **București**
Calea Dorobanților nr. 152, sector 1
telefon 33.32.27, 33.37.06
fax 12.75.68
Bd. Unirii nr. 15, sector 1
telefon 12.34.77, 13.75.99
fax 12.34.77

— **Timișoara**
Bd. D. Loga nr. 58A
telefon 961/15291

— **Iași**
Piața Unirii nr.11,
telefon 981/13317
fax 981/16584

— **Brașov**
Piața Sfatului nr. 20
telefon 92/15.21.80

- Dispune de o rețea de distribuitori în localitățile: Satu Mare (99/71.23.15); Ploiești (97/14.18.50); Cluj-Napoca (95/11.83.50; 95/11.60.37); Suceava (987/20687); Constanța (91/61.70.25); Tîrgoviște (926/22468); Turnu Severin (978/29465); Sibiu (924/18155; 17155); Alba Iulia (968/12757; 23134); Tîrgu Mureș (954/23863; 26720); Oradea (991/63940); Pitești (976/24201); Deva (956/13357); Onești (933/11308); Brăila (94/61.43.36); Buzău (974/14317; 36315).
- **Pe lîngă distribuirea de calculatoare oferă și servicii de consulting în domeniul sistemelor informatice, proiectarea și implementarea acestor sisteme în medii industriale și neindustriale, instruire, cursuri de inițiere în utilizarea PC- urilor, procesare de texte sau calcul tabelar, instalare de rețele, service în și post-garanție, în variante standard sau conform cerințelor clienților.**

Dacă ne veți cunoaște, vă veți convinge repede că merită să colaborați cu noi!

ComputerLand®

Business to business. Person to person.

ROMANIAN COMPUTER SYSTEMS

ROMANIAN COMPUTER SYSTEMS
RCS

The easiest Computer in the World to operate: an Apple Computer

Pentru cei care pornesc un calculator pentru prima dată și pentru cei care au lucrat pe PC ani de zile, un **Macintosh** este o surpriză plăcută și un mijloc de a ajunge la performanțe deosebite. Ușurința în folosire, rezultat al interfeței grafice neegalate pînă acum, permite utilizatorului să nu-și mai bată capul cu învățarea modului de operare și să se concentreze asupra lucrurilor pe care le are de făcut.

Cei care au de realizat o configurație mai complexă nu trebuie să-și demonteze calculatorul pentru orice extensie. Doriți cumva o rețea ? Nimic mai simplu. Conectați cablurile și rețeaua este gata. Nu mai aveți de pierdut zile întregi cu montarea plăcilor și instalarea sistemului de operare. Pentru discuri magnetooptice. CD-ROM, scannere și alte extensii, portul SCSI existent la toate modelele permite o adaptare la fel de simplă.

Dacă sînteți amator sau profesionist, dacă aveți la dispoziție bugetul unei familii sau al unei mari firme, există întotdeauna o soluție care satisface toate cerințele. Pentru a veni în sprijinul celor care doresc să achiziționeze un calculator performant, dincolo de performanțele unei mașini MS-DOS, în cele ce urmează sînt prezentate cîteva opțiuni de luat în considerație.

De la Classic pînă la Quadra 950, fiecare model are caracteristici care îl recomandă într-o anumită situație. La un preț scăzut și cu un design care permite amplasarea în spațiile cele mai strimte, avînd monitorul incorporat, Macintosh Classic oferă toate facilitățile acestei familii. La fel de compact, dar dotat cu un procesor mai puternic, Macintosh Classic II este mai rapid și poate folosi memoria virtuală. În plus, portul pentru intrare sunet și microfonul permit integrarea sunetului și a vocii în aplicații. Macintosh LC II oferă mai multe posibilități de alegere a monitorului și un slot de extensie.

Posibilități mai mari de extensie au calculatoarele Apple Macintosh II. Viteza mai mare de calcul și coprocesorul (la IIsi și II vi opțional) recomandă aceste calculatoare pentru utilizarea în aplicații de proiectare asistată de calculator, desktop publishing, tabele de calcul și alte aplicații intensive din punctul de vedere al calculului. Un CD-ROM opțional la noile modele II vi și II vx permite accesul la cantități imense de informații stocate pe discuri compacte sau utilizarea în aplicații multimedia.

Dacă un Apple Macintosh II nu este îndeajuns de performant, există calculatoarele din vîrful liniei, Quadra 700 și 950. Dotate cu procesorul 68040, avînd coprocesor intern, cu unitate de memorie paginată și memorie cache, aceste mașini oferă o putere de calcul excepțională. Interfața grafică pe 24 biți cu accelerator le recomandă în aplicații grafice complexe, cum ar fi prelucrarea de imagini. Dispunînd de un port Ethernet, pot fi ușor integrate în rețele existente sau pot prelua controlul unor rețele NOVELL. Un număr mai mare de sloturi permite realizarea celor mai sofisticate configurații.

Pentru cei care călătoresc mult **există calculatoarele PowerBook.** Procesorul 68030 la 25 sau 33 MHz face din aceste calculatoare cele mai puternice calculatore din gama LAPTOP sau NOTEBOOK existente la ora actuală. Aceste calculatoare se evidențiază și printr-un design ergonomic care reduce oboseala miinilor, cu trackball în partea de jos a tastaturii. Cîntăresc 3,1 kg și pot fi transportate în orice geantă. Printr-o operație asemănătoare cu introducerea unei videocasete, noile modele PowerBook Duo pot fi utilizate atît ca echipamente portabile cît și ca echipamente de birou.

Apple Macintosh este o familie în permanentă evoluție. Întotdeauna există noutăți care atrag atenția prin caracteristici deosebite. În cele ce urmează sînt prezentate cîteva din calculatoarele apărute în această toamnă.

Macintosh II vi

Procesor 68030/16 MHz
Coprocesor 68882 (opțional)
4 MB RAM cu posibilitate de extensie pînă la 20 MB
Floppy intern : Apple SuperDrive
Hard disc intern : 40, 80, 230 sau 400 MB
CD-ROM intern (opțional)
Porturi : 2 porturi seriale, ADB, SCSI, video
Sunet : Intrare (mono), ieșire (stereo prin CD-ROM, altfel mono), microfon inclus
Posibilități de extensie : trei sloturi NuBus ; slot accelerator ; suportă 7 dispozitive SCSI display : suport pentru monitor monocrom sau color ; suportă mai multe monitoare VGA
Sistem de operare : System 7.01
posibilitate de cuplare în rețea Apple Talk inclusă pe placa de bază

Macintosh II vx

Procesor 68030/33 MHz
Coprocesor 68882
32 kB memorie cache
4 MB RAM cu posibilitate de extensie pînă la 20 MB
Floppy intern : Apple SuperDrive
Hard disc intern : 40, 80, 230 sau 400 MB
CD-ROM intern (opțional)
Porturi : 2 porturi seriale, ADB, SCSI, video
Sunet : Intrare (mono), ieșire (stereo prin CD-ROM, altfel mono), microfon inclus
Posibilități de extensie : trei sloturi NuBus ; slot accelerator ; suportă 7 dispozitive SCSI display : suport pentru monitor monocrom sau color ; suportă mai multe monitoare VGA
Sistem de operare : System 7.01
posibilitate de cuplare în rețea AppleTalk inclusă pe placa de bază

Macintosh IIvi și IIvx oferă putere de calcul, viteză și flexibilitate la un preț accesibil. Pot fi echipate cu o unitate internă CD-ROM, avînd astfel acces la cantități mari de informații stocate pe discuri compacte. Interfața video performantă permite execuția de aplicații grafice complexe utilizînd o mare varietate de monitoare. Pentru aplicații multimedia, Macintosh II vi și II vx sînt cea mai bună recomandare care se poate face.

Macintosh PowerBook 180

Procesor 68030/33 MHz
Coprocesor 68882
4 MB RAM cu posibilitate de extensie pînă la 14 MB
Floppy intern : Apple SuperDrive
Hard disc intern : 80 sau 120 MB
Porturi : 2 porturi seriale, ADB, SCSI, video
Sunet : intrare (mono), ieșire (mono), microfon inclus
Posibilități de extensie : 2 sloturi, pentru modem intern și RAM ; suportă 6 dispozitive SCSI
display : monitor intern de 10 inch cu 16 nivele de gri ; suport pentru monitor monocrom, color sau portret ; suportă mai multe monitoare VGA și SVGA
Sistem de operare : System 7.01
posibilitate de cuplare în rețea Apple Talk inclusă în configurația de bază

Fax/data modem intern (opțional)
Baterie : nichel/cadmiu ; durata medie de viață : 3 ore ; alimentator inclus
Dimensiuni : 5,7×28,6×23,6 cm
Greutate : 3,1 kg

De la apariție, calculatoarele Powerbook au avut un mare succes, prin performanțe și design ergonomic. Noile modele PowerBook 145, 160 și 180 sînt mai rapide, la un preț mai scăzut. Macintosh Powerbook 180 este cel mai puternic calculator PowerBook, cu 35% mai rapid decît un Macintosh II ci, fără a renunța la celelalte facilități ale unui calculator de birou. Dispune de un display de cea mai bună calitate disponibilă pentru calculatoare notebook și de posibilitatea de cuplare, în birou, la o mare varietate de monitoare, fiind

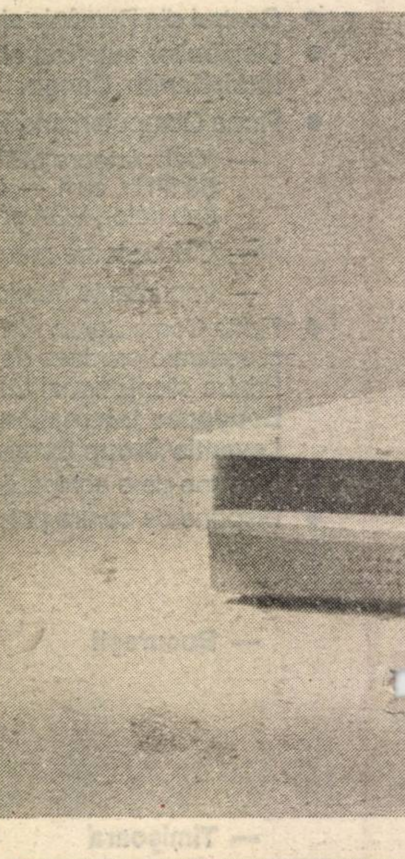

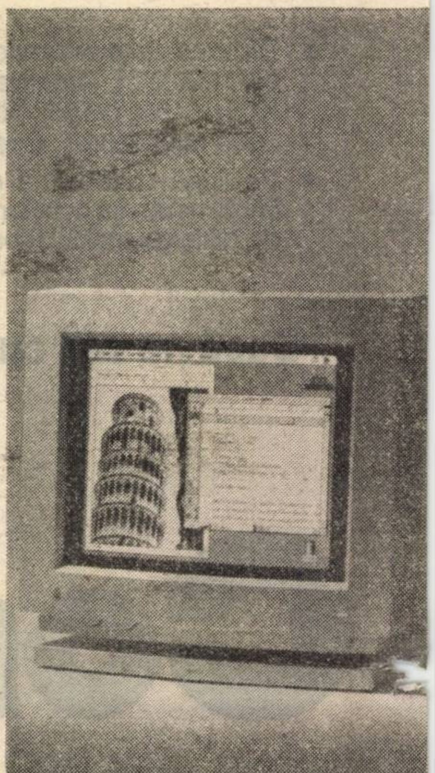

Minches Colour Monitor

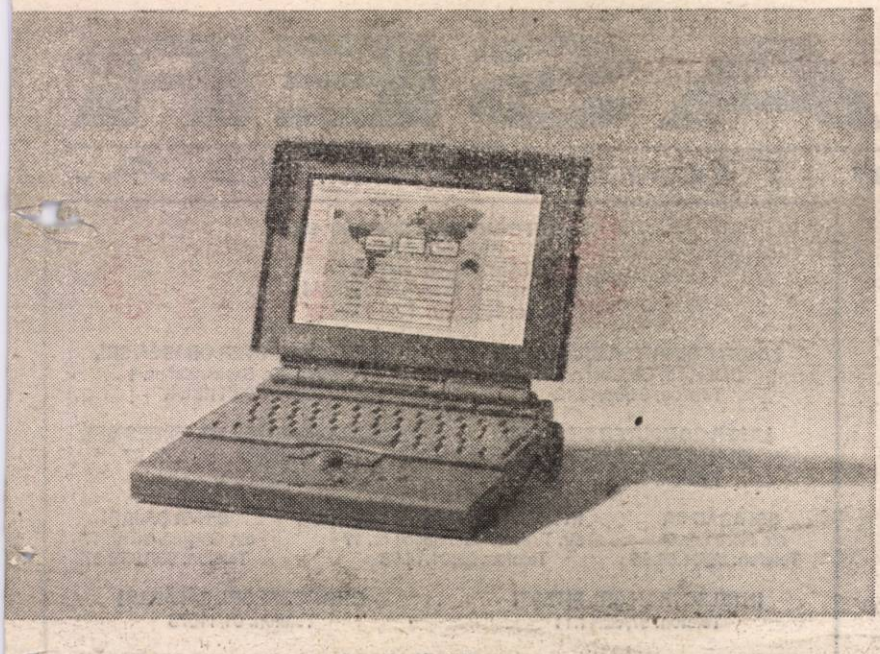

Powerbook 160

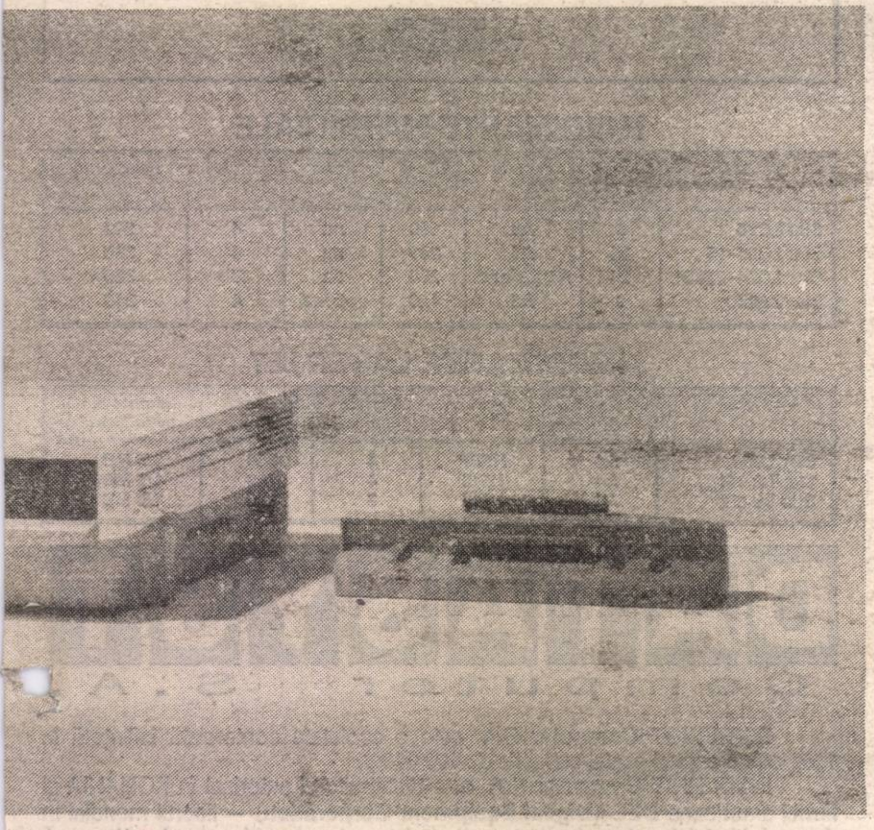

Powerbook Duo Docking Station

utilizabil de exemplu în proiectarea asistată de calculator.

Macintosh PowerBook Duo 230

Procesor 68030/33 MHz
4 MB RAM cu posibilitate de extensie pînă la 24 MB
Floppy extern (opțional)
Hard disc intern : 80 sau 120 MB
Porturi : 1 port serial, conector pentru extensie, modem
Sunet : Intrare (mono), ieşire (mono), microfon şi difuzor integrate
Posibilități de extensie : 2 sloturi, pentru modem intern şi RAM
display : monitor intern de 9 inch cu 16 nivele de gri
Sistem de operare : System 7.01
posibilitate de cuplare în rețea Apple Talk inclusă în configurația de bază
modem intern : PowerBook Express Modem (opțional)
Baterie : nichel hidrid ; durata medie de viață : 2–4,5 ore ; alimentator inclus
Dimensiuni : 3,6×27,7×21,6 cm
Greutate : 1,9 kg

Sistemele Macintosh PowerBook Duo sînt calculatoare notebook care, prin integrarea într-o cutie (PowerBook Duo Dock), dobîndesc toate caracteristicile calculatoarelor de birou : Apple SuperDrive, posibilităţi de extensie (2 sloturi NuBus, coprocesor, 6 dispozitive SCSI), porturile standard.

S-a ajuns astfel la cele mai compacte şi uşoare calculatoare notebook, menţinîndu-se posibilităţile de extensie ale celorlalte calculatoare. Cele două modele 210 şi 230 diferă prin frecvența procesorului şi mărimea discului hard încorporat.

Alte opţiuni sînt PowerBook Duo MiniDock, un fel de Dock portabil şi un floppy extern.

În afara modelelor de mai sus, **Apple Computer, Inc, USA** pregăteşte noi surprize plăcute utilizatorilor. Este vorba de noile modele de imprimante (toate cu o înaltă calitate a textului tipărit) în variante matriciale, inkjet sau laser, ca şi noi pachete de programe ce conduc la înglobarea completă a rețelelor de calculatoare bazate pe sistemul MS-DOS în rețele cu facilitățile Apple.

Romanian Computer Systems = the Power to be your best

Informatica, lumea computerelor, o lume care se află într-o dinamică fără precedent şi într-o permanentă schimbare, a cuprins şi în România toate sferele de activitate. Investitorii străini nu au întîrziat să apară ; potențialul uriaş de absorbție al pieței româneşti şi dorința de cunoaştere a românilor şi integrare în evoluția unei economii de piață sînt numai cîteva dintre motive. Acesta este un aspect important deoarece face parte din pachetul de acțiuni care la un loc realizează ceea ce se cheamă „retehnologizare", dar nu numai a industriei ci a întregii vieți economice şi sociale.

Printre societățile comerciale create cu sutele pînă acum care au ca obiect de activitate „calculatoarele", puține sînt acelea care să poată spune cu mîna pe inimă că produsele aduse, dezvoltate sau fabricate reprezintă cu adevărat **produse de înaltă clasă,** cu o fiabilitate ridicată, cu un service asigurat la cel mai ridicat nivel de satisfacere a clienților, cu un suport solid de a lucra pe piața românească şi cu un „nume" cunoscut pe piața mondială. Sînt unii care au venit să investească pe termen lung ; români plecați de multă vreme din țară şi care acum se întorc şi încearcă să pună o piatră la temelia noului edificiu. Unul dintre aceştia este şi domnul Julian Rosengren, cetățean suedez de origine română. După o activitate de succes în vest, domnul Rosengren se întoarce în România, dispus să rişte totul, într-o economie de piață care rămîne totuşi imprevizibilă, în ciuda potențialului său uriaş.

Astfel ia naştere firma ROMANIAN COMPUTER SYSTEMS (RCS), unica societate comercială autorizată să distribuie computere Apple în România şi Republica Moldova. RCS a fost înființată în aprilie 1992, cu 100% capital străin şi are ambiția să ofere clienților săi cele mai bune produse, cu ajutorul unei echipe de profesionişti dedicați filozofiei Apple.

Julian Rosengren a adus, în afară de capitalul investit, capabil să creeze noi locuri de muncă, ceva de mult uitat în România, şi acest ceva se numeşte atitudine ; atitudine față de muncă, atitudine față de viață. Sentimentul responsabil față de muncă creează o nouă valoare, un nou respect de sine, o nouă eficiență în ceea ce face fiecare.

Un obiectiv major al firmei RCS îl constituie aducerea lumii Apple cu filozofia ei, pe piața românească.

Maniera de abordare a pieței pentru prezentarea produsului este dificilă deoarece nu se pune problema de a face o comparație, ci de a introduce un nou produs, cu o nouă tehnologie, necunoscută, înainte pe piața românească.

Noua generație de computere, care aduce cu ele uimitoare avantaje şi facilități îşi face cunoscută prezența prin activitatea susținută de brand image a firmei RCS. Sloganul **„the power to be your best"** a devenit binecunoscut, la fel şi mărul muşcat multicolor.

Astfel, compania este structurată şi funcționează după sistem american, urmînd principalele direcții ale strategiei de piață americane, adaptate la condițiile economice din România.

RCS a început să dezvolte o rețea de distribuitori în toată țara, care vor primi aceleaşi produse, vor beneficia de şcolarizare, service şi material pentru marketing ; vor urma aceeaşi filozofie.

RCS nu numai că îşi structurează activitatea în concordanță cu segmentele de piață cărora li se adresează dar merge mai departe, prin adaptarea computerelor Macintosh la limba română : adică, sistemul de operare, manualele şi programele sînt traduse în limba română de către un colectiv de localizare specializat. RCS are de asemenea un departament de şcolarizare şi de service, ambele dedicate pentru satisfacerea pe termen lung a nevoilor clienților.

Computerele Macintosh sînt în sfîrşit cunoscute în România. Aceste produse, concepute pentru a veni în sprijinul gîndirii umane şi al reacțiilor sale naturale, uşor de folosit şi intuitive, sînt în cele din urmă la îndemîna românilor.

Să menționăm doar familia computerelor Macintosh : Macintosh Classic, II, LCII, IIci, Macintosh Powerbook 140, 160, 180, Macintosh Quadra 700, 950.

Ceea ce este spectaculos la aceste produse, este faptul că toate programele lor pot fi rulate după aceleaşi principii şi că toate instrucțiunile urmează acelaşi model.

Dacă doriți să vă faceți viața mai uşoară, cumpărați un computer Macintosh de la RCS, str. Luca Stroici nr. 2, Bucureşti, tel. 12 39 20, 12 39 22.

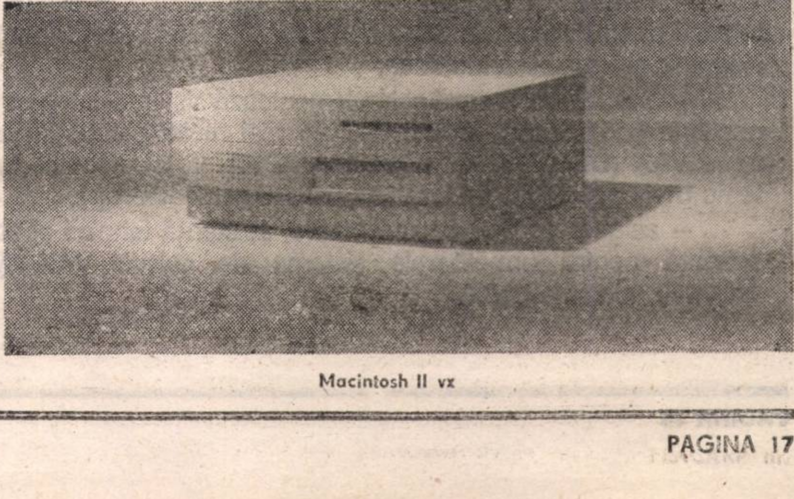

Macintosh II vx

LASER Computer Romania S.A.

LASER COMPUTER ROMANIA S.A. (LCR) este o societate comercială înfiinţată în 1991 cu un capital social subscris de 250 000 $ (SUA).

LASER COMPUTER este un producător mondial de calculatoare personale, făcînd parte din holdingul internaţional **Video Technology (VTech)**, fiind reprezentat în SUA, Canada, Germania, Olanda, Anglia, Italia, Franţa, Belgia, România, Australia şi Hong Kong.

LCR este distribuitor **LASER COMPUTER** şi **STAR MICRONICS** şi dealer **GENIUS, LONGSHINE** şi **3M**, dispunînd de facilităţi de producţie unde sistemele de calcul sînt asamblate şi testate.

LCR oferă următoarele echipamente:

- calculatoare personale **LASER 386SX, 486SX, 486DX, 486DX2.**
- imprimante matriciale şi laserjet **STAR MICRONICS.**
- digitizoare şi scanere **GENIUS.**
- produse de comunicaţie **LONGSHINE.**
- suporţi magnetici **3M.**
- Upgrade processor **(INTEL OverDrive Processor)**, pentru arhitectura 486.

LCR oferă următoarele servicii:

- garanţie **36 luni** pentru echipamentele purtînd marca **LASER** şi 12 luni pentru celelalte.
- interconectarea în reţele **NOVELL, SCO UNIX,** şi **DEC.**
- şcolarizare hardware şi software a personalului beneficiarului.
- service în 48 de ore în perioada de garanţie şi postgaranţie.
- consultanţă în implementarea sistemului informatic.

CALCULATOARE PERSONALE LASER

Model	Procesor	Frecvenţă	Cache CPU/sec	RAM	BUS	Par/Ser	Tip carcasă
		MHz	KB	MB			
LASER 386SX/USL	80386SX	25	0	2/4	ISA	1/2	ultra slim line
LASER 486SX/25 USL	80486SX	25	0	4/8	ISA	1/2	ultra slim line
LASER 486SX/25 LP	80486SX	25	8/128	4/64	ISA	1/2	low profile
LASER 486DXM/33 LP	80486DX	33	8/128	4/64	ISA	1/2	low profile
LASER 486DXT/33	80486DX	33	8/128	4/64	ISA	1/2	tower
LASER 486DX2T/50	80486DX2	50	8/128	4/64	ISA	1/2	tower
LASER 486 DXT/33 EISA	80486	33	8/128	4/64	EISA	1/2	tower
LASER LT321 laptop	80386SX	33	0	2/6	-	1/1	A4

În configuraţiile calculatoarelor sînt incluse: hard disk-uri Seagate AT-IDE şi SCSI, monitoare LASER VGA monocrom şi SVGA color, MS DOS 5.0 PC TOOLS 7.1 HyperDOS, mouse serial LASER.

Calculatoarele sînt atestate de către NOVELL, DEC, UNIX, FCC, TUV, CSA.

REALSOFT S.A.

REALSOFT S.A. este o societate comercială înfiinţată în 1991 cu un capital social de 100 000 $ (SUA).

REALSOFT S.A. este distribuitor autorizat al firmei **The Santa Cruz Operation** (SUA) pentru întreaga gamă de produse, sistemele de operare **SCO Open DeskTop, SCO UNIX System V/386** şi **SCO XENIX 286** şi **386** şi pentru celelalte produse pentru platforma **UNIX.**

REALSOFT S.A.:

- proiectează şi realizează sisteme de programe şi aplicaţii în domeniul gestiunii societăţilor comerciale şi conducerii proceselor industriale pe mai multe tipuri de sisteme de calcul.
- livrează şi asigură servicii de şcolarizare şi asistenţa tehnică pentru sistemele **SCO UNIX**, fiind master reseller pentru România şi Republica Moldova.
- livrează adaptează şi implementează sistemul integrat de gestiune întreprindere **MANAGIS** pe mai multe platforme: sisteme **VAX (DEC)** *sisteme **AS/400 (IBM)** *reţele **Novell** *sisteme **UNIX (ULTRIX, SCO UNIX, SCO OpenDeskTop).**
- asigură servicii de şcolarizare, asistenţă tehnică şi consultanţă pentru următoarele sisteme de calcul: **VAX/VMS** ***AS/400** *sisteme **UNIX.**

LASER COMPUTER ROMANIA SA
REALSOFT SA
DATASYST COMPUTER SA
Bucureşti, str. Dragoş Vodă nr. 44
Telefon: 19.26.38 Fax: 12.77.97

LASER COMPUTER BRĂILA SRL
Brăila, str. Călăraşi nr. 14
Telefon: 94/63.43.12

LASER COMPUTER ORADEA SRL
Oradea, str. Basarabiei nr. 1
Telefon: 99/11.81.47

LASER COMPUTER SIBIU SRL
Sibiu, str. Someşului nr. 19
Telefon: 92/41.70.09

LASER COMPUTER TG. MUREŞ SRL
Tîrgu Mureş, str. Bolyai nr. 27
Telefon: 95/43.53.29

SSI ARAD SA
str. Horea nr. 7
Telefon: 96/61.65.83

INTERCOMPUTER SRL TG. JIU
str. Tudor Vladimirescu nr. 17
Telefon: 92/91.14.98

SINTA SA IAŞI
str. Chişinăului nr. 17
Telefon: 98/13.78.87

INTELECTRON SRL PITEŞTI
Telefon: 97/62.41.11

OPTIMSOFT SRL CĂLĂRAŞI
Telefon: 91/11073

COMPUTIX SRL DEVA
Telefon: 95/61.71.67

BETACOM SRL LUGOJ
Telefon: 96/31.10.84

MEGA-HS SRL BACĂU
Telefon: 93/13.50.90

QLINE SRL
Telefon: 92/14.81.69

IMPRIMANTE MATRICIALE

Model	Nr. ace	Format	Viteză cps	Color	Fonturi	Rezoluţie dpi
Star LC15	9	A3	180	nu	4	240
Star LC24-15	24	A3	200	nu	4	360
Star LC24-200CL	24	A4;A3 land.	250	da	7	360
Star ZA250	9	A3	420	opţional	4	240

IMPRIMANTE LASERJET

Model	Format	Emulare	Viteză ppm	Rezoluţie dpi	Memorie bază/max.
Star LS04	A4	HPIIP	4	300	1/5 MB
Star LS 4III	A4	HPIII	4	300	1/5 MB
Star LS 8III	A4	HPIII	8	300	1/5 MB

DATASYST Computer S.A.

DATASYST Computer S.A. este o societate comercială înfiinţată în 1991 cu un capital social subscris de 100 000 $.

DATASYST Computer S.A. este distribuitorul autorizat în ROMÂNIA al firmei americane **DEC (Digital Equipment Corporation)** – liderul mondial în domeniul reţelelor de calculatoare şi al sistemelor deschise – şi acţionează totodată ca integrator de echipamente eterogene, în vederea realizării de sisteme informatice complete pentru gestiune economică, tranzacţii de date, proiectare asistată, conducere de procese, servere de reţele de PC-uri etc. **DIGITAL** prin **DATASYST** vă oferă echipamentele de interconectare în reţele **LAN** şi **WAN**, echipamente periferice, precum şi o gamă completă de calculatoare din care vă recomandăm următoarele:

Sisteme si statii grafice VAX cu sistemul de operare OpenVMS	Statii grafice VAX 4000 MODEL: VLC, 60, 90	MicroVAX 3100 MODEL: 30, 40, 80, 90	VAX 4000 MODEL: 100	VAX 4000 MODEL: 400, 500, 600
PERFORMANTA	6.2, 12, 32.8, SPECmark	22, 22, 28, 34, TPS	51 TPS	51, 68, 102, TPS
CEAS PROC.	25, 55, 72, MHz	25, 25, 50, 72, MHz	72 MHz	63, 72, 83, MHz
DIMENS. CACHE	8, 256, 256, KB	6, 6, 256, 128, KB	128 KB	128, 128, 512, KB
MEMORIE MAX.	24, 104, 128, MB	32, 72, 128, MB	128 MB	512 MB
MEMORIE DISC	8.4, 8.7, 8.7, GB	8.7 GB	28 GB	56 GB
INTERFETE	SCSI, Ethernet, TURBOchannel	1 SCSI, 1 Ethernet	3 DSSI, 1 SCSI, 1 Q-bus, 3 Ethernet	4 DSSI, 2 Q-bus, 3 Ethernet

Sisteme si statii grafice RISC cu sistemul de operare ULTRIX (UNIX)	STATII GRAFICE PERSONALE: DECstation 5000 MODEL: 20, 25	STATII GRAFICE DECstation 5000 MODEL: 125, 133, 240	SISTEME DECsystem 5000 MODEL: 25, 133, 240	SISTEM DECsystem 5900
PERFORMANTA	16.3, 19.1 SPECmark	20, 26, 32.4 SPECmark	20, 26, 32.4 SPECmark	32.8 SPECmark
MIPS	21.6, 26.7	26.8, 34.4, 42.9	26.7, 34.4, 42.9	42.9
CEAS	20, 25, MHz	25, 33, 40 MHz	25, 30, 40 MHz	40 MHz
DIMENS. CACHE	128 KB	128, 192, 128 KB	128, 192, 128 KB	128 KB
MEMORIE MAX.	40 MB	128, 128, 480 MB	40, 128, 480 MB	448 MB
MEMORIE DISC	25.3 GB	33.5 GB	25.3, 33.5, 33.1 GB	37.2 GB

TREND S.R.L.

ROMANIA - BUCHAREST
SALA PALATULUI
Stirbei Voda nr. 1 ☎ 13.13.50,
15.97.10/622,621,614.
FAX: 00400.12.13.70.

Compania TREND S.R.L. a luat ființă în mai 1990, cu capital sută la sută românesc, transformîndu-se în iulie 1991, în societate mixtă româno-belgiană.

Compania s-a dezvoltat rapid, ajungînd numai în primele luni ale anului 1992 — la o cifră de afaceri de 432 milioane lei.

Începînd cu luna august 1991, firma TREND S.R.L. a încheiat contracte de distribuire în România cu următorii furnizori :

HEWLETT-PACKARD — pentru întreaga gamă de echipamente pentru tehnica de calcul: calculatoare personale, stații grafice RISC, minisisteme și perifericele aferente.

INGRAM MICRO — pentru furnizare de software și accesorii.

CAP GEMINI PANDATA — pentru consultanța în proiecte informatice mari și integrări de sisteme.

INTERGRAPH — pentru software de proiectare asistată de calculator (CAD, CAM, GIS etc.).

Serviciile oferite de firma TREND mai includ: consultanță, instruire, instalare, punere în funcțiune, service.

În teritoriu aceste servicii sînt asigurate și prin colaboratorii Societății TREND din :

— Timișoara : ASSITEC S.R.L. — tel 96/113804
— Ploiești și Sinaia : ELSIN S.R.L. — tel. 97/141859
— Rîmnicu Sărat : ETA SERVICE — tel. 97/563827
— Baia Mare : SINTEC S.R.L. — tel. 99/423602
— Iași : REFLEX COMPUTER — tel. 98/112902

HEWLETT PACKARD

Înființată în 1939 de către William HEWLETT și David PACKARD, ca producător de aparatură electronică de laborator de înaltă calitate, firma HEWLETT-PACKARD a ajuns în 1992 al doilea producător mondial de tehnică de calcul. Firma se numără printre primele 50 de corporații americane și se află printre primii 15 exportatori ai Statelor Unite ale Americii.

Din totalul cifrei de afaceri pe 1991 — care este de 14,5 miliarde $ SUA — mai mult de jumătate revine exportului în întreaga lume, din care aproximativ o jumătate — Europei.

Este singurul producător mare de tehnică de calcul din lume, care, în 1991 a înregistrat beneficii — 755 milioane $ SUA.

La aceste realizări majore și-au adus contribuția o seamă de factori dintre care menționăm pe primul loc alocarea a aproximativ 10 la sută din cifra de afaceri bugetului de cercetare.

Rezultatul a fost că din totalul vînzărilor din 1991, mai mult de jumătate au fost produse lansate în ultimii doi ani.

Al doilea factor important în succesul firmei îl constituie aderarea strictă la condiții ridicate de calitate a produselor sale. Spre deosebire de alte firme mari, HEWLETT-PACKARD nu produce o marfă pentru piața americană, alta pentru cea Vest-Europeană și o a treia pentru restul lumii; o imprimantă HP cu LASER este produsă în aceleași condiții, indiferent de destinația ei.

Clienții firmei HEWLETT-PACKARD din întreaga lume sînt sprijiniți de peste 300 de reprezentanțe HP în 100 de țări din lume.

În domeniul tehnicii de calcul, cîteva decizii majore și cuvinte-cheie definesc politica HP; primul — Sisteme Deschise (Open Systems), oferă clienților o posibilitate fără precedent de a combina tehnica de calcul și produse-program de la furnizori diferiți; al doilea — Calcul Cooperant (Cooperative Computing), permite utilizatorilor să lege calculatoare personale cu stații grafice, minisisteme și periferice, într-o rețea informațională unitară.

În ultimii ani, HEWLETT-PACKARD a reușit să anticipeze cerințele pieței tehnicii de calcul. Încă din 1986, firma a aderat la tehnologia (conceptul) RISC (Reduced Instruction Set Computer) și la sistemul de operare UNIX. Astfel, în 1991, a ajuns să dețină 49 la sută din piața mondială RISC-UNIX.

Firma HEWLETT-PACKARD are relații speciale cu universități din lumea întreagă, oferindu-le substanțiale reduceri de preț.

De asemenea participă activ în toate comitetele internaționale de standardizare.

Încheiem prezentarea acestei firme remarcabile cu două cifre: HEWLETT-PACKARD are peste 90 000 de salariați în întreaga lume și fiecare din aceștia contribuie la cifra de afaceri cu peste 140 000 de dolari SUA pe an.

TREND S.R.L. despre HEWLETT PACKARD

— D-le director IONAȘEK ALEXANDRU, colaborați cu HEWLETT PACKARD din august 1991. Ce ne puteți spune despre renumita firmă americană ?

—Începînd cu acest an H.P. a depășit pe Digital Equipment în ceea ce privește cifra de afaceri, situîndu-se pe locul doi în lume în rîndul firmelor producătoare de calculatoare, după IBM. Trebuie precizat că la gama de calculatoare RISC, H.P. ocupă primul loc pe piața mondială. În România acest tip de calculator abia începe să fie vîndut.

— Aveți clienți pentru această mașină ?

— Avem clienți în primul rînd pentru PC-uri, pentru că piața noastră este orientată în prezent spre personal-computer. Pentru mașina RISC nu prea avem clienți, lumea știe puțin despre acest tip de calculator ce are un sistem de operare cu totul diferit. Mașina nefiind cumpărată în număr mare în România soft-ul poate circula de la un client la alt client fără să fie plătit.

— Ce veți face pentru a stimula vînzările ?

— Vom încerca să informăm populația, să facem o mică publicitate, vom explica avantajele și performanțele acestor mașini care, ce e drept, sînt mai scumpe decît PC-urile. Si pentru că tot vorbim despre H.P., vreau să spun că aceasta prezintă un avantaj față de alte firme !

— Adică ?

— Să vă dau un exemplu. Toți partenerii lor din fosta Iugoslavie, avînd în vedere starea de război, au fost luați și duși la Viena pentru a lucra ca angajați ai firmei H.P. Pînă se termină războiul oamenii sînt deja pregătiți, instruiți.

— Dvs. cum procedați ? Aveți grijă de clienți ?

— Da. Încercăm să învățăm de la ei. Deci, în primul rînd clientul este protejat de H.P. De exemplu, dacă noi mîine facem o greșeală financiară, să zicem, sau vrem să ne schimbăm domeniul de activitate, în situația asta, toți clienții noștri sînt preluați de H.P. atît pentru perioada de garanție cît și pentru perioada de postgaranție. Vreau să precizez că de fiecare dată cînd facem o vînzare sîntem obligați să comunicăm firmei americane numele clientului, adresa și persoana de contact.

— Deci ei au o evidență a tuturor clienților dvs. ?

— Da, pentru că dacă lanțul se rupe clientul trebuie să știe de H.P.

— Este o formă de promovare a produselor lor.

— Este o formă de promovare în timp a produselor, pentru că asta este doar o vorbă, dar așa se întîmplă pe tot globul. Vă dau un exemplu : În Franța, o firmă de mărimea noastră — HELWILLARD — a avut probleme financiare deoarece directorul economic, cel care ținea firma de fapt, a plecat luînd cu el toți clienții. Datorită faptului că de mai bine de zece ani lucra cu firma în cauză, H.P. a adus personal, inclusiv un director economic din SUA care a lucrat trei ani în Franța pentru a repune totul pe picioare.

— Cîți angajați are firma dvs. și ce salarii au ?

— În momentul de față avem 12 angajați iar împreună cu colaboratorii din țară sîntem 34. Salariile în general le menținem peste limita celor asigurate de firmele de stat, mă refer la cele care funcționează bine. Media este de 40 mii lei.

— Care este cifra de afaceri pe anul în curs ?

— Dacă n-am fi avut un rulaj mare la marfă situația ar fi mai grea în momentul de față. Dar datorită firmei H.P. care ne-a înțeles și poate pentru că în prezent lucrăm mai bine cu băncile, am ajuns la un rulaj de peste 500 milioane lei. Sperăm ca la sfîrșitul anului să atingem cifra de un miliard lei.

— Ce gînduri de viitor aveți ?

— Prezentul este atît de încărcat încît nu mă pot gîndi încă la viitor.

EUGENIA VASILE

ADISAN COMPUTER S.R.L.

Director general – Andrei Crăciun
Director tehnic – Dan Iacob
Relații cu publicul – Irina Babin

Tel: 13.02.28 – 14.54.55
Fax: 12.15.83

Adisan Computer SRL a fost înființată în iunie 1990 și și-a început activitatea prin efectuarea service-ului pentru tehnică de calcul în București și în provincie.

În prezent, **Adisan Computer SRL** oferă soluții la cheie pentru informatizarea societăților (vînzare de echipament, programe aplicative, rețele de calculatoare) incluzînd instalare, garanție, școlarizare, service post-garanție, pe bază de contract, fiind și distribuitor autorizat al firmei **I.B.M.**

Prin societatea româno-franceză **AD!SAN INDUSTRIE**, agent **I.B.M.**, furnizează soluții informatice bazate pe minicalculatoare din gama AS/400, cu predilecție pentru gestiunea economică a societăților și proiectarea/prelucrarea asistată de calculator, avînd în vedere, atît instalarea sistemelor și a aplicațiilor precum și școlarizare la centrul de formare din Franța.

FILIALE

Ploiești	*Vînzări:*	str. Romană nr. 28-30; tel: 971/42556
	Service:	tel: 971/46874
Focșani	*Vînzări:*	str. Piața Moldovei, bl. 4
	Service:	tel: 939/15729
Tg. Jiu	*Vînzări:*	str. Victoriei bl. 54
	Service:	tel: 929/41699
Pitești	*Vînzări:*	p-ța Vasile Milea bl. 1; tel: 976/80995
Petroșani	*Vînzări:*	str. Republicii bl. 74 corp B; tel: 935/45902
Sibiu	*Vînzări:*	bd. Vasile Milea bl. 12; tel 924/30635
Slatina	*Vînzări:*	aleea Independenței bl. M2
Brașov	*Vînzări:*	Calea Bucureștilor nr. 90
	Service:	tel: 92/127222 int. 2998
Cluj	*Vînzări:*	str. Republicii nr. 107
	Service:	tel: 951/11614
Suceava	*Service:*	tel: 987/26248 int. 115
Roman	*Service:*	tel: 937/31701 int. 230
Galați	*Vînzări:*	str. Brăilei bl. BR3; tel: 934/11682
Mediaș	*Vînzări:*	str. St. L. Roth nr. 2: tel: 928/21042

Prezentăm mai jos o parte din echipamentele de calcul pe care le comercializăm:

CALCULATOARE A.C.E. (AMERICAN COMPUTERS AND ELECTRONICS USA)

- **CPU 80286/16 Mhz**
- **2 Mb RAM**
- **FDD 5,25" 1,2 Mb**
- **VIDEO CARD VGA**
- **I/O 2 SERIALE/1 PARALEL**
- **2 SLOTURI LIBERE x 8 BITI**
- **DOS 4.01**
- **Livrare din stoc**
- **AT BUS**
- **BO Mb HDD**
- **FDD 3,5" 1,4 Mb**
- **MONITOR SVGA COLOR**
- **2 SLOTURI LIBERE x 16 BITI**
- **MOUSE GENIUS**
- **Garanție 12 luni**

IMPRIMANTE EPSON

- **Modelul LX 1050**
- **matricială cu 9 ace**
- **240 caractere/sec**
- **livrare din stoc**
- **Alte tipuri la comandă**
- **Garanție 12 luni**

CALCULATOARE EVEREX (MADE IN USA)

- **CPU 80386 / 25; 33 Mhz**
- **ISA BUS**
- **2—32 Mb RAM**
- **IDE CONTROLER**
- **40—200 Mb HDD**
- **FDD 5,25" 1,2 Mb**
- **VIDEO CARD SVGA 512 Kb - 1 Mb**
- **MONITOR SVGA COLOR, MONOCROM**
- **I/0 2 SERIALE/1 PARALEL**
- **3 SLOTURI LIBERE x 16 BITI**
- **MOUSE EVEREX**
- **DOS 5.0, WINDOWS 3.1**
- **Garanție 18 luni**
- **Livrare la comandă, în maximum 30 de zile**

Firma ADISAN oferă service pentru toate produsele vîndute

Modalitatea de plată agreată este plata în avans

DYNATEK

*SOFTWARE: PCB DESIGN, DRIVERS & CAD TRANSLATORS
*DESIGN INDUSTRIAL: PROIECTARE ȘTANȚE ȘI MATRIȚE SUB AUTOCAD

Dynamic Technical Resources

TRAINING: AutoCAD & AME, OrCAD, PADS 2000, C++

Societate mixtă româno-americană • nr. înreg. J40/8550/1991

Calea Floreasca Nr. 167 bis, Sector 1, București, tel: 330 069/135, 105, 120, fax 12.53.92

486 – 50MHz

Cache SVGA

*256K Cache (25 ns)
*8 MB RAM
340 MB HARD DRIVE
1.2 & 1.44 MB FLOPPY
*16-Bit SVGA W/512K
14" SVGA Monitor
*Desktop or Tower
*101 KEYBOARD
*MOUSE

IC COMPUTER *INC.*

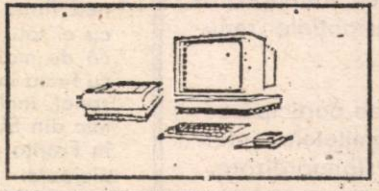

Produse de calitate la prețuri competitive

PERIPHERALS

Role benzi magnetice

```
 200 feet & seal
 400 feet & seal
 600 feet & seal
1200 feet & seal
2400 feet & seal
3600 feet & seal
       easy load
```

Inele de stocare originale
Disc cartridge: orice tip
Pile de disc: orice tip
Tape cartridge: orice tip

Calculatoarele sînt asamblate și testate în S.U.A. 100% compatibile MS–DOS, OS/2, UNIX, XENIX, NOVELL
Garanție pentru toate componentele: 12 luni și post-garanție pe bază de contract.

Pentru alte configurații și opțiuni hardware sau software, luați legătura cu noi !

386–SX

INTEL 80386/SX
33 MHz
2 MB RAM
130 MB HARD DRIVE
IDE CONTROLLER
1.2 & 1.44 MB FLOPPY
VGA MONITOR
DESKTOP OR TOWER
2S/1P/1G PORTS
101 KEYBOARD
MOUSE

386

INTEL 80386
25, 33, 40 MHz
2 MB RAM
130 MB HARD DRIVE
1:1 DUAL CONTROLLER
1.2 & 1.44 MB FLOPPY
VGA MONITOR
230 WATT P/S
SER/PAR/GM PORTS
101 KEYBOARD
MOUSE

486–33

INTEL 80486
33 MHz
2 MB RAM
130 MB HARD DRIVE
IDE CONTROLLER
1.2 & 1.44 MB FLOPPY
VGA MONITOR
DESKTOP OR TOWER
2S/1P/1G PORTS
101 KEYBOARD
MOUSE

Accesorii

Printere: *Citizen Panasonic, HP.*
Rețele Novell
Consumabile
Soft
Int & ext streamer
Modem & Fax card
Comp. electronice

ergoTECH: *ecrane protectoare pentru monitoare de orice tip*

vemco
MULTISCAN

Dynatek, distribuitor autorizat al firmei VEMCO, vă oferă scannere tip MultiScan, produse de firma CONTEX, cu capacitatea de scanare, lățime max. 914 mm, lungime de scanare nelimitată (Format A0).

MULTIPLE FORMAT SCANNER by **CONTEX**

1. DynaTek S.R.L

(Dynamical Technical Resources)

societate româno-americană, cu sediul
în Calea Floreasca, nr. 167 bis,
tel.: 33.00.69, FAX: 12.53.92

Președinte: Kathryn Mantu
Vicepreședinte: Vladimir Roșca
Director general: Nicolae Radu
Manager departament comercial: Dumitru Timiș

2. Scurta prezentare

Activitatea firmei se desfășoară în cadrul departamentelor:

a) **Software:** PCB design software, drivers & CAD Translators
b) **Design industrial:** proiectare ștanțe și matrițe sub AutoCAD
c) **Training:** AutoCAD & AME, OrCAD, PADS 2000, C++
d) **Comercial:**

- Distribuitor autorizat pentru România al firmei VEMCO S.U.A., pentru scannere tip MULTISCAN, produse de CONTEX Danemarca și firma ERGOTECH, pentru ecrane protectoare display.
- Echipamente și tehnică de calcul
- Software
- Elemente de rețea Novell
- Traductoare industriale produse de firma OMEGA INC., S.U.A.
- Benzi magnetice, data cartridge și tape cartridge de toate tipurile
- Componente electronice
- Consumabile

3. Facilitati oferite clientilor

- **Garanție:** 1 an de zile de la livrarea mărfurilor.
- **Postgaranție:** asigurare service 5 ani, pe bază de contract
- **Instalare** rețele Novell, AutoCAD, scannere.

Noi sîntem ABTECH

Str. Pitar Moș 2-4, Sector 1, 70152-BUCUREȘTI, Tel: 122784

Președinte: **Nicolae Mihai**
Director general: **Paul Constantinescu**

◆ PRODUSE DE ÎNALTĂ PERFORMANȚĂ

Produsele de interes major ale **ABTECH** sînt calculatoarele personale ce cuprind sisteme din seriile: desktop, portabile și laptop/notebook. Sînt oferite servicii microcomputerizate îmbrățișînd întreaga gamă de hardware, software, cu noutățile de ultimă oră în acest domeniu. Satisfacerea dorințelor tuturor categoriilor de clienți este țelul suprem al firmei.

SERVICE = SUCCES

Ireproșabila promptitudine în ceea ce privește service-ul, deosebește **ABTECH** de celelalte firme.

Service prompt – este deviza sa. În alegerea celui mai bun sistem, ca și pentru înlăturarea oricărei eventuale defecțiuni, clienții pot conta pe **ABTECH**.

VALOARE PRIN CALITATE ȘI PREȚ

Filozofia **ABTECH** înseamnă valoarea produselor, exprimată de calitate și preț. Cuvîntul de ordine al firmei: **eliminarea problemelor înainte ca acestea să apară.**

O SINGURĂ LUME

Granițele între state nu constituie bariere discriminatorii în aria operațională a **ABTECH**. Ideea unei singure comunități tehnologice stă la baza succesului tuturor firmelor.

Produsele și serviciile oferite de **ABTECH** sînt accesibile în întreaga lume – Statele unite, America de Sud, Europa, Asia.

ABTECH nu crede în cucerirea spectaculoasă a piețelor, prin demersuri impetuoase. O fundamentare solidă în vederea obținerii unor rezultate pe termen lung este metoda optimă de cucerire a propriului prestigiu.

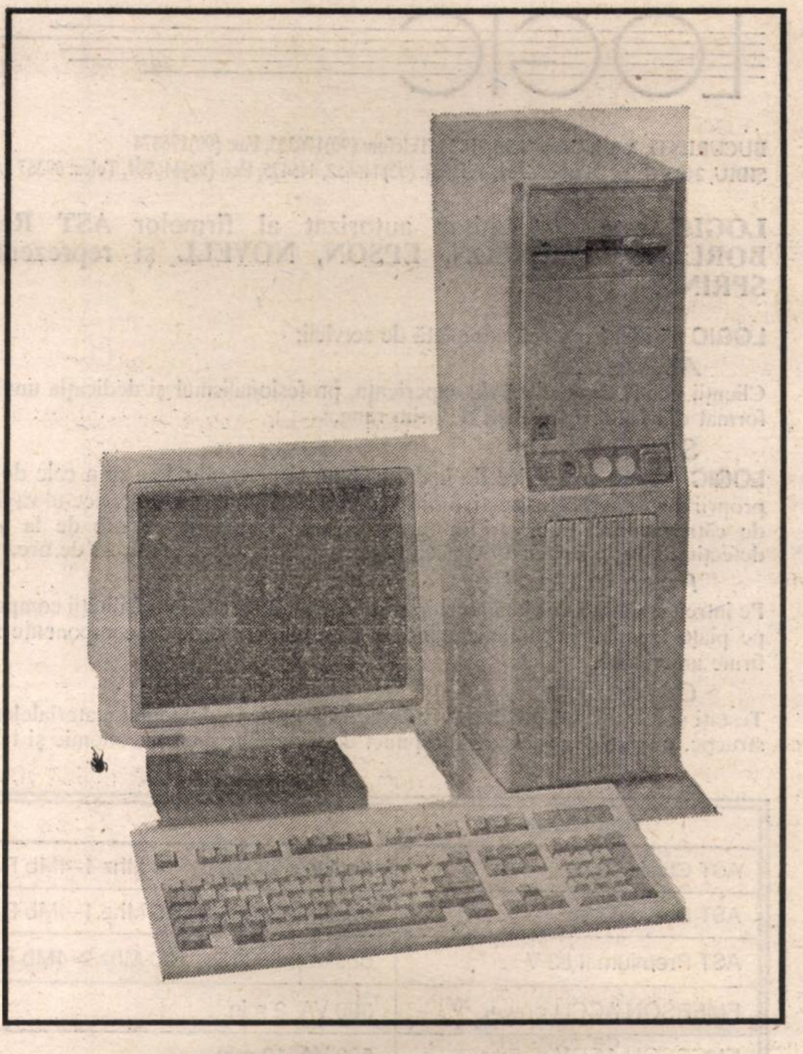

ABTECH 486–SX/33/50 Mhz SYSTEM

KONTRAX S.A.

STR. MĂMULARI NR.4,BL.C2,SECTOR 3 BUCURESTI TEL.90/146033, 122606 FAX.90/123114

Va recomanda produsele firmei VICTOR U.K. Ltd. construite si fiabilizate in MAREA BRITANIE.
Printre facilitatile oferite de aceste echipamente , facilitati ce s-ar putea constitui in motive pentru alegerea acestora,se numara :
- harddisk-uri tip IDE produse de firma QUANTUM ce asigura viteza de lucru ridicata si fiabilitate sporita in raport cu cele realizate de alte firme,
- viteza deosebita a placilor grafice,
- posibilitatea utilizarii unui harddisk detasabil numit ADD-PACK disponibil la diverse capacitati,
- calculatoarele sint echipate cu sistemul de operare MS-DOS v5.0 si cu MS-WINDOWS v3.1, impreuna cu licentele aferente, cit si mouse serial MicroSoft (toate acestea incluse in pretul calculatorului).

IASI	Tel/Fax :	98/11.35.76
GALATI	Tel/Fax :	93/43.69.33
CLUJ	Tel/Fax :	95/18.95.13
TIMISOARA	Tel/Fax :	96/13.38.14
ARAD	Tel/Fax :	96/63.62.59
CRAIOVA	Tel/Fax :	94/12.36.76
BRASOV	Tel/Fax :	92/11.81.07

MODEL UCP	FRECVENTA/MHZ	MEM	GRAPH	FD	HD/MS
V386 MX, MTX (minitower, towe	20/25	2-8	SVGA	.5"	52/105/210
V386 M, MT (minitower, tower	33	4-16	SVGA	.5"	52/105/210/425
V386 MWX diskless workstatio	25	2-4	SVGA	.5"	
V486 MX, MTX (minitower, towe	20/33	4-16	SVGA	.5"	52/105/210
V486 M,MT (minitower, tower c	33/50	4-16	SVGA	.5"	105/210/425
V486 SF (tower case)	33/50	4-32	SVGA	.5"	5/SCSI 630/1032
V486 SFE System flexible EIS	33/50	4-32	SVGA	.5"	5/SCSI 630/1032
MONITOARE					
Mono VGA					
Colour Victor VGA 14"					
Colour Victor Super VGA 14"					
Colour Victor Super VGA 14"					
Colour NEC SVGA 20"					
VP-04 L 4ppm laser					
VP-08L 8 ppm laser					
VP-08LPS 8 ppm laser postscript					

LOGIC

BUCUREŞTI, 78122, Calea Griviţei 136, Telefon: (90)176333, Fax: (90)176374
SIBIU, 2400, Calea Dumbrăvii 21, Telefon: (92)446652, 445475, Fax: (92)446704, Telex: 69367 LOGIC R

LOGIC este distribuitor autorizat al firmelor **AST Research, BORLAND, EMERSON, EPSON, NOVELL** şi reprezentant al **SPRINT.**

LOGIC vă oferă o gamă completă de servicii:

Asistenţă

Clienţii noştri beneficiază de experienţa, profesionalismul şi dedicaţia unui colectiv format din 22 de specialişti de prim rang.

Service

LOGIC asigură un service de înaltă calitate şi promptitudine prin cele două grupe proprii de service (Bucureşti, Sibiu). În decursul anului 1992, service-ul va fi asigurat de către specialiştii noştri în termen de maximum 48 de ore de la anunţarea defecţiunii. Începînd cu 1993 această perioadă se va reduce la 24 de ore.

Post garanţie

Pe întreaga durată de viaţă a echipamentelor, în limita disponibilităţii componentelor pe piaţa americană. Subliniem încă o dată că furnizorii de componente sînt mari firme americane.

Cercetare

Testaţi şi folosiţi: **LOGICore** – o invenţie proprie în domeniul materialelor de construcţie, o soluţie superioară din punct de vedere ecologic, economic şi tehnic.

AST Research: numărul 2 în lume în domeniul microcalculatoarelor, realizator al arhitecturii CUPID; furnizor constant pentru firme şi instituţii de renume: NASA, Naţiunile Unite, Tokio Grain Exchange.

BORLAND: cel mai popular producător de software pentru microcalculatoare (baze de date, compilatoare, programe de lucru cu tabele), cel mai important susţinător al programării orientate pe obiect OOP.

EMERSON: cel mai cunoscut furnizor de surse de alimentare neîntreruptibile (UPS).

EPSON: cea mai completă şi mai fiabilă gamă de imprimante.

NOVELL: locul I mondial în ceea ce priveşte reţelele locale de comunicaţie; conectivitate cu toată gama de calculatoare existentă (micro, mini, main).

SPRINT: una din cele mai importante firme din SUA de telecomunicaţii; oferă sisteme informatice complete.

Tip produs	Descriere
AST Clasic 43 V	desktop 80386 SX 16 Mhz 1–4Mb RAM 40Mb HDD, 3.5" FDD, 256 kb SVGA Monitor 14" 101 keyboard
AST Bravo 83 V	desktop 80386 SX 25 Mhz 1–4Mb RAM 80Mb HDD, 3.5" FDD, 256 kb SVGA Monitor 14" 101 keyboard
AST Premium II 83 V	desktop 80386 20 Mhz 2–4Mb RAM 80Mb HDD, 3.5" FDD, 256 kb SVGA Monitor 14" 101 keyboard
EMERSON ACCU power	300 VA, 2 min.
EMERSON ACCU power	500 VA, 10 min.
Software	Paradox, Quattro Pro, Reflex, Borland C++, Turbo Pascal, Turbo C, Sideckik, Netware V3.11, V2.2

ROM WEST EURO S.R.L.

BUCURESTI / ROMANIA

ADRESA:

str. Docenţilor, nr. 16, sector 1,
Bucureşti
Tel.: 12.85.34, 66.61.93; Fax: 12.85.33

Director: ing. Dan Berbescu

Rom West Euro S.R.L. este o societate comercială cu capital mixt, româno-olandeză.

Importator şi distribuitor unic, **Rom West Euro** promovează în România produsele firmelor **MARS, WRIGLEY, SMITH'S, CHUPA CHUPS, CAMPINA,** bine cunoscute pe piaţa mondială.

În aceeaşi idee a promovării calităţii şi ca urmare a înţelegerii necesităţilor de automatizare a instituţiilor din ţara noastră, firma noastră importă tehnică de calcul.

Produsele **PROFESSIONAL TECHNOLOGY** sînt proiectate, asamblate şi testate în Olanda, la nivelul celor mai înalte standarde internaţionale, într-o gamă tehnică variată (vezi tabelul alăturat).

Produsele sînt testate în vederea compatibilităţii software: **MS-DOS, DR-DOS, OS/2, UNIX/XENIX, WINDOWS, NOVELL, ACAD R 11.**

De asemenea sîntem în măsură să oferim şi alte echipamente de tehnică de calcul specializate: imprimante, scannere, plottere, cititoare de cod bară, de preluare şi prelucrare a imaginilor, surse de tensiune neîntreruptibile, elemente de reţea.

Firma noastră asigură instalarea echipamentelor la sediul beneficiarului, service în perioada de garanţie de 12 luni de la instalare, cu timp de reacţie a agentului de service de maxim 48 de ore de la sesizare.

Livrarea se face pe baza unui contract cu beneficiarul, cu plata prin cec.

PROFESSIONAL TECHNOLOGY - sisteme de bază

Model	P.T. 386SX 25/33/40 MHz	P.T. 386DX 40 MHz Extensibil la 486 bus local (*)	P.T. 486DLC 33 MHz	486DX2 50 MHz	P.T. 486DX 33/50/66 MHz	P.T. 486DX EISA 50 MHz
Carcasa	lanstation/desktop mini-tower	lanstation/desktop mini-tower/tower	lanstation/desktop mini-tower/tower	mini-tower/tower	mini-tower/tower	tower
Coprocesor	Soclu	Soclu	Cyrix 486DLC proc. Fastmath coproc.	incorporat soclu	incorporat soclu	incorporat soclu
Set componente	OPTI/VLSI	OPTI	OPTI	SOLUTION	OPTI/SOLUTION	OPTI
Memorie interna	2/4/8/16 MB	2/4/8/16../64 MB	2/4/8/16../64 MB	2/4/8/16../64 MB.	2/4/8/16../64 MB	2/4/8/16../64 MB
Conectoare extensie	Da	Da	Da	Da	Da	Da
Testate in vederea compatibilitatii software cu	MS-DOS;DR-DOS OS/2;UNIX;XENIX NOVELL;WINDOWS ACAD R11	MS-DOS;DR-DOS OS/2;UNIX;XENIX NOVELL;WINDOWS ACAD R11	MS-DOS;DR-DOS OS/2;UNIX;XENIX NOVELL;WINDOWS ACAD R11	MS-DOS;DR-DOS OS/2;UNIX;XENIX NOVELL;WINDOWS ACAD R11	MS-DOS;DR-DOS OS/2;UNIX;XENIX NOVELL;WINDOWS ACAD R11	MS-DOS;DR-DOS OS/2;UNIX;XENIX NOVELL;WINDOWS ACAD R11
Unitati de disc dur	40/../200 MB	40/../600 MB	40/../600 MB	40/../600 MB	40/../600 MB	120/../1.7 GB
Unitati de disc flexibil	1.2 MB (5,25") 1.44 MB (3,5")	1.2 MB (5,25") 1.44 MB (3,5")	1.2 MB (5,25") 1.44 MB (3,5")	1.2 MB (5,25") 1.44 MB (3,5")	1.2 MB (5,25") 1.44 MB (3,5")	1.2 MB (5,25") 1.44 MB (3,5")
Placa grafica	SVGA	SVGA	SVGA	SVGA	SVGA	SVGA
Monitor 14"	VGA monocrom SVGA color	VGA monocrom SVGA color	VGA monocrom SVGA color	VGA monocrom SVGA color	VGA monocrom SVGA color	VGA monocrom SVGA color
I/O	1 paralel 2 serial	1 paralel 2 serial	1 paralel 2 serial	1 paralel 2 serial	1 paralel 2 serial	1 paralel 2 serial
Tastatura extinsa	101 taste	101 taste	101 taste	101 taste	101 taste	101 taste

(*) - Această placă de bază face posibilă trecerea, cu un cost minim, de la 386DX la 486SX sau 486DX prin inlocuirea CPU.
- "bus local" inseamnă o magistrală locală, care in cazul adăugării unei plăci VESA, măreşte viteza de transfer a datelor dintre CPU, harddisk si placa grafică.

SHARP

SINGURUL DISTRIBUITOR AUTORIZAT ÎN ROMÂNIA:

SAFIR Prodimpex s.r.l.

BIROTICĂ ȘI TEHNICĂ DE CALCUL:

FOTOCOPIATOARE, CALCULATOARE, FAXURI, IMPRIMANTE, MAȘINI DE SCRIS etc.

Rețea de distribuție și service

ARAD:	H&S SERVICES SRL	966/11236
BUCUREȘTI:	ATEC SRL	337337
BAIA MARE:	COMMTEK SRL	994/13067
BUZĂU:	SNC BERCA PEXICOR-FIN	974/35871
CLUJ-NAPOCA:	MICROINFORMATICA SRL	95/118263
CONSTANȚA:	VELMAR SRL	91/616137
CRAIOVA:	BITLEX SRL	94/111194
DEVA:	COMPUTER SERVICE	956/17167
GALAȚI:	DAMARO SRL	934/11224
IAȘI:	SCHROTTER SRL	98/113317
PAȘCANI:	SIGME SRL	980/64361
PITEȘTI:	GIREXIM SRL	976/24111
PLOIEȘTI:	INTERFACE SRL	97/144260
TÎRGOVIȘTE:	REKORD TRADING SRL	97/141020
TULCEA:	INSERCOM SRL	915/16733
TURNU SEVERIN:	ELECTRONIC SERVICE SRL	978/16936
SUCEAVA:	GHEPARD COMPANY SRL	987/16680

- GARANȚIE ȘI SERVICE PENTRU PRODUSELE COMERCIALIZATE
- CONSUMABILE ȘI PIESE DE SCHIMB PENTRU TOATE TIPURILE DE APARATE IMPORTATE
- PERSONAL CALIFICAT

CALITATE ȘI FIABILITATE FĂRĂ CONCURENȚĂ LA PREȚURI COMPETITIVE

SAFIR Prodimpex s.r.l.

Hotel INTERCONTINENTAL cam. 217-218
Bdul N. Bălcescu Nr. 4; BUCUREȘTI
Telefoane: 153185, 123063, 123065
Telefax: 120692
Telex: 11541 INTER (pentru 217, 218)

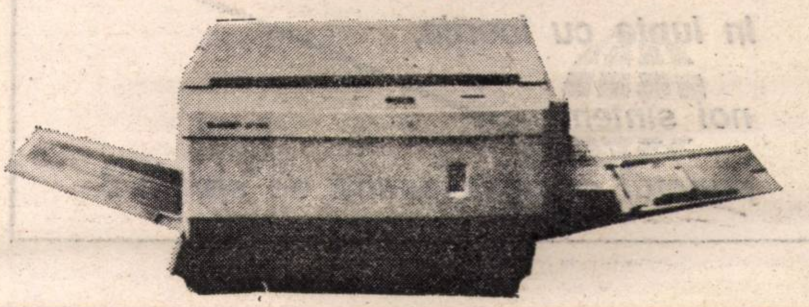

Attigram SRL

BUCUREȘTI
b-dul Kogălniceanu nr. 34
Telefon + Fax: 12.09.43

Prezintă:

AMSTRAD

CALCULATOARE – IMPRIMANTE – FAX

CANON

COPIATOARE ȘI CONSUMABILE

Precum și:

Consumabile (RIBON, etc) pentru:

- Panasonic
- Star
- Hewlett Packard
- Hyundai
- Oki

și multe altele!

Tandon ROMANIA S.R.L.

Societate mixta romano – germana

Distribuitor autorisat:
AEG OLYMPIA Tandon
pentru ROMANIA

DIRECTOR GENERAL: CĂLIN CĂLĂRAȘU
DIRECTOR TEHNIC: RADU NANU
DIRECTOR COMERCIAL: RADU TEODORESCU
București, B-dul Expoziției nr.1, sala 205, sector 1
TEL.:170960,170875
FAX: 128287

Societatea TANDON ROMÂNIA S.R.L. a fost înființată în luna aprilie 1991, avînd ca domeniu principal de activitate distribuirea și asigurarea service-ului echipamentelor de birotică și calculatoare ale firmelor TANDON COMPUTER, și AEG Olympia.

TANDON ROMÂNIA S.R.L. asigură livrarea la cheie a echipamentelor, (instalare, garanție, școlarizare), service post-garanție pe bază de contract, asistență soft și hard.

Familie	TANDON NoteBooks	TANDON Network Workstations	TANDON Data PAC II	TANDON MCS Family	TANDON MCS Pro Family	TANDON TOWER Family
Carcase	Portable Notebook	Slimline	Tiny Tower	Desktop	Desktop	Tower
Procesoare	386sx/ 20MHz 25MHz	286/16 386sx/25	386sx/20 486sx/20 486/33	286/16 386sx/25 486sx/20 486/33	386/33 486sx/20 486/33 486/50	386/33 486/33 486/50
Memorie -bază -max	2 MB 16 MB	2 MB 16 MB	2 MB 16 MB	2 MB 16 MB	4MB 32MB	8 MB 64 MB
Floppy High Density	1x3,5"	1x3,5"	fără sau 1x3,5" 1x5,25"	1x3,5" (+1x5,25")	1x3,5" (+1x5,25")	1x3,5" 1x5,25"
Hard Discuri MB	60, 80	0, 40, 100	40, 100, 200, 400 amovibile	40, 100, 200, 400	40, 100, 200, 400	40, 100, 200, 400, 1200
Video Display	VGA LCD-CCFT	SVGA MONO COLOR 14"	SVGA MONO COLOR 14"	SVGA MONO COLOR 14"	SVGA MONO COLOR 14"	SVGA MONO COLOR 14"
Software	MS-DOS 5.0 Windows 3.1	MS-DOS 5.0 Windows 3.1 NetWare 2.2, sau 3.11	MS-DOS 5.0 Windows 3.1 NetWare 2.2, sau 3.11 SCO UNIX	MS-DOS 5.0 Windows 3.1 NetWare 2.2, sau 3.11	MS-DOS 5.0 Windows 3.1 NetWare 2.2, sau 3.11	MS-DOS 5.0 Windows 3.1 NetWare 2.2, sau 3.11

Calculatoarele comercializate au 2 ani garanție, și respectă normele de calitate germane.

compu-cons s.r.l.

București
str. Rumeoara
nr. 31, sector 2
tel. 106960

DEPARTAMENTUL SOFTWARE VA OFERA:

Sistem integrat pentru conducerea si gestionarea societăților comerciale

- *contabilitate generală*
- *evidența si gestiunea stocurilor*
- *evidența mijloacelor fixe*
- *emiterea si evidenta facturilor*
- *evidența contractelor*
- *calculul salariilor*
- *programarea si optimizarea transporturilor*
- *evidența personalului*
- *antecalculația de prețuri*
- *pregătirea documentației tehnice de fabricație*
- *pregătirea si lansarea producției*
- *necesarul de aprovizionare*
- *urmărirea productiei*
- *urmărirea consumurilor energetice*
- *programarea reviziilor/reparațiilor*
- *emiterea si evidența fișelor limită de consum*

Aplicații financiar contabille
Baze de date dedicate
Aplicații de instruire si testare
Aplicații software la cerere
Birotică
Consultanță

Programele sint concepute si realizate astfel incit să funcționeze si independent. Firma asigură adaptarea si implementarea aplicațiilor la beneficiar. Toate programele sint oferite cu termen de garantie.

DEPARTAMENTUL HARDWARE VA OFERA:

Tehnica de calcul (calculatoare tip IBM-PC, imprimante, etc.)
Sisteme de control industrial
Activitate de service garantie si postgaranție
Instalare si intreținere rețele locale
Proiectare
Consultanță

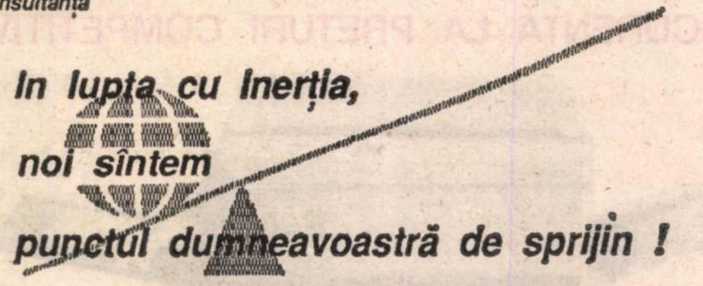

In lupta cu inerția,
noi sîntem
punctul dumneavoastră de sprijin !

TECHNICAL COMPUTER SET S.R.L.

SOCIETÀTE COMERCIALĂ SUEDEZO-ROMÂNĂ
BUCUREȘTI J40/22260/1992

Șos. ȘTEFAN CEL MARE Nr. 36, Sector 2, Cod 72135
Telefon: 401 610 17 02 • Fax: 401 619 20 16

Reprezentantul nostru, dl Caracaș Bogdan este sfătuitorul dvs. în domeniul tehnicii de calcul, garantul dvs. sub aspectul exigenței standardului suedez pentru achiziționarea unei arhitecturi la zi sub aspect tehnologic, exact pe specificul necesităților de aplicabilitate pe care le doriți. Rezultă un raport maxim de eficiență între bugetul dvs. și satisfacerea nevoilor sub aspectul unei tehnologii de ultimă oră, garantată de aplicații soft la zi, consulting de perspectivă, dezvoltare în viitor, în ritm cu evoluția ascendentă a exigențelor dvs. pe durata de cel puțin 5 ani!

CONSULTING
SERVICE
UPGRADING
ALINIERE ȘI ADAPTARE
CONFIGURAȚII MINIMALE AT 386 ȘI AT 486
HARD DISC

MONITOARE
REȚELE IMPRIMANTE
SCANNERE
KITURI–INTERFEȚE
PLĂCI DE BAZĂ
PERIFERIC STANDARD
PERIFERIC NESTANDARD
MEMORII etc.

Sprijinul dvs. în a vă construi singuri un PC–AT!

Deviza noastră: Să prevenim împreună **poluarea tehnologică** în domeniul tehnicii de calcul!

CONSULTAȚI-NE ÎNAINTE DE A INVESTI!!!

TCC

TALMANN COMPUTER COMPANY SRL
SOCIETATE MIXTA ROMANO - GERMANA
TEL: 14.99.26 FAX: 11.95.82

Societatea TCC, formata din specialisti cu inalta calificare in domeniul informatic si al tehnicii de calcul, va ofera servicile sale pentru *rezolvarea integrala* a aplicatiilor Dvs.

Echipamentele furnizate de societatea TCC, la nivelul standardelor de calitate germane:

- calculatoare profesionale compatibile IBM PC/AT
  486 SX/DX
  386 SX/DX
- notebook 486 SX, 386 SX/DX
- periferice si accesorii
- module si sisteme complexe pentru achizitii de date

cit si gama larga de servicii:

- consultanta
- instruire
- instalari sisteme si retele Novell
- service sisteme de calcul
- aplicatii la cheie
- software specific aplicatiei clientului (probleme tehnico-stiintifice, baze de date)

sint in masura sa satisfaca cerintele functionale si de calitate solicitate de Dvs.

Delta Design

COMPUTERE CREATE DE PROFESIONISTI PENTRU PROFESIONISTI

Hotel Bucuresti
Calea Victoriei nr. 63-81
Scara E2, Etaj 4, Bucuresti
Tel.: 120569; Fax: 136040

Delta Design S.A. este o societate pe acţiuni cu următorul profil şi ramuri de activitate:

- Dezvoltarea de echipament periferic, în principal de echipament destinat depunerii informaţiei destinat sistemelor de computere care folosesc unul dintre următoarele sisteme operative: MS-DOS, OS2, MacOS, UNIX, XENIX, VMS etc.
- **Delta Design S.A.** oferă servicii de sistematizare a mediului computerizat al clienţilor noştri în acest fel asigurînd o completă expertiză şi ofertă bazată pe nevoile clienţilor noştri.
- **Delta Design S.A.** asigură computerizarea mediului de lucru al clientului atît cu componente din sortimentul nostru de produse cît şi cu echipament produs de alţi leverantori cu care Delta Design S.A. are contracte de colaborare.

Putem menţiona astfel echipament de la Apple Computer Inc., Philips, Unisys, IBM, Compaq. Olivetti, Motorola şi alţii.

- **Delta Design S.A.** livrează pe bază de antrepriză totală sisteme la cheie incluzînd pregătirea personalului, service, garanţii şi servicii de post garanţii.
- **Delta Design S.A.** oferă de asemenea programe de pregătire şi perfecţionare a cunoştinţelor în domeniile de folosire a mijloacelor computerizate de producţie definite de clienţii noştri.
- **Delta Design S.A.** oferă pe bază de contract asistenţă tehnică de înaltă competenţă pentru orice domeniu de activitate computerizată a clienţilor noştri. Asistenţa este oferită atît la oficiile de lucru ale clienţilor noştri cît şi prin intervenţie directă în mediul de lucru al clientilor de la distanţă prin folosirea de aparatură avansată de diagnosticare şi asistenţă prin contact direct efectuat prin reţeaua telefonică.
- **Delta Design S.A.** oferă supraveghere intensivă a pieţei mondiale în domenii de activitate, produse sau servicii definite de clienţii noştri oferind în acest fel soluţii independente de produsele noastre specifice în situaţii în care clienţii noştri doresc aceasta.
- Un buletin tehnic este editat în fiecare lună cu un conţinut concis asupra ultimelor noutăţi, moduri de rezolvare a diverselor probleme, descrieri şi evaluări ale diverselor nourizate de producţie definite de clien-noştri.
- Un sistem de comunicaţii (Delta Link) cu ajutorul computerelor este instalat la sediul nostru şi este deschis tuturor clienţilor noştri reprezentînd în acelaşi timp un mod rapid de a stabili o comunicaţie atît cu personalul tehnic de la Delta Design S.A. cît şi cu un cerc larg de clienţi, inovatori, programatori şi alte persoane cu un înalt nivel de cunoştinţe în cele mai variate domenii de activitate.

Sistemul permite în acelaşi timp acces la o reţea internaţională de servicii de comunicaţii internaţionale (Internet), cu servicii avansate ca de exemplu posibilitatea de a trimite telefax, telex, sau poştă electronică în timp real oricărui membru sau instituţii afiliate la această reţea.

Scurtă introducere în seria noastră de produse Delta Line

Între 1985—1989 **Delta Design** a proiectat o serie de produse destinate înmagazinării de informaţii bazate pe metode noi, unice de depunere a informaţiei pe sisteme de discuri fixe, bandă magnetică sau discuri optice tip WORM — Write Once Read Many, MO — Magneto-Optical sau CD ROM — Compact Disc Read Only Memory, care s-au bucurat de o primire pozitivă în rîndurile beneficiarilor noştri.

Produsele realizate se găsesc pe piaţa din Suedia, Norvegia, Danemarca, Finlanda, Regatul Unit, Elveţia, SUA şi Japonia sub numele „Delta Line" care este marcă înregistrată, pentru produsele livrate de Delta Design.

Prin dezvoltarea unor rutine proprii de acces la informaţia depusă pe discuri fixe au fost atinse performanţe care în continuare sînt privite ca unice şi neatinse de nici unul dintre concurenţii noştri.

Astfel prin atingerea unui timp mediu de acces pe un disc fix cu o capacitate de 710 Mb de circa 4,5 ms „Delta Drive" unul dintre produsele din seria Delta Drive a fost desemnat de către mai multe reviste de specialitate ca fiind discul fix cel mai rapid şi care prezintă cea mai mare securitate a informaţiei, printre discurile fixe existente pe piaţă.

În acelaşi timp am realizat progrese care au rezultat în produse în premieră mondială în domeniul depunerii informaţiei pe suport optic.

În acest domeniu avem o experienţă bogată bazată pe colaborarea strînsă cu firme de renume mondial ca SONY sau RICOH din Japonia, Maxtor şi Seagate în SUA.

Colaborarea a rezultat în produse comune care se livrează pe piaţă sub licenţă obţinută de la Delta Design.

În acest domeniu am realizat echipamente care se folosesc în nenumărate domenii de activitate, ca de exemplu sisteme bancare, sisteme de depunere a informaţiilor cu caracter secret, care necesită un ridicat nivel de securitate în domeniul apărării naţionale sau în diverse ramuri de cercetare în care păstrarea integrală a informaţiilor este o necesitate primară.

Astfel am dezvoltat o serie de produse printre care se numără:

— Delta Drive 800 LS — sistem de depunere a informaţiilor pe disc optic tip WORM cu o capacitate de 2*400 Mb şi un timp mediu de acces de 28 ms pe întreaga suprafaţă a discului.

— Delta Drive 600 MO — sistem de depunere a informaţiei pe suport magnetooptic care presupune atît scriere cît şi citire a informaţiei într-un număr nelimitat de ori, cu o capacitate de 2*300 Mb şi un timp mediu de acces de cca 25—30 ms pe întreaga suprafaţă a discului.

— Delta Drive CD — echipament de citire a informaţiei depuse pe suport optic tip Compact Disc Read Only Memory.

Toată seria de echipament produsă de Delta Design S.A. este direct compatibilă sau intersanjabilă între următoarele tipuri de computere: Macintosh, IBM şi Sun.

Aceasta presupune că documente care au fost produse în oricare dintre aceste computere pot fi direct folosite de celelalte tipuri fără nevoia executării de conversii.

Serii de program cu un înalt grad de specializare reprezintă un alt domeniu de activitate în care avem acumulată o experienţă îndelungată şi în cadrul căreia deţinem produse de vîrf.

Delta Design S.A. oferă servicii şi produse care sînt descrise în cele ce urmează:

- Tehnici şi transfer de tehnologii în domeniul proiectării, construcţiei şi exploatării sistemelor de producţie bazate pe tehnică de calcul.

Aceasta presupune posibilitatea de livrare în antrepriză totală a liniilor de producţie, echipament şi componente pentru construcţia de computere tip IBM compatible.

În aceeaşi secţie putem oferi oricare dintre servicii separat sau în întregime, aceasta presupunînd că putem oferi sau produse deja fabricate după specificaţiile clientului sau componente necesare pentru producţie în linii de producţie deja existente în dotarea clientului nostru.

O listă de componente include toate părţile făcînd parte din construcţia unui computer de exemplu microprocesoare staţii de dischette magnetice, discuri fixe, echipament de depunere a informaţiei etc.

- Tehnici şi transfer de tehnologii în vederea construcţiei şi producerii de echipament periferic pentru calculatoare.
- Tehnici şi transfer de tehnologii pentru realizare şi producerea de produse de consum în domeniul tehnicii de calcul.
- Facilitarea de transfer şi instalare, punere în funcţiune şi exploatarea unor linii tehnologice achiziţionate cu ajutorul nostru din orice ţară.
- Organizarea de cursuri de perfecţionare ale personalului tehnic român în străinătate atît la sediul nostru cît şi la sediile sau centrele de învăţămînt ale partenerilor noştri.
- Facilitarea transferului de tehnologii între întreprinderi româneşti şi întreprinderi occidentale precum şi a tuturor aspectelor legate de acest proces.
- Facilitarea stabilirii unora din partenerii noştri de afaceri actuali din alte domenii de activitate pe piaţa românească.

Delta Design S.A. a dezvoltat pe parcursul activităţii sale o serie de relaţii de colaborare cu alte firme din diverse ţări implicate în procesele de dezvoltare în diverse ramuri de activitate.

Relaţiile dezvoltate cu aceşti parteneri ne permit astăzi să putem oferi servicii, concepte sau soluţii care nu fac parte din domeniul nostru de activitate tradiţional.

Sperăm ca informaţia prezentată mai sus să poată oferi o imagine obiectivă asupra companiei noastre care să ne permită iniţierea unor relaţii de afaceri bazate pe încredere reciprocă şi pe dorinţa de a obţine rezultate pozitive pentru ambele părţi.

SCEI s.r.l.

GG®

SOCIETATEA DE CALCULATOARE SI ELECTRONICA INDUSTRIALA

Bd. Bucurestii Noi 170, BUCURESTI 78496,
Tel: 67 13 74 / 67 34 46, Fax: 12 86 80 , Telex : 10 873

Presedinte: Ing. Gheorghe Ghiur
Director comercial: Ing. Petrea Tabarcea
Directori tehnici: Ing. Mircea Hotaran
Ing. George Vasilateanu

Reprezentante in tara:

BRASOV	CONSTANTA
TIMISOARA	IASI
PIATRA NEAMT	CALARASI
ALBA IULIA	ORADEA
BOTOSANI	BRAILA

SCEI s.r.l. va ofera urmatoarele servicii:

- livrari de calculatoare IBM-PC compatibile si imprimante, din stoc
- instalari, configurari si reconfigurari la cererea clientului
- garantie 12 luni si contracte post - garantie pe 5 ani
- service pentru calculatoarele IBM-PC compatibile din dotarea clientului

TIP	PROCESOR	MEMORIE	HDD	FDD	VIDEO	I/O	TASTATURA	PRET
AT-286 16MHz	80286 16MHz	1 MB	40MB IDE	5,25"/1,2M 3,5"/1,44M	VGA14" color	2S / 1P	101 enhanced	490.000 lei
386 - DX 25MHz	80386 25MHz	4 MB	80MB IDE	5,25"/1,2M 3,5"/1,44M	VGA14" color	2S / 1P	101 enhanced	760.000 lei
386 - DX 25MHz	80386 25MHz	4 MB	120MB IDE	5,25"/1,2M 3,5"/1,44M	VGA14" color	2S / 1P.	101 enhanced	850.000 lei
486 - DX 33MHz	80486 33MHz	8 MB	300MB IDE	5,25"/1,2M 3,5"/1,44M	VGA14" color	2S / 1P	101 enhanced	1.800.000 lei

SOCIAL

Către,

Preasfințitul Episcop Gherasim, Episcopia Rîmnicului

Nu știu cum de a ajuns printre hîrtiile mele (în fapt un dosar cu tot felul de scrisori pe care ni le trimit cititorii), memoriul preotului Victor Bîrlănescu din comuna Bucinișu, județul Olt. Dar am citit-o și m-am luat cu mîinile de cap. Nu doar pentru că sînt naiv și nu mă prea pricep la lumea bisericească, la toate minunile, frumoase și nu prea, care se întîmplă dincolo de altar. M-am luat cu mîinile de cap pentru că n-aș fi crezut niciodată că un preot se poate exprima cu o atît de suferitoare coerență. O veți constata și dumneavoastră, stimați cititori. M-am mai luat cu mîinile de cap și pentru că, recitind de cîteva ori scrisoarea preotului Victor Bîrlănescu, am dedus, cum veți deduce și dumneavoastră, cît de adînc s-a înrădăcinat în sufletul omului, fie el chiar și preot, ideea că o scrisoare scrisă bine sau mai puțin bine împotriva unui om sau a mai multor oameni, cum e în cazul de față, n-are cum să nu-și atingă efectul. În ceea ce ne privește nu ne interesează dacă preotul Victor Bîrlănescu are sau nu dreptate. Asta ar fi, ca să zicem așa, treaba superiorilor săi. Nici dacă, între timp, chestiunea s-a rezolvat într-un fel sau altul. Și asta e treaba superiorilor într-ale duhovniciei. Ceea ce însă ne-a întristat, ba chiar ne-a și înspăimîntat, este dihonia care, pare-se, domnește și în lumea celor care vorbesc în numele Domnului. Amestecul lor într-ale lumii, de la care împrumută toate tertipurile, este jalnic. Să nu ne mirăm că prin astfel de comportări preoții noștri îi împing pe credincioșii ortodocși în brațele sectelor și-a tot felul de evangheliști. (V.N.)

În ziua de 18 martie 1992 am avut surpriza să vină Preasfințitul Gherasim în comuna noastră Bucinișu, răspunzînd la chemarea Protopopului Netoi de la Corabia. În această zi așteptam să vină Protopopul însoțit de preotul Barbu Marian de la Obîrșia Veche, martor principal în cele reclamate de mine privitor la cantorul Marin Iliescu care m-a insultat, amenințat, agresat și drăcuit în biserică.

A fost informat Preasfințitul de reclamația mea? A grăit protopopul ceva privitor la reclamația mea? Nu, protopopul avea alte interese, alte scopuri? Care? Să-și bată joc de preot? Care l-a înfruntat și să salveze un cîntăreț care a insultat pe preot și l-a agresat adeseori. A regizat un scenariu împreună cu cîntărețul, schimbînd discuția privitor la insultele aduse de cantor. Le-a reușit.

Preasfințite ați asistat la acest scenariu. Doresc să știu ce concluzie ați tras din acest scenariu, ați aprobat insultele aduse de cîntăreț și injuriile pe care protopopul le-a camuflat? Vi s-a citit raportul meu în care arătam injuriile aduse? Nu! Cînd am vrut să grăiesc ceva Preasfințitul nu a voit să asculte și m-a oprit.

Ce-ai spus protopoape Episcopului? Ce acuze ai folosit împotriva mea?

Ce ți-am făcut ție și cu ce te-am supărat? Ai ascuns activitatea mea bogată pe care o voi aminti acuma spre a-ți împrospăta memoria: în 1974 clopotnița dintr-un cadru de lemn gata să cadă a fost înlocuită cu o clopotniță construită dintr-un cadru de beton armat cu două niveluri apreciată model pe țară; în 1976 s-a făcut un gard în față, biserica fiind așezată în centrul civic al comunei, în 1980 s-a reparat biserica puternic avariată de cutremurul din martie, 4, 1977. În continuare s-a înlocuit tabla de pe acoperișul bisericii cu tabla nouă care pe plan național era greu de procurat; în 1984 s-a început renovarea picturii în stil realist, afumată și cojită, în 1988 s-a terminat și făcut resfințirea.

Preasfințite, acestea trebuia să grăiască protopopul despre mine, nu ceea ce a grăit ca atunci cînd ați venit să mă priviți cu neatenție și cu oarecare mustrare. Ce informații aveați asupra mea? Am cerut să se citească documentele acuzatoare pentru cantor, le-a ocolit. A citit reclamația că m-am însurat. Am 78 de ani. Am adus femeie să mă ajute în neputințele mele. Doresc să întrebați pe acest protopop care are în protoierie preoți în jur de 30 de ani divorțați și însurați cu acte cerute de legea civilă.

A primit această reclamație din partea unui cîntăreț cu mintea handicapată și a citit ce a scris el. Dar Preasfințitul n-a permis ca să vorbesc și eu, deci vă rog, Preasfinte, reflectați între cele două cazuri, eu cu femeie angajată la vîrsta de 78 ani, iar ceilalți prin divorț în fața protopopului apar nevinovați. Reflectați la aceste două cazuri, vîrsta și deces, divorț și vîrstă, din care veți constata viclenia cu tendință a acestui protopop. De unde a pornit această stare? De acolo că eu l-am înfruntat că nu-și face datoria, că susține pe cîntăreț și că este un criminal dacă nu-și face datoria așa cum a spus profetul Natan lui David care l-a făcut criminal pentru că a trimis pe Urie Heteol ca să fie ucis și să-i ia nevasta (II Regi cap. 12). Regele David mustrat, a recunoscut și s-a pocăit, eu acuzînd pe protopop că nu-și face datoria dînd acest exemplu, s-a îndîrjit. Credincioșii au aflat. S-au alarmat, au aflat că vrea să aducă un preot înlocuitor. Pentru ce, au comentat femeile mironosițe? Nouă nu ne trebuie preot navetist. Văzînd că nu mă găsește, plecînd cu ceata lui care l-a însoțit a dat ordin cîntărețului să pună lacăt la biserică și eu să nu mai intru în biserică; asta e faptă de preot? Ordinul acesta este de protopop? După care învățătură a dat acest ordin? După scriptură nu reies asemenea hotărîri, legile bisericești nu au prevăzute asemenea fapte. Asemenea fapte sînt urmare a învățăturii stalinist-ceaușiste, pentru că Cristos nu lucrează cu viclenie și cu terorism, se dovedește prin acest fapt, cine a dat ordin să se pună lacăt la biserică, că el este vinovat de faptul că l-a încurajat pe cantor să fie agresiv și potrivnic preotului. Să-și aducă aminte protopopul de maiorul Manea, vecin de apartament cu el, în Corabia care în urma unei reclamații făcute de cineva, care se credea că e cineva, reclamîndu-mă la Securitate, pentru că i-am bătut cu pumnul în masă impunîndu-mi ceea ce nu am admis.

Trei ore am fost anchetat de maior și locotenentul major, cu dosarul meu în față. S-a constatat sinceritatea mea și adevărul. După trei ore maiorul Manea, zîmbind „am constatat că ești un om dur, părerea mea este dă-i Dracul, ei au carte mai puțină, dumneata ai carte multă, nu-i mai înfrunta, zi ca ei și fă ca dumneata", mi-a întins mîna, ne-am despărțit amical.

Am constatat că acest maior avea cei 7 ani de-acasă și că studiile ceaușist-staliniste n-au învins să-i întineze cei 7 ani de-acasă. Au dovedit în comportare, cei doi securiști, că delicatețea i-a stăpînit, care este o calitate superioară a sufletului omenesc.

Deci preasfințite vă întreb: protopopul Netoi ce dorește? Este nemulțumit că l-am înfruntat. Că nu și-a făcut datoria? Sau pentru că l-am înfruntat? Dovadă că șira spinării mele nu e maleabilă.

Preasfințite, vă rugăm să cereți acestui protopop, documentele mele, rapoartele mele în care am arătat că am fost insultat și agresat nu o dată, în mai multe rînduri, am raportat toate acestea protopopului care nu a luat nici o măsură.

De fiecare dată, cantorul cînd venea de la Corabia apărea mai agresiv, din care deduc că acest protopop se complace în acțiuni de terorism.

Am raportat aceste cazuri în repetate rînduri. Protopopul nu a zis nimic. În prezent însă pentru că l-am înfruntat că nu-și face datoria a pornit să se răzbune. Vă rog să-l informați că poporul în mentalitatea lui simplă are anumite aprecieri pentru cei ce folosesc răzbunarea.

Doresc preasfințite, dacă sînteți de acord cu viclenia protopopului, de a ascunde adevărul privitor la cantor să-mi comunicați. I-am cerut pensionarea sau transferul, ca tînărul preot care dorește să vină în locul meu să nu mai aibă de-a face cu un cantor agresiv și lipsit de bun simț și credință, dovedind lipsa celor 7 ani de acasă.

În viața mea am înfruntat multe personalități deosebite, cu răspundere între care pe episcopul Vartolomei, Episcopia Rîmnicului, pe care l-am oprit să facă o enormă greșeală. Deși a ridicat asupra mea cîrja arhierească, l-am salvat să nu cadă victimă presei condusă de Codin Cerneanu din strada Simonide 13, a cărui nevastă era verișoară cu Elena Lupescu.

De data aceasta doresc ca preasfințitul să cugete bine la aprecierile care le are față de protopopu Netoi, care l-a folosit în mod abuziv și socotesc că ceea ce a fost este o capcană vicleană a protopopului Netoi. Judecați și gîndiți, reflectați! Sînt lămurit că personalul administrativ al episcopiei nu va da acest document să-l citiți pentru că nu doresc să fie descoperit protopopu Netoi, în toată viclenia lui. Vă informez că acest document îl vom publica într-o revistă ca să fiți informat că ceea ce comunic eu este părerea multor preoți din protoieria Corabia.

Vi s-a mai adus la cunoștință de preoți unele nemulțumiri. Nu s-a luat nici o măsură. Concluzia preoților și a mea personal este că Episcopia, privitor la Protoieria Corabia, este condusă de Protopopul Netoi, nu de Episcop. Luați aminte.

Cu smerenie

Preot Victor Bîrlănescu
Bucinisu — Olt

STRIP-TEASE CU CLOPOTE

Cum s-a ajuns la situația ca un altar de biserică strămoșească să găzduiască portretul ceaușescului însoțit de lozincile de polistiren scîrțîitor ale comunismului vom afla din cele ce urmează. La Tîrgoviște bisericile declarate monumente istorice au trecut în anii '80 în custodia Muzeului județean de istorie. Biserica trebuind să le cedeze așa cum si-a cedat țăranul pămîntul la c.a.p. În acest mod puterea comunistă își începea împăierea lor pe vecie. Dar au venit jertfele din decembrie și au încurcat jocurile. Deci după decembrie '89, ca urmare a unor hotărîri ale Ministerului Culturii bisericile-monument revin stăpînilor de drept, urmînd să fie redeschise cultului. Starea acestor lăcașe este însă de plîns. Biserica Giartoglu unde a fost decapitat Tudor Vladimirescu se află în pragul prăbușirii. Biserica Sf. Ioan Botezătorul, devenise depozit de materiale, arsenal de lozinci și portrete comuniste, în altar tronînd portretul în ulei al dictatorului, fapt constatat și de o echipă a Ministerului Culturii formată din dl. Vasiliu, ministru secretar de stat și dna Ariadna Zeck. Scandalul între Muzeu și Biserică a început de-a binelea la preluarea bisericii Stelea. Complexul muzeal Stelea cuprinde biserica cu hramul Sfintei Învieri construită la 1645 de Vasile Lupu ca semn al consfințirii păcii cu Matei Basarab; casa Nifon și chiliile vechii mănăstiri. Cei care au preluat complexul Stelea au avut de înfruntat lipsa de colaborare și aroganța conducerii muzeului. Icoana hramului era acoperită cu tencuială, interiorul devenise depozit de pietre tombale și alte materiale, în casa Nifon plouă prin acoperiș. Pentru a demonstra că împăierea bisericilor vii nu e vorbă în vînt, printre materiale depozitate s-au găsit chiar și cîlți. Războiul adevărat a început după ce biserica a hotărît reînvierea vechiului centru monahal de la Stelea. Cei 8 viețuitori ai mînăstirii au locuit timp de 3 săptămîni sub clopotniță, slujind în fața bisericii închise. După 26 iulie, cînd au reușit obținerea cheilor bisericii, a început regimul de mînăstire cu toacă și clopotire, fapt care a deranjat pînă și presa locală. Mărul discordiei are două jumătăți: lipsa majorității icoanelor, monahii preluînd un iconostas descompletat, iar în al doilea rînd blocarea a patru din cele zece chilii, ele fiind închiriate de muzeu unor particulari. Din informațiile noastre, restauratoarea icoanelor Stelei, dna Mirela Isăilă locuiește în prezent la Düsseldorf iar documentația de confruntare nu mai există. Pe 8 septembrie, călugării, urmați de o armată de credincioși, au mers la muzeu să afle ce este cu icoanele, fiind întîmpinați cu ostilitate. După nereușita cruciadei icoanelor a urmat pe 10 septembrie a doua bătălie: cea între mănăstire și unul din chiriașii muzeului. La cererea starețului, de a elibera una din chilii, a urmat o reacție injurioasă și un potop de istericale ale drei Lavinia, patron al librăriei-consignație Ego. Din acest moment scandalul a devenit public, născînd pasiuni și parti-pris-uri, ambele părți acuzîndu-se reciproc. Presa locală s-a pus doar la dispoziția muzeului, lansînd atacuri pătimașe la adresa mănăstirii și a starețului ei, protosinghel Modest Zamfir. Prin trecerea timpului, vechiul centru spiritual al Tîrgoviștei, mănăstirea Stelea are vecin hotelul Valahia. Dnii din presa locală denunță chiar această însoțire întrebînd cum se asortează clopotele și călugăria cu streap-tease-ul de la Valahia, dorindu-se să plece călugării și să rămînem cu un streap-tease central liber. După o perioadă în care dracul și-a făcut la noi veacul și portretul slujitorului său tiranic a ajuns chiar în sfînta sfintelor, este nevoie de pace și reînviere. E timpul, totuși, să se ia o decizie pentru a potoli spiritele încinse și pentru a instaura pacea sub semnul căreia voievodul a închinat lăcașul. Bateți clopote!

JEAN NICOLAE

Nu trăim în paradis

Pierdut timpul prin școli de calificare ; il declar nul !

VEȘTI PROASTE DIN SUCEAVA

La șomaj, județul nostru este pe primul loc

Împopoțonat pe vremea „epocii de aur“ cu tot soiul de tinichele — una mai strălucitoare decît alta — pentru barabule, știuleți, masă verde, „masă roșie“ și alte bunătăți „pe cap de vacă furajată“ și, respectiv, de bou furajat, județul Suceava se află, iată, iar pe primul loc. După aproape trei ani de la răscolitul decembrie, Țara de Sus se găsește în fruntea topului șomajului național.

Eu însumi, ca ziarist, fiind o victimă a acestui supliciu al capitalismului autohton, vă declar că discuția cu domnul sociolog Simion Botezatu, directorul Centrului de Calificare și Recalificare a șomerilor din Suceava, mi s-a părut familiară. Am aflat astfel că: în județ există peste 30 000 de șomeri, majoritatea fiind rebuturi ale sistemului de învățămînt practicat la un moment dat, respectiv fete care sînt calificate, prin liceu, ca mecanici de mașini și utilaje, horticultori, zootehniști ș.a. și care nu au văzut cum se cuvine, gospodărește, deci, nici strungul, nici vaca. Aceștia sînt produsul unor artificii din învățămîntul românesc, artificii făcute ca profesorii să aibă normă, să nu se supere pe sistemul politic decedat.

Copiii cresc, școlile scad

În „Obcinilor“, cartierul cu populația cea mai tînără din municipiul Suceava, constructorii se căznesc, de cîțiva ani, să înalțe o școală. Oportunitatea construirii unui astfel de edificiu nu poate fi pusă sub semnul întrebării deoarece copiii de vîrstă școlară sînt numeroși, iar navetele spre alte școli sînt lungi și anevoioase. La ora actuală, din punctul de vedere constructiv, cele cinci corpuri ale viitoarei instituții de învățămînt se găsesc în stadii de execuție care nu permit darea în folosință nici măcar a unui tronson. Un lanț al slăbiciunilor, alcătuit din Primărie, ministerul de resort și constructorii propriu-ziși, începe să ruginească, în detrimentul școlarilor. Și sînt cu sutele.

Din teatru a rămas doar firma

Desființat datorită obtuzității foștilor diriguitori ai culturii locale, Teatrul municipal din Suceava a avut o existență precară. Acum, în incinta cochetei clădiri — care-și mai păstrează firma — se consumă cele mai năstrușnice, țigănești și bizare lucruri, departe de actele culturale autentice. Actualii inspectori culturali (care au „calitatea“ că sînt și FOȘTI) cîntă a pagubă, instrumentul preferat fiind drîmba. Altfel spus, „Afară-i vopsit gardu' înăuntru-i leopardu...“ ...cultural.

CONSTANTIN ȘTEFURIUC ■

SOCIAL

UN TÎNĂR DE 22 DE ANI UCIS ÎN ARESTUL POLIȚIEI?

Unul dintre cazurile oarecum mai speciale ale dlui avocat Virgil Puia din Satu Mare a fost acela al apărării tînărului **LAZIN PETRU ILIE**, din satul Petea nr. 100, comuna Dorolț, județul Satu Mare. Dintr-un banal furt în dauna avutului privat, tînărul acesta de 22 de ani a fost condamnat la 2 ani închisoare (sentința penală nr.245 din 29 februarie 1992, emisă de Judecătoria Satu Mare). Avocatul apărării, dl Puia, prezintă însă la recurs acte doveditoare, din care rezultă cu claritate că tînărul din satul de pe frontieră suferea de epilepsie și de alte tulburări comportamentale. Astfel pedeapsa i se reduce la 1 an, cu executare la locul de muncă. Dar tînărul nostru nu avea un loc de muncă, din rațiuni asupra cărora nu insistăm aici și acum.

Ciudat și paradoxal este însă altceva. Poliția județului Satu Mare emite mandat de executare a pedepsei, cu nr. 308, din 16 iulie 1992. Rețineți, vă rog, această dată ! Pentru că în data de 15 iulie 1992, un „comando“ de polițiști sătmăreni vin să-l ridice pe Lazin Petru. Din echipajul prezent la Dorolț, pe 15 iulie, făceau parte Nicolae Voneț, Ștefan Sefer și Mihai Govor. În zadar a încercat unchiul băiatului, Iosif Surany, să le explice polițiștilor că băiatul e bolnav, că are o amînare judecătorească pînă pe 14 septembrie 1992 ; în zadar a solicitat să i se arate mandatul de arestare, a fost bătut ca un cîine și s-a ales și cu cîteva zile de spitalizare (certificat medico-legal nr. 2090/I/a/365/1992).

Tînărul Lazin Petru Ilie este transportat în arestul Poliției din Satu Mare și aici este găsit mort în condiții absolut misterioase. Asociația pentru Apărarea Drepturilor Omului emite un S.O.S., iar colegii de la revista clujeană „NU“ sînt primii care pornesc cercetările la fața locului. Dar, deocamdată, fără mari sorți de izbîndă. Gurile rele vorbesc despre purtarea bestială a polițiștilor în acea vreme, datorită unei „stări excepționale“ decretate în taină de președintele Ion Iliescu pentru perioada preelectorală și electorală. Se va face oare lumină în cazul acestui tînăr care, în loc să-și serbeze onomastica pe 17 iulie, a fost „încoronat“ cu flori de înmormîntare ?!

DORIN SĂLĂJAN ■

LA CAREI, POLIȚISTUL CONSTANTIN TOADER BATE ȘI UCIDE CU SÎNGE RECE!

Nu sînt puține evenimentele deosebit de grave ivite pe linia ferată ori în spațiile gestionate de CFR în perioada postdecembristă. În ultimii doi ani și jumătate au sporit considerabil furturile și jafurile, tîlhăriile sinistre și atacurile la persoană, jafurile și uciderile. E adevărat, după o lambadă inexplicabilă, poliția TF — numeroasă și excelent plătită — a făcut cam ce a putut, iar în multe cazuri nu a făcut mare lucru .

Plutonierul major Constantin Toader, șeful Postului de poliție T.F. din orașul Carei, județul Satu Mare, aflat într-o avansată stare de ebrietate (stare confirmată, de altfel, de martorii aflați la fața locului în noaptea crimei), a bătut de a snopit în bătaie un cetățean — desfigurat și deocamdată neidentificat —, pe data de 21 octombrie a.c. Persoana neidentificată pînă la această oră (deci, fără acte de identitate asupra sa, pesemne i-au fost sustrase!), bătut astfel măr a decedat pe data de 21 octombrie, orele 4,30, în incinta gării pașnicului orășel transilvan Carei.

Prezent la fața locului, nu mică ne-a fost mirarea cînd am aflat că într-o situație similară s-a aflat și un copil de numai 6 ani, bătut animalic și găsit mort în incinta aceleiași gări. Martorii oculari Maria Bodonea, Iuliana Boloș, Alex Virag și alții susțin și semnează declarații lămuritoare, conform cărora respectivul cetățean neidentificat a fost, pur și simplu, bătut groaznic și omorît în bătaie de către plut. maj. C-tin Toader, aflat într-o avansată stare de ebrietate.

A doua zi după prezența noastră la IJP Satu Mare s-a pornit o anchetă în cele două cazuri abominabile, strigătoare la cer. Vă vom ține la curent cu rezultatele anchetei penale.

DORIN SĂLĂJAN ■

DESPRE UNA, DESPRE ALTA

Nu ne sufocați trotuarele

Tot scriem și iar scriem despre urîtul dughenizării, despre aberația iarmaroacelor în mijlocul marilor noastre metropole și despre tendințele de a transforma Bucureștiul — și alte orașe mari și mici — în uriașe bazare murdare și zgomotoase. Îmi dai voie să-ți servesc cîteva exemple mai recente? Abia aștept. Dă-i drumul. Ei bine, vizavi de „Tricodava“, în sectorul 6 vasăzică, era o mică peluză verde, de primăvara pînă toamna. În orice caz un petic de teren liber cu cîțiva castani și uneori flori. De la un timp, „cineva“ a pornit o acțiune viguroasă de nimicire a acestui spațiu neapărat estetic și necesar civilizației orașului. A turnat întîi o placă de beton, apoi alta. Pe prima a și ridicat o maghernită din aluminiu și sticlă unde desface — sau va desface, pentru că încă nu ne-am lămurit — cele necesare unui profit substanțial. Acel „cineva“ — solid bărbat, nalt, burtos, negricios la față, probabil după un sezon marin intens — pare foarte sigur de sine, are toate împuternicirile legale. Taie trotuarele ca să-și aducă rețeaua electrică înăuntrul dughenelor, lucrătorii ne-au mărturisit că s-au plătit 250 de mii de lei pentru asta, apoi taie și alte trotuare pentru racordarea stabilimentului la rețeaua de canalizare. A ridicat apoi, pîș-pîș, două cabinuțe, un closet, ce mai, sau o viitoare astfel de zidire, drept în mijlocul spațiului verde, în gardul „Tricodavei“ și mă gîndesc la situația apropiată cînd cele 7—8 mii de tinere lucrătoare ale acestei mari unități industriale vor trece zilnic prin fața amintitelor cabine, că pe acolo le e drumul, ca să nu mai vorbim de alte cîteva mii de trecători din cartier, sau așteptînd în stația de autobuz, tramvai și troleibuz aflate la trei pași. De fapt, vizavi de această nouă dihanie comercială, în unghiul străzii Compozitorilor cu bulevardul fost Moghioroș, azi Brașov, mai există o astfel de berărie improvizată rapid — pentru că numai berăriile au nevoie să-și tragă sursă de canalizare — prevăzută la rîndu-i cu două cabine cochete, mărginite de un gărduleț. Frumos, n-am ce zice... Dumitale ți-o fi părînd frumos, dar nouă, celor din cartier nu ne face impresia asta. La o stație de autobuz depărtare, cam vizavi de complexul comercial de la stația Valea Oltului, într-o zi un grup de cetățeni erau gata să se încaiere cu alt întreprinzător iscusit, tot lat în spate și tot închis la față, care turna calm o placă de beton pe trotuar. Am aprobare de la primărie ! chițcăia preopinentul. Cetățenii l-au amenințat că îi dărîmă tot dacă va construi ceva pe trotuarul lor, pentru că primarul care i-a dat aprobarea ei l-au ales și trebuie să-i asculte, copiii lor și familiile din blocurile din jur au nevoie de liniște și pace măcar pe trotuare. Să-i dărîme baraca? Nu prea e legal. Legal?, zici. Dar aprobările astea sălbatice cine le dă ? În colțul parcului „Drumul Taberei“, loc de popas pentru mii de oameni, bunici cu cărucioarele copiilor, tineri care își spun așezați pe bănci cuvinte numai de ei auzite, s-au ridicat cel puțin zece dughene, iar acum am observat că pecinginea asta se întinde treptat chiar înăuntrul parcului, oricum la intrare s-au și construit vreo șase „magazine“ — măcar de n-ar fi și vreo berărie ! — care tind să se fofileze din ce în ce mai înăuntrul frumosului parc de pînă mai ieri. În loc să admiri chiar din trecere arboretul frumos și aleile arămii acum, dar verzi primăvara, îți jignește privirea mulțimea de gherete inestetice și gălăgioase din jur. Ba încă, pe însuși mijlocul bulevardului „Drumul Taberei“, în zona stației „Bloc 36“ și-a trasat „cineva“ — persoană însemnată probabil — o placă de beton în formă de potcoavă unde va ridica în curînd, cu certitudine, un magazin. În mijlocul străzii, unde de ani de zile — din ce în ce mai rău îngrijită — se seamănă flori, mai cu seamă trandafiri, și sînt plantați castani, dînd un aer modern acestui cel mai modern cartier nou bucureștean ! Și asta, în vreme ce, primari de sectoare, sau însuși primarul capitalei, uneori diverși șefi de servicii, jură cu mîna pe inimă în presă și la TV că sînt cei mai aprigi luptători contra dughenizării orașului, acesta fiind unul din numerele forte ale programului electoral pe baza căruia i-am ales în februarie ! Ce zici de toate astea ?

O sută de lei sarmaua

Domnule, vezi ce am cumpărat aici ? Văd. O varză murată. Clar. Dar nu cred că știi cît m-a costat exact. 250 de lei, adică 125 kilogramul. Cum ? 125 de lei un kilogram de varză murată ? E 45—50 de lei un kilogram nemurată, iar dacă ne gîndim la saramura care trage la cîntar cel puțin un sfert din greutatea celei murate... Socoteala dumitale e bună, dar nu se potrivește cu realitățile economiei de piață. Vînzătoarea cu pricina, părîndu-mi moldoveancă, am întrebat-o și mi-a spus că vine tocmai de la Suceava. Dar de ce nu te duci cu varza la Iași, la Suceava, la Botoșani, la Bacău ? Cît te costă drumul ? Păi, butoiul ăsta mă costă transportul cu camionul 4 mii de lei ! Aoleo ! Mi-am zis aunci că benzina dublîndu-și costul, se va dubla și cel al bătrînei noastre cumetre, varza murată. La vreo 200—250 de lei kilul, plus carne pentru mine, nevastă-mea și doi copii, ca să mîncăm acasă ne revine o sarma cam la o sută de lei ! Nu e drăguț ? Stai, să-ți mai spun una. Am văzut la „Stefanell“ un sacou, ține-te bine, cu numai 88 de mii de lei ! Mă gîndeam că de-aș avea un milion — ca eroul lui Mark Twain — m-aș îmbrăca destul de curățel. Iar la dorința fie-mii am prospectat magazinele, întîlnind o bicicletă — nouă, nouță ! — cu „numai“ 336 de mii de lei ! Stai, de ce fugi ?

MIRCEA ENESCU ■

DIALOG

Propunerea redacției:

MAI BINE PORUMBEI CĂLĂTORI

Undeva, la jumătatea distanței dintre Brașov și București, aruncat între dealuri, se află satul Lăculețe. Comună pe vremuri, cu toate ale ei, și încă vreo cîțiva ani după venirea comuniștilor la putere, astăzi e înglobată în comuna Glodeni, județul Dîmbovița. Nefiind un caz unic și nici motiv de dispută la independență, oamenii locului au continuat să-și dezvolte unitățile necesare unei comunități de vreo mie de suflete. Așa se face că are școală generală nouă, cămin cultural de asemenea, nou, deschis, ce-i drept, în ultima vreme mai mult nunților. Mai are și biserică frumoasă, zidită de un boier creștin pe la 1898, are pînă și aprozar.

Ce îi lipsește cu desăvîrșire este o banală cutie poștală, agățată de un stîlp, și unde tot omul să-și arunce scrisorile pe care doamna poștărița să le ridice zilnic. Fiindcă e bine să se știe, avem o poștăriță conștiincioasă, sensibilă la trandafirii roșii-rozalii, cu o voce înaltă de o aude tot satul o dată pe lună cînd dă pensiile sau la fel de rar, cînd e o scrisoare de dat. Că de ridicat nu are de unde neavînd cutie poștală.

Ne-am gîndit la mai multe soluții pentru a rezolva această problemă, dar în final am optat pentru cea normală : **Oficiul poștal Glodeni să monteze mult rîvnita cutie de scrisori la stația de mașini Lăculețe,** de unde pleacă și vin zilnic cîte unul, doi din fiecare casă. Poate mai dă o mînă de ajutor și doamna **Pașcalău Elena,** mai marele peste Poșta română dîmbovițeană, lucru pentru care satul îi mulțumește cu anticipație.

GEORGE GH. POPESCU
Lăculețe — Dîmbovița

CURIER JURIDIC

CIRCULAȚIA TITLURILOR DE VALOARE

Prin Hotărîrea Guvernului nr. 552 din 14 septembrie 1992 se înființează Agenția Națională pentru Titlui de Valoare.

Scopul său este de a controla și certifica valabilitatea emiterii și circulației titlurilor de valoare emise de societățile comerciale și a circulației certificatelor de proprietate emise de Fondurile Proprietății Private, de a atesta agențiile de negociere și agenții de negociere ai acestor titluri, precum și pentru a crea o bază corespunzătoare de informații publice, în beneficiul investitorilor potențiali.

Persoanele juridice care procedează la emisiunea sau vînzarea de titluri de valoare prin ofertă publică sînt obligate să se înregistreze și să obțină autorizarea de emisiune la Agenția Națională pentru Titluri de Valoare.

Pentru asigurarea de informații publice în beneficiul investitorilor potențiali, încurajării și facilității investițiilor în România, fiecare societate va publica, cel puțin o dată pe an, un raport asupra activității sale, precum și poziția sa economică și financiară, care va reflecta o imagine adevărată și corectă a profitului sau pierderilor sale în acel an și stadiul activității societății la sfîrșitul anului.

Orice persoană sau grup de persoane care, ca rezultat al achiziționării directe sau indirecte a drepturilor de proprietate asupra oricărei hîrtii de valoare, este sau sînt, direct sau indirect, proprietarul sau proprietarii a mai mult de 10 la sută din totalul consolidat al drepturilor de vot corespunzător tuturor categoriilor de acțiuni cu drept de vot ale emitentului, va sau vor trimite acestuia, precum și Agenției Naționale pentru Titluri de Valoare, în 10 zile de la achiziție, declarația de intenție.

Orice persoană fizică sau juridică, română sau străină, care intenționează ca prin intermediul agenției să lanseze o ofertă publică de cumpărare de titluri de valoare de natura celor prevăzute mai sus, este obligată să solicite, în prealabil, autorizarea acesteia.

Aceste noi reglementări vor fi reanalizate și adaptate viitoarelor prevederi legale, la intrarea în vigoare a Legii bursei și a instituției corespunzătoare de supraveghere, Comisia Valorilor Mobiliare.

CORNELIU OLTEANU ■

Scrisoarea săptămînii

La Baia Mare subvențiile pentru gaze toxice sînt nelimitate

La gaze toxice, subvențiile-s nelimitate pentru băimăreni, pe cîtă vreme la pîine, dreptul fiecărui om de a mînca într-o zi este de 400 de grame. Da ! 400 de grame! Un colț bicisnic de pîine care nu poate sătura atîția bătrîni, atîția copii, atîția șomeri. Necazul este că și acest colțuc de pîine îl obții după chinuitoare ore de așteptare. Așa s-a întîmplat și în ziua de 16 septembrie, cînd după patru ore de stat în picioare, rîndul imens, format încă de la ora 6,00, s-a vădit că așteaptă degeaba.

Cîteva sărmane femei, cu lacrimi în ochi, au fost îndrumate de cineva la sediul Ligii Sindicatelor Miniere, vizavi de magazinul alimentar cu pricina, pentru o posibilă rezolvare a situației. Nu atît datoria profesională cît mai ales liantul sufletesc al omeniei față de cei în suferință, mi-a dictat să fac ce pot pentru a le ajuta cît mai iute cu putință. „Domnule dragă — mă cheamă Etelka — sînt o biată femeie în vîrstă, gîndiți-vă și dv., să stau aici atîta vreme pentru picuțul acesta de pîine ? Oare-i drept ?" „Am acasă pe fiică-mea cu doi copii, șomeră — mi se destăinuia a doua femeie — cum să-i hrănesc cu 400 de grame ?", „Rău am ajuns, domnule, nu vă supărați că vă spun. Nu m-aș fi gîndit că vom ajunge iară la cartelă pentru un pic de pîine, ca după război".

Descărcarea sufletească a acestor mame s-a făcut sub șirul nestăpînit al lacrimilor. În acest context am căutat să aflu care este opinia domnului **Gheorghe Brînzei,** primarul municipiului Baia Mare. De ce domnule primar această atît de zgîrcită rație? Un respiro adînc de cîteva secunde, după care răspunsul a venit parcă scos de sub o greutate imensă. „Să știți că mă doare acest lucru, dar nu-i care-ncotro. Sînt copil de țăran și vă repet, mă doare cînd văd că nu poate omul cumpăra cît îi trebuie, că trebuie să ia la rație.. Eu am încercat cît am putut să mă opun raționalizării, dar fără sorți de izbîndă deoarece marea majoritate a consilierilor au votat pentru... cantitatea de făină pe care o avem nu acoperă consumul decît pentru cîteva zile".

Deci făina e cîtă e și atunci? iată că nedorita cartelă are șanse de a supraviețui. Pîinea băimărenilor este, așadar, subvenționată la scara celei mai autentice zgîrcenii pe care a cunoscut-o vreodată România, în schimb aceiași băimăreni au rații nelimitate la consumul de gaze toxice ucigătoare. La acest capitol subvențiile-s nelimitate. Gazele își fac jocul de prăpăd și de durere sub aceeași acoperire : lipsa fondurilor. Surd și orb la repetatele strigăte și semne, Guvernul răspunde invariabil că nu are bani. Este condamnabil și imposibil de crezut...

Și totuși, aici se trăiește, aici oamenii se zbat pentru a ieși la limanul fiecărei zile. Dar cu ce preț ?

PETRE LEȘIU,
str. Gutinului nr. 9, Baia-Sprie, jud. Maramureș

POȘTA REDACȚIEI

EUGEN BĂTRÎNEANU — Timișoara, str. Vasile Lucaci, nr. 1 : Încrederea dvs. în oameni vă onorează, dar se vede treaba că mai este necesar și un minimum de precauție. Cel pe care l-ați adus în casă cu atîta ușurință v-a adus numai necazuri. În situația în care vă găsiți, doar poliția vă poate ajuta. Încercați să aveți încredere în competența acestei instituții.

IOANA RĂCUȚEANU — Cîmpulung, Argeș, str. I.C. Frimu : După cum bine știți, am acționat cu promptitudine pentru soluționarea problemei pe care o aveți. Lăsați acum justiția să-și facă datoria. Parcă i-a mai căzut băsmăluța de pe ochi.

CONSTANTIN VORNICEASA — Bacău, str. Prieteniei, bl. 18 sc. B, ap. 5, et. 2 : În primul rînd vă mulțumim pentru urările de sănătate. În ceea ce privește materialul pe care ni l-ați trimis, pot să vă spun că este interesant, dar cam atît. Teoretizează prea mult alții, așa că avem nevoie de fapte. Scrieți-ne deci, cît mai pe scurt despre lucrurile bune sau rele, pe care le cunoașteți din orașul dvs.

DOINA BONCUI — Turnu-Măgurele, jud. Teleorman : Așa cum am precizat și în paginile revistei, noi nu ne ocupăm de procurarea medicamentelor. Ceea ce putem face este să-i anunțăm pe cititori că aveți neapărată nevoie de : OXORALEN, TRISORALEN, COTROSIN și să-i rugăm să vă dea o mînă de ajutor, în vederea obținerii lor.

IULIAN VĂRADEAN — sat Hălăliș, jud. Arad : Drumul pentru aflarea adevărului este, în genere, destul de anevoios. Noi, ca de altfel toate instituțiile la care am apelat pentru diversele dvs. probleme, am încercat să vă ajutăm. Vă sfătuim să aveți răbdare.

GHEORGHE ILEA — Galați, str. Teleajen, nr. 3, bl. A 4, ap. 33 : Domnule Ilea, vă asigurăm că citim cu atenție toate scrisorile care ne sînt trimise. Mai mult, ne străduim să și rezolvăm problemele ridicate de cititori. De altfel, ați avut prilejul să vă convingeți de acest lucru, primind un răspuns din partea Comisiei pentru Cercetarea Abuzurilor și pentru Petiții la care am apelat. Faptul că Primăria municipiului Galați nu a binevoit să răspundă la solicitările comisiei mai susmenționate, demonstrează că acolo domnește legea bunului plac. Vom trimite aceleiași instituții sesizarea dvs. pentru a lua act de felul în care îi sînt respectate deciziile.

ION GABOR — Comănești, str. Abatorului, nr. 6, jud. Bacău : Deslușirile pe care le-ați primit la redacție au fost corecte. Dacă n-ați primit un răspuns, acest lucru s-a datorat faptului că numărul celor care l-au solicitat pe dl. prof. Dan Alexandru, a fost foarte mare. O să vă vină și dvs. rîndul.

ION BURCHECI — com. Dăbuleni, jud. Dolj, cod 1185 : Publicăm un fragment din scrisoarea pe care ne-ați trimis-o, sperînd că vom fi buni pețitori. Nu știm la ce zone sinistrate vă referiți. Părerea noastră este că întreaga țară se găsește în această situație, așa că o să vă pomeniți cu scrisori de mai peste tot. „Fiind singur, și fără să se creadă că vreau să profit de suferințele altora, aș vrea să mă căsătoresc cu o femeie din aceste zone sinistrate, chiar dacă mai are și un copil. Am 48 de ani și o situație materială bună, locuiesc singur, sînt divorțat de mai mulți ani, nu am copii și, fără să se creadă că sînt lipsit de modestie, sînt om serios. Cu modesta mea retribuție și cu pămîntul pe care-l posed, cred că ne vom cîștiga existența." Dacă vom mai primi scrisori de acest fel, promitem înființarea rubricii „Curier sentimental".

DUMITRU BIRĂU — Cîmpia-Turzii, str. Nouă, nr. 12, bl. T 6, ap. 32, jud. Cluj : Nu am înțeles prea bine care vă este doleanța. Afirmați la un moment dat următoarele : „Chiar și în regimul de tristă amintire, municipiul Turda avea ziarul „Turda Nouă", După revoluția din 1989, aici s-au înființat două ziare... Acum sîntem la începutul lunii octombrie și în municipiu nu este nici un ziar tipărit aici." Dacă este vorba doar de locul unde sînt tipărite publicațiile, credem că faptul n-are însemnătate. Important este că ele apar.

EDUARD SIMON — Roman, str. Veronica Micle, bl. 4, ap. 51, jud. Neamț : Ne cerem scuze că vă răspundem cu întîrziere. Forumul Democrat al Germanilor din România are următoarea adresă : Casa de cultură Fr. Schiller, str. Batiștei nr. 15, sector II, București.

ELENA GRECESCU ■

Ferestre de coșmar

Blînde chipuri privesc evlavioase în mănăstiri și biserici, din sfinte icoane, venind din vremuri străvechi, pe cînd sfinții erau pictați cu diafană iubire și har, de preoți pictori umili, credincioși și cu frică de Dumnezeu.

Astăzi, pentru bani, mulți lacomi s-au apucat de afaceri cu icoane copiate prost după cele veritabile.

Din dreptunghiul lucrării pe sticlă sau lemn ne privesc, ca prin niște ferestre de coșmar, figuri aspre, reci, dușmănoase... Între privitor și „icoană" crește un zid de netrecut.

Ele sînt expuse oriunde : magazine, holuri, vitrine și chiar baruri. Exemplu : barul de la parterul hotelului „Continental" — Sibiu. Ce părere aveți ?

Este necesară o riguroasă selectare, de către cei în drept, a lucrărilor și a locului lor de expunere. Nu numai poluarea mediului ne amenință dar și poluarea spirituală...

Așteptăm soluționarea acestor cazuri cît mai urgent.

Prof.
MARIA CRISTINA SIMU
Str. Progresului nr. 26
SIBIU

Lovitura de pedeapsă

SPORT

DIN NIMIC NU SE POATE FACE BICI

În perspectiva returului cu Olimpique Marseille, Dinamo a reușit un „prețios“ rezultat de egalitate, dar fără gol, la FC Selena, grozăvenie care ne umple inimile de... speranță. E clar, nu mai e nimic de făcut, Dinamo, autodecapitată, va ieși din CCE pe ușa din dos, sau cu coada între picioare. Distanța dintre ea și Steaua, în campionatul nostru, se va mări cu cel puțin încă două puncte pînă la sfîrșitul turului. Cealaltă europeană, Steaua, a avut noroc de acea secundă în care mintea arbitrului Ad. Moroianu a luat-o puțin razna, ca pe vremea lui Valentin (știți dumneavoastră care), cînd a văzut un 11 metri asupra căruia se va vorbi multă vreme de-acum încolo. În rest, liderul a jucat bine, a avut ocazii cu carul, dar n-a marcat. Să sperăm că miercuri, cînd am prevăzut o victorie a Stelei cu 4—0 în fața danezilor de la Aarhus, tirul steliștilor se va mai regla cît de cît. Ar mai fi de consemnat că pe lîngă punctul smuls de Dinamo, la Bacău, oaspeții au mai reușit unul, la București, prin Electroputere, care n-a fost să fie învinsă de Progresul. Principalul „vinovat“ a fost Silviu Lung, care a apărat excepțional după ce a trecut de faza în care, la o lovitură liberă a bancarilor, a rămas pe linia porții și a privit un balon care, din fericire pentru el, a lovit bara. Altceva : Rapidul a jucat haotic, de parcă mingea era în patru colțuri, dar a învins, pînă la urmă, incredibil de greu, cu 2—0, pe Farul, o echipă foarte solidă și bine organizată la mijlocul terenului. Cu această victorie, Rapiduletul revine pe podium, poziția a treia, acolo unde îi este, deocamdată, locul. Un rezultat oarecum surprinzător este victoria cu doar 3—2 a universitarilor craioveni în fața reșițenilor. Să fi slăbit într-atîta craiovenii, sau să se fi întărit reșițenii care, să nu uităm, i-a uscat cu 4—0 pe bancari la Reșița ?! S-a disputat și un derby, cel al Dunării, la Galați, unde Oțelul s-a impus net în fața brăilenilor, cu 2—0. Atît despre prima divizie. În cea de-a doua, lucrurile se complică rău de tot. Ceahlăul urcă pe primul loc în prima serie, în dauna Flacărei Moreni, iar Callatis Mangalia bate cu 1—0, în deplasare, pe CS Olt '90. În cealaltă serie, ceva mai animată, pentru că aici sînt cîteva foste prime divizionare cu mari pretenții, Jiul a detronat pe Corvinul Hunedoara, ajunsă tocmai pe poziția a treia. Între ele, UTA, care a înregistrat scorul etapei, 9—0, cu Unirea Alba Iulia, răzbunîndu-se, astfel, pentru tărășenia din primăvara acestui an, cînd echipele au încercat să urce în prima divizie nu doar prin jocul din teren, ci și pe căi ocolite, căi care au dus la depunctarea lor. Atît și despre cele două serii ale Diviziei A.

VICTOR NIȚĂ ■

Divizia Națională, etapa a 12-a

Oțelul Galați — Dacia Unirea Brăila 2—0, F.C. Selena Bacău — Dinamo 0—0, Steaua — F.C. Inter Sibiu 1—0, „U“ Cluj — Sportul studențesc 2—0, F.C. Ploiești — Politehnica Timișoara 3—1, Progresul — Electroputere Craiova 0—0, Univ. Craiova — C.S.M. Reșița 3—2, F.C. Brașov — Gloria Bistrița 1—0, Rapid — Farul Constanța 2—0.

Pe primele locuri : Steaua 21 p., Dinamo 19, Rapid 16, Univ. Craiova 15, Gloria Bistrița 15...

Divizia A, etapa a 12-a

Seria 1 : Unirea Focșani — Gloria Buzău 3—0, Faur — Chimia Rm. Vîlcea 3—1, A.S.A. Tg. Mureș — Unirea Slobozia 4—0, Steaua Mizil — Flacăra Moreni 3—0, F.C. Argeș — Portul Constanța 3—1, C.S.M. Suceava — Foresta Fălticeni 1—0, Ceahlăul Piatra Neamț — Autobuzul 3—1, Politehnica Iași — Gloria C.F.R. Galați 1—0, C.S. Olt '90 — Callatis Mangalia 0—1.

Pe primele locuri : Ceahlăul P. Neamț 15 p., Faclăra Moreni 14, Callatis Mangalia 14, Steaua Mizil 13, F.C. Argeș 13...

Seria a 2a: Olimpia Satu Mare — C.F.R. Cluj 2—2, UTA — Unirea Alba Iulia 9—0, Metrom Brașov — Drobeta Tr. Severin 2—0, C.F.R. Timișoara — Corvinul Hunedoara 1—0, F.C. Maramureș — Metalul Bocșa 5—0, Gloria Reșița — ICIM Brașov 2—0, F.C. Bihor — Armătura Zalău 4—1, Tractorul Brașov — Jiul Craiova 2—0, Jiul Petroșani — Metalurgistul Cugir 4—1.

Pe primele locuri : Jiul Petroșani 16 p., U.T.A. 15, Corvinul Hunedoara 14, Metrom Brașov 14, F.C. Maramureș 13...

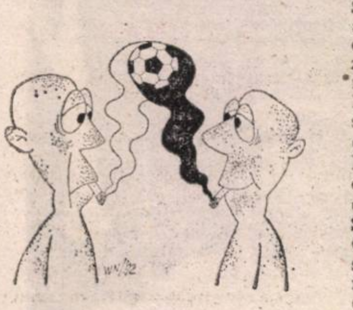

Să suflăm, totuși, și în iaurt

Ca un rezultat egal și cu o victorie întrevăzută (dar cîte calcule oferite de hîrtie n-au fost întoarse în teren ?!), Gigi Staicu, unul din „străvechii“ antrenori a tot felul de juniori, cel care a adunat cele mai bizare (ca să nu spunem rușinoase) rezultate pentru fotbalul juvenil din țara noastră, s-a răzbunat din plin și a închis gura tuturor celor care l-au făcut, ani de-a rîndul, cu ouă și cu oțet. Se pare că, făcînd corp comun cu Ludovic Sătmăreanu, secundul său, lui Gigi Staicu și elevilor săi li s-a deschis o pîrtie extraordinară. Mai mult ca sigur se vor califica la turneul final al juniorilor UEFA '93. turneu ce se va desfășura la sfîrșitul lunii mai, 1994, în Anglia. Pentru exactitate, amintim că ai noștri au făcut meci nul, acum cîteva zile, cu Irlanda (1—1), și au învins cu 4—1 Irlanda de Nord, la Coleraine. Această victorie, mai mult decît prețioasă, se cere completată cu o comportare cît mai onorabilă cu formația similară a Islandei, cea care, să nu uităm, a eliminat echipa Belgiei ! Se zice că va fi, totuși, o simplă formalitate, dar n-ar fi deloc rău să suflăm și în iaurt, sau să nu zicem hop pînă n-am sărit ! **(V.N.)**

VICTORIA INSTANT PRESS

ȘTIRI MONDENE

Mari sportivi, mari dansatori

Miercuri noapte, după meciul de fotbal Dinamo — Olympique Marseille, discoteca **Vox Maris** era plină de suporterii VIP ai OM-ului, veniți de la Cabaretul Victoria și de jucătorii dinamoviști, veniți direct de la baie. Au fost zăriți fericiții **Tene, Cheregi, Mihali.** Clo-ul nopții l-a constituit apariția unei părți din trupa **Rios Moore Show,** de la **Cabaretul Victoria.** Din acest moment, ringul a fost realmente ocupat de dansatorii parizieni, care au dat, efectiv, un show pe gratis clienților de la Vox. Dansează uluitor tînărul de 19 ani **Patrik Lemoine,** în fapt jongleur în spectacolul **BONSOIR BUCAREST,** nicidecum dansator.

Plini de succes, dansatorii au promis să mai treacă pe la Vox. Cu o condiție — toată lumea să vină mai întîi pe la Cabaretul Victoria. Asta se numește „troc“.

Vor rămine orfani cei de la Olympique Marseille?

La pauza meciului Olympique Marseille cu Dinamo, **dl Bernard Tapie s-a** dus în cabina echipei marseieze. Foarte iritat, celebrul milionar și om politic francez, care a investit enorm în echipă, i-a amenințat pe jucători că, dacă nu cîștigă, își va retrage banii și-și va lua mîna de pe echipă. Cînd meciul s-a terminat 0—0, dl Tapie s-a urcat nervos în cabina **jet**-ului său, părăsind imediat Bucureștiul. Am aflat că a ajuns cu bine la Marsilia.

De miercuri pînă miercuri

BASCHET ● Din cele trei „supraviețuitoare“ în **cupele europene,** doar Sportul Studențesc ANEF București (turul II, Cupa „Liliana Ronchetti“) a reușit să întreacă (71—65) pe Kremikovți Sofia. În rest, Dinamo București (turul III, Cupa „Radivoj Korac“) a cedat, la Istanbul, cu 96—54, în fața echipei Efes Pilsen, iar la Cluj, Universitatea ACSA Anaconda (turul II, C.C.E., la feminin) a fost învinsă de Pool Comense Como (Italia) cu 76—49. Deci, o singură speranță pentru calificare, după manșa a doua. ● În **campionatul feminin** (etapa a 7-a) au reținut atenția derby-ul Universitatea Cluj — Progresul BNR. Voința București (67—49) și partida Rapid București — CONSTAR Universitatea Arad (59—58).

HANDBAL ● Recent, la Viena a avut loc tragerea la sorți a grupelor preliminare pentru **prima ediție a C.E. La feminin,** selecționata României face parte din grupa a 4-a (împreună cu Suedia, Elveția și Georgia), turneul final fiind găzduit de Germania în perioada 17—25 septembrie 1994. La **masculin,** echipa țării noastre va avea ca parteneri de întrecere (în grupa 1) pe Danemarca, Slovacia, Ucraina și Republica Moldova, iar turneul final se va desfășura între 3 și 12 iunie 1994 în Portugalia. ● În **Turneul celor 6 națiuni,** desfășurat la Schiedam (Olanda), selecționata feminină a României s-a clasat pe primul loc (la golaveraj, înaintea echipei Norvegiei, vicecampioană olimpică): 25—21 cu Rusia, 22—18 cu Olanda, 37—22 (!) cu Germania, 20—21 cu Norvegia și 26—26 cu Polonia. Printre componentele lotului s-au numărat și rapidistele Sorina Lefter, Marilena Doiciu și Florica Ivan ● În **campionatul masculin,** Steaua București oferă suporterilor săi dușuri scoțiene. Astfel, după ce în etapa a 7-a a înregistrat cea de-a treia înfrîngere (27—28 „acasă“ cu Dinamo Brașov), jucînd în devans partida din etapa a 9-a cu actuala campioană, Universitatea IUG Craiova, i-a spulberat acesteia mitul invincibilității, cîștigînd cu 29—26. Din etapa a 8-a: Universitatea CUG Cluj — Steaua 32—27, Dinamo Brașov — H.C. Minaur Baia Mare 22—26, Dinamo — „Poli“ Timișoara 33—21.

VOLEI ● Superliga a programat etapa a 5-a. ● În derby-ul feminin Rapid București — Brainconf Brăila, ambele neînvinse la ora jocului, se părea că se va profila o mare surpriză. După ce campioanele cedaseră primul set cu 15—12, oaspetele conduceau și în cel de-al doilea set cu 11—7. În acel moment au intrat în sală ministrul transporturilor, dl. Traian Băsescu, și președintele U.F.C. Rapid, dl. Mircea Pascu. Parcă vrînd să arate că nu sînt mai prejos decît fotbaliștii, rapidistele ajung la 11—13 și reușesc o serie de 23 puncte consecutive! Deci, 15—13, 15—0 și 15—3 (3—1). ● La masculin, menționăm Dinamo — Elcond Zalău 3—0 și „Poli“ Timișoara — Universitatea Explorări 0—3, băimărenii fiind lideri în continuare.

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

DE SUB PODUL GRANT

● Săptămîna trecută, jucătorii rapidiști au devenit primii mebri ai **Ligii sindicale a fotbaliștilor români.** Ei vor fi reprezentați în cadrul Ligii de către Toader și Constantinovici. Alături de Ungureanu, Caciureac, Beaclu, Țîră, Cîrstea și ceilalți, la festivitatea de înmînare a carnetelor s-a aflat și Ștefan Iovan, care așteaptă de la Steaua acordul pentru transfer la giuleșteni. ● **EFECTUL CARTONAȘELOR GALBENE.** Din nou pirdalnicele de cartonașe și-au făcut „datoria“: la Sibiu au absentat, datorită „cumulului“, Caciureac și C. Zamfir, cărora li s-au adăugat Cîrstea, indisponibil (ei au fost, totuși, alături de echipă). În partida cu Inter, Chiriță a primit „galbenul“ (încă în minutul 3!) care l-a scos din echipă pentru meciul cu F.C. Farul. ● **EVOLUȚIE NECONVINGĂTOARE.** Neașteptat de timid s-au comportat alb-vișiniii, ei suferind a doua înfrîngere în acest campionat. Foarte reținuți în acțiunile ofensive, n-au periclitat cu adevărat poarta adversă, fiind primul meci în care n-au marcat gol. Cu Țîră destul de apatic și Bogoi (readus de la Constructorul Feroviar) nesusținut de mijlocași nici nu se putea mai mult. ● **DIN GIULEȘTI ÎN SENAT.** În urma alegerilor recente, medicul echipei Rapid, Sergiu **Tănăsescu,** a devenit senator (de Tulcea). În locul său funcționează acum Silviu Istrătescu. ● **CURG INVITAȚIILE.** Săptămîna aceasta Rapid va susține un „amical“. la Chișinău, cu selecționata Republicii Moldova, de unde se va deplasa la Bistrița pentru jocul cu Gloria din etapa a XIII-a, după care va trece în Ungaria, pentru două partide la Debrețin. De asemenea, se preconizează două meciuri în Italia, cu Brescia. (Dacă s-ar disputa la București, credem că Stadionul Național ar fi arhiplin). Și alte turnee se prefigurează, asupra cărora vom informa la timpul cuvenit. ● **CÎTEVA PRECIZĂRI.** Pentru „Fotbal Plus“ nr. 57 ' Constantinovici nu a avut decît **două** etape de suspendare (și nu **trei**); pentru „Eveimentul zilei“ din 24 octombrie: partida Inter — Rapid s-a disputat la **Sibiu** (și nu la **Alba Iulia**), suspendarea terenului fiind redusă de la patru la două etape; colegul de la „Cotidianul“ (28 octombrie) este bun să dea mielul fostului medic al rapidiștilor pentru că l-a botezat **Teodorescu** (vezi mai sus). ● **GAZETARI SPECTATORI.** Dintre ziariștii invitați la Sibiu de către clubul Rapid (și care au mers în calitate de spectatori) au lipsit rapidiștii de circumstanță, cei de după... primele zece etape.

FANE RAPIDISTU ■

MAGAZIN

FĂRĂ NICI UN DUBIU

MONSTRUL DIN LOCH NESS EXISTĂ!

Un exemplar fosil din Marea Britanie îşi deconspiră identitatea

Legendarul Nessie, balaurul ce fertilizează de secole fantezia scoţienilor aflaţi în preajma lacului Loch Ness, şi-a deconspirat identitatea printr-un exemplar fosil descoperit în Marea Britanie în apropiere de Gloucester. Este vorba de un plesiozaur, reptilă marină, în lungime de doi metri şi jumătate, specie care a trăit pe Terra în era mezozoică, deci acum 65 milioane ani. Scheletul reaminteşte toate descrierile făcute de numeroşii martori, prezenţi la apariţiile sporadice ale lui Nessie, ca şi pe cele ale unor locuitori din S.U.A. şi Norvegia, ţări unde au mai fost semnalate animale asemănătoare. Există, de asemenea, cum bine se ştie, fotografii şi secvenţe filmate (considerate de unii simple trucaje), în care capul şi gîtul lui Nessie pot fi examinate cu destulă claritate. Fosila descoperită şi studiată de paleontologul Reginald Dartnell este cea a unui pui de plesiozaur, deoarece adultul poate atinge o lungime de pînă la 13 metri. Ea indică o reptilă de apă cu cap de şarpe şi gît lung şi flexibil. Descoperirea, susţine profesorul Dartnell, dovedeşte fără dubii că unele creaturi marine de origine preistorică au supravieţuit în lacuri după retragerea mărilor de pe continentul european. Contrar părerii că dinozaurii au dispărut complet, descoperirea puiului de monstru arată că unele specii s-au adaptat noilor condiţii geoclimatice şi au continuat să existe pînă în zilele noastre.

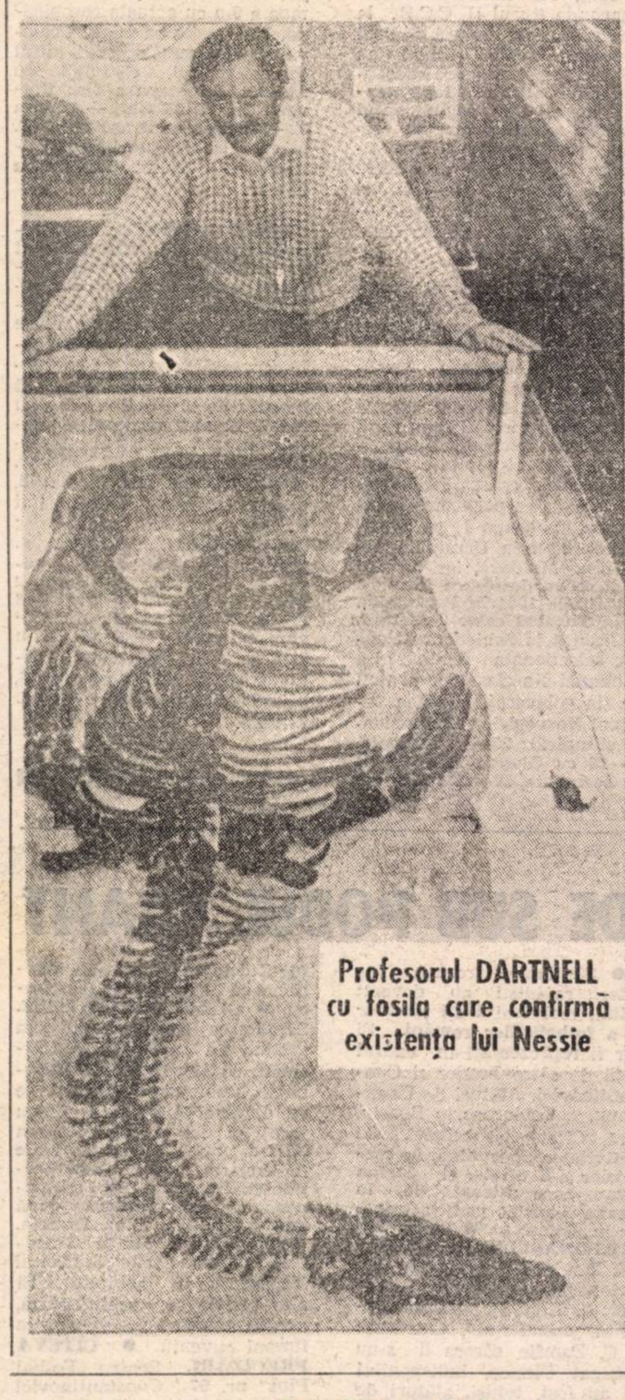

Profesorul DARTNELL cu fosila care confirmă existenţa lui Nessie

Monstrul din Loch Ness nu este, cum aminteam, singurul animal preistoric semnalat în lumea contemporană. Alte două creaturi asemănătoare au fost văzute în S.U.A., prima botezată Chessie, în lacul Chesapeake în apropiere de Baltimore, cea de a doua — Champ — în lacul Champlaise din statul New-York. În Norvegia este pomenit un oarecare Selma, locatar al lacului glacial Seljiord.

Mediul lor natural este cel al lacurilor profunde. Echipele de scafandri şi măsurătorile prin radiolocaţie au indicat în Loch Ness adîncimi de pînă la 300 metri. În asemenea ascunzişuri, un nucleu de plesiozauri au putut să supravieţuiască şi să se reproducă pînă în zilele noastre.

De fapt, nu este primul caz cînd un animal, considerat dispărut de mii de ani, este descoperit viu în secolul nostru. Reamintim în acest sens capturarea unui exemplar de coelacantus, peşte preistoric, existent pe pămînt acum 80 milioane ani şi pe care un pescar l-a descoperit viu în apropiere de coasta sud-africană.

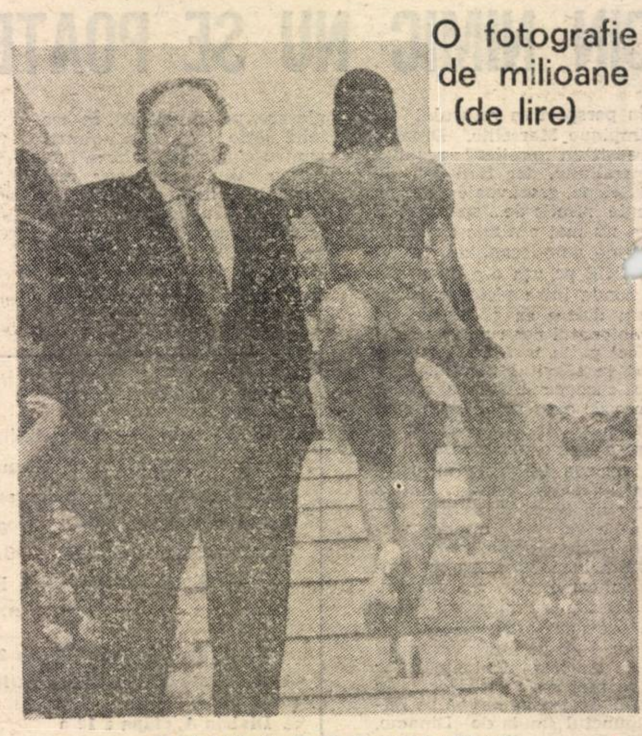

O fotografie de milioane (de lire)

GIANNI DE MICHELIS:

N-au bani să-şi cumpere chiloţi

Această fotografie a făcut înconjurul lumii şi aparţine unui norocos fotoreporter italian. El a izbutit să colaţioneze, printr-un extraordinar joc al hazardului, declaraţia ministrului de externe italian cu o imagine simbol a realităţii ruseşti. Iată faptele:

Domnul De Michelis, aflat în vizită la Moscova, a avut, între altele, curiozitatea de a vizita în Piaţa Roşie discoteca „Mausoleul dragostei" înfiinţată cu vădită şi amară ironie chiar în vecinătatea celebrei cripte comuniste. La ieşire, el a fost oprit de un fotoreporter italian, care i-a cerut o declaraţie în legătură cu situaţia politico-economică a Rusiei. „Peste tot domneşte o mizerie neagră, ce se adînceşte din zi în zi, a spus dl. De Michelis. Tinerele rusoaice sînt atît de sărace încît nu pot să-şi cumpere nici o pereche de chiloţi..."

În timpul discuţiei, o tînără, ieşind din discotecă, a făcut, cu o dezinvoltură galantă, o demonstraţie de facto. Simplă întîmplare? Sîntem îndemnaţi să credem că este totuşi vorba de un trucaj, sau că întreaga scenă a fost pregătită după un scenariu prealabil.

CREIERUL CARE A ÎMBOLNĂVIT SECOLUL 20

Vreme de şapte decenii, aceste fotografii au fost ţinute la secret, în arhivele fostului partid comunist al Uniunii Sovietice. Ele îl înfăţişează pe Vladimir Ilici după atacul de apoplexie din 20 mai 1922. Pe parcursul a 20 de luni, pînă în 21 ianuarie 1924, Lenin a fost un cadavru viu. Comunicatele privind convalescenţa şi continua ameliorare a sănătăţii sale nu erau decît invenţii şi minciuni, puse în circulaţie de Stalin. În fapt, creatorul bolşevismului zăcea într-un scaun de invalid, cu partea dreaptă paralizată şi lipsit de grai. Nu avea voie să primească decît vizita medicului, a surorii sale Maria (în fotografie) şi pe cea a Nadejdei Krupskaia. Stalin s-a temut toată vremea că paraliticul, într-un moment de luciditate, prin semne sau înscrisuri, ar putea chema la el garda vechilor bolşevici. De aceea el a fost izolat într-o vilă din Gorki şi păzit cu străşnicie.

În acest răstimp — sînt, mai nou, de părere cercetătorii — personalitatea Nadejdei Krupskaia a fost anihilată prin droguri şi presiuni psihice, iar lui Lenin i s-a grăbit moartea tot prin mijloace oculte. Examinînd creierul acestuia (al cărui mulaj îl reproducem şi noi), medicul acestuia, Rosanov, ar fi spus: „Vladimir Ilici mai putea trăi mult şi bine".

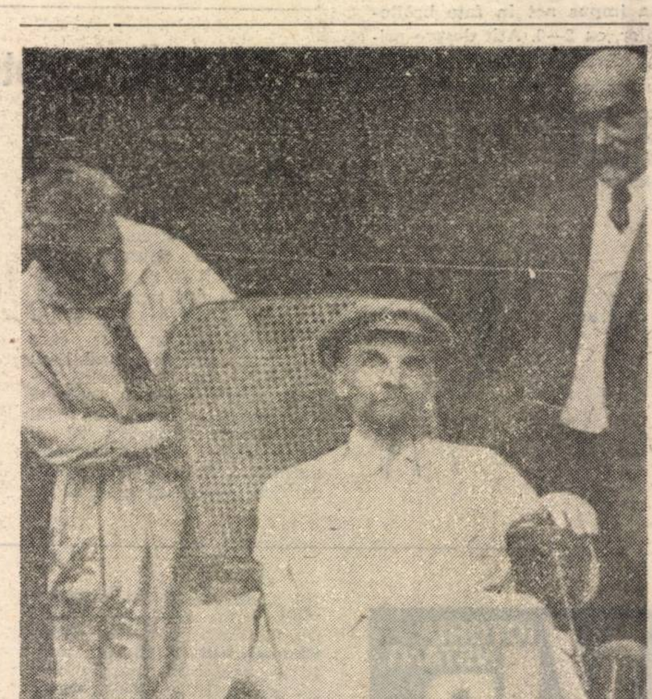

fără un sfert

VIITORUL REGE AL ANGLIEI VA FI PRINȚUL WILLIAM

Deși spiritele păreau să se calmeze, la Londra a intervenit lovitura de teatru

După scandalul conjugal, CHARLES este obligat să renunțe la tron.

- Moștenitorul tronului este fiul său William, în vîrstă de 10 ani
- El va deveni rege la 18 ani

Legislația britanică nu admite separarea, prin divorț, a perechii regale. Moștenitorul tronului, prințul Charles, fiul reginei Elisabeta, va trăi de acum înainte la reședința regală din Highgrove, iar principesei Diana i s-a rezervat un castel separat. Prin această hotărîre a reginei Elisabeta, tronul Angliei va aparține principelui de Galles, micul William, de îndată ce acesta va împlini 18 ani. Dar cine-i va fi soție?

Căsătoria va avea loc cel mai devreme peste opt ani, iar cei datori să o pregătească țin seama și de recomandările astrologilor. Chiar la acest nivel, cercetarea zodiacului se bucură de o atenție deosebită. Se prefigurează de pe acum 6 candidate:

UNA DIN ACESTE FETIȚE VA FI VIITOAREA REGINĂ

♥ CHARLOTTE de Monaco-5 ani

Fiica perechii Caroline și Stefano Casiraghi. Frumoasă, bogată, nobilă, dar...catolică

♥ ATHINA Onassis-7 ani

Unica moștenitoare a fabuloasei averi lăsate de celebrul armator.

♥ GABRIELA Windsor-11 ani

Fiica principesei Michael de Kent și verișoară cu William

♥ EDWINA Grosvenor-12 ani

Fiica ducelui de Westminster, omul cel mai bogat din Anglia. Zodia scorpionului o anunță printre preferate

♥ ROSE Windsor-12 ani

Fiica ducelui de Gloucester, vărul reginei Elisabeta

♥ MADELEINE de Suedia-10 ani

Fiica regelui Gustav (pe tronul Suediei din 1973), protestantă și în zodia gemenilor. Toate acestea o anunță ca principală favorită.

ROMAN DE DRAGOSTE

mircea
barnaure
Femeia Fatala
sau dulceata fugara a vietii
GN

Născut la Turnu Severin, dar stabilit la Bochum în Germania. **Mircea Barnaure** se află la cea de-a treia carte tipărită în România. Ultima, **„Femeia fatală sau dulceața fugară a vieții“** (prezentată în traducerea doamnei Ioana Orleanu), ni se pare cea mai reprezentativă pentru profilul artistic al autorului, medic psihiatru în activitatea de toate zilele, de unde, bănuim, și constanta sa pasiune pentru sondarea zonelor întunecate ale subconștientului.

Cititorul este invitat să deschidă un roman autobiografic, calchiat pe realitatea concretă, țesut din fapte crude, puțin mediate prin invenție și fantezie, ceea ce îi conferă credibilitate și o neobișnuită prospețime. L-am putea numi **reportaj de dragoste,** dată fiind larga deschidere spre universul erotic al autorului, totala franchețe în prezentarea scenelor intime, Mircea Barnaure nefiind nici primul, nici ultimul scriitor modern care respinge falsa pudoare și vestimentația ipocriziei galante. Dar în același timp, căile nu sînt cele ale genului facil, la îndemîna publicului larg.

În fapt,, nimic nou sub soare. Despre lumea îndrăgostitului, de la pasiunile oarbe la chinurile geloziei, s-a spus totul în ultimii 4000 de ani. Dar în literatura română, atît de modest înzestrată cu romane de dragoste (care și timide în ultimele decenii, puține și înainte de război, dacă excludem din competiție producțiile de băcănie literară ale unui Dessila, Drumeș et comp.), recenta apariție are și meritul de a readuce în atenția publicului nostru un gen uitat, aproape necunoscut generațiilor mai tinere. Cititorul nostru încearcă, poate, o singură nedumerire, atunci cînd este pus să asocieze spiritul cultivat al autorului cu ilustrațiile licențioase semnate de Gretty Rubinstein. Ele fac corp străin în cuprinsul narațiunii decente, elegante, iar scopurile comerciale nu le justifică. Păcat.

LIVIU TIMBUS ▨

„PREMIILE ANUALE ALE REVISTEI REBUS"

DECERNATE LA FESTIVALUL CONCURS „ZILE DE UMOR ȘI REBUS" DESFĂȘURAT LA MEDIAȘ ÎN CADRUL SĂRBĂTORIRII A 725 DE ANI DE LA PRIMA ATESTARE DOCUMENTARĂ A MUNICIPIULUI

Șapte din cei zece fericiți, prezenți la festivitatea de decernare a premiilor „Rebus" (de la stînga la dreapta): Ion Apostol, Adam Stoica, Ion I. Badea Tuzla, Nicolae Gh. Popescu Rebus, Gheorghe Țirdea, Th. Sandu Ciobîncan, Constantin Grigore.

Ing. Dionisie Bucur, primarul municipiului Mediaș, salutînd pe participanții rebusiști.

CIVITAS MEDIENSIS — denumire sub care este atestat de un document din anul 1424 orașul Mediaș — a împlinit anul acesta 725 de ani de existență, conform, tot unui document, prin care regele Ștefan al V-lea al Ungariei consemnează la 3 iunie 1267, pentru prima dată, numele localității Mediaș de pe Tîrnava Mare. În săptămîna 19–23 octombrie, cu frumoase zile de toamnă, străvechiul oraș, azi municipiu, a cunoscut o agitație deosebită, el găzduind numeroase manifestări dedicate acestei aniversări. Astfel, putem enumera acțiuni culturale cum ar fi: Expoziția de arte vizuale a artiștilor plastici medieșeni reuniți în incinta Muzeului Municipal, Concertul de muzică veche de la Biserica Romano-Catolică, Concertul de orgă de la Biserica Evanghelică „Sf. Margareta", rularea la cinematografe a filmului „Mediaș — cetate seculară", realizat de „Interfilm" S.R.L. Brașov (director Teodor Catincescu), spectacolul folcloric și de muzică ușoară la care a participat și medieșeanca Elena Cîrstea, precum și acțiuni sportive cu demonstrații de atletism, gimnastică, fotbal, judo, karate, ciclism, parașutism etc.

Au fost acordate titluri de „Cetățean de onoare" al municipiului Mediaș, printre care amintim la cei în viață pe: George Togan (istoric), Gheorghe Surdu (preot greco-catolic), Margareta Keszeg (sportivă), iar la post-mortem pe: Hermann Obert (inginer aeronautică spațială), George Popa (poet), Nicolae Drăgan (istoric), Augustin Vancea (inginer geolog), Octavian Fodor (medic). De remarcat, că pe lîngă medieșeni și locuitori ai comunelor învecinate au luat parte la manifestări și primari din unele orașe din țară, precum și delegații străine din: Anglia, Austria, Belgia, Cehia și Slovacia, Danemarca, Elveția, Germania, Luxemburg, Norvegia, Olanda, Polonia și Ungaria. Cu această ocazie au fost semnate și protocoale de înfrățire a Mediașului cu alte orașe, cum este cazul cu orașul polonez Glógów etc. Numeroși cetățeni au participat la sfințirea troiței și dezvelirea plăcii comemorative „Mediaș 725" din apropierea primăriei. Oaspeții au avut ocazia să viziteze principalele obiective economice, istorice și turistice ale orașului.

Ultimele două zile ale săptămînii (sîmbătă și duminică) au fost intitulate „Zile de umor și rebus", fiind rezervate organizării de asemenea activități, cu sprijinul Clubului Tineretului, Cenaclului „Metamorfoza" și ziarului „Obiectiv" din localitate, împreună cu revista „Rebus" și „Asociația Rebusiștilor din România". Festivitatea de deschidere a manifestărilor rebusiste, la care au participat 115 reprezentanți din aproape toate județele, a avut loc la Primăria Municipiului, bucurîndu-se de prezența primarului, ing. Dionisie Bucur, care a salutat pe participanți și i-a asigurat de tot sprijinul său în buna desfășurare a activităților din cele două zile și în general a activității rebusiste din localitate. La deschidere au mai luat cuvîntul domnii: arhitect Iacob Alexa (viceprimar), prof. dr. Ioan Roica, care a făcut un scurt istoric al municipiului, Ioan Sescian (consilier municipal și redactor șef al ziarului „Obiectiv"), Cornel Fugaciu (directorul Clubului Tineretului) etc. În continuare, au avut loc concursuri organizate de revista „Rebus" la compunere și A.R.R. la dezlegare careu și enigmistică, ele desfășurîndu-se la Clubul Tineretului și Grupul școlar pentru industria ușoară, fiind urmate de discuții pe linia perfecționării tuturor activităților legate de acest minunat sport al minții, care este rebusismul. Încheierea celor două zile a cuprins festivități de premiere a concursurilor fulger, a concursurilor legate de „Trofeul Civitas Mediensis", cîștigat de prof. Teodor Capotă din Cluj-Napoca, a Campionatului Național de Compunere organizat de revista „Rebus".

Marea surpriză a constituit-o decernarea pentru prima dată în țara noastră a „Premiilor anuale ale revistei Rebus", urmîndu-se exemplul revistei Flacăra, care acordă asemenea distincții de mai mulți ani. Prin aceasta Consiliul de administrație al S.C. „Publicațiile Flacăra" S.A. și-a propus să răsplătească, începînd din acest an, strădaniile celor mai buni creatori de probleme rebusiste și alte jocuri, istoriografi rebusiști, animatori ai dezvoltării activităților de divertisment, graficieni și realizatori de reviste de divertisment, caricaturiști, epigramiști, foiletoniști etc., bineînțeles cu condiția să fie fideli revistei „Rebus". Cele zece premii, constînd în diplome și valori între 50 000 și 100 000 lei, au fost nominalizate în numărul trecut al revistei noastre. Redăm doar trei scurte declarații ale premiaților, urmînd ca alte amănunte să fie publicate în revista „Rebus" nr. 9, ce va apărea peste două săptămîni. **Nicolae Gh. Popescu Rebus** (fondator al revistei Rebus): „Toată viața am făcut rebus fără să mă gîndesc la bani. Mulțumesc colectivului redacțional pentru bucuria ce mi-a făcut-o la cei 84 de ani ai mei". **Atanase Mateescu**: „A fi laureat al Premiilor «Rebus» pentru mine este egal cu Premiul Nobel acordat unui savant". **Gheorghe Țirdea**: „Datorez o mare parte din succes revistei «Rebus», pe care o consider unul din factorii esențiali ai formării mele ca rebusist".

ALEXANDRU PASĂRIN

Fotografii de ELENA GHERA

De ce aș fi dorit să fiu prezent la decernarea Premiilor Rebus

— În primul rînd, pentru a-i reîntîlni și într-un alt cadru decît cel al redacției **Flacăra**, pe colaboratorii **Rebusului**, pe care îi admir (cu unii dintre ei am și lucrat direct într-o vreme) și cărora le-aș fi mulțumit fiindcă ajută la realizarea, în continuare, a celei mai populare, a celei mai îndrăgite reviste de divertisment din România.

— Pentru că aș fi dorit să strîng mîna tuturor laureaților, în semn de adîncă prețuire.

— Pentru că, deși era vorba de o sărbătoare, mi-ar fi plăcut să ascult părerile participanților în legătură cu modul în care trebuie să apară **Rebusul** în viitor, dacă vrem să rămînă și pe mai departe ceea ce este acum: numărul 1.

— Pentru că ar fi fost o ocazie fericită de a-l cunoaște și de a sta de vorbă cu acest strălucit înaintaș și întemeietor al jocurilor minții: domnul Nicolae Gh. Popescu-Rebus.

Încă o dată îi asigur, și pe această cale, de întregul meu respect, pe toți cei care, la Mediaș, în ziua de 21 octombrie, s-au strîns pentru a-i sărbători pe premianții revistei **Rebus**. Iar devotamentul lor față de această publicație a noastră va fi întotdeauna răsplătit așa cum se cuvine. Dovada cea mai elocventă? Premiile din anul viitor!

GEORGE ARION

Director general al „Publicațiilor Flacăra"

Un popas rebusist în fața Primăriei municipiului Mediaș.

PUBLICAȚIILE
Flacăra

Director general:
GEORGE ARION

S.C. S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 17.60.10, 17.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 12.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; **Mapamond:** Ion D. Goia; **Realitatea imediată:** Dorin Gherghinescu, Maria Timuc, Ion Rusu; **Cultură:** Liana Tatos; **Eveniment:** Victor Niță, Cătălin Apostol; **Drepturile omului:** Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; **Foto:** Cristian Gache, Elena Ghera, Florin Ioniță; **Secretariat de redacție:** Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; **Corectură:** Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu. **Telefoane:** 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, știință; 2528 — fotoreportaj, 1453 — corectură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PASĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

[illegible] Basarabiei

Flacăra
BIS

ALMANAH
„FLACĂRA"

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (17.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Săndoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Gabriel Milan Sava (17.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 17.48.91, fax 12.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

32 pagini — 35 lei

ULTIMA ORĂ

Ce este un COCKTAIL STOLOJAN ?

Este un cocktail Molotov fără benzină !

Biblioteca municipală
ODORHEIU-SECUIESC

Dribling printre milioane

Marcel Puşcaş se destăinuie

pag. 5

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Fondată în 1911 de C. Banu • Nr. 45 • 11-17 XI 1992 •

Director: GEORGE ARION Redactor şef: LIVIU TIMBUS

Comisarul Cattani are necazuri

„Caracatiţa" îşi întinde tentaculele şi în viaţa lui Michele Placido (actorul care l-a interpretat pe faimosul comisar Cattani)

(Continuare în pag. 16)

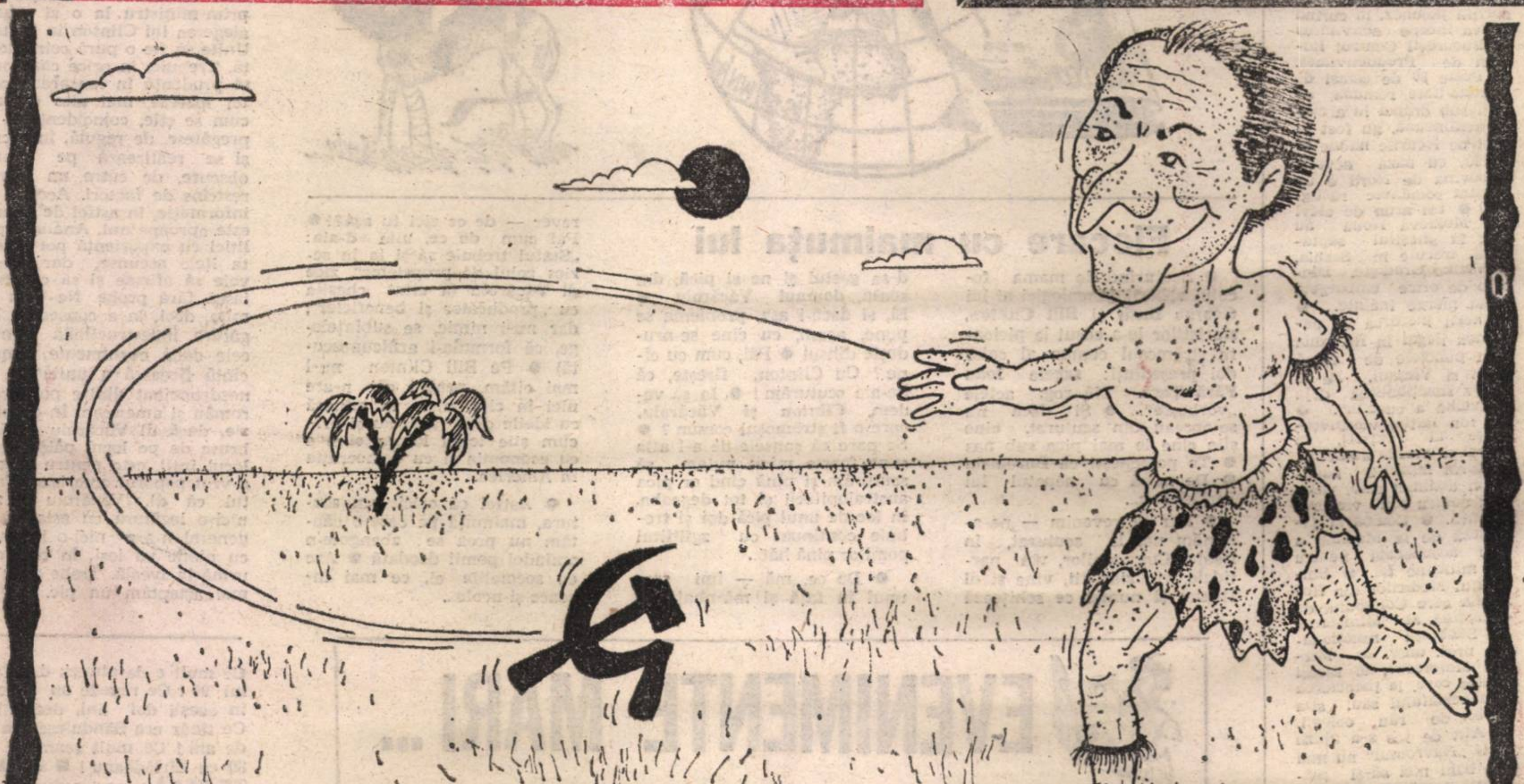

Un australian şi-a cumpărat un bumerang nou. Dar nu poate scăpa de cel vechi.

O ofertă senzaţională! Să lucraţi la Publicaţiile Flacăra

Dacă aveţi talent gazetăresc
Dacă nu vă sperie munca
Dacă urîţi minciuna
Dacă ştiţi să vă descurcaţi în situaţii dificile
Dacă nu vă inhibă un cîştig mare
Dacă nu sînteţi prea tînăr şi fără experienţă
Dar nici prea bătrîn ca să fiţi blazat
Noi vă aşteptăm la redacţie

Avem libere doar 3 posturi de redactor pe probleme politice şi sociale.

Însă avem, pentru amatori, 4 posturi libere la Departamentul Publicitate.

După cum aţi observat, Flacăra încearcă să rămînă cel mai ieftin săptămînal:

16 pagini (+supliment de 8 sau 16 pagini) – 35 lei.

Tiparul şi hîrtia s-au scumpit (şi vor continua să se scumpească). O protecţie faţă de această scumpire este abonamentul la revistele Flacăra şi Rebus. Pe toată durata abonamentului preţurile vor rămîne nemodificate !

Flacăra – 35 lei.

Rebus – 50 lei.

O investiţie sigură – abonamentul pe un an.

GEPA

Calea
Dorobanţilor
nr. 111
Bucureşti

un pic mai bine pentru dumneavoastră

Electro Center srl

Zîmbeşte, mîine va fi mai rău

POLITICĂ

Cronica de trei minute

● Partidul domnului Tom Lantos a cîştigat alegerile din SUA. Cineva de la Cotroceni ar trebui să-l felicite, cu atît mai mult cu cît însuşi dl. Lantos a fost reales pentru a şaptea oară. ● Guvernul pe care-l va face FDSN-ul va avea o schemă cu mult majorată peste ceea ce a avut dl. Theodor Stolojan care a făcut în repetate rînduri reduceri. Printre altele, vom fi fericiţi cu patru vice-prim-miniştri. ● În curînd va intra în funcţiune noul crematoriu uman din Bucureşti. Dl. Theodor Stolojan a numit pentru recepţie o comisie formată din 10 membri. ● Patriarhia Română va fi miluită de statul român cu 21,5 milioane lei, în locul celor 50 mii dolari luaţi de Odios în 1986 şi 1987. ● Cu sprijin japonez, în curînd îşi va începe activitatea în Bucureşti Centrul Român de Productivitate. ● Peste 30 de ostaşi de naţionalitate română, aflaţi sub drapel în armata ucraineană, au fost aduşi pe locurile natale în sicriu, cu pază severă. Bucovina de Nord e un pămînt românesc răstignit. ● Un grup de elevi din Moldova Nouă au fost la sfîrşitul săptămînii trecute în Serbia, la Veliko Gradişte. Dincolo de orice embargou, viaţa merge înainte. ● Chinezii încearcă să pătrundă ilegal în România prin punctele de vamă Siret şi Vicşani. Pe la Vicov funcţionează deja o „vamă a cucului". ● Dl. Ion Raţiu, vicepreşedinte al PNŢCD, va trebui să acorde audienţe, conform hotărîrii partidului domniei sale, valabilă pentru toţi vicepreşedinţii. ● Ceainăria japoneză de la Mamaia a fost adjudecată pentru 6,2 milioane lei. ● Sindicatul Medicilor din România cere Colegiului de disciplină al Ministerului Sănătăţii sancţionarea prof. univ. dr. Mircea Maiorescu, el însuşi doctor care, la încheierea ministeriatului său, şi-a vorbit de rău colegii. ● Atît de jos s-a ajuns încît „Navromul" nu mai are bani nici să-şi plătească tranzitul prin Canalul Suez. Ni s-a închis drumul spre India. ● Confederaţia Naţională Liga Studenţilor din România nu mai există. Liderii din organizaţia bucureşteană susţin că agentul distructiv este din afara Ligii. ● A fost arat satul de vacanţă din Bahna — Mehedinţi. ● Petre Roman, liderul FSN, consideră că „situaţia comisiilor parlamentare reprezintă o democraţie leninistă care aduce aminte de împărţirea între menşevici şi bolşevici". ● În România trăiesc 109 677 baptişti. Amintim despre ei deoarece noul preşedinte al SUA este şi el baptist. ● Proprietarul apelor României este statul român, reprezentat de Ministerul Mediului. Precizarea a fost făcută de guvern, deoarece existau oarecari neînţelegeri.

EUGEN MIHĂESCU ■

ÎNCEPÎND DIN 5 NOIEMBRIE, LUMEA ÎN CARE TRĂIM SE NUMEŞTE

CLINTON ŞI VĂCĂROIU

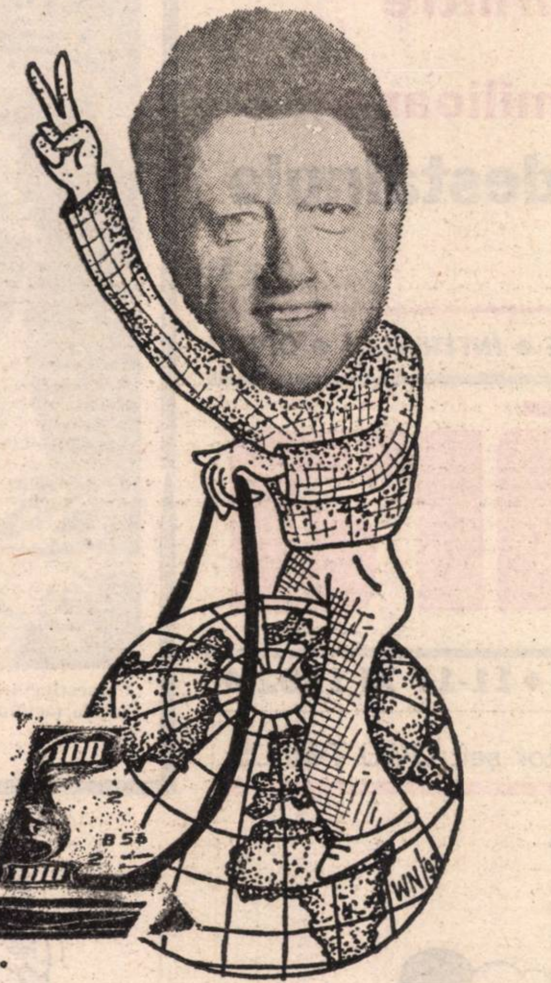

Preşedintele lumii

De cîteva zile, toată lumea e cu ochii-n sus: pe cer urcă două stele, una mai mare şi-alta mai mică ● Asta-i a lu' Văcăroiu — zice cîte unul — ia uite ce mare şi frumoasă e! Asta mai pricăjită e a lui Bill Clinton — mai zice altul ● Pricăjită pe dracu, ăsta-i preşedintele lumii, ce, aţi căpiat?! ● Şi dacă e, ce te bucuri aşa, crezi că-ţi dă ceva? ● Da' ce, despre asta-i vorba?! ● Ba aşa e, nu ne dă nimic ● Aşa e, aşa e! Sigur ● Ba să fie-al dracu' ăla care i-o cere ceva! ● Aşa, aşa ● Domne, staţi puţin, ce vă ambalaţi ● Lasă-i, mă, că degeaba... ● Şi să mai ştii ceva: steua lu' ăsta n-a urcat de capu' ei, mai întîi i-a dat verdictu' poporul american! ● Asta e! Şi lu' Văcăroiu i l-a dat Iliescu. Că nu-i nimeni de capul lui pe lume. Ce ,ne jucăm?

Ipoteză

Este posibil ca desemnarea dlui Văcăroiu în funcţia de prim-ministru la o zi după alegerea lui Clinton în Statele Unite să fie o pură coincidenţă. Trebuie, în orice caz, multă prudenţă în lansarea acestei ipoteze, mai ales că, aşa cum se ştie, coincidenţele se pregătesc, de regulă, în secret şi se realizează pe canale obscure, de către un grup restrîns de factori. Accesul la informaţie, în astfel de cazuri, este aproape nul. Analiştii politici cu experienţă pot detecta iţele ascunse, dar n-au voie să afirme şi să construiască fără probe. Ne vom limita, deci, la a consemna legătura indestructibilă dintre cele două evenimente, consecinţă firească a unităţii de nezdruncinat dintre popoarele român şi american. În concluzie, dacă dl Văcăroiu a sărit brusc de pe locul paişpe pe locul întîi, este pentru că aşa a vrut poporul american. Faptul că dl. Văcăroiu n-are nici-o legătură cu asta şi, în general n-are nici-o legătură cu nimic va ieşi, în cele din urmă la iveală. Trebe doar să mai aşteptăm un pic.

Fiecare cu maimuţa lui

● Scuturînd de mama focului arborii genealogici ai lui **George Bush** şi **Bill Clinton**, ziariştilor le-a căzut la picioare strămoşul comun al celor doi preşedinţi: **regele Ioan Fără Ţară**. Mă rog, actele „vorbeşte"... ● Şi dacă nu se-opreau din scuturat, cine ştie cine le mai pica sub nas ● Te pomeneşti că Burebista ● De mînă cu nepotul lui Bîrlădeanu...

● Dar să revenim — ne-adunăm noi la scuturat, în Dealul Cotrocenilor, vin partidele, vin ziariştii, vine şi dl Iliescu şi numai ce schiţează d-sa gestul şi ne şi pică, din senin, **domnul Văcăroiu** ● Ei, şi dacă-i aşa, problema se pune, acum, cu cine se-nrudeşte dînsul ● Păi, cum cu cine? Cu Clinton, fireşte, că de-aia scuturăm! ● Ia să vedem, **Clinton şi Văcăroiu**, care-o fi strămoşul comun? ● Se pare că şansele de a-l afla sunt foarte mici; putem să scuturăm şi pînă cînd or pica australopitecii şi tot degeaba, în loc de unul pică doi şi trebuie continuat cu zgîlţîitul pomilor pînă hăt...

● De ce, mă — îmi sare unul în faţă şi mă-nhaţă de rever — de ce zici tu aşa?! ● Păi cum de ce, uite d-aia: „Statul trebuie să-şi ia în serios rolul de proprietar", zice dl Văcăroiu (a uitat chestia cu „producător şi beneficiar", dar nu-i nimic, se subînţelege, că formula-i arhicunoscută) ● Pe Bill Clinton nu-l mai cităm, pentru că n-are nici în clin, nici în mînecă cu ideile dlui Văcăroiu şi oricum ştie toată lumea cum e cu economia şi cu democraţia în America.

● Astfel că oricît am scutura, maimuţa pe care-o căutăm nu prea se zbenguie-n amîndoi pomii deodată ● Are ea socotelile ei, ce mai încoace şi-ncolo...

EVENIMENTE MARI ...

■ **VADIM, CÎŞTIGĂ LA PLOIEŞTI!** El aparţine „altui grajd decît celui care le-a dat pe Romina, Zgarda ori Repriza", respectiv hergheliile Ruşeţu şi Dor Mărunt. Au mai concurat: Frăţia, Orioza, Retrospectiva, Roberta. Cum imunitatea nu funcţionează retroactiv, la alte înfăţişări cu probleme din alte grajduri, Vadim va avea ca adversari pe Robu, Ticu, Ana şi Apolzan. ■ **ÎNTRE ANUNŢURILE** care apar în neştire, unele sînt mai mult decît emoţionante fiindcă, vorba lui Marin Preda, „dacă gramatică nu e, nimic nu e". Un pensionar de 65 de ani doreşte „cunoştinţă doamnă în vederea căsătoriei cu luare în spaţiu sau alte variante". Alte variante ar putea fi: luare în circă, luare în serios, luare în stambă. ■ **CHIPĂILĂ DUMITRACHE** (Focşani) l-a lovit cu o piatră în cap pe un prieten — Tudor Constantin — pentru că acesta nu a vrut să-i dea mîna fiicei. Drept urmare, Costică a ajuns la Spitalul 9. Peste cinci luni, Chipăilă e lovit în cap cu o piatră, exact în locul în care a fost lovit Costică, şi cu aceleaşi consecinţe. Firesc, e internat la Spitalul 9. Ei au fost operaţi şi pensionaţi pe motiv de creier lovit cu piatra de acelaşi medic. Dat fiind că în Focşani mai există pietre şi cereri de mîini, iar medicul în cauză s-a specializat în operaţie, întrebarea care se pune e următoarea: cu cine au votat Costică şi Chipăilă? ■ **ÎN ACELAŞI JUDEŢ,** în comuna Jariştea cea scăldată în vinuri, Stelică Gugu, de 19 ani, de profesie ţigan, i-a cerut mîna unei bătrîne de 82 de ani. Bătrîna ţinea în mîna suma de 3 200 lei — jumătate în hîrtii scoase din uz prin anii 55—60 — reprezentînd cheltuieli de înmormîntare. Pentru că bătrîna nu a vrut să-i dea mîna, Stelică i-a luat-o singur, cu o singură lovitură de topor. ■ **POANCĂ ŞI PETROLINA.** Că presa e plină de istorii de groază, în care sînt angrenati oameni ai muncii, e de înţeles. Ce-i mai greu de înţeles e numele protagoniştilor. Nu-i destul că pe unul îl cheamă Poancă Gheorghe — miner la E.M. Uricani — dar ţine s-o violeze pe o duduie, care se cheamă Petrolina. Poancă a vrut s-o violeze pe Petrolina în căminul de nefamilişti nr. 15 din Uricani. Fata a urlat cît a urlat şi pentru că în căminele de nefamilişti un urlet nu mai deranjează pe nimeni, s-a aruncat de la etaj. Întrebarea ar fi: oare cum se numesc tinerii mineri care locuiesc la nr. 15? ■ **RADU CÂMPEANU** a fost reconfirmat ca şef al partidului pe care, prin acţiuni inteligente şi iniţiative de mare însemnătate teoretică şi practică, a reuşit să-l scoată din Parlament. „Nu s-a pus nici o clipă problema schimbării mele sau a altcuiva" a declarat Ionel V. Săndulescu. E remarcabil cum nişte oameni în toată firea îşi pierd într-atît uzul raţiunii, încît se cred încă Săndulescu şi Câmpeanu.

Ce mult e de atunci, din vara lui '90! Ce repede au trecut, în aceşti doi ani, deceniile! Ce tînăr era Săndulescu la 79 de ani! Ce mult seamănă la 80 cu Bîrlădeanu! ■ **O VESTE BUNĂ:** mari reduceri de preţuri la prostituatele din centrul Bucureştiului. Tarifele sînt între 10 000 şi 15 000 lei, cu reduceri de 50% pentru elevi, pensionari şi grupuri organizate. Angela Grăbere are cele mai bune tarife: 4 000—10 000 lei, iar Elena Nicolescu, din Făcăeni, luptă, să ţină piaţa la 10 000 lei. Care vor fi fiind oare preţurile la Făcăeni? ■ **CU ANI ÎN URMĂ,** după ce citeam în ziare despre nenorocirile din lumea capitalistă, la rubrica „Veşti din ţările socialiste" aflam că în Tadjikistan s-au obţinut soiuri de pepeni gigant şi că la Moscova liliacul a înflorit pentru a doua oară. Acum e invers: intrăm în capitalism, dar liliacul nu mai înfloreşte a doua oară la Moscova, ci la Bucureşti, în strada Gărmăneşti, nr. 27, în curtea lui Alexandru Chiriac. Să nu fie cumva liliac trandafiriu! ■ **EMISIUNILE** „Sport" de la orele 20 şi 35 de minute de pe canalul 1 al tvr reprezintă cea mai stupidă aglomeraţie de nimicuri. Între două secvenţe cu oameni care ridică mîna

Zgomot de fond

La Senat

Si dă-i si luptă si luptă si dă-i

De data aceasta domnul Oliviu Gherman ne-a cam surprins cu un anume simț al umorului pe care nu prea ne atribuiam. Astfel, invitîndu-i pe liderii grupurilor să aibă fiecare un microfon anume amenajat, a ținut să atragă atenția sălii că, deocamdată, astea sînt telefoanele, la vedere, plus altele, care, probabil, sînt ascunse prin pereți! Mai apoi, cînd domnul Radu Ceontea a vrut neapărat să se afilieze la o comisie, la cea de agricultură, domnul Oliviu Gherman l-a invitat să vorbească de la microfonul... UDMR-ului! Un alt moment oarecum colorat s-a ivit atunci cînd senatorul Adrian Păunescu (PSM) s-a autopropus, ca un extremist ce e, să aplaneze unul din micile conflicte dintre PUNR și UDMR. Asupra acestui conflict vom zăbovi puțin. Domnul senator Ion Coja (PDAR), și-a manifestat dorința de-a face parte din comisia de politică externă. L-au sprijinit senatorii Adrian Păunescu și Theodor Ardelean, liderul grupului PUNR. Dar pentru că udemeriștii n-au uitat, pare-se, că dl. Ion Coja a fost unul din promotorii Vetrei Românești, nici că s-a implicat în conducerea PUNR, nici că a recomandat specialiștilor maghiari din agricultură să se afilieze, dacă vor, la PDAR, reprezentantul UDMR, respectiv dl. Verestoy Atilla a sărit ca ars, că de ce să i se atribuie unui pedearist, inclus în grupul FDSN, acel loc în plus, că dacă așa se pune problema, atunci și UDMR mai cere un loc în această comisie. A fost rîndul PNȚ-cd să solicite, la aceeași comisie, un loc. Am consemnat, deci, prima confruntare între două partide care au alcătuit Convenția. Dar să vedem ce s-a întîmplat mai departe: la cererea UDMR-ului a sărit PUNR-ul, care a constatat că, în fond, UDMR cere cu un loc mai mult decît PUNR-ul, ceea ce vrea să fie un semn clar că UDMR-ul umblă după drepturi privilegiate. În acest moment a intervenit „extremistul“, cum singur s-a definit, Adrian Păunescu. Ne-am amuzat, noi, cei de la masa presei, dar se pare că lucrurile, rămase în dezbatere, vor lua o întorsătură nu prea fericită și tare ne e teamă că UDMR-ul va aplica în curînd o mai veche tactică, aceea a părăsirii ședințelor în plen. În semn de protest, firește, tactică pe care PNȚ-cd-ul a și aplicat-o, deja, cînd s-au ales vicepreședinții. În altă ordine de idei, ne-a surprins cuprinderea dlui. Nicolae Manolescu la comisia de agricultură, repartizată PAC-ului, dar, la urma-urmelor, asta e, de la cultură la cultura mare, cea din agricultură, nu e, nu-i așa decît un pas, un pas pe care l-a făcut și pictorul Radu Ceontea. Numai că rămîne de văzut pe cine anume va reprezenta dl. Radu Ceontea în această comisie, pentru că, după cum deja se știe, dînsul s-a rupt de PUNR. Continuînd cu surprizele, ne-a mirat că PNȚ-cd-ul a reușit să-l impună ca președinte, la comisia de cercetare a abuzurilor și petițiilor, pe dl. Constantin Ticu Dumitrescu. Se pare că însuși președintele țării și-ar fi dat acordul.

Cu astfel de dezbateri s-a mai pierdut, cum spuneam, încă o săptămînă și se va mai pierde, probabil, încă una, cu votarea președinților și vicepreședinților celor 14 comisii. Cu alte cuvinte, pînă ce Senatul să o ia din loc, să se aștearnă la treabă, mai e.

VICTOR NIȚĂ ■

POLITICĂ

Germanii s-au săturat de ausländeri

și mai ales de țiganii din România

Fotografia pe care o reproducem din revista „Der Stern“ înfățișează un grup de extremiști germani bătînd un țigan originar din România. Desigur, țiganii, și cei proveniți din țara noastră, și cei sosiți din alte părți, au avut, în diferite orașe germane, prioritate la bătăi, însă pe lîngă ei au mai fost maltratați și alți ausländeri. Să plece de unde-au venit, să rămînă Germania curată, doar cu germanii și a germanilor.

Fără îndoială, astfel de manifestări xenofobe sunt de condamnat oriunde s-ar ivi ele. Sunt deci de condamnat și cele din Germania. Numai că trebuie să spunem deschis că ele, represaliile unor extremiști nemți asupra străinilor, nu au nici o eficiență, nici o consecință practică în sensul celor dorite de autorii lor. Străinii, și în primul rînd țiganii, strîng din dinți, încasează și... rămîn în Germania. Adevăratul pericol pentru musafirii nepoftiți din țara lui Goethe vine exact din partea celor care ar trebui să-i apere de huligani, adică din partea autorităților germane. Ele, da, au căderea și puterea de a face străinilor vînt peste graniță. Și o și fac. Ca dovadă, acordul germano-român privind „repatrierea“ cetățenilor români aflați ilegal în Germania, adică a țiganilor. Acum, pe autoritățile române le putem înțelege: pe de o parte, refuzul de a-i reprimi pe țigani în România ar fi făcut impresie proastă în Europa și America, și așa îmbălsămate de antiromânism; pe de altă parte, guvernul român s-a bucurat la niște bani — mulți, puțini, se cheamă că-i vorba de valută. Însă autoritățile germane nu pot fi în nici un caz scuzate. Ele, în timp ce condamnă în vorbe xenofobia unor elemente de extremă dreaptă, practică, în realitate, o xenofobie la nivel statal, care este mai tare decît aceea a haidamacilor — să ia ochii guvernului român cu un pumn de mărci și să azvîrle țigănimea de acolo tot în spinarea amărîtului popor român. Așteptam mai mult de la democrația occidentală.

ION D. GOIA ■

La Camera Deputaților

Dezordinea — prima lege a ordinei

Se aplică și aici, probabil, regula conform căreia orice ordine e anticipată de o mare dezordine. Discuțiile privind comisiile — număr, componență, nume, funcțiuni — au arătat patimi și interese acute. Dacă lucrurile vor continua tot așa — cu o opoziție care anunță front comun, dar nu-l dovedește și cu o majoritate din bucăți, dar care bucăți nu-s altceva decît un mod de a înșela lumea, întrucît ele, respectiv PSM-ul, PRM-ul și PUNR-ul, stau lipite în front ca și cum s-au născut acolo — ne așteaptă cea mai originală democrație din lume. Aș vrea să fiu profet mincinos însă nu-mi place deloc ce se întîmplă. Ca să fiu sincer de tot, începe să-mi fie frică. Ioan Catarig, deputat FDSN de Bistrița-Năsăud a exprimat direct ceea ce destui majoritari exprimă indirect: „PCR a fost o binefacere. Dacă va fi nevoie îl vom readuce“. Domnul Catarig a rostit aceleași aiureli cu moșierii care abia așteaptă să înhațe pămîntul, precum și nevoia de a fi strîns uniți (în jurul cui?) ca să nu se petreacă nenorocirea. Tot domnul Catarig le-a strigat adversarilor: „Moșierilor!“.

Apoi s-a trecut la o altă activitate a Camerei constînd în schimbarea numelui „Salonului roșu“ în „Nicolae Iorga“. Rodnice și pline de folos pentru națiune au fost și dezbaterile referitoare la demisia unor deputați abia aleși: Ionică și Fudulică. Ionică Marin (FSN) cel puțin n-a făcut un secret din cauză: se cîștigă mai bine ca președinte de Consiliu Județean (Olt).

TUDOR OCTAVIAN ■

sau două meciuri de baschet în săli goale se dau reclame. În seara de 2 noiembrie, au fost șase reclame, una după alta. Sînt semne că aceste emisiuni se vor îmbunătăți: între două reclame, vor fi prezentate șase ședințe, una după alta. ■ **REVISTA „ACADEMIA CAȚAVENCU“** publică rezultatele alegerilor la Scornicești. Iată-le. Prezidențiale — Ion Iliescu: 80%, Emil Constantinescu: 20%, Camera deputaților — FDSN: 30%, PSM: 15%, CDR: 13%, FSN: 9%, PRM: 3,5%. Senat — FDSN: 32%, CDR: 15%, PSM: 14%, FSN: 7% etc. Citind rezultatele, neliniștește un lucru: absența Uniunii Liberale Brătianu. ■ **TOTUL PE DOLARI.** Unii sînt pur și simplu isterizați de ideea că dolarul face legea în tot locul. A fost foarte comentată vestea că, la vama Curtici, în Rapidul 23, a fost găsită o cantitate de heroină în valoare de 2,5 milioane dolari. În realitate, heroina respectivă nu face do bani, tocmai pentru că a fo descoperită la vamă. Făcea dacă nu rămînea în Români ■ **BALUL DE CRISTAL,** ediția a doua va fi o petrecere populară, de largă audien pe care bucureștenii o vor nora cu entuziasm. Biletul de intrare va costa 50 000 lei iar homarii și mieii vor fi aduși din S.U.A. cu avionul. Sîntem în măsură să vă dezvăluim noi amănunte din culisele organizării: mărarul va fi procurat din Piața Matache dar va fi preparat pentru fripturi la un laborator din München specializat în analiza mărarului, sarea va sosi din Tombuctu cu un vapor special, numai scobitorile — pentru a face tariful, totuși, accesibil vor fi din recuperări. În plus, douăzeci de pensionari din cei mai săraci vor avea voie să privească pe fereastră. Lua-ne-ar dracu!

TUDOR OCTAVIAN ■

EVENIMENTE MICI

Austria se dovedește mai tolerantă. Deocamdată...

Landurile austriece au cunoscut și ele, în mai multe valuri, năvala dezmoșteniților din răsărit. Cei mai numeroși sînt iugoslavii. Pe locul doi se află cei plecați din România, numărul lor fiind la ora asta aproximat la 20 000. Marea majoritate sînt însă români sadea, țiganii (inclusiv mîncătorii de lebede) au plecat mai departe, sau au revenit în țară. Mai primitori și îngăduitori, austriecii le-au acordat condiții civilizate de viață și chiar dreptul de muncă. Cel care face dovada unui an de activitate neîntreruptă, primește dreptul de a mai rămîne un an în Austria.

Dar și aici se ridică voci care reclamă expulzarea ausländerilor. În contrapartidă, asociațiile umanitare cer toleranță și respectarea drepturilor omului. Fotografia alăturată vă prezintă o expoziție itinerantă (într-un popas la Braunau), dedicată sprijinirii și asimilării azilanților din răsărit.

LIVIU TIMBUS ■

WELCOME
IN
AUSTRIA

Primim de la UDMR

Declarație

Grupurile parlamentare din Camera Deputaților și Senat ale Uniunii Democrate Maghiare din România au aflat cu surprindere că domnul Ion Iliescu, președintele României, în ziua de 2 noiembrie 1992, a avut consultări cu toate partidele reprezentate în Parlament, cu excepția U.D.M.R.-ului, în legătură cu desemnarea primului ministru și formarea guvernului.

Ne exprimăm nedumerirea față de motivele care au putut determina ignorarea Uniunii noastre în cadrul unor asemenea consultări inițiate de Domnul președinte. Nu putem înțelege rațiunea nesocotirii importanței acestei formațiuni politice în viața politică a României. Chiar dacă U.D.M.R.-ul nu și-a exprimat dorința de a participa la guvernare în condițiile date, nu există nici o justificare pentru privarea ei de posibilitatea de a-și exprima poziția într-o problemă atît de importantă. Gîndindu-ne la repetatele acuzații nejustificate ce ni se aduc, pentru așa-zise tendințe secesioniste, ne punem întrebarea dacă nu tocmai practica nesocotirii existenței și importanței formațiunii noastre politice tinde la izolarea noastră, la împiedicarea exprimării poziției noastre într-un cadru organizat, democratic.

București, 04.11.1992.

Grupurile parlamentare din
Camera Deputaților și Senat
ale U.D.M.R.

FLASH

Îndemnizaţie de cravată pentru senatori

Oamenii informaţi ştiu că salariul net al unui parlamentar român e de 50 000 lei, la care se adaugă unele indemnizaţii: de cazare, transport, diurnă, participare la şedinţe, şefii de comisii şi starostiri de camere.

La prima apariţie televizată a domnului prim-ministru de iarnă, mi-am dat seama că se impun o seamă de măsuri pentru corectarea imaginii României în România. Oriunde în lume, un prim-ministru se deosebeşte de ceilalţi semeni prin aceea că are ceva de prim-ministru în înfăţişare. Sau dacă nu are, se ocupă de aceasta o echipă de protocol. Noul prim-ministru de iarnă pare un funcţionar cu venituri medii spre mici scos în faţă de o întîmplare oarecare. Dacă domnul Iliescu nu mai aduce a activist ci, mai degrabă, a preşedinte sud-american cu conturi în Elveţia si yachturi în Crimeea, atît de spilcuit şi de dichisit îi e portul, trebuie întreprins ceva si pentru înalţii noştri funcţionari. Soluţia cea mai ieftină — de tranziţie, am fi tentaţi să zicem — e o garderobă la televiziune şi un cabinet de potrivit figura. De pus la iuţeală un dinte sau o placă, de pieptănat englezeşte, de amenajat bărbile. E nevoie mare de un împuternicit cu cravatele, dacă nu cumva de un magazin cu circuit închis, de unde demnitarii să-şi poată cumpăra accesoriile trebuincioase apariţiilor în public la preţuri rezonabile. Ori la preţuri liberalizate, caz în care se impune un număr sporit de indemnizaţii: de cravată, de cremă de ghete, de butoni etc. Un deputat tip, indiferent de formaţia căreia îi aparţine, e un om îmbrăcat în costum gri, cămaşă maro la care asortează — conform presiunii estetice a cartierului în care locuieste sau a meseriei practicate pînă aici — o superbă cravată verde ori un piept păros. Pe scurt, aleşii arată ca dracu'!

Domniile lor nu înteleg că nu sînt niște oameni, ci niște instituţii. Că n-au voie să iasă în lume, de parcă ar iesi după ţigări la buticul din colt, că funcţia creează organul si că, le place sau nu, sînt functii, deci şi organe.

N-am, în definitiv, nimic nici cu stînga, nici cu dreapta. Vreau ca să meargă masinăria democratiei, să nu ne mai sfîşiem între noi din raţiuni politice, sot cu soţie, amant cu amantă, intelighentia cu mahalaua. De aia avem reprezentanti, să se bată între ei, să-şi ia în serios misia de organe luptătoare, să parleze în parlament de 50 000 lei lunar, iar noi să ne vedem de tranziţie, după puteri şi — cum bine spunea domnul Lenin — fiecare după nevoi.

Degeaba sînt unii ţărănişti si alţii fedeseniști, dacă umblă cu pantofii prăfuiţi, într-o perfectă comuniune de educaţie şi trecut gospodăresc. Dacă nu există nici o deosebire în ce priveşte mirosul între subsuoara unui pesemist şi a unui cărturar din PAC, se alege praful de naţiune. Dacă năduşesc toţi insalubru şi un deputat din Convenţie nu mă trimite cu visarea la un englez care poartă pantofi de patru generaţii, nu avem nici o şansă de schimbare reală.

Domnilor, un parlamentar e un domn! Deputatele doamne, fie-mi iertat, nu amintesc nici una de „madam Tecer". Par să aibă nostalgia coafurii Linei Ciobanu şi a parfumurilor reavăne ale Ninei Hruşciov. Nu le cere nimeni să ştie să se adreseze unei săli de masculi întărîtaţi în croiala legilor, dar măcar să se simtă o boare de femeie cu stil sub cupole, să le aducă aminte masculilor că mai există pe lume şi altceva decît rîcă şi insultă.

Iar dacă tot face Vadim instrucţie cu senatul şi-i ridică în poziţie de drepţi — fără deosebire de credinţe religioase si etnie — cînd şi cum vrea el, pentru poziţiile „culcat" si „salt înainte" să li se dea senatorilor cîte o uniformă de la gărzile patriotice, iar lui Păunescu, două.

TUDOR OCTAVIAN

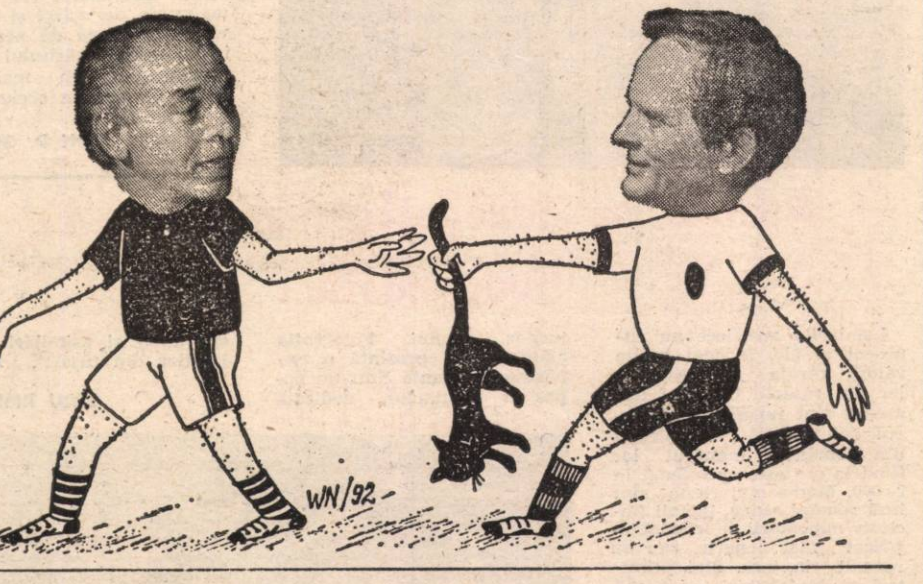

Vom avea avioane cu 8 locuri

Luni, 9 noiembrie, ministrul apărării, **domnul Niculae Spiroiu**, s-a aflat în aer de la orele 10,21 pînă la orele 10,55. Motivul ? Domnul ministru a răspuns invitaţiei companiilor **Jaro International SA** şi **DAC Air SA** de a participa la un zbor de prezentare al avionului **Turbo-prop** cu 8 locuri, care va oferi în scurt timp zboruri zilnice dus-întors de la Băneasa către diverse puncte din Europa. Printre invitaţi s-au aflat şi domnul Alexandru Mironov, precum şi cîţiva reprezentanţi ai presei. **„Flacăra"** a fost şi ea la acest zbor istoric, care poate va anula zborurile costisitoare ale unor delegaţii restrînse, îmbarcate în avioane de cîte 100 de locuri.

Domnului **Mircă Dimitrescu**, director general al companiei Jaro International, precum şi celor de la Dac Air SA, toate felicitările pentru această iniţiativă !

Actualităţi particulare

Gabriela Neagu, redactor la Actualităţi, a hotărît, pe neaşteptate, să se mărite. Vestea a circulat repede. Drept urmare, sîmbătă, 7.11.1992, la Primăria sectorului 2 era adunată multă lume, prieteni, curioşi, reporteri şi fotoreporteri.

Îmbrăcată sobru, fustă neagră, bluză albă din dantelă, pantofi negri, Gabriela Neagu este înconjurată de mulţime. Se împart pupături, urări. Aflăm cine este mirele în momentul în care ofiţerul stării civile, dna Elena Fetilă, i-a invitat pentru oficierea căsătoriei. Se numeşte **Ştefan Tudor** şi este medic cardiolog la Spitalul Fundeni. Naşi au fost dl Nicolae Melinescu cu soţia. Printre participanţi, i-am zărit şi pe domnii Paul Şoloc şi Victor Ionescu.

Căsătoria religioasă a avut loc la Catedrala Sf. Spiridon cel Nou şi a fost oficiată de trei preoţi (unul dintre ei, preotul David, a slujit la biserica Sf. Vineri, lăcaş pe care l-a părăsit doar cînd buldozerele au început să muşte din ziduri).

Aşa cum se întîmplă la mai toate nunţile, cineva a uitat pişcoturile şi vinul.

Ultimul act al evenimentului s-a desfăşurat la restaurantul „Horoscop". **(E. G.)**

Trei candidaţi la funcţia de Ministru al Sănătăţii

După numirea primului ministru al României, s-a pus, desigur, problema numirii miniştrilor de resort. În domeniul medical, după domnia de mai bine de un an a dlui dr Mircea Maiorescu, în lumea medicală se vehiculează ideea că domnia sa va fi înlocuit (deşi prin Ministerul Sănătăţii circulă, se pare, un tabel cu adeziuni pentru dl Maiorescu). Potenţialul ministru al sănătăţii, conform opiniilor unor personalităţi medicale, va fi ales în funcţie de preferinţe şi de jocurile făcute la nivel de partide politice. Trei dintre numele foarte cunoscute în sistemul sanitar românesc (dr. Andrei Firică, directorul Direcţiei Sanitare a Municipiului Bucureşti, dr. Iulian Mincu, directorul Centrului pentru Diabetici, şi dr. Sarafoleanu, directorul spitalului Griviţa), se presupune că sînt pe lista **„de aşteptare". Dr. Andrei Firică**, de meserie chirurg, este o personalitate contestată în lumea de mijloc a sistemului medical şi foarte apropiată de opţiunile actualei structuri a Ministerului Sănătăţii. Este cunoscut drept o persoană cu vederi liberale. La întrebarea noastră „Ce aţi face pentru sănătate, dacă aţi fi ministru", d-sa a răspuns : „În primul rînd, o privatizare adevărată a medicinei şi o revizuire a structurilor la nivel de sistem".

Dr. Iulian Mincu, directorul Centrului pentru Diabetici, membru marcant al FDSN, sprijinit, aşadar, în cursa pentru funcţia de ministru de către această formaţiune politică. Deşi mai puţin cunoscut şi prezentat în mass-media, colegii de breaslă îi acordă cele mai mari şanse, datorită integrării sale în viaţa politică şi pe lîngă partidul de guvernămînt. Evident, dl Mincu este cunoscut drept o personalitate, în sensul că este un bun profesionist.

Dr. Sarafoleanu, directorul spitalului Griviţa, cunoscut în ultima vreme datorită insistenţei cu care a cerut, prin intermediul televiziunii, ajutoare materiale pentru spitalul pe care îl conduce. Deşi — subliniază o personalitate din Ministerul Sănătăţii, care şi-a manifestat dorinţa de a rămîne anonimă — s-a făcut prea mult caz pe această temă, dl Sarafoleanu a exagerat, întrucît spitalul Griviţa este oarecum dotat, are o situaţie materială bună şi apelează la ajutor doar pentru o renovare generală". Cu toate acestea, tot colegii de breaslă spun că dl Sarafoleanu poate fi ministru datorită prieteniei sale cu preşedintele României, dl. Ion Iliescu.

În ce măsură pronosticurile se vor dovedi valabile nu se ştie. Oricum, de reţinut este faptul că anumite sfori se trag în culise şi că jocurile se mai fac şi sub mînecă. Vom vedea pe ce creştet se va aşeza coroana.

MARIA TIMUC

Mare nuntă mare la Inter

Marţi, 10 noiembrie 1992, ora 11,00, la Hotelul Intercontinental Bucureşti – sala „Hora", etajul 21, a avut loc Conferinţa de presă comună PNL + NPL, cu participarea preşedinţilor celor două partide.

N. red. : După divorţ, urmează, logic (!), nunta ! Care-o fi fost „darul"?

Om bogat, om sărac

ACASĂ LA...

Ieri fotbalist, azi businessman

Obligat să abandoneze sportul, în urma unui accident, Marcel Puşcaş a intrat în altă competiţie : lumea afacerilor. French-can-can-ul şi ruleta l-au făcut milionar.

— Cînd se pomeneşte numele dumneavoastră, domnule Marcel Puşcaş, se vehiculează şi ideea că aţi fi milionar.

— Dacă milionul mai înseamnă ceva în ziua de azi, pot să mă numesc şi eu milionar.

— Cum aţi reuşit ?

— „Revoluţia", între ghilimele, m-a găsit cu o sumă de 200 000 lei, rezultată din economiile mele ca fost jucător de fotbal. Am jucat la Oradea, fiind orădean, la „Steaua" şi la „Rapid", echipă la care mi-am rupt piciorul, (în 1985) şi am pus capăt carierei de performanţă. Aveam 25 de ani. A urmat o lungă perioadă de chin, de întrebări la care nu găseam răspunsuri... Asta pentru că majoritatea fotbaliştilor nu se gîndesc ce va fi în momentul retragerii. Aveam două diplome — eram profesor de sport şi inginer...

— De ce două facultăţi ?

— Fiindcă asta a fost ambiţia mea. O diplomă nu era suficientă în regimul trecut. Ca dovadă — şi cu două am rămas fără serviciu, vreme de doi ani. Nu m-a angajat nimeni, pentru că eram un foarte slab inginer, şi nici nu-mi plăcea, am făcut pur şi simplu o facultate ; au făcut-o şi alţii, datorită unor conjuncturi. Deci, am fost şomer doi ani, iar după decembrie '89, m-am angajat la Clubul „Steaua", în locul lui Cristian Ţopescu, care a trecut la TV. Am fost numit şeful Biroului propagandă şi relaţii cu publicul şi am început activitatea de propagandă — dacă termenul mai merge şi cred că mai merge. În paralel, am deschis o societate, împreună cu alţi trei prieteni clujeni — Societatea „SALTO", cu sediul în Cluj. Am început comerţul cu un număr de 15 calculatoare, după ce am găsit un partener austriac şi am dus cu el, vreme de două luni, muncă de lămurire, să investească nişte dolari — aproximativ 8 000. Rulînd bine aceste calculatoare, obţinînd un profit, am reuşit să cumpărăm altele, să le vindem şi pe acestea, tot cu profit şi aşa mai departe. În clipa în care au apărut în ţară companii cum este „Computerland", ne-am dat seama că pentru noi perspectiva de a rămîne în domeniul tehnicii nu era roză, concurenţa fiind mult prea serioasă şi ne-am orientat spre alte produse. Profitul rezultat de pe urma activităţii de comerţ l-am investit în pereţii Teatrului „Constantin Tănase", Sala Victoria.

> **— Nu arătaţi rău de loc, aţi fost şi sînteţi, din nou, o vedetă, aveţi bani... Probabil este mare înghesuială !**
>
> — Cred că da. Nu dau importanţă. Timpul meu este limitat. De fapt, nu mă mai atrage. Multe nu mă mai atrag. Nici plimbarea, nici muzeele, nici căderea frunzelor, nici declaraţiile... Asta a fost odată !... Gata ! A fost...
>
> **— De mult de tot !... N-au rămas decît banii şi fotbalul...**
>
> — Nu pun preţ pe bani. Îmi place mai mult felul în care se obţin ei. Îmi place jocul.

— Cum aţi pus mîna pe teatru ?

— Mîna pe teatru n-am pus-o nici în ziua de azi şi probabil că n-o s-o punem niciodată. Este un contract de colaborare cu teatrul, care şi-a dat seama că nu mai poate întreţine două săli. Domnul Vasile Donose, în ciuda faptului că a fost criticat şi admonestat pentru ceea ce a scris în ziua de 22 decembrie 1989, se pare că este unul dintre puţinii directori de teatru care a ştiut să se orienteze şi să scoată la liman un teatru, cu sprijinul unei firme particulare. Am dat dovadă de seriozitate, nu ne-am grăbit să ne scoatem repede banii şi cu asta se pare că am inspirat încredere consiliului de administraţie al teatrului. Lucrările de reparaţie au durat doi ani, timp în care nu ne-am gîndit la cîştig.

— Cîştigul a venit acum ?

— Din teatru nu încă, dar activitatea de comerţ a firmei este bună, aşa că, în acest moment, din clădire pierd bani, dar îi cîştig din altă parte. Spectacolul, regia, plata salariaţilor, totul costă foarte mult. De aceea, am stabilit ca preţul de intrare să fie de 8 000 lei. Nu mi se pare o sumă mare, atîta vreme cît investiţia este de 300 de milioane.

— În curînd se va deschide şi Cazinoul. Asta a însemnat o altă investiţie.

— Da, dar şi un partener serios, care este Firma „Novomatic" din Austria, cu 87 de cazinouri în toată lumea.

— La Cazino se poate pierde ? Vorbesc din punctul dumneavoastră de vedere.

— Se poate pierde, se poate cîştiga... Omul care pierde în viaţă, îşi poate permite să piardă şi bani.

— Consideraţi că dumneavoastră aţi pierdut în viaţă ?

— Normal ! Foarte mult ! Timp, nervi, bani, iubiri... multe !

— Atît de multe ?

— De mic, de la 17 ani, am fost un individ care a cîştigat bine. Eu aveam atunci 20.000—25.000 lei pe lună. Am simţit şi ce înseamnă să nu mai ai bani după ce i-ai avut. Ori, asta s-a întîmplat după ce am terminat-o cu fotbalul, după ce mi-am rupt piciorul. Nu neapărat faptul că eram şomer m-a îndîrjit, ci dezinteresul celor care pînă atunci mă adulaseră, asta m-a durut.

— Căderea starului...

— Exact ! Am simţit-o şi am resimţit-o. Acum sînt obişnuit să fiu adulat, dar să fiu şi huiduit, aşa că mi-e indiferent, atunci însă... A fost un moment în care s-au triat şi prietenii. Mi-au rămas foarte puţini. Am rămas cu un Florian Pittiş, cu un George Stanca, cu un George Bodnarciuc, cu încă vreo trei prieteni din adolescenţă şi... cam atît. Restul sînt cunoştinţe. Am fost şi căsătorit — cu o balerină, Despărţirea a venit exact într-un moment în care nu-mi trebuia altceva decît un divorţ !... N-am ales eu bine, sau, poate, ea pe mine...

— V-a lăsat atunci cînd n-aţi mai fost vedetă ! ?

— Absolut ! Nu-i mai ofeream ce-i putusem oferi înainte. Toate au venit şi pe un fond de nervozitate, de agitaţie a mea. Am ţinut unul la altul şi cred că ne-am căsătorit din dragoste. Sau, cel puţin, aşa aveam impresia. Datele problemei s-au schimbat după divorţ.

— Dacă am înţeles bine, căderea starului a dus la ridicarea milionarului.

— Aşa este. Asta m-a ambiţionat şi m-a dus la ceea ce sînt acum. Am realizat că banii pot să însemne foarte mult !

— Succes şi putere. Asta v-aţi dorit ?

— Banul dă putere, dar pentru mine este vorba de o putere morală. Iniţial nu mi-am dorit puterea, neapărat. Ca dovadă, pot renunţa oricînd la firmă şi la teatru pentru fotbal. Asta este marea mea dragoste, acum sînt antrenor al echipei „Rapid" şi sper ca de aici să ies la pensie.

— Şi nu vă mai doriţi nimic altceva? Numai fotbal şi bani ? Nu vă mai emoţionează nimic, nu vă gîndiţi la o nouă familie ?

— Familia înseamnă mult, dar nu totul. Mi se pare că, în drept, soţia este considerată rudă de gradul IV. Am avut şi eu parte de trei, patru femei în viaţa mea, dar nu mai reprezintă un ideal, sau un ţel.

— Şi cum vă priviţi rivalii ?

— Sînt mulţi oameni cu bani în ţara asta, dar marea majoritate a lor i-au obţinut parcurgînd nişte etape mult mai facile. Au lucrat în nişte domenii de activitate care le-a permis să aibă acces la nişte informaţii, sau la nişte relaţii, contracte, iar cînd a fost posibil, au trecut brusc din sectorul de stat în cel privat, ducînd totul cu ei. Nu le-a trebuit altceva decît să-şi deschidă o firmă, pentru care au plătit vreo 10 000 lei. Au furat pur şi simplu contractele şi astăzi sînt marii noştrii potentaţi. Eu n-am parcurs această etapă, pentru că de la fotbal puteam să iau cel mult nişte jambiere, ori nişte mingi. Satisfacţia mea este mai mare, pentru că pot să stau şi să mă uit în ochii oricui care are bani. Îi felicit pe cei care i-au obţinut cum i-am obţinut eu şi-i urăsc pe cei care i-au obţinut pe alte căi. Sînt mulţi, se învîrtesc în jurul meu, dar relaţii nu avem. Îmi propun tot felul de afaceri, iar răspunsul meu este, de fiecare dată, categoric nu.

— Cum îi priviţi pe oamenii care nu au bani ?

— La fel cum se uitau ceilalţi la mine cînd nu mai reprezentam nimic. Nici dumneavoastră nu veneaţi acum la mine, să-mi luaţi un interviu, dacă n-aş fi însemnat nimic.

— Probabil că nu.

LIANA TATOS

FLORIAN PITTIŞ : „Fereşte-mă Doamne de prieteni, că de duşmani mă apăr singur, este o zicală adevărată. Eu stau în inima capitalei şi orice individ care mă cunoaşte, cînd trece prin apropierea locuinţei mele se simte obligat să vină şi pe la mine. Lucrul acesta, pe cuvîntul meu de onoare, mă deranjează în 99 la sută din cazuri. Marcel nu face parte dintre ei. Cu el nu se întîmplă aşa. Marcel e altfel. Marcel e ardelean. E cinstit. E sincer"

MARCEL PUŞCAŞ : „A fost un moment în care s-au triat şi prietenii. Mi-au rămas foarte puţini – restul sînt cunoştinţe".

„Pot renunţa oricînd la firmă şi la teatru pentru fotbal ; este marea mea dragoste"

EXTERNE

Marsupiul din piele de măgar

In această toamnă, la distanță de numai o lună și ceva, în România și în Statele Unite ale Americii au avut loc alegeri țepene, de președinte, de deputați și senatori. La prima vedere, între alegerile de la noi și cele de la americani n-ar putea fi comun decît faptul că niște oameni au intrat în cabina de vot și și-au exprimat anumite preferințe. In rest, numai deosebiri, toate în favoarea celor de peste ocean. Astfel, America este o țară mare, România – o țară mică ; America e o țară bogată, România, o țară săracă ; politicește, America este buricul Pămîntului, România este doar o țărișoară, scumpă românimii, dar fără pretenția de a modela destinul omenirii ; americanii au un exercițiu al vieții politice democratice vechi de două secole, românii au unul vechi de numai doi ani (democratismul românesc antebelic este istorie, nu politică, fiindcă generațiile de azi nu l-au cunoscut și nu l-au trăit). Și așa mai departe. In ceea ce privește chestiunea în sine, adică rezultatele alegerilor, la ei au cîștigat „progresiștii", la noi – „conservatorii", la ei electoratul a optat pentru schimbare, pentru înnoire, la noi – pentru menținerea statu quo-ului („pentru continuitate", au zis oamenii stăpînirii ; „pentru stagnare și anchiloză", a spus opoziția). Legat de aceasta, analiștii n-au scăpat prilejul să-i laude pe americani fiindcă și-au luat inima în dinți și-au zis, gata, o fi el George Bush un om pentru liniștea americanului liniștit, o fi el cu o vastă experiență, opt ani de vicepreședinție și patru ani de președinție, o fi el artizanul victoriei în războiul din Golf, o fi avut și o fi avînd el și multe alte merite, dar acum e nevoie de forțe și talente proaspete, care să poată scoate America din greutățile în care se zbate. Au fost scoase în evidență, desigur, toate elementele care au putut avea vreo contribuție la votul pentru schimbare al electoratului american, între care și frîngerea echilibrului politico-militar pe plan mondial, fapt ce poate face din Statele Unite o putere de mîna a doua, în frunte trecînd Germania și Japonia.

Și totuși, oricît de ciudat și de greu de crezut ar părea, între alegerile din România și cele din Statele Unite asemănările sunt mai mari și mai importante decît deosebirile. Factorul fundamental : mutatis mutandis, votul din cele două țări a izvorît din sentimentul alegătorului de nesiguranță a zilei de mîine. Și în România, și în America – desigur, în grade diferite și ținînd cont de toate deosebirile existente – cetățeanul este înfricoșat, caută un reazim, pe cineva care să-l ia la sînul lui ocrotitor, să-l facă să nu se simtă singur, părăsit și neajutorat sub stelele înghețate. Lui, cetățeanului de rînd, i s-a părut preferabil cel ce promite intervenția statului, și nu promotorii și adepții „capitalismului sălbatic". Și, după cum se știe, nici Ion Iliescu, nici Bill Clinton n-au făcut economie de promisiuni populiste. Și românii, și americanii nu s-au mai simțit în stare să se prezinte în fața destinului ca pui viabili de mamifer clasic, capabili să sugă și să facă ochi după zece zile de la naștere. Ei s-au văzut pui de cangur, cît o nucă, și prin prezentarea la urne din astă toamnă n-au făcut decît să se tirască în chinuri, cu trudă mare și cu riscuri și mai mari, către marsupiul salvator al propovăduitorilor salvării naționale. Dar, vai, și în cazul românilor, și în cel al americanilor, există riscul ca în interiorul marsupiului alegătorii să nu găsească nici o țîță, pentru motivul că marsupiul lăudat de candidați și de agenții electorali, pare a nu fi adevărat, viu și natural, ci o pungă făcută din piele scoaptă de măgar și purtată cu emfază pe la întrunirile electorale și pe la televiziune pentru a-i păcăli pe naivi. Care nu se gîndesc că sînul lui Avram e prea frumos să fie adevărat.

ION D. GOIA ■

S-A ÎNTORS MAȘINA LUMII

EVREII FILOROMÂNI

În ultima decadă a lui octombrie a.c., mai mulți evrei din Franța s-au dus în Germania și au demonstrat acolo în contra ducerii la îndeplinire a acordului germano-român privind expulzarea din Germania a țiganilor proveniți din România și readucerea lor pe malurile Dîmboviței. Poliția nemțească i-a maltratat pe ovreiași, i-a luat cu duba și i-a băgat la beci, că de ce-și vîră ei nasul unde nu le fierbe oala sau, cu alte cuvinte, de ce se amestecă în treburile interne ale unui stat independent și suveran.

La prima vedere și judecînd și după declarațiile făcute de chiar eroii acestei istorii, s-ar părea că-i vorba de o solidarizare a evreilor cu țiganii în contra viziunii și practicilor rasiste ale germanilor, care, așa cum au dus spre camerele de gazare și spre cuptoare mulți evrei, trimit acum spre România mulți țigani. Cine analizează însă lucrurile mai în profunzime descoperă că, în realitate, este vorba de un sprijin hotărît și dezinteresat dat de evrei poporului frate român. Pentru că ei, evreii francezi protestatari, s-au prins la figura nemților, un fel de infatuare de om bogat și puternic, care dorește prosperitate, civilizație, democrație — precum și egalitate, firește —, dar nu pentru țigani. Țiganii să se cărăbănească de-acolo, unde-or ști, iar el, neamțul bogat, e gata să plătească pentru asta. Și atunci evreii francezi și-au zis: iar contingente de țigani pe spinarea bieților români? Dar nemții ce cusur au? De vreme ce nemții îi au acum la ei acasă pe țigani, să-i păstreze, să-i stăpînească sănătoși și să se spele pe cap cu ei. Țiganii să le odorizeze și să le spurce și lor, nemților, străzile, gările, magazinele, piețele, metrourile, tramvaiele etc., precum și toate spațiile verzi. Să le ciordească și lor, nemților, haina de pe ei, așternutul de sub ei, punga, pîinea și closca de pe ouă. Să le mănînce și lor, nemților, mîncarea, urechile, zilele și lebedele.

Pentru fapta lor, noi, românii, avem a le mulțumi din inimă fraților evrei francezi, care au protestat împotriva readucerii în România a țiganilor fugiți în Germania. Fugiți au fost faraonii, fugiți să rămînă. Nouă ne ajung, slavă Domnului, cei rămași. Un singur regret avem — că evreii filoromâni din Franța nu și-au dat mîna cu evreii din alte țări — ideal ar fi fost cu evreii din toate țările —, că n-au pus în lucrare tot Mossadul, spre a spori la maximum eficiența acțiunii pe care au inițiat-o. Nu-i nimic, rămîne pe data viitoare.

CIT DE CONCESIV POATE FI ISRAELUL

La Washington urmează să fie reluate (la apariția revistei noastre pe piață probabil că ele deja au început) convorbirile arabo-israeliene la care participă delegațiile israeliană, iordaniană, palestiniană, libaneză și siriană. După cum se știe, aceste convorbiri, care la reluare înseamnă a doua rundă a celei de-a șaptea sesiuni a negocierilor bilaterale începute în urmă cu aproape un an, după conferința de la Madrid, au fost întrerupte la sfîrșitul lui octombrie din cauza alegerilor din Statele Unite. Actuala rundă urmează să dureze două săptămîni. Pînă cînd ne vor parveni noutăți de la Washington, cîteva cuvinte despre condițiile unor înțelegeri valabile.

În timpul campaniei electorale israeliene din această vară, liderul Partidului Muncii, Yitzhak Rabin, a făcut, după cum se obișnuiește în asemenea împrejurări, o mulțime de promisiuni, cu grija foarte vizibilă ca programul său să se deosebească de cel al guvernului de atunci, condus de Yitzhak Shamir. El a promis că, de va veni Partidul Muncii la putere, guvernul va îngheța implantările în teritoriile ocupate și va duce cu palestinienii și cu alți arabi tratative serioase în vederea reglementării conflictului care durează de atîta vreme. Politicienii versați n-au prea luat în serios aceste spuse, fiind taxate ca făcînd parte din regulile jocului electoral, ale obișnuitei demagogii din perioada de dinaintea alegerilor. Odată constituit, se spunea, un guvern Rabin nu se va deosebi prea tare de cel al lui Shamir.

Și în bună măsură așa a și fost. Cîștigînd alegerile Rabin și-a „nuanțat" promisiunile de mai înainte, înghețarea implantărilor s-a făcut doar temporar și nu pentru construcțiile deja începute, palestinienilor li s-a promis autonomie administrativă, nu politică. Totuși, semne că Rabin vrea să-și ia în serios fie și doar o parte din făgăduielile electorale s-au ivit foarte repede. În acest cadru se înscriu și convorbirile de la Washington.

Aceste convorbiri par a se desfășura bine și sunt dătătoare de speranțe. Totuși, legat de ele, se pune o chestiune de pragmatism politic, despre care am scris și cu alte prilejuri. Israelul, pentru a-și cîștiga pacea și liniștea din partea arabilor, trebuie să facă anumite concesii, dar ele trebuie să meargă numai pînă la punctul în care nu este pusă în pericol existența statului Israel. Orice supralicitare este fatală. Israelul nu se poate da el însuși legat arabilor. La rîndul lor, și palestinienii, și ceilalți parteneri arabi de discuții trebuie să știe pînă unde să meargă cu exigențele, cu revendicările, astfel încît ceea ce obțin să aibă o bază solidă, să dureze.

Căci, dacă, pe de o parte, de dragul popularității, al bunelor relații cu americanii și cu restul lumii, al liniștii, un guvern israelian va ceda prea mult, peste ceea ce reclamă și impun nevoile concrete și minimale, iar, pe de altă parte, palestinienii și ceilalți arabi, profitînd de predispoziția pentru concesii a unui astfel de guvern israelian, vor supralicita și vor obține mai mult decît recomandă calculul politic rece, atunci, în chip inevitabil, evreii de pretutindeni se vor simți frustrați, insultați, umiliți, maziliți și vor căuta cu prima ocazie să recîștige terenul pierdut, să restabilească echilibrul. În consecință, un alt guvern israelian va anula obligatoriu concesiile nenecesare făcute de Rabin, și vor fi alte încrîncenări, încăierări, proteste și situații dramatice. E bine ca o astfel de evoluție să se evite încă de pe acum.

NIMIC NU MAI CADE!

HAOSUL ESTE PERFECT.

În preajma zilei de... neuitat, **7 noiembrie, Moscova** s-a aflat sub tirul acțiunilor propagandistice ale extremei stîngi, stîngii și naționalismului de toate gradele. După dizolvarea fără succes a FSN, a venit rîndul mișcării **TRUDOVAIA RUSSIA** să-și dea în petic și să-l asedieze pe președinte cu nostalgii orgolioase după anii învăpăiați ai gloriei comuniste. ● Una din camerele parlamentului de la **BELGRAD** a votat moțiunea de neîncredere în guvernul **Panici.** Dacă și a doua cameră arborează aceeași coloratură politică, atunci socialiștii și ultra-naționaliștii vor învinge definitiv la orașe și sate. Panici va pleca. **Miloșevici** va rămîne, războiul se va consuma pînă la consecința finală ; în tot acest coșmar, varianta-cheie, singura să mai aducă ceva logic, ar fi revenirea lui Tito la putere... ● Cancelarul **HELMUT KOHL** a intrat în coliziune cu social-democrații. Lupta e pe viață și pe moarte și se învîrtește în jurul „stării de urgență", pe care șeful executivului german o vede strict necesară în vederea dezamorsării problemei azilanților. Chestiunea s-a inflamat atît de grav, încît efectele politice pot deveni incomparabil mai costisitoare decît țăndările sub care s-a îngropat de curînd Rostock-ul. ● Dincolo de Balcani, în centrul european auster și calm, au apărut norii unui conflict. Totul a plecat de la o hidrocentrală și a ajuns la atacarea fulminantă a trecutului și prezentului a două țări vecine și riverane Dunării. Aflat în vizită în capitala Austriei, premierul slovac **MECIAR** a atacat cu o asemenea ferocitate **Budapesta**, încît se așteaptă o reacție echilibrată din partea ungară. Meciar a subliniat fulminant că Ungaria este antisemită, naționalistă și militaristă. Toate aceste epitete au fost stimulate de... refuzul Ungariei de a mai colabora cu Slovacia la finalizarea lucrărilor hidrocentralei **Gabcikovo.** ● Pentru că generalul Lebed este pe cale să devină „omul anului" în Transnistria, Mircea Snegur s-a decis să întreprindă ceva ieșit din comun : el efectuează o vizită în China, prima de la stabilirea relațiilor diplomatice între cele două țări și ultima în ordinea priorităților momentului.

RADU BUDEANU ■

TURNUL BABEL

DEMOCRACY
FRAGILE
WN/92

Victoria unui învins

Cînd să se însoare cu cea mai frumoasă fată de pe Pămînt, cavalerul a fost închis de împăratul cel rău în turn și ținut acolo 20 de ani. În tot timpul recluziunii, tînărul n-a visat decît la aleasa inimii lui, la clipa cînd, scăpat în sfîrșit din ghearele monstrului, va putea s-o ia de nevastă și să fie fericit. Și clipa a venit. Dar, vai, cei 20 de ani alunecaseră și peste obrazul fetei, ea se ofilise, se urîțise, se trecuse, nu mai tenta pe nimeni. Așa i s-a întîmplat lui **ALEXANDER DUBCEK** cu a sa primăvară de la Praga și cu al său socialism cu față umană. Globul se învîrtise și o frumusețe din 1968 nu mai putea concura pentru Miss 1989 sau 1990.

Dar, în ciuda eșecului său fundamental, care-i conferă dimensiuni de erou tragic, Dubcek trebuie trecut printre învingători. Pentru că a vrut, a năzuit și a îndrăznit. Nu că a făcut el totul, cînd cu primăvara de la Praga. Dimpotrivă, pînă la un anumit punct, Dubcek a fost produsul unei aproape generale stări de spirit mascat-anticomuniste și antirusești. M-am aflat la Praga în zilele premergătoare venirii lui Dubcek în fruntea partidului comunist din Cehoslovacia. Lucrurile stăteau așa că vechea gardă bolșevică novotnyvistă nu mai avea nici o șansă. Meritul enorm al lui Dubcek este că, odată ajuns numărul unu în stat, a încercat să îndepărteze Cehoslovacia de aberațiile sistemului comunist. S-a spus că n-a găsit mijloacele potrivite, că a făcut „greșeli grave" cînd a fost să pună în practică valoroasele (pentru acel moment istoric) idei ale primăverii de la Praga. Greșeli, desigur, va fi făcut. Dar desprinderea Cehoslovaciei din angrenajul comunismului moscovit era atunci imposibilă și deci n-ar fi reușit s-o facă nimeni. Tancurile rusești tot ar fi venit. Victoria învinsului Dubcek constă în faptul că sămînța de revoltă în contra unei asupriri pe care Europa de răsărit o răbda de decenii s-a dovedit viabilă și mirabilă, ea a prins, a încolțit și a rodit mai pe urmă.

Dubcek omul nu mai este. Dar noi, cei din vechiul lagăr socialist, pe lîngă zîmbetul lui ,un pic timid, un pic hîtru, un pic trist, ne vom aduce aminte mereu că el a fost unul dintre cei care ne-au făcut să nu ne pierdem nădejdea.

ION D. GOIA ■

LA TERMINAREA UNUI CONTRACT...

RANK XEROX

The Document Company

Documentul, fie el un sul de pergament vechi de secole sau o însemnare vizualizată de electroni pe un ecran de computer, a servit întotdeauna umanitatea, luînd în „captivitate“ o idee fugară și dîndu-i o formă (condiție) concretă, durabilă. Adaptînd numele „The Document Company“, RANK XEROX a luat asupra ei sarcina deosebită de a face documentele mai accesibile, mai ușor de utilizat și, ceea ce este cel mai important, mai preţioase.

Aveți o idee bună în minte. Dar o idee bună nu înseamnă nimic dacă o păstrați pentru dvs. O scrieți și creați astfel un document. Adevărul este că nu există ceva mai bun ca un document pentru a face ideile dvs. accesibile celor cu care lucrați. Deoarece, în afaceri, documentul este cu adevărat locul unde mințile se întîlnesc și ideile se dezvoltă. O idee pe care o dezvoltăm de 40 de ani este aceea de a da oamenilor mijloace tot mai eficiente pentru a lucra cu documente. De la copiatoare și faxuri la mașini de scris și imprimante, echipamentele RANK XEROX ajută oamenii să-și împărtășească ideile și să lucreze împreună mai bine. Mai mult, observînd cu mare atenție modul cum lucrați cu documentele, vă putem de multe ori ajuta să obțineți beneficii în ceea ce privește productivitatea companiei dvs.

Această idee simplă este în centrul atenției noastre. Și este o idee pe care întotdeauna merită să o împărtășești deoarece ea poate însemna foarte mult pentru afacerile dvs.

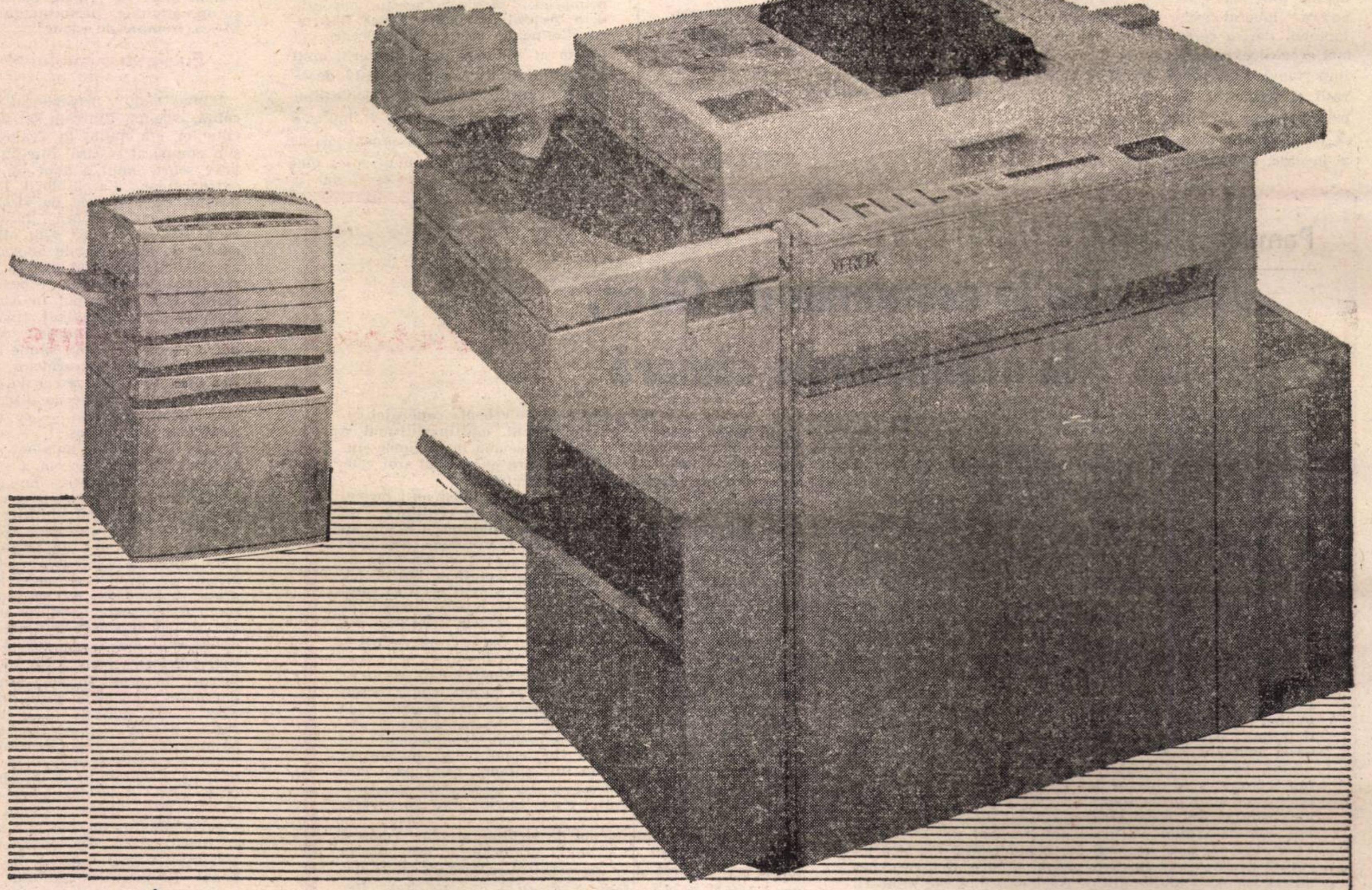

...ÎNAINTE DE UN ALT CONTRACT

SOCIAL

Dacă nu mergem noi în Europa, vine ea la noi

Au sosit vacile olandeze

Vă informăm despre o interesantă colaborare româno-olandeză, în comuna Naipu (între Ghimpați și Alexandria), un fel de experiment la care participă \SC PRODAS HOLDING SA (Societate cu Capital de Stat privat străin) și VAN DER PLOEG EN TERPSTRA BV. Firmele sînt reprezentate de domnii Traian Georgescu, director general la Prodas, și Rients van der Ploeg, managing director la firma olandeză.

În esență, este vorba de o colaborare privind constituirea unei ferme de vaci în care partea olandeză aduce aproximativ 500 de vaci, rasa Friza, aparatura ultramodernă privind furajarea, mulsul, supravegherea sănătății, inclusiv prelucrarea laptelui, iar partea română asigură spațiul (fosta fermă IAS de la Naipu), furajele și, normal, desfacerea laptelui pe piața Bucureștiului.

În realitate lucrurile sînt ceva mai complicate, olandezii s-au ținut de cuvînt au venit cu vacile, niște exemplare superbe, trei dintre ele aducînd pe lume, deja, patru vitei (patru, pentru că una din vaci a născut doi gemeni, ceea ce s-a tradus în a fi un semn deosebit de bun !), au adus aparatura electronică de ultim strigăt, au montat-o (specialistul electronist, dar și zootehnist, se numește Sipke Bakker, care o rupe deja binișor în românește) și vor mai aduce în cursul acestei luni toate celelalte aparate necesare laboratoarelor și prelucrării laptelui. Partea română a mișcat ceva mai greu, dar, cu eforturi nu lipsite de importanță, ține, totuși, pasul cu valoroșii ei parteneri. Se preconizează ca primul pahar de lapte pus în vînzare să fie băut pe data de 1 decembrie, zi în care, la ceremonia respectivă, va participa chiar ministrul agriculturii din Olanda.

De reținut că în decurs de numai 12 ore de la mulgere laptele va ajunge la cumpărători, în pungi de plastic, la concurență, calitativ vorbind, cu cel mai bun lapte de pe piețele Europei.

În altă ordine de idei, l-am abordat pe domnul Rients van der Ploeg întrebîndu-l cum de-a avut curaj să înceapă această colaborare care își propune obiective atît de pretențioase. Domnia sa ne-a mărturisit că singura sa mare ambiție este de-a pune umărul ca România și Ucraina, care au fost două din marile țări agricole ale Europei, să redevină ceea ce au fost. „Sînt convins că acest lucru este perfect posibil și vă rog să mă credeți că, oricît de multe vor fi greutățile, pe care de altfel le cunosc îndeaproape, atît în România cît și Ucraina, nu vom da înapoi. Am luat această hotărîre după ce i-am cunoscut, îndeaproape, ca pe niște veritabil specialiști și îndrăgostiți de meserie, pe domnii Traian Georgescu și Gheorghe Nițu, ultimul preluînd toată colaborarea, muncind de dimineață și pînă noaptea tîrziu, aici, la Naipu, pentru ca totul să fie bine. Și va fi foarte bine. Promit“.

Că reportajul de la coada vacii a fost mai mult o documentare și o gură de speranță pentru cei ce așteaptă, de atîta timp, să bea un pahar de lapte adevărat asta ar fi, ca să zic așa, o cu totul și cu totul altă poveste. Oricum, sperăm că v-am dat o veste bună, aceea că, iată, Europa vine în România cu un pahar de lapte.

VICTOR NIȚĂ

Nu t

CRISTINA ÎȘI POATE DA FOC ÎN PIAȚĂ

• Dna Ierhan, din Ministerul Sănătății: „Eu fac ce vreau cu banii statului“!

Acesta a fost răspunsul guvernulu Roman la problemele grave pe car le-a avut și le are **Cristina Olteanu** o tînără oarbă, trimisă de Ministeru Sănătății în Israel, pentru operație. L sfîrșitul lunii octombrie a.c., Cristin Olteanu împreună cu mama sa se aflau în fața actualei clădiri a Ministerului Sănătății, după ce Cristina declarase greva foamei. De ce ?

După ce Spitalul de Oftalmologi din București, respectiv, **dr. [illegible] Pop,** colaborator foarte apr[illegible] a dnei **dr. Riri Manor,** a trimis-[illegible] pe Cristina în străinătate, **printr-un sistem de stat, obligîndu-se, așadar, să suporte cheltuielile pentru operație,** Cristina și mama sa s-au trezit ajunse în Israel ca turiste. Astfel, au fost nevoite să suporte din propriul buzunar toate cheltuielile care s-au făcut. Și atunci cînd buzunarul n-a mai rezistat, dna Olteanu a trebuit să muncească pe unde s-a putut, pentru a plăti consultațiile la medicii particulari. O consultație costă în Israel de **la 200 $** în sus. După șase operații făcute la un ochi, Cristina a ajuns, totuși, într-o stare alarmantă, în sensul că nu mai distinge aproape nimic nici cu celălalt ochi. „Au făcut experiențe cu ulei de silicon pe ochiul meu, spune Cristina. După trei săptămîni de așa-zisă convalescență, m-au trimis în țară, ca să constat că nu mai văd

DESPRE UNA, DESPRE ALTA

Continuăm publicarea notelor semnate de Ion Ceacîru, unul din cei mai activi corespondenți ai revistei noastre

Omul cu creier electronic

Eftică Băjenaru, locuitor al comunei Dăbuleni, este un veritabil fenomen. Aproape 50 de ani a muncit în cadrul primăriei. Memoria acestui om este de-a dreptul fantastică. Eftică Băjenaru știe pe de rost, pentru fiecare cetățean al comunei, anul nașterii, anul căsătoriei și, dacă e cazul, anul decesului, inclusiv relațiile de rudenie dintre toți membrii comunei. E mult, e puțin ? Păi judecați și dumneavoastră: comuna are, nici mai mult, nici mai puțin, 15 000 de suflete ! Este, orice s-ar spune, o performanță de invidiat de către funcționarii celorlalte primării doljene. Nu de mult, Eftică Băjenaru a ieșit la pensie și mulți se întreabă cine va repeta, cu atîta folos și operativitate, performanța lui nea Eftică. Rămîne de văzut !

Eu sînt trimisul lui Mesia

Rămas văduv, pensionarul **Petre Nicoliță,** originar dintr-un sat din nordul Olteniei, s-a mutat la Craiova, unde și-a cumpărat o casă. Într-un timp relativ scurt, omul a avut un „noroc“ extraordinar : s-a căsătorit. Dar [illegible] oricine, cu o femeie de vîrsta [illegible] zicem, ci cu o tînără fermecătoare. Pînă aici, pentru că s-au mai văzut cazuri de astea, nimic anormal, nu-i așa ? Nimic anormal nici în faptul că omul nostru avea o mare pasiune, pescuitul. Dar, în timpul în care Petre Nicoliță pleca la pescuit, tînăra sa soție făcea un amor îndrăcit cu un bărbat de seama ei. Veți spune că și asta este ceva, la urma-urmelor, normal. Așa este. Idila dintre cei doi se derula în cele mai normale condiții. Dar, într-o noapte ploioasă — ce ți-e și cu nopțile astea ploioase ! — soneria de la ușa „pescarului amator“ a sunat strident. În fapt soneria a sunat normal, ca orice sonerie, dar noi zicem că strident, ca să dăm o nuanță de groază. Cei doi „îndrăgostiți“ erau împreună. La ușă, Petre Nicoliță, ud leoarcă și fără nici un pește. Avusese omul ghinion. Dar ghinionul, ca să-i zicem așa, de-abia de-acum începe. În grabă, femeia și-a ascuns amantul într-un dulap vechi (conform unor practici și tactici străvechi !). De precizat că dulapul era mare, foarte mare, și tînăra femeie ținea acolo tot felul de lucruri. În acest spațiu, „iubărețul“ a dat peste o sticlă de tărie. În lipsă de altceva mai bun de făcut, omul s-a pus să bea. A băut zdravăn și s-a îmbătat criță. Pierzîndu-și echilibrul, amantul a căzut și, în cădere, a trecut prin ușile dulapului ca un tanc, oprindu-se exact peste borcanele cu rîme ale lui Petre Nicoliță. Soțul înșelat, speriat pînă peste poate, l-a întrebat ce hram poartă. Să zicem că și pînă aici totul e mai mult decît normal și banal. Răspunsul amantului, însă, ar putea intra într-o antologie a u[illegible] lui : „Eu sînt trimisul lui Mesia !“. După un astfel de răspuns a urmat scandalul de rigoare. Pînă la urmă, ca în filmele americane, în care totul se termină musai cu bine, cămășile s-au spălat în familie, tot la o sticlă de tărie, dar în trei.

Pamflet

De la economia de Obor, la economia de cămară

E adevărat că, datorită dezvoltării extraordinare a transporturilor aeriene, cele mai lungi drumuri au devenit foarte scurte. Astfel, dacă — să zicem — iei, la șapte și un sfert, cursa București-Singapore ‚după opt ceasuri de zbor ai ajuns la capătul călătoriei, adică la orele trei și un sfert după amiază. Întrebarea care se pune e : ce dracu să faci la trei și un sfert la Singapore ? Ce să cauți acolo ? Pentru cei mai mulți oameni universul e mărginit, într-o parte, de ecranul televizorului, iar în cealaltă parte de cea mai apropiată piață. Conceptele trecerii la economia de piață n-au nici un înțeles dacă ei nu reușesc să înțeleagă mersul prețurilor în Piața Obor.

E o toamnă bogată. Cea mai bogată din toamnele sărace. În Obor găsești automobile rusești, mere iraniene cu 150 de lei kg., cafea din renumitele plantații de cafea ale Vienei, clanțe de toate mărimile, țelină mare cu 50 de lei bucata, „Diplofos“ pentru gîndaci, muzică turcească și ultimul concert dat de Costel Nec[illegible]utu și Gineta din Ferentari la Călărași, precum și un belșug de basarabeni. Pentru că există multă marfă, lumea cumpără numai cît îi trebuie. Am văzut cetățeni bine îmbrăcați care, la fel ca și cetățenii mai prost îmbrăcați, după ce-și numărau de trei ori banii și-și întorceau buzunarele pe dos, cumpărau o ceapă și un morcov mic sau alte combinații pentru realizarea unui prînz ușor : un cartof și doi ardei grași, un cartof și trei ardei slabi, un ardei mediu și doi cartofi, din care unul categoric mai realizat decît celălalt. Fiindcă-și pot permite, unii fac nebunii. Mai iau și o legătură de pătrunjel cu care, se știe, o gospodină cu experiență știe să schimbe gustul celei mai modeste mîncări. Să crapi, bunăoară, ciorbă de cartofi, tocană de cartofi, plăcintă de cartofi și compot de cartofi, dar să te ridici de la masă convins că ai în mațe ruladă haiducească à la Intercontinental și chiftelușe pariziene, de la dejunurile politice ale lui Rațiu.

Un drum la Obor de faci, să fii optimist. Dacă stîngismul — cum a zis domnul Lenin — e boala copilăriei comunismului, pesimismul, defetismul, multipartitismul și — cum a arătat recent o anchetă socială în căminele studențești din Iași — în bună măsură onanismul sînt convalescente ale construirii capitalismului.

Nu e potrivit să fii pesimist. Nici optimist nu-i tocmai recomandabil să fii. E bine să-ți păstrezi echilibrul, să privești atent în jur și să-ți folosești mintea. Circulă tot felul de zvonuri. Economia de Obor te convinge că se exagerează mult. Astfel, sînt semne clare că un kilogram de cartofi n-o să coste în ianuarie, mai mult de 500 de lei. Apoi, dacă nu s-a făcut grîu, natura a avut grijă să compenseze : se găsesc pe toate tarabele munți întregi de hrean. Practic, prețul la hrean nu a crescut decît de 6 ori, ceea ce, în comparație cu prețul la parizer, nu contează. În ianuarie, o să se vîndă parizer de hrean cu preț așezat conform legii cererii și ofertei. Basarabenii, recunoscuți pentru spiritul lor prospectiv, și-au dat seama că lipsește laptele și cară în Obor jumătate din producția de lapte praf a fabricii din Chișinău. Singurul motiv de neliniște îl constituie faptul că unii vînd și componente ale fabricii. Partea proastă e că vînd condiționat : nu poți să cumperi un pistol cu două încărcătoare, decît dacă plătești și un uscător de patru tone livrabil în piese sau vrac. Cu pistolul, înțeleg, rezolvi unele lucruri. Dar cu uscătorul ce faci ?

Dat fiind optimismul meu de locuitor al zonei Obor și în strînsă legătură cu evoluția prețurilor la alimente în lunile reci, recomand — îndeosebi celor care au votat plenar F.D.S.N.-ul și pe domnul Iliescu — o cărticică de „Rețete economice pe timp de război“, tipărită în Capitală în anul 1943, toamna. Deschid la întîmplare broșura și iată ce citesc : „Morun gătit economic. Fără morcovi“.

TUDOR OCTAVIAN ■

im în paradis

nici cu celălalt ochi". In Israel, lucrurile au decurs cum nu se poate mai rău. După prima operație nereușită. Cristina și mama sa au stat cîtva timp în fața Ambasadei Române din Israel. După un articol apărut într-un ziar din Tel Aviv, cele două au fost preluate de **dl consul Mircea Mironenco, fost secretar de partid la Brașov,** după care a fost operată a doua oară. Ulterior, dl consul n-a mai [illegible] găsit. Pentru consult (al treilea[illegible]) Geora Treister a refuzat s-o mai primească pe Cristina. Așa încît cele două au apelat la un spital de stat, „Hadassah", unde au plătit trei consultații. În loc să fie cazate într-o instituție de stat specializată pe probleme de sănătate, cele două au locuit la mănăstirea din Ierusalim. În tot acest timp, au cheltuit **5 600 $**, pe care nu i-a decontat nimeni și au văzut în permanență chipul dnei dr. Riri Manor, renumită ca medic oftalmolog și care, după toate aparențele, lucrează și-n România. Datorită acestor încurcături (plecarea prin sistem de stat și tratarea în străinătate ca turist, nedecontarea cheluielilor, supoziția că medicii care au operat-o pe Cristina ar face, de fapt, experiențe) sîntem înclinați să credem că ceva necurat există în toată această tevatură.

Am avut ocazia de a citi un articol într-o revistă din Israel, în care **dna** Riri Manor își lăuda rezultatele, dîndu-l exemplu pe dl. Ion Mara, operat in Israel în anul 1990. Contrar afirmațiilor publice făcute de dna Manor, precizăm că dl. Mara a trecut prin aceleași dificultăți prin care au trecut și cele două femei și că starea sănătății domniei sale este cu totul deteriorată. (Tot dl. Mara susține că deține o listă cu alte cîteva zeci de persoane aflate in această situație).

Deși stau de mai bine de o lună (23 septembrie a.c.) in fața Ministerului Sănătății, pentru a li se deconta cheltuielile făcute în străinătate, Cristina și mama sa au auzit doar răspunsuri fugitive și fără importanță. **Dna Ierhan, director al Departamentului Relații Internaționale, le-a răspuns : „N-am să vă dau nimic. Eu fac ce vreau cu banii statului"**, iar dl. secretar de stat Iacob, una dintre puținele persoane rămase în funcție de pe vremea lui Ceaușescu, a tratat problema cu tăcere. În fiecare dimineață, toți demnitarii, inclusiv dl. ministru Mircea Maiorescu, procedează la fel. Este, într-adevăr, un mod interesant de a conduce un minister și de a răspunde de probleme de sănătate.

MARIA TIMUC ■

Zahăr alb și bani negri

● În județul Mureș, zahărul nu este un măr al discordiei între români și maghiari ● Departamentul Alimentației – Direcția generală pentru Orientarea Aprovizionării eliberează repartiții pentru 5 967,9 tone zahăr subvenționat ● Societatea comercială „ZAMUR" SA livrează peste repartiții, în județele Mureș și Maramureș, peste 500 de tone de zahăr ● S-a confiscat suma de 217 195 164 lei !

Zahărul este, după cum știe toată lumea, un produs de strictă necesitate pentru populație. Mai este pe rație și subvenționat de stat. Și așa de bine merge treaba încît rațiile abia de se iau pe luna aprilie. Și, totuși, privatizații au din belșug, la un preț ce trece binișor peste 200 de lei kilogramul. Pentru cafeaua noastră cea de toate zilele nu putem să mergem în portul Constanța și să cumpărăm tone de zahăr. Acolo se dă numai cu vaporul ! Ce se întîmplă cu [illegible]ul produs de fabricile noastre ? Bu[illegible]ătatea guvernanților postrevoluționari a decis că e musai să-și întindă aripa protectoare peste cei săraci. Și vom vedea cît de bine au urmărit acest deziderat.

La data de 1 ianuarie 1992, societatea comercială „ZAMUR" SA din județul Mureș, avea un stoc de 7 222,3 tone de zahăr tos. În perioada 1 ianuarie — 30 septembrie 1992, fabrica in cauză a produs o cantitate de 1 691,6 tone de zahăr tos Reiese un total de 8 913,9 tone existente în depozitele proprii. Departamentul Alimentației — Direcția pentru Orientarea Aprovizionării a eliberat repartiții de zahăr subvenționat pentru cantitatea de 5 967,9 tone, pentru perioada 1 ianuarie — 30 septembrie. Să nu fi știut fabrica producătoare că mai are în depozite încă 2 946 tone ? Ne cam indoim de faptul acesta. Planul lor fiind destul de simplu : să vîndă zahărul subvenționat la diverși particulari, iar cîștigul din diferența de preț să intre în niște buzunare. Că așa se fac oamenii oameni ! Nu ? Tot în perioada amintită mai sus, „ZAMUR", acuzind starea învechită a utilajelor și a altor piedici ivite în procesul de producție, n-a putut să livreze 2 067,7 tone de zahăr pe repartiții. Curios, foarte curios, deoarece stocul inițial la 1 ianuarie 1992 era de 7 222,3 tone. Ceea ce denotă că n-au fost în stare să onoreze cele 5 mii de tone pe repartiții. Greu e cu calculele aritmetice ! Nu așa de greu le-a fost ca, în intervalul de timp enunțat mai sus să livreze în județele Mureș și Maramureș 527,1 tone de zahăr, fără repartiție. Iar la societățile mureșene CPADM Cristești, „Korexim" SRL Tîrgu Mureș și punctul alimentar propriu, încă 58,16 tone, de asemenea fără repartiție.

Dar n-a trecut timp mult și a venit un mare control al Gărzii Financiare centrale și județene. Care n-a iertat nici măcar un leu. Cei de la „ZAMUR" au dat din colț în colț și s-au albăstrit la fețe. Plus că au fost aduși la sapă de... penitenciar ! După răsfoirea tuturor actelor au venit și „bucuriile". În prima fază s-a aplicat o amendă de 240 mii lei și s-a confiscat suma de 60 199 844 lei. Și ca toată treaba să nu se termine aici, s-a mai trîntit o amendă de 120 mii lei și s-au mai confiscat... 156 995 320 lei. E de crezut ? Este, mai ales că la bugetul statului a intrat enorma sumă de 217 555 164 lei. Ceea ce nu-i o floare la ureche. Cine se joacă cu statul se frige rău. Procuratura are de spus ceva în acest caz ?

ION RUSU ■

[illegible]ți Rom'ni'i
[illegible]e înghesuie să se
[illegible]căsătorească ?
Eroare! Co[illegible]da nu
[illegible] la Agenția
Matrimonială,
[illegible]cum s-ar crede,
[illegible]i alături,
a

SOCIAL

Cine dă în cap privatizării

Din nou planificare centralizată

Ultima noutate în materie de funcționare a economiei de piață liberă este... repartiția planificată, centralizată a motorinei, ce se face, la ora actuală, pe județe, ținîndu-se seama de reglementări speciale, prioritare pentru agricultură, construcții și transporturi.

Repartițiile sînt eliberate pe bază de declarație de către Societatea Comercială PECO S.A. și onorate de societățile județene de profil. Cantitățile respective se livrează la prețuri mai mici unităților din aceste domenii. Nu tuturor, însă. Iată, de pildă, Filiala A.C.R. Vrancea ajunge la 70 de lei kilometrul de depanare. O remorcare din Vrancea la București a unui autoturism ajunge la incredibila sumă de 28 000 lei, mai mare decît salariul mediu pe țară.

Societățile particulare ce au ca obiect de activitate turismul sînt puse, la rîndul lor, în situația de a se aproviziona direct de la porțile rafinăriilor (cu peșcheșul de rigoare), ceea ce presupune plata transportului, amenajarea unor micro-depozite, paza acestora etc.

Tot acest lanț, declanșat de vechea noastră „dragoste" — planificarea și repartiția — dă în cap fenomenului privatizării.

Masă gratuită, • zilnic, pentru 400 de oameni săraci

Firma **SC BERNARD IMPEX SRL FOCȘANI,** condusă de către **Dl Marian Ulrich,** profilată pe industrie hotelieră și alimentară, este nu numai una dintre cele mai prospere din orașul de pe Milcov, ci și extrem de generoasă. Zilnic, pentru cei aproape 100 de salariați se asigură gratuit masa de prînz. calitatea acesteia fiind similară cu aceea oferită la cunoscutul restaurant „Căprioara" din Crîngul Petrești.

Pentru că veniturile firmei sînt cele scontate domnul Marian Ulrich a avut inițiativa de a propune municipalității focșănene, încă de acum șase luni, organizarea unei cantine pentru săraci, care să ofere acestora gratuit masa pentru 400 de persoane.

Firma dispune nu numai de cele necesare preparării meniurilor, ci și de condițiile excepționale privind transportul, în condiții igienice, a mîncării de la restaurantul „Căprioara" la localul din Focșani, ce ar fi trebuit stabilit, de comun acord, cu municipalitatea și serviciul de asigurări sociale.

Singura condiție pusă de firmă este aceea de a i se permite să-și facă reclamă în zona stației PECO din Focșani Nord, prin panouri luminoase, precum și deschiderea unui snak bar (fără băuturi alcoolice !), care să ofere turiștilor gustări, ceaiuri, cafele sau răcoritoare, precum și servicii de asistență tehnică imediată pentru autoturisme.

Toate acestea nu au fost acceptate (încă ?!) de către municipalitate, deși pe șoseaua E 20, și nici în altă parte, nu există nici o reclamă privind hotelurile, restaurantele muzeele, celelalte obiective de interes public din oraș.

Și, în felul acesta, zilnic, la Focșani, 400 de oameni săraci mănîncă mai puțin, sau de loc...

FLORIN MUSCALU ■

Alte vești proaste din Suceava

Ruși... lacrimogeni

Zgomotoși și insalubri, rușii vin, de regulă, la Suceava pe post de bișnițari și precupețe. Dar iată că unii dintre ei devin ofensivi, cum îi stă bine oricărui rus care se respectă. Doi dintre ei au agresat, într-o recentă noapte, un tînăr (Badiu Cristi) ce se afla la toaleta barului „Central", folosind un spray lacrimogen. La intervenția detectivilor particulari ai complexului hotelier, indivizii ruși au fost imobilizați și deferiți justiției. Asupra lor s-au găsit valori furate totalizînd jumătate de milion de lei.

În 7 luni de la alegeri, 7 comune fără primar

După 7 luni de la alegerile locale, în 7 comune din județul Suceava se consemnează demisia primarului : Calafindești (Traian Lazurcă, independent), Marginea (Irimie Gheorghe, P.N.L.), Musenița (Ioan Diacon, FSN), Mănăstirea Humorului (Vasile BubuRuzan, independent), Cornu Luncii (Petre Vultur, P.N.L.), Vulturești (Mihai Ungureanu, C.D.) și Dărmănești (Mihai Pitic, FSN). Motivele sînt... pestrițe.

Se dărîmă structurile !

Nu vă bucurați, e vorba de structurile construcțiilor... (!)

Deveniți „orășeni" printr-un mai vechi decret prezidențial, oamenii **bătăturilor** se întrec prin a dărîma pereții locuințelor din bloc, ignorînd concepția arhitecților și, implicit, puterea de rezistență a construcțiilor. Nu e de mirare, deci, că în cartierul „Obcinelor" (bl. F 10, sc. B), de pildă, au început să cadă scările, iar în alte părți, prin crăpăturile din plafoane și pereți, pot intra pînă și iepurii.

„Ferește-ne, Doamne, de un alt seism" — spun sucevenii.

Hoți de telefoane, măturători de stradă

Actele de vandalism ale golănimii sucevene au un larg și nuanțat spațiu de cuprindere. Printre altele, se operează, cu un sîrg demn de o cauză mai dreaptă, la distrugerea telefoanelor publice. Operanții care lucrează total nestingheriți în acest jaf sînt măturătorii de stradă. Din programul poliției a dispărut rondul de noapte?

CONSTANTIN ȘTEFURIUC ■

DIALOG

Ce are de spus ministrul agriculturii?

În urma anchetei noastre despre **Liceul agricol din Marghita,** județul Bihor, ne-au parvenit la redacție multe scrisori, în care se face vorbire, desluşit, despre prezentul şi viitorul acestor licee mecanice şi agricole, despre soarta lor. Nu e mai puțin adevărat că atît dascălii, cît şi inginerii care predau efectiv la aceste unități şcolare de profil se plîng că aceste licee de viitor sînt lăsate în seama nimănui, ca niște copii orfani.

Specialiştii acuză atît Ministerul Învățămîntului şi Ştiinței cît şi Ministerul Agriculturii că își pasează sarcinile unul altuia, iar liceele agricole şi mecanice rămîn precum copiii cu mai multe moaşe. Alte critici, virulente, se îndreaptă împotriva dnei **Constanța Ionescu,** din cadrul Ministerului Agriculturii, care, aşa cum afirmă cei cunoscători în materie, nu-şi merită locul şi nici rostul nu şi-l justifică, în cadrul mai sus-amintitului minister.

Întrucît cele două ministere nu ne-au trimis pînă la această înaintată oră răspunsuri oficiale cu privire la numirea abuzivă a directoarei **Floarea Tomuța** la mai sus amintitul liceu din Marghita, la ingerințele fostului deputat PRM Gheorghiță Lupău în treburile şcolii, poate o vor face acum şi vor lua şi măsurile ce se impun. Are şi răbdarea noastră limitele ei umane.

Stelian Dumitrache (str. I. L. Caragiale nr. 22 A, Roşiori de Vede, județul Teleorman : Am citit „povestea vieții“ dvs de specialist care şi-a îmbrățişat cu dragoste meseria, în ciuda multor piedici care v-au fost puse. În adevăr, situația dvs se asemuie în multe privințe cu aceea descrisă în cazul nostru, în revistă. Dacă timpul şi spațiul ne vor permite, vom reveni asupra scrisorii dvs şi chiar a „poveştii“ vieții dvs. În orice caz, nu ar fi rău să reveniți cu noi amănunte, relevante din perspectiva nou creată. Ne-ar interesa, de pildă, observațiile dvs. despre felul cum vedeți că **se va aşeza învățămîntul agricol,** conform noilor cerințe, conform situației din teren a împroprietăririi țăranilor.

Prof. ing. Apostol Nicolae (str. Unirii, bl. 11, ap. 21) Buzău : Referitor la activitatea defectuoasă pe linie de învățămînt din cadrul Ministerului Agriculturii, să ştiți că am primit zeci de scrisori de la specialişti şi nespecialişti. Cele 180 de şcoli din rețeaua amintitelor ministere (al învățămîntului şi al agriculturii) merită, realmente, un sprijin, ceva mai substanțial din partea ministerelor şi, de ce nu ?, chiar a trîmbițatului partid agrarian (PDAR) !

Un personaj şters, anodin şi anonim, precum este dna Constanța Ionescu, responsabilă cu învățămîntul în cadrul Ministerului Agriculturii, persoană care nu posedă grad didactic, care nu a predat efectiv ore la clasă în rețeaua acestor şcoli de profil, care nu a constituit nici măcar un modest exemplu pentru specialiştii din aceste şcoli de viitor, nu-şi merită locul şi nu-şi justifică nici rostul, aşa cum aminteam, în cadrul unui astfel de minister, cu o astfel de greutate în pregătirea specialiştilor şi în viitorul agriculturii noastre. Prea s-au schimbat toate şi nimic în concepția unora cu vechi state de funcțiuni, aflați în direcția şi conducerea celor două ministere. Prea lucrează cu încetinitorul. Am fi curioşi să aflăm care este viitorul acestor şcoli cu profil mecanic şi agricol, care este „implementarea“ conducerilor celor două ministere în rezolvarea spinoasei probleme a apartenenței acestor licee la două ministere şi, practic, la nici unul. Se aruncă răspunderea dintr-o grădină ministerială în alta, iar condițiile de învățătură şi de cazare ale elevilor din aceste şcoli sînt aproape primitive. Sîntem, aşadar, pe recepție.

DORIN SĂLĂJAN ■

Nu e un trucaj

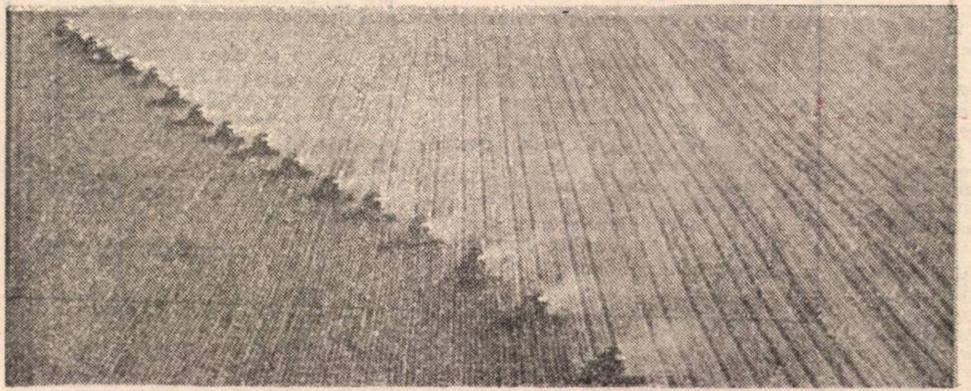

Asemenea ogoare există, dar nu la noi, ci în Statele Unite.

POŞTA REDACȚIEI

OCTAVIAN I. POPESCU — Bucureşti, str. Sebastian, nr. 29, bl. S-7, ap. 149, et. 7, sc. 1 : Este foarte adevărat că am ajutat multă lume şi vom încerca să facem la fel şi pentru dvs. Pentru aceasta vă rugăm să ne povestiți în amănunt despre necazul pe care îl aveți. Dacă va fi cazul, vom merge să cercetăm şi dosarele la care ne trimiteți. De asemeni, aşteptăm lămuriri în legătură cu furtul a cărui victimă ați fost.

SILVIA HOLOTIUC — Vaslui, str. Huşiului, bl. 164, ap. 10 : Greşiți crezînd că am fi stăpîniți de resentimente. Ne sînt dragi toți locuitorii acestei țări, fie ei moldoveni, ardeleni sau de alte naționalități. Medicamentele pe care le-am avut la redacție s-au epuizat. Oricum nu erau prielnice bolilor de care suferiți. Dacă ne veți acorda o leacă de răgaz, vom solicita părerea unor medici pentru a vă putea da răspunsul pe care îl aşteptați.

CEZAR GH. POPA — Drobeta Turnu-Severin, str. Calomfirescu, nr. 159, Bl. 9 S, sc. 7, et. 2, ap. 5, jud. Mehedinți : O regulă elementară de politețe ne îndeamnă să vă spunem : Încîntați de cunoştință. Dincolo de circumstanțe vă declarăm că încîntarea ar fi şi mai mare dacă ne-ați trimite cîteva materiale în care să relatați fapte cunoscute de dvs., necazuri ale oamenilor. Nu vă putem înzestra cu „un act oficial care deschide anumite porți.“ Pentru aceasta ar trebui să fiți angajatul revistei.

MILENTIE ZOICA — satul Avram Iancu nr. 170, com. Vîrfurile, jud. Arad : Unitatea Militară 02405 mai are de rezolvat un număr impresionant de solicitări. PUTEM să vă ajutăm doar în momentul în care reveniți cu o scrisoare în care prezentați date complete despre dvs. : data şi locul naşterii, în ce perioadă ați participat la război, din ce regiment ați făcut parte etc.

AUREL ANGHELESCU — Botoşani, Aleea Azurului, nr. 6, bl. A 3, sc. A, et. 3, ap. 7 : Regretăm dar nu vă putem da un răspuns favorabil. Medicamentele pe care le-am avut nu erau compatibile bolii de care suferă fiul dvs.

ELENA GRECESCU ■

Colegii de la Flacăra sînt alături de Maria Bărbulescu, în momentele grele pricinuite de decesul mamei sale.

Scrisoarea săptămînii

DOAMNE, ÎNDURĂ-TE DE BĂTRÎNI!

Ne-am da la cineva să ne întrețină că nu mai putem

Am o plîngere şi vă rog a mi-o trimite la cei care conduc destinele țării. Sîntem două surori bolnave, fără nici un ajutor, cu pensie de nimica, din care ne luăm pe săptămînă de 700 de lei medicamente. Am lucrat 50 ari de pămînt, dacă or fi fost 50, căci cred că nu l-au măsurat ca lumea, de pe care am adus o trăsură de porumb. A răsărit rar şi aproape jumătate l-au mîncat mistreții. 90 de ari au rămas nelucrați. Nu am avut cum a-l lucra, nici bani cu ce. Am cerut de la copii, iar ei au zis că nu au. Ginerele a plecat în Ungaria mai cu un vagabond după el şi a luat bani cu împrumut, şi a venit fără nimic. Nouă ne-a luat toți banii din casă, ne-a furat tot ce am muncit.

Nu ştim ce să mai facem. Ne-am da la cineva să ne întrețină că nu mai putem, dar nu ştim ce lege e acum că nu te poți da la nimeni să te întrețină fiindcă ai copii. Dar cine s-ar da altuia dacă ar fi copiii buni ? Cît am necăjit a creşte şi o nepoțică. Aşa bolnavă cum sînt am crescut-o şi am îmbrăcat-o, dar nu să avem ceva decît să necăjim să o creştem. Cît am făcut pentru fiică şi nepoată şi nu dau nimic pe noi. La ce pot să mă mai aştept eu, care nopți n-am dormit şi le-am grijit ? Ce lege este aceasta ? Noi am ascultat părinții, nu i-am furat, nu i-am mințit. Am crescut în frica de Dumnezeu. Acum nu mai au ruşine, nici frică de nimeni.

S-a scumpit motorina încît nu mai putem să lucrăm. O trăsură să aduci din cîmp te costă 1 000 de lei. Mai vine a plăti şi impozit. Nu te întreabă nimeni ce faci şi cu ce. Mistreții fac pagube mari. Sînt mulți care n-au luat nimic din cauza lor. S-au ales cu cheltuiala şi cu munca. Nu prea seamănă oamenii nici grîu că şi pe ăla îl mănîncă şi cu atîta scumpete cel ce nu are bani, nu are cu ce să lucreze, mai ales cei bătrîni şi bolnavi. Rămîne pămîntul nelucrat. Am zis să ne are şi nouă măcar o bucată şi au zis că nu au motorină. De unde să luăm atîția bani să dăm pe motorină, şi nici nu se găseşte.

Rog să mi se răspundă ce-i de făcut, căci cei ce scumpesc viața nu se gîndesc la cei slabi şi bolnavi. Ei pot să moară, aşa cum a zis un fost primar : „Mori, dacă nu poți să mai lucrezi“. Haine de iarnă nu sînt, iar ghetele-s atît de scumpe ! Aştept răspuns.

Fluieraş Elena, sat Selişte, nr. 91, com. Petriş, jud. Arad

CURIER JURIDIC

Cartea de identitate a autovehiculului

În ianuarie 1993, urmează să intre în vigoare Hotărîrea Guvernului nr. 610 din 30 septembrie 1992, privind cartea de identitate a vehiculului. Pînă atunci, Ministerul de Interne, Ministerul Economiei şi Finanțelor şi Ministerul Transporturilor vor elabora instrucțiunile de aplicare a acesteia.

Potrivit noii reglementări, cartea de identitate a vehiculului este documentul care atestă, pentru persoana care o deține, dreptul de proprietate asupra vehiculului.

Cartea de identitate a vehiculului conține date despre vehicul şi persoanele pe numele cărora acesta a fost înmatriculat succesiv.

Datele despre vehicul se înscriu de către Registrul Auto Român şi, după caz, de producătorul vehiculului sau reprezentantul autorizat al acestuia, pe baza omologării de tip sau individuale pentru circulație.

Datele despre deținător se înscriu de către organul de poliție care efectuează înmatricularea, pe baza dovezii că acesta a achitat taxele cuvenite statului şi că vehiculul este asigurat.

La înstrăinarea vehiculului, deținătorul acestuia va transmite dobînditorului cartea de identitate a vehiculului.

Se exceptează de la dispozițiile prezentei hotărîri vehiculele aparținînd Ministerului Apărării Naționale.

CORNELIU OLTEANU ■

Terorizat, medicul legist din cazul „Frumușanu“ fuge în Occident

După cum bine se știe, cu ocazia ultimei mineriade din 25—27 septembrie '91, doi oameni nevinovați au fost împușcați : Aurica Crăiniceanu și studentul Andrei Frumușanu. Imediat după tragicele evenimente, în presa autohtonă s-a tot vehiculat ideea conform căreia ar fi fost vorba, pur și simplu, de două decese accidentale. Că ar fi fost „loviți“ din întîmplare de niște grenade lacrimogene rătăcite prin mulțime. Cu alte cuvinte, că nu ar fi fost vorba de două crime săvîrșite cu premeditare. Cel care a avut „tupeul“ să schimbe cu 180 de grade această supoziție a fost medicul-legist Gheorghe Iscru

Domnul Iscru a avut „ghinionul“ ca nu cu mult înainte de cataclismul numit „mineriadă“ să fie trimis la IML — București pentru specializare. Astfel ,i-au „căzut“ pe mînă trupurile neînsuflețite ale celor doi tineri uciși în Piața Victoriei. Atît domnia-sa, cît și ceilalți doi medici care au participat la autopsie au tras concluzii cît se poate de clare și, se pare, cît se poate de incomode pentru fosta și actuala Putere. Așadar, corpul solid cu care au fost uciși cei doi tineri nu era o banală grenadă lacrimogenă, ci motorașul unei rachete de semnalizare luminoasă. O asemenea rachetă, folosită cu tot cu dispozitivul luminos, nu poate fi mortală. Asasinul, însă, a decuplat acest dispozitiv, tocmai pentru ca efectul să fie distrugător. Aceasta l-a determinat pe dl. Iscru să concluzioneze cazul, trecînd în dreptul rubricii „cauzele morții“ : **„omucidere prin împușcare cu proiectil neconvențional“**. Moartea lui Andrei Frumușanu s-a datorat unei „plăgi penetrante toracale cu mari distrugeri de parenchim pulmonar produse prin acțiunea unui proiectil neconvențional, care a avut o direcție de tragere dinainte-înapoi și de jos în sus și care a acționat în limitele factorilor secundari ai împușcării“. Pe aceeași foaie de observație sînt menționate și leziunile interne ale victimei : „căi respiratorii superioare cu mucoasă violacee acoperită cu depozit cenușiu negricios, bronhia lobală dreaptă superioară prezintă o ruptură ce comunică cu canalul plăgii din plămînul drept. Plămînul drept, de culoare roșie negricioasă, prezentînd o ruptură profundă pînă la hil, cu margini negricioase, anfractuoase, unde se află un proiectil neconvențional cilindric, lung de 4,5 cm și gros de 2,5 cm“. Mai pe scurt, plămînul victimei a fost făcut zob. Șansele de supraviețuire în urma impactului cu un asemenea proiectil sînt aproape nule. Greu de crezut că cel care a tras nu știa acest lucru. Și chiar dacă n-ar fi știut, n-ar fi repetat „greșeala“ după zece minute, împușcînd-o și pe Aurica Crăiniceanu.

O altă concluzie care ne determină să credem că a fost vorba de o crimă cu premeditare este următoarea : „Examenele de laborator au reperat prezența factorilor secundari ai împușcării, ceea ce pledează pentru o **tragere în limita razei de acțiune a acestora“**. Mai explicit, proiectilul poate fi mortal doar pe o rază de aproximativ 80 de metri. Deci trăgătorul se afla la o distanță mai mică față de victimă. Să fie din nou vorba de o necunoaștere a „performanțelor“ acestui soi de proiectil ? Cu siguranță, nu.

„Fă ceva ca să salvezi familia“

Așadar, toate aceste lucruri care dovedesc că a fost vorba de omucidere cu premeditare, au fost dezvăluite de dl Iscru, în urma autopsierii celor două cadavre. Asta a văzut, asta a scris. Nu știa domnia-sa la acea vreme că această conștiinciozitate ar putea să-l coste viața.

La numai cîteva zile după încheierea misiunii sale în cazul Frumușanu, dl Iscru a început să primească repetate apeluri telefonice, la domiciliul său din Roșiori de Vede, în care era avertizat că dacă nu-și ține gura va muri. Într-una din seri, cînd se întorcea acasă, de mînă cu cei doi copii ai săi, a fost ținta unui „accident“ rutier. O Dacie, al cărei număr nu l-a putut distinge, a urcat pur și simplu pe trotuar, încercînd să-l proiecteze într-un zid. Mașina avea farurile aprinse pe faza mare. Ca prin minune, tatăl a reușit să-i smucească pe cei doi copii, cel mare fiind însă acroșat de capota mașinii care apoi a demarat în trombă. Copilul a suferit un traumatism cranian. Cazul a fost preluat de Liga Apărării Drepturilor Omului, care, la rîndul ei, l-a transmis organizațiilor internaționale. De menționat faptul că dl Iscru a mai fost agresat, cu ocazia mineriadei din 13-15 iunie '90. Amenințările telefonice au continuat zile în șir. Domnia-sa cere insistent celor din LADO să păstreze o discreție absolută în privința cazului său. Soția îl roagă disperată să facă ceva pentru a-și salva familia.

Terorizat, dl Iscru se hotărăște să plece din țară. Își face formele necesare și, împreună cu familia, pleacă în Austria. Deși a scris rudelor din țară, nimeni nu știe adresa pe care o are. Nici acolo teama nu l-a părăsit.

CĂTĂLIN APOSTOL ■

Afaceri cu materiale de construcții

Dau și eu cui cere, fără acte

● *Se fură în timp ce paznicul se ascunde în gheretă, de frică*

Pe data de 22.06.1992, în **zona Vadu Nou (Șos. Ferentari)**, un echipaj de poliție (direcția circulație) a oprit un camion care transporta 4 t de fier. Fără acte. Fierul urma să fie vîndut unor persoane necunoscute. Au fost arestați trei din cei care se aflau în mașină : **Corneliu Radu**, șofer la autobaza Zețari, **I. Șerban**, șoferul mașinii surprinse în flagrant, **Sima**, muncitor la baza Zețari. Cel de-al patrulea pasager, **Victor Preda**, cu antecedente penale, angajatul aceleiași baze, a fost eliberat, întrucît a declarat că a fost luat din drum ; deci, pasager de ocazie. În realitate, Victor Preda a fost autorul aranjamentului, autorul moral al furtului de fier. A doua zi (23.06.1992) poliția a mai arestat două persoane : **Gheorghe Marin**, portarul bazei Zețari și pe macaragiul care a încărcat fierul, **Ștefan.** Între timp, unii au fost eliberați provizoriu, alții au rămas în stare de arest la Circa 18 Poliție.

După apariția unui articol publicat în unul din numerele anterioare ale revistei noastre, am fost sesizați de către dna Radu (soția șoferului Radu Corneliu, arestat pentru infracțiunea de furt din avutul public), cum că pentru cele 4 t de fier găsite în camionul pirat nu există niciunde facturi și că acesta provine de la o bază (fostul ACM 5) în curs de lichidare.

Ne-am deplasat la Dumitru trescu, adresa bazei cu prima, și am conversat prietenește cu portarul, angajat doar de trei săptămîni. „Am auzit că se va vinde totul de aici unui particular“, declară portarul. Probabil acesta este ivul pentru care la a- tă bază nu există nici o condică în care să se specifice dacă a intrat sau a ieșit vreo mașină, dacă s-au luat materiale sau nu. De asemenea, nu există o condică de procese verbale. Portarul a afirmat că este verificat de un domn care se numește Preda, că, cităm : „Dau și eu materiale cui îmi cere. Dl Preda trimite vorbă și eu îi las pe cei care vin să-și ia materialele de care au nevoie“. Aceste materiale ies, așadar, din bază fără acte sau cu un bon de mînă fără valabilitate. Iată o întrebare la care trebuie să răspundă poliția : Erau cele 4 t de fier aduse de la Dumitru Petrescu la Zețari cu acordul șefilor ? Există documente care să dovedească faptul că fierul a existat undeva ? Nu atît mărturia portarului este importantă, cît faptul că de la acea bază plasată în cîmp se poate **lua**, în timp ce paznicul se ascunde în ghereta sa, de frică să nu i se-ntîmple ceva ca-n filmele de groază. Dar, după informațiile noastre, din aceste afaceri, partea leului a revenit și celor surprinși și celor rămași, deocamdată, în umbră.

După vizita la baza părăsită (și de oameni și de Dumnezeu), am pornit spre baza Zețari. Eram informați că, nu de mult, fostul portar, Gheorghe Marin, pentru a demonstra șefilor că se poate fura chiar și-n prezența detectivilor, pătrunsese în incinta bazei pregătit să spargă lacătul de la magazia șefului de echipă, Mihai Duman. Tentativa de compromitere a fost nereușită, întrucît dl Beserman l-a prins pe Gheorghe Marin în fapt și a consemnat într-un proces verbal. Mare ne-a fost surpriza cînd detectivul de la poartă ne-a prezentat un ordin al directorului de la „ETLAS“ S.R.L., dl Bucșă. Printre altele se preciza că nimeni nu mai poate avea acces la condica proceselor verbale decît cu acordul dlui Bucșă sau al dlui Ciobanu. Ordinul era datat 22.09.1992, imediat după apariția articolului nostru. Cum la numărul de telefon pe care ni l-a furnizat detectivul n-a răspuns nimeni, n-am putut vedea procesul verbal care ne interesa. În schimb, am avut o revelație datorită prezenței neîntîrziate a lui Gheorghe Marin la poartă. Împreună cu dna Radu ne aflam în curtea familiei Coman, pentru a pune cîteva întrebări care ne interesau. Cu această ocazie, Gheorghe Marin a ținut să-i comunice dlui Coman că este țigan și că țiganii se pricep să se scoată din belele unii pe alții, că n-ar fi indicat să ne dea informații referitoare la afacerile care s-au făcut la bază. Evident, aceste dulci amenințări au produs panică, fapt care ne-a determinat să luăm legătura (telefonic), cu dl maior Șerban, comandant la Circa 18 Poliție. Foarte prompt și cooperant, domnia sa a trimis imediat doi oameni la baza Zețari. De data aceasta, Gheorghe Marin ne-a acuzat cum că am ține morțiș să-l înfundăm, că domnia sa a fost eliberat provizoriu și acuzat de „neglijență în serviciu“. Chipurile, atunci cînd cele 4 t de fier au fost scoase din bază, fostul portar dăduse o fugă pînă acasă. Argumentul este cu atît mai pueril, cu cît 4 t de fier nu se încarcă în cinci minute. Totodată a recunoscut că a fost prins de către detectivi în bază după ce sărise gardul chiar prin dreptul cimitirului. Se știe că pe acolo s-au produs marile furturi, știa și fostul portar și totuși a intrat să-și ia o cazma, fiindcă avea un mort în familie. Noi am zice doamne ferește de așa ceva !

În rest lucrurile au început să se mai așeze. Telefonul în derivație se află în cabina portarului (lucru care pînă nu de mult se întîmpla foarte rar), dl Mihai Duman a devenit mai prietenos și înțelegător, geamgiul nu-l mai îmbată pe gestionarul de la materiale, iar dl lt Sorin Olteanu și dl plutonier Ghețu se ocupă de sesizarea făcută de noi în numărul din 16 septembrie. Lucru care nu poate decît să ne bucure și să demonstreze că nu toți polițiștii sînt la fel. Rămîne ca, în continuare, poliția să facă o anchetă corectă (în special, serviciul economic), o anchetă care să aducă în fața instanței pe cei vinovați.

MARIA TIMUC ■

NOTĂ. Mulțumim dlui maior Șerban pentru sprijinul acordat în ziua de 5 octombrie, cînd eram așteptați în Ferentari de anumiți domni colorați.

Cine poate fură cu căruța, cine se descurcă fură cu etajul.

SĂNĂTATE

SCUMPIREA COMBUSTIBILILOR PARALIZEAZĂ SISTEMUL MEDICAL

Dintr-o discuție recentă cu **dl dr Andrei Firică,** directorul Direcției Sanitare a Municipiului București, am aflat că mult așteptata lege sanitară vă apă ca în curînd, într-o formă finală. Printre multe lucruri noi și bune pe care le aduce, se face referire specială la fenomenul de euthanasie, frecvent intîlnit în Occident și-n întreaga lume. Dl Firică a subliniat, de asemenea, referitor la hotărîrea Guvernului Stolojan privind scumpirea carburanților, că **este una pripită,** care afectează în mod special sistemul sanitar din România. „Pînă acum a mai fost ce a fost, dar în aceste condiții cred că sistemul medical va suferi un «seism» de lungă durată și multe din «construcțiile» actuale se vor dărîma sau vor deveni imposibil de folosit. Situația devine atît de gravă încît nu văd ce soluții ne-ar trebui pentru a o depăși".

De la Ministerul Sănătății, **dl Ion Mogildea,** directorul Direcției Sinteze, Informatizare, Privatizare și Știință, ne-a spus că una dintre soluții ar fi privatizarea 90%. În acest sens, domnia sa ne-a prezentat **„Raportul MS asupra stadiului reformei".** Astfel, statisticile spun că s-au dat circa **18 000 avize pentru privatizare, 1500 de avize pentru cabinetele particulare și 700 de avize care au ca obiect activitățile sociale** cu răspîndire limitată cu prestații directe sau tangente în sectorul medical. Totuși, dl Mogildea recunoaște că între numărul de avize eliberate și unitățile medicale care funcționează există anumite discrepanțe.

MARIA TIMUC

NOUTATI MEDICALE

PIESE DE SCHIMB PENTRU ORGANISMUL UMAN

Tehnologia avansată a secolului nostru, a făcut posibilă înlocuirea anumitor organe prin grefe sau implanturi de organe artificale, numite și bio-organe. La un recent colocviu medical internațional, ținut la Paris, cu tema „Omul reparat", s-a ajuns la părerea unanimă că, în viitoarele decenii, o operație din două va fi o grefă sau un implant de proteze. Cercetătorii și chirurgii, fac eforturi pentru a realiza organe artificiale, astăzi existînd aproximativ 15 bio-organe ce pot fi implantate in corpul omului. Între acestea: inimă artificială, cristalin, ureche, piele (artificială), proteze de șold, artere, vene etc.

O inimă artificială ce poate înlocui un cord bolnav a fost realizată în premieră mondială de echipa condusă de prof. Loisance de la spitalul „Henri Mondor" din Creteil. Aparatul, introdus în locul inimii biologice, îi permite pacientului să aștepte inima ce urmează a fi grefată, de îndată ce se va găsi donatorul.

Și în oftalmologie s-au obținut progrese remarcabile. Se înlocuiește cristalinul cataractat cu cristalinuri artificiale, determinînd persoanele operate, în majoritate vîrstnici, să-și recapete vederea, Cercetări actuale urmăresc realizarea de retine și cornee artificiale.

Urechea. Și surzii totali pot spera să audă, datorită urechii artificiale. Este vorba de un mic dispozitiv care să stimuleze nervul auditiv printr-o cutiuță miniaturală (un emițător radio) plasat în buzunar și conectat cu un microreceptor implantat sub pielea capului.

Singele artificial, fabricat pe bază de soluții de hemoglobină sau de molecule sintetice derivate din petrol, poate fi utilizat în cazul unei necesități absolute a organismului uman.

Protezele genunchiului și a șoldului, foarte ușoare, dar foarte rezistente, ceea ce permite și operarea unor

persoane tinere (în special sportivi). Între materiile noi descoperite și care sînt utilizate și la repararea oaselor, se numără și Coralul, mai ales în cazul unor fracturi multiple. Celulele osoase se grefează și se obține un os nou, rezistent și care nu mai prezintă dificultăți nici în reconstruirea ligamentelor care mențin în loc oasele și articulațiile.

Ficat artificial. Realizat și el pentru ca bolnavul să supraviețuiască pînă cînd se va procura un organ biologic din partea unui donator.

Pancreasul artificial. Este vorba de amplasarea în organism a „insulelor Langerhans", fragmente minuscule incluse în niște bășicuțe de plastic, care secretă insulină, și, totodată, sînt capabile să respingă corpurile străine.

Reînființarea internatului în medicină și farmacie

În scopul asigurării pregătirii practice necesare formării unor specialiști de vîrf în domeniul medical și farmaceutic, prin Hotărîrea Guvernului nr. 576 din 22 septembrie 1992, se reînființează, pentru absolvenții cu diplomă ai universităților de medicină și farmacie, instituția internatului cu durata de 2 ani.

Numărul locurilor de interni pentru promoția de absolvenți 1992 se fixează la 200, repartizate pe grupe de specialități — medicale, chirurgicale, preclinice, stomatologice, farmacie — și centre universitare — București, Cluj-Napoca, Iași, Timișoara, Tîrgu-Mureș, Craiova.

Ocuparea locurilor de interni se va face prin concurs, organizat de Ministerul Sănătății, anual, în prima decadă a lunii noiembrie.

Medicii și farmaciștii interni vor efectua 4 stagii cu durata de 6 luni fiecare, în clinici medicale universitare și centre de cercetare științifică medicală, în funcție de grupa de specialitate pentru care au optat.

Ministerul Sănătății va elabora regulamentul de organizare a internatului.

Începînd cu promoția 1992, absolvenții universităților de medicină și farmacie, care nu au devenit interni prin concurs, vor efectua un stagiu practic cu durata de un an, în unitățile sanitare în care sînt repartizați în calitate de stagiari, în limita posturilor vacante. Repartizarea absolvenților se va fixa în ordinea mediei de absolvire.

Locurile pentru efectuarea stagiaturii se stabilesc de Ministerul Sănătății.

Internatul cu durata de 2 ani și stagiatura cu durata de un an constituie vechime în muncă sanitară, medicii și farmaciștii care le efectuează beneficiind de toate drepturile și obligațiile recunoscute prin lege salariaților din instituțiile publice.

După efectuarea unui an de stagiatură sau de internat, ca și după efectuarea integrală a internatului, medicii și farmaciștii pot desfășura practică privată sau se pot prezenta la orice fel de concurs.

CORNELIU OLTEANU

Medicamentul „Elcohep" se vinde în pungi sigilate

Sînt aproape zece ani de cînd, la Oradea, doi medici au descoperit o familie de plante cu virtuți de excepție în tratamentul bolilor hepato-biliare. Cercetările au dus la obținerea unui medicament brevetat în 8 țări ale lumii și aprobat de Ministerul Sănătății. De atunci, peste 10 000 persoane (între care bolnavi cu hepatite cronice și ciroze hepatice) și-au recîștigat sănătatea, folosind extractul vegetal realizat de medicii Aristina și Ludovic Elthes.

Dar iată o noutate de ultimă oră. Prin punerea la punct a unei noi tehnologii, soluția tămăduitoare poate fi preparată la domiciliu de către orice pacient. Cu alte cuvinte, de acum înainte bolnavii nu vor mai face drumul pînă la Oradea pentru a aduce de acolo, în damigene, extractul vegetal. Începînd cu luna octombrie, medicamentul (combinația de plante) se distribuie în ambalaje sigilate, cantitatea din plic asigurînd un tratament de 6 luni. Economie de timp, bani, efort fizic. **Societatea satisface în continuare și cererile de extract lichid.**

Programările se fac la Societatea comercială „ELCOHEP" SRL, la telefoanele 991/30031 (orele 9-21) și 991/36298 sau în scris : Oradea, str. Ady Endre 72, cod 3700.

Medicamentul se eliberează la Oradea, după efectuarea consultului medical la cabinetul societății „Elcohep".

TIMBRUL ANTI-TUTUN

„Timbrul" se lipește zilnic pe piele, și răspîndește în sînge, în doze regulate, nicotină. Cantitatea fiind calculată de medici. Ea crește în raport cu starea de dependență a individului respectiv. Este motivul pentru care medicul, înainte de a recomanda „timbrul", procedează la un test, unele persoane dornice de a renunța la fumat și-l pot face și singure, acasă, pentru a vedea dacă „timbrul" le va fi sau nu util. În timpul tratamentului nicotina trece prin piele și pătrunde rapid în sînge, dozele sînt reduse progresiv, scopul fiind dezintoxicarea treptată a fumătorilor și renunțarea în final la țigări. Tratamentul cere în medie trei luni, în care „timbrul" răspîndește doze de nicotină în sînge, atît ziua cît și noaptea. Prezența nicotinei

în sînge este totuși o otravă, dăunătoare pereților arterelor și inimii. Deci, acest tratament antitabagic se face numai la recomandarea și sub controlul medicului.

Dr. AUREL ROSIN

CURĂ DE SLĂBIRE PRIN STIMULAREA SIMȚULUI MIROSULUI

Invenția aparține medicului Alan R. Hirsch, neurolog și psihiatru la un institut de cercetări din Chicago. „Senzația de sațietate, deci momentul în care simțim că ne-am făcut plinul — susține cercetătorul american — sosește la comanda creierului, dar ea este determinată, lucru necunoscut pînă de curînd, și de simțul olfactiv".

Ca urmare, doctorul Hirsch a realizat un creion îmbibat cu o substanță aromată (cu miros asemănător celui de alună), pe care l-a experimentat pe sute de persoane supraponderale. „Cînd un pacient — explică doctorul Hirsch — simte nevoia să mănînce mai mult decît are voie, el este invitat să inhaleze de trei or ibatonul aromat. Foamea dispare".

După cîteva luni de tratament, efectele pot fi măsurate pe cîntar. Majorita persoanelor se situează în limitele de greutate normală, prescrisă de medic. **(L.T.)**

Lovitura de pedeapsă

La Steaua bate vînt de primăvară

[illegible]eselie mare, pe de-o par[illegible]lar şi îngrijorare, la fel de mare, pe de alta, la masa presei, înaintea începerii partidei retur dintre Steaua şi Aarhus, din turul al doilea al Cupei Cupelor. Unii, mai hîtri de felul lor, se întrebau cam cît de mare ar fi amenda pe care Aarhus ar fi trebuit să o plătească în caz de neprezentare. Asta voia să însemne că se preconiza un scor de peste 3—0! Alţii, mai circumspecţi, vorbeau despre o eventuală eliminare a steliştilor chiar pe Ghencea. Un tip cu o pălărie verde, ca de pescar sau pădurar, aşezat lîngă trimisul Gazetei sporturilor, dl. G. Nertea, afirma sus şi tare că, din surse mai mult decît sigure, Steaua a ...vîndut meciul! Despre acest individ, care se dădea informat pînă-n pînzele albe şi căruia colegul Nertea i se adresa (trăgîndu-ne cu ochiul, adică doar aşa, la mişto), cu formula de „dle general", vom vorbi ceva mai la vale. Nu de altceva, dar s-a umplut lumea de atoateştiutori, de specialiştii lui peşte sau chiflă, indivizi care văd o vînzare chiar şi într-un astfel de meci!

După cum vedeţi, atmosferă oarecum destinsă, în deplin acord cu starea tribunelor. Apropo de tribune, amuzantă pînă peste poate rugămintea pe care crainicul stadionului o adresa unora de a coborî de la tribuna oficială, întrucît aceasta s-ar putea — Doamne fereşte — prăbuşi. Numai că spectatorii, cocoţaţi pe schelele viitoarei tribune oficiale, nici nu voiau să audă de aşa ceva. Cum să părăsească ei un loc atît de bun, privilegiat, cu o perfectă perspectivă asupra ceea ce urma să se întîmple pe gazon. S-a zvonit la iuţeală vorba că mulţi dintre spectatorii cocoţaţi pe [illegible]hele se visează a fi, măcar [illegible]tru o clipă, un fel de [illegible]lentini, sau Vadimi, sau [illegible]ai ştiu eu cine. Riscînd to[illegible]ul, ceea ce vrea să însemne chiar viaţa, tipii au rămas acolo, la cucurigu. De consemnat ar mai fi şi spusa unuia dintre confraţii care, vizavi de rachetele multicolore cu care spectatorii au salutat ieşirea pe teren a echipelor, constatau că, iată, şi noi, românii, lansăm rachete spre lună (luna se întrezărea, înjumătăţită, printr-o perdea subţire de nori), dar că, din păcate, ele n-au cum să ajungă la lună întrucît au fost fabricate pe principiul bumerangului românesc, bumerang care, auzi vorbă!, îl arunci şi nu se mai întoarce. În aceeaşi ordine de idei, adicătelea a vorbelor cu subînţeles, sau a vorbelor spuse de-a băţul, s-au mai rostit multe şi mărunte despre noul prim-ministru. Bineînţeles că s-a făcut referire nu la calităţile sale, mai mult necunoscute decît invers, cît la numele său. Adică n-are omul voie să se numească Văcăroiu?! Dar Văcaru sună mai frumos?! Şi ce dacă vor zice unii că sîntem o ţară de cow-boys?! Cu ce-ar fi mai presus văcarii din America decît cei din România?! Păi [illegible] poate, neamule?!

[illegible]ar să trecem şi la lucruri [illegible]ioase, că doar nu despre ce se vorbea în tribune trebuie noi să scriem, ci despre ceea ce urma să se întîmple acolo, jos, pe teren. Ei bine, [illegible]o pe dreptunghiul verde, s-au petrecut nişte chestii greu de descris. Steaua a atacat din start, dar „campionul european" Kent Nielsen îl găseşte cu o pasă în careu pe Christiansen şi acesta, fără să stea prea mult pe gînduri azvîrle coţofana în plasă. Tipul cu pălărie verde, generalul de la AVSAP, s-a întors către noi cu o faţă triumfătoare. Nu că l-am crezut vreo clipă, sau vreun sfert de sfert de clipă, dar privirea lui m-a făcut să simt un fior lăuntric care îmi dădea ghes să-l iau de umăr şi să-l trimit unde şi-a înţărcat dracu' copiii. Dar, lăsînd gluma la o parte. În mijlocul apărării steliste era un bulevard de zile mari! Peste doar cîteva minute (golul s-a marcat, cum ştie toată lumea, prin minutul 11), nepoţii lui Hamlet au o ocazie uriaşă, sînt la un pas de 2—0, dar Stingaciu scoate balonul din picioarele unui danez aflat la numai 4—5 metri de poartă.

Şi a început, după cum poate vă amintiţi, tăvălugul. Atacuri peste atacuri ale steliştilor, ocazii peste ocazii, unele clare ca lumina zilei, sau, mai exact spus, a reflectoarelor. E cazul să spunem că unele chiar au fost ocazii de gol, altele doar aşa, un fel de ameninţări. Ce mai încoace-încolo, a curs sudoarea lac, dar apărarea daneză a rezolvat cu exactitate atacurile oarecum haotice ale unor copii cărora le lipsea, asta s-a văzut de la o poştă, o minte limpede. Din fericire pentru elevii lui Puiu Iordănescu şi ai lui Ţiţi Dumitriu, tribunele nu şi-au pierdut speranţa, au atacat în trombă tot repertoriul. Dar degeaba. Pînă la pauză Bertram (celălalt campion european al lui Aarhus) şi compania au stăvilit iureşul stelist. Mai cu un fault, mai cu tragere de timp, mai cu o părere întrucîtva zănatecă a arbitrului turc Ceakar, al cărui nume crainicul l-a pronunţat româneşte, adică Ceacîr (în realitate a condus cam saşiu!) şi repriza întîi s-a încheiat.

A început şi repriza a doua, dar mult visata primăvară europeană a Stelei bătea cu un vînt de noiembrie tîrziu, cu brumă şi zloată. Aproape toate atacurile se năruiau cam pe la 16 metri, în faţa unei apărări care n-avea probleme la mingile înalte. Iar cînd se mai întîmpla cîte o nepotrivire, cînd ai noştri reuşeau, ca prin minune, să străpungă zidul din faţa lor, fie se fisticeau, fie intervenea salvator portarul Rasmussen, acela pe care Ilie Dumitrescu îl umilise pur şi simplu în ultimele minute din primul meci, cel de la Aarhus. O bună parte din spectatori, convinşi că Steaua n-are nici măcar şansa să egaleze, au început să părăsească prin minutul 70—75 tribunele. Se grăbeau, poate, să prindă celălalt meci, al lui Dinamo, care avea să se transmită la ora 20,00. Săracii de ei, ce inspiraţie proastă, pentru că în ultimele 10 minute Steaua a jucat într-un ritm infernal şi cu o ambiţie mai ceva ca a luptătorilor de la Mărăşeşti. A venit, mai întîi şi-ntîi, golul lui Cristescu, un fel de Christiansen, care a şutat cu sete, din poziţie centrală, din interiorul careului, aşa cum nu o făcuseră pînă atunci nici Ilie Dumitrescu, nici Ion Viorel, nici Ilie Stan, golgeterul la zi al campionatului. S-a reuşit chestia asta a golului egalizator prin minutul 80, la capătul unei presiuni aproape totale, adică peste puţin timp de la ieşirea din teren a lui Bertram. Ce zile negre ne-a făcut acest excelent Bertram! Bucuria egalării, însă, ne-a fost umbrită de reacţia omului cu pălărie verde, generalul de la AVSAP: „Să vedeţi ce pumni în cap o să primească Cristescu la cabină!" Şi pentru că nu ştiu ce expresie am avut la auzul acestei remarci, omul cu mîrţoaga şi cu creier de bibilică a ţinut să adauge: „Nu vă vine să credeţi, nu?! Dar aşa e, cum vă zic eu. Meciul a fost vîndut la nivelul Ministerului Apărării Naţionale!" Îmi venea să-l strîng de gît, dar m-am gîndit că pierd bunătate de meci. Şi a fost, într-adevăr, un meci cu un final incandescent, rar văzut pe stadioanele noastre. Cu o furie, energie şi o putere pe care nu ştiu de unde le-au mai găsit, ai noştri şi-au luat adversarii la tocat, adică la fotbal pe viaţă şi pe moarte. Şi cînd totul părea să se fi terminat, Fulga preia o minge pe la 30 de metri, lateral dreapta, pătrunde în careu, tăvăleşte doi-trei adversari care erau mai mult ca siguri că stelistul îi va pasa lui Ion Viorel, aflat tot timpul în preajma celui cu balonul, dar Fulga pasează scurt la Filipescu, aflat în poziţie centrală, dar presat de doi adversari, iar Filipescu reuşeşte un pas de milioane spre Vlădoiu, înfipt pe stînga, în faţa porţii lui Rasmussen şi-l execută pe acesta cu sînge rece: 2—1 în minutul 89. Sîntem calificaţi! Se simte deja cum bat vînturile calde ale primăverii. Tribunele sînt în delir. Se aprind şomoioage de ziar, oamenii se sărută, plîng... Omul cu pălărie verde o ia la sănătoasa, fuge pur şi simplu, aşa cum fac toţi laşii, toţi cei care mint de îngheaţă apele. Tare mult aş fi vrut să-i spun cîteva, de la obraz, dar îl las în plata Domnului, să fugă, pentru că bucuria este, orice s-ar spune, mult mai frumoasă decît o banală contrazicere cu un nebun. La conferinţa de presă, extrem de scurtă, Puiu Iordănescu s-a declarat cu totul şi cu totul de acord că victoria Stelei înseamnă o gură de aer pentru fotbalul nostru, pentru iubitorul de fotbal din ţara noastră, şi că, pe lîngă atîtea şi atîtea necazuri, avem în seara asta un motiv de satisfacţie. Dacă ar fi să facem ceva pentru ca şi preţurile să mai scadă, a declarat Puiu Iordănescu, stîrnit de ziarişti, fireşte, zău că am face. Dar nu e de resortul nostru. Deocamdată... „Facem ce facem, d-m'le, l-am auzit pe cineva în spatele meu, şi tot la politică ajungem, fir-ar ea a naibii de politică". De-acord cu spusele confratelui, dar în acea clipă nu mă interesa nici un fel de politică. În acea clipă trăiam din plin această victorie prin care Steaua revine în prim-planul competiţiilor europene, o victorie pe care foarte tinerii jucători ai Stelei — aşa cum spunea Puiu Iordănescu — aproape că nici nu o realizează. Dar ea, această victorie, a precizat antrenorul Stelei, este extrem de importantă pentru noi şi, în general, pentru fotbalul românesc. Atît.

VICTOR NIŢĂ ■

SPORT

De miercuri pînă miercuri

BASCHET. • **Cupele europene.** Toate cele zece echipe româneşti şi-au încheiat cariera internaţională. Înfrîngeri pe linie în manşa a doua: Dinamo Bucureşti — Efes Pilsen Istanbul 64—81, Pool Comense Como — „U" Cluj 93—63, Kremikovţi Sofia — Sportul Studenţesc 73—60. • **PRELIMINARIILE C.E.** În vederea partidei de astăzi cu Suedia, lotul naţional masculin (din care lipsesc Popa, Tzachis, Roşnafschi, Brănişteanu şi Alexe) a susţinut ultimele verificări. Astfel, în Bulgaria, cu selecţionata similară, 72—73 şi 91—99, iar la Bucureşti, în compania selecţionatei oraşului Nikolaev (Ucraina) 97—70, 99—85 şi 107—74. • **CAMPIONATUL FEMININ** (etapa a 8-a): Progresul B.N.R. Voinţa — Sportul Studenţesc 60—67, Olimpia Salic Buc. — Oţelinox Tîrgovişte 72—73, Crişul Oradea — Constar Arad 63—77. Conduc în clasament Sp. Stud. şi Constar cu cîte 14 p.

HANDBAL. • **Feminin** (etapa a 9-a): În disputa dintre Rapid Mefin Bucureşti şi echipa multimilionarului Adrian Pascal, Aura Iaşi, rezultatul a fost incert pînă în ultimele 5 minute (12 egalităţi!). Beneficiind de eficacitatea Sorinei Lefter (13 goluri), care a vrut să infirme parcă aprecierea antrenorului naţionalei, Bogdan Macovei („decepţionantă"), gazdele s-au impus cu 25—21. În altă restanţă: Hidrotehnica Constanţa — Chimistul Rîmnicu Vîlcea 24—28. Din etapa a 10-a: Chimistul — C.F.R. Craiova 38—17, H.C. Aura Iaşi — Constructorul Baia Mare 35—23, Industria Lînii Timişoara — Rapid Mefin 25—31. **Masculin** (etapa a 9-a): H.C. Minaur Baia Mare — „U" Cluj 32—18, Universitatea Bacău — Dinamo Bucureşti 21—21.

ŞAH. La C.M. pentru juniori mari, disputat la Buenos Aires maestra FIDE, **Luminiţa Radu** s-a clasat pe locul secund, confirmînd titlul de vicecampioană europeană pe 1992. La competiţie au participat 30 de jucătoare din elita şahului juvenil, primul loc fiind ocupat de Krystina Dabrowska (Polonia).

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

DE SUB PODUL GRANT

■ **DIN NOU PE PODIUM.** După cum se vede, giuleştenii sînt puşi pe fapte mari şi după victoria cu 2—0 asupra Farului ocupă din nou poziţia a treia în clasament. Meciul a avut o încărcătură psihică aparte, antrenorii oaspeţilor, Gheorghe Constantin şi Florin Marin, revenind în Giuleşti ca adversari. Cu fair-play, după meci, „profesorul" recunoştea: „Aşa e fotbalul". ■ **RECONCILIEREA.** Liga suporterilor rapidişti a dorit să fie dată uitării „întîmplarea" de la Piteşti şi astfel partida a fost condusă de arbitrul Adrian Porumboiu. Prestaţia acestuia a fost la înălţime, iar alb-vişiniii n-au primit nici un cartonaş galben. ■ **FAIR-PLAY TOTAL.** Nici spectatorii nu s-au lăsat mai prejos, ei fiind notaţi pentru a patra oară cu un „decar" şi conducînd (cu media 9 50) în „Trofeul Petschovschi". Reamintim, preşedintele U.F.C. Rapid, dl. Mircea Pascu, este membru în Comisia de fair-play a U.E.F.A. Deci, de sus pînă jos... ■ **REŢETĂ PENTRU GOL.** La vestiare, Dumitrascu l-a întrebat pe „secundul" Codreanu cum să facă să înscrie un gol. Hîtru, Teo i-a spus să facă „ceva" în gheaţă. Nu ştim dacă „onterul" l-a ascultat, dar cel de-al doilea gol a fost opera lui. ■ **NEDUMERIRE.** Vîntul a avantajat pe rînd ambele echipe. În repriza a doua, à propos de rapidişti, reputatul cronicar Ioan Chirilă se întreba: „Nu înţeleg cum bate vîntul. Cu vîntul le este mai greu?" ■ Cu mijloace de transport combinate (avion-autocar), Rapid s-a deplasat la Chişinău, unde a susţinut o partidă amicală în compania selecţionatei Republicii Moldova, obţinînd o remiză albă. ■ Cîteva opinii ale gazdelor: „Rapid a fost Rapid pe timpuri şi astăzi ne-a demonstrat că este tot Rapid", „Echipa noastră a jucat bine avînd şi un partener bun". ■ Antrenorul principal Mircea Rădulescu a declarat la conferinţa de presă: „Selecţionata dv. a avut iniţiativa mai mult, iar prin aspectul general al partidei probabil că ar fi meritat măcar un gol. Însă cum rezultatul nu se decide în funcţie de iniţiativa în joc, iată că nu s-a putut să cîştigaţi. Noi am făcut un joc mai de deplasare, cu un partener deosebit de util. Am încercat o repetiţie pentru jocul dificil de la Bistriţa. Deşi Gloria este pe locul 5, nu poate fi cu nimic mai bună decît echipa care a evoluat în această seară împotriva noastră. Jocul a fost foarte corect şi desfăşurat în deplină sportivitate. Noi ne pregătim să luptăm în campionat astfel ca în «nebunia» noastră din acest an să fim în cupele europene. Nu vă ascund că prin venirea aici am urmărit şi cîţiva jucători în eventualitatea unui transfer la Rapid". ■ Perfectat la iniţiativa clubului Rapid, meciul de la Chişinău se constituie într-un prim pas pe calea unei colaborări reciproc avantajoase pentru fotbaliştii de pe ambele maluri ale Prutului. De altfel, pe bază de reciprocitate, în anul viitor selecţionata Republicii Moldova va întoarce vizita giuleştenilor.

FANE RAPIDISTU ■

MAGAZIN

Un violonist cu scînteie de geniu:

ALEXANDRU TOMESCU

Aproape necunoscut în țara sa, dar celebru în lumea întreagă

Născut în septembrie 1976, *Alexandru Tomescu* a început studiul viorii la Liceul de Muzică „G. Enescu" din București, cu mama sa, profesoara Mihaela Tomescu. Încă de la început, a demonstrat că are toate calitățile pentru a face o carieră muzicală de excepție. La vîrsta de 7 ani și jumătate obține marele premiu la Concursul Internațional de la Stresa, precum și Diploma de onoare la concursul „J. Kocian" din Ceho-Slovacia. În prezent, ALEXANDRU TOMESCU este deținătorul a 10 premii internaționale, obținute în Germania, Polonia, Ceho-Slovacia și Italia. A urmat cursuri de perfecționare la Academia Mozarteum din Salzburg cu Ruggiero Ricci, la Academia de Muzică „L. Spohr" din Freiburg — Germania, cu Zenon Brzjewski, din nou cu marele Ruggiero Ricci în Berlinul occidental, apoi în S.U.A., la Interlochen, cu Trevor Williams. Începînd de la vîrsta de 9 ani își începe turneele peste hotare. Germania, Austria, Elveția, Italia, Polonia, Franța, Olanda, Ceho-Slovacia, Ucraina, Marea Britanie și S.U.A. Pretutindeni, acest virtuos al viorii, paradoxal aproape necunoscut în țara sa, este primit cu ovații. Orchestre de prestigiu, precum Orchestra Mondială a Tineretului, Filarmonica din Dresda, Orchestra Naționala la Ile de France, etc. l-au avut ca solist. Una din preocupările de excepție ale lui Alexandru sînt concertele de caritate. După recitaluri susținute în Anglia, Italia și România micul Alexandru a dat un concert de binefacere în Olanda. Mulțumită domnului HEIN SLEWE, pentru ale cărui eforturi nu vom putea să-i mulțumim niciodată suficient, Alexandru a reușit să aducă școlii sale, Liceului „G. Enescu", aproape 9 500 dolari, ce vor fi folosiți la renovarea sălii de concerte, și pentru achiziționarea de accesorii necesare tinerilor muzicieni.

VERNISAJ

„Pictura mea nu este «colorată: sentimentele și idealurile mele se nasc colorate...", ne-a declarat excepționalul nostru pictor Vasile Grigore, înaintea vernisajului expoziției sale, care va avea loc vineri, 13 noiembrie, orele 17,00, în Sala Maură a Cercului Militar Național.

VIP
PRESS
INSTANT
VICTORIA
ȘTIRI MONDENE

Licitație spectaculoasă

La licitația „Alis" de duminică, multe lucruri spectaculoase! Un tablou (ulei, pe pînză) de **Nicolae Grigorescu, „Portret de femeie"** (66 × 84 cm) s-a vîndut cu 3 milioane lei, pornind de la 1,5 milioane. Spectaculosul constă, însă, în adjudecarea altor două piese. Este vorba de un tablou (ulei pe pînză, 65 × 46 cm) nesemnat, intitulat **„Fată cîntînd"**, care, de la 80 de mii prima strigare, a fost adjudecat cu **700 de mii lei.** La fel, un **birou stil „Maria Tereza"**, sec. XIX, din Austro-Ungaria, a sărit de la 40 000 **la 2 milioane!**

Printre mulți alții, la licitație au participat binecunoscutul **Gheorghe Zamfir,** revenit pentru scurt timp în țară. Excelențele lor, **domnii ambasadori Andrew Bache (Anglia), J.R. Davis Jr. (SUA), Antonio Ortiz (Spania), precum și domnul general Lucetti, atașatul militar al Italiei la București.**

LIZ TAYLOR NU MAI ARE VOIE SĂ FACĂ PLAJĂ

Liz Taylor era cît pe-aci să plătească un tribut greu dorinței ei de-a avea în permanență acel ten auriu, binecunoscut tuturor, fruct al unor îndelungi expuneri la soare. Privindu-se în oglindă, Liz a observat că pe nas i-au apărut niște pete mici, brune, asemănătoare pistruilor. Neliniștită, actrița s-a adresat unui specialist din Los Argeles, care i-a explicat că petele sînt, de fapt, melanoame (tumori maligne), care se datorează expunerii frecvente la soare și că trebuie îndepărtate de urgență. După operația reușită, medicul i-a interzis lui Liz orice întîlnire cu soarele. Mai bine palidă decît deloc. **(E.G.)**

MORMÎNTUL LUI BENNY HILL A FOST PROFANAT

Benny Hill, cel mai mare comic al Angliei, cel care ne-a făcut de atîtea ori să rîndem cu lacrimi, a murit în această primăvară. Mormîntul său a devenit loc de pelerinaj pentru cei ce l-au iubit. Nu demult vizitatorii au fost zguduiți de priveliștea incredibilă pe care o aveau în fața ochilor: florile smulse, dalele făcute țăndări, capacul sicriului dat la o parte, lințoliul expus tuturor privirilor. Mormîntul a fost profanat de hoții de bijuterii care au aflat zvonul că Benny Hill a fost îngropat cu bijuteriile sale cele mai frumoase. **(E.G.)**

SIDA face ravagii

RUDOLF NUREEV — VICTIMĂ A RĂULUI DE SFÎRȘIT DE VEAC

Flagelul fatal de sfîrșit de secol XX l-a atins și pe *Rudolf Nureev*, cel mai mare dansator al lumii. Din splendidul atlet cu fizic ideal, cu o ținută regească, n-a rămas decît o umbră. Și are doar 54 de ani. Luna trecută, doi prieteni l-au ajutat să urce pe scena Operei Garnier din Paris, pentru a primi din mîna lui Jack Lang însemnele de Comandor al artelor și literelor. După festivitate, mobilizîndu-și întreaga voință, a urmărit spectacolul cu „Baiadera", lungit pe o canapea, instalată special pentru el în fundul unei loji.

Voința a fost trăsătura dominantă a personalității sale, cea care l-a ajutat să urce toate treptele spre glorie. Nu era decît un băiețel sărac, cînd a hotărît să-și consacre viața baletului, pe care l-a descoperit la teatrul din orașul său natal, pierdut în regiunea Uralilor.

Pentru a-și putea exprima cît mai bine arta, a ales, în anul 1961, libertatea. Avea atunci 23 de ani și trebuia să se întoarcă în Uniunea Sovietică, după turneul pe care trupa de la Balșoi l-a făcut în Franța. Pe aeroportul Le Bourget, în momentul îmbarcării, printr-o săritură de maestru, a reușit să se debaraseze de „îngerii săi păzitori" și s-a refugiat la autoritățile franceze, cerîndu-le azil politic.

De atunci, Nureev a cunoscut succese, glorie, triumf pe scenele lumii întregi. Toate acestea i-au adus o avere colosală, de care, însă, n-a făcut caz. Unica și marea preocupare a vieții lui a fost și este dansul. Întrebat fiind de un ziarist dacă este căsătorit, i-a răspuns: „Da, cu dansul". În ceea ce privește propria-i moarte, Nureev o privește în față, fără să se teamă. „Doresc să mor la Paris — a declarat el recent — dar cît mai tîrziu posibil, mai am încă atîtea lucruri de făcut". **(E.G.).**

RICHARD CLAYDERMAN, UN SOȚ MODEL

Cînd soțiile starurilor se hotărăsc să ridice vălul care protejează viața cuplului, poți afla lucruri destul de interesante. *Christine Clayderman*, soția celui mai romantic dintre pianiști, povestește că și-a întîlnit soțul în culisele teatrului Bobino. În acea perioadă, *Richard Clayderman* era acompaniatorul lui Thierry le Luron. Christine avea 18 ani și lucra la Alexandre, coaforul starurilor. Mergea des la Bobino, unde mama sa lucra ca garderobieră. Acolo a început iubirea lor, iar în anul 1980 s-au căsătorit. Între timp, Richard a devenit celebru. Din ce în ce mai celebru. Întreaga lume îl solicita. Au început turneele, dineurile, interviurile. La început, Christine l-a însoțit, apoi și-a dat repede seama că nu era făcută pentru ea o astfel de viață și Richard a înțeles-o Pleacă singur în turneu și încearcă să se întoarcă cît mai repede lîngă soție și fiul său, Peter, născut în 1984. Richard nu i-a dat niciodată vreun prilej să fie geloasă. Mai mult, dragostea statornică pentru Christine i-a inspirat un superb album, apărut de curînd, intitulat *„Desperado"*. **(E.G.)**

Peste numai cîțiva ani:

CINCI INVENTII VOR SCHIMBA VIATA PE PAMINT

Ocolul Pămîntului cu avionul în 90 de minute

Un vehicul aerian, pus la punct de NASA, va intra în dotarea companiilor aviatice. Este vorba de o navetă spațială de mari dimensiuni, capabilă de a face ocolul pămîntului în numai 90 de minute. Acest mijloc de transport ultrarapid va fi folosit la început de pasagerii foarte grăbiți (oameni de afaceri), pentru care parcurgerea unei distanțe intercontinentale este o problemă de minute, nu de ore! Prima demonstrație este prevăzută pentru anul 1995.

Frigidere în fața porților

După o simplă comandă telefonică la un supermagazin, comisionarii acestuia vor aduce alimentele și le vor depozita într-un mic dulap frigorific instalat în fața apartamentului, lîngă cutia poștală. Pentru deschiderea frigiderului, emisarul magazinului va utiliza fie o cartelă metalică, fie va cunoaște cifrul încuietorii. Astfel, odată întors acasă de la serviciu, locatarul, va avea la dispoziție în stare proaspătă fructele sau alimentele perisabile.

Oricine va putea conversa în orice limbă

Există deja, la ora actuală, computere ce pot efectua pe loc traduceri dintr-o limbă în alta. Dar aceste miraculoase creiere poliglote vor intra, miniaturizate, în aparatele telefonice. Un român se va înțelege la telefon cu un japonez vorbind fiecare în limba lui. De reținut că interpreții electronici sînt capabili de a reproduce chiar timbrul vocii. În această situație, cine se va mai chinui să învețe limbi străine?

Miniroboți în sălile de operație

Robotica urmează să pătrundă în chiar cele mai intime unghere ale vieții noastre. Acasă sau la serviciu, omul va fi, în fapt, un mînuitor de dispozitive de telecomandă. Încă de pe acum se preconizează ca numeroase intervenții de mare finețe să fie efectuate de medici-roboți, Așezat într-un fotoliu, cu ochii la monitor, medicului îi va reveni doar rolul de supraveghetor.

În loc de benzină, hidrogen

Se va încheia definitiv era combustibililor fosili. Și odată cu ea, spectrul penuriei de energie. Prin mijloace economice de producere și stocare, hidrogenul, combustibil inepuizabil și nepoluant, urmează să pună în mișcare, pe rînd, toate agregatele lumii. Soluții viabile au fost deja anunțate de institute de cercetări din Canada, Japonia și Germania. Ne întrebăm, totuși: noua sursă de energie n-a sosit mult prea tîrziu pe o planetă bolnavă de emisiunile poluante ale secolului XX?

MAGAZIN

Enigme pe Terra

In localitatea Hainas City, din statul Florida (S.U.A.), există o casă ciudată. Cei ce îi trec pragul sînt cuprinși de amețeli puternice, de cele mai multe ori insuportabile. Pe măsură ce se înaintează spre centrul casei, vizitatorul are senzația că este atras spre nordul magnetic, senzație ce se amplifică pe măsură ce timpul trece. Pe o suprafață restrînsă în jurul casei totul este atras către această clădire misterioasă. Animale, plante și oameni, deși fac eforturi să se țină drept, au o ușoară înclinație către nordul magnetic. O vergea metalică ținută între degete se îndreaptă și ea, spre nord. Cînd Soarele apune sau la o sursă slabă de lumină, produsă de luminare sau lanternă, pielea începe să capete o tentă din ce în ce mai închisă, iar palmele, unghiile și dinții devin strălucitori. Fenomenul este cunoscut de multă vreme de unele triburi de Piei Roșii, care își făceau corturile în acest loc. Deși curiosul fenomen a fost studiat de mulți specialiști, nu s-a găsit pînă azi o explicație plauzibilă. Nici curenții telurici magnetici, cîmpurile gravitaționale, fenomene seismice, etc., nu sînt în măsură să dezlege acest mister.

In localitatea mexicană Cuadalupe există un loc, o zonă circulară de aproximativ 20 de metri în diametru, unde obiectele nu mai au greutatea lor inițială, pierzîndu-și chiar echilibrul. Fenomenul numit de specialiști „greutate reductivă“ nu a putut fi explicat. Una din numeroasele secte religioase, din S.U.A., își desfășoară aici, din cînd în cînd adunările. Adepții susțin că în interiorul cercului se pot face meditații, care îndepărtează gîndurile drăcești.

Reginald Onoghue, marele maestru al sectei „Inițiații nordului iradiant“, din orașul Minnewankan, statul american Dakota, vindecă migrenele și durerile de dinți cu ajutorul unei baghete metalice, cu care atinge, locul dureros al celui bolnav Pentru ca „minunea“ să se poată înfăptui, pacientul trebuie să-și așeze capul și să privească spre nord. Desigur că multă lume își aduce aminte de filmul „Floarea Soarelui“ realizat sub regia lui Vittorio de Sica, dar puțini știu că el a fost inspirat parțial dintr-un fapt curios, dar real. In Rusia, pe cîmpul de bătălie de la Borodino, unde Napoleon Bonaparte a lăsat zeci de mii de morți la 7 septembrie 1812, în primăvară au apărut sute de mii de „floarea soarelui“, uimind pe locuitorii din acea vreme. Este probabil ca aceste locuri să fi fost cultivate cu această plantă, care nu a putut fi strînsă la timp, sămînța încolțind la primele raze calde ale astrului zilei, dar coincidența este frapantă.

AUREL DIANU ■

„Striptizoaicele“ din Paris

o educă pe Madonna

Precum buzduganul care-și anunță stăpînul, **Madonna** bomba-sexy, a poposit la Paris, pentru a deschide cale cărții sale, al cărei conținut îl poate îmbujora pe cel mai blazat dintre oameni. Pentru toată lumea este clar faptul că Madonna, prin tot ceea ce a întreprins, reprezintă o culme a sexualității. Cîntăreața, însă a dovedit că este disponibilă pentru perfecționare și, profitînd de sejurul la Paris, s-a prezentat la cunoscutul cabaret **Crazy Horse**, pentru a lua lecții de la dansatoarele localului.

Șocată, în primul moment, de prezența celorlalți spectatori, regina cîntatului în pielea goală uită repede „incidentul“, fiind cucerită de eleganța și clasa spectacolului de la Crazy. A doua zi și-a trimis la cabaret „staff“-ul de profesioniști, pentru a învăța cum se concepe un spectacol extraordinar. **(E.G.)**

ISABELLE DUCHESNAY ATINSĂ DE „BOALA TĂCERII“!

Televiziunea ne-a obișnuit de-a lungul vremii cu niște nume. Printre ele s-ar putea aminti și cel al **fraților Duchesnay**, cuplul prestigios al dansatorilor pe gheață, care s-a străduit la **Albertville** să obțină medalia de aur. N-au luat decît argint. Dezamăgirea cruntă nu i-a împiedicat pe patinatori să se pregătească pentru un turneu internațional, organizat de producători, o dată cu trecerea lor în rîndul profesioniștilor. Totul mergea perfect. **Isabelle** s-a căsătorit cu coregraful său englez, **Cristopher Dean** și părea cea mai fericită dintre femei. În aceste momente, parcă din senin, se declanșează nenorocirea. Prințesa gheții este atinsă de **boala tăcerii.** Unele persoane avansează ideea că ciudata boală s-ar datora refuzului pe care Isabelle l-a primit din partea proaspătului soț, atunci cînd l-a rugat s-o însoțească în turneu. De atunci, nimeni n-a mai auzit-o pe celebra patinatoare pronunțînd un cuvînt! **(E.G.)**

Stéphanie de Monaco iubește pe cine vrea ea

• *și trebuie să vrea și el*

Pîrdalnica iubire îi joacă din nou feste prințesei **Stéphanie de Monaco,** punînd-o într-o situație delicată. Îndrăgostită la nebunie de **Daniel,** fost însoțitor al fratelui ei Albert, Stéphanie înfruntă cu mult curaj tot ce este potrivnic iubirii ei: mînia părintească, opinia publică și existența **Martinei Malbouvier,** tînăra cu care Daniel era cuplat. În momentul în care au realizat că se iubesc, Martine era însărcinată în luna a șasea. Deși este prins de noua iubire, Daniel decide totuși să-și asume toate responsabilitățile unui viitor tată. Stephanie i-a respectat hotărîrea, dar n-a vrut niciodată să i se vorbească despre copilul alteia. Situație corneliană! Daniel este împărțit între dragostea pentru fiul său și pasiunea violentă pentru prințesă. Se pare că rezolvarea a găsit-o Stéphanie. Ea însăși va da naștere în curînd unui bebeluș. Cum orice poveste cu prințese are un final fericit, poate că și de data aceasta vom auzi de o nuntă, un botez și un mire primit la curte. **(E.G.)**

CLINT EASTWOOD ÎNSURAT DE O PUȘTOAICĂ

„Cine s-a fript cu ciorbă suflă și-n iaurt“. Se pare că acest proverb a călăuzit multă vreme viața sentimentală a lui **Clint Eastwood,** care și l-a însușit după cele două divorțuri ce l-au distrus sufletește, aducîndu-i și ruina financiară.

Iată de ce frumoasa **Frances Fische,** prietenă cu Clint, de trei ani de zile, n-a reușit să-l ducă în fața primarului, deși se iubesc. Soarta, însă, luînd înfățișarea unei fetițe încîntătoare, nepoata lui Frances, a vrut ca lucrurile să ia o altă turnură. Într-o zi, puștoaica, pentru care celebrul actor are o adevărată slăbiciune, l-a întrebat: „Spune, Clint, cînd vei fi cu adevărat unchiul meu.?“. Rugămintea a fost atît de emoționantă, încît Clint a uitat proverbul și i-a promis nepoatei că-i va lua mătușa de nevastă. **(E.G.)**

FLASH

Comisarul Cattani are necazuri

Actorul
Michele
Placido
e tată
pe toate
fronturile :
în film,
acasă
și...

20 martie 1989 ; comisarul Corrado Cattani e lovit de moarte de gloanțele mafiei, sub ochii a 17 201 000 de martori. Aceștia au fost telespectatorii italieni care au urmărit ultimul episod din Caracatița 4, în care Michele Placido a spus adio unuia din cele mai iubite personaje din istoria TV. Născută în 1984 sub pana lui Ennio de Concini, povestea bravului polițist a devenit curînd un fenomen : a fost achiziționată de televiziunea din 77 de țări, pentru o cifră de afaceri de peste 30 miliarde lire.

Dar cel care l-a întrupat pe comisarul Cattani n-a avut parte de liniște în viața sa de zi cu zi, după cum se poate vedea din relatarea pasionantă pe care vi-o propunem.

„Da, am trăit o minunată poveste de dragoste cu Michele Placido. Am cu el un băiat : s-a născut la 11 august 1988 într-un spital din Roma. Michele s-a purtat extraordinar. N-a dat înapoi și i-a pus numele său micuțului. Da, fiul meu va purta numele Placido. Îl cheamă Inigo Placido. Dar, după aceea, ceva s-a schimbat. Nu vreau nimic pentru mine dar mi-a promis că va fi la fel de interesat de copil ca și de Michelangelo și Violante, cei doi copii pe care îi are cu soția sa, Simoneta Stefanelli. Totuși, n-a fost așa. Desigur, a fost dispus să mă ajute din punct de vedere material ; însă pentru ce fiul meu trebuie să trăiască în ascuns ? De ce Inigo al meu trebuie să fie considerat ca un copil secret ? De aceea am hotărît să vorbesc, să povestesc totul".

★

Pe fata care spune aceste lucruri o cheamă Virginie Alexandre și are 21 de ani ; e o fată de origine belgiană care trăiește la Roma. Avea numai 18 ani cînd s-a îndrăgostit de Michele Placido. Actorul avea atunci 43 de ani și era în culmea succesului datorită norocosului serial de televiziune *Caracatița*. Din legătura lor s-a născut un fiu ținut în secret.

Această poveste de dragoste s-a desfășurat chiar în perioada în care relația dintre Michele Placido și Simonetta Stefanelli ajungea la căsătorie.

Este de remarcat că nici măcar o clipă actorul nu s-a gîndit să nu recunoască băiatul, admițînd astfel că legătura lui cu Virginie a fost importantă, cu toate că de scurtă durată. Dar chiar și marile povești de dragoste în zilele noastre cer ajutorul științei. Astfel că, înainte de a se recunoaște drept tatăl băiatului, Michele Placido s-a supus unui examen al sîngelui.

După avocatul Nicola Bosco din Roma, actorul a cerut, la 9 decembrie 1988, să efectueze un examen la Centrul național de transfuzie al sîngelui din Roma. După examen a fost redactat un document oficial de către un medic legist. Printre altele, în document stă scris : „Nu este exclusă paternitatea lui Michele Placido în ceea ce-l privește pe Inigo Alexandre"

Au mai fost efectuate alte cinci examene, cu aceeași concluzie : „Admițînd că mai înainte, la fiecare examen, domnul Placido are o probabilitate de 50 la sută să fie sau să nu fie tatăl minorului Inigo Alexandre, examenul fenotipilor mamei, minorului și ai domnului Placido demonstrează că el poate fi considerat tatăl biologic în 99,82 de cazuri din 100. Probabilitatea de paternitate este egală cu 0,9982. 99,82 din bărbații italieni sînt excluși să fie tatăl minorului Inigo Alexandre. 0,18 la sută din bărbații populației italiene nu sînt excluși și printre aceștia se numără și domnul Michele Placido."

În totului tot, după medicii legiști nu sînt îndoieli. Probabilitățile ca tatăl micuțului Inigo să fie Michele Placido sînt practic de sută la sută. La aflarea rezultatelor, Placido a zis : „Da, băiatul acesta e al meu și îl recunosc." După care Placido și Virginie se întîlnesc în biroul unui notar din Roma unde e completat actul de paternitate.

Recunoașterea a avut loc în iulie 1989, două luni după nunta lui Placido și a Simonettei Stefanelli. Despre legătura Placido—Stefanelli cronicile mondene din ziarele din acea perioadă se minunau de acea căsătorie intempestivă după 15 ani de trai în comun. Cine urmărește aventurile personajelor acestui spectacol își aduce aminte că înainte cu un an de mariaj Stefanelli i-a lăsat pe Violante și pe Placido și s-a dus să trăiască în America. Datele coincid : actrița l-a părăsit pe Michele chiar în perioada în care s-a născut Inigo. Despărțirea a durat un an, apoi s-a ajuns la căsătorie în urma unei împăcări rapide și neașteptate. Probabil că Stefanelli și-a iertat prietenul de-o viață, a acceptat să-i dea numele lui Inigo, și amîndoi au hotărît să pornească de la zero, dar de data aceasta ca soț și soție.

★

Iar acum s-o lăsăm pe Virginie să vorbească.

„Sînt o fată simplă și am hotărît să dezvălui adevărata identitate a fiului meu nu pentru a provoca scandal sau a-mi face publicitate, ci pentru că sînt încă tînără și nu vreau să trăiesc în ascuns. Cînd Michele și cu mine ne iubeam, era foarte drăguț cu mine. Aflînd că din dragostea noastră se va naște un copil a fost de-a dreptul fericit. Mi-a zis că fiul nostru nu va ști ce înseamnă lipsurile. Pe urmă lucrurile n-au mers chiar așa. Dar poate că e mai bine să povestesc totul de la început, de cînd eram mică. Fiindcă l-am cunoscut pe Michele cu mulți ani mai înainte. Sînt născută la Reme, în Belgia, în 1968. Mama mea, pe care o cheamă Marie Christine și e scenaristă, s-a despărțit de tatăl meu și a venit la Roma ca să lucreze la Cinecittà. La Roma mama l-a cunoscut pe Inigo Lezzi, fratele Ilariei, prima soție a lui Michele, s-a îndrăgostit de el și am început să locuim împreună, mama, eu și cei trei frați ai mei la Formello, într-o casă frumoasă.

L-am văzut pentru prima oară pe Michele în 1976, vara. Aveam atunci 8 ani, eram o fetiță și am simțit imediat pentru el o mare simpatie, așa cum se întîmplă de obicei copiilor cînd întîlnesc oameni mari. Michele, care era deja logodit cu Simonetta Stefanelli și care era deja tatăl Violantei, venea adeseori în casa noastră.

Chiar și după ce a divorțat de Ilaria Lezzi s-a simțit de fapt foarte legat de familia cumnatului. Însuși Michele mi-a explicat de ce, atunci cînd am fost ceva mai mare. «Datorită Raisei Lezzi, bunica tatălui tău, am devenit un actor cu faimă. Cînd am venit la Roma, cu mulți ani în urmă, o făceam pe polițistul și eram numai o tînără speranță. Am cunoscut-o pe Ilaria, m-am îndrăgostit de ea și am început s-o vizitez. Raissa, bunica ta, care era o doamnă importantă deoarece era prima traducătoare a lui Tolstoi în italiană, mi-a spus că sînt făcut pentru teatru și ea a fost cea care m-a convins să ies din poliție și să mă înscriu la Academia de arte dramatice. Iar apoi tatăl tău m-a ajutat să fac primii pași în lumea cinematografului. Da, într-adevăr sînt dator mult familiei Lezzi».

Michele a devenit în curînd ca un frate mai mare pentru mine. Îmi plăcea mult să stau cu el și cu Simonetta. Amîndoi mă tratau ca și cum aș fi fost fiica lor și îmi aduc aminte că deseori petreceam sfîrșiturile de săptămînă cu ei. De cîteva ori am mers împreună în vacanță la mare. În totului tot, Michele era unul din familie iar cînd mama și cu tata s-au căsătorit, el le-a fost martor.

Pe măsură ce creșteam mă simțeam tot mai legată de Michele, și pentru că se afirma tot mai mult în lumea spectacolului nutream pentru el o mare admirație. Dar între mine și Michele era numai o adîncă prietenie. Da, Michele a fost întotdeauna o prezență constantă în viața mea, dar nu mi-am imaginat niciodată că între noi se va înfiripa o poveste de dragoste.

În primăvara lui 1987 s-a petrecut ceva care mi-a schimbat viața pentru totdeauna".

(Va urma)

...prin vecini (are un băiețel în afara căsătoriei)

Versiune de GEORGE ARION ■

PUBLICAȚIILE
Flacăra

Director general:
GEORGE ARION

S.C. S.A.
Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 17.60.10, 17.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 12.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; **Mapamond:** Ion D. Goia; **Realitatea imediată:** Dorin Gherghinescu, Maria Timuc, Ion Rusu; **Cultură:** Liana Tatos; **Eveniment:** Victor Niță, Cătălin Apostol; **Drepturile omului:** Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; **Foto:** Cristian Gache, Elena Ghera, Florin Ioniță; **Secretariat de redacție:** Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; **Corectură:** Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.
Telefoane: 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, știință; 2528 — fotoreportaj, 1453 — corectură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra
BIS

FLACĂRA
Basarabiei

ALMANAH
„FLACĂRA"

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (17.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Săndoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Gabriel Milan Sava (17.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 17.48.91, fax 12.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 - București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor - Imprimeria CORESI — București

16 pagini — 35 lei

ULTIMA ORĂ

Ne va da domnul Văcăroiu orez cu lapte fără lapte?

Biblioteca municipală
ODORHEIU-SECUIESC

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Fondată în 1911 de C.Banu • Nr. 46 • 18-24 XI 1992 •

Director: GEORGE ARION Redactor şef: LIVIU TIMBUS

Cu aparatul fotografic mascat, în lumea interlopă a căminelor studenţeşti

• hoţie, trafic, prostituţie

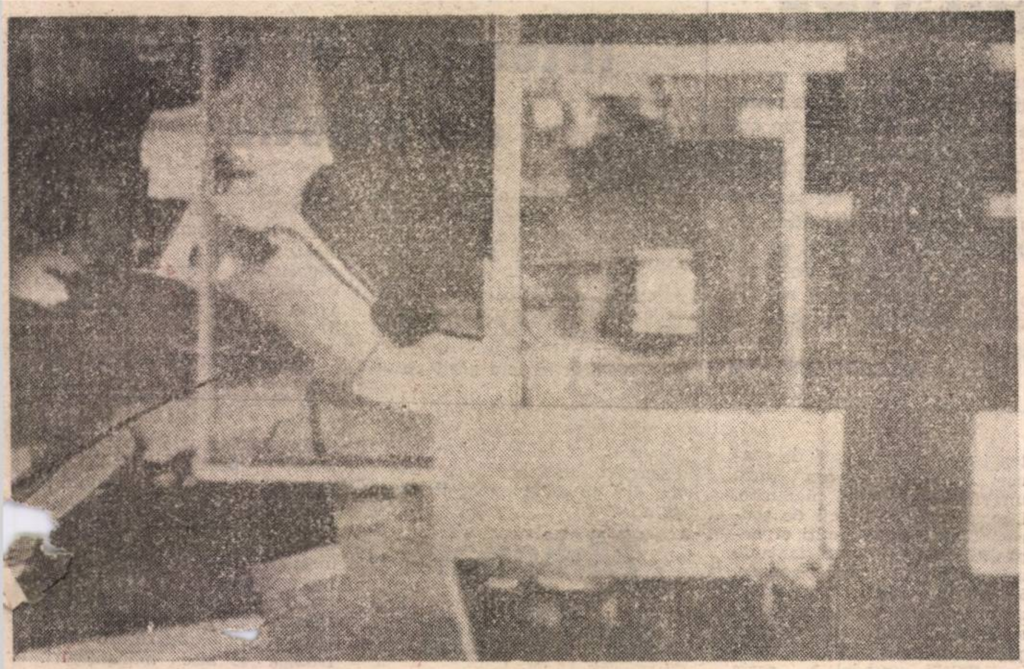

În spatele acestui aparent inofensiv chioşc, se descarcă „marfa". Unii tratează „afacerile", alţii ţin de şase. Cu toată vigilenţa lor, n-au observat prezenţa fotoreporterului. Amănunte în paginile 8–9.

Colet macabru predat Poliţiei:

Intestine umane într-o pungă de plastic

pag. 2

Povestea dramatică a comisarului Cattani (Michele Placido) continuă şi în acest număr

pag. 16

Scandalul de la Curtea Angliei

ACUZAŢIE GRAVĂ:

DUPĂ CĂSĂTORIE, LADY DI A AVUT TREI AMANŢI

DIANA
Un nuovo libro-bomba sconvolge l'Inghilterra!

pag. 13

Germania — cele mai multe cereri de azil din România

• în luna octombrie, cifră record: 15.007

pag. 3

Ce se mai fură în Bucureşti

pag. 4

NABABI BURLACI

pag. 12

SPORT • DIVERTISMENT • REBUS • UMOR

O ofertă senzaţională! Să lucraţi la Publicaţiile Flacăra

Dacă aveţi talent gazetăresc
Dacă nu vă sperie munca
Dacă urîţi minciuna
Dacă ştiţi să vă descurcaţi în situaţii dificile
Dacă nu vă inhibă un cîştig mare
Dacă nu sînteţi prea tînăr şi fără experienţă
Dar nici prea bătrîn ca să fiţi blazat
Noi vă aşteptăm la redacţie

Avem libere doar 3 posturi de redactor pe probleme politice şi sociale.

Însă avem, pentru amatori, 4 posturi libere la Departamentul Publicitate.

După cum aţi observat, Flacăra încearcă să rămînă cel mai ieftin săptămînal:

Tiparul şi hîrtia s-au scumpit (şi vor continua să se scumpească). O protecţie faţă de această scumpire este abonamentul la revistele Flacăra şi Rebus. Pe toată durata abonamentului preţurile vor rămîne nemodificate!

Flacăra – 35 lei.

Rebus – 50 lei.

O investiţie sigură – abonamentul pe un an.

GEPA

Calea
Dorobanţilor
nr. 111
Bucureşti

un pic mai bine pentru dumneavoastră

Electro Center SRL

FLASH

Cronica de trei minute

● „Metoda Stolojan“ în chestiunea sindicatelor dă din nou roade — cererile șoferilor sînt amînate cu subtilă diplomație. Pînă trece pojarul ● Nimeni nu a parlamentat mai cu efect în fața unor lideri sindicali belicoși așa cum a făcut-o dl. Theodor Stolojan. Azi, șefii marilor centrale sindicale, de atîtea ori trași pe sfoară, îl numesc Sinistrul. ● Alianța Civică dă vot de încredere guvernului FDSN. Motivul e simplu — partidul domnului Ion Iliescu a cîștigat alegerile și trebuie să-și asume guvernarea. Abia după aceea putem să cerem socoteală, opinează membrii din conducerea A.C. ● Gîlceavă în Asociația Pro-Basarabia și Bucovina: sîmbătă, filiala „Pan Halippa“ din București a acestei asociații conduse de dl. N. Lupan și-a criticat cu strășnicie liderii pe motiv că vor să facă un partid al reîntregirii. Devenind partid, ideea unionistă va pierde numeroși adepți, susțin bucureștenii ● Dl. Leonti Sănduleac declară în presa de limbă ucraineană de la Cernăuți că șoselele din România sînt periculoase deoarece sînt pline de căruțe. Dl. Sănduleac este ambasadorul noului nostru vecin Ucraina, acreditat recent la București ● S-a găsit o explicate ieșirilor domnului Oliviu Gherman din prezidiul Senatului tocmai în momentele cele mai fierbinți. Dl. Gherman iese ca să-i telefoneze șefului său (nărav vechi), dl. Ion Iliescu, pentru a primi indicații. Așa se asigură fără greș separația puterilor în statul român post-decembrist. ● Regimul de după decembrie 1989 se poate lăuda cu o realizare: darea în folosință a crematoriului uman din București ● O declarație incredibilă face agenției A.M. PRESS o persoană cu acces în sferele oculte ale puterii de la București: „România, în următorii patru ani, va fi ca un tren pe o linie de garare care așteaptă ca Rusia, cu credite din Apus, să demareze, luînd la remorcă și trenul Bucureștilor (...). Misiunea puterii de la Cotroceni este să mențină România cît mai departe de Occident în tot acest interval de timp. Toți rusofilii comuniști, din România sînt acum la putere...“. ● Surse guvernamentale dau indicii despre o nouă criză a zahărului.. ● A fost înființat Cenaclul București — Chișinău ● O sursă din județul Constanța afirmă, în urma unei documentări în port, că la începutul săptămînii trecute au fost exportate în secret 22 mii tone benzină ● Bilanțul săpăturilor de la Căciulați — Snagov se ridică la circa 300 de schelete descoperite ● Surse bine informate anunță că aratul unui hectar de teren va costa la primăvară circa 40 mii lei. De unde să-i scoată țăranul? ● O știre terifiantă: cu gunoaiele municipiului Craiova se hrănesc mii de porci, printre care și cei 500 de godaci ai unui funcționar al Mitropoliei. ● Gropile de pe șosele din țara noastră duc la pagube care anual înseamnă 1,6 miliarde dolari. Aproape cît o autostradă București — Constanța ●

EUGEN MIHAESCU ■

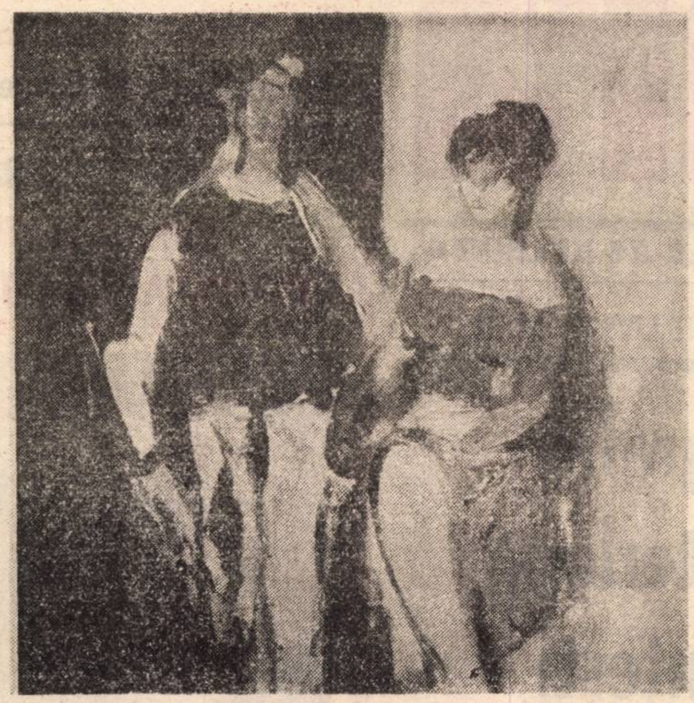

Un artist:

VASILE GRIGORE

Tablourile lui Vasile Grigore aparțin unei lumi care venerează sărbătoarea. Dar în fiecare dintre pînzele sale se simte efortul de a o cunoaște. Ea nu este oferită pe tavă, ca un cadou prețios, ci este cucerită cu o trudă și cu o migală ce nu pot scăpa unui observator atent. „Omul are dreptul la bucurie", pare să spună marele artist, „însă el trebuie să știe s-o descopere, să și-o apropie". Vizitați-i expoziția deschisă de curînd la Sala Maură a Cercului Militar din București și vă veți convinge singuri de adevărul acestor afirmații. Veți pătrunde într-un univers inconfundabil, ale cărui repere nu le veți uita niciodată, de o căldură umană copleșitoare, semn al unei infinite dragoste de viață.

GEORGE ARION ■

LA O ÎNCRUCIȘARE... DISTRACTIVĂ

Joi, 12 noiembrie, orele 13, – așa a început odinioară un comunicat de presă – la redacția „Publicațiilor Flacăra" a apărut un cetățean maghiar, care n-a cerut Ardealul, ci doar să se întîlnească – prietenește – cu membri ai societății noastre. Domnul **Bajai Ernö,** fost membru al redacției **„Füles"** (în traducere românească **„Urechilă")** din Budapesta și unul dintre cei mai mari specialiști în probleme distractive din Ungaria, a ținut să avem un schimb de experiență, cu folos de ambele părți. Concluzia întîlnirii ?: Oricîte schimbări s-ar petrece în lumea post-comunistă, mișcarea rebusistă nu moare !

Crimă?

Intestine în pungă de plastic

O doamnă — al cărei nume și a cărei adresă le cunoaștem, dar pe care, cel puțin deocamdată, nu le încredințăm tiparului — a prezentat la Secția 22 Poliție o pungă de plastic, în care se aflau fragmente de intestine subțiri „ce par a fi organe umane“. A declarat că le-a găsit pe un teren viran de pe aleea Pravăț, Sectorul 6.

Conținutul pungii a fost ridicat de I.M.L., în vederea expertizării. Procuratura și Poliția încearcă să dezlege enigma. Vom reveni cu amănunte.

DORIN GHERGHINESCU ■

Șoarecii au încurcat-o rău de tot

● Barabasi Laszlo este un om pașnic din Odorheiu Secuiesc. Are 49 de ani și are familie. Cum s-ar zice, omul potrivit la locul potrivit. Liniștea i-a fost perturbată de șoareci, împotriva cărora duce un război pe toate planurile. Dar, pentru că dracii de șoareci erau așa de mulți și negăsind un mijloc eficient de a-i distruge cît mai repede, i-a venit o idee: să organizeze un poligon de tir. În acest scop, și-a făcut rost de un pistol cu aer comprimat, marca „TEX“, model 3, seria 55496, calibrul 4,5 mm, pistol ajuns, pe cine știe ce căi, din Ceho-Slovacia. Nu se cunoaște precis cîți șoareci și-au dat obștescul sfîrșit. Poliția i-a încurcat socotelile și i-a confiscat frumusețea de pistol. Ei, da, dar pe șoareci cine îi mai prinde?

Milionar la 17 ani

● Ioan Samuel Ciocian, din Zalău, are 17 ani. O vîrstă la care gîndurile zboară în varii direcții; benefice sau nu pentru personalitatea unui tînăr. Fără școală, fără ocupație, ce putea să facă, și cum să-și omoare timpul ? În nețărmurita lui dragoste pentru bani, și cum nu avea arginți, s-a exersat în meseria de... spărgător! A început pe raza județului Sălaj, apoi prin țară, unde a spart biserici și magazine, luînd în special aparatură electronică și alte mărunțișuri. Valoarea lor trecînd peste un milion de lei.

EVENIMENTE MARI ...

Dumitru Tapie și Bernard Sechelariu

Despre omul de afaceri băcăuan, Dumitru Sechelariu, proprietar a 12 stații de benzină și al cîtorva magazine și restaurante, se spune că e un Tapie al fotbalului nostru. Motivele sînt aceleași pentru care francezii afirmă — sîntem convinși — că Tapie e un Sechelariu al fotbalului francez. Spre deosebire de francez, însă, domnul Dumitru Miliardaru e foarte explicit cînd vine vorba de povestea succesului său. Dealtfel, nici nu-i ceva ce trebuie ținut secret : „Să deschidă toți cei 23 de milioane de români cîte 12 stații de benzină și mai multe restaurante fiecare și se vor îmbogăți imediat“. Dacă fotbaliștii „Selenei“ ar fi învins „Steaua“, prima de joc ar fi fost de 120 000 lei pe jucător (adică 250 dolari, respectiv 31 540 yeni). Cum „Selena“ a pierdut cu 2—0, prima a fost de numai 30 000 lei. La o înfrîngere cu 5—0, prima n-ar fi depășit salariul pe o săptămînă al primului ministru. Decît să cheltuiască atîta pe niște înfrîngeri, n-ar fi fost mai ieftin să se fi alcătuit un lot de prim-miniștri ?

A dat suspendarea-n reviste

Fiindcă e vorba de cultură, fenomenul se cheamă nu moarte ci suspendare. Au decedat prin suspendare publicații care au străbătut un secol, două războaie mondiale, un război balcanic, paisprezece congrese ale PCR, două cutremure mari și o dictatură : Contemporanul, Albina, Arhitectura, Tribuna. În Ministerul Culturii, mai mulți înalți funcționari continuă să primească salariu deoarece treaba lor e să administreze revistele care nu mai există. „Contemporanul“ va fi sponsorizată, se pare laolaltă cu echipa „Selena“ și va publica romane, poezii, eseuri și articole de cultură legate de lumea fotbalului, de sublimul lui. Tranziția are astfel coordonate precise : de la Eminescu, Beethoven și Brâncuși, la Șumudică, și Cioloboc.

S-a spînzurat în cabina tractorului

Gheorghe Bușcă, 37 de ani, tractorist la S.M.A. Măgurele, domiciliat în strada Anghel Dogaru, nr. 31, sectorul 5, s-a spînzurat **în cabina tractorului** (! ? !). Tractorul era pe tarlaua „Tufani“, din cuprinsul comunei Jilava. **(D. G.).**

Stop-cadru

Doi ani fructuoși ai Alianței Civice

„Nu putem reuși decît împotrivă"

La doi ani de la înființare, **Alianța Civică** a organizat o conferință de presă, cu care ocazie a fost pusă la dispoziția invitaților **Declarația de reconciliere națională** și o **Declarație de principii** referind la posibilitatea ieșirii din criză printr-un efort concertat și orientat.

Cum în întîmpinarea întrebărilor ziariștilor s-a vorbit despre „restabilirea criteriilor morale ale societății civile", am avansat primii, din partea revistei **Flacăra,** următoarele două teme de discuție :

1. E moral sau imoral faptul că, deși a polarizat preocupările politice a două treimi din electorat, candidatul Convenției Democratice, Emil Constantinescu, a preferat să se retragă la catedră, abandonind prim-planul luptei pentru afirmarea programului opoziției ?

2. Cum va considera Alianța Civică întîlnirile cu șeful Comisiei pentru cultură și mass-media a Senatului, Adrian Păunescu ?

Că întrebările noastre au fost oportune o dovedește faptul că, practic, întreaga întîlnire s-a centrat pe lămurirea chestiunilor și că intervențiile colegilor din sală au fost pline de temperament. Iată ce a răspuns Ana Blandiana :

1. După alegeri, Convenția Democratică nu a mai avut decît o singură ședință, deoarece parlamentarii au fost foarte preocupați de problemele directe ale organizării Senatului și Camerei deputaților, pentru formarea noului guvern. Foarte curînd va avea loc o nouă ședință a conducerii, imediat ce domnul Emil Constantinescu va reveni din Germania, unde participă la un colocviu. Acum se va proceda la reorganizarea CD. Nu e adevărat ce s-a spus, că domnul Corneliu Coposu nu vrea să cedeze președinția. Dimpotrivă, domnul Coposu este cel care a propus ca Emil Constantinescu să candideze la președinția CD, să fie președintele Convenției Democratice. Astfel, cîștigul moral din alegeri va fi instituționalizat. Faptul că Emil Constantinescu nu a candidat pentru Senat arată că rolul Convenției nu e numai acela de a furniza parlamentari de opoziție. Ea trebuie să devină centrul în jurul căruia se organizează forțele civice și politice din opoziție.

2. Nici unul dintre noi nu sîntem parlamentari, deci Alianța Civică nu are întîlniri directe cu Comisia respectivă. Nu putem decît să împărtășim uimirea, mai bine zis consternarea, la aflarea veștii că o comisie atît de importantă a Senatului, importantă și pentru definirea orientării generale a României, a fost oferită forțelor de extremă stîngă, care nici nu fac un secret că sînt de stînga și că doresc să restaureze practici și idei dinainte de revoluție.

★

Concluzia generală a întîlnirii, nuanțată și în dialogurile finale „la un pahar de șampanie aniversar", a fost că deviza Alianței Civice „Nu putem reuși decît împreună" comportă o ameliorare, în sensul că ar putea să devină : „Nu putem reuși decît împotrivă". Alianța Civică va fi împotriva tuturor forțelor care tind să atenteze la starea democratică, o opoziție de principiu și un arbitru civic.

TUDOR OCTAVIAN ■

POLITICA

Germania:

Cele mai multe cereri de azil din România

• În luna octombrie a fost înregistrată o cifră record

Serviciul federal pentru recunoașterea refugiaților străini a înregistrat în luna octombrie 1992 un număr de 48 935 cereri de azil, cu 3206 mai multe ca în luna precedentă. Principalele țări de unde vin aceștia sînt :

România	15 007	persoane	în luna precedentă	17 240
fosta Iugoslavie	9 402	persoane	„	7 617
Bulgaria	5 184	persoane	„	4 669
Turcia	2 807	persoane	„	2 053
Algeria	1 352	persoane	„	935
fosta URSS	1 054	persoane	„	1 054
Vietnam	1 188	persoane	„	1 007
Zair	1 004	persoane	„	774
India	902	persoane	„	701
Ghana	830	persoane	„	711

Numărul cererilor de azil înregistrat în octombrie este cel mai mare de pînă acum (numărul record a fost înregistrat în iulie 1992 : 46496). Pe primul loc se situează din nou solicitanții de azil din România.

În primele zece luni ale acestui an au cerut azil 368 536 de străini. În comparație cu cifrele anului precedent (ianuarie-octombrie 1991: 203 321), aceasta înseamnă o creștere de peste 81%.

În luna octombrie, Serviciul federal a verificat cererile a 16 362 de persoane. A fost acceptat un număr de 708 persoane (4,3%), respinse 11 597 persoane (70,9%) și rezolvate în alt mod cererile a 4 057 persoane (24,8%).

Între ianuarie-octombrie, Biroul federal a verificat cererile a 171 715 persoane. S-a acordat dreptul de azil unui număr de 7 766 persoane.

Acesta reprezintă un procentaj de 4,5%. Au fost respinse 130 357 persoane (75,9%). Cererile unui număr de 33 592 de persoane au fost rezolvate în alt mod.

Referitor la cifrele de mai sus, ministrul federal de interne, Rudolf Seiters, a declarat „o schimbare a Constituției nu rezolvă toate problemele. Dar noua cifră record a solicitanților de azil dovedește din nou că, dacă nu vom schimba Constituția, vom fi depășiți de probleme".

Să dai drumul la cîine după ce lupul a ajuns în pădure

Eu n-am dat niciodată în Televiziune, așa cu păcate cum [illegible]te ea, din solidaritate de breaslă, fiindcă și acolo sunt ziariști de-ai noștri, oameni care-și cîștigă cu multă trudă piinea, și mai sunt și crainice și prezentatoare frumoase și alte lucruri bune. Continuînd pe această linie, n-aș vrea să fiu prea aspru nici cu simpaticul nostru coleg Mihai Tatulici. Dar cîteva cuvinte despre emisiunea „Veniți cu noi pe programul doi" de luni, 9 noiembrie, trebuie să spun.

E vorba, după cum se știe, de acea înregistrare făcută la sfîrșitul lui august cu privire la incidentul de la Constanța („De ce huidui, măi animalule ?") și ținută la secret, pentru a nu influența alegerile. Emisiunea — s-a convins, cred, toată lumea — a dovedit că n-avea în ea nici un fel de dinamită, că era oarecare.

Și totuși, programarea acum a emisiunii interzise în august nu înseamnă triumful inutilității.

Mai întîi, ea este menită să arate lumii că nu există probe care să susțină aserțiunea cum că dl Iliescu l-a strîns de gît pe ziaristul constănțean. S-a vorbit de o casetă realizată de poliție. De va fi existat o astfel de casetă și de va fi fost ea incriminatoare pentru dl Iliescu, putem fi siguri că poliția prin reprezentanții ei cei mai autentici și mai autorizați, a fost gata mai degrabă să înghită caseta, cu carcasă cu tot, riscînd cea mai gravă ocluzie intestinală, decît s-o dea spre difuzare la T VR.

În al doilea rînd, darea pe post a emisiunii ținute mai bine de două luni la congelator are rolul de a-i oferi dlui Tatulici prilejul unei fine și nu prea umilitoare autocritici. Lingușirea dlui Iliescu de către Mihai Tatulici explică de ce talentatul realizator nu numai că n-a fost ca urmare a bățoșeniei sale de cînd cu înregistrarea emisiunii, mazilit, dar a apărut și mai frecvent pe micul ecran. În ceea ce privește scrisoarea tatuliciană către președintele Iliescu, după ce acesta fusese (re)ales, ea seamănă foarte tare cu cea trimisă de Adrian Păunescu celui mai bun fiu al poporului, scrisoare în care bardul (ce tocmai fusese înlăturat de la „Flacăra") zicea că orice s-ar întîmpla, el îl va iubi pe Ceaușescu fără contenire.

Și încă un lucru deosebit de important. Că T.V.R. va fi mereu la cheremul dlui Iliescu, oricîte eforturi în sens contrar ar face ziariștii onești de acolo, e în afara oricărei discuții. Nu dă el, președintele de acum al României, cea mai grozavă jucărie din cîte a moștenit de la odios. Deosebirea e de manieră : geniul de la Scornicești își subordonase Televiziunea pe față, brutal, fără false pudori și fără menajamente, în timp ce dl Iliescu se străduiește să facă același lucru (să-și subordoneze T.V.R.) în chip mai subtil, mai mascat, mai indirect, mai pe ușa din dos.

ION D. GOIA ■

EVENIMENTE MICI

Cîntarea țiganiei

Bucureștiul e plin de afișele companiei „Paris" care organizează, conform unui tipic vechi, mari spectacole pentru popor. Hîrtia e aceeași, tiparul e neschimbat, chiar și literele au aceeași mărime. Spectacolele, desfășurate în cele mai mari săli ale Capitalei, sînt și ele de tranziție. Vedetele se cheamă Ionică Minune, Cornelia Katanga, Panseluța, Costel Necunoscutu, Mihai Nămol. Sînt în pregătire pentru scena Operei recitaluri ale unor titani ai melosului de mase reîntorși cu mari sacrificii din Germania. Între primii — din cei 43 000 de artiști recuperați — îi cităm pe Fane Găoază, Gina Tanganica și Gugu Mardeală.

George Frâncu a importat 5 tone de parfum

Domnia sa — patron al firmei „Le Franc" — declară [illegible] Ambasada Franței vine [illegible] valiza să cumpere de la noi". Cum umblă o ambasadă cu valiza prin oraș, iată un lucru pentru cei cu imaginație supraproductivă. Dar că personalul ambasadei se stropește cu canistra de parfum, asta nu o credem. N-ar fi exclus ca domnul Le Frâncu să se fi antamat în negoțul de miroase în Rusia, unde, se știe, doamnele folosesc odicolonul cu kilu', cînd nu-l beau direct din flacon.

Clinton și Victor Surdu

Întrebat ce părere are despre victoria democratului Clinton, Victor Surdu, unul dintre oamenii cărora le datorăm cîștigarea definitivă a pariului cu agricultura, a declarat că „acum, cînd în America a învins democrația sperăm ca democrația de la noi să fie mai bine apreciată". După democratul Surdu, alegerile din 3 noiembrie în SUA au fost revoluție iar Clinton — un emanat în locul dictatorului Bush.

A fost furat un șomer

El se numește Alexandru Samoilă, are 46 de ani și pentru că nu reușește să găsească un loc de muncă, din ajutorul de șomaj pune cîte ceva deoparte presimțind timpuri mai grele. Domnul Samoilă e un om lipsit de noroc. Cine fură un șomer e de două ori vinovat. Iată ce a găsit hoțul în casa amărîtului : 130 000 lei, 2 400 dolari, 150 mărci, bijuterii de aur.

Dl Bîrlădeanu se pregătește pentru o seamă de plăceri

Într-un spital, Sașa Bîrlădeanu declară unei curioase de la cotidianul de scandal bine temperat „Adevărul" că n-a văzut marile succese „Basic instinct" și „Amantul", dar că, odată întors acasă, își va permite o seamă de plăceri îndelung amînate din cauza muncilor parlamentare. Dacă abia ieșit din convalescență domnia sa va încerca nițel instinctul de bază există pericolul unei contradicții și mai neantagoniste. Interzise celor sub 16 ani, filmele în chestie nu-s recomandate octogenarilor. Aici, imunitatea parlamentară nu ajută.

Preoții care vor sluji în armată primesc grade militare

...Dar cum unii dintre popi le au dinainte și nu spun, înseamnă că or să existe sergenți la o slujbă și căpitani la alta. Mulți ofițeri MAPn sînt încă plini pe mîini de sîngele Timișoarei. Se simte nevoia unei iertări de păcate și pe linie duhovnicească, după uitarea pe linie guvernamentală. „Fiule, ai tras ?", „Da, părinte, să trăiți !", „Pe loc repaos și Dumnezeu să ne ierte !".

Noi dezvăluiri despre viața sexuală a ieșencelor

Acum, cînd datorită „Evenimentului zilei" au aflat cum se cheamă treaba pe care o făceau în absența bărbaților, aflăm că 18,5% au doi sau mai mulți parteneri de viață sexuală. Pasionant ar fi să știm și cu cine vi-sau să se culce doamnele din Moldova centrală și de sus pe vremea guvernării Roman. Ce nu spune ancheta e dacă partenerii aceștia vin pe rînd sau deodată.

TUDOR OCTAVIAN ■

Primim de la Biroul de Presă al Inspectoratului General al Poliției

Către,
Redacția Publicației „Flacăra"
— domnului redactor șef —

În săptăminalul dumneavoastră din 21—28 octombrie 1992, s-a publicat articolul „Corupția la Galați" în care se arată că un echipaj de la Serviciul circulație din județul Galați, cu ocazia verificării documentelor unui șofer, a vindut 4 exemplare din revista „Poliția în acțiune", publicație editată de Inspectoratul de Poliție al județului Galați.

Din verificările efectuate s-a stabilit că faptul este real, conducerea inspectoratului hotărind difuzarea ziarului și prin intermediul serviciilor, birourilor și posturilor de poliție comunale. Serviciul circulație, în cadrul activităților desfășurate cu publicul la ghișeu, cu ocazia examinărilor, inminării permiselor de conducere, a avut de distribuit 500 exemplare, din care patrulelor auto le-au fost repartizate 50 de bucăți.

S-a recurs la această măsură întrucit din sondajele efectuate a rezultat că publicația este căutată de cititorii gălățeni, care apreciază conținutul ei, bogat în informații.

Aspectul sesizat în articol, cind agentul de circulație profitind de unele abateri săvirșite de participanții la trafic ii condiționează să cumpere gazeta este real și pentru a preveni repetarea unor asemenea situații s-a renunțat la distribuirea publicației prin intermediul patrulelor auto.

BIROUL DE PRESĂ AL
INSPECTORATULUI GENERAL AL POLIȚIEI
Nr. 40973 din 02.XI.1992

Către,
Redacția publicației „Flacăra"
— domnului redactor șef —

În revista dvs. nr. 43 din 21—27 oct. 1992, a fost publicată o scrisoare adresată procuraturii și poliției de un grup de locuitori din comuna Frătăuții-Vechi, județul Suceava, care semnalează mușamalizarea unei crime.

Astfel, după cum se arată în scrisoare, la data de 7 martie 1992, ISOPESCU RĂDUȚA de 49 ani, din Frătăuții-Vechi, județul Suceava, a fost ucisă în bătaie de soțul ei, ISOPESCU GHEORGHE, iar ancheta poliției și procuraturii a fost stopată de prezumtivul criminal, prin obținerea de la un doctor din Rădăuți, „cumpărat cu bani mulți și benzină", a unui certificat de deces, din care rezultă că moartea a avut cauze patologice.

Ca urmare a mai multor scrisori adresate unor instituții locale și centrale, precum și presei, acest caz a fost reinvestigat de poliția și procuratura județeană Suceava, care, în final, au concluzionat: „prima soluție dată în cauză este temeinic justificată, neexistînd suspiciuni de omor".

În fapt, s-a stabilit că la data de 7 martie a.c., ISOPESCU RĂDUȚA, de 49 ani, din localitatea sus-amintită, a participat la cununia civilă a unui nepot, ocazie cu care a consumat exagerat băuturi alcoolice, avînd numeroase, antecedente de acest fel.

În seara critică, ISOPESCU RĂDUȚA, fiind în stare avansată de ebrietate, a fost culcată de către fiu într-o cameră a imobilului în care a avut loc cununia, unde a fost găsită decedată, după cîteva ore, de către sora ei. În toată această perioadă de timp, soțul victimei a lipsit din localitate.

Examinarea cadavrului a fost făcută de medicul legist, care a considerat inoportună autopsia, deoarece nu a constatat nici o urmă de violență, concluzionînd că moartea s-a datorat unui stop cardiac, consecutiv unei intoxicații etilice.

Prin rezoluția nr. 1300/1992 procuratura județeană Suceava-a respins sesizările făcute privind comiterea infracțiunii de omor asupra numitei ISOPESCU RĂDUȚA, întrucît cercetările efectuate și probele administrate au dovedit nevinovăția soțului acesteia sau a altei persoane, decesul survenind din cauze patologice.

NOTA REDACȚIEI: Problema ridicată în scrisoarea pe care am publicat-o în nr. 43 era concretă: suspiciunea că moartea Răduței Isopescu s-a datorat bătăii administrate de soț **in ziua decesului,** iar martorele **principale,** care au spălat cadavrul, nu au fost audiate.

Răspunsul Biroului de Presă al I.G.P. **nu** se referă la aceste lucruri **concrete.**

În Canada, pînă și inflația dă roade

Vă oferim, dintr-o revistă a românilor din Canada, corecția la cîștig și alocațiile minime pe care statul le face, ca urmare a scăderii puterii de cumpărare a dolarului canadian. Peste Ocean, însă, inflația lentă, de 2—3 la sută anual, e socotită un fenomen pozitiv, noile tarife semnificînd nu o confirmare a crizei, ci, dimpotrivă, confirmarea ieșirii din criză, faptul că ceva se mișcă. Dacă vreți să transformați în lei „cîștigul de supraviețuire decentă" a celui mai prost plătit muncitor canadian, chiar dacă luați în seamă amănuntul că dolarul lor e mai mic cu aproximativ 20 la sută decît cel american, tot e oportun să înghițiți înainte un rudotel. Cîștigul într-o zi al unui student sub 18 ani e puțin mai mare decît al unui cercetător științific român de 60 de ani într-o lună. Așa e viața! Ori, mai bine zis, așa e moartea!

Noi Reglementări Privind Retribuția Minimă

Următoarele tarife generale de remunerare minimă (exceptând muncitorii folosiți la recoltare) intră în vigoare la începutul săptămânii de lucru, în care se află ziua de 1 Noembrie, 1992.

DISPOZITII cu Caracter General inclusiv pentru personalul de serviciu casnic),	Tarif Nou	Tarif Vechi
servicii necalificate în general (pe oră)	$6,35	(6,00)
Studenți sub 18 ani (pe oră)	5,90	(5,55)
Personal servind băuturi alcoolice (per oră)	5,50	(5,50)
Ghizi de vânătoare/pescuit (per zi de peste 5 ore)	63,50	(60,00)
Ghizi de vânătoare/pescuit (sub 5 ore)	31,75	(30,00)

Următoarele tarife noi de remunerare minimă pentru culegătorii de fructe, zarzavaturi și tutun vor intră în vigoare la data de 1 Ianuarie, 1993;

Adulți	$6,35	(6,00)
Studenți sub 18 ani	5,90	(5,55)

Alocațiile minime pentru cameră și mâncare admise în calculul remunerării (aplicabile muncitorilor necalificați cu începutul săptămânii de lucru, în care se află ziua de 1 Noembrie, 1992, și respectiv, dela 1 Ianuarie, 1993):

Cameră - separată (săptămânal)	$29,40	(27,80)
- comună (săptămânal)	14,70	(13,90)
Mâncare - (fiecare în parte)	2,35	(2,20)
- (săptămânal)	49,35	(46,20)
Cameră și mâncare (săptămânal)		
• cu cameră separată	78,75	74,00
• cu cameră în comun	64,05	(60,10)
Dormitoare (săptămânal) numai pentru muncitorii angajați la recoltare		
• cu apă și curent electric	92,10	(87,00)
• fără apă și curent electric	67.95	(64,20)

Pentru informații suplimentare contactați Ministerul Muncii din zona unde locuiți.

Ontario

Amor original

Inginerul Subțirelu iubea vacile

• Îi plăcea și orzul

• La **Ferma de bovine Șerbești,** aparținînd societății **„AICBAC" SA Bacău,** își desfășura o „laborioasă" activitate **ing. Marin Subțirelu.** De, ca șefii care se respectă. În afară de semnătura pe statul de plată, mai dădea și dispoziții. Verbale, de cele mai multe ori. Într-una din zile, il cheamă deoparte pe magazinerul Vasile Cimpoeșu și-i recomandă să întocmească actele necesare pentru recepția a **93 tone de orz,** în valoare de **840 mii lei.** Orz pe care chipurile l-ar fi primit de la Asociația agricolă (fostul CAP) Ungureni. Magazinerul a făcut ce-a zis șeful, că doar nu era să se ia în gură cu el pentru niște hîrtii, nu-i sărăcea lui buzunarul, ci unității. Conform notei de recepție, „AICBAC" plătește cei peste 800 mii lei, dar în magaziile proprii nu intră nici măcar un bob de orz. Cantitatea în cauză fiind în custodia Bazei de recepție Parincea. Ing. Subțirelu face următoarea mutare pe tabla cu mai multe posibilități a escrocheriilor. Mai plătește, încă o dată, 840 mii lei și achiziționează cele 93 tone de orz. Unde or fi intrat cei 840 mii lei, figurînd pe prima notă de recepție, numai el și poliția știu. Noi intuim, dar... Obrazul subțire cu cheltuială se ține — zice un proverb, de care nu-i străin Marin Subțirelu.

• Același ing. Subțirelu iubea vacile ce nu se poate. Așa de dragi îi erau, încît s-a hotărît să le vîndă, ca să nu mai facă ele greva foamei la „AICBAC". Tot în octombrie, vinde 14 vaci unor particulari. În documente trece greutatea aferentă cantității de carne subvenționată la 180 lei/kg. Numărul de prestidigitație i-a adus însemnata sumă de... 900 mii lei. Și să mai spună careva că aceste complexe sînt pe ducă.

ION RUSU

Ce se mai fură în București

• Aparatură și obiecte de îmbrăcăminte. De la firma „EUROPA STANDARD", în valoare de un milion și jumătate.

• Îmbrăcăminte de 658 000 de lei, de la firma „HAS MAGAZIN" S.R.L., din Bulevardul Schitu Măgureanu, nr. 39. Hoții: Valentin Nicolae și Iulian Ghiță. Dar au furat prea mult. Pînă să se înțeleagă între ei cum să păzească atîta grămadă de lucruri, au fost prinși. Deși Valentin era angajat chiar ca paznic. La „HAS MAGAZIN" S.R.L.

• Aparatură electronică, tacîmuri de argint și articole vestimentare. În valoare de vreo 950 000 de lei, numai din locuința Cristinei Daniela Irimescu, studentă, 23 de ani, strada Buzești, nr. 61. Adresă la care se află și sediul firmei „AROSA" S.R.L.

• Aparatură electronică și îmbrăcăminte, în valoare de circa 6 500 000 de lei, de la firmele „ELY COMPANY" (strada Lt. Negel, nr. 63) și S.C. „VIPAL INTERNATIONAL PRODIMPEX" S.R.L. (Drumul Sării, nr. 39).

• În rest, valută, fax-uri, automobile și alte asemenea mărunțișuri pe care le poate scăpa omul din mînă. Așa a scăpat unul ditamai Mercedesul. Deși era la volan. Deși se afla în plină stradă și în ziua mare. E drept că a fost și ajutat să-l scape. Cum cine să-l ajute? Doi „viteji". Cu niște custuri foarte convingătoare.

Ei, asta-i bună! Cum vă puteți închipui că-i știm pe tîlhari și vă fierbem numai ca să amînăm momentul în care le vom dezvălui numele? Cînd scriu aceste rînduri, nici Poliția nu-i știe.

Dar nu-i așa că nici dumneavoastră nu vă dați seama de unde apar în comerț atîtea minunății care se vînd, de atîtea ori, sub preț?

DORIN GHERGHINESCU

RANK XEROX

**Pentru că, prin ani,
Rank Xerox
a căutat permanent Calitatea,
la rîndul ei, Calitatea a premiat
Rank Xerox**

EUROPEAN QUALITY AWARD 1992

**Rank Xerox cîștigă primul
Premiu European al Calității**

Această importantă recunoaștere patronată de Fundația Europeană pentru Managementul Calității este rezultatul eforturilor celor 28.000 de angajați care, în întreaga Europă, au situat pe primul loc mulțumirea clienților obținută printr-o calitate mereu mai bună a produselor și serviciilor oferite.

Rank Xerox
The Document Company

EXTERNE

Calul rîios și copacul scorțos

Normal ar fi fost ca Declarația cu privire la minorități semnată de Boris Elțin și de Arpad Göncz să se ocupe de ce drepturi să aibă minoritatea rusă din Ungaria și minoritatea maghiară din Rusia. Asta era de competența celor doi președinți. Dar nu, ei o iau pe arătură și-și fac promisiuni reciproce și-și dau asigurări că va fi așa și pe dincolo și solicită să fie așa și nu altminteri cu privire la toate minoritățile. La toate minoritățile de unde? Aici i-aici. Să zicem c-ar fi vorba de cele din Rusia și Ungaria. Și așa ar fi caraghios. Pentru că de ce, adică, Elțin să-și ia angajamente față de unguri de ce-o să facă el acasă, în Rusia, cu nanaii, cu iakuții, cu caimucii etc., pe de o parte, și de ce Göncz să se lege față de Elțin că el îi va trata pe croații, pe slovacii, pe românii din Ungaria așa și nu altfel?

În realitate însă, Declarația amintită nu la minoritățile din Ungaria și Rusia se referă, nu pe acelea le are în vedere. Ar fi fost și greu, de altfel. Fiindcă ungurii, prin asimilare forțată, prin deznaționalizare, prin genocid cultural, au lichidat practic minoritățile din Ungaria (unde doar țiganii, în număr de vreo 800 000, mai contează); fiindcă rușii, și sub țari, și sub bolșevici, prin masacre, prin deportări, prin amputări teritoriale, prin pușcării, prin gulaguri și alte feluri de Katynuri au făcut totul spre a deznaționaliza și lichida națiuni și popoare întregi. După cum e formulată fiecare frază, în chip parșiv ambiguizată și încețoșată, dar și după unele elemente cît se poate de explicite (cum ar fi zicerea din preambul că Rusia și Ungaria își exprimă „îngrijorarea în legătură cu manifestările de intoleranță și de discriminare care se înregistrează în unele țări (s.n.), între altele, față de minoritățile care locuiesc acolo"), este limpede că Declarația ruso-ungară are în vedere minoritățile din terțe țări, adică din țări unde trăiesc minoritari unguri și ruși. Mai exact, cei care au deznaționalizat la ei acasă minoritățile vin să stabilească, prin intermediul unei declarații comune, un fel de inventar al pretențiilor, cum să fie tratate minoritățile maghiară și rusă în țările în care acestea se află, țări ce le-au lăsat (pe minorități) să trăiască și să se înmulțească. Cu alte cuvinte, președinții Rusiei și Ungariei plîng cu lacrimi de crocodil soarta minorităților (rusă și maghiară) de la alții, nu mai pot de dragul acestor minorități. Cu ce scop? Evident, cu scopul de a se putea amesteca în treburile altor țări: ungurii să poată bate toba în continuare pe „autonomia pe bază teritorială" și pe „autoconducerea" minorităților, iar rușii să-și poată perpetua prezența în fostele republici ale URSS, făcînd-o pe jandarmul în asigurarea „drepturilor minorităților".

Legat de cîrdășia ruso-maghiară (care ar putea fi caracterizată cu vorbele cronicarului „calul rîios găsește copacul scorțos"), unii au văzut în asta, pe bună dreptate, o reorientare a Budapestei de la Vest spre Est. Alții însă au crezut că după ce și-au asigurat sprijinul puternic și definitiv al Occidentului, siguri dinspre partea aceea, ungurii, abili foarte, vor să-și anexeze și bunăvoința și concursul Moscovei. Lucrurile nu prea stau așa. Solicitudinea celor din Vest față de Ungaria este în descreștere. O vreme, Budapesta a fost, într-adevăr, favorita Occidentului. După cum mai înainte Occidentul, avînd nevoie în Răsărit de un cap de pod, de un om al lui, de un berbece, a închis ochii la tot ce nu-i convenea din realitățile noastre și a mers pe România fiindcă Ceaușescu se opunea Kremlinului și politica lui externă era pe placul Apusului, așa și cu Ungaria în ultimii ani, Occidentul i-a trecut cu vederea tot jegul, toate bubele și toată rîia numai fiindcă avea nevoie în zonă de un berbece care să dea cu capul în zid exact acolo unde doreau și indicau americanii și vest-europenii. Dar, după cum, storcînd de la Ceaușescu tot ce se putea stoarce, Apusul i-a văzut, în sfîrșit, păcatele și l-a abandonat, așa și acum, cu Ungaria, dîndu-și ungurii arama pe față și arătîndu-se lumii așa cum sunt, cu concepții primitive, troglodite, reacționare, cu preocupări revanșiste, ațîțătoare la dezordini în lume, Occidentul este — în ciuda puternicelor lobby-uri unguresti din străinătate — și îndreptățit, și obligat (și există semne că procesul a început) să reducă sprijinul acordat Ungariei, să anuleze prioritățile și tratamentul preferențial de care s-a bucurat pînă acum Budapesta din partea Apusului.

Pînă una-alta însă, România trebuie să reacționeze. Ce-i cu somnul acesta de moarte din partea stăpînirii din România, a diplomației românești? Nu spune nimic faptul că înțelegerea ruso-maghiară vine la puțină vreme după „radicalizarea" minorităților unguresti din România, Slovacia și Voivodina? Nu e limpede că rușii și ungurii vor să strîngă România în cleşte? Președinte avem, parlament avem, guvern avem. Ce mai așteptăm?

ION D. GOIA ■

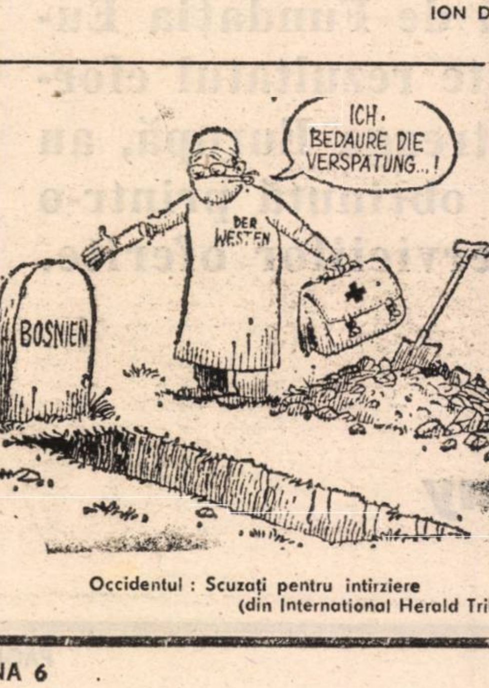

Occidentul : Scuzați pentru întîrziere
(din International Herald Tribune)

S-A ÎNTORS MAȘINA LUMII

DE CÎND ȘTIE ROMÂNUL DE PROTOCOALELE SECRETE

Recent, dl. Ioan Scurtu, director general al Arhivelor Naționale, a publicat în „Evenimentul zilei" un interviu din care reproducem următorul fragment : «**Întrebare** : Săptămîna trecută a fost prezentat originálul Pactului Ribbentrop-Molotov. Putem și noi microfilma formularea aceea originală ? **Răspuns** : Eu personal am xerox după documentul respectiv din 1970. Un exemplar a fost la ruși și unul la nemți. Arhiva nemțească a fost luată de englezi. Și ei au publicat tot, inclusiv această „senzațională dezvăluire". Sunt lucruri prea naive pentru a induce în eroare un cercetător. Eu personal am publicat despre acest pact și articolul adițional secret privitor la Basarabia, în 1981». Cu privire la aceste spuse, sunt de făcut mai multe îndreptări și precizări. Mai întîi, greșește cel ce pune întrebarea, întrucît la Moscova, pe 29 octombrie a.c., n-a fost vorba de „originalul Pactului Ribbentrop-Molotov" (acest document fusese publicat în presă imediat după semnarea lui), ci au fost prezentate originalele protocoalelor (anexelor) secrete la pactul respectiv. Dacă dl Ioan Scurtu avea un xerox după Pact, cum rezultă din răspuns, atunci Domnia sa deținea ceea ce putea obține oricine cercetînd colecțiile de ziare ale vremii. Mai departe. Dl. Ioan Scurtu nu putea publica „articolul adițional secret privitor la Basarabia", pentru bunul motiv că printre cele 9 (nouă) anexe secrete la tratat un asemenea document nu există. Pentru edificare, dau mai jos lista completă a documentelor în discuție, adică a adiționalelor (anexelor, protocoalelor) secrete ale Pactului Ribbentrop-Molotov:

1. Un protocol secret privind sferele de influență germană și sovietică, semnat de V. M. Molotov și J. von Ribbentrop la Moscova, la 23 august 1939 ;

2. O prezentare a protocolului secret din 23 august, semnată de Molotov și de ambasadorul german la Moscova, Schulenburg, la 23 august 1939 ;

3. Două hărți ale Poloniei, cu semnăturile lui Stalin și Ribbentrop ;

4. Un protocol secret, din 28 septembrie 1939, privind posibilitatea reașezării populației, rezidente în limitele sferelor de influență germană și sovietică ;

5. Un protocol suplimentar secret privind schimbarea liniei de delimitare a sferelor de interese, sovietică și germană, din 28 septembrie 1939, semnat de Molotov și Ribbentrop ;

6. Un protocol secret privind excluderea folosirii teritoriilor ambelor state pentru activități îndreptate împotriva intereselor celeilalte părți, din 28 septembrie 1939;

7. Un protocol prin care Germania renunță la pretențiile sale asupra unei părți din teritoriul polonez (regiunea Vilnius), semnat de Molotov și Schulenburg la 10 ianuarie 1941 ;

8. Declarația guvernelor german și sovietic din 28 septembrie 1939 privind consultări reciproce ;

9. Schimb de scrisori între Molotov și Ribbentrop din 28 septembrie 1939 privind relațiile economice dintre Germania și Uniunea Sovietică.

Este mai mult decît probabil că dl. director general Ioan Scurtu are în vedere punctul 3 al protocolului privind sferele de influență. Acest protocol a fost publicat în presa românească pentru prima dată de mine, în „Flacăra" din 28 martie 1990. Iată în continuare textul integral al acestui important document :

«După semnarea Pactului de neagresiune dintre Germania și U.R.S.S. (care a intrat în istorie mai ales sub denumirea de Pactul Ribbentrop-Molotov n.n.), subsemnații împuterniciți ai celor două Părți au discutat strict confidențial chestiunea sferelor de interese reciproce în Europa de Est. Discuția a condus la următoarele rezultate :

1. În caz de reorganizare politico-teritorială a regiunilor ce intră în componența Statelor Baltice (Finlanda, Estonia, Letonia, Lituania), frontiera de nord a Lituaniei devine concomitent și frontiera sferelor de interese ale Germaniei și U.R.S.S. În legătură cu aceasta, ambele părți recunosc interesul Lituaniei pentru regiunea Vilnius.

2. În caz de reorganizarea politico-teritorială a regiunilor ce fac parte din componența Statului Polon, frontiera dintre sferele de interese ale Germaniei și U.R.S.S. va trece aproximativ pe rîurile Narew, Vistula și San.

Chestiunea interesului reciproc al părților contractante în menținerea Statului Polon neatîrnat și cea a modului de trasare a frontierelor acestui stat pot fi soluționate definitiv numai în funcție de evoluția situației politice. În orice caz, Guvernele celor două Părți vor rezolva această chestiune în baza unei înțelegeri amicale.

3. **Cît privește Europa de Sud-Est, Uniunea Sovietică insistă asupra interesului ei pentru Basarabia. Germania declară că manifestă o totală dezinteresare politică față de acest teritoriu.**

4. Caracterul secret al prezentei Anexe urmează a fi păstrat de ambele Părți cu cea mai mare strictețe.

Moscova, 23 august 1939.

Din împuternicirea Guvernului U.R.S.S. — V.M. Molotov

Pentru Guvernul Germaniei — J. von Ribbentrop».

Referitor la comedia cu „descoperirea" anexelor secrete, am scris despre ea în mai multe rînduri, ultima dată în „Flacăra" din 4 noiembrie a.c. Greșesc însă cei care cred că, întrucît documentele respective (ori măcar o parte dintre ele) erau de mult cunoscute din alte surse (din sursă germană, în speță), „descoperirea" organizată de Moscova ar fi lipsită de importanță. Nu, ea este deosebit de importantă. Fiindcă de acum înainte întreaga omenire va putea face apel la prevederile celor două anexe secrete nu doar ca la un lucru cunoscut, ci și ca la unul recunoscut.

IN CE COMPANIE RABDAM DE FOAME

Ori de cîte ori i s-a spus că în ograda noastră capra e plină de rîie, dl. Iliescu a răspuns într-un singur chip: că și caprele vecinilor României sunt tot rîioase, numai că în grade diferite, în funcție de data la care s-a început tratamentul. Așa, de exemplu, ungurii ung capra lor cu dohot de peste 15 ani, polonezii de peste 10 ani, rușii de vreo opt ani, și rîia tot își face de cap; atunci ce pretenție să avem noi, românii, care ne doftoricim capra noastră națională abia din decembrie '89 încoace, și nici dohot nu prea avem, și nici paie ca s-o hrănim ? Față de condițiile noastre specifice, originale (adică mai rele decît ale altora), capra românească arată încă destul de bine și ea poate să-și țină cu mîndrie coada cît mai sus.

Ideea ar fi deci — în viziunea președintelui României — că belelele ce curg pe capul lor sunt mai ușor de suportat de către români dacă ele (belelele) se abat și asupra altora. Și cu cît acei alții sunt mai cu moț, cu atît e mai bine. În acest cadru, aș vrea și eu să-i dau o mînă de ajutor dlui Iliescu. Anume, la constatarea făcută de specialiști că în România peste 10 milioane de oameni, adică aproape jumătate din populația țării, trăiesc sub pragul sărăciei și rabdă de foame, să replic arătînd că de foame rabdă mulți în lume (lucru banal), dar că printre ei se numără și... americanii (lucru fantastic !). Noi îi credeam pe americani ieșiți de mult, total și definitiv deasupra acestei nevoi, de asigurare a hranei ; admiteam că americanii pot fi bîntuiți de toate relele, numai de foame nu. Iată însă că directorul „Centrului pentru politică în domeniul foametei, a sărăciei și nutriției" al Universității Tufts, J.L. Brown, a dezvăluit recent că aproximativ 30 de milioane dintre săracii Americii (care sunt cu mult mai mulți decît această cifră) nu reușesc să mănînce pe săturate. Acest fapt, a spus dl. Brown, creează un teren favorabil pentru dificultăți la învățătură în rîndul copiilor, mai multe boli în rîndul persoanelor adulte și o productivitate scăzută a muncitorilor.

Constatările acestea în legătură cu flagelul foametei la americani sunt pentru noi tonice, dătătoare de optimism, însuflețitoare. Pentru că una ar fi fost să ni se spună că răbdăm și noi, românii, de foame în rînd cu bengalezii, cu cambodgienii, cu etiopienii, cu somalezii și cu toată suflarea saheliană, în general, cu dezmoșteniții soartei, în care caz ne-am fi simțit umiliți, maziliți, desconsiderați și foamea ar fi devenit insuportabilă, și cu totul altceva este să constați că faci foame alături de americani. Ei, da, așa mai merge. Avîndu-i pe americani cot la cot, foamea românilor se eterizează, se înnobilează, capătă nebănuite valențe spirituale și nu numai că poate fi răbdată mai ușor, dar, cu puțin efort, ea se poate transforma și într-o bucurie, într-un izvor de fericire — fericirea de-a ști că și capra vecinului e plină de rîie ori că și purceaua altuia, cu mult mai barosan ca tine, e moartă-n coteț.

ION D. GO

Un om în alb vă sfătuiește

BOLILE TOAMNEI

(VIROZELE RESPIRATORII)

Tainica legătură a bolilor cu anotimpurile nu o cunoaștem încă integral. Nu putem, de pildă, să explicăm evoluția ulcerului gastric pe diferite etaje de suferință, ce apar mai ales primăvara și toamna. Știm însă că frigul și umezeala zilelor tot mai scurte de toamnă și iarnă favorizează apariția virozelor, cu deosebire a celor respiratorii superioare. Criza este contagioasă și produsă de un virus. Pacientul începe să aibă o senzație de astenie, să subfebriciteze, să aibă cefalee, jenă faringiană. Tusea seacă nu întîrzie să se manifeste printr-o neplăcută senzație de arsură retrosternală. Tusea seacă îl chinuie pe bolnavul cu gripă atît ziua, cît și noaptea. De cele mai multe ori, bolnavul ignoră suferința și o tratează cu dezinteres, și atunci boala se complică, aducînd o jenă în regiunea sinusurilor frontale sau în maxilare, determinînd o senzație neplăcută, chiar dureroasă la apăsare. Se instalează bronșita, apoi congestia pulmonară. Bolnavul simte că i se sparge ceva în piept, cînd tușește și expectorează. În această situație, persoana trebuie să consulte de urgență un medic care îl va examina prin ascultare, și-i va face și alte investigații : radiologic, examen al sputei, exudat faringian, examen bacteriologic, mucologic. Este necesară de asemenea o antibiogramă și antimiogramă. Tratamentul prescris este simplu : aspirină, vitamina C, faringosept, rinofug. Pentru evitarea complicațiilor, tratamentul se complinește cu siropuri expectorante, biseptol etc, în funcție de examenul bacteriologic al exudatului faringian și al sputei prin antibiogramă. Administrarea per os a antibioticelor cu spectru larg să se facă în mod precaut, nu pe stomacul gol, și însoțite de vitamina B complex. Antibioticele prescrise sînt : ampicilină, eritromicină și în mod deosebit vibramicină.

Se recomandă repausul local. Pacientul netratat, poate trena viroza săptămîni la rînd.

prof. dr. SANDU STOICHIȚĂ ■

N.R. Colaboratorul nostru, dl prof. univ. dr. Sandu Stoichiță, este un reprezentant de frunte al școlii naționale de medicină, specialist de medicină internă, are 505 lucrări și articole prezentate sau tipărite în țară și străinătate.

GASTRONOMICĂ

CYPRIANUS LA CUPTOR

Să zicem că ați cumpărat **un crap (întîmplător, la ora asta, se mai găsește).** Ei bine, **dacă animalul** n-ar fi mut ca **un pește,** v-ar spune că numele lui adevărat este Cyprianus carpio. Iată, deci, că banalele plachie și saramură se pot ascunde sub un nume ales. Să-i zicem și noi tot Cyprianus; nu pentru a-l alinta, ci deoarece psihologii ne învață că ornamentele lexicale se pot converti în senzații gustative.

Modul de preparare este următorul. Mai întîi dați pe gît o țuiculiță. Merge și o vodcă. O gură de spirtoase stimulează receptorii stomacali și atunci prestația culinară va deveni mai plăcută. La fel e și în dragoste. Deci, îl luați pe Cyprian, îl curățați de armură, îl spălați, îl gîdilați, îl parfumați cu **allium sativum** (vulgarul usturoi) și-l așezați cu multă recunoștință într-o tavă emailată. Adăugați piper boabe și ornați acest mormînt vesel cu 2—3 roșii tăiate. Așezați tava în cuptorul încins și lăsați-o în legea ei 20 minute. Nu mai mult. Între timp, mai puteți încerca un păhărel de țuică de prună albă.

Ca să fie rumenit și bun de pus la masă, Cyprianus mai are nevoie să stea pe flacăra aragazului (după ce l-ați scos din cuptor) încă 5—10 minute. Și gata. Poftă bună și atenție la oase. Dacă vi se oprește unul în gît, nu-i dați brînci cu dumicat de pîine. Îl înfigeți mai bine. Scoateți-l cu penseta. Așa m-a învățat profesorul Sarafoleanu.

P. P. NAȘU ■

CUM SĂ VĂ CHELTUIȚI BANII

S.C. „VACANȚA" S.A., prin agențiile sale din București : B-dul N. Bălcescu nr. 35 ; str. Ion Ghica, nr. 1 ; B-dul Unirii, nr. 27 ; B-dul Carol I, nr. 68 ; și Calea Moșilor nr. 254, oferă tuturor celor interesați servicii turistice la prețuri accesibile, cu un comision de 10 la sută, cum ar fi : excursii interne și externe la propunerea partenerilor ; tratament în stațiunea Olănești, la Sanatoriul 1 Mai la un tarif de numai 940 lei pe zi de persoană, aici fiind incluse : cazarea, masa și tratamentul. De asemeni, organizează week-enduri la Poiana Brașov, la un tarif de 2550 lei de persoană, tarif ce include o noapte de cazare și masa asigurată pentru două zile. Iată o variantă de petrecere a timpului liber, pentru orice buget !

La magazinul CADOURI din București, B-dul N. Bălcescu, nr. 26 puteți găsi cristaluri și porțelanuri achiziționate de la renumitele fabrici din țară, cît și importate din China, Japonia, Ceho-Slovacia. La un comision de 15—30 la sută, puteți intra în posesia unor produse de o calitate deosebită.

VICTORIA INSTANT PRESS

VIP

ȘTIRI MONDENE

- Joi noapte, printre oaspeții barului „Melody" s-au aflat trei cunoscuți oameni de fotbal. Unul este domnul Anghel Iordănescu — antrenorul echipei Steaua, revenit la echipa militară după ce a lucrat multă vreme în Cipru. Al doilea este domnul Ion Becali, președintele firmei International Sport Management, binecunoscutul și adesea hulitul impresar de fotbal. Al treilea — antrenorul echipei de fotbal a Ciprului, domnul Mihailidis. Să nu uităm că, după Ceho-Slovacia, naționala României va juca la Larnaka, cu ciprioții.
- Îngrijorarea suporterilor rapidiști că prin plecarea domnului Băsescu, noul ministru al transporturilor, nevalidat încă, și-ar putea lua mîna de pe echipă, în sensul că nu l-ar interesa fotbalul, s-a spulberat. Într-o discuție avută recent cu un redactor VIP, domnul Paul Teodoru, posibilul ministru al transporturilor, vechi director în minister, a declarat scurt : „sînt rapidist de cînd mă știu !".

AVOCATUL CASEI

DIALOG

CUM DIVORȚĂM

(DACĂ NU NE RĂZGÎNDIM)

- Motivele de divorț trebuie să fie temeinice, adică să fi vătămat atît de grav și iremediabil raporturile dintre soți, încît continuarea căsătoriei să fie imposibilă.
- Pot fi motive de divorț : alienația sau debilitatea mintală, dispariția, plecarea din țară, vătămarea corporală, infracțiunile privind viața sexuală, executarea pedepsei închisorii, despărțirea în fapt, adulterul, actele de violență, nepotrivirile fiziologice, bolile incurabile.
- Durata căsătoriei și interesele copiilor minori pot influența pronunțarea divorțului.
- Divorțul prin consimțămîntul mutual este oprit de lege.
- Divorțul are în vedere culpa exclusivă sau a ambilor soți.
- Culpa atrage **după sine** pierderea pensiei de întreținere, a beneficiului contractului de închiriere și neîncredințarea copiilor minori.
- Acțiunea de divorț este strict personală și nu poate fi introdusă decît de către soți.
- Taxa de timbru este de 4 000—10 000 lei, fiind stabilită în raport de veniturile reclamantului.
- Competența de soluționare a cererii de divorț aparține instanței de judecată în circumscripția căreia se află domiciliul comun al soților.
- La primirea cererii de divorț, instanța acordă termene pentru împăcarea părților.
- Pentru judecarea în fond a procesului de divorț, se cere prezența obligatorie a reclamantului.
- Cererile de divorț se judecă în ședință publică.
- **Acțiunea** de divorț se stinge prin împăcarea soților.
- Probele în materia divorțului le constituie actele, martorii — inclusiv, rudele pînă la gradul 3 — exclus fiind interogatoriul.
- Hotărîrea de divorț se pronunță din vina unuia sau ambilor soți. Aceasta precizează numele ce-l vor purta soții după divorț, stabilește pensia de întreținere, împarte bunurile comune, atribuie locuința comună, numește părintele ce va reprezenta copilul minor.
- Hotărîrea de divorț este supusă recursului.

Dacă acum ați aflat aceste lucruri, poate mai reflectați asupra divorțului.

CORNELIU OLTEANU ■

LEGEA JUNGLEI

Secretul intrării în Europa

CALEA LAPTELUI

ODINIOARA, mașinile descărcau laptele noaptea, în fața centrelor de distribuire și nu exista riscul să fie furat. Cei harnici, treziți în zori de zi, reușeau să-l cumpere.

ACUM, laptele, devenit marfă rară și scumpă, se aduce între orele 8–16 ; nu se știe precis cînd. Ca să nu stea în așteptare mai bine de opt ore, pensionarii cartierului Colentina, din blocurile vecine magazinului S.C. Miorița S.A., aflat în spatele restaurantului Olimp, au ajuns, prin consens, să breveteze o metodă ce merită publicitate.

Sacoșele cu sticle goale se așază în șir pe trotuar și doi-trei aspiranți la lapte rămîn ca pichet de pază, restul putînd merge la treburile lor, cu condiția să fie atenți de la ferestrele blocurilor din jur și, cînd vine mașina, pînă se descarcă navetele cu lapte să se așeze liniștiți, în rînd ordonat, paralel cu cel al sacoșelor. Pentru mai multă siguranță, trebuie să numeri sacoșele. Dacă sînt mai multe de șaizeci, nu ai șanse în acea zi să dobîndești mult rîvnitul produs.

În cazul nefericit că mașina nu vine pînă la ora închiderii magazinului, experiența se reia în ziua următoare. În felul acesta, liniștea necesară este asigurată. Nu ne batem pentru numărul de ordine al locului din coadă, nu ne înjurăm ore în șir discutînd politică și intrăm în mod civilizat în Europa, în rînd cu sacoșele noastre.

FLORICA GRIGORESCU,
Str. Mașina de Pîine,
nr. 4, bl. OD 32B, ap. 23
București

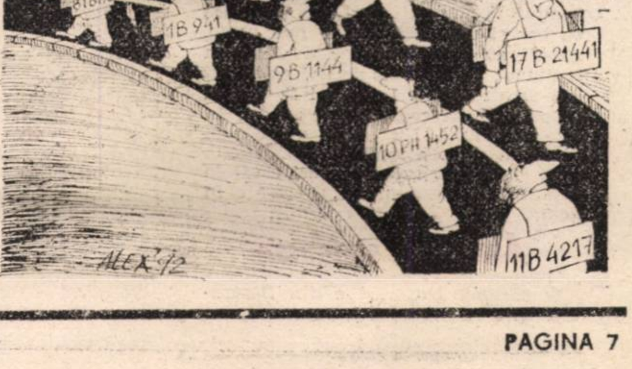

SOCIAL

Lumea interlopă a cucerit căminele studențești Grozăvești

AICI SE NASC ȘI PUTREZESC MILIOANE

Căminele studențești reprezintă un stat în stat, care are legi dure și „justițiari" nemiloși. Miza se măsoară în multe, foarte multe zerouri. Aici se nasc și putrezesc milioane.

Trafic de valută pe malul gîrlei

Principala cauză a relelor din căminele studențești o constituie acea categorie de oameni ce poartă numele de ...*arabi*. Ei nu au scrupule. Ei sînt mulți și puternici. Ei au bani, mulți bani. La ultima acțiune, poliția a confiscat de la traficanții de valută cam 80 la sumăr (doar cei capturați) circa 6 milioane de lei, 20 000 de dolari și vreo 2 000 de mărci. *Adică, aproximativ 15 milioane de lei. Și asta numai ce aveau la ei.* La doar cîteva ore, însă, s-au înșirat din nou, pe cheiul Dîmboviței. Gălăgioși, agresivi, înarmați cu cuțite sau spray-uri lacrimogene, acostează trecătorii, întrebîndu-i dacă vor să schimbe ceva, fac semn la mașini. Ei nu lucrează, așa cum se pare, pe cont propriu. Nici unul nu e student, nici unul nu are acte de identitate în regulă, dar toți stau în cămine. Asta, în vreme ce studenți români sînt nevoiți să plătească mii de lei pentru o gazdă. Ei, acești ageri arabi, sînt veniți la prietenii sau rudele lor, care sînt sau au fost cîndva studenți în România. Așa, se pare, a procedat și numitul Ferry, un arab prosper, care și-a deschis în căminul A din Grozăvești un mic *shop*, așa, de ochii lumii. De fapt, el schimbă valută și, după cum se aude, e cam cel mai tare în acest domeniu. Are oamenii lui înșirați pe malul gîrlei. Le dă sume mici, așa încît o eventuală razie a poliției îi afectează prea puțin bugetul. La el zac milioane de lei (odată, pe vremea lui Ceaușescu, cu ocazia unei razii, WC-urile au fost înfundate cu bancnote, lei și dolari !). Exemplul lui l-au urmat și alții. Începînd din fața cantinei și pînă la podul Cotroceni, au fost plantate zeci de chioșcuri, în care se vînd două-trei pachete de biscuiți pe zi. Patronii stau mai mult pe-afară, în stradă, la „agățat". Dacă vine cumva poliția, n-au nici o treabă. Banii îi au din vînzare. Nu-i crezi, dar n-ai ce face.

Între români și arabi e ales dolarul

În fața cantinei din Grozăvești au fost construite trei chioșcuri. Toate sînt ale unor arabi. Cîțiva muncitori cimentează temelia pentru alte două asemenea lăcașe. Periodic, aici sosesc mașini, din care coboară persoane ce nu par deloc interesate de marfa expusă. Aici, așa cum am spus, se schimbă valută. Acest teren aparține Universității. Aprobarea pentru amplasarea unui chioșc pe acest loc se ia, deci, de la rectoratul Universității. Arabii, însă, au luat-o direct de la primărie. Pe cererea lor au scris „str. Splaiul Independenței". Nici un cuvînt despre Grozăvești, ori despre Universitate. La acest capitol, nici primăria nu a fost prea atentă...

În mai 1990, Adrian Ciucardel și Laurențiu Balcan, doi tineri întreprinzători, au depus o cerere pentru acest spațiu. Vroiau să facă aici o terasă cu bar și discotecă. Nu se mai poate. Arabii au luat totul. Cei doi s-au mulțumit cu un mic bufet, amenajat într-un depozit din căminul B. Vor să se extindă, să construiască un bar în fața căminului. Nu li se aprobă, pe motiv că acolo e spațiu verde. Arabii, însă, și-au construit chioșcuri chiar în parcul complexului ! „Șpaga" e în floare.

Amor pe coridoare

O cheamă Laura și e din Basarabia. Zice că e studentă, dar nu spune unde. Cert e că e prostituată. Recunoaște asta cu dezinvoltură. Are cam cinci clienți pe zi. Dar asta nu-i nimic, zice, sînt altele care au cîte 20. Stă fără forme într-un cămin din Bd. Kogălniceanu, fostul 6 Martie. De obicei, „lucrează" la domiciliu. Pînă acum n-a avut nici un client român. Doar arabi, vreo doi negri și un grec. O oră — 25 de dolari. O noapte — 50. Nu înțeleg de ce îmi mărturisește toate astea fără nici o ezitare. Îmi spune că în Cuba chestiunea e o meserie oficială. „Focarul prostituției, zice, e în căminul E din Grozăvești. Acolo se face amor și pe culoare. Treci pe lîngă ei, te faci că nu-i vezi".

Nu-i greu să găsești o prostituată. De cum intri în cămin, ești întrebat dacă vrei să schimbi ceva, sau dacă vrei o fată. Peștii sînt arabi. Majoritatea stau în cămin fără forme. Au terminat de mult școala, dar au prins drag de țara noastră. Dau dreptu' la administrator și n-au probleme. Fetele sînt românce, venite de la țară sau din provincie. Doar cîteva sînt studente. Ele sînt... programate, stau la coadă și au 30 la sută din încasări. Plus cazare asigurată. Anumite fete sînt specializate numai pentru contactul oral. Procentul acestora e mult mai mare decît al celor care „lucrează" normal.

Există și o filieră de pești români, undeva, prin căminul de tranzit. Unii din ei sînt studenți la Teologie !! Elena Negoiță și Livia Dargomir au încercat să ia o cameră în acest cămin. Aveau repartiție de la rectorat, aprobată de Ligă, dar administratorul a refuzat să le cazeze în camera cu pricina. Acolo figura o fată, Mihaela, studentă la Teologie, dar de fapt stătea un băiat. În camera asta, spune Elena, se petrec lucruri ciudate. De fapt, în căminele studențești, totul e ciudat și suspect. Numărul sinuciderilor crește !

CĂTĂLIN APOSTOL
Foto : CRISTIAN GACHE

Viața studenților din cămine e tristă. Atmosfera — aș putea [illegible] — favorabilă celor cu gînduri sumbre. Marți, 10 noiembrie a.c., la ora [illegible], Constanța Ștefan, studentă la Facultatea de Medicină Generală, s-a aruncat de etajul șapte al căminului B 2 din Grozăvești. Avea oarece conflicte de famil Soțul, student la Teologie, a sfătuit-o, cu o seară înainte, să doarmă la o coleg Dimineață, ea și-a amintit de toate cele și a luat nefericita decizie.

Portăreasa, Angela Panaite, a auzit afară o bubuitură și a ieșit speria Era Constanța, căzută pe ciment. A luat-o în brațe — nu curgea nici o picătu de sînge — și a strigat după o mașină. Degeaba. După două, trei gemete fata s învinețit toată și a murit.

Conform spuselor comandantului secției de Poliție din Regie, în cămine petrec frecvent asemenea tragice incidente. Nici nu-i de mirare. Într-o lu atît de aspră, cei slabi nu prea au loc.

Cei care doresc să schimbe bani sînt îndrumați către un „filtru de rutin
Chioșcul este mereu bine păzit

Aceste imagini, surprinse în condiții riscante de către fotoreporterul nostru Cristian Gache dau o idee despre fau care colcăie în jurul căminelor studențești : hoți, bișnițari, traficanți de valută, proxeneți, prostituate și alte specimen ale lumii interlope.

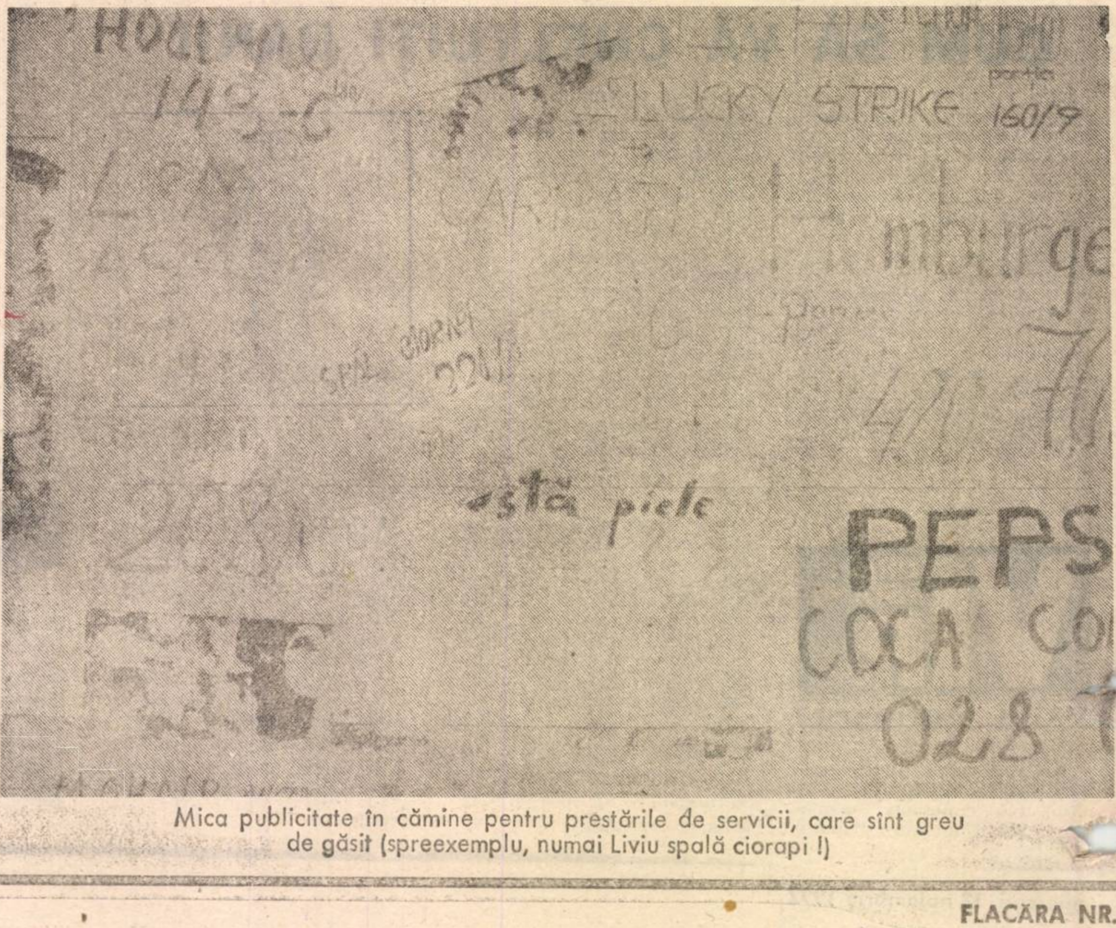

Mica publicitate în cămine pentru prestările de servicii, care sînt greu de găsit (spreexemplu, numai Liviu spală ciorapi !)

ăiim în paradis

În „auto-service"-ul improvizat în spatele unui cămin. Aici se pot găsi piesele maşinilor de negăsit

Baraca din stînga este mai mult decît o sursă de ţigări şi bigi-bigi. Aici funcţionează din plin o casă de schimb valutar (ilegal). Pe acest loc, studenţii români nu au putut investi într-un restaurant cu terasă pentru că **era** spaţiu verde

Vine razia ! Banii sînt aruncaţi în boscheţi, culeşi repede de „ciobănaşul cu bîtă" (vezi săgeata)
„Cine schimbă bani, la mine plimbare !"

SOCIAL

Ce se întîmpla dacă ar fi candidat Ceauşescu

Ca să înţelegem starea de spirit a românului simplu — întrucît din aceea a românului complicat nu-i nimic de înţeles — trebuie să ne imaginăm alegerile cu participarea unui partid al cărui lider ar fi fost Ceauşescu. Sînt sigur că, dacă ar fi trăit, se confecţionau legile şi împrejurările în care, chiar şi din temniţă, candidatura lui ar fi fost posibilă. La urma urmei, ce-i altceva cazul Verdeţ decît un caz Ceauşescu cu soia în el?

Domnul Ceauşescu ar fi candidat, desigur, pentru Regiunea Autonomă Scorniceşti şi ar fi primit, în judeţele pendinte de aceasta, Gorj şi Dolj, voturile pe care le-au obţinut aici PSM, PRM, PUNR, PDAR, precum şi jumătate din simpatiile manifestate faţă de FDSN. Nu-i exclus ca, treziţi în sfîrşit la realitate din buimăceala postului de după revoluţie, etnicii olteni să fi aflat calea ca, prin anularea voturilor date opoziţiei domnul Ceauşescu, să obţină un convingător 101,35 la sută. Voturile acordate în 27 septembrie PSM-ului au o cauză şi ea nu trebuie căutată în prostia norodului, ci în trecutul apropiat al olteanului. Ţara a fost plină de olteni de frunte, iar în ultimele două decenii nu originea socială a contat, la ridicarea în post, ci locul de naştere. Nu a existat judeţ în care, din poliţie pînă în judeţeană de partid, din inspectoratul şcolar pînă la direcţia penitenciarelor şefii să nu fi provenit din ginta olteană. Dacă socotim că ramurilor răspîndite peste ţară le-au rămas rădăcinile acasă, privilegiate şi ele — direct sau indirect — voturile acordate responsabil şi entuziast PSM-ului şi agenţilor săi electorali, pe care i-am amintit cîteva rînduri mai sus, au — vorba lui Moromete — bază : nevoia de a fi iarăşi ce au fost şi mai mult decît atît.

De fapt, domnul Ceauşescu ar fi luptat direct cu domnul Iliescu. Ar fi fost o contradicţie neantagonistă, adică o alianţă. Domnul Ceauşescu l-ar fi iertat pe domnul Iliescu pentru stîngăcia cu împuşcarea, l-ar fi felicitat pentru victoria în alegeri şi l-ar fi executat la Tîrgovişte cu onorurile cuvenite personalităţii care a reuşit performanţa de a instaura democraţia exact cu aceiaşi oameni cu care a fost condus comunismul la victoria finală. Am fi avut, bineînţeles, un parlament cu exact aceeaşi alcătuire pe care a avut-o în ultimii trei ani. Vadim ar fi devenit guvernator al Ardealului şi ministru la cultură şi interne, popa Tatu ar fi fost trimis la Jilava, ca să poată fi canonizat — după înălţare — ca sfînt naţional de partid şi de stat, Bîrlădeanu ar fi primit casa lui Maurer iar Maurer casa lui Roman, Dan Marţian ar fi devenit rector pe viaţă al tuturor universităţilor din România şi al secţiilor de filozofie din ambasade, Verdeţ ar fi devenit tovarăş de celulă cu Postelnicu, Ştefan Cazimir ar fi fost tocmit să editeze revistele de umor Lupta PCR, Viaţa de partid şi Literatorul, Andrei Pleşu ar fi fost exilat la Tescani, unde ar fi lucrat la o fabrică de sticlă nou înfiinţată. domnul Stolojan ar fi devenit socotitor la un CAP, iar Adrian Păunescu, cel care în revista lui mă demască şi zice că aş fi fost securist, ar fi primit înapoi „Flacăra" şi cenaclul.

Iar eu, ce-aş fi făcut eu în această situaţie?

Păi, ce să fi făcut: i-aş fi dat lui Păunescu în cap cu un scaun — fără ură şi fără răzbunare — şi visul cel rău ar fi luat sfîrşit.

Şi m-aş fi bucurat că nu candidează Ceauşescu, ci Iliescu. La urma urmei, e mai bine viu decît mort, mai bine legionar decît slugă, mai bine deştept decît prost.

Trăiască preşedintele oraşelor mici !

TUDOR OCTAVIAN ■

VIP
PRESS
INSTANT
VICTORIA
ŞTIRI MONDENE

● Joi seara, aşa cum s-a anunţat cu insistenţă la TVR, sala Cazinoului Victoria şi spectacolul de varietăţi „BONSOIR BUCAREST" au fost cedate pensionarilor din Bucureşti. Gratis. Pe bază de talon. Încă de la primele ore ale zilei, pensionarii bucureşteni au venit să prindă rînd la acest show. Cu scăunele cu tot. Astfel, deşi capacitatea maximă a sălii este de 250 persoane, cu indulgenţă, la localul din Calea Victoriei 174 au venit peste o mie de pensionari. Cei care n-au mai putut intra şi-au exprimat nemulţumirea prin urlete şi proteste, fiind necesară intervenţia gărzii de securitate a teatrului şi a cîinilor acesteia, pentru a nu se devasta clădirea. Un ziarist de la Evenimentul zilei, prezent la întîmplare, constata că tinerii veniţi aici cu prilejul conferinţei de presă a lui Michael Jackson s-au comportat mult mai civilizat.

Dintr-o exagerată decenţă, artistele au dansat cu sutien, scenele în care trebuiau să apară cu sînii goi, contrazicînd astfel celebrul videoclip al Cabaretului, dat zilnic pe postul de televiziune.

Bătrînii prezenţi în sală au fost foarte fericiţi — unii au stat chiar jos, pe scări ori direct pe mochetă, au tropăit, au aplaudat, au rîs şi s-au bucurat.

● Domnul Jiri Rohlik, un virtuoz al crupierilor portughezi, prezent la deschiderea Cazinoului din sala Victoria 174, a intenţionat să invite la „prima bilă" a ruletei şi echipa de fotbal a Ceho-Slovaciei alături de high-life-ul bucureştean. Din păcate, fotbaliştii cehi şi slovaci aveau prevăzut în program plecarea imediat după meci. În acelaşi program, însă, n-a fost prevăzut şi scorul.

Recurs extraordinar la suferință

SĂNĂTATE

CE ALTE PERICOLE NE MAI ÎNCONJOARĂ?

Alergicii fac mai ușor cancer

Cercetătorii japonezi au descoperit în țesutul epidermic al persoanelor alergice un hormon ce acționează sistemul imunitar împotriva celulelor canceroase. Acest hormon se găsește mai ales la persoanele care fac erupții alergice cutanate. Acest lucru ar dovedi că alergicii sînt mai amenințați decît alții de boala canceroasă.

Ciupercile nu se consumă reîncălzite

Ciupercile comestibile conțin o substanță albuminoidă, care, trecută prin căldura mașinii de gătit, dezvoltă în timp un compus otrăvitor. Aceasta este concluzia la care au ajuns toxicologii universității din München. De aici o recomandare foarte importantă : ciupercile se consumă de îndată ce au fost pregătite (și de preferință puțin trecute prin foc) și niciodată a doua zi, sau după ce au fost reîncălzite.

Pilula anticoncepțională este anticancerigenă

Femeile care folosesc cel puțin cinci ani la rînd pilula anticoncepțională își reduc cu 50% riscul de a face cancer la ovare. Este concluzia la care au ajuns medicii de la Universitatea din Harvard. Ei mai susțin că acțiunea hormonului protector din pilulă acționează în continuare pînă la zece ani, chiar dacă persoana în cauză nu mai folosește pilula.

Volanul și afecțiunile de coloană

Cel care își petrece zilnic, la volan, 2—3 ore este de trei ori mai predispus la afecțiuni de coloană decît persoanele ce călătoresc cu autobuzul și metroul. La o asemenea concluzie au ajuns, după numeroase studii specialiști de la Universitatea din Loughborough. Ca antidot se recomandă instalarea pernei protectoare (tetiera).

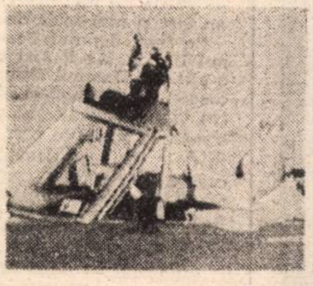

Hîrtia igienică din deșeuri reciclate

La Clinica Universității din München au fost studiate efectele pe care le produc asupra zonei anale hîrtia igienică obținută din materiale reciclate. Acest fel de hîrtie are în compoziția ei urme de cadmiu, nichel, plumb, argint, mercur ce provoacă erupții alergice. Hîrtia igienică trebuie să fie realizată numai din celuloză curată.

Sportul și refluxurile gastrice

Cercetători de la Universitatea din Berkley dau următoarea recomandare celor care suferă de refluxuri gastrice (arsuri pe esofag): evitarea sporturilor dure, între care și tenisul. Mișcările bruște, pline de efort — susțin ei — ridică sucul gastric în tubul digestiv, dînd senzația neplăcută de arsură. Sînt permise înotul și mersul pe bicicletă.

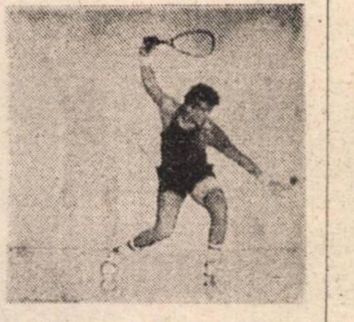

CĂLĂTORIE ÎN INTERIORUL OCHIULUI

Endoscopul este utilizat curent pentru explorarea a numeroase cavități ale corpului : tubul digestiv, bronhiile, cavitatea abdominală etc. Dar iată că de curînd tehnica endoscopiei a fost extinsă și la investigarea ochiului.

Manipularea cu endoscopul este însă extrem de delicată, ochiul neavînd un orificiu natural. De aceea, medicul oftalmolog este obligat să execute o incizie foarte fină la marginea corneei pentru a introduce miniaturalul aparat. Din acel moment el „vizualizează" structurile interioare ale ochiului, inaccesibile în trecut observației : fața posterioară a cristalinului, zonula lui Zinn, corpul ciliar, retina anterioară, vitrosul etc. Puțini medici oftalmologi care utilizează endoscopul ocular se servesc de el ca instrument pentru stabilirea diagnosticului și a recomandărilor terapeutice, Majoritatea îl folosesc și în scop chirurgical. Primele operații pe ochi efectuate sub endoscopie au fost realizate de dr. Michel Furia din Paris, în 1900, intervenind chirurgical în două extracții de cristalin luxat în vitros, în fundul globului ocular, unde deveniseră invizibile și care cu endoscopul au putut fi reperate și extirpate.

Pornind de la un raționament simplu

O PROFESOARĂ SE VINDECĂ DE CANCER

Sub acest titlu, revista noastră a publicat în două numere precedente mărturiile doamnei Maria Lungu. Pe adresa corespondentei noastre au sosit o mulțime de scrisori prin care persoane din toată țara solicită informații suplimentare.

Mi-au scris și chiar m-au vizitat la locuința mea din Ploiești mulți oameni necăjiți, cerîndu-mi lămuriri suplimentare. În rîndurile ce urmează doresc să răspund la scrisorile semnate de următoarele persoane : Doina Ionescu (București), Droia Persida (Sebeș, Arad), Ana Tărmur (com. Rădășeni, Suceava), Constantin Stolojan (Rîmnicu Vîlcea), Iuliana Timoc (Satu Mare), Shigyostan Reghina (Ocna Dej, jud. Cluj), Pîrvulescu Dumitru (Craiova), Tîrț Aurel (Oradea) și altora ce m-au rugat să nu le pomenesc numele.

Tratamentul se bazează pe acțiunea anticancerigenă a plantelor ce nu fac tumori. Din aceste plante recomand : menta (izma), busuiocul, valeriana și nucul (frunzele și miezul de nucă). Tratamentul a fost testat și verificat pe mine. Este un tratament de durată de la cîteva luni la cîțiva ani.

Terapia este ciclică : 3 săptămîni tratament, două săptămîni pauză, 3 săptămîni tratament, două săptămîni pauză și tot așa pînă la vindecare. În cele trei săptămîni se ia zilnic un ceai de mentă dimineața sau seara la culcare. Tot zilnic se mai folosește o pastilă de extraveral (conține valeriană) și sirop de busuioc (o linguriță) între mese. Urmează două săptămîni pauză, după care se reia tratamentul.

Din 3 în 3 luni, în cele trei săptămîni de tratament, se înlocuiește ceaiul de mentă cu 10—20 nuci (în timpul meselor), sau patru nuci verzi din dulceață. La toate acestea se adaugă o linguriță de sirop de busuioc, dar și o pastilă de extraveral.

Pentru tumorile tiroidiene se utilizează în plus, în timpul celor 3 săptămîni de tratament, decoct de frunze de nuc cu care se spală părul (fiertură din frunze de nuc).

La ora actuală nu se mai găsește extraveral și nici nu se știe dacă în formula lui actuală mai conține valeriană. În această situație este mai bine să se folosească, în loc de extraveral, ceai de valeriană (de la PLAFAR), o linguriță de frunze la 100 ml apă (jumătate de ceașcă) seara la culcare. Dacă nu se găsește nici ceai de valeriană și nici sirop de busuioc, vă recomand să folosiți două ceaiuri de mentă pe zi : unul dimineața și altul seara (se toarnă apă clocotită peste un pachețel de ceai sau peste două lingurițe frunze de mentă, se acoperă vasul 15 minute. Se bea călduț, de preferință neîndulcit).

Dacă nu vă simțiți bine, reduceți doza la un singur ceai de mentă.

Alimentația.

Recomand o alimentație mai mult vegetariană : legume și fructe (mîncare de post). Se admit în cantități mici și proteine animale : carne, ouă, lapte, brînză.

Iată un exemplu privind alimentația pe o săptămînă : 4 ouă moi (cînd doriți) fără lactate și legume. Duminica, carne de pasăre, sau pește împreună cu legume și fructe. În rest, mîncare de post, salate și multe fructe. Trebuie reținut că proteinele animale nu ajută cu nimic la vindecarea cancerului. În cantități mici sînt necesare organismului, în cantități mari înhibă tratamentul.

Și încă o precizare foarte importantă : *tratamentul pe care îl recomand eu nu exclude pe cel prescris de medici.* El se face în paralel cu terapia clasică, deci bolnavii se pot supune operațiilor recomandate, sau tratamentelor cu raze. Recomandările mele vin să complinească terapia obișnuită, dar au o foarte mare importanță.

Ca una ce m-am făcut bine urmînd acest tratament, doresc să fiu, absolut dezinteresată, de folos și altor persoane bolnave. Voi răspunde în continuare scrisorilor primite. Reamintesc adresa mea :

Aleea Prislop Nr. 8, Bloc 15, et. 1, ap. 14. Ploiești.

Vă doresc la toți sănătate și Dumnezeu să vă ajute.

MARIA LUNGU,
profesoară pensionară

PENTRU UNII, ALFABETUL ÎNCEPE CU... BETA

Între 13—15 noiembrie, Liceul I.L. Caragiale din București a fost gazda celei de-a doua conferințe BETA (Bucharest English Teachers' Association — Asociația Profesorilor de limba engleză din București).

Moto-ul sub care s-a desfășurat conferința a fost „Teaching is Fun" (Ce plăcut e să predai!), îndemn generos pentru cei mai tineri dintre profesori. Participarea a fost numeroasă, peste 200 de profesori din țară (majoritatea din București) și din străinătate. Au fost prezenți — Chris Kennedy, președintele Asociației Internaționale a celor care predau limba engleză (IATEFL), reprezentanți ai Ministerului Învățămîntului și Științei, ai inspectoratelor școlare, ambasadorul Greciei la București, reprezentanți ai Consiliului Britanic, ai Ambasadei americane, Peace Corps Volunteers, teacher trainers, profesori de la Universitățile din București, Sibiu, Iași.

Cele 24 de „ateliere", susținute de profesori români, englezi și americani, au incitat la schimburi de idei, au demonstrat competitivitatea școlii românești pe plan internațional.

În afară de lucrările propriu-zise ale conferinței, participanții au putut asista, vineri, 13 noiembrie, la un concert al corului „Voces Primavera", condus de dl. profesor Claudiu Negulescu și sîmbătă, 14 noiembrie la un spectacol în limba engleză, cu participarea elevilor din liceele I.L. Caragiale, George Coșbuc, Școala generală 45, precum și membri ai cercului dramatic de la Palatul Copiilor.

Conferința s-a încheiat în ziua de duminică, 15 noiembrie, cu o excursie la Ploiești (oprire la liceul-frate I.L. Caragiale), unde profesorul american Paul Larsen, de la Liceul I.L. Caragiale din... București, i-a învățat pe participanți dansuri tradiționale englezești și americane. Excursia s-a continuat cu o vizită la Sinaia.

PAUL ALEXANDRU

Întîlniri pe ultrascurte

RADIO CONTACT

Inimile tinerilor bat pe frecvenţa 96,1 MHz

Doina Ene

O poveste palpitantă

Mihaela Apetrei — brunetică, veselă, neastîmpărată, studentă la Facultatea Româno-Americană, 19 ani — cu ştate vechi la Radio Contact (angajată de mai bine de un an !) e absolut convinsă că ceea ce i s-a întîmplat ei la prima intrare pe post este o poveste cu totul unică şi grozav de palpitantă. După un concurs cu 300 de candidaţi pe două locuri, fără vreun gînd de reuşită, cu un eşec în spate — încercarea la un alt post de radio privat — a fost chemată şi „aruncată" direct pe post. „Dacă ziceam atunci nu, lăsaţi-mă pînă mîine sau poimîine, să mă pregătesc, n-aş mai fi avut nici o şansă ! Aşa-i, Saşa ?" „Aşa-i !", mormăie redactorul-şef Niţă. „Mi-au dat un text, ceva cu fotbal şi nişte echipe cu nume englezeşti şi mie-mi era ruşine să spun că nu ştiu cum se citesc toate alea. Atunci m-a ajutat Radu. Mi-a vorbit de grădina botanică şi nu mai ştiu ce, că vedea că sînt emoţionată. Ştii, Radu, uite, acum îţi mulţumesc ! Pe bune !"

Redactorul de ştiri **Radu Bîrsan**, student în anul V la Construcţii, cu 25 de ani „împliniţi ieri", are şi el o „prima mea zi", cînd a intrat ca prezentator muzical şi tehnician, în acelaşi timp. „Îmi tremura mîna, emoţiile erau fantastice şi eram nemulţumit de mine, că simţeam cît sînt de monoton. Multă vreme am avut complexul ăsta."

În legătură cu chestia asta, Giuseppe Rossi are o teorie a lui. Fetele învaţă mult mai repede şi se emoţionează mult mai puţin. „La toată partea bărbătească, atunci cînd învaţă, le fac mîinile ca nişte elici. Nu se pot controla. Asta e o stare. La fete n-am văzut. Apoi, sînt egali. Egal de buni. Indiferent dacă sînt fete sau băieţi şi indiferent de vîrstă."

Cel mai tînăr „animator" se prezintă şi acum ca la şcoală : **Macavei Alexandru.** De fapt, mai e încă la şcoală, în clasa a XII-a, dar foarte puţină lume ştie acolo cine e el. „Cînd există pasiune, nu contează dacă ţi se cunoaşte numele. Nu pentru asta o faci şi nici pentru bani. Pe mine mă „sponsorizează", de fapt, părinţii.

Doina Ene, de serviciu în faţa pupitrului, dar deseori şi în faţa microfonului, punctează concluziile : „Nu se agreează vedetismele."

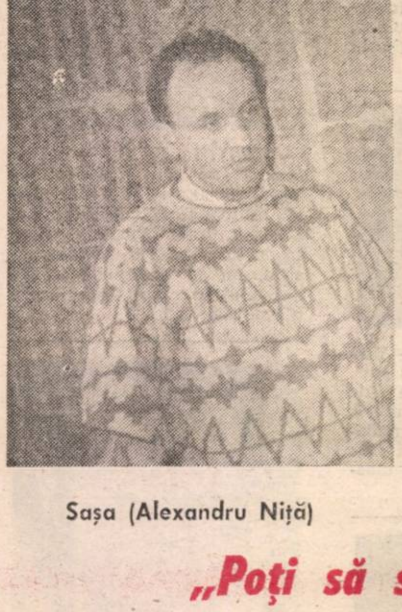

Saşa (Alexandru Niţă)

De serviciu, la telefonul cu publicul, Corina Salanţi

„Poţi să spui o prostie, dar cursiv!"

Mihai Neguţ e cătrănit. **Giuseppe Rossi**, directorul, se întoarce către mine :

— Au făcut o emisiune despre Festivalul „Caragiale". Am ascultat-o din maşină. A fost o grozăvie !

Alexandru Niţă, redactorul şef, pusese, ceva mai înainte, un verdict mult mai categoric, în mult mai puţine cuvinte „Poţi să spui o prostie, dar s-o spui cursiv."

Nici o înţelegere pentru cele două tinere — „Ziariste, colege de-ale dumneavoastră !", mă ironizase fin redactorul-şef — complet pierdute în faţa microfonului şi a ideii că o grămadă din ascultătorii Bucureştiului se află pe frecvenţa de undă 96,1 MHz, adică **„Radio Contact".** Nici un gînd că pentru cele două debutante în ale „intratului pe post", atmosfera din studio putea fi absolut înnebunitoare. O cameră mare, tapetată cu cofraje de ouă vopsite în mov — de loc o idee rea —, pupitrul cu echipamente sofisticate pentru un ageamiu chiar sub nasul lor şi — suprema teroare ! — microfonul, pe care Mihai Neguţ, „omul din post" îl fîţiia de colo-colo. Ziaristele încep să vorbească şi simt că, nu doar vocile tremurînde, ci ele cu totul, se pierd în spaţiu. Fundalul sonor — muzică, se înţelege — e prea tare şi cineva intră vijelios în studio, fără nici un fel de precauţii : „Daţi trompeta aia mai jos, nu se aude nimic !" Redactorul-şef mai intervine şi el, Neguţ face tot felul de semne. Nu mă mai jenez nici eu să deranjez şi încep să fac fotografii. Fetele se zăpăcesc din ce în ce mai tare. Una începe să-şi bată obrajii şi mă întreb dacă nu mai are un pic şi leşină. Mă mai întreb dacă toate astea nu se „simt" pe post. Se simt ! Avea să mi-o confirme, ulterior, un asiduu ascultător al postului „Radio Contact" : „Sigur că se simte ! Dar nu le pasă ! Aşa şi vor ! Să fie adevărat !"

„Adevărat" pentru directorul Rossi înseamnă viaţă. „Să transmiţi ascultătorului starea pe care o ai în acei moment. De aceea nu înregistrăm aproape nimic. Dacă fac ceva azi şi dau pe post poimîine, s-ar putea să nu mai am aceeaşi stare şi nu mai e adevărat, iar ascultătorul mă simte. Totul trebuie să fie „pe viu". Chiar şi prostiile, pentru că şi ele fac parte din viaţă". Au dreptate ? Vezi bine că da, de vreme ce ascultătorii bucureşteni şi cei din împrejurimi, care au posibilitatea de a asculta astăzi opt posturi, le sînt fideli în proporţie de 16 la sută, în timp ce postului naţional îi revin 29 de procente.

Mihai Neguţ

Vechea gardă
Giuseppe Rossi

Spectaculos ? Doar rezultatul!

Alexandru Niţă, alias Saşa, ca şi Giuseppe Rossi — da, bunicul a fost italian ! —, nu văd nici un motiv pentru care să nu fie răi. Nici cu ei n-a fost cineva bun. A fost un mic nucleu de oameni, adunaţi după principiul eu îl ştiu pe el, el mă ştie pe mine, din care nici unul nu avusese înainte vreo legătură cu radioul. A fost, e drept, un vis. „Cînd eram mic, zice Saşa, visam să am un post de radio la care să vorbesc şi oamenii să mă asculte cînd se trezesc, dimineaţa."

La 25 februarie 1990, orele 13,30, **Radio Contact** a emis pentru prima dată în România, de la etajul IV al Institutului de Arhitectură. Echipamentul a fost adus din Belgia, de Societatea „Radio Contact". „Belgienii au stat o zi-două şi au plecat. Ne-au zis să ne descurcăm singuri. Ne-am trezit în faţa unui microfon, a unor discuri cu muzică şi a unor butoane. Habar n-aveam ce să facem. Am învăţat şi ne-am descurcat." Din echipa de atunci, au rămas doar doi — Rossi şi Niţă : „Se poate spune că numai nebunii rămîn. Prin cîte am trecut !... Totul a fost dragoste de muzică şi muncă patriotică. Ce vedeţi aici am făcut cu mîinile noastre. Cînd am primit sediul (ultimul etaj al fostului Minister al Chimiei) am găsit un sălaş de porumbei. Pînă şi prizele le-am montat singuri. E o chestie de pasiune. Timp de un an de zile, nimeni nu s-a gîndit că ar putea fi plătit. Am trăit din salariile noastre de ingineri, Apoi, au venit nişte sume de bani simbolice — produs al muncii noastre. Postul fiind din ce în ce mai ascultat, au început să sosească reclamele. Aşa s-a dezvoltat partea comercială. Acum avem o mică redacţie, cu oameni angajaţi, cu carte de muncă. Dar, mai ales, avem nişte profesionişti, care au învăţat o meserie foarte grea."

Un post de radio este ca un furnal. Fie zi, fie noapte, un om e în post. Iar omul ăsta trebuie să ştie nişte reguli. Care e cea dintîi ? „Să-ţi respecţi ascultătorii. Să nu-ţi permiţi orice, numai pentru că tu ai avut norocul să fii în faţa unui microfon şi altul are ghinionul să fie în faţa unui aparat de radio, să te asculte. Pentru că nu te ascultă ! Trece pe altă frecvenţă ! Sînt şi multe alte reguli, dar nu e nimic spectaculos aici."

Adevărat ! Nimic spectaculos, în afara rezultatului.

LIANA TATOS

MAGAZIN

Se mai întîmplă și d-astea

Cum să obții un miliardar!

Trecind peste situațiile în care personajul feminin a ajuns, prin propriile calități, să dobîndească averi considerabile, vă prezentăm două cazuri ale unor micuțe care au ajuns la același rezultat prin mariaj. În atingerea scopului s-au ghidat după cîteva reguli de aur : frecventarea unor localuri la modă, îmbrăcăminte de bună calitate, știința de-a da dreptate în orice împrejurare persoanei vizate. Odată ce aceste ABC-uri au fost reținute și prada a fost reperată, s-a trecut la atac. Strategia a presupus apoi învăluire prin farmec, grație, sex-appeal și multă, foarte multă răbdare.

Cenușăreasa și baronul

Nadine, fiica unei muncitoare, lucrează pînă la vîrsta de 14 ani. Frumușică și foarte ambițioasă („bogăția și puterea m-au fascinat întotdeauna“), are noroc și îl întîlnește pe **Edmond de Rothschild,** foarte căsătorit pe vremea aceea. După o legătură de trei ani, devine doamna Nadine de Rothschild.

Un Oscar pentru „vînătorița“ de miliardari

Frumoasa **Gayfryd,** una din numeroasele fete din cartierele mai puțin privilegiate ale New York-ului, conștientă de faptul că doar în filme poți să întîlnești milionari pe stradă, reușește să forțeze intrarea într-un mediu ce nu era al său. La unul din dineurile mondene din Manhattan, cartierul celebru al New York-ului, își întîlnește viitorul soț. Pentru cucerirea lui a desfășurat o strategie demnă de un mareșal : rochie cu decolteu vertiginos, conversație spumoasă, dans cît mai înlănțuit și, apoi, eclipsarea de la locul petrecerii, pentru vizionarea unui film în doi. După un an de la dineul cu pricina, Gayfryd își atinge scopul. Soțul ei, miliardarul newyorkez **Saul Steinberg,** mărturisește că, dacă ar fi să se acorde un Oscar celor care vînează bogătași, i l-ar acorda, fără îndoială, soției sale. **(E.G.)**

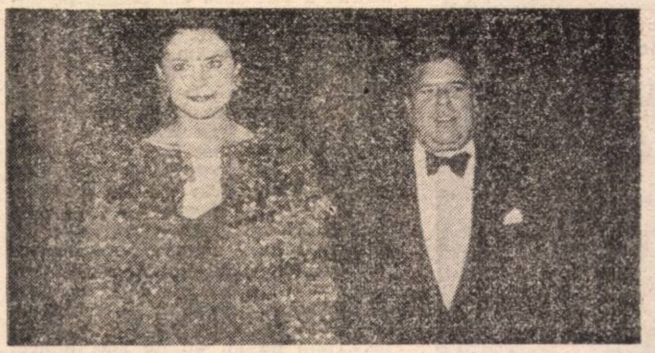

Brigitte Bardot a întîlnit bărbatul ideal

Mai modestă decît Lyz Taylor în schimbarea soților legitimi, **Brigitte Bardot** (58 ani) este doar la a patra căsătorie. Atît de celebră altădată, sacralizată în statui, poezii, cîntece, socotită un simbol al femeii franceze, B.B. duce de zece ani o viață de schivnic, într-o vilă din Saint Tropez. Locuința sa este o adevărată grădină zoologică : 40 pisici, 7 cîini, patru capre și un măgăruș. Noul ei soț (al patrulea, după Roger Vadim, Jaques Charrier și Günther Sachs), se numește **Bernard d'Ormale** și este un fervent susținător al partidului de extremă dreaptă, condus de Le Pen. Căsătoria a avut loc în Norvegia, țară în care s-a stabilit de mai mulți ani fiul Brigittei, Nicolas Charrier. „Bernard, declară celebra divă de altădată, este cel mai minunat om pe care l-am întîlnit vreodată. Păcat că face politică, dar îl voi convinge să nu aibă ambiții în această privință“.

P.S. Între timp, aflăm, a avut o tentativă de sinucidere.

UMOR NEGRU * UMOR NEGRU * UMOR NEGRU

Încercați-vă norocul

Nababi burlaci

HASSAN AL BOLKIA — Vîrsta : 43 de ani. Profesia : sultan (în Brunei) și rege al petrolului. Avere : 185 de miliarde de franci. De reținut : el nu e burlac, are deja două soții, însă religia sa nu-i limitează numărul. Adoră să se joace cu trenulețele electrice. Cine se urcă în ele ?

WILLIAM GATES — Vîrsta : 32 de ani. Profesia : om de afaceri. Avere : 20 de miliarde de franci. De reținut : geniu al informaticii, preferă să i se vorbească de software și hardware. Pauzele sînt binevenite.

MICHAEL JACKSON — Vîrsta : 34 de ani. Profesia : megastar. Avere : 5 miliarde de franci. De reținut : Cu excepția Dianei Ross, nu i se cunoaște nici-o legătură. Concurență serioasă în persoana fanilor, a unui șarpe boa și a aparatului cu oxigen care-l regenerează. Curaj !

BENJAMIN DE ROTHSCHILD — Vîrsta: 30 de ani. Profesia : moștenitor. Avere : 2,2 miliarde de franci. De reținut : mare amator de femei. Treaba-i ca și aranjată !

ALBERT DE MONACO — Vîrsta : 34 de ani. Profesia : prinț moștenitor. Avere : incalculabilă. De reținut : frumos, timid, sportiv și alergic la mariaj. Ei, aș !

GEORGE MICHAEL — Vîrsta : 29 de ani. Profesia : star. Avere : 800 de milioane de franci. De reținut : frumușel, deci curtat. Îi plac top-modelele. Gurile rele spun că este sensibil și la farmecul masculin. Brrr !

CLIFF RICHARD — Vîrsta: 53 de ani. Profesia : star. Avere : 500 de milioane de franci. De reținut : avar. Pentru nevoile zilnice nu cheltuiește decît 250 de franci pe săptămînă. Asta-i bine, că rămîn mulți după...

PRINCE — Vîrsta : 34 de ani. Profesia : superstar. Avere : 175 de milioane de franci. De reținut : campion al tuturor categoriilor de răsturnări. Pygmalion de clasă. Să-l răsturnăm și p-ăsta !

JOHN KENNEDY JR. — Vîrsta : 31 de ani. Profesia : fiu de familie bună. În timpul liber avocat. Avere : 130 de milioane de franci. De reținut : supranumit „Bărbatul cel mai sexy al Americii“, a zdrobit multe inimi. Repede cu ea la zdrobit !

AYRTON SENNA — Vîrsta : 32 de ani. Profesia : pilot de formula 1. Avere : 100 de milioane de franci pe an. De reținut : îi place să trăiască cu încetinitorul, foarte sensibil, nu se sfiește să plîngă din cînd în cînd. Gata, care plîngi mai cu foc ?

ANDREW — Vîrsta : 32 de ani. Profesia : prinț englez și marinar. Avere : 2,5 milioane de franci pe an. De reținut : fiul mamei sale, femeia cea mai bogată de pe planetă. Mai plin de fantezie decît fratele său, Charles, dar la fel de egoist. Ia învățați-l voi, fetelor, ce-i aia fantezie !

CHRISTOPHE DECHAVANNE — Vîrsta : 34 de ani. Profesia : star în vogă. Avere : 300 de mii de franci pe lună. De reținut : din naștere e plin de neastîmpăr. Da' dacă-l prindeți cînd doarme...

Aviz amatoarelor : Înainte de a porni la atac, să convertească francii în dolari, pentru a vedea dacă lupta mai merită osteneala. **(E.G.)**

MAGAZIN

Viaţa secretă a Casei de Windsor

DIANA

• După căsătorie, Lady Di a iubit alţi trei bărbaţi

• O carte care a zguduit Anglia şi nu numai

Nicholas Davies

Autorul cărţii „Diana“ este fostul redactor şef pentru probleme externe al ziarului Daily Mirror. El a avut ocazia să cunoască numeroşi prieteni intimi ai prinţului Charles, foşti colegi de şcoală şi jucători din echipa de polo ai acestuia. Volumul este apreciat ca o replică dată cărţii lui Andrew Morton, inspirată din mărturiile celor apropiaţi principesei. Varianta Nicholas Davies ar acorda, se zice, cîştig de cauză principelui de Walles.

Stupoare, nedumerire, dar mai ales bîrfă şi amuzament. Englezii nu mai sînt cei de altădată : puritani şi subjugaţi unei tradiţii ce sacraliza instituţia regală. Conflictul conjugal din sînul **Casei de Windsor**, de neconceput cu decenii în urmă, îşi găseşte azi locul în suita de scandaluri şi evenimente mondene ce condimentează viaţa înaltei societăţi. O pîine nesperată pentru gazetele avide de cancanuri şi ştiri senzaţionale. Jurnaliştii au năvălit lacomi, pentru a descoperi culisele matrimoniului practic destrămat, dar cel mai norocos s-a dovedit Nicholas Davies, autorul cărţii **Diana („Principesa şi furtunoasa sa viaţă“)**, devenită imediat best-seller. Cît adevăr şi cîte speculaţii gratuite în jurul unei drame maritale, atît de obişnuită, de comună, la urma urmelor ?

Ultima bombă : **Lady Di ar fi avut după căsătorie trei amanţi** (sau poate simpli prieteni, ce i-au însoţit viaţa pustiită de Charles). Ei sînt : **maiorul James Hewitt, Philip Dunne, tînăr bancher,** supranumit Superman (datorită asemănării sale cu actorul Christopher Reeve), **şi David Waterhouse, nepot al ducelui de Marlborough.**

Sigur e că, în noiembrie 1991, cu prilejul aniversării zilei sale de naştere (42 ani), prinţul Charles avea să declare celor apropiaţi că viaţa sa conjugală s-a încheiat. Dar cum tradiţiile dinastice nu permit un divorţ oficial, perechea princiară urmează să trăiască separat.

Divorţul sentimental a fost urmărit cu asiduitate de către gazetari şi fotoreporteri încă de la primele lui semne. Dincolo de surîsurile protocolare şi seninătatea aparentă afişate de Diana şi Charles, ziariştii au descoperit imediat dovezile discordiei. Două momente sînt amintite cu deosebire : 1. După un meci de polo, Charles s-a apropiat de soţia sa ca să o sărute, dar Diana l-a evitat, întorcînd capul. Scena a fost înregistrată de zeci de camere de luat vederi şi imaginea a făcut ocolul lumii. 2. Vizitînd în India Taj Mahalul, celebrul templu al amorului perfect, Charles a anunţat că va reveni aici numai întovărăşit de femeia care îi va fi soţie. Dar cînd această situaţie a devenit posibilă, Charles a preferat să ia parte la un forum al industriaşilor anglo-indieni, lăsînd-o pe Diana să viziteze singură Taj Mahalul.

Apoi, neînţelegerile şi antipatia nedisimulată încep să devină publice. Începînd cu 1986, Diana nu-şi mai ascunde decepţiile şi disensiunile familiale ajung la urechile marelui public. Deznădăjduită, în pragul disperării, principesa are chiar o tentativă de sinucidere. Într-o seară înghite un flacon cu paracetamol. Se întinde pe pat şi aşteaptă sfîrşitul, dar imediat, imaginea copiilor ei o fac să regrete gestul. Îşi goleşte stomacul de pastile şi-i telefonează lui Charles care trimite un medic. Din fericire, nimic grav. În tot acest răstimp, regina Elisabeta a avut o singură temere : că Diana a moştenit nestatornicia mamei sale, care, cu ani în urmă, şocase Marea Britanie, lăsîndu-şi soţul, vicontele Johnny Althorp, pentru un oarecare Peter Shand Kydd.

Cartea lui Nicholas Davies a fost tradusă în numeroase limbi şi prezentată în foileton de marile periodice din Europa şi America. Milioane de cititori au devorat-o cu patimă. Cartea este scrisă pentru cei amatori să se delecteze cu necazurile altora. Dar ea oferă totuşi o concluzie preţioasă : amărăciunile vieţii bîntuie nu numai bordeiele săracilor ci şi palatele regilor.

DIANA
Un nuovo libro-bomba sconvolge l'Inghilterra!

S-au înfruptat ei din graţiile doamnei?

Bancherul Philip Dunne

Primul bărbat din viaţa extraconjugală a Dianei a apărut în 1986. Este vorba de bancherul Philip Dunne pe care îl cunoaşte la un party dat de Sarah Ferguson. Principesa s-a grăbit apoi să-l invite în Elveţia, împreună cu alţi prieteni ai casei. Într-o seară, după ce prinţul Charles a părăsit petrecerea, cei rămaşi au propus să se joace „gajuri“. Philip Dunne — spun martorii — a luat-o în braţe pe Diana şi a sărutat-o pe gură lung şi cu pasiune. O lună mai tîrziu, e rîndul lui Philip să o invite pe Diana într-un week-end suspect. Două zile şi două nopţi în vila sa din Gatley Park. Frivolitatea principesei o scandalizează pe regină, dar Charles se arată indiferent. La o serată dată de lordul Worcester, a fost prezentă şi perechea princiară. Toată noaptea Diana a dansat cu Philip şi, sub privirile zecilor de invitaţi, s-a lăsat sărutată pe gît şi obraji. Enervat, Charles s-a ridicat de la masă şi, pe un ton răstit, a invitat-o să-l însoţească acasă. Dar Diana a continuat să danseze, Charles părăsind sindrofia roşu de furie.

Sînt suficiente toate acestea pentru a bănui că Philip s-a strecurat în patul principesei ?

„Prietenul“ James Hewitt

O fotografie considerată „istorică“ de toţi cei ce s-au ocupat de biografia secretă a Dianei. Este momentul cînd, în 1989, principesa îl întîlneşte pentru întîia oară, pe un teren de polo, pe James Hewitt. Din acea clipă, tînărul ofiţer se va afla mereu în preajma Dianei. O va însoţi în lungi promenade „à cavalo“ prin romanticul parc din Windsor şi va fi singurul invitat la ziua de naştere a principesei, sărbătorită la Kensington Palace, în absenţa soţului legitim. Nicholas Davies mai notează că Hewitt avea, la data respectivă, o logodnică, pe Emma Stewardson, fiica regelui îngheţatei din Marea Britanie, care n-a întîrziat să-şi dezvăluie public gelozia. „Prietenia“ celor doi a durat doi ani.

David Waterhouse, alt bărbat în viaţa Dianei

Nepot al ducelui de Marlborough şi prieten cu băiatul principesei Margareta, David Waterhouse a început să fie văzut alături de Lady Di începînd cu 1987. La un concert al cîntăreţului David Bowie, publicul din sală a putut observa cum Diana îşi lasă capul pe umărul însoţitorului ei. Cîteva luni mai tîrziu, David şi Diana sînt surprinşi de un fotograf într-o atitudine scandaloasă, în timp ce se aflau în maşina lui Waterhouse. În ultimul moment, garda de corp intervine şi confiscă filmul. Fotoreporterul John Fraser este ameninţat, dar Lady Di urmăreşte întreaga scenă rîzînd. A doua zi, ziaristul îşi recapătă filmul, dar fără clişeele încriminate.

Lovitura de pedeapsă

SPORT

România — Ceho-Slovacia 1-1

Mai sîntem, totuși, în cărți. Pînă cînd?

N-am vrea să cădem în păcatul de-a fi taxați drept „viteji de după război“, nici să intrăm în rîndul denigratorilor sau al contestatarilor. Totuși, un sentiment de îngrijorare, chiar de oarecare teamă începe să ne stăpînească tot mai puternic. Firesc, am urmărit cu multă atenție ultimele evoluții ale tricolorilor. Nu știm de ce, poate este o simplă impresie personală, dar parcă se profilează repetarea situației din campania C.M. '82, cînd aveam nevoie de 3 puncte realizate în partidele de pe propriul teren (cu Ungaria și Elveția), obținînd atunci doar o remiză albă cu prima echipă, pierzînd (1—2) cu a doua. Faptul că grupa noastră oferă calificarea pentru primele două locuri s-ar putea transforma într-un dezavantaj. Nefiind obligați să jucăm tranșant, tot timpul, existînd posibilitatea participării la C.M. din Lumea Nouă și de pe poziția secundă, acestea constituie un mare pericol cauzat de autoliniștirea și optimismul ce tind să se instaureze în rîndul factorilor de decizie din fotbalul nostru. La aflarea configurației grupei, România a fost considerată una dintre favorite. Și pe bună dreptate, confirmînd apoi prin startul fulminant luat (7—0 cu Feroe și mai ales 5—1 în fața Țării Galilor, cu acele prime 35 de minute superbe). În acel timp, belgienii se urneau mai greu, doar 1—0 cu Cipru „acasă“, urmînd însă 3—0 cu Feroe și 2—1 cu Ceho-Slovacia, ambele în deplasare, preluînd „șefia“ grupei la „adevăr“, cu +4. Sezonul de toamnă considerăm că a fost așteptat cu prea multă încredere într-un rezultat favorabil la Bruxelles. Se știe, „diavolii roșii“ ne-au învins cu 1—0, problema locului întîi devenind pentru noi doar o ipoteză teoretică. Situația s-a complicat și mai mult în momentul cînd Țara Galilor a cîștigat cu 1—0 în Insula Afroditei, amintindu-ne că nu trebuie omisă din calcule (+2). După ratarea acestui prim moment, victoria în partida cu Ceho-Slovacia reprezenta o condiție aproape obligatorie, dublată și de un succes peste două săptămîni în fieful cipriotilor. În timp ce noi am fost lipsiți de două „piese grele“, Gică Popescu și Balint, în tabăra oaspeților indisponibilitățile au abundat: portarii Stejskal și Vencel, fundașii Kadlec, Vrabec și Chovanec, atacanții Dubovsky și Timko. Auspicii favorabile, deci. Mai mult, oaspeții au fost obligați să procedeze la cele două înlocuiri regulamentare încă din minutele 15 (Nemec) și 35 (Skuhravy)! Iar prin deschiderea scorului în min. 47 (Ilie Dumitrescu) și prin evoluția în continuare a jocului tricolorii se conturau cu claritate în învingători. Numai că golul al doilea a refuzat să cadă, în ciuda ocaziilor avute, iar Vlădoiu (din min. 66 în locul lui Hanganu, care are „meritul“ că din contactul cu el s-a resimțit Skuhravy) și Timofte I (introdus neinspirat în min. 78 în locul lui Lupescu) n-au adus prospețimea și clarviziunea necesare. Se poate invoca și neșansa, deoarece nu numai că n-am majorat scorul, dar în min. 83 am fost sancționați cu un penalty („venit ca o ghilotină“, l-am citat pe Cornel Dinu), transformat de Nemecek! O remiză care ne plasează la „adevăr“ după Belgia și Țara Galilor, la egalitate (minus 1) cu Ceho-Slovacia. Un punct important pierdut de către noi, „pe ulița cehă“, care poate fi recuperat, să zicem, tocmai în confruntarea revanșă de la Praga. În istoria performanțelor românești rezultatele mari le-am obținut de multe ori în ultimele 90 de minute. Important este că, deocamdată, „sîntem în cărți“. Rămîne de văzut pînă cînd.

Culese după meci

Prin urmare, acea expresie „sabia lui Damocles în partida cu Cipru“, dintr-un cotidian care l-a supărat pe selecționerul principal, a devenit foarte aproape de realitate. După aprecierea sa, jucătorii au dorit să joace și au jucat bine foarte mult timp, însă randamentul nostru a scăzut spre final, la care a contat și faptul că Lupescu nu a rezistat pînă la sfîrșit, din nou fiind urmăriți de ghinion. Realmente, penalty-ul a fost corect acordat, dar a pornit dintr-o greșeală nepermisă de tușier. De altfel, este cel puțin bizară delegarea unui trio de arbitri englezi atît timp cît sîntem în grupă cu o echipă din Regat. Desigur, lupta în grupa a patra este lungă, sîntem abia după al doilea tur al acestei campanii, acum patru echipe avînd șansa calificării. Principala grijă constă în pregătirea partidei cu Cipru, nutrind speranța recuperării celor doi absenți de marcă.

În această fază, Ilie Dumitrescu va marca: 1—0 pentru noi! Dar, în final...

Fotografie de FLORIN IONIȚĂ ■

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

CLASAMENTUL

1. BELGIA	4	4 0 0	7– 1	8
2. ROMÂNIA	4	2 1 1	13– 3	5
3. ȚARA GALILOR	3	2 0 1	8– 5	4
4. CEHO-SLOVACIA	3	1 1 1	6– 3	3
5. CIPRU	3	1 0 2	2– 2	2
6. INSULELE FEROE	5	0 0 5	0–22	0

Astăzi, Țara Galilor – Belgia, iar la 29 noiembrie Cipru – România.

DE MIERCURI PÎNĂ MIERCURI

BASCHET. ● **Preliminariile C.E.** Victorie frumoasă, din păcate doar de palmares, în grupa semifinală D: România — Suedia 91—77, cu Ghiță Mureșan autor a 42 de puncte. În altă partidă: Grecia — Ungaria 83—68. Sîmbătă, la Sopron, Ungaria — România 87—79, întîlnirea de astăzi, de la Atena, cu Grecia, nemaiputînd să ne confere calificarea, întrucît Suedia a întrecut Grecia cu 90—81, ambele participînd la turneul final. ● **Campionatul feminin.** Surpriză în restanța FARTEC Brașov — Universitatea ACSA Anaconda Cluj 65—64. Din etapa a IX-a: Rapid — Olimpia SALIC 63—67 (neputința gazdelor a fost atît de mare încît parcă n-au vrut să cîștige!), Sportul Studențesc ANEF — FARTEC Brașov 67—41, Univ. Cluj — Olimpia Satu Mare 76—41, CONSTAR Universitatea Arad — Metalul Rm. Vîlcea 88—57. Conduc, la egalitate, cu cîte 16 p., Sp. Stud., „U“ Cluj și CONSTAR.

HANDBAL. ● „Optimi“ în **cupele europene** (masculin). **C.C.E.:** Universitatea IUG Craiova — S.G. Wallau Massenheim 28—23, insuficient însă, în prima manșă fiind 15—24; **Cupa I.H.F.:** Steaua București — RTV 1879 Basel 35—17, revanșă categorică după 28—29 în primul joc. **Cupa Cupelor:** H.C. Minaur Baia Mare a susținut ambele meciuri în Franța cu O.M. Vitrolles, cedînd în primul cu 23—29. ● **Campionatul feminin** (ultima etapă a turului): 21—36 în derby-ul dintre campioana en titre, Universitatea Bacău, și Chimistul Rîmnicu Vîlcea, neînvinsă în continuare; Rapid Mecanică Fină — Silcotex Zalău 29—23, cele mai multe goluri fiind înscrise de Marilena Doiciu și Florica Ivan — cîte 6 (Sorina Lefter a jucat mai puțin, acuzînd o indispoziție), respectiv Steluța Lazăr — 12; Politehnica AEM Timișoara — H.C. Aura Iași 28—28, podiumul fiind ocupat de Chimistul, Rapid și H.C. Aura.

VOLEI. Primul tur în **cupele europene. C.C.E.** (feminin): Rapid București a dispus lejer cu 3—0 în ambele manșe de norvegiencele de la VBK Sandnes. **Cupa Cupelor:** Universitatea C.F.R. Craiova (f) este calificată direct în turul al doilea, iar Elcond Zalău (m) deși a obținut revanșa în fața ȚSKA Sofia tot cu 3—0, a ratat calificarea la punctaverajul general (65—73). **Cupa CEV:** În schimb Braiconf Brăila a eliminat pe Elite Geneva (în componență cu trei „straniere“) cîștigînd cu 3—0, așa cum pierduseră, avînd un punctaveraj de 76—73!

P. L. DUMITRESCU ■

Paralele inegale

● Fotbalistul englez Gary Linecker a răspuns chemării gheișelor, spre deosebire de iluștrii săi colegi de breaslă Pele, Zico sau Maradona, evoluînd în prezent în echipa Grampus Eight, formație aflată în proprietatea firmei Toyota. Sosirea marelui jucător a însemnat un veritabil „boom“ pentru fotbalul japonez, la meciurile în care joacă fiul zarzavagiului din Leighton asistînd în medie 30 000 de spectatori. ● După soția olandeză și prietena italiană, o ziaristă care i-a grăbit divorțul, fotbalistul olandez Ruud Gullit și-a găsit alinarea în brațele Cristinei Pensa, o altă italiancă, originară din Lecco, un orășel în apropiere de Como. Lucrurile par destul de serioase, surinamezul făcînd recent o vizită la Monza, unde, scrie presa peninsulară, i-ar fi făcut prietenului său Niki Lauda propunerea de a-i fi naș. După cum se știe, fostul campion mondial este în prezent consultant al scuderiei Ferrari.

TEODORA OPREA ■

HERCULE LE CHAT

Totul despre Hlasek

N-o să fim atît de ingrați încît să criticăm redacția de sport a televiziunii române că ne dă competiții peste competiții. Dar nu putem să nu observăm că, în timp ce echipele noastre de volei și handbal, de pildă, se băteau pentru un loc sub soare în cupele europene, noi aflam totul despre Hlasek, știți dumneavoastră, tenismanul acela fost compatriot de-al lui Skuhravy. Eu unul habar n-am cine-i Ion Aurelian (cineva îmi șoptește c-ar fi voleibalist la echipa campioană), în schimb Schumacher — pilotul — mi-e ca un frate, pînă și faptul că îi plac bananele îmi este cît se poate de cunoscut. Acum, lăsînd gluma la o parte, ia să ne gîndim cît sport intern „se dă“ la TV română în comparație cu preluările de dincolo!

Detașare în interesul serviciului

O știre stranie a trecut aproape neobservată, anume aceea că Inter Sibiu i-a cedat pe Majearu și Văsîi clubului Nyiregyhaza din Ungaria. Și ce-i cu asta, veți spune, e un lucru banal, auzim că prin Ungaria s-ar afla aproape o mie de jucători români. Așa este, numai că fotbaliștii amintiți au fost transferați pentru o lună! În curînd, să te ții navete prin diverse campionate, un meci de cupă în Ungaria, un amical în Turcia, o etapă de campionat prin Cipru, azi aici, mîine-n Ploiești, veselie mare, ce mai!

DE SUB PODUL GRANT

● Nu vom da vina pe numărul etapei (a 13-a), nici pe cel al gazetarilor bucureșteni din presa scrisă și vorbită (tot 13!) prezenți la Bistrița, într-o zi de sîmbătă! Știm însă că fotbaliștii rapidiști ar fi dorit mult un rezultat bun și pentru a cinsti aniversarea președintelui lor, dl. Mircea Pascu. ● Deși deplasarea s-a soldat cu o înfrîngere, aceasta s-a produs, totuși, în fața unei echipe, Gloria, care aspiră, de asemenea, la Cupa UEFA și care avea un golaveraj pe teren propriu de 9—0, Țîră fiind primul, cu șutul său à la Hagi, care a perforat poarta gazdelor. Din păcate, ca și în meciul cu Dinamo, el a suferit o întindere, fiind înlocuit, iar noi am pierdut tot cu 2—1. ● Desigur, lupta pentru podium dintre Rapid și Gloria continuă, ele avînd +4 și, respectiv, +3 la „adevăr“, echilibru care s-ar fi rupt în cazul obținerii unei remize de care giuleștenii au fost destul de aproape. În această dispută a apărut o nouă candidată, „U“ Cluj (cu +3). ● Oricum, după aprecierile gazdelor, alb-vișiniii le-au pus mai multe probleme decît, de exemplu, Universitatea Craiova, pe care au întrecut-o cu 2—0. ● Bistrițenii recunoșteau, totodată, că nu au capacitatea de a participa în cupele europene, dorind în schimb Rapidului acest lucru. ● Din analiza lucidă și competentă pe care „staff“-ul rapidist a făcut-o imediat după meci a rezultat cu claritate ideea că este necesară o pregătire și mai serioasă în continuare, trebuie efectuată o primenire și întărire a lotului precum și înlăturate pe cît posibil fluctuațiile în evoluțiile unor jucători de la o partidă la alta. ● După cum se știe, firma sud-coreeană „Samsung“ este unul din sponsorii importanți ai Rapidului. Recent, jucătorii au primit un frumos echipament pe care l-au îmbrăcat la Bistrița, iar clubul — 30 000 mărci germane (pentru un an), plus aparatură, constînd din două televizoare color, un monitor, un video și cîteva seturi de casete, totul fiind deosebit de util la analiza jocului echipei. ● Iar dacă voleibalistele noastre se mărită, adresăm tradiționala urare „Casă de piatră!“ pentru noile familii de sportivi: Daniela Bumbăcilă și Sorin Bărbuică (baschetbalist la Sportul Studențesc ANEF), Daniela Buhlea și Valentin Adamciuc (voleibalist la Steaua).

FANE RAPIDISTU

Zîmbeşte, mîine va fi mai rău

ANECDOTE

■ O familie tînără de francezi care nu poate avea copii adoptă un chinez de cîteva luni. După care con[illegible]ează un profesor de limba chineză. Acesta, sesizat de faptul că tinerii vor să înveţe limba după un curs ultrarapid, le atrage atenţia asupra dificultăţilor ei şi-i întreabă :

— În definitiv, de ce vreţi s-o învăţaţi atît de repede ?

— Am adoptat un copil, zice mama. E chinez. În cîteva luni va începe să vorbească şi trebuie să ştim măcar cîteva cuvinte, să ne putem înţelege cu el.

■ Un medic are obiceiul să întîrzie la spital şi de aceea personalul e mereu nervos. Într-o zi, medicul vine cu două ceasuri întîrziere şi, înainte de a primi reproşul în cor al asistentelor şi surorilor medicale, povesteşte :

— Tocmai am consultat personalul unui vapor chinez. Cei mai mulţi au malarie. Nişte chinezi mici, mici de tot. Cu ochi mici, cu gură mică şi cu nişte mîini mici. Dar cînd sînt goi să vedeţi ce mari sînt în...

Medicul e întrerupt de strigătele violente ale femeilor.

— Ei, gata fetelor, zice el, ce vă repeziţi aşa ? Vasul stă în port o săptămînă.

■ Mao cheamă în biroul său pe toţi savanţii atomişti şi le vorbeşte ferm :

— Avem atîtea bombe atomice încît putem să aruncăm în aer toate capitalele ţărilor imperialiste. Să-mi căutaţi rapid zece agenţi devotaţi, să pună zece bombe în zece geamantane şi să terminăm cu capitalismul.

Savanţii încep să şuşotească.

— Ei, care-i problema ? întreabă Mao. N-avem destule bombe ? Nu găsim zece agenţi ?

— Bombe avem destule, îndrăzneşte unul din savanţi, agenţi de asemenea, dar de unde să găsim repede zece geamantane ?

■ Tinerii căsătoriţi discută. Soţia exclamă :

— Vreau să avem mulţi, mulţi copii.

— Da, dar nu mai mulţi de patru, o tempereazā soţul.

— De ce numai patru ?

— Păi, n-ai auzit că al cincilea copil din lume e chinez ?

■ Un conferenţiar, specialist în demografie, explică auditoriului :

— Dacă punem cei un miliard de chinezi în şir indian şi-i facem să mărşăluiască, ei vor alcătui un şir suficient de lung ca să înconjoare pămîntul de mai multe ori. În plus, marşul poate să dureze la infinit, deoarece se reproduc permanent.

Un student ridică precipitat mîna.

— Vreo nelămurire ? îl chestionează profesorul.

— Da. Cum fac ei treaba asta în timp ce merg ?

■ Înainte de a fi adormit, pacientul care urmează a fi operat priveşte mănuşile de cauciuc ale medicului şi, cu un ton impacientat şi confidenţial, întreabă :

— Astea vi le puneţi ca să nu lăsaţi amprente ?

■ Un chirurg foarte miop tocmai se pregăteşte să-i amputeze piciorul drept unui pacient. În acest moment intră medicul şef, care începe să urle :

— Eşti nebun ? ! Omul ăsta trebuie operat de apendicită ! Şi nici măcar nu l-ai adormit ! Ce-ai cu piciorul lui ?

— Mă scuzaţi, domnule profesor, dar eu credeam că sînt în sala de autopsie.

■ Un miliardar intră fumînd o havană în hotel. La intrare, e abordat de un cerşetor care, pe lîngă faptul că-i cere un franc, se miră privind ţigara uriaşă din gura miliardarului.

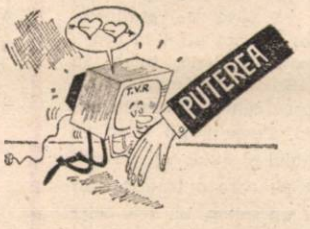

— Există asemenea ţigări ? întreabă el.

Miliardarul, care are pasiunea havanelor şi e întotdeauna gata să converseze pe acest subiect, îi explică :

— Sînt fabricate în Cuba, special pentru mine. Costă o sută de franci bucata. Şi fumez cam douăzeci pe zi. Sînt savuroase.

— Douăzeci pe zi ? zice cerşetorul. Asta face două mii de franci. Deci, 60 000 lunar. Adică 720 000 pe an. În zece ani, cu banii daţi pe ţigări aţi putea cumpăra hotelul ăsta.

Impresionat de aerul perplex al vagabondului, miliardarul îi oferă un trabuc.

— N-am fumat niciodată havane, spune omul.

— Niciodată ? Bravo. Şi cît ziceai că ar fi în zece ani ? 7,2 milioane ? În regulă. Hotelul e al meu iar tu nu fumezi havane. Ţi-l vînd la banii ăştia !

■ Un milionar traversează într-un superb Cadillac un sat de munte mexican. La un moment dat, îşi dă seama că nu mai are o ţigară şi cum e un fumător înrăit opreşte în faţa singurului han din toată regiunea şi-i cere patronului un pachet de ţigări.

— Nu ţinem. Pe aici nimeni nu fumează.

— Îţi ofer o sută de dolari pe un pachet. Fără ţigări nu rezist.

Hangiul ridică din umeri. Milionarul licitează : cinci sute, o mie, cinci mii. Omul se uită lung la american şi ridică din umeri. Exasperat acesta strigă :

— Ofer Cadillacul pe o ţigară !

Hangiul dă un ocol maşinii, pare să gîndească profund şi, prudent, întreabă :

— Ce an de fabricaţie are ?

■ — Aşa nu mai merge, îl ceartă un preot de ţară pe un gropar care e beat tot timpul. Oamenii se plîng că tragi clopotele aiurea, că uneori cînţi în timp ce-ţi faci treaba şi, ce-i mai grav, că sapi gropile atît de superficial, încît s-ar putea spune că-i îngropi pe bieţii oameni numai pe jumătate.

— Părinte, protestează groparul, pînă acum n-a ieşit nici unul.

■ O femeie se interesează la direcţia unui cimitir :

— Sărmanul meu bărbat, a fost îngropat aici în vreme ce eu eram într-o lungă călătorie. Aţi putea să-mi indicaţi locul ? Îl cheamă Jacques Dubois.

— Jacques Dubois ? Nu avem aşa ceva. Avem un singur cavou, pe numele Hélène Dubois.

— Drăguţul de el, a pus totul pe numele meu !

■ Un bărbat merge la cinema însoţit de cîinele său, pentru care cumpără bilet. La sfîrşitul filmului, spectatorii din jur au ocazia să-l vadă pe patruped plîngînd în hohote, impresionat de moartea tragică a eroinei.

— Un cîine care vine la film şi plînge ? se miră ei parcă loviţi în cap.

— Da, zice stăpînul, şi faptul e cu atît mai ciudat cu cît atunci cînd a citit cartea nu a părut prea impresionat.

■ Un producător îi vorbeşte regizorului :

— Facem un film despre viaţa lui Aznavour cu Belmondo în rolul principal.

— De ce cu Belmondo şi nu chiar cu Aznavour ?

— E prea mărunt !

Dezlegarea careului din nr. 43

În lumea şcolii : ŞCOLARIZAT ; ÎNCEPĂTORI ; L ; TC ; M ; OPT ; ÎNOTA ; EL ; U ; T ; MICĂ ; OCL ; ORBI ; RIGLĂ ; RER ; SÎNI ; R ; PIRE ; VEB ; FEE ; VIO ; RO ; UT ; SEMINAR ; MATURITATE.

DIVERTISMENT

La fotbal

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2					■				
3				■					
4					■				
■							■		
6	■		■						
7				■					
8					■			■	
9		■							■
10				■					

ORIZONTAL: 1) Luare cu forţa... la fotbal. 2) Aut — Ca un meci fără nici un cîştigător. 3) Punctul de unde se execută cornerul — A face amplasarea pe teren. 4) Ca un gol de vis... — Şutat. 5) Se aştern în tribune... după primirea unui gol nedorit — Fentat la mijloc! 6) Schimbaţi de la un meci la altul. 7) Un gol uriaş — Un înaintaş... cu o bună parteneră. 8) Marcat pe faţă... în finalul unui meci extenuant — Dinamo — Steaua: 2—5! 9) Un joc căruia i-am pierdut începutul! — Salt spectaculos în dreptul plasei. 10) Întîlnit într-o formaţie... beton — Grila... fotbaliştilor.

VERTICAL: 1) Celebrii noştri înaintaşi — Protecţie pentru gheată. 2) Mare consumator de energie... în joc — Nedorit în cazul unor lovituri de pedeapsă. 3) Ajutor de moment la accidentările din timpul jocului. 4) Coleg de echipă... care pătrunde în adîncime — Înaintaşul de elită... are şi unul al porţii. 5) E bătută mereu — Cuvînt de urare — La Dinamo... pe extreme! 6) Fanatic, pasionat peste măsură — Marcat de la centru! 7) Unul căruia i s-a arătat cartonaşul roşu... (fem.). 8) Bun de extremă — — Publicaţie care apare... cu statistica. 9) Şuturile care „şterg“ bara. (masc.) — În Giuleşti! 10) Revin la forma iniţială...

Dicţionar : LER.

DIONISIE GEORGESCU ■

Cad frunzele...

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2									■
3				■			■		
4		■			■				
5			■					■	
6				■			■		
7	■					■			
■								■	
9							■		
10		■		■					
11						■			

ORIZONTAL : 1) Mulţime de frunze (pl.) 2) Denumire generică pentru arborii cu frunze aciculare. 3) Gustul frunzelor de pelin — Vin sec! — Gem ! 4) Primele sugestii! — Ion Frunzetti — Arborele vieţii, cu coroana piramidală şi cu frunze mici, solzoase. 5) Cureluşă de meşină — Arbore melifer cu ramuri spinoase şi frunze compuse. 6) A povesti — Rele ! — Desfrunzit, în sfîrşit ! 7) Arbori răşinoşi cu frunze lungi, aciculare — Frunzuliţele bradului. 8) Arbori mari, cu frunze compuse, des întîlniţi prin parcuri. 9) Podoaba unui arbore, formată din ramuri şi frunze — Frunzuliţe de vîsc ! 10) Ulm gol ! — Scriitor român contemporan care ne poartă „În ţara toamnei“ (Bazil). 11) Arbore spinos cu frunze înguste, lanceolate şi argintii — Arbore cu frunze persistente în formă de ace lungi.

VERTICAL : 1) Arbori cu tulpina dreaptă, cu coroana rară şi frunze compuse — Solistul din frunzişul pădurii. 2) Suport pentru frunze — Somn letargic. 3) Trecere prin zid — Arbore cu lemnul alb şi frunze opuse. 4) Corcodei (reg.) — Plante erbacee din familia liliaceelor, cu flori aurii şi frunze plane, roşietice. 5) Aripi de zăgan ! — Marginile frunzei ! — A se opri. 6) Salcie de munte cu ramuri lungi şi frunze lanceolate — Ramificaţiile unui arbore, pe care cresc frunzele (sg.). 7) Arbore tropical cu lemn parfumat şi cu frunze mari, opuse — Începutul naraţiunii ! 8) Uscate în vîrf ! — Uşiţe ! — Plantă legumicolă cu bulbul format din mai mulţi bulbi mici şi cu frunze lanceolate, mai cunoscută sub numele de usturoi — În cupă ! 9) Au coroane... bogate — Pană pentru despicat buştenii — Rămîn toamna doar cu frunzele întinse pe araci. 10) Arbore cu scoarţa albă, flori uni-sexuate şi frunze romboidale.

Dicţionar : ÎRĂ, NIRI, IOV.

MIHAI ZGUBEA ■

FLASH

COMISARUL CATTANI ARE NECAZURI II

Mare pasiune

Eu, puţin din naivitate, puţin pentru că realmente m-am îndrăgostit de el, am înţeles că Michele îmi face curte şi am acceptat. Bineînţeles că în sufletul meu m-am gîndit mult la diferenţa mare de ani dintre noi şi că relaţia noastră nu va putea dura mult.

Ştiu că mulţi nu m-au crezut, însă am făcut totul ca să nu se întîmple nimic între noi. Dar pe măsură ce treceau zilele, curtea pe care mi-o făcea Michele devenea tot mai asiduă. Mi-a trimis chiar şi flori acasă. Pînă cînd, într-o seară ca multe altele, petrecută într-un restaurant din Roma, Michele m-a condus acasă. În maşină m-a sărutat. În acea seară am înţeles că nu-i mai pot rezista şi am devenit amanta lui.

Trăiam numai pentru clipele de dragoste pe care, între două angajamente, mi le dăruia Michele. Nu voia să fim văzuţi împreună în public, pentru că se temea de curiozitatea oamenilor. „Sînt un personaj celebru", îmi repeta mereu, „sîntem ţinta fotografilor şi curioşilor, dragostea noastră va isca un scandal".

Mie, pe lîngă toate astea, mi-era frică şi de părinţi, că m-ar certa şi m-ar împiedica să-l mai văd pe Michele, aşa că nu le-am spus nimic despre relaţia noastră. Ne vedeam mai mult în casa lui Michele din Castel de Ceveri. Cînd nu erau acasă părinţii mei, Michele venea la mine. Ne iubeam cu pasiune şi trebuie să recunosc că primele luni ale dragostei noastre au fost minunate şi m-au umplut de fericire. Dar fericirea a fost de scurtă durată, pentru că destul de repede a trebuit să revin cu picioarele pe pămînt. Simonetta s-a întors la Michele şi n-am mai putut să ne vedem. Cînd am ştiut că Michele şi Simonetta s-au împăcat, am plîns o zi întreagă de gelozie. Mă amăgisem că Michele îmi aparţine doar mie, însă el era încă legat de Simonetta. După cîteva zile Michele a venit la mine şi mi-a spus adevărul: „O iubesc pe Simonetta, dar te iubesc şi pe tine. Dacă vrei, putem continua să ne vedem".

Eu am vrut să-i strig în faţă: „Dacă mă iubeşti, trebuie s-o laşi pe Simonetta", dar n-am făcut-o, în schimb, am acceptat situaţia, mai ales că ştiam că în ultimele zile iar se răciseră relaţiile între ei. Speram că se vor despărţi definitiv, însă s-au împăcat şi totul a rămas ca la-nceput.

Relaţia lor n-a mai fost însă calmă, şi, după un timp, s-au certat din nou. Se certau, se-mpăcau... Michele mi-a spus: „Virginie, nu pot trăi fără tine". În concluzie, am acceptat să fiu a cincea roată la căruţă. Nu mă interesa viitorul, poate şi pentru că aveam doar 18 ani.

Aşa a mers luni de zile. Se stabilise un echilibru: Michele îmi telefona zilnic. Aproape în fiecare seară, dacă nu era ocupat, venea să mă vadă. Continuam să ne vedem „în clandestinitate" acasă la el sau la mine, şi această situaţie confuză, chiar dacă nu mă satisfăcea complet, îmi permitea totuşi să văd omul de care eram îndrăgostită nebuneşte.

Dubii şi teamă

Cine ştie cît ar fi mers lucrurile aşa dacă nu ar fi intervenit neprevăzutul. Era în decembrie, eu îmi sărbătoream cea de-a nouăsprezecea aniversare cu nişte prieteni. Am simţit dintr-o dată o greaţă violentă şi am leşinat. Toţi m-au întrebat ce am, erau îngrijoraţi. Mi-am revenit repede, le-am spus că nu am nimic, dar am început să mă îngrijorez. A doua zi m-am dus la farmacie să-mi fac testul de graviditate. Bănuielile mele s-au confirmat: eram gravidă. Mi-amintesc că eram singură acasă şi că am plîns. Mi-era teamă, nu ştiam ce să fac. Nu puteam să vorbesc cu nimeni, nici măcar cu părinţii mei, mă temeam de reacţia lor. Am sunat la Michele. Nu era nimeni. Apoi mi-am amintit că Michele lucra în acea perioadă la Milano, la spectacolul de teatru „La Giostra" de Strehler. „Am să-l sun diseară la hotel", mi-am zis, „şi-am să-i spun că aştept un copil de la el şi ce trebuie să fac".

Dar pe măsură ce trecea timpul, mă năpădeau bănuielile şi îmi spuneam: „Şi dacă eu am fost doar un capriciu? El o iubeşte pe Simonetta. Dacă-mi spune că nu vrea să ştie nimic de copilul nostru? Dacă va nega pînă şi faptul că acest copil e al lui?"

Singură, în camera mea, eram răvăşită de gîndurile acestea. M-am uitat la ceas: era seară. Michele intra în scenă. Mi l-am imaginat la teatru, culegînd aplauzele publicului. Peste puţin timp va fi la hotel şi eu îi voi povesti drama pe care o trăiesc. Dar el era un actor, un om celebru, admirat de toţi; va accepta un copil de la mine, care eram o fetişcană necunoscută? Încă puţin şi voi afla adevărul.

(Va urma)

Versiune de **GEORGE ARION**

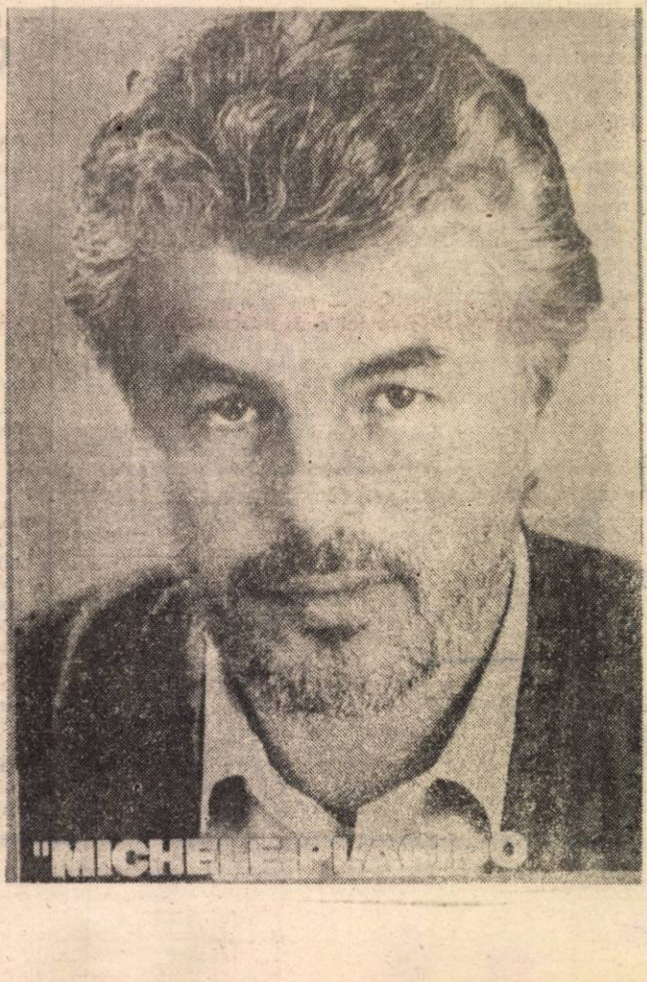

Tandon
ROMANIA
S.R.L.

Societate mixtă
ROMÂNO - GERMANĂ
Adresa: bd. Expoziţiei nr. 1, et. 2, sala 205 sect. 1
telefon: 17.09.60; 17.08.75 fax: 12.82.87

Distribuitor al firmelor
Tandon COMPUTERS SUA şi AEG OLYMPIA GERMANIA
oferă imediat întreaga aparatură de birou, calculatoare, produse de înaltă calitate, după standardele germane:

Tandon COMPUTERS
☐ Noile tipuri de microcalculatoare AT compatibile IBM - PC MODULAR COMPUTER SISTEM din grupa 80286, 80386, 80486 cu viteze pînă la 50 Mhz
GARANTIE 3 ANI
☐ Periferice aferente
☐ Retele de tip NOVELL
☐ Consumabile diverse

AEG OLYMPIA
☐ Toată gama de birotică
☐ Imediat din stoc: maşini de scris electronice cu TASTATURĂ ROMÂNEASCĂ cu panglică de mătase
GARANŢIE 1 AN

PUBLICAŢIILE
Flacăra

S.C. S.A.
Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE: George Arion (preşedinte), Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Flacăra

Redactor şef:
LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; **Mapamond:** Ion D. Goia; **Realitatea imediată:** Dorin Gherghinescu, Maria Timuc, Ion Rusu; **Cultură:** Liana Tatos; **Eveniment:** Victor Niţă, Cătălin Apostol; **Drepturile omului:** Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; **Foto:** Cristian Gache, Elena Ghera, Florin Ioniţă; **Secretariat de redacţie:** Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; **Corectură:** Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu. **Telefoane:** 2002 — secretariat director, 2558 — redactor şef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, ştiinţă; 2528 — fotoreportaj, 1453 — corectură.

REBUS

Redactor şef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ştefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

Flacăra BIS

Flacăra Basarabiei

ALMANAH „FLACĂRA"

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florenţa Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Creţu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ştefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Săndoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandoş, Călin Mărcuşanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Gabriel Milan Sava (617.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – Bucureşti

16 pagini — 35 lei

ULTIMA ORĂ

**Cică Ceauşescu
a fost un zeu.
Şi cînd colo
noi credeam
că era cîrmaci...**

Bib ală
ODORHE UIESG

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Fondată în 1911 • Nr. 47 • 25 XI — 1 XII 1992 •

Director: GEORGE ARION Redactor şef: LIVIU TIMBUS

MAREŞALUL A FOST INCINERAT

- Expres Magazin afirmă: „Cenuşa lui Antonescu a fost ţinută în seif".
- Dar ofiţerul Nicu C., martor ocular, oferă, prin intermediul revistei noastre, o altă versiune.

pag. 4

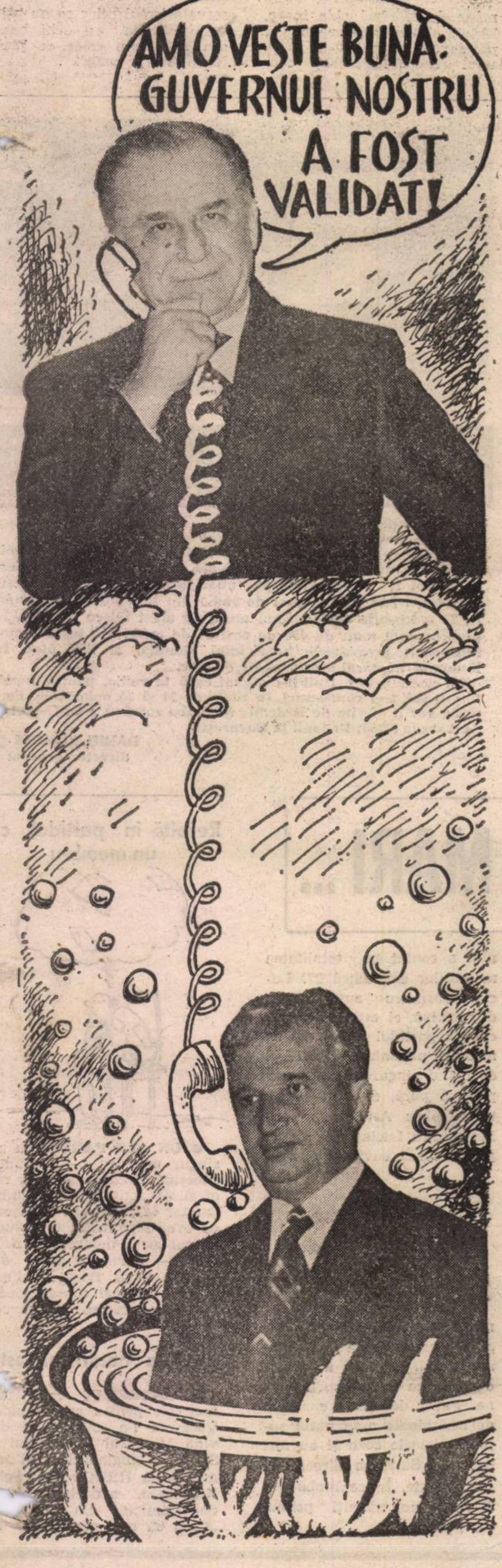
AM O VESTE BUNĂ: GUVERNUL NOSTRU A FOST VALIDAT!

Românii în Austria

Ce înseamnă să o duci bine cînd o duci rău? 20.000 de conaţionali se luptă cu dorul de ţară şi ispita Occidentului. Un reportaj despre această goană după fericire

pag. 5

Adevărata poveste a legendarului Barbă — Albastră

pag. 13

Dar din dar se face SIDA

Studenţi medicinişti contaminaţi de boala secolului!

Un student de la Facultatea de medicină din Tîrgu Mureş a încasat boala de la prietena lui. Fata, se vede, n-a stat de pomană în vacanţă. Ca să nu rămînă mai prejos, băiatul a dat-o altor zece colege. E şi asta o cale spre economia de piaţă. Ieftină şi fără întoarcere. Vom reveni.

Sînteţi un star rock?

Nu trebuie neapărat să vă căsătoriţi cu un manechin

Michael Jagger împreună cu soţia, Jerry Hall, fost manechin texan

pag. 11

GEPA

Calea
Dorobanţilor
nr. 111
Bucureşti

un pic mai bine pentru dumneavoastră

Electro Center

FLASH

Lovitura de teatru de la numărătoare

Se confirmă presupunerea că printre parlamentarii opoziţiei sînt infiltraţi SRI-şti şi „cotrocenişti"

Cu 260 de voturi favorabile, guvernul Văcăroiu şi-a intrat în atribuţiile sale. Opoziţia s-a dovedit, şi acum, a fi tot un adversar destul de slab, care, pe deasupra, mai are infiltrat în rîndurile sale şi „oameni de bine". Cîţiva bravi opozanţi şi-au călcat pe inimă şi au votat cu brio guvernul actual. Asta cu toate că FSN-ul a încercat o noapte întreagă în sala PNŢ-CD, de la Casa Poporului, a-i convinge pe gerontocraţi să se împotrivească. Dar aceştia nu au vrut şi pace! De ce să încurce ei planurile (cincinale) ale dlui Iliescu? Avînd de partea sa doar 203 voturi, opoziţia s-a văzut văduvită de cele 44 de voturi peuneriste, plus cele cîteva ale „sprinţarilor" neconformişti de la PNŢ-CD.

Mi-a revenit în minte, astfel, o discuţie purtată acum două luni în urmă, cu una dintre cele mai importante personalităţi ale opoziţiei. Mi s-a spus, atunci, că PNŢ-CD ar fi o „trupă" învechită şi doritoare de popularitate, funcţii, etc., dar că s-ar teme, la o adică, de a participa la guvernare. Situaţia de săptămîna trecută a confirmat acele cuvinte, care atunci mi se păreau a izbucni dintr-o uriaşă şi necontrolată trufie. Frica celor cîţiva ţărănişti de a vota împotriva guvernului Văcăroiu, frica de a se implica într-un viitor guvern FSN–CDR, i-a făcut pe „trădătorii" opoziţionişti să treacă, preţ de o secundă, în tabăra duşmanilor. Acest gest, însă, se pare că nu va mai fi iertat de către aripa constructivă a CDR. Pe de altă parte, însă, iminenta schismă din sînul Convenţiei este aşteptată, cu o bucurie nedisimulată, atît la Cotroceni, cît şi la sediul FDSN.

Ar fi primul pas al dlui Iliescu din planul de instaurare în România a „economiei de piaţă de tip social".

N. MICESCU ■

Inaugurarea Bursei Române de Mărfuri

După aproximativ 9 luni de muncă asiduă, vineri, 20 noiembrie, a avut loc inaugurarea Bursei Române de Mărfuri, moment esenţial în procesul tranziţiei. Problemele fizice şi de realizare ale actualului sediu au fost realizate cu concursul firmelor **Tenco SRL** şi **Instant Metal-Beton** din Braşov, iar cele conceptuale au beneficiat de ajutorul experţilor americani **Ned Pendleton, Craig Dixon** şi **Denis Taylor,** de la **International Executive Service Corp.** Printre invitaţii întîmpinaţi de dl. Mircea Filipoiu, directorul general al B.R.M., s-au numărat preşedintele României, dl Ion Iliescu, primul-ministru, dl Nicolae Văcăroiu, alţi miniştri, parlamentari, şefi de partide, reprezentanţi ai marilor bănci, oameni de afaceri, ziarişti.

Inaugurarea mult aşteptată a fost făcută de preşedintele României şi de primul ministru.

„Vom tăia o panglică simbolică — a spus dl Ion Iliescu — dar tăietura se va vedea". „Am amînat depunerea jurămîntului noului guvern pentru după-amiază, pentru a putea participa la deschiderea acestui templu al economiei de piaţă", a declarat, la rîndul său, dl Nicolae Văcăroiu.

Dar problemele Bursei Române de Mărfuri abia încep. Ele nu sînt nici uşoare şi nici puţine. În primul rînd, lipsa unui cadru legislativ, conservatorismul celor ce nu privesc reforma cu ochi buni sau rezistenţa celor ce preferă „bursa neagră".

„Ajută-mă, Doamne, că şi eu, liber-cugetătorul, sînt făptură a Ta şi nu ştiu să fac o Bursă, dar o fac!"

ÎNTÎLNIRE LA VÎRF A PATRONATULUI ROMÂN

Vineri, 20 noiembrie a.c., la Sala Palatului, s-a desfăşurat o masă rotundă maraton pe tema „Asociaţiile de Întreprinzători şi Reforma Economică", sub patronajul **Centrului Internaţional de Studii Antreprenoriale (CISA),** organizaţie profesională neguvernamentală. Alături de personalităţi de vîrf ale gazdelor, **dr. Ion Anton, preşedinte CISA, prof. Emil Constantinescu, vicepreşedinte CISA,** au stat conducători ai celor mai autorizate foruri, de stat sau private: dl Bogdan Teodoriu, preşedintele fundaţiei Centrul Român pentru Întreprinderi Mici şi Mijlocii, dl Ştefan Chelariu, preşedinte al Uniunii Naţionale a Patronilor din România, dl Teodor Nicolaescu, director general la Agenţia Română de Privatizare, dl Nicolae Idu, director la Agenţia Română pentru Dezvoltare (în ordinea înscrierii la cuvînt). Au mai participat invitaţi ai unor organisme străine similare: **d-nii Eugene Spiro** şi **Clinton Stinger,** de la **Centrul Internaţional pentru Întreprinderea Privată,** afiliat la Camera de Comerţ a S.U.A., **d-na Ursula Anchim,** de la **Societatea Industrială din Cracovia, dl John Allen,** director al **Centrului PNUD pentru Promovarea Întreprinderilor Mici şi Mijlocii, dl Tom Winczek,** director de proiect la **USAID (Dezvoltare Industrială), dl Warner Wong,** director **USAID-ASE (Promovarea Iniţiativei Particulare).** Au mai fost prezentate un studiu de caz de către dl Vasile Pop de la firma CICIO-Oradea şi experienţe americane în promovarea intereselor întreprinzătorilor, de către d-na Rodica Percialli, de la Chicago Roumanian Museum, S.U.A. Au participat numeroşi patroni de firme.

Întîlnirea s-a constituit într-un util schimb de opinii, de experienţe, într-o apropiere a atîtor eforturi îndreptate către un scop comun. Vor fi mai bine gestionate şi dirijate fordurile de încurajare a liberei iniţiative? Se va schimba ceva în modul de a gîndi al întreprinzătorului român?

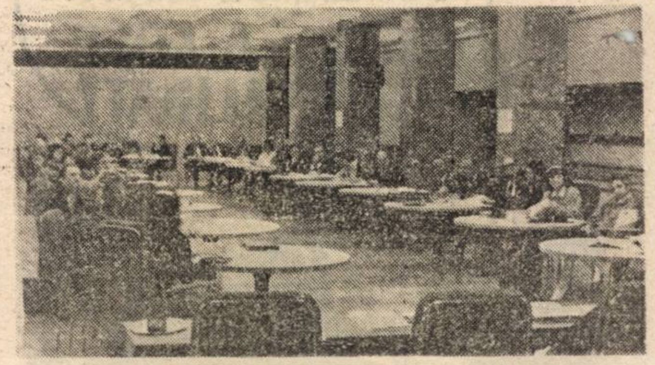

UNIPLUS Radio 69.8FM

B-dul Carol I 46, Hotel Modern, Et. 12, Tel. 615 8633, 615 2126, Fax 312 3966

Comunicat de presă

Pe data de 25 noiembrie 1992 se împlineşte 1 an de cînd emisiunile de radio în limba română ale postului BBC World Service pot fi recepţionate pe unde ultrascurte la Bucureşti. UniPlus a fost primul post de radio din România care semna, în 25 noiembrie 1991, primul acord de acest fel cu BBC-ul. În prezent, mai mult de 450 de posturi de radio din toată lumea retransmit programele Serviciului Mondial al BBC-ului. În România, numărul acestora este de şase.

Cu acest prilej, UniPlus organizează la radio, pentru ascultătorii săi, trei concursuri, în zilele de 24 şi 25 noiembrie. Premiile vor fi oferite de Redacţia în limba română a BBC-ului [illegible] Ambasada Marii Britanii la Bucureşti.

DANIEL KLINGER ■
director general

EVENIMENTE MARI ...

România – Ceho-Slovacia : 2,13–0,55

● **SÎMBĂTĂ, 14** noiembrie, cu cîteva ceasuri înainte de meciul cu cehii, „Tineretul liber" a publicat un set de pronosticuri ale specialiştilor noştri în fotbal (adică ale acelor oameni care, cînd scriu despre atletism, reuşesc să observe că lipseşte mingea). Scorul final indicat de gazetarii pe problemă a fost 62—16 (la pauză: 25—4). Fiindcă au răspuns la anchetă 29 de cronicari, ar fi trebuit să procedez sintetic şi să spun că scorul prezis a fost în medie: 2,13—0,55 (la pauză: 0,86—0,13). Cum ştiţi rezultatul din teren, vă propun să calculaţi singuri diferenţa dintre un optimist şi un realist sau dintre un analitic şi un sintetic.

Deputat sintetic

● **EXTREM** de sintetic a fost şi deputatul FDSN Dan Marţian luni, **16,** orele **15,30** cînd a cugetat, la tribuna Camerei, că şi pînă azi lucrările parlamentului „au avut destule elemente de transparenţă". Fiind vorba de transparenţă, e normal să ne întrebăm: 1) Ce înseamnă „destule"? — 2) Ce înseamnă „elemente de transparenţă"? — 3) Cîte asemenea elemente sînt necesare pentru a avea pur şi simplu transparenţă?

Neprihănitul Lucian Cornescu

● **LUCIAN CORNESCU** a fost exclus din PSDT. Organul extraordinar al PSDT-ului a contat pe totalitatea membrilor săi, adică 27. Lucian Cornescu susţine că, dimpotrivă, el este cel care a curăţit partidul de cei 27 de membri nealiniaţi, PSDT-ul devenind singura formaţiune politică pură, deşi cu numai un membru. Asta dacă scriind despre Lucian Cornescu putem folosi cuvîntul pur.

Patru doamne exagerat de gravide

● **LANSAREA,** la magazinul „Muzica", a casetelor „Discoveries" pentru învăţarea limbii engleze a născut o coadă ca în vremurile bune. Patru doamne exagerat de însărcinate n-au putut suporta rigorile cozii şi au fost duse cu Salvarea direct la maternitate. În ce limbă vor fi rostit noii-născuţi primul lor „oac"?

Revoltă în partidul cu un membru

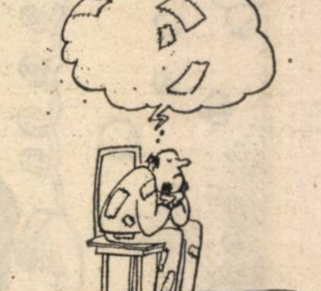

● **UN ALT PARTID** cu un singur membru — Uniunea Liberală Brătianu — şi-a radicalizat activitatea devenind gazetar la „Flagrant". Un caz de orbire politică! O uniune liberal-social democrată Brătianu — Cornescu ar fi devenit o forţă. Dacă în alianţă mai intra şi contele Zambra avea cine să strîngă cotizaţiile.

Cum va hotărî nevasta

● **ÎNTREBAT** care sînt motivele pentru care Nicolae Văcăroiu l-a solicitat să devină Ministrul Tineretului şi Sportului, inginerul de 31 de ani de la IIRUC, Gheorghe Angelescu, a declarat, [illegible] nedezmeticit din u[illegible]: „Cred că m-a confundat cu

Atac la baionetă

POLITICĂ

Cu cît plătește țara circul din parlament

• *Vă spunem noi: pentru două ore de certuri, cam două milioane de lei*

Ce se petrece acum în Camera deputaților și în Senat e o rușine. Atmosfera, din această pricină, amintește de aceea a unei partide de fotbal cu un public de „categoria onoare". Fiindcă au posibilitatea să hăulească, protejați de mase, deputații F.D.S.N. se manifestă jenant: Nu se ajunge la huiduieli, dar nici prea mult nu mai e pînă acolo.

Vă propun, dragi cititori, un calcul: dat fiind că un deputat cîștigă de cinci ori mai mult decît un alegător cu venituri medii și că muncește un număr de ore zilnic mai mic decît cele 8 hotărîte prin lege, să socotim împreună, **cîți bani se risipesc fără nici un cîștig pentru țară, într-un ceas de vorbărie degeaba.** Camera deputaților are 339 membri. La un tain de 100 000 lunar, ar rezulta o pierdere de cca. jumătate de milion, pe oră, dar n-am calculat lefurile personalului, apa ,lumina, căldura și toate celelalte sume angajate din buget pntru ca mașinăria democrației să funcțoineze. O estimare modestă, spune că **două ore de certuri fără obiect înseamnă, în fapt, unul, două sau, poate mai multe milioane lei plătite de stat fără nici un beneficiu!** Cred că așa trebuie să judecăm lucrurile. Mai trebuie să adăugăm că, spunînd stat, înțelegem mulțimea contribuabililor. Dacă ne-am propus să devenim mai înțelepți și mai bine rostuiți cu banii electoratului, ar trebui să li se amintească parlamentarilor că sînt plătiți să manifeste un minimum de respect pentru cei ce dau banii. Dacă nu cumva și un maximum de respect pentru treaba care li s-a încredințat.

TUDOR OCTAVIAN ■

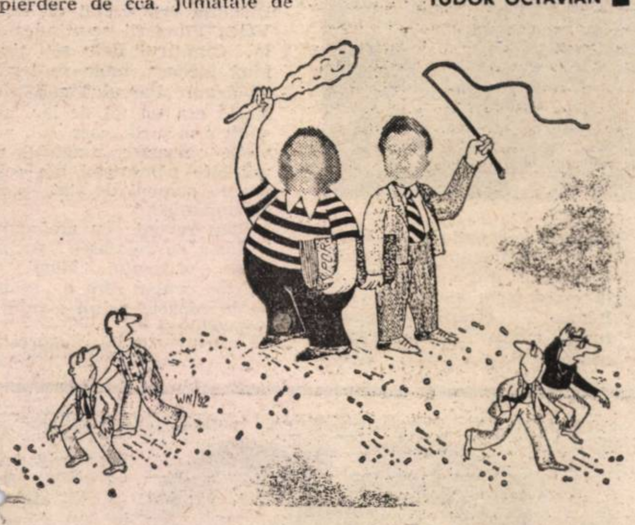

Probleme cumplite pentru Parlamentul României

Număratul pînă la cinci și rostirea românească

Între 15 și 19 noiembrie, o delegație de 5 persoane a Parlamentului României a participat la a 38-a Sesiune anuală a Adunării Atlanticului de Nord, desfășurată la Bruges — Belgia. Cei 5 români au fost: **Oliviu Gherman**, președintele Senatului, șeful delegației; **Ion Rațiu**, vicepreședinte al Camerei Deputaților; **Tahsin Gemil**, deputat; **Irina Bojin**, expert, secretar al delegației; **Adrian B. Petrescu**, consilier.

Simbătă, 20 noiembrie, la conferința de presă, pe care au oferit-o parlamentarii noștri în sediul Senatului, am aflat că le-a fost foarte greu, fiind numai trei, pentru că activitățile s-au derulat în cinci comisii. Cineva, se pare, a descoperit, la Bruges, că, la București, nici pînă la cinci nu se numără ca-n Europa. Faptul nu e numai anecdotic, din moment ce ni s-a spus clar: unele discuții, la care n-am putut participa, interesau foarte mult România.

Pentru dl. Oliviu Gherman, excursia la Bruges poate că seamănă cu o expediție de alpinist, în care-i fericit că nu și-a scrintit ceva esențial, de pildă, o gleznă. Așa încît, a intrat făcîndu-și, zîmbitoriu, cruci. Largi. Sau îi mulțumea lui Dumnezeu că nu-l mai vede, în sala de ședințe de la parter, pe Ceaușescu? Printr-un admirabil consens, rămîne secretul domniei sale. Întrebat care a fost momentul cel mai dificil pe care l-a simțit în Belgia, președintele Senatului, dă un răspuns strivitor: FAPTUL CĂ E IMPOSIBIL CA TREI OAMENI SĂ SE ÎMPARTĂ ÎN CINCI PĂRȚI.

Un abasarabean vrea să știe de la dl. Ion Rațiu ce au aflat reprezentanții Atlanticului de Nord de la delegații noștri despre scandaloasa persistență imperială în teritoriile românești din răsărit. Dl. deputat izbutește o probă de bîscălie la microfon: vorbește, fără să răspundă la întrebare. Intervine, însă, salvator, omul care a trecut pragul închinîndu-se. Aflăm că reprezentantul Republicii Moldova n-a sosit la Bruges, deoarece a scăpat un tren. „Noi eram pregătiți.... zice dl Gherman. Am pierdut ocazia". Ni se face o confidență. Într-o discuție particulară, un interlocutor i-a spus președintelui Senatului României că retragerea totală a Armatei a 14-a a Rusiei, din estul Republicii Moldova trebuie înțeleasă „nuanțat". Ea ar putea lăsa loc unor forțe „greu controlabile". Așa încît se înțelege că este bine să rămînă pe teritoriul Moldovei armata rusească. Dl. Gherman a înhățat ideea și repetă pentru noi, profesoral, ca să ne intre bine-n cap: „Retragerea totală trebuie privită nuanțat!". Cu asemenea minți clarvăzătoare, ni se poate spune într-o zi că o mare armată rusească, hrănită bine între București și Satu Mare, ar fi o mană cerească: ne-ar scăpa de alte belele.

Președintele Senatului, în marea domniei sale transparență, ne-a picurat și un aforism: „Democrația nu poate exista într-o țară săracă. E un adevăr pe care, poate, îl veți constata peste 20 de ani".

Cît despre aplicarea de către România a embargoului impus de Națiunile Unite Serbiei, iată concluzia, netradusă din limba de lemn a dlui Oliviu Gherman: „**Eu** aș zice că există o voință reală de a ne îndeplini obligațiile care rezultă din rezoluțiile O.N.U.".

DORIN GHERGHINESCU ■

Club politic

În fiecare joi, la ora 17, ne anunță dl inginer Comănescu, șeful filialei sector 3 a Partidului Alianței Civice, se desfășoară întruniri politice, în intimitatea atmosferei de „club". Intrarea este gratuită. Participă personalități marcante ale PAC.

Clubul politic se întrunește la următoarea adresă: str. C-tin Brâncuși nr. 7, bl. D 14, sc. 2, sect. 3, într-o elegantă cameră la subsol. **(Brîndușa Nicolae).**

EVENIMENTE MICI

inginerul Gheorghe Angelescu de la UJCAP. Are tot 31 de ani și, la fel ca mine, absolut nici o legătură cu lumea sportului. Dar dacă tot mă obligă să fiu ministru, voi cere externele sau cultura. Oricum, nu înainte de a-i cere părerea nevestei-mii".

Cuprierii de la Cazinoul Victoria

● **DISTINSUL** coleg Octavian Vintilă, prezentînd Cazinoul Victoria, a zis că la mesele de joc acționează „cuprierii". Inexact. Lucrătorii în civil de la ruletă se cheamă „crapieri"!

15 securiști indignați

● **ILIE NEACȘU**, de la „Europa", l-a invitat pe Șef Rabinul Mozes Rozen la aniversarea numărului 100 al revistei prin care România intră în continent. Contrariat că Șef Rabinul nu a răspuns invitației, europeanul Ilie Neacșu a declarat că el n-ar fi declinat o invitație la sărbătorile comunității evreiești. Cum continentalul Ilie n-o să fie invitat niciodată în locurile unde oamenii nu se adună ca să se înjure, îi rămîne consolarea unor alte întruniri pur gazetărești, cu alți [illegible]nei.

Dl. Moses Rosen invitat la „Europa"

● **LA CONSTANȚA**, a avut loc prima înfățișare din procesul pe care 15 informatori ai fostei securități l-au intentat ziariștilor de la „Telegraf" pentru calomnie. Sau ceva în genul ăsta.

Acceleratul antimioritic 522

● **ACCELERATUL 522** a lovit, imediat ce a trecut de stația Valea Seacă — prima pe traseul Bacău — București — o turmă de oi. Cum în tren nu se găsea ex-senatorul Vasile Moiș, n-au murit decît 30.

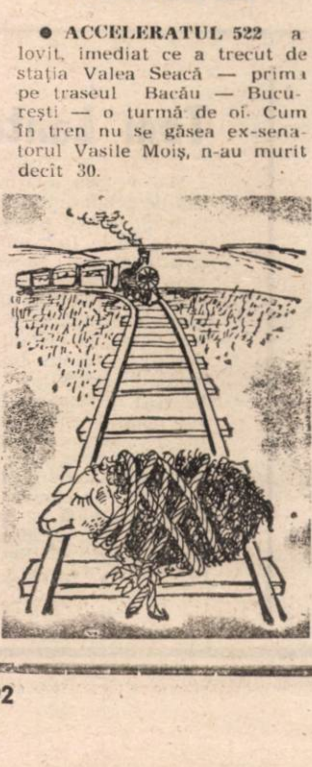

Sibieni reparați moral

● **EMINENTA ZIARISTĂ** Popeneagă de la „Curierul Național" scrie negru pe alb că „În Sibiu, atît locuitorii cît și presa, consideră această soluție (n.n. decizia de punere în libertate a lui Nicu Ceaușescu) ca o reparație morală pentru o arestare îndelung nemeritată". Deci, absolut toți sibienii — români, germani, unguri și de alte naționalități — plîng de bucurie și se simt complet reparați moral. Pe mulți dintre ei — să se fi întins nițel povestea cu taică-său — îi repara Nicu încă din decembrie '89.

Murphy și manualele școlare

● **O VESTE** minunată: prețurile manualelor școlare vor fi mai mici. „Mai mici în comparație cu ale celorlalte tipărituri" precizează directorul Editurii didactice și pedagogice. Astfel, dacă — spre exemplu — prețul unui roman de 200 de pagini va urca la 1 000 lei, prețul unui manual școlar cu același număr de pagini nu va fi mai mare de 950 de lei. Prin comparație, zice o lege a lui Murphy, totul merge mai bine.

Un cetățean disperat

● **SE SPUNE** că un cetățean caută cu disperare BRCE ca să schimbe dolari la 421,40 lei paraiul. Deși i se oferă 438,60 la mai multe case de schimb valutar și 465 la „deptaci" el, nu, vrea neapărat să-i ofere BRCE.

TVR n-are lobby, dar are hobby

● **O DEȘTEAPTĂ** de la TVR a spus, zîmbind din canini, că de aia sînt tari ungurii în America fiindcă au un „hobby puternic în Congres".

Asociația consternaților

● **„ASOCIAȚIA CHIRIAȘILOR** e consternată de decizia curții constituționale privind susținerea acțiunii proprietarilor din casele naționalizate" se scrie într-o declarație care circulă. În povestea cu casele, cineva trebuie să fie consternat și cum chiar și programul de fapt al FDSN-ului(nu cel vînturat în campania de alegeri) pune în primul plan privatizarea nu-mi rămîne decît să închei amintind cuvintele unei colege după una din nefericitele declarații foarte sincere ale Convenției Democrate: „Aș fi votat cu Convenția, dar pentru că îi susțin pe proprietari le dau votul ălorlalți". Bine chibzuit!

TUDOR OCTAVIAN ■

PARFUM
N°5
CHANEL
PARIS

Dilemă în rezolvarea unui mister

MAREŞALUL A FOST INCINERAT

La 1 iunie 1946, în incinta celebrei închisori Jilava, au fost executați mareșalul Ion Antonescu împreună cu fostul ministru de externe al României — Mihai Antonescu, fostul guvernator al Transnistriei — Gheorghe Alexianu și gen. Ion V. Vasiliu. Îngropată de regimul comunist și de ordinele exprese sosite de la Moscova, istoria vieții și a morții celor patru oameni de arme a început să se scrie după decembrie 1989. Toate mărturiile, mai mult sau mai puțin exacte, legate de moartea mareșalului Antonescu s-au oprit la episodul execuției acestuia. Tot ce s-a spus și s-a scris despre cele 4 cadavre au fost simple presupuneri, fapt pentru care părerile s-au împărțit. Nu s-a exclus ideea că cele patru cadavre au fost incinerate, fără a se putea relata sau dovedi această prezumție.

Iată că un supraviețuitor al acestor evenimente s-a hotărît să rupă tăcerea cu care s-a acoperit de-a lungul anilor. Un martor ocular al crimei comise în 1946. Ofițerul NICU C. (astăzi în vîrstă de 82 de ani), cu durere și luciditate, ne relatează o întîmplare care ar putea deveni cheia unui fapt istoric.

După ce a lucrat în Garda Regală, apoi la Regimentul Jandarmi Pedeștri, după ce în anii 1937—1938 a asistat la o seamă de evenimente importante pentru români (unul dintre acestea fiind moartea lui Zelea Codreanu, în urma unei convorbiri a regelui Carol al II-lea cu Hitler), după ce a fost detașat la Divizia Cavalerie Lugoj și a simțit mirosul de cadavre pe cîmpul de luptă, rănit, ofițerul Nicu C. a trecut la un Corp de Armată. În vremea aceea (1946), circula printre militari zvonul că mulți dintre arestații acuzați de „trădare de țară“ vor fi executați. În ziua de 1 iunie 1946 a venit sorocul.

„Era o zi de sărbătoare. Poate o duminică, sau altceva, nu mai rețin exact. Stăteam liniștit în camera mea, cînd am auzit țîrîitul telefonului. De la celălalt capăt al firului eram informat că regiunea noastră este înconjurată de santinele ale armatei. M-am uitat pe geam și am văzut trupele de jandarmi pedeștri conduse de un anume **Mărășescu.** Toată calea Șerban Vodă era înțesată de străji. Nimeni nu știa ce anume se pregătește. Am urcat în mașină, cu gîndul de a ajunge la **Linărie**, locul pe care era construit crematoriul. Fusesem chemat acolo pentru a-mi retrage santinelele care înconjurau baraca în care erau birourile și crematoriul. Pe atunci Direcția Superioară Politică a Armatei era condusă de **gen. Petrescu.** Pînă să intru în baracă, am văzut o autosanitară albă care gonea spre crematoriu. Autosanitara militară n-a oprit la ușa din fața crematoriului, ci la o ușă laterală, care dădea spre o pădurice. Atunci, gen. Petrescu a venit la mine și mi-a spus: „Bagă santinela înăuntru și spune-mi cum te cheamă. Dar mai bine bagă-i pe toți în dosul barăcii“. Am executat ordinul și m-am dus în birou. Acest birou în care lucram avea o fereastră de la care se vedea ușa crematoriului. În jurul autosanitarei au apărut ofițerii de la Direcția Politică, îmbrăcați în civil. Pe braț purtau cîte o banderolă cu tricolor. De față se afla directorul crematoriului, **Popovici,** subordonații generalului Petrescu, doi muncitori de la crematoriu și, lîngă gen. Petrescu, cîteva persoane foarte cunoscute la vremea aceea: **Ana Pauker, Liuba Kișinevsky** și soțul său, care participa ca delegat sovietic, și **Emil Bodnăraș,** care atunci era colonel. Cei doi lucrători de la crematoriu au deschis ușa din spate a autosanitarei și au început să tragă o brancardă. Mare mi-a fost uimirea cînd am văzut că pe prima targă zăcea **mareșalul Antonescu.** Era îmbrăcat într-un costum maron, cu niște dungi albe. Și tot așa din mașină au fost scoase alte trei cadavre: al doilea era **Ică Antonescu**, pe al treilea nu-l cunoșteam, dar mi-a spus ulterior directorul crematoriului, Popovici, că era **Alexianu,** iar cel de-al patrulea era **Vasiliu.** I-au dus pe rînd în crematoriu. Ca-n orice crematoriu și acolo se găseau găleți, lopeți și tîrnăcoape pentru stingerea incendiilor. După cîteva ore, au ieșit doi dintre civilii cu banderolă. Fiecare avea în mînă cîte o găleată. Cu **gălețile pline de cenușă au coborît pe cărarea care ducea spre Valea Plîngerii.** Distanța era destul de mică. Valea Plîngerii se-ntindea de la Cimitirul Belu și ținea pînă încoace, unde se termină acum Parcul Tineretului. Acolo era un fel de lac, mai mult o mocirlă, care, sub privirile noastre, a-nghițit rămășițele pămîntești ale celor patru oameni de stat, uciși de comuniști.“

Vom reveni cu amănunte, inclusiv cu relatarea peripețiilor ofițerului Nicu C., martor ocular care a scăpat de la moarte printr-o adevărată minune.

MARIA TIMUC ■

Atenție, domnilor!

Țiganii nu sînt țigani. Sînt altceva

Ca urmare a scandalului iscat de înțelegerea româno-germană referitoare la trimiterea îndărăt a țiganilor aflători în Germania și proveniți din România, biroul de presă al Ministerului nostru de Interne a difuzat prin Rompres un comunicat care e o plicticoasă prelegere despre ce sunt convențiile bilaterale și ce vor ele. Deducem de acolo că după cum, prin convențiile și înțelegerile româno-germane existente, nemții au dreptul să-i trimită „acasă“ pe țiganii români fugiți în Germania, așa și noi putem să-i prindem și să-i trimitem la sălașele lor pe țiganii germani care au invadat România. Că doar e reciprocitate perfectă, nu-i așa? Însă țiganilor ce urmează să reapară pe malurile Dîmboviței nu trebuie să le zicem țigani, ci „cetățeni români“, întrucît, potrivit comunicatului amintit, „documentele româno-germane nu fac trimitere la etnia respectivă și nici în Germania, nici în România nu se ține evidența cetățenilor pe principii etnice“. Foarte bine, foarte frumos, așa e. Atîta doar că zecile de mii de țigani, odată „repatriați“, adică trimiși pachet în România, cer de mîncare. Și nu le va sluji cu absolut nimic nici țiganilor, nici autorităților române faptul că tuciuriii vor fi alintați cu sintagma „cetățeni români“, pentru bunul motiv că țiganii nu mănîncă sintagme (acestea neavînd nici compoziția, nici consistența lebedelor).

I. D. GOIA ■

DEZARMAREA ATOMICĂ NU EXCLUDE PERICOLUL NUCLEAR

Cu cele 15 centrale nucleare tip Cernobîl, aflate în funcțiune pe teritoriul fostei Uniuni Sovietice, la care se adaugă cele în construcție, precum și cele existente în țările fost comuniste, Europa de est rămîne un mare pericol atomic potențial. Dotarea tehnică, mijloacele de securitate sînt — apreciază experții occidentali — sub standardele mondiale. Dezastrul de acum șase ani face ravagii în continuare. Fotografia vă prezintă cîțiva din copiii atinși de leucemie, internați într-o clinică din Minsk. Din păcate, omenirea a uitat catastrofa de la Cernobîl și ofensiva diplomatică pentru închiderea sau retehnologizarea centralelor de concepție sovietică a slăbit în intensitate.

Tom Lantos la Cotroceni?

Mai vechea noastră cunoștință, congresmanul american de origine maghiară Tom Lantos, efectuează în prezent un turneu est-european în care sunt cuprinse Ungaria, Slovacia, România, Croația, Slovenia, Bulgaria, Serbia și Muntenegru. După cum transmite agenția budapestană MTI, Tom Lantos a declarat că în cursul vizitelor sale „intenționează să acorde o atenție specială situației minorității naționale maghiare din Slovacia, România și Voivodina, în primul rînd modului în care se realizează drepturile omului față de minoritățile naționale care locuiesc în aceste țări“. Nu știu pe ce bază și cu ce obraz va veni în România omul care, după ce ani de-a rîndul l-a lingușit pe Ceaușescu, a spus, din decembrie 1989 încoace, despre situația ungurilor de la noi numai minciuni sfruntate și care s-a dat el însuși drept princi[illegible] artizan al neacordării clauzei americane. Mă întreb [illegible] mai dacă nu cumva, în timpul anticamerei de mai bine de-o săptămînă pe care Tom Lantos o face pentru a fi primit (abia pe 26 noiembrie) de președintele maghiar Arpad Göncz, dl Iliescu își va uita mînia, își va călca pe inimă și-l va primi pe congresman la Cotroceni.

I. D. G[illegible]

Lumea în care trăim

Românii în Austria

În drum spre America, mii de conaționali au fost opriți la porțile Vienei. Nimeni nu poate pleca mai departe dar nimeni nu vrea să se intoarcă acasă. Ce inseamnă să o duci bine, cînd o duci rău.

DOCUMENTAR

În mijlocul strălucirii și opulenței Occidentului emigrantul este condamnat să rămînă un cetățean de categoria a II-a.

Îi intîlnești pretutindeni. La inceputul anului, numărul lor trecea de 20 000. De atunci, unii au revenit în România, alții le-au luat locul. Austria mai e una din țările bogate în care pot încolți speranțele emigrației internaționale.

Românii, cei mai numeroși după iugoslavi, au sosit în mai multe valuri. Unii, porniți să cîștige sau să piardă totul, și-au încercat norocul, străbătînd fraudulos granița înainte de Revoluția din 1989. În această situație se află trei colegi ingineri, domnii Viorel Arghiropol, Dragoș Vasiloiu și Mihai Conțiu. Cu riscul vieții, jucînd ultima carte, ei au trecut Dunărea, iar apoi, traversînd Iugoslavia, au ajuns pînă în lagărul de la Traischkirchen. Mai puțin norocos, mecanicul Ilie Stoica din Orșova a fost reperat de jandarmii sîrbi chiar lîngă granița austriacă și adus din post în post în România .Aici, după o bătaie bună și cîteva luni de închisoare, și-a pus din nou viața la bătaie, traversînd de data aceasta Dunărea cu o barcă pneumatică. Ajuns iarăși împreună cu doi ortaci în hăurile de piatră ale Alpilor, a fost pentru a doua oară observat de grănicerii iugoslavi. Numai că de data aceasta, spre deosebire de însoțitorii lui, trîntiți la pămînt de fiarele dezlănțuite, el a izbutit să treacă nevătămat în Austria.

Emigrantul și eternele lui dileme

Silvia Arghiropol, soră medicală, Ostermiething: „Cînd mă aflu aici, departe de casă, înconjurată de străini, simt că înnebunesc. Aș reveni și mîine la București. Dar cînd vin acasă și văd ce-a ajuns țara mea, nu știu cum să mă întorc mai repede în Austria. E ingrozitor !".

Spiridon Gociu, muncitor, Abersee: „Sînt șomer de cîteva luni. Să mă întorc în România? Ce să fac acolo? Aici cel puțin mai trăiesc cu speranța unei schimbări în bine".

Liviu Presecăreanu, pictor, Salzburg: „Vînd tablouri cît să o duc decent de pe o zi pe alta. În România cine mai are bani de tablouri" ?

Ilie Stoica, muncitor, Salzburg: „N-am serviciu de două luni. Noroc că soția mea s-a angajat la „Mc Donald". De curînd proprietarul m-a dat afară din casă, deoarece nu pot să-i plătesc cît îmi cere. De ce să mă întorc în România? Am venit aici ca să scap de comunism".

Dragoș Vasiloiu, inginer, Ostermiething: „Am două fete. Instrucția și privilegiile de care se bucură aici copiii sînt cu totul altele decît cele din România. De aceea am rămas în Austria".

Temeritatea este de cele mai multe ori și o dovadă a tăriei de caracter. Mi-am dat seama din nou de acest adevăr, petrecînd mai multe zile în mijlocul acestor tineri curajoși, plecați din țară nu pentru a vîna avantaje prin șantaj sentimental, ci din dorința de a obține condiții decente de împlinire profesională. Sau ceea ce nu se poate spune despre cohortele de aventurieri revărsate după Revoluție. Mulți dintre aceștia, oameni de nimic, în țară și aiurea (țigani și scursuri de mahala), au [illegible] spre Occident fața unei României abjecte, obligînd consulatele să ne trîntească ușa în nas. N-o să ne mai amărîm iarăși, vorbind despre lucruri arhicunoscute. Vom reține în schimb faptul că imensa majoritate a celor plecați au considerat *ab initio* Austria ca pe o țară de tranzit. Din motive pe care din nou nu le vom analiza aici ,românul simte (fără prea multe motivații) că își poate găsi un loc sub soare numai la capătul lumii, cu deosebire în Canada, S.U.A., Australia și Noua Zeelandă. Numai că socoteala de acasă nu s-a potrivit cu cea făcută de alții după Revoluție, cînd mai marii lumii au apreciat că românii au scăpat de dictatură și nu mai au argumente să o facă pe refugiații politici. Consulatele din Austria și-au închis porțile, cererile de emigrare au fost respinse. Într-o atare situație, conaționalii noștri n-au avut prea multe de ales: ori să rămînă pe loc, ori să revină în țară. Dar cei mai mulți au rămas.

În casa deschisă, prietenoasă, a soților Silvia și Viorel Arghiropol, la Ostermiething, lîngă Salzburg, am avut prilejul să dau de o adevărată colonie românească. Domnul Arghiropol, inginer geolog, face aici pe Hausmeisterul (un fel de dispecer) la o mică fabrică din localitate. Domnul Dragoș Vasiloiu e printre puținii care își practică meseria de inginer și, se pare, este foarte apreciat. Colegii lor, domnii Mihai Conțiu și Adrian Soare, au trebuit să ocupe servicii sub calificarea dobîndită în țară. Unul o face pe muncitorul la o întreprindere de reciclat deșeuri, celălalt s-a reprofilat ca faianțar. La Salzburg, în chiar celebra piață a Domului, expune grafică și acuarelă pictorul Liviu Presecăreanu. Ne mărturisește că o duce mulțumitor, cu deosebire în sezonul turistic, cînd americanii și japonezii (aceștia din urmă deveniți peste noapte mari colecționari de artă) sînt amatori să cumpere la prețuri modice tablouri de pe piața europeană.

La Abersee, în Salzkemmergut, faimoasa zonă turistică de sub poalele Alpilor, am dat întîmplător de gălățeanul Spiridon Gociu, singur, pierdut de lume într-o cabană din marginea lacului, șomer de mai multe luni și fără șansa de a găsi curînd o slujbă. Șomer e și Ilie Stoica, amintit mai sus, noroc că soția sa e angajată în rețeaua de magazine „Mc Donald". În sfîrșit îl voi aminti pe strungarul Mandela, angajat la filiala concernului Siemens, țigan dar om de meserie, bine remunerat și în Austria, vesel, parfumat și într-o perfectă concordie cu sine însuși. Soția sa, o vîlceană pedantă, și-a găsit o slujbă de bucătăreasă la o familie înstărită din Salzburg.

Pentru toți aceștia, cunoștința cu economia de piață de tip occidental a fost un examen dur, în fața unei societăți care cere, nu iartă și plătește exact timpul lucrat, amendînd orice secundă irosită. Adio bilete de voie, șuete pe culoar, absențe nemotivate, nepotism, treabă de ochii lumii. E adevărat, munca este mult mai bine plătită, începutul se arată promițător, euforic, dar foarte curînd orice emigrant înțelege că este și va rămîne un cetățean de categoria a doua, izolat, tolerat, ținut ca rezervă de brațe de muncă.

Am simțit acest lucru ori de cîte ori, în calitatea mea de turist, mi-am exprimat încîntarea pentru curățenia, ordinea și frumusețea locurilor, impresionat de calitatea serviciilor și civilitatea străzii. Răspunsul a venit de fiecare dată sub forma unui oftat pe o față cernită de tristețe. Apoi am înțeles: opulența și strălucirea Occidentului pot impresiona ochii vizitatorului, dar niciodată pe cei ai emigrantului. La fel cum în palatul seniorial, argatul nu va avea nicicînd sentimentul grandorii, ci numai pe cel al umilinței. Sub sarabanda de lumini a străzilor comerciale — întotdeauna mai sărac decît cetățeanul autohton, mai amenințat de șomaj, constrîns să viețuiască în enclave naționale, handicapat de necunoașterea limbii germane și cu perspectiva sumbră a expulzării — ausländerul nu poate uita nici o clipă că trăiește într-o lume unde nu este iubit, ci doar acceptat prin tîrgul rece al contractului de muncă. Să analizăm mai îndeaproape acest paradoxal statut social.

Să începem cu ceea ce ar putea stîrni interesul și visurile de procopseală ale românului rămas în țară: cîștigul în valută. Dintr-un salariu de 10 000 șilingi (cît ia pe lună un muncitor necalificat, o vînzătoare în magazin, un cărător de mărfuri sau o chelneriță) se poate cumpăra, pe alese, o mașină de ocazie în stare excelentă, cu un avans de numai 7 000 șilingi. Restul de plată, în rate lunare de 1 500 șilingi. Mașina este aici un instrument de lucru pe care și-l îngăduie orice muritor. De la magazinele cu mărfuri soldate, omul sărac se poate îmbrăca din cap pînă în picioare la prețuri modice: 20 șilingi o cămașă, 50 șilingi o pereche de cizme de damă (nițel demodate), 300 șilingi o haină de blană naturală (purtată dar bine întreținută), 100 șilingi o scurtă de piele și așa mai departe. Dintr-o asemenea prăvălie ieși înțolit lux dacă ar fi să te arăți pe bul. Magheru, dar la Viena nu vei fi decît un ausländer sărăcuț și demodat.

Ușor și simplu, bătînd tot la porțile milei, se aranjează și un apartament luat cu chirie. Din ce aruncă neamțul și se depozitează pe străzi sau la asociațiile caritabile, emigrantul poate lua acasă la el bruma de lucrușoare pentru un trai decent: mobilă de dormitor, de cameră de zi, covoare, perdele, mașină de gătit, frigider, televizor. Sau ceea ce reprezintă în România un vis irealizabil pentru o familie de tineri căsătoriți.

Accesibile oricărui buzunar sînt în continuare alimentele, semipreparatele, conservele, detergenții, cosmeticele. Nimeni nu-și ia de la gură pentru a-i cumpăra copilului bomboane și fructe exotice, după cum nimeni nu-și toacă nervii în autobuze sau la cozi interminabile.

Spre deosebire de Germania, Austria a acordat azilanților dreptul la muncă. Cel care poate face dovada unui an lucrat, primește dreptul de a mai rămîne în Austria un an. După doi ani, se bucură de la „Arbeitsam" de alți doi ani de ședere în această țară. După patru ani, prelungirea șederii cu încă cinci, iar apoi, „dosarul de cadre" face posibilă stabilirea definitivă. Celor tentați de asemenea perspective nu le dăm sfatul să-și facă geamantanul. Pentru noii sosiți nu se mai găsesc demult locuri de muncă.

Dar cînd dispui de condiții normale de viață, obișnuința se instalează repede, trecutul se uită și confortul se înscrie între limitele firescului. Peste darurile societății de consum, speranțele, nemulțumirile individuale se redimensionează. La noi cote ale civilizației, distanța ce separă bogatul de sărac și indigenul de venetic readuc în traiul omului eternele drame existențiale. Cu îmbrăcămintea cumpărată de la Kleider Laden Caritas, cu mobila și ustensilele de bucătărie scoase din cimitirele de vechituri, cu Volkswagenul model 1980 poți face impresie la București, dar niciodată în Austria. Aici românul rămîne un paria al societății civile, un ins ce se îmbracă din ce aruncă alții, însetat de privilegii ce-i sînt interzise, izolat în lumea de jos a emigrației, disprețuit pentru sărăcia și ochii lui umili.

Ei bine, în fața acestei situații paradoxale, autorul acestor rînduri, ca și cititorul ce-i urmărește relatarea vor fi îndemnați să-și pună aceeași întrebare: De ce nu se întorc românii acasă? De ce își ucid sufletul și demnitatea, pierduți într-o lume ce nu-i va privi nicicînd de la egal la egal?

Am adresat o asemenea întrebare celor peste 20 de români întîlniți în Austria. Răspunsul doamnei Silvia Arghiropol mi s-a părut cel mai aproape de adevăr: „Cînd mă aflu aici, departe de casă, înconjurată de străini, simt că înnebunesc. M-aș întoarce imediat în București. Dar cînd vin acasă și văd ce-a ajuns țara mea, cît de goale sînt pungile și cît de alterată este conștiința civică, nu știu cum să revin mai repede la Salzburg. E îngrozitor !".

Da, emigrantul este un om bolnav. Cu sufletul împărțit între dorul de casă și civilizația Occidentului.

LIVIU TIMBUS

EXTERNE

Incendii la Londra şi Paris

In timp ce un şir de incăperi ale palatului Windsor ardeau temeinic, pe-ndelete, gospodăreşte, cum le stă bine unor bunuri regale, care se respectă, iar prinţul Andrew se zbătea să organizeze stingerea incendiului, ca orice om căruia i-a luat casa foc, la Washington se desfăşurau convorbiri intre reprezentanţii Comunităţii Europene şi cei ai Statelor Unite in probleme privind subvenţiile de stat pentru sectorul agricol din ţările comunitare.

Nu vreau să reiau aici intregul dosar agricol al Pieţei Comune şi al neinţelegerilor, in privinţa exporturilor de produse agricole, dintre americani şi vest-europeni. Amintesc doar că in iunie a.c. s-a adoptat aşa-numita reformă a politicii agrare comunitare. Intre timp, americanii şi-au exprimat nemulţumirea faţă de exportul de produse agricole subvenţionate din ţările Comunităţii Europene către Statele Unite ale Americii şi au cerut reducerea cu 22 la sută a volumului acestor exporturi, precum şi limitarea producţiei de oleaginoase a C.E.E. la 9 milioane de tone. Washingtonul a ameninţat că, dacă aceste condiţii nu vor fi acceptate, va trece, de la 5 decembrie a.c., la sporirea considerabilă a taxelor vamale pentru produsele importate din C.E.E. (incepind cu taxa de 200 la sută pentru vinul alb francez), ceea ce ar insemna un război comercial transatlantic. Tocmai pentru a se evita un astfel de război s-au iniţiat negocierile dintre Comunitatea Europeană şi Statele Unite, in şirul cărora se inscrie şi runda de la sfirşitul săptăminii trecute.

Cea mai mare impotrivire faţă de cererile americane a venit, evident, din Franţa, care consideră că reducerile cerute de americani sunt incompatibile cu reforma din iunie a politicii agrare comune. Cei doi negociatori europeni, irlandezul Ray MacSharry şi olandezul Frans Andriessen, au primit din partea europenilor sarcina ca, ducindu-se peste ocean, să incheie un acord global care să permită rezolvarea litigiilor agricole cu Washingtonul şi să deschidă Comunităţii Europene pieţele neagricole americane, in special pieţele serviciilor.

Şi iată că negociatorii europeni au ajuns cu americanii la o soluţie de compromis : nişte reduceri din partea europenilor apropiate de ce au cerut americanii, dar nu chiar cit au cerut. Bucurie pe malurile Tamisei, unde John Major a apărut in faţa ziariştilor cu un zimbet cu gura pină la urechi, semn că şi ticurile balcanice sunt molipsitoare. Exact pe dos s-au petrecut lucrurile in Franţa. Şi primul-ministru Beregovoy, şi ministrul agriculturii Seisson, şi chiar Jacques Delors (pentru că singele apă nu se face) s-au pronunţat critic şi faţă de cerinţele americane in general, şi faţă de rezultatele obţinute de MacSharry şi Andriessen. S-a spus chiar că atita vreme cit la Washington nu s-a iscălit nici un document (termenii acordului s-au transmis prin telefon), cele convenite acolo pot fi considerate doar ca simple recomandări. Adevăratele decizii urmează să fie luate de forurile comunitare. Dar cea mai violentă reacţie in Franţa au avut-o agricultorii inşişi. Ei au venit la Paris şi au dat foc la numeroase baloturi cu paie şi anvelope de maşini. Şi astfel, la sfirşitul săptăminii trecute, de incendii au avut parte nu numai englezii, la Windsor, ci şi francezii, la Paris.

Cerinţele americane au, desigur, şi cauze economice, să-i protejeze pe producătorii americani de concurenţa produselor agricole comunitare subvenţionate. Dar şi bătaie politică : să-i pună pe vest-europeni să plătească pentru umbrela N.A.T.O., asigurată in esenţă de americani. Dar unii (şi in primul rind francezii) se intreabă dacă nu cumva in momentul de faţă, cind comunismul s-a prăbuşit iar războiul rece nu mai există, protecţia militară din partea Statelor Unite n-a devenit fără obiect, inutilă. Şi atunci de ce vest-europenii să mai facă americanilor concesii economice, cu atit mai mult cu cit americanii vor folosi deprotejarea producătorilor din C.E.E. tocmai pentru protejarea propriilor lor agricultori? Cu alte cuvinte, in Comunitatea Europeană prinde tot mai tare contur ideea renunţării la protecţia militară americană in favoarea menţinerii protecţiei pentru agricultura comunitară.

N-aş vrea să inchei fără a observa că ţări bogate, care au asupra noastră, a românilor şi a celorlalţi fraţi intru lagăr, un avans de o jumătate de secol de dezvoltare in condiţiile economiei de piaţă, practică incă protejarea agriculturii şi pregetă să renunţe şi in momentul de faţă la această protejare, ori măcar s-o diminueze, pe cind noi am crezut că, odată răsturnat Ceauşescu, putem lăsa agricultura (precum şi alte sectoare) de izbelişte, la mila lui Dumnezeu şi la cheremul „legilor pieţei", din care cauză românul a ajuns să se uite la alimentele oferite spre vinzare in magazine ca la exponate de muzeu. Vom invăţa măcar acum ceea ce trebuia să ştim mai de mult ?

ION D. GOIA ■

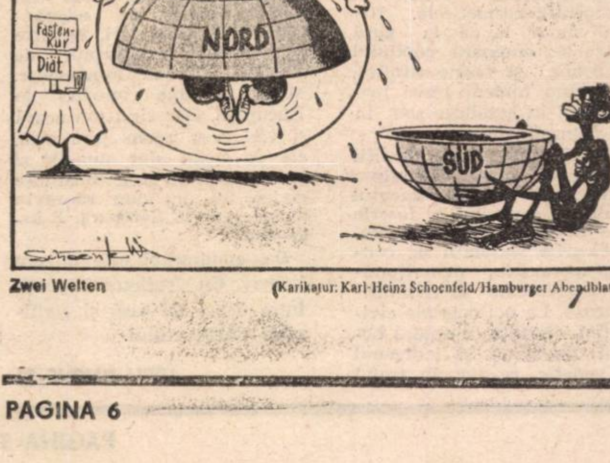

Zwei Welten

(Karikatur: Karl-Heinz Schoenfeld/Hamburger Abendblatt)

S-A ÎNTORS MAȘINA LUMII

SA RIDEM CU BEKE GYÖRGY

Beke György nu este un actor de revistă, care să ne propună un scheci omoritor și noi să nu mai putem de rîs. El este ziarist. Însă articolul „Arheologi români se îndoiesc de teoria continuității daco-romane", pe care l-a publicat în ziarul din Budapesta „Magyar Nemzet", ne face să ne prăpădim de rîs.

De unde vine umorul? Mai întîi, din cacealmaua pe care ne-o trage cînd una promite și cu totul altceva oferă. Astfel, noi, pornind de la titlu, căutăm să aflăm care sunt acei arheologi români care neagă continuitatea. Zadarnic! Ei lipsesc cu desăvîrșire. Păcăleală. Ca în Mark Twain, cînd organizatorii unui spectacol au vîndut biletele anunțînd „minunea minunilor" și pe scenă a apărut un om în pielea goală. Și izbucnim în primul hohot de rîs. Mare mehenghi și György ăsta !

În al doilea rînd, caraghioslîcul vine din buna stăpînire de către autor a tehnicii absurdului, care, se știe, are numeroase corespondențe și în folclor : „Bună ziua, nea Istrate! Șapte pui de rață, frate!", „Ce-are a face coada vacii cu ștampila primăriei", „Hodoronctronc" și altele. După ce îi informează pe cititorii săi că în toamna lui 1991 în orașul Cluj (el nu vrea să zică Cluj-Napoca) au fost găsite 1 268 de monede romane, pe care „arheologul cu nume de familie unguresc și cu prenume românesc" Kocsis Sorin (el să însemne, oare, „arheologii români" din titlul articolului?) le-a catalogat ca fiind din secolele I—III d. Hr., Beke György scrie : «Numai că arheologii (Care arheologi? Nu cumva și aici e vorba de amicul Kocsis? n.n.) — ei, care își respectă meseria — au tras și alte concluzii. Au descoperit că fostul oraș roman a fost incendiat. Moneda „cea mai recentă" dovedea că asediul a avut loc în jurul anului 240 d. Hr. În acea vreme, zona respectivă era invadată de carpi, apoi de goți. Urmează o nimicire tragică, iar apoi o tăcere de opt sute de ani. Nu există nici o urmă a continuității vieții. Fragmentele de ceramică, banii care au fost găsiți în stratul imediat următor datează în mod cert din secolele IX și X. Fiind o temă delicată, citez aici cuvintele lui Kocsis Sorin : „Pe teritoriul cercetat de noi, după plecarea romanilor, deci după 270 d.Hr., primele urme arheologice datează din secolul al XI-lea"». Cu alte cuvinte, pentru Beke-baci descoperirea unui tezaur roman e o dovadă sigură în contra continuității românești la nord de Dunăre.

În sfîrșit, amuzamentul provine din zbaterea sterilă de a dovedi un lucru care oricum nu i-ar ajuta pe unguri în pretențiile lor asupra Transilvaniei, fie și sub formă de „autonomie comunitară" (Ce-o mai fi și asta? Unde se găsește așa ceva în lume? Ce izvor de drept internațional cuprinde acești termeni?) mai mult decît plasturele pe un picior de lemn, din bunul motiv că, în epoca modernă cel puțin, apartenența unui teritoriu la o țară sau alta n-o hotărăsc arheologii, ci ea decurge firesc din configurația demografică a teritoriului — care este populația lui majoritară. Chiar dacă la următoarea descoperire de monede romane în Ardeal, unui regiment zdravăn de arheologi neaoși, tot unul și unul, cum ar fi Kincses Ghiță, Szabo Nae, Zoltan Gogu, Kovacs Lică, Kertész Guță etc., li se va părea că prin acea descoperire s-a dovedit că românii nici n-au existat pe Pămînt, ci au fost aduși în Carpați de farfurii zburătoare, în nu importă ce secol, Transilvania tot românească și tot a României ar fi. Și aceasta întrucît strămoșii extratereștri ai românilor n-au făcut economie de astronave și de carburanți și au adus la nord de Dunăre așa de mulți români încît aceștia au devenit chiar de la debarcare populația majoritară în teritoriu. Și așa au rămas pînă azi. Asta-i situația, nene Beke. Dura lex, sed lex. Ce să mai facă istoricii (arheologii) în acest caz? S-a întîmplat vreodată ca ei, istoricii, să dăruiască vreunei țări un pămînt pe bază de cioburi și de monede romane? Ei, istoricii, pot, cel mult, dacă au simțul umorului, să tragă împreună cu noi un colosal hohot de rîs la citirea articolului matale din „Magyar Nemzet".

SLOVACII SI SINDROMUL ORFANITEI

De-a lungul celor șapte decenii de existență a statului cehoslovac, cei care, din cînd în cînd, au cîrtit, au mîrîit ori chiar au acționat în contra traiului la un loc al cehilor și slovacilor au fost aceștia din urmă : că cehii îi exploatează, că slovacii sunt considerați cetățeni de categoria a doua, că n-au suficiente drepturi, că sunt marginalizați etc. Iată că acum visul slovacilor e pe cale să se împlinească : de la 1 ianuarie 1993 Cehia și Slovacia urmează să fie state separate, independente. Cei care s-au bătut cel mai tare pentru acest lucru au fost, evident, slovacii. În ultima vreme însă, pe mulți dintre slovaci i-a apucat frica : se vor putea ei ține pe propriile lor picioare ? Va putea Slovacia să reziste de una singură ? Ca urmare a acestor temeri, săptămîna trecută, cînd a fost ca Parlamen[illegible] federal de la Praga să [illegible]be proiectul de lege privind dizolvarea Federației Ceho-Slovace, operațiunea n-a reușit din cauza votului împotrivă al... slovacilor din Camera Națiunilor ! Însă, în pofida acestui rezultat, cehii sunt hotărîți „să nu mai prelungească inutil agonia unui stat care nu mai funcționează", și de la 1 ianuarie să se desprindă din federație, de va fi nevoie, chiar unilateral. N-au decît slovacii să sufere de orfanită cît or vrea. Ce-au căutat au găsit.

SI DUMNEZEU TRIMISE PE PAMINT POLIOMELITA

Deși în lumea civilizată este ca și eradicată, poliomielita se mai ivește ici-colo, și atunci se iau cele mai drastice măsuri. În ultimul an, recordul s-a înregistrat în Olanda : 31 de persoane contaminate și un deces. S-a întîmplat așa din motive... biblice. Există în Olanda un fel de sectă religioasă, a „protestanților duri" (vreo 60 000 de adepți la o populație totală de 15 milioane), care nu vor să facă nimic din ceea ce ar putea constitui o împotrivire la „dorința divină". Astfel, ei nu-și asigură casele împotriva incendiilor sau a furturilor prin efracție. Printre altele, „protestanții duri" resping vaccinarea. „A accepta vaccin înseamnă a refuza judecata lui Dumnezeu" a declarat unul din pastorii lor. În cercurile O.M.S. s-a relevat că acest refuz de vaccin al olandezilor habotnici este un fenomen unic în Europa (nevaccinări s-au mai semnalat, dar din cu totul alte motive, doa[illegible] țigani). Pornind de la fapt[illegible] notoriu că însuși Iisus Hristos a vindecat mulți bolnavi, în ideea că tocmai asta era și voința Domnului, ca bolnavii să se vindece, guvernul olandez se gîndește la o lege care să instituie obligativitatea vaccinării. Democrație-democrație, dar nici chiar așa, să lași copiii să moară cu zile ori să devină schilozi.

ION D. GOIA ■

„Şi atunci vom vedea cine depinde de cine!..."

● După vizitele-blitz la Londra și Budapesta, **BORIS ELȚIN** s-a deplasat la **Seul**, via Moscova, pentru a arăta Asiei că Rusia există și va exista. Prezența sa la Seul, prima efectuată de un lider al Kremlinului de la război încoace, repară o prezență zonală după amînarea rundei Tokio. După un îndelungat îngheț, marcat și de afacerea scandaloasă a avionului de pasageri sud-coreean doborît de sovietici, recenta întîlnire la vîrf a încercat să defriseze un teren nou în... **regiunea cea mai promițătoare a lumii!** ● La **KIEV**, **premierul Leonid Kucima** s-a decis să declare război „economiei subterane și corupției". În consecință, a cerut puteri speciale. Același lucru l-a cerut și Elțin, numai că reacția extremei stîngi și a dogmaticilor de tot felul a fost de o duritate care l-a determinat să amîne măsurile forte ● Conform unui adevărat „principiu al dominoului" și în **Republica MOLDOVA** se vorbește despre instituirea unei stări economice excepționale. La Chișinău, președintele **Snegur** nu a uitat să remarce că situația este „explozivă". Pe de altă parte, el a ținut să elimine echivocurile și a avertizat că, dacă în cadrul CSI se organizează structuri cu tendință de centralism, Moldova se va solidariza cu **Ucraina**, „făcînd bloc comun împotriva fostelor republici surori". Că tensiunea economică din CSI a atins apogeul a dovedit-o vicepreședintele **Aleksandr Rutkoi**, care a declarat negru pe alb, referindu-se la debandada financiară din fostul imperiu: „Va trebui să punem capăt glumelor cu rubla și atunci să vedem cine de cine depinde!" Dacă va fi nevoie, se va vedea, dar nu va folosi nimănui... ● Procesul lui **ERICH HONECKER** alunecă într-un con de umbră. După prima audiere, starea sănătății sale s-a înrăutățit brusc. Avocatul apărării a declarat că **„nu mai este în stare să se apere". WILLI STOPH**, fost prim-ministru, a făcut un **atac de cord.** El iese, astfel, de pe scena acestui proces. În sfîrșit, **ERICH MILCKE**, fostul șef al securității, are **84 de ani** și, deocamdată, este... blocat în audieri privind alt dosar. Ca atare, principalii acuzați au sosit în acest proces prea tîrziu. ● **BULGARIA** încalcă embargoul împotriva **Bosniei-Herțegovina.** Firme private bu[illegible], utilizînd o rețea extravagantă, au golit Bulgaria de benzină, în favoarea afacerii în care s-a băgat și **Macedonia.** Scandalul este în creștere și leagă „dialectic" probleme interne ale Sofiei cu cele... balcanice.

TURNUL BABEL

RADU BUDE[illegible] ■

DIALOG

Un om în alb vă sfătuieşte

Ulcerul gastric şi duodenal

[illegible]acienţii suferinzi de ulcer gastric sau duodenal sau de ulcer îmbinat gastric şi duodenal prezintă perioade dureroase mai ales primăvara şi toamna. Perioadele dureroase, cu durată de cîteva zile, săptămîni sau luni, se caracterizează prin dureri zilnice ce prezintă o „ritmicitate" tipică, bine cunoscută de pacienţi şi anume : dimineaţa, orele înainte de micul dejun se caracterizează prin foame fireşte fiziologice la normal : la bolnavii ulceroşi, prin „foame dureroasă" însoţită de pirozis, eructaţii. „Foamea dureroasă" cedează prompt, imediat după ingerarea micului dejun, mai ales dacă acesta constă din lapte dulce, smîntînă dulce, frişcă, ouă moi. Urmează ore de linişte, de calm pentru pacient şi apoi din nou reapare „foamea dureroasă", neplăcută, sîcîitoare cu cîteva minute sau ore înainte de masa de prînz. Şi acum, la fel, „foamea dureroasă", cedează la ingerarea de alimente. Şi din nou urmează un calm relativ pentru bolnav. Dar cu precizia unui orologiu durerea reapare la două, trei ore după ingerarea alimentelor şi din nou este tipică calmarea ei la ingerarea de alimente. Noaptea este „furtunoasă" : la miezul nopţii bolnavul este trezit de durerea epigastrică, chinuitoare, instinctiv el ingerează un pahar de lapte, mănîncă biscuiţi şi toropit, calmat aparent, readoarme uneori.

Şi acest scenariu se repetă, cu regularitate, zile, săptămîni, luni — în perioadele de primăvară şi toamnă. Ce trebuie să facă pacientul ? Să consulte neîntîrziat medicul internist, dar mai ales medicul gastro-enterolog şi să efectueze, la recomandarea acestuia, examenul radioscopic, gastro-duodenal, radigrafia, vidio-endrofibroscopia gastrică şi duodenală şi chimismul gastric.

Astăzi, aceste metode de investigaţie paraclinică ne permit să vedem ulcerul gastric sau duodenal, sau cel dublu gastric şi duodenal. Astfel, mai ales dacă la chimismul gastric apare o hipersecreţie şi hiperaciditate, precizăm diagnosticul pozitiv şi facem diagnosticul diferenţial cu gastrita, duodenita, mioplasmul gastric, colecistopatii. Despre evoluţia ulcerului gastric şi duodenal, complicaţii şi tratament medico-chirurgical şi dietetic în numerele viitoare.

Prof. univ. dr.
SANDU STOICHIŢĂ ■

AVOCATUL CASEI

Cum obţinem moştenirea ?

Nu daţi buzna la moştenire fără a şti că :

● **Certificatul de moştenitor** este actul care vă dă dreptul la preluarea moştenirii. Acesta se solicită notariatului de stat, în termen de 6 luni de la deschiderea succesiunii.

● **Succesiunea se deschide** în clipa morţii celui care lasă moştenirea, la ultimul domiciliu al acestuia, indiferent de locul unde a decedat.

● **Taxa succesorală** se stabileşte progresiv, în funcţie de valoarea moştenirii şi de gradul de rudenie al moştenitorului faţă de defunct. Astfel, la o moştenire de 3 000 000 lei, taxa pentru copil este de 13 000 lei + 10% din ce depăşeşte 200 000 lei. Un văr, însă, pentru aceeaşi valoare moştenită, ar plăti o taxă dublă.

● Dacă v-aţi făcut vinovat de o faptă gravă faţă de defunct (atentat la viaţa sa acuzaţie capitală calomnioasă), nu mai este cazul să plătiţi taxa succesorală. Ca **persoană** nedemnă, legea vă înlătură de la moştenire.

● **Ordinea la moştenire** este dată de clasele de moştenitori: descendenţii (copiii, nepoţii), ascendenţii şi colateralii privilegiaţi (părinţii, fraţii şi surorile, descendenţii acestora), ascendenţii ordinari (bunicii şi străbunicii) şi colateralii ordinari (unchii, mătuşile, verii primari). Moştenitorii dintr-o clasă anterioară îi exclud pe ceilalţi.

● Soţul supravieţuitor vine la succesiune în concurs cu fiecare clasă de moştenitori.

● În cazul aceleiaşi clase, rudele de grad mai apropiat înlătură de la moştenire pe cele mai îndepărtate în grad.

Numai după ce v-aţi asigurat că îndepliniţi condiţiile de moştenire, treceţi la solicitarea oficială a acesteia.

CORNELIU OLTEANU ■

LEGEA JUNGLEI

Farmacia din grădină

Gălbenelele

Binecunoscute tuturor, gălbenelele (Calendula officinalis L.) se numără printre puţinele plante floricole care împodobesc parcurile şi grădinile noastre, etalîndu-şi inflorescenţele galben-portocalii pînă la căderea primei zăpezi.

Pe lîngă calităţile lor ornamentale, gălbenelele constituie şi un adevărat izvor de sănătate ; preparatele obţinute din inflorescenţele lor au proprietăţi surprinzătoare. Florile conţin pînă la 3% carotenoide, un ulei volatil, saponine, acid malic, peste 60% substanţe tanante şi un principiu amar (calendona).

Extern, florile de gălbenele sînt utile în cicatrizarea rănilor, în gargarisme — în caz de anghină, stomatite, pioree alveolară. În toate aceste afecţiuni se prepară o infuzie dintr-un pumn de inflorescenţe uscate (cît se cuprinde într-o mînă) la o jumătate de litru apă clocotită ; se acoperă şi după un sfert de oră se filtrează. Se fac tamponări din 2 în 2 ore — cu vată pusă în două bucăţi de tifon ; garagara se face dimineaţa şi seara, cu cîte un pahar de infuzie.

O pomadă preparată dintr-o parte extract alcaloidic 25%, din o parte de flori uscate, sfărîmate fin şi 9 părţi amestec lanolină-vaselină este indicată în tratarea rănilor (prin aplicări locale, zilnice).

Infuzia de gălbenele are efecte terapeutice remarcabile în ulcer, afecţiuni hepato-biliare, gastrite, tulburări cu caracter hipertonic, în timpul menopauzei, luîndu-se de 2—3 ori pe zi cîte un pahar.

Experimental, s-a dovedit că în evoluţia maladiei canceroase, ori a disfuncţiilor

hepatice, sub acţiunea infuziei sau a tincturii preparată din inflorescenţe şi administrată în doză de 2—3 g, de 3 ori pe zi, dispar fenomenele dispeptice, senzaţiile de vomă, rîgîiturile, durerile şi apăsările în zona ficatului ; excitabilitatea reflexă scade, presiunea arterială se regularizează, amplitudinea contracţiilor creşte. De asemenea, a mai fost pus în evidenţă şi efectul bactericid al sucului proaspăt şi al infuziei de gălbenele faţă de streptococi şi alţi agenţi patogeni.

Atunci, de ce nu trebuie să ne reîntoarcem la natură ? De ce ?

ION I. ROVENTA ■

Groapa cu lei

Am convingerea, că acum, după ce v-aţi căsătorit şi v-aţi mutat în casă nouă (cu cîte eforturi financiare !), doriţi să o şi mobilaţi.

Dacă v-aţi hotărît să faceţi o asemenea investiţie, vă sfătuim să faceţi o vizită la magazinul de profil „FLORELY", din şos. Mihai Bravu, lîngă Vatra Luminoasă, unde veţi putea găsi o marfă variată, de bună calitate şi la preţuri accesibile, în cazul în care familia vă ajută să traversaţi şi această groapă cu lei, din calea tranziţiei spre o nouă viaţă.

Iată şi cîteva din preţurile practicate aici : **comode multifuncţionale**, cu preţuri în functie de dimensiuni, cuprinse între 28 713 şi 34 945 lei ; garnitură hol — o canapea extensibilă şi două fotolii fixe 110 362 lei (să nu vă gîndiţi că, în trecut, cu aceşti bani puteaţi să vă cumpăraţi o maşină şi să vă faceţi un concediu, după ce vă mobilaţi şi toată casa, că vă piere pofta şi bucuria cumpărăturilor).

Dacă n-aţi renunţat la această investiţie, mergeţi la acest magazin, unde puteţi să obţineţi mobilierul dorit şi prin comandă.

A venit toamna cu preţuri noi la indexări vechi şi multe cămări goale. Dacă nu v-aţi aprovizionat suficient pentru iarna ce bate la uşă, puteţi încă să mai treceţi prin Piaţa Titan, unde cartofii sînt 90 lei/kg, ceapa 70 lei/kg, varza albă 50 lei/kg.

Vă doresc succes !

Cu toată înţelegerea şi compasiunea, colectivul S.C. PUBLICAŢIILE FLACĂRA S.A. este alături de colegul lor George Arion, în momentele grele pricinuite de decesul mamei sale şi exprimă condoleanţe familiei îndoliate, iar celei ce a plecat din această lume, un gînd creştinesc : Odihnească-se în pace !

Gastronomică

Caré de aşi

Să presupunem că aveţi o criză acută de bună dispoziţie, timp şi bani şi că doriţi să invitaţi în superbul dumneavoastră apartament cîţiva amici folositori. Cu ce le veţi întreţine cura de veselie ?

Poate aţi şi găsit soluţia. Vă spun cum aş proceda eu :

1. Aş selecta cîteva roşii de dimensiuni egale, le-aş tăia un capac şi le-aş înlocui conţinutul cu un amestec din telemea (nu prea sărată), unt, mici cubuleţe de măr şi un pic de măr tocat. Totul ar urma să fie aşezat pe un platou alb, avînd-o desenată pe Brigitte Bardot (din epoca de glorie).

2. Aş alege cîteva ouă pe care, după fierbere şi decojire, le-aş tăia în jumătate. Gălbenuşurile m-ar tenta să aşez deasupra o lingură de maioneză, aşezonată cu bucăţele de gogoşari, iar ca potcap, o mică salbă de cozi de raci. Ouăşoarele maionezate şi potcapate (eu zic că merge din moment ce spunem *a deşertiza* şi a *pitecantropiza*) se aşază pe un tablou rozaliu cu buline albe (sau viceversa).

3. Aş decupa din foi de salată verde cîteva rotocoale folosindu-le ca suport pentru bucăţele de scrumbie sărată (de 5—6 cm lungime), acoperite cu smîntînă (cam două linguri), amestecată cu ceapă tocată mărunt. Aceste flecuşteţe sînt bine să ajungă pe un platou de culoarea politică preferată de invitaţi (de unde şi recomandarea de a chema numai persoane cu aceleaşi convingeri politice).

4. Aş lua în continuare o damigeană de Riesling sec. Nu vă munciţi să-l răciţi cu gheaţă sau în frigider. În România, temperatura camerelor asigură fraparea băuturilor.

P. P. NAŞU ■

SOCIAL

TRIMITEŢI SALVAREA LA MINISTERUL SĂNĂTĂŢII!

Din spitale şi policlinici, prea mulţi doctori s-au învăţat să plece vineri şi să revină luni. La dispensarele săteşti, adesea rămîne un bilet care anunţă oamenii că pot chema moaşa. Iar sîmbata, nu o dată, este şi ea la nuntă...

În schimb, Ministerul Sănătăţii n-am auzit să-şi fi micşorat numărul de medici inspectori.

Îi supără că-s puţini ? Nu-i sigur. Ce-i deranjează, însă, foarte tare, pare mai degrabă, faptul că, la durere, bolnavii ţipă. Şi, neavînd bani de medicamente — costă cît bijuteriile !!! — ori de spitalizare, ţipă tot mai mulţi. Ba chiar nici medicii din reţea nu mai sînt toţi silenţioşi. În curînd, Ministerul Sănătăţii va lansa concursuri de invenţii pentru a instaura liniştea. Un început promiţător lasă în urma ministeriatului domniei sale dl. Prof. Dr. Mircea Maiorescu, iar continuarea, sub noul ministru, dl. Iulian Mincu, probabil că va fi şi mai şi.

În cazul răzvrătirii directorului Staţiei de Salvare a Municipiului Bucureşti, dr. Andrei Georgescu, împotriva tăcerii dorite de minister, dl. ministru, în loc să ia un calmant, a pus mîna pe tîrnăcopul furiei oarbe. Oarbe, fiindcă, atunci cînd dr. Georgescu a rupt tăcerea şi a afirmat public, de pildă, că ministerul nu răspunde la nici o solicitare şi n-a sprijinit, din decembrie 1989, cu nimic Salvarea, ei bine, dl. ministru n-a vrut, cu nici un chip să stea de vorbă cu acest director care îndrăznea să nu mai tacă.

SERINGI CU CÎNTEC

Dr. Andrei Georgescu a expus situaţia Salvării într-o conferinţă de presă. Deşi rugat dl ministru a refuzat să vină şi de la Minister n-a participat nimeni. Doctorului Georgescu i s-a propus să renunţe la conferinţa de presă, pentru ca ministrul să nu-i mai trimită adresa de destituire. „Totuşi, n-a mai trimis-o, ne spune dl. director. În schimb, au început să vină răspunsuri care întîrziau de doi ani. La sfîrşitul lui 1990, Banca Mondială acordase României credite pentru dezvoltarea asistenţei medicale de urgenţă. Noi nu văzusem nici un ban. Imediat după conferinţa de presă, am primit 1 200 000 de lei, pentru a procura seringi de unică folosinţă. Ciudat, adresa Ministerului precizează că **s-a hotărît să fie achiziţionate de la firma INVERCO S.R.L., B-dul Unirii, nr. 31 (dl. Lucian Aria sau dna Geta Verceling).** Ni s-a fixat şi preţul. Or, chiar din farmacii, le-am putea cumpăra mai ieftin. Tot atît de bune. Dar, iată!, nu avem voie".

O dispoziţie de plată, din 11 noiembrie 1992, aducea şi mai mult : **19 096 000 lei — Chelt. mat. Comp. 1.52 — Banca Mondială — (procurare piese de schimb pentru salvări).**

INDICAŢII PREŢIOASE CU DOP

Dr. Mircea Oprişan : „Marea noastră lipsă pleacă de la tipul de ambulanţă : o Dacie, cu o targă, o butelie cu oxigen şi un girofar. La stop respirator, numai dacă opreşti şi cobori targa pe trotuar, poţi acorda ajutorul necesar. N-ai loc să pui o perfuzie : n-are înălţime. Un domn director din Minister, trimis de dl. ministru Mircea Maiorescu în control cu o brigadă, după acea conferinţă de presă, este scandalizat că nu administrăm xilină în situaţii în care lucrul acesta e şi necesar şi obligatoriu. Ce să-i mai spui ? — Dl. Dr. Radu Dop, venit în bri[illegible] de control, ne recomandă să pune[illegible] punga de perfuzie sub fundul bolnavului, în maşină ca să aibă presiune. Nu-l priveşte ce s-ar întîmpla la trecerea peste atîtea gropi care fac faima Bucureştiului. Că i s-ar putea introduce aer pacientului, nu contează".

Dar prea multe au ajuns să nu conteze. În loc să aibă pe fiecare ambulanţă cîte un defibrilator cardiac, Salvarea Bucureştiului are două defibrilatoare mari şi late. Din care unul „nu se mai poate folosi decît la priză". În februarie 1990, un italian de 40 de ani a murit la Intercontinental, pentru că Salvarea chemată nu avea defibrilator.

Vreţi să ştiţi de ce, de atîtea ori, vine greu Salvarea ? Din cele 375 de maşini, 55 nu funcţionează deloc, iar 58 sînt folosite deşi şi-au îndeplinit norma de casare. 65 au rulat între 150 000 şi 200 000 de km ; 68 au depăşit 200 000.

O regulă, de care nu mai ţine nimeni seama, spune că salvarea care aduce un bolnav la spital va staţiona acolo cel mult 20 de minute. Dar, cu excepţia Spitalului de Urgenţă, celelalte au camerele de gardă amplasate impropriu : ba în subsol, ba trebuie să urci targa pe scări, ba trebuie s-o treci peste un gard.

VIAŢA LA FRONTIERA

Goana după forinţi

„Goana după aur" se traduce, la Oradea, „goana după forinţi". În fiecare zi, la pagina de publicitate a cotidianului „Crişana", apar anunţuri, încadrate în chenar, cu invariabila formulă „Cumpăr forinţi la preţ maxim !" După Revoluţie, forintul a început să crească uluitor. De la raportul de 1/1, forintul a început să se „îngraşe" văzînd cu ochii : 1,50 lei, apoi 2, 3, 4, 5. Astăzi se cumpără cu 5,20 şi se vinde cu 5.30. Cea mai bună cale de obţinere a „valutei" ungureşti şi cea mai la îndemînă este de a vinde benzină românească dincolo de graniţă.

Iată de ce, alături de alte motive, se stă atît de mult la ieşirea din ţară. Vameşii sunt prudenţi şi pipăie cu toate simţurile pe care le au autoturismele. S-au confecţionat rezervoare de 80 litri, în spatele banchetei, se ascunde benzina în tot soiul de canistre de metal, ori mai mici, din plastic. Dincolo, pentru un litru de benzină se obţin 50—60 forinţi. Înmulţiţi cu 5,20 şi aflaţi cîştigul. De la Revoluţie încoace, s-a vărsat un Criş de benzină în Ungaria. Fericiţii de lîngă frontiera cu România au avut cheltuieli mai mici cu benzina decît cei de la Györ, ori de la frontiera cu Austria, unde benzina este cu mult mai scumpă.

Dar nu numai şirul autoturismelor plecate în expediţie după forinţi îngreunează trecerea peste frontieră. La aceasta se mai adaugă şi o anumită pierdere de timp la schimbarea turelor, procedură destul de anevoioasă în cazul constatării unor încălcări ale legii. Văzînd că şirul de autoturisme nu se mai termină, parcă, pe vameşi i-a apucat lehamitea. O reacţie normală, aproape de înţeles, numai văzînd cu ce şi cu cine se poate întîlni un vameş. Vameşul Dorel Vesa a descoperit un turist maghiar care avea o centură cu peste un milion de lei, numai bancnote de 500 şi 1000 lei, a căror scoatere din ţară este interzisă. Ce făcea cu banii româneşti, noi nouţi ? Îi transmitea pe filieră, mai departe, pentru a se cumpăra şilingi. Din fiecare transport de acest fel, el se alegea cu cîteva sute de mărci !

Sînt şomeri care se ocupă cu traficul cu benzină pentru a supravieţui condiţiilor dure ale economiei de piaţă. Reducerea activităţii în unele fabrici falimentare a îngroşat cozile la staţiile PECO din Oradea. Recent Oficiul judeţean pentru protecţia consumatorilor a aplicat o amendă de 1 milion de lei pentru că din rezervorul nr. 7 de la Staţia PECO de pe str. Borşului (cel mai aproape de frontiera cu Ungaria) s-au servit aprox. 10.000 litri de benzină amestecată cu motorină pricinuind stricăciuni carburatoarelor, bujiilor etc.

Din muncitori oamenii au devenit, peste noapte, neguţători ; înarmaţi cu cîte un calculator de buzunar, pentru a calcula raportul între leu şi forint, un raport absolut ruşinos pentru economia românească.

Din Ungaria spre România în zilele obişnuite nu se prea stă la coadă. La finele săptămînii, însă, în zilele de sîmbătă şi duminică, coada „şopîrlei" se reface din „solzii" care au hălăduit în cursul săptămînii prin Ungaria şi din autoturismele maghiare care vin în România.

Acest **„festina lente"** de la trecerea frontierei în punctul vamal Borş va avea viaţă lungă, dacă nu se dă în funcţiune — cît mai curînd şi la toată capacitatea — trecerea frontierei de la Salonta la Sarkad.

PAŞCU BALACI

Dacă benzină nu e, nimic nu e

Mafie la o vamă din Basarabia

Sîntem sesizaţi de cîţiva studenţi români care învaţă la Chişinău că, de regulă, la **Vama Leuşeni (Basarabia),** vameşii nu au nici o regulă în ceea ce priveşte atribuţiile lor. Despre ce este vorba : controlul se face subiectiv şi anapoda, apreciindu-se „după ochi" conţinutul şi valoarea bagajelor şi percepîndu-se global taxe scoase din burtă. Astfel, unui student cu bocceluţa goală i se pretinde aceeaşi sumă cît unui bişniţar notoriu, încărcat cu toate cele. Înţelegem aşadar că, spre deosebire de alte categorii socio-profesionale, vameşii de aici nu bat cu bîta, ci cu... rubla. **(Constantin Şlefuriuc).**

FOSTUL ICRAL COLENTINA VINDE FOCARE DE INFECŢIE!

Bucureştiul se poate mîndri cu fap
tul că are în jur de 13 mii de apart
mente confort III—IV, în sectoarel
şi 5. Aceste locuinţe de serviciu
fost construite prin 1970, ridicarea
însemnînd, în ochii potentaţil
de-atunci, că vom intra în societat
comunistă cu un confort sporit.
n-au fost racordate la reţeaua de ga
nu era un hop prea mare.

Între străzile Heliade Între Vii
Popa Nicolae — Ziduri Între V
27 de blocuri de confort III—IV
tului primar Ciurel i-a fost milă —
altfel nu putem zice — de aceşti loc
tari şi a hotărît că trebuie să le ev
cueze şi să le dea altă destinaţie
ventual, prin modificări, să fie mă
confortul). Prin Adresa nr. 133 0
din decembrie 1990, s-au evacuat
blocuri. Şi se spera că şi celelalte v
rămîne, pentru o perioadă, în pără
re. Nu s-a întîmplat aşa, prima
Ciurel fiind schimbat din funcţie.
cele 7 blocuri părăsite au devenit
focar de infecţie pentru zona
cauză ; nimeni n-a îndrăznit să se
propie de ele şi să le dea o altă des
naţie.

După cum ştie toată lumea, apar

Şobolani şi gunoi în cinematografe

Deşi a crescut preţul biletelor de intrare la cinematografe, astăzi plătindu-se de la 60 pînă la 150 de lei, condiţiile oferite de sălile de spectacol din centrul capitalei lasă de dorit. De la cinema Bulevard (fost Timpuri Noi) pînă la Gorso (Victoria), peste tot dai de mormane de seminţe, resturi de mîncare, ziare rupte, şobolani care mişună prin săli. Nici la fostul Lumina (astăzi cinema particular) şobolanii nu iar-

tă
fac
Deo
nem
Fest
nita
nă
curţ
cond
capi
casă
sum
rati
met
serv
sier
de
care
gra
chia
Nor
se
de

La 2 noiembrie, salvarea, cu o bolnavă de 14 ani, din bulevardul Muncii, mers la Spitalul „Grigore Alexanrescu". Un doctor a văzut-o, n-a scris n foaie nici un diagnostic, dar a înrumat-o la neurochirurgie, la Spitalul). De acolo, alt doctor, care nu scrie imic în foaie, o trimite iar la „Grigore Alexandrescu". Aici, verdictul, în inal „O duci acasă". Nici un diagnostic pe foaie. Plimbarea a durat 3 re. În alt caz, la 31 octombrie, salvarea chemată la ora 9,42 (din C-tin Brâncuși nr. 11) ajunge la 10,05, ridică bolnavul, în stare de leșin, și-l duce la Spitalul Colțea. Acolo, stă de la 11,30 pînă la ora 13. Doctorul care-l vede nu scrie nici un diagnostic pe fișă, îl îndrumă la Spitalul Clinic de Chirurgie Buco-Maxilo-Facială. Aici, la fel, este trimis la Fundeni, unde ajunge la ora 15,07 și este internat.

Șoferii ambulanțelor se luptă cu morile de vînt pentru a obține drepturi asigurate prin lege. Contractul colectiv de muncă — ni s-a arătat un act cu o ploaie de semnături, de la Ministerul Sănătății și de la Ministerul Muncii — le acordă drepturi ce nu li se dau : nu admite dl. ministru. Poate că, într-o bună zi, toate salvările vor merge la Ministerul Sănătății. Acolo s-a instalat o boală care, prin efectele ei ne amenință pe toți. Sau dorește dl. Nicolae Văcăroiu să le vadă în Piața Victoriei ?

DORIN GHERGHINESCU ■

mentele de stat se pot cumpăra. Pentru confortul III (despre confortul IV nu s-a pomenit în nici un act oficial) s-au dat două acte normative : Decretul nr. 61/1990 și Decretul nr. 85/1992. Societatea comercială „APOLODOR" SA (fostul ICRAL Colentina), cu sediul în str. Icoanei, nr. 17, Sector 2, a pus la avizierele blocurilor un anunț cu prețurile estimative ale... focarelor de infecție ! Astfel, **1 cameră = 30 000** lei ; **2 camere** = 55 000 lei ; **3 camere** = 65 000 lei.

ION RUSU ■

BANII SE LIPESC DE DEGETE ȘI AJUNG ÎN BUZUNARUL OFICIANTEI

Viorica Roșu și **Mirela Crăciun.** Amîndouă, de 21 de ani. Amîndouă, oficiante. Amîndouă, din Chitila. Lucrau împreună, la **Oficiul P.T.T.R. nr. 78.** Tot amîndouă au crezut că au făcut o mare descoperire. Din care să scoată bani, fără să știe nimeni.

A ieșit altfel decît și-au închipuit. O descoperire a fost, pînă la urmă. Dar n-au făcut-o ele. A făcut-o Poliția. Faptele lor se numesc infracțiuni. Delapidare. Fals intelectual. Uz de fals.

Ce făceau fetele ? Foi de restituire. Pe numele unor titulari de librete C.E.C. Sau, pur și simplu, pe nume fictive. **Așa au furat, Mirela — 3665, iar Viorica — 107 000 lei.**

Acesta este prejudiciul probat (și recuperat), deocamdată. Dar cine poate fi sigur cînd au început și cît au tocat micuțele rozătoare ? Cercetările continuă.

DORIN GHERGHINESCU ■

omotul pe care îl pul spectacolului. murdare sînt ciele București și Starea igienico-saa w.c.-uri seamăazna în fundul ră. Și acestea în n care în centrul rulează filme de casările depășesc milion pe zi. Deostă mai nimic pe trat. Femeile de au la taifas cu cacu plasatoarele rare, gîndindu-se să mai ciupească Și uite așa cinematohaine murdare, în trul Micului Paris. aptul că nu prea sesc curci să rîdă Valentin **LEAHU**).

Doi oameni fac curățenie în Vrancea

Agenția de Supraveghere și Protecția Mediului Vrancea a devenit, anul acesta, printre cele mai „productive" pe linia descoperirii deșeurilor toxice. Condusă de **directorul Ciobanu** și **inspectorul șef Mânca** (care a reușit în 1991, performanța de a-l doborî pe fostul prefect Pavel, deoarece tăiase arbori dintr-o rezervație pentru a-și construi o cabană !), doi oameni pentru care cinstea și corectitudinea sînt mai presus de interesele meschine. În vara și toamna anului curent, agenția a depistat următoarele produse toxice, aplicînd amenzi eficiente :

— la rampa de gunoi a orașului Focșani au fost aruncate 127 tone de șlamuri galvanice.

— peste 3 500 tone de deșeuri metalice feroase și neferoase, la mai multe unități.

— 1 500 kg deșeuri de ferocianură de potasiu, rezultate prin deferizarea vinurilor la unitățile cu profil viticol.

— în magaziile fostelor C.A.P.-uri au rămas pesticide a căror omologare a fost retrasă de foarte mulți ani : 2 630 kg Dibutox, 4 920 kg Lindatox și 260 kg Aldrin.

— în jur de 8 300 de anvelope uzate, importate din vest.

Vom reveni cu alte detalii.

ION RUSU ■

Un nou Rîmaru

SOCIAL

Fiorosul criminal a fost arestat

• Cere ajutor de la Amnesty International!!!

Din surse ale procuraturii București aflăm, cu stupoare, că o falnică brută este împiedicată să-și exercite nobila meserie de... ucigaș ! Astfel, în data de 27 ianuarie a.c., **Adrian Stroie** a întîlnit-o pe Lavinia Stoian. Adrian, dorind din tot sufletul să intre pe sub pielea fetei, și negăsind alt mijloc la îndemînă, a omorît-o. Simplu. Vremea era cam friguroasă pentru a-și face mustrări de conștiință.

Cum a dat firul ierbii în 24 martie a.c., soarta a făcut ca în calea simpaticei Andreevna Elvira Vasilievna să apară Adrian. Îndrăgostindu-se de ea și jurîndu-i credință și dincolo de moarte a trimis-o pe cealaltă lume. Adrian căpătase o anume îndemînare în hăcuirea sexului frumos.

Vara a trecut fără evenimente deo sebite. Parlamentarii erau în vacanță iar guvernul recupera timpul pierdut dînd ordonanțe peste ordonanțe. În zi ua de 9 septembrie, Adrian a acroșat-o pe Mariana Biltic, care doar cu o z în urmă sărbătorise „Sf. Maria mică". Viața este, în fond, o himeră. Așa a considerat și „maestrul" Adrian și drept urmare, a ucis-o pe Mariana.

Poliția l-a prins, în sfîrșit, și l-a dat pe mîna procuraturii. Care, nici una nici două — inimă de piatră, ce ma — i-a făcut dosarul. Drept pentru care aflăm, profund nedreptățit, Adrian Stroie dorește să se adreseze lui Amnesty Internațional, solicitînd ca meseria de „ucigaș" să fie legalizată !

ION RUSU ■

Poliția tulbură liniștea bișnițarilor

• Dar cu o razie nu se face primăvară

De curînd, poliția a făcut ceea ce ar fi bine să facă mai des. Și mai apăsat. A tulburat puțin liniștea bișnițarilor. De data aceasta, în tîrgurile din Vitan—Bîrzești și Valea Cascadelor. I-a sancționat contravențional pe 64 dintre libercugetătorii care treceau drept negustori cinstiți. Totalul amenzilor : 1 465 000 de lei. Au fost confiscate bunuri și numerar, însumînd 2 284 000 de lei și 50 de dolari S.U.A.

Vreți să știți cam ce vindeau ? **Cristian Nicolae,** 18 ani, fără ocupație, domiciliat în strada Cetatea Poenari, nr. 44, Sectorul 4, vindea, fără autorizație, bunuri de proveniență străină. I s-au confiscat : pantofi, scurte din piele, blugi, în valoare de 260 000 de lei. Amendă : 60 000.

Aglae Constantin, 32 de ani, din **Tîrgoviște,** vindea piese și accesorii auto, a căror proveniență legală nu o putea dovedi. A fost amendată to cu 60 000 de lei. Mărfurile care i s-au confiscat valorează 250 000.

Puiu Cănescu, 24 de ani, din comuna Sinești, S.A.I., vindea obiecte de uz gospodăresc din „cupru neprelucrat", fără a fi autorizat și fără documente de proveniență legală. Cum nu i s-au putut confisca decît obiecte în valoare de 65 000 de lei, i s-a dat o amendă mai mică : 30 000.

Cum n-ar fi de mirare ca asemenea obiecte și materiale să fie de furat, pungașii se vor grăbi, probabil, să-și scoată pîrleala : vor fura în continuare. Încă și mai abitir. Fără prelungirea cercetărilor necesare, aceste raite, la răstimpuri, ale poliției au, în materie de furtișaguri, un excelent efect... catalizator.

DORIN GHERGHINESCU ■

Sălbaticii din Chiajna

Au distrus, au furat, și-au băut mințile • valoarea prejudiciului: 1.134.382 lei

Mintea românului plesnește de atîta... inventivitate. **Nicușor Ilie Istrate** și **Constantin Dumitru** erau în vizită la **Dumiru Dumitru** din Chiajna. Și cum discutau ei așa pe-ndelete despre marile probleme ce frămîntă națiunea, odată au fost străfulgerați de o idee genială. Ce-ar fi dacă ar tăia cablul telefonic (de cupru — asta era „prada") dintre Chiajna și satul Dudu și apoi să treacă și pe porțiunea dintre Dudu și Pădurea Roșu.Pentru bani de buzunar, mai precis de băutură. Au mers în cîmp cu o căruță. Istrate și C-tin Dumitru s-au urcat în copacii de pe marginea șoselei și au purces la treabă. Au tăiat nu mai puțin decît **904 metri de cablu, în valoare de 728.279 lei.** Tot în cîmp au ars izolația. Și pe urmă l-au vîndut lui **Vasile Lazăr** pentru numai 10.000 lei în prima fază, și a doua oară cu 12.000 lei. În acest fel, au întrerupt orice comunicare între localitățile respective ! Și, ca un făcut, nimeni nu s-a sesizat. Că așa-i țăranul : nu-și vede decît de gunoiul din curte (și de capra vecinului !

Dînd dovadă de un patriotism local demn de invidiat de toată suflarea acelor localități, cei doi au fost însoțiți, în altă escapadă, de **Ionel Zamfir** și **D-tru Dumitru.** De astă dată au tăiat cablul telefonic de pe porțiunea dintre Roșu și Pădurea Roșu. S-au mulțumit doar cu **478 metri valorînd 384.923 lei.** Cei patru aventurieri au dat o altă lovitură : au pătruns, noaptea, în incinta Societății de Producție Metrou, din str. Preciziei, nr. 36, de unde au luat **40 metri** de cablu din cupru. Romtelecom — Direcția de Telecomunicații, ca parte vătămată, consideră că **valoarea totală a cablului se ridică la 1.134.382 lei.**

ION RUSU ■

O nouă armă: polonicul

Așteptînd autobuzul de noapte cu nr. 1, în stația de pe strada Mărășești din Suceava, am asistat, vrînd nevrînd, la o scenă insolită de luptă : doi tineri, după ce și-au încercat cunoștințele timide în artele marțiale, au ajuns la harțag, lovindu-se gospodărește cu pumnii. Nemulțumit de rezultat, unul dintre ei a scos dintr-o sacoșă un polonic (pentru cine nu știe : banalul și utilul obiect de bucătărie) și l-a pălit în creștet pe rival. A venit autobuzul și cei doi războinici, oarecum împăcați, au urcat în el. Uimit de pitorescul situației, am pierdut autobuzul, dar m-am ales cu polonicul abandonat. Îl ofer colecționarilor de polonice. **(Constantin Ștefuriuc).**

SĂNĂTATE

Mai sînt oameni buni!

La ora cînd medicina românească agonizează, un grup de entuzişti creează un aşezămînt spitalicesc

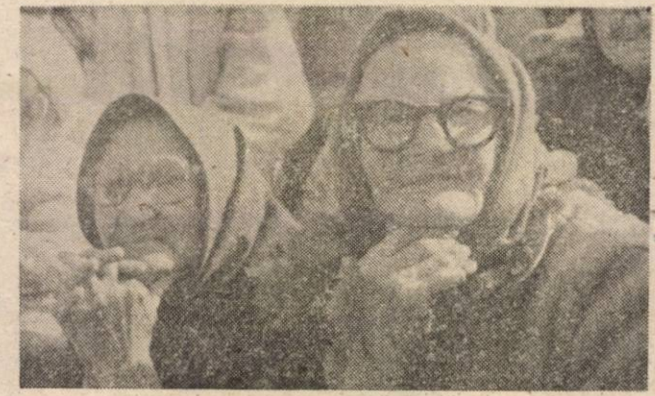

Călăuziţi de credinţa în Dumnezeu şi de iubirea aproapelui, un grup de români entuziaşti semnează, în însingeratul ianuarie 1990, actul de naştere al Asociaţiei Filantropice Medical-Creştine CHRISTIANA, cu sediul în Bucureşti, şoseaua Pantelimon, nr. 27.

Şi cum o idee generoasă are întotdeauna răsunet, Asociaţia a primit ajutoare generoase din partea unor organizaţii similare din Elveţia, Suedia, Franţa, reuşind să-şi creeze o bază materială remarcabilă : aparatură de investigaţie, autovehicule tip Salvare, diferite piese de mobilier.

Noutatea absolută o constituie, însă, faptul că Asociaţia CHRISTIANA, oferă nu numai tratamente şi consultaţii, ci se ocupă şi de descoperirea persoanelor aflate în suferinţă. Astfel s-a născut ideea originală a creării unor posturi de infirmieră medico-socială la domiciliu, Ministerul Sănătăţii aprobînd 25 de astfel de locuri de muncă. Infirmierele ce au absolvit cursul specific de calificare, desfăşoară o activitate de găsire a nevoiaşilor, culegînd informaţii de la administraţiile blocurilor, din diverse parohii sau de la secţiile de poliţie.

Dar, ceea ce dă pondere activităţii acestei instituţii filantropice, este spitalul propriu-zis, cu aspectul său de sanctuar. O dată trecut pragul, pătrunzi într-o lume ce parcă nu mai are nimic în comun cu cenuşiul existenţei cotidiene. Curăţenie desăvîrşită, icoane şi candele mereu aprinse, veghind în fiecare încăpere, măicuţe misterioase, tăcute, glasuri şoptite, o linişte tonică, reconfortantă.

La etajul al doilea al clădirii, o fostă sală de şedinţe, s-a transformat într-o minunată capelă creştin-ortodoxă. Obiecte de cult religios, adevărate opere de artă o împodopesc, creînd acea atmosferă de pace desăvîrşită, de care are atîta nevoie credinciosul aflat în suferinţă. Preotul Constantin Mihoc, oficiază zilnic slujbe, care te cuceresc prin simplitatea discursului şi prin spiritul creştin pe care îl emană. Spitalul propriu-zis are o capacitate de 60 paturi, este dotat cu aparatură modernă şi aici lucrează 18 specialişti : medici, biochimişti, fizicieni. Directorul spitalului este dl. dr. homeopat Pavel Chirilă. Domnia sa ne-a informat că tratamentele homeopatice se recomandă în funcţie de stadiul de evoluţie al bolii, de datele fizice ale pacientului, de credinţa acestuia în puterea miraculoasă a naturii. Homeopatia, fitoterapia se execută ambulator, iar medicamentele se prepară în farmacia spitalului.

Am menţionat anterior prezenţa măicuţelor, atît de sobre în veşmintele lor religioase. Ele au sosit din mănăstiri împrăştiate în toată ţara şi sînt fie eleve la şcoala de infirmiere, fie asistente medicale, fie studente la facultatea de medicină. Pregătirea lor în aceste meserii este necesară întrucît, sîmbătă 28 noiembrie 1992, ora 13,00, Mănăstirea CHRISTIANA va căpăta personalitate juridică.

În planurile de viitor ale Asociaţiei CHRISTIANA intră şi extinderea aşezămîntului sanitar. Viitorul centru se găseşte acum în faza de machetă. Proiectul său a fost executat de Întreprinderea Proiect Bucureşti. Locul său a fost stabilit : şoseaua Pipera nr. 49, pe o suprafaţă de 8 ha. El va cuprinde 4 clinici cu cîte 120 de paturi fiecare şi o policlinică cu 700 consultaţii pe zi. Profil terapeutic : medicină internă, recuperare locomotorie, pediatrie şi psihiatrie.

Centrul de Medicină Socială CHIRISTIANA este o oază de pace în vîltoarea unei societăţi ce-şi caută echilibrul, întemeiată pe principiul moral-creştin al iubirii aproapelui.

BRÎNDUŞA NICOLAE ■

NOUTATI MEDICALE

Noi metode de identificare a agenţilor cancerigeni

La Institutul de cercetări asupra cancerului din Londra, echipa doctorului David Phillips a pus la punct o tehnică ce permite identificarea oricărui agent chimic carcinogen. Anumite tumori maligne prezintă astfel de agenţi care modifică structura genelor A.D.N. Cel mai adesea se ignoră natura acestor produse nocive, ceea ce împiedică şi măsurile preventive care s-ar putea, eventual, lua. Cercetătorii englezi au plecat de la principiul că fiecare dintre cele 3 miliarde de unităţi care constituie A.D.N.-ul unei celule umane conţine fosfor. De aici, tehnica bazată pe extragerea A.D.N.-ului unei celule canceroase, reproducerea fosforului său radioactiv, deci reperabil, şi distrugerea A.D.N.-ului, urmată de supunerea rămăşiţelor sale unui cîmp electric. Nucleele combinate cu un carcinogen se separă de celelalte unităţi, sănătoase. Poziţia lor exactă poate fi reperată cu uşurinţă pe film, deoarece radioactivitatea impresionează pelicula. Această tehnică, ne asigură oamenii de ştiinţă britanici, va permite identificarea tuturor produselor carcinogene, punerea la punct a măsurilor de protecţie a mediului şi folosirea mijloacelor de intervenţie individuală.

SIDA — un pas înainte în fabricarea de medicamente ?

Căutările cercetătorilor de la Universitatea Harvard au dus la descoperirea a două peptide — proteine cu o slabă încărcătură moleculară — care, in vitro, împiedică propagarea virusului H.I.V. între celulele infectate şi cele sănătoase. Dacă aceste molecule se vor dovedi eficace la om in vivo, va deveni posibilă crearea unor medicamente anti-SIDA deosebit de puternice.

Documentare şi prezentare
LIANA TATOS ■

Medicamentul „Elcohep" se vinde în pungi sigilate

Sînt aproape zece ani de cînd, la Oradea, doi medici au descoperit o familie de plante cu virtuţi de excepţie în tratamentul bolilor hepato-biliare. Cercetările au dus la obţinerea unui medicament brevetat în 8 ţări ale lumii şi aprobat de Ministerul Sănătăţii. De atunci, peste 10 000 persoane (între care bolnavi cu hepatite cronice şi ciroze hepatice) şi-au recîştigat sănătatea, folosind extractul vegetal realizat de medicii Aristina şi Ludovic Elthes.

Dar iată o noutate de ultimă oră. Prin punerea la punct a unei noi tehnologii, soluţia tămăduitoare poate fi preparată la domiciliu de către orice pacient. Cu alte cuvinte, de acum înainte bolnavii nu vor mai face drumul pînă la Oradea pentru a aduce de acolo, în damigene, extractul vegetal. Începînd cu luna octombrie, medicamentul (combinaţia de plante) se distribuie în ambalaje sigilate, cantitatea din plic asigurînd un tratament de 6 luni. Economie de timp, bani, efort fizic. **Societatea satisface în continuare şi cererile de extract lichid.**

Programările se fac la Societatea comercială „ELCOHEP" SRL, la telefoanele 0991/30031 (orele 16-21)şi 0991/36298 sau în scris : Oradea, str. Ady Endre 72, cod 3700.

Medicamentul se eliberează la Oradea, după efectuarea consultului medical la cabinetul societăţii „Elcohep".

Bolnavii care nu se pot deplasa pot primi medicametul prin mijlocirea unei persoane ce va aduce la Oradea actele medicale ale solicitatorului.

O „noutate" veche

DESPRE VINDECAREA VARICELOR

● **Doctorul Horaţiu Angelescu este adevăratul creator al metodei „inedite" a doctorului italian Franceschi. Publicăm mai jos scrisoarea pe care d-sa a adresat-o redacţiei noastre.**

Am fost plăcut impresionat de „nota" publicată în nr. 44, din 4.-10.XI.1992, al revistei „Flacăra", la „BURSA MEDICALĂ", în care subliniaţi că : „Varicele nu vor mai fi o problemă". Pentru că această revistă mi-a făcut, nu o dată, onoarea să găzduiască şi opinii ale mele, mă simt dator să vin în întîmpinarea dorinţei Dvs. de informare corectă a cititorilor, cu următoarele precizări :

Metoda, pe care o numiţi aici **Chiva**, reprezintă, prin iniţialele cuprinse în acest cuvînt, **C**ura **H**emodinamică a **I**nsuficienţei **V**enoase **A**mbulatorie (CHIVA) şi este un procedeu propus de **dr. Franceschi**, prin 1987, care, aşa cum reiese, este tot o metodă chirurgicală de suprimare a varicelor **fără stripping** (fără smulgerea venelor varicoase).

Cred că este bine de ştiut şi subliniat faptul că **metoda chirurgiei varicelor fără smulgere am publicat-o, metodă personală, în Buletinul Societăţii Internaţionale de Flebologie din anul 1969** — republicată în 1987 şi 1991 şi prezentată în film şi videocasetă atît la Congresul Naţional de Chirurgie din 1979, cît şi la congrese mondiale — şi mi s-au cerut date în vederea publicării într-o lucrare în Italia. Nu este exclus ca dl dr. Franceschi să se fi inspirat din procedeul propus de mine şi pe care-l practic mult mai complet şi „mai" fiziologic, cu rezultate foarte bune, din anul 1962, la Spitalul C.F.R. Bucureşti.

Dr. Horaţiu ANGELESCU
medic primar chirurg flebolog. Şef Secţie Chirurgie Venoasă Spitalul C.F.R.
Bucureşti

BIOTERAPEUTUL LIVIU POPESCU CIŞTIGĂ TOT MAI MULTĂ ÎNCREDERE

Şcolit în Basarabia (la început de către Maria Vârlan şi apoi la Centrul extrasenzorial „Şcoala lui Erşov"), **bioterapeutul sucevean Liviu Popescu** practică tratamentul adecvat la Casa Culturii din Suceava. Metoda abordată de el îi permite să lucreze cu grupuri formate din zeci sau chiar sute de oameni, rezultatele fiind benefice. Dintre unele afecţiuni tratate cu succes menţionăm : bolile inimii, stomacului, reumatismale, spondilozele, rinichiului, pancreasului, sistemului nervos ş.a. **(Constantin Ştefuriuc).**

Sînteţi un star rock? Ei bine, asta nu înseamnă că trebuie neapărat să vă căsătoriţi cu un manechin

Care este explicaţia atracţiei fatale dintre starurile rock şi manechine ? Funcţionează aceste alianţe ? În revista Q, Pat Reid face consideraţii asupra acestei ciudate combinaţii

Obiceiul starurilor rock de a se căsători cu modele nu e tocmai o noutate şi cele două ocupaţii s-au împletit de cînd au început să existe. În anii '60, figuri de prim rang ca Twiggy şi Jean Shrimpton reprezentau spiritul artistic al Londrei la fel de bine ca orice stea de cinema sau idol pop. În anii' 70, lumea modei a servit reflectării clare a fanteziilor decadente ale lui David Bowie şi Brian Ferry, primul pozînd cu Twiggy pe coperta revistei cu titlul sugestiv PINUPS, în timp ce al doilea şi-a înfrumuseţat prezentarea albumului cu imagini ale Amandei Lear şi Jerry Hall.

În anii '80, modelele erau accesorii încîntătoare, perfecte pentru noul val New Romantic. Sosită perioada popularizării prin video, moda devenise un element crucial în a face starurile pop să arate şic şi sexy în faţa camerelor. Moda a inspirat piese de succes ca şi clipuri video. The Model aparţinînd grupului Kraftwerk a ajuns Number One în topuri, cu Girls On Films al celor de la Duran Duran la mică distanţă în urmă. Cînd Billy Joel s-a căsătorit cu cea care pe atunci era cel mai bine plătit fotomodel din lume, Christie Brinkley şi a compus pentru ea Up Town Girl, era mai mult decît firesc ca ea să apară pe video şi ca piesa să staţioneze pe locul unu ani de zile.

De ce modelele şi starurile rock au o asemenea imensă şi uluitoare fascinaţie unii pentru alţii ? Poate e naturală tendinţa celor două lumi de a fuziona. De multe ori acest lucru oferă muzicienilor şansa de a deveni asociaţi cu tinereţea, frumuseţea şi stilul rafinat. În zilele noastre acest fenomen nu este doar prerogativul bărbaţilor căci interprete ca Madonna, Kylie Minogue şi Grace Jones (ele înseşi foste modele) îşi croiesc drumul printr-o succesiune de prieteni manechini. De asemenea, e adevărat că starurile pop şi cele cu mers suplu de felină (catwalk) au multe în comun. Cele două activităţi implică în egală măsură călătoriile, faptul de a fi fotografiat, demonstraţiile. Pe de altă parte, o săptămînă obositoare de mers graţios pentru colecţia de modă Paris sau London Fashion Week nu e foarte diferită de susţinerea a trei show-uri consecutive pe Wembley Arena. Şi, lucrul cel mai important dintre toate, amîndouă îndeletnicirile sînt în general considerate de public a nu fi deloc curate, cinstite şi decente.

Rod Stewart, care nu s-a sustras rigorilor impuse de stilul de viaţă efervescent, şi-a împărţit anii '70 şi '80 cu diverse frumuseţi perfecte şi capricioase, înainte de a cunoaşte extazul conjugal cu la fel de perfecta frumuseţe, capricioasa neo zeelandeză, Rachel Hunter. Rachel a cunoscut faima prima dată apărînd în costum de baie pe coperta unuia din numerele revistei SPORTS ILLUSTRATED şi apoi făcînd reclamă la produsele cosmetice Revlon. Ceea ce era de aşteptat s-a produs, mirii au provocat o resuscitare a interesului presei într-un moment în care probabil cariera lui Rod necesita extrapublicitate.

Pentru un star rock în declin, faptul de a avea o soţie care lucrează ca manechin poate fi de importanţă nebănuită, cum se dovedeşte de exemplu cazul supermodelului Jasmin Le Bon, al cărui mariaj cu Simon merge încă foarte bine după 6 ani, cu toate că nimeni nu-şi mai aminteşte cînd a avut soţul ei ultima oară un hit.

Dar, aceste alianţe funcţionează într-adevăr ? Poate că relaţia dintre doi oameni a căror activitate zilnică depinde de ego, propria imagine şi vanitate, e plină de obstacole şi deci nu foarte uşoară. Cu excepţia lui Charlie Watts, a cărui soţie artista Shirley îi stă alături de 28 de ani, toţi din componenta grupului au fost căsătoriţi cu manechine la un moment dat. Jerry Hall este indubitabil steaua de frunte, dar soţia lui Keith Richards, Patti Hansen a fost de asemenea international cover girl, Jo Wood, soţia lui Ronnie a fost The Sun' s Face în 1972, în timp ce Mandy Smith era şi ea model cu intensă activitate pînă cînd boala i-a zdruncinat sănătatea, după care situaţia s-a înrăutăţit prin căsătoria cu Bill Wyman, cu 32 de ani mai în vîrstă decît ea.

Mick Jagger şi Jerry Hall, după 15 ani de convieţuire, au pus se pare recent capăt acestei legături. După cîte se spune Jagger a renunţat la fostul manechin texan pentru farmecele aristocratei siciliene Carla Bruni. Carla, de 23 de ani e o fostă pasiune a lui Eric Clapton şi, exact ca Jerry, e model.

Modelele care se mărită cu staruri rock ar trebui să fie probabil elogiate pentru generozitatea de a-şi menţine bărbăţelul în centrul atenţiei şi a-l răsfăţa mult după ce hiturile acestuia au murit.

Ascensiunea fotomodelului este un fenomen al anilor '90 şi prin comparaţie starurile rock nu par a mai fi atît de faimoase. Cînd Naomi Campbell apare ca invitată în clipul lui Michael Jackson, gestul are semnificaţia de favoare pe care ea i-o face lui, în nici un caz invers.

„The New Model Army" a anului 1992 ţinteşte să fie în vogă pentru mult mai mult timp decît numai în acest an.

Traducere şi adaptare
DOINA ENE ■

SĂ NU NI-L HULIŢI PE FREDDIE!

24 noiembrie 1991 e acea zi începînd cu care vorbim despre FREDDIE MERCURY la trecut.

Era luni... Ce zi de murit ! Ce ticălos început de eternitate !

Azi e marţi şi comemorăm un an de cînd nu-l mai avem pe pămînt, de cînd nu mai e ca noi, un an de cînd, ascultîndu-l, îl reconstruim din lacrimi şi iubire la dimensiuni de colos.

Şi muzica lui ni-l aduce mai aproape şi ni-l face mai prezent decît atunci cînd eram conştienţi şi liniştiţi că există în carne, oase şi o neadevărat de frumoasă şi tulburătoare voce. Pentru că acum sufletul nu-i mai e prizonier trupului, pentru că spiritul lui poate face să vibreze aerul din preajmă, atingîndu-te cu adieri cutremurătoare. Şi asta dă nelinişte. Şi grijă !

Cum îţi e Freddie ? Unde te-au trimis ?

Te-au parodiat oare întrebîndu-te „Who wants to live for ever ?" Şi oare le-ai spus că tu n-ai fi vrut decît o clipă în plus? O clipă, necesară mai mult nouă, ca să ştim cum să-ţi apreciem mai bine şi mai adînc frenetica dăruire şi amarnica iubire de viaţă ? Te-au pus să cînţi „Love kills"? Te-au judecat prea aspru ? Nu le-ai spus că tu trebuia să trăieşti totul, chiar cu riscul de a fi zdrobit ?

Şi-au dat ei oare seama că tu nu erai mai puţin pur, pentru simplul fapt că alesesei un alt fel de dragoste şi că, faţă de relele din această lume, ceea ce ţi se putea reproşa era că ea te-a ucis ?

Am murit puţin şi noi. Priveşte-ne ! Sîntem atît de fără tine ! Noi care te certăm, te înţelegem şi te iertăm. Sau nu, nu te iertăm. Să te ierte EL, cel care are puterea s-o facă ! Şi dacă nu poate sau nu vrea, măcar să nu te hulească ! Să ni te lase aşa cum vrem să ni te imaginăm noi că ai mai fi, şi să ne bîntuie, şi să ne doară pe veci, cu tine ! Amin.

DOINA ENE

Roger Waters — albumul „Amused To Death"

Este al 3-lea album solo al lui R.W. El urmează unei perioade de dificile negocieri legale cu membrii actuali ai grupului PINK FLOYD.

Poate fi numit fratele albumului „The Wall", poate chiar vărul îndepărtat al albumului „Dark Side Of The Moon", şi în consecinţă va trebui să-i delecteze pe fanii acelor albume. În acelaşi timp, albumul nu dă nici o ocazie de contrazicere a celor care-l consideră pe Waters un adolescent întîrziat.

În absenţa unei trupe, Waters îşi achiziţionează parteneri de studio de senzaţie : Don Henley i se alătură ca vocal în Watching TV, National Philharmonic Orchestra ţîşneşte în Too Much Rope, iar Rita Coolidge intervine în piesa titlu de album. Jeff Beck este mai peste tot în album, prestînd un susţinut solo în Three Wishes, iar în It's A Miracle îşi torturează îndemînatic corzile chitării.

Piesele albumului curg dintr-una într-alta. „Amused To Death" este dedicat personal lui William Hubbard, un puşcaş regal care a murit în primul război mondial. Albumul se deschide cu balada lui Bill Hubbard, o combinaţie de sintetizatoare şi efecte sonore peste care se percep cîteva note insinuante de chitară executate de Beck, în timp ce un puşcaş îşi aminteşte de moartea lui Hubbard în tranşee ; apoi cîteva ţipete de cimpanzeu şi sîntem introduşi în zgomotul ameninţător al piesei What God Wants, cea care dă tonul şi ritmul celei mai mari părţi din ceea ce va urma.

Lirica albumului este un catalog de clişee gen : inutilitatea războiului, stupiditatea televiziunii, omniprezenţa snack-ului american.

Filmului „2001 — Odisee spaţială" îi este rezervat un loc de onoare. „Maimuţa stătea pe o grămadă de pietre şi se uita la oasele rupte din mîna sa" ; filmul e fantastic cînd ai 17 ani, iar Waters demonstrează că încă îl mai consideră aşa.

Albumul este, inutil s-o mai spunem, frumos înregistrat, generos în adîncimea şi bogăţia sunetelor. Ocazional muzica se reduce la un sintetizator melancolic străbătut de frînturi de discuţii, de frînturi de emisiuni TV care parcă se aud răzbătînd din alte camere, sau de glasuri de copii care se joacă şi strigă. Aceasta confirmă statutul lui „Amused To Death" ca un exemplu tardiv a ceea ce Waters obişnuia să numească „a headphones album" (un album de ascultat la căşti) — muzică destinată consumului ca plăcere solitară, cel mai probabil în întuneric. Vocea lui Roger se pare că are în minte acest lucru pentru că îl sugerează — e mormăitul liniştit al cuiva cu ochii închişi.

Totuşi, albumul are cel puţin o aplicaţie funcţională salvatoare. Există o aluzie stereo la îndemînă : „Dacă cîinele care latră la începutul discului nu sună ca şi cum ar fi în curtea vecină, atunci ascultătorii nu sînt pregătiţi". Chiar aşa !

Giles Smith, oct. 1992

Traducere şi adaptare
DOINA ENE ■

TOP SHOW & BLUES
editia 47

1. DEFF LEPARD & THE ACOUSTIC HIPPIES FROM HELL — From The Side
2. MARCO MASINI — Perque lo fai
3. ASIA — Crime Of

TOP 30
editia 47

1. CYNDY LAUPER — The World Is Stone
2. INNER CIRCLE — Sweat (A-La-La-Long)
3. U2 — One

TOP MATINAL - TOP 5
editia 47

1. RICK PRICE — Not A Day Goes By
2. MARILLION — Dry Land
3. SIOUXSIE & THE BANSHEES — Face To Face

MAGAZIN

În exclusivitate pentru Flacăra

Soţia lui Hagi povesteşte

● *„Leni, ascultă-mă cu atenţie. Trebuie să divorţăm. Nu vreau revoluţie în familia mea"*

— Doamnă Hagi, vă rog să-mi spuneţi cum l-aţi cunoscut pe Gică ?

— L-am cunoscut la nunta unei verişoare comune. Nu ştiam că este şi el invitat. Am aflat în finalul petrecerii de la sora mea Teodora . Ştiam despre el că e un fotbalist talentat. Mai tîrziu am aflat că era cu un prieten şi venise să descopere o fată frumoasă. Alegerea lui s-a oprit la „fata în bleumarin cu picouri", adică la mine. Atunci nu a avut curajul să-mi vorbească. După o săptămînă m-a sunat. Cînd am auzit cine e la telefon, era să-mi cadă receptorul din mînă ! Însă, în scurt timp, m-am repliat. De atunci ne-am sunat reciproc.

— Vă amintiţi de prima întîlnire ?

— Bineînţeles. Ne-am întîlnit, ca în melodia aceea, „În staţie la Lizeanu", deci chiar în staţia Lizeanu, în colţ, pe strada Viitorului. Era după meciul cu PSV Eindhoven, cînd Steaua pierduse cu 5—1. Lumea l-a recunoscut pe Gică şi a început să strige „ia uite-l, dom'ne, de bucurie că a pierdut meciul se întîlneşte cu fustele". Pentru a scăpa de curioşi, m-am urcat în maşina lui şi am plecat repede. Mi-a oferit o ciocolată, adăugînd „Eu nu voi veni niciodată cu flori, pentru că arăt cu ele în mînă ca un prost". Am aflat, printre altele, că sîntem născuţi în aceeaşi zi, 4 februarie, fapt care ne-a bucurat pe amîndoi. Era modest. Comportamentul lui m-a convins şi am acceptat să ne mai vedem. Dacă s-ar fi lăudat că e vedetă, l-aş fi refuzat.

— În ce împrejurări v-a cerut „mîna" ?

— Evenimentul s-a întîmplat după meciul cu Danemarca, cînd România a cîştigat cu 3—1, la sfîrşitul banchetului care a avut loc la BAR-MELODY. Cred că era unu şi jumătate noaptea. La început s-a împotmolit, avea un pic de jenă, afişa o timiditate destul de nostimă. dar pînă la urmă şi-a luat inima în dinţi şi mi-a spus : „Leni, vrei să fii soţia mea ?" Am fost puţin rezervată la început, dar... îl iubeam, ce mai...?

— Aţi fost pe stadion la meciul cu Cehoslovacia ?

— Cumpărasem bilete din timp, pentru mine şi sora mea Teodora, dar nu am reuşit să ajungem pe stadion, datorită unui ghinion stupid. Înainte de meci, făcusem un pariu cu colegii mei : dacă merg la stadion, Gică va da două goluri, dacă nu, va fi scorul de 1—1. S-a produs ghinionul şi, ca o coincidenţă, scorul a fost chiar 1—1. Aş vrea ca Gică să ştie că aici, în România, este cineva care-l iubeşte şi-l aşteaptă. Sper să fim amîndoi în America, el ca jucător, iar eu ca soţia lui şi în acelaşi timp ca suporteră înfocată a României şi a căpitanului ei.

— Şi mai departe ?

— Ne-am logodit şi apoi, pe 15 iulie 1990, am avut nunta. Dorinţa lui a fost să-mi facă o rochie de mireasă în Belgia, care, fiind modelul anului, a costat 800 $. Hainele lui au costat cam tot la fel, La nuntă, un compozitor aromân ne-a dedicat două melodii : „Băiat macedonean cu har" şi „Noroc mare a fost în ziua ta de naştere, Leni".

— Unde v-aţi petrecut „luna de miere" ?

— Am fi vrut pe Coasta de Azur, însă, datorită timpului scurt pe care-l avea Gică pînă la plecarea în Spania am petrecut-o în staţiunea Olimp, pe litoral. Aici am stat 5 zile. Ne distram tot timpul şi ne plimbam. Gică era nebun după **LAMBADA**. Mie îmi plăcea valsul, pentru el era ceva demodat, spunea că nu-l mişcă nimic cînd ascultă un vals. Îmi făcuse cadou o rochie mulată pe corp, foarte scurtă, înfoiată ca o floare şi căreia el îi zicea „Lambada". Tot timpul îmi spunea : „Vreau să-ţi pui lambada şi să mergem la Lambada". Vroia să-i fac copii, dar să fie băieţi şi să-i facă tenismeni, nu fotbalişti. Eram tot timpul veseli şi bine dispuşi.

— Cînd aţi plecat în Spania ?

— Aproape imediat. Era prima mea ieşire din ţară. După 3 ore cu avionul, am ajuns la Madrid, unde ne-au aşteptat pe aeroport reprezentanţii clubului **Real Madrid**. Ne ţineam tot timpul de mînă şi, de aceea, revista „AS" a publicat poza noastră, iar alături a scris „A sosit marele fotbalist român Hagi, cu frumoasa lui soţie, Leni, şi ca să nu o piardă într-o ţară străină, o ţine strîns de mînă". 10 zile am stat la hotelul EUROBUILDING, hotel de 5 stele, într-o cameră tip garsonieră. După aceea, ne-am mutat pe Julio Palacios nr. 11, în zona de nord a Madridului, într-un apartament luxos cu 4 camere. Gică era tot timpul atent şi grijuliu cu mine. Mă lăuda că fac mîncare bună. Ne simţeam foarte bine unul în compania celuilalt. Gabi Balint, prietenul lui cel mai bun, ne vizita foarte des. Se minunau că sînt în Spania şi mănîncă sarmale româneşti făcute de mine. Totul mergea foarte bine.

— Cînd s-a produs ruptura ?

— După meciul cu Bulgaria, de la Bucureşti, cînd ai noştri au pierdut cu 3-0, Gică şi-a văzut familia, deoarece îi era foarte dor ; de ţară, de prieteni, de părinţi. La întoarcere, a venit foarte supărat. Am crezut că-i din cauza meciului pierdut, dar era altceva. S-a creat între noi o stare greu de suportat, inexplicabilă pentru mine. Îl simţeam schimbat. Cădea des pe gînduri. Se vedea din discuţie că se gîndeşte şi la altceva, în altă parte. Probabil că am fi reuşit să ne descărcăm sufletele dacă am fi fost singuri. Inevitabilul s-a produs într-o zi cînd ne uitam la televizor. Gică a luat un aer mai grav şi mi-a spus : „Leni, ascultă-mă cu atenţie, eu m-am gîndit foarte bine. Trebuie să divorţăm. Nu mai suport să fiu terorizat psihic. Nu vreau să fie revoluţie în familia mea". Am rămas stupefiată. Eram complet distrusă sufleteşte. I-am spus că doi oameni maturi şi civilizaţi, cînd au ajuns la un anumit nivel de instruire, trebuie să aibă capacitatea să-şi rezolve singuri problemele. Gică nu vroia să înţeleagă sub nici o formă. În replică, îmi spunea : „Sîntem tineri şi putem suporta greutatea. Sînt de aceeaşi părere cu tine dar asta-i realitatea". Ca urmare, a trebuit să părăsesc Spania, venind odată cu el la Bucureşti. Eram înaintea sesiunii de vară, la sfîrşitul lui iulie '91. De atunci nu am mai stat niciodată împreună. Nu-mi imaginam că exact în ziua de 15 iulie, cînd trebuia să sărbătorim un an de la căsătorie, vom avea prima înfăţişare de divorţ. Doresc ca spusele mele să constituie un mesaj către toate fetele din România care se îndrăgostesc de fotbalişti.

GHEORGHE BARBU ■

Zazen, o experienţă

● Yvon Bec este licenţiat în drept şi filosofie ● A studiat şi pianul ● Cînd avea 25 de ani a văzut un afiş şi viaţa sa s-a schimbat. ● L-a întîlnit pe Maestrul Taisen Deshimaru şi a devenit un călugăr rătăcitor ● Merge acolo unde a fost trimis, sau unde este chemat. Iată-l acum şi la Bucureşti.

— În România, nimeni nu cunoaşte nimic despre Zen şi Zazen. Pentru acest motiv mă aflu aici, ca să-i învăţ pe oameni. Cu toate că zen-ul s-a dezvoltat în sînul uneia dintre cele mai vechi tradiţii ale umanităţii — budismul — esenţa mesajului său are o semnificaţie universală, adresîndu-se direct inimii omului. Zenul nu este o teorie, sau un raţionament, nu este un fenomen care poate fi sesizat mental.

— Ce este, atunci ?

— Zenul consistă esenţial din practica zazenului, care a fost transmisă de la maestru la discipol vreme de două mii cinci sute de ani şi a devenit accesibilă occidentalilor în 1967, cînd Maestrul Deshimaru a venit în Europa. În cei 15 ani cît a stat la Paris, Maestrul Deshimaru a creat vreo sută de grupe de zazen şi dojo-uri (locurile unde se practică zazen) care sînt răspîndite pe patru continente. Tot Maestrul a fondat şi primul mare templu al Occidentului „La Gendronnière", ca şi Asociaţia Zen Internaţional. La moartea sa, în 1982, a lăsat discipolilor esenţa învăţăturii sale şi misiunea de a transmite la rîndul lor practica zenului.

— Dumneavoastră aţi fost unul dintre ei. Sînt mulţi discipoli ai lui Taisen Deshimaru ?

— Nu, nu sînt mulţi. În Europa mai puteţi întîlni doar trei.

— Ce înseamnă, de fapt, practica zazen ?

— Zazen este o poziţie, o postură a corpului şi o atitudine a spiritului. Postura înseamnă a sta în mijlocul unui zafu (pernă rotundă, neagră), cu picioarele încrucişate în poziţie de lotus sau demi-lotus, încît genunchii să fie solid înrădăcinaţi în pămînt. Coloana vertebrală se întinde, începînd cu a cincea vertebră lombară. Mîna stîngă se odihneşte pe palma mîinii drepte, degetele mari se unesc. Bărbia trebuie să fie retrasă, ceafa ridicată, nasul la verticală în raport cu **regiunea ombilicală, umerii** lăsaţi să cadă în mod natural. Respiraţia să fie calmă, lungă şi adîncă. În această poziţie fluxul neîncetat al gîndirii este întrerupt de atenţia acordată corpului şi respiraţiei. Prin practicarea zazenului devenim conştienţi de aspectul nepermanent al spiritului. Hiwhirye (starea conştiinţei în timpul zazen) înseamnă a lăsa să treacă gîndurile. Se spune: „Zazen este, pur şi simplu, a sta aşezat". Deci, nu trebuie să căutăm nimic absolut în această postură, ci doar să ne concentrăm asupra ei, fără a dori o stare de spirit specială. Nici măcar liniştea sufletească nu trebuie s-o căutăm. Tot ce apare, să fie doar observat şi lăsat să treacă. Din această postură a ieşit toată înţelepciunea cosmică ce se exprimă prin budism. Zazen înseamnă să faci tu însuţi această experienţă, s-o practici în corpul şi spiritul tău. Aceasta s-a transmis în mod autentic, de pe vremea lui Buda, prin maeştri şi discipoli. reprezentînd astăzi linia cea mai pură.

— Sînteţi călugăr. Ce însemnătate are asta ?

— Este un cuvînt prost ales, dar pentru că nu avem un altul, îl folosim. A fi călugăr nu presupune închiderea într-o mănăstire. Poţi avea familie, meserie, o viaţă personală normală, dar un maestru v-a dat ordinaţia, practica pe care o urmaţi este autentificată.

— Cu ce te face mai bun, mai fericit, sau, poate, mai sănătos, practica zazen?

— Zazen nu e o metodă de a îmbunătăţi sănătatea. Nu trebuie să aveţi scop. A nu avea scop este secretul fericirii. Dacă aveţi un scop, în mod obligatoriu veţi obosi pînă la sfîrşit. Zazen vă permite să fiţi mai detaşat, ca să cîştigaţi o înţelepciune foarte profundă care vine din postură. Acestea sînt meritele Zazenului, dar nu trebuie căutate aceste merite.

— Totuşi, fiecare om acţionează în viaţă pentru ceva anume!

— Din acest motiv zazen este revoluţionar. Este revoluţia spiritului. Încetaţi să mai alergaţi după nişte scopuri exterioare şi întoarceţi-vă spre interior.

— Practicarea zazen-ului nu te duce, cumva, la ideea de renunţare ?

— În zazen nu trebuie să avem scopuri. În viaţa cotidiană, le avem, însă. Păstraţi scopurile din viaţa personală, dar nu fiţi ataşaţi de ele.

— Există, deci, o distincţie clară între zazen şi viaţa cotidiană?

— Cînd sînteţi în zazen, trebuie să vă concentraţi asupra posturii, iar cînd sînteţi în viaţa cotidiană, să vă concentraţi asupra vieţii. După aceasta, totul devine o unitate.

— Cum se traduce asta în viaţa dumneavoastră personală?

— Eu fac zazen, cînt la pian şi călătoresc.

— Atît ?

— Asta ajunge. Îi învăţ pe alţii. Acum sînt în România pentru că Maestrul meu m-a trimis în est. Am fost şi în Ungaria. Intenţionez să merg şi în Bulgaria. Momentan, însă, mă concentrez asupra dojo-ului care a luat fiinţă în Bucureşti. Acum funcţionează regulat şi este chiar mai puternic decît unele din Franţa, care există de mai multă vreme. Oamenii învaţă şi este necesar să fiu alături de ei pînă cînd pot învăţa şi ei, la rîndul lor, pe alţii.

— Ce s-ar întîmpla dacă într-o zi, dintr-un motiv sau altul, n-aţi mai putea practica zazen?

— Aici şi acum este important.

LIANA TATOS ■

STARURILE AMERICANE ȘI CHIRURGIA ESTETICĂ

Intr-o recentă revistă străină am văzut-o pe Raquel Welch, celebrul star american. La show-ul lui Jean Paul Gaultier, celebrul creator de modă francez, desfășurat la Los Angeles, alături de Madonna, cu sînii scăpați dintre bretele, a fost prezentă și actrița amintită, într-o ținută destul de sumară. M-a surprins realmente faptul că își poartă atît de bine vîrsta. Oricum, peste 50 de ani. Am încercat să aflu cîte ceva despre legătura dintre starurile americane și chirurgia estetică.

Din unele surse demne de încredere rezultă că **Victoria Principal**, cunoscuta actriță din filmul serial interminabil „DALLAS", a suferit o intervenție chirurgicală de felul **remodelarea sinilor și întinderea pleoapelor.** Că a vrut actrița să-și facă niște sîni drăgălași, ca niște porumbași, asta-i altă gîscă-n altă traistă; dar cu pleoapele ce-a avut ?! Firește, Pamela neagă cu vehemență. Și chiar se întreabă, cu o dulce inocență : „Oare de ce-i atîta invidie în lumea asta ?". Cum să nu fie, coană, cînd mata îți arăți nurii săptămînă de săptămînă și de două ori în campania prezidențială și ne bagi bărbații la idei ?

Pînă vom afla, însă, dacă sînii Pamelei sînt ori nu injectați cu silicon — practică frecventă în Anglia, S.U.A., Australia, Canada ș.a. — vor mai trece cîteva cincinale. Să ne întoarcem privirea leneșă spre trupurile sculpturale ale altor dive și mărimi. **ELIZABETH TAYLOR** a suferit, de asemenea, unele operații estetice substanțiale : **lifting, aspirația grăsimii, remodelarea sinilor, grefă de bărbie.** În timpul destrămării celebrului cuplu Richard Burton — Liz Taylor, ea l-a acuzat pe Richard că bea și că a ajuns o adevărată distilerie ; Burton o acuza că umblă cu oiștea prin gardurile vecinilor și că dă de pomană din fructul oprit. „Părerile" reciproce au degenerat cumplit. Tăioasă a fost replica lui Burton la adresa lui Liz : „Ce dracu' vedeți voi frumos la ea ? E o femeie bătrînă, urîtă, cu picioare groase și cu sînii căzuți". Liz a schimbat, între timp, 6—7 bărbați. Nu știm exact la a cîta operație estetică se află. Oricum, a pus recent mîna pe un tinerel, tras prin verighetă de 24 carate. În loc să-și vadă liniștită de număratul degetelor de la picioare, conița umblă tot prin vecini ; și cîștigă și azi aplauze la scenă deschisă.

Pînă se vor mai liberaliza prețurile, să vă punem la punct și cu al treilea star american. E vorba de **RAQUEL WELCH.** Dintre operațiile estetice la care s-a supus diva, de bună voie și nesilită de nimeni, vom aminti : **proteze mamare, rhinoplastie, refacerea danturii, ablația coastelor pentru subțierea taliei !** Prezentă la Shrine Auditorium din Los Angeles, în fața a 6 000 de spectatori, la show-ul amintit, dat în contul vindecării bolii SIDA, a uimit certamente asistența.

Din unele statistici demne de crezare (nu ca ale IRSOP-ului), rezultă că 200 000 de femei din Occident „participă" la absorbția grăsimii de pe șolduri și din talie. Oare cu ce fel de aspiratoare lucrează băieții ? Să reținem că, în S.U.A., peste 1 milion de femei au suferit astfel de tipuri de operații în ultimii 30 de ani și sînt bine merçi. Nu toate. Căci Departamentul Administrării Hranei și al Drogurilor din S.U.A. a instituit un adevărat moratoriu asupra acestui tip de operații zise și estetice.

DOINA RODICA SĂLĂJAN

CUM SE DESCURCĂ PUIUL DE FOCĂ?

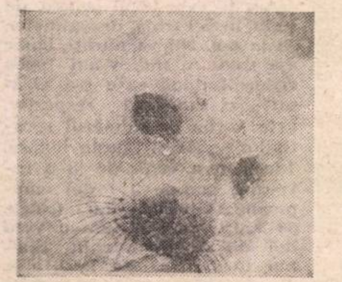

A doua zi după naștere, blana puiului devine albă, strălucitoare, albeață ce i-a atras atîta prigoană din partea vînătorilor, în timp ce ochii, iritați de vîntul înghețat, sînt scăldați de lacrimi. După cîteva zile, puiul începe să se rotunjească. Dolofan și somnolent, cu ochii pe jumătate închiși, cu lăbuțele adunate sub corp, el așteaptă întoarcerea mamei. Flămînd în permanență, își solicită hrana cu strigăte plîngărețe. Nu este de mirare deci că sporește la iuțeală în greutate. Laptele matern conține 50% materii grase. Într-o zi, după 5-7 alăptări, își mai adaugă 3 kilograme. La zece zile bebelușul cîntărește peste 35 de kilograme. Jumătate din această greutate reprezintă o rezervă strategică de grăsime ce-i va permite să supraviețuiască între momentul abandonării de către mama sa și cel în care va fi capabil să se descurce singur.

Pe măsură ce zilele trec, albișorii simt nevoia să stea împreună, grupîndu-se într-un fel de clasă a zăpezii. Blănița albă se trasformă într-o pielicică argintie, impermeabilă, presărată cu pete negre, ținută excelentă pentru plonjări. Din ce în ce mai temerari, puii devin înotători emeriți, pregătiți pentru marea migrație de primăvară către pol.

După două luni de la naștere, ei sînt obligați să străbată o întindere de 3000 de km, presărată cu tot felul de capcane, pentru a ajunge la Marele Nord atît de bogat în pește suculent. **(E.G.)**

După cinci secole „Barbă — Albastră" va fi disculpat?

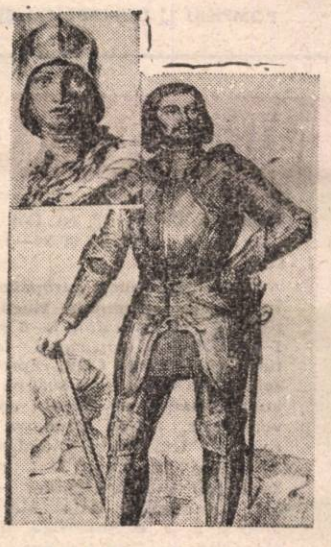

Bărbatul care a inspirat legenda despre „Barbă-Albastră" a existat cu adevărat și s-a numit Gilles de Rais. Mareșal al Franței la 24 de ani, însoțitor al Jeannei d'Arc în campaniile sale, va fi condamnat și spînzurat la treizeci și șase de ani.

„Procesul său a fost trucat" afirmă Gilbert Prouteau. Tribunalul care l-a judecat pe seniorul de Rais, în anul 1440, era compus din canonici și preoți care doreau să-i plătească diverse polițe. Toți acești judecători îi datorau, printre altele, bani. Care a fost deci, unica dovadă a culpabilității sale ?

Judecătorii îi reproșează moartea a 140 de copii, iar Gilles de Rais își revendică 800 de asasinate. Totuși, nici un cadavru n-a fost descoperit. Acuzarea n-a prezentat nici un corp de copil. N-a existat nici un martor credibil, în pofida presiunilor, cu excepția a opt țărani sărmani care-și începeau depozițiile cu „se spune...".

O nișă și o statuie au fost ridicate acolo unde s-a desfășurat supliciul lui Gilles. Aici vin în pelerinaj femeile gravide sau cele care au născut, rugîndu-se pentru a avea lapte abundent și cerînd protecție pentru copiii lor. Curios omagiu adus unui asasin. Este clar faptul că în conștiința populară procesul n-a avut alt scop decît deposedarea unui bărbat puternic de averea sa. Dovada : cu două zile înainte de arestarea mareșalului, ducele de Bretagnia destinase deja pămînturile lui Gilles propriului său fiu. **(E.G.)**

Umor sinistru

PIRAȚI LA... ORIZONT

Ross Morphen, din Detroit — statul Michigan, a dorit, de cînd era copil, să navigheze pe întinsul mărilor, dar nu ca simplu călător ci ca pirat, în speranța de a-și realiza visurile aventuroase. Timp de cîțiva ani, cînd posibilitățile materiale i-au permis, în curtea din spatele casei și-a construit o ambarcațiune cu pînze, asemănătoare cu cele ce cutreierau mările și oceanele prin secolul 18, iar la vîrsta de 35 de ani și-a schimbat numele în Horațio Simbad și a luat comanda vasului său „pirat" pe care l-a botezat „Meka".

Echipajul navei este format din cinci tineri, doritori de aventuri, îmbrăcați în autentice costume de pirați și înarmați cu săbii și pistoale vechi, ce îi plătesc acestui căpitan, ieșit din comun, cîte 50 de dolari pe zi și persoană.

În fiecare vară vasul navighează pe apele lacurilor Michigan și Huron „atacînd" cu tunurile de bord navele mari sau mici, pe care le întîlnește în cale. Astfel, căpitanul îi învață pe micii lui marinari cum să conducă o ambarcațiune cu vele, viața de „lup de mare" și cum să profite de „un atac" executat prin surprindere, satisfăcîndu-le, totodată, dorința de aventură. Desigur că atacurile piraților sînt în realitate niște glume, căci tunurile trag cu mingi de tenis și cutii goale de bere, iar „bătăliile" devin jocuri nostime și pline de învățăminte. Odată „piraților" li s-a răspuns la „atac" cu arme veritabile, ceea ce a cam speriat echipajul, de aceea căpitanul este foarte atent ca să nu fie abordate vase care probabil transportă droguri, deoarece, așa cum mărturisește căpitanul Simbad „aceștia folosesc revolvere și puști adevărate, cu care nu putem glumi".

AUREL DIANU

UN BEBELUȘ ÎNOATĂ FĂRĂ OPRIRE 33 DE KM

A l'aise comme un poisson dans l'eau, Vassia excelle aussi en gymnastique.

Supercampionul se numește Vasia și n-are decît 22 de luni !! La vîrsta sa înaintată, a reușit să stabilească un record extraordinar. În 15 ore, 2 minute și 28 de secunde, acest bebeluș a parcurs distanța de 33 de km, înotînd într-o piscină. Supravegheat de medici pe toată durata experimentului, omulețul s-a hrănit din timp în timp cu iaurt și ciocolată. După acest maraton, Vasia n-a dat semne de oboseală, ba chiar și-a oferit o siestă în maniera delfinilor. Se pare că posibilitățile sale năstrușnice se datorează faptului că Vasia s-a născut sub apă. **(E.G.)**

Preliminariile CM '94

Încredere în victorie

Egalarea survenită în finalul partidei cu Ceho-Slovacia ne-a produs nu numai multă amărăciune, ci a făcut ca în cele două săptămîni scurse pînă la confruntarea din Cipru comentariile să abunde în tot felul de supoziţii privind deznodămîntul grupei a 4-a. Acum regretele şi reproşurile nu-şi prea au rostul. Ar fi nedrept să-i acuzăm pe „tricolori" că n-au ştiut să cîştige, că au fost prea siguri de succes ori că au dorit să ne ofere o victorie făcînd şi spectacol. Sentimente contradictorii ne încearcă, dar cu tot punctul irosit acesta contează parcă mai puţin decît faptul că au fost ei înşişi, nu şi-au trădat temperamentul şi plăcerea de a (se) juca. Trebuie oare să-i invidiem pe suporterii belgieni pentru că „diavolii roşii" s-au instalat confortabil pe primul loc în clasament, etalînd însă un joc lipsit de strălucire, dominat de pragmatism ? Să ne amintim doar de calitatea prestaţiei lor în partida cu Ceho-Slovacia sau, în special, cu noi. Bineînţeles, ne-ar fi prins bine să fi manifestat şi noi mai mult realism, să fi acţionat pentru păstrarea acelui avantaj minim. Mirajul golului în plus ne-a jucat festa, reamintindu-ne păţania din 1985, cu Irlanda de Nord, cînd ne era suficientă o remiză, însă am forţat victoria şi am pierdut calificarea la C.M. din Mexic. Zeul Fotbal ar comite o mare nedreptate dacă atuurile pe care le avem — plusul de tehnicitate şi maniera de joc spectaculos — s-ar întoarce ca un bumerang împotriva noastră şi nu ne-ar aduce satisfacţia participării la Mondialele de peste Ocean.

Învingînd Ţara Galilor cu 2-0, Belgia şi-a adjudecat probabil primul loc, pentru cel secund urmînd să se dea o bătălie în trei. Desigur, meciul de la Larnaca nu constituie o formalitate. În ultimul timp fotbalul cipriot a făcut mari progrese şi au simţit-o pe pielea lor Universitatea Craiova sau naţionala de juniori. În plus, echipele mici sînt dornice de afirmare şi însuşi faptul că insularii au pierdut la limită atît cu belgienii cît şi cu galezii, spune ceva. După informaţiile primite de la selecţionerul naţional, Cornel Dinu, care a urmărit amicalul Cipru-Slovenia (1—1), gazdele noastre de la 29 noiembrie se prezintă ca o formaţie omogenă, cu unele virtuţi tehnice şi avînd cîteva individualităţi ca portarul Christofi, apărătorul central P. Christofi, liberoul Giangoudakis, fundaşii Kosta şi Pitas, atacanţii Savides şi mai ales Papavasiliou. Unele impedimente pentru acomodarea formaţiei române le pot constitui climatul călduros (vreme de plajă !) şi terenul de joc prezentînd unele denivelări. În ce ne priveşte, pe lîngă Stelea, Ţene, Dan Petrescu, Belodedici, Mihali, Dorinel Munteanu, Selimessy, Cheregi, Sabău, Lupescu, Hagi, Ilie Dumitrescu, Lăcătuş, Hanganu, Vlădoiu, au fost convocaţi din nou Gică Popescu şi Răducioiu (în speranţa că vor fi restabiliţi), în plus Sândoi, Ilie Stan şi Panduru. După cum se vede, s-a renunţat la Timofte I şi Gane, iar Balint este în convalescenţă. Să sperăm că, aşa cum s-a mai întîmplat, va interveni acea mobilizare din situaţiile limită. Edificatoare este starea de spirit a băieţilor noştri după sîmbăta aceea de pomină care declarau „Noi am făcut-o, noi o dregem" şi ardeau de nerăbdare să dovedească acest lucru. Valoarea şi talentul le conferă dreptul să creadă în victorie.

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

DE MIERCURI PÎNĂ MIERCURI

GIMNASTICĂ. La CM de gimnastică ritmică sportivă care s-au desfăşurat la Bruxelles între 20 şi 22 noiembrie, evoluînd în grupa valorică „A", Irina Deleanu a confirmat locul VI obţinut la JO de la Barcelona cucerind medalia de bronz în concursul pe obiecte, la exerciţiul cu coarda, şi terminînd pe locul 7 în clasamentul general.

HANDBAL. În perioada 18-22 noiembrie, la Oradea a avut loc cea de-a 26-a ediţie a „Trofeului Carpaţi" la handbal masculin şi care a constituit un bun prilej de pregătire al unor echipe reprezentative în vederea participării la CM din luna martie anul viitor. Din păcate, selecţionata României (antrenori Otto Hell şi Ghiţă Licu) a fost învinsă în penultima zi a competiţiei cu 25-24 de către echipa similară a Danemarcei, care a cîştigat trofeul, cu 5 victorii. În celelalte confruntări, România A : 27—20 cu România B, 20—12 cu Polonia, 27—21 cu Rusia şi 24—13 cu Ungaria.

VOLEI. ● **Cupele europene.** În **CCE** (m), Dinamo Bucureşti — UC Lausanne 3—0 şi 1—3, obţinînd calificarea în turul II. În **Cupa CEV**, reprezentantele noastre au susţinut ambele manşe pe terenul adversarelor, ratînd promovarea : (f) Universita Olomouc — Flaros Bucureşti 3—1 şi 3—0, (m) UC Montpellier — „U" Explorări Baia Mare 3—0 şi 3—0. ● **Superliga.** (f) Universitatea CFR Craiova — Rapid Bucureşti 0—3, Braiconf Brăila — Universitatea Bacău 3—1, Dacia Piteşti — Flaros 3—1, Dinamo — Penicilina Iaşi 3—2, (m) Calculatorul Bucureşti — Dinamo 0—3, Universitatea CFR Craiova — Steaua 3—0, „U" Explorări Baia Mare — ASA Electromureş Tg. Mureş 3—0, Elcond Zalău — Politehnica Timişoara 3—1. **(P.L.D.).**

Diviziile Naţională şi A de fotbal

SURPRIZELE AU LIPSIT

● „Strecurată" între două jocuri oficiale ale reprezentativei naţionale, cea de-a 14-a etapă a primei divizii s-a dovedit destul de liniştită, oferind gazdelor prilejul de a-şi lua partea leului în şapte partide, excepţiile numindu-se cele susţinute de Progresul Bucureşti şi CSM Reşiţa. ● Ingrată soartă pentru bancari : după ce dinamoviştii s-au răzbunat pe ei (7—0), pentru insuccesul din CCE în faţa lui Olympique, se pare că studenţii bucureşteni le puseseră de asemenea gînd rău încă de cînd au cedat cu nonşalanţă în faţa băcăuanilor. ● Reşiţenii (1—2 cu Dinamo) păstrează „lanterna roşie", iar cu —8 la „adevăr" vor avea o iarnă foarte grea. ● Alături de ei, cu — 5, sînt Farul, Progresul (1—2 cu Sportul Studenţesc) şi FC Selena (1—0 cu „Poli" Timişoara). ● Cele mai categorice victorii : Oţelul — Farul 5—0 şi FC Ploieşti — Inter Sibiu 3-0. ● Pe podium, un terţet bucureştean : Steaua (2—1 cu Gloria Bistriţa) — 25 p., Dinamo — 23 p. şi Rapid (2—0 cu FC Braşov) — 18 p, urmate de un pluton cu 17 p : Universitatea Craiova, Gloria, „U" Cluj (1—0 cu Dacia Unirea) şi Electroputere (1—0 în derbyul oltenilor). ● În cele două serii ale eşalonului secund a fost programată etapa a 15-a. În **seria I,** derbyul Moldovei, Politehnica Iaşi — Ceahlăul Piatra Neamţ 1—2, oaspeţii consolidîndu-şi poziţia de lideri (19 p), fiind talonaţi de Flacăra Moreni (18 p., 3—1 cu Portul Constanţa); Callatis Mangalia — ASA 1—2 (mureşenii trec pe locul 3, cu 17 p.) ; Unirea Slobozia — FC Argeş Dacia 2—0 (piteştenii coboară pe locul 10). ● În **seria a doua,** Gloria Reşiţa — Jiul Petroşani 1—0 (cu 18 p. minerii cedează primul loc), Armătura Zalău — UTA 0—2 (arădenii preiau „şefia" cu 19 p.), Metalurgistul Cugir — Metrom 0—1 (cu 18 p. braşovenii trec pe locul 3), Corvinul Hunedoara îşi realizează „norma" (3—0 cu Metalul Bocşa) şi ocupă poziţia a patra cu 17 p. **(P.L. Dumitrescu)**

Paralele inegale

● CLENBUTEROL. Comisia medicală a Federaţiei internaţionale de atletism (IAAF) a confirmat faptul că medicamentul denumit Clenbuterol este o substanţă dopantă, răpindu-i astfel orice speranţă atletei germane Katrin Krabbe de a i se ridica suspendarea de patru ani, cu care a fost pedepsită anul acesta. În fapt, şansele dublei campioane mondiale deveniseră mari, după ce doi halterofili britanici fuseseră „iertaţi" de federaţia din ţara lor, acest for considerînd că medicamentul în cauză nu este dopant, fiind folosit pentru combaterea astmei, în primul rînd. IAAF, însă, apreciază că Clenbuterol-ul are efecte anabolizante precizînd : „Doar cîteva ţări în lume au legalizat acest medicament, celelalte interzicîndu-l tocmai datorită efectelor secundare". ● INGRATITUDINE. Soţul, Lajos, i-a murit cu un an în urmă, într-un salon de 20 de paturi al unui spital, fără ca vreun alt membru al familiei să încerce să-i obţină o rezervă. Ea supravieţuieşte, la Kanjiza, un orăşel din Serbia, în condiţii dintre cele mai modeste. De la nepoată n-are nici o amintire. Doar un aparat de prăjit pîine, şi acela stricat, îi aduce aminte de aceasta. O cheamă Amalka şi este bunica multi-milionarei Monica Seleş ! ● RECORD. Un nou record este pe cale să cadă în campionatul profesionist de baschet american, odată cu apariţia în competiţie a celui mai bine plătit debutant, Shaquille O'Neil, un colos (2,15 m, 140 kg), în vîrstă de numai 20 de ani, care a semnat cu Orlando Magic's un contract pe 7 ani pentru o sumă totală de 40 milioane dolari. Pentru o asemenea sumă, O'Neil a renunţat şi la studiile pe care le urma la Universitatea din Louisiana. ● SIDA. La Toronto s-a desfăşurat un spectacol pe gheaţă, avîndu-i ca protagonişti pe celebrii patinatori Kurt Browning, Kristi Yamaguchi şi Katarina Witt, fondurile adunate fiind donate unei organizaţii care luptă împotriva SIDA. Ideea a aparţinut canadianului Bob McCall, medaliat cu bronz la JO de la Calgary, a cărui parteneră în proba de dans, Tracy Wilson, a fost victima teribilei maladii.

TEODORA OPREA ■

HERCULE
LE CHAT

Secretarul de primărie îşi dă cu părerea

Nici n-a fost numit noul ministru al tineretului şi sportului că au şi început contestaţiile, al mai rapid dovedindu-se un anume Geo Raeţchi, specialist în sport nevoie mare. Partea cea mai haioasă, cum ar spune „regaliştii", este că Geo reproşează noului demnitar profesia, cea de inginer (ca şi a precedenţilor „un arhitect, apoi un jurist"), el însuşi avînd studii de secretar de primărie. Probabil de asta a legat o strînsă prietenie cu primarele de Mogoşoaia, Dan Claudiu Tănăsescu. Nu se ştie niciodată unde te duce viaţa. Că cu scrisul...

Al dracului, dom' Mitică !

De data aceasta o spunem chiar cu admiraţie. Dumitru Graur avînd o idee, în sfîrşit, excelentă, prin invitarea la comentarea meciului Belgia — Ţara Galilor a doi fotbalişti internaţionali Ilie Dumitrescu şi Dorinel Munteanu. Oricum, ne cam săturasem de obişnuiţii casei, cum ar fi Ovidiu Ioaniţoaia. Apropo, dl Graur o fi luat aprobarea de la mai suspomenitul cînd a luat iniţiativa invitaţiei amintite ?

Un onorabil loc 4

Acesta este locul ocupat de judo în ierarhia disciplinelor de la noi. Nu vă miraţi, chiar aşa este. A, nu v-am spus criteriul după care s-a alcătuit clasamentul respectiv. Este vorba de numărul sportivilor „căraţi" peste hotare. Ideea ne-a venit de la o revenire, anume a fostei campioane Gabi Pîrîianu (categ. 66 kg), care a tuns-o vreo doi ani şi jumătate în Spania. Cestiunea este, însă, alta. După cum se ştie, un român a ieşit anul acesta campion mondial la judo, dar pentru Germania. Ei bine, el a avut dreptul de a concura pentru o altă ţară, încălcîndu-se regulamentul Federaţiei internaţionale, cu acordul fostului Minister al Sportului, cel, vă amintiţi, condus de dl Mircea Angelescu. Acum, nu băgăm mîna în foc, ba chiar ne îndoim că ar fi fost ceva necurat la mijloc, da' la un comision acolo tot ne duce capul, prea au fost multe asemenea stranii aprobări prin care am „scăpat" de atîtea valori...

DE SUB PODUL GRANT

● În vederea omogenizării şi a rulării întregului lot, a acomodării cu noile condiţii climaterice şi cu suprafeţele de joc mai dificile datorită intemperiilor, totodată pentru menţinerea în priză şi păstrarea unui ritm înalt de pregătire, Rapid a susţinut numeroase jocuri amicale. ● Astfel, după deplasarea la Chişinău, a urmat o alta la Debreţin (Ungaria), unde a întîlnit echipa locală, lideră în campionatul secund, cu care au terminat la egalitate (1—1, gol marcat de Iovan din lovitură liberă de la 25 m). Indisponibili, Ţîră, Chiriţă şi Drăghici nu au făcut deplasarea, în schimb a reintrat Cîrstea şi „a debutat" Ştefan Iovan. ● În partida cu F.C. Farul (stadionul „Voinţa"), pe o vreme cîinoasă, giuleştenii au manifestat frumoase disponibilităţi la efort, ei evoluînd din min. 7 în zece oameni, Caciureac fiind eliminat. A reintrat Chiriţă, iar Bogoi şi Cîrstea au adus victoria cu 2—1. ● Un alt test de rezistenţă a fost efectuat în jocul-antrenament cu Autobuzul, în care prima repriză a durat 60 de minute, cu goluri marcate de Caciureac (2), Chiriţă, Constantinovici şi C. Zamfir, respectiv Tăbărana. Ţîră (care are ruptură musculară şi nu întindere), Goanţă, Dumitrascu şi Iovan au privit meciul din tribună. În al doilea mitan Rapid a introdus rezervele, printre care Drăghici, Stanciu, Diac, Trăistaru, juniorul Măloagă şi un alt „debutant", Marian Popa. Gazdele au redus din handicap prin Tăchescu. ● Pentru reconstrucţia din mers a echipei, se pare că tratativele sînt mai avansate cu clubul Tiligul Tiraspol din Republica Moldova, pentru transferul unui vîrf de atac şi al unui mijlocaş. ● Pe de altă parte, după cum se aude, Chiriţă, Dumitrascu şi Constantinovici sînt curtaţi de unele echipe străine. ● În Giuleşti nu numai suporterii visează frumos (la un loc într-o cupă europeană), alb-vişiniii avînd invitaţii pentru turnee mai exotice, cum ar fi în Egipt, Indonezia sau chiar Brazilia.

FANE RAPIDISTU ■

Zîmbește, mîine va fi mai rău

ANECDOTE

● — Doctore, cît mă costă să-mi scoți o măsea ?

— O sută de dolari.

— O sută de dolari pentru numai zece minute de muncă ?

— Dacă vreți, pot să v-o scot mai încet.

● La patul unui grav bolnav, un grup de doctori se consultă îndelung. Unul din ei îl întreabă pe pacient :

— Fumați ?

— N-am fumat niciodată.

— Păcat, zice doctorul, v-aș fi interzis fumatul. Ar fi existat ceva șanse.

● — Te rog să-mi spui, întreabă doctorul, dacă în timpul febrei ți-au clănțănit dinții.

— Nu știu. Îmi țin proteza pe noptieră și, în plus, nici nu aud bine.

● — Tata, se laudă un copil, mă învață că un om adevărat trebuie să dea, înainte de a primi. Mi-o repetă zilnic.

— Frumos principiu. Dar ce e tatăl tău ?

— Boxer de categorie grea.

● Un medic de țară, extenuat, sosește la căpătîiul unui pacient. Medicul îi spune să se dezbrace, își lipește urechea de piepul omului, îi cere să numere și adoarme. Cînd, după un somn bunișor, se trezește, aude :

— 2 784 516... 2 784 517...

● Discuție, la o cafea, între două cuconițe.

— Am auzit că la Paris un om e călcat de o mașină la fiecare patru minute.

— Vai, săracul !

● Un cetățean se apropie de un polițist și-l anunță că de la ospiciu a evadat un nebun extrem de periculos, autor al mai multor crime.

— Vreau semnalmentele, spune polițistul.

— Un metru cincizeci, chel, foarte slab și cîntărește o sută zece kilograme.

— Cum să fie slab și să cîntărească o sută zece kilograme ?!

— Păi, nu v-am spus că nu e normal ?

● La o inspecție într-un ospiciu, un pacient cu o mină senină și prietenoasă e abordat de comisie :

— Pentru ce ai ajuns aici ?

— Cum să vă spun, explică și mai prietenos omul, poate că o să vă pară ciudat : îmi plac cizmele și nu-mi plac pantofii.

— Bine, bine, zice contrariat inspectorul, dar nu internezi pe cineva pentru asta. Și eu prefer cizmele.

— Cum le preferați, se interesează bolnavul, fierte sau fripte ?

● — Ospătar, o porție de stridii. Vezi însă să fie mari. Să le spălați bine. Să fie reci. Să nu fie din cele pătate...

— Prea bine, domnule, zice ospătarul. Nu mi-ați spus dacă le vreți cu perle sau fără perle.

● Un bărbat, din mijlocul străzii, strigă spre altul, aflat pe trotuar :

— Hei, domnu' cum fac să ajung la cel mai apropiat spital ?

Cel de pe trotuar, văzînd că din spatele omului tocmai vine cu o sută pe oră un camion, zice :

— Ai răbdare o clipă și se aranjează !

● — Măi, măi, măi, face judecătorul cercetînd dosarul hoțului adus pentru a douăzecea oară în fața sa, nu te-ai săturat de ceea ce faci ?

— Domnule judecător, răspunde oarecum amical hoțul, să știți că meseria nu-i atît de rea. Atîta doar că nu-mi pot vedea în liniște de ea.

● Într-un cabinet stomatologic intră un grup de școlari.

— Ei, întreabă medicul, chiar toți aveți probleme ?

— Nu, răspunde un puști. Numai Mihai își scoate o măsea. Dar noi am venit să-l auzim cum urlă.

● Printre numeroasele candidate la un concurs internațional de frumusețe, o apariție stranie : o tînără de doi metri douăzeci și o sută cincizeci de kilograme.

— Ce națiuni reprezentați? o întreabă politicos șeful juriului.

Pamflet

Un prim-ministru „de trecut iarna“

Cehov făcea următoarea observație : dacă se vorbește că între domnul x și doamna y există o legătură, atunci legătura lor devine inevitabilă.

Cineva, probabil fără o intenție anume, a spus că sarcina primului-ministru Văcăroiu e să asigure ieșirea din iarnă. Dovadă că formula e fericită e faptul că domnul Văcăroiu a prins-o, cum s-ar zice, din zbor și se poartă ca atare. Nu numai că și-a luat înfățișarea unui om care nu-și dorește altceva decît să scape de-o iarnă, dar și evită, în luările de cuvînt, orice angajament de durată. Normal ar fi ca și guvernul să fie proclamat pe sezoane ori, în funcție de cum merg treburile, pe etape mai scurte. Spre exemplu, să avem miniștri de sfîrșit de săptămînă sau secretari de stat pentru o singură demonstrație. S-a terminat demonstrația, s-au tratat revendicările, s-au făcut publice promisiunile, gata, schimbi secretarul de stat și chestiunea e ca și rezolvată. Theodor Stolojan a fost primul care a intrevăzut posibilitatea de a conduce țara în reprize. El n-a fost decît un prim-ministru de gestionat criza. Un gestionar. Un om eminamente cinstit. Omul eminamente cinstit e cel care nu fură decît o singură dată în viață. Stolojan nu a jefuit ca ceilalți, fără măsură. Nu și-a luat vilă, nu a băgat miinile pînă la cot în teșchereaua statului, nu bea, nu fumează, nu cheltuiește cu femeile. Sarcina lui a fost una singură : să mintă oportun. De fapt, Stolojan nici măcar nu a mințit. Doar că nu a spus adevărul. Adevărul era că prețul benzinei trebuia, conform tuturor planificărilor de natură a garanta programul schimbării, anunțat înainte de alegeri. Dar exista riscul de a nu mai avea un președinte definitiv, ci unul adevărat. Cu prețul benzinei, anunțat, înainte de alegeri, domnul Iliescu ar fi pierdut și orașele mici. Cit despre farsa cu legea caselor, dacă n-ar fi fost jucată, am fi avut un președinte de trecut iarna și un prim-ministru săptămînal.

O doamnă „din opoziție" (doamnele fiind, cum se știe, ori de tot pentru – ori de tot contra) cugeta că „ei ne cred timpiți". Realitatea e însă alta : ei știu că sîntem timpiți ! Numai un bou din naștere nu prevedea că o să apară un Văcăroiu care o să trateze un preț mai mic pe litrul de benzină, astfel încît insuportabilul să pară rezonabil. El își începe guvernarea exact cum și-ar fi început-o orice prim-ministru în țările unde există ierni : cu o cacialma. Dacă am fi fost țară bananieră, domnul Văcăroiu ar fi fost un prim-ministru pentru cules. Sau un împuternicit suprem pentru salvat recolta.

Astfel stînd lucrurile, guvernul trebuie construit la posibilități. Ne trebuie un agricultor-șef pentru însămînțările de toamnă, un altul pentru contractat importurile de mămăligă din ianuarie și, în sfîrșit, un al treilea mai arătos, cu o mină mai prosperă, al cărui surîs să arate populației, în martie, că politica de ieșire din frig a fost cea potrivită. El va fi ministrul pentru semănat. El va avea, totodată, sarcina de a denunța greșelile primilor, risipiți rapid în bănci mondiale și în ambasade africane. Avem, de asemenea, trebuință de un număr de miniștri fără nici o calitate, în afară de calitatea esențială, în timpii de tranziție, de a fi și de a te purta astfel încît nimeni să nu-și mai aducă aminte de ține la scadență. Ei sînt buni pentru învățămînt, cultură, mediu. În fine, un departament întreg, cu un nume de natură a te încredința că sus se muncește și se veghează la viitor – de pildă „Departamentul consolidării tranziției" – va cuprinde un stoc de miniștri de schimb. Ei vor aștepta frumos îmbrăcați și avînd în genți un număr de discursuri bune la orice, numirea, conform situației, pe trei zile, pe o lună și, în cazuri cu totul excepționale, pentru un anotimp. Ei trebuie să fie niște oameni onești. Să aibă adică puterea unei singure minciuni, dar monumentală.

TUDOR OCTAVIAN ■

Antologie Rebus — 1958

Elemente de geometrie

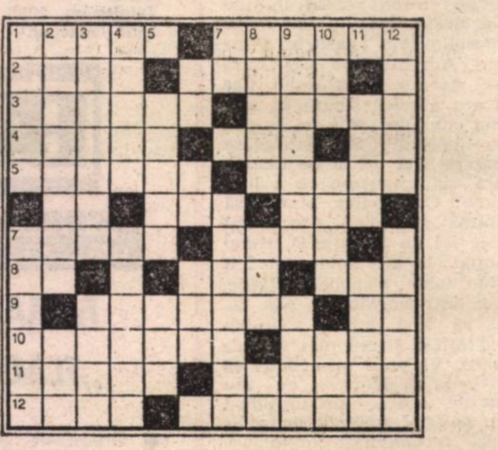

ORIZONTAL : 1) Drepte... — Concurente. 2) Ax... — ...comun. 3) Constituie o proprietate... (pl.) — ... ce l-a făcut celebru pe Menelaus. 4) Rezultat neașteptat (pl.) — Cub perfect — Vas de lut. 5) A călători cu... compasul — Vîrf. 6) Titan (simb.) — Într-o clipă ! — Negativă. 7) Suprafața corpului — Arcul Uraniei. 8) Semicerc ! — A trage paralele... cu piugul — Tot (reg.). 9) Înălțimea corpului — — Secure! 10) Grupare în paralel — Cotă cu termen fix. 11) Piramidal — Volume... 12) ...date — Bază.

VERTICAL : 1) Cilindru — — Cerc. 2) De suprafață — Perioadă de timp (pl.). 3) În capul oaselor — Unghi călător. 4) Două linii perpendiculare (pl.) — ...AB și CD. 5) Linii drepte — Coapsă (reg.). 6) Baza înmulțită cu înălțimea — Exclamație de durere — Cai. 7) Egal cu jumătatea razei ! — Rotații în jurul unui vîrf. 8) Obtuz — Distanțat — O figură oarecare. 9) Cilindri rotitori — Folosite la poligon. 10) Puse la cale ! — Schițat de mînă — Sat în Crimeea. 11) Pătrat perfect — Corpuri în spațiu. 12) Coincid prin suprapunere — Pe suprafața corpului.

Dicționar : ARM, AUL.

PANAD ■
Galați

Amurg de toamnă

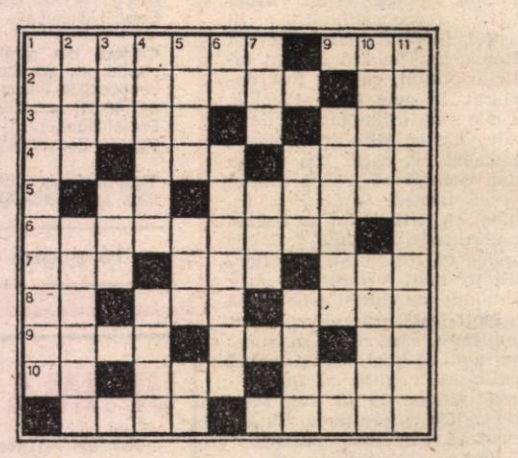

ORIZONTAL : **1)** Liric contemporan, autor al poeziei „Toamnă" (Marin) — „...de toamnă", volum de poezii de Mihai Beniuc (sg.) **2)** „Poetul nepereche", cel care ne-a dăruit frumoasele poeme „Afară-i toamnă" și „Tîrziu de toamnă" (Mihai) — Primii dovleci ! **3)** Coșurile pline cu roade din poezia „Toamna" de Demostene Botez (sg.) — Localitate în S.U.A. **4)** 4 septembrie și 3 octombrie ! — Pumnal — Usturoiat (reg.) **5)** Miez de nucă ! — Pictor englez, semnatar al pînzelor „Ploaie" și „Răsărit de soare în ceață" (William). **6)** Mare poet român, cel care a stat „Cu toamna în odaie" (Ion). **7)** A gusta mustul — Diminutiv feminin — Un fel de cartof dulce. **8)** Radu Petrescu — Pe direcția — Poet contemporan care ne dezvăluie un „Gînd de octombrie" (Mircea). **9)** Materie primă pentru saci — Localitate în Franța — 4,5 pepeni ! **10)** În seră ! — Autorul poeziei „Impresie de toamnă" (Aurel) — „Toamna în... cetății moderne", sensibil poem de Petre Stoica (neart.). **11)** Poet clujean căruia îi aparține poezia „Cîntec de toamnă" (Emil) — „... de Toamnă", volum de nuvele apărut sub semnătura lui Barbu Cioculescu (neart.).

VERTICAL : **1)** Luna în care își face apariția „Zîna melopeelor, / Spaima florilor și Doamna / Cucurbitaceelor..." **2)** Mantia albă care se așterne spre sfîrșitul toamnei — „Toamnă cu...", volum de poezii pentru copii de Gheorghe Tomozei. **3)** Fluviu navigabil în Germania — Singura. **4)** Mare compozitor român care a dedicat o suită „Păsărilor călătoare" (George) — „... de noiembrie", titlul unei poezii de Lucian Blaga. **5)** „Într-o ... de toamnă", piesă de teatru semnată de Ștefan Tita (pl.) — Oameni curajoși (fig.) — Frunzuliță de brad. **6)** Coș gol ! — Liric contemporan care ne-a dăruit poezia „Noiembrie" (Dimitrie). **7)** Bărbat urît (reg.) — Intrare în casă. **8)** Boltă — Servietă plată. **9)** „... toamnei", titlul unei povestiri de Tudor Arghezi (neart.) — Sfîrșit autumnal ! **10)** „Cu toamna în...", poem de Ion Minulescu — Vultur. **11)** „... în toamnă", volum de poezii de Haralambie Țugui.

Dicționar : MAN, RIA, UCE

MIHAI ZGUBEA ■

Dezlegările careurilor din nr. 46

La fotbal : DEPOSEDARE ; AFARĂ ; EGAL ; COLȚ ; AȘEZA ; IREAL ; TRAS ; TĂCERI ; NT ; G ; T ; ROTAȚI; ABIS ; BUNIC ; LIVID ; IU ; I ; OC ; MORTAL ; SIST ; CAREU.

Cad frunzele : FRUNZIȘURI ; RASINOASE ; AMAR; VN ; GM ; SU ; IF ; TUIE ; IRA ; ACAT ; S ; NARA; RL; IT ; I ; TISE ; ACE ; CASTANI ; A ; COROANA ; VC ; UM ; R ; GRUIA ; CATINA; PIN.

COMISARUL CATTANI ARE NECAZURI

III

Virginie Alexandre ne împărtășește povestea ei de dragoste cu Michele Placido: o relație din care s-a născut un copil, Inigo Placido, care are acum un an și jumătate și care poartă numele Placido pentru că actorul l-a recunoscut legal.

Dar Michele Placido ce are de spus? A citit prima parte din lungul memoriu al Virginiei și acum e pregătit pentru o confesiune curajoasă asupra unui eveniment care, cu siguranță, este cel mai dificil din viața lui de om și actor. Dar de ce n-a vorbit mai devreme? „Pentru că nu mă așteptam ca această poveste să fie făcută publică, prin intermediul presei. Deseori am spus că nu am nimic de ascuns. Copilul este al meu, n-am negat asta niciodată. Ceea ce a urmat după e monstruos".

Și Michele după ce oftează adînc, începe să povestească: „O cunosc pe Virginie de cînd era copil.. Este fiica unor prieteni care locuiau aproape de mine, la Formello. Inigo Lezzi este fratele primei mele soții, Ilaria. Eram prieten cu mama Virginiei, Marie Christine, scenografă belgiană, pe care o cunoscusem cu mulți ani în urmă la Cinecittà. Legăturile de prietenie s-au strîns și mai mult cînd m-am hotărît să mă mut la Formello. M-a convins ex-cumnatul meu, Inigo Lezzi, să iau o casă aproape de-a lui, în această așezare situată la 30 km de Roma. Toate acestea se întîmplau în 1976. Cu Inigo și soția lui, Marie Christine, mă vedeam aproape zilnic. Mîncam împreună și de multe ori erau și copiii Christinei **(doi băieți și două fete)**, **născuți** din prima căsătorie, în Belgia. Patru copii veseli, care de multe ori se jucau în grădina mea. M-am atașat foarte mult de ei, și în special de Virginie. Am văzut-o prima dată cînd avea 8 ani. Eu aveam 35 și eram deja un actor celebru. Poate din această cauză, micuța mi-a arătat multă simpatie. Mai tîrziu a început să se intereseze de munca mea, de călătoriile pe care le fac cînd turnez un film. Vorbeam ore în șir în timp ce ea mă asculta atentă.

Veselă și sensibilă

Cu trecerea anilor, legătura mea cu familia Lezzi a devenit mai puțin strînsă, nu pentru că ne-am fi răcit, ci pentru că angajamentele mele mă țineau departe de Formello. Între timp, Virginie, fetița simpatică și veselă, crescuse. Eu o vedeam însă tot ca pe o fetiță, o „nepoțică" veselă, tandră, sensibilă și foarte inteligentă. Într-o zi, însă, am realizat că Virginie devenise femeie, o femeie frumoasă care putea să sucească mințile oricărui bărbat. N-am simțit o atracție fizică de la început, ci respect. Un respect reciproc. În primăvara lui 1987 am reînceput să frecventez familia Lezzi. Era o perioadă foarte grea pentru mine. Relațiile mele cu Simonetta erau într-o perioadă critică. Eram aproape pe punctul de a ne despărți. Simonetta, după multe discuții, a plecat la Los Angeles ca să studieze engleza și să frecventeze niște cursuri de actorie, dar în realitate fugea de mine. O fugă dintr-o relație în plină criză. Nu mă gîndeam însă la o despărțire definitivă. Ne mai despărțiserăm de multe ori pentru a ne împăca după o lună, două sau un an. Timp în care reflectam la dragostea noastră și căutam să ne explicăm nouă înșine cauzele crizei sentimentale. Așa m-am trezit singur, după plecarea Simonettei la Los Angeles, cu fiica mea Violante. Și m-am simțit foarte singur și foarte trist. Pentru că o iubeam mult pe Simonetta.

Muncind frenetic

Nu există nimic care să mă facă să uit lipsa femeii iubite. Nici munca, pe care o făceam pînă la epuizare, nici prietenii. mă simțeam singur și am căutat refugiul la țară, unde l-am găsit în compania Virginiei, fetița pe care o ținusem pe genunchi și cu care mă jucasem și rîsesem în urmă cu ani. Dar ce era Virginie acum? O fată matură, foarte cultă, foarte prudentă în hotărîri, foarte inteligentă.

Eram uluit de schimbare. Mi se părea ciudat ca o fată de 18 ani să se comporte ca o persoană adultă. Nu pot spune că nu-mi plăcea această transformare. Am început să ieșim seara împreună, să vorbim mult despre munca mea, despre dramele sociale, politică. Erau discuții plăcute, care reușeau să mă facă să mă mai gîndesc la Simonetta, la faptul că aș putea-o pierde definitiv. La toate întîlnirile noastre, am evitat să discut despre criza mea sentimentală. Un lucru atît de intim, de personal, îl țineam doar pentru mine. Cine mă cunoaște, știe foarte bine că nu fac confidențe despre viața mea personală, nici măcar cu mama sau frații mei. Or, Virginie, în acel moment nu era decît o prietenă. E adevărat, o fată care, pentru un bărbat de 40 de ani, însemna „tot ce poate fi mai bun". Un om matur, rămas singur, care putea foarte bine să aibă o aventură sexuală.

Aceasta este problema : sexul. Da, la un moment dat am simțit o atracție fizică pentru cea pe care am considerat-o tot timpul „o nepoțică". Nu pot să-mi explic cum s-a întîmplat. Dar, probabil că nu există decît o singură explicație : eram foarte singur, confuz și plin de amărăciune.

Și nu eram numai eu cel care-i făceam curte : și ea mi-a dat de înțeles că mă dorește. Atracția era de ambele părți, dar din partea ei mai puternică.

Și așa, eu și Virginie, în acea primăvară dificilă pentru mine, ne-am iubit. Dar doar cu pasiune, fără sentiment. A fost o relație care n-a ținut mai mult de trei săptămîni, în care ne-am iubit de trei ori. După care am hotărît să terminăm, pentru că, am văzut că Virginie se îndrăgostise de mine și eu nu voiam să am o „adevărată poveste de dragoste".

Asta este adevărul. Nu voiam să mă lansez într-o poveste imposibilă și plină de complicații. Cînd am realizat că Virginie este îndrăgostită de mine, am înțeles că am greșit enorm. Era previzibil ca o adolescentă, care ani în șir a cultivat o dragoste platonică față de mine, actorul celebru, să vrea să trăiască pasiunea care se va transforma într-o dragoste nebună.

Am uitat totul

Numai că, atunci cînd am făcut dragoste cu ea, nu m-am gîndit la toate acestea. Din fericire, am înțeles repede că am greșit și am încetat orice relație cu Virginie. Nu mi-am imaginat că din această „greșeală" se va naște un copil.

Dar, să ne întoarcem la primăvara de acum doi ani. După cele trei săptămîni, am hotărît să nu ne mai vedem. Am încercat s-o conving că este cel mai bun lucru pentru ea. Că dragostea ei era pur și simplu rodul interesului adolescentei pentru personajul celebru. O dragoste „superficială". Că era mai bine să se vadă cu băieți de vîrsta ei, că pînă la urmă va întîlni „omul vieții ei". Dar n-am reușit s-o conving. A acceptat însă să nu ne mai vedem.

Eu, după cîteva zile am uitat totul. Apoi s-a întîmplta ceva foarte important în viața mea. Simonetta s-a întors din America, ne-am împăcat, și ne iubeam mai mult ca înainte. Dar, într-o seară din decembrie 1987, am primit un telefon de la Virginie care m-a anunțat că e însărcinată. N-am mai putut să scot un cuvînt. Virginie m-a rugat să avem o discuție între patru ochi, urgent. Ne-am întîlnit zece minute mai tîrziu, într-un bar din Formello. Am găsit-o plîngînd. Am încercat s-o liniștesc. Aveam, totuși dubii, dar ea era absolut sigură că sînt tatăl copilului. Mie mi se părea imposibil. Se întîmplase doar de trei ori și de fiecare dată mă asigurase că a luat pilule ! Cum putea, atunci, să rămînă gravidă ? Am evitat orice fel de discuție și m-am limitat la a-i spune că îmi asum toate responsabilitățile, dacă într-adevăr eu sînt tatăl, să stea liniștită. Ne-am mai întîlnit și am mai stat de vorbă. Virginie mi-a spus că nu vrea să avorteze, eu am fost de acord, promițîndu-i din nou tot sprjinul moral iș legal ,recunoscînd copilul.

Dar pentru că totuși aveam îndoieli, am acceptat să facem „testul sanguin". Eram sigur că analizele vor dovedi contrariul ,dar.. rezultatul a fost 99,82 la sută eram tatăl copilului. Asta m-a convins că eu eram tatăl copilului. Copilul nu era dorit, adevărat, dar din moment ce exista, trebuia să-mi asum toate responsabilitățile. Și astfel, în fața unui notar din Roma, am declarat că sînt tatăl copilului, care a fost declarat în acte Inigo Placido. Toate s-au întîmplat în cîteva zile. „De ce atîta grabă" s-au întrebat avocații. De ce nu am așteptat să treacă timpul și să urmeze procedura legală, ca tribunalul să decidă paternitatea copilului ? Legea spune că recunoașterea paternității unui copil se face într-un an, altfel trebuie să aștepți desfășurarea procedurii judiciare, care poate să dureze ani. Și mai este și riscul ca însuși copilul, la împlinirea vîrstei de 18 ani, să-și revendice paternitatea. Eu am vrut să evit toate acestea.

Pentru că trebuie să fie îngrozitor să te trezești în fața cuiva, pe care nu l-ai mai văzut niciodată, care-ți spune „tată". Dar, deși am fost bine intenționat, n-am reușit să îmbunătățesc relațiile dintre mine și familia Virginiei.

(Va urma)

Tandon
ROMANIA
S.R.L.

Societate mixtă
ROMÂNO - GERMANĂ
Adresa: bd. Expoziției nr. 1, et. 2, sala 205 sect. 1
telefon: 17.09.60; 17.08.75 fax: 12.82.87

Distribuitor al firmelor

Tandon COMPUTERS SUA și **AEG** OLYMPIA GERMANIA

oferă imediat întreaga aparatură de birou, calculatoare, produse de înaltă calitate, după standardele germane:

Tandon COMPUTERS
- ☐ Noile tipuri de microcalculatoare AT compatibile IBM - PC MODULAR COMPUTER SISTEM din grupa 80286, 80386,80486 cu viteze pînă la 50 MHz GARANȚIE 3 ANI
- ☐ Periferice aferente
- ☐ Rețele de tip NOVELL
- ☐ Consumabile diverse

AEG OLYMPIA
- ☐ Toată gama de birotică
- ☐ Imediat din stoc: mașini de scris electronice cu TASTATURĂ ROMÂNEASCĂ cu panglică de mătase GARANȚIE 1 AN

PUBLICAȚIILE
Flacăra

S.C. S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: George Arion (președinte), Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS

Secretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; **Mapamond:** Ion D. Goia; **Realitatea imediată:** Dorin Gherghinescu, Maria Timuc, Ion Rusu; **Cultură:** Liana Tatos; **Eveniment:** Victor Niță, Cătălin Apostol; **Drepturile omului:** Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; **Foto:** Cristian Gache, Elena Ghera, Florin Ioniță; **Secretariat de redacție:** Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; **Corectură:** Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu.
Telefoane: 2002 – secretariat director, 2558 – redactor șef, 2600 – eveniment, 2559 – drepturile omului, 2560 – cultură, știință; 2528 – fotoreportaj, 1453 – corectură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra BIS

FLACĂRA Basarabiei

ALMANAH „FLACĂRA"

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Săndoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Gabriel Milan Sava (617.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

16 pagini – 35 lei

ULTIMA ORĂ

Adrian Păunescu este, în același timp, și grevist și spărgător de grevă : părăsește boss-umflat Senatul, dar îi trimite prin curier o cuvîntare. Cu alte cuvinte, el nu există, dar te bate temeinic la cap.

SZEKELYUDVARHELY

Pe urmele unui zvon

FEMEILE NU VOR SĂ NASCĂ LA COMANDĂ

- *Statistici și opinii despre interzicerea avorturilor*

pag. 12

Există şi aşa ceva:

STUDENŢI ROMÂNI MILIONARI

deocamdată numai în lei

- *prin ei se naşte, astăzi, clasa de mijloc*
- *să nu-i invidiem, să-i iubim*

— vi-i prezentăm în pag. 8–9 —

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Fondată în 1911 • Nr. 48 • 2 — 8 XII 1992 •

Director: GEORGE ARION Redactor şef: LIVIU TIMBUS

Gaze lacrimogene în şcoli!

pag. 2

Martor ocular
la incinerarea
mareşalului
Antonescu

Ofiţerul NICU C. MACHEDON îşi continuă destăinuirile

pag. 4

După meciul cu Cipru

Vom juca la Mondialele de fotbal din Statele Unite?

pag. 14

EUNUCII

- *În lume mai există 100 000 de bărbaţi castraţi din motive religioase*

pag. 13

Ultimul episod din povestea dramatică a COMISARULUI CATTANI (Michele Placido)

pag. 16

Dl Iliescu afirmă că imaginea externă a României o facem noi înşine. Adică dumneavoastră, stimaţi cititori?

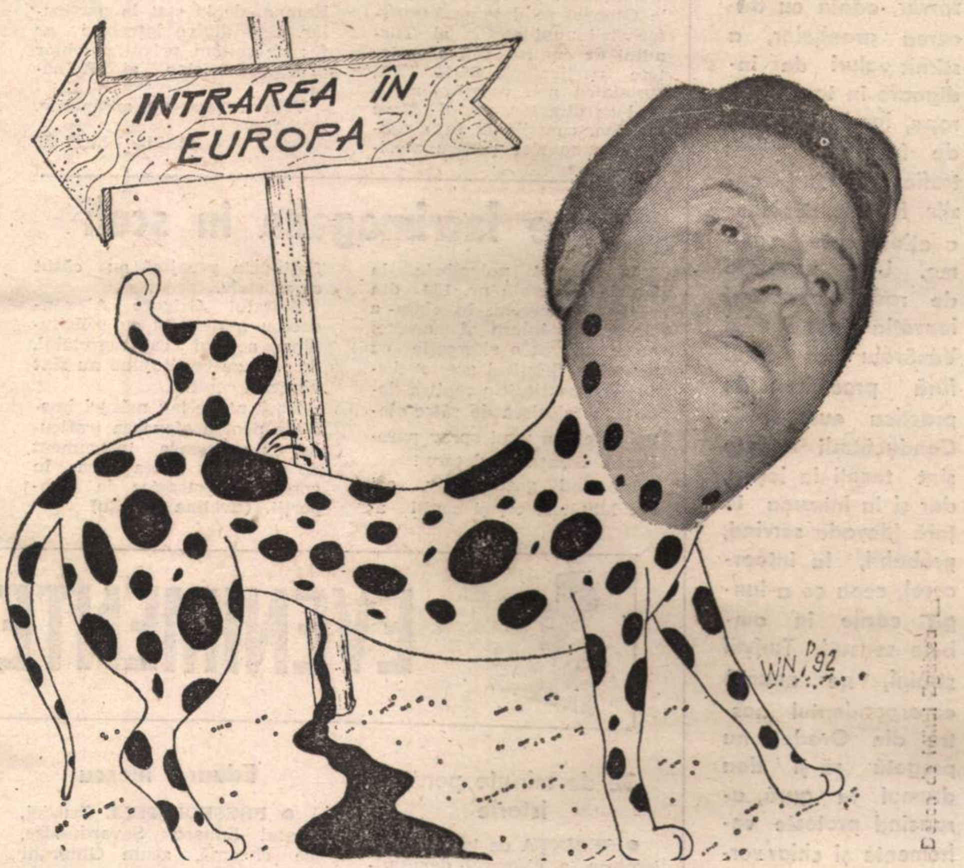

În culisele unui serial celebru

Cum s-a turnat „Dallas"?

- Artişti celebri au refuzat rolurile oferite
- În varianta iniţială, J.R. era un personaj... secundar!

— amănunte în pag. 10 —

GEPA

Calea
Dorobanţilor
nr. 111
Bucureşti

un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

Electro Center

FLASH

Scandal de proporţii la Frontierele României

Recentele măsuri pentru plata obligatorie şi la preţ dublu a benzinei din rezervor, odată cu trecerea graniţelor, a stîrnit valuri de indignare în toată Europa, iar la punctele de frontieră a gîtuit traficul, triplînd cozile. Revolta străinilor a atins cote maxime. Urlă posturile de radio, calificînd inovaţia guvernului Văcăroiu ca fiind fără precedent în practica europeană. Conducătorii auto sînt taxaţi la ieşire, dar şi la intrarea în ţară (dovada servind, probabil, la întoarcere), ceea ce a lungit cozile în ambele sensuri. Turiştii străini, ne anunţă corespondentul nostru din Oradea, nu pregetă să-şi dea drumul la gură, aruncînd proteste vehemente şi chiar vorbe triviale la adresa poporului nostru.

Dar ce vină are bietul român, ospitalier şi conciliant de felul lui, dacă guvernanţii ţării au hotărît la o cafea, fără să cîntărească judicios consecinţele politice şi economice — catastrofala restricţie ce, iată, ne-a făcut din nou patria de ruşine.

LIVIU TIMBUS ■

D'ALE CA...ŢAVENCULUI

Lumea bună de la Academia „miştocarilor" a îmbrăcat joi seara redingota neamului, cu ocazia unei sesiuni aniversare de comunicări între Mircea Petrescu şi Gică Dinescu. În „aulă" s-a băut mult şi s-a hăulit îndelung. Au participat Mironov, Halaicu, Baronetul (Brătianu), nenumăraţi mititei. Şi plăcinte. FLORIN IONIŢĂ ■

SE PRIVATIZEAZĂ SPAŢIUL AERIAN?!!

• *La turnul de control al aeroportului Otopeni situaţia se menţine încordată*

După o grevă japoneză de durată, lucrătorii de la Turnul de Control al Aeroportului Otopeni şi-au reluat lucrul. Situaţia se menţine, totuşi, încordată, datorită faptului că, în ciuda demersurilor făcute la toate forurile de resort şi la toate nivelurile, situaţia nu s-a schimbat.

Conflictul de muncă născut la Otopeni se datorează transformării unui sector al Turnului de control, într-o societate particulară. ROMATSA, societatea nou creată, avîndu-l ca director pe **dl Droc Nicolae**, contribuie la dirijarea aeronavelor pentru aterizare şi survol ,activitate pe care o depun şi celelalte secţii (rămase de stat). Singura diferenţă dintre **ROMATSA şi APP**, (de pildă), este aceea de retribuire.

Se pun semne de întrebare în ce priveşte statutul acestei secţii separate de celelate, secţie care a trecut, prin bunăvoinţa dlui Petre Roman, de la stat la particular. Una dintre întrebări ar fi : ne putem privatiza chiar şi spaţiul aerian al României ?

Vom reveni cu amănunte.

MARIA TIMUC ■

Gaze lacrimogene în şcoli

Vineri, 14 noiembrie, la Şcoala Generală nr. 189 din cartierul Berceni, în clasa a 7-a C, un intern al acestei şcoli a avut o altercaţie cu un coleg. Sfîrşitul acestei dispute a constituit-o replica dată prin folosirea de către elevul intern a unui spray paralizant. Straşnică dotare !

Inhalînd gazul nociv, cei doi luptători cît şi copiii aflaţi prin preajmă au căzut ca muştele.

Spitalul Grigore Alexandrescu a răspuns cu solicitudine acestui caz regretabil, de care cu certitudine nu sînt vinovaţi copiii.

Dacă nu se iau măsuri imediate pentru stoparea traficului cu asemenea instrument de atac, am putea avea în continuare surprize de proporţii. **(Evelina Mazilu)**

Crimele comuniste de la Căciulaţi

VOM VEDEA BECIURILE UNDE TORTURA INCHIZIŢIA SECURISTĂ

Soldaţi ai **U.M. 0396 Băneasa** continuă să sape în incinta Palatului Ghica. Pe 25 noiembrie a.c., la Căciulaţi trebuiau să se prezinte doi procurori care se ocupă de caz, **dl Adrian Vartires şi dl Adrian Nestor.** Prezenţa lor era necesară pentru că urma să se sape în interiorul clădirii fostei securităţi. De ce ? Pentru că supravieţuitorii acelei vremi de teroare şi-au amintit că sub una din încăperi se afla un beci. Beciul în care oamenii arestaţi erau anchetaţi, bătuţi şi omorîţi. După care se proceda la îngroparea lor în „groapa comună". Au început săpăturile în clădire (chiar fără acordul procuraturii), dar spre prînz au fost retraşi soldaţii.

Dl Ştefan Popa, secretar al Asociaţiei Foştilor Deţinuţi Politici, ne declară : „Nu vrem să pedepsim pe nimeni, nu vrem să ne răzbunăm. Ţinem, totuşi, ca aceste lucruri să rămînă în conştiinţele oamenilor şi-n istoria acestei ţări, pentru că generaţiile viitoare trebuie să cunoască adevărul despre comunism".

Deocamdată se aşteaptă rezultatul săpăturilor, care au început deja în fostul sediu al securităţii (a fost înlăturat parchetul, construit, se pare, după ce securitatea a fost mutată) şi, desigur, rezultatul cercetărilor Institutului Medico-Legal şi al specialiştilor de la Muzeul de Istorie a municipiului Bucureşti. **(Maria Timuc).**

Am trăit s-o vedem şi p-asta

Dude din Norvegia

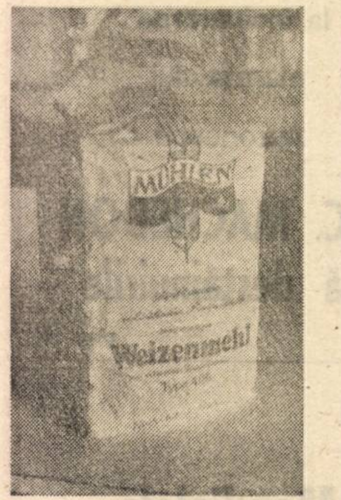

În Capitală se vinde la ora actuală făină importată din... Germania. **Weizer-Mehl, Dortmund.** La 180 lei kilogramul. Premieră absolută ! Fiindcă din vremea marelui Decebal (şi a soţiei sale) şi pînă de curînd, ţara noastră n-a adus din afara graniţelor nici grîu, nici făină, nici alt produs cerealier european. Dar s-a distins, în schimb, ca o mare exportatoare de cereale. Iar principalii săi clienţi au fost tocmai Austria şi Germania. Guvernele postrevoluţionare, conduse de premieri ce nu deosebesc grîul de porumb şi, probabil, cunosc ţăranul numai din reprezentările idilismului pictural, au făcut posibil şi acest miracol al recesiunii economiei agrare.

Pe cînd dude din Norvegia şi lobodă din Islanda ? **(L.T.).**

EVENIMENTE MARI ...

32 de minute pentru istorie

• **ŞEDINŢA** de luni, 23 noiembrie, a Camerei deputaţilor a durat 32 de minute. Dovadă, că presa e liberă, aceeaşi şedinţă a durat în „Adevărul", 30 de minute, cu 2 minute mai puţin decît în „Curierul Naţional". E un record care mai poate fi îmbunătăţit. Şedinţele următoare se vor desfăşura cu cronometrul în mînă. În jumătatea de ceas, consumată în slujba celor care i-au ales, un deputat — Miron Chiţişan, de la P.U.N.R. — şi-a dat demisia, iar alţi cîţiva şi-au luat concediu. Hotărîrile au fost votate în unanimitate, atît naţional-comuniştii, cît şi adversarii lor, comunisto-schimbiştii, avînd concepţii asemănătoare în ce priveşte concediul. Cinste lor!

Eduard Iliescu

• **PREŞEDINTELE** Gruziei, fostul Eduard Şevardnadze, se cheamă, acum Ghiorghi Şevardnadze. Cum se poate vedea, e o schimbare fundamentală, „la bază". S-ar putea spune că e vorba de alt om. Preşedintelui Iliescu i se reproşează frecvent că nu o rupe mai convingător cu trecutul. Dacă s-ar chema şi el Ghiorghi — între prieteni, Gyuri — sau Eduard, multe ar fi altfel în România.

Prezervative pentru ulcer

• **MOHAMED HASSAN,** grec de origine tanzaniană, a fost prins de poliţiştii Dima şi Miron, români de origine gălăţeană, în timp ce umbla la nişte pacheţele cu praf alb, păstrate într-un prezervativ. Întrebat ce conţin plicurile, grecul tanzanian Hassan a răspuns că sînt pentru ulcerul său. Deşi praful s-a dovedit a fi heroină, e bine să reţinem că — în absenţa drogului — ne putem trata ulcerul înghiţind, înainte de mese, cîte un prezervativ.

Primul din coadă

• **SÎNTEM** primii, între fostele ţări socialiste, în clasamentul numărului de investitori străini. Dacă luăm în calcul sumele investite, sîntem tot primii, socotind de la coadă spre cap. Ultimul investitor străin înregistrat e un turc de origine spaniolă, pe nume François, care a venit la noi cu tot avutul : 50 de dolari, o capră şi o SIDA. El a realizat o societate mixtă cu o Întreprindere de confecţii din Moldova, contractul precizînd că, turcul spaniol François ia toţi banii, iar focşenencele din Iaşi iau SIDA.

Ceva, totuşi, creşte

• **NU CRESC** numai preţurile. Rezultatele pozitive s-au obţinut şi la indicativul jafuri şi furturi — o creştere de 526,8 la sută. Aproape cît dolarul pe piaţa şi mai liberă. Succese însemnate au obţinut criminalii. Ei au depăşit planul cu 200 la sută. O situaţie înfloritoare o prezintă violurile. O creştere cu 206,9 la sută indică dublarea virilităţii. Dar cele mai mari succese România le-a obţinut la tîlhării — 800 la sută — şi ultraje 900 la sută. Nu au fost luate în calcul ultrajele săvîrşite de **România Mare, Europa, Totuşi iubirea** şi **Vremea**, deoarece acestea contează ca realizări parlamentare. În ce-i priveşte pe minori, infracţiunile în rîndul lor au atins nivelul excepţional din anii 1952—54, cînd începea construcţia desfăşurată a socialismului. Ca fapt original trebuie socotit înmulţirea violurilor asupra femeilor trecute de 100 de ani.

Atac la baionetă

Ce aveţi de spus, domnule Câmpeanu ?

● Avînd în vedere actuala situaţie a Liberalilor, vă adresăm o suită de întrebări, la care aşteptăm răspunsurile dumneavoastră :

1. În anul 1978, la iniţiativa lui Nicolae Penescu, fost secretar general al PNŢ şi ministru de interne în guvernul Nicolae Rădescu, s-a discutat formarea unui Consiliu Naţional Român (care urma să înlocuiască vechiul Comitet Naţional Român — un fel de guvern în exil) şi a unui nou Comitet Naţional. Din comitetul de coordonare, ca liberali, au funcţionat : Radu Câmpeanu şi Dinu Zamfirescu din Franţa, Aurel Marinescu din Statele Unite şi Constantin Mareş din Germania.

a. Cum explicaţi lipsa din acest comitet a lui Mihail Fărcăşanu, ultimul preşedinte al întregului Tineret Liberal, şi lipsa fratelui dumneavoastră, Toma Câmpeanu ?

b. De ce aţi părăsit noul Comitet Naţional ?

2. Ulterior, la Paris, a luat fiinţă o Asociaţie a Foştilor Deţinuţi Politici, prezidată de dl Diky Cesianu, pe care l-aţi înlăturat fără prea mari excese de eleganţă ; în final, asociaţia a ajuns să aibă 2-3 membri, cu preşedinte cu tot. De ce aţi procedat astfel ?

3. Este adevărat că în ultima din vizitele dv. de la Versoix aţi fost invitat să părăsiţi reşedinţa regală, pentru modul insolent pe care l-aţi abordat în discuţiile cu M.S. Regele Mihai I al României ?

4. PNL a avut iniţial toate şansele şi datele să devină cel mai puternic partid al opoziţiei. În ce măsură credeţi că lucrurile enumerate mai jos au dus la eliminarea PNL din prim-planul scenei politice ?

● La finele anului 1989 aţi reluat chiar şi unele, multe, legături cu liberalii din diaspora, considerînd că momentul cerea unirea forţelor liberale. Aţi venit la Bucureşti, declarîndu-le celor rămaşi că veniţi în România să constataţi de ce are nevoie partidul în ţară. Aţi devenit mai întîi secretar general ; funcţie transformată apoi în preşedinte (nu prin vot deschis aţi fost ales, ci prin... aclamaţii). Liberalii de marcă din diasporă au rămas doar cu declaraţiile dv. de la plecarea spre Bucureşti, declaraţii neonorate.

● După cîteva săptămîni de la sălbăticia mineriadei din 13-15 iunie 1990 l-aţi felicitat, cu un surîs larg, pe preşedintele Ion Iliescu.

● Retragerea dv. din Convenţia Democratică a marcat apogeul izolării partidului.

● Prin propunerea pe care aţi făcut-o M.S. Regelui Mihai I al României recunoaşteţi implicit legitimitatea republicii ca formă de stat, impusă cu forţa de o putere străină şi menţinută împotriva voinţei naţionale, deci legalitatea actului de la 30 Decembrie 1947 a cărui nulitate şi vacuitate juridică constituie baza legitimităţii instituţionale a monarhiei, ca factor de continuitate a statului român de drept.

5. Doriţi refacerea unităţii liberale doar prin absorbţia NPL-ului, dv. păstrînd conducerea, deşi sînteţi contestat. Nu este aceasta doar o nouă mostră a veleitarismului de care aţi dat de atîtea ori dovadă ?

6. Nu credeţi că acţiunea pentru unificarea **ÎNTREGII** mişcări liberale (PNL-AT, PNLCD, PNL şi NPL) ar putea avea şanse de reuşită sub deviza „Un PNL fără Câmpeanu" ?

RALUCA BARAC ■

POLITICĂ

La o conferinţă de presă

DOMNUL ILIESCU NE LUMINEAZĂ PE TOŢI

Era o vreme (şi o regretăm) cînd dl Ion Iliescu era tot preşedinte, ca acum, dar provizoriu. Nu exista constituţie, nu erau fixate prin lege atribuţiile instituţiei prezidenţiale, nu era foarte clar ce anume trebuie să facă parlamentul, ce anume guvernul şi ce anume preşedintele, astfel că atunci cînd dl Iliescu a inceput să vorbească de modelul suedez, ori de cel japonez, sau francez, sau italian (pentru că, ne amintim, le-a cam luat la rînd, după cum cădeau bobii), mai toată lumea a considerat firească această preocupare şi nimeni nu a pus răspicat intrebarea cine are legitimitatea să hotărască drumul amărit pe care urma s-o apucăm : cine, preşedintele ? !

Intre timp (au trecut mai bine de doi ani de atunci), situaţia s-a schimbat. Mai puţin prin părţile sale esenţiale. Dl Iliescu este tot preşedinte, cine e nebun să conteste asta ? Şi cine e chiar de tot nebun să conteste că d-sa ne hotărăşte drumul de care vorbeam mai sus ? Dar, cum spuneam, situaţia s-a schimbat ; astăzi, modelele care vizau intreaga noastră societate şi viitorul naţiunii au devenit simple exemple, servite ca argument bun de închis gura cînd se mai ridică, timid, cite-o problemă spinoasă – privatizarea, de exemplu. Evident, „argumentele" sunt servite de acelaşi domn preşedinte. Slavă Domnului, de o mie de ori slavă Domnului că privirea sa cutreieră prin lumea largă, pentru că ne amintim cu oroare de vremurile feudale cînd n-aveam voie să ştim decit programul partidului, iar curiozitatea noastră omenească o primea tot timpul peste bot cu figura luminoasă a Tovarăşului. Dar dl Iliescu ne arată lumea nu cum este ea (şi nu e perfectă, cine nu ştie asta ?), ci cum ii vine la îndemînă să ne-o arate : săracă, luptindu-se ani şi ani şi decenii pentru privatizare, marcată de rolul strivitor al statului, inregistrind „noi şi noi" succese ale stingii, răvăşită de criză generală, scoasă din ţiţini şi arătind planetei Uranus o imagine „externă" (ce mai contează cea internă...) profund negativă şi nedreaptă, de care este vinovată presa ! Scamatoria e simplă : lumea nu există, ci doar România, întinsă pe toată planeta.

Se pune problema privatizării ? Păi e simplu, nici-o problemă : „mica" privatizare abia aşteaptă să ne facă fericiţi – vrei pingele la pantofi ?, ţi le pune nea Mitică din colţu' străzii, apropitar voios, că doar n-o să te potcovească ditamai statul ; vrei două kile de măsline ?, gata, ţi le vinde cit ai zice peşte, nea Costică, apropitar şi el. Care-i problema ? ! A, marea privatizare ! E-he-he, păi ungurii şi polonezii „sapă" la chestia asta de „douăj" de ani şi nimic, dar noi, care de trei ani... ? ! Da' nici englezii, bătu-i-ar, n-au izbutit să privatizeze ca lumea. Doamne, şi cit s-au chinuit conservatorii, care au venit după laburişti, care au venit după con... – că există aşa, un ciclu, nu vedeţi americanii ?, acum e Clinton, rolul statului creşte, există o tendinţă de afirmare a forţelor etc. etc. Apoi, revenind, Franţa e plină de regii autonome de stat, sau cum le-o fi spunind la ei. Şi Italia. Da. Alte intrebări ! Despre rolul statului ? Vai de mine, păi Suedia geme din anii '30 sub călciiul statului. (Săracii de ei, zău că nu meritau ei chestia asta, că sunt aşa drăguţi ! Păcat de ei...). Şi dacă n-ar fi statul, America şi Europa s-ar încăiera in doi timpi şi trei mişcări, noroc că ţine statul in frîne brutele şi bestiile de oameni de afaceri care se ceartă pe tarife vamale. Asta e, statul e totul in economie, dacă stat nu e, nimic nu e (adică nici concurenţă, nici cerere şi ofertă, nici productivitate, nici organizare competentă şi eficientă ; şi, ca să fie şi mai clar, nici pletora de imputerniciţi ai statului, consilieri, directori, foşti secretari de partid şi tot soiul de alţi foşti). Nomenclaturiştii ? Domnule, dar asta e revoltător, e de-a dreptul o măgărie să nu reţii din biografia omului decît că a fost secretar CC–PCR, da' ce, Elţin şi Kravciuk n-au fost mari demnitari comunişti ? ! Ii trage cineva de urechi pentru asta ? (Sigur, aşa e, păi toată Germania ar fi cu gura pînă la urechi dacă s-ar pune această problemă cu Kohl. Şi mai sunt Japonia, Statele Unite, Anglia ş.a.m.d.). Critică opoziţia toate aceste lucruri ? „Foarte bine, acesta şi e rolul opoziţiei : să critice – declară dl Iliescu. Ei critică şi noi conducem, care-i problema ? !

Problema e că-ţi vine să-ţi dai palme pentru „ce-ai crezut (în '89) şi ce-a ieşit (în '92)". Lumea civilizată, liberă, prosperă e aşezată solid pe pilonii proprietăţii particulare şi liberei iniţiative. Nu este adevărat că in Occident proprietatea de stat e predominantă, nici măcar importantă nu e. Această lume se ghidează după valorile fundamentale şi sacre care sunt democraţia, libertatea, individualismul, adică preţuirea individului, adică preţuirea adevărată a omului şi a capacităţii sale creatoare de civilizaţie. Este profund nefastă mentalitatea etatistă, colectivistă care ne guvernează, este neşansa şi tristeţea acestui biet popor la sfirşit de dictatură comunistă, la sfirşit de secol frămîntat, la sfirşitul unui mileniu de civilizaţie românească.

EUGEN CHIROVICI ■

EVENIMENTE MICI

Filozofia sexualistă

● **E PRACTICATĂ** în nenumăratele publicaţii dedicate redescoperirii sexului la români : **Mondo sexy, Ţiţe, Un bărbat şi o femeie, Sexcaprice, CineSex, Prostituţia, Infractorul, Sex-press, El şi ea, Emanuelle.** Iată ce dezvăluie un cercetător, un specialist, cum obişnuim să spunem despre toţi cei care-şi dau cu presupusul în ceva : „bărbatul normal de la 40 de ani în sus se gîndeşte la sex aproximativ de 6 ori pe oră". Ce nu spune filozoful specialist, e dacă o face şi la coadă la butelii, în faţa vitrinelor cu carne şi salam, în ora cînd e anunţat că trebuie să-şi caute alt serviciu sau în vreme ce ascultă în fiecare seară la „Actualităţi" cuvîntările către popor ale lui Vadim.

Funar, grănicer emerit

● **PREŞEDINTELE** Republicii Cluj, funarul Ghiţă, e de părere că „Tom Lantos nu trebuie lăsat să intre în România". Evident, o imixtiune în treburile interne ale ţării noastre, care ar trebui sancţionată. Funarul de Cluj poate fi ajutat să-şi comunice ideile într-un cadru organizat. Spre exemplu, într-un loc unde, dacă un cetăţean crede că e Napoleon, are voie s-o zică, iar dacă se crede Funar, îi e permis să-şi ia şi numele de „Eduard, mîncătorul de unguri". Oare şi extremiştii naţionalişti trecuţi de 40 de ani se gîndesc de 6 ori pe oră la sex? Sau numai cînd nu visează lantoşi?

Napoleon Spartacus zboară pe Decebal

● **REALITATEA** e atît de colorată, încît vreo cîţiva ani scriitorii, adică acei oameni capabili să-şi imagineze orice, trebuie să se ocupe de altceva. Iată ce produce realitatea în duminică spre luni, 23 noiembrie: un cetăţean, pe nume Tudor Napoleon Spartacus Iacov, a avut un accident de maşină pe Bulevardul Decebal. Fapt reálmente interesant e că Tudor Napoleon Spartacus Iacov a reuşit să-şi spună tot numele la Urgenţă, deşi a zburat 20 de metri în aerul pur al nopţii, cu o viteză de 50 km/h. Prezent la locul zborului, un reporter de la un cotidian important a aflat că mama lui Napoleon Spartacus ar fi vrut să-şi boteze fiul cu alte cîteva nume : Funar Eduardus Gyuri Ion.

Secţia „Cîntarea Daciei" e activă

● **FOŞTII** activişti de la secţia de umplut timpul liber al românilor de pe lîngă C.C. al P.C.R. s-au regrupat în secţia „Cîntarea Daciei", de pe lîngă Cotroceni. Recent, într-un emoţionant anonimat, deşi trei restaurante şi o cramă din Constanţa au făcut pregătiri ideologice de resort, secţia şi-a inaugurat existenţa sărbătorind la Adamclisi, concomitent, 1890 de ani de la înfrîngerea dacilor şi 1890 de ani de la victoria romanilor. S-a tras cu tunul, s-au spus tîmpenii patriotice şi minciuni oportune, s-au făcut slujbe dacice cu soboare de preoţi pîntecoşi, copleşiţi de grad şi bătuţi de funcţie. Zamolxe să-i ierte, că de la daci nu-i nici o speranţă !

Paula lui Fane

● **PAULA IACOB**, avocăteasa specializată în cauze de importanţă naţională, îl apără pe Fane Spoitoru, după ce a reuşit să-l ajute să stea în puşcărie şi pe Nicu Dictatoru. Paula Iacob e o persoană atît de convingătoare în tot ce face şi ce zice încît ar putea convinge şi pasta de dinţi să intre înapoi în tub. Bravo, tu!

TUDOR OCTAVIAN ■

DEZVĂLUIRI

Martor ocular la incinerarea Mareşalului

HĂRŢUIT, ARESTAT, DAT AFARĂ DIN ARMATĂ

• *Trebuia să dispară pentru că văzuse unde a fost aruncată cenuşa*

Aşadar, mareşalul Antonescu împreună cu cei trei demnitari români (Mihai Antonescu, fost ministru de externe, Gheorghe Alexianu, fost guvernator al Transnistriei şi Ion Vasiliu) au fost executaţi la Jilava, incineraţi la crematoriul de la Lînărie iar cenuşa aruncată pe Valea Plîngerii. Prin mărturia unui supravieţuitor s-ar putea găsi, credem noi, urme care să lase istoriei şi conştiinţelor noastre un mormînt pentru patru personalităţi. Şi, desigur, adevărul despre mocirla comunistă.

Nicu C. Machedon, ofiţerul care a asistat, prin forţa împrejurărilor, la acest episod, lucra atunci la Corpul de Gardă, după ce fusese pe front. Deşi de-o inteligenţă remarcabilă, Nicu C. Machedon a trebuit să suporte procese şi înscenări, chemări şi detaşări, o hărţuială care i-a marcat cariera şi viaţa. Comuniştii se temeau de acest martor. În acelaşi timp, nu-l puteau declara dispărut, pentru că, tot prin forţa împrejurărilor, a fost susţinut de oameni politici (membri ai familiei sale sau prieteni influenţi). Actualmente, dl Nicu C. Machedon are 82 de ani, este de-o luciditate uimitoare şi locuieşte cu soţia sa. Crede că lucrurile pe care le-a văzut se vor fi dovedit într-o zi ca adevărate şi vor fi înscrise în istoria României la locul cuvenit.

MARIA TIMUC

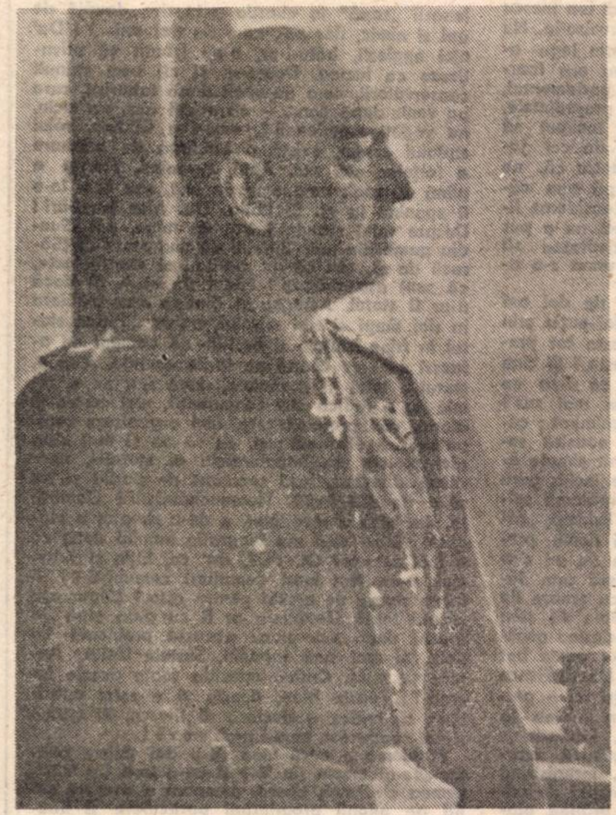

„Fă-ţi bagajele, eşti detaşat la Iaşi"

După două săptămîni de la incinerarea celor patru cadavre, am fost chemat la Secretariatul Ministerului de Război, de către **gen. Pretorian**. Acesta mi-a spus: „Fă-ţi bagajele, pentru că în două-trei zile pleci la Iaşi. Detaşat". Am înlemnit, am încercat să-ntreb de ce, dar nu mi s-a răspuns. M-am întors la Corpul de Armată şi am spus întîmplarea **gen. adj. Spirea**, care s-a dus la Pretorian cu un memoriu favorabil mie. Înainte de arestarea lui Antonecu, am fost trimis, împreună cu alţi ofiţeri într-o inspecţie la Doftana. Erau închişi acolo **Gheorghe Gheorghiu-Dej** şi (într-o altă celulă) **gen. Victor Precup**, judecat şi condamnat pentru atentatul împotriva lui Hitler. Ştiu că m-am întors şi le-am dat ţigări. Gen. Precup m-a ţinut minte şi, atunci cînd s-a pus problema îndepărtării mele definitive de Bucureşti, el m-a susţinut. Cu toate intervenţiile, am plecat la Iaşi. Preşedintele Parlamentului la vremea aceea era **Eduard Mirto**, unchiul soţiei mele. El a ridicat problema mea în Parlament, deoarece, după ce am plecat din Bucureşti, **gen. Pretorian** a început s-o curteze pe soţia mea în scopul de a obţine o sumă mare de bani, voia monezi de aur. La Iaşi am aflat că fusesem detaşat disciplinar, deşi nu încălcasem sub nici o formă legile militare.

„Nu cumva eşti ofiţerul care a asistat la arderea lui Antonescu ?", m-a întrebat Emil Bodnăraş

Mi-am luat o permisie şi m-am întors la Bucureşti, pentru a lămuri lucrurile. Împreună cu Precup m-am dus la **Emil Bodnăraş**, care era secretar al c.c. „Nu cumva eşti ofiţerul care a asistat la arderea lui Antonescu ?", m-a întrebat el. Eu, ce era să spun ? Am spus că n-am văzut nici o ardere. „Pleci la Iaşi şi-ţi garantez că în cîteva zile ai să fii mutat". Aşa a fost. În trei zile am primit ordin să mă-ntorc la Bucureşti. Mi s-a dat un post de director la Direcţia Economate a Ministerului de Război. Eram fericit. Am fost fericit doar zece zile; pînă cînd am primit telefon de la col. **Moceorniţă**, de la Tribunalul Militar. Am stat cîteva ore în anticameră, crezînd că sînt probleme de serviciu. La insistenţele mele pe lîngă secretar, colonelul a ieşit cu şapca şi cu mănuşile în mînă şi mi-a spus foarte liniştit: „Eşti arestat din ordinul Direcţiei Superioare a Armatei". Eduard Mirto a intervenit pe lîngă **gen. Nicolau**, comandantul Regiunii Bucureşti, şi am fost eliberat după două zile. În aceste două zile am stat arestat la Tribunal, împreună cu un general al cărui nume nu mi-l amintesc. Ştiu, însă, că am jucat cu el tot timpul şah. În ziua în care am fost eliberat, am răsfoit ziarele care anunţau scoateri masive din armată. Încep să citesc lista. La un moment dat, apare şi numele meu. Şi-n dreptul numelui: **trecut în rezervă.** Fără pensie, fără nimic. Am căutat să iau din nou legătura cu Bodnăraş. Fără să ştiu că între timp divorţase şi se căsătorise cu o evreică.

(Va urma)

Bucureşti

1817 locuri de muncă, 76 283 de şomeri

Direcţia Generală de Muncă şi Protecţie Socială a Municipiului Bucureşti informează pe cei interesaţi că la data de 16.11.1992, în Bucureşti, erau 1 817 locuri de muncă vacante; dintre care pentru muncitorii necalificaţi 1 266, muncitori calificaţi 312, specialişti cu studii medii 231, şi persoane cu studii superioare 8 !

Cifra totală de şomeri înregistrată la această dată: 76 283, dintre care şomeri ce îndeplinesc condiţiile L/91 — 65 370, femei — 42 510, şomeri scoşi din plată ca urmare a expirării termenului de 270 zile — 16 625, şomeri ce îndeplinesc condiţiile pentru alocaţie de sprijin şi alte forme de plată — 10 994, şomeri suspendaţi — 765, şomeri sistaţi plată — 725, şomeri în evidenţă şi plată — 40 136, dintre care muncitori — 34 022, studii medii 4 048, studii superioare 2 066, şomeri ce au absolvit cursurile de calificare şi recalificare organizate de Oficiul Forţelor de Muncă — 2 032.

Făcînd o analiză profundă a acestui material, concluzia este clară: din cei 76 283 de şomeri raportaţi la numărul de 1 817 locuri de muncă vacante, problema ratei şomajului va fi rezolvată în favoarea acelora care vor scoate cei mai puţini timpi la suta de meri.

Nădejdea a rămas numai în Dumnezeu! (Evelina Mazilu).

De la o moştenire, la un proces politic cu consecinţe criminale

Doresc să aduc la cunoştinţa opiniei publice o poveste, nu de adormit copii, ci una adevărată, în scopul de a trezi în inimile tuturor oamenilor de bună credinţă, ura împotriva odiosului comunism şi a celor ce l-au slujit timp de 45 de ani.

Astfel, în perioada colectivizării forţate, mii de ţărani de pe întreg cuprinsul ţării au fost arestaţi şi condamnaţi la zeci de ani închisoare, din rîndul acestora făcînd parte şi nişte rude ale mele din **comuna Cornu Luncii, satul Băişeşti, jud. Suceava: Petrea Vlad**, cu fiul său **Ioniţă Vlad, Vasile Vlad** şi **Toader Vultur**, tată a 10 copii, din care unul infirm. Acesta din urmă ucis la securitatea din Suceava şi îngropat fără nici un semn.

Autorii acestor fărădelegi sînt: **Cora Filaret**, născut în aceeaşi comună cu victimele, un timp şoferul lui Emil Bodnăraş. El a fost prim secretar al PCR al fostului raion Iţcani, ulterior al Sucevei, iar mai tîrziu a fost numit prim secretar al oraşului Cîmpulung Moldovenesc. Pentru ca procesul criminal să aibă loc, de la Tribunalul Militar Iaşi au fost deplasaţi la Botoşani un număr de procurori şi judecători, înscenîndu-se astfel un proces odios şi mincinos, în urma căruia au fost condamnaţi la cîte 14—25 ani închisoare fiecare, iar **Toader Vultur**, judecat cu uşile închise, este ucis mişeleşte la securitatea din Suceava.

Dar iată cum au decurs lucrurile:

În luna ianuarie 1941, bunicul meu, Vlad Ion, din comuna Băişeşti, jud. Suceava, simţind că i se apropie ceasul, şi-a adunat copiii ca să-i întrebe cui să-i lase gospodăria după moartea sa. Bătrîna propune ca gospodăria să-i fie lăsată fiului său, medicului locot. col. Vlad Constantin, căruia nu-i dăduse nici un fel de avere la căsătorie. Această propunere este acceptată de ceilalţi fraţi (care mai tîrziu vor fi arestaţi). Doctorul Vlad Constantin propune, la rîndul său, să-i lase în custodie gospodăria nepotului său, Vlad Pantilimon, cu condiţia ca în fiecare an să vină în vacanţă şi să aibă unde sta. Dar luînd parte la război, timp de 5 ani nu s-a întors în satul său natal. După terminarea conflagraţiei, revine la Băişeşti, unde ştia că are gospodăria, dată în custodie nepotului său, Vlad Pantilimon. Dar acesta îl întîmpină cu bîta şi cu ameninţări. Medicul îl dă în judecată, cerînd evacuarea lui Vlad P., pentru ca această gospodărie să-i fie dată nepotului său infirm, Vultur Constantin.

La procesul care s-a desfăşurat la Tribunalul Fălticeni, proces la care am participat şi eu, se dă cîştig de cauză unchiului meu, Vlad Constantin, hotărîrea fiind de evacuare a lui Vlad P.

Vlad Pantilimon se duce la cumnatul său Cora Filaret, ce îndeplinea funcţia de prim secretar PCR la fostul raion Iţcani, — Suceava şi se plînge de hotărîrea Tribunalului Fălticeni, se plînge şi de mine cum că aş fi sprijinit acest proces în favoarea doctorului Vlad Constantin. Cora Filaret, abuzînd de funcţia pe care o deţinea, transformă acest proces de moştenire într-unul politic cu consecinţe criminale.

Astfel, ca urmare:

Procurorul Ungureanu din Dorohoi a dispărut din funcţie de la Fălticeni.

Sînt arestaţi fraţii, cumnaţii şi nepoţii doctorului Vlad Constantin (fratele mamei). Sînt ridicaţi pe rînd de la domiciliu: Petrea Vlad cu fiul său Ioniţă Vlad, Vasile Vlad, Irimia Malinoschi şi Toader Vultur, al cărui fiu urma să primească moştenirea.

Toader Vultur (tatăl fiului moştenitor), este ucis la securitatea din Suceava, iar subsemnatul exclus din partid şi trecut în rezervă în timp ce mă aflam la sanatoriul Buşteni cu diagnosticul: „Leziuni fibronodulare stîng".

Scriu pe răspunderea mea toate acestea pentru ca opinia publică să afle adevărul (unul din multele) despre anii întunecaţi ai comunismului.

Petru Mihailovici
str. Mărăşeşti, nr. 9, bloc B 8,
sc. A, ap. 9
Suceava

RANK XEROX

În ultimii ani, doar clienţii Rank Xerox au ştiut de neobosita noastră cursă pentru calitate. Acum nu mai este un secret.

The European Quality Award 1992.
Premiul European pentru Calitate 1992.

Mai mult de 10 ani, membrii echipei Rank Xerox, au făcut eforturi deosebite pentru a perfecţiona calitatea produselor şi a serviciilor oferite clienţilor.

În acest an, Fundaţia Europeană pentru Calitatea Managementului (The European Foundation for Quality Management) a decernat primul trofeu - Premiul European pentru Calitate. Cîştigătorul a fost Rank Xerox.

Rank Xerox Romania
Bucureşti, Str. G-ral Berthelot nr. 27
Telefon : (401) 312 0053

Rank Xerox
The Document Company

EXTERNE

DRAGOSTE TÎRZIE

În sfîrşit, după aproape trei ani de ezitări, datorate timidităţii, oportunismului şi fricii, peţitorii români au ajuns la Chişinău în grup compact, cu ploscă de rachiu şi cu toată recuzita, iar oraţia a fost rostită în chip tare meşteşugit de însuşi preşedintele Camerei Deputaţilor a parlamentului român, fost şef al diplomaţiei româneşti, dl Adrian Năstase. Dar fata n-a sărit de gîtul mirelui. Nu pentru că, la capătul anilor de aşteptare, ar împleti deja cosiţă albă, ci pentru că între timp părinţii ei au pus ochii pe alţi posibili gineri, de pe urma cărora ei, părinţii, să poată profita mai mult, chiar dacă, pe respectivii gineri, fata nu-i iubeşte.

Cînd am abordat, faţă de dl Adrian Năstase, chestiunea Basarabiei, Domnia sa a spus de fiecare dată că lucrurile nu trebuie bruscate, că toate se vor face la vremea lor. Să credem că în prezent, fiindcă preocupările şi încrîncenările electorale au rămas în urmă, a venit şi rîndul Basarabiei, că dl Iliescu, mult mai sigur pe sine, a hotărît că poate să-şi descovoaie, vizavi de Moscova, şira spinării şi să simţească, în sfîrşit, româneşte (întrucît lui nu-i lipseşte nimic şi deci poate fi crezut ?) Bine-ar fi să fie aşa.

Destul de multe din cîte le-a zis la Chişinău dl Adrian Năstase le-am susţinut eu, în repetate rînduri, în articolele mele (nu pretind că dl Năstase le-a luat de la mine). Cu totul discutabilă este teza, prezentă şi la preşedintele Camerei Deputaţilor din România, şi la preşedintele parlamentului din Chişinău, dl Alexandru Moşanu, cum că imperativul momentului este consolidarea independenţei Republicii Moldova. Las la o parte faptul că însăşi proclamarea independenţei Moldovei de la răsărit de Prut s-a dovedit a fi o greşeală, că la 27 august 1991 în loc de independenţă trebuia proclamată reunirea cu România (şi reunirea s-ar fi făcut). Las la o parte şi adevărul amar că aşa-zisa independenţă nu i-a adus Moldovei decît ponoase, între care, la loc de frunte, pierderea, de facto, a Transnistriei. Voi arăta doar că fiecare a înţeles şi înţelege prin independenţa Moldovei altceva. De unde o evoluţie paradoxală : cu cît mai tare au vorbit de necesitatea consolidării independenţei Moldovei şi Moscova (care a înţeles prin asta că Moldova să nu se unească niciodată cu România), şi Kievul (care a văzut într-o astfel de independenţă premise mai bune pentru a-şi păstra teritoriile româneşti pe care le deţine), şi Bucureştiul (care şi-a închipuit-o ca pe o soluţie de moment, o posibilitate pentru Moldova de a se smulge din ghearele Moscovei), şi Chişinăul – e vorba de Chişinăul politic, oficial, la vîrf, desigur – (care a înţeles prin independenţa Moldovei beneficiile unor posturi şi situaţii pe care într-o Românie reunificată nu le-ar fi dobîndit), cu atît mai abitir Snegur şi ai săi au lucrat, conştient sau nu (însă în mod cert împinşi din toate părţile de maşinăriile, mecanismele şi mafiile fratelui mai mare), pentru readucerea provinciei româneşti de la răsărit de Prut în orbita şi sub cnutul Kremlinului.

La dl Moşanu a mai apărut şi ideea, scumpă inimii lui Snegur şi a altor snegurişti, că viitorul Republicii Moldova poate fi hotărît doar de populaţia basarabeană. Oare ? Cînd s-a născut, din punctul de vedere al legislaţiei internaţionale, acest drept ? Este ca şi cînd o bandă de kidnapperi i-ar fura unui om copiii şi apoi ar declara că doar ei, copiii, au a se pronunţa ai cui să fie şi la cine să rămînă. Pe această cale se poate tăia în bucăţi orice ţară, ca să-i întrebăm pe urmă pe locuitorii bucăţilor cam ce vor şi încotro bat.

Zicerea veche, existentă aproape în toate limbile este „Mai bine mai tîrziu, decît niciodată". În vremea din urmă a apărut o variantă „Mai bine mai tîrziu, decît prea tîrziu". Care dintre ele se potriveşte acum demersului românesc la Chişinău ? Nu mă îndoiesc că există şi sceptici care să spună că nici una, întrucît deja este prea tîrziu. Nu sunt de această părere. În pofida ratării mai multor momente propice, reunificarea României tot se va realiza. O naţiune nu poate sta decît toată, la un loc, într-un singur stat. Iată de ce dragostea de acum a României oficiale pentru Basarabia, chiar tîrzie, trebuie privită cu înţelegere şi încurajată.

ION D. GOIA ■

RĂZBOAIE VITICOLE ŞI RELIGIOASE

Am mai subliniat şi cu alte prilejuri că dinamismul galopant al prefacerilor de azi, precipitarea evoluţiilor şi încălcarea la grămadă a proceselor normale, dar şi a unei largi partituri de procese anormale, au devenit prea complicate pentru a mai fi abordate coerent şi, cu atît mai puţin, soluţionate în timp util. Istoria a luat-o înaintea diplomaţiei. Lucrurile se simt, se văd şi apasă întreaga lume.

Într-o singură săptămînă s-au conturat, simultan, cîteva perspective divagante, care vor da migrene în lanţ cancelariilor care se respectă. America, fără preşedinte sau avînd doi-unul care tocmai pleacă şi altul care nu a sosit încă — s-a decis să se războiască agricol cu Europa occidentală. Şifonată de **sindromul Maastricht,** aceasta reacţionează, totuşi, printr-un singur glas — Franţa — dar cu o impetuozitate care îi paralizează şi pe americani şi pe comunitari. Scandalul din GATT, redus aparent la un război viticol şi oleaginos franco-american, este însă o operaţiune de mai bine de 3 000 miliarde de dolari şi angrenează 108 ţări... În paralel, dintr-o capitală amărîtă şi tradiţional marginalizată de restul lumii şi, pînă de curînd, auto-etanşeizată, se transmite la cel mai înalt nivel un mesaj alarmant. Preşedintele Albaniei a declarat, fără umbră de echivoc, că al treilea război balcanic începe să se aşeze pe masa europeană. Albanezii nu vor accepta, sub nici o formă, o purificare etnică în Kosovo... De partea cealaltă a Atlanticului, bătrînul Kissinger, expert în anticipaţii, declară la rîndul său că un război religios în Balcani, nu este numai posibil, dar şi probabil, în contextul fricţiunilor iugoslavo-albaneze. Şi, culmea, ambele declaraţii sînt emise în uvertura conferinţei balcanice montate în pripă de turci, fiind ştiut că mercenari turci acţionează în spiritul solidarităţii musulmane în Bosnia-Herţegovina.

Dacă mai adăugăm la acestea că, la Moscova, Boris Elţin, aflat în plină dificultate, datorită presiunii dogmaticilor, afirmă răspicat la întîlnirea cu patronii armatei că **„butonul nuclear se află în Rusia şi nu în Ucraina sau în Kazahstan"**, avem imaginea unei inflamări globale capabilă să scurtcircuiteze ce a mai rămas întreg în perioada care s-a scurs de la marea victorie a estului asupra... lui însuşi în 1989.

RADU BUDEANU ■

S-A ÎNTORS MAŞINA LUMII

Strîmbe en passant

Despre România, în unele ziare şi reviste din lume s-au spus, din decembrie 1989 şi pînă acum, o mulţime de prostii. Am semnalat cîteva din ele cititorilor noştri. În general, cei ce vin pe piaţă cu prestaţii antiromâneşti utilizează două metode. Cea dintîi presupune o încercare de demonstraţie. Enormităţi-enormităţi, însă cei ce scriu vor să dea impresia că aduc argumente, respingînd unele teze şi afirmaţii, avansînd altele etc. Al doilea procedeu este cel al „strîmbelor" strecurate en passant, cu dezinvoltură, autorii vrînd să creeze impresia că-i vorba de ceva foarte cunoscut, ştiut de toţi, acceptat de toţi, în afara nevoii de-a mai aduce dovezi. Iată, mai jos, cîteva exemple.

Foarte serioasa „Associated Press" scrie într-un comentariu : „În România trăiesc aproximativ 2 milioane de etnici unguri, majoritatea în regiunea Transilvania, unde locuiesc, de asemenea, 5 milioane de români". Cifrele exacte, potrivit recensămîntului din 7 ianuarie 1992, sunt : 5 673 557 de români şi 1 600 889 de unguri. Aşadar, prestigioasa A.P., dintr-un foc, dintr-un condeiaş, cu aerul cel mai firesc din lume, adaugă (pentru Transilvania) ungurilor vreo 400 de mii de inşi şi ia de la români aproape 700 de mii. Şi deodată diferenţa dintre români şi unguri în Transilvania se face cu peste un milion de oameni mai mică decît cea reală.

Mai departe. Într-un interviu cu un extremist ungur, foarte cunoscuta „Der Spiegel" întreabă : „Dv. asmuţiţi naţionalităţile din interiorul fostului bloc răsăritean unele împotriva celorlalte. Iar alţii, cum este **gruparea fascistă Vatra Românească din România** (s.n.), fac acelaşi lucru. Încotro va conduce aceasta ?". Nu intru aici în fondul problemei. Constat doar că jurnalistul german dă ca sigură, ca în afara discuţiei, faptul că Vatra Românească este „grupare fascistă". Să ne ierte ziariştii de la „Der Spiegel", dar acest lucru este o enormitate (e drept, preluată ca atare din arsenalul propagandistic unguresc). Să fim serioşi ! Vatra Românească este o organizaţie care pune accentul pe naţionalism, dar care nu are nimic comun cu fascismul.

În sfîrşit, vine şi un ungur, care în „Magyar Nemzet" scrie : „În ceea ce priveşte pregătirea reînvierii Micii Antante, politica respectivă are un trecut îndelungat : acelaşi obiectiv l-a urmărit şi România fascistă — să izoleze Ungaria, s-o facă neputincioasă". Neobrăzarea ungurului este fără margini. Adică, România, în vremea cînd se constituia Mica Antantă interbelică, era... fascistă ! În realitate, România n-a fost niciodată fascistă. Nici după 1940.

Dinţii rînjiţi ai crocodilului

«Greşesc cei care susţin că Tratatul privind crearea C.S.I. ar fi pus capăt dezintegrării imperiului sovietic. Ceea ce s-a întîmplat nu a fost o dispariţie a imperiului, ci o dezagregare a statului totalitar sovietic în componente separate. Evenimentele din ultimii ani şi mai ales cele care au urmat după puciul din august atestă că trăsăturile principale proprii imperiilor continuă să dea semne de viaţă şi pe ruinele statului dezorganizat». Citind aceste rînduri, extrase din articolul „U.R.S.S. s-a destrămat, imperiul este însă viabil", apărut în revista moscovită „Novoe Vremea", ai crede că autorul are în vedere zbaterile Moscovei, pe toate fronturile, vizibile şi invizibile, de a ţine în viaţă monstrul imperial, indiferent sub ce formă şi cu ce nume. Cînd colo, să vezi şi să nu crezi !, autorul descoperă tendinţe imperiale la ...asupriţii de pînă acum, la fostele republici sovietice. În consecinţă, „Novoe Vremea" le mustră bine şi le trage de urechi. S-auzim :

«După dezagregarea Uniunii Sovietice ca imperiu militar şi cultural-confesional, „parada suveranităţii" din majoritatea fostelor ei republici a început să capete, de fapt să împrumute de la „centru", mecanismele suveranităţii imperiale. Este vorba în primul rînd de cuprinderea coercitivă (? !) a popoarelor sau de obligarea lor să trăiască într-o structură de stat alături de un popor în jurul căruia şi sub egida căruia a fost creată această structură (adică ruşii minoritari din republici nu vor să trăiască decît în structuri făcute de-a lungul veacurilor sau deceniilor sub egida rusească şi în folosul ruşilor n.n.). Aceasta înseamnă diferenţierea populaţiei dintr-o republică sau alta pe criteriul dreptului real, promulgării de legi (de pildă legile referitoare la limbă) care acordă prioritate poporului ei „principal" (Dar cui să i se acorde prioritate ? Cumva vreunui popor „secundar", adică vreunei minorităţi ? În care ţara din lume se procedează aşa ? n.n.) în detrimentul altor popoare care locuiesc pe teritoriul ei. Aceasta înseamnă dorinţa unor republici suverane de a-şi crea o armată proprie nu pentru a-şi asigura graniţele (căci graniţele i le apără Moscova, nu-i aşa ? n.n.), ci mai ales pentru a determina alte popoare din republică să trăiască după canoanele şi criteriile principalului popor „etatizat". „Mecanismele suveranităţii imperiale" create pe ruinele Uniunii Sovietice apelează (auzi neobrăzare ! n.n.) la comunitatea mondială invocînd principiul integrităţii teritoriale şi inviolabilităţii frontierelor. Dar ce-i de făcut dacă un popor sau o etnie care locuieşte într-o republică nu vrea să trăiască după chipul şi asemănarea „poporului etatizat", nu vrea să fie popor mazilit pe un teritoriu pe care se află de decenii, dacă nu de secole ? (Păi, mai încape vorbă ? Ori republica respectivă să trăiască ea după chipul şi asemănarea etniei minoritare, ori fiecare sat în care trăiesc astfel de etnii să se declare republică independentă, cu drepturi depline la O.N.U. n.n.)».

Este, cred, limpede pentru toată lumea. După ce-au tronat decenii ori chiar secole în teritoriile cotropite, botezate în timpul bolşevismului „republici", după ce acolo au tăiat şi-au spînzurat, au făcut ce-au vrut, fără să dea seamă nimănui, ruşilor nu le plac nici cele mai elementare (sine qua non) măsuri luate în ţările foste componente ale u.r.s.s.

ION D. GOIA ■

NEMŢOFILI ÎNTR-UN PAHAR CU APĂ

Deşi extras din prima orbită a politicii americane, **HENRY KISSINGER** şi-a menţinut intactă forţa de premoniţie. O demonstrează în diversele analize publicate de cele mai proeminente reviste din lume. De curînd, el a anticipat ceea ce oamenii politici urmează să o confirme prin acţiune bărbătească şi total neinspirată : „Trebuie să facem să se înţeleagă foarte clar că în cazul în care purificarea etnică se va extinde şi la **Kosovo** va fi pusă la punct o intervenţie ONU pentru a o stopa. Dacă operaţiunea nu va fi declanşată, vom asista la un **război religios în centrul Europei"**.

TURNUL BABEL

● După ce a convocat armata şi a răsfăţat-o cu promisiuni consistente pe tema menţinerii **Rusiei** ca „cea mai mare putere mondială", **BORIS ELŢÎN** a adunat şefii republicilor din componenţa Federaţiei Ruse, în speranţa că îi va alinia în aceleaşi tranşee. Aceasta întrucît „confruntarea între forţele politice şi instituţiile puterii este în stare să însîngereze ţara şi să o ducă în impas". Nu e o glumă şi ştim asta de mult. ● După un îndelung periplu legislativ pigmentat adesea de confruntări extravagante, o ţară medie va deveni două ţări mici. La **PRAGA,** Adunarea Federală a Ceho-Slovaciei a adoptat, în sfîrşit, **dizolvarea.** În noaptea de 31 decembrie, la ora zero, vor apărea pe harta Europei **REPUBLICA CEHĂ** şi **REPUBLICA SLOVACĂ.** Prima priveşte spre vest, a doua spre est. Se speră că nu vor face parte din alianţe militare diferite, întrucît contenciosul dintre ele privind împărţirea fostei proprietăţi comune este suficient. ● Un alt gest separatist ne este anunţat din **TEHERAN :** în numele „salvgardării valorilor islamice", **bărbaţii şi femeile vor călători separat** în mijloacele de transport în comun. Decizia se va aplica întregii reţele de transport în comun din Teheran. Bun. Şi în provincie ?! Şi în automobilele particulare ?! ● Mai bine mai tîrziu decît niciodată, aflăm că nu **BULGARIA** a fost implicată în tentativa de asasinat a **Papei Paul Ioan al II-lea.** Se pare că „interese americane, ruseşti, britanice şi germane" şi-au băgat coada comună în această afacere tenebroasă. Mai rămîne să aflăm că nici „umbrela bulgară" nu era, de fapt, bulgară, deşi umbrela a fost ! ● În **GERMANIA,** turcii sînt arşi de vii şi atacurile rasiste sînt încheiate prin **„Heil Hitler".** În **SUEDIA,** mormintele evreieşti sînt luate cu asalt. În **AUSTRIA,** pe vitrinele magazinelor evreieşti sînt aplicate stele galbene. Cu şase colţuri, evident. În **ITALIA,** fasciştii organizează procesiuni tembele, cerînd revizuirea frontierelor. **EUROPA** scutită de războaie nu se scuteşte de tembelismul violent al xenofobiei. **Toate porcăriile mondiale au început aşa.** Nemţii nu o duc prea rău. Aşa e. Dar nemţofilii ?

RADU BUDEANU ■

APEL UMANITAR

Asociația română pentru asistență socială și planning familial

Societate științifică și de intervenție socială, umanitară, neguvernamentală supune atenției dv. oportunitatea acordării unui AJUTOR UMANITAR DE URGENȚĂ pentru cazul de excepțională gravitate al bolnavei Cornelia Mihaela DEAK, 31 de ani, internată în Clinica Medicală de hepatologie a Spitalului Fundeni din București cu diagnosticul : CIROZA HEPATICA DE ETIOLOGIE VIRALĂ, FORMA COLESTATICĂ CU DECOMPENSARE PORTALĂ ȘI PARENCHIMATOASĂ. Cazul prezintă recomandarea expresă și urgentă a Profesorului Dr. Lucian Buligescu, șeful Clinicii medicale de hepatologie pentru o intervenție limită în străinătate, TRANSPLANT DE FICAT.

A.R.A.S.P.F. CONTURI BANCARE :
în lei 45.10.20.12.08 BCR S-1
în $ S.U.A. = 47.21.478.-7 BRCE București

POȘTA REDACȚIEI

MIHAIL OPRESCU — Rîmnicu Vîlcea, str. Independenței, nr. 3, bl. 5, et. 1: Domnule profesor, muncind efectiv la catedră, cunoașteți mai bine ca orișicine convulsiile în care se zbate învățămîntul românesc, inerente, poate, fazei de tranziție. Din păcate toate aceste tatonări se răsfrîng asupra calității cunoștințelor dobîndite de către elevi. Deoarece dvs. veniți cu propuneri interesante legate de Reforma învățămîntului ne-am gîndit să dăm o mînă de ajutor Ministerului Învățămîntului, trimițîndu-le scrisoarea pe care ne-ați adresat-o.

ELEONORA MAIOR — Ocna Sibiului, str. Piața Traian, nr. 14, jud. Sibiu: În problema dvs. puteți găsi o posibilă rezolvare la Ministerul Muncii și Protecției Sociale, str. Dem. I. Dobrescu, București.

ELENA GRECESCU ■

Groapa cu lei

Unde putem petrece revelionul?

Din statisticile oferite de Ministerul Turismului reiese clar plăcerea românului de a călători în străinătate. Astfel în anul 1990 au fost înregistrați 7 099 014 turiști români, în anul 1991, 5 487 254, iar în primele 8 luni ale anului 1992, 6 480 800 persoane au părăsit teritoriul României în scop turistic.

Pentru a veni în ajutorul celor ce doresc să-și petreacă sărbătorile de iarnă în afara granițelor, ne-am adresat dlui Corneliu Droc, Director al Agenției de Turism Touring Athenée Palace, agenție cu capital de stat. Am obținut următoarele informații privind costul unor excursii :

Franța — 362 000 lei (masa de revelion : 94 000 lei), Egipt — 316 000 lei, Grecia — 165 000 lei și Italia — 316 000 lei.

Și dacă Italia, Franța, Egipt sînt prea scumpe pentru buzunarul nostru, ne putem petrece revelionul cu „numai“ 25 000 lei de persoană, în perioada 29.12.1992—3.01.1993, la Tușnad, Sovata, Căciulata, Govora, Sibiu.

Noutate! Anul acesta puteți petrece sfîrșitul de an dincolo de Prut, la Soroca, prețul fiind tot de 25 000—30 000 lei estimativ.

Iar ozonul din minunata noastră Vale a Prahovei, va putea fi inspirat și expirat în aceeași perioadă — 29.12.1992 —3.01.1993 cu „numai“ 50 000 —60 000.

EVELINA MAZILU ■

Gastronomică

La botul calului

Burlacilor le sugerez următorul meniu, „La botul calului“, nu tocmai ușor de realizat, dar nici prea greu, fiindcă nu cere nici știință culinară, ci doar puțină alergătură după alimente nițel mai dificil de procurat. Dar în România, azi, se găsesc de toate. Numai bani să fie.

Un platou cu sandviciuri asortate, după cum urmează:

- Felii de pîine tăiate subțire și acoperite cu mușchi filé.
- Tot pe felii subțiri de pîine întindeți un strat de pastă de ficat, ornate cu rotocoale de roșii și condimentat cu puțină sare și piper.
- Feliile unse cu unt vor fi de data aceasta acoperite cu fileuri de anchois și boabe de capere.
- Din nou pîine cu unt, dar înnobilată cu un strat subțire de maioneză și perle de ciuperci marinate.
- Peste feliile unse cu unt, bucăți de somon (evident, din conservă) și rotocoale de lămîie decojită.

La toate acestea o țuică de Florica și un vin de Recaș.

Dacă musafirii nu vor aprecia aceste gustări rafinate, luați-i de urechi și spuneți-le că sînt niște mitocani.

P. P. NAȘU ■

Un om în alb vă sfătuiește

Tratament medicamentos al ulcerului gastric și duodenal

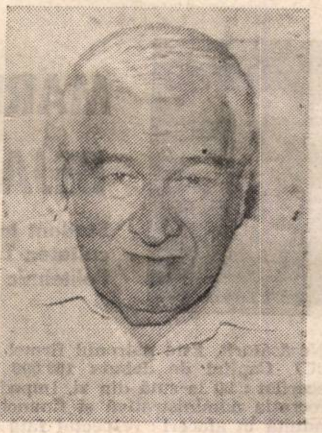

Ulcerul gastric și ulcerul duodenal sînt afecțiuni cronice, ce reclamă un tratament medicamentos adecvat, nuanțat și competent condus de medicul specialist în fiecare caz în parte. Pacientul trebuie să știe că terapia dietetică se îmbină cu cea medicamentoasă. Medicamentele esențiale fac parte din trei grupuri și anume anticolenergicele, topicele (pansamentele gastrice și duodenale) și medicamentele specifice ce inhibă secreția excesivă a sucului gastric hiperacid și care exacerbează suferința. Din clasa medicamentelor anticolenergice, așa-zisele medicamente antispastice menționăm scobutilul, lizadonul, probantina, propantelina, neopepulsanul etc. Medicamentele se vor lua de trei ori zilnic înainte de masă cu zece-cincisprezece minute, cu puțină apă. Din clasa medicamentelor topice (adevărate pansamente gastrice și duodenale) menționăm almagelul, galogelul, mutesa, geluzil, milanta etc. Ele vor fi luate la fel cu 15-30 de minute, soluția lăptoasă albă fiind bine agitată și administrîndu-se 1—2 linguri. Din clasa medicamentelor moderne inhibitorii ale secreției gastrice : tagametul, histodilul etc. Se vor lua 4 tablete zilnic după-masă, o tabletă dimineața, una la prînz, două seara, tamponîndu-se astfel secreția gastrică hiperacidă, nocivă. Tratamentul poate fi completat de la caz la caz cu polivitamine, produse de fier, în caz de anemie ce complică de obicei hemoragia digestivă. Vom recomanda astfel polivitaminizant S, energizant VITA 9, etc. Dintre tratamentele cu fier necesare tratamentului anemiei secundare, menționăm : fier polimaltozat, (9 fiole injectabile intramuscular), glubifer (4—6 tablete zilnic per/os) sau fier HAUSMANN etc. Pentru calmarea nervozității — extraveral, hidroxizin, distonocalm etc. Un bolnav inteligent va avea în timpul puseului pe noptieră un pahar cu lapte sau frișcă, o tabletă a unui produs antispastic, flaconul cu pansament gastric și duodenal.

În concluzie, pacientul trebuie să-și cunoască boala, să știe cum să o trateze ca și cum medicul ar fi lîngă el, iar familia trebuie să-l înțeleagă și ajute.

Prof. univ. dr.
SANDU STOICHIȚĂ ■

DIALOG

Farmacia din grădină

TOPORAȘII

Gama variată a culorilor pe care le îmbracă diferitele soiuri de toporași (Viola odorata L.), înflorirea din toamnă și cea din primăvară, pînă în luna iunie, fac ca aceste plante să ocupe un loc de frunte în ansamblul peisagistic al parcurilor și grădinilor.

În scop medicinal, de la toporași se folosesc rădăcinile cu rizomi, florile și părțile aeriene. Din utilizările plantei se recomandă cu deosebire infuzia. Aceasta se prepară din 10 g flori, infuzate potrivit prescripțiilor generale, într-un litru de apă fierbinte. Se acoperă și după 15 minute se filtrează, se adaugă miere, după gust. Se iau 2—3 cești de ceai pe zi, în stări de răceală. În mod similar, dacă la infuzia preparată ca mai sus se adaugă 1,5 kg zahăr se obține un sirop care combate tusea; se administrează de 3 ori pe zi cîte 4 lingurițe.

Infuzia se folosește și extern în cataplasme, pe plăgi, arsuri ușoare, fisuri ale mamelelor etc.

Părțile aeriene ale plantelor, inclusiv vîrfurile înflorite (sumitățile) pot fi recoltate într-un interval destul de lung (aprilie — septembrie). Intern, o infuzie obținută din 5 g sumități mărunțite, într-un litru de apă în clocot (după fierbere se recomandă a se adăuga o jumătate de pahar de lapte îndulcit) are efect remarcabil ca sudorific, diuretic și depurativ sanguin. Se bea cîte o ceașcă de ceai, seara, înainte de culcare. Băută dimineața, pe stomacul gol, infuzia este indicată ca depurativ în acnee, unele eczeme, psoriazis, herpes, furunculoze.

Utilizată extern, o infuzie din părțile aeriene, recoltate la înflorit, acționează, sub formă de cataplasme, ca cicatrizant, iar la sugari se administrează în unele dermatoze.

Toporașii intră în compoziția ceaiurilor pectoral 2 și depurativ, produse de întreprinderile specializate ale PLAFARULUI.

ION I. ROVENȚA ■

AVOCATUL CASEI

LEGEA JUNGLEI

Cine primește bursă?

Potrivit ultimei modificări a reglementării în această materie (Hotărîrea Guvernului nr. 608 din 28 septembrie 1992), bursa de școlarizare se acordă următoarelor categorii de elevi de la învățămîntul de stat primar, gimnazial, liceal, postliceal, profesional, complementar, de ucenici și teologic, curs de zi :

1. elevilor orfani de ambii părinți, celor necuprinși în casele de copii, deși îndeplinesc condițiile pentru a fi primiți în aceste instituții, celor care au fost bolnavi TBC și sînt în evidența dispensarelor medicale, precum și celor care suferă de diabet, boli maligne, sindroame de malabsorbție grave, insuficiențe renale cronice sau sînt deficienți motori ;
2. copiilor eroilor-martiri, invalizilor sau răniților în Revoluția din decembrie 1989 și elevilor invalizi sau răniți în Revoluție, indiferent de veniturile familiei ;
3. elevilor proveniți din familii care îndeplinesc, în mod cumulat, următoarele condiții :

— nu realizează un venit lunar, pe membru de familie, de cel puțin 40 la sută din salariul minim brut pe țară, indexat, din care se scade impozitul corespunzător ;

— nu dețin terenuri agricole în suprafață de cel puțin 20'000 mp în zonele colinare și de șes și de cel puțin 40 000 mp în zonele montane.

Pentru determinarea venitului mediu pe membru de familie se vor depune acte doveditoare la începutul fiecărui an școlar.

Numărul burselor acordate în aceste condiții (pct. 3) nu poate depăși 1 la sută din numărul total al elevilor din aceste forme de învățămînt.

4. elevilor din învățămîntul primar și gimnazial din mediul rural, care provin din familii în care venitul mediu lunar pe membru de familie se situează sub nivelul salariului de bază minim brut pe țară indexat, care învață în altă localitate deoarece nu au școală la domiciliu.

CORNELIU OLTEANU ■

SOCIAL

EXISTĂ ȘI AȘA CEVA :

STUDENȚI ROMÂNI

• *Astăzi se naște,*
prin ei,
clasa de mijloc

TIBERIU-CĂTĂLIN OLTEANU

Student în anul V, la Facultatea de Mașini și Utilaje de Construcții – Institutul de Construcții București. 25 de ani

Singur la părinți, Necăsătorit. Este patronul firmei „CAPRICORN“ LTD SRL București. **Capital de debut : 100 000 lei.** Timp dedicat afacerilor : 10—12 h/zi. Impedimente în afaceri : imposibilitatea de a obține credite avantajos ; lipsa de seriozitate în colaborare a firmelor cu capital de stat. Prima afacere a făcut-o la vîrsta de 12 ani și a constat în : achiziționarea unei biciclete, recondiționarea și revînzarea ei. Principiu de conduită în afaceri : „Ajută-te, ajutîndu-i pe ceilalți !“ Motto : „Cei ca mine au plecat pe un drum fără întoarcere, deci, numai și numai ÎNAINTE !“ Pasiuni : automobilism, parașutism.

CĂTĂLIN-GHEORGHE MITITELU

Student în anul IV la Facultatea de Mecanică – Institutul Politehnic București. 22 de ani

Necăsătorit. Este patronul firmei „AMICI PLUS“ EXIM SRL FOCȘANI. **Capital de debut : 100 000 lei.** Timp dedicat afacerilor : 12 h/zi. Impedimente în afaceri : inerția în afaceri (neseriozitate, nepunctualitate). A intrat în afaceri din dorința de a face ceva pentru oameni. Principii de conduită în afaceri : seriozitate, promptitudine, corectitudine. Motto : „Făcînd azi un bine, mîine îl vei primi de zece ori înapoi !“. Pasiuni: afaceri, sport, femei.

MARIUS BEJAN

Student în anul IV la Facultatea T.C.M. – Institutul Politehnic București. 23 de ani

Necăsătorit. Este patronul firmei „GIMA“ SRL TECUCI. **Capital de debut : 100 000 lei.** Timp dedicat afacerilor : 50 la sută din zi. Impedimente în afaceri : birocrația administrativă și financiară. Principiu de conduită în afaceri : respectul față de semeni. Motto : „Pentru ca să crească apa, e nevoie să scadă undeva“ (M. Eminescu). Pasiuni : un „lux“ pe care, încă, nu mi-l pot permite.

AURA BOTOROG

Studentă la Facultatea de Finanțe și Contabilitate. București – A.S.E. București. 24 de ani

Singură la părinți. Necăsătorită. Co-patron al firmei „RESEARCH TEAM RO ANIA“ SRL București. Specificul firmei : cercetare de piață, studii de marketing, sondaje de opinie. **Capital de debut : 15 000 lei.** Timp dedicat afacerilor : 10—13 h/zi. Impedimente în afaceri : sistemul bancar. Principii de conduită în afaceri : etică profesională, confidențialitate, corectitudine. Clienții firmei : „KODAK“ (Germania), „MIRALANZA“ (Italia), „EUROPEAN TRAVEL MONITOR, YOUNG & RUBICAM, ROMANIAN COMPUTERS SYSTEMS“. A participat la conferințe și seminarii internaționale, alături de studenți elvețieni, austrieci, englezi. Motto : „Pentru cei ce vor, există întotdeauna o șansă de a reuși“. Pasiuni : afacerile.

COSMIN ALEXANDRU

Student în anul IV la
cultatea de Economie
nerală – A.S.E. Bucure
23 de ani

Căsătorit. Co-patron al firmei „RESEARCH TE
ROMANIA“ SRL București. Specificul firmei : ce
tare de piață, studii de marketing, sondaje de opi
Capital de debut : 15 000 lei. Timp dedicat afaceri
13—14 h/zi. Impedimente în afaceri : sistemul de
și decontări bancare interne și externe, incorectit
nea partenerilor, handicapul vîrstei. Principii de
duită în afaceri : etica profesională, confidențialit
corectitudine. Clienții firmei : „KODAK“ (Germa
MIRALANZA (Italia), EUROPEAN TRAVEL MC
TOR, YOUNG & RUBICAM. A participat la confe
țe și seminarii internaționale alături de studenți e
țieni, austrieci, englezi. Motto : „Unde există voi
există și un drum“, Pasiuni : afaceri, jazz, poezie, î

FLORIN MÎNDROC

Student în anul III la
cultatea de Transportu
Institutul Politehnic Bu
rești. 28 de ani

Necăsătorit. Este patronul firmei „FLORADI“ IMI
SRL București REGIE. **Capital de debut : 500 000**
Sponsorizează Institutul Politehnic București cu
50 000 lei/lună. Timp dedicat afacerilor : 15 h/zi.
cipii de conduită în afaceri : corectitudine față de
teneri și angajați, echilibru, previziune (2—3 mu
înainte ca în șah). Calități : ambiția de a urca
vîrful piramidei .Motto : „Eșecul în viață nu reprez
decît șansa, pe care ne-o oferă soarta pentru a ob
va ce ne lipsește, pentru a învinge“ (N. Iorga).
siuni : filmul (video), sportul, muzica.

Cetățenii străini nu au dreptul – dar au bani și relații să cumpere terenuri din România

• Fostul C.A.P. „Vlad Țepeș“, din comuna Comana, județul Giurgiu, scoate la licitație grajdurile, sediul unității și 80 000 metri pătrați de pămînt ● Cîștigătorul – Stamate C. din București – este, aparent, o persoană fizică particulară ● Notariatul de Stat Giurgiu încalcă Legea nr. 18/1991, înlesnind o vînzare către o societate mixtă (66% capital libanez) ● Vînzare fictivă, milioane în contul lui Stamate

După promulgarea Legii fondului funciar, la desființarea fostelor CAP-uri trebuiau constituite comisii de lichidare a patrimoniului, potrivit art. 26, alin. 2 din lege. Comisii care în termen de 9 luni de zile aveau obligația de inventariere, de realizarea activului și pasivului bugetar. Harababura ce a urmat este îndeobște cunoscută de toată lumea. Nemulțumirea țăranilor a adus aceste comisii în situația de a scoate unele bunuri, în special construcțiile agrozootehnice, la licitație. Înstrăinarea terenurilor se poate face conform art. 46, dar ținîndu-se cont ca suprafața să nu depășească 100 ha teren arabil în echivalent arabil.

La art. 47 din Legea funciară se stipulează că : **„Persoanele fizice care nu au cetățenia română și domiciliul în România, precum și persoanele juridice care nu au naționalitate română și sediul în România, nu pot dobîndi în proprietate terenuri de orice fel prin acte între vii“.** Am citat acest paragraf pentru a se vedea că un notariat de stat îl încalcă !

În data de 21 octombrie 1991, comisia de lichidare a patrimoniului fostului CAP a organizat o licitație pentru înstrăinarea mijloacelor fixe și a terenului aferent în suprafață de 80 000 mp. Mijloacele fixe au fost : 12 grajduri pe fundație din beton, ziduri din cărămidă, acoperiș din țiglă, clădirea administrativă cu 9 birouri și sală de festivități, drumuri de acces, instalație electrică pe stîlpi din beton. împrejmuire metalică etc. Valoarea de pornire a licitației a fost, pentru mijloacele fixe, de 4 250 000 lei. Pentru pămînt s-au perceput 30 lei/mp. Licitația fiind cîștigată de Marian Cezar Stamate din București, pentru suma de 4 700 000 lei, la care s-a adăugat suma de 2 400 000 lei pentru pămîntul aferent. Faptul a fost consemnat prin procesul verbal nr. 153 din 28 octombrie 1991.

S-a știut că Stamate reprezintă o societate libaneză, dar comisia de lichidare a tăcut

Doar 4 luni de zile Stamate a fost „moșierul“ de la Comana. În data de 25 februarie 1992, întocmește un contract de vînzare-cumpărare, legalizat prin încheierea de autentificare nr. 1351 de Notariatul de Stat Giurgiu, prin care se vînd bunurile achiziționate și terenul — mai puțin un grajd, cazanul de țuică și 5 047 mp — pentru suma de 6 900 000 lei societății „Sugar Land Industrie“ SRL, societate mixtă cu 66% capital libanez. Sediul firmei : București, B-dul Republicii (actualmente Carol), nr. 23. Noul proprietar organizează la fostul CAP o linie de producție — prelucrare, vidare și ambalare a alunelor, cu personal român angajat
baza unor contracte individuale de
laborare. Deci, fără Carte de muncă
asigurări sociale ! Nu trec decît 3
de la legalizarea contractului de v
zare-cumpărare, și la data de 1 ma
1992, între „Sugar Land Industrie“
„Food Land“ SRL, societate mixtă
capital libanez și cu sediul la acee
adresă, B-dul Republicii, nr. 23, int
vine un contract de cooperare prin c
prima închiriază 4 hangare × 600
contra sumei de 180 000 lei lună/hang
Rezultă că pe cele 4 hangare se cîșt
o chirie de 720 000 lei lunar.

„Food Land“ se împrumută de la... directorul ei executi

Cezar Stamate era director execu
la „Food Land“, funcție deținută și
terior cîștigării licitației. Firma resp
tivă ia un împrumut sub formă de c
dit, respectiv 12 960 000 lei, de la
Stamate, apoi își achită chiria ce
de la „Sugar Land Industrie“. De m
ționat este faptul că „Sugar Land
dustrie“ nu are în obiectul de activit
închirierile ! Dar la noi s-au [illegible]
tele și mai și...

Și se trage linia... legală

Organele de control au descoperit
n-a descoperit Prefectura județu
Giurgiu. Și anume că au fost [illegible]
Conform art. 27, alin, 3, s[illegible]
„La expirarea termenului prevăzut

ILIONARI

SOCIAL

CRISTIAN DOBRE

Nu-şi dă poza
că-i e frică
de admiratoare.

MULTIMILIONAR – Este student în anul II la Facultatea de Mecanică Fină – Institutul Politehnic Bucureşti. 25 de ani

Căsătorit. Este co-patron al firmei „DOBRE TRADE COMPANY IMPEX“ S.A. PLOIEŞTI. Specificul firmei : import/export, comerţ, „CASINO“. **Capital de debut : 18 000 000 lei.** Cifra de afaceri lunară : 960 000 000 lei. Timp dedicat afacerilor : tot timpul. Impedimente în afaceri : sistemul bancar, nesiguranţa schimbului valutar pentru importuri, actualele legi de privatizare. Principii de conduită în afaceri : onestitate, risc calculat, punctualitate, SACRIFICIU PERSONAL. Motto : „C'est la vie“. Pasiuni : electronica, contabilitatea, filmul, tenisul de cîmp.

DUMITRU-MARCEL SÂRBU

Student în anul IV la Facultatea de Transporturi – Institutul Politehnic Bucureşti. 25 de ani

Necăsătorit. Este patronul firmei „DUMARS“ SRL BUCUREŞTI-REGIE. Specificul firmei : comerţ, alimentaţie publică. **Capital de debut : 300 000 lei. Sponsorizează I.P. Bucureşti cu suma de 150 000 lei/lunar.** Timp dedicat afacerilor : minimum 8 h/zi. Impedimente în afaceri: birocraţie, rea voinţă. Principii de conduită în afaceri : corectitudine, încredere. Calităţi : ambiţia, spirit de observaţie foarte „ascuţit“. Motto: „Dacă vrei să reuşeşti în viaţă, învaţă mai întîi să pierzi şi să fii singur“. Pasiuni : muzica, dansul, maşinile.

„ADIO FETELOR, ÎN CURIND MĂ-NSOR“ (D.M. Sârbu).

NICOLETA ALBINA

Studentă în anul III, la Facultatea de Comerţ – A.S.E. Bucureşti. 22 de ani

Necăsătorită. Singură la părinţi. Este patroana firmei „CYPRUS“ IMPEX SRL PIATRA-NEAMŢ. **Capitalul de debut : 1 000 000 lei.** Timp dedicat afacerilor : 50 la sută. Impedimente în afaceri : birocraţia. Principii de conduită în afaceri : corectitudine, onestitate. Iubeşte riscul. Idealul în viaţă : mulţumire sufletească. Motto : „Şi mîine va fi o zi“. Are mulţi prieteni. Îşi doreşte un soţ docil şi inteligent. Urăşte singurătatea. Cîntăreţul preferat : George Michael.

DAN-MARCEL BUZĂRNESCU

Student în anul V, la Facultatea de T.C.M. – Institutul Politehnic Bucureşti. 26 de ani

Căsătorit. Este patronul firmei „VECTRA 92 INTER TRADE“ SRL BUCUREŞTI-REGIE. **Capital de debut : 500 000 lei.** Specificul firmei : comerţ, alimentaţie publică. **Sponsorizează I.P. Bucureşti cu suma de 40 000 lei/lunar.** Timp destinat afacerilor : 12 h/zi. Principii de conduită în afaceri : corectitudine, calitate. Calităţi : echilibru, bun simţ, ospitalitate, perseverenţă. Impedimente în afaceri : legislaţia, sistemul bancar, invidia. Motto : „Vorba multă, sărăcia omului“. Adoră libertatea. Pasiuni : SOŢIA, MÎNDRIA NUMELUI.

NICULAI ANTOHE

Student în anul IV, la Facultatea de Automatică – Institutul Politehnic Bucureşti. 27 de ani

Căsătorit. Este patronul firmei „ANIMPEX“ SRL BUCUREŞTI-REGIE. Specificul firmei : comerţ. **Capital de debut : 300 000 lei. Sponsorizează : I.P. Bucureşti cu suma de 59 000 lei şi „Clubul de copii“ (secţia Aeromodele, sector 1) cu suma de 50 000 lei/semestru.** Timp dedicat afacerilor : 12 h/zi. Impedimente în afaceri : birocraţie, corupţie. Principii de conduită în afaceri : seriozitate, onestitate, fair-play. Motto : „Cel mai bun nu poate să fie decît unul“. Pasiuni : afacerile.

LIGIA ŞERBULEA

Studentă în anul II la Facultatea de Comerţ – A.S.E. Bucureşti. 21 de ani

Necăsătorită. Este co-patron al firmei „AGENA“ SRL SINAIA. **Capital de debut : 100 000 lei.** Specificul firmei : comerţ alimentar, monitorie schi alpin, reparaţii auto, şcoală de şoferi. Impedimente în afaceri : dobînzile prea mari, birocraţia. Pasiuni : schi alpin şi nautic.

ROBERTINO-CĂTĂLIN HIDEG

Student în anul V la Facultatea de Cibernetică – A.S.E. Bucureşti. 24 de ani

Necăsătorit. Este patronul firmei „FORWARD“ SRL BUCUREŞTI. **Capital de debut : 50 000 lei.** Timp dedicat afacerilor : 12 h/zi. Impedimente în afaceri : birocraţia. Principii de conduită în afaceri : promptitudine, diplomaţie, sinceritate. Pasiuni : femeile, scrabble (pentru că e cel mai ieftin joc), calculatoarele, maşinile performante.

GHEORGHE BARBU

---

art. 26 (9 luni — n.n.), comisiile vor prezenta bilanţul de lichidare şi raportul explicativ organului de specialitate al prefecturii (...) investit cu atribuţii de control, pentru descărcare“. A trebuit să mai treacă încă 8 luni, de la vînzarea intervenită între Stamate şi „Sugar Land Industrie“ pentru ca Garda Financiară să facă lumină în acest caz.

ÎNVĂŢĂM MULT DE LA STRĂINI, DAR NICI NOI NU NE LĂSĂM MAI PREJOS

- Ce bună-i berea... iarna, cînd stai şi încălzeşti caloriferul rece şi bei o sticlă de bere caldă. Ce vremuri, dom'le, ce timpuri... Craiova, capitala Băniei, a dorit să ofere locuitorilor [illegible] prilej de a bea o bere din utilaje străine. Şi s-a înfiinţat societatea „Northern Globe“ SRL, care, în luna august a.c., a importat din Anglia maşini şi aparate pentru execuţia unei fabrici de bere. După ce s-a dat „tainul“ la vamă, au fost recepţionate în data de 1 septembrie a.c. Ocupaţi pînă peste cap cu lucrările şi amplasarea utilajelor, cei de la „Northern Globe“ au uitat să calculeze şi să „răstoarne“ la bugetul statului ICM-ul. O cifră modică : 1 milion şi 856 mii lei. O bagatelă pe lîngă ce-or să cîştige cînd vor livra bere pe piaţă. Dom'le şi statul ăsta care nu lasă în pace pe bieţii oameni. Păi, cum să intre Europa la noi, dacă îi facem numai şicane ? Să mai aştepte sfîrşitul de mileniu !

- Cunoscuta firmă spaniolă „Tudor“ de acumulatori şi baterii auto are o surată pe malul Someşului, la Cluj. Şi aşa de multe piese cu specific auto sînt la această firmă, încît patronul a considerat că nu trebuie să le treacă pe toate în acte. Valoarea pieselor „ilicite“ se ridică la 1 milion şi 306 mii lei. Trebuşoara s-a făcut prin neoperarea în evidenţa contabilă a unor vînzări prin virament. Scopul urmărit, cu asiduitate, fiind acela de a nu plăti impozitul pe profit. Patronul a declarat răspicat că sînt piesele personale. Comisarii n-au crezut şi i-au dat o „invitaţie“ către procuratură. Ce răi, dom'le !

ION RUSU

Liceu ilegal cu profil religios

La Buzău, fără nici o aprobare din partea forurilor competente (Episcopia Buzăului, Ministerul Învăţămîntului şi Ştiinţei sau Secretariatul de Stat pentru Culte), a fost înfiinţat un aşa-zis liceu particular cu profil ortodox. Pentru corecta informare a opiniei publice şi pentru ca părinţii elevilor să nu mai fie induşi în eroare, amintim că, deşi au achitat sume de bani considerabile pentru studii, tinerii care vor absolvi acest liceu, aşa cum confirmă şi Episcopia Buzăului, nu vor putea fi hirotonisiţi şi nu vor putea fi numiţi cîntăreţi bisericeşti la parohii, deoarece nu sînt instruiţi de cadre recomandate de Episcopie, cît şi pentru faptul că nu efectuează practică liturgică (urmărirea şi învăţarea slujbelor religioase în şcoală şi în biserică, aşa cum prevede programa de învăţămînt pentru seminariile teologice şi şcolile de cîntăreţi bisericeşti). Totodată, elevele care studiază la liceul amintit au fost dezinformate de către conducerea unităţii că vor fi recomandate de către Episcopie pentru admiterea în Facultatea de Teologie şi pentru predarea educaţiei moral-religioase, ceea ce este complet neadevărat. Aşadar, elevii plătesc anual taxe destul de mari pentru înscriere, pentru ca la sfîrşitul anilor de învăţămînt, diploma lor să nu aibă nici o valoare, nefiind recunoscută.

Mai mult, angajările personalului didactic s-au realizat după criterii arbitrare, după bunul plac al directorului, domnul Radu Năstase, neţinîndu-se cont de competenţa profesională (există profesori, absolvenţi ai institutelor pedagogice cu durata de trei ani, care predau la acest liceu, deşi nu au dreptul s-o facă decît la gimnaziu). În schimb, domnul Năstase a purtat pe drumuri cadre didactice calificate, promiţîndu-le ore pentru predare, fixîndu-le chiar şi orarul, pentru ca în cele din urmă să nu fie angajate. Ce spun forurile competente ? Cine face lumină în acest caz ?

DAN STROE

CULTURĂ

ATENŢIE, DOMNILOR, VĂ FACEŢI DE RUŞINE!

• Apropo de citatele folosite de politicienii noştri

În timpul înfruntării transmise în direct la televizor, unul dintre cei şase candidaţi la preşedinţia României a atribuit lui Caragiale butada „În iubita noastră ţară n-ar fi rău să fie bine". Nu-i nimic, mi-am zis, oamenilor politici li se mai poate ierta cîte o scăpare de acest fel, ei nu sunt profesori de literatură sau istorici literari (deşi e bine ca ei, oamenii politici, să nu păşească pe terenuri minate, să nu abordeze probleme la care nu se pricep; ne aducem aminte cu toţii de impresia penibilă ce-o făcea odiosul cînd atribuia lui Eminescu versuri de Bolintineanu). Nu peste mult timp, însă, tot la televizor, în cadrul unei anchete realizate pe stradă, un bătrînel bătăios a recitat cuvintele respective şi a încheiat ritos, cu mult aplomb: „Semnat: Ion Luca Caragiale". Apoi am auzit argumentarea, tot cu Caragiale, la diferite cozi. Mi-am dat încă o dată seama de cît de mare este prejudiciul pe care-l poate aduce televizorul cetăţeanului de rînd dacă la t.v. se dă o informaţie inexactă care rămîne necorectată.

În realitate, butada aparţine lui Ion Creangă şi a fost „lansată" de el în vremea cînd făcea „politicale". Atestarea paternităţii lui Creangă o găsim la Iacob Negruzzi. În cunoscutele lui „Electorale", citim: „Strigă-n stînga glasuri multe, însă prezidentul sună / Clopoţelul şi-i îndeamnă toţi tăcere să păzească / Căci **părintele Smîntînă** acum vrea să le vorbească. / — „Fraţilor! începe-acesta, mînecile suflecînd / Şi potcapul ce-l apasă mai pe ceafă aşăzînd / Fraţi iubiţi, eu ştiu desigur că voi toţi gîndiţi ca mine / **Că-n iubita noastră ţară n-ar fi rău să fie bine**". (s.n.). În 1874, cînd au apărut „Electoralele" (cuprinse în volumul „Cópii de pe natură"), Iacob Negruzzi n-a spus cine este părintele Smîntînă, aşa cum n-a spus nici cine sunt celelalte personaje: toată lumea atunci le recunoştea. Precizarea o face totuşi Negruzzi în 1920, în «Amintiri din „Junimea"»: „Eu la Ion Creangă m-am gîndit cînd am creat pe părintele Smîntînă". Trecuseră 46 de ani de la publicarea „Electoralelor" şi vrednicul redactor al „Convorbirilor literare" considera, pe bună dreptate, că după primul război mondial nimeni nu mai ştia cine fusese cîndva poreclit „părintele Smîntînă". Cum ar fi cazul, de pildă, cu Cucuveaua de la Cotroceni. Inutil să dai astăzi vreo explicaţie, ştie tot natul despre cine-i vorba. Peste 4—5 decenii însă, explicaţia va fi obligatorie.

Desigur, întrucît vorbele de duh ale lui Creangă au prins şi au devenit, în epocă, aproape folclor, este posibil ca butada să fi fost preluată şi folosită şi de Caragiale, şi de mulţi alţi mari (dar şi mici) ai vremii.

ION D. GOIA ■

CARNET CULTURAL

— La Galeria de Artă „Simeza" va avea loc în perioada noiembrie — decembrie vernisajul pictorului Liviu Staicovicioiu.

— S-a întocmit un Proiect de construcţie a unui Spital italian-român în Bucureşti. Se pot face donaţii pentru materializarea acestei idei la Cancelaria Bisericii Italiene.

Vernisaje româneşti în străinătate:

— În Franţa s-a închis pe 15 noiembrie, Salonul de Artă Nimagine, din oraşul Nimes, la care au participat 20 artişti români cu lucrări de ceramică şi sticlă.

— La Bonn, în Germania, va avea loc un alt vernisaj pe o durată de 3 săptămîni începînd cu 20 noiembrie. Spaţiul expoziţional, cazarea şi diurna comisarului Valeriu Mladin sînt asigurate de Primăria Bonn — Hardtberg. De asemenea, pictorul Valeriu Mladin va participa la instalarea expoziţiei. Cuvîntul de deschidere va fi rostit de primarul din Hardtberg.

Ambasada României la Bonn a propus ca expoziţia de pictură să se desfăşoare în cadrul ciclului de manifestări legate de sărbătorirea zilei naţionale a României, 1 Decembrie 1918, în Germania. **(Evelina Mazilu).**

ANUNŢ

Teatrul Mic reaminteşte pensionarilor că pot beneficia de bilete la preţ redus (jumătate din valoarea lor) la orice spectacol al acestei instituţii teatrale. Informaţia ne-a fost comunicată de directorul Dan Micu, acotrul Mitică Popescu şi de biroul de organizare a spectacolelor. Teatrul Mic, dorind în acest fel să mai aline bătrîneţea unor oameni care îşi drămuiesc de azi pe mîine bănuţii.

ION RUSU ■

NIRVANA, BOMBA MUZICALĂ A DECENIULUI

Nirvana, un nume absolut necunoscut acum doi ani, reuşeşte să pătrundă în toate topurile muzicale ale mapamondului, făcînd ravagii în rîndurile tineretului.

La sfîrşitul anului trecut albumul „Nevermind cu faimosul lor single „Smels like ten spirits", propulsează trioul din Seatle pe primul loc în faimosul top american „Billboard", detronîndu-l pe Michael Jackson. Nirvana depăşeşte pe Metallica, Guns N'Roses, MC Hammer şi chiar şi pe Garth Brooks, cea mai bună voce a muzicii americane conservatoare.

Faptul că au vîndut aproape 4 milioane de còpii în S.U.A. şi că doar în prima săptămînă a anului au vîndut 373 520 de còpii tot în S.U.A. se poate explica prin stilul lor muzical, un punk-rock agresiv, diferit de ceea ce se cîntă astăzi în lume.

Vă prezentăm în continuare, cîteva declaraţii ale celor trei: Kurt COBAIN: (ch. solo, voce): „Tocmai am realizat un spectacol de binefacere pentru o fundaţie anti-sida. Sînt dezgustat de mine şi de apatia tinerei generaţii. Sînt dezgustat pentru că nu ne opunem rasismului, violenţelor şi violurilor".

Chris Novoselic: (ch. bass): „Am auzit pe cineva spunînd că sîntem împotriva vechii generaţii. Nu este adevărat. Sîntem împotriva „vechii gărzi", a minţilor obtuze şi conservatoare".

Dave (bass): „Am locuit timp de 8 luni alături de Kurt care tocmai se despărţise de prietena lui. Săptămîni întregi nu a scos un cuvînt. Într-o seară mi-a spus: ştii, eu nu sînt întotdeauna aşa!"

Drama unui teatru de provincie

La Focşani se află unul dintre cele mai frumoase teatre ale ţării, apropiat celui din Iaşi, la o scară redusă, totuşi, faţă de acesta, însă tot atît de rafinat ca interior.

El a fost construit, la începutul acestui secol, de către un maior Gheorghe Pastia, care a murit în sărăcie, sacrificîndu-şi averea şi sănătatea pentru înălţarea acestei adevărate catedrale a Thaliei, ce vine parcă din testamentul Văcăreştilor.

Drama acestui teatru a început demult, de cînd se chema (în loc de Petre Liciu, să zicem, acesta fiind unul dintre iluştrii fii ai urbei, sau, de ce nu?!, Gheorghe Pastia) nici mai mult, nici mai puţin decît... Gheorghe Dimitrov.

Apoi a continuat prin deteriorările succesive datorate cutremurelor din 1977 şi 1986. Ultimul l-a lăsat, pur şi simplu, pustiu. Aici, unde şi-a aflat sediul una dintre cele mai bune orchestre simfonice din provincie, unde îşi aveau stagiuni permanente Opera Română, sau teatrele bucureştene, în frunte cu Naţionalul, acum suflă vîntul.

Evenimentele din Decembrie 1989 l-au găsit în refacere. S-au fixat trei etape de lucru, pe zone, avîndu-se în vedere, cum era şi firesc, mai întîi asigurarea unei solide structuri de rezistenţă.

La ora actuală, o echipă de constructori, de la S.C. „Anghel Saligny" S.A. Focşani, condusă de inginerul Dănuţ Grosu, a terminat structura de rezistenţă în zona foaierului, urmînd să fie montată stucatura.

Pictura tavanului a fost realizată în întregime. Dar, vai!, ea poate fi deteriorată de continuarea celorlalte lucrări...

De la cota minus 7,90, s-a ajuns la cota zero şi în ceea ce priveşte scena şi turnul.

S-ar părea că totul merge spre bine. Dar, aşa cum ne preciza doamna Elene Oglan, directorul Direcţiei tehnice din cadrul Consiliului Judeţean Vrancea, la actualele preţuri ar mai fi nevoie de aproximativ 500 de milioane lei pentru terminarea întregii reparaţii capitale. Numai că preţurile nu vor sta pe loc. Şi, atunci, se pune grava întrebare: va da guvernul banii necesari salvării acestei bijuterii a arhitecturii naţionale? E o dramă pe viu, cum este, de fapt, a întregii culturi româneşti de azi...

FLORIN MUSCALU ■

CUM S-A TURNAT SERIALUL „DALLAS"

• În versiunea iniţială, diabolicul J.R. era un personaj secundar

În SUA a apărut cartea „The complete book of Dallas" în care întîmplările petrecute în serial şi modul cum a fost realizat, sînt poate mai interesante decît însuşi filmul în sine. Serialul a fost turnat timp de aproape zece ani, deşi la început se vorbea doar de 17 episoade. El fusese gîndit să se desfăşoare în jurul a doi artişti, Linda Evans, care urma să joace rolul Pamelei, şi al lui Patrik Duffy, în cel al lui Bobby Ewing. Acţiunea lui Larry Hagman şi a soţiei sale, după concepţia iniţială, trecea pe planul doi. Patrik Duffy fusese ales ca protagonist al scenariului avînd în vedere succesul său din „Omul din Atlantida" şi de faptul că fusese cîştigătorul concursului instituit în vederea alegerii interpretului principal. La început, rolul lui J.R. trebuia să fie jucat de Robert Foxwarth care ulterior a apărut în serialul „Falcam Crest". Considerînd

că „J.R." este un personaj prea dur şi prea lipsit de scrupule, pentru a fi veridic, actorul a refuzat să îl joace. Nici titlul serialului nu era încă stabilit. Iniţial trebuia să se numească „Proiectul Linda Evans", căci viitoarea Kristle din filmul „Dinasty", aşa cum s-a mai arătat, în viziunea producătorilor trebuia să fie soţia lui Bobby. Deşi data începerii turnării serialului se apropia totul încă era confuz. Scenariul fusese abia schiţat, iar interpreţii încerţi. Linda Evans, pînă la urmă nu a mai acceptat rolul Pamelei, iar Judith Chapman, căreia i s-a propus să o înlocuiască, a refuzat. Linda Gray, ce se prezentase la concurs pentru rolul lui Sue Ellen, a dezamăgit juriul, rolul fiind oferit Maryei Frann, o actriţă bine cunoscută prin anii 1965—1967. Aceasta însă nu a fost de acord să joace în film. În decursul anilor, în care serialul a fost turnat, realizatorii lui s-au înfruntat cu o serie de probleme, unii actori renunţînd la rol, alţii la contract, cum a fost şi cazul Charlenei Tilton, respectiv Lucy din „Dallas". Serialul în desfăşurarea lui a prezentat o serie de stîngăcii şi rezolvări arbitrare. Astfel în episodul 10, Bobby este răpit şi rănit pentru ca în următorul episod să apară sănătos „tun", ca şi cum nimic nu s-ar fi întîmplat. Cînd un rol nu mai convenea scenariştilor, aceştia îl făceau să dispară. Aşa este cazul Juliei Gray, secretara lui „J.R.", care se aruncă de pe acoperişul locuinţei, iar mai tîrziu al Kristinei ce moare înecată în bazin. Ambele morţi erau necesare pentru ca „J.R." să poată „ataca" sentimental alte femei. Digger Barnes, tatăl Pamelei şi al lui Cliff, moare datorită alcoolului. Jeff Farady, care se ocupă cu şantajul lui Bobby, este eliminat, fiind împuşcat de complicii săi în ale stupefiantelor. Mickey Trotter, soţul viitor al nefericitei Lucy, moare într-un accident de maşină, iar Walt Driscoll, ce se simţea vinovat de cele întîmplate, se sinucide. Fratele lui Jock, Jasson Ewing este scos de pe „scenă", dispărînd undeva în nordul îngheţat din Alaska. Iniţial Mark Graison moare într-un accident de avion, apoi reînvie pentru a o consola pe Pamela. Apoi scenariştii s-au răzgîndit şi l-au lăsat pe Mark mort „bine merci" pentru a-l „reînvia" pe Bobby. Şi un fapt inedit: Larry Hagman, devenit vestit pe parcursul serialului, prin interpretarea deosebită a lui „J.R.", purta vara, în timpul rolurilor, o cască cu... aer condiţionat, ventilatorul fiind alimentat electric cu ajutorul unor celule fotoelectrice plasate pe vîrful căştii.

AUREL DIANU ■

Zîmbește, mîine va fi mai rău

ANTOLOGIE REBUS - 1976

RIDICĂTURI

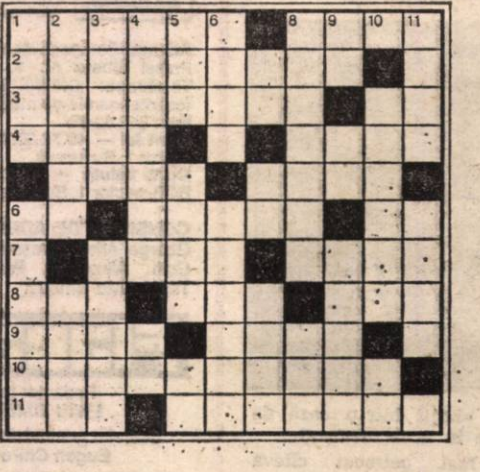

ORIZONTAL: 1) Venit cu ridicata — Ridicat în tării. 2) Se ridică pe vîrfuri. 3) Căderea zăpezii de la înălțime (pl.) — Ridicat în picioare. 4) Poziție din care te poți ridica — Partea lată și verde a frunzei. 5) A transporta fără a fi ridicat — Ridicată la putere. 6) Poarta goală! — Ridicat de jos — Gol-goluț! 7) Se ridică la un ochi — Gen de suită (pl.). 8) Ori — Chemarea depărtărilor — „Amplificator de audiofrecvență" (abr.; T.V.) 9) Ridicător de forță — A ridica paza. 10) Ridicați în slava cerului. 11) Nu-i a bună — Greutăți ridicate peste nivelul nostru.

VERTICAL: 1) Ridicat în slăvi (mit.) — Ridică tonul. 2) Ridicată la poartă pentru stat — Trecute de faza coacerii depline. 3) Suiți în vîrful muntelui — Ridicată. 4) Se urcă pe scări — Creierul din cap! 5) Curelușă de meșină — Colindător costumat care umblă cu vicleimul — Exclamația unuia mohorît! 6) Ridicat pe șenile — Ridicată la grad de vitează. 7) Trasă din tas! — Scrîntit la cap! — Adevărat. 8) Ridicată la nivelul apei pentru tras — Uneori ridicat peste spațiul porții. 9) Repere! — Stau în lift! — Scurt-circuite. 10) A ridica un erou în slavă — Firi interiorizate! 11) O ridicătură de pămînt — Te ridică, te coboară...

Dicționar: **AAF, IRĂ.**

GHEORGHE TOIA ◻

Dezlegările careurilor din nr. 47

Elemente de geometrie: JUSTE; RIVALE; OSIE; BANAL; G; BUNURI; ELENA; ERORI; OPT; OL; NAVIGA; TUGUI; TI; LIP; REA; PIELE; IRIS; S; RC; I; ARA; TAT; O; STATURA; SR; BATERIE; RATA; ENORM; TOMURI; ZILE; TEMELIE

Amurg de toamnă: SORESCU; FOC; EMINESCU; DO; PANER; E; MAN; TT; SIS; AIIT; E; UC; TURNER; MINULESCU; A; BEA; ELA; NAP; RP; VIA; MICU; IUTA; RIA; EN; ER; RAU; PARC; ISAC; PALAT.

DIVERTISMENT

PERIPLU

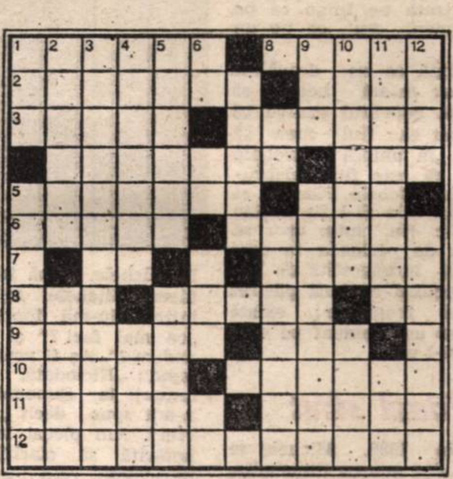

ORIZONTAL: 1) Jubilație senzorială despletind efluvii — Glasul roților de tren în interpretare presto. 2) Elan cioplit pe verticala pietrei — Autor diletant cu copii după natură. 3) Garanția discreției cu aplicație per os — Declarat neavenit și redus la zero. 4) Piesă subdimensionată cu funcție minoră — Malformație pronominală în stil popular. 5) Bătrînă cosmopolită plecată la mare — Compromis cromatic lipsit de expresie. 6) Accident penibil pe drumul rațiunii (pl.) — Centru de comandă pentru servirea populației. 7) Indicator feminin de apartenență — Teatrul unor ostilități de interes public. 8) Tot la Topîrceanu, în jurul unui divorț — Colivie de semne cu tainele lumii — Succintă recitare plasată în subsol! 9) Venit fără lege pe ușa din dos — Eșantion esențial cu forță de extensie. 10) Bucurie calmă pe fond albastru pur — Intermediar la curent cu contactele bilaterale. 11) Plastică primitivă cu expoziție personală — Luat la ochi pentru echilibristică duplicitară. 12) Vacanță pasivă cu dolce farniente.

VERTICAL: 1) Geografie exilată la capătul pămîntului — Examinatori la oral, spaima „catindaților". 2) Coercitiv al luminii cu efecte în clar-obscur — Pasărea bolnavă a dorului nestins. 3) Floare de nu mă uita din buchetul omeniei. 4) Prezență olimpică ruptă din soare — Partener secund după o zi de post. 5) Orologii mute în turnul amintirii — Natură moartă executată cu sînge rece. 6) Manuscris redactat într-o formă concisă — Repunere în joc de la margine! — Eroul celebrat de marșul nupțial — Joi la amiază, n-a mai rămas nimic! 7) Rîndunică de apă în cursă rapidă. 8) Cuvînt înainte diametral opus — Acupuncturi perfide cu efecte caustice. 9) Exemplar de valoare la difuzarea cărții — Ieșit din pămînt după înhumare. 10) Văduva consolată a bastonului de altădată — Fîlfîit molcom de aripi nevăzute. 11) Cizmari din tată-n fiu, cunoscuți în toată lumea — Plasă luată la o lovitură joasă. 12) Punct de convergență pe coordonatele timpului — Nevasta resemnată a sfîntului Așteaptă.

AT. MATEESCU ◻

EXTERMINATOR

SCENARIUL UNIVERSAL AL FILMULUI

Abmop, par, by, para, von, per, de **TUDOR OCTAVIAN** ◼

Într-o revistă franțuzească (nemțească, birmaneză, mongolă) am citit un scenariu (story, hobby, lobby) refolosibil, din categoria acelora pe care televiziunea română (liberă, independentă, selectivă) ni le oferă, de regulă (din cînd în cînd, în campanii electorale, în locul emisiunilor „Cîntarea României") sîmbăta, la miezul nopții. Scenariul are calitatea că- i permite (cere, impune, implementează) cititorului activarea propriilor idei (obsesii, idealuri, perversiuni) astfel încît să se simtă intrat în Europa (Turcia, Mehedinți, Scornicești). Mi-am permis să adaug, pentru culoare locală, cîteva din gîndurile (revelațiile, tîmpeniile) mele. Cititorul va avea satisfacția, la sfîrșitul lecturii, că se va descoperi mai creativ (mărginit, satisfăcut, naționalist) decît a fost.

Povestea noastră începe la	● Los Angeles ● Paris ● Londra ● București ● Dor Mărunt	unde un psihopat	● ucigaș ● intelectual ● buticar ● agent rus ● fedesenist	pune pe jeratec	● F.B.I.-ul ● K.G.B.-ul ● S.R.I.-ul ● P.S.M.-ul ● P.R.M.-ul	ucigînd o tînără	● bogătașă ● lesbiană ● activistă ● ieșeancă ● de tip nou	într-un stil deosebit de	● personal. ● mizantrop. ● elevat. ● sadic. ● penibil.
În acest moment intră în scenă	● Delon ● Vadim ● Cattani ● Mohora ● Cooper	un mascul singuratec, care tocmai	● a ieșit din poliție. ● și-a ucis amanta. ● și-a săpat grădina. ● a deschis o dugheană. ● l-a citit pe Păunescu.	El aude vorbindu-se de crimă în	● metrou ● barul proxeneților ● Gara Obor ● Partida Națională ● Muzeul Louvre	unde un drogat	● vorbește fără șir. ● mănîncă o fleică. ● își bate nevasta. ● vinde secrete de stat. ● oferă aurolac.		
Privirea masculului singuratec e atrasă de o tînără misterioasă, semănînd izbitor cu	● Raisa Gorbaciova ● Madonna ● Felicia Meleșcanu ● Floarea Calotă ● Mona Lisa	căreia i se citește în priviri o	● nostalgie sexuală. ● imensă suferință. ● pagină din „România Mare". ● indicație de partid. ● dorință de răzbunare.	Între cei doi se strecoară	● un sentiment ● un contract ● o relație ● un sifilis ● un informator	fapt care complică și mai mult	● intriga. ● relațiile ruso-chineze. ● planul Maastricht. ● guvernarea Văcăroiu. ● situația în P.N.Ț.-c.d.		
Superbul mascul, care e de fapt un vechi agent din	● Legiunea străină ● Mossad ● Secția 1 Miliție ● Comitetul de bloc ● Hong Kong	știind că așa-zisul criminal e	● un inocent ● sosia lui Hrușciov ● un savant excentric ● cerc. șt. gr. II ● Adrian Severin	își îndreaptă atenția spre tînăra misterioasă pe care, după ce reușește să o	● deruteze ● dezbrace ● demaște ● deterioreze ● deparaziteze	petrece cu ea o noapte	● și jumătate. ● încîntătoare. ● de groază. ● pozitivă. ● eroică.		
Tînăra, care se dovedește curînd a fi	● bărbat ● campioană de carate ● virgină ● Vasile Moiș ● investitor străin	consimte să ia parte la dezlegarea misterului, în care scop ia legătura imediat cu	● F.D.S.N. ● C.I.A. ● Moscova ● Cotroceniul ● Armata Salvării	de unde primește printr-un curier special	● un pistol ● un tanc ● un vapor ● un kilogram de carne de mînzat ● un ghid turistic	cu ajutorul căruia pornește în căutarea drogatului.			
Are loc o urmărire de un sfert de ceas	● în automobile ● pe trotinete ● cu deltaplanul ● în Parlament ● în sediul P.U.N.R.	la finele căreia mașina drogatului	● ia foc. ● se răstoarnă. ● intră în reparații capitale. ● e vîndută pe lei convertibili. ● e repartizată în agricultură.	În timp ce-și ia rămas bun, masculul singuratec privește tandru	● ochii ● decolteul ● portofelul ● C.E.C.-ul ● revolverul	femeii și-i spune:	● Nu ne-am plictisit, nu? ● Ne revedem joi la New York! ● Te iubesc! ● Jos Iliescu! ● Împrumută-mi un milion!		

FLASH

COMISARUL CATTANI ARE NECAZURI IV

Revendicări dure

„După ce am recunoscut copilul, părinții Virginiei i-au schimbat. Au început să mă persecute. Mama Virginiei îmi telefona și-mi cerea tot timpul bani. Le-am dat lunar 2 milioane lire (2 500 dolari) pentru întreținerea micului Inigo. Mi se părea o cifră consistentă. Dar ei voiau mai mult: dublu, triplu. Mama Virginiei mi-a cerut să cumpăr o vilă și un teren pentru Virginie și copil. În acest moment am început să văd totul cu alți ochi. Era clar că Virginie nu era amestecată în poveste. Obiectivul era de a avea bani și nu de a se îngriji de viața copilului. Eu eram presat între responsabilitatea față de copil și față de mama lui.

Ce sens aveau, atunci, toate aceste cereri?

Nu există nici un dubiu. În familia Virginiei explodase nebunia. Speranța unei îmbogățiri rapide i-a făcut să-și piardă capul. Iar eu m-am simțit jignit, rănit. De ce eu, înainte și după nașterea copilului, am fost de bună credință iar Virginie și familia ei, invers?

Și de-aici, povestea devine tristă și mizeră.

Am trecut în revistă, la rece, comportamentul Virginiei și al mamei ei. Și mi-am pus multe întrebări. De ce Virginie, în perioada întîlnirilor noastre, m-a asigurat că ia pilule? E într-adevăr grav dacă toate promisiunile ei au fost minciuni. Și de ce această vînătoare după bani, care s-a sfîrșit la tribunal. În citație scria „Michele Placido e cel mai celebru actor din Italia, în mod sigur că și cîștigurile lui sînt fabuloase.“ Și atunci, mă gîndesc: problema se pune cît poate cheltui un actor celebru sau un copil?

Am greșit

Acest episod a pus în discuție viața mea, munca mea, respectul colegilor și al prietenilor mei. Am făcut o mare greșeală, care acum se repercutează în raporturile cu soția mea, Simonetta. Ea a aflat totul, de mult, dar a știut să mă înțeleagă, m-a ajutat să depășesc acele momente. M-a ajutat mult și mama mea, care, într-o zi a chemat-o pe mama Virginiei și i-a spus: «Doamnă, fiul meu a greșit, de acord, și trebuie să plătească într-un fel. Dar a fost foarte corect, recunoscînd copilul și asumîndu-și toate responsabilitățile. Ce preț trebuie să mai plătească în continuare». A știut totul și fiica mea, Violante. Nu i-am ascuns nimic. I-am spus că nu trebuie să-i fie rușine de nimic. Nu am ucis, nu am furat. Am făcut o greșeală și acum trebuie s-o repar. Este vorba de o ființă umană, Inigo, fratele tău. Trebuie să facem totul ca acest copil să crească bine și în pace.

Vreau să închei aici această confesiune. Judecătorii vor fi aceia care vor avea ultimul cuvînt. Virginie și părinții ei pot cere un milion, un milion și jumătate în plus pentru creșterea copilului. Dar niciodată nu mă vor putea acuza în fața lumii că nu m-am purtat bine. Am ales viața, nu moartea. Și vreau să fac un apel către Virginie: „Înainte de a te gîndi la avere, gîndește-te la fiul nostru, la echilibrul său psihic“. Aș vrea ca Violante și Michelangelo să-l considere pe Inigo un adevărat frate. Dar acum totul e compromis și viața mea și a familiei mele e răscolită. Mă tem că Violante și Michelangelo îl vor trata pe Inigo ca pe un dușman, nu ca pe un frate“.

Dar iată ce ne dezvăluie Virginie: m-am hotărît să spun tot adevărul pentru că nu vreau ca fiul meu să crească „în umbră“, trebuie să știe că este fiul celebrului actor Michele Placido, și că nu trebuie să-i fie rușine de nimic. Nu mi-e ușor să vorbesc de perioada în care am fost îndrăgostită de Michele, pentru că încă păstrez amintiri frumoase; există mai ales un moment pe care n-am să-l uit.

Primul sărut

Era în 1986. Michele se certase din nou cu Simonetta, care plecase în Mexic, lăsîndu-l cu Violante. Michele m-a rugat să-l ajut să depășească acest moment dificil, așa că am ieșit împreună de cîteva ori, la început cu prieteni, apoi doar noi doi. Îmi plăcea să stau cu el, de ce să neg. Treptat, raporturile noastre au devenit mai intime, pînă cînd, într-o seară, m-a condus acasă. Eram în mașină, cînd, deodată, ne-am trezit unul în brațele celuilalt, sărutîndu-ne. Așa a început povestea noastră de dragoste. Am intrat în casă puțin speriată pentru că mă gîndeam că de acum înainte n-o să mai fie relația care-a fost. A doua zi l-am sunat și m-am dus acasă la el. Relația noastră a devenit o pasiune năvalnică. Mă gîndeam numai la el și îmi doream ca povestea noastră să nu se termine niciodată. Deși aveam doar 18 ani, mă gîndeam foarte matur la viitor. Nu excludeam posibilitatea ca Simonetta să se întoarcă la Michele și el să se împace cu ea. Dar alungam aceste gînduri cînd îmi aminteam ce-mi spusese Michele în intimitate: „Virginie, de data asta s-a terminat totul între mine și Simonetta. Tu ești totul pentru mine, voi face orice ca să nu te pierd.“

Nu ne-am mai întîlnit în locuri aglomerate: restaurante, localuri. Ne vedeam la mine, cînd ai mei nu erau acasă, sau la Michele. Eu veneam cu mașina mea, Michele cu a lui, și, după ce ne convingeam că nu ne-a recunoscut nimeni, plecam să facem plimbări lungi, ținîndu-ne de mînă ca doi logodnici. Această clandestinitate mă amuza; era ca un joc.

Așa au trecut două luni minunate. Ne vedeam aproape în fiecare zi. Cînd Michele trebuia să lucreze la Roma, îmi lăsa totdeauna un număr de telefon unde îl puteam găsi. Zi după zi dragostea noastră era mai mare și eu mă amăgeam cu gîndul că vom rămîne împreună. Dar visele mele de adolescentă s-au scuturat ca frunzele.

De cîteva zile nu mă mai sunase, cînd, la un moment dat sună telefonul: era Michele care mă anunța, cu o voce nesigură, că nu ne vom putea vedea o perioadă. Se întorsese Simonetta. „Ce înseamnă asta, că între noi s-a terminat totul?“ l-am întrebat, disperată. „Nu, cum poți să spui una ca asta, doar că ne vom vedea mai puțin“. I-am spus că vorbim mai tîrziu. Îmi tremurau genunchii. Mă amăgisem cu gîndul că Michele era numai al meu. Acum, trebuia să-l împart cu Simonetta. Atunci am realizat cît de mult țin la Michele. După trei zile de tăcere, Michele m-a sunat, întrebîndu-mă foarte natural „ce mai faci?“ și „cînd ne vedem?“. Aș fi vrut să-i răspund: „Niciodată, dacă nu renunți la Simonetta“, dar n-am spus decît „Azi, dacă vrei“. Am plecat la întîlnire hotărîtă să clarific situația. În schimb, cînd l-am văzut, n-am putut să-i spun decît că mi-a fost dor de el, l-am sărutat, și am înțeles că în momentul acela am încheiat un pact, nescris, dar definitiv: acceptasem să-i fiu amantă.

Am continuat să ne vedem pe ascuns. În acest timp am reușit să iau și bacalaureatul cu note bune.

Au mai trecut cîteva luni, cînd, într-o zi, Michele mă cheamă urgent și-mi spune că Simonetta a plecat în America, pentru totdeauna. Îmi venea să strig de bucurie. Dar Michele era preocupat să nu i-o ia pe Violante. Încă o dată, într-un moment dificil, Michele apelase la mine. Mă simțeam singura femeie importantă din viața lui. I-am spus să stea liniștit, că vom rezolva împreună situația.

Eram din nou singuri, „rivala“ mea era la mii de kilometri. Michele era cu totul al meu, eram fericită și iubită... Cum puteam să-mi imaginez ce va urma? În decembrie am aflat că sînt însărcinată. A trebuit să le spun părinților mei. Tata m-a întrebat cine este tatăl. „Michele, unul din cei mai buni prieteni, fostul tău cumnat“. I-am spus de cînd durează legătura noastră. Mama și tata se priveau muți, și am înțeles că le-am dat o groaznică lovitură. Erau prieteni de ani de zile, iar acest copil schimba totul în relațiile lor. Au fost totuși foarte înțelegători. „Nu vrem să te judecăm nici pe tine, nici pe Michele.“ Dar au vrut să vorbească cu el, considerînd că Michele trebuie să știe de copil. I-am telefonat la Milano. Michele mi-a spus că astfel de lucruri nu se pot discuta la telefon și că mă așteaptă la Milano, așa că după o oră eram în tren. Deși luasem o cușetă, n-am putut dormi; un presentiment îmi spunea că acest copil va avea de suferit.

Oaza de fericire

A fost cel mai lung voiaj din viața mea. La 6 dimineața eram la Michele. Nici unul din noi nu avea curajul să înceapă discuția. Mi-am luat inima în dinți și i-am spus că aștept un copil, ce facem în situația asta? Mi-a spus că eu decid. „Nu, Michele, este copilul nostru: trebuie să decidem împreună. Nu mă interesează Simonetta: eu aștept un copil de la tine, nu de la ea. Nu vreau ca fiul meu să nu aibă tată. Vrei să recunoști copilul?“.

„Bineînțeles, doar e al meu. Sper să fie un băiat“. M-a strîns în brațe, mi-a spus că mă iubește și m-a sărutat. M-am simțit într-o oază de fericire în acele momente.

Am mai petrecut cîteva zile împreună la Milano, după care am plecat în Belgia, unde erau deja părinții mei. Ne-am întors după trei săptămîni. L-am căutat pe Michele, i-am lăsat mesaje la telefon... Nimic. După cîteva zile m-a sunat un prieten de-al lui, Piero, care m-a anunțat că nu-l voi putea vedea pe Michele o vreme, pentru că s-a întors Simonetta. Toate visurile mele s-au spulberat. Am plîns toată noaptea, gîndindu-mă că Michele, deși așteaptă un copil de la mine, tot pe Simonetta o iubește. Speram totuși că el se împacă cu Simonetta doar pentru a o putea păstra pe Violante. Refuzam să cred că omul căruia îi dăruisem toată dragostea mea, toată tinerețea, ar putea fi așa de cinic, m-ar putea abandona în situația în care eram. Am hotărît să nu-l mai caut.

Am dispărut

Calvarul începuse pentru mine. Am abandonat cursurile de la Medicină, pentru că mă temeam de întrebarea „Cine este tatăl?“. Sarcina îmi dădea mari probleme. Medicul m-a sfătuit să stau la pat, pentru că exista pericolul unui avort. În luna a șaptea am făcut o ecografie, și medicii mi-au spus că e băiat. Exact ce și-a dorit Michele, m-am gîndit. Dar el nu-și exprimase nici un fel de dorință de a ne vedea. Atunci am hotărît că, chiar dacă mă va căuta, să nu fiu de găsit; nu voiam să-i spun că va avea un băiat: primul său băiat.

Lunile care au trecut au fost pline de tristețe. Ca orice femeie însărcinată, aveam nevoie de tandrețe, de căldură, dar cel de la care așteptam toate acestea, mă abandonase. Părinții, frații au încercat să mă consoleze, spunîndu-mi că Michele este foarte ocupat și că va veni să mă vadă, totuși. Dar eu știam că sînt minciuni. Hotărîsem să nasc la Spitalul San Giacomo pentru că aveam niște prieteni de familie, medici, care lucrau acolo. Cînd au început durerile, tata mi-a spus că Michele, ca tată al copilului, trebuie să știe. L-a căutat dar nu l-a găsit. Am plecat spre spital. Pentru că se temeau de complicații, medicii au hotărît să nasc prin cezariană.

Am intrat în sala de operații cu un singur gînd: „Michele, unde ești?“. După o oră, cînd m-am trezit din anestezie, am aflat că am un băiat frumos de două kilograme 800 grame. Apoi a venit tata, m-a întrebat cum mă simt. „Eu sînt foarte bine, dar Michele de ce nu vine să-și vadă fiul?“. Tata n-a răspuns. Dar eu știam. Înțelesesem că Michele nu va mai veni niciodată.

— *Sfîrșit* —

PUBLICATIILE
Flacăra

S.C.® S.A.
Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.2
(cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: George Arion (președinte), Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Flacăra

Redactor șef:
LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; **Mapamond:** Ion D. Goia; **Realitatea imediată:** Dorin Gherghinescu, Maria Timuc, Ion Rusu; **Cultură:** Liana Tatos; **Eveniment:** Victor Niță, Cătălin Apostol; **Drepturile omului:** Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; **Foto:** Cristian Gache, Elena Ghera, Florin Ioniță; **Secretariat de redacție:** Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; **Corectură:** Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu. **Telefoane:** 2002 – secretariat director, 2558 – redactor șef, 2600 – eveniment, 2559 – drepturile omului, 2560 – cultură, știință; 2528 – fotoreportaj, 1453 – corectură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra
BIS

FLACĂRA
Basarabiei

ALMANAH
„FLACĂRA“

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Săndoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Gabriel Milan Sava (617.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra“ S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 – Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor – Imprimeria CORESI – București

16 pagini – 35 lei

ULTIMA ORĂ

Legea conservării în politică: Partidul România Mare s-a micșorat, președintele Vadim s-a mărit.

Bibli

Ivan Patzaichin doreşte să-şi facă o firmă, dar nu are bani

pag. 14

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Fondată în 1911 de C. BANU • Nr. 49 • 9-15 XII 1992 •

Director: GEORGE ARION Redactor şef: LIVIU TIMBUS

Un scandal uriaş: „jocurile de întrajutorare"

- *La o cifră de afaceri de miliarde de lei și milioane de dolari, există sute de mii de păgubași*
- *Se profilează un proces - mamut, care va dura ani de zile*
- *Statul va fi chemat în instanță ca „debitor moral"?*

pag. 6-7

Afaceri cu otravă la Focşani

pag. 6

Un nou miracol bioenergetic: Marian Chiru

pag. 12

În exclusivitate pentru

FLACĂRA, doamna

PETRONELA SALITRĂ povesteşte

Cum se fac milioanele

- De la o modestă consignaţie, la un lanţ de magazine
- Care este viaţa adevărată a unei femei cu bani

pag. 8-9

Nicu Ceauşescu este rudă cu dl judecător Ianis Caramihai?

În urma eliberării condiționate a lui Nicu Ceaușescu, s-au auzit voci care critică hotărîrea instanței judecătorești în cauză ca fiind dată în virtutea unor interese de familie, menționîndu-se că președintele Judecătoriei sectorului 5, dl. **Ianis Caramihai**, este căsătorit cu o nepoată a Elenei Ceaușescu. Am cerut explicații **dlui. col. Ioan Chiș**, șeful Direcției Generale a Penitenciarelor, privind hotărîrea dată de dl. I. Caramihai. Am primit următorul răspuns:

„De competența comisiei de liberare din cadrul Judecătoriei sectorului 5 depind liberările din Jilava. Comisia este formată dintr-un procuror, din comandantul penitenciarului, educatorul, medicul penitenciarului și șeful biroului evidență. Dumnealor fac o propunere ce se înaintează judecătoriei, care confirmă sau infirmă propunerile de liberare condiționată. Așa s-a procedat și în cazul lui Nicu Ceaușescu, emițîndu-se o hotărîre legală".

Deci, nici un cuvînt despre presupusa legătură de rudenie... Vom reveni.

Din nou despre o ipoteză fantastică

- Arhiducesa Anastasia a supravieţuit masacrului de la Ekaterinburg. Ea a trăit pînă nu demult timp în Statele Unite, încercînd în zadar să-şi dovedească afirmaţia că este fiica ţarului Nicolae al II-lea.

pag. 13

GEPA

Calea
Dorobanților
nr. 111
București

un pic mai bine pentru dumneavoastră

Electro Center

FLASH

VA FI PAC UN PARTID AL OAMENILOR DE AFACERI?

Organizat de filiala Bihor a PAC, la complexul termal din Băile Felix s-a desfăşurat recent simpozionul **„Proprietatea privată, patronul, rolul lor în economia de piaţă şi aportul la constituirea societăţii civile şi la dezvoltarea instituţiilor democratice"**. Din partea conducerii PAC au participat domnii **Stelian Tănase,** vicepreşedintele partidului, **Ioan Păun Otiman,** preşedintele Comisiei pentru agricultură a Senatului, **Vasile Popovici,** deputat de Timiş, **Octavian Bot,** deputat de Bihor, reprezentanţi ai federaţiilor patronale din Bihor, Timiş, Satu Mare.

Dl. Stelian Tănase a reafirmat dorinţa PAC de a reprezenta oamenii de afaceri în Parlament, confirmată şi de opţiunea liberală a politicii economice a PAC, subliniind faptul că PAC este un partid serios, fiind aproape singurul partid fără disidenţi.

Dl. Ioan Păun Otiman a anunţat intenţia PAC de a promova în Parlament un pachet de legi pentru sprijinirea creării fermelor particulare (Legea creditelor agricole, Legea arendei, Legea vînzării-cumpărării pămîntului) iar **dl. Călin Anastasiu** a relevat importanţa binomului oameni de afaceri — oameni politici şi intenţia PAC de a promova în Parlament Legea sponsorizării, culturii şi ştiinţei. Oamenii de afaceri prezenţi şi-au exprimat nemulţumirea faţă de circulaţia banilor din bănci, care se face anevoios şi în detrimentul întreprinzătorilor particulari, lipsa Legii falimentului ; diferenţierea făcută între întreprinderile de stat şi cele particulare, în defavoarea acestora din urmă.

Atît în cadrul simpozionului cît şi la Conferinţa de presă ce a urmat s-a insistat asupra noţiunii de proprietate şi asupra a ceea ce s-a cîştigat pînă acum în societatea românească din acest punct de vedere. Această acţiune a fost relatată pe larg marţi 24 nov. de către trimisul special al postului de radio „Europa Liberă", care a fost prezent şi la întîlnirea de la Bucureşti.

Incubatorul de afaceri — mijloc de pregătire şi grăbire a privatizării?

O interesantă conferinţă de presă, în organizarea firmei T.A.T. — Co S.R.L., a avut loc săptămîna trecută, avînd ca interlocutori reprezentanţi ai conducerilor C.I.S.A. (Centrul Internaţional de Studii Antreprenoriale), FAST ECO S.A. societate care produce şi asigură aparatură de laborator pentru cercetare în toate domeniile şi CNA Veneto (Italia), care au informat pe ziariştii prezenţi despre o iniţiativă foarte importantă, care asigură condiţii prielnice pentru dezvoltarea atît de necesară a unor întreprinderi mici şi mijlocii eficiente şi competitive. Este vorba de incubatorul pilot de afaceri, primul de acest fel din ţara noastră, ce va fi înfiinţat în comun de către EURO-IN-IN (organism internaţional central de coordonare în România) şi FAST ECO S.A., în calitate de partener local, care găzduieşte acest incubator, iar CNA Veneto din Italia asigură finanţarea iniţială în cadrul asistenţei PHARE.

Ce este un asemenea incubator şi cu ce se ocupă este greu de explicat în cîteva fraze. De reţinut că el este un concept internaţional, testat şi în Europa, este o instituţie non-profit care acordă ajutor întreprinderilor în primii doi ani de activitate. Incubatoarele de afaceri pun la dispoziţie spaţii comune şi echipamente, oferă consultanţă gratuită sau cu plată, mijlocesc transferul de tehnologie cu ajutor guvernamental, contribuie la dezvoltarea spiritului antreprenorial şi micşorarea ratei şomajului etc. Incubatorul de afaceri este foarte necesar în condiţiile în care marile întreprinderi trebuie restructurate. Se prevede ca EURO-IN-IN să devină o reţea naţională de incubatoare, corelată la reţeaua internaţională.

SANDU PĂSĂRIN ■

RHÔNE-POULENC

Rhone — Poulenc în România

Joi, 3 decembrie, la conferinţa de presă care a avut loc la sediul reprezentanţei RHONE-POULENC, dl. Patrick de Vallois, directorul pentru România al celebrului concern multinaţional a anunţat decizia de înfiinţare în România a unei structuri proprii a grupului, care să fie adecvată, capabilă şi competentă să promoveze ansamblul activităţilor grupului pe piaţa românească. Printre motivaţiile fundamentale ale deciziei adoptate de grupul RHONE-POULENC de a se implanta în România şi de a opera aici a fost evidenţiată constatarea că în diferite domenii ale activităţilor concernului s-au întîlnit de partea română specialişti de cea mai înaltă clasă, cu o pregătire pur şi simplu excepţională, referire nu numai la chimie ci şi la agronomie, medicină umană şi veterinară. S-a menţionat, de asemenea, poziţia privilegiată la gurile Dunării pe care România o posedă şi care va permite grupului ca pornind de la bazele de aici să penetreze pieţele din Bulgaria, Republica Moldova şi Ucraina. Dl. Patrick de Vallois a enumerat o serie de proiecte strategice pe termen scurt, mediu şi lung, asupra cărora, poate, vom reveni cu detalii mai ample. Menţionăm doar, în cadrul colaborării privind transferul de tehnologie, că sînt angajate discuţii cu Institutul Pasteur din Bucureşti privind dotarea acestuia cu o linie de vaccinuri biologice care să permită României să reconstituie un şeptel avînd toate caracteristicile nivelului mondial, ştiindu-se că un şeptel vaccinat este de 25 de ori mai puternic decît unul nevaccinat.

Grupul RHONE-POULENC este al 7-lea în chimia mondială, al 10-lea în domeniul farmaciei umane, numărul I mondial în vaccinuri umane, printre primii producători de fibre chimice, fire textile poliamide şi poliester. Are 89.000 salariaţi (50.000 în alte ţări decît Franţa), o cifră de afaceri de 83,8 miliarde franci, este prezent în 140 de ţări. Principalul domeniu de activitate : „ştiinţele vieţii", înţelegînd sănătatea omului (vaccinuri şi medicamente), sănătatea animalelor (medicamente, vaccinuri şi hrană pentru animale) şi sănătatea plantelor (întreaga gamă a produselor vizînd protecţia plantelor).

CĂLIN MĂRCUŞANU ■

EVENIMENTE MARI ...

Teoria drepturilor cîştigate

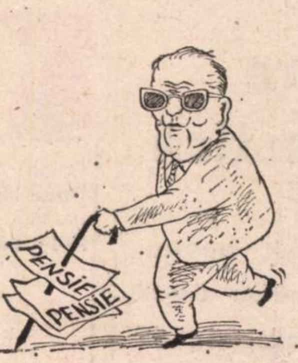

Ziarele publică pensiile cîtorva demnitari din „vechea dictatură" — cum foarte drăguţ s-a exprimat preşedintele la ultima sa conferinţă de presă. Astfel, Saşa Bîrlădeanu — care şi-a „spălat" pensia în Senat — are 112 000 lei pe lună, spre deosebire de Ştefan Andrei — cu numai 79 000 lei lunar — care şi-a „spălat-o" la Jilava. Un jurist mi-a explicat că situaţia va fi veşnic aceeaşi pentru că, în ce priveşte pensiile, e în vigoare „teoria drepturilor cîştigate", conform căreia, dacă prinzi orbul, ai voie să-i scoţi ochii.

Principeleizarea sodomiei

Senatorul Eugen Barbu publică, în „Prostituţia", un fragment din „Principele" în care, conform patronilor publicaţiei, autorul „dezvăluia în 1968 desfrîul sexual al nomenclaturii". Două pagini mai departe, după cîteva articole cît se poate de simţite — „Un sclav pentru liniştea vulvei". „Ţăranul dă la buci"... „Noaptea marilor orgasme" — aflăm o colaborare absolut stupefiantă : părintele Galeriu rosteşte, în cadrul unei mese rotunde în favoarea protecţiei prin lege a homosexualităţii, tot felul de drăcării savante şi evlavioase. Cum pe înalt sfinţia sa l-am mai văzut şi la televizor dîndu-şi cu limba de lemn despre sublimul universal al cîtorva cînticele lumeşti noi ne schimbăm, nu credinţa, ci parohia. De la astfel de sublimări, pînă la pensia de senator nu mai e decît un pas, pe care orice popă trebuie să se crăcăneze mult ca să-l facă.

Stop-cadru

A ÎNCEPUT APLICAREA MODELULUI, SUEDEZ

Se pare că „Şefu" se ţine de cuvînt! Odată cu instalarea noului guvern, s-a aplicat deja democraţia de tip suedez : noii miniştri se vor deplasa printre jaloanele economiei de piaţă în maşini VOLVO. Am văzut şi noi un exemplar înmatriculat — B.03. GUV (oare GUV vine de la „guvizi" ?).

Dar dacă vom adopta modelul siberian (că iarna bate vîrtos la uşa guvernului) ? Vor circula miniştrii în sănii trase de „Lăstuni"? **(A.V.)**

VIP
PRESS INSTANT VICTORIA
ŞTIRI MONDENE

● La etapa a doua, dar nu cea din urmă, a concursului **Trei din zece pentru un show** care a fost realizată în sala Radio şi care va fi transmisă pe post la TV abia la mijlocul lunii decembrie, s-a lansat şi grupul vocal **Retro Boys,** un trio avîndu-l ca solist pe fiul compozitorului Marcel Dragomir.

● Firma **New Model**, de pe strada Cîmpineanu, a împlinit un an. Prilej ca patronii, **doamna Viorica Rondelli** şi **domnul Giorgio Moretti,** să organizeze, în chiar spaţiul magazinului, un splendid party.

● Sfîrşitul acestui an anunţă mari şi ambiţioase proiecte de evenimente mondene. Astfel, în afara **Balului de cristal,** care va avea loc în **Saloanele Cercului Militar Naţional** din Bucureşti, se pregăteşte o minunată surpriză. Este vorba despre un **concert al artiştilor români din diaspora.** El se va petrece la matineu, la **Ateneu,** în chiar ziua sfîntului **Crăciun 1992.**

● Pe 30 decembrie, firma **SALTO**, coproprietar al **Cazinoului Victoria**, are ambiţia să organizeze şi ea, în oraşul de origine, un alt eveniment : **Balul Operei din Cluj.** Data programată : 30 decembrie. Intenţia organizatorilor este aceea de a impune acest bal, care vrea să rivalizeze cu fastul altor baluri vestite.

Viaţa în statistici

Defectul oricărei cercetări statistice constă în aceea că, deşi perfect lămuritoare, în ce-i priveşte pe **toţi,** nu lămureşte nimic, cînd e vorba de fiecare **în parte.** Ca şi socialismul, care realiza „binele tuturor, în defavoarea fiecăruia" în parte. Am citit recent o „statistică a plăcerilor" din care rezultă că 50 la sută din femei fac pasiune pentru bruneţi, că 25 la sută din funcţionari ar accepta să fie mai scunzi cu 5 cm decît femeia iubită şi că inteligenţa masculilor e apreciată de nu-

Atac la baionetă

Jocuri periculoase la Cluj

Fitilul pus statuii lui Matei Corvin, de către dl Gheorghe Funar, a ars în gol. Bomba unui conflict interetnic la Cluj n-a explodat. Ar fi fost absurd, de zece, de o mie de ori absurd. Duminică, populația maghiară, avind în frunte liderii UDMR, a răspuns provocării primarului printr-un marș al tăcerii. Și să sperăm că nu a fost o tăcere prevestitoare de furtună.

De ce spun provocare? Pentru că atunci cînd spiritele sunt încinse, afirmarea unui adevăr sau afirmarea unui drept pot fi percepute ca insulte de către orice turbat care, le obicei, se află în treabă în asemenea împrejurări și ține morțiș să se transforme brusc în „erou", dacă nu din rațiuni istorice și pentru cauze nobile, măcar de dragul vecinilor și al cunoscuților din cartier. În cazul în care nu este vorba de un calcul infam, abominabil (pentru că nu suntem veniți cu pluta pe apa istoriei, am văzut destule, l-am văzut și pe Vadim în parlament și încă altele...), atunci este absolut un infantilism iresponsabil să te bați cu pumnul păros în pieptul strămoșesc, făcînd, fără voie, jocul celui care și el, la rîndul lui, te provoacă (pentru că în spatele fiecărui turbat stă, de regulă, cîte-un „moderat" care-i șoptește despre tine că ești primitiv, agresiv și vrei să-i sari în beregată). Escalada provocărilor se poate rupe doar atunci cînd nu participi la ea; dacă participi, te faci părtaș la vinovăție.

Și, în general, e oportun de subliniat că astfel de probleme fierbinți se rezolvă la ministere (în primul rînd la Externe și la Apărare), la guvern, pe canale diplomatice și în conferințe internaționale, regionale ori chiar globale — dar nu la piață, fie ea și o Piață a Libertății.

Revenind la oile de la Cluj, dl Funar, dacă nu e oprit la timp din accesul său demonstrativ impetuos, riscă serios să-și dobîndească statutul de coautor al unui eventual conflict interetnic pe aceste meleaguri, cu consecințe care ar putea fi înspăimîntătoare. D-sa se comportă la primărie ca un șef de partid (naționalist), iar la partid ca un primar (original: i-a dat și sediu într-un chioșc, ce să mai vorbim...). Capitalul politic — se știe de cînd există politică pe lume — se face și prin gălăgie și avem, în sensul ăsta, două „strălucite" exemple în Senat. Să-i dea Dumnezeu mai multă minte domnului Gheorghe Funar, pentru că partea care-i lipsește e ocupată de un spirit malefic ce ne poate arunca pe toți într-o tragedie de proporții.

EUGEN CHIROVICI ■

La Senat

Filologie și poliție

În Senat, am asistat, săptămîna trecută, la lupte crîncene cu analfabetismul. S-au dat cîteva bătălii cu virgula dintre subiect și predicat, ori pentru concizia și limpezimea formulării. N-au fost ușoare, dar, să nu uităm, esențial rămîne că există o voință fermă — cum ar zice dl. Oliviu Gherman — pentru instaurarea în Senat a unei exprimări gramaticale. Încă mai poți auzi de la microfon: **„falicitățí"** (în locul, să recunoaștem, atît de uzatului **„facilităţi"**); sigur, opoziția neconstructivă ar putea zice că textul, frămîntat în comisii de specialiști, ar trebui prezentat plenului în formă curată. Dar, dacă perfidul agramatism a pătruns în comisii, ce să faci?

După rezolvarea strălucită a problemelor gramaticii, doi senatori au cerut, de la tribuna Camerei Superioare, în termeni de alarmă, intervenția Parlamentului pentru asanarea focarului din Grozăvești (încurajat, mult timp, de primărie și de poliție, cum s-a spus) — o cloacă de specula, de prostituție, de proxenetism, de bădărănie și violență, de insulte proferate la adresa poporului român. Cererea celor doi stă perfect în picioare, atîta doar că e treaba ministrului de interne și poliției, nu a legiuitorilor din Senat. Țîșnit la microfonul tribunei, cu chica și barba vîlvoi, dl. senator Gheorghe Dumitrașcu a avertizat, la capătul unui torent de indignare: „Dacă studenții vor ieși în stradă, eu voi fi lîngă ei!" Domnia sa nu l-a auzit pe cel ce a gîndit cu voce scăzută, aproape de mine: „Și vor striga «Jos Iliescu!»..." Oricum, îi urăm noi și mărețe succese în munca grea de senator.

DORIN GHERGHINESCU ■

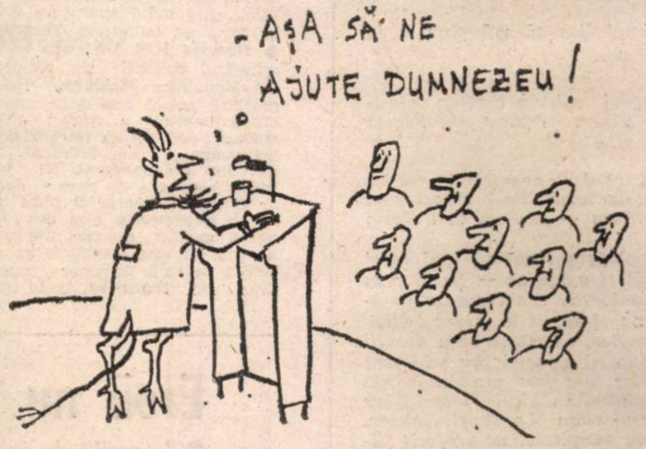
- AȘA SĂ NE AJUTE DUMNEZEU!

POLITICĂ

La Camera Deputaților

Cei care ajută baba să treacă strada, deși ea nu vrea

Joi, 3 decembrie, către orele 12, Camera deputaților a votat, într-o stare de conștiincioasă apatie, cu 178 de voturi pentru, 73 contra și 12 abțineri prelungirea, pînă la 31 decembrie, a valabilității Legii privind distribuirea certificatelor de proprietate. Pînă ce această lege **cu caracter retroactiv** — exact ca legile lui Ceaușescu! — va fi proclamată de președinție, certificatele continuă să fie distribuite, cu toate că, din 27 noiembrie, acțiunea ar fi trebuit să înceteze. Faptul e cu atît mai uman, cu cît cei două milioane de români, care n-au binevoit să-și valorifice condiția de proprietari, sînt — mai mult ca probabil — cei două milioane de alegători care n-au știut să voteze. De fapt, Parlamentul a săvîrșit o contralegalitate benignă, în pregătirea s-ar zice a unor călcări ale Constituției maligne.

Ce fel de meșteșugari ai legilor sînt acești oameni dacă amendează cu atîta ușurință azi ceea ce au emis ieri? Ce fel de conștiințe stau în camerele supreme ale statuării democrației, dacă cei care timp de mai bine de doi ani — Adrian Păunescu și Corneliu Vadim Tudor — au atacat vehement, cu un limbaj suburban, temeiul acțiunii de împroprietărire prin certificatele în chestiune pentru ca acum, constituiți într-o Partidă Națională agresivă, să facă din cauza celor care se dezinteresează de procesul privatizării Cauza Mare a acțiunii lor politice?

Și, în definitiv, ce fel de opoziție o fi aceasta care stă hipnotizată la toată pălăvrăgeala patriotardă a liderilor Partidei și votează în poziție de drepți Legea prin care sîntem somați să treacă baba strada, deși ea nu vrea?

Problema certificatelor e una de fond, iar dacă Parlamentul tratează cu atîta înțelegere deplasarea unor termene de aplicare faptul arată ori că nu pricepe ce funcție au ACȚIUNILE (fiindcă asta sînt certificatele, niște acțiuni) ori nu pricepe jocul tandemului Păunescu-Vadim.

Și ca să fie clar cum se muncește la deputați, e suficient să spun că la discuția următoarei Legi — privind ratificarea unui acord de împrumut — în sală nu au mai fost prezenți decît 201 deputați. Din care 200 au fost pentru iar unul contra.

TUDOR OCTAVIAN ■

---

mai 16,8 la sută din femei. 31 la sută din muncitori vor femei „bine făcute". Cît despre țărani, 26 la sută n-au nici-o preferință. Cu alte cuvinte, muierea poate să fie chioară, strîmbă, cheală, toantă, leneșă, dar să fie. Atunci cum dracu' — să mă ierte popii Tatu și Galeriu! — niște oameni care nu se uită ce femei bagă în așternut devin atît de selectivi și deciși cînd bagă ceva în urna de vot?

Sindromul Înaltului Forum

Cuvîntările rostite „în înaltul forum" cu ocazia întîmpinării zilei de 1 Decembrie au fost toate, recondiționări ale cuvîntărilor rostite în același loc cu cîțiva ani în urmă în întîmpinarea lui 23 august. S-au înlocuit cîteva cuvinte (nu se mai construiește socialismul ci capitalismul) și absolut toate intervențiile au utilizat frecvent chestia cu „acest pămînt" intrată, din „Cîntarea României", pînă și în „melodiile de muzică ușoară" ale fraților Grigoriu. Prostituția cu limba la tribună e de neiertat, mai ales cînd e practicată de persoane care, de fapt, sînt în stare să se exprime și decent. Trebuie să existe un sindrom al tribunei, care face din deștept prost. În Obor, cînd întrebi o precupeață: „Cîți cartofi scoți, țato, la pogon?", ea își drege glasul, se-ndreaptă de șale, se înalță de fund și glăsuiește: „De veacuri, pe acest pămînt, scoatem trei-patru căruțe".

De la senator la senator

În stilul său apocaliptic — în introducere și final — și cu un ton de dare de seamă în S.R.I. — în textul care, evident, i-a fost furnizat — Adrian Păunescu, în „Totuși, iubirea" semnează un uriaș articol în care demască pe străinii veniți să ne jefuiască țara. Ținta atacurilor sale e, bineînțeles, echipa Petre Roman, cea care „a pus România pe butuci". E citată aici și firma AIRTECH, din New Jersey care, împreună cu METAV S.A. a înființat societatea mixtă AIRMET S.R.L. **„Partea străină** — scrie în tonul întregii sale demonstrații pusă sub titlul de mare distincție **„Sictir, boieri!" — este reprezentată în organul de conducere de doi cetățeni americani, unul dintre aceștia fiind THOMAS LANTOS, senator republican de origine maghiară".** Acum, ca să înțelegeți mai bine articolul lui Adrian Păunescu, fac precizarea că nu e vorba de Thomas Lantos ci de Thomas(Tom) Latzos, cetățean simplu american de origine grecească. Mai trebuie spus că și restul textului e tot atît de adevărat, cît de adevărat e și faptul că Tom Latzos ar fi senator, deci coleg de meserie cu Adrian Păunescu. Poate că senatorul român ar trebui să-și ceară scuze — Pardon, boieri! numai că nu obișnuiește. Dacă am venit cu aceste precizări nu e din cauză că vreau să „mă leg de Păunescu", precum alți foști colegi, ci pentru că am fost în New Jersey chiar în primăvara lui '90, cînd cei doi americani — un român și un grec — au riscat agoniseala lor cinstită în dolari ca să întemeieze în București o afacere onorabilă. Ei au dat de lucru la cîteva zeci de muncitori. Oare cum s-ar traduce românescul parlamentar „sictir" în engleză?

De la discipol la magistru

Ioan Gavra, absolvent de Universitate, crede că e potrivit ca să declare, la alegerea unui rector de Universitate în fruntea unei grupări politice — fie aceasta și Convenția Democratică pe care PUNR-ul o urăște cu sarcină de la Cotroceni încă de la naștere — că „Dacă Cioabă e rege, de ce nu ar fi și Emil Constantinescu președinte?". Convenția, după Gavra, s-a manifestat ca o „caracatiță ideologică". „În rest — zice fostul student referind la profesor — niște caricaturi politice, care n-au avut curajul să vină singure în fața electoratului". Nu-l cunosc pe Gavra. Știu de la clujenii, care au trecut ca gazetari pe la „Viața studențească" (și, fiindcă există selecție naturală, sînt azi mari autori de publicații) că i se spunea cum i se spune și acum încă din junețe. Nu înțeleg însă cum un om care a trecut printr-o școală superioară poate să pună atîta vehemență în înjurătura școlii. Lui Gavra, cînd aude de carte, îi vine să scoată pistolul. Ca să nu mai spunem că „dacă Cioabă, e rege, de ce n-ar fi și Funar președinte". Că doar Funar nu e colonel de PUNR, nu?

TUDOR OCTAVIAN ■

EVENIMENTE MICI

TUR DE ORIZONT

Elveția a tăcut și a făcut

Cea mai dotată, mai antrenată și mai disciplinată armată din Europa este aceea despre care se vorbește cel mai puțin. Ea este și singura armată... civilă. Combatanții își țin arma în șifonier și bicicleta în garaj. La chemarea autorității, ei își iau carabina în spinare, bicicleta între picioare și devin plutoane, regimente, divizii. Pe pămînt și sub pămînt. Armata cu pricina deține cea mai vastă, solidă și ergonomică rețea de cazemate, depozite și șosele subterane din cîte s-au clădit în perimetrul unei singure țări. Mă refer la țara cu cea mai verificată vocație internațională, fabrică de funcționari mondiali și reședință stabilă a unor instituții mondiale. Ea a reușit să nu fie membră a O.N.U., deși drapelul organizației este arborat adesea lîngă cel național. Această țară faimoasă prin igienă și discreție și-a clădit un mediu înconjurător demn de invidiat. Deși posesoare a unor enorme industrii poluante, ea a găsit calea să-și arunce fumul în cerul altora. La ea acasă a reținut cea mai bănoasă dintre industrii și singura care nu produce gunoaie sau stricăciuni ale aerului, apei și pămîntului. Este vorba de sistemul bancar. Ca să nu mai lungesc vorba, această țară performantă și paradoxală se numește Elveția.

De limbă germană și de limbă franceză deopotrivă, Elveția a scăpat de primul război mondial, a devenit refugiul cochet și confortabil al anitfasciștilor atunci cînd Hitler a strîns șurubul, apoi a scăpat și de cel de-al doilea război mondial, iar în anii care au urmat a evitat să se înarmeze nuclear, să intre în alianțe aflate în duel, sau să participe altfel decît cu sfatul în conflictele majore care au scurmat fața lumii.

Capitalistă pînă în măduva oaselor, nu și-a dat în petic ideologic. A tăcut și a făcut. Și a făcut bine că a tăcut, din moment ce tăcerea ei i-a asigurat un venit național demn de invidiat prin consensul comunității internaționale. În timp ce Răsăritul, unde comunismul a apus, se desface cu mitraliera în factori primi, în timp ce războaiele se adîncesc și altele noi sînt gata să explodeze pe o hartă ce părea adormită, Elveția taie cupoane mai departe. Ea nu se tulbură nici cînd Belgia apropiată începe să prezinte frisoanele îndărătnice ale conflictului dintre flamanzi și valoni, nici cînd Canada îndepărtată se bipolarizează francofon și anglofon, nici cînd agricultorii europeni bombardează cu înjurături vameșii americani.

Într-o perioadă de deșirare a frontierelor, de transformare a unor federații în țări, a țărilor în regiuni și a regiunilor în provincii, confederația helvetică pune punctul pe i, cum a făcut-o și pînă acum, fiind larg deschisă lumii, dar stînd cu spatele la ea.

RADU BUDEANU ■

Speranțe cu certificat de proprietate

Și totuși, nu mă pot împiedica să mă gîndesc la Speranță.

Putem spera.

Trebuie. Ne-am așezat singuri sub un tăvălug nimicitor. Ne place să bocim. Visăm Apocalipsa. Facem greve. A foamei, de pildă.

Dar a speranțelor?

Puterea s-a antrenat în tehnica ancestrală grațios numită a îngrășării porcului la Ignat. Deși, săraci cum sîntem — vorba lui — Nichita — noi nu mai tăiem porcul, ci ideea de porc.

Opoziția a ales mai bune slogane (neavînd încă erori de administrație, e credibilă) și a apelat — fie și prin accident — la argumente exotice de convingere a prostimii. Campania electorală n-a început la Gura Beliei sau la Frecăței, ci în... America. Verbele s-au ascuțit în tocilării vest-europene „Îngerii albaștri" au schimbat Golful cu Bucureștii. Fetițelor le-a fost promisă ediția princeps a lui Michael Jackson. În locul biografiilor lui Maniu și Brătianu a apărut viața La Toyei Jackson. În lipsă de altceva, Primăria Capitalei ne-a oferit filmul „Instinct primar".

Nu cunosc Severinul ce eliberează Certificatele de proprietate ale Speranței, dar mai că aș sta la coadă spre a obține și eu unul!

Un certificat oricît de modest tipărit, fie și pe hîrtie de dolari tip Letea. Pe hîrtia cărților de poezie românească (sau proză) ce nu mai apar. Pe orice. Pe scoarță de mesteacăn. Pe... piei! (Nu spun de pe cine jupuite).

Dar să-l avem la purtător pe certificatul neliniștii noastre creatoare.

Să-l arătăm cui?

Consulatelor străine? Interpolului?

Nici pomeneală. Să ni-l arătăm nouă, milioanelor de oameni ce compun poporul!

Fiindcă de la Burebista Rex la I. I. Brătianu (scuzați expresia) n-am produs numai himere.

Frații (nu știu cui) din presă vor să facă Tabula rasa cu valorile românești. Am fi mai mari, zic ei, peste industriile de nimicuri.

Așadar, Uzinele de Implementare a Ației în Gaura lu' Acul. Combinatul de extracție și prelucrare a Pietrei Ponce. Sistemul energetic de drenare a Bătăturilor. Concernul Intercontinental „Vladimir Ilici", producător de sticle de lampă. Platforma industrială „La pluta de candelă". Centrul electronic de studii asupra brăcinarilor. Etc... etc...

Nu, domnilor și fraților, vin asupra voastră cu cărămida lexiconului și dovedesc prezența și mișcarea în istorie a marilor români ce își vor vădi și acum geniul. Neostoita osteneală. Harul.

Cred în binele Obștii.

Cred în mai binele oamenilor buni.

În oameni. În omenie...

GHEORGHE TOMOZEI ■

Buturuga Arafat

Nu-i vorba de o buturugă mică, în stare, în anumite împrejurări, să răstoarne căruța, ci de o buturugă mare, plină de noduri și de cioturi, care blochează cu totul drumul și ține carul în loc. Buturuga se cheamă Yasser Arafat.

Cînd s-au făcut liste de monștri ai istoriei, vii sau morți, au nimerit acolo alde Stalin, Hitler, Bokassa, Ceaușescu, Jivkov, Honecker, Kadar, Castro, Kim și alții, dar din ele a lipsit, de regulă, individul cu testemel pestriț și cu barba spîrlichetă, șeful teroriștilor palestinieni, Yasser Arafat. Or, el își merită cu prisosință locul pe aceste liste, întrucît prin ceea ce a făcut nu numai că a dus la pierderea unui foarte mare număr de vieți omenești, palestinieni și evrei, dar, prin prezența sa în fruntea O.E.P. constituie principalul obstacol în calea soluționării corecte și echitabile a problemei palestiniene, a conflictului din Orientul Mijlociu.

Și aceasta fiindcă Yasser Arafat nu dorește încetarea războiului arabo-israelian, lui îi convine situația de acum, singura pe care o poate exploata, care-i permite să țipe în gura mare că israelienii bat și omoară, că-i nimicesc pe palestinienii din teritoriile ocupate, că palestinienii trebuie să ducă pînă la capăt războiul sfînt etc. Arafat nu dorește realizarea, în cadrul convorbirilor care se desfășoară la Washington, a unui acord privind acordarea autonomiei pentru palestinieni, pe Arafat îl aranjează o intifadă perpetuă, numai aceea îi asigură lui poziția de lider al O.E.P.-ului, pentru a se putea plimba în continuare prin lume ca vodă prin lobodă și a trăi ca un bimbașă. Plus de asta, Arafat este, în ceea ce privește concepțiile lui politice, un sclerozat, un anchilozat, un om învechit, el aparține altei generații, altei etape istorice, altui ev politic.

Și mă tem că oricîte eforturi ar face și Yitzhak Rabin cu statul său major, și palestinienii de bună credință, și alți arabi, oricît de tare s-ar implica și de aici înainte Statele Unite, în frunte cu noul prezident, Bill Clinton (care, ba a dat semne că ar fi proisraelian, ba i-a admonestat pe israelieni că trebuie să rezolve problema palestiniană), adevărata așezare a apelor arabo-israeliene în albia lor nu se va putea realiza decît după îndepărtarea de la conducerea O.E.P. a fosilei Arafat și venirea în acest post a unui om al zilei de azi. Sau, altfel spus, pentru a da cale liberă căruței arabo-israeliene trebuie înlăturată buturuga din mijlocul drumului.

ION D. GOIA ■

„Ne-ar fi tăiat și aerul..."

„Confruntarea a atins limita", a declarat răspicat **BORIS ELȚIN**, în cadrul recentului **Congres al Deputaților Poporului**, care a adunat în aceeași groapă cu lei antipozii vieții politice rusești. Este vorba, evident, de limita de sus, peste care începe războiul civil, debandada socială, cutremurul economic de gradul nouă. De partea cealaltă a oceanului, **Bill Clinton** gîndește la fel. De aceea i-a și transmis lui Elțin o **scrisoare**, al cărei conținut a fost intens mediatizat și în care se relevă **„sprijinul"**, **„simpatia"** și **„încrederea"** viitorului președinte al SUA față de actualul președinte al Rusiei. ● **Un avion unguresc**, avînd montată la bord aparatură foto franțuzească, va survola **ROMÂNIA**, iar **un avion românesc**, dotat cu același gen de aparatură, va survola **UNGARIA**. Ambele operațiuni se vor desfășura la o strictă paritate, sub auspiciile **„cerului deschis"**, în vederea realizării unei revigorări a încrederii aeriene reciproce. Acțiunea **„pămînt deschis"** este mai complicată și se complică mereu din cauza oamenilor politici, care evită aparatura foto în favoarea emoțiilor de grup. ● **Domnul ION UNGUREANU**, ministrul culturii și cultelor din **Republica Moldova**, fotografiază astfel realitatea macro-economică a țării: **„Noi sîntem pedepsiți cu fiecare prilej pentru că am îndrăznit să devenim independenți. Ni s-a închis conducta de gaze; dacă ar fi putut, ne-ar fi tăiat și aerul. Represaliile sînt atît de sălbatice**, încît nu mai țin cont de nimic: au pedepsit cu această măsură nu doar populația din **Basarabia** unde trăiesc **450 000 de ruși**, dar și pe cei **150 000 de ruși** din **Transnistria**. Iată încă o dovadă că viața omului nu costă nimic în gîndirea imperială". Cam multe dovezi pentru același adevăr. ● **Libera circulație a persoanelor** nu va intra în vigoare la 1 ianuarie '93, așa cum s-a stipulat cu optimism în documentul de creare a **Pieței Unice Europene.** Împotmolirea se datorează traficului de droguri. De curînd, la **Londra**, reprezentanții celor 12 nu au reușit, după trei ore de dezbateri în contradictoriu, să convină unde să se amplaseze sediul **EUROPOLULUI.** Fără sediu și fără rezultatele muncii acestui organism, nici frontierele nu se pot relaxa în măsura sperată. Asta e tot. ● **CROAȚII** s-au săturat de **forța de protecție a ONU**, pe care o consideră apatică. În consecință, la 1 martie anul viitor, căștile albastre vor trebui să decoleze spre alte zări conflictuale, unde, poate, vor acționa cu un sirg sporit. Pe de altă parte, ministrul iugoslav al afacerilor externe a avertizat țările arabe că **livrarea de arme musulmanilor din Bosnia-Herțegovina** „va atrage după sine o extindere, cu consecințe imprevizibile, a războiului". ● Pe fondul deteriorării generale a situației din **fosta Iugoslavie** și a încordării în **Kosovo** și **Macedonia**, singurul mesaj optimist vine, culmea, din Belgrad. **MILAN PANICI**, actualul premier, s-a hotărît să candideze la președinție. El a declarat că **„fără Miloșevici"** toate se vor așeza, cuminți, la locul lor.

RADU BUDEANU ■

Eroii nu mai au loc nici în morminte

- Locurile de veci ale eroilor vîndute, cruci furate și puse pe foc
- cimitire transformate în islazuri, maidane, depozite de gunoaie
- în loc de sprijin, întreprinderi și ministere oferă... minciuni

— Cum v-ați gîndit la o asemenea acțiune, domnule general?

— Încă de cînd eram în activitate, în Moldova. Trecînd într-o zi prin cimitirul în care este înmormîntată Elena Doamna, soția lui Cuza, am rămas uimit de starea în care se afla locul ei de veci. Apoi am văzut mai multe cimitire de eroi în paragină.

— Ne puteți da cîteva exemple?

— Uitați-vă la această fotografie. Este din cimitirul „Eternitatea" din Galați. Aici au fost înmormîntați 600 de eroi morți în '41—'42, pe frontul de est. Crucile le-au fost luate și puse pe foc, apoi locurile au fost vîndute la diverși cetățeni. O singură cruce a mai rămas, cea din prim plan. Cealaltă este a celui care a cumpărat locul în care erau osemintele unui erou. Cimitirul militar Belu, unde între alți mari eroi se află și rămășițele pămîntești ale generalului Dragalina este într-o stare jalnică. Capela a fost transformată în depozit de materiale. Cimitirul Crucea Nord Cincu, unde au fost înmormîntați eroi din 1916—1918 nici nu se mai cunoaște. A devenit izlaz. La Bacău, peste 2 500 de oameni, civili și militari, răpuși de răni și de tifos în primul război au fost înmormîntați aci, cei mai mulți în gropi comune. Numai la 7—8 li se păstrează numele. Odată cu crucile a dispărut și capela. Acum este maidan, se depozitează gunoaie. În comuna Bucșani, satul Racovița este un monument al eroilor. Unde credeți că se construiește biserica? Lîngă monument, parcă într-adins, să-l „sufoce", cu toate că de la județ nu s-a dat aprobare. Acum trebuie mutat monumentul. Or monumentele eroilor sînt locuri sfinte.

— Ați dat mai multe anunțuri la radio, în presa scrisă, ziarul „Armata României" v-a publicat apeluri către cetățeni și instituții, să vă sprijine în această nobilă întreprindere. Care este rezultatul?

— Foarte slab. Nu știu, domnule, cum de ne-am răcit atît de mult, cum am devenit, parcă peste noapte, atît de răi, de indiferenți! Îngrijorător este că nu ne sprijină nici instituțiile guvernamentale. Cu excepția Ministerului Apărării Naționale, aproape

BIRUIT-A INSTINCTUL DE CONSERVARE...

Cu treizeci și ceva de ani în urmă, agențiile de presă transmiteau o știre despre o intimplare caraghioasă și bizară totodată : incăierare în parlamentul turc. Presa din țările socialiste frățești a publicat informația cu titluri mari, ca pe minunea secolului, iar „Pravda" n-a scăpat prilejul să dea drumul la un comentariu in care să demaște „putreziciunea și uriciunea orinduirii burgheze, unde se pot petrece asemenea fapte abominabile și descalificante". Acum, iată, asemenea fapte s-au petrecut chiar în parlamentul de la Moscova, spre amuzamentul intregului mapamond. Putem considera oare că din pricina pumnilor ce și i-au dat aleșii națiunii la actualul Congres al Deputaților Poporului din Rusia lucrările acestui for stau sub semnul bagatelei și ridicolului ? Intr-o oarecare măsură, da. Totuși, pornind de la faptul că pină mai acum cițiva ani așa-numiții deputați sovietici nu puteau să facă altceva decit să inalțe osanale preaințelepților conducători, putem trece bătaia din Congresul Deputaților de la Moscova printre pașii inainte ai democrației rusești.

Congresul, se știe, a avut drept țel declarat stabilirea de măsuri cu privire la mersul reformei. In fapt, el a fost o infruntare fără menajamente intre „novatori", adepții reformei cu pași repezi, grupați in jurul lui Elțin-Gaidar, și „conservatori", in frunte cu Hazbulatov și Ruțkoi. Din punctul de vedere al structurilor puterii, a fost o bătălie legislativ-executiv. După cum, de asemenea, este cunoscut, după puciul eșuat din august 1991, Congresul a acordat lui Elțin puteri excepționale, trecindu-se pe sine pe planul doi. Acum, același Congres urmărește să ia el puterea in Rusia, trecindu-l pe Elțin pe planul al doilea.

Trebuie spus că in Rusia, spre deosebire de situația din celelalte țări socialiste, inclusiv România, parlamentul este moștenit de pe vremea comunismului, a p.c.u.s.-ului la putere, și el a fost croit astfel ca să slujească p.c.u.s.-ul. De aceea și există atit un „superparlament", Congresul Deputaților Poporului, care se intrunește din cind in cind, cit și Sovietul Suprem, căruia ii este rezervată activitatea legislativă curentă. „Reformiștii" lui Elțin și Gaidar iși dau seama de piedica imensă ce-o reprezintă pentru politica lor un asemenea parlament și ar dori să-l schimbe. Nostalgicii comunismului, dimpotrivă, țin cu dinții de el. Nu-i de mirare că in programul „Alternativei Democratice", recent create de reformiști, alături de alte prevederi specifice (stipularea in Constituție a dreptului de proprietate privată, lărgirea prerogativelor președintelui, accelerarea reformei, sprijin pentru guvernul Gaidar) este inscris și un referendum asupra dizolvării Sovietului Suprem și a Consiliului Deputaților Poporului, spre a se alege un singur parlament, și acesta corespunzător momentului, cerințelor de acum. Iată, in contrapartidă, și ce vor „conservatorii" : renunțarea la proprietatea privată asupra pămintului, oprirea procesului privatizării, inghețarea prețurilor, repunerea in drepturi a planului de stat, „aducerea la ordine" a fostelor republici unionale. Și mai vor, desigur, menținerea actualului parlament, dar cu anumite „imbunătățiri" in sensul arătat, de a dobindi preponderența puterii, in dauna executivului. In asta a și consistat esența celor nouă amendamente constiuționale propuse de conservatori. Șapte dintre ele se refereau in mod expres la plasarea executivului sub autoritatea parlamentului și ele au stirnit dezbateri furtunoase. Simbătă, după cum se știe, Congresul Deputaților a respins o parte dintre aceste amendamente, printre care și pe acela care ar fi dat dreptul parlamentului de a hotări numirea sau demiterea guvernului și a primului-ministru. Acest drept a rămas deci in continuare al președintelui. Datorită acestui fapt, mulți au considerat că la actualul Congres al Deputaților Poporului victoria a fost de partea lui Elțin.

In realitate, nu-i chiar așa. Conservatorii au marcat și ei destule puncte, de aici inainte executivul va trebui să conlucreze mai strins cu legislativul. Se poate spune că s-a intimplat și la Congresul Deputaților Poporului ceea ce se intimplase cu citeva zile in urmă la Curtea Constituțională cu procesul p.c.u.s. : lucrurile s-au terminat in coadă de pește. Infruntarea dintre cele două tendințe a avut loc, ea a fost in general foarte dură și la un moment dat a degenerat in bătaie, dar, in linii mari, situația a rămas ca mai inainte. A biruit instinctul de conservare. Pentru că, in ciuda gălăgiei și a frazelor sforăitoare, părțile nu erau pregătite pentru o schimbare radicală, intr-o direcție sau alta, și nu o doreau. O intoarcere la putere a „durilor", a „conservatorilor" ar fi echivalent cu o nouă revoluție din octombrie (secularizată, firește). Mulți oftează după așa ceva. Dar se opune un argument zdrobitor : dacă in 1917 rușii nu știau de ce sunt in stare, odată ajunși la putere, bolșevicii, acum, slavă Domnului, știu, au simțit-o cu toții pe pielea lor.

ION D. GOIA ■

Începe recreștinarea poporului român?

Printre multe „ciudățenii" apărute după Revoluție ca și iupercile după ploaie, se încrie și fenomenul de propovăduire a învățăturii creștine în rîndul „păgînului" popor român. Tot felul de „celebrități" în domeniu fac eforturi susținute pentru a ne arăta Calea. Dacă nu ați auzit de **Biserica lui Iisus Hristos a Sfinților din Ultimele Zile,** vă informăm că ființează de peste un an în București și organizează slujbe religioase în fiecare duminică, între orele 10—12, la Liceul Industrial de Construcții nr. 23, sector 3.

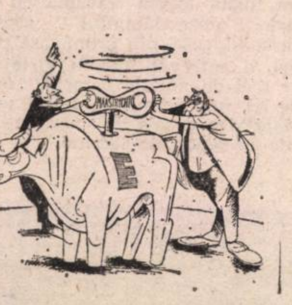

Chiar este nevoie ca misionarii să ne răspundă la întrebările „de unde venim și încotro ne ducem"? Biserica creștin-ortodoxă nu are răspunsuri ? **(Brîndușa Nicolae).**

---

toți ne-au întors spatele. Ne-au mințit. Or, eroii nu sînt numai ai armatei, sînt ai țării, înainte de toate. Am rugat conducerea Ministerului Transporturilor să ne elibereze abonamente gratuite pe calea ferată. Ciți sîntem ?, o mînă de oameni, majoritatea pensionari. În trecut a existat Societatea Mormintele Eroilor, înființată în 1919, a R.A.T.B.-ului care a eliberat legitimații pentru călătorii gratuite cu mijloacele de transport în comun. Nu ni s-a aprobat. Și toată ziua sîntem numai pe drumuri. Suflete de piatră. „Dați-ne dumneavoastră o idee, că n-avem bani" ne-a zis domnul Spiess. I-am propus să organizeze un spectacol pentru strîngerea de fonduri necesare cinstirii eroilor. Și propunerea a rămas. Și totuși, în contul pentru acțiunea noastră, cont deschis la Banca Comercială a României, sucursala municipiului București, cu nr. 45.1000 1241 s-au găsit oameni simpli, săraci, femei bătrîne, văduve de război care au depus cît au putut. Avem și o donație de 50 000.

— Aveți filiale în toate județele ?

— Nu chiar în toate, fiindcă am întîlnit și oameni care ne-au întrebat : „Bine, bine, iar noi cu ce ne alegem din toată treaba asta ?" Auzi domnule, să vezi pînă și în actul de cinstire a eroilor o afacere! Ce împietate! Și noi care am crezut că o să găsim o mulțime de oameni de suflet care, dezinteresat, din pornire de inimă românească, să ni se alăture pentru a reamenaja toate cimitirele și monumentele eroilor, pentru a fi trecute în fiecare biserică din țară și pomenite la slujbe numele lor, pentru a aduce la toate sărbătorile cununile de lauri ce le merită, fiindcă fără jertfa lor n-ar fi existat România !

M-am adresat parlamentului să mă lase să vorbesc, măcar o dată, să fac un apel către toată țara. Este imposibil să nu reușim să le redăm eroilor liniștea și cinstirea ce o merită după tot ce au făcut pentru noi. Doar fiecare are în familie, în neam, pe cineva care a căzut la datorie pentru patrie și care are dreptul la un mormînt și o cruce unde să pui o floare și să aprinzi o lumînare măcar.

PETRE BANĂ ■

Pentru toți cei ce doresc să sprijine această nobilă acțiune, îi rugăm să se adreseze Comitetului Național pentru restaurarea și îngrijirea monumentelor și cimitirelor eroilor : str. Tache Ionescu nr. 1, etaj 5, ap. 17, cod 70154, tel. 659535.

Dresda și Leipzigul își pregătesc intrarea în Europa

Cele două mari orașe din fosta Germanie comunistă vor cunoaște în următorii ani masive remodelări urbanistice. Concursul pentru validarea celor mai izbutite soluții este în curs de desfășurare. Fotografia noastră vă prezintă una din machetele viitorului oraș Dresda, realizată la scara de 1 : 200.

TUR DE ORIZONT

P.c.u.s. redivivus?

Interesul pentru „procesul p.c.u.s." de la Moscova era, și în Rusia, și în străinătate, imens, întrucît toată lumea se aștepta la un rezultat tranșant, albă sau neagră, pentru Elțîn sau împotriva lui Elțîn, o a treia cale nefiind luată în considerație. Dar Curtea Constituțională a Rusiei a găsit tocmai această a treia cale, calea de mijloc, făcînd ca balonul curiozității să se dezumfle și totul să se termine în coadă de pește. După cum se știe, Curtea Constituțională a fost sesizată atît de bolșevici, care au reclamat ca nelegale decretele prin care Boris Elțîn a interzis, în toamna lui 1991, partidele comuniste sovietic și rus, cît și de anticomuniști, care au cerut ca p.c.u.s. să fie declarat organizație ilegală și criminală încă de la înființare. Curtea amintită a găsit decretele „parțial constituționale" (în 9 puncte din totalul de 17) și „parțial neconstituționale" (în restul de 8 puncte). În esență, a fost recunoscută ca legală interzicerea activității forurilor superioare ale p.c.u.s., nu însă și a celor locale, iar ca patrimoniu, a fost considerată legală confiscarea doar a acelor proprietăți „care aparțin de drept statului".

Că soluția este ambiguă, că ea reflectă grija membrilor Curții Constituționale (toți foști comuniști) de a nu se avea la cuțite cu nici una dintre părți, acționînd pe principiile giruetei și pendulului, se înțelege de la sine. Că procesul de la Moscova (la care Gorbaciov n-a vrut cu nici un chip să participe) a însemnat și un cîștig foarte mare pentru istorie (și nu numai) prin scoaterea la iveală a unor date și documente privind crimele bolșevicilor este, iarăși, în afara oricărei discuții. Din punct de vedere strict politic însă, sentința Curții Constituționale de la Moscova conține în ea pericolul imens al refacerii partidului bolșevic din Rusia.

ION D. GOIA ■

MARTOR OCULAR LA INCINERAREA MAREȘALULUI ANTONESCU — ultimul episod

Am fost judecat și condamnat în lipsă

Deci, **Emil Bodnăraș** divorțase și se căsătorise cu o evreică. M-am dus acolo unde știam că locuiește. Servitoarea mi-a spus că nu-i acasă decît doamna. Mare mi-a fost surpriza cînd, în locul doamnei pe care o știam, micuță, blîndă, a apărut o doamnă înaltă, îmbrăcată în mov. Sigur, păcatul m-a îndemnat să-mi exprim această nedumerire cu voce tare. Dna Bodnăraș s-a înfuriat foarte tare și m-a dat afară. Pe la ora două m-a sunat dl Bodnăraș. Avea o voce foarte iritată. Mi-a reproșat că i-am jignit soția, drept pentru care trebuie să uit numele lui, casa și totul. Speranțele mele se mai spulberau odată.

După o lungă perioadă de zbucium și alergare, m-am angajat la Cooperație, unde era șef **Gheorghe Vasilichi.** Mi-a dat postul de director al Casei de Pensii, după ce a fost la **Petre Borilă** de la c.c. La scurt timp am fost chemat la Tribunalul Militar pentru proces. Eram pus sub o acuzație ciudată : „Ofițer periculos pentru armată". Surpriza mi-a fost mare aflînd că am fost judecat și condamnat în lipsă, iar în documente figuram prezent. Mi-au dat cinci ani muncă grea. Am făcut recurs și mi s-a comutat pedeapsa la trei ani. Procesul s-a judecat la Curtea de Casație și s-a dat „dispoziție de rejudecare". De data aceasta, Tribunalul Militar a trimis cazul la Tribunalul Civil. Ce se-ntîmplase ? Doi lucrători de la Cooperație, furnizori de lemne au fost prinși furînd. Li s-a intentat un proces și, ca prin minune, m-am trezit alături de hoți. Judecat ca fiind complicele lor ! A fost pur și simplu o mascaradă. Dar cel mai greu a fost de-a lungul celor trei ani petrecuți la Văcărești. Aici, însă, am avut alături două personalități de excepție : dl Xenopol și Anton Dumitriu. Ne-a salvat credința lui Dumitriu în Dumnezeu. Și credința noastră în adevăr.

MARIA ȚIMUC ■

DEZVĂLUIRI

Un scandal uriaș: „Jocurile de întrajutorare"

● La o cifră de afaceri de miliarde de lei și milioane de dolari, există sute de mii de păgubași

Nu mai știu care umorist rus scria undeva că omenirea datorează toate invențiile binefăcătoare geniului anglo-americanilor. Poate avea dreptate. Cu mulți ani în urmă, un american filantrop a inventat o metodă ultrarapidă de a deveni milionar : Trimiteți-mi **— zicea omul, într-un anunț dat în ziarele „alea" de la ei —** un dolar și eu vă voi spune cum puteți deveni milionari. **Ei, bine, americanul ăsta cu cap de inventator a primit cîte** un dolar **de la** cîteva milioane **de concetățeni de-ai lui, interesați de problemă.**

O fi America mare, dar grădina lui Dumnezeu e și mai mare. Inventatorii noștri nici n-au apucat bine să preia critic **ideea americanului cu pricina,** că au și dezvoltat-o creator, **bombardîndu-și concetățenii cu oferte și mai și. „Dați-ne o mie sau cinci mii sau en-șpe mii de lei — au zis ei — și, peste un timp, noi vă dăm de cinci, de zece sau de** en-șpe **ori pe-atît". Frumos, nu ? „Depuneți — ne îmbie un ziar — o mie de lei în contul nostru și noi vă vom da (fix — n.n.) 3 125 000 de lei. Circuit închis. Asigurăm participanți".**

La Ploiești, moda jocurilor de intrajutorare a venit mai greu, dar s-a impus rapid. Pe parcursul a două-trei luni, din martie pînă prin mai-iunie, „organele în drept" au autorizat „în galop" înființarea și funcționarea caselor de joc, **înscriind în circuitul economic, cu acte în regulă, 110 firme specializate în înmulțirea filantropică a banilor. 110 !!**

Filmul evenimentelor

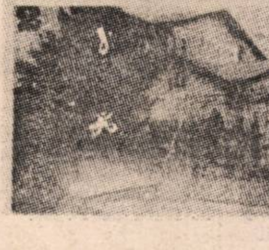

Se spune că funcționarii **Camerei de Comerț și Industrie din Ploiești** ar fi refuzat, inițial, să avizeze favorabil înființarea societăților comerciale al căror obiect de activitate declarat era organizarea așa-ziselor și, de acum, celebrelor **„jocuri de întrajutorare".** Pînă la urmă, după un adevărat război al hîrtiilor de toate felurile și pe mai multe fronturi, ei au cedat ; jocurile au primit „undă verde".

Odată pornite, ele au dobîndit o formidabilă priză la public ! Mai întîi zeci, apoi sute și, în final, mii de oameni au luat cu asalt ghișeele oficiilor poștale din oraș, expediind pe adresa caselor de joc mandate cu diverse sume de bani, fiind atrași de mirajul înmulțirii lor rapide și fără efort. Ei, un pic de efort era necesar, totuși : trebuia să te scoli cu noaptea-n cap, ca să prinzi un loc bun la coadă! Ca pe vremea Împușcatului, la carne, lapte și „derivate". Dar ce satisfacție să auzi că Cutare sau Cutare a cîștigat!

Funcționarele Poștei nu mai pridideau cu înscrierile. Lucrau, bietele, și peste program ! Toate sacrificiile lor au fost zadarnice. Nu mai făceau față. Există, însă, un leac pentru orice neajuns. Pentru a simplifica lucrurile, ocolind traiectul cam prea sinuos al trimiterilor poștale, mai mulți patroni au inaugurat sistemul depunerilor directe. Cozile s-au mutat imediat la birourile de primire din cadrul firmelor. Venea omul, aștepta ce aștepta, își lăsa banii, își lua chitanța și pleca acasă fericit sau, cel puțin, împăcat cu sine : **depusese !** De acum, de pe o zi pe alta, trebuia să vină și cîștigul. Unora le-a și venit ; altora, ca un făcut, nu. Lanțul se rupea pe undeva. Ceva scîrțîia.

Cam pe la mijlocul verii, o undă de îndoială s-a strecurat pe nesimțite în inimile participanților ocoliți de noroc. Dacă toată chestia asta este o păcăleală ?! Febra participării și bucuria așteptării s-au transformat brusc într-o furie contestatară vitriolantă. Hoții ! Ne-au luat banii ! Vrem banii noștri înapoi ! Sediile **cunoscute** ale firmelor specializate în jocuri au fost luate din nou cu asalt. De data asta, însă, asediatorii nu mai aveau răbdarea ingerească de la depuneri. Își revendicau, vociferînd zgomotos, dreptul lor la banii lor. Vociferările au degenerat rapid în forme violente de contestare.

Mulți dintre patronii jocurilor și dintre angajații lor au fost înjurați, scuipați, bătuți, băgați în spital. Fără intervenția poliției, „manifestările spontane de simpatie" s-ar fi terminat, poate, și mai rău.

Sensibilizați de „argumentele" aruncate în luptă de participanți, patronii caselor de joc au mai slăbit un pic șurubul. Unii au accelerat ritmul plăților, iar alții au început să restituie depunerile, declarînd închis jocul. În fine, cei mai „realiști" au tras obloanele, dispărînd pur și simplu de pe firmamentul afacerilor. „Realiștii" au pus capac trebii. Spiritele s-au încins din nou pînă la incandescență. „Contribuabilii" au pornit în marș spre Prefectură, cerînd autorităților să le facă dreptate. Onorabilitatea tuturor instituțiilor statului implicate în avizarea înființării și în supravegherea derulării sistemelor de joc a fost pusă la îndoială. La tribunal au început să curgă plîngerile. Poliția a început cercetarea fraudelor comise de patronii și angajații caselor de joc.

Acum, toată lumea așteaptă cu înfrigurare deznodămîntul acestui uriaș scandal, care, din primăvară pînă în iarnă, a antrenat într-un vîrtej amețitor zeci de mii de oameni, miliarde de lei, sute de mii de dolari, multe pasiuni și o droaie de speranțe topite într-un potop de lacrimi.

SENZAȚIONALA SONIA

Sonia. **Sonia Ceaușu sau** doamna Sonia **sau** domnișoara Sonia **este patroana** S.C. PRACTIC, **prima, cea mai cunoscută și cea mai mare casă de joc din oraș.** Sonia **este deja un personaj de legendă. Fiecare al doilea ploieștean a auzit de ea și, practic, fiecare al zecelea și-a băgat banii în jocurile ei !** ● După unii, Sonia **este acum în pușcărie, după alții ar fi fugit în America. Cei mai mulți spun că ar fi în arest preventiv și că dă banii înapoi ziua și doarme și ea acolo, sub pază, noaptea** ● Sonia **și-a cumpărat cinci mașini și trei case, plătind pentru una dintre ele, de pe nu știu ce stradă, 20 de milioane** ● Toți angajații **Soniei și-au cumpărat mașini** ● Casierii Soniei **plăteau peste rînd, dacă erai „atent" — o „atenție" însemna 5 000 de lei,** „cheș" **; oricum, se vedea că nici nu mai știau cîți bani au, țineau hîrtiile** mari **în niște cutii de carton, de-a valma, și băgau mîna în ei la întîmplare** ● Sonia **a fost /este mînă-n mînă cu toți „grangurii"** ● Sonia **i-a „uns" pe toți** ● **Jo**cul Soniei **e cel mai serios** ● Casa Soniei **a fost devastată de țigani** ● Sonia **merge mai departe** ● Sonia **trebuie tăvălită-n smoală, tăvălită-n fulgi, plimbată prin oraș și trasă-n țeapă !** ● Sonia **e deșteaptă** ● Pe timpu' lu' nea Nicu, **Sonia a fost condamnată pentru delapidare** ● Sonia **traversează un mic declin temporar.**

CUTIA CU ZVONURI

● O listă de subscripție, **aflată în posesia noastră, atestă că 198 de „contribuabili" benevoli au vărsat în contul societății comerciale AUTENTIC — S.R.L., din București (str. Mînăstirea Căldărușani, nr. 8A, sect. 1, tel. 617.70.89), suma de 14 050 de dolari. Gura lumii zice, însă, că, de pe raza municipiului Ploiești și a județului Prahova, patronii caselor de joc pe valută au strîns peste 2 000 000 (două** milioane**!!) de dolari. ● Îi știi p-ăia de la ROLEX ?** Toți **și-au luat** mercedesuri **și televizoare color și acum și-au deschis post de radio la** Prahova **(cel mai mare hotel din Ploiești — n.n.)".**
● „Dom'le, primii cîștigători **la toate jocurile au fost tocmai ăia cărora noi le cerem să ne facă dreptate : poliția, tribunalul, garda financiară, ăia de învîrt hîrtiile la** Casa Albă**" (sediul Prefecturii județene și al Primăriei Ploiești — n.n.). ● „De ce, domnule, în alte țări, treaba asta merge, de zeci de ani, și la noi nu ?" ● Ai citit, mata vr'un regulament de la ăia ?" ● CARUSEL-ul continuă plățile. ● „SIB s-a dus dracului, la București". ● „QUATRON dă banii !" ● „ARCOS s-a întrerupt într-o cutie poștală (?!)" ● „MARI (MARY ?) CONSTANT e în proces. ● „Pe GEMINI-BĂLAN l-au bătut țiganii. Casierii lui plătesc direct din mașină (?!)".**

În atenția Poliției și Procuraturii

Afaceri cu otravă la Focșani

● ***Nu se umblă cu forme legale, ci cu... cianură!!***

În perioada 25 mai — 23 iulie a.c., o comisie împuternicită de prefectura județului Vrancea a verificat situația deșeurilor toxice de pe raza județului. Urmare a controlului, la **„COMAT" SA Vrancea** (fosta BJATM) s-au descoperit 28,5 tone de ferocianură de potasiu și 758 kg cianură de potasiu, importate din URSS și RDG în anii 1988—1989. Marfă care se vindea — după ce se vopseau butoaiele și se puneau alte etichete — în RFG și Belgia. Proprietarii au fost întreprinderile de comerț exterior Danubiana, Carpați și Chimica. La BJATM se țineau în custodie.

În 1991, vechea conducere a BJATMului a fost schimbată, prin forță, de personal. Cei ce au urmat au rămas stupefiați cînd au aflat că, într-o magazie a bazei, se găsesc asemenea substanțe toxice. A durat ceva timp pînă să dea de adevărații proprietari, care după revoluție au devenit **„Mondexim" (fosta ICE Carpați)** și **„Romferchim" (fosta ICE Chimica).** Pînă la clarificarea problemei, s-a dispus sigilarea respectivei magazii. Ambiguitatea proprietarilor în lămurirea adevărului s-a manifestat prin netrimiterea „actelor de garanție" la Agenția de Supraveghere și Protecția Mediului Focșani. Prinși în vîrtejul evenimentelor, să fi uitat proprietarii de marfa lor — produse care se vindeau cu 1700DM/tona — sau au lăsat-o să i se piardă urma? Știm destul de bine cine se ascundea în spatele întreprinderilor de comerț exterior!

Ferocianura de potasiu a luat drumul firmei **„Bayer"** și al altei firme germane, iar cianura de potasiu a ajuns la **„Electroputere" Craiova.** Pentru documentare ni s-a dat, la ASPM Focșani, dosarul; doar să-l citim, fără a avea posibilitatea transcrierii. În schimb, am fost îndrumați către Ministerul Mediului, pentru a vedea răspunsul oficial transmis prin Scrisoarea nr. 1487/ 24.07.1992. La minister am rămas dezamăgiți : doar ferocianura de potasiu figura într-un tabel, în rest nici urmă de documentele pe care am avut posibilitatea să le văd la Focșani !

La **„Mondexim"**, am discutat — în hol! — cu economista **Floarea Vulpescu.** Domnia-sa nu mi-a pus la dispoziție nici un document referitor la ferocianură și m-a asigurat că nu este nici un motiv de îngrijorare, deoarece marfa a fost conservată foarte bine. Și că institutia a fost destul de mulțumită de achiziționarea și vînzarea acestui produs. De ce a fost uitată atîta timp ? Dînsa nu știe, că este nouă în unitate ! Numai păcatele sînt vechi, dnă Vulpescu.

Totuși, cum rămîne cu Decretul nr. 466/79 și cu autorizațiile care trebuiau date de Ministerul Sănătății, Mediului și cu înscrierea la Direcția județeană de poliție ? Poate aude cineva și ne dă un răspuns la obiect.

ION RUSU

La lumina zilei

Ce spun specialiștii

DEZVĂLUIRI

Autorizarea acestor „jocuri" – forțarea legilor

• Statul poate fi chemat în instanță ca „debitor moral"; este opera experților de la camerele de comerț

Pentru clarificarea aspectelor economice și juridice ale „afacerii", am stat de vorbă cu domnii FLORIN PETRACHE și PAUL CIUDIN, care și-au exprimat punctul de vedere expus mai jos.

Ceea ce ne interesează pe noi este, însă, fondul problemei, pe care îl formulăm astfel:

CUM AU FOST CU PUTINȚĂ „JOCURILE DE ÎNTRAJUTORARE"?

Din punct de vedere juridic, relațiile instituite între oricare dintre participanți și societatea comercială care organizează un astfel de joc **au caracter contractual.** Deoarece conținutul acestor contracte nu este expres reglementat prin norme de drept, ci este stabilit de părți, ele fac parte din categoria celor cunoscute în literatura de specialitate sub titulatura generică de **contracte nenumite**; bineînțeles, cu condiția ca ele să fie valabil încheiate.

Corect interpretat, chiar și numai fragmentul citat din articolul 968 Cod civil ar fi fost suficient pentru ca „jocurile de întrajutorare" să nu fie autorizate!

În principiu, un contract este valabil încheiat dacă sînt îndeplinite patru condiții de fond: 1. să existe consimțămîntul neviciat al părților, adică liber și nesilit; 2. părțile să posede capacitate contractuală; 3. scopul (cauza) contractului să fie real(ă), licit(ă) și moral(ă), și 4. obiectul contractului (prestațiile **reciproce** la care părțile contractante se obligă) să existe, să fie posibil, să fie licit și moral, să fie determinat etc.

Presupunem că, în cazul jocurilor de întrajutorare, primele trei condiții sînt satisfăcute. Ne oprim la cea de-a patra condiție, **obiectul contractului,** care desemnează prestațiile la care se obligă reciproc părțile contractante.

Într-un joc de întrajutorare, participantul se obligă să depună o sumă oarecare de bani, să zicem zece mii de lei, iar organizatorul se obligă, la rîndu-i, ca după o perioadă de timp să-i restituie, să zicem, de zece ori suma depusă. Pentru prestația sa, organizatorul își ia dreptul de a reține un comision de cinci mii de lei. Juridic vorbind, în relația astfel constituită, participantul este **debitor (trebuie să dea)** pentru suma de zece mii de lei și **creditor (trebuie să primească)** pentru suma de o sută de mii de lei; la rîndul lui, organizatorul este **debitor** pentru suma de o sută de mii de lei și **creditor** pentru suma reprezentînd comisionul convenit, respectiv cinci mii de lei. Acestea ar fi prestațiile reciproce care formează obiectul contractului.

În spiritul celor de mai sus, se observă că mecanismul care întreține jocul — sumele depuse de nouă participanți revin celui de-al zecelea — poate continua fără întrerupere **numai cu condiția ca populația României să fie indefinit mare**; altfel, în cel mult șapte **cicluri,** în cadrul unui singur joc, este epuizat întregul număr de plătitori potențiali. Un milion vor fi premiați, iar nouă milioane vor rămîne cu buzele umflate; pentru un al doilea milion de premiați, ne trebuie plătitori de peste graniță! Ar mai fi o posibilitate, spre care s-au orientat, de fapt, cele mai multe dintre societățile comerciale organizatoare, și anume ca banii ce le intră în casierie să fie investiți în **afaceri foarte rentabile,** iar premiile să fie acoperite din profitul obținut — și asta într-o lună, cel mult!

Întrebați orice specialist în economie. Vă va spune că geniul uman a reușit multe, dar n-a fost în stare să inventeze o afacere perfect legală, care să aducă un profit de 900% (nouă sute la sută!) în interval de o lună. S-ar putea și asta, vă va spune, cu condiția să fie vorba de trafic cu arme, cu droguri sau altceva asemănător.

ÎN CONCLUZIE: contractele de „întrajutorare" sînt fie licite și imposibil de îndeplinit, fie posibile, dar realizate prin mijloace frauduloase.

Se poate întîmpla ca, prin statutul lor, societățile comerciale organizatoare să condiționeze efectuarea plăților cuvenite ca premii de **continuitatea** jocului. În aceste condiții, este clar că banii vărsați de participanți în contul organizatorului nu le mai pot fi returnați nici măcar în proporție de 1:1, pentru simplul motiv că ei au intrat deja în buzunarele fericiților cîștigători (excludem — cum spuneam — de la bun început favoritismele și procedurile frauduloase de orice fel în desemnarea acestora). **Deci, în condiții de funcționalitate optimă, un milion de participanți vor cîștiga, iar nouă milioane vor pierde!** Că banii duși pe apa sîmbetei reprezintă adesea economiile de o viață ale unor oameni bătrîni și bolnavi, ce mai contează!

Întîmplările diverse legate de desfășurarea unui astfel de joc pot fi rezumate sugestiv în puține cuvinte: sub acoperirea unei titulaturi generoase — joc de întrajutorare — organizatorul practică, fără nici un risc, un banal, dar eficace, **joc de noroc.** În fapt, fiecare participant mizează pe o șansă din zece să cîștige. O asemenea contradicție între nume („întrajutorare") și realitatea pe care o desemnează (joc de noroc) nu poate fi calificată decît ca **flagrantă inducere în eroare.**

Dar „obligația (...) fondată pe o cauză falsă (...) nu poate avea nici un efect" (art. 966 Cod civil) și „cauza este falsă cînd există eroare asupra motivului determinant"[1]. Dacă cetățeanului i s-a spus că intră într-un joc de întrajutorare și s-a trezit jucînd la ruletă, este clar că există **eroare asupra motivului determinant.** Poate că, dacă ar fi fost corect informat, cetățeanul participant s-ar fi abținut. Ne-am axat demonstrația de mai sus pe un viciu de consimțămînt cu un caracter oarecum impersonal, pe care juriștii îl numesc **eroare,** în spiritul doctrinei, eroarea elimină existența unui element intențional. S-ar putea pune și problema existenței unui astfel de element (intenția de a înșela) și atunci eroarea se transformă în **dol** (viclenie). Dolul nu se presupune, el trebuie dovedit. Considerăm că eroarea constituie o încadrare mai bună a speței. Evident, șirul argumentelor ar putea continua.

Ceea ce vrem să mai adăugăm, însă, e că, în absolut toate tratatele de drept civil, e întîlnită o **„clauză de moralitate"**; aceasta este interpretarea pe care toți marii juriști români o dau unui fragment din articolul 968 Cod civil: „Cauza (scopul — n.n.) este nelicită (...) cînd este contrarie bunelor moravuri". Un exemplu de eludare nerușinată a „clauzei de moralitate" îl constituie jocul de întrajutorare pe care societatea comercială **TÎMPA** îl propune în ziarul ploieștean **PRAHOVA din 3 octombrie a.c.,** adresîndu-se expres invalizilor, veteranilor de război, handicapaților, văduvelor, orfanilor etc., solicitîndu-le acestora — culmea cinismului! — și dovada scrisă a calității de „bătut de soartă".

Cercetările Poliției îi pot viza numai pe cei care au dat și au primit premii ÎN MOD PREFERENȚIAL. Toți cei premiați conform regulamentelor „caselor de joc" își păstrează drepturile nealterate, pentru că ei și-au încasat legal banii, de la societăți comerciale legal constituite, validate prin hotărîri judecătorești.

Dar ce se va întîmpla cu cei care au dat bani și nu au primit nimic?

Prin reprezentanții săi îndreptățiți, statul a autorizat înființarea și funcționarea jocurilor de întrajutorare. A devenit, astfel, cel puțin **debitor moral.** Pentru că „(...) statul își face simțită prezența la înființarea persoanelor juridice prin investirea unor organe ale sale cu prerogativa **autorizării** înființării, cu care ocazie **se verifică nu numai legalitatea, ci și oportunitatea** (subl. n.) creării unor subiecte colective de drept; (...) participarea statului la înființarea persoanelor juridice este menită să asigure (...) respectarea **principiului fundamental** (subl. n.) al dreptului civil, care este principiul îmbinării interesului individual cu interesul general"[2].

Conform articolului 23 din Legea nr. 31/1990, „președintele instanței, primind cererea de autorizare (...), cere avizul camerei de comerț și industrie (...) în ce privește utilitatea societății, onorabilitatea fondatorilor, și, după caz, a asociaților". Știm că, în ultimul timp, „experții" funcționari ai camerelor de comerț refuză eliberarea unor avize favorabile pentru înființarea jocurilor de întrajutorare. **DE CE ABIA ACUM?! A** fost nevoie de un scandal de proporții naționale pentru „a-și regăsi" competența?!

Se așteaptă, deci, o rezolvare. La Poliție, se înregistrează zilnic zeci și zeci de plîngeri; s-au adunat pînă acum peste zece mii! **Mulți petenți vor să li se facă dreptate pe loc. Cum? Cîți oameni îți trebuie numai pentru a verifica temeinicia acestor reclamații? Mai mult, cadrul legislativ actual, admițînd că plîngerile vor face obiectul unor dosare ce vor fi înaintate instanțelor de judecată, nu permite rezolvarea imediată a cauzelor. Pentru aceasta, justiția are nevoie de un act normativ specific, adoptat în regim de urgență de Parlament. Dar și așa, cît timp ar trebui pentru judecarea unui număr estimativ de** trei-patru sute de mii de cauze? **Cît timp ar trebui pentru aplicarea hotărîrilor date? Cum se vor executa aceste hotărîri, dacă societățile implicate sînt în indisponibilitate de plăți?**

Răspunsul la toate aceste întrebări nu poate fi o simplă ridicare din umeri. Pe de altă parte, nimeni nu trebuie să-și facă singur dreptate. Și atunci? Trebuie să ne modelăm din nou comportarea după principiul „răbdare și tutun"? Pînă una-alta, așa se pare.

Pagini realizate de **MARCEL APOSTOLESCU**

---

[1] Gheorghe Beleiu — Drept civil român, Casa de editură și presă „Șansa" S.R.L., București, 1992, p. 144.

[2] Gheorghe Beleiu — op. cit., pp. 357—358.

Ucis de securiști pentru a i se lua casa

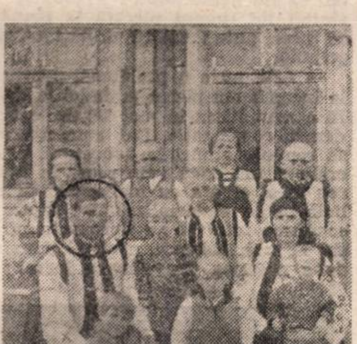

Revenim asupra dramaticei relatări, publicate în numărul trecut al revistei noastre, sub semnătura suceveanului Petru Mihailovici. În 1947, un oarecare Cora Filaret, fost prim-secretar al raionului Ițcani, sărind în sprijinul cumnatului său, Vlad Pantelimon, ce deținea în mod abuziv casa medicului Vlad Constantin, organizează un proces politic, arestind și condamnînd toți frații, cumnații și nepoții proprietarului legal al imobilului. Unul dintre aceștia, Toader Vultur, tatăl celui care trebuia să primească prin donație locuința în cauză, a fost ucis mișelește în beciurile securității. Fotografia trimisă de corespondentul nostru îl prezintă pe Toader Vultur în zilele de tihnă și liniște creștinească, în mijlocul familiei sale numeroase.

Cei care pot oferi date despre domiciliul sau destinul celor doi asasini, precum și alte date în legătură cu oribila crimă, sînt rugați să ne scrie la redacție.

SOCIAL

Miniconcernul „Europa" — de la o modestă „Consignație", la o rețea de magazine

Cum se fac milioanele?

• O familie rulează într-un an un miliard patru sute de milioane lei. Dar viața de milionar nu e deloc plăcută și ușoară. Grijile sînt mai multe decît bucuriile. Așa, cel puțin, pretind patronii „Europei"

De cînd sînt milionară dorm patru

— După doi ani și jumătate de experiență, cred că puteți, doamnă Petronela Salitră, să dați o definiție a femeii de afaceri.

— Afacerile te învață să nu mai fii numai femeie. Pe măsură ce m-am izbit de greutăți, am început să-mi țin nervii, să nu mai reacționez ca orice femeie — să dau răspunsul pe loc, indiferent ce spun, am început să mă gîndesc înainte. Am avut zile în care n-am putut să mă abțin și am plîns chiar la birou. Pentru o femeie de afaceri nu e bine, pentru că se nasc tot felul de întrebări și îndoieli la cei din jur. În clipa cînd eram foarte supărată, îl sunam pe soțul meu și-i spuneam: „Gata, nu mai fac, nu mai vreau, de mîine rămîn acasă !". Ei, asta nu se poate. E o chestie de 5 minute ! Nu pot să rămîn de mîine acasă, cînd am atîția oameni în spate. Trebuie să te gîndești la ei, să-i înțelegi, deși ei nu se gîndesc niciodată că ești și tu om, că ai neliniștile și îndoielile tale, că ai necazuri. Nu-mi rămîne decît să le adun în sufletul meu.

— S-au adunat multe ?

— A, nuuu !... Că-l mai prind pe soțul meu cînd sînt adunate, mă descarc și-i zic !

— Ce anume ?

— De toate ! Că n-are grijă de mine, că nu-l interesează... Și el zice: „Dacă ești deșteaptă, te descurci !"

— Dar nu credeți că soțul ar trebui să fie nemulțumit ? Presupun că sînteți tot timpul plecată la firmă și nu prea puteți să vă arătați o soție grijulie.

— Asta nu e o problemă, pentru că la început am plecat amîndoi la drum. El a avut ideea în mai '90 să deschidem o consignație. Dar cum n-a vrut să renunțe atunci la avocatură, că nu eram siguri dacă vom reuși în afacerea asta, el era cu ideile, iar eu trebuia să le materializez. De fapt, el conducea totul și nu dormea nopți în șir. E, însă, obișnuit, pentru că înainte de a practica avocatura a lucrat în Poliție. Pentru mine a fost foarte greu, avusesem un cu totul alt program. O vreme am lucrat la „Centrala mătăsii", dar apoi am întrerupt și pentru copii, dar și pentru că nu-mi plăcea, era prea puțin pe lîngă ce puteam eu să fac. Să plec de la 7 la condică, cu birocrația care era, cu tot felul de șefi incompetenți pe care trebuia să-i suporți, pentru o leafă de nimic... Soțul meu a rîs și mi-a spus într-o zi : „Mă costă mai mult fardurile și ciorapii dacă te duci. Mai bine stai acasă". Eram mai utilă așa.

— Înțeleg că ați fost o soție răsfățată.

— Da. Soțul meu cîștiga bine și am avut întotdeauna ce mi-am dorit. N-am fost numai eu, erau și altele răsfățate, dar se ascundeau, pentru că era chestia asta, să spui „Vai, n-am bani!" Nu era chiar așa, dar avînd în vedere funcțiile soților, se gîndeau că e mai bine să tacă. Eu nu m-am plîns niciodată de bani. Acum mă plîng, dar de banii de investiții ! Aș vrea, de pildă, să am 10 milioane, și nu-i am. O să-i am peste o lună, dar nu-i am acum. Dar, m-am mai învățat să renunț. Îmi place foarte mult să mă aranjez, să fiu elegantă, îmi plac lucrurile sofisticate, bijuteriile. Dacă înainte nu puteam să renunț la o haină de blană, acum, cînd intervine o cheltuială pentru firmă, renunț la haină. Nu mai am prioritate nici cînd îmi fac o rochie.

„Dacă îmi iau ceva din magazin, plătesc ca toată lumea"

— Cine poate crede așa ceva ? Sînteți patroana Casei de modă „Europa" !

— Dacă vreau să-mi fac o rochie, trebuie să merg în secție, să văd dacă nu sînt programate alte cliente. Am rochii foarte frumoase, dar fac parte dintr-o colecție și nu pot s-o descompletez. Trebuie să văd dacă mai există material, să-mi fac și eu una. Iar dacă merg în magazin, plătesc ca toată lumea, pentru că nu vreau să fac încurcături în gestiunea nimănui. Iar dacă rămîn datoare, îi cer soțului meu. De la el iau pentru cheltuielile mele, iar el îmi zice : „Cum, faci economii de la firma ta ?" De fapt... cam așa fac. Dar nu ca să-i adun. Noi n-avem bani în casă sau în conturi. Totul este investit. Am început cu Consignația „Europa", de lîngă Piața Matache. Acolo fusese o veche magazie a ICRAL-ului, din care am scos 6 containere de gunoaie și am construit primul magazin. Am investit 400 000 lei, pe care-i împrumutasem și am riscat niște idei. A fost o avalanșă de oameni la care nu ne-am așteptat. Toți mergeau atunci în Turcia și veneau cu marfă pe care, în loc s-o mai vîndă la colțul străzii, o depuneau, în mod civilizat, la noi, în schimbul unui comision de 15 la sută.

Din primii bani cîștigați ne-am cumpărat un calculator, ne-am făcut un program și am început să lucrăm pe el. Tot ce-am cîștigat am investit. Am cumpărat o casă în Viilor și am transformat-o în magazin, o casă în Dimitrov, pe care am făcut-o boutique, am luat un teren pe care am construit supermarket-ul din Witting. De la „Europa — Consignație", soțul meu a făcut altă firmă, „Europa — Standard", societate mixtă româno-algeriană, care se ocupă de en gros, construcții, import-export. Sîntem reprezentanții firmei Hankel de cosmetice din Austria. Pe urmă, din beneficii, am cumpărat actuala clădire a casei de modă. Aici era o hală veche, soțul meu a făcut mai întîi un restaurant, dar apoi mi-a cedat mie spațiul, pentru a-mi împlini visul : casa de modă. Mi-am dorit-o dintotdeauna.

— Vă considerați în primul rînd creator, sau femeie de afaceri ?

— Moda nu este încă o afacere la noi și nu va fi o bună bucată de ani. Investițiile au fost foarte mari și e nevoie de timp pentru a le amortiza. Casa de modă nu este pentru mine decît o plăcere a mea, nu o afacere. Financiar trebuie să mă ajute soțul meu și de multe ori mă ceartă.

— Dacă am înțeles bine, înainte nu vă certa.

— Așa e, dar acum avem discuții. Dacă ne auzeați, duminica trecută... Totul pornește de la afaceri. Cînd se uită la bilanț, zice că trebuie să am beneficiu mult mai mare, iar eu îi arăt că am cheltuieli. Și-mi spune mereu că dacă el nu mă ajută, dau faliment. Eu mă supăr și promit de fiecare dată că nu mai apelez la el, dar... de fapt, știu că are dreptate și, pînă la urmă, primesc observațiile, pentru că m-a învățat multe.

„Noi am renunțat cu totul la viața de familie"

— Deci din punct de vedere al familiei, nu-i nici o fericire să fii milionar ?

— De loc ! Noi am renunțat cu tot[illegible] la viața de familie. Sînt zile într[illegible] cînd nici nu ne zărim, iar seara venim atît de obosiți, încît nu mai avem puterea să vorbim. De cînd ne-am privatizat n-am avut nici o zi de concediu, nici un week-end, nimic ! Sîmbăta după-masă și duminica eu spăl cîte 15-20 de cămăși, fac gospodărie, iar el pleacă la firmă. Mă plîng că nu mă mai scoate nicăieri, că nu-l mai interesează decît firma și-l amenințcă am să renunț. Dar, a doua zi, o luăm de la capăt.

— Nici cu copiii nu prea văd cînd puteți sta.

— Sigur, nu mai e ca înainte, cînd discutam despre problemele lor, de cărțile pe care le citesc, de învățătură... Dar sînt acum destul de mari ca să se descurce singuri. Lucian este în ultimul an la Școala superioară de ofițeri de la Sibiu și eu aș vrea să facă și Academia militară, dar el nu vrea. Deocamdată ! S-o fi săturat după 4 ani de liceu militar și alți 3 de școală superioară, să ducă o viață cazonă. Mă gîndesc, însă, că e băiat și va avea responsabilitatea unei familii. Deși am să-l ajut, nu vreau ca el să se bazeze pe mine. Trebuie să învețe să prețuiască banul muncit de el. Cristina este în clasa a XII-a la Liceul sanitar și va face, probabil, medicina.

— Nu vă gîndiți să-i pregătiți pentru firmă ?

— Nu știu încă dacă au aptitudinile necesare. Deocamdată, văzîndu-ne pe noi atît de obosiți și asistînd la discuțiile pe care le avem, nu pare să-i tenteze. O să vedem mai tîrziu, dacă vor și dacă sînt în stare. Din nepricepere sau dezinteres, ar pute[illegible] distrugă într-un an ceea ce am [illegible]cut noi într-o viață. E prematur să vorbim despre asta, pentru că eu și soțul meu sîntem încă tineri și avem niște ani în față.

— Ani în care vă gîndiți să faceți, ce ?

— Eu nu pot să-mi fac planu[illegible] 10 ani. Nici nu se pune în discu[illegible]

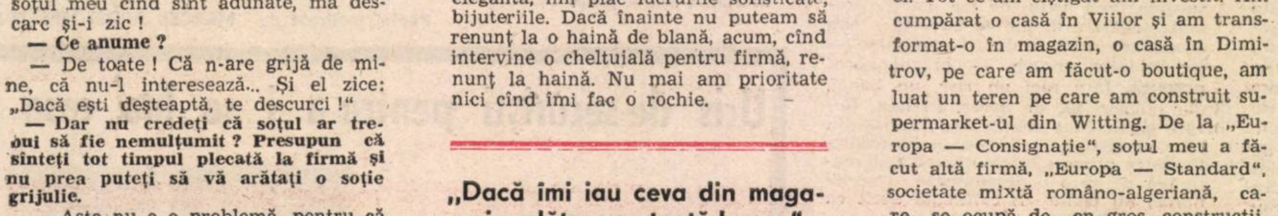

trasuri, broderii, dantele, dar nu pentru orice buzunar. Și totuși, la Casa de mode „Europa", clientela nu lipsește.

ân

pe noapte şi plîng toată ziua.

xistă incertitudinea asta, în care nu
ii la ce lege să te mai aştepţi, cum va
na ea vizavi de privatizare. Nu
tiu dacă ne mai putem întoarce de
nde am plecat, dar am momente în
are mi-e frică să nu apară peste
oapte o hotărîre care, mai pe cotite,
ă-ţi impună te miri ce! Sînt tot fe-
ul de impozite, tot felul de taxe, care
trag după sine mărirea preţurilor. Te
iţi la omul de rînd, care-ţi intră în
agazin şi nu se jenează să zică: „As-
a sînt preţuri? Sînt tîmpiţi!“ Dar
u dau tot felul de impozite şi taxe,
ateria primă este îngrozitor de scum-
ă şi de multe ori calculez preţul de
rei ori, că mi-e ruşine să-l spun. Ca
ă nu mai vorbesc că de multe ori nu
ămîn cu nici un beneficiu pentru că
u vreau să-mi pierd un client sau al-
ul. Dacă n-ar fi celelalte afaceri, ale
oţului meu, nici nu s-ar putea pune
n discuţie să păstrez casa de modă.

**— Cu toate că preţurile sînt foarte
iperate.**

— Să ştiţi că nu sînt mai mari decît
alte magazine din oraş, care aduc
arfa de afară. Nu uitaţi că dolarul
ste 430 de lei şi atunci, dacă ai dat
e şi doar 2 dolari, tot e scump. Toa-
preţurile au crescut atît de tare la
oi, că nu le mai poţi raporta la sa-
arii. Atunci, la ce să renunţe femeia?
ogic, începe cu coaforul şi cu vesti-
entaţia, ca să-i rămînă pentru copii
mîncare. Eu încerc să ţin preţurile
it se poate, pentru că doresc ca fe-
eile noastre să găsească o portiţă să
ă investi şi pentru ele.

Mini încă rezistă, dar se relansează fusta maxi"

**— N-am prea vorbit despre modă,
eşi asta este preocuparea dumnea-
astră numărul unu.**

— Îmi doresc foarte tare să fac o
asă de modă etalon, despre care să
vorbească. Pentru asta, trebuie însă
arte multă muncă. Cînd mă uit la
sele de modă străine, îmi vine să
lîng. Ce posibilităţi au! Îl iubesc
arte mult pe italianul Versace. Lu-
ează excentric, cu foarte multe pa-
te şi ştrasuri, cu broderie aplicată.
ar are fabrici de ţesături care lu-
ează special pentru el materia pri-
ă. Eu de unde să iau toate astea?
ni place foarte mult linia elegantă de
Chanel. Multe îmi plac şi-mi visez
ajung odată acolo, dar pînă atunci
nebunesc pînă pregătesc fiecare pre-
ntare. Pentru public moda este un
ectacol frumos, ce se desfăşoară pe
dium. Ce se ascunde în spatele cu-
ilor şi eleganţei — lipsa accesori-
r, care e mare problemă la noi, ha-
iţele manechinelor, că nu vor să se
brace cu o rochie sau alta, designe-
, pe care să-i asculţi, banii care se
eltuiesc, nervii consumaţi — asta nu
mai vede. Iar bucuria mea durează
act atît cît durează şi spectacolul,
pă care încep îndoielile: oare am
uşit să dau fiecăruia linia, culoarea,
l pe care şi le-ar dori?

**propo de linie, culoare, model,
putem încheia decît cu întrebarea
se poartă?**

— La mantouri se poartă toate
anţele de gri, albastru şi maro. La
chii, ciclam şi roşu. Rezistă încă
ini, dar se relansează fusta maxi.

LIANA TATOS

Afacerea Peneş — Zorlis

SOCIAL

Români... exportaţi în Cipru şi jecmăniţi zdravăn

• *Sute de mii de dolari luaţi cu japca*

„Angajăm în Cipru, pentru 2 luni, la recoltat cartofi, doamne între 20—40 de ani, începînd cu 1 octombrie 1992. Relaţii la tel. 85 25 93“.

Anunţul, aparent obişnuit, a apărut în ziarul „România Liberă“, nr. 746 din 1.09.1992, la rubrica „Cereri şi oferte de serviciu“! Românii, şomeri sau angajaţi deja în ţară, au cerut relaţii la numărul de telefon anunţat. După discuţii preliminare, favoriţii (în special şomerii şi femeile văduve) au fost invitaţi în apartamentul 118 din strada Luică, nr. 11, bl. 2, etaj 8, sector 4. La adresa menţionată nu-şi avea sediul o societate şi nu locuia nici măcar un agent economic din ţară sau din străinătate. Totuşi, patroana — **Adela Peneş** — după o lungă conferinţă, în timpul căreia îşi convingea auditoriul că românii sînt rău văzuţi în străinătate, că nu li se mai acordă vize, că sînt hoţi şi leneşi, solicita celor de faţă anumite documente pentru contractul de muncă: Còpii xerox după paşaport, cazier judiciar original, adeverinţă medicală, fotografii tip paşaport şi 360 de lei pentru o scrisoare recomandată care trebuia trimisă în Cipru pe adresa lui **George Zorlis**, taximetrist cipriot (P.O.B. 22 Cyprus). Datorită faptului că taximetristul a acceptat ca pe adresa personală să primească acele scrisori recomandate, s-a stabilit prin contractul de muncă faptul că fiecare angajat trebuia să ofere un comision de 5 la sută. Pe lîngă acestea, în perioada de recrutare şi selectare a viitorilor muncitori, Adela Peneş a primit diverse bunuri materiale, care aveau menirea **de a-i îndulci intenţiile** (cafea, ţigări, băuturi ş.a.). În schimb, cei recrutaţi, pentru a reuşi să plece în străinătate şi a suporta cheltuielile, au fost nevoiţi să vîndă diverse obiecte (aragaz, frigider, mobilă, obiecte de artă) şi să aştepte ziua plecării. Numai că ziua plecării (1 octombrie a.c.) s-a transformat în 15 martie 1993, motivîndu-se că fiul patroanei Adela Peneş, respectiv **Adrian Fandarac**, a telefonat din Cipru, transmiţînd un mesaj important: fermierii cereau şi muncitori de sex masculin, iar numărul lor trebuia să se ridice la 450. Afacerea devenea din ce în ce mai grasă.

Cei trei autori ai escrocheriei urmau să cîştige sume pe care chiar şi un om de afaceri din România le-ar rîvni. Între 100 000 şi 160 000 de dolari. Plus aproximativ alţi 300, realizaţi pentru transportul pe ruta **Otopeni — Larnaca — Otopeni.** Cum se putea realiza cîştigul? Pentru cincizeci de zile lucrătoare, respectiv 2 luni, fermierii plătesc 1 000 de dolari, sumă stabilită de legile cipriote; pentru o zi de muncă, fiecare muncitor primeşte 22, iar muncitorii autohtoni primesc 50. Prin contract, s-a stabilit ca fiecare muncitor să primească 600 de dolari. Diferenţa intră în buzunarele fostei menajere de la Hotel Nord, Adela Peneş. Şi-n buzunarele familiei sale (Cristian, Adrian şi Iulian Fandarac) şi ale lui George Zorlis. Unde mai pui în discuţie faptul că unele „doamne“ s-au dus să recolteze cartofi şi s-au trezit recoltînd cu totul şi cu totul altceva!

Astfel, clanul Peneş — Fandarac, sfidînd legile şi scuipînd pe sărăcie, au început să-şi afişeze opulenţa şi „forţa“. Au închiriat un apartament în str. Trestiana, nr. 2, ap. 3 (250 dolari), au închiriat două autoturisme, cu şofer cu tot, pentru o lună, timp în care îşi petrec o „binemeritată“ vacanţă la munte. Desigur, dna Adela şi-a permis şi o relaţie de prietenie cointeresată cu un domn de înaltă ţinută din cadrul Ministerului de Interne. Cu toate acestea, secţia 16 Poliţie este pe recepţie!

TANIA MÂNCU

Monte Carlo importă din... România

Şi pe lîngă „cetatea“ Bihariei au crescut firme şi firmuleţe. După cum a plouat cu bani în buzunarul unor vajnici apărători vestici ai ţării. Numele exotice ale firmelor zburdă cu voioşie. Astfel, Societatea **Monte Carlo SRL** din Oradea face afaceri în stil meridional francez. Şi importă, şi importă, şi importă... pînă cînd uită cu totul de banii pe care-i datorează statului. În septembrie a.c., de exemplu, a avut o amnezie cumplită: n-a dat ICM-ul şi accizele, în valoare totală de (infimă sumă)... **496,6 milioane lei.** Această cumplită boală s-a prelungit pînă cînd au venit nişte doctori „preceptori“. Ăştia au ajuns la concluzia că „Monte Carlo“ a vîndut mai multă marfă decît a importat, neputînd dovedi prin acte o sumă de... 46,15 milioane lei. Patronii au crezut că a importa nu se referă numai la alte ţări, ci şi la ţărişoara noastră: au importat marfă din România! Şi de aceea badea Gheorghe se scarpină în cap şi cuvîntă sub pălărie: nu-i lucru curat!

„Preceptorii“ au luat marfa ce se afla în delicata situaţie de a fi a nimănui, în valoare de 7 617 862 lei. Şi le-au lăsat cadou o amendă de 840 mii lei. Ca să nu-i uite. Şi tot în acest noiembrie al benzinei, un camion al firmei „Monte Carlo“, cu număr de înmatriculare ungar, transporta marfă la frumoasa **CATHERINE SRL**. Cele 1200 sticle cu ţuică de 1/2 litru au fost confiscate. Se mai întîmplă...

ION RUSU

S.C. Foişor SA a fixat preţurile de vînzare la locuinţele din fondul de stat

• *Oferă, de asemenea, diverse servicii utile*

Locuinţele din fondul de stat — în ciuda înrăutăţirii condiţiilor de trai — se cumpără de către chiriaşi. În Bucureşti, fostele ICRAL-uri, devenite acum societăţi, pe acţiuni, sînt cele care facilitează vînzările. Astfel, Societatea comercială **„FOIŞOR“ SA** (fostul ICRAL „FOIŞOR“) a avut în administrare cca 50 000 de locuinţe, dintre care doar 34 000 au îndeplinit condiţiile cerute de lege pentru a fi vîndute. Pînă la sfîrşitul lunii noiembrie a.c., au fost 30 000 de cereri şi s-au vîndut cca 27 000 de apartamente. S.C. „FOIŞOR“ SA are 3 zone distincte: 1) **centrală** (din centrul capitalei — Calea Moşilor şi pînă la Mihai Bravu) — preţurile cresc cu 10%; **zona 1** (de la Mihai Bravu — Muncii — Morarilor) — preţurile rămîn nemodificate; **zona II** (de la Morarilor pînă spre comuna Pantelimon) — preţurile se reduc cu 10%. La fixarea preţurilor de vînzare s-au avut în vedere două perioade de construcţie a blocurilor:

Blocuri construite pînă la 1 ianuarie 1977

Confort	Numărul camerelor	Preţ
I Sporit	garsonieră	95 200 lei
	2 camere	138 600 lei
	3 camere	198 800 lei
	4 camere	254 600 lei
	5 camere	298 000 lei
I	garsonieră	76 600 lei
	2 camere	123 700 lei
	3 camere	159 000 lei
	4 camere	196 900 lei
II	garsonieră	58 100 lei
	2 camere	88 800 lei
	3 camere	116 100 lei
	4 camere	144 000 lei

Blocuri construite după 1 ianuarie 1977

Confort	Numărul camerelor	Preţ
1	garsonieră	69 200 lei
1 A	....	103 400 lei
1	2 camere	134 540 lei
1 A	....	149 600 lei
1 B	....	157 400 lei
1	3 camere	167 260 lei
1 A	....	187 520 lei
1 B	....	194 270 lei
1	4 camere	224 660 lei
1 A	....	226 480 lei
1 B	....	234 270 lei
1	5 camere	246 740 lei
1 A	....	268 560 lei
1 B	....	275 830 lei

Locuinţa se poate achita integral, la definitivarea actelor, sau cu plata în rate. Am dorit, prin cele expuse mai sus, să venim în ajutorul celor indecişi şi să eliminăm zvonurile că, începînd de la 1 ianuarie 1993, locuinţele se vor scumpi. Dl. Dan Prună, directorul Societăţii comerciale „FOIŞOR“ SA, ne-a asigurat că preţurile de cumpărare vor rămîne aceleaşi şi după 1 ianuarie 1993. Tot domnia-sa recomandă tuturor Asociaţiilor de locatari să-şi creeze fonduri de reparaţii, într-un cont la o bancă, cu termen de cel puţin 1 an. Aceasta, deoarece starea de degradare este într-o continuă creştere. „FOIŞOR“ SA trăieşte din comisioane, dar s-a gîndit şi la perspectivă (cînd nu vor mai fi locuinţe de vînzare) şi a înfiinţat mai multe ateliere de: tîmplărie (venind în întîmpinarea diferitelor firme particulare pentru decoraţiuni interioare); lăcătuşerie-confecţii metalice; pentru defecţiunile antenelor parabolice; 2 ateliere de geamuri (inclusiv cu deplasare la domiciliul clientului) şi o echipă de şoc pentru defecţiunile la încălzirea termică (putînd şi înlocui cazane).

După cum se vede, unii nu stau cu mîinile în sîn!

ION RUSU

DIALOG

AVOCATUL CASEI

LEGEA JUNGLEI

Un cadou în decembrie: indexarea salariilor

● Pentru lunile noiembrie-decembrie 1992, societățile comerciale cu capital majoritar de stat și regiile autonome, la care salariile se stabilesc prin negociere, vor proceda la indexarea acestora.

● **Valoarea indexării este de 5 250 lei lunar, în medie,** pe salariat, ceea ce reprezintă, la nivelul economiei, o creștere medie a salariilor de 17,7% față de perioada septembrie-octombrie 1992.

● Conducerile agenților economici pot stabili, după consultarea sindicatelor, modalitatea de indexare a salariilor, în sumă fixă sau în procent — 5 250 lei sau 17,7% — în funcție de posibilitățile financiare proprii.

● Nici unei unități, de stat sau particulare, Hotărîrea Guvernului nr. 774 din 27 noiembrie 1992, care se referă la indexarea salariilor, **nu îi indică obligativitatea** și garantarea acesteia. Unităților cu capital privat, cooperatiste și obștești, **doar le recomandă** o asemenea măsură.

● Indexarea se aplică de la 01 noiembrie 1992, urmînd a fi plătită la lichidarea acestei luni, în decembrie a.c. Cu aceeași dată se modifică transele de venituri impozabile și cotele de impozit aplicate salariilor.

● Ca atare, **salariul de bază minim brut pe țară devine 15 215 lei lunar** pentru un program complet de lucru de 170 ore în medie pe lună, ceea ce reprezintă **89,50 lei/oră.**

● Agenții economici care angajează personal salariat, cu program complet, **nu pot negocia și stabili sub acest nivel** salariul de bază prin contract individual de muncă.

CORNELIU OLTEANU ■

Farmacia din grădină

Ciuboţica cucului

Binecunoscută aproape tuturor, Ciuboțica cucului (Primula officinalis (L.) Hill.) nu constituie numai o minunată podoabă a parcurilor și grădinilor noastre, ci se numără și printre cele mai valoroase plante ale sănătății.

În scopuri medicinale se folosesc toate organele plantei (rizomul, rădăcinile, frunzele și florile). Rizomii și rădăcinile se recoltează toamna sau primăvara, cînd au cel mai mare conținut în principii active ,iar frunzele și florile numai primăvara, din momentul deschiderii butonilor florali și pînă la scuturarea petalelor. După recoltare, rădăcinile și rizomii se spală, se taie în bucăți și se așază la umbră, în straturi subțiri, pentru uscare. Tot așa se procedează cu frunzele și florile.

În timpul uscării materialul se întoarce de cîteva ori pentru a putea obține un produs uniform și de calitate, după care se pune în săculețe de tifon și se păstrează în locuri întunecoase, uscate și bine aerisite.

Ceaiul din frunze și flori de Ciuboțica cucului calmează tusea și, în cazuri de răceli, provoacă transpirația. Fiind un bun expectorant dă rezultate excepționale atît în combaterea bronșitelor, cît și a altor boli pectorale De asemenea, este un neîntrecut diuretic. Infuzia de rădăcini, frunze și flori este folosită pentru îmbăierea părților reumatice, ca și în cazuri de amețeli, migrene etc.

Ing. ION I. ROVENTA ■

Un om în alb vă sfătuiește

Colecistitele cronice

Colecistitele cronice sînt afecțiuni foarte frecvente și apar mai ales la femei, fiind caracterizate prin evoluția lor, prin scurte perioade (puțin dureroase) cu durată de cîteva zile, fără să evolueze cu perioade lungi de dureri, săptămîni și luni, mai ales toamna și primăvara cum își desfășoară istoria ulcerul gastric și duodenal.

Pacienta presimte, de obicei, în etape scurte de 2—3 zile o jenă dureroasă în hipocondrul drept, accentuată la respirație profundă, iradiind tipic în spate și umărul drept. Gustul amar, greața, indispoziția, cefaleea completează tabloul clinic obișnuit al colecistitelor cronice. Bolnavul trebuie să știe că în interesul lui este să consulte, fără întîrziere, medicul specialist de boli interne sau gastro-enterolog care va confirma diagnosticul prin examenul clinic obiectiv.

Se impun examinările paraclinice de rutină: tubajul duodenal care evidențiază, prin studiul sedimentului biliar, modificările inflamatorii și facilitează punerea în evidență, eventuală, a germenului patogen și permite edificarea unui tratament rațional intemeiat pe antibiogramă; colecistografia și colangiocolecistografia ce evidențiază funcționalitatea sau disfuncția vezicii biliare și sprijină medicul în diagnosticul diferențial cu litiaza biliară.

Tratamentul este medical, și higieno-dietetic, după ce în prealabil a fost efectuat și un examen al chimistului gastric, un examen radiologic gastro-duodenal precizînd existența unei eventuale gastrite sau duodenite de însoțire. Sînt interzise alimentele colecistochinetice ce determină contracția vezicii biliare, adică laptele gras, smîntîna dulce sau acră, slănina, sosurile, rîntașurile, carnea de porc grasă, peștele gras, mezelurile grase, cartofii prăjiți. Medicația constă în spasmolitice (scobutil, propantelină, lizadon, neupepulsan, antrelyl etc. din colagoge adică din medicamente ce favorizează drenajul biliar (colebil, carbicol, fiobilin, anghirol, ginarol etc., precum și din cure minerale la Slănicul Moldovei, Olănești, Călimănești, etc.

Prof. dr. SANDU STOICHIȚA ■

CURIER JURIDIC

SAVA RIMBOI — str. Moldovița nr. 18, Bîrlad, jud. Vaslui :

Ne scrieți că fata dv. a împlinit 18 ani și că este elevă în clasa a XII-a, dar nu precizați dacă este încadrată în muncă și realizează venituri. Urmînd însă cursurile serale, presupunem că este și angajată, situație în care obligația dv. legală de plată a pensiei de întreținere a sa, încetează. Vă rămîne numai obligația morală.

RUSALIM BINDEA — com. Almaș, jud. Arad :

Fiind o înfiere cu efecte depline, dv. ar fi trebuit să-i moșteniți pe înfietori.

Dacă totuși, aceștia au lăsat averea printr-un testament altei persoane, la data respectivă dv. îl puteați contesta, în calitate de moștenitor rezervatar.

Pămîntul care era proprietatea C.A.P.-ului nu putea face însă obiectul testamentului.

Ca atare, moștenitorul acestuia sînteți dv.

GHEORGHE TĂTARU — str. Lungă nr. 55, sat. Mărcuș, com. Dobislău, jud. Covasna :

Pretindeți că numitul ALEXA V. IOAN, domiciliat la aceeași adresă, a vîndut pămîntul dv. unor alți 5 consăteni. Mai scrieți că acesta n-a făcut acte, dar a încasat de la fiecare cumpărător sume variind între 3 000 și 7 500 lei, în funcție de suprafața vîndută.

Nu înțelegem cum a fost posibilă o asemenea acțiune, probabil dv. nu ne-ați furnizat toate elementele, în orice caz ea este ilegală, întrucît numai dv. în calitate de proprietar al terenului, puteți dispune cu privire la acesta.

Într-adevăr răspunsurile primăriei și prefecturii sînt corecte, fiindcă rezolvarea problemei nu e de competența acestora.

Soluția este o acțiune în revendicare formulată de dv. ca proprietar, la judecătoria de domiciliu.

CORNELIU OLTEANU ■

Groapa cu lei

Aparatură casnică

Dacă nu v-ați cheltuit încă **noile indexări,** profitați de faptul că am intrat în **Luna cadourilor,** și faceți o bucurie familiei dumneavoastră !

Casă v-ați cumpărat, nu ? Mobilă, de asemeni... Și am aflat că v-ați rezervat și locuri la Revelionul 1993 ! Acum nu ă mai lipsește decît un cadou ' casei dumneavoastră !

cei care dispun de un aliniat la Occident îi să treacă pe la **Voskov-Moulinex,** din Calea Victoriei, unde îi așteaptă articole de uz casnic de o calitate deosebită, competitive pe orice piață și aliniate la prețurile de dincolo de așteptări ! Iată cîteva din articolele ce vă așteaptă să le oferiți familiei, precum și prețurile lor :

— Cuptoare cu microunde, la prețuri cuprinse între 119 000 lei și 222 750 lei

— Roboți de bucătărie : 44 250 lei — 111 000 lei

— Aspiratoare de praf : 85 500 lei — 146 250 lei

— Fier de călcat : 19 500 lei — 58 500 lei

Și fiindcă a venit frigul, cumpărați-vă și un aparat de aer condiționat, cu numai 1 134 000 lei, tot de la același magazin !

Dacă Guvernul ne mai salvează cu o indexare, de ce să nu profite de ea și cei care nu au posibilitatea să intre cu salariile în Europa ? Magazinul Victoria (a cui asupra cui ?), de lîngă Poliția capitalei, vă stă la dispoziție cu prețuri de lumea a treia ; iată-le :

— Aspirator de praf : 15 600 lei

— Mașină de spălat rufe cu storcător : 46 800 lei

— Robot de bucătărie : 6 496 lei

— Fier de călcat : 2 028 lei — 3 809 lei

— Radiatoare — 7 339 lei — 28 688 lei

Și pentru că nu aveți apă caldă, la același magazin puteți achiziționa un boiler-instant, cu numai 22 750 lei !

ARISTICĂ VĂDUVA ■

POȘTA REDACȚIEI

IULIAN VĂRĂDEAN — sat Hălăliș, com. Săvîrșin, jud. Arad : acum cîteva luni dădeam publicității scrisoarea dv., în care ne semnalați neregulile existente la Oficiul poștal nr. 1 Arad. Astfel sesizate, organele în drept au întreprins cercetări în urma cărora funcționarii poștei au fost absolviți de orice păcat, pisica fiind aruncată în ograda RODIPET-ului. Acum ne scrieți din nou pe aceeași temă învinuind în continuare de hoție oficiul poștal mai sus-amintit. Pentru a clarifica problema aceasta vă rugăm să ne comunicați fapte, date, nume.

ILIE A. DUMITRU — sat Luptători, com. Frăsinet, jud. Călărași : Solicitați ajutorul redacției în vederea obținerii drepturilor ce vi se cuvin ca veteran de război fără a ne comunica, însă, un minimum de date : în ce perioadă ați făcut războiul, din ce unitate ați făcut parte etc. Reveniți cu o scrisoare completă. Ne face plăcere să vă urăm „La mulți ani!" și multă sănătate pentru a vă putea bucura de recompensa pe care o meritați.

MIHAIL OPRESCU — Rîmnicu Vîlcea, str. Independenței, nr. 3, bl. 5, sc. B, et. 1, ap. 5: Domnule profesor, în situația Elizei se găsesc toți elevii acestei țări. Pentru a le veni în ajutor, formulați propuneri concrete legate de norma didactică, restructurarea programei școlare, în sfîrșit tot ceea ce ține de desfășurarea în bune condiții a unui învățămînt modern. Avînd toate datele putem lua legătura cu Ministerul Învățămîntului trăgînd nădejde că se mai poate drege cîte ceva.

GHEORGHE ARDELEANU — Timișoara, str. Daliei, nr. 2, bl. D 4, ap. 2 : Așteptăm cu nerăbdare materialele promise. Deși ne-am descurcat mai mult decît onorabil pînă în prezent, ideea de-a avea tirajul pe care-l pomeniți ne surîde.

ELENA GRECESCU ■

Întîlniri pe ultrascurte

RADIO CONTACT

Roxette face „Tourism"

Acesta este titlul sub care revista belgiană „7 EXTRA" publică un interviu cu Per Gessle și Marie Fredriksson, in care cei doi dau amănunte [illegible]pre această interesantă idee [illegible] care nu au ezitat să o pună in aplicație. Ei povestesc aventura „Tourism"-ului care și-a găsit inspirația din cele 4 „colțuri" ale planetei.

Rep. — Cum s-a născut ideea albumului „Tourism"?

Per — Ea ne-a venit, ca mai toate ideile bune, intr-un bar in Australia, in preajma Anului Nou. Am avut dorința de a captura energia grupului din timpul turneelor și de a profita de acest context pentru a inregistra cintece cu o nouă inspirație in diferite țări ale lumii. Am transportat cu noi un studio portabil pentru a putea inregistra in camerele noastre de hotel, in culise sau cabine... Nu am vrut să facem chiar un album „live", considerind că nu ne-ar fi satisfăcut foarte mult. Am preferat să ne reunim toate ideile care s-au născut in timpul turneului. Astfel, au rezultat 16 piese din care 10 sint complet noi, 4 „live" și 2 care sint reinregistrări.

Rep. — Într-un an, ați susținut 107 concerte de-a lungul a 4 continente. Faceți parte din categoria celor cărora le place să muncească?

Marie — Punctul nostru de vedere e acela că trebuie să ții cont de succesul pe care ți-l oferă publicul și că intotdeauna trebuie să faci lucrurile cum se poate mai bine, chiar dacă asta reclamă o cantitate imensă de muncă și timp. „Tourism" constituie, inainte de toate, o amintire fantastică a acestui an petrecut pe drumurile lumii. Nu poți ști niciodată ce-ți rezervă viitorul, și in acest caz am vrut să gravăm pe un disc o perioadă din viața noastră. Avantajul acestui album este că el a fost conceput de către și pentru grup pe scenă, in timp ce producțiile noastre anterioare au fost mai mult de „studio".

Rep. — Ce efecte are asupra voastră faptul că fiind un grup sută la sută suedez, vă bucurați de recunoaștere și apreciere internațională?

Per — Sintem mindri că sintem suedezi și că acest lucru e cunoscut de toată lumea. De asemenea, faptul că am colaborat foarte indeaproape și am trudit cu oameni care ne-au devenit prieteni este foarte important. „Roxette" este un grup dar totodată o mare familie.

Rep. — Acest lucru e de natură să faciliteze munca, atunci cind există asemenea relații cu ceilalți membri ai echipei.

Per — Da, bineințeles. Cind petreci atit de mult timp impreună străbătind globul, incepi să-ți cunoști partenerii de drum și te deprinzi cu ei. Acest aspect relațional contează mult. Sint foarte fericit că, după un turneu atit de lung, am rămas prieteni buni și nici o tensiune nu s-a creat in toată această perioadă.

Rep. — Fiecare titlu al albumului pare să aibă propria sa poveste. Să incepem cu How Do You Do...

Per — Eram pe cale de a compune un alt cintec și dintr-o dată am deviat spre ceea ce avea să devină How Do You Do. E intr-adevăr uimitor și agreabil să asiști la asemenea nașteri. L-aș aprecia ca pe cel mai muncit cintec din album. Am petrecut mult timp finisindu-l, lucrind cam de aceeași manieră ca pentru Joyride. Pentru celelalte titluri, am incercat să simplificăm munca.

Rep. — S-ar părea că ați revenit la stilul anilor '70...

Marie — Da, How Do You Do posedă un suflu foarte „seventies". Eram adolescenți pe atunci și e cu siguranță o perioadă care ne aduce aminte de momentele noastre bune.

Rep. — Un comentariu la Fingertips?

Per — A, e una dintre bucățile noastre preferate. Îmi amintesc de momentul in care am ascultat banda demo. Am găsit titlul foarte bun, foarte cald, cu versuri foarte pătrunzătoare. A fost inregistrat la Rio de Janeiro, intr-o atmosferă pe măsură, adică specială. Fingertips il transportă lent pe cel care il ascultă intr-o altă dimensiune.

Rep. — Trebuie s-o fi scris intr-o zi insorită, pe plajă...

Per — Da, a fost scrisă primăvara și a fost neapărat nevoie să găsim păsările Braziliei pentru a-i putea da acea nuanță voioasă.

Rep. — Și versiunea „live" pentru The Look?

Per — Grupul nostru există din 1988. Această piesă a fost primul nostru mare succes și a marcat intr-adevăr un inceput de drum. Ne-a ajutat enorm. Grație ei, am fost numărul unu in 20 de țări. Avem o plăcere deosebită de-a o cinta pe scenă. Are ceva magic, mai ales interpretată in public. Este motivul pentru care am reluat pe acest album această versiune „live" inregistrată la Sydney. Cred că este foarte reușită pentru că muzicienii s-au dăruit sută la sută și cred că și publicul a făcut același lucru. The Look e piesa din repertoriul nostru care ne reprezintă și ni se potrivește cel mai mult. Auzind-o azi, constați că nu a imbătrinit, și publicul, de asemenea, o primește intotdeauna cu entuziasm.

7 EXTRA-RADIO CONTACT
Traducere și adaptare
DOINA ENE ■

„Cine dracu' se crede Roger Waters"

(Urmare din numărul trecut)

Iată și ce părere are Waters despre alți artiști: Sinead O'Connor care a apărut în 1990 în show-ul cu The Wall în Berlin, pentru Leonard Cheshire's Memorial Fund For Disaster Relief. „A fost o muncă foarte, foarte grea organizarea concertului dar se lucra cu oameni fabuloși — Bryan Adams, Van Morrison, Cyndi Lauper. Brilianti! În afară de Sinead O'Connor. O, Doamne! N-am întîlnit în viața mea pe cineva atît de preocupat de imaginea proprie, de neprofesional și încăpățînat și nesuferit. Era foarte îngrijorată că nu sînt îndeajuns de mulți tineri în show. Eram pentru ea niște moși fîsîiți și avea impresia că nu face ceea ce ar trebui. Și-atunci a venit cu ideea „sclipitoare" de a-l angaja pe Ice-T sau pe cineva de același gen să facă un re-make rap după una din piesele mele.

Nu glumesc! Și nici măcar ea nu glumea! Asta e trist — era serioasă! Apoi după cîteva luni de la show, cînd albumul era pe piață, într-un interviu televizat, cu milioane de telespectatori, a spus despre concert că a fost o adunătură de ramoliți. Nu mă interesează ce gîndește ea, dar putea să-și țină gura, pentru că așa i-a jignit pe toți cei care au fost angrenați în concert, fondul memorial și pe Leonard Cheshire. N-a înțeles nimic! E o proastă! Se crede interesantă că și-a ras părul și că atunci cînd are chef își ridică poalele în cap. Asta e rău și aproape că mă face să plîng."

În legătură cu concertele rock de pe stadioane iată opinia sa: „Asemenea concerte sînt groaznice. Cum erau Tupperware parties ținute în onoarea lui Great God Tupper — cu 50 000 de oameni, care nu numai că nu cumpărau Tupperware, ci hotdogs și t-shirturi și eventual se mai uita și la ecranele video imense care-ți fac silă și te torturează. E curios cum lumea se simte atrasă de așa ceva.

Nu-i înțeleg pe U2 cînd afirmă: „Oh, am cîntat pe stadioane pentru că toți fanii noștri vroiau să vină să ne vadă. În sfîrșit, e bine și așa — dă-le fanilor tăi un show care nu poate fi decît neizbutit pe stadion, dar pentru Dumnezeu, nu-i pune să plătească 25 lire sterline pentru asta!".

Ce spune el însă referitor la Michael Jackson? „Michael Jackson cîntă și el pe stadion, da, dar n-o face pentru el însuși ci pentru a salva toți copiii din această lume."

REVISTA Q —

Traducere și adaptare
DOINA ENE ■

ABBA — 10 ani de hituri

Propulsați intr-o zi a anului 1974 pe firmamentul starurilor, grație unui legendar Waterloo, cei 4 suedezi ABBA au petrecut 8 ani in topul varieteului internațional. La 10 ani de la ruptură, asistăm la un veritabil „revival" al unui grup muzical care, in ciuda acestui fenomen, nu va mai renaște niciodată din propria cenușă.

Povestea celui mai adulat grup al anilor '70 incepe cu intilnirea dintre doi muzicieni rock suedezi: Bjorn Ulvaeus, cintăreț și chitarist, și Benny Anderson, claviaturi (organist). Cei doi colegi de breaslă decid să-și unească talentele și să formeze un grup. Apelează la Agnetha Faltskog, o blondă drăguță care este totodată soția lui Bjorn și o recrutează pe cintăreața Anni-Frid Lyngstad, care nu este alta decit micuța prietenă a lui Benny. ABBA s-a născut deci, numele fiind compus din inițialele prenumelor celor 4 membri. Cind au participat la probele eliminatorii suedeze ale concursului Eurovision din 1973, titlul lor era net superior mediei, dar nu a fost reținut pentru că nu corespundea stilului concursului. Și ce dacă! În 1984 erau in cadrul aceluiași concurs cu Waterloo și iată consacrarea! Astăzi, pină și cei de la Erasure își freacă miinile mulțumiți la ideea sursei de inspirație pe care le-o poate oferi muzica ABBA. După bomba Waterloo, anul următor, piesa S.O.S. vine să confirme că satelitul ABBA e bine incadrat și inscris pe orbită in jurul planetei succesului. Cei patru suedezi profită de sfirșitul anilor '70 pentru a scoate 13 single-uri care ajung toate in Top-ul 5 englez, ceea ce inseamnă o medie de un hit la 20 de săptămini timp de 5 ani! Nimeni n-a putut face mai bine. ABBA a fost chiar cotat la bursă!

În octombrie 1978, Frida și Benny se căsătoresc și astfel ABBA se compune incepind cu acest eveniment din două cupluri oficiale. Din păcate, fericirea menajelor nu va dura mult timp pentru că Agnetha și Bjorn se separă chiar la sfirșitul aceluiași an. Stilul grupului evoluează fără incetare, marcat de problemele interne pe care le cunoaște. La rindul lor, Benny și Frida divorțează in 1981, in perioada fantasticului album Super Trouper.

În 1982, relațiile din interiorul cuplurilor distruse devin prea dificil de suportat și grupul se destramă. Astăzi, in afară de Bjorn și Benny, cei patru nu se mai văd deloc. Reformarea grupului ABBA?

Bjorn mărturisește: „De ce am incepe din nou? Avem fiecare viața noastră și oricum nici unul dintre noi nu va uita ABBA...".

Vreți să știți ce au devenit cei patru faimoși?

Frida — Departe de proiectare, s-a recăsătorit și trăiește actualmente in Elveția. Are 46 de ani și s-a consacrat in principal protecției mediului inconjurător. Are doi copii: Hans (29 ani) și Lotte (25 ani). Singurele contacte pe care le mai are cu foștii membri ai grupului se limitează la citeva vizite la Stockholm unde ii revede citeodată pe Bjorn și Benny. Dar niciodată pe Agnetha.

Agnetha — trăiește pe o insulă, departe de lume. Drepturile enorme pe care le incasează ii sint arhisuficiente pentru a se susține financiar. La 42 de ani, relațiile cu ex-partenerii săi se limitează la scurte intrevederi cu Bjorn atunci cind se intilnesc pentru a-și impărți datoria față de copiii lor, Christian (15 ani) și Linda (19 ani).

Bjorn și Benny — cei doi n-au părăsit lumea show business-ului. Vara trecută, cei doi au urcat chiar pe scenă alături de Bono cu ocazia reprezentației grupului U2 la Stockholm. Tot impreună muncesc la realizarea unei comedii muzicale care ar trebui să fie gata in 1994.

7 EXTRA — RADIO CONTACT
Traducere și adaptare DOINA ENE ■

TOP SLOW & BLUES

Ediția 49

1. ASIA — CRIME OF THE HEART
2. MICHAEL LEARNS TO ROCK — THE ACTOR
3. DEF LEPPARD & THE ACOUSTIC HIPPIES FROM HELL — FROM THE INSIDE

TOP 30

Ediția 49

1. INNER CIRCLE — SWEAT (A LA LA LA LONG)
2. BOBBY BROWN — HUMPIN' AROUND
3. MADONNA — EROTICA

TOP MATINAL — TOP 5

Ediția 49

1. MARILLION — DRY LAND
2. RICK PRICE — NOT A DAY GOES BY
3. SIOUXSIE AND THE BANSHEES — FACE TO FACE

Un nou miracol bioenergetic:

MARIAN CHIRU

• *Descoperit întîmplător, el face parte din corpul de terapeuți ai spitalului din Slobozia*

La Slobozia, în Cîmpia Bărăganului, a fost descoperit un tînăr care posedă o forță paranormală: BIOENERGIA. Vă oferim un portret al acestui om, bazîndu-ne pe declarațiile sale și ale unor specialiști în domeniu.

Cum a început „miracolul"

Într-o seară, fetița unei femei de serviciu de la Școala nr. 7 din Slobozia a venit plîngînd la mama ei, chinuită de o migrenă. Aflat prin apropiere, mecanicul școlii s-a apropiat de fetiță și a încercat să o mîngîie pe cap. În acel moment, fără ca palmele lui să ajungă să-i atingă părul, fetița a exclamat: „Mi-a trecut!". Tînărul a rămas descumpănit. În minte i-au revenit mai multe întîmplări, cărora nu le dăduse importanță.

Energia transmisă a penetrat bocancul

N. Teodoru — medic la Spitalul Slobozia — declară: „A venit la mine un tînăr și m-a rugat să-i explic ce se întîmplă cu el. M-am hotărît, bazîndu-mă pe intuiție, să verific povestirile lui. L-am dus la patul unui bolnav, căruia îi pusesem, prezumtiv, diagnosticul de pleurezie. Tînărul, fără să atingă pacientul, l-a controlat, ținînd palmele orizontal față de corpul acestuia, pînă a ajuns în zona bolnavă. Mi-a comunicat că simte în palmă furnicături, produse parcă de un curent electric și o senzație de durere chiar în zona plămînului. La un control radiologic s-a confirmat că bolnavul testat suferă de pleurezie".

Interlocutorul nostru, medicul Teodoru ne mai spune :

„Un caz deosebit se referă la un copil de un an și trei luni — hidrocefal posttraumatic în urma unei nașteri cu forcepsul. Spitalul nr. 9 din București ni l-a trimis înapoi ca fiind un caz irecuperabil. I-am explicat tînărului bioenergetician cauza acumulării lichidului în craniu și necesitatea deblocării căilor care obstrucționau eliminarea lui. I-am indicat locul unde puteau fi acestea. În urma a trei ședințe, dezvoltarea anormală a creierului a încetat, copilul e pe cale de însănătoșire.

O altă experiență m-a uimit complet. E vorba despre tratarea piciorului unui bătrîn care suferea de arterită. Cînd colaboratorul meu și-a apropiat palmele de piciorul bolnavului, acesta a simțit că talpa i se încălzește foarte puternic. Zăpada de pe bocanc s-a topit: energia termică penetra izolația de cauciuc a bocancului".

El despre forța lui !

„...la primul contact cu pacientul simt atracția sau respingerea. Sînt cazuri de respingere foarte puternică și nu pot lucra cu bolnavul. În cazurile de atracție, durerile pacientului mi se transmit exact în același loc și rezultatul este foarte bun".

Un vindecător miraculos

Doctor **Mihaela Tipa** (Spitalul Slobozia): „Acum cîteva luni, timp de patru zile, l-am ținut pe tînăr lîngă mine și am efectuat circa 30 de teste. Nu ne permitem să ne jucăm cu lucruri serioase, așa că am apelat, pentru experimente, numai la cadre medicale, cu fișe și diagnostic stabilit. Tînărul nu greșește în depistarea afecțiunilor deja menționate în fișă, în cîteva cazuri a descoperit și alte afecțiuni, confirmate de examene medicale. Trebuie să recunosc deschis: tînărul posedă cert însușiri paranormale și este un vindecător miraculos.

Să facem cunoștință...

Urmașul ialomițean al lui Esculap se numește **MARIAN CHIRU.** Are 29 de ani. S-a născut în comuna Miloșești, jud. Ialomița. Este absolvent al unui liceu agro-industrial. Este căsătorit, are două fete gemene, la rîndul lor posesoare de bioenergie! Locuiește în Slobozia, în zona gării. Nu are vicii, practică jogging-ul cu regularitate. Este un om obișnuit: slab, cu o figură de adolescent puțin maturizat; o privire, am spune, ciudată; pe stradă poate trece neobservat.

El despre forța lui :

„...la primul contact cu pacientul simt atracția sau respingerea. Sînt cazuri de respingere foarte puternică și nu pot lucra cu bolnavul. În cazurile de atracție, durerile pacientului mi se transmit exact în același loc și rezultatul este foarte bun.

Am fost la profesorul Mînzatu; mi-a măsurat prin fotografiere puterea energetică a straturilor de la mîini. Am înțeles că posed șapte straturi de bioenergie, între 20 de cm și 20 de metri. Mi-a mai spus că orele optime de lucru sînt între 9 și 11 și de la 4 după-amiază la 1 noaptea. Am constatat că are dreptate...".

De-a lungul întregii veri '92, Marian Chiru a făcut adevărate minuni la Complexul de odihnă și tratament din Amara. Sub directa supraveghere a medicilor, a vindecat sute de oameni. În prezent, tînărul Chiru își continuă activitatea la hotelul Muntenia, din Slobozia. Vin oamenii din toate colțurile țării, pentru a fi izbăviți de durerile trupești.

RADU DORIAN ■

Medicamentul „Elcohep" se vinde în pungi sigilate

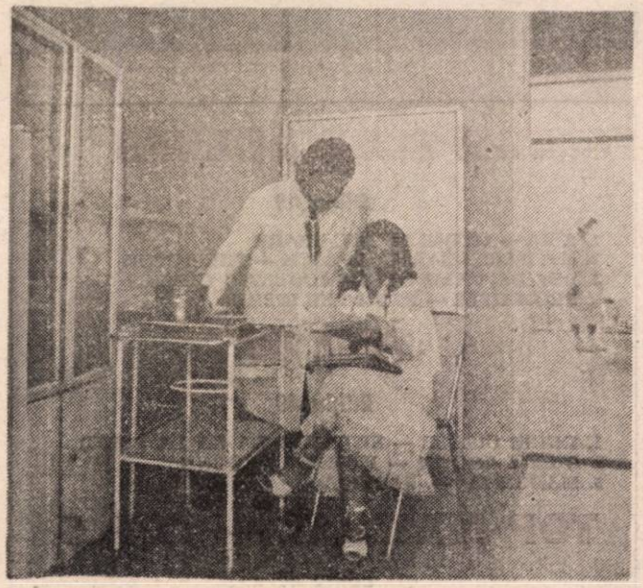

Sînt aproape zece ani de cînd, la Oradea, doi medici au descoperit o familie de plante cu virtuți de excepție în tratamentul bolilor hepato-biliare. Cercetările au dus la obținerea unui medicament brevetat în 8 țări ale lumii și aprobat de Ministerul Sănătății. De atunci, peste 10 000 persoane (între care bolnavi cu hepatite cronice și ciroze hepatice) și-au recîștigat sănătatea, folosind extractul vegetal realizat de medicii Aristina și Ludovic Elthes.

Dar iată o noutate de ultimă oră. Prin punerea la punct a unei noi tehnologii, soluția tămăduitoare poate fi preparată la domiciliu de către orice pacient. Cu alte cuvinte, de acum înainte bolnavii nu vor mai face drumul pînă la Oradea pentru a aduce de acolo, în damigene, extractul vegetal. Începînd cu luna octombrie, medicamentul (combinația de plante) se distribuie în ambalaje sigilate, cantitatea din plic asigurînd un tratament de 6 luni. Economie de timp, bani, efort fizic. **Societatea satisface în continuare și cererile de extract lichid.**

Programările se fac la Societatea comercială „ELCOHEP" SRL, la telefoanele 0991 / 30031 (orele 9-21) și 0991/ 36298 sau în scris : Oradea, str. Ady Endre 72, cod 3700.

Medicamentul se eliberează la Oradea, după efectuarea consultului medical la cabinetul societății „Elcohep".

Noutăți medicale

Ce sînt maladiile auto-imune ?

Prin maladie auto-imună se înțelege acea boală în care sistemul imunitar, în loc să elimine corpii străini, se întorc împotriva organismului, atacîndu-și propriile organe. Această acțiune duce, fie la o distrugere, fie la o inhibiție a funcțiunilor normale. Se cunosc mai mult de 40 de astfel de maladii, dintre care cele mai frecvente sînt poliartritele, scleroza în plăci, diabetul insulinodependent, hepatitele cronice active, o serie de boli tiroidiene, psoriazisul și multe altele, necesitînd numeroase spitalizări și reprezentînd, în statistici, a treia cauză a mortalității în lume. De remarcat faptul că, în general, femeile sînt cu mult mai vizate decît bărbații. Tratamentele obișnuite urmăresc suprimarea sau diminuarea reacției negative a sistemului imunitar. Pentru aceasta există două căi : utilizarea derivatelor de cortizon și imunosupresoarele — ciclosporinele sau Endoxanul. **Deseori, terapiile** sînt foarte eficace, dar nu totdeauna suficiente. Negativ este faptul că pot antrena efecte secundare, cum sînt infecțiile, hemoragiile digestive, sterilitatea, căderea părului, toxicitățile renale. Un inconvenient la fel de demn de luat în seamă este și acela că, odată cu încetarea tratamentului, boala recidivează.

Colectivul de cercetători francezi condus de profesorul de imunologie dr. Jean-François Bach a pus la punct o nouă metodă de tratament, avînd la bază utilizarea anticorpilor monoclonați, cum este așa numitul anti-c.d.4. În sînge există anticorpi produși de anumite limfocite, care ajută organismul să se protejeze împotriva corpurilor străine (virusuri, bacterii) producătoare de infecții. Dar, în cazul maladiilor auto-imune, acești anticorpi atacă un organ al bolnavului, deci trebuie oprită producerea lor. Pentru a trata maladiile auto-imune s-a căutat să se producă la animale o serie de anticorpi din categoria anti-c.d.4., ce s-au dovedit capabile să inhibe acțiunea limfocitelor autoagresoare, responsabile de distrugeri. În marile laboratoare ale lumii se produc astăzi anticorpi puri, ce se injectează, apoi, bolnavilor. Odată pătrunși în organism, anticorpii se fixează pe molecula c.d.4., prezentă la suprafața limfocitelor dereglate, oprind acțiunea distructivă. Echipa de cercetători francezi a tratat, deja, în această manieră, o serie de bolnavi atinși de poliartrită, iar efectele au fost încurajatoare. Cercetările continuă, aducînd o rază de speranță celor loviți de soartă.

Documentare și prezentare
LIANA TATOS ■

O ipoteză fantastică:

Marea ducesă Anastasia ar fi supraviețuit masacrului de la Ekaterinburg

După deshumarea osemintelor de la Ekaterinburg, ultimul domiciliu al familiei imperiale ruse, o mai veche ipoteză privind supraviețuirea ducesei Anastasia revine în actualitate. Cercetările au relevat un fapt surprinzător. Groapa comună în care au fost aruncați țarul și familia sa, după execuția ordonată de Lenin, nu adăpstește și rămășițele pămîntești ale marii ducese Anastasia (atunci în vîrstă de 18 ani) și nici pe ale prințului Alexei (de numai 14 ani). Acest lucru a reamintit cercetătorilor că în anul 1920 s-a făcut multă zarvă în jurul unei tinere ce pretindea, la Berlin, că ar fi marea ducesă Anastasia. Iată faptele :

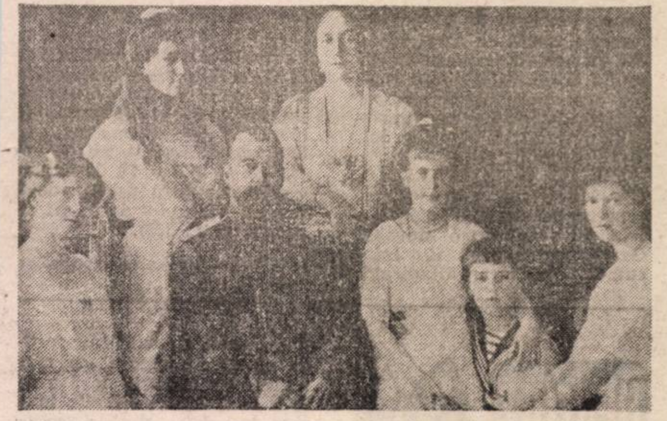

Zile fericite în viața familiei imperiale. În centru, țarul Nicolae II Romanov. În stînga țarinei, arhiducesa Anastasia. Prințul Alexei, al doilea din dreapta. Mai sînt prezente celelalte trei surori: Olga, Tatiana și Maria.

La Berlin, în februarie 1920, o tînără disperată se aruncă într-un canal. Este salvată, dar pradă unui șoc, refuză să vorbească. Este internată într-un spital, dar aici, o soră medicală, fugită din Rusia, o recunoaște și dă alarma : tînăra mută nu este alta decît *marea ducesă Anastasia !* La spital sosesc mai multe persoane din fosta aristocrație rusă. Între acestea, *marele duce Andrei și arhiducesa de Wurtenberg.* Toți susțin că bolnava este, într-adevăr, fiica țarului. Apoi, deodată, în fața Tatianei, fiica medicului de curte Borkin, ucis și el de bolșevici, presupusa Anastasia se destăinuie.

Soarta a făcut, povestește ea, ca gloanțele ucigașilor să nu o atingă. Acoperită de cadavrul uneia din surorile sale, este salvată chiar de un soldat bolșevic, care o ascunde și apoi o ia de nevastă. Dar, la scurtă vreme, binefăcătorul se sinucide. Rămasă singură, principesa izbutește, după lungi și teribile peripeții, să fugă în străinătate.

O fotografie a Annei Anderson, cea care a încercat în zadar, vreme de 60 de ani, să convingă lumea că e fiica țarului.

Cu totul surprinzătoare s-au dovedit, la vremea respectivă, mărturiile Anastasiei. Aceasta a fost, lucru cunoscut, prietena intimă a Tatianei, care a însoțit-o la joacă și în vacanțele din Crimeea, încă din 1908. Au petrecut împreună și zilele războiului, cînd cele două tinere au făcut parte dintr-o echipă a Crucii Roșii. „Mi-am regăsit, aici, la Berlin, prietena de o viață !", a strigat ea.

Cu toate acestea, bolnava internată a fost considerată, chiar de emigrația rusă, fie nebună, fie impostoare. Alții s-au întrebat dacă ea a izbutit să pună mîna pe o parte a celor 30 milioane de ruble aur, depuse de țar într-o bancă din Anglia.

Sigur e că pretinsa arhiducesă, stabilită în America sub numele de Anna Anderson, a încercat, vreme de 60 de ani, fără succes, să-și dovedească originea imperială. Încercările ei au sugerat chiar turnarea unui film, avînd-o ca protagonistă pe Ingrid Bergman. A murit în 1984, în Statele Unite.

Și totuși, iată, după recenta descoperire de la Ecaterinburg, specialiștii sînt tentați să reia în cercetare mult discutatul caz din 1920.

În legătură cu prințul Alexei, absent și el din groapa comună ,nu a fost emisă nici o ipoteză. El a dispărut în mod misterios.

Jean Claude van Damme ar vrea să se oficializeze bigamia

Binecunoscutul actor *Jean Claude Van Damme,* supranumit și *„Domnul Mușchi"*, a încercat să materializeze visul secret al multor bărbați : instaurarea unei dulci armonii între soție și amantă. Această dorință, însă, nu pare a fi pe placul nici uneia dintre protagoniste.

Bruna Gladys, soția oficială și mamă a doi copii superbi, l-a cunoscut pe Van Damme în perioada sa de restriște, cînd, sărac și necunoscut, încerca să cucerească Hollywoodul. Mai mult, atunci, de dragul lui, a părăsit un soț bogat și o carieră. Ca multe alte femei, a încercat, la început, să fie tolerantă, sentiment pe care nu l-a dovedit rivala sa, blonda Darcy La Bier, ce povestea în dreapta și în stînga că iubitul ei își va părăsi domiciliul conjugal.

Echilibristica între brună și blondă pare o joacă plină de satisfacții pentru actorul miliardar și el ar fi continuat-o, dacă doamna Van Damme n-ar fi fost de altă părere. Gladys n-a subscris la bigamie și, aflînd ce sume considerabile au obținut soțiile altor staruri, aflate în situații asemănătoare, a hotărît să divorțeze. Apollo belgian va avea prilejul să constate pe propria-i piele că dorința de a fi și cu mîndra și cu draga se plătește. **(E.G.).**

Goldie Hawn nu este o aiurită

• *Are patru copii, dar mai vrea unul*

Cunoscută publicului din țara noastră din filmul „Floarea de cactus", *Goldie Hawn,* aiurita blondă, una dintre cele mai bine plătite actrițe de la Hollywood, este, în realitate, un monument de echilibru. „Nu am fost niciodată foarte frumoasă. Îmi amintesc că băieții nu-mi propuneau niciodată întîlniri amoroase. Deci, cum nu eram o fată drăguță, a trebuit să muncesc dur pentru a obține tot ceea ce am astăzi." Astăzi, la 46 de ani, Goldie are patru copii, un bărbat, Kurt Russell, 40 de ani și propria casă de producție.

Goldie Hawn, femeia care și-a jurat să nu depindă niciodată de nimeni din punct de vedere financiar este aproape fericită. Totul va fi perfect în momentul în care dorința ei de-a mai avea copii va fi îndeplinită. Cunoscîndu-i tenacitatea, n-ar fi exclus să anunțăm peste cîteva luni apariția unui bebeluș. **(E.G.).**

UNICUL URMAȘ AL LUI KLAUS BARBIE

Fata lui Klaus Barbie, Ute, s-a născut în anul 1941. La finele războiului avea cinci ani și de atunci a trăit ascunzîndu-se sub diverse nume, în America de Sud. Familia fostului șef al Gestapoului din Lyon s-a numit Althaus, apoi Becker, numirile schimbîndu-se des, ultimul pe care l-a purtat în Bolivia, unde avea fabrică de cherestea, a fost de Kraus Altman, nume sub care a fost adus în Franța, în 1983, pentru a da socoteală pentru moartea lui Jean Moulin, șeful unui grup de rezistență, pentru torturile aplicate celor din Rezistența franceză, și exterminarea copiilor evrei. Ute nu a fost [illegible] la școală, pentru a nu se desconspira familia. O profesoară venea acasă să-i predea lecțiile. Mama își vedea soțul pe ascuns, folosind diferite „coduri". Ea a murit de cancer în Bolivia, iar fratele Utei a decedat în urma unui accident grav, în timp ce făcea acrobații cu deltaplanul. Fiica lui Barbie neagă faptul că tatăl ei ar fi fost angajat în serviciul poliției pentru a susține dictatura, declarînd că la început îndeplinea funcția de traducător cunoscînd foarte bine limbile franceză și spaniolă. În prezent unicul membru al familiei călăului din Lyon: aflat în viață, respectiv Ute, locuiește în Austria, într-o mică localitate, în apropiere de frontiera cu Germania, împreună cu soțul ei, profesor de matematică. Locuința care este destul de modestă, este plină de obiecte — suvenir aduse din America de Sud, în special din Bolivia.

A. DIANU ■

Hotel de lux pentru pisici

În țările bogate ale vestului există de multă vreme cimitire pentru patrupede, saloane de cosmetică și chiar mici ospătării spre folosul cîinilor, pisicilor și reptilelor de apartament. Ultima noutate : hoteluri de lux pentru pisicile călătoare. Deocamdată ele au apărut în cîteva gări și aerogări din Germania. Între două trenuri, sau în așteptarea avionului, felinele răsfățate pot petrece aici cîteva ore sau chiar o noapte întreagă. Contra unei sume substanțiale. În România sîntem deocamdată în așteptarea hotelurilor curate și accesibile persoanelor bipede.

SPORT

Lovitura de pedeapsă

Liniște, dar nu hibernare

„Sper să jucăm slab, prost și... să batem“, declara Ionuț Lupescu pe prima pagină a unui cotidian, înaintea partidei de la Larnaca. Profeție împlinită integral : am învins cu 4—1 selecționata Ciprului, însă tricolorii au avut una din cele mai slabe evoluții. Gică Popescu și Florin Răducioiu au revenit în echipă nu oricum, ci înscriind primele două goluri și credeam că nu vom avea probleme în obținerea victoriei. Faultul în careu (din nou !) comis de Gică Mihali și penalty-ul transformat de Pittas, dispariția din joc o bună parte din repriza secundă a liniei noastre mediane, lejeritatea cu care gazdele construiau acțiuni periculoase mai ales pe partea lui Dan Petrescu, raidurile ineficiente ale lui Lăcătuș, — toate acestea nu ne prevesteau nimic bun. Înlocuirea lui Răducioiu cu Hanganu nu părea nici ea mai inspirată. Dar finalul meciului avea să-i aparțină acestuia din urmă, cu o pasă decisivă pentru Hagi și un gol marcat chiar de el. Am cîștigat, deci, și încă la un scor care reflectă diferența de valoare dintre cele două reprezentative. O victorie necesară și care ne-a adus două puncte în clasament, însă în economia grupei ea nu înseamnă prea mult. La „adevăr“ sîntem la plus 1 alături de Ceho-Slovacia cu minus 1, însă după Belgia și Țara Galilor, cu plus 4 și, respectiv, plus 2. Nici într-un alt clasament al „adevărului“, întocmit numai pentru cele patru „mari“, nu stăm mai bine : Belgia — plus 2, Țara Galilor — zero, iar România și Ceho-Slovacia — ambele la minus 1. După cum se vede, nu putem scăpa de poziția a treia. Privind calendarul din primăvara anului 1993, „deschiderea“ o vor avea ciprioții, pe propriul teren, la 14 februarie cu Belgia și la 24 martie cu Ceho-Slovacia. În contextul actual, de mare interes va fi întîlnirea Țara Galilor — Belgia care se va disputa la 31 martie. Echipa României va face „încălzirea“ la 14 aprilie, în revanșa cu Ciprul, urmînd ca la 2 iunie să joace în deplasare cu Ceho-Slovacia, cînd va încerca să recupereze punctul pierdut în toamna aceasta. De aceea se impune ca perioada de iarnă să fie folosită cu maximum de eficiență, iar liniștea adusă de succesul recent din Insula Afroditei să nu însemne o hibernare, pentru a nu ajunge la mîna ultimelor jocuri din grupă, de la 17 noiembrie : Belgia — Ceho-Slovacia și Țara Galilor — România.

POMPILIU L. DUMITRESCU ■

Paralele inegale

DIVORȚ. Una dintre cele mai importante firme de avocatură din New York, al cărei principal acționar este John McEnroe senior, nimeni altul decît tatăl campionului de tenis cu același nume, a preluat un proces de divorț. Cel puțin așa lasă să se înțeleagă ziarele de scandal britanice preluate de „New York Post“. Gazeta din metropola din Manhattan scrie că mariajul dintre John McEnroe și fosta actriță Tatum O'Neal, celebră nu numai prin propriile performanțe filmice, ci și ca fiică a protagonistului din „Love story“, Ryan O'Neal, este ca și destrămat, în ciuda faptului că vedetele în cauză au trei copii, Kevin (6 ani), Sean (5 ani) și Emily (3 ani). Toată lumea tenisului și a cinematografiei speră că acest scandal, pentru că asta este în cele din urmă, va fi pur și simplu o furtună într-un pahar cu apă, datorată temperamentului „irlandez“ al celor doi, iată, preopinenți.

CU ,MURPHY NU-I DE GLUMĂ. Noul antrenor al reprezentativei de rugby a Irlandei se numește Murphy, Gerry pentru prieteni, înlocuindu-l pe Ciaran Fitzgerald. În fapt, Murphy a fost adjunctul fostului antrenor principal, care, după înfrîngerea în fața Australiei pe propriul teren, la 31 octombrie, a avut demnitatea de a-și [illegible]zenta demisia. Curiozitatea [illegible] ce privește această informație este alta : Murphy a fost de numai trei ori internațional de rugby al Irlandei, dar a evoluat de zeci de ori în echipa de cricket a țării sale, o disciplină care educă răbdarea, calitate considerată, probabil, decisivă într-un sport și într-o selecționată care a păcătuit în ultimii ani prin ceea ce criticul de film și nu numai Suchianu o numea „Iuțirea de sine“. ACTIVA. Jucătoarea de tenis spaniolă Arantxa Sanchez a fost în acest sezon cea mai harnică angajată în circuitul WTA, disputînd 167 de meciuri (83 la simplu și 84 de dublu), mai mult decît Martina Navratilova acum 10 ani (93 de simplu și 72 de dublu). În cursul acestui an Sanchez a cîștigat patru turnee de simplu și 10 de dublu, depășind pentru prima dată pragul milionului de dolari ca premii (1.376.355).

TEODORA OPREA ■

DE SUB PODUL GRANT

● **ÎNFRĂȚIȚI CU GHINIONUL.** Am crezut că neșansa nu ne va mai urmări și în etapa a 15-a, atunci cînd, la decolarea de pe „Băneasa“, s-a constatat o defecțiune la charterul care urma să ne transporte la Craiova. Dar schimbarea aparatului nu a însemnat și schimbarea norocului. ● **ÎNCEPUT PROMIȚĂTOR.** Încrezători într-un rezultat bun, alb-vișiniii au pornit cu aplomb la asediul porții lui Vodă din Bănie. Din păcate, acesta nu a putut fi învins în minutele 6 și 7 de Vameșu, respectiv Bealcu. În min. 39 l-a ajutat și Rodin Voinea, care nu-l prea are pe stîngul. Se simțea lipsa lui Caciureac, rămas acasă cu entorsă la un genunchi din amicalul cu olimpicii moldoveni. ● **REPLICI DIN TABĂRA CRAIOVEANĂ.** Într-una din lojile oficiale, Marcel Popescu, Sorin Cîrțu, Petre Deseinicu și alți împătimiți ai „alb-albaștrilor“ au trăit cu intensitate desfășurarea ostilităților din teren. În timp ce linia de mijloc a oaspeților evolua foarte bine, se auzea : „De-aia joacă prost ai noștri, pentru că joacă ăștia bine“ sau „Sînt mai mulți la mijloc. Hai să-i numărăm“. În min. 43 : „Să zicem bogdaproste că făcurăm 0—0 la pauză“. Dar a venit min. 44 cu acțiunea individuală a lui Cioloboc și... 1—0 pentru gazde. ● **CUMPĂNA MECIULUI.** În min. 54, henț clar comis în careu de Vasc, penalty transformat cu siguranță de Constantinovici. Egalul nu prinde însă cheag, peste două minute producîndu-se momentul psihologic al meciului : arbitrul C. Gheorghe acordă prea ușor penalty împotriva noastră (Ungureanu declara că nu l-a tras de mînă pe Săndoi), Cioloboc înscrie și vom pierde cu 2—1. ● **OCOLIȚI DE BAFTĂ.** Nu ne împăcam cu gîndul înfrîngerii, însă în min. 67 Cezar Zamfir, din poziție excelentă, trimite mingea cu o lovitură de cap peste poartă. Culmea, în min. 71, din pasa aceluiași C. Zamfir, Drăghici înscrie, dar R. Voinea creează poziție de ofsaid și golul ne este anulat ! ● **ÎN LOC DE CONCLUZIE.** Rapid a evoluat frumos, practicînd un joc curat, fără faulturi, construind mult în terenul advers, cu predilecție pe contraatac, dar cu mai puțină inspirație la pozițional. Credem că ar fi meritat un rezultat de egalitate.

FANE RAPIDISTU ■

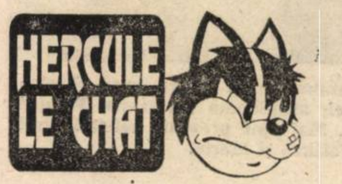

Andi se face de ilaritate

● Minunatul nostru confrate **Andi Vilara** reușește să ne stîrnească ilaritatea cu o precizare-paranteză care face toți banii. Dacă n-o fi vreo îmbunătățire „șefească“... Așadar, într-o știre cît o furnică întreagă, zice Andi : „În aceste zile, și Institutul de Medicină Sportivă îmbracă straie de sărbătoare (numai la figurat)“. Păi cum, dacă, proști cum sîntem, ne închipuiam cumva că institutul și-a pus la propriu vreun frac, hai, o bundiță, vreo maramă ceva și n-a rămas, care va să zică, cu cărămida goală, betonul în vînt și microscoapele cum le-a făcut tata lor ?

Etern loc de inspirație

● Nu-i „Fotogramă“ de la **Mircea Micu** (e vorba, v-ați dat seama, de rubrica sportivă cu care scriitorul cu moț nefericește cititorii) fără a se face trimiteri la opiniile lansate în crîșma din „Lujerului“, opinii legate, bineînțeles, de fotbal. Cum celălalt loc de muncă se pare mai puțin important, al omonimului lui **Mișa Klein** este Consiliul Primăriei bucureștene, înțelegem că, insensibili, colegii dumisale de aici nu discută de fel avatarurile balonului pătat, spre a nu-i oferi subiecte consilierului PRM. Ori dl. Micu stă mai mult în locanta din „Lujerului“ decît în stabilimentul din Kogălniceanu ?

Națiune, ferice ție ! A debutat Gușatu

● În runda a 15-a a Diviziei naționale de fotbal, națiunea a putut afla că în rîndul jucătorilor cu patalama profesionistă s-a înscris și numitul **Gușatu**, fotbalist la Universitatea Craiova, despre care aflăm că seamănă frapant (fizic) cu **Cămătaru**. Urîndu-i succes, sperăm că nu-și va transforma numele în renume, adică, mai simplu spus, nu se va da curcan !

Ghetele în cui

● Penultima etapă a campionatului diviziei naționale a oferit oaspeților doar trei puncte, prin victoria obținută cu 2—1 de Sportul Studențesc în fața lui Electroputere, chiar pe stadionul Valea Roșie, și prin remiza înregistrată în Valea Domanului (C.S.M. Reșița — „Poli“ Timișoara 1—1). ● În presupusele derby-uri Steaua — Rapid 3—0 și Dinamo — Universitatea Craiova 5—1, echipele militare desprinzîndu-se decisiv în fruntea clasamentului, cu 29 și, respectiv, 27 p. ● Revigorat din mers cu stelistul Mirea, rapidistul Baicea și albanezul Musta, Progresul întrece la un scor de forfait pe Dacia Unirea. ● „Banul“ și-a făcut efectul și la F.C. Selena, rezultatele din ultimele etape și victoria cu 2—0 în confruntarea cu F.C. Inter aducîndu-i satisfacția de a părăsi, pentru prima dată, zona nisipurilor mișcătoare. ● În rest, același scor, 2—1, consemnat în întîlnirile F.C. Ploiești — Gloria, „U“ Cluj — F.C. Farul și Oțelul Galați — F.C. Brașov. ● Regrupare masivă spre locurile care oferă prezența în Cupa UEFA : 3. Gloria, 4. Universitatea, 5. „U“ Cluj — cîte 19 p., 6. Rapid, 7. Sportul Studențesc, 8. Oțelul — cîte 18 p., 9. Electroputere — 17 p. La subsol : F.C. Brașov — 10 p. și C.S.M. Reșița — 7 p. ● Final de stagiune în eșalonul secund, campioanele de toamnă fiind Ceahlăul Piatra Neamț (antrenor Ioan Sdrobiș) și U.T. Arad (antrenor Flavius Domide). ● În **seria I**, în postură de oaspete, primele două clasate — Ceahlăul și Flacăra Moreni — au cedat cu 1—0 la Suceava și, respectiv, 3—1 la Rm. Vîlcea. În derby-ul unor foste divizionare A, Politehnica Iași — A.S.A. Tg. Mureș 3—0, iar Callatis Mangalia — Steaua Mizil 1—0 și Unirea Slobozia — Portul Constanța 0—0. ● În **seria a II-a**, U.T.A. și-a consolidat poziția de lideră cu o remiză albă în deplasare la Jiul IELIF Craiova, în timp ce la Brașov, Tractorul a întrecut concitadina Metrom cu 2—1. Jiul Petroșani — Olimpia Satu Mare 4—0, același scor cu care Corvinul Hunedoara a fost învinsă la Alba Iulia și C.F.R. Cluj a întrecut pe I.C.I.M. Brașov. ● Miercuri, 9 decembrie, cădere de cortină și pe prima scenă, etapă din care menționăm partidele Universitatea — Steaua, Sportul Studențesc — Dinamo, Gloria — „U“ Cluj și Rapid — Oțelul. **(P.L. Dumitrescu)**

Ivan Patzaichin dorește să-și facă o firmă, dar nu are bani

Pe **Ivan Patzaichin**, „fiul Deltei“, unul din cei mai mari canoiști ai tuturor timpurilor, figură de legendă a sportului românesc, l-am regăsit același ca în vremurile sale de glorie : amabil, serios, calculat. După **o carieră de sportiv care a durat 17 ani, timp în care a cucerit 29 medalii de la C.E., C.M., și J.O.**, Ivan Patzaichin a îmbrățișat meseria de antrenor, trecînd direct din „barcă“ la „catedră“. În prezent este antrenorul principal al lotului național de canoe.

De lunea pînă sîmbăta, la Snagov, pe ploaie, pe vînt, pe frig, el trudește pe apă la fel ca pe vremea cînd era sportiv, antrenînd viitoarele vedete ale canoei românești. Cînd nu este în competiție, își petrece sfîrșitul de săptămînă în familie, alături de soție, cercetător în problemele sportului, și de fiica sa Ivona-Beatrice, în vîrstă de 15 ani, elevă la Liceul Spiru Haret. Despre fiica sa dl. Ivan Patzaichin spune : „Nu are talent la sport, dar îi place chimia“. Ultimul spectacol văzut, ca de obicei, cu familia a fost „Actorul și trădătorii“ la Teatrul Nottara. Munca de antrenor îi răpește mai mult timp decît cea de sportiv.

Viața familiei Patzaichin nu este marcată de lipsuri, dar nici de excese. Dl. Patzaichin ar dori să-și facă o firmă, dar nu are bani. Activitățile firmei ar avea caracter sportiv și ar cuprinde săli de gimnastică aerobică și cabinete de recuperare, un magazin cu cele mai bune echipamente sportive. Despre numirea noului ministru al Tineretului și Sportului, fostul mare sportiv declară : „Numele nu-mi spune nimic. Acum, ca și înainte, conducerea pune în aceste funcții oameni care n-au avut legătură cu sportul. Este o mare greșeală. Ar fi bine ca Ministerul Sportului să fie separat, ca în alte țări. Politicienii își aduc aminte de sport num[illegible] cînd Televiziunea transm[illegible] emisiuni sportive. N-ar strica să-și îndrepte puțin privirea și spre sportivi, deoarece și ei fac cunoscută România în lume“.

GHEORGHE BAR[illegible]

Zîmbeşte, mîine va fi mai rău

ÎNLOCUITORUL DE COADĂ

Se spune că bătrineţea vine cu înţelepciune. Ca şi cum unul care a fost un tembel toată viaţa, la virsta cind nu mai inseamnă mare lucru in nici o privinţă, incepe brusc să fie deştept şi să vorbească in pilde şi poveţe. Poate era aşa cu multe secole în urmă, cînd bătrineţea venea devreme, la patruzeci de ani. Să nu mai fim atit de respectuoşi cu trecerea timpului încit să credem că la cozile de la lapte stau, copleşiţi de sublimul tîrziu al minţii, toţi luminaţii neamului. Cei care fac cu atita indirjire rîndul la lapte sint tot gospodarii care au construit cu devotament şi resemnare cozile de odinioară la oase. Nu se cunosc revoluţii înfăptuite de octogenari. Singurii luptători de baricadă ai virstei a patra, din ciţi se cunosc in istoriile lumii, sint doi români: Birlădeanu şi Ionel Săndulescu. Ce-i preocupă pe moşii şi băbele noastre sint ordinea la cozi şi blestemul opoziţiei. Niciodată n-am aflat mai multă competenţă în ură ca la miezul politic al unui rind constituit din zori pentru maşina cu sticle de la prinz. M-a oprit, răstignindu-mă in mijlocul drumului, afirmaţia belicoasă a unui şef de jumătate de coadă cum că tinerii „de aia au plete, fiindcă nu-i ţine nimeni din scurt, să simtă şi ei ce-i o forjă şi cum e cind năduşeşti la sapă". Aparent, ginditorul cu sacoşă zicea un adevăr. Numai că era adevărul tinereţilor sale, cînd sapa şi forja băteau cartea. Vorbea in el clasa muncitoare – impreună cu ţărănimea muncitoare – căreia i se spusese că intelectualii sînt vinovaţi, indiferent de pricină. Nu bătrineţea işi vărsa obtuzitatea pe şcolari şi studenţi, ci prejudecata intiietăţii forţei şi sapei. Nu bătrîneţea era cauza cauzei urii, ci bănuiala că tot ce au crezut timp de jumătate de veac a fi ordinea firească a lucrurilor s-ar putea să nu fie.

Se spune că tinerii sînt indiferenţi la necazul oamenilor în etate. Nu-i vorba de indiferenţă. Distanţa e organică, e ceva ce priveşte firescul fiinţei. Două lumi care privesc in direcţii opuse n-au cum să ajungă la intilnire de idei. Nouăzeci şi cinci la sută din cetăţenii peste şaizeci de ani au votat ca să nu se schimbe nimic. Au votat ca să oprească timpul in loc. Au votat aminarea sentinţei. Coada la lapte nu-i cel mai rău moment al zilelor din urmă. Aici schimbă omul o părere. Acasă nu se pot inţelege cu fiii, ginerii şi nurorile, cu nepoţii. În nesfirşitele ceasuri de aşteptare, se spovedesc unii altora şi se descoperă părtaşi intru o injurătură. Aici se descarcă românii bătrini de tot ce nu inţeleg şi, mai ales, de tot ce nu vor să bage in seamă. Cine le ia coada, le ia viitorul. Nu pot să-mi scot din cap cugetarea unei femei care, speriată de mulţimea ţiganilor înfipţi cu tribul in faţă in minutul sosirii camionului cu marfă, cerea intervenţia guvernanţilor. Ce dorea ea era nu să existe mai multe magazine şi mai multe produse, ci o poliţie energică, implicată in organizarea corectă a cozii. O coadă frumoasă, logică, cu responsabili de compartimente şi liste intocmite din timp, cu tineri vinjoşi venind să asigure aşezarea in turmă. Nu altfel de viaţă cerea generaţia a treia, ci altfel de cozi. In perfecţionarea mecanismului de coadă vedea ea schimbarea şi pentru asta a şi votat: pentru nişte oameni care le-a garantat că vor avea cozi bine orinduite, nu buluciri şi bătăi pe untul de la fundul lăzii. Nici măcar nu e important să ajungă untul pentru toţi. E important să aibă ce povesti interesant electoratul majoritar: cum tocmai ajunsese in faţă, şi s-a terminat „cu un om inainte". E o satisfacţie să pleci cu traista goală, dar cu convingerea că numai neşansa te-a impiedicat să ai o zi realizată.

Aceşti ani nu au adus acutizarea conflictului intre generaţii ci devenirea lui în război. Inainte, spun bătrinii, parcă era mai bine. Dar prin „inainte" tinerii inţeleg altceva decit părinţii şi bunicii. In orice caz nu inapoi.

TUDOR OCTAVIAN ■

DIVERTISMENT

Văcă, Stolo, Mimi, Adi, Nelu, Feli

Extremismul are şi manifestări simpatice. Oamenii zilei sînt alintaţi de prieteni, gazetari şi, adeseori, de popor cu diminutive. Gîndirea bisilabică e un rezultat al excedentului afectiv. Cînd sîntem mici, vorbim de pipi, caca, papa, mami, tati. În liceu, se spune mate, profu, pupi. Şi lui Ceauşescu îi era dedicată o întreagă listă cu diminutive conspirative pline de tot felul de sentimente: Nicu, Bulă, Cucu Fifi... După împuşcare, principala liberalizare a fost aceea a numelor şi denumirilor. Cînd primul ministru caută, cu toate mijloacele, să intre sub pielea cetăţeanului, acesta îl răsplăteşte şi-i spune familiar Stolo. O dovadă că domnul Iliescu nu a intrat încă sub pielea omului de rînd e şi aceea că nimeni nu se gîndeşte să-i zică Nelu. E foarte greu să ajungi un Nelu. E un drept, de fapt, pentru care trebuie să lupţi.

Am cunoscut, la New York, familia unui mare editor de reviste pornografice. Un cuplu reuşit, pentru care milioanele nu contau. Contau numai miliardele. El era un bătrîn de 70 de ani, despre care tot ce puteau zice e că, la banii lui, arăta de 69, iar ea era o doamnă extrem de afectuoasă de 26 de ani, dar cu maniere mai mult decît mature. Din prima clipă au fost recuzate toate convenţiile. Ea mi-a cerut să-i spun direct, bisilabic, Linda. În consecinţă, miliardarului i-am vorbit în cel mai rafinat stil postrevoluţionar. I-am zis: „Bă, Kiki !". Cu Kiki era deprins, însă de „Bă !" nu auzise. I-a plăcut şi, în jumătate de ceas, crema îmbogăţiţilor din comerţul cu poze sexy, femei de cauciuc pentru uzul marinei militare şi proteze erotice cu comandă program utiliza exact acelaşi limbaj ca noii îmbogăţiţi români cu ciungă, vodcă, ungurească de soia cu acid azotic diluat şi albirea depozitelor valutare negre.

În Camera deputaţilor, sentimentele de partid, grăbesc procesul de integrare nominativă. De la tribună, adresa e plină de solemnitate: „Domnule Preşedinte, doamnelor şi domnilor !". În bănci, conversaţia pe temele zilei şi chiar pe problemele grave ale economiei au o anume tandreţe partinică: Băi, Gigi !, Mă, Nae ! Bă, Tumpi ! Doamnele se bucură de un tratament egal, perfect democratic: Bă. Lili ! Măi, Geta !

E cinstit să precizez că intimităţi de tipul: „Fă, ţaţo!" m-am reţinut.

Domnului Văcăroiu, semn al interesului cu care rostirea sa deschisă, pe înţelesul tuturor a fost primită de naţiune, i se caută cu fervoare un nume de prieten. „Tocmai am stat niţel de vorbă cu Văcă- Mi-a zis: mă, Cuky, e încurcată rău !". Numele scurte prezintă particularitatea că fiecare om pare să aibă relaţii de la leat la leat cu mai marii momentului: „L-am sfătuit pe Adi să nu se încurce cu Vece". Oricine pricepe că în discuţie sînt Adrian Păunescu şi C. V. Tudor. Pentru apropiaţi, Funar e Funi, Felicia Meleşcanu, distinsa noastră ministreasă şi şpicheriţă, Feli, Roşiianu e Corni, Victor Surdu e Surdi.

Ce-i realmente, plăcut e că fiecare din noi poate să aibă propriul inventar de nume scurte, reflectînd modul în care percepe afectiv lupta de interese politice. În ce mă priveşte, dicţionarul meu onomastic nu-i nici secret, dar nici foarte transparent. Vi-l ofer cu îndemnul de a ghici la cine mă refer: Văcă, Dumi, Nese, Vece, Javra, Nasti, Ticu, Tatu, Caca, Maca, Pătu, Fufi, Pişi, Gaga, Saşa. Marţi, Ioşca, Fleoşca, Puţi, Gelu, Guru, Curu.

TUDOR OCTAVIAN ■

La sfîrşitul turului

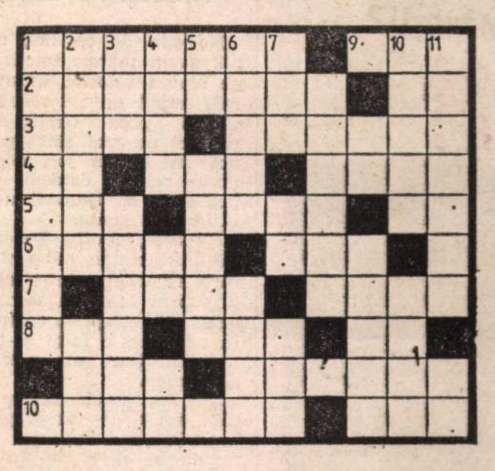

ORIZONTAL: 1) Loc rezervat pentru galerie — Intervine la centrările pe sus. 2) Fotbalist din Giuleşti — Finala cupei ! 3) Linia înaintaşilor — Supravegherea unui jucător advers. 4) Primele la galerie ! — Fiica lui Ligdus (mit.) — Ziua trecută. 5) A pregăti terenul... — Răsunet — Pase la centru ! 6) Spaţiul de joc ! Ultimele din optimi ! 7) A urmări jocul de pe margine — Făcute fără gust 8) Localitate în India — Ieşirea balonului în afara spaţiului de joc — Radu Urziceanu. 9) Siglă pentru „Cupa Campionilor Europeni" — Faza finală a Campionatului Mondial de Fotbal. 10) Templele sportului rege (sg.) — Una dintre culorile clubului Dinamo.

VERTICAL: 1) Şuteur la poartă. 2) Nevalorificarea unei situaţii clare de gol — O repriză... ca la teatru. 3) Aripă dreaptă ! — A repune balonul de la margine. 4) Instrument de percuţie — Dînşii — Steaua-Dinamo: 3-1 ! 5) Stropit — Păcăleala fotbalistului. 6) 0—0 ... — Automobil (fam.). 7) Echipa din Tîrgu Mureş — Trag la firul ierbii... — Armă grea din arsenalul trăgătorilor. 8) Victorie de prestigiu. 9) Centrare pe sus ! — Sezonul alb dintre tur şi retur. 10) A prinde mingea şutată spre poartă — Luptă pentru balon (fig.) 11) Gazon — Ieşirea de la club !

Dicţionar: IFI, RAN, IPA.

MIHAI ZGUBEA ■

Caligrafie

ANTOLOGIE REBUS 1975

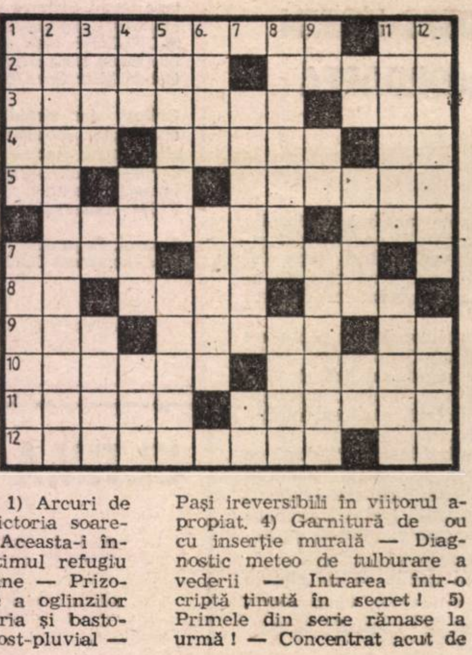

ORIZONTAL: 1) Arcuri de triumf pentru victoria soarelui — Poftim ? Aceasta-i întrebarea ! 2) Ultimul refugiu al condiţiei umane — Prizo[illegible] într-o lume a oglinzilor strîmbe. 3) Pălăria şi bastonul proliferate post-pluvial — Paşi ireversibili în viitorul apropiat. 4) Garnitură de ou cu inserţie murală — Diagnostic meteo de tulburare a vederii — Intrarea într-o criptă ţinută în secret ! 5) Primele din serie rămase la urmă ! — Concentrat acut de inimă albastră — Argument combativ de mînă forte. 6) Piesă de divertisment într-o expoziţie de tablouri — Trofee adunate într-o viaţă de om. 7) Sufix patronimic cu implicaţii dramatice — Primul ghiocel din primăvara mustăţilor. 8) Fruntaş roman dintr-a doua decadă ! — Bun de gură, despică firu-n patru — Hoinar funcţional pe geografia apelor. 9) Agentă de legătură, subţirică şi discretă (pl.) — Dans întraripat pe spirala morţii — Sfîrşitul unui matelot în Extremul Orient ! 10) Compromişi de comparaţii peiorativ umane — Exerciţiu de încălzire la un maraton sentimental. 11) Moment de reluare a ostilităţilor... fair-play — Adîncul lumii bolnav de infinit. 12) Dat în judecată sub semnul întrebării — Eroare, fără nici o îndoială !

VERTICAL: 1) Donjuanul curţii şi crainic al Regelui Soare — Radioscopie cognitivă cu judecăţi de valoare. 2) Cloşca cu puii de aur ai viitorului. 3) Oglinzi de cer în iarba dimineţii — În consecinţă, la zece precis în centru! — Precede formal concluzia unei operaţii. 4) Orgoliu terestru confruntat cu delirul mării — Povară lumească suportată cu... curaj ! — Himeră a deşertului închisă într-un castel. 5) Ascultătoare din fire, ispăşesc păcatele tinereţii — Patronul paradisului pectoral „La dolce vita". 6) Intruzie burgheză în sfera aristocraţiei enologice — Ecouri efemere dintr-o lume nebună, nebună... 7) Pensionari ai grădinii botanice, înarmaţi, pînă-n dinţi — Luate din scurt într-o seară la ieşire ! 8) Cel dintîi primar fără precursor ! — A reconstitui o spargere cu ajutorul părţilor. 9) Idee exprimată doar pe jumătate ! — Începutul şi sfîrşitul identificate în haos ! — Plecat fără adresă în devansare de termen. 10) Greta Garbo şi Columbo într-o secvenţă finală ! — Cultură implicată într-un proces de bună creştere — Piesă de război montată în Capitală ! 11) Invitat cu arcanul la un festin de adio — Persoane de încredere care umblă cu vorbe. 12) Suflu pozitiv în exasperarea neantului — Eroul necunoscut al unui sacrificiu spectacular.

AŢ. MATEESCU ■

Dezlegările careurilor din numărul 48 :

Ridicături: ILICIT; GRAD; CĂŢĂRĂTOR; I; AVALANŞE; OM; RINA; C; LIMB; TIRI; SEFA; PA; ERECT; GL; E; STOR; ARII; SAU; DOR; AAP; CRIC; IESI; T; ASTRONAUTI; REA; HALTERE.

Periplu: PARFUM; RAPID; OBELISC; TATA; LACĂT; ANULAT; JUCĂRIE; ALA; DUNĂREA; GRI; ERORI; CREIER; N; SA; S; ARENA; TAT; VOLUM; IB; ILICIT; TIP; D; SENIN; BANANA; TATUAJ; TALER; INACTIVITATE.

FLASH

Inventatoare româncă la Genova

Recent, Universitatea de arhitectură din Genova a vernisat o interesantă expoziție a tinerelor talente din Liguria. Organizată în modernul salon al catedrei de design, ea a prezentat machete și proiecte de avangardă, precum și invenții privind mediul ambiental. Între participanți și românca Mlădița Camelia Matei, studentă la această Universitate. Ea expune macheta unei insule modulare cu geometrie programată, numită „Luceafărul“ și investită cu proprietatea de a-și procura singură energia necesară. Conaționala noastră este deopotrivă creatoarea unei așa : numite „Huse Fiton“, un fel de îmbrăcăminte pentru tulpinile pomilor fructiferi, în scopul protejării acestora de animale rozătoare.

3000 de țigani arestați în Germania urmează să fie transferați în penitenciarele românești ?

• Dl colonel Ioan Chiș dezminte această știre

Din surse apropiate Penitenciarului Jilava am aflat că, în curînd, aici urmează să sosească un grup de circa 2 800—3 000 deținuți de drept comun din Germania, originari din România, și care urmează să-și execute restul pedepsei privative de libertate pe pămîntul natal. Aceeași sursă afirmă că, această categorie de deținuți va popula faimosul fort din cadrul închisorii, dezafectat în 1990 prin hotărîre a guvernului. Pentru a verifica autenticitatea acestei informații ne-am adresat domnului colonel Ioan Chiș, șeful Direcției Generale a Penitenciarelor, pentru precizări.

— Dl. col. Ioan Chiș : Știrea apărută și în „România liberă“ cu privire la internarea în penitenciare a unor cetățeni care vin din Germania este absolut falsă. Noi nu avem nici o intenție de acest gen. Și dacă vreodată s-a întîmplat așa ceva, nu se va mai repeta situația în care vreo persoană să fie internată fără documente legale emise de organele precis stabilite de codul de procedură penală. Deci, nici nu se pune în discuție acest lucru. Așa că, în penitenciar, nu intră decît oameni care au mandat de arestare preventivă sau de executare a pedepsei. În Jilava, în locul în care se spune în știre că urmează a fi internați cei de care vorbește autorul informației, nu se mai pot introduce oameni-deținuți, fortul fiind unitate desființată prin hotărîre a Guvernului.

ȘI-A UCIS IBOVNICA, ÎNGROPÎND-O SUB W.C.-UL DIN CURTE

Om cu frica lui Dumnezeu, chiar habotnic, Dobre Constantin, poreclit „Sfîntul“, din satul Ghirdoveni, comuna I.L. Caragiale (Dîmbovița) și-a permis totuși să țină pe rînd 7 femei. Dar ultima, poreclită „Bulgăroaica“, a dispărut subit în urmă cu 7 ani, fără să lase în urma ei vreun semn. „A plecat la ea acasă, în Bulgaria“ a explicat celor din jur Dobre Constantin. Dar după o ceartă violentă cu fiica lui, aceasta a strigat în gura mare, ca s-o audă vecinii, că „Bulgăroaica“ a fost omorîtă în urmă cu șapte ani. Alertată, poliția a sosit la fața locului. Strîns cu ușa, „Sfîntul“ a mărturisit că și-a ucis ibovnica, îngropînd-o sub lespedea de beton a WC-ului din curte. Deshumarea a avut loc în aceeași zi.

GHEORGHE ZAMFIR

„POPORUL ĂSTA CALCĂ PE GENII CA PE NARCISE“

• A cucerit o lume, dar nu pe dl. Pascal Bentoiu

Nu știu de ce, noi, românii, avem marele talent de a ne ignora valorile, avem marele talent de a-i recunoaște uneori prea tîrziu, atunci cînd ei nu mai sînt printre noi. Ne batem joc, de prea multe ori, de oamenii noștri înzestrați de Dumnezeu cu o fărîmă de geniu.

Ne așteptam ca Decembrie '89 să însemne momentul în care valorile noastre răspîndite prin lume să se-ntoarcă acasă. Ne așteptam ca toți cei în măsură s-o facă, să-i cheme aici. Dar am rămas cu așteptarea.

Am fost unul dintre cei care am avut privilegiul și bucuria de a cunoaște *artistul despre care Sergiu Celibidache a spus : „El a făcut pentru România în patru ani ceea ce eu n-am reușit în douăzeci“*. Acest artist se numește GHEORGHE ZAMFIR.

După ce a cucerit sala Olympia, în 1973, după sute de concerte în întreaga lume, după ce Uniunea Compozitorilor din Franța l-a primit în rîndurile ei, iată, Gh. Zamfir nu are loc în România !

În timp ce presa de primă mînă îl omagiază în afară, presa românească îl înjură ! Iertată-mi fie întrebarea, d-le Pascal Bentoiu : unde se cîntă în lume compozițiile d-voastră și cu ce mare firmă producătoare de discuri aveți contract ? A-l face „porc“ pe Gheorghe Zamfir naște în opinia mea de simplu consumator de muzică întrebarea : pe ce vă bazați ?

Nu vreau să-i iau apărarea artistului Gh. Zamfir. Nu sînt eu cel chemat s-o facă și nici nu cred că dînsul are nevoie de așa ceva. Mă miră, însă, că cei care ar trebui s-o facă tac, cu toate că ar trebui să-și spună poziția. Ar trebui să îl redescoperim pe Zamfir, cum ar trebui să redescoperim toate valorile. Ar trebui să-l ascultăm pe Zamfir așa cum este el, pentru că va avea ce să spună... Pentru că, indiferent de voința sau împotrivirea unuia sau altuia, Gh. Zamfir este la această oră cunoscut și recunoscut ca un mare artist român.

MIHAI NEGUȚ ■

EXCELENȚA SA DR. MOSES ROSEN PLEDEAZĂ PENTRU ACORDAREA CLAUZEI

Reproducem finalul scrisorii deschise adresate de Șef Rabinul Cultului Mozaic, Eminența Sa dl dr. Moses Rosen, Președintele Federației Comunităților Evreiești din România, domnului Tom Lantoș, membru al Congresului Statelor Unite ale Americii :

„Ajutorul economic al Statelor Unite, la fel cum el este acordat altor state foste comuniste, trebuie să fie dat și României.

„Primum vivere“ suna un vechi dicton latin. Țara aceasta este bogată, poporul român este harnic și capabil ; dați-i o mînă de ajutor spre a-și reclădi țara. Numai astfel demagogii vor amuți, numai astfel nu vor mai izbuti să asmută o etnie împotriva celeilalte. Numai astfel guvernul țării va putea să-și afirme autoritatea și să ne acorde ocrotirea ce ni se cuvine.

Oricare ar fi suspiciunile Dvs., sprijiniți această propunere și veți stabili, fățiș și fără echivoc, cine este cu adevărat democrat în această țară.

Poporul român nu poate, nu trebuie să fie pedepsit pentru că nu dînsul poartă vina ci acei care, printr-o demagogie deșănțată, zăpăcesc mințile unora.

„Deinde filosofare“, după ce vor avea ce mînca, românii vor ști cum să-și construiască o democrație trainică în pace și în armonie, internă și externă.

Încredințîndu-vă de alesele mele sentimente, vă transmit Sacerdotala noastră binecuvîntare“.

Dr. MOSES ROSEN
ȘEF RABINUL CULTULUI MOZAIC

PUBLICAȚIILE
Flacăra

S.C. ® S.A.
Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

Adresa: București, sectorul 1, Piața Presei Libere nr. 1, cod 7134
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei — 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, București
Cont valută — 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, București

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: George Arion (președinte), Ion D. Goia, Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Flacăra

Redactor șef:
. LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacție:
Eugen Chirovici

Actualitatea politică: Tudor Octavian; **Mapamond:** Ion D. Goia; **Realitatea imediată:** Dorin Gherghinescu, Maria Timuc, Ion Rusu; **Cultură:** Liana Tatos; **Eveniment:** Victor Niță, Cătălin Apostol; **Drepturile omului:** Cristina Atanasiu, Elena Grecescu, Dorin Sălăjan; **Foto:** Cristian Gache, Elena Ghera, Florin Ioniță; **Secretariat de redacție:** Adriana Chirovici, Adrian Petrescu; **Corectură:** Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ștefănescu. **Telefoane:** 2002 — secretariat director, 2558 — redactor șef, 2600 — eveniment, 2559 — drepturile omului, 2560 — cultură, știință; 2528 — fotoreportaj, 1453 — corectură.

REBUS

Redactor șef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ștefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor șef), 1457 (redacție).

Flacăra
BIS
Flacăra Basarabiei
ALMANAH
„FLACĂRA“

■ FINANCIAR, JURIDIC (2143): Avida Balica, Gabriela Ionescu, Corneliu Olteanu, Eugenia Ciurea, Aristică Văduva, Florența Tudor.
■ ADMINISTRATIV: Dan Mircea Popa (2634), Liliana Crețu.
■ SECRETARIAT SOCIETATE: Cătălina Ștefănescu (617.59.69).
■ PUBLICITATE: Mihai Săndoiu, Nastasia Maniu, Eugenia Vasile, Angela Frandoș, Călin Mărcușanu (2634).
■ DIFUZARE: Manuela Vasiliu, Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Gabriel Milan Sava (617.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicațiile Flacăra“ S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piața Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 — București, România.

Tiparul: Regia autonomă a imprimeriilor — Imprimeria CORESI — București

16 pagini [illegible] lei

ULTIMA ORĂ

ANUL ACESTA
MOȘ NICOLAE
VINE DE SF. ION

Biblioteca Municipală
ODORHEIU SECUIESC

SCANDAL LA PLOIEȘTI

- *Cine s-a jucat cu banii oamenilor?*

pag. 6–7

ŞTIRI • EVENIMENTE • ANCHETE • REPORTAJE • INTERVIURI • OPINII

Flacăra

• Fondată în 1911 de C.BANU • Nr. 50 • 16-22 XII 1992 •

Director: GEORGE ARION Redactor şef: LIVIU TIMBUS

Italia și oamenii ei de afaceri se prezintă publicului din România, în cele 20 de pagini ale suplimentului

pag. I-XX

FORZA ITALIA!

Invitații la dialog și contacte, colaborări, investiții, adrese utile și alte informații valoroase pentru diverse tranzacții

Acesta este trofeul pe care S.C. PUBLICAȚIILE FLACĂRA S.A. îl va oferi în această săptămînă unei importante firme. Amănunte în numărul viitor. Pină atunci, menționăm că lucrarea aparține unui mare artist contemporan – DAN BĂNCILĂ.

Suplimentul este realizat de
GEORGE ARION și MIHAI SÂNDOIU ■

Stiloul lui Ceauşescu va fi vîndut la licitaţie

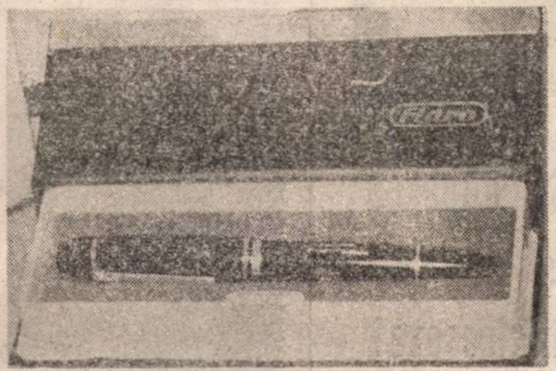

„Stiloul lui Nicolae Ceaușescu va fi vîndut la licitaţie", ne-a declarat domnul Aurel Ispas, managerul „CASEI DE AMANET".

Banii obținuți din vînzare vor fi folosiți integral în scopuri caritabile. Deși nu s-au stabilit încă ziua și locul desfășurării licitației, se speră că aceasta se va petrece în jurul Crăciunului.

Stiloul, cu peniță din aur și platină, a fost fabricat special pentru Ceaușescu, la FLARO Sibiu. Acum este proprietatea „CASEI DE AMANET".

CRISTIAN GACHE ■

Cel mai mare investitor străin
din România, dl ION MANIA,
îi salută pe cititorii revistei
FLACĂRA :

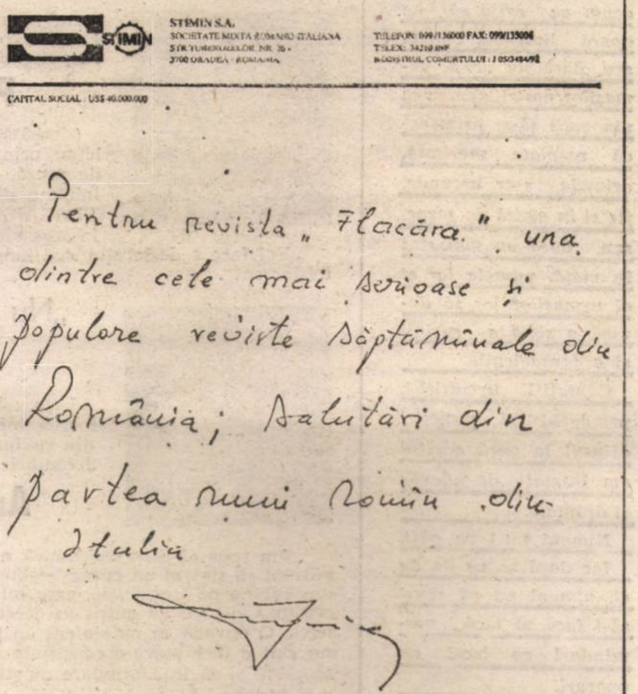

STIMIN S.A.
SOCIETATE MIXTA ROMANO-ITALIANA
STR. TUBEROZELOR NR. 26
3700 ORADEA - ROMANIA

TELEFON: 099/136000 FAX: 099/135006
TELEX: 34210 INF
REGISTRUL COMERTULUI: J 05/348/92

CAPITAL SOCIAL : US$ 40.000.000

Pentru revista „Flacăra". una
dintre cele mai serioase şi
populare reviste săptămânale din
România; Salutări din
partea unui român din
Italia

MILIOANE ŞI REVOLUŢIE

- *Convorbire cu patronul firmei „Hanul cu Tei"*

pag. 6–7

BASIC INSTINCT ÎN PUŞCĂRIE

- *Au violat bestial și au ucis*
- *Reporterii noştri vă relatează din lumea ororii*

pag. 8–9

Madonna în interviu, la Paris

pag. 11

Numărul următor al revistei FLACĂRA, din 23 decembrie, va fi dublu (nr. 51–52) și va constitui ultima apariție pe anul în curs.

GEPA

Calea
Dorobanţilor
nr. 111
Bucureşti

un pic mai bine
pentru
dumneavoastră

Electro Center

Trei ani de iluzii,

'89
DECEMBRIE
'92

Să citească şi să se înfricoşeze!

Chiar acum, cînd eu stau la masa de lucru şi aştern aceste rînduri, este cu siguranţă undeva un om care pune cap la cap evenimentele petrecute la noi în decembrie 1989 şi încearcă să le descifreze înţelesul, caută să-i afle pe cei care au ţinut firele întîmplărilor şi să-i descopere pe ucigaşii acelor tineri fără vină, astfel încît peste un an, peste doi, poate peste zece, adevărul pitit acum cu grijă să ne apară limpede, nouă, sau, dacă nu nouă, urmaşilor noştri, pentru ca vinovaţii să-şi primească răsplata meritată, oriunde s-ar ascunde, fie şi în gaură de şarpe, sau, dacă nu mai sînt în viaţă, numele lor şi al urmaşilor lor să devină o siglă a ruşinii şi a fărădelegii.

Căutaţi-l, urmăriţi-l, prindeţi-l şi puneţi-i căluşul în gură acestui om însetat de adevăr şi dreptate.

Nimeni nu-l va găsi.

Iar dacă se va da de el, nimeni nu va reuşi să-l facă să tacă, momindu-l cu bani, cu onoruri.

Şi n-are rost nici să i se ia şi lui viaţa.

Fiindcă sînt la fel de convins că, de fapt, nu numai un singur om adună probe zdrobitoare pentru un dosar care va spulbera minciuna ţesută cu atîta migală şi-i va arunca pradă miniei poporului pe cei care au profitat de pe urma ei.

Mai sînt încă mulţi martori şi se va face dreptate, pentru ca sufletele celor asasinaţi în urmă cu trei ani să-şi găsească odihna.

Cine se simte vinovat, să citească şi să se înfricoşeze!

GEORGE ARION

Au trecut trei ani de la Revoluţie. Faţă de ce-am sperat şi ce-a ieşit, ce ne puteţi declara?

Petre Roman:

(sîmbătă, 12 decembrie, ora 12, la telefon, prin intermediul consilierului său de presă, dl. Ion Antonie, care-şi ia inima-n dinţi şi-i spune că revista FLACĂRA îi solicită un scurt răspuns la această întrebare):

„Voi face o declaraţie mai lungă; voi ţine un discurs în Parlament".

„Nu sîntem un popor vegetal"

I-am adresat Anei Blandiana următoarea întrebare: **Ce vă mai amintiţi din cuvintele pe care le-aţi rostit, în 22 decembrie 1989, la radio?**

Ana Blandiana:

„Am spus că sînt fericită că n-am avut dreptate cînd am afirmat că sîntem un popor vegetal. De fapt, am răspuns cuiva din cabina de transmisie, care mi-a amintit că afirmasem aceasta. Cei care au murit în decembrie sînt morţi de-adevăratelea. O dovadă că nu sîntem un popor vegetal şi că cei morţi nu sînt o închipuire o constituie realitatea că ucigaşii au fost acoperiţi şi că în continuare nu ştim cine sînt, că sînt acoperiţi mai departe.

În 23, am aflat că fac parte din Consiliul F.S.N. pe ţară Am spus că sper din toată inima că va fi un Consiliu provizoriu, că vom avea alegeri şi că ţara va fi condusă democratic. Am mai spus că voi rămîne în Consiliu pînă la alegeri, dar, din motive cunoscute, l-am părăsit mai devreme. Tot cu acea ocazie am promis că nu voi candida niciodată, pentru nici un partid şi mi-am ţinut cuvîntul. Vreau să mi-l ţin în continuare, indiferent de evoluţia lucrurilor".

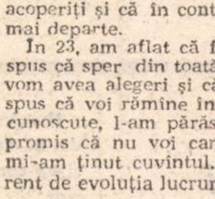

„Revoluţia română a fost deturnată"

Sînteţi una dintre personalităţile de primă mărime prezente în miezul fierbinte al evenimentelor din decembrie '89. Aţi scris şi o carte: „Revoluţia furată. Cum vedeţi lucrurile acum, după trei ani?

Dumitru Mazilu:

„Acum, la trei ani de la revoluţia română, constat unele împliniri importante cum sînt: statuarea şi garantarea drepturilor şi libertăţilor politice, consacrate în Constituţia României adoptată în decembrie anul trecut. Pluralismul politic este o realitate indiscutabilă.

Cele mai mari decepţii le-am înregistrat, însă în domeniul economic. Aş putea spune că cei care au profitat cel mai mult după decembrie 1989 au fost indivizi puşi pe căpătuială cu orice preţ şi-n cea mai mare grabă. În aceşti ani s-au comis cele mai mari furturi cunoscute în istoria acestei ţări din averea publică. **Ceea ce este mai grav şi mai greu de calificat este faptul că** mulţi din cei care au devastat averea poporului român au acţionat cu concursul şi, uneori, chiar cu participarea directă a unor înalţi funcţionari de stat.

În decembrie 1989 noi am sperat că ne vom construi o viaţă omenească şi demnă pentru fiecare. Astăzi, cîteva mii de indivizi au devenit milionari şi miliardari, în timp ce milioane de români trăiesc sub pragul sărăciei.

Revoluţia română a fost deturnată. Poporul român a plătit cu sînge răsturnarea structurilor totalitare, nu pentru a înlocui sclavia bazată pe mijloace de opresiune politică, cu o altă sc[illegible]vie, bazată pe mijloace economice şi financiare de opresiune".

Primele clipe ale libertăţii i-au găsit pe oameni cu mîinile întinse spre cer, ca şi cum ar fi vrut să zboare...

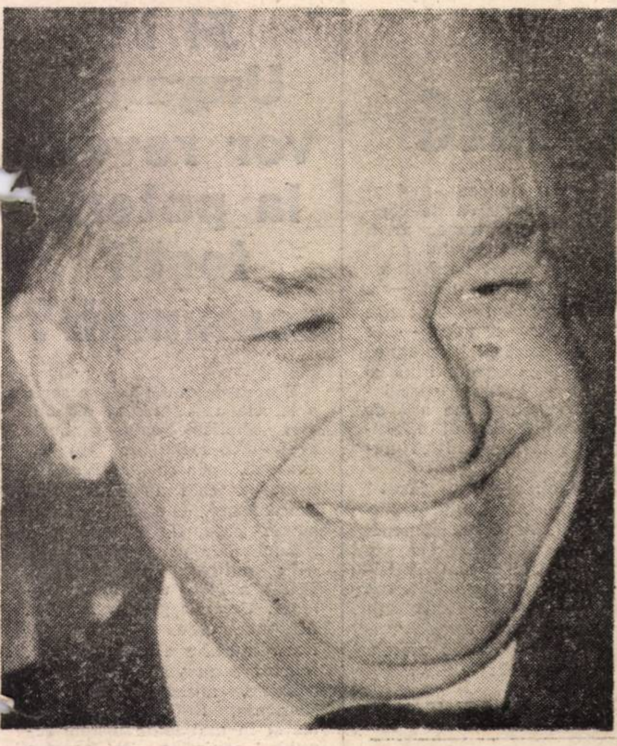

EI AU MURIT PENTRU ADEVĂR ŞI LIBERTATE

'89
DECEMBRIE
'92

Dintre definiţiile libertăţii, nu există una care să fie acceptată de toţi, dar fiecare fiinţă omenească ştie să spună despre sine dacă e liberă sau nu. Atunci cînd preţul libertăţii e moartea, nu ai dreptul să judeci la rece, pentru că pe cei care s-au jertfit nu mai poţi să-i lămureşti cu explicaţii şi raţiuni, cît or fi ele de „superioare". La întrebarea lor dramatică, de pe urmă, dacă eşti liber, nu le poţi răspunde decît cu inima şi nu altceva decît DA sau NU ; restul sunt vorbe de piaţă.

Au trecut trei ani . . .

Dar adevărul încă mai poartă mască, iar libertatea nu este aceea pe care au visat-o...

Pentru cei care au uitat, pentru cei care vor să ştie, dar şi pentru cei care intenţionat nu vor să ştie, amintim : CIMITIRUL EROILOR REVOLUŢIEI DIN DECEMBRIE 1989 se află pe Şoseaua Olteniţei, vizavi de staţia de metrou „EROII REVOLUŢIEI". Aici se odihnesc sufletele a 279 de eroi. Ei au murit strigînd „JOS CEAUŞESCU !", „JOS TIRANUL !", au murit cîntînd „DEŞTEAPTĂ-TE, ROMÂNE !", au murit demonstrînd paşnic. Nu mai sînt printre noi, au „plecat" în istorie.

Ca întotdeauna, cei care pleacă suferă mai puţin. Cei ce rămîn trebuie să se lupte cu amintirile şi să sufere.

Domnişoara E.S. : „Am venit la fratele meu, şi mă bucur că presa nu i-a uitat şi pe ei, săracii (Plînge. Face eforturi să se calmeze). Era mai mare ca mine şi acum aş fi avut mare nevoie de el. Familia mea a trebuit să ducă din casă multe lucruri la bunici, de-ale lui, ca să suferim mai puţin. Nu-l vom uita niciodată. N-a fost revoluţie pentru unii, dar pentru el a fost. Nu avea de unde să ştie că a fost înscenare. Eu cred că pînă la urmă se va afla adevărul, că ucigaşii vor fi pedepsiţi. Dacă ILIESCU nu va înţelege asta, va pica cît de curînd".

O doamnă se apropie de reportofon şi strigă „JOS ILIESCU !", „JOS CÂMPEANU!"

Un trecător :

„Ăsta e cimitirul eroilor ? Unde scrie ? Mai incolo scrie, la intrare, **Cimitirul Belu.** Aici nimic".

Doamna H. :

„Eroii revoluţiei trebuie respectaţi".

Domnul S. : „Nu spun nimic, pentru că mi se face rău. Băiatul meu nu mai există..."

Domnul F. : „Băiatul meu a trăit murind, noi murim trăind. Era singurul meu copil... Nu am nici nepoţi".

Doamna M. : „Vin aici, la băiatul meu. Avea paşaport să plece în America, în ianuarie 1990. Soarta a decis altfel".

O cerşetoare : „La ăştia nu vin, că sînt săraci".

Doamna T.M. : „Viaţa noastră nu mai valorează nimic. Nu pot să stau acasă dacă nu vin într-o zi la el. Lumea i-a uitat pe eroi. Îi scoală acum pe ăia din 1917 şi-i pomeneşte mereu. Pe copiii ăştia nu-i mai anunţă nimeni, nicăieri. De doi ani încoace nu mai sînt pomeniţi, deşi ar merita. I-a pensionat pe bătrîni, pe veterani, şi pe alţii care nu meritau, pe spinarea copiilor ăstora. Pe mine nu m-a pensionat statul, pentru că n-am fost în întreţinerea eroului. Nu mai am bani nici de flori, care costă foarte mult ; eu dau cam 500 lei pe zi pe flori, ca să le pun la mormîntul lui ; îi spăl în fiecare zi mormîntul".

Doamna Popa Ileana : „Sînt mătuşa lui **Butnaru Ştefan.** Este erou în revoluţie. Vin în fiecare zi, că-l iubesc ; pe el l-am avut şi eu şi maică-sa. Am rămas singure. Ar fi bine să-i mai arate şi pe ei la televizor, că prea i-au uitat toţi. Măcar atît. Încolo, nu avem nici-un venit de nicăieri".

Doamna Miulescu : „Am venit la tata, mort în revoluţie. A fost omorît de terorişti. Nu prea sînt mari realizări. Pe mama au ajutat-o, de ce să vorbesc strîmb... Cine ştie cînd vom trăi şi noi mai bine..."

Domnul Popescu Constantin : „Sînt pensionar. Am lucrat la direcţia Radio şi Televiziune Bucureşti şi am venit aici cu cineva din Craiova ; m-am simţit obligat să-i arăt **Cimitirul Eroilor.** Nu trebuie să-i uităm".

IONESCU ALEXANDRU — RADU

căzut în revoluţie, la vîrsta de 17 ani, se adresează, ţie, vizitatorule, printr-o

SCRISOARE FĂRĂ TITLU

Vă cer iertare, doamnă dirigintă,

Că nu o să mai vin să spun „prezent",
Eu m-am retras din catalog, cuminte,
M-a vrut destinul în alte părţi, urgent.

A consemnat
GHEORGHE BARBU ■

TUR DE ORIZONT

La Camera deputaților

APARATUL THERMO KING

Sînt convins că extrem de puțini din deputații noștri știu ce-i un aparat Thermo King. Eu însumi habar n-am de existența unui astfel de aparat, deși trebuie să scriu despre el. Cu toate acestea, un Thermo King figurează, la un preț de achiziție de 1 882 800 lei, pe lista de „dotări independente“ care a constituit cauza majoră a dezbaterilor din Cameră la începutul săptămînii.

Toată lumea are cunoștință de întîmplare. Eu vă propun să luăm însă aminte nu la ce le-a trăsnit prin minte administratorilor însărcinați cu „funcționarea în condiții optime a Camerei Deputaților“ ci, mai ales, ce nu le-a trecut. Ce nu figurează, adică, în lista incriminată. Faptul că nu există în liste o *mașină electrică sau electronică de numărat voturile* a scăpat pînă și deputaților. Adevărul e și mai trist : problema unei astfel de instalații nu intră în discuție, fiindcă ea încurcă treburile de partid, în nu importă care din partidele reprezentate. Ați putea crede că mașina de numărat e ceva complicat și costisitor. Nici vorbă. Două butoane la fiecare deputat, niște cabluri și un panou cu numărător de impulsuri. Pînă una-alta, Camera are doi numărători de impulsuri, care trec printre rînduri și socotesc brațele ridicate ale aleșilor ca pe legături de ceapă. Adunătorii fac operațiunea de cîteva ori pe zi, însoțiți de glumele amicale ale sălii. Orice dezbatere degenerează în „mișto“, din cauza operațiunilor de însumare a voturilor. Adesea, opoziția și poziția consumă timpul certîndu-se pe greșelile, voite sau fără pricini ascunse, ale — cum le-ar fi zis Ilf și Petrov — „împuternicițilpr cu adunatul“. Nimeni nu-i plătit mai bine în România pentru o îndeletnicire mai simplă și mai lipsită de logică.

De ce nu vor deputații mașină și panou electronic de totalizat voturile ? Pentru că, în Cameră, partidele au mari probleme cu culoarea politică reală a deputaților din compunere. La FDSN, există un liber-schimbist cunoscut ca atare dar și un număr considerabil de liber-schimbiști în ilegalitate pe care conștiința i-ar îndemna să nu ridice întotdeauna mîna cu grupul. Dacă s-ar vota cu ridicatul mîinii, ca acum, și comanda un automat la cea mai apropiată cooperativă de electricieni, toată lumea ar fi „contra“. Dacă votul ar fi secret, un secret facilitat de existența unui automat — a unei mașinării electrice simple, dar rapide — e deasupra oricărei îndoieli că votul ar fi „contra“. Pînă și nesupunerea la linia partidului, într-o chestiune atît de tehnică, poate deveni o gravă problemă de politică națională.

Și, atunci, ce-i de făcut ? Continuăm cu ridicolul ședințelor din Cameră, cu comedia numărării voturilor, ca la adunările tribale, sau achiziționăm în neștire, Thermo King-uri, să aibă deputații cu ce-și *thermo-kinga* vremea cînd nu citesc ziarele sub bancă ?

TUDOR OCTAVIAN ■

Și în Ungaria vor reveni la putere foștii comuniști ?

E prea devreme să se scrie o istorie a tranziției fostelor țări socialiste către sistemul economico-social de tip occidental, pentru motivul că tranziția este încă în plină desfășurare. Totuși, se poate spune chiar de pe acum că s-a mers, în general, pe două căi : **radicală** și **moderată**. Prima a fost urmată de Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, Lituania, unde, după ce hățul Kremlinului a slăbit suficient, la putere au venit forțele de opoziție, anticomuniste. În România, Bulgaria, Albania (ca și în mai toate fostele republici sovietice, deși acestea au o situație aparte), mersul a fost anevoios și contradictoriu, foștii comuniști ,rebotezați și îmbrăcați în alte piei, izbutind să se mențină, în forme și grade diferite, la putere.

Au trecut circa trei ani. Caractersitice pentru momentul de acum sunt : în țările din prima categorie, o cumplită dezamăgire și o uriașă nemulțumire față de administrațiile necomuniste — și o aplicare largă a principiilor economiei de piață de către liderii țărilor din grupa a doua. Rezultatul : puternica ofensivă a comuniștilor în țările cu regimuri „radicale“. Prima din aceste țări unde comuniștii au revenit la putere prin alegeri libere a fost Lituania. Cum e cu Ungaria ? Unii consideră că, dacă ar avea loc alegeri în următoarele 2-3 luni, s-ar întîmpla exact ca în Lituania. Cum însă alegerile sunt programate peste mai bine de un an, un pronostic e greu de formulat. Multe se pot schimba pînă atunci. Poate se potolește criza economică mondială și „reformiștii“ vor fi atunci avantajați. În orice caz, în Ungaria războiul preelectoral a început.

ION D. GOIA ■

Legea Pazei Bunurilor

VOM FI PĂZIȚI ZDRAVĂN SAU AMENDAȚI LA FEL DE ZDRAVĂN

Comisia de Apărare și Siguranță Națională a încheiat discuțiile pe marginea a două legi importante pentru acest domeniu. Astfel, în cursul acestei săptămîni, se va supune spre aprobare în Parlament **Legea Pazei Bunurilor**, care înlocuiește Hotărîrea 477/1983 și Legea Gardianului Public. Referitor la prima lege, se menționează că paza se va face cu gardieni publici, în condiții de cointeresare materială. Instituțiile publice sau private, orice unități care dețin valori vor fi obligate să-și asigure paza, prin societăți specializate și autorizate, cu gardieni publici, cu jandarmi, sau să-și asigure pază proprie. Respectarea acestor prevederi va fi controlată, sprijinită, avizată și asigurată cu asistență de specialitate, de către organele M.I. De asemenea, se mai specifică faptul că paza militarizată se va face numai cu jandarmi. Sancțiunile la lege sînt foarte drastice, în sensul că amenzile vor fi de la un milion la cinci milioane. Să sperăm, împreună cu membrii comisiei care au definitivat acest proiect, că această lege va conduce, într-adevăr, la scăderea fenomenului infracțional. **(Maria Timuc).**

METODA „Budulea Taichii“

Oricît de dragi mi-ar fi confrații de la TVR, din lipsă de timp urmăresc la televizor, de regulă, doar actualitatea politică. Și dacă nu mă uit la emisiunile în limba română, cu atît mai puțin pot s-o fac în cazul emisiunilor în alte limbi. Totuși, miercuri, 9 decembrie a.c., am văzut emisiunea în limba maghiară. Ea n-a fost altceva decît o pledoarie tenace, încrîncenată, în viziune udemeristă, pentru „autonomie“, pentru separație, pentru ca ungurii din România să fie numai cu ei înșiși, o pledoarie pentru ceea ce aș numi „apartheid pe dos“. Asupra acestei chestiuni voi reveni. Acum arăt doar că unul din „argumentele“ aduse de protagoniștii emisiunii în favoarea apartheidului lor pe dos a fost și faptul că, într-un liceu din Deva unde sunt și clase cu predare în limba maghiară, la orele comune cu elevii români (limba română, istoria), uneori aceștia din urmă fac haz de greșelile de limbă ale colegilor unguri. Morala (subînțeleasă) : dacă ar fi elevii unguri singuri în clasa lor, în școala lor, învățînd ei între ei numai în limba lor, ehe !, atunci n-ar mai rîde de ei elevii români.

Pe lîngă faptul că hazul copilăresc n-are în el nimic jignitor sau răutăcios, fiind mai degrabă un semn de simpatie, trebuie spus că elevii unguri au la dispoziție un mijloc sigur, imbatabil, garantat, verificat, cu eficientă sută la sută, de a-i face pe copiii români să nu mai rîdă : să aplice metoda „Budulea Taichii“. Dar, să cităm din nuvela cu acest titlu al clasicului român Ioan Slavici : „Băieții (elevii unui gimnaziu unguresc, unde Budulea venise, fără să cunoască nici un cuvînt în maghiară, de puțină vreme — n.n.) rîdeau pentru că Budulea vorbea foarte scîlciat ungurește. Dar el vorbea și știa ce vrea să zică și parcă-i părea bine că băieții rîd: pentru aceea, băieții rîdeau din ce în ce mai puțin, și mai ales după ce profesorul i-a spus să zică lecția de ieri, ei nu mai rîdeau deloc, iar mie îmi părea bine, fiindcă Huțu știa lecția și o spunea frumos“. Dacă elevii unguri, din Deva ori din alte locuri, vor învăța și limba română, și lecțiile foarte bine, ca Budulea Taichii limba maghiară și lecțiile lui de atunci, ei vor impune respect, ca Budulea, și vor face ca elevii români să rîdă din ce în ce mai puțin și în cele din urmă să nu mai rîdă deloc. Și vor scăpa elevii unguri și de urmările nefaste ale apartheidului, ale ghetoului, cum au scăpat Slavici și Budulea.

ION D. GOIA ■

Somalia și Bosnia

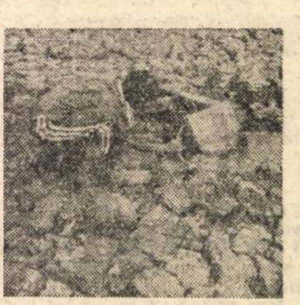

Există, evident, și destule deosebiri, ele se cunosc : somalezii sunt negri, locuitorii din statele foste componente ale Iugoslaviei sunt albi ; primii sunt africani, ceilalți — europeni ; unii sunt înapoiați, ceilalți — civilizați ș.a.m.d. Mai importante sunt, însă, în momentul de față, asemănările : război civil și într-un loc, și în altul ; și colo, și dincolo, convoaiele cu ajutoare umanitare sunt împiedicate să ajungă la destinație, oamenii mor în număr mare, și de glonț, și de foame etc.

În Somalia, se știe, s-a realizat cu succes debarcarea trupelor O.N.U., compuse în cea mai mare parte din americani. Prin urmare, nodul gordian a fost desfăcut aici potrivit metodei clasice, prin tăiere cu Sabia. Dar în Bosnia-Herțegovina ? Nu se poate face și acolo la fel ? Analiștii au ajuns la concluzia că, pentru a-i aduce la ordine pe actualii „iugoslavi“ (în speță, pe sîrbi), nu sunt decît două posibilități : fie intervenția militară, așa cum s-a procedat în Somalia, fie noi și puternice presiuni (economice, diplomatice etc.) asupra Belgradului. Decizia va fi luată, se pare, pînă la sfîrșitul acestei săptămîni. Vor avea, oare, conducătorii sîrbi înțelepciunea de a proceda astfel încît să se evite „somalizarea“ fostei Iugoslavii ? Să sperăm că da.

ION D. GOIA ■

EVENIMENTE MARI ...

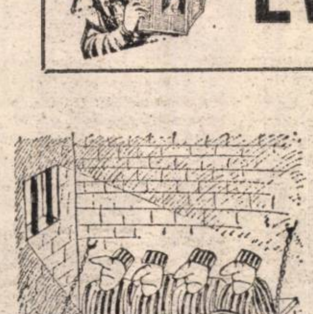

Annus horribilis

În cel puțin două domenii lucrurile nu stau rău. Dacă marca, francul elvețian și lira sterlină înregistrează fluctuații, pe graficul ratei de schimb leul și dolarul marchează o pilduitoare constanță. Se poate spune că leul susține dolarul. Datorită leului, în România, cel puțin, dolarul are un an bun.

Un an la fel de bun anunță și poliția. E sectorul unde nu se șomează. La 100 000 de locuitori, se comit 500 infracțiuni, din care 32 violente. Lunar, merg la închisoare 12 000 de cetățeni simpli, dar și unii mai complicați. Partea proastă e că nu ies din temniți tot 12 000, astfel că, în penitenciare, există 15 000 de deținuți peste capacitate.

Regina Marii Britanii, necăjită, probabil, că leul nu vrea să susțină și lira, declară că 1992 a fost un „an oribil“. Un gazetar are inspirația să traducă lamentația regală în latină și o face așa : „annus horribilis“. E vorba, desigur, de unul din gazetarii noștri care folosesc latina curent. Chestiunea e la ce se gîndesc deținuții înghesuiți cîte 8 în camere de 4 sau cîte 2 în paturi de 1 persoană atunci cînd citesc că avem un „annus“ îngrozitor ?

Napoleon și presa română

Pînă și cei mai deștepți oameni se lasă prostiți cu mijloace ieftine. Se anunță, spre exemplu, un preț uriaș la litrul de benzină pentru ca, după o cleveteală publică, un preț mai mic să pară acceptabil. Prețum horribilis ! Cine nu știe, trebuie să afle că bancul evreiesc cu rabinul, vaca și săracul cu o singură cameră și șapte copii vine mai de departe, de la sumerieni. Azi, bancul e utilizat ca metodă economică și politică. În ultimele zile se vîntură pericolul unei legi a presei. Eu pot să pariez că, și validată de parlament, o asemenea lege nu va fi pro-

PUNGA SAU VIAȚA?

În situația celui care are de ales în modul arătat în titlu s-ar afla rușii și Rusia nu numai dacă s-ar organiza referendumul preconizat de Boris Elțin. În această situație se află rușii și Rusia chiar acum. Fiindcă ei nu au de ales între o soluție proastă și una grozavă, între un lucru evident bun și unul evident rău, ci au de ales între două rele. Pe de o parte, este parlamentul. Constituit în timpul regimului comunist (fie el și perestroikist), dominat de comuniști, condus de comuniști, actualul parlament rus (Congresul și Sovietul Suprem) nu ține secret, ba, din contra, strigă în gura mare – prin vocile reprezentanților săi cei mai „autorizați", firește – că Rusia trebuie să se întoarcă la frumoasele vremuri de odinioară, cu proprietate colectivă, cu plan de stat, cu prețuri și salarii fixe etc. Adică la sărăcie, la castronul comunist cu ciorbă, de care au avut parte rușii timp de trei sferturi de veac. Pe de altă parte, este președintele Elțin. Care este autoritar, impulsiv, plămădit din aluat de tătuc, de țar, care vrea să facă numai ce-i poftește lui inima și nu mai ascultă pe nimeni și de nimeni, care a aruncat Rusia în haos economic și social.

Ce să facă rușii, pe cine să prefere? Încotro s-o apuce Rusia? Ca întotdeauna în situații dilematice, înțelepciunea este de a alege răul cel mai mic. Dacă ar fi să opteze pentru parlament – chiar reînnoit prin alegeri anticipate, cum s-a propus, dar structurat ca acum, pe baza actualei constituții – rușii ar avea satisfacția că se supun unei „conduceri colective" (care lesne se poate prezenta pe sine drept „conducere democratică", așa cum a făcut-o timp de peste șapte decenii) și nu „puterii personale", „dictatoriale". Lăsînd, însă, la o parte faptul că, o dată preluată puterea de către parlament, apariția sub patronajul acestuia a unui dictator bolșevic este oricînd posibilă, hiba de căpetenie este că un astfel de parlament ar duce țara nu înainte, ci înapoi. Și oricît ar fi ei de orbiți (între altele, de șovinismul velico-rus), nu se poate ca rușii să dorească acest lucru. În schimb, Elțin, în ciuda tuturor păcatelor lui și ale regimului său, oferă putința prefacerilor care să ducă la o societate de tip occidental, ține deschisă ușa către Europa și întreaga lume liberă. Și aceasta reprezintă pe cîntar acel grăunte în stare să facă să încline balanța preferințelor către președinte. În dilema în care se află rusul acum, Elțin reprezintă răul cel mai mic. Totul este ca să-și dea seama și rusul de acest lucru. Un ajutor în acest sens l-ar putea da străinătatea, America și Europa, care sunt în chip hotărît și vizibil, de partea președintelui rus.

Dar cînd vor avea rușii a se pronunța? Încercarea de forțe între Elțin și Congres din ultima săptămînă s-a terminat tot în coadă de pește, ca și aceea din săptămîna precedentă. Bătălia decisivă se va da, probabil, în primăvară, la capătul celor trei luni de „interimat" ale premierului Gaidar. Atunci, cînd problema va fi pusă „care pe care", e de așteptat ca rușii să știe să vadă în Elțin răul cel mai mic. Pentru trecerea hopului. Ulterior, rușii vor putea – depinde în principal de ei – să evite situațiile dilematice.

ION D.GOIA ■

PE MUCHIE DE CUȚIT

Cel care – vrînd, nevrînd – a început să grăbească timpul planetei, s-a aflat săptămîna trecută într-un turneu sponsorizat de oameni de afaceri din țara sa. Personajul de care e vorba a declarat la o conferință unde a fost huiduit zdravăn de maoiștii locali că „soarta omenirii îl îngrijorează profund și că globul dansează pe o muchie de cuțit". Turneul a avut un caracter privat, s-a desfășurat în America Latină, sponsorii sînt ruși bogați, iar conferențiarul se numește Mihail Gorbaciov. Singurul său titlu în vigoare este acela de laureat al Premiului Nobel pentru pace.

Cînd Gorbaciov a fost investit cu acest premiu impunător era secretar general al celui mai puternic partid comunist din lume și președintele indiscutabil al unei super-puteri nucleare care a ținut în șah SUA, împreună cu totalitatea aliaților săi. Acest șah nu a durat un sezon sau două. Era un șah stabil.

După încheierea înghețului brejnevist și morțile în succesiune rapidă ale lui Andropov și Cernenko, țari bolnavi, bătrîni și sastisiți de delirul puterii încă de la înscăunare, nimeni nu s-a gîndit că un „activist agricol", reținut și taciturn, cunoscut prin reverența sa cordială în fața corifeilor Biroului Politic, va întoarce, în calitatea de nr. 1 al URSS, lumea pe dos. Gorbaciov a făcut-o într-un cincinal.

La începutul mandatului său, problema problemelor în plan internațional era înarmarea nucleară. Tema s-a demonetizat în est, pentru că propaganda oficială bătea acest subiect pe toate fețele ziua și noaptea, fără istovire. Dar dincolo de bătutul apei în piuă, o undă de adevăr exista în acest tontoroi mediatic. Dotarea nucleară a americanilor și sovieticilor ajunsese la un asemenea nivel încît riscul unei declanșări nepremeditate a unei confruntări fundamentale se instalase cu o forță intolerabilă. Din punct de vedere politic, nici Moscova, nici Washingtonul nu agreau, în mod logic, o asemenea alternativă.

Cînd Ronald Reagan și Mihail Gorbaciov au spart gheața și s-au întîlnit în capitala Islandei, multe cancelarii diplomatice au amuțit. Cei doi s-au instalat în fața unui cămin burdușit cu bușteni și, la gura sobei, fără delegațiile aferente, au declanșat celebrul tête-à-tête sovieto-american. Au urmat Geneva, Washington, Moscova, ș.a.m.d. Dialogul a devenit o formulă banală, utilizată intensiv și fără scrobeli inutile, după ce, cîteva decenii, numai ideea unui contact ar fi produs frisoane gigantice de o parte și de alta a cortinei de fier. Și au urmat tratatele. Dezarmarea nucleară s-a abordat, s-a decis, s-a concretizat. Pericolul atomic a alunecat în planul trei, imperiul sovietic s-a destrămat, comunismul se dizolvă și el în tot estul, în Balcani se instalează războiul gradual, în Orient sau în Africa americanii debarcă făcînd ordine sau organizînd servicii alimentare.

Și, mai de curînd, Bush l-a sunat pe Elțin și au convenit telefonic să atace finalizarea Tratatului Start II. Tratat fundamental. Puțini îi mai acordă atenția. Lumea e pe muchie de cuțit...

RADU BUDEANU ■

TUR DE ORIZONT

TURNUL BABEL

Pămîntul a devenit, în sfîrșit, bani

Francofonii din **ELVEȚIA** au votat **împotriva Maastrichtului,** iar germanofonii pentru. Ultimii au fost mai puțini decît primii, ceea ce înseamnă că danezii nu sînt singurii deciși să rămînă în afara europenizării. Refuzul elvețian adaugă confuziei continentale o perdea de fum nouă și repune pe tapet **problema vorbitorilor de diverse limbi** din interiorul unor frontiere clare. Francofonii și germanofonii din Elveția, flamanzii și valonii din Belgia, slovacii și maghiarii din Slovecia și, desigur, rușii și românii din nou-nouța Transnistrie. Să ne oprim aici, căci Kosovo ne pîndește pe toți... ● **SARAJEVO** e, practic, pe butuci. Se moare de schije, de foc, de frig, de foame, de sete. Acordurile de încetare a ostilităților se semnează unele după altele și se trădează în aceeași cadență. „Căștile albastre" nu mai fac față, convoaiele alimentare se poticnesc, conflictul se internaționalizează văzînd cu ochii. De curînd, șeful **Emiratelor Arabe Unite** a solicitat Consiliului de Securitate al ONU să autorizeze o **intervenție militară în Bosnia-Herțegovina** pentru a salva de la dispariție populația bosniacă. Deocamdată ONU este ocupată cu operațiunea „Redarea speranței". ● Speranța o nutresc **SOMALEZII,** pe trei sferturi morți de foame, iar cei care urmează să le-o redea sînt americanii. **Cei 28 000 de combatanți americani** vor fi combinați cu forțe aparținînd altor 20 de țări. Este prima acțiune de acest gen montată de ONU și ultima inițiată de **președintele Bush,** care tocmai începuse să se specializeze în debarcări gigantice. ● **Secretarul general al ONU** ar trebui bănuit că este agent CIA? El a propus constituirea unei **forțe de intervenție** în **MOZAMBIC,** unde lucrurile au luat-o razna complet. Deci: acțiune umanitară în Somalia, combinată cu altă acțiune umanitară în Mozambic. Ca să vezi!... ● Pentru prima dată de la Marea Revoluție din Octombrie, în urma celei mai drăcești sesiuni a Congresului Deputaților din **RUSIA,** cînd dogmaticii se așteptau la o victorie, s-a luat și cea mai reformistă decizie: în sfîrșit, **pămîntul se va putea vinde și cumpăra,** ca în orice societate scutită de mistica nenorocită a colectivizării. ● **În Slovenia,** un comunist reformator, **MILAN KUCEAN,** și-a adjudecat, în urma alegerilor, **un nou mandat prezidențial.** Faptul că „e de stînga" nu mai contează. Și Miloșevici e de stînga și îi place războiul, izolarea și sărăcia. Kucean e de cealaltă parte: a reușit pacea și se pare că reușește să aducă oarecari covrigi în cozile cîinilor sloveni. ● **PREȘEDINTELE BUSH** nu se dezminte. Parcă ar fi în campanie electorală! Nu e. În schimb, pare decis să obțină, contra-cronometru, ultima sa victorie: **semnarea cu Rusia a Tratatului Start II.** Va fi un gest măreț și total gratuit, oferit poporului american și unei anumite părți a sa — democrații.

---

mulgată de președinție. Domnul Iliescu vizează un inventar de măsuri democratice spectaculoase, între care și oficiul de libertator al presei. Cînd Napoleon vroia ca o lege să se aplice, o încredința, spre lucrare, unei singure persoane. Cînd vroia ca legea să nu se aplice niciodată, o dădea unui grup. Dacă autorul legii e Mircea Ichim (fost la „Dimineața"), asta e pentru că numai Mircea Ichim o putea concepe într-atît de aiurea încît să irite pe toată lumea. Aici, regula lui Napoleon e formulată ca în codul lui Murphy.

Realitatea e întotdeauna alta

Titlul e dintr-o piesă de Marin Sorescu și vrea să spună că aproape nimic din ce vedem sau auzim nu e adevărat. În schimb, normalul ajunge să pară în afara normalului. Cu ani în urmă, premiul Pullitzer pentru știri a fost acordat unui ziarist care a compus următorul text: „Ieri, 24.09.197..., în metroul de Brooklyn, un tînăr a cedat locul unei doamne în etate. De emoție, doamna a leșinat. Cînd s-a trezit, i-a mulțumit tînărului. De emoție, tînărul a leșinat".

Iată ce citesc într-o gazetă: În complexul comercial Măgurele e o discotecă. Anghel Velciu și Dinu, fiul său, au venit să danseze, dar n-au vrut să plătească bilet. A ieșit cu bătaie. Pînă aici, totul e firesc. Adică la fel de firesc cum e cînd cumperi vată și frigidere de la Operă. Numai că cei doi s-au bătut cu furca și sapa. Veniseră la bal imitînd personaje din filme. Se americanizaseră cu ce găsiră pe acasă. Dacă nu-i chiar atît de anormal faptul că într-o discotecă oamenii aruncă după ei cu coase și tractoare, e mai normală bătaia dintre un om și un tramvai? Un anume Daniel Ioniță, de pe Calea Griviței, supărat că tramvaiul 44 era mai treaz și mai iute, a lovit cu piciorul în bestia de metal pînă a ajuns sub șine. De emoție, tramvaiul a leșinat.

Baschetbalistul Dinu Patriciu

Federațiile sportive își aleg predilect stăpînii din rîndurile oamenilor cu bani. Nu e rău. Se cunosc umilințe și mai mari. Președinte de onoare al baschetului a fost al s deputatul PL—AT Dinu Patriciu care, cu această ocazie a mărturisit că „a practicat cu entuziasm baschetul ca student". Deși parlamentarii noștri mai au încă multe de mărturisit alegătorilor, dezvăluirile lui Patriciu ne dau speranțe. La unele federații, operațiunea alegerii președintelui onorific nu va fi ușoară. La Tir, bunăoară, candidează numeroși milionari care știu să tragă perfect cu toate armele din dotare. Unii au tras pînă de curînd și tot cu entuziasm.

Timp frumos, bun de-o revoluție

Primăria Capitalei anunță că e pregătită pentru curățirea grabnică a zăpezii. Între succese, numără: 49 împrăștietoare de material derapant, 191 mașini cu plug și perie, 82 buldozere și autogunoiere și așa mai departe. Vestea e cu atît mai emoționantă cu cît Institutul meteorologic nu prevede o iarnă cu zăpadă.

Digul olandez

E cel mai bun din lume. Totuși, chiar și cel mai bun dig din lume se strică la fel ca digurile proaste: cînd se rupe undeva, se rupe tot. Demisia cu înjurături a colonelului scriitor Radu Theodoru a produs însă o remarcabilă coeziune în jurul conducătorului iubit al partidului „România Mare". Numeroși colonei — juriști, istorici, scriitori — activi și pasivi dau adeziuni, iau parte la întruniri, se dezic de „camarad" dovedind, cu acte, că a fost dintotdeauna un poltron, un borfaș de rînd și un paranoic. Exact calitățile cerute pentru candidatul PRM la postul de primar general al capitalei. E clar că un primar colonel nu era omul potrivit. Așteptăm cu sinceră deschidere evenimentele zilei!

TUDOR OCTAVIAN ■

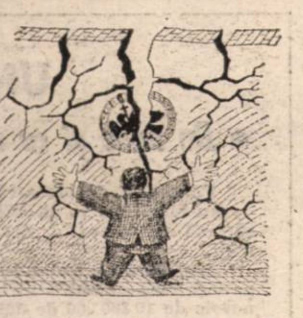

EVENIMENTE MICI

TRANZITIE

MILIOA

„Termenii au valoarea lor și atunci cînd faci o declarație sau dai un interviu într-un ziar și nu sînt receptați la modul strict lexical, ca să zic așa, sau al valorii pe care națiunea îl dă termenilor respectivi, atunci sigur că se poate înțelege greșit, iar ideea poate căpăta o cu totul și cu totul altă valoare".

Din dorința de a respecta părerea mai sus exprimată, redau cît se poate de fidel convorbirea avută cu patronul Consignației **„Hanul cu Tei"**, domnul MIHAI VOICU.

Revoluția a distrus căsnicii

— Toată lumea se întreabă cine sînt și cum am ajuns unde am ajuns.

— Asta voiam să vă întreb și eu.

— Am lucrat mai întîi la **Institutul Proiect — București** și apoi la **cooperativa Prestarea**, ca sef al Secției „Deratizări-Dezinsecții". După 11 ani, în care am încercat an de an, am reușit la concursul **Institutului de Artă Teatrală și Cinematografică I. L. Caragiale**, secția „Actorie". Am urmat facultatea la seral, pentru că aveam, deja, 34 de ani și o familie.

— Sînteți, deci, căsătorit.

— Acum, nu. Am fost și am un băiețel, pe care-l cheamă tot Mihai. Am divorțat după Revoluție, pentru că... probabil, familia n-a putut depăși momentul legat de ceea ce făceam eu.

— Dar ce făceați?

— Eram ocupat, plecat de dimineață pînă seara.

— Ocupat de dimineață pînă seara presupun că ați fost și înainte de Revoluție, cel puțin în ultimii ani, cînd aveați serviciu și urmați și o facultate la seral.

— Da, dar era o perioadă de liniște. Acum intrasem în zona politicului, mă captivase. Nu vreau să intru în amănunte. Fosta mea soție este psiholog, deci cu atît mai mult trebuia să mă înțeleagă. Probabil că intervine acel simț feminin — firesc — pentru că nu numai mie mi s-a întîmplat, ci multor colegi. În Parlamentul trecut au fost 60 de divorțuri.

— Ia te uită! Să înțeleg că Revoluția a distrus și căsnicii?

— Să nu mai vorbim despre asta! Eu cred că acest popor nu este pregătit să suporte un adevăr.

— Nu știu la ce adevăr vă referiți, dar dacă ne vom feri mereu să-l spunem, indiferent care ar fi acela, nu vom fi niciodată pregătiți să-l înfruntăm.

— Corect!

— Deci, care este adevărul în ceea ce vă privește?

— Am terminat Institutul în 1990, cu nota 10, la clasa condusă de **Gelu Colceag** și, fesenist fiind, mi-am dat examenul de stat cu... dar mai bine nu intru în detalii. Nu vreau să dau nume.

— Din reținerile pe care le aveți, nu e greu de dedus că e vorba de Victor Rebengiuc, rector în acea vreme. Nu sînteți în termeni buni?

— În viața personală n-am avut niciodată legături strînse cu el. Singurele relații au fost în raport cu meseria asta, atît de frumoasă...

— ...și pe care, după atîția ani de încercări, n-ați practicat-o.

— E adevărat, n-am apucat s-o fac. Din 22 decembrie 1989, eu am fost președintele primului **Comitet Provizoriu al Revoluției** din București, apoi am fost președinte al CFSN (ulterior CPUN), sector 3, deputat al acestui sector și așa mai departe.

— Cum ați ajuns...

— ...în Revoluție?

„Am fi putut să-l împușcăm pe fostul «prim» al sectorului 3, dar... Ulterior l-am ajutat să se privatizeze..."

— În Revoluție a ieșit toată lumea pe stradă. Dar apoi?

— A ieșit lumea pe stradă, așa este. Aici vreau să menționez cîteva cuvinte despre **Dan Iosif**, care, chiar dacă este la FDSN, e un model de curaj național. Dacă Dan Iosif nu avea acel moment de nebunie frumoasă, cînd s-a intrat cu autobuzul peste baricadă, toată lumea ar fi plecat acasă. Văzînd cum ne împuținăm în noaptea aceea, la „Inter", am hotărît s-o pornim prin București, să scoatem oamenii din casă. Am fost la „23 August". Acolo erau porțile sudate și apărate. Apoi am fost la „Republica" și pentru prima dată mi s-a întîmplat să văd ce însemna — la acea vreme — unitatea muncitorească. Au tras sirena și a ieșit lumea din casă. S-a făcut coloana de oameni și am pornit spre centru. Am ajuns în fața C.C.-ului. A fugit Ceaușescu. Dincă a dispărut și el. Noi nici nu ne știam după nume, numai după figuri. S-a spus să mergem imediat să punem mîna pe primării. Am plecat la Institut, acolo era doamna Berlogea, i-am cerut un steag și am rugat-o pe portăreasă să ne taie stema. Am ajuns la Sectorul 3, se adunase lumea, am intrat înăuntru. Am vorbit oamenilor. Cei din clădire s-au predat, ofițerii au fugit. S-a alcătuit primul Comitet Provizoriu. Pe la orele 17—18, cînd a început să se tragă, mai eram 10 oameni și atîția am rămas. Am încercat să organizăm alimentarea cu apă, cu pîine... Primăria a fost atacată, s-a tras...

— Deci, ați luat conducerea.

— Da, am luat conducerea. Adică... nu! S-a făcut o ședință, a venit lumea de pe străzile din jur, am vorbit pe rînd și oamenii au zis: „Dom'ne, să fie studentu' de la Teatru, ăla cu steagu'!" Asta este povestea cu Comitetul Provizoriu al Revoluției. Seara, cînd s-a făcut CFSN-ul, ne-am trecut și noi.

— Cum vă explicați că de la unitatea care a existat în zilele acelea s-a ajuns la atîta ură și dezbinare?

— În primul rînd, a fost dorința generală ca să dispară Ceaușescu și comunismul să cadă. Dincolo de asta, însă, fiecare a ieșit în stradă pentru un alt mobil. Ideile au fost diferite, pentru că oamenii sînt diferiți. Am
cunoscut persoane care n-au fost men
bri de partid și s-au dovedit mari c
nalii, chiar în timpul Revoluției. N
am fi putut să-l împușcăm pe fost
prim-secretar al Sectorului 3 și vă
sigur eu că nimeni n-ar fi știut ni
pînă-n ziua de azi că l-a împușcat cu
tare sau cutare!

**— Nu e nevoie de asigurări, sin
convinsă de asta!**

— Dar n-am procedat așa. L-am
restat — inițial și l-am lăsat să-și
lucrurile personale — și el și ceilal
Să-i fi văzut cum au plecat... cu stic
de whisky, cu cartușe de țigări... la
ulterior, pe cel care fusese al doilea
importanță în Sectorul 3, chiar l-am
jutat să se privatizeze!

„Făcea 200 000 de lei, dar nu știam și voiam să-l vin cu 20 000"

**— Pentru că am ajuns la capitol
privatizare, astăzi sînteți unul dintr
milionarii României.**

— Nu pot să spun nu. Dar și cei c
„Alba — Neagra" sînt!

— Serios?!

— Sigur! Însă nu e un fapt gra
Jocurile de noroc sînt acceptate d
lege.

**— Cum ați ajuns dumneavoastră pa
tronul Consignației „Hanul cu Tei"?**

— Era cea mai mare consignație
Bucureștiului, aparținînd de **I.C.L. U
niversal** și a făcut parte din primel
magazine date spre privatizare, prin
tr-o hotărîre a Guvernului, la sfîrșitu
lui august 1990.

— Nu a existat o licitație?

— Licitația a apărut în octombri
Noi l-am luat în august-septembri
Am început să activăm în noiembri
dar actele le-am făcut în septembri
Era o perioadă în care spațiile se ob
țineau ușor. Acum știu că se obți
greu... mă rog... se obțin greu... asta
unica apreciere.

**— Ce însemna atunci a-l obțin
ușor?**

— Depuneai o simplă cerere și te o
bligai să respecți anumite condiți
igienizări, îmbunătățiri, mențineri
personalului pe o perioadă de timp...

**— Cum ați aflat dumneavoastră d
acest spațiu?**

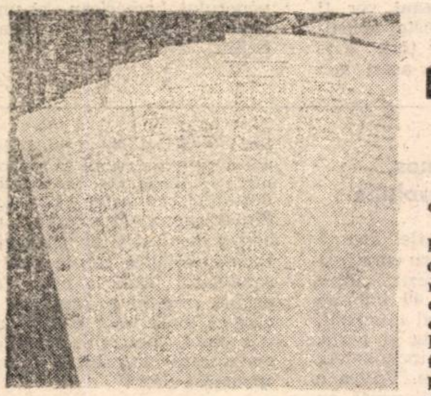

RĂZBOIUL DE O SUTĂ DE ANI ÎN JUSTIȚIE

Cînd și cum se va încheia afacerea „jocurilor"?

Greu de spus. Chiar dacă Poliția ar finaliza instantaneu cercetările și ar înainta, prin Procuratură, dosarele în instanță, judecarea individuală a proceselor va dura, probabil... o sută de ani! Da, o sută de ani, admițînd că tribunalul va putea pronunța cel puțin zece sentințe zilnic. Și asta, numai în Ploiești!

UN CALCUL

• *De unde și cu ce să-i plătești pe toți cei înscriși?*

Pornim de la ideea că Autentic-ul n-a vrut să înșele pe nimeni.

Au fost, care va să zică, 40 000 de oameni care au dat cîte 40 de dolari, sperînd să primească, fiecare, cîte 480; adică de 12 (douăsprezece) ori mai mult.

Am văzut că Autentic i-a premiat pe 1 250 dintre ei; pentru a-i premia pe toți, fără să rețină nici un cent comision, firma organizatoare ar fi avut nevoie de 19 200 000 de dolari, sau, cu alte cuvinte, de 480 000 de deponenți.

În principiu, să zicem că jocul i-ar fi putut antrena pe toți acești 480 000 de voluntari. Dar, peste un timp, fiecare dintre ei ar fi trebuit să primească un premiu; deci, ar fi fost nevoie de alți 230 400 000 de dolari, sau, dacă vreți, de alți 5 760 000 de „contribuabili".

Ei, și la plata premiilor pentru aceștia din urmă, se-ncurcă treaba: e nevoie de 2 764 800 000 de dolari, adică de 69 120 000 de plătitori.

Hm! Ce ziceți?

Afacerea „jocurilor de întrajutorare" — dedesubturi

VA MERGE LA TRIBUNAL

DIN POPULAȚIA ORAȘULUI

Credulitatea a fost inimaginabilă

S.C. Autentic S.R.L., **cu sediul în strada Mînăstirea Căldărușani, nr. 8 A, sector 1, din București, a intrat cu acte în regulă în „originala" economie de piață în ianuarie 1992; a fost fondată de familia Moscu — Ninel și Dorina** dna Moscu **apărînd în actele respective în calitate de patron-asociat unic. Interesele în afaceri ale societății** Autentic **s-au intersectat cu interesul public în cadrul unui sistem de joc de „întrajutorare", care a spart, într-un anume fel, canoanele de acum clasice în domeniu: la** Autentic **s-a jucat pe dolari. Zicem „s-a jucat", pentru că, între timp, „jucăria" s-a stricat. Patronii (familia Moscu) s-au dat la fund. Încercările noastre de a-i contacta, fie și numai telefonic, la (ex-)sediul firmei (tel. 01/617.70.89), sau la domiciliu (tel. 01/617.03.43), au fost zadarnice.**

Am mai fi vrut să stăm de vorbă și cu doamnele Iulia Năstăsoiu, **ex-contabil șef și director pentru provincie al societății, și** Cătălina Hență,**ex-casier încasator și (mai puțin) pătitor al aceleiași societăți. De ce? Pentru că în capetele domniilor lor se aruncă acum, la spartul tîrgului, oalele sparte. Din păcate, demersurile noastre, tot telefonice, au fost tot zadarnice. Îi putem informa, totuși, pe cei interesați, că dna Năstăsoiu, care în timpul liber este și contabil-șef la** Clubul Sportiv Steaua, **poate fi găsită, eventual, cu mai mult noroc, la tel. 01/781.61.32.**

La vedere a rămas numai dl Dan Atanasoaie, **ex-director și actualul patron al** Autentic**-ului, care a preluat afacerea din 15 noiembrie curent; cu domnia sa am purtat o discuție menită să limpezească apele, în barul restaurantului** Elite, **din Calea Dorobanților. Înainte de a trece mai departe, să mai notăm un amănunt: restaurantul respectiv este în proprietatea firmei.**

Cum s-a jucat la Autentic?

Simplu. Pentru fiecare intrare în sistem, cu o depunere (minimă) de 40 de dolari, fiecare participant „era pasibil" să primească un premiu de 480 de dolari; dădea mai mult, primea mai mult. Evident, nu imediat; după un timp.

Toate bune și frumoase, numai că, pentru unii dintre participanți, timpul ăsta s-a întins dincolo de limitele răbdării. Din spusele dlui Atanasoaie, am aflat că peste 40 000 (!) dintre concetățenii noștri **și-au băgat** (cel puțin în parte) suta de dolari personală, despre care vorbea mai an Guvernatorul Băncii Naționale, în miraculosul joc pus pe roate de **Autentic**. În [illegible] fel, mergînd pe ideea că nici unul

Era firesc ca, în încercarea noastră de a prezenta țările Pieței Comune, să începem cu Italia, cel puțin din două motive ;

În primul rînd, pentru că istoria popoarelor noastre ne-a legat pentru totdeauna destinele, din cele mai vechi timpuri.

Apoi, pentru că, în clipa de față, Italia este țara care a investit cel mai mult în România, nu numai la București, ci în întreaga țară.

Dar mai mult decît capitalul pe care l-au adus cu ei italienii ar trebui să ne impresioneze încrederea pe care ei au avut-o în România, în posibilitățile ei creatoare și în resursele ei de relansare economică, insuflînd astfel și altora curaj prin exemplul lor.

Investiția lor de încredere merită întreaga noastră admirație.

FORZA ITALIA!

O investiție de încredere în România

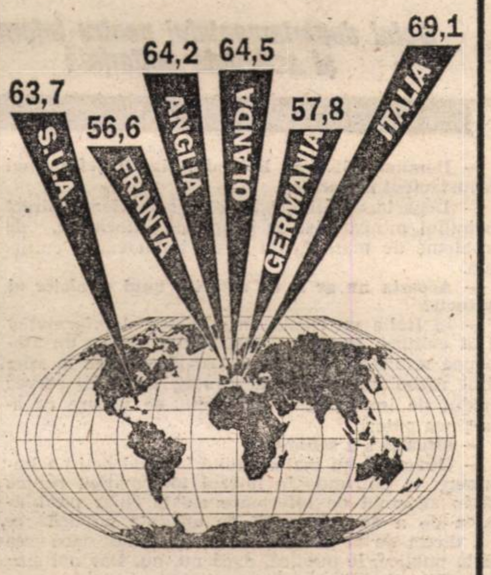

Prima țară în topul investitorilor străini (milioane de dolari) se numește ITALIA

2 AMBASADORI 3 ÎNTREBĂRI

1. Cum ați caracteriza relațiile dintre România și Italia în acest moment?
2. Ce implică misiunea dumneavoastră diplomatică?
3. Cum vi se pare inițiativa PUBLICAȚIILOR FLACĂRA de a prezenta, pe rînd, în suplimente speciale, țările Europei vestice?

Bernardo Uguccioni

Ambasadorul Italiei în România

1) Relațiile dintre România și Italia sînt optime din toate punctele de vedere și se îndreaptă în directia unei întăriri progresive. În plan economic, cifrele statistice vorbesc de la sine. Numărul din ce în ce mai mare de societăți mixte și valoarea investițiilor italiene în România așază Italia printre primele țări ce investesc aici.

2) Este o experiență foarte interesantă, mai ales pentru că este vorba de două țări apropiate prin tradiții culturale, interese economice și apartenența la aceeași familie europeană.

3) Este o inițiativă excelentă, ce poate fi cuprinsă în cadrul voinței comune de a realiza o tot mai mare integrare a României cu Europa. Această integrare se înfăptuiește în primul rînd printr-o mai bună cunoaștere reciprocă.

Valeriu Vieriță

Ambasadorul României în Italia

1) La nivelul celor două state, relațiile sînt bune, iar evoluția lor este pozitivă. În acest sens, Italia reprezintă prima țară din Europa Occidentală care, după decembrie 1989, a semnat cu România un tratat de prietenie și colaborare, precum și un acord pentru desființarea vizelor cu ocazia călătoriilor reciproce ale persoanelor deținătoare de pașapoarte diplomatice. Cele două vizite ale președintelui României în Italia, în luna ianuarie 1991 și în luna septembrie 1992 precum și vizita primului ministru din luna decembrie 1992, la care se adaugă vizitele făcute de mulți miniștri și delegații la nivel guvernamental, atestă bonitatea relațiilor dintre cele două țări. În caracterizarea relațiilor dintre Italia și România, trebuie avute în vedere și afinitățile dintre popoarele noastre, originea comună a limbii, a strămoșilor etc.

Pentru consolidarea relațiilor dintre Italia și România, se acționează pentru dezvoltarea relațiilor culturale, științifice și nu în ultimul rînd, a cooperării economice. După decembrie 1989, Ministerul Afacerilor Externe și Ministerul Culturii au revitalizat activitatea celor două instituții românești de cultură din Italia : Academia României din Roma și Institutul de Cultură și Cercetări Umanistice „Nicolae Iorga" din Veneția. Au fost intensificate contactele culturale, inclusiv pe calea vizitelor reciproce de tineri și a schimburilor de formații artistice în cadrul programului de colaborare culturală dintre cele două țări, semnat în octombrie 1990 la Roma.

În domeniul cooperării economice, Italia se situează pe primele locuri în ce privește crearea de societăți cu capital mixt în România (circa 1 570 societăți cu un capital de peste 45 milioane dolari S.U.A.).

Societățile italiene participă la realizarea unor mari obiective de investiții în România, cum sînt autostrăzile, aeroportul București — Otopeni, centrala atomo-electrică Cernavodă, construcția de autobuze, obiective siderurgice etc.

Nu poate fi omis, atunci cînd se caracterizează relațiile dintre cele două țări, sprijinul acordat de Italia, pentru reintrarea României în Europa, prin, de exemplu, asocierea la Comunitatea Economică Europeană, intrarea în Consiliul Europei, apropierea de structurile NATO, ale UEO etc.

Această scurtă prezentare a aspectelor ce definesc relațiile dintre România și Italia nu poate fi încheiată, fără a aminti, de asemenea, ajutoarele materiale oferite de Italia, României, începînd chiar de la sfîrșitul lui decembrie 1989.

2) Întrebarea este foarte cuprinzătoare. În realitatea lumii în care trăim astăzi, activitatea diplomatică are foarte multe laturi și este deosebit de complexă. Diplomația de salon, așa cum era practicată pe vremuri și cum mai persistă în închipuirea unora, a dispărut. Bunele maniere, care evident, sînt obligatorii, trebuie îmbinate cu un nivel solid de pregătire multilaterală. Preocuparea mea de bază a fost și este aceea de a prezenta în Italia situația reală, a României, pe plan politic, social și economic, de a corecta unele imagini false ale țării, datorate fie unor interpretări sumare ale unor evenimente care au avut loc în România după decembrie 1989, fie unor denaturări izvorîte din tot felul de prejudecăți și abordări superficiale. Principiul după care mă călăuzesc este acela al aplicării unei diplomații deschise și sincere. Consider că acest principiu este obligatoriu, pentru că altfel te compromiți.

3) După părerea mea, ideea acestor suplimente este bine venită. Cred că, datorită interesului pe care îl vor suscita cu siguranță în rîndurile cititorilor, suplimentele vor aduce revistei un însemnat spor de tiraj, ceea ce, în condițiile gazetăriei de astăzi, nu este puțin lucru. Vă urez succes și o informare cît mai obiectivă a cititorilor dumneavoastră.

COMUNITATEA EUROPEANĂ LA "FLACĂRA"

COMUNITATEA EUROPEANĂ
COMUNITA EUROPEA

AZI: ITALIA

☐ GERMANIA
☐ FRANȚA
☐ MAREA BRITANIE
☐ ITALIA
☐ OLANDA
☐ SPANIA
☐ BELGIA
☐ DANEMARCA
☐ IRLANDA
☐ PORTUGALIA
☐ LUXEMBURG
☐ GRECIA

FORZA ITALIA !

Stefano Ronaldo

Șeful departamentului pentru informații și activitate editorială

„Dacă cineva minte, altcineva va spune adevărul"

— Domnule Stefano Rolando, sînteți șeful unui departament important.

— Departamentul nostru este subordonat direct primului ministru și se ocupă de informații, de probleme de mass-media și de promovare culturală.

— Aceasta nu ar fi de resortul unui minister al culturii?

— În Italia nu există un minister al informației și al culturii. În timpul fascismului exista un asemenea minister (al culturii populare) care la sfîrșitul războiului a fost desființat, deoarece servea modul de impunere a punctului de vedere ce aparținea puterii.

— Situația s-a schimbat?

— Guvernul nu mai exercită în mod activ o impunere, ci pătrunde în miezul informației, pentru că în sistemul de informare există chiar posibilitatea de a da informații de utilitate publică ce vin direct de la guvern, iar mass-media, dacă vrea să le publice, le publică, dacă nu, nu. Dar noi sîntem obligați să dăm informații țării.

—Numai atît?

— În același timp ducem și o activitate de promovare a culturii, mai ales în ceea ce privește evenimentele importante. Iar o altă problemă de care ne ocupăm este cea a legislației mass-media.

— La ce se referă ea ?

— La legătura dintre legislația în materie de publicații, presă, ce ține de piață, dar cu legi și reguli care trebuie respectate mai ales în următoarele cazuri: credite industriale, pentru a da posibilitatea presei slabe să aibă un ajutor structural și tehnologic în etapa de dezvoltare.

— E, de fapt, un veritabil minister.

— La noi lucrează 300 persoane.

— Și aveți o permanentă legătură cu președintele Consiliului de miniștri.

— Acest lucru ne permite să ne comportăm ca un birou de consulting, fiind consilierii primului ministru în materie de informație și cultură, și deci să fim tot timpul în miezul evenimentelor. Italia prezintă situația unei țări foarte active.

— Un exemplu?

— Cînd Italia a creat televiziunea particulară — prin anii '70—'75, toată presa europeană acuza Italia că ar fi devenit un Far-West al Europei, de a fi devenit o țară pe cale de a rupe legile monopolului televiziunii publice. Dar coabitarea dintre sistemul public și cel particular s-a realizat perfect. În această privință, Italia a fost o țară-laborator.

— Dar presa scrisă n-a murit — odată cu dezvoltarea televiziunii.

— Într-adevăr. Știți cîte cotidiane sînt în Italia ?

— Nu.

— Încercați să spuneți.

— Poate o mie.

— O sută cotidiane și 10 000 periodice. Mai avem 500 canale de televiziune, 5 000 posturi de radio.

— O piață enormă.

— Este una dintre piețele de informații cele mai mari din Europa.

— Am înțeles complexitatea acestui departament. Mi se pare însă cam gigantic, cam eclectic...

— Dumneavoastră ați văzut foarte clar. Avem trei sectoare de activitate diferite unul de altul cu trei administrații separate; una se ocupă de informație, altul de sistemul de comunicare guvernamental și ultimul de promovarea culturală.

— Și la noi se discută mult despre televiziunea particulară.

— Este inerentă apariția ei. Există un moment în care sistemul devine cvasisălbatic — este în spiritul capitalist —, sînt momente de luptă în care sistemul se stabilizează, după care intervin regulile, legile. Italia putea crea legi la momentul respectiv, dar țara mea, care nu este Elveția, trebuie s-o mărturisesc, nu eu am spus-o primul, Elveția ar fi creat legi imediat ; am așteptat zece ani pentru că am înțeles, chiar în urma unor discuții aprinse, că trebuie să se instaureze mai întîi o relație între TV și spectatori.

— Care e rezultatul după ce primele dificultăți au fost depășite?

— Există o abundență a ofertei. Examinați televiziunea din SUA, unde aveți în același timp, cea mai vulgară televiziune și televiziunea de cea mai înaltă calitate și alegeți ce vă place. Aveți 100 de posturi la Los Angeles care vă oferă tot ce ați putea dori. Tocmai am citit un interviu cu Francis Coppola care spune că televiziunea reprezintă noua putere în stat. Și noi gîndim cam la fel, complexitatea ofertei dă posibilitatea creșterii nivelului la public.

— S-a schimbat mult atitudinea față de televizor.

— Prin anii '60 ne uitam la TV ca la cinematograf, munceam, veneam acasă și o oră pe zi ne uitam la un mic program.

— În timp ce acum...

— ...este un fenomen paralel vieții noastre, care participă activ la viața cotidiană. Faptul că odinioară era o televiziune mică făcea ca aceasta să fie ca o pedagogie de stat și nu se poate concepe un public care să fie dependent de o asemenea pedagogie. Acum profesioniștii TV s-au schimbat, fac o muncă mai inteligentă, mai subtilă, încearcă să facă marketing cultural, ceea ce înainte nu știau să facă.

— În ceea ce privește responsabilitatea...

— Nici ea nu poate să fie numai de stat, în timp ce ceilalți fac o afacere. Responsabilitatea civilă este ceva care ne privește pe toți. Trebuie purtate discuții între cei care conduc TV de stat și profesioniști despre deontologie. Chiar dacă ei sînt profesioniști în sectorul particular iar noi funcționari ai statului. Iar soluția echilibrului dintre cele două televiziuni este o problemă europeană.

— Dumneavoastră sînteți șeful informației...

— Nu, doar un funcționar.

— Un funcționar important. Informația poate fi trucată. Cum putem impiedica acest lucru?

— Cînd există pluralism și dialog deontologic, dacă este cineva care minte, va fi altcineva care să spună adevărul.

— Apropo de informații; ce informații aveți despre România?

— Am fost în România la cîteva zile după căderea lui Ceaușescu, am organizat un tren al culturii. Ministru era dl. Pleșu, ministru adj. dl. Babeți, care acum e la Veneția. Am găsit un oraș bulversat, cu zidurile ciuruite de gloanțe. Am găsit o țară care a suferit mult, care n-avea încă elementele să instaureze democrația, dar care voia să intre în Europa cu un sistem democratic. Am vizitat și „palatul nebun" construit de „majestatea sa".

— Ce v-a marcat cel mai mult?

— Am avut senzația unui echivoc politic. Dar însăși Italia a fost o țară cu transformări echivoce. Începînd din 8 septembrie 1943 pînă la sfîrșitul războiului Italia a trăit în echivoc, în așa fel încît la sfîrșitul războiului nu știam de care parte sîntem: cu americanii sau cu nemții. De fapt, a fost un echivoc general european care s-a resimțit foarte puternic după război. De aceea noi înțelegem perfect o trecere graduală, spre democrație. Nu putem face reproșuri ideologice: „nu sînteți o țară democratică". Trebuie să înțelegem istoria în contextul epocii. Cînd am fost în România, am avut senzația unei irumperi a libertății intelectuale și a posibilității unei libertăți economice, o clasă politică încă slabă și echivocuri politice pe care istoria le va elucida.

— Aveți și informații de ultimă oră?

— Am senzația că lucrurile evoluează către o integrare în Europa. Ziua în care se va realiza acest lucru depinde numai de dvs.

— Mai e pînă atunci.

— Imaginea drapelului decupat al României mi s-a părut din punct de vedere semiologic imaginea cea mai reprezentativă din Europa ultimilor 10 ani. Am păstrat și eu un asemenea drapel, oferit în dar de ministrul culturii. Decuparea simbolurilor de pe drapel a reprezentat un act extraordinar de creativitate, dar ce este mai important, este ca umplerea golului să nu se facă în mod demagogic.

— E adevărat, imaginea României este știrbită datorită anumitor evenimente, datorită anumitor altor cauze. Dar e o nedreptate ca, de pildă, cultura română să nu fie cunoscută la justa ei valoare.

— Toți cei care au probleme interne se plîng că nu se pot face cunoscuți în exterior așa cum vor ei. Tocmai am discutat cu președintele regiunii Sicilia care, cu lacrimi în ochi, îmi spunea : „de ce guvernul nu ne ajută să facem cunoscută imaginea pe care Sicilia o merită ?" Avem patru premii Nobel, 300 de edituri, un bogat patrimoniu arheologic și artistic, frumusețea naturii din Sicilia nu există nicăieri în lume, școală de matematică la Cattania, de drept la Messina, dar noi sîntem cunoscuți doar prin Mafia. Ce putem face? Să spunem asta tuturor ziariștilor care vin la Roma. Sînt 500 de ziariști acreditați aici care știu foarte bine că în Sicilia nu e numai Mafia. Dar în ciuda acestor fapte, directorii ziarelor cer corespondenților ceea ce vrea publicul : Papa, Mafia, modă și sport. Dacă vorbim despre Sicilia care funcționează, aceasta nu corespunde stereotipului și articolele nu sînt publicate. Este exact aceeași problemă ca și a dvs. Din păcate.

Sergio Cazzaniga

Direcția Națională Democrat Creștină
Consilier regional D.C. al Lombardiei

„Nu poți compara Lombardia cu Sicilia"

— Care este relația dintre economic și politic într-o democrație occidentală ?

— Pluralismul politic este suportul pluralismului economic.

— Ce ar trebui mai întîi clădit, pe plan economic?

— Prioritatea absolută în țările din Est, deci și în România, este, după mine, construirea unei conștiințe a pieței libere, a liberei inițiative, și, complementar, construirea unei clase conducătoare, formată din întreprinzători, care să știe să-și asume riscul propriei inițiative.

— Vă gîndiți la mari întreprinderi ?

— Nu. Noi avem experiența Italiei mijlocii, unde s-a încercat dezvoltarea economică prin coloși industriali și nu s-au obținut rezultatele scontate : s-a dovedit extrem de importantă construcția unui sistem puternic, complementar, de întreprinderi mici și mijlocii. Din toată Italia, Lombardia are patrimoniul cel mai bogat privind întreprinzătorii mici și mijlocii și cele mai bune rezultate.

— Cum arată viața politică a Italiei de astăzi, care sînt subiectele ei fierbinți ?

— Pînă acum, Italia a avut, din diverse motive, un sistem politic oarecum blocat și unde viața politică s-a jucat, pînă ieri, prin confruntarea dintre partidele filo-occidentale și cele filo-comuniste. De cînd a căzut zidul Berlinului, de cînd lumea nu mai este împărțită în două blocuri și în Italia se întrevăd schimbări de durată. O problemă importantă este ca guvernul central să capete credibilitate. Apoi, a devenit inevitabilă modificarea regulilor de funcționare a sistemului. Schimbatul regulilor este intotdeauna traumatizant, pentru că se schimbă echilibrul puterii.

Încercăm o schimbare a legii electorale și sîntem în căutarea unui sistem instituțional optim. Legea trebuie să ia în considerare specificitatea fiecărei regiuni, nu poți compara Lombardia cu Sicilia. Dacă nu este definit corect și, deci, nici nu este puternic sistemul instituțional și cel politic, nici sistemul economic nu poate funcționa corespunză

Valdo Spini

Subsecretar de Stat la Ministerul de Externe

„Pentru o Europă care să joace un rol important în lume“

— Domnule ministru, ce părere aveți despre relațiile actuale dintre România și Italia ?

— Sîntem cu adevărat interesați de dezvoltarea procesului de democrație în România și de desfășurarea procesului economic. Nu punem pe ultimul plan relațiile culturale. Personal, mi-a făcut plăcere să particip la recepția dată de președintele Scalfaro în onoarea președintelui Iliescu și a ministrului de externe de atunci, Adrian Năstase.

— Acum este președintele Camerei deputaților.

— Așa de tînăr ? Bravo !

Revenind la întrebarea dvs., noi sîntem două popoare cu rădăcini istorice și culturale comune. De aceea, pentru noi este o responsabilitate de a stabili raporturi importante între cele două țări.

— În această perioadă s-au petrecut și se petrec în Europa evenimente importante pentru istorie.

— Da. Căderea zidului Berlinului a fost un moment important, care a dus la posibilitatea instaurării democrației în est. Europa celor 12 era deja prea mică. Ce s-a petrecut de atunci și pînă acum este ceva epocal pentru continentul nostru.

— România e situată între două focare de neliniște — fosta Iugoslavie și fosta U.R.S.S. Ce credeți despre această situație ?

— România poate să joace un rol pozitiv prin menținerea unei zone de liniște.

— Ați vorbit despre căderea zidului Berlinului. Și totuși, în Europa se simte un val de decepție în legătură cu tot ce a urmat.

— Adică nu vi se pare suficient sprijinul acordat de Europa occidentală țărilor din est ?

— Da. Despre aceasta este vorba, printre altele.

— Într-adevăr, s-ar putea face mai mult în ceea ce privește asistența tehnică acordată țărilor din est. Și apoi, e necesar să fie ajutat procesul de privatizare, evident, în modul, în sistemul în care fiecare țară socotește că o poate face. Desigur, Italia se gîndește să intervină pentru a ajuta și sînt convins că țara mea și România pot să facă mai mult.

— Unii se întreabă dacă în România comunismul a căzut cu adevărat sau nu.

— Situația internă a României nu e de competența mea.

— Evident.

— În calitatea mea de subsecretar de stat la Ministerul de Externe nu pot decît să observ dacă procesul de democratizare se dezvoltă corect și în ce măsură țara mea poate să facă sacrificii pentru ajutorarea țărilor răsăritene.

— Sînteți foarte tînăr pentru funcția dvs.

— Mulțumesc.

— Cum vede un om politic tînăr situația politică la scara planetei ?

— După dispariția celor două blocuri, e momentul ca ONU să-și întărească rolul pe întreg globul. Numai cu ajutorul său ne putem organiza astfel încît să trăim în pace.

„O ȚARĂ CARE FACE REVOLUȚIE FĂRĂ A AVEA OPOZIȚIE TE LASĂ PERPLEX“

Luigi Amaduzzi

Consilier cu afacerile diplomatice al președenției

— Domnule Luigi Amaduzzi, ce-ați învățat ca ambasador ?

— Am învățat că nu trebuie să dau interviuri. Să facem totuși o excepție pentru România.

— De cînd ați plecat din România ?

— Din februarie 1990. Mi se pare mult de-atunci.. Experiența mea ca ambasador în România a fost foarte importantă.

— În ce sens ?

— Atît pe plan profesional cît și uman.

— Argumentați vă rog, excelență !

— Rareori ți se poate întîmpla, într-o activitate diplomatică, să asiști la atîtea momente istorice importante, ca revoluția română sau, după aceea, a construirea unei societăți noi, democratice.

— Iar pe plan uman ?

— Ca italian, mă simt foarte apropiat de țara dvs. Am legat prietenii strînse, iar perioada pe care am trăit-o în România rămîne una din cele mai frumoase din viața mea.

— Cum ați caracteriza relațiile dintre cele două țări existente în clipa de față ?

— Ele sînt, în mod sigur, bune și sînt tradiționale. Cele două țări sînt unite prin legături culturale, de sînge. Bineînțeles, au fost perioade dificile, cînd era greu să ai relații la nivel oficial. După revoluție aceste dificultăți au dispărut. Dar chiar și sub dictatura comunistă erau multe relații la nivel individual, ceea ce reprezintă o bogăție în relațiile dintre țările noastre și va reprezenta întotdeauna o comoară de care trebuie să avem grijă. Sînt mulți români care cunosc Italia și mulți italieni care cunosc România. E un patrimoniu de o mare bogăție și pe acesta trebuie să construim.

— V-aș ruga să detaliem puțin.

— Raporturile actuale sînt bune la nivel politic, pentru că am avut multe contacte, care se continuă. Președintele Iliescu ne-a vizitat întîlnindu-se cu personalitățile noastre de seamă. Raporturile sînt bune la nivel economic, schimburile între cele două țări cunosc o dezvoltare continuă, s-au creat multe firme italo-române și mai sînt multe proiecte pe cale de realizare. Raporturile sînt bune și pe plan cultural, România redeschizînd, după mulți ani, un centru cultural la Veneția, pe lîngă celelalte care existau și funcționau. În Italia există interes pentru cultura românească, un român a cîștigat trofeul de argint la ultimul festival de film de la Veneția... și asta e important. Desigur, ca prieten al României și ca diplomat aș dori să văd aceste relații tot mai înfloritoare. Am ajuns totuși la ceva la care nici nu visam, dar trebuie să mai avem răbdare.

— Văd că zîmbiți.

— Mi-am adus aminte de fotbaliștii români care joacă în campionatul italian. Și ei sînt importanți pentru relațiile dintre noi.

— După părerea dvs., unde merge mai bine ? În plan politic ? În cel economic ? Sau în cel cultural ?

— Mi-e greu să răspund. Dar trebuie lucrat mai mult pentru îmbunătățirea sectorului economic, pentru că atunci merge bine și cel politic.

— Ce credeți, România se află în clipa de față în situația Italiei de după război ?

— Și da și nu. E o întrebare foarte grea. În 1945 structura industrială a Italiei era distrusă iar ceea ce exista era prea puțin față de ceea ce există acum în România. E numai un exemplu. Toată Europa era altfel. E greu să faci o paralelă între situația celor două țări. Într-un singur punct se poate face totuși o paralelă ; în privința psihologiei oamenilor. Toți vor să facă, să întreprindă ceva. E datorită sentimentului că ieși dintr-un coșmar și vrei să îmbunătățești starea lucrurilor. Celelalte paralele nu-și prea au sensul. Italia a pierdut un război, în România a triumfat o revoluție.

— V-a surprins ce s-a petrecut în est în urmă cu doi ani ?

— Pe toți ne-a surprins. Fiind în acel post, am putut discuta cu multe persoane ; i-a surprins pe toți.

— Ca diplomat n-ați sesizat nici un semn al uluitoarelor transformări care s-au petrecut ?

— Sigur, nu-i mai dădeam comunismului încă mult de trăit. Nu avea viitor din mai multe motive : pentru că nu funcționa economic, pentru că era împotriva drepturilor omului și cînd ceva acționează împotriva valorilor umane, poate dura 50—100 de ani, dar mai mult nu ține. Aceeași problemă se pune și în cazul României. Mulți m-au întrebat : nu era de prevăzut căderea lui Ceaușescu ? Ba da, dar trebuia să știu cînd. Nu puteam să prevăd că o să cadă în decembrie '89.

— Și totuși, se poate vorbi de o prăbușire deplină a comunismului în Europa de est ?

— Nu există dubii că da, a căzut. Că mai există oameni care nu pot înțelege asta, că nu pot gîndi în alt mod, asta da ; dar comunismul a căzut, fără îndoială.

— Sînteți foarte sigur !

— Dar trebuie să facem o distincție : nu eu trebuie să fiu cel care s-o spună, ci dvs. Petre Roman zicea foarte bine : „Comunismul este un ideal. Cine poate fi împotriva unui ideal în care toți oamenii sînt egali ? Aproape toți sîntem de acord ! . Dacă ăsta e comunismul, toți sîntem comuniști. Dacă mai sînt oameni care au acest ideal, nu e rău. Dar în momentul în care, cum spunea tot Petre Roman „comunismul creează instituții, ia puterea și uită de unde-a plecat, începe minciuna !“.

— O dovadă a ceea ce s-a petrecut în România este și faptul că mă aflu în fața dvs.

— Asta nu e o dovadă prea importantă. Sînt altele, mai importante. Presa e liberă, lumea a început să gîndească singură, cu propriul ei cap... Oricum, întrebarea dvs. cu căderea comunismului mi se pare o glumă.

— Nu e o glumă. Mulți de la noi își pun această problemă.

— Vreți să spuneți că mai există multă lume cu mentalitate comunistă. Asta depinde de gradul de cultură. Este reacția unui om care n-a cunoscut decît comunismul. Dar ăsta nu e comunism. Comunismul înseamnă structură, putere, altceva.

— În unele publicații — românești sau străine — se remarcă izolarea deliberată a României, a Bulgariei ca urmare a faptului că au rămas, chipurile, comuniste.

— Deliberată din partea cui ? E adevărat că România are o imagine nu prea bună, nu așa cum ar trebui să fie. Este cea mai puțin pozitivă față de a celorlalte țări ex-comuniste.

— De ce ?

— Deși am stat în România ca ambasador, tot nu sînt sigur de motive. Sînt probabil multe. România a fost ultima care și-a cîștigat libertatea, și-a cîștigat-o prin moartea atîtor tineri care au fost uciși în stradă. Nu a existat o opoziție de durată împotriva regimului, cum a fost în Polonia Ceho-Slovacia, nu a existat o opoziție în interiorul partidului comunist, cum a existat în Bulgaria Acestea sînt, deci, cîteva motive care pot explica de ce, după atîta entuziasm la început, a urmat o perioadă care durează și în prezent, de perplexitate față de România. O țară care face revoluție fără a avea opoziție te lasă perplex. Pe urmă, românii care seamănă foarte mult cu italienii sînt foarte divizați și de asta ajung în exterior mesaje foarte confuze, controversate.

— Totuși, există șanse ca această imagine să facă loc alteia ?

— Fără îndoială ! Românii trebuie să fie optimiști. Economia, încet, încet, se reface. Ultimele alegeri au decurs în liniște. Treptat, românii vor înțelege că normalitatea în democrație înseamnă altceva decît „lucru nu, bani da“. Trebuie să lucrăm ! Chiar și cu capul.

— Am cunoscut mulți italieni obișnuiți care mi-au spus : „Aveți răbdare, aveți răbdare“ și-mi dădeau exemplul Italiei care s-a refăcut într-un timp destul de îndelungat. Poate știți, Silviu Brucan a pronosticat 20 de ani pentru România în acest sens.

— Dar problema se pune greșit. 10—20 de ani pentru ce ? Nu e un obiectiv fix. Vrei să ajungi de-aici pînă la colț ? Ai nevoie de 30 de secunde. Nu asta e problema, ci cum facem, ce facem, zelul cu care creăm valori umane și etice. Asta o spunea chiar și Ceaușescu. „România a avut o dezvoltare rapidă, cum poate numai Japonia a mai cunoscut“.

— Și nu ați rămas uluit ?

— Asta e o mentalitate comunistă : la anul vom avea o producție de..., o recoltă de..., este o gîndire tipic comunistă. Și acum ce faceți, continuați să judecați la fel, chiar și voi, care nu sînteți comuniști, sînteți numai sclavii mentalității comuniste Problema nu e asta. România nu va fi mai fericită dacă oamenii vor face turul României într-un Fiat. Nu trebuie să ne gîndim numai la avantajele materiale.

— Dar cît de importante sînt și ele... Însă care este imaginea dvs. despre Italia de astăzi ?

— Eu nu am o imagine despre țara mea, eu trăiesc în ea. Dacă imaginea României este mai puțin bună decît ar trebui să fie, asta e cu sută la sută mai mult în ceea ce privește Italia. Trecem printr-un moment de mare vivacitate a vieții politice interne. Schimbăm niște instituții după 40 de ani, fiindcă nu mai corespund perioadei actuale. Italia are o putere de muncă, de imaginație și o energie de care nu mă îndoiesc că vor rezolva toate problemele repede. Trecem printr-o perioadă dificilă, complicată, dar nu sînt pesimist și nu sînt de acord cu tot ce scrie presa italiană.

— Ce vă place să faceți cînd nu faceți politică ?

— Pictez. Și mi-ar plăcea să mă-ntorc în România.

— Mulțumim, excelență!

FORZA ITALIA !

„Religia reprezintă un sprijin pentru sufletul omenesc“

Gh. Iuliu Gheorghiu

Ministru consilier însărcinat cu afaceri la Amabasada României pe lingă Sfîntul Scaun

— Ce inseamnă funcţia dvs., domnule Gheorghiu ?

— Am putea spune că ambasada României pe lîngă Sf. Scaun nu diferă cu nimic de celelalte reprezentanţe diplomatice din alte state. Şi totuşi, în ceea ce priveşte Vaticanul, putem spune că îmbracă o particularitate: e vorba de raporturi care se caută a se armoniza şi în domeniul religiei.

— Cum sînt relaţiile actuale cu Vaticanul?

— Sînt foarte bune şi pe o linie mereu ascendentă de dezvoltare pe care o constatăm din '90 şi pînă azi, de cînd au fost restabilite relaţiile diplomatice la nivel de ambasadă pe data de 15 mai 1990.

— Mai concret ?

— De pildă, întîlnirea care a avut loc între domnul Iliescu şi Sanctitatea Sa papa Ioan Paul al II-lea ; de asemenea, întîlnirile între primii miniştrii, miniştrii de externe, vizitele unor înalte personalităţi din Vatican în ţara noastră.

— Au fost puncte nevralgice în care a trebuit să interveniţi pentru a armoniza relaţiile?

— Nu ştiu dacă formularea întrebării e cea mai corectă... O ambasadă tocmai asta, urmăreşte — acţiuni de îmbunătăţire, de dezvoltare a unor relaţii... Dar n-aş merge atît de departe în a spune că între România şi Vatican sînt probleme în litigiu. Pur şi simplu trebuie explicate o serie întreagă de situaţii, de evenimente, care să fie cît mai corect înţelese, cît mai corect prezentate, atît din partea noastră cît şi din cea a Sfîntului Scaun.

— La ce ar duce o dezvoltare în continuare a acestor relaţii ?

— Ar fi foarte benefică. De pildă, în diferite reuniuni internaţionale unde s-au întîlnit delegaţiile României şi cele ale Vaticanului au colaborat fructuos în sprijinirea, în susţinerea unor puncte de vedere. De asemenea, în realizarea unor documente de interes european, dar şi în alte probleme de interes global.

— Pentru trecutul nostru relaţia nu e importantă ?

— Desigur că da! E foarte important pentru noi să ne cunoaştem mai bine evenimente din propria noastră istorie, avînd acces la arhivele Vaticanului. Poate e instituţia din lume cea mai bine organizată în privinţa păstrării arhivelor, cercetarea lor e deosebit de importantă. Pe de altă parte pot fi date ca exemple dezvoltarea raporturilor pe linia asistenţei sanitare. sociale. Vreau să menţionez că din partea Sfîntului Scaun noi am avut un sprijin material constant, concret, după revoluţie. În spitalele Vaticanului au fost trataţi răniţi. În Bucureşti au fost înfiinţate de către Vatican puncte de asistenţă. Merită să fie menţionate şi posibilităţile de perfecţionare în domeniul ecleziastic dar şi în cel al ştiinţelor sociale, filosofice.

— Ce credeţi, după patru decenii de înverşunată alungare a credinţei din sufletele oamenilor, se va mai reveni la credinţă?

— Oricît a încercat regimul să alunge credinta, n-a reuşit. Noi sîntem un popor creştin din primii ani ai creştinismului şi ceea ce trebuie făcut e o educaţie creştină, pentru a se cunoaşte izvoarele lui. Toţi cei mai în vîrstă au cunoştinţă de religie, toţi ne-am închinat într-un anume fel. Dar tinerii între 15 şi 40 de ani nu prea ştiu mare lucru despre ce a reprezentat religia în viaţa poporului nostru. În regimul trecut, o serie de rituri, de biserici de la noi (greco-catolicismul) au fost pur şi simplu desfiinţate în 1948 prin lege. Dar nici biserica ortodoxă nu a avut o viaţă mai uşoară. Activitatea clerului ortodox era şi ea urgisită. Să ne aducem aminte de frica pe care o aveam dacă ne duceam la biserică să aprindem o lumînare sau să ne botezăm copiii. Cîte biserici au fost distruse, în special ortodoxe?

— Ce rol credeţi că are credinţa în viaţa omului modern?

— Un rol esenţial. Reprezintă un sprijin pentru sufletul omenesc. De aceea, chiar adepţii celui mai modern fel de viaţă din Italia merg cu pioşenie la biserică.

— Cred că şi dvs. aveţi un rol important pentru imaginea României în lume prin acţiunile dvs. în raport cu Vaticanul...

— Fără doar şi poate. Şi mi-a plăcut ce-a spus odată un înalt prelat de la Vatican: România nu trebuie să intre în Europa, fiindcă e în Europa, e chiar în centrul ei.

— Ce părere aveţi despre viitorul relaţiilor dintre cele două biserici, ortodoxă şi catolică?

— Prin discuţii, orice punct de vedere se poate înţelege mai bine.

„Noi prezentăm, fapte, nu opinii“

Aldo Bagnalasta

Director adjunct la ANSA

— Domnule Aldo Bagnalasta, ANSA este una dintre cele mai cunoscute agenţii de ştiri din lume.

— ANSA este proprietatea mai multor ziare italiene, fondată în 1945. A început cu foarte puţine structuri care serveau trupele aliate aflate la Roma. Astăzi este, într-adevăr, importantă.

— Prin ce ?

— Prin numărul de cuvinte publicate zilnic se situează pe locul 5 în lume, printre agenţiile internaţionale.

— Se scrie mult.

— Da. Dar în epoca în care trăim a scrie mult nu mai e un defect. Utilizăm dotările de care dispunem, computerele; tot ce scriem este codificat şi cînd avem nevoie de o anumită ştire o obţinem în cîteva secunde. Computerele sînt ultimul strigăt, serviciul se cheamă ANSA service şi pune la dispoziţie tot ce se cheamă media datele de care cineva are nevoie. Mai avem o linie telefonică cu traducători, birouri pe care le punem la dispoziţia abonaţilor.

— Cum se realizează o informaţie la ANSA?

— Metodele noastre nu diferă de cele ale altor agenţii. Avem o forţă de muncă de 400—500 de ziarişti care-şi petrec cea mai mare parte a timpului la masa redacţiei şi o parte cu culegerea de informaţii externe. Din aceştia, cam 60 la sută sînt la birourile externe.

— Totuşi, cum se obţine o informaţie şi cum se prepară ea pentru a fi difuzată în toată lumea?

— Primul pas este obţinerea informaţiei — şi contează mult de la cine o obţii. Al doilea pas înseamnă verificarea ei înainte de a fi transmisă. Orice fapt relevant reprezintă o posibilă ştire. Dar fără o verificare strictă nu se poate.

— Cum se face verificarea?

— În mai multe moduri. Verificarea cea mai importantă este prezenţa la locul faptei. Apoi, identificarea sursei, pe care o cităm întotdeauna. Astfel, cititorul ştie că dacă noi am transmis o ştire, ea a fost verificată.

— Şi totuşi, e foarte greu să fii credibil întotdeauna.

— În lumea de azi, adevărul apare sub false aparenţe. De multe ori nu ştim exact ce se află în spatele acestor aparenţe. Adevărul este ceea ce reflectă faptele. Cel care realizează informarea trebuie s-o facă la modul fotografic.

— Deci agenţia nu intervine cu propriile sale opinii. Nu comentează.

— Noi sîntem o agenţie care prezintă fapte, nu opinii. Opiniile noastre există, dar nu trebuie să le dăm terţilor. Mi-amintesc de recomandarea directorului precedent, Sergio Lepri, care atunci cînd angaja un jurnalist, îi spunea întotdeauna: „Nu ştiu care sînt părerile tale personale, dar nu vreau să le aflu din ceea ce vei scrie". Această lecţie au învăţat-o de-a lungul timpului toţi jurnaliştii noştri.

— O lecţie pe care mulţi dintre gazetarii români n-au învăţat-o încă şi o vor învăţa foarte greu.

— Cu timpul însă...

— Agenţia a fost aşa de la început?

— Am cunoscut clipe grele, din punct de vedere economic sau al credibilităţii. La început au existat tentative de a face jocul puterii politice. Este un lucru normal într-un stat democratic. Toţi vor să se ridice doborîndu-i pe ceilalţi. Dar n-a durat mult; agenţia şi-a căpătat autonomia şi şi-a cîştigat repede respectul şi acceptul celorlalte ţări.

— ANSA face şi greşeli?

— Toţi fac greşeli. Chiar şi noi — nu-mi amintesc acum un caz concret, dar sîntem oameni... A greşi este omeneşte, dar să nu perseverăm, pentru că atunci e... diabolic.

— Vorbiţi-ne despre rolul informaţiei în lumea în care trăim.

— E o întrebare importantă. Informaţiile, într-o lume raţională, aşa cum ne place să zicem că este a noastră, sînt un lucru indispensabil. Astăzi, informaţia a devenit o marfă, în sensul bun al cuvîntului. Agenţia este un supermarket, pentru că în ea găseşti de toate. Din păcate însă, în Italia informarea tinde să devină un mijloc de a amuza cititorii. Ziarele au devenit pline de opinii personale, abundă adjectivele...

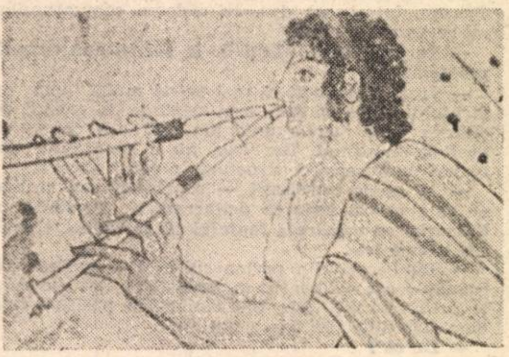

— Se intîmplă aşa ceva şi în Italia?

— Da. Şi este o manieră contrară concepţiilor Agenţiei. Nu spun că totul trebuie să fie neutru, dar trebuie să se rezume la fapte. Dar nu v-am vorbit de structura organizatorică a agenţiei.

— Vă ascultăm.

— Avem un director general, un director-adjunct cu doi subordonaţi: pentru ştiri interne şi externe, şi un birou cu patru redactori şefi. Apoi redactorii care lucrează la un pupitru cam 6 ore. Cînd se primeşte o ştire, şeful de serviciu o arată redactorului-şef. Dacă acesta nu este, se merge pe scara ierarhică. Această responsabilitate este garanţia lucrului bine făcut. Fiecare are, la nivelul său, o anumită responsabilitate. Acest sistem de control încrucişat permite un control al informaţiilor.

— Ce raporturi aveţi cu agenţia noastră, Rompres ?

— Raporturi foarte bune. Pe domnul director general Neagu Udroiu l-am avut ca oaspete acum cîteva luni.

— Ne-aţi spus că ANSA este proprietatea unor ziare. Nu am înţeles prea bine ce fel de proprietate e aceasta.

— Este vorba despre o cooperare între ANSA şi aproximativ 60 de ziare din Italia, de fapt edituri, nu ziare. Proprietatea se bazează pe acţiuni, care sînt împărţite în mod egal, astfel încît o editură nu poate avea controlul total. Anual, fiecare editură îşi plăteşte cotizaţiile, taxele care se calculează la nivelul de bază, în nişte limite. Dintr-o cooperare nu te îmbogăţeşti, pentru că scopul este să pui nişte bani la un loc care să producă pentru toţi.

— Deci dvs. distribuiţi tuturor aceste ştiri şi fiecare alege ce vrea.

— Exact.

— Vă mulţumim pentru timpul pe care ni l-aţi acordat. Acum vă părăsim, fiindcă, nu-i aşa, trebuie să vă grăbiţi să anunţaţi lumii întregi următoarea ştire: „Doi ziarişti de la Publicaţiile Flacăra se află în Italia şi pregătesc un supliment despre această ţară.“

— Aţi ghicit!

Alitalia

Alitalia

în fiecare

LUNI / JOI / VINERI / SÎMBĂTĂ

- **ROMA/BUCUREŞTI** – plecare orele 12.00 / sosire orele 15.35
- **BUCUREŞTI/ROMA** – plecare orele 16.30 / sosire orele 18.10

Birourile noastre de rezervare răspund la numerele: 312.41.10 şi 312.41.11 de LUNI pînă VINERI zilnic între orele 9.00–17.00

Mulţumindu-vă pentru atenţie, aşteptăm ocazia de a vă prezenta salutul nostru.

Alitalia
Str. Batiştei nr. 14, sector 2,
Bucureşti

FORZA ITALIA !

Sergio Taglioretti

Director comercial
Pirelli Pneumatici Holding Italia

— Domnule Taglioretti, sînteţi foarte amabil că ne-aţi primit. Dacă vreţi să ne spuneţi cîte ceva despre relaţiile firmei Pirelli cu România.

— La finele anilor '60 şi în anii '70 am avut raporturi strînse de afaceri şi colaborare cu fabricile româneşti de anvelope Danubiana şi Victoria, precum şi cu fabricile de la Turnu Severin şi Caracal. Relaţiile nu erau numai în producţia de anvelope, benzi transportoare, articole tehnice. Pirelli a fost foarte apreciată în acea perioadă.

— Şi acum.

— Aprecierea era atît la nivel tehnic cît şi la cel al sociabilităţii. Mi-amintesc de fabrica Danubiana, care era dotată toată de firma DUNLOP şi nu chiar toate funcţionau bine. Specialiştii noştri au dat o mînă de ajutor, iar colaborarea a fost nu numai plină de respect, ci s-a născut o adevărată prietenie. Apoi, prin anii '80 nu am mai avut raporturi.

— De ce ?

— Pentru că în acea perioadă nu s-a mai investit valută, România achitîndu-şi toate datoriile externe.

— Iar acum ce se întîmplă?

— La începutul anilor '90 am fost invitat să văd ce posibilităţi concrete de cooperare sînt. Noi putem aduce o dotare tehnică de vîrf, singura problemă fiind finanţarea.

— Din ce motive?

— Pentru că industria română are nevoie de modernizare, retehnologizare, dar pentru asta are nevoie de cineva care să o sponsorizeze. În această perioadă firma Pirelli se confruntă cu nişte probleme care ţin de restructurarea ei internă şi situaţia aceasta nu-i permite să facă investiţii în România.

Am căutat pe cineva care să fie interesat să finanţeze.

— Şi aţi găsit?

— Am discutat nu numai cu italieni ci şi cu străini. Pînă acum n-am găsit. Putem face totuşi acţiuni mici ca anvergură, de exemplu barter, schimb de produse. Ţara cu cele mai mari resurse economice este Germania, deşi îi costă enorm unificarea. Celelalte ţări, Anglia, Franţa, Italia, Spania au o perioadă dificilă în economie, mai mult sau mai puţin.

— Ne creionaţi un tablou sumbru.

— Dar exact. State puternice sînt SUA şi Japonia. În ceea ce ne priveşte, trebuie să schimbăm lucrurile. Nu se poate să se rămînă aşa. Rămînînd aşa, problemele devin mai greu de rezolvat. Sînt însă convins că fiecare îşi va găsi drumul.

— Cum ?

— Sistemul concurenţial va fi determinant. Se va face un fel de selecţie naturală. În România există o industrie petrolieră, care se va dezvolta, apoi agricultura va deveni şi ea o forţă. Însă nu e uşor.

— Ce soartă are Pirelli?

— Pirelli a decis să iasă din activitatea fabricării diverselor produse şi să se concentreze pe producţia de pneuri. În acest domeniu, Pirelli a instalat maşini şi utilaje în 2 fabrici din România. Noi sîntem disponibili, să şi specializăm personalul în fabricile noastre. Pentru toate acestea e nevoie de bani. După cum v-am mai spus, noi am căutat pe cineva care să finanţeze acest proiect. Pînă azi nu am găsit. Asta e problema.

— Banca Mondială de Dezvoltare a acordat nişte credite. Probabil guvernul nu a ştiut de toate aceste intenţii.

— Guvernul italian a instituit, pe lîngă Ministerul de Externe un departament care primeşte fonduri pentru cooperări, pentru dezvoltarea acestor ţări. Pe de altă parte, şi societăţile, firmele italiene participă la această activitate, printre care şi Pirelli, care a realizat în Egipt o fabrică de anvelope de autocare. Acest proiect e substanţial finanţat de guvernul italian, pe baza unei înţelegeri cu guvernul egiptean, pentru dezvoltarea economică a Egiptului. În acest fel, Egiptul îşi achită din datoriile externe, inclusiv cele faţă de Italia. În acest proiect, pe primul loc se situa firma Pirelli. S-a constituit o societate, Alexandria, conducerea acestei societăţi a venit în Italia şi a negociat proiectul fabricii cu noi, s-a făcut un contract care a fost prezentat autorităţilor noastre. Ministerul Trezoreriei a emis un decret pe baza căruia s-au alocat mai multe milioane de dolari pentru proiect.

— În ceea ce priveşte România?

— Un astfel de proiect există şi în privinţa României; din partea băncii. Nu neapărat o cooperare cu Italia, guvernul dumneavoastră spune: noi avem nevoie de asta şi asta. Noi studiem proiectul, oferim soluţii; cînd guvernul român şi cel italian ajung la o concluzie privind aceste măsuri noi putem interveni cu proiectul care se include în limitele fixate din punct de vedere economic şi putem porni la treabă. Astfel nu trebuie un acord interguvernamental.

— Comunitatea Europeană şi Banca Mondială au alocat multe milioane de dolari pentru reconstrucţie. Există un acord de cooperare şi cu Italia şi trebuie ca guvernul italian şi cel român să fie sensibilizate pentru susţinerea lui.

— Există un institut al Băncii Mondiale, International Financial Corporation care are scopul de a examina proiecte industriale şi de a studia modul de finanţare. IFC operează ca o bancă obişnuită.

— Adică?

— Iniţiativa acţiunii nu poate porni decît din partea guvernului român, nu a unei societăţi ca Danubiana sau Victoria. Guvernul trebuie să ştie ce obligaţii îşi asumă, nu o societate particulară. Deci, guvernul hotărăşte dezvoltarea sectorului transporturilor, implicit a anvelopelor. Se interesează cine face asta, apoi vede ce bani îi sînt necesari, vede ce garanţii de restituire are pentru X ani, merge la Banca Mondială, spune ce intenţii are, ce programe de dezvoltare are, ce societăţi sau firme propune pentru realizarea proiectului. Evident, trebuie să aibă credibilitate.

— Şi guvernul român a stabilit o listă de priorităţi: energia, sistemul agro-alimentar, telecomunicaţiile şi drumurile.

— Sînt create toate condiţiile pentru o colaborare cu firma Pirelli: transporturile, inclusiv sectorul anvelope. E o problemă, după mine, de actualitate: guvernul român are multe canale, Banca Mondială, Comunitatea Europeană, Banca de Dezvoltare şi cred că şi aici, în Italia, trebuie luptat pentru a stîrni interesul investitorilor italieni. Dacă nu vor fi credite pentru România, nu va fi nici posibilitatea dezvoltării României. Chiar şi investitorii italieni au acest interes, pentru a-şi crea noi pieţe. Vorbind de piaţă, România are nevoie de specialişti în economia de piaţă, despre care ştie puţine lucruri: management, marketing.

— România a iniţiat un curs de management şi marketing pentru întreprinzătorii români. E primul pas. Dar nu mai avem răbdare. Mulţi ani am suferit, am răbdat şi acum vrem să facem totul şi repede. Asta e o problemă şi pentru cei care conduc, pentru că poporul nu mai are răbdare.

— Situaţia economică actuală a Italiei nu e sclipitoare. În tot occidentul este o perioadă de criză. Nici occidentul nu se gîndea la căderea comunismului; acum trebuie să se gîndească la o strategie privind ţările din est. Fiindcă, nu vă spun o noutate, criza unei ţări influenţează şi pe vecini.

INFORMAŢII GENERALE ITALIA

■ **Date geografice:**
Suprafaţă: 301.200 kmp
din care:
— suprafaţa agricolă: 57,6%
— suprafaţa păduri: 22,3 %
— suprafaţa apelor: 2,4 %

■ **Densitatea populaţiei:** 191 loc/kmp

■ **Temperatura medie (1990)**
iarna:
— minim regional: 5C
— maxim regional: 15,6C
vara:
— minim regional: 18,4C
— maxim regional: 22,9C

■ **Populaţia (1991):**
57.739.247 locuitori; din care 67% urbani.
Structura populaţiei:
— 48,6% bărbaţi; 51,4% femei;
— 24,4% populaţie sub 20 de ani;
— 20,2% populaţie peste 60 de ani.

■ **Grupuri etnice:**
— majoritatea italieni;
— grupuri de germani, francezi şi sloveni în regiunile din nord şi locuitori de origine albaneză în sud.

■ **Limba oficială:** italiană
Germana e vorbită frecvent în Alto Adige, o minoritate consistentă vorbeşte franceza în Valle d'Aosta, iar slovena e vorbită în provinciile Trieste şi Gorizia.

Dan Stănescu

Reprezentant Pirelli

Domnul Dan Stănescu este plecat din ţară de exact 30 de ani. Ca toţi cei care lucrează pentru ILSIR are o slujbă, să-i spunem, de bază, la Pirelli, unde a fost angajat acum 25 de ani. Este bucuros să stea de vorbă cu noi şi să ne dea o mînă de ajutor. Punctează cu mare precizie cum se munceşte într-o economie liberă şi mai ales într-o zonă sau mai corect spus regiune ca Lombardia, unde se produce 40 la sută din PNB al Italiei, pe o suprafaţă de mai puţin de 25 000 kmp. Sînt zone în Lombardia, de exemplu, Milano sau Brescia, unde concentrarea de întreprinderi este incredibil de mare. Activitatea numărul unu este pur şi simplu munca. Să mai spunem că acest cuvînt înseamnă cu totul altceva pe aceste meleaguri? Nu există o persoană care să nu muncească 10—12 ore pe zi. Ideea că starea de prosperitate se poate obţine numai printr-o muncă neostenită, întotdeauna la timp şi bine, cît mai bine făcută, a intrat în sîngele locuitorilor Lombardiei. Munca este un sacrificiu acceptat cu plăcere! Vacanţa durează doar două săptămîni. Oamenii par să fie permanent într-o cursă, neavînd timp nici măcar să se uite la vitrine.

Există o simpatie particulară a italienilor pentru români. Dar există în primul rînd în România o mînă de lucru ieftină, de 20—30 de ori mai ieftină ca în Italia, unde salariul unui muncitor este de 1000—1500 de dolari. Pregătirea noastră tehnică este bună, clasa conducătoare a României pare să-şi schimbe mentalitatea dintr-una politică într-una economică; cît timp mîna de lucru costă ieftin în ţară şansele de colaborare cu italienii sînt importante. Un mod de a lucra împreună constă din a aduce din Italia banii, tehnologia şi utilajele şi de a produce în România. Fireşte, la o calitate foarte bună.

Nu este adevărat că în Occident banii se fac foarte uşor. Concurenţa este enormă. Poţi să fii inginer şi să nu cîştigi mai nimic dacă nu te-ai luptat să-ţi fie recunoscută valoarea (totdeauna se cer fapte şi nu vorbe!). Nu există probleme personale. S-ar putea ca alţii să profite pentru a te înlătura. Acesta este adevărul şi dacă nu se va schimba mentalitatea, în special la tineri, va fi rău pentru noi. Noi încă nu am învăţat să răspundem imediat la un fax sau la un telex. Răspunsul vine după o săptămînă, două sau chiar deloc. Nu avem experienţă de piaţă. De exemplu, se poate pătrunde pe o piaţă cu produse sau servicii cu un preţ mai mic, dar la aceeaşi calitate cu a concurenţei. Noi cînd vindem cerem preţuri foarte mari. Şi invers, cînd cumpărăm!

O afacere bună este aceea în care amîndoi partenerii cîştigă. La început pentru a atrage trebuie oferit un cîştig mai mare. Nu trebuie să-ţi vinzi ţara, ci produsele tale!

Seara ne întoarcem la Roma. Întîlnirea cu domnul Dan Stănescu şi cu zona economică a Italiei ne-a prins bine. Parcă am avea un alt ritm. Totul este să-l păstrezi. Cît mai mult cu putinţă.

PIRELLI

Societa Pneumatici Pirelli S.p.A.
Viale Sarca 202, P.O. Box 10098, 20126 – Milano
Tel.: (39) 2-64422996

Sistema Puntogomme S.p.A.
Viale Sarca 202, 20126 – Milano
Tel.: (39) 2-64421

ÎN FAȚA ANVELOPELOR STAU DRUMURILE. ÎN SPATELE LOR STAU OAMENII.

PIRELLI este un grup industrial multinațional, incluzînd 146 fabrici răspîndite în 19 țări din Europa, America de Nord și de Sud, Africa, Asia și Australia. În acestea lucrează peste 65.000 angajați, dintre care 1.200 cercetători. Vînzările sale reprezintă peste 8 miliarde dolari U.S. și se referă la o gamă largă de produse, de la anvelope de toate tipurile la telecomunicații și conductori pentru rețele energetice, de la componente industriale la bunuri de larg consum. Rețeaua sa comercială activează în 60 de țări.

Desigur, numele **PIRELLI** este asociat prioritar cu tehnologia și fabricația anvelopelor (locul 5 mondial) destinate autoturismelor, autovehiculelor, mașinilor agricole și tractoare, motociclete și biciclete. În Europa, **PIRELLI** produce anvelope în 5 țări și vinde în 14. Chiar și în acest sector consacrat și de faimă al grupului au existat serioase dificultăți legate de viață, concurență și anumite scăderi de ordin general din industria cauciucului. **PIRELLI** și-a dovedit capacitatea managerială operativă prin care, învingînd greutățile, să poată realiza o producție flexibilă, competitivă, de calitate. Dar și în zona strategică a conducerii grupului există opțiuni ferme traduse prin procentul de 4% din venituri alocat cercetării, mai mult decît alocă acelorași scopuri concurența. Se construiesc modele matematice, pe calculator, ale deformărilor interlaminare ale anvelopelor, se fac testări de laborator pe simulatoare video, care reproduc condiții de rulare extreme la viteze de 350 km/h. Se imaginează anvelope ale viitorului. Prin efortul creator, tehnologia **PIRELLI** este comparată tot mai mult cu domeniul artelor plastice. Controlul cu laser, computerizarea, tehnica video, liniile de fabricație complet automatizate, acestea nu explică decît în parte secretul miracolului calității anvelopelor **PIRELLI**.

Restul e tăcere.

PIRELLI P600

FORZA ITALIA !

„La anul dublăm capitalul investit“

Dr. Angelo Poli

Director al Serviciului de Dezvoltarea Schimburilor - ICE
Ambasada Italiei la București

— Cînd ați sosit în România, domnule director?

— Sînt aici din mai 1989. Aceasta este prima mea experiență într-o țară din Europa de Est. Înainte am lucrat în cîteva țări din OPEC.

— De fapt, ce înseamnă ICE?

— Este Institutul Italian de Comerț Exterior din Roma, o agenție guvernamentală aflată sub controlul Ministerului de Comerț Exterior al Italiei, care se ocupă de promovarea acestei activități în lumea întreagă.

— Mai concret, ce face ICE București?

— Ajutăm oamenii de afaceri italieni să pătrundă pe piața României. Le furnizăm informații în legătură cu această piață, cu problemele clienților, informații legislative, vamale etc. Ne revine și toată activitatea specifică de promovare: organizăm tîrguri, vizite aici sau în Italia, seminarii, stagii de pregătire.

— Ce ne puteți spune despre experiența românească ?

— Încet, încet, această piață devine tot mai importantă pentru Italia, cu toate dificultățile pe care le au oamenii de afaceri italieni în țara dvs., care, practic, în fiecare zi au probleme. Totuși, volumul comerțului dintre țările noastre va fi probabil în 1992 de 400 milioane de dolari, de cinci ori mai mult față de 1989.

— Numiți, vă rugăm, cîteva dintre problemele pe care le au oamenii de afaceri italieni în România.

— În primul rînd, problema banilor, lipsa valutei. Companiile românești au nevoie de echipamente și know-how, adică de bani. Nu este prea ușor să găsești bănci italiene gata să finanțeze investiții. Să nu uităm că există în aceeași zonă și Polonia și Ungaria și Ceho-Slovacia și Rusia... Apoi, dacă firmele italiene sînt în stare să găsească finanțare, ele mai au nevoie și de „umbrela" lui Sace, compania de asigurări, care trebuie să „acopere“ creditele. Aici este, de fapt, marea problemă. Pentru România, „umbrela“ este în 1992 doar de 80 milioane de dolari, iar noi am avea nevoie de 300—400 milioane. Sperăm că prin Ambasada Italiei și cu ajutorul Ministerului de Afaceri Externe al Italiei să putem mări această sumă anul viitor. Deci, problema este de a obține o asigurare a creditelor din partea lui Sace și nu de a găsi bănci. De altfel, s-au găsit bănci și în alte țări, cum sînt Midland din Anglia sau Chemical Bank din SUA. În rest nu ar fi probleme mari. Sigur, există întîrzieri în transferul banilor, dar ceea ce este important, nu există un risc politic.

— Care ar fi alte motive pentru care firmele italiene vin în România ?

— Pentru că mîna de lucru este ieftină și bine pregătită profesional. România este cea mai bună țară din Europa în ceea ce ne privește pentru industria textilă, mobilă, produse din oțel, unele produse din Al, subansamble pentru mașini-unelte etc. Avem astăzi aproximativ 1 700 de joint-ventures cu România și sîntem pe primul loc în ceea ce privește capitalul investit în țara dvs., circa 70 milioane de dolari. Cred că putem dubla această sumă anul viitor.

— Ce poate oferi Italia, din punct de vedere economic, României?

— Cele mai bune sectoare italiene pentru România sînt acelea în care avem echipamente și tehnologie și implicit know-how, foarte bune: utilaje pentru mobilă, mașini-unelte, utilaje pentru industria alimentară, industria textilă, în automatică și roboți, unde, de exemplu, sîntem lideri mondiali; dar, în primul rînd, know-how și locuri de muncă. De altfel, ultimele două mari investiții italiene sînt în domeniul producției, Oțelul Roșu și Înfrățirea Oradea. Ele însumează 43 de milioane de dolari.

— Aveți destui oameni în clipa de față?

— Nu, mai ales în ultima vreme cînd vin 10—15 companii italiene în fiecare zi, majoritatea pentru informare. În Italia, informația economică referitoare la România este foarte săracă.

— Am observat.

— Pregătim multe documente, dar companiile italiene mici și mijlocii nu le citesc. Nu citesc în general informații despre țările în curs de dezvoltare și nici nu au timp să o facă, dacă ar fi interesate; iar cînd vin aici, practic nu știu mai nimic. Și ne cer nouă, bineînțeles. Este vorba de companiile familiale, cu 10—20 de oameni, unde tatăl este director, mama, contabilă, iar fiul se ocupă de producție, de exemplu.

— Ce nu mi-ați spus despre ICE București?

— Cîte ceva despre activitatea de promovare. În 1989 pavilionul Italiei la TIB a avut 160 mp. În 1992 suprafața a fost de 1400 mp; la el au participat 70 de firme, între care și Unione Industriale di Torino, în spatele căreia se află circa 2 000 de companii, în special din sectorul mecanic. În 1993 vor fi 1 700 mp și 100 de firme. Vom organiza vizite ale unor delegații de manageri români la două tîrguri din Italia, unul pentru utilaje din industria de încălțăminte, celălalt pentru mașini care sînt folosite în industria sticlei. Sperăm, de asemenea, să putem oferi burse pentru manageri români așa cum am făcut anul acesta, cînd 20 de tineri directori români au fost timp de opt săptămîni în Italia, iar pe 9 decembrie au primit diplomele de absolvire, la Sala Palatului din București.

Claudio Capsoni

Director pe Europa
Ente Nazionale Indrocarburi

„VĂ PUTEM LUA LA BURSĂ...“

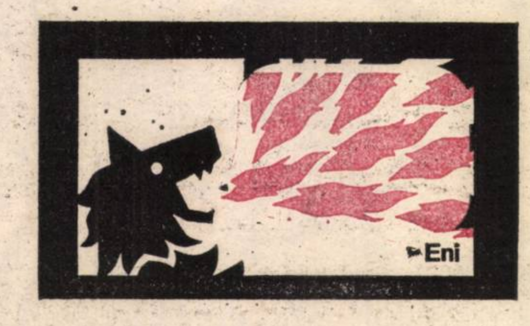

— V-aș ruga să ne spuneți cîteva cuvinte despre Eni.

— Societatea Eni este o societate pe acțiuni, de stat și are menirea de a se ocupa în general de hidrocarburi. De la explorare și extracție (petrol și gaze), la distribuire către rafinării și către consumatori. Mai sînt și alte activități : în domeniul chimic, al metalelor neferoase, al construcțiilor de mașini și altele. Aceasta este foarte pe scurt societatea Eni. Astăzi ea este formată din circa 300 de societăți, unde lucrează 130 000 de angajați. Cifra de afaceri este de 50 000 miliarde de lire italiene.

— Cîteva societăți componente ?

— Agip se ocupă de activitatea de exploatare și producere a uleiului si a benzinei, atît pentru Italia cît și pentru alte țări.

— Am observat benzinării Agip în Austria și Ungaria...

— Sînt și în alte țări. Snam se ocupă de gaz metan, tot așa, exploatare și distribuție ; Mondochimico de petrochimie, produse chimice pentru agricultură, detergenți.

— În ce țară nu ați pătruns încă ?

— Eni este prezentă în aproape toate țările lumii, în special în Europa.

— Inclusiv în Europa de Est ?

— Avem multe proiecte mari în această parte a Europei și relații de cooperare cu Ungaria, Polonia, Rusia, Republica Cehă și Slovacă.

— Să vorbim și despre România.

— Dezvoltarea proiectelor care privesc România se studiază. Această parte a Europei este de mare interes pentru noi, dar ea trebuie corect evaluată. Dacă România vrea o investiție cu mai multe societăți străine, noi sîntem gata să ne alăturăm. Am avut deja mai multe contacte cu țara dvs. Vreau să subliniez că „piața“ nu este un cuvînt simplu.

— Există obstacole care împiedică o prezență mai activă a grupului Eni în țara noastră ?

— Cum v-am spus, Eni are diferite sectoare, care răspund fiecare pentru activitatea lor. Nu există nici un impediment în dezvoltarea relațiilor. Fiecare grup industrial are tendințele lui pe piața existentă. Nu există, pe de altă parte, o linie conducătoare care să-ți spună ce să faci într-o țară sau în alta. Există doar voința unei companii de a găsi cea mai potrivită cale pentru afaceri. Orice grup, concern, trust are momente de verificare pentru a ști încotro să se îndrepte. Se fac acum studii privind România, care este o țară petrolieră de tradiție. Relațiile există deja așa că trebuie să privim cu optimism viitorul.

— Cum sînt aleși conducătorii lui Eni ?

— Pe criteriul profesionalismului. Nici nu se poate pune altfel problema. Eni a luptat întotdeauna cu firme puternice din toată lumea și acest lucru nu i-a permis niciodată să gratuleze fără merit. Sperăm, pe mai departe, să lucrăm mereu mai profitabil pe piețele lumii, iar pentru asta are nevoie de tot profesionalismul...

— Cine v-a ales sigla, cu acest cîine ?

— A fost organizat un concurs, acum mulți ani în urmă. Au venit foarte mulți concurenți. Nu am plătit foarte mult, era prin anii '60. Oricum, a fost o achiziție bună.

— Recunosc prezența noastră, a flăcării, în sigla dvs.

— Vă putem lua la bursă, alături de noi...

INFORMAȚII GENERALE ITALIA

■ **Religii:**
Aproape toată populația e Romano Catolică. Mici minorități de protestanți, musulmani, ortodocși și mozaici.

■ **Orașe mai importante:**
Roma – capitala statului (2,8 milioane loc.), Milano (1.435.000 loc.), Napoli (1.206.000 loc.), Torino (991.000 loc.), Genova (701.000 loc.), Palermo (734.000 loc.), Bologna (412.000 loc.), Florența (408.000 loc.), Veneția (318.000 loc.)

■ **Analfabetism: 3,1%**

■ **ECONOMIA**

■ **Produsul intern brut (PIL):**
– valoare absolută în 1989: 865.720 milioane dolari SUA.
– variație procentuală în 1989: +3%
în 1990: +2%
în 1991: +1%
Ritmul mediu al variației 1965–1980: +4,3%
1980-1989: +2,4%
Distribuția pe sectoare a PIL:
– agricultura 4%
– industria 3[illegible]%
– serviciile 62%

■ **Forța de muncă ocupată pe sectoare:**
– în agricultură 9,3%
– în industrie 32,4%
– în servicii 58,3%

■ **Venitul pe cap de locuitor (1989):**
15.120 dol. SUA
– variația medie anuală a venitului pe cap de locuitor în perioada 1965–1989: +3%

■ **Inflația:**
1989: +6,2%; 1990: +6,3%; 1991: +6,4%
– Ritmul mediu anual al inflației în perioada 1965–1980: +11,4%
1980-1989: +10,3%
– Șomajul: în 1989: 12,1%; în 1990: 11,2%; în 1991: 10,9%

FORZA ITALIA !

Pagani Bagliacca

Napofin S.p.A.

„Să investim în tineri"

— Cum v-ați hotărit să deveniți asociat al ILSIR-ului ?

— Am avut noroc cu această doamnă (n.n. dna Maria Vittoria Ionuțaș Pușcașiu) care a reușit să reunească, să determine întreprinzători importanți, altfel, aproape de neunit, să se alieze, și să-i pună alături de români. Acum sînt dispus să investesc atît bani cît și muncă, cu speranța că voi găsi oameni care sînt în stare să înțeleagă că munca le poate asigura viitorul și nu mica ciupeală.

— Cunoașteți bine România ?

— Aș spune că da, pentru că am încercat să lucrez cu țara dvs. și în perioada dinainte de 1989.

— Și ați reușit ?

— Nu, atunci nu aveai nici o garanție. Am încercat să mă îndepărtez de oameni și de locuri, dar nu am reușit, îmi intraseră în sînge. Apoi, s-a schimbat sistemul și m-am alăturat și eu entuziasmului care era în România. Cred în această țară.

— Cum ne-am putea rezolva problemele economice ?

— Ar trebui dezvoltată industria mică și mijlocie. Cum s-a făcut și aici, în Lombardia. Privatizarea mică și mijlocie este serul vital al unei țări. Sînt îndrăgostit de Lombardia, cred că ea își va rezolva problemele de azi și va fi în fruntea Italiei, cum a fost întotdeauna. Omul de aici este muncitor și cinstit. Să găsești acum, în Italia, un om care să fie și muncitor și modest, în perioada asta plină de corupție, de mafie, este dificil. De aceea, repet, experiența Lombardiei ar putea fi extrem de utilă României.

— Firmele de aici investesc deja în Est ?

— Pînă acum cîțiva ani ar fi fost considerată drept pură nebunie o asemenea acțiune. Astăzi nebunie pură este, după mine, să rămîi în Italia și să nu profiți de situația care s-a creat.

— Important pentru noi este să vină investitori de la care să avem ce învăța.

— România are ocazia să-i cunoască pe italieni așa cum, probabil, nu i-a cunoscut niciodată. Sărmanul emigrant italian care pleca în căutare de lucru, disperat, falit a rămas o amintire doar. neplăcută, e drept. Sper să reușesc să „export" crema, care are dorința să facă, să producă și, firește, să cîștige. Noi am renăscut după război datorită voinței și tenacității, trăsături tipic lombarde. Așa am ajuns una dintre cele mai dezvoltate țări din lume.

— Cum vedeți viitorul României ?

— Aveți o valoare imensă, mă refer la tineri. Eu cred că dacă investim în tineri, investim în viitorul nostru. Trebuie să ajutăm tinerii să intre la început, în lucruri mici, cum ar fi o pizzerie un restaurant, apoi și lucruri mai importante, inclusiv în ceea ce privește aspectul cultural. Oamenii viitorului, care sînt copiii și nepoții noștri vor culege ceea ce am semănat noi. Dacă sămînța este bună, va crește și o plantă bună. Este adevărat că scopul meu, ca întreprinzător financiar este să cîștig, dar nu oricum, ci făcînd oamenii mereu mai buni, inclusiv făcîndu-i părtași la cîștig.

— Care este legătura între afacerile dvs. și tinerii români ?

— Doresc să înființez un post de radio liber, numai cu muzică, pentru tineri. Deși nu mai sînt tînăr, mă simt aproape de ei și pentru că m-am ocupat mereu de problemele lor. Am intrat la Rotary Institute la 18 ani, cu un statut special pentru că puteai să intri doar dacă aveai 22 de ani. Am fost reprezentantul tinerilor din Italia timp de 6 ani. Este o perioadă grea pentru țările din estul Europei și se cam uită de ei. Urmările pot fi grave. Cunosc bine realitatea rusă ; la Moscova există „teama de noapte", delincvența produce teamă, pentru că tinerii nu au, să spunem, nici un stimulent, se refugiază în bande, unde se droghează, fac trafic etc.

— Democrația pare să fie foarte greu de gestionat.

— Foarte adevărat. Este extraordinar de dificil de administrat. O societate în care omul nu a învățat că trebuie să cîștige în mod corect se transformă în ceva teribil. Să nu uităm că din Italia a plecat Mafia în toată lumea, Mafia a devenit eticheta noastră tragică.

— Ce ați mai dori să faceți la noi în țară ?

— Am în proiect un spital. Vom face, firește, și comerț. Vrem să avem și activități de producție, de exemplu o fabrică de biscuiți, tot atît de buni ca biscuiții italieni. În momentul în care copilul, ca orice copil din lume, vrea biscuiți, iar mama, ca orice mamă din lume, vrea să-i dea ce este mai bun, renunțînd la ea, va putea găsi ce este mai bun, fără să fie nevoită să renunțe la ea.

INFORMAȚII GENERALE ITALIA

- **Comerțul exterior (date din 1990 în dolari SUA)**
  - export 170.348 milioane
  - import 181.984 milioane
  - sold 11.636 milioane din totalul comerțului exterior:
  - se desfășoară cu țări din CEE, 58,2% la export, 57,4% la import
  - se desfășoară cu țări din EFTA, 9,3% la export, 9,1% la import
- **Principalele produse exportate:**
  - produse metalomecanice 33,8%
  - produse textile și pielărie 18,2%
  - mijloace de transport 10,6%
  - produse chimice 7,6%
  - minereuri feroase și neferoase 4,5%
  - produse alimentare 4,5%
  - produse agricole și pește 2,6%
  - minereuri nemetalice 4,1%

ADRESE UTILE DIN ITALIA PENTRU INVESTITORII ROMÂNI

Ambasada României:
Via Nicolo Tartaglia, 36
00197 – ROMA
Tel.: 80.83.537
Telex: 61.02.49
Fax: 80.84.995
Ministru Consilier Economic Cornel Ceuca

Oficiul comercial român la Milano:
Via Spartaco, 15
20122 – MILANO
Tel.: 02/59900815
Fax: 02/59901434
Telex: 310446 ROMCOM
Secretar economic I Gheorghe Dragnea

Proiectează și instalează utilaje, linii complete și mașini pentru prelucrarea mobilei și a accesoriilor, căutînd pentru fiecare client soluțiile cele mai adecvate tipului de producție, punînd accent pe productivitatea utilajului, recomandînd structura operativă, pregătind personalul și oferind și o asistență eficientă după vînzare.

Toate acestea sînt posibile datorită participării exercitată de DELMAC prin societățile productive care acoperă în mod eficient necesitățile din cadrul sectorului.

Sînt instalate în toată lumea utilajele realizate de DELMAC, cel mai calificat producător în domeniu, în țări ca : Italia, Anglia, U.S.A., Franța, Germania, România, Rusia, etc.

Tehnologia DELMAC-ului a început în 1978 și s-a dezvoltat rapid nu numai în prelucrarea lemnului, dar și în construcții de :

- bucătării din lemn masiv MDF
- mașini de prelucrat prin așchiere MDF
- bavurare
- tops
- elemente complementare

Cantitatea mare de produse finite situează firma DELMAC printre primii producători și constructori de mașini pentru prelucrarea lemnului. Datorită dezvoltării tehnologiei și marii diversități și-a asigurat primul loc în Italia.

DELMAC — Piața română

Dintre țările enumerate, România a reprezentat, în ultimii ani, o piață notabilă pentru DELMAC.

Producătorii români de mobilă s-au dotat cu numeroase utilaje pentru îmbunătățirea calității și finisării produselor, insuficiente totuși și azi, pentru a putea face față piețelor exigente europene, în special italiene.

Cooperarea firmei DELMAC cu România a fost bună, livrarea, calificarea și service-ul decurgînd în condiții bune.

Pentru 1993 DELMAC intenționează să finalizeze cu producătorii de mobilier români multe tratative ce sînt în curs și să le permită penetrarea pieței italiene.

Sîntem convinși că relațiile comerciale nu pot decît să se îmbunătățească ,avînd în vedere că DELMAC posedă o tehnologie înaltă și o asistență operativă.

GRUPPO DELMAC
delmac
DELMAC SpA
MAȘINI ȘI INSTALAȚII PENTRU INDUSTRIA LEMNULUI

Tullio Ciacci

Finmeccanica
Manager pentru ţările est-europene

Alberto Mazzola

Inginer Finmeccanica

„Aiureala care a dus la lenevirea industriei româneşti“

— Sînt Tullio Ciacci şi sînt manager pentru ţările est-europene ; lîngă mine se află inginer Alberto Mazzola care a avut amabilitatea să mă însoţească, el fiind expert pentru România. A lucrat şase luni la Bucureşti şi a fost consilier al ministrului industriei — Dan Constantinescu. Împreună vă vom putea prezenta activitatea pe care o ducem la **FINMECCANICA,** relaţiile de prietenie cu România.

— Vă ascultăm.

— Mă ocup de mulţi ani de raporturile italo-române, în special de societăţile, firmele de mecanică fină, care este una din specialităţile grupului IRI, cel mai mare grup industrial din Italia din cele trei mari.

— Care sînt ele ?

— IRI, ENI şi Confindustria.

— Înţeleg că unele dintre aceste firme din IRI lucrează deja cu ţara noastră.

— Da. Alenia a făcut tot sistemul radar pentru Bucureşti şi alte oraşe. Ausaldo, care este cel mai mare grup electromecanic din Italia, a construit centrale electrice de la cele mai mici la cele mai mari, solare, nucleare şi este liderul mondial în transportul feroviar, construieşte centrala de la Cernavodă şi se duc tratative pentru reconstrucţia centralelor de la Brazi şi Giurgiu. Grupul IRI a fost prezent încă din perioada întunecată — mă scuzaţi c-o numesc aşa. Construim motorul diesel pentru autoturismele ARO. Evident că iniţiativele noastre s-au mărit după 1989, punîndu-se bazele unei societăţi IRI la Bucureşti. Colaborăm la construirea autostrăzii Bucureşti — Constanţa. Firma Stet va colabora la punerea la punct a telecomunicaţiilor în România. Aşteptăm acordul guvernului ca unii dintre cei mai buni ingineri în mecanică fină să înceapă privatizarea care era în studiul ministerului industriei.

Iată pe scurt cadrul în care se fac colaborările dintre cele două ţări.

— Să-i dăm cuvîntul şi domnului Alberto Mazzola. De cînd cunoaşteţi România?

— O ştiam mai demult, dar am cunoscut-o mai bine cînd am lucrat la Ministerul Industriei. Din februarie pînă în iulie am colaborat cu Departamentul pentru privatizare, apoi la Direcţia pentru politică industrială. Ne-am ocupat de un studiu privind industria românească, în particular de anumite sectoare; al lemnului, al industriei extractive.

— Vizitele dvs. v-au permis să sesizaţi diferenţe ?

— Da, erau diferenţe de la o vizită la alta. Am contactat multe persoane care veneau la dl. Chirică, ministrul comunicaţiilor, şi am fost impresionat de deschiderea, de posibilităţile existente în privinţa colaborării.

— Şi care e părerea dvs. despre România de azi ?

— Cred că a găsit logica occidentală : cea mai bună ofertă e aleasă... Nu vreau să greşesc, dar între toate ţările europene cu România ne-am înţeles cel mai bine. Nu includ ţările vecine, Franţa, de pildă, spre care am avut mereu simpatie. Şi dvs. aveţi o tradiţie în prietenia cu Franţa, aţi avut chiar un prim-ministru, Roman, care era francofon, dar pot să spun că în multe sectoare avem de ce să-i invidiem pe francezi.

— Dumneavoastră ce credeţi, domnule Mazzola ?

— Este o mare diferenţă între ce a fost România şi ce este acum. Se vede că se fac eforturi mari pentru repararea greşelilor. România vrea să ajungă asemenea celorlalte ţări din vest. Ţările est-europene au avut aceeaşi formă de guvernămînt, acelaşi partid unic, dar tranziţia este diferită pentru fiecare ţară. Situaţia din Rusia este foarte confuză, au probleme politice, economice. Ungaria a schimbat direcţia spre occident, Polonia are probleme de guvernare, Ceho-Slovacia s-a împărţit ; ce să mai zic de fosta Iugoslavie ? România a acţionat hotărît. Nu poţi trece la un alt sistem fără să-l înlături pe celălalt. Trecerea trebuie făcută rapid, dar sînt anumite reguli ce trebuie respectate.

— De ce vă interesează atît de mult România ?

— A existat întotdeauna un sentiment de prietenie, o deschidere care a făcut să aibă loc un dialog fără rezerve. Cînd o discuţie se poartă amical, ajungi mult mai repede la scopul propus. Ca posesori ai licenţei canadiene pentru construcţia centralelor nucleare sistem CANDI am participat la construirea celei de la Cernavodă. Pentru acest proiect am dus multe tratative. După „căsătoria“ firmei cu Romenerg au urmat tratativele cu Finmeccanica. Acum, România se numără printre privilegiaţi. Dialogurile dintre noi şi autorităţi sînt foarte sincere. Sîntem realmente interesaţi să investim în această ţară. Dar privatizarea este încă în fază iniţială.

— Ce impiedică o privatizare mai rapidă ?

— Marea carenţă este economia. Şi nu este capital pentru investiţii. Dacă s-ar vinde, de exemplu, 10% investitorilor străini, s-ar crea un capital pentru relansarea altor obiective economice.

— La noi în România se spune însă : „Nu ne vindem ţara !“.

— Dar nu înseamnă aşa ceva ! Cam asta e problema în toate ţările din vest : un străin poate înfiinţa o societate dar nu-şi poate cumpăra o casă.

— Doriţi să spuneţi ceva, domnule Ciacci!

— Capacitatea tehnică şi profesională sînt bune în România. Cea economică managerială — nu. O altă problemă, pe lîngă cea financiară despre care s-a vorbit, este gestionarea societăţilor, care este dificilă, dură. Trebuie să ştii ce să faci cu ce-ai produs, să găseşti resurse optime. Asta-i cel mai greu. Faţă de economia comunistă care se făcea în cu totul alt mod, planificat, acum totul funcţionează total diferit. Ca să formezi acum pe cineva cu studii manageriale şi de marketing durează patru-cinci ani.

— Ce-i reproşaţi vechiului sistem ?

— Era un sistem barbar, depăşit. Era o idee absolut prostească : dacă produci mai mult, investitorul străin va veni să cumpere mai mult. O aiureală. Aceasta a dus la lenevirea industriei româneşti şi la nevandabilitatea produselor. Trebuie să se înţeleagă măcar acum că un ARO care iese pe piaţa externă trebuie să şi coste mai puţin şi să fie şi mai bun.

Donato di Gaetano

Confindustria
Departamentul Internaţional
de relaţii Est-Vest

„În economia de piaţă nu poţi face orice“

— Domnule Donato Di Gaetano, vă rugăm să aveţi amabilitatea să explicaţi cititorilor români ce înseamnă CONFINDUSTRIA.

— Este confederaţia industriei particulare din Italia care cuprinde cam 30 000 firme din sectoarele economiei naţionale : ea are o istorie lungă, care reflectă evoluţia economico-financiară a ţării noastre. CONFINDUSTRIA are ramificaţii pe tot teritoriul ţării. Normal, s-au făcut schimbări de-a lungul timpului, deoarece prezenţa sectorului public — de stat — în Italia e foarte vastă. După cum probabil ştiţi, nu demult guvernul a prezentat un proiect de privatizare care va modifica substanţial cadrul economico-financiar structural al ţării noastre.

— Care este raportul dintre sectorul de stat şi cel particular ?

— Depinde. De exemplu, în sectorul bancar statul deţine pînă la 80% ; la fel, în sectorul asigurărilor. Procesul de privatizare va cuprinde modificarea cadrului instituţional, statul deţinînd pînă acum poziţii strategice, în sectoare care vor deveni pe parcurs proprietatea întreprinzătorilor particulari.

— De ce abia acum s-a pus această problemă a sectorului particular ?

— E foarte greu să răspunzi la această întrebare. Să spunem că ţara are nevoie de schimbare, să recupereze eficienţa, să se prezinte la întrecerile internaţionale cu o putere mai mare. Această putere întîmpină oarecari dificultăţi de integrare în Piaţa Comună. Privatizarea în cadrul unor legi pe care le avem creează situaţii tensionate, statul trebuind să înţeleagă că trebuie să abandoneze unele sectoare unde nu mai este necesară prezenţa lui.

— Şi noi, românii, sîntem interesaţi de acest proces de privatizare.

— Situaţia ţărilor est-europene este diferită de cea de la noi. Confuzia care se face în cazul acestor ţări este că privatizarea înseamnă relansare economică imediată. Nu este aşa, trebuie acţionat foarte raţional, pentru a nu bloca, în primul rînd, procesul productiv ; trebuie frînată căderea producţiei. Tentativele de introducere a unor investiţii, tehnologii noi ajută la transformarea producţiei, în limitele posibilului, alături de prezenţa statului ; pe de altă parte, nu e uşor de introdus o economie managerială, acolo unde ea n-a existat niciodată.

— Şi totuşi, ea trebuie să apară.

— Privatizarea nu poate da, ea singură, înaintarea unei politici industriale în aceste ţări est-europene. Politica industrială este o problemă de integrare în contextul economic internaţional.

— Cunoaşteţi ceva despre situaţia României din ultimii ani ?

— Ca şi celelalte ţări, România a pus la punct o legislaţie pentru investitorii străini semnificativă, a definit un proces de stabilizare macroeconomică important care, după părerea mea, va trebui modificat ulterior în privinţa obiectivelor reale ale politicii economice ale ţării.

— În ce sens ?

— Mă refer la rolul Parlamentului, al organizaţiilor întreprinzătorilor care acum mi se pare modest. O atenţie deosebită trebuie dată politicii industriale şi dezvoltării raporturilor cu alte ţări. Reorientarea activităţii economice va fi un proces lung care cere, pentru început, accelerarea procesului de privatizare (marea privatizare, acolo unde statul este proprietar).

— Am văzut că multe firme italiene au relaţii cu estul. După 1989, grupurile italiene au avut un contact suficient de strîns cu ţara noastră. Cum vedeţi dvs., ca specialist în problemele estului, posibilitatea investiţiilor grupurilor italiene particulare în România, ţinînd cont de situaţia ei economică, politică, socială actuală ?

— Decizia de a investi presupune în primul rînd stabilitatea politică.

— E destul atîta ?

— Una din moştenirile trecutului, care mai persistă este că, la nivel bilateral, nu sînt încă obiective reale. De aceea trebuie revizuit rolul centralismului în dezvoltarea economico-financiară. De aceea trebuie făcute, în cadrul firmelor, societăţilor, consilii de conducere capabile să asigure dezvoltarea relaţiilor. Altă situaţie este îmbunătăţirea aspectului culturii economice, a creşterii cunoştinţelor manageriale.

— Cînd se poate spune : „Aici este o piaţă liberă“ ?

— Nu există o noţiune ideală de piaţă liberă.

— Şi totuşi...

— Există ideea că „economia de piaţă“ înseamnă că poţi să faci orice. Nu este adevărat. E necesară prezenţa unei autorităţi centrale din partea guvernului care n-are doar rolul de a indica strategia dezvoltării economice, ci controlează. Sînt condiţii indispensabile pentru integrarea în contextul economic internaţional. Dar este total diferit de ceea ce a existat la dvs. : conducere centralizată, planificată, sistem de preţuri. Economia de piaţă nu este egală cu privatizarea. Nu este adevărat. Şi sînt convins că şi în următorii doi ani prezenţa statului ca proprietar va fi semnificativă.

„Nu statul trebuie să-ţi dea să mănînci“

Filippo Condorelli

Director general
Philicon Service Promotion sas

— Domnule Condorelli, cu ce se ocupă PHILCON?

— PHILCON este o societate de consultanţă managerială care operează în toate regiunile din nordul Italiei. Multe firme italiene, cu deosebire cele mici şi mijlocii, sînt născute într-un moment favorabil care le-a permis o creştere rapidă. Pînă la un anumit nivel îşi pot controla singure dezvoltarea. După acest nivel intervin diverşi factori economici, manageriali pe care nu-i mai pot stăpîni, avînd doar o cultură tehnică. Atunci noi le oferim cultura noastră managerială pentru a putea depăşi punctul de inflexiune. Deci, noi restructurăm firmele mici şi mijlocii, le punem în acord cu piaţa. Între timp, ne-am dezvoltat şi noi, înfiinţînd societăţi mixte în Portugalia, Spania, Franţa etc.

— Dar în Estul Europei?

— Am vizitat aceste ţări şi am sesizat posibilitatea folosirii forţei de muncă, mult mai ieftină decît în Italia.

— Aţi vizitat şi România?

— Da, şi din punctul nostru de vedere, România este cea mai potrivită ţară în ceea ce priveşte o dezvoltare industrială cu ajutorul firmelor mici şi mijlocii.

— De ce credeţi acest lucru?

— Există un studiu economic, denumit Sistemul Philcon, şi pot să vă spun că noi putem veni în România pentru a înfiinţa firme mici şi mijlocii în toate sectoarele de activitate, firme de 10—30 de angajaţi. Deci, Philcon Italia va constitui, în primul rînd, o societate mixtă financiară. Aceasta va finanţa cu 50 sau 51 la sută micile activităţi. Vom constitui firme mici şi mijlocii pentru că ele cresc natural. Avem posibilitatea să facem împreună ceva. Firmele mixte pot creşte şi pot ajunge să aibă o activitate importantă în 2—3 ani sau pot merge rău, în care caz se pot dizolva sau pot deveni altceva, pentru că sînt de mici dimensiuni. Mai departe, se poate ajunge şi la activităţi de trading. Producţia şi comerţul se pot sprijini reciproc. Acesta este Sistemul Philcon. Dorim să construim în România împreună cu românii.

— Cu ce anume?

— Cert, nu venim cu tehnologie din ultima generaţie pentru a nu crea un şoc în privinţa culturii ecoonmice; vom veni în orice caz cu penultima generaţie, pentru a obişnui lucrătorul român să lucreze cum trebuie, iar dezvoltarea se va face prin ultima generaţie de tehnologie. Astfel, creştem şi cultura tehnică şi cea managerială a firmelor. Am creat deja în România o structură de persoane şi alianţe cu diverse instituţii, în timpul celor 18 luni în care am întocmit studiul economic, studiu în valoare de 400 000 de dolari. Sîntem gata pentru a merge în România şi a constitui o societate mixtă financiară şi ulterior acele mici societăţi mixte în turism, agricultură, mecanică, industria alimentară, editură, echipamente medicale etc. Fiecare dintre ele se va dezvolta după cum merită. Băncile şi industriaşii italieni vor fi partenerii noştri, împreună cu cei români.

— Sînt, mărturisesc, impresionat. Totuşi, de ce ar fi mai bună România pentru o asemenea întreprindere?

— Conform studiului nostru ea este unica ţară care oferă această mare posibilitate de dezvoltare. Din punct de vedere politic nu cred că ne putem întoarce la ceea ce a fost. Mîna de lucru este mult mai ieftină ca în Italia. În România lipseşte totul şi totul este de refăcut. Există multe persoane indiferente, dar şi foarte multe persoane care doresc să lucreze, pe care le vom plăti în mod corespunzător. România are un număr important de resurse. Peste toate, resurse culturale. Românii sînt persoane inteligente care pot fi transformate conform unei culturi economice occidentale şi pot rămîne cantonate în cultura postcomunistă, în care se gîndeşte că statul trebuie să-ţi dea să mănînci. Şi pentru că, am văzut că la dv. italienii sînt iubiţi. La rîndul meu, iubesc România.

— Pe ce se bazează succesul lui Philcon?

— Pe înaltul nivel managerial pe care îl oferim clienţilor. Secretul nostru profesional este că nu spunem întreprinzătorului doar ce trebuie să facă, în conformitate cu analiza noastră, ci sîntem alături de el şi ne asumăm responsabilităţile dezvoltării. Avem dificultăţi să intrăm în respectivele firme pentru care lucrăm, dar o dată intraţi, nu mai sîntem lăsaţi să plecăm. După o lună de zile ni se spune: „de ce nu am avut norocul să vă cunoaştem acum un an?“. Pe de altă parte, toţi sîntem specialişti de înaltă clasă. Plecăm dintr-o firmă în clipa în care aceasta funcţionează de o manieră organică, raţională şi fiecare a devenit responsabil de ceea ce face. Cînd am atins această stare ne-am terminat treaba.

INFORMAŢII GENERALE • ITALIA

- **Rezerve**
  - valutare: 62.927 mil.dollari SUA(1990)
  - de aur: 66,67 mil.uncii troy(1990)
- **Principalele produse importate:**
  - Produse metalomecanice 22,6%
  - Produse energetice 12,6%
  - Produse chimice 12,4%
  - Produse alimentare 7,7%
  - Mijloace de transport 11,8%
  - Produse textile şi pielărie 6,3%
  - Produse agricole şi peşte 6,5%
- **Principalii parteneri comerciali**
  - Furnizori: Germania 20,9%; Franţa 14,1%; Olanda 5,7%; USA 5,5%; Regatul Unit 5,6%; România 0,11%
  - Clienţi: Germania 20,9%; Franţa 15,1%; USA 6,8%; Regatul Unit 6,6%; Spania 5,1%; România 0,16%(1991)
- **Deficitul bugetar:**
  - pentru anul 1991 a fost prevăzut la nivel de 132 mii de miliarde lire italiene, dar a atins nivelul de 152 mii de miliarde lire, echivalent cu 10,7% din PIL
  - pentru anul 1992 legea financiară prevede menţinerea deficitului la nivelul de 127,8 mii de miliarde lire
  - pentru armonizarea economiilor în piaţa unită, pe baza programelor adoptate la Maastricht, Italiei i se impune reducerea deficitului la cca 80 mii miliarde lire
- **Valoarea adăugată pe sectoare (brută) în 1989:**
  - Agricultură 3,6%
  - Industrie 34,2%
  - Servicii 62,2%
- **Utilizarea produsului intern brut în 1990:**
  - pentru consum final 78,8%
  - pentru investiţii 20,2%
- **Principalii indicatori ai producţiei industriale:**
  - energie electrică 193.200 milioane kwh
  - produse siderurgice 25,2 milioane tone
  - producţia de autovehicule 1.870.000 buc.
- **Transporturi:**
  - reţeaua stradală: 302.000 km, reţeaua de autostrăzi: 6.000 km, reţeaua de căi ferate: 16.000 km
  - principalele porturi: Genova, Veneţia, Triest, Toronto, Napoli şi La Spezia

Philcon
Service Promotion sas
Division: Management Consultant
Consultant Management for the Promotion & Development of Small & Medium Enterprises.

OFFICE:
V.le G. Galeazzo Visconti, 12
20136 MILANO - ITALIA
Tel. 02/58.11.46.62
Fax 02/58.11.46.70

N
W Advanced Business
for global development.
S

TRADING
MARKETING
CONSULTING
MANAGEMENT
SALES SERVICES

ADVANCED BUSINESS — pentru o dezvoltare globală

Atît în Est cît şi în Apus, dezvoltarea este rezultatul interacţiunii a mai multor factori: conjuncturali, tehnologici, metodologici, organizatorici şi nu în ultimul rînd umani.

Cu un potenţial de cumpărători de peste un miliard şi jumătate, resurse naturale imense şi necesităţi de dezvoltare, pieţele Europei de Est şi a Asiei sînt pieţele anului 2.000. Advanced Business asigură asistenţa necesară operării efective pe aceste pieţe, găsirii conjuncturilor favorabile, atenuării riscului investiţiilor sau a întîrzierilor.

Advanced Business s-a dovedit a fi o prezenţă sistematică şi totală în Est, grăbind creşterile economice şi comerciale ca şi schimburile tehnologice şi culturale.

Cu sprijinul nostru, firmele vor fi capabile să activeze pe pieţele străine.

00147 ROMA (1) — Via Carcano, 13 Tel. şi Fax: 06/51600887

„DIN PĂCATE, SÎNT ȚĂRI MAI RAPIDE...“

Maria Vittoria Ionuțaș Pușcașiu

Președinte ILSIR

— Doamnă Ionuțaș, v-aș propune să facem cunoștință!

— M-am născut în Italia, dar am petrecut prima parte a vieții în România, mai precis copilăria și o parte din adolescență. Apoi, m-am întors în Italia și timp de mai bine de 20 de ani nu am mai fost în țară. După moartea lui Ceaușescu, m-am hotărît să fac pentru România ceea ce nu am putut face 20 de ani.

— Ce ați făcut în acei 20 de ani?

— Am terminat arhitectura la Veneția, am călătorit mult, între care, de mai multe ori în India, prima oară în 1965. Am doi copii. Am fost consilierul regiunii Lombardia pe probleme de urbanism. Împreună cu cîțiva colaboratori lucrez într-un așa-numit aici „studio profesional“ de arhitectură pe care eu l-am înființat.

— —Cum vă simțiți ca arhitectă în Milano ?

— Iubesc acest oraș. Este foarte potrivit pentru dezvoltarea personalității și a creativității.

— Cum ați ajuns în India?

— Am citit foarte mult despre această țară. Mi s-a părut că ea vine în întîmpinarea dorinței pe care am simțit-o în mine, de a cunoaște ceea ce este peste noi, de a vedea înăuntrul nostru. În India am încercat să înțeleg ceea ce citisem și am încercat să înțeleg cum de o țară așa de săracă poate să fie, de fapt, așa de bogată. Din păcate, acum, acolo, doctrina non-violenței parcă nici nu ar fi fost creată de un indian.

— În ce fel v-a schimbat întîlnirea cu această civilizație?

— Am învățat că omul trebuie să urmărească redobîndirea propriei spiritualități, exaltarea valorilor pozitive. Că viața ne modifică în bine sau în rău.

— Nu putem sta pe loc.

— Exact. Nu putem rămîne la fel ca în ziua precedentă. Dacă ne străduim din toate puterile să accentuăm pozitivul din noi și dacă eventual și reușim, putem deveni persoane care să tragă după ele pe alții. Eliminarea dorinței de a poseda bunuri materiale și deci de a fi stăpînit de ele și regăsirea spiritualității interioare. Asta încerc de atunci. Să nu se înțeleagă că sînt împotriva economiei de piață. Sînt doar împotriva încălcării valorilor spirituale ale omului.

— Despre ceea ce faceți și ați făcut pentru România o să discutăm puțin mai tîrziu. Am înțeles și am și observat cît am putut în acest puțin timp că vă caută nu numai destui români ci și mulți italieni. Există în dvs. o energie și o forță și un ritm de invidiat, cred eu, și de către bărbați...

— Forța vine, probabil, din orientarea pe care am dat-o vieții mele, din destinul care îmi este dat să-l împlinesc.

— Vorbiți-ne, vă rog, despre ceea ce întreprindeți pentru țară ?

— Acum aproape doi ani a fost înființat Institutul Lombard de Schimburi Economice și Culturale Italo-Române, al cărui președinte sînt de un an de zile. Sediul lui este la Milano. Avem și un sediu provizoriu la București, la Agenția Română de Dezvoltare.

— De unde provin banii necesari funcționării lui ?

— De la asociați, avem deja peste 40, și din donații.

— Care dintre schimburi merg mai bine : cele economice sau cele culturale ?

— Fără nici un dubiu, cele culturale. O expoziție de icoane la Veneția, la Institutul de Cultură Umanistică, o alta dedicată lui Vlad Țepeș. Asta este ce-mi amintesc pe moment. Urmează o expoziție, de data aceasta la București, pe 23 ianuarie, intitulată „100 de artiști și un poet“, iar la sfîrșitul aceleiași luni, Săptămîna Filmului Românesc la Milano. La finele lui 1993, tot la Milano vom avea o mare expoziție, Romanii în Dacia. Merg bine și schimburile, să le zic, sociale. Exact acum un an am organizat un pom de Crăciun la Milano și unul la București și am trimis TIR-uri cu ajutoare pentru Spitalul de Copii.

— Ce se întîmplă cu schimburile economice ?

— Se mișcă foarte greu lucrurile. Am condus multe delegații, în diverse domenii, de la supermarket-uri pînă la televiziune și parcă nu s-a mișcat nimic. Delegații care s-au oprit la stadiul de delegații. Firește, am ajutat, am reușit asta, la realizarea unor societăți mixte, în transporturi, electronică industrială, articole medicale. Multe altele sînt la nivel de tratative. De doi ani facem tratative.

— De ce merge așa de greu ? Vina este a românilor ?

— Și a românilor și a italienilor.

— Cu ce greșesc italienii ?

— Principalul obstacol este mentalitatea italienilor care vor să meargă în România și să rezolve imediat totul.

— Sînt de înțeles. Sînt altfel obișnuiți.

— Așa este. Dar așa ceva nu e posibil în România. Și după două-trei drumuri se plictisesc. Și merg în alte țări, mai rapide.

— Dar românii ?

— Aici domnește birocrația și un sistem de a lucra care nu aparține economiei libere. Italienii se împotmolesc în tot felul de directori și subdirectori, care la un moment dat opresc discuțiile, nu se știe sau nu se înțelege de ce. Nu există ritmul necesar și lucrurile rămîn în drum. Mi s-a întîmplat nu o dată să mă duc în România pentru a împinge o afacere, deși nu e treaba mea. Treaba mea este să-i pun în legătură și atît. Mai este o problemă a României. Ea este considerată o țară de risc aici și în general, în Vest.

— Puteți explica de ce ?

— Situația politică nu este considerată a fi stabilă. Presa italiană nu ne-a prea ajutat în eliminarea acestei imagini. De aceea, am înlesnit contacte între ziariștii celor două țări. În presa italiană fiecare aspect negativ din țară este amplificat de 10 ori.

— Aveți și aici o explicație ?

— Doar o bănuială. Poate este un consens internațional ca România să mai aștepte ieșirea către Vest. Precizez că nu mă ocup de politică.

— Știu că răspundeți și de Camera de Comerț Italia—Moldova.

— Am fost și în Moldova de dincolo de Prut de mai multe ori. Am găsit acolo o valoare spirituală, care s-a cam pierdut în România. Cred că dorința de a avea imediat, după 40—50 de ani de atîtea lipsuri, poate fi înțeleasă și este justificată. Trebuie multă maturitate interioară ca să înțelegi că un anumit nivel de bunăstare poate să ducă la pierderea valorilor spirituale. Eu cred într-o trecere lentă la economia de piață.

— Vitalitatea dvs. sugerează cu totul altceva !

— De doi ani caut oameni tari, serioși, onești în România. Îi verific, îi încerc și de cele mai multe ori ei rămîn pe drum. Astăzi, pot să contez pe doi-trei oameni în țară. Este foarte puțin. Și nu prea vesel.

— Să ne întoarcem din nou, la italieni.

— Și aici trebuie făcută o selecție foarte serioasă. Aici îmi este mai simplu, cunosc mentalitățile, aici trăiesc. Oricum și în Milano sînt o „oiță rară“. De aceea vin oamenii după mine și au încredere în ceea ce le spun.

— Să revenim la noi, acum. Veți continua pe același drum sau dezamăgirile poate temporare v-au afectat ?

— Eu cred în poporul român și am 2 000 de motive să fac ceea ce fac cîtă vreme voi putea fizic. Un popor care și-a păstrat latinitatea după atîta amar de vreme. Nivelul cultural, vorbesc de medie, este unul dintre cele mai ridicate din Europa. Mințile dispuse a cunoaște. Poate că pe noi ne distruge un pic bizantinismul. Oamenii au suferit prea mult și au dreptul să aibă ceva de la viață. Apoi, ei sînt cu brațele întinse spre Italia, de care se simt legați, înrudiți.

— Care ar fi cea mai mare urgență ?

— Trebuie pregătite cadre. Este lucrul cel mai important și cel mai dificil. De aceea, ne luptăm pentru organizarea unor cursuri de management în țară, cu profesori italieni. Cred că primul curs va începe în primăvară.

— Îmi închipui, că de multe ori, nu ați avut parte nici de un cuvînt de mulțumire pentru ceea ce faceți.

— Aveți dreptate, n-am avut de cele mai multe ori parte de un pic de recunoștință. Dacă un om simplu îmi spune „mulțumesc pentru ceea ce ați făcut pentru mine“, este mult mai mult decît dacă mi-ar spune-o un guvern.

— Și nu vă așteptați la recunoștință ?

— Nu. Pe mine mă deranjează cel mai tare răutatea. Poate pentru că nu știu să lupt împotriva ei. Este punctul meu slab. Parcă îmi pierd puterea în asemenea momente.

— Ce înseamnă acești trei ani de cînd luptați pentru România ?

— Mă simt mai bogată cu tot ceea ce simt că am ajutat. Oamenii îmi spun adesea în țară : „nu ne părăsiți, dacă plecați dvs., pierdem speranța“. Aceste vorbe pentru mine înseamnă mai mult decît orice. De aceea, sînt extraordinar de bogată !

FIRME ITALIENE PREZENTE ÎN ROMÂNIA

■ **ANSALDO spa**
16161 GENOA, ITALIA, C.so.Ferrone 25
Tel. 0039/10655-8605; Fax.0039/106550-8816
București: c/o Hotel București, Sc.B2, Ap.7
Tel. 13.55.48; Fax.14.84.90

■ **DELMAC spa**
Viale della Fisica 18
P.O.Box 107, 36016 THIENE (Vi)
Tel. 0445/362155
Tlx. 481345
Fax. 0445/370569
Hotel București
Str. Luterană 2/4, sc.D/2-Et.2, Ap.5
București
Tel, 90/13.29.45
Tlx. 10925 per Delmac

■ **FIAT spa**
Fax. 11.65.99; Tlx.10410
Corso G. Marconi, 10/20-10125 TORINO
Tel. 011/65651; Tlx.212200
Str. Eminescu, 124, București
Tel. 12.77.90/11.57.78/11.01.14

■ **ITALSTRADE prin ROMSTRADE**
Piazza Velasca, 2-20122 MILANO (MI)
Tel. 02/85441
Tlx. 312396 itrade i
Fax. 02/85441
Bd. Republicii 98, București
Tel. 15.07.99

■ **IN.CO.M. spa**
Viale Roma 47, Cas .Post. 247
51016 MONTECANTINI-TERME
Tel. 0572/80241; Tlx.570416 incom
Str. Pitar Moș, București
Tel. 14.04.75/10.53.95
Tlx. 10388; Fax. 11.21.97

■ **REST-ITAL s.r.l.**
V.le Premuda 38 A-20129 MILANO
Tel. 02/796031; Fax. 02/781260; Tlx. 31453
Str. Alex. Donici 9, București
Tel. 11.95.72; Fax. 11.94.76; Tlx. 10370

■ **SOTECO-Ima Group prin SOTECO EST**
Via Tosarelli, 184-40055 Castenaso (Bo)
Tel. 51/785151; Fax. 51/784422; Tlx. 510493
Hotel București
Str. Luterană 2/4, Sc.D1,Et.4, Ap.13
Tel./Fax. 12.09.93; Tlx. 10925 hobuc

■ **STEFANEL spa**
31047 PONTE DI PIAVE, TREVISO
Tel. 0039-4228191
BUCUREȘTI, Calea Victoriei, 81
Tel. 15.28.88

■ **TOMEX s.r.l. prin TOMEX**
Via G. Arrivabene, 2-46100 MANTOVA (MN)
Tel. 0376/350511; Tlx. 301232
Hotel București, Str. Luterană 2/4
Tel. 159555; Tlx. 10551

NOI SÎNTEM PUNTEA

INSTITUTUL LOMBARD PENTRU SCHIMBURI ECONOMICE ŞI CULTURALE ITALO-ROMAN vă oferă:

ASISTENŢĂ COMERCIALĂ

- Semnalizează camerelor române de comerţ cererile de import sau export italiene.
- Informaţii privind normativele vamale.
- Întocmeşte documentări de parteneriat (minim 5 adrese) sau statistici.
- Caută furnizori/beneficiari, prezentînd oferte, scrisori de credit.
- Oferă consulting în domeniul investiţiilor şi întocmirii contractelor.
- Asistenţă pentru rezolvarea amiabilă a controverselor comerciale (diferende comerciale).
- Colocvii pentru schimburi de informaţii şi opinii privind piaţa.
- Primirea unui „Buletin de ştiri ILSIR".
- Organizează delegaţii şi misiuni speciale în România.
- Asigură contacte delegaţiilor române în Italia.
- Traduceri tehnice sau din alte domenii.
- Serviciul de traducător-interpret.
- Asigură cazarea prin biroul din Bucureşti.

ASISTENŢĂ CULTURALĂ

- Organizează congrese şi conferinţe (şi la nivel internaţional) cu colaborarea autorităţilor celor două ţări.
- Organizează expoziţii (ex: „Vlad Ţepeş", „Dacia", „100 de artişti şi un poet", „Săptămîna filmului românesc la Milano").
- Organizează concerte şi manifestări culturale pentru aprofundarea cunoaşterii realităţii româneşti.
- Acordă burse de studiu.
- Organizează cursuri cu specific cultural pentru tineri români.

ASISTENŢĂ SOCIALĂ

- Organizează manifestări în scop umanitar („Pomul de Crăciun 1991").
- Facilitează contacte directe între centrele sociale române şi cele de asistenţă italiene.
- Intervine pe lîngă autorităţile celor două ţări pentru facilitarea unor noi colaborări.

ARCH. M.V. JONUTAS PUSCASIU
PRESIDENTE

ILSIR

ISTITUTO LOMBARDO
PER GLI SCAMBI
ECONOMICI E CULTURALI
ITALO-ROMENO

20145 MILANO
VIA MASCHERONI, 19
TEL. 02/462418 / 48004228 / 4981458
TELEFAX 02/4981645 / 48005128
TELEX 312496
C.F. e P. IVA 10406360155

Reprezentare și relații în România:
Agenția Română de Dezvoltare
BUCUREȘTI
Bd. Magheru nr. 7
Tel. 615.49.25
Dna Adriana Pleșchiu

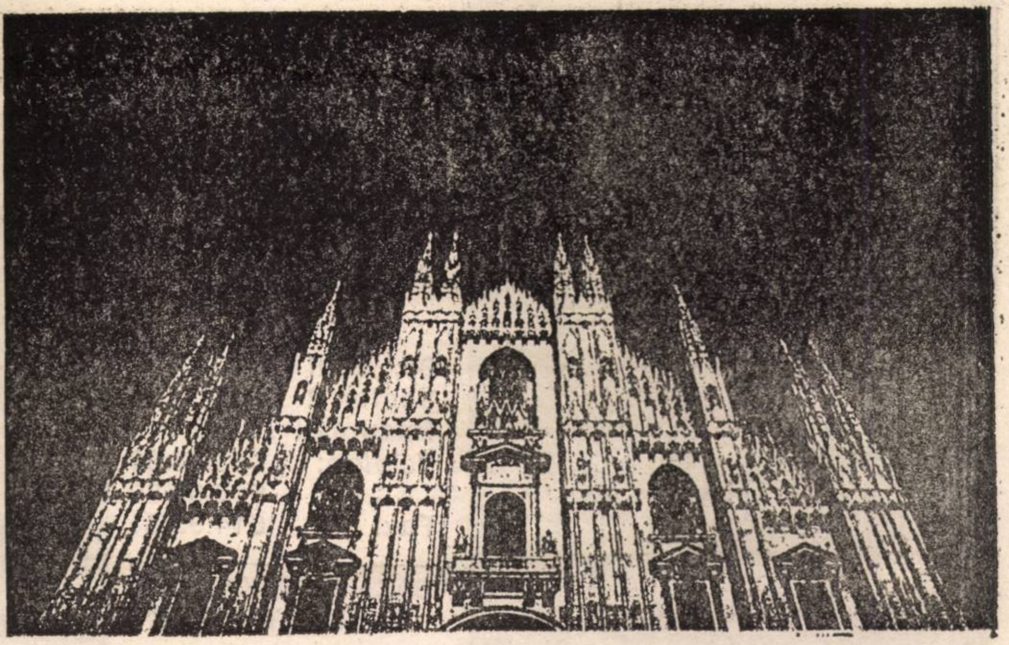

Maurizio Bergonzoni

Director Italstrade

„CUM E CÎND EȘTI PE LOCUL DOI ÎN ITALIA..."

— Domnule director, cînd a fost înființată societatea Italstrade?

— Italstrade este una dintre cele mai vechi societăți de construcții italiene. A fost fondată în anii '30, ca o societate privată. După o perioadă a trecut la stat, la Grupul IRI.

— Prezentați-ne, vă rugăm, profilul lui Italstrade.

— Societatea noastră a jucat un rol fundamental, în special după război. Am lucrat mult în Italia în sectorul marilor opere hidroelectrice în Alpi. Prin noi s-a dezvoltat în bună măsură rețeaua de autostrăzi din Italia. Importantă este și activitatea în străinătate, cu deosebire în ultimii 30 de ani. Am realizat mari construcții hidroelectrice în Turcia, Algeria sau Tunisia. Tot în ultimii 30 de ani am dezvoltat și alte sectoare din domeniul construcțiilor, cum ar fi cel feroviar — traficul de călători de mare viteză, linia Roma — Florența — sau cel aeroportuar, ca și construcții civile și industriale.

— Cum e cînd ești pe locul doi în Italia?

— Da, în anul 1991 am avut o cifră de afaceri de 600 milioane de dolari, clasîndu-ne pe locul doi în țară, după o societate particulară din Grupul Fiat.

— Cum merge piața construcțiilor în Italia?

— Este un punct critic din cauza unor probleme economice și de altă natură. Participăm, în continuare, la proiectul feroviar de mare viteză. Din cauza crizei din domeniul construcțiilor, am privit cu mare atenție în exterior, unde avem un contract de 300 milioane de dolari în Turcia, un proiect stradal în Tanzania, un proiect portuar în Iran. În Europa lucrăm la dezvoltarea metroului din Londra. De altfel, am participat și la construcția metroului din Milano. Avem contracte și în Spania. De asemenea, două proiecte foarte importante și de mare prestigiu, în România.

— Puteți intra în cîteva detalii?

— Am semnat un contract pentru primul tronson al autostrăzii București — Constanța, de la București la Fundulea, adică 26 de kilometri. Contractul are o valoare de bază de 35 de milioane de dolari și este în curs de derulare, deci, lucrările sînt demarate, după ce, în 1991, ritmul a fost foarte lent: terenurile nu erau libere (legea funciară), nu au fost disponibile fondurile în valută. Acum, am început și lucrul, inclusiv la viaducte. Dacă totul se desfășoară normal, la sfîrșitul lui 1994 tronsonul va fi gata. Am constituit o societate mixtă împreună cu CCIF, societate denumită Romstrade.

— În ce fază este al doilea proiect?

— Este vorba de modernizarea Aeroportului Otopeni, pentru care am înființat, de asemenea, o societate mixtă, împreună cu CCIF și cu alte două firme italiene: Italaeroporto și CEI. Contractul semnat la finele lui 1991 este în valoare de 110 milioane dolari. La începutul acestui an, guvernul român a aprobat parțial proiectul, o primă fază care va cuprinde lucrările cele mai urgente: reorganizarea clădirii existente, repararea pistei principale și altele. Se va construi ulterior o clădire separată pentru sosiri și un așa numit coridor finger pentru a prelua direct de la avioane pasagerii. Proiectul mai conține și noi parcaje pentru avioane ca și un nou hangar. Dacă, repet și aici, lucrurile vor merge bine, vom demara activitatea în ianuarie 1993 și o vom termina pentru prima fază, la mijlocul lui 1995. Dacă se va aproba curînd și a doua fază sînt șanse să terminăm totul în 1995. Bucureștiul va deveni și astfel un centru de mare interes pentru oamenii de afaceri.

italstrade

gruppo iri

ITALSTRADE S.p.A.
Sede Amministrativa:
Piazza Velasca, 2 - 20122 Milano
Tel. 02/722261
Fax 02/72226331
Telex 312396, 314023 ITRADE I

italstrade

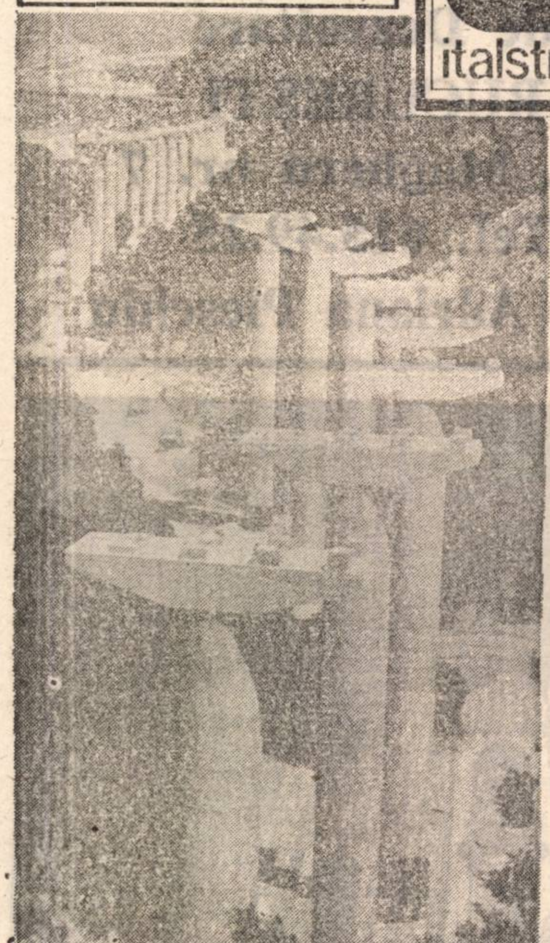

ITALSTRADE ÎN ITALIA ȘI ÎN LUME

ITALSTRADE este o mare companie care activează în domeniul construcțiilor.

Mulțumită know-how-ului ei tehnic și de expertiză, ea a jucat un rol crucial în dezvoltarea Italiei de după război, fiind implicată în aproape toate programele de realizare a infrastructurii. Numai lungimea autostrăzilor construite în Italia este de peste 1.100 kilometri.

ITALSTRADE a însemnat și înseamnă și construcții de baraje, aeroporturi, căi ferate, complexe industriale și rezidențiale.

De aceea ITALSTRADE este o companie care poate face orice este legat de sectorul construcțiilor.

După ce s-a dezvoltat pe piața italiană, ITALSTRADE a dovedit rapid că are vocație internațională. Într-adevăr, ea a onorat contracte pentru toate tipurile de construcții în străinătate, de multe ori avînd parteneri italieni sau din alte țări.

Această perfectă balanță între contractele din Italia și cele din lumea întreagă arată că ITALSTRADE este unul din liderii italieni și mondiali din acest domeniu.

În România ITALSTRADE înseamnă astăzi modernizarea aeroportului București-Otopeni și realizarea unui tronson din autostrada București-Constanța.

RS
ROMSTRADE

98, Bdul Carol I
Sector 2
București 70312
Telefon: 615.07.99
615.66.20
Fax: 614.92.61

BAZA DE PRODUCȚIE
BRĂNEȘTI-ISLAZ

FORZA ITALIA !

Radu Tufeanu

Director general al Băncii Italo-Romena

Banca Italo-Romena a avut, putem spune, trei etape de dezvoltare — respectiv primii ani de funcționare cînd România încă mai era deschisă spre exterior, activitatea desfășurîndu-se în condiții normale ; a doua etapă este cea de închidere [illegible] României, împrejurare în care Banca Italo-Ro[illegible] a fost nevoită să-și redirecționeze tipul de operațiuni, orientîndu-se mai mult către piața italiană. A treia etapă o reprezintă relansarea băncii, determinată de redeschiderea României după evenimentele din decembrie. Așadar, banca și-a reluat rolul pentru care a fost creată, dar pe alte planuri, în condițiile în care România trece de la economia supercentralizată, la economia de piață. Vreau să spun că bilanțul băncii s-a dublat față de 1989, de la 140 miliarde lire italiene la 300 miliarde lire, la sfîrșitul anului 1991. Drept urmare, poziția noastră în cadrul sistemului bancar italian s-a ameliorat, cîștigînd în topul băncilor italiene în doi ani și jumătate de la relansare. Avem gînduri ambițioase și dorim să fim un punct de referință în Italia, atît pentru noile bănci create în România, cît și pentru operatorii români.

Banca Italo-Romena este o bancă de dimensiuni medii în Italia și conform legislației italiene poate să efectueze tipuri de operațiuni și în funcție de mijloace. Ne-am gîndit și deja avem un acord de principiu din partea asociaților români și din partea celor italieni, ca în următoarea perioadă, probabil anul viitor, să încercăm o recapitalizare a băncii, ceea ce ne va permite să efectuăm operații de mai mare importanță. Chiar cu posibilitățile actuale, am reușit să intervenim în cîteva operațiuni de mare amploare pentru România. Este vorba de construirea autostrăzii București — Constanța, la care participăm cu o parte privind garantarea creditului acordat de partea italiană ; este o operație de circa 70 milioane de dolari, cu posibilitatea de a se dubla în următorii ani. Tot o acțiune de amploare este construirea unui spital de chirurgie în România care va angaja aproximativ 70—80 milioane de dolari.

„NU SÎNTEM O BANCĂ MARE, DAR NICI UNA MICĂ"

Luigi Cerruti

Director general adjunct Banca Italo-Romena

Luigi Cerutti, director general adjunct, Banca Italo-Romena

— Să începem cu o scurtă introducere în ceea ce înseamnă Banca Italo-Romena.

— Am început operațiunile în 1980, capitalul fiind 50 la sută din România și 50 la sută, Banca di Sicilia. După doi ani, a intrat și Institutul Bancar din Torino, Banca di Sicilia cedîndu-i 20 la sută din cota sa. Am pornit cu un capital de 10 miliarde de lire, iar în următorii patru ani el a ajuns la 25 de miliarde.

— Cu ce scop a fost creată această bancă?

— Facilitarea schimburilor dintre Italia și România. Se poate spune acum că 90 la sută din comerțul dintre cele două țări trece pe la noi.

— Care vă sînt proiectele?

— În ianuarie urmează să deschidem un birou de reprezentare la București, iar după aceea, o filială.

— Ce împiedică dezvoltarea mai rapidă a relațiilor cu România?

— Tocmai partea financiară. Achiziționarea unor utilaje, echipamente este condiționată de plata în avans a 15 la sută din valoarea contractului. Trebuie deschise porțile unor tratative interguvernamentale, trebuie ca românii să fie din ce în ce mai prezenți prin contacte cu diverse alte bănci sau instituții internaționale de profil.

— Cum se păstrează încrederea într-o bancă ?

— Înainte de toate, trebuie să ai rezultate economice bune, pentru ca dividendele să încurajeze acționarii. În al doilea rînd, demersurile angajaților nu trebuie făcute în interes personal, deci în detrimentul patrimoniului societății.

— Cîte persoane lucrează la bancă?

— În momentul de față sînt 32 de persoane.

— Banca Italo-Romena are în vedere vreo afacere mare?

— Toate afacerile noastre sînt mari, raportate la mărimea băncii noastre. Nu sîntem o bancă mare, dar nici una mică.

— Ați acordat credite unor societăți românești?

— Am dat credite băncilor din România. Canalele de intermediere vor fi deocamdată prin ele. Raporturi directe între noi și firmele din țară vor putea exista în clipa în care vom avea filiale.

IR

BANCA ITALO-ROMENA

Acționari: Banca Română de Comerț Exterior SA
Banco di Sicilia
Istituto Bancario San Paolo di Torino

☐ Capital social: 25 miliarde lire italiene.
☐ Alte fonduri proprii: 13 miliarde lire italiene.

EFECTUEAZĂ O GAMĂ LARGĂ DE OPERAȚIUNI FINANCIAR-BANCARE.
PREZENȚĂ ACTIVĂ PE PIAȚA ITALIANĂ ȘI INTERNAȚIONALĂ.
TRADIȚIE ȘI EFICIENȚĂ ÎN DERULAREA SCHIMBURILOR COMERCIALE DINTRE ROMÂNIA ȘI ITALIA.

Sediu central: Via Agnello 6/1, Milano–Italia, tel. 02/8900302, telex: 313399, fax: 02/860272.
Birou de reprezentanță: Str. Xenopol nr. 15, București–România (operațional în anul 1993).

FORZA ITALIA !

Francesco Chiappetta

Profesor de legislaţia telecomunicaţiilor şi telematică la Facultatea de Economie Comercială a Universităţii de Studii Sociale (LUISS)

„Să plimbi informaţii, nu oameni şi hîrtii“

— Domnule Francesco Chiappeta, predaţi o materie nouă.

— Progresul în Telecomunicaţii şi Telematică a fost foarte rapid, mai ales în ultimii ani, datorită răspîndirii de documente (acte legale) de mare importanţă atît în domeniul productiv cît şi în cel al vieţii cotidiene.

Noua tehnologie de transferare de informaţii a avut capacitatea de a anula distanţele, la preţuri din ce în ce mai mici. În fiecare sector economic, posibilitatea de a deplasa informaţii în loc să plimbi oameni şi hîrtii reprezintă o schimbare notabilă, care măreşte productivitatea şi eficienţa muncii, îmbunătăţind calitatea vieţii. Şi, nu lipsit de importanţă, efectul pe care dezvoltarea telecomunicaţiilor l-a avut în plan socio-cultural.

— Am aflat că sînt mulţi studenţi care frecventează cursul dv. Care este explicaţia acestui interes ?

— Admiterea la LUISS implică susţinerea unui examen de selecţie, după care studenţii se pot înscrie la una din cele trei facultăţi: Economie şi Comerţ, Jurisprudenţă, Ştiinţe Politice. Numărul celor care se înscriu la cursul meu depăşeşte 100 pe an universitar. Motivul (explicaţia) constă în cercetarea în profunzime a tezelor de telecomunicaţii şi telematică în lume. Pentru asta, în fiecare an primesc circa 30 cereri de susţinere de doctorat.

— Care sînt subiectele cele mai solicitate?

— Pot spune că au fost abordate teme privind locul pe care-l ocupă telecomunicaţiile în organizare în orice ţară europeană şi chiar în SUA şi Japonia.

— Şi pentru ţările din Europa de Est?

— Întrebarea e interesantă. În acest an universitar am iniţiat ilustrarea, în cursurile mele, a punerii la punct a telecomunicaţiilor în aceste ţări. Mă bucur să pot aprofunda acest studiu, într-un viitor apropiat, cu colaborarea dv.

— Aveţi o dublă calitate: aceea de director administrativ şi de profesor universitar. Din punctul dv. de vedere, care este rolul pe care telecomunicaţiile şi telematica îl pot avea în dezvoltarea economiei ţărilor Europei de Est?

— Este adevărat că între Est şi Occident există o prăpastie şi consider că telecomunicaţiile şi telematica pot contribui la micşorarea distanţei. În domeniul inovaţiilor tehnologice, ţările din est pot beneficia de rezultate şi prestaţii deja experimentate şi consolidate în occident. În acest sector de fapt, cine ajunge al doilea poate dispune direct de serviciile cele mai evoluate pe care „gîndirea de piaţă“ o oferă fără a mai investi şi a mai trece prin fazele de cercetare şi experimentare.

În calitate de coordonator al SIP (Societatea de Telecomunicaţii Italiană) am responsabilitatea liniei centrale de Administraţie Publică. Din acest post mi-este foarte uşor să văd aplicaţiile tehnologiei de informaţii în contextul organizării muncii în cadrul firmelor mici şi mijlocii, în sectorul comerţului şi, pe lîngă acestea, în mod deesebit, în Administraţia Publică atît centrală cît şi periferică, mai ales în dezvoltarea serviciilor.

— Pe cînd impactul dintre şcoală şi lume, dintre teorie şi practică?

— Imediat. Deja cu tehnologia tradiţională sînt posibile experimente semnificative. Azi, multimedia, videoconferinţele, videotelefonul, permit teledidacticii un mod de lucru interactiv. De exemplu, e posibil să asişti de la distanţă la un transplant făcut la facultatea de medicină sau să asişti la un curs ţinut la o universitate din Europa de Est în domeniul economic din aula unei universităţi occidentale.

— Credeţi că este posibilă o conlucrare între România şi Italia în domeniul universitar şi cel al aplicaţiilor practice?

— Sînt sigur că se poate. În ceea ce priveşte aspectul academic, sînt în curs iniţiative prin intermediul ambasadorului dv. în Italia de a se relua relaţiile cu lumea universitară a capitalei. În ce priveşte al doilea aspect, mi-am arătat disponibilitatea de a avea o colaborare activă cu ţara dv. Direcţia Generală pentru Cooperare Internaţională, prin Ministerul Afacerilor Externe, poate, în mod sigur, să faciliteze progresarea iniţiativelor dintre cele două ţări, eliminînd timpul de aşteptare mult prea lung în comparaţie cu problemele de natură tehnico-ştiinţifică. În acest sens putem avea o contribuţie semnificativă pentru o strategie pe cale de realizare, între releele cele mai importante din judeţe, în afară de municipiul Bucureşti, cu planuri telematice finalizate.

Prin intermediul utilizării serviciilor telematice este posibilă chiar şi îmbunătăţirea relaţiilor dintre populaţia de limbă română şi minorităţile ungare şi germane existente în Transilvania. Nu doar conservarea specificităţii etnice, ci chiar, dacă este cazul, a unei difuziuni.

— Ce se poate face pentru îmbunătăţirea serviciilor în Bucureşti?

— Cei 1 127 194 locuitori (1990), au încercat, ca toţi locuitorii oraşelor mari din lume, să aibă un dialog cît mai adecvat cu Administraţia Publică. În Italia se numeşte „serviciul orăşanului“ care urmă este grăbirea activităţii administrative în comunele mari şi oraşe.

— Ştim că este în curs de publicare cel de-al patrulea manual cu materia pe care o predaţi.

— Da. Editorul Bulzoni din Roma l-a trimis la tipar. Se numeşte „Legislaţia în telematică, telecomunicaţii şi spaţiu“.

— Aţi putea să ne spuneţi pe scurt ce tratează?

— Nu e uşor, sînt circa 400 de pagini. Voi face doar cîteva referiri: „Informaţia pentru cetăţean şi rolul Instituţiei“, „Reţeaua telematică pentru Administraţia Publică“, „Sistemul radio-televizat italian“, „Telecomunicaţiile în ţările europene, în SUA şi Japonia“, „Conceptul de dereglare“, „Rolul telematicii şi serviciilor ca valoare adăugată“...

Vedi Timişoara e poi... investire

Signor dottore inginere **ION MANIA** are „mania“ dumnezeiască de a crede (orice s-ar crede sau s-ar spune) în ţara s-a, în România. Ardelean pursînge, născut în apropiere de Caransebeş, domnia sa este la ora actuală cel mai mare investitor străin (italian) în România. La Oradea, în 18 decembrie, orele 10, se va tăia panglica inaugurală a unei noi societăţi mixte româno-italiene „STIMIN“ S.A., prin asocierea Societăţii S.T.I.M.A. (Studii technico-industriale macchine automazione) şi vestita întreprindere orădeană de maşini-unelte S.C. „Înfrăţirea“ S.A. Este cea mai mare investiţie străină în domeniul construcţiilor de maşini. Capitalul social al noii societăţi „STIMIN“ — partea română“: „Înfrăţirea“ — 18,8 milioane dolari (47 la sută), partea străină — 21,2 milioane dolari (53 la sută), defalcate astfel: 27 la sută — STIMA ENGINEERING — Italia, 22 la sută — PADANA-HI-TECH-SRL — Italia, 2 la sută — STIMA ENGINEERING — Australia, 2 la sută — IMTA-INC — S.U.A.

„Prezenţa mea în România dă încredere investitorilor străini“, a declarat dl. Ion Mania, înaintea marelui eveniment al industriei constructoare de maşini de la Oradea. Societatea STIMA înseamnă, dacă vreţi, „stimă“, „mania studiilor“ (studimania) şi este una din puţinele firme europene care s-au impus în atît de exigenta Japonie. În prezent, STIMA are 14 sucursale în Italia, Australia, Polonia şi... România (la **Timişoara, Oţelul Roşu, Oradea**). Concernul STIMA a ales între zeci de posibilităţi oraşul Oradea pentru a investi în domeniul construcţiilor de maşini, în primul rînd pentru tradiţia industrială a urbei în acest domeniu şi, în al doilea rînd, pentru **calitatea şi seriozitatea oamenilor de aici.**

„Acum, ne spune dl Ion Mania, dacă am să-i duc pe posibilii investitori din Italia sau din Occident să vadă ce s-a realizat la Timişoara în numai un an şi jumătate, ei vor fi convinşi să investească în România. Acest lucru se va realiza şi la Oradea“. (Un reportaj special cu ocazia inaugurării noii firme la 18 decembrie a.c. de la Oradea va fi publicat în săptămînalul nostru într-unul din numerele viitoare.)

PAŞCU BALACI ■

STIMIN

STIMIN S.A.
SOCIETATE MIXTĂ ROMÂNO-ITALIANĂ
STR. TUBEROZELOR NR. 26
3700 ORADEA – ROMÂNIA
TELEFON: 099/136000; FAX: 099/135004
TELEX: 34210 INF

S.T.I.M.A. (Studi Technico–Industriale Macchine Automazione)

la TIMIŞOARA: S.T.I.M.A. + „Electro“–Timiş = STIMEL
la OŢELUL ROŞU: EASTEEL SIDERURGICA ROMANA ‘s.a.
(Societate mixtă româno-italiană)
Capital social US$ 40.000.000
Str. Mihai Eminescu 10, 1671 – Oţelul Roşu
Tel. (9)65/30297; 30298; 30903; Fax: (9)65/30574; Telex: 74615
la ORADEA: S.T.I.M.A. + „Înfrăţirea“ Oradea = STIMIN
Capital social: US$ 40.000.000

Veşti bune de la Roma!

MOTO: Nu ajunge să vezi, trebuie să încerci să înţelegi taina unui oraş sau monument, raţiunea şi forţa care i-au dat naştere, bucuriile şi nenorocirile pe care le păstrează în memorie.

Poduri vechi şi noi

Sînt 23 de poduri peste Tibru, din care 5 sînt antice (Ponte Milvio, Elio sau Angelo, Sisto-construit peste unul şi mai vechi, Fabricio şi Cestio, care leagă insula Tiberina de oraş). Este apoi podul Industriei, datînd de pe vremea Papei Pius XI. A fost construit în Anglia şi transportat pe secţiuni la Roma. Zece poduri s-au ridicat între 1870 şi primul război mondial 4 sub dictatura fascistă, iar 3 şi mai recent. Mai este şi Ponte Senatorio sec. XVI, aflat în ruină.

Morile de apă de pe Tibru

Pînă la inundaţiile din 1870, existau o sumedenie de mori de apă pe Tibru. Acestea reuşeau să macine făina cu care să se acopere consumul populaţiei oraşului. În epoca antică, morile erau mişcate de sclavi şi animale de povară. Apeductul construit de Traianus, care transporta apă de la lacul Bracciano pînă la colina Janiculum a prilejuit deschiderea unei salbe de mori antrenate de căderea de apă. În secolul VI, goţii au ocupat Roma şi au închis apeductul. Generalului bizantin Belisarius îi revine meritul construirii primelor mori de apă pe Tibru. O încrengătură de jgheaburi, ancore, docuri, roţi cu angrenaje complicate, diguri de deviere a curentului îngreunau curgerea liberă a fluviului. De aceea, de la 1871 toate aceste construcţii hidrotehnice au fost interzise.

Cuţitele logodnicelor

Cuţitul, ca armă de apărare sau atac, este total scos din uzul cetăţeanului Romei de azi (posibile excepţii, puţine, reprezentînd mai degrabă relicve ale unei clase de jos, tradiţionale altă dată, pentru sîngele latin ce le curgea prin vinele acelora pentru care o şedere între zidurile închisorii Regina Coeli, chiar şi scurtă, era o iniţiere către viaţa de adult). Nu aşa stăteau lucrurile în Roma veche. Atunci cuţitul era o mică sabie, garanţia libertăţii bărbatului şi a castităţii femeii, simbolul fermităţii caracterului. Cu ocazia logodnelor oficiale, se schimbau cuţite purtînd gravate numele iubiţilor, pe tăiş. Multe femei romane preferau totuşi ace lungi de păr, care făceau parte din vestimentaţia tradiţională.

Monedele din fîntîni

Ritualul lansării de monede în fîntîna Trevi de către turişti romantici, are rădăcini nobile, care se leagă de darurile lăsate de pelerini în criptele şi mormintele apostolilor sau lîngă adoraratele imagini sacre. Desigur, gestul, devotat, putea însemna şi o mică jertfă pe altarul speranţei într-o înapoiere în siguranţă la locul de baştină. Sentimentul de insecuritate al călătorilor, asociat cu pioşenia şi credinţa din acele vremuri a făcut ca aceste „donaţii“ să fie cîteodată substanţiale. Astfel, o capelă din secolul al X-lea se numea Sfînta Maria Măturăreasa, pentru că monedele donate trebuiau măturate de-a binelea. Într-o tranziţie uşor păgînă, obiceiul a cuprins spectaculoasa fîntînă Trevi, a cărei dimensiune maiestuoasă sugerează sentimentul de sacru (nimfe, zei ai mărilor, etc.). Astăzi, aruncatul cu monede a devenit un tribut plătit Romei de către cei care, îndeplinind acest ritual, cred că dobîndesc dreptul de a reveni.

Cîţi turişti vizitează Roma?

O statistică aprofundată a fost efectuată în 1988 de un organism specializat. Studiul a cuprins nu numai numărul, dar şi compoziţia masei de turişti (ţară, categorie hotel, luna din an etc.). Cifrele indicau 2,25 mil. italieni şi 2,54 mil. turişti străini (sosiţi în cursul unui an) cu o durată medie de şedere de 2 respectiv 2,8 zile. Pe naţiuni: S.U.A., Germania, Japonia, Franţa Spania, Marea Britanie, Canada cu cifre între 455 000 şi 60 000 vizitatori.

Colosseum-ul nu se va prăbuşi!

O lume respiră uşurată! Mult temuta catastrofă (un proverb italian spune: cînd se va dărîma Colosseum-ul, se va dărîma toată lumea) nu va avea loc. Ca răspuns la avertismentul lansat de administraţia monumentului, puţin exagerat dar pentru o cauză nobilă, nou fuzionata „Bancă a Romei“ a donat o sumă importantă, 35 mil. dolari, pentru o serie de reparaţii urgente. De asemenea traficul din zonă a fost închis, pentru a proteja structura slăbită de vibraţii excesive a străvechiului edificiu.

Unde mergem?

În Roma sînt 11 muzee de arheologie, 11 de artă modernă, 11 galerii de artă contemporană, 50 de monumente şi pieţe importante, 11 mari săli de concerte, 20 teatre.

Trofeele proaspetelor mame

Un vechi obicei, la Roma, era de a trimite tinerelor mame daruri avînd menirea de a le remonta după efortul purtării sarcinii şi al naşterii precum şi de a le da putere să-şi alăpteze pruncii. Potrivit ritualului prieteni şi rude trimiteau coşuri cu struguri, găini, macaroane, etc. Aceste „trofee“ erau uneori aşa de substanţiale încît se transportau în trăsuri. Nobilimea folosea caleşti festive; împodobite cu multă pompă, urmate de valeţi în livrele strălucitoare, cu şnururi şi epoleţi, sunînd din trompete. Şi astăzi mai există, pe Via Pastini, magazine specializate în asemenea trofee, mai mari sau mai mici, pentru buzunarul fiecăruia.

TRADUCERE ŞI ADAPTARE DIN „CARNET DI ROMA“ Nr 6 7 11/92

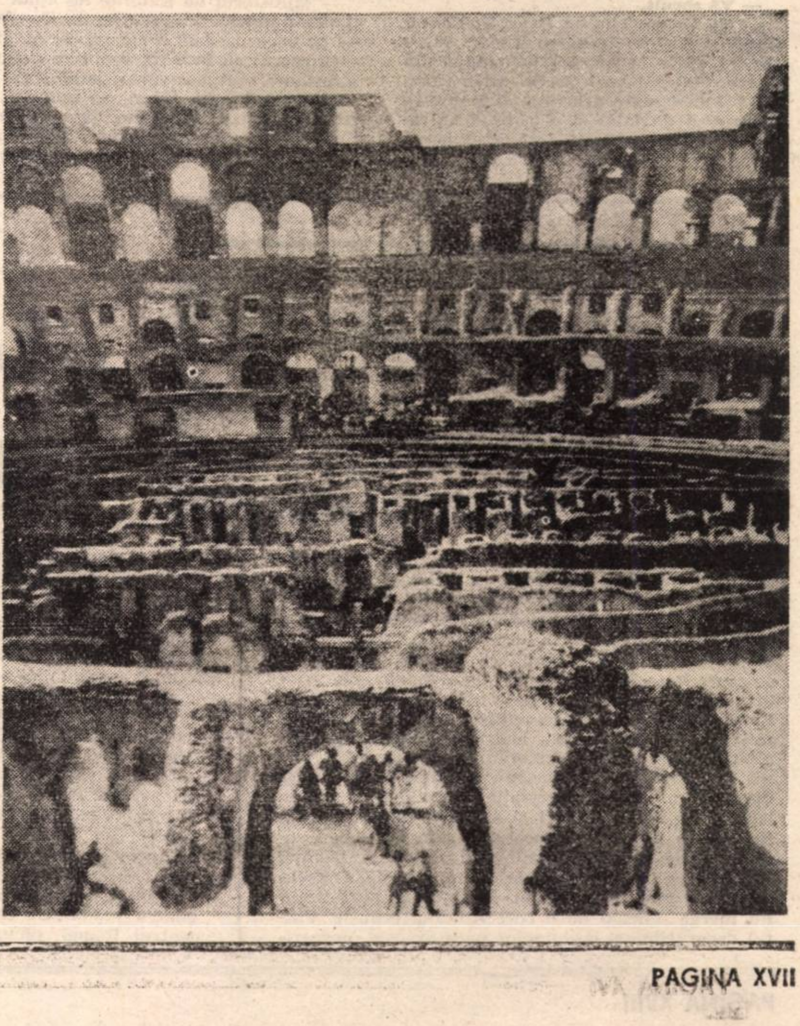

FORZA ITALIA !

Zoe Dumitrescu-Bușulenga

**Membră a Academiei Române,
Directoarea Academiei Române din Roma**

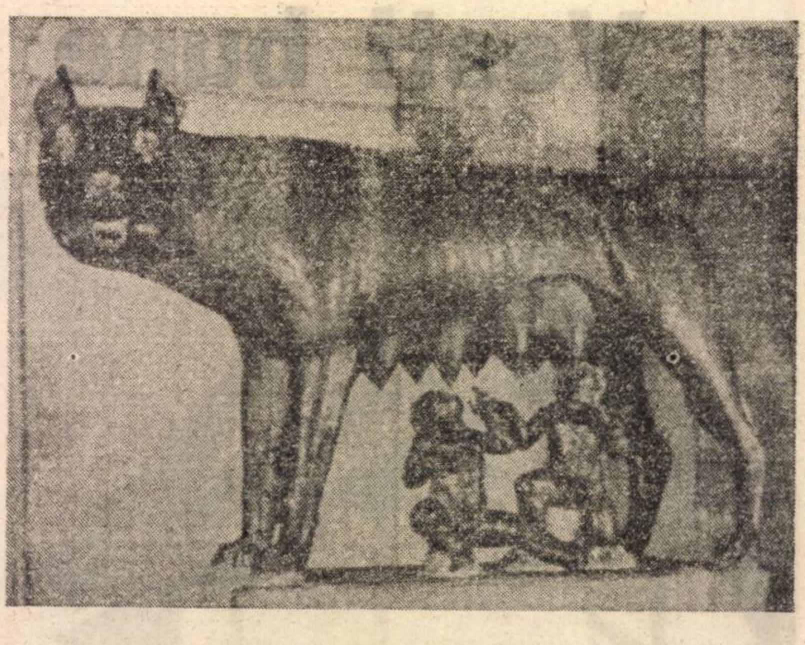

„Și italienii și noi sîntem europeni"

— Doamnă Zoe Dumitrescu-Bușulenga, nu scăpați de mine nici aici, la Academia Română din Roma. Cum v-ați adaptat la noul stil de viață ?

— Foarte greu. După șase luni am plecat trei luni acasă, am revenit de aproape două luni înapoi, însă îmi stau în cale dificultăți.

— În ce sens ?

— În primul rînd că la vîrsta asta te smulgi greu din locul tău; în al doilea rînd pentru că mi-am lăsat acasă biblioteca, lucrările pe masă, relațiile mele cu oamenii de acolo... Adaptarea mea aici e grea iar factori care să faciliteze dificultățile sînt destui, și de ordin intern și de ordin extern...

— Dar cu energia care vă caracterizează....

— Are și ea limitele ei. Am încercat și încerc enorm de multe lucruri, cu șanse mai mici sau mai mari. În primul rînd încerc refacerea profilului vechi al Acamediei, așa cum a fost gîndit de Pârvan.

— Care ar fi acesta ?

— Acest model era modelul necesar pentru realizarea de specialiști în anumite sectoare pe care le fixase : arheologie, istorie, filologie, arte plastice și arhitectură, pentru a da posibilitatea tinerilor români absolvenți de facultate care se afirmaseră cumva în domeniul lor să vină aici și să se specializeze în aceste discipline în care Italia era mai sus decît noi. Firește, și în momentul de față arheologia e mult mai sus decît la noi, istoria ce să mai vorbim, filologia clasică la fel iar belle-artele nu vor fi niciodată mai jos.

— Cum se făcea selecția ?

— Printr-un concurs la care reușeau îndeobște cei mai buni, fiindcă și la vremea aceea funcționau oarecari mecanisme mai puțin pioase, adică și atunci erau pile, nepotisme. În general însă se alegeau cei mai buni dintre candidați. Vă propun cîteva nume care au trecut pe aici.

— Vă ascult.

— Un Daicoviciu, un Radu Vulpe, un Condurachi sau Dumitru Tudor și-au făcut studiile la Academia Română din Roma. Nu mai vorbesc de Adameșteanu, cel mai mare arheolog al Italiei în momentul de față; și el e produsul acestei școli românești. Lui Drăguțescu, marele pictor format aici, i-am vernisat în mai o expoziție de mare succes. Ioan Guția dintre filologi e ultimul care trăiește în Italia. Dintre arhitecți, din nefericire, Grigore Ionescu a murit acum cîteva luni. Să nu-i uităm pe G. Călinescu și Alexandru Marcu.

— Multe nume sonore.

— Aș vrea să reînnodăm, deci, tradiția, am deja promisiuni de la Ministerul de Externe pentru un arheolog și un plastician bursieri. Sper să ajungem la șase bursieri în primul an și după aceea la maximum 12.

— Vă veți vedea, deci, visul cu ochii.

— M-am convins din discuțiile cu celelalte academii că dorința mea de absolut — refacerea acestui model fără altă atingere — nu e cu putință. Și celelalte academii din aceeași regiune europeană au dublat calitatea lor academică cu calitatea lor culturală. Pentru a face cunoscute în Italia profilurile specifice de cultură ale popoarelor respective și pentru a pune în valoare relațiile dintre popoare. Am intrat și noi sub aceeași zodie a unei dublări de activitate și încercăm să împăcăm cele două cerințe : crearea de specialiști și realizarea unei imagini substanțiale a României culturale în străinătate.

— Ce poate oferi Centrul cuiva care se află la Roma și e interesat de cultura românească ?

— Numeroase expoziții de pictură și românească și italienească, expoziții de carte românească rară, expoziții de icoane pe sticlă. Facem conferințe despre cultura românească despre muzica românească, despre relațiile româno-italiene. Am organizat și gale cinematografice. Vom încerca să introducem și spectacole, la început mai modeste, apoi mai cuprinzătoare. Treptat, dar foarte greu, evident, fiindcă am fost absenți atita vreme într-un peisaj în care ceilalți erau foarte prezenți... o absență de aproape jumătate de secol.

— Singură nu puteți face față...

— Ministerul de Externe ne ajută în limita puterilor lui, Academia Română — pe care de fapt eu o reprezint aici — încearcă să facă tot posibilul pentru a restaura biblioteca grav deteriorată în ultimii 50 de ani. Eram, pe vremuri, a treia bibliotecă din Roma. Sigur, ar trebui să avem mai mulți sponsori — vorbesc acum eufemistic — adică am avea nevoie de susținători care să ne pună la dispoziție diverse fonduri, așa cum se procedează la alte academii. Sîntem handicapați de faptul că nu putem plăti călătoriile specialiștilor. Pe de altă parte, n-avem spațiu, spațiul Academiei este ocupat de personal diplomatic. Avem nevoie aici de locuințe pentru oamenii de cultură români și străini care vor veni să ne ajute să ieșim la un liman cu tot ceea ce înseamnă cultura românească și orizontul culturii românești în materie de creativitate.

— Cum vi se pare imaginea culturală a României în Italia ?

— Ei, asta-i marea mea durere și acesta e unul din factorii care fac adaptarea mea morală și afectivă atît de grea. Sîntem foarte puțin priviți și iarăși vorbesc eufemistic. E adevărat, avem cîțiva prieteni foarte buni, foarte devotați, dar prea puțini. Italia ne-a uitat, a uitat relațiile noastre, a uitat de romanitatea noastră.

— Nu-mi place cînd nu vă văd optimistă.

— În viitorii ani vom putea să ne refacem profilul, dacă nu chiar acela preconizat de Pârvan, dar măcar ceva din ce-a fost atunci. La începutul anului 1993 vom sărbători 60 de ani de la inaugurarea edificiului, sărbătoare la care a luat parte Dimitrie Gusti, care era atunci ministru al educației și dacă vreți să vă dau un detaliu mai amuzant, a participat și Mussolini.

— E un edificiu frumos.

— E opera arhitectului Petre Antonescu ; e frumos în felul lui, deși e puțin cam demodat aici, în mijlocul Romei. Dintre academiile din jur a noastră e cea mai veche.

— Cum s-ar putea reda Academiei strălucirea de mai înainte ?

— Trebuie să facem ca interesul de acasă să conveargă cu interesul opiniei publice italiene.

— Fac parte dintre acei care cred că, totuși, cultura română din ultimii 50 de ani are valențe europene.

— Dan Hăulică vorbea foarte frumos acum cîteva zile despre romanitatea noastră care evident înseamnă europenismul nostru ; și eu sînt de părerea lui. Asta le spun și italienilor care și ei suferă de un complex identic ; ei dau asaltul acuma de a intra în Europa și toți ceilalți se uită de sus la ei... am putea zice că aici e miezul Europei, pentru că de două milenii aici e strat de cultură peste strat de cultură, cum nu există nicăieri în lume. Niște intelectuali italieni de mare calitate erau de acord cu mine că totuși Conceptul de Europă s-a format în timpul Renașterii italiene ; ori, e ridicol ca tocmai ei să fie priviți cu condescendență.

— Ca și noi, dealtfel.

— Noi sîntem cultură mediteraneeană în umanismul nostru, cu argumentul limbii ; am ținut într-o mare slavă un steag al latinității. De cîte ori am fost loviți dintr-o parte sau de alta ne-am îndreptat către vestul Europei care ne-a recunoscut întotdeauna. Mă gîndesc doar la Cantemir, care era un membru marcant al Academiei din Berlin, sau la Constantin Cantacuzino — care a studiat la Padova. Asta era reprezentativ pentru o mică pătură ; dar știți teoria mea referitoare la umanismul popular și care este, după opinia mea, de origine mediteraneeană. Noi sîntem un popor european și tot ceea ce am făcut — în special între cele două războaie — e edificator pentru absolut oricine. România Mare a durat douăzeci de ani. Noi ne-am sincronizat cu Europa într-un chip atît de perfect într-un timp fantastic de scurt.

Șerban Stati

**Consilier cultural al
Ambasadei României la Roma**

„FRAGMENTE ITALIENE"

● 7 decembrie, Milano: ziua Sfîntului Ambrogio, patronul orașului. La Scala se deschide, cu „Don Carlos" de Verdi, noua stagiune lirică. Sub bagheta lui Riccardo Muti, cîntă, în rolul titular, Luciano Pavarotti, regia și decorurile îi aparțin lui Franco Zeffirelli. Intre spectatori, care, într-un moment de austeritate financiară, au abandonat în bună parte luxul de altădată, președintele Republicii, Oscar Luigi Scalfaro, alte personalități de marcă ale lumii politice, de afaceri, artistice. Anunțat și pregătit de mai multe săptămîni, evenimentul e menit să devină o sărbătoare triumfală. Și totuși după primul act, contestația neiertătoarei galerii izbucnește în fluierături și strigăte, reluate amplificat și în finalul spectacolului, fără a putea fi acoperite de aplauzele parterului și lojilor. Divinul Pavarotti a luat de două ori greșit o notă. O recunoaște singur și o regretă. Soprana Daniela Dessi nu merge dincolo de o corectitudine cenușie. Fastul decorurilor și costumelor pare excesiv, nepotrivit cu interpretarea muzicală a lui Muti, mai reținut meditativă. Singur basul Samuel Ramey, în rolul regelui Filip, cucerește pe deplin sala. În locul triumfului scontat, o polemică fără menajamente, răbufnită și în cotidianele de a doua și a treia zi, unde ocupă pagini întregi. Supradimensionare ? N-aș zice. E spiritul italian cel mai tradițional care iese la suprafață pentru a spune — a cîta oară? — că o bătălie artistică poate fi aici mai importantă, cel puțin pentru o clipă, decît una politică sau militară. Cînd se va stinge (curînd, ca un foc de paie), nici Pavarotti, nici Muti nu vor fi mai puțin populari, nici Scala milaneză nu-și va fi pierdut prestigiul (făcut și din astfel de întîmplări) Contestația poate fi și ea uneori o formă de iubire. În artă, desigur...

● După o absență de opt ani, de cînd este închisă pentru restaurări celebra Galleria Borghese din centrul Romei, picturile adunate acolo la începutul secolului al XVIII-lea de zelul cardinalului Scipione Borghese sînt redate în sfîrșit circuitului public. Dar nu în spațiul lor obișnuit, cutreierat încă de zidari, dulgheri sau electricieni, în ritmul lent dictat de puținătatea fondurilor și de o binecunoscută somnolență birocratică, ci în acelea din marele complex San Michele a Ripa, ce adăpostește și o fracțiune a Ministerului Italian al Bunurilor Culturale și Ambientale. Sînt cam 400 de pînze din Cinque și Seicento , printre care două de Rafael, două de Tițian, patru de Caravaggio, alături de altele ale lui Lorenzo Lotto, Domenichino, Carpaccio, Perugino, Cranach, Rubens... Încă din primele ore de după deschidere, expoziția a fost luată cu asalt, de înșiși romanii (turiștii își au itinerarele lor bine stabilite în ghiduri, de la care puțini și rareori se abat), încît carabinierii au trebuit să intervină ca s-o închidă. Pentru puțină vreme însă, pînă se vor rezolva cîteva probleme de funcționare a sistemelor de alarmă, pînă se vor pune la locul lor explicațiile tablourilor, inexplicabil uitate la inaugurare. Renașterea la San Michele a Galleriei Borghese te poate face însă să uiți că, la Florența, de pe fațada Palatului Pitti se desprind din cînd în cînd uriașe bucăți de piatră, că celebra Loggia dei Lanzi e toată crăpături, că atîtea și-atîtea biserici și palate se dărăpănează așteptîndu-și restauratorii? Văzînd pornită consolidarea Colosseum-ului, sau noua splendoare a Columnei Traiane și a Capelei Sixtine și a Fîntînii Trevi și a Palatului Barberini, ai totuși temeiul să crezi că timpul nu va putea coși chiar totul, nici chiar în aceste vremuri cînd barbaria se întoarce, arogantă pe continentul nostru, de unde abia acum trei ani ne închipuiam că o exorcizasem pentru totdeauna...

Sergio Tau

Regizor

„Vlad Țepeș este un personaj de Renaștere..."

— De ce sînteți interesat de România, domnule Sergio Tau ?

— Acest interes a început cu un film pe care l-am făcut acum 20 de ani, despre Dunăre. Mă îndrăgostisem de Sulina, acel oraș unic, care era porto-franco.

— Cunoșteați România de mai înainte ?

—Nu, numai din cărți și din povestite.

— Ați mai păstrat legătura prin ani ?

— Da, cu protagonistul acestui film, Colea Răutu, cu care am rămas prieten. Dar nu am mai avut posibilitatea să revin în țară.

— Se tot spune că România trebuie să intre in Europa, dar cu acest fluviu Europa intră in România și marea lui bogăție se arată in România, in Deltă. V-ați gindit la aceasta ?

— Da. Filmul meu începe și se termină în Deltă. Am fost impresionat de toate acele canale, de satele de lipoveni, abandonați în natură. Am fost fascinat de culorea apei, de Sulina, acel oraș mic.

— Ce credeți despre canalul pe care l-a făcut Ceaușescu ?

— Nu sînt navigator, totuși mi se pare ceva total inutil.

— Să facem un salt in timp, la filmul dedicat lui Vlad-Țepeș. Pentru mine, pentru mulți alții din România, Vlad Țepeș este un personaj important, dar nu reprezintă ceea ce occidentalii au făcut din el. Mi se pare că în filmul dvs. acest personaj ciudat apare intr-o altă lumină.

— Am făcut filmul pentru publicul Europei occidentale care-l cunoaște mai mult pe Dracula, din filmele cu vampiri. Am avut discuții cu cei de la televiziunea italiană care nu asta așteptau de la mine. Personajul meu e un erou istoric. În comportamentul său găsim atît influențe islamice cît și ale Renașterii italiene.

Eugen Uricaru

Director adjunct al Academiei Române din Roma

Românii romani

În rubricile mondene ale presei se folosește o expresie „tutto Roma", ceea ce rezumă în două cuvinte ceea ce contează într-o societate nu doar foarte stratificată ci și foarte pretențioasă, atentă cu valorile sale. Ei bine, în această cremă a personalităților romane se numără și cîteva nume românești de profund ecou cultural.

Roman Vlad — compozitorul de renume, profesorul, omul de cultură respectat, ascultat, admirat.

Pictorul Eugen Drăguțescu, considerat a fi o autoritate a artelor plastice contemporane, o autoritate pe care numai talentul și munca ți-o pot da.

Din cînd în cînd este roman și profesorul Adameșteanu, cel mai mare arheolog al Italiei, recent primit in Academia Română.

Tot roman se consideră și celălalt pictor român care a îmbogățit fresca italiană cu vibrație românească și ortodoxă — Constantin Udroiu.

Profesorul Gheorghe Carageani adaugă un inconfundabil a românilor din Roma, impunîndu-se ca un filolog de înaltă și recunoscută clasă.

O figură impunătoare ,istorică aproape,-este domnul Emil Ghilezan, depozitarul unor memorii vii a luptei pentru democrație în România. Roman uneori este și Grigore Arbore, nu însă poetul ci cercetătorul, profesorul, expertul, neobositul artizan al bunelor relații româno-italiene.

Medicul Emil Rațiu, modest, tenace, dedicat unei munci anonime dar copleșitoare — salvarea a tot ce poate fi salvat din umanitate — un roman exemplar.

Apoi, de ce apoi, înainte de toate sînt veșnicii români, cei încremeniți în viața fără sfîrșit a Columnei Traiane. De atunci, de la început, pînă astăzi au fost destui români care au însemnat ceva la Roma. Chiar și astăzi, adică în aceste zile a însemnat **ceva** prezența lui Dan Hăulică în juriul Uniunii Latine, [illegible]nsemnat **ceva** deschiderea expoziției „Romanitatea României", după cum au însemnat **ceva** cronicile literare extrem de favorabile și interesante dedicate volumului lui Marin Mincu „Il Diario di Dracula" apărut la prestigioasa editură Bompiani. Cum sigur a însemnat **ceva** expoziția lui Doru Stan și la fel de sigur va însemna **ceva** expoziția lui Mihnea Vulcănescu, alt român aproape roman (stă la Florența !) ce se va deschide peste cîteva zile.

Se spune că la Roma românii sînt ca acasă. Se pare, dar nu este chiar așa. Pentru că românii cînd vin la Roma vor să fie „băgați în seamă". Cine este în centrul atenției la el acasă ? Doar acela care reușește să intre în armonie cu lumea, care reușește să o înțeleagă și să-i adauge **ceva**. Cred că o astfel de situație se cheamă **reușită. O reușită** întîi de toate spirituală. Românii pe care i-am pomenit — și sigur că li se pot alătura alții, alte nume care înseamnă **ceva** — au reușit înainte de toate pentru că au înțeles să nu se schimbe, pentru că au înțeles că ei trebuie să rămînă români aici la Roma, români capabili să intre în dialog și să alcătuiască o armonie cu acest loc, cu această specificitate, cu acest model de a fi. Nu au respins dar nici nu au cedat. Pur și simplu au fost ei înșiși ținînd seamă de lumea în care trăiesc. E greu ? E ușor ? Pentru cei mai mulți dintre cei care trăiesc în altă țară decît aceea „a lor" este greu, chiar imposibil. S-ar putea ca de vină să nu fie doar ceea ce este împrejurul lor, ci mai cu seamă ceea ce se află înlăuntrul lor. De aceea neliniștea, dezordinea interioară se văd cu mai multe consecințe în condițiile emigrării. Și tocmai de aceea reușita, faptul că ei inseamnă **ceva**, acești români-romani înseamnă o mare victorie a spiritului. Și fără teamă de a fi suspectat de cine știe ce viziune lipsită de orizont european pot să adaug, să întăresc — a spiritului românesc.

Ion Bulei

Secretar II - atașat cultural la Ambasada României din Roma

Andare, ma non troppo

Sediul secției italiene a Parlamentului european la Roma. Vorbește mons. Luigi de Liegro, președintele Societății Caritas, societate de binefacere catolică : — D-lor, am fost ieri la o școală. În cadrul unei lecții deschise s-a abordat subiectul străinilor la Roma. Nu al oricăror străini, ci numai al acelora care vin să caute de lucru pe malurile Tibrului și care vor să rămînă în Italia. Și, d-lor, trebuie să vă spun că mi s-a făcut frică. — Noi nu avem casă la Roma, ne spune un copil. Pentru ce să se dea case extracomunitarilor ? Noi nu avem și ei să aibă ? — Și atunci ei unde să stea, am întrebat noi ? — Să se ducă la ei acasă, a răspuns copilul, aproape strigind. — Tatăl meu de două săptămîni nu mai are serviciu, è „disoccupato", spune altul. De ce să vină să lucreze la noi extracomunitarii ăștia ? — Să facem și noi cum au făcut germanii cu țiganii din România. Adică să-i trimită înapoi de unde au venit, adaugă un altul. — Să nu se trezească în mare, ca senegalezii (aluzie la cei doi senegalezi care s-au înecat lîngă Napoli), se aude vocea altuia. — Și toată această atmosferă era într-o școală catolică, ține să sublinieze mons. Liegro. O reacție emoțională determinată de o educație care pare rasistă și care atunci cînd explodează e chiar rasism. — D-lor, vom fi în curînd în fața unei drame într-o Europă care își pierde punctele morale de referință.

Mons. Liegro vorbea astfel în cadrul colocviului „Imigratia in Italia", organizat de Assesoratul imigranților din provincia Lazio și de mai sus numita Societate Caritas.

De ce atîta preocupare pentru problema străinilor în Italia, m-am întrebat ? La o populație de 57.576.400 de locuitori numărul străinilor rezidenți este doar de 862.970, în 1992 1,4%. Acest număr este inferior celui din Germania (circa 5,5 milioane, 8,4%), Franța (3,7 milioane, 6,4%), Anglia (aproape 2 milioane, 3,3%), Belgia (aproape 1 milion la o populație de 10 milioane, 9,1%), Luxemburg (104.000 la 378.400 de locuitori 27,5% — e drept cei mai mulți rezidenți sînt comunitari). Totodată numărul este inferior clar mediei pe Comunitatea europeană, care e 4,1%.

Cum stau românii în această „facenda", cum ar spune italienii ? La colocviul de la Roma au fost date cîteva cifre (ca provenind de la poliția romană de graniță, s-a zis). Din 4,7 milioane de persoane, 500 000 au declarat că doresc să rămînă în exterior, în căutarea norocului. În Italia sînt români ? Desigur. Unii de mai demult, alții de acum. În total (cifrele rămîn însă sub beneficiu de inventar) ar fi, după date din 1991, 13.407: pe locul 20 între comunitățile de străini (1,6 din totalul acestora). Dintre ei 2.089 au primit azil (pe locul doi după albanezi — 17.758).

Românii mai noi sînt de toate culorile. Mulți, cei mai mulți, sînt tineri. — Și ce faci tu aici, l-am întrebat pe un tînăr din Curtea de Argeș, pe care l-am întîlnit în Piazza del Popolo ? — Caut să fac rost de cîțiva bani și apoi mă întorc în țară. Mă așteaptă nevasta. — Și speri să cîștigi bani în Italia? — Nu știu, încerc. Alții, măslinii la culoare, nu caută de lucru. Îi auzi și îi vezi prin bîlciul de la Porta Portese, în Fori Imperiali, la Piazza Vittorio Emmanuele, pe la răscruci de drumuri și intrări de biserică. Cerșesc, fură, înjură... Sînt la ei acasă peste tot.

Dar..., mă opresc. Constat, fără surprindere, că fiecare la el acasă poate fi un... rasist. Oare acesta să fie sensul mai adînc al vremurilor pe care le trăim ?

Neomecenatul

Italia e o țară săracă, foarte săracă în resurse naturale, energetice, materii prime. Dar e bogată, o, cît de bogată, în bunuri artistice. Are cea mai mare densitate de bunuri culturale pe metru pătrat : 3 000 de muzee publice și private, în afara numeroaselor colecții, 6 000 de biblioteci, 1 200 kilometri de documente în arhivele statului și încă mai multe în arhivele nonstatale, 1 000 de biserici monumentale, cu bogățiile lor uluitoare. 50 000 de ruine istorice, mii de șantiere arheologice. Cifrele sînt date de Alberto Ronchey în „Repubblica". Cum sînt îngrijite aceste bunuri ? Ministerul Bunurilor Culturale și Ambientale (Italia nu are un Minister al Culturii) are un buget de 0,21% din venitul statului (mi-aduc aminte vorba lui Andrei Pleșu cînd se referea la bugetul Ministerului Culturii din România : zero virgulă nimic). Cifra aceasta în Italia e o cincime din aceea a francezilor. E o nimica toată dacă e să o comparăm cu marile sarcini pe care un minister precum acela al Bunurilor Culturale le are în îngrijirea acestui imens patrimoniu cultural.

În acest an s-au putut vedea în Italia incidente penibile : celebra galerie Ufizzi din Florența s-a și închis pentru un timp. Nu puteau fi plătiți custozii. Doar cu măsuri de urgență din partea primăriei, care a împrumutat din custozii comunali, muzeul s-a putut redeschide. La un moment dat supraintendența din Veneția n-a avut bani nici pentru a plăti convorbirile telefonice. Ziarele scriu că unul dintre cele mai spectaculoase complexe arheologice etrusce, la Sodo di Cortona, stă sub amenințarea apelor pentru că pompele care le țin deocamdată departe nu vor mai avea energia electrică din 31 decembrie 1992. Nu mai este prevăzută cheltuiala pentru aceasta. Așa cum, nu mai este prevăzută pentru atîtea și atîtea opere de restaurare. Alte știri : în Italia centrală și nordică multe muzee sînt constrînse să închidă, parțial sau total, sălile lor cu exponate. Nu pentru că au intrat în restaurare (motivul anunțat) ci din lipsă de personal. Actuala schemă de custozi, la scara națională italiană, prevede 9 660 de posturi, dar numai 9 008 sînt ocupate. Și așa vor rămîne. Multe altele vor fi altfel restructurate. Bugetul din anul următor prevede o reducere de 20 de miliarde din cheltuielile Ministerului Bunurilor Culturale.

Cum poate fi salvată situația ? Mulți spun — cum se spune și la noi — să căutăm sponsori (un cuvînt cu valoare magică). În mai acest an, la Castel S. Angelo de la Roma a fost un colocviu Arte et Sponsor. S-a constatat cu acest prilej că Italia folosește cît se poate de mult această cale. În cadrul Comunității Europene ea ocupa în 1989 o treime din totalul investițiilor : 1 550 miliarde de lire din 4 618. Ce se observă însă ? Din aceste miliarde 950 merg la sponsorizarea manifestărilor sportive și doar 300 la cele culturale (alte 300 în televiziune). În plus, de foarte multe ori au fost restaurate, deci salvate, monumente nu de o excepțională importanță, cel mai adesea de importanță locală. Nu s-au găsit fonduri, de pildă, pentru a salva un complex de monumente ca acelea de la Assisi.

Italia, țară deschisă

Cînd descinzi la Roma ți se pare că știi totul despre ea și nimic nu te mai poate surprinde. Mergi dintr-un loc în altul și, fără să-ți atragă cineva atenția, recunoști reperele pe care le întîlnești în cale. Aici e Columna lui Traian, dincoace e Fontana Barberini, acesta e Colosseumul... Ai ascultat de multe ori **Pinii din Roma** de Respighi? Iată-i pîlcuri prin parcuri, prin curți sau înșiruiți de-a lungul străzilor. Chiar dacă în locul tramvaielor, al mașinilor circulînd în viteză și dezordonat, ar apărea lectica unui patrician sau un cortegiu triumfal nu te-ai uimi, ar face parte din ceea ce știi despre această ambianță, unde anticul coexistă perfect cu modernul.

În aparență, numai veșmintele oamenilor s-au schimbat, în rest, totul e ca pe vremea lui Nero, Seneca, Octavian Augustus, Caesar, Caligula... sau Lorenzo de Medici, Alexandru Borgia, Giordano Bruno. Poate în puține locuri din lume mai există o asemenea nonșalanță a omului modern în contact cu o civilizație apusă. În aparență, în Italia nu s-a produs nici o ruptură între un secol și altul, între o epocă și alta. Informațiile deținute de oamenii din vechime sînt acum în posesia celor de azi, evident, mult îmbogățite de trecerea anilor. De aceea bazilicile, monumentele, arenele nu aparțin numai celor care le-au conceput și le-au construit ci și celor care trec astăzi pe lîngă ele fără să se simtă cîtuși de puțin stingheri, fiindcă ele nu și-au pierdut funcționalitatea, ori continuă să încînte ochiul și sufletul. Depozitul de cunoștințe nu s-a pierdut, așa cum s-a întîmplat la Alexandria cînd a ars uriașa bibliotecă. Toți știu ce însemnau Termele lui Caracalla, sînt la curent cu evoluția stilului arhitectonic de la Bramante pînă la grandomania din timpul lui Mussolini. Cum poți să desparți poemele lui Ovidiu de cele ale lui Dante și Petrarca, sau de cele ale lui Ungaretti, Quasimodo, Mario Lanza? Fellini devine contemporanul lui Petronius — sau invers — într-un fabulos **Satyricon**. Iar Rafael, Michelangelo, Leonardo da Vinci, Giorgio De Chirico se regăsesc în același panteon al geniilor. Asasinarea lui Caesar în Senat are corespondență peste veacuri în asasinarea lui Aldo Moro și a altor oameni politici. Evenimentele se desfășoară aidoma indiferent de epocă. Pînă și încleștările gladiatorilor sînt luate de confruntările echipelor de fotbal, urmărite cu sufletul la gură de tifosi la fel de fanatici ca și spectatorii de odinioară. De la fundarea Romei de către Romulus și Remus s-a petrecut aici o istorie neîntreruptă, oricîte năpaste s-au abătut asupra acestor locuri, oricîte treceri de la grandoare la decadență s-au întîmplat. De aceea, italienii nu trăiesc într-un muzeu al cărui ghid a dispărut și din această pricină se încurcă în recunoașterea exponatelor. Chiar și cele mai umile ruine au o semnificație pentru ei, deoarece nu s-au înstrăinat niciodată de ele, ba dimpotrivă, au învățat un continent să gîndească și să simtă într-un anume fel.

☆

Vaticanul adăpostește o bibliotecă pe care numai cei privilegiați o pot cerceta și încă și mai puțini pot pătrunde în tainițele ei. Multe întrebări la care se mai caută răspuns se află în cărțile adăpostite acolo și inițiații le studiază și uită vînzoleala lipsită de sens a celor mărunți, preocupați, de cînd există pe pămînt, de hrana cotidiană, de sporirea averilor, de dobîndirea stăpînirii asupra altora. În inima Romei, în inima Italiei bate un ceas al cunoașterii universale și al împăcării omului cu el însuși prin cultură.

☆

Faci patru ore de la Milano la Roma — 632 km, cu Pendolino, trenul în care ți se oferă ziare, reviste și o cină și ai posibilitatea să dai telefon în orice colț al lumii. După ce-ai coborît pe peron, străbați zece km într-o oră fiindcă stai la coadă la taxi, nimeni neavînd curajul să accepte propunerile taximetriștilor de ocazie. Tot așteptînd, ai răgazul să-i vezi pe dezmoșteniții soartei care, la miezul nopții, avînd cîte o sticlă de whisky în mînă, își amenajează adăposturi în cutii de carton, cu liniștea unor nababi.

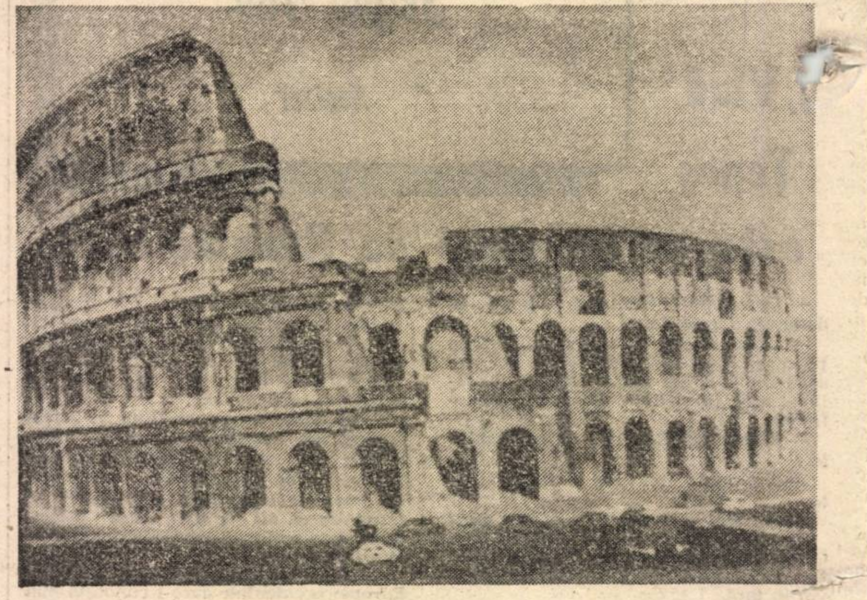

Dacă tot e miezul nopții te poți aventura pe străzile care duc la statuia lui Garibaldi, observînd în treacăt tratativele purtate cu clienții lor de frumoasele nopții, unele sînt tulburător de frumoase încît te miri ce caută acolo. Și afli că nu puține mame și soții devotate sînt nevoite să-și cîștige existența practicînd cea mai veche meserie din lume. Privești cerul : de cînd se lasă întunericul e roșu de la luminile orașului. Ajungi pe culme și privești în jos : o mare strălucitoare din care răsar, ca o flotilă enigmatică, clădirile impunătoare.

O lupoaică i-a hrănit pe fondatorii Romei, dîndu-le lor și urmașilor lor o putere din care n-au pierdut nimic. Chiar dacă o vorbă de duh te avertizează : cînd vrei să te întîlnești cu un tip din Lombardia, acesta îți spune : ne vedem la ora 12. La Roma ți se va spune : ne vedem la amiază. Iar în sud — ne mai vedem noi săptămîna asta.

Dar chiar și astfel de deosebiri de mentalitate au farmec și nu exclud apartenența la unul și același popor. Nordul : aspru, morocănos, destoinic, harnic, exact ; centrul : de o nonșalanță de artist ; sudul : tacticos, gureș, contemplativ, paralizat uneori în acțiuni de o căldură sufocantă și de o lumină crudă care alungă orice umbră. Dar toți locuitorii acestui pămînt cu o istorie grandioasă, cu o cultură cum în puține locuri s-a mai creat, sînt iluminați de credința în Dumnezeu : și omul politic hărțuit de ziariști, și savantul, și frumoasele nopții, și mafiotul îngrijorat de ofensiva actuală a judecătorilor, împotriva corupției și atentatelor, cred în Cel de Sus și chiar și cei care trăiesc în păcat sau comit fărădelegi, fiindcă așa le-a fost scris, așteaptă în sinea lor înfricoșați sancțiunea divină. Iar cînd pătrunzi în Bazilica Sf. Petru realizezi dimensiunile pe care și le-au propus drept țel unii oameni. Pentru un răsăritean pare o sfidare. Pentru un italian înseamnă dimensiunile pentru care merită să trăiești. Și chiar dacă ai văzut „Pietà" în zeci de reproduceri, numai acolo realizezi ce plăsmuire genială este acea alcătuire de marmură, în care mamă și fiu se contopesc, ea — sub osteneala veghii, el — sub zbuciumul vieții dar părînd încă ocrotit atîta vreme cît e ținut în brațe.

De-abia la plecarea din Italia pricepi că de fapt n-ai reușit să te-apropii cu adevărat de ea, oricît de multe ai fi știut dinainte. Arunci într-o doară un bănuț în Fontana di Trevi, încerci să nu ți se pară zadarnic drumul pe care l-ai străbătut și te întorci acasă, în bibliotecă, de unde iei din rafturi cărți despre Roma antică, răsfoiești albume de artă sau recitești autori latini și italieni. Și totul ți se pare mai real decît spațiul în care ai fost. Străinului i se oferă numai o astfel de apropiere. Restul e doar o amăgire.

Mulțumim și pe această cale tuturor celor care ne-au ajutat la realizarea suplimentului „Forza Italia" și care, uneori, s-au transformat, alături de noi, în adevărați ziariști, și și-au rupt din timpul prețios pentru ca acțiunea noastră să fie o reușită.

Încă de la plecarea din țară am simțit sprijinul Ministerului Afacerilor Externe, care ne-a înțeles perfect intențiile și rolul potențial pe care îl putem avea ca ziariști în conturarea altei imagini a României în lume. Așadar, mulțumiri domnului subsecretar de stat Adrian Dohotaru, domnului subsecretar de stat Marin Mitriș, domnului director adjunct Valeriu Dinică.

Odată ajunși la Roma, am cunoscut ospitalitatea oferită de Academia română din Roma — director general doamna Zoe Dumitrescu-Bușulenga.

Dar, pînă am ajuns acolo, am apelat la serviciile Tarom-ului — director general domnul Gheorghe Răcaru, și ale departamentului său de publicitate, o conlucrare deosebită avînd cu doamnele Sonia Diaconu și Roxana Dragomir.

Evident, mulțumirile noastre sînt adresate îndeosebi Ambasadei române din Roma care ne-a oferit sprijin logistic de mare calitate și ne-a întărit încrederea că diplomația noastră de azi își croiește un alt drum. Deci, mulțumiri pentru tot efortul pe care l-au depus în realizarea suplimentului nostru, domnului ambasador Valeriu Vieriță, domnului ministru consilier însărcinat cu afaceri la Ambasada României pe lîngă Sfîntul Scaun, — domnul Gheorghe Iuliu Gheorghiu, domnului Petre Cordoș, ministru consilier, domnilor Victor Chiujdea — consilier politic, Șerban Stati — consilier cultural, Ion Bulei — secretar II, atașat cultural, Gheorghe Miloșan — secretar II, atașat de presă, Cornel Ceucă — ministru consilier pentru probleme economice, Eugen Ghiță, — secretar I economic, Victor Dimitriu — secretar I economic, Gheorghe Dragnea — secretar I economic, șeful biroului comercial român din Milano.

Chiar dacă o amintim în ultimul rînd, doamna arhitect Maria Vittoria Ionuțaș Pușcașiu de la Institutul lombard pentru schimburi economice și culturale italo-române, s-a dovedit pe parcursul vizitei noastre un om de mare suflet, interesat cu adevărat ca relațiile dintre Italia și România să cunoască o înflorire fără precedent.

Supliment oferit de
George Arion și Mihai Săndoiu

Secretariat de redacție : Adriana Chirovici

Traduceri : Cătălina Ștefănescu

Informații: Călin Mărcușanu

Procesare computerizată :
Vlad Bogdan, Angela Frandoș,
Adrian Petrescu

Grafică : Ștefan Alexandrescu

Consultant tehnic : M. Mitrea

E ȘI REVOLUȚIE

TRANZITIE

De pe o listă. de la Primărie. La ea aceea lumea se ferea de spa- nari. Apoi, termenul de întreprin- era sinonim cu bișnițar. Asta nu ie să mire pe nimeni, pentru că răit, cum am trăit și am supor- gorile regimului și în privința e- iei. Spațiile mari însemnau și o ială imensă. La vremea respec- deci în '90, am investit în jur milioane si ceva. Aștia erau

De unde i-ați avut?

Am făcut un contract eșalonat, at-o bucățică cu bucățică. înce- cu refacerea totală, pentru că în zinul ăsta ploua... Patru-cinci în afara salariilor, n-a existat iciu. Totul a fost investit. În pri- ză însă, am băgat 100 000 lei, deschiderea societății.

n 90' și 100 000 lei erau bani!

Aici este un amănunt care pare hazos. Ca să vedeți cum e viața! npul studenției am avut un du- e fapt un bufet **Art Nouveau** pe voiam să-l vînd. Ei bine, nimeni cumpăra, pentru că era prea Sau, cine-l voia îmi oferea 3000 cu condiția să plătesc eu trans- , care putea să mă coste 1 000 de i ziceam: „Dom'ne, pentru 2000 dau". După Revoluție l-am dus la **cu Tei** si cei de la sectorul de ă mi-au spus: „Puteți lua pe el 0 lei". Eu mă gîndisem la un 000, asa că, în momentul ăla, ut o bătaie de inimă în plus.

Nu vă pricepeați la mobila de

Nu mă pricepeam! Sigur că nu icepeam!

i cunoșteați dinainte?

Nici vorbă!

Deci, totul a plecat de la un dulap relație si capital.

Ca relație, într-un fel. Nu vă pot ulte detalii, pentru că lucrurile ut de o conjunctură pe care, dacă ut, nu cred că le-ar face plă-

S-a vorbit de un escroc de talie mondială"

Haideți să nu lăsăm povestea asta ster.

mare, la vremea respectivă, ei au venit la Sectorul 3 și au ținut foarte tare să-l cunoască pe Mihai Voicu. M-am trezit cu șapte doamne și domnișoare, care m-au întrebat dacă sînt eu. Și am spus: „Da, sînt eu".

— Dar de ce v-au căutat tocmai pe dumneavoastră?

— Asta întrebați-le pe ele!

— Eu cu dumneavoastră stau de vorbă.

— Eram președintele CPUN — Sector 3 și proaspăt deputat. Eu o cunoșteam doar pe doamna de la mobilă, dar ea nu știa cine sînt și cu ce mă ocupam.

— Ce întîmplare!

— A spus: „Hai să mergem la Sectorul 3, să vedem dacă Mihai Voicu ăsta ne poate face dreptate". Cînd m-a văzut a zis: „Nu sînteți dumneavoastră cel cu dulapul?" „Ba da". „Păi, uitați: așa și așa..."

— Ce însemna să le faceți dreptate?

— Urma ca spațiul respectiv să fie preluat de altcineva, care voia să-i schimbe profilul și se temeau să nu rămînă pe drumuri. Le-am spus: „Eu nu vă pot ajuta, pentru că nu pot să-i impun unui privatizat ce să facă în spațiul pe care-l ia". Nu mi-am putut permite să discut cu acea persoană care depusese cererea, pentru că era împotriva legii și era antidemocratic. Dar datorită faptului că sumele pe care trebuia să le achite erau foarte mari, a renunțat singur și altă cerere n-a mai fost. Colectivul de aici a venit iar și m-a întrebat: „Domnu' Voicu, vreți să vă privatizați cu noi?" „În ce condiții?" „Păi, în condițiile în care vreți dumneavoastră. Noi cu meseria și dumneavoastră cu organizarea".

— Presupun că privatizarea dumneavoastră n-a trecut neobservată.

— Chiar între colegii mei de la FSN au existat reacții pro și contra. S-au făcut speculații în 83 de articole, în toate felurile de ziare, de la dreapta la stînga, se vorbea de un escroc de talie mondială care trebuie dat pe mîna justiției, pentru că a profitat de funcții. Am avut controale din partea Procuraturii, de la Corpul de control al primului-ministru, din partea Gărzii financiare. N-au găsit nereguli în acte, nu au găsit nereguli vizavi de ceea ce înseamnă luarea prin forță a acestui spațiu. Din punct de vedere moral, n-am putut fi acuzat. De ce? Pentru că în perioada în care mi-am făcut actele, am pus un jurist. N-am vrut să le fac eu, ca nu cumva să pară... așa... că totul vine de pe o anumită poziție, că am înlăturat o concurență.

— Și chiar n-ați avut concurență?

— Nu. Dacă era ați fi aflat. N-a existat cerere nici la Sectorul 3, nici la Capitală. Nu mi se pare nici grav și nici imoral ceea ce am făcut, din contră, privatizarea este un lucru normal și firesc. În ultimă instanță, există o lege și această lege am respectat-o. Și dacă cineva întreabă ce-a făcut Mihai Voicu cu banii pe care i-a cîștigat, am să spun că, la această oră, firma mea dă burse studenților foarte buni, că angajații își continuă studiile avînd tot sprijinul, de aici s-au făcut donații către casele de copii orfani și copii bolnavi de SIDA, am încercat să organizez un Club al artelor, s-au făcut donații pentru refacerea bisericii Cotroceni, sînt ajutorate azilele de bătrîni.

Indiferent cine — de la Iliescu pînă la ultimul român — și indiferent ce ar spune, Contul „Libertatea" s-a născut în 24 decembrie 1989 în cadrul Sectorului 3. Și vreau să mai fac o mărturisire, care este reală, iar faptul m-a îndurerat foarte mult. Cînd au venit beneficiile de la firmă o parte din bani au mers la FSN, pentru că era partidul meu și am considerat că acolo trebuie să meargă. Sigur, nu au fost de ordinul sutelor de milioane, dar au reprezentat 70 la sută din munca mea. Așa au mers lucrurile pînă la alegerile din septembrie și nu mă feresc s-o spun, c-o știe toată lumea.

„Astăzi, în Parlament nu se mai tropăie!"

— Vă declarați îndurerat — sper să-mi spuneți și de ce — dar arătați și nemulțumit.

— Sigur că am nemulțumiri, pentru că acest Front a plecat de la o idee clar social-democrată, clar centru-stînga, clar de protecție socială. Dacă s-au creat animozități la vîrf, ele n-au fost atît între persoane, cît între concepții.

— Rămînînd în cadrul FSN-ului, înseamnă că îmbrățișați concepțiile lui Petre Roman?

— Nu știu dacă am putea spune Roman. Cred că la ora actuală nu mai poate exista partidul unui om. Asta trebuie scris la ziar, clar!

— Nemulțumirea și tristețea vă vor determina să renunțați la viața politică?

— Nu mă pot retrage, pentru că am mari datorii morale față de această nație, care are nevoie să fie adaptată la ceea ce înseamnă finalul de secol.

— Această nație mai are nevoie și de liniște. Or, unele ședințe ale Parlamentului...

— Lucrurile sînt inerente. Dacă ați fi asistat la ședințele CPUN-ului, vă spun că ceea ce se întîmplă acum este civilizat. În CPUN se tropăia!

— După părerea dumneavoastră, trebuie să admitem că progresul constă doar în eliminarea tropăielii?!

— E un pas înainte! Sigur, sînt necesari și alții, pentru că vin cei de după noi și ne vor întreba: „Ce ați făcut voi? **Voi** ați făcut o revoluție? **Voi**, sau alții? „Nu știm cine, dar o să aflăm într-o zi. De fapt, n-a fost decît o revoltă. Revoluția o să înceapă ea, într-o zi!...

„Ceva, undeva, nu a funcționat"

— Cum vedeți viitorul FSN-ului?

— În ultimul timp am senzația că se manifestă dorința de refacere a ceea ce a fost FSN-ul tendință, nu atît de reunificare, ci de găsire a unei soluții politice. Sînt tendințe de alipire din partea FDSN. Nu știu care va fi reacția FSN. O cale de mijloc ar fi benefică pentru nație. Nimeni nu s-a întrebat de ce a existat un procent atît de mare de ștampile puse pe buletinele de vot și pe însemnul FSN și pe cel al FDSN. N-a fost neștiință și nu cei care au votat Convenția Democratică au făcut-o, ei n-au mai votat și alt partid. Dacă analizezi faptul, e foarte grav: cei 20 la sută care au votat „dublu" au vrut să semnaleze că doresc ceva între FSN și FDSN. FSN-ul trebuie să devină, cu adevărat, un partid. Acum a rămas doar o mișcare în care fiecare e liber să ia decizii.

– Aveți explicații ?

– Explicații am, dar nu vi le pot da. Vă ofer doar faptele. Înseamnă că ceva, undeva, nu a funcționat.

— Există chiar o libertate a fiecăruia?

— Culmea culmilor, dar așa este! Fiecare fesenist care, mă rog, are o anumită responsabilitate, poate să ia, practic, orice decizie i se pare lui bună. De exemplu, nu cred că la alegeri FSN-ul a fost lipsit de adeziune prin ceea ce a propus, dar nu a avut o marjă de joc în ceea ce privește practicarea politicii printr-un sistem partinic. Eu am fost primul pe lista de deputați în județul Giurgiu. Campania a inclus aproape 100 de oameni și vreo 18 mașini — pe banii mei și, iată, n-a fost o reușită. Alte partide, care au făcut o campanie nici pe departe atît de susținută, financiar sau altfel, au cîștigat.

LIANA TATOȘ

---

autentice

ĂTATE

IEȘTI?

cei 40 000 n-a dat mai mult de dolari, au intrat în casieria fir- puțin 1 600 000 de dolari. S-au rem eri, zice dl Atanasoaie, în totală de le 600 000 de dolari. seamnă că 1 260 dintre parti- au intrat în posesia premiilor ; ceilalți 38 750 s-au ales doar ul de pe tobă.

de pe la mijlocul verii, jocul nis, n-a mai avut nici intrări, iri. În această situație, „armata" participanți ocoliți de noroc a să ceară banii înapoi. **Bine, a' de unde?** Din cei 1 600 000 ri intrați în sistem: scăzînd plătite (adică 600 000) și co- nul reținut de organizatori (5 pentru fiecare depunător, adică 00 = 200 000 în total), mai ră- 000 disponibili. Fiecare dintre 50 de deponenți rămași pe din- putea primi, deci, cîte 20 de Și restul de 15? Asta e!...

de s-au dus premiile?

a zice că în buzunarele organi- . **În Ploiești**, un oraș în care curilor de acest fel a atins ju- din populație (!!), **Autentic**-ul în horă cîteva mii de partici- birourile de primire a depune- funcționat în **str. Putna, nr. 9** r. [illegible] Doja, vizavi de fostul [illegible] într-un spațiu pus la a firmei de **familia Ungureanu**. Nu întîmplător, zic unii, în curtea familiei Ungureanu a înmugurit, mai nou privatizarea; amenajarea spațiilor comerciale ale nou-născutei **Sprint-Comexim, S.R.L.**, se face și cu dolarii proveniți din grădina verde a **Autentic**-ului.

În rest, de toată aiureala, se fac vinovate — după părerea dlui Atanasoaie — doamnele Năstăsoiu și Henț și, de asemenea, alte angajate ale firmei, care au manipulat discreționar fondurile pe care le-au rulat, fabricînd premianți după bunul lor plac și uitînd, uneori, să consemneze scriptic operațiunile efectuate.

Dl Atanasoaie ne-a mai spus că va face lumină în tenebrele jocului, apelînd la documentele din arhiva firmei, documente puse la păstrare într-un loc sigur, știut numai de domnia-sa. Tot e bine, dar n-am înțeles de ce arhiva nu se află la Poliție, din moment ce **Autentic**-ul este în cercetări.

Din lipsă de timp, n-am putut lua legătura cu dl maior Mircea Alexa, de la I.G.P., care se ocupă de **cazul Autentic**. Am încercat să descîlcim firele afacerii pornind de la Ploiești, de unde am primit semnalele care ne-au pus pe fir.

Epilog la Poliția din Ploiești

La Ploiești, **Autentc** este pentru Poliție **un dosărel**, o picătură, acolo, într-un ocean de matrapazlîcuri care gravitează în jurul jocurilor patronate de o celebritate locală, **Sonia Ceaușu-Mițan. Senzaționala Sonia (vedeți „Flacăra" nr. 49/1992, p. 6)**, se află în arest preventiv și este anchetată. Pe noua ei adresă se primesc, acum, **mii de plîngeri, din toată țara**. Adevărați munți de hîrtii au umplut deja birourile polițiștilor care se ocupă cu cercetarea jocurilor **(vedeți fotografiile)**.

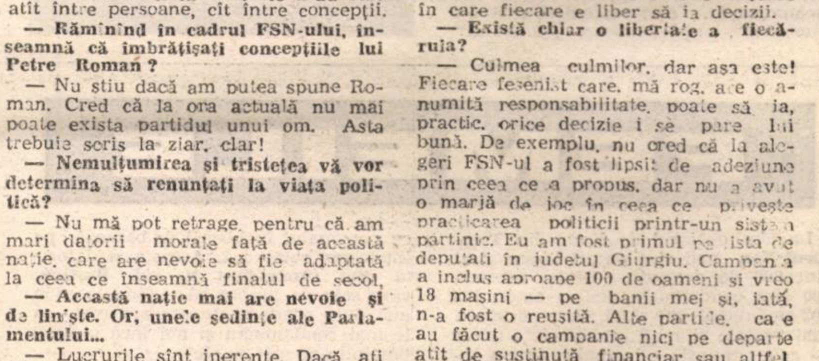

Nimeni nu știe cîte reclamații sînt, pentru că ele se calculează.

Dl maior Ilie Ion, comandantul Poliției municipiului, apreciază că **se primesc, zilnic, prin poștă, 5 000 de plîngeri, cărora li se adaugă alte 5 000, primite direct de la reclamanți.** A fost înființat un serviciu special, care se ocupă cu trierea, sortarea și fișarea plîngerilor! Dar ritmul în care cresc munții de dosare amenință să sufoce activitatea Poliției.

După **Sonia**, vor urma **Rolex** și **Carusel**. Lista continuă cu alte 75 de firme pe adresa cărora au sosit reclamații; între ele și **Autentic**.

Grupaj realizat de
MARCEL APOSTOLESCU
Fotografii de CRISTIAN GACHE

Nu trăim

SOCIAL

Cînd animalul foloseşte numele de om

BASIC INSTINCT

În zeghe, „posibilităţile" sînt mai mici, dar...

MINORII

Criminalitatea infantilă este un fenomen din ce în ce mai răspîndit în România de azi. După cum veţi vedea, pentru o faptă bestială, un minor primeşte o pedeapsă insignifiantă. Adică maximum cinci ani. Răstimpul petrecut la o şcoală de reeducare, nici gînd să-l stimuleze spre a medita la propria-i greşeală. Regimul draconic de aici îl îndeamnă mai degrabă la săvîrşirea unor noi fapte infracţionale. Pentru că tot ceea ce înseamnă rău pe această lume — mizerie, sărăcie, violenţă, anomalii sexuale — întîlneşte în acest lăcaş.

Aşternuturi slinoase, miros de lături

În principal, reeducarea minorilor se rezumă la şcolarizare (continuarea sau chiar începerea studiilor !) şi calificare într-o meserie (tîmplărie, sudură, zidărie etc.). În plus, minorii se mai pot „distra" la cursurile de religie, cenacluri literare, concursuri sportive. Graţie dlui comandant **lt. col. Gîrleanu,** ei au dreptul de a fuma, de a se întîlni periodic cu fetele la vorbitor şi de a-şi trimite reciproc bilete, numite de ei **„exive".**

Dotarea tehnică a şcolii e la înălţime. Nu acelaşi lucru, însă, se poate spune şi despre condiţiile de trai. Aşternuturi slinoase, saltele sparte, din care se scurge umplutura, coridoare umede şi întunecoase, pardoseli năclăite sînt doar cîteva „amănunte" care ne sar în ochi. În sala de mese nu miroase a mîncare, ci mai degrabă a lături. Pe mese sînt aşezate castroane din tablă. Meniul de astăzi : zeamă de supă şi supă zemoasă.

Artiştii foamei din izolator

Vrem să vedem izolatorul. După un „da" cu jumătate de gură, ni se descuie zăvoarele groase, înfricoşător de groase, ale unei uşi metalice la fel de groase. Nu, nu e uşa izolatorului. Pînă acolo mai este. Intrăm pe un culoar şi altă uşă ni se descuie. Da, acesta e. Înăuntru stau doi minori, tuciurii, cu haine slinoase ca şi pereţii şi duşumeaua cuştii. Aici nu există nici un „mobilier", nici măcar „ţambalul" pentru somn. Nu, pentru că la ora stingerii li se aduce de pe coridor o saltea. Cei doi ne privesc zîmbind oligofren, cu o curiozitate infantilă, aproape animalică. Miroase a urină şi mucegai, e frig, e întuneric, gaura din zid e acoperită cu o sită metalică prin care iarna intră frigul şi vara arşiţa.

Fiinţele acelea două au grai, ne spun că au jucat barbut, de-aia sînt pedepsiţi. Pe peretele din fund, o astfel de făptură a scrijelit cu unghia, visînd şi salivînd, un pui gata fript, aşezat cu pulpele-n sus, iar dedesubt, o pîine. „Artiştii foamei" îşi primesc zeama prin vizetă şi dacă se bat, dacă se omoară, dacă ţipă după ajutor, nu-i aude nimeni.

Uşile înfricoşător de groase s-au închis la loc în urma noastră.

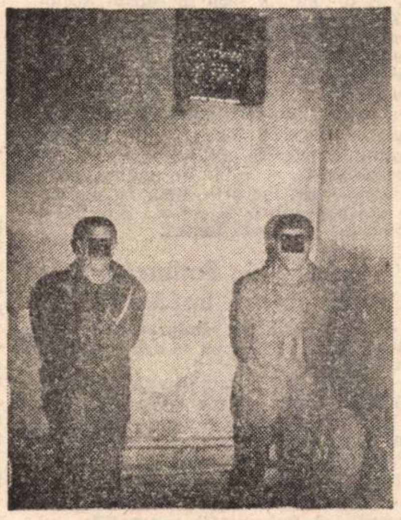

Au violat bestial şi au ucis Vor fi... reeducaţi !

Pedeapsa maximă la un minor este de cinci ani. Pentru omor. Dacă a comis fapta la 18 ani fără o zi, aceasta e pedeapsa ! Dacă a săvîrşit-o la 18 şi o zi, „ia" 17 ani detenţie. Unii dintre ei chiar se mîndresc cu ceea ce au făcut.

D. D. a violat o fetiţă de şase ani. În urma nelegiuirii, fetiţa a leşinat. D. D. a crezut că a omorît-o, s-a speriat şi a aruncat-o într-o gîrlă. Au găsit-o nişte săteni. Era cu mîinile înfipte în mîlul de pe mal. Semn că s-a zbătut să iasă de acolo. Pentru toate acestea, minorul a primit o pedeapsă de cinci ani.

S. C. îşi iubeşte mama. Odată, cineva, dintr-un motiv oarecare, a agresat-o. Răzbunător din fire, s-a dus la casa agresorului, să-i vină de hac. Acolo n-a găsit-o decît pe fiica acestuia, de 22 de ani. A bătut-o, cu pumnii, cu un par, i-a spart doi dinţi, a umplut-o de sînge, a violat-o... cu tot tacîmul. A dat să plece. Dar la poartă s-a întîlnit cu fratele ei mai mare. L-a lovit cu parul în moalele capului şi, aşa cum ar scrie un cotidian la modă, enervat că mai mişcă, i-a luat gîtul cu cuţitul. E acuzat de viol, perversiuni sexuale, ultraj, tentativă de omor şi omor. Mai sînt doar cîteva luni pînă se împlinesc cinci ani. Adică pînă se eliberează.

Dragoste şi abjecţie la Găeşti

Ultimul „erou" din prezentarea noastră de mai sus ne povesteşte despre „spurcaţi". Adică despre homosexuali. Sînt vreo zece în total. „Fetiţele" au o conformaţie mai firavă, un comportament mai debil. Se numesc *„carantine"*. Sînt uşor de păcălit, de cumpărat cu cîteva ciocolate sau ţigări de la pachet. De obicei, ei sînt orfani. S.C. respinge cu toată convingerea asemenea „împerecheri" ; îi provoacă scîrbă. De altfel, întreg colectivul îi respinge. La cantină, au mesele lor izolate, undeva, în fundul sălii. La cabinetul medical au ajuns deseori cazuri de rupturi de anus. Asta, mai ales la cei proveniţi din tranzit, pînă să-i condamne. Zăbovesc pe-acolo şi adulţii profită de ei. Bubele fac uneori secreţii oribile.

La fete, relaţiile sînt ceva mai „tandre". Este ştiut că din cele 138 de minore, 12 practică acest obicei. Unele sînt condamnate pentru prostituţie. Sînt sincere, recunosc ceea ce fac, chiar cer... sfaturi cum să facă mai bine ! Geloase din cale afară, sînt în stare să sară la bătaie cu gardienii pentru partenerele lor.

Din observaţiile personalului medical, comportamentul minorilor se diferenţiază după sex. Atitudinea băieţilor este de înţelegere, aceştia căutînd pe cît posibil să se îndrepte, deşi, de multe ori, această atitudine este doar mimetism. Fetele sînt „insuportabile", cu un comportament coleric, datorat şi lipsei unei vieţi sexuale normale. Sînt toate şansele ca o mare parte din aceşti minori să devină mai tîrziu recidivişti, perpetuînd astfel homosexualitatea şi dincolo de porţile penitenciarelor.

Numărul minorilor deţinuţi la **Şcoala de reeducare din Găieşti** este de 1 200, iar capacitatea de... 600 de locuri. Doi pe un loc, deci, aşa, ca la examen. Statisticile infracţiunilor de aici sînt niţeluş cam îngrijorătoare : La băieţi : 5 la sută – omor ; 8,8 la sută – viol ; 12 la sută – tîlhărie ; 52,5 la sută – furt ; ş.a.m.d. La fete : 13 la sută – omor ; 1,5 la sută – complicitate la viol (!) ; 20,4 la sută – tîlhărie ; 66,5 la sută – furt ; 3 la sută – prostituţie.

CĂTĂLIN APOSTOL ■

FEMEILE

La Penitenciarul de femei din **Tîrgşorul-Nou** mai sînt paturi libere. Aici sînt **600** de deţinute. Dintre acestea, **200** sînt condamnate pentru omor, iar **102** sînt recidiviste. Aici, ele au ocupaţii mai variate şi mai „domestice"; unele — cele cuminţi — lucrează într-o fabrică de tricotaje şi confecţii, aflată în incinta penitenciarului, altele — cele indisciplinate — merg la muncile agricole. Pentru aceste munci, primesc **10** la sută din venitul mediu pe economia naţională, aproximativ **800** lei lunar. În restul timpului, rămas la discreţia lor, ele se delectează cu activităţi gospodăreşti, citind, participînd la jocuri sportive, şezători artistice sau activităţi pur personale. Relaţiile lor cu personalul închisorii se bazează pe înţelegere reciprocă. Aceasta şi datorită **dlui comandant lt. col. Boştină,** care este de părere că „femeile vin aici deja condamnate, nu are rost să le mai condamnăm şi noi încă o dată, purtîndu-ne urît cu ele".

Fenomenul de **lesbianism** nu prea se întîlneşte în acest loc. Iar atunci cînd el apare, cuplurile sînt izolate de restul colectivului, fiind transferate într-un „separeu", o celulă păstrată anume pentru asemenea creaturi. Dna educatoare ne explică faptul că aceste deprinderi apar îndeosebi în minorat şi la cele ce-au trecut prin şcolile de reeducare. Cauze : necunoaşterea unei vieţi sexuale normale, sau repulsia faţă de sexul opus provocată de o împrejurare nefericită (viol), la care se adaugă, fireşte, şi izolarea îndelungată. Penitenciarul nu dispune de metode pentru stoparea acestui fenomen. Tot ce se poate face este izolarea lor, pentru a nu răspîndi obiceiul. Ori de cîte ori se iveşte prilejul, ele sînt ironizate de restul deţinutelor. Cînd au loc brigăzi artistice, sînt luate peste picior de pe „scenă", dedicîndu-li-se versuri „satirice". În limbajul lor exotic, aceste făpturi se numesc „degetoaice".

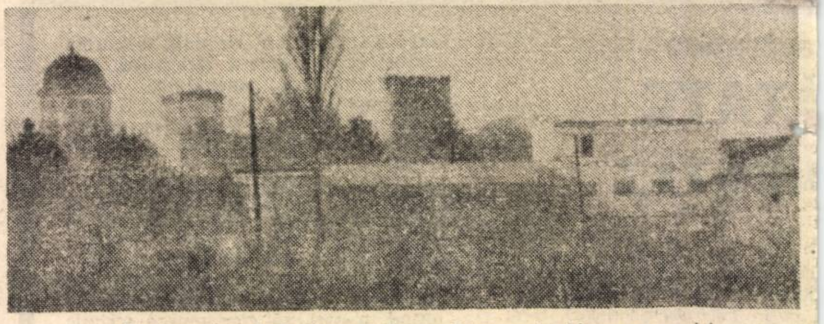

Penitenciarul de femei de la Tîrgşorul Nou-ansamblu

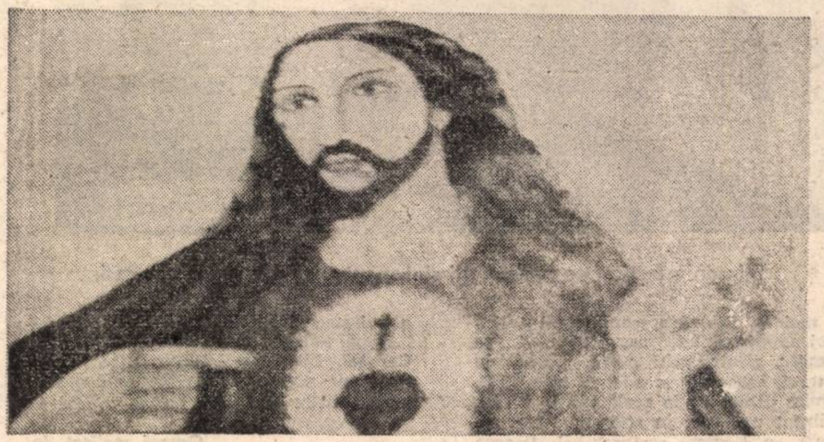

O deţinută a pictat acest tablou pentru cabinetul de psiho-sociologie

Viaţa „în familie"

În celula „conjugală" se află şase paturi, despărţite între ele cu gratii. Pesemne, pentru a nu se isca păruieli din... gelozie. Aici sînt cazate trei perechi, adică singurele „degetoaice" din penitenciar. De gratii atîrnă perdeluţe cochete, cu dantele roz, iar pe pereţi sînt lipite poze cu artişti (pentru ele) şi artiste (pentru... „ei"), decupate din revista Cinema. Nu există nici o fereastră prin care să intre lumina. Un bec palid luminează tot acest decor de o intimitate sumbră, grotescă chiar. Fetele sînt, de obicei, într-o ţinută sumară şi se simt jenate de prezenţa vreunui intrus. Dezinvoltă, una din ele îşi prezintă străinilor „soţul", iar celelalte două „soţii" stau mai retrase. Par a avea 19—20 de ani şi mai par a fi căzut fără voia lor în acest păcat. „Soţul" celei dintîi e o femeie masivă, cu o voce groasă, aproape virilă. E recidivistă, face asta demult.

Dar numai aici, afară „e femeie". Are multe „cuceriri" la activ. La vremea cînd am făcut această documentare, chiar era în toi un conflict între ea şi o fostă „soţie" de la celula alăturată, care, supărată şi geloasă că a părăsit-o, îi făcea tot felul de şicane cînd ieşea în curte să se plimbe. În treburile „gospodăreşti", fireşte, „soţia" e cea care se sacrifică; ea spală, ea oferă mîncare, ea dă ţigări; dacă nu, ori iese scandal „în familie", ori îşi pierde „soţul".

Metoda de a izola „degetoaicele" de restul lumii pare a fi eficace. La dl. comandant nu a mai ajuns de mult nici o reclamaţie privind conflicte iscate pe această temă între deţinute.

În rest, viaţa din Penitenciarul Tîrgşorul Nou se scurge lent, monoton, ca într-o... staţiune; una din care nu poţi ieşi pentru a merge acasă. [illegible] că biserica-i aproape...

ÎN PUȘCĂRIE

BĂRBAȚII

La Penitenciarul **Mărgineni** din județul Dîmbovița, „cererea" e mult mai mare decît „oferta". Pe cele 1080 de locuri existente se înghesuie aproximativ 1800 de deținuți. Dintre aceștia, 568 sînt închiși pentru omor, 345 pentru lovituri cauzatoare de moarte, viol — 143, furt — 674. Recidiviștii sînt cam în număr de 200. Au trecut pe-aici și trei frați de-ai noștri de peste Prut, doi dintre ei făcînd parte din grupul de turiști-revoluționari ce-au străbătut pe jos faimosul Drum al Crucii și care au profitat de-această sublimă ocazie pentru a săvîrși o tîlhărie, undeva, prin Ploiești.

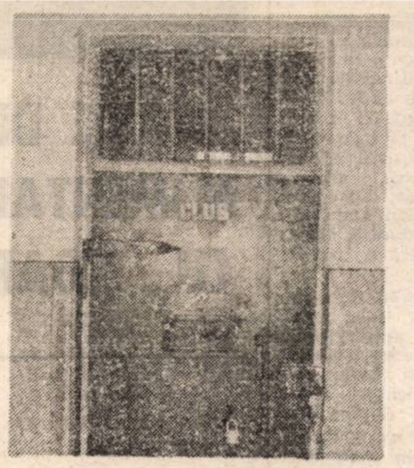

A fost dormitor, a fost club, acum este o biserică improvizată. La Mărgineni...

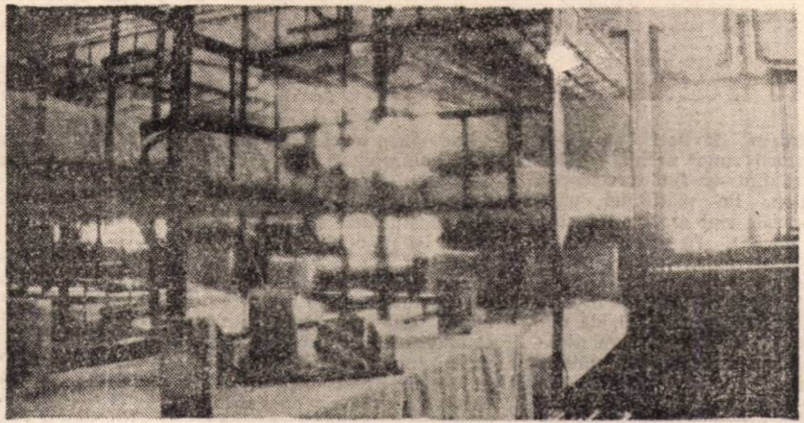

Așa arată dormitorul cînd este gol ; vi-l închipuiți cu o densitate de 2,09 pe pat ? Sînt 33 de paturi într-o cameră de 6X7 m.

30 de paturi într-o cameră

Atmosfera de-aici e apăsătoare, veșnic tensionată, deținuții sînt ursuzi, tăcuți. Privesc la noi cu indiferență, ba chiar cu răutate, pesemne pentru că venim din lumea de afară, cea interzisă lor.

Camerele — obișnuite, înșirate pe culoarul celui mai vechi pavilion — au fiecare cam 30 de paturi, suprapuse cîte trei. Așternuturile sînt oarecum curate, păturile împachetate la muchie și așezate sub perne. Deținuții „cazați" aici sînt la muncă. Au în cameră un televizor, un casetofon, cîteva cărți, o tablă de șah cu piesele pregătite pentru o nouă partidă și două-trei poze cu fete dezbrăcate. Pe peretele dinspre răsărit atîrnă o icoană a Maicii Domnului, pictată în ulei de o mînă de amator. În cămara cu alimente zac pe rafturi cîteva conserve, trei felii de pîine uscată și mai multe pachete de Carpați, toate trimise de-acasă. Într-una din camere, găsim cinci deținuți scutiți de muncă. La intrarea noastră — sîntem însoțiți de **dl. mr. Liță** — sar ca arși, șeful camerei strigă „Atențiune !" și iau toți poziția de drepți, aranjîndu-și ținuta. Stăteau de vorbă despre una, despre alta; la fabrică nu e de lucru, nu sînt materiale. Se întîmplă des asta și e rău de tot să stai așa ,în cameră, degeaba. Te copleșesc toate gîndurile alea negre. Sînt deschiși în fața dlui maior, iar dl. maior pare a-i înțelege.

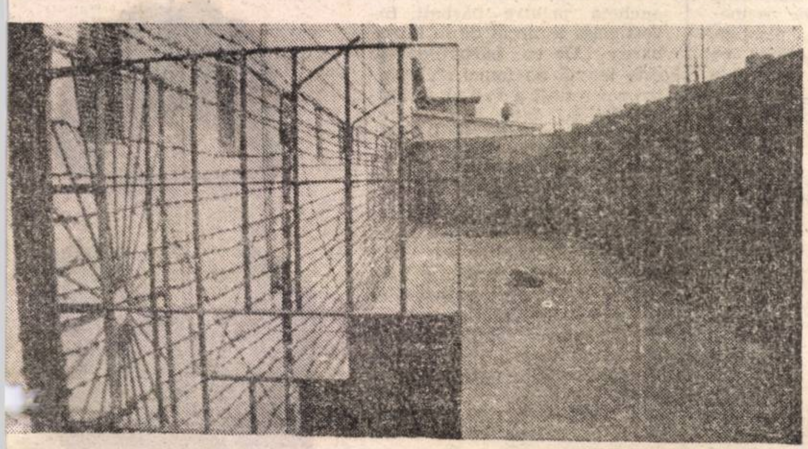

Pentru deținuții care sînt „pe cameră", acest țarc îngust reprezintă, timp de 1/2 oră, plimbarea !

Intrăm apoi într-un **izolator.** Aici, timpul maxim de arest este de zece zile. Celula are vreo șase metri pătrați, iar ca „mobilier" doar un pat metalic, suspendat de perete, pe care deținutul nu are voie să-l lase jos decît la ora stingerii. În rest, el n-are decît să se plimbe de colo-colo, ori să se așeze pe cimentul slinos. Iese doar la anumite ore, pentru necesități. Mîncarea i se dă printr-o vizetă, în castroane de tablă. Dl. maior ne spune că, în ultima vr[illegible] izolatoarele nu au prea fost folosite. Deținuții sînt disciplinați.

Aici domnește „legea tăcerii"

Lesne de înțeles, cei slabi de înger nu prea se pot adapta într-o asemenea comunitate. Pentru a prinde curaj, unii dintre ei folosesc diferite metode, cum ar fi o așa-zisă formă de drogare cu medicamente. De aceea, pentru ei, o boală, fie ea cît de grea, e binevenită, provocîndu-și-o de multe ori intenționat, pentru a ajunge la cabinetul medical și a intra în posesia vitalelor pilule. Zece antinevralgice, luate o dată, te fac pentru cîteva ore să uiți de toate cele, să te simți ușor ca un înger, dar totodată și mult mai puternic. Aici există, chiar, un adevărat trafic de medicamente — firește, clandestin. Se joacă barbut pe ele, se dau țigări la schimb, mîncare. Cei cu un fizic mai robust și cu o experiență îndelungată în această lume — **„satrapii"**, cum li se spune — coordonează acest trafic, prin șantaj și teroare. Aici nu prea există turnători, **„sifoane"**, în limbajul lor. Dacă cel turnat ajunge la izolator și primește raport de rea purtare, ceilalți din anturajul lui îl vor răzbuna cu vîrf și îndesat. De aceea, legea tăcerii funcționează și aici ca în orice organizație mafiotă de-afară.

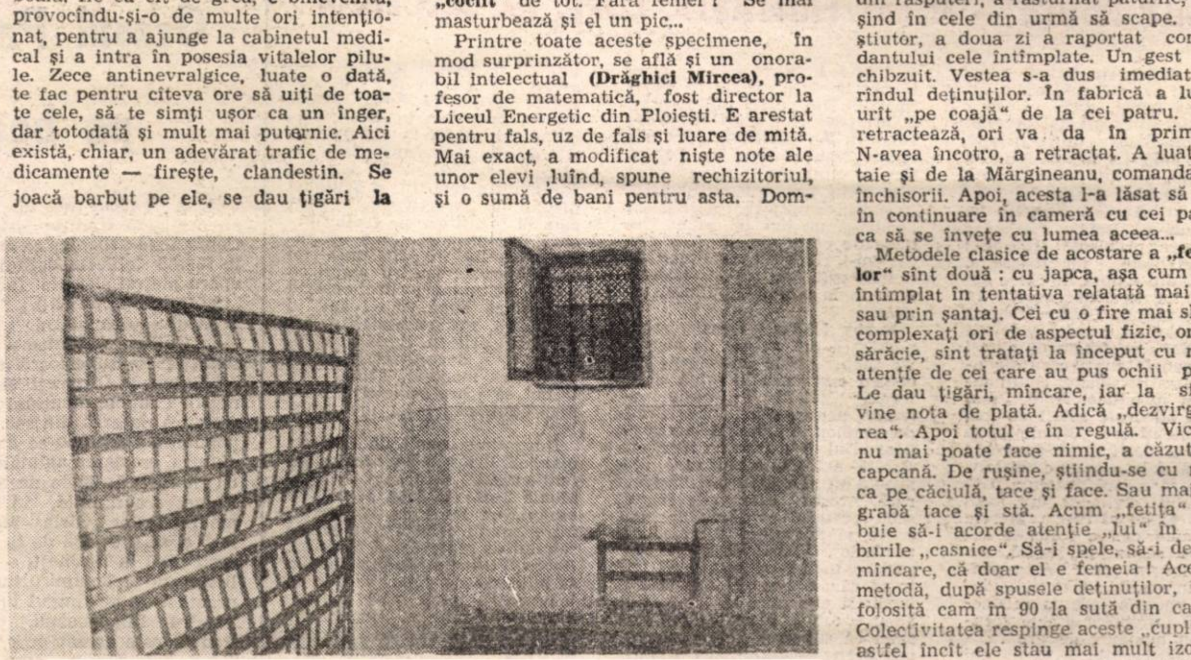

Miroase a stătut și a urină. Acum izolatorul este gol, dar poate fi umplut oricînd cu oricîți...

Conflicte, barbut, umilințe barbare

Deținutul I.O., condamnat pentru tîlhărie, a avut în urmă cu cîteva zile un conflict cu un coleg de cameră. A fost mutat, dar el a vrut să fie dus înapoi, ca să-și ducă la capăt răfuiala. Vineri, 20 nov. a.c., dl. comandant a încercat să-l convingă că nu e bine să stea tot acolo. El părea a fi înțeles. A doua zi, însă, în semn de protest, a înghițit cîteva cozi de linguri metalice. A fost dus de urgență la cabinet și salvat în ultimul moment. În ziua în care ne aflam acolo, nu se putea vorbi cu el, fiind sub influența unor puternice sedative.

R.T. este aici tot pentru tîlhărie. A mai trecut prin pîrnaie, pentru o tentativă de omor. Deși e de-al casei, ne mărturisește că se plictisește îngrozitor. Vrea să muncească, dar n-are ce. Locurile de muncă de la fabrica de mobilă sînt în număr limitat. Acum cîteva zile s-a încăierat cu doi colegi. Totul a pornit de la barbut. Nu-mi spune care era miza. Mîndru de el, îmi povestește că unuia i-a spart maxilarul, iar celuilalt i-a tăiat brațul cu o lamă. În rest, de la o vreme, s-a **„coclit"** de tot. Fără femei ? Se mai masturbează și el un pic...

Printre toate aceste specimene, în mod surprinzător, se află și un onorabil intelectual **(Drăghici Mircea)**, profesor de matematică, fost director la Liceul Energetic din Ploiești. E arestat pentru fals, uz de fals și luare de mită. Mai exact, a modificat niște note ale unor elevi ,luînd, spune rechizitoriul, și o sumă de bani pentru asta. Domnia-sa, însă, susține că a făcut asta pentru a da de adevărații impostori. La început, a fost supus la umilințe barbare din partea „satrapilor", l-au pus să le miroasă picioarele, n-a avut încotro, i-au rupt cărțile, n-a avut ce să facă. Pînă la urmă, însă, s-a adaptat. A reușit performanța de a scrie o lucrare numită „Manual de calcul integral pentru nivel mediu" și pe care ar dori să o publice cînd se eliberează. Despre homosexuali nu știe decît din auzite. În camera sa nu se petrec „asemenea orgii".

Violuri și „fetițe"

G.G.T. are 25 de ani și este închis pentru omor. A fost condamnat în '89 la 17 ani închisoare. În rechizitoriul său stă scris : „Enervat că fiul soției sale (A.R. — 4 ani) și-a murdărit pantalonii, scăpîndu-se pe el, l-a bătut cu palmele și pumnii. Rezultatul — stare convulsivă cu tulburări respiratorii". Copilul a murit la spital. Tînărul din fața mea poartă ochelari. Pare un tip inteligent, spiritual, cu lecturi bogate. Acum citește „Arta Conversației", de Ileana Vulpescu. Are, mai degrabă, o gîndire analitică, asemeni unui șahist. Asta îl ajută să supraviețuiască repetatelor depresiuni psihice provocate nu atît de faptul că se află aici, cît pentru enorma vină ce-l apasă. Mai are de stat aici 15 ani... La început, a fost închis la Jilava. Era vară, era cald, deținuții stăteau în camere în chiloți. Prilej de contemplare a „rotunjimilor". Era seară, se culcase în patul său de deasupra. Cei de jos l-au „admirat" o vreme, și n-au rezistat ispitei. Erau patru. S-au năpustit asupra lui, încercînd să „i-o pună". Viol curat. S-a zbătut din răsputeri, a răsturnat paturile, reușind în cele din urmă să scape. Neștiutor, a doua zi a raportat comandantului cele întîmplate. Un gest nechibzuit. Vestea s-a dus imediat în rîndul deținuților. În fabrică a luat-o urît „pe coajă" de la cei patru. Ori retractează, ori va da în primire ! N-avea încotro, a retractat. A luat bătaie și de la Mărgineanu, comandantul închisorii. Apoi, acesta l-a lăsat să stea în continuare în cameră cu cei patru; ca să se învețe cu lumea aceea...

Metodele clasice de acostare a **„fetițelor"** sînt două : cu japca, așa cum s-a întîmplat în tentativa relatată mai sus, sau prin șantaj. Cei cu o fire mai slabă, complexați ori de aspectul fizic, ori de sărăcie, sînt tratați la început cu mare atenție de cei care au pus ochii pe ei. Le dau țigări, mîncare, iar la sfîrșit vine nota de plată. Adică „dezvirginarea". Apoi totul e în regulă. Victima nu mai poate face nimic, a căzut în capcană. De rușine, știindu-se cu musca pe căciulă, tace și face. Sau mai degrabă tace și stă. Acum „fetița" trebuie să-i acorde atenție „lui" în treburile „casnice". Să-i spele, să-i dea de mîncare, că doar el e femeia ! Această metodă, după spusele deținuților, este folosită cam în 90 la sută din cazuri. Colectivitatea respinge aceste „cupluri", astfel încît ele stau mai mult izolate, în cameră, la masă, sau în fabrică.

Pagini realizate de CĂTĂLIN APOSTOL

CLEIUL NEBUN!

— PENTRU ÎNTÎIA OARĂ ÎN ROMÂNIA UN ADEZIV CU ÎNSUŞIRI MIRACULOASE —

Sîntem invitaţi să fim martorii unor scene smulse parcă dintr-un film de science-fiction. Pe platforma unei macarale sînt aşezaţi 119 saci cu ciment, fiecare cîntărind 50 kilograme. Apoi lanţul platformei se prinde de braţul macaralei, dar nu printr-un sistem special, ci, de necrezut, cu numai cîteva picături de clei **Cyanolit.** Şi minunea se produce. Colajul are loc instantaneu şi elevatorul ridică întreaga încărcătură (aproape 6 tone) la o înălţime de 10-15 metri.

Un autoturism de teren a depăşit marginea şoselei, aterizînd într-o băltoacă. Este nevoie să fie salvat prin tractare. Dar prinderea cablului se face din nou nu printr-un dispozitiv oarecare, ci cu cîteva picături de cyanolit.

O duduiţă minijupată şi-a rupt pe stradă tocul pantofului. Nici o problemă. Tînăra scoate din poşetă un tub de cyanolit, stoarce o picătură pe locul fantei şi tocul înţepeneşte la loc.

Într-un balon umflat cineva înfige un ac uns cu cyanolit. Balonul rămîne gonflat deoarece lipirea s-a făcut instantaneu, obturînd orificiul.

Exemplele abundă. Cyanolitul, supranumit pe bună dreptate „cleiul nebun" îşi demonstrează utilitatea în cele mai diverse momente ale vieţii şi practicii sociale, la domiciliu sau în marile compartimente industriale, fiindcă pretutindeni întregul rezultă din asocierea unor componente, iar această operaţie are nevoie de un liant puternic. Acest adeziv miraculos, produs de firma elveţiană „Panacol—ELOSOLAY" din Zürich şi-a făcut intrarea în România prin mijlocirea cunoscutului institut de cercetări electrotehnice ICPE. Iată ce ne-a declarat directorul lui general, domnul dr. inginer **Nicolae Vasile :**

— În programul institutului nostru, de lărgire a activităţii de concepţie, producţie şi a celei comerciale, se situează şi prezentarea şi desfacerea adezivilor realizaţi de prestigioasa firmă elveţiană. Publicul din România are astfel ocazia de a cunoaşte şi utiliza unul din cei mai faimoşi adezivi produşi vreodată, de aceea cei ce l-au utilizat l-au numit cleiul nebun. Noutatea absolută o constituie faptul că operaţia de lipire nu necesită pregătiri speciale, sînt utilizate doar cîteva picături de adeziv, iar aderenţa nu se produce în ore sau zile de aşteptare, deoarece LIPIREA ARE LOC PRACTIC INSTANTANEU ! Şi la temperatura camerei. Adezivul aderă la metal, ceramică, sticlă, lemn, mase plastice, după necesităţi el este izolant sau bun conducător de căldură şi electricitate şi conferă o rezistenţă incredibilă.

Un singur exemplu. Ştim cu toţii cîte necazuri aduc proprietarilor de autoturisme OLTCIT desprinderea oglinzii de pe parbriz. Ei bine, cu numai două picături de cyanolit, oglinda rămîne fixată definitiv şi nu poate fi detaşată decît prin spargerea parbrizului (Firma a produs totuşi şi un solvent pentru descleiere). Lipirea are loc în orice fel de combinaţii : lemn pe lemn, lemn pe ceramică, foer pe sticlă, cauciuc pe metal, metal pe mase plastice, placaj pe plută, carton pe placaj şi în toate variantele posibile. Mai adaug că aditivul nu este influenţat de temperatură, şocuri termice, umiditate.

Milioane de cetăţeni au nevoie de acest „clei nebun" fie în viaţa domestică, fie în activitatea productivă. De la refacerea unui obiect de porţelan spart, pînă la colajul armăturilor pe bobine sau la lipirea unor componente ale motoarelor electrice. Pînă la deschiderea unui magazin specializat, amatorii pot obţine informaţii şi, evident, variantele de adezivi sub denumirile : Cyanolit, Penlcc, Ultralit Pelecolit şi Cerastil — adresîndu-se institutului nostru : ICPE S.A. Bucureşti bd. Tudor Vladimirescu 45—47, sect. 5. Amănunte la telefon 6.31.56.21 (ing. Septimiu Cerghit).

cyanolit
cyanolit
cyanolit
cyanolit

LIVIU TIMBUS ■

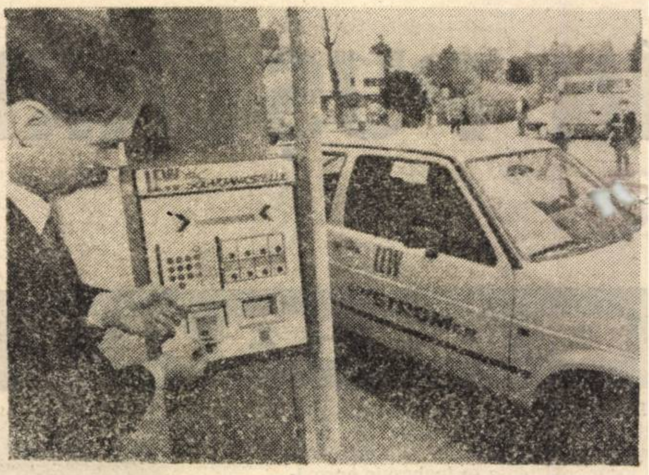

STAŢIE DE ALIMENTARE CU... SOARE

Această staţie heliotermică, complet computerizată, a fost instalată la Nemmingen, în Germania. Pe acoperişul ei se află plasate celule fotovoltaice capabile de a converti lumina solară în energie electrică. Aceasta din urmă, stocată într-un rezervor, este transferată la cerere în bateriile autoturismelor cu propulsie electrică.

Anthony Delon este înfricoşat de femei

În Franţa a fost realizată o anchetă printre bărbaţi. Investigaţia a plecat de la întrebarea „De ce bărbaţilor le este teamă de femei ?". Printre cei testaţi a fost şi Anthony Delon. Iată care a fost răspunsul seducătorului internaţional : „Mi-e teamă ca femeia să nu mă abandoneze în favoarea meseriei ei. Această dramă am trăit-o timp de doi ani cu Valérie Kapriski. Amîndoi sîntem actori. Viaţa noastră profesională a avut un rol devastator asupra vieţii personale. Valérie a încercat să salveze relaţia noastră, abandonîndu-şi într-o perioadă cariera. Din păcate, cuplul nostru n-a ţinut. Un lucru este sigur. Viitoarea mea soţie va fi în primul rînd o mamă bună pentru copii, şi, categoric va renunţa la meserie".

Frumosul Anthony, cel temător de femei active, după ce a străbătut lumea în lung şi-n lat în căutarea iubirii celei mari, a găsit-o de vreo cîteva luni în persoana unei „colege de birou". Charlotte Deft, 22 de ani, colaboratoare a emisiunii „Durand la nuit". Ce final va avea idila este greu de spus. Oricum, un lucru este sigur : Pămîntul mai are multe zone necercetate. **(E. G.)**

BOBBY FISHER — ACEST FANTASTIC COPIL AL SECOLULUI

Mulţi dintre specialiştii jocului minţii se întreabă, acum, cu justificat temei, dacă decizia Federaţiei Internaţionale de Şah **(FIDE)** nu a fost cumva pripită cînd, în 1975, l-a deposedat, pur şi simplu, de titlul mondial pe **Robert (Bobby) Fisher** în favoarea lui **Anatoli Karpov.** Se ştie acum că Bobby Fischer a pus cîteva probleme federaţiei de specialitate, iar federaţia, condusă din umbră de către sovietici, nu le-a dat curs. În fond, ce solicita Bobby Fisher ? În primul rînd, o plată adecvată jucătorilor profesionişti ajunşi în eşaloanele superioare ale unei competiţii zonale, continentale sau mondiale. Apoi, mai bune şi adecvate spaţii de joc; spaţii silenţioase. Neadmiterea publicului decît după paravane de sticlă şi la o anume distanţă, strict necesară pentru a păstra condiţii civilizate în jocul pe cele 64 de pătrăţele. Marele şahist american a solicitat excluderea remizelor ; adică, neluarea lor în calcul. Asta pentru că în special jucătorii sovietici au speculat adesea remizele şi au influenţat soarta jocului, prin manevre de grup.

Iată, asadar, după 20 de ani de absenţă, **Bobby Fisher** revine într-o manieră absolut incredibilă. Ca în anul 1972, îşi surclasează din nou adversarul : 10–5 în meciul cu **Boris Spasski.** Din cele 5 milioane de dolari puse în joc de **miliardarul sîrb J. Vasillievici,** 3,3 milioane i-au revenit lui Bobby, iar 1,6 milioane adversarului său. Prin jocul de la Belgrad, jucătorul american a încălcat „embargoul" pus pe capul sîrbilor de către O.N.U. şi a riscat mult, chiar puşcăria, dar lucrurile s-au mai temperat, după victoria la scor a „copilului teribil".

Bobby Fisher însuşi recunoaşte că are nevoie de niscaiva timp şi de antrenamente, pentru a-şi intra în mînă şi în formă : „Voi disputa meciuri oficiale, pentru a-mi apăra titlul de campion al lumii. Mi-am realizat visul de a juca un meci cu durată nelimitată, în care remizele nu sînt luate în considerare. Acesta este adevăratul şah, jucătorul care conduce nu poate să speculeze situaţia cu remizele". **Garri Kasparov** însuşi se înclină şi spune că într-adevăr a fost un „spectacol inedit şi pitoresc", iar mai apoi adaugă, totuşi, cu maliţie: „Consider că adversari mai bine cotaţi decît Spasski îl pot stimula mai mult pe Fisher în etalarea mutărilor şi a combinaţiilor care i-au adus celebritatea".

Iată că şi **Anatoli Karpov** (care a fost „încoronat" de FIDE, datorită faptului că Bobby Fisher nu s-a prezentat la meci, solicitînd schimbări în regulament şi o mai bună remuneraţie a jucătorilor profesionişti de şah), îşi înmoaie tonurile şi schimbă diapazonul invectivelor : „Sînt gata să-l întîlnesc pe Bobby Fisher într-un meci care ar putea avea loc în primăvara lui 1993. Marele maestru american a dovedit un mare curaj reluînd activitatea după 20 de ani, în compania strălucitului său adversar şi prieten, Boris Spasski. Dacă, însă, doreşte să redevină campion mondial, Fisher va trebui să joace împotriva celor mai buni şahişti ai momentului".

Între timp, **omul de afaceri olandez Jap von Usteromm** intenţionează să organizeze, **la Monte Carlo, în luna decembrie curent,** un meci de 12 partide între „copiii celebri" din lumea şahului (la masculin şi feminin), **Bobby Fisher şi Judith Polgár. 12 milioane de dolari** se pun în joc pentru foştii copii minune din lumea şahului. Unguroaica Judith Polgár găseşte cu cale să declare că „Este o idee inedită şi interesantă". Fireşte, este o confruntare amicală.

DORIN SĂLĂJAN ■

Oraşul Panciu este aşezat pe beciuri din pămînt

Zona Vrancei este un ţinut cu o bogată tradiţie istorică. Cercetările arheologice au scos la iveală obiecte datînd din epoca pietrei şlefuite (punctul „Cetăţuie" Clipiceşti) ; epoca bronzului (aparţinînd tracilor — „Cultura Monteoru", pe toată terasa superioară a rîului Putna, la Clipiceşti şi Vităneşti). Primele menţiuni documentare datează din sec. XV, populaţia ocupîndu-se cu viticultura, creşterea animalelor şi cu morăritul. Gîrla de sus a Putnei era numită, în evul mediu, drept „Gîrla Morarilor" şi se întindea de la Clipiceşti pînă la Bătineşti — localitate unde legumicultura se practica de pe timpul lui Alexandru Lăpuşneanu. Oraşul Panciu este aşezat pe o ramificaţie de beciuri, numite şi „gîrliciuri", de 2/2 metri. O mostră de beci o găsim pe Valea Cerbului, unde astăzi se prepară „minunata" şampanie de Panciu. Lungimea acestuia, cu ramificaţii, se întinde pînă la circa 1 000 de metri. Din cercetările efectuate se presupune că ar fi datînd din timpul lui Ştefan cel Mare, dar nu-i exclus să fie chiar din perioada dacică, idee avansată deoarece în apropiere sînt vestigii dacice. Argumente ulterioare vin să confirme că la începutul sec. XV, doi paharnici de-ai lui Alexandru cel Bun aveau proprietăţi în zonă, şi fiul lui Miron Costin a fost proprietarul beciului în cauză.

Singura explicaţie a arheologilor, privind ramificaţia de beciuri de la Panciu, este că fiind o zonă de şes-deal, şi aşezată în calea popoarelor migratoare, oamenii au recurs la astfel de încăperi pentru a-şi salva viaţa şi produsele.

ION RUŞU ■

Întîlniri pe ultrascurte

RADIO-CONTACT

96, 1 MHz

MADONNA intervievată de către Anne Sinclair, la Paris

- *„La început m-au considerat imbecilă“*
- *„În America, sexul e un etalon“*

În trecere prin Paris pentru un triplu demo **(o carte, un disc și două filme, totul învețmintat de o manieră mai degrabă „hot“),** Madonna **s-a aflat, în octombrie, față în față cu** Anne Sinclair, **într-o emisiune — 7/7 — televizată. Să „filmăm“ puțin decorul : un studio sobru, o masă, două scaune, doamna Sinclair într-un frumos taior. În fața ei, invitată,** Blonda. Surîde. **Și etalează ceea ce, la prima vedere, pare o carie. Dar cine e avizat știe că Madonna, originală, exotică, a ales această cale de a-și „împodobi“ gura cu o „bijuterie“ : un dinte de aur. Prim plan Anne Sinclair, prim plan starul. De cealaltă parte, milioane de telespectatori ; pentru că această emisiune, se pare, a bătut recordurile de audiere. Conversația debutează cu banalitățile de rigoare, comentarii despre** book, **despre** promo, **despre ziariștii turbați din fața hotelului. Dar, în afară de asta, ce mai spune Ciccone ? :**

Despre SEX (cartea cu acest itlu)

„Mă consider ca fiind artisă. Această carte nu este o rovocare, e modul în care onsider că mă exprim. Eroismul e foarte important penra mine. Mai ales în Amera, unde e un etalon. Pentru mine, el reprezintă arta. Și red că astfel mă apropii de ărerea multor oameni. Cînd oi fi bătrînă, nu voi mai constitui un pericol pentru nimeni, prin forța împrejurărior, și atunci voi fi, în fine, nțeleasă“.

Despre PUTERE

„Aceasta procură o senzație le forță. Dar nu este singurul ucru important. Se creează esponsabilități. E excitant să tii că lumea te ascultă. Ceea e fac e politică, ceea ce spun revoluționar. Ar trebui chimbată educația, căci ea e heia cunoașterii și cunoașteea e cheia puterii“.

Despre CRITICĂ

„Majoritatea celor care scriu despre mine, nu mă cunosc. Întotdeauna sînt mulți care critică. La început, eram foarte sinceră și foarte directă, aveam o latură foarte senzuală și oamenii m-au considerat imbecilă și au căutat să-mi mineze talentul“.

Despre RELIGIE

„Religia este ceva foarte personal. Fiecare îl vede pe Dumnezeu într-o manieră diferită. Desfid catolicismul și ideea conform căreia spiritualitatea și sexul nu se pot pune alături. A face dragoste nu poate fi un păcat“.

Despre SIDA

„E cel mai grav flagel. Nu există remediu. Ceea ce este mai rău e că, în America, SIDA e considerată maladie ce afectează exclusiv homosexualii. Or, se știe că depășește această categorie. E o problemă enormă pe care oamenii o ignoră, în speranța că ea va dispărea într-o bună zi. Mesajul pe care îl adresez tinerilor e acela că amorul fără risc e fundamental“.

Despre ALEGERILE AMERICANE

„Nu mă pasionează. Dar sper că va cîștiga Clinton (între timp a cîștigat — n.n.), ceea ce face și spune Bush e exasperant și tragic. Găsesc dezgustător felul în care își tratează adversarul.

Americanilor le plac explorările în viața particulară. Dar cum ar putea influența activitatea lui Clinton faptul că nu și-a satisfăcut stagiul militar sau că a fumat marijuana ? Oricum, prefer să știu adevărul despre el decît minciunile lui Bush“.

Despre RĂZBOIUL DIN FOSTA IUGOSLAVIE

„America se simte mai puțin îngrijorată. Nu ne parvin foarte multe știri. Problema este aceeași în materie de războaie : nimeni nu tolerează diferențele intervenite la alții. E chestiune de intoleranță“.

Despre... MADONNA

„Nu sînt cea mai bună cîntăreață. Nu se pune problema de a fi cea mai bună, ci de a descoperi și a arăta ceea ce te particularizează“.

După cum se constată, Madonna nu i-a dat prilejul de prea mari revelații lui Anne Sinclair. Nu mai mult, de altfel, ca oamenii politici intervievați în cadrul emisiunii 7 7. Dar Madonna deține destule atuuri pentru a provoca discuții despre ea în continuare.

● 30 DE ANI DE STONES : deja **legendarii ROLLING STONES** vor sărbători 30 de ani de carieră în iunie anul viitor. Cu această ocazie, se așteaptă lansarea unui nou album și, de ce nu, un turneu. În ceea ce privește componența grupului, se pare că **Bill Wyman** va fi înlocuit nu de **un** ci de **o** basistă. **Ron Word** va profita, interpretîndu-și solo-urile pe un album propriu, iar **Keith Richards** va efectua un turneu, care se va desfășura prin capitalele europene, în această toamnă. Particularitatea concertelor : biletele se vor pune în vînzare chiar în ajunul reprezentației.

● ELTON JOHN E UN EXTRAVAGANT ! După ce a colecționat pălării de toate genurile, și-a descoperit o nouă pasiune pentru ochelari. Cea mai recentă achiziție : 40 de perechi dintr-un foc, pentru suma „modică“ de 1,5 milioane de franci francezi.

Fără comentarii !

● CARTEA EVENIMENT A MADONNEI, foarte sugestiv intitulată **SEX** (atît și... nimic mai mult !), nu e indicat să încapă pe orice fel de mîini ! De aceea, guvernul francez s-a gîndit îndelung înainte de a autoriza distribuirea sa. Cărțulia, deci, se prezintă sub coperți metalice, în vederea evitării abuzurilor și, mai ales, pentru a mări suspansul. În Franța, societatea **Distique** va distribui 25 000 copii ale cărții și a înregistrat deja 40 000 de precomenzi.

● CRITICII pentru acordarea premiilor revistei **Q** de anul acesta vor fi : **Bryan Adams, Joe Boyd, Nicky Campbell (Radio One), Mike Edwards (Jesus Jones), Bryan Ferry, Neil Finn [illegible]ded House), Brend Hansen (MTV), Yoko Ono, Vic Reeves & Bob Mortimer.**

EROTICA

Erotica, romance
My name is Dita
I'll be your mistress tonight,
I'd like to put you in a trance

If I take you from behind
Put myself into your mind
When you least expect it
If I am in charge
And I treat you like a child
Will you let yourself go wind
Let my mouth go where it wants to

Give it up, do as I say
Give it up and let me have it my way
I'll give you love
I'll hit you like a truck
I'll give you love
I'll teach you how to...

I'd like to put you in a trance
All over
Erotic, erotic
Put your hands all over my body
Erotic, erotic

Once you put your hand in the flame
You can never be the same
There's a certain satisfaction
In a little bit of pain
I can see you understand
I can tell that you' re the same
If you're afraid, well rise above
I only hurt the ones in love

Give it up, do as I say
Give it up and let me get my way
I'll give you love
I'll hit you like a truck
I'll give you love
I'll teach you how to...

Erotic, erotic
Put your hands all over my body

I'd like to put you in a trance all over...
Erotica, romance
I'd like to put you in a trance

Erotica, romance
Put your hands all over my body

I don't think you know what pain is
I don't think you've gone that way
I could bring you so much pleasure
I'll come to you when you say
I know you want me
I'm not gonna hurt you
I'm not gonna hurt you, just close your eyes

Erotic, erotic
Put your hands all over my body
All over me

Erotica, romance
I'd like to put you in a trance
Erotica, romance
I'd like to do a different kind of
Erotica, romance
I'd like to put you in a trance
Erotica, romance
Put your hands all over my body

Only the one that hurts you
Can make you feel better
I'd like to put you in a trance
Only the one that inflicts the pain
Can take it away

TOP RADIO CONTACT — Ediția 50

TOP SLOW AND BLUES

1. Asia — Crime of the Heart
2. Roxette — Queen of rain
3. Michael Learns to Rock — The Actor

TOP 30

1. Inner Circle — Sweat
2. Vanessa Paradis — Be my baby
3. Elton John — Sweat it out

TOP MATINAL — TOP 5

1. Marillion — Dry land
2. Mike Oldfield — Nothing but
3. Siouxsie and the Banshees — Face to face

FLASH

Sabia domnitorului Cuza se întoarce la Bucureşti

• A fost achiziţionată cu 55 875 de lire sterline (29 milioane de lei)

Guvernul României a hotărît suplimentarea bugetului Ministerului Afacerilor Externe cu suma de 29 045 000 lei, reprezentînd contravaloarea sabiei domnitorului Alexandru Ioan Cuza, achiziţionată prin licitaţie publică la Londra cu suma de 55 875 lire sterline.

Ministerul Afacerilor Externe va transfera fără plată sabia respectivă Ministerului Culturii, în vederea expunerii pentru public în cadrul Muzeului Naţional Cotroceni.

CORNELIU OLTEANU ■

Autorul colindului „O, ce veste minunată" este preotul Zaharia Boiu

Celebrul nostru colind „O, ce veste minunată" a fost compus de către preotul **Zaharia Boiu**, fiind prima poezie din volumul „Frunze de laur", editat cam pe la 1860. Preotul Zaharia Boiu care a trăit şi a murit în oraşul Sighişoara este autorul mai multor poezii religioase. Bustul lui din bronz a fost aşezat în faţa Catedralei pînă în 1945, cînd a fost mutat şi ascuns lîngă o şcoală, aproape de bisericuţa unde a slujit — Corneşti.

NICOLAE FILIP — Sighişoara, str. Tîrnăveni ,nr. 35, jud. Mureş.

CÎT PLĂTESC ITALIENII PE UN IEPURE ROMÂNESC

România a prezentat, în ochii străinilor, un viu interes, datorat, în parte, tuturor formelor de relief. Etichetarea drept o „a doua Elveţie" a fost bine găsită. Pentru străinii care-şi permiteau un sejur de vînătoare, statul cîştiga — şi cîştigă — destul de bine. Trofeele cerbilor şi urşilor cîştigau locuri fruntaşe, la diverse expoziţii de profil.

După revoluţie, între Asociaţia Generală de Vînătoare şi Pescuit Sportiv şi organismele mediului din Italia s-au încheiat contracte ferme privind livrarea de iepuri vii. 20 de asociaţii judeţene şi cei de la *Romsilva* vînd iepurii vii cu 145 DM bucata. Operaţiunea respectivă se desfăşoară doar în lunile decembrie şi ianuarie. Italienii repopulează pădurile lor cu exemplarele româneşti. Secretarul *AJVPS Vrancea, dl. ing. Eusebiu Martiniuc*, ne-a declarat că în prima zi a operaţiunii (3 decembrie a.c. — n.n.) s-au prins numai 40 de iepuri, considerînd că a fost, totuşi, o zi slabă. Făcînd un calcul, vrîncenii au cîştigat 5 800 DM × 272 lei = 1 577 600 lei. Şi milionul ăsta e doar începutul ; la sfîrşitul lunii ianuarie 1993 cine ştie cu cît se va înmulţi ! Or fi ei, vînătorii, acuzaţi că „vulpea avea o coadă de doi metri", dar banii vorbesc...

ION RUSU ■

SIDA — speranţe de vindecare

Căutările cercetătorilor de la Universitatea Harvard au dus la descoperirea a două peptide — proteine cu o slabă încărcătură moleculară — care, in vitro, împiedică propagarea virusului HIV. între celulele infectate şi cele sănătoase. Dacă aceste molecule se vor dovedi eficace la om, in vivo, afirmă specialiştii, va deveni posibilă crearea unor medicamente anti SIDA deosebit de puternice. (Liana Tatos).

A fost furată aproape toată colecţia de la Muzeul chihlimbarului

Chihlimbarul de Colţi, din judeţul Buzău, a primit medalia de aur la Expoziţia universală organizată la Paris în 1867, fiind socotit drept o minunăţie a lumii. Mulţi colecţionari au mers, de-a lungul anilor ,la Colţi, pentru a-l admira. De prea multă admiraţie, dar şi datorită valorii incontestabile, în anul 1929, cu prilejul Congresului Internaţional pentru Agricultură de la Istria, din expoziţie a fost furat cel mai important obiect din chihlimbar. La sfîrşitul lunii noiembrie a.c., s-a petrecut un furt de proporţii : **„A fost furată aproape toată colecţia de chihlimbar"** — a declarat doamna **Marilena Gaiţă,** directoarea muzeului. Cu această ocazie, au dispărut un obiect din chihlimbar nativ, în greutate de 1,776 kg — cel mai important obiect de colecţie din România — şi alte obiecte cîntărind între 5 grame şi cîteva sute de grame, piese muzeistice : un topor şi o dăltiţă aparţinînd „Culturii Monteoru", un tesoc de artilerie şi o pungă din piele. Hoţul (sau hoţii) a pătruns printr-o spărtură practicată în geam, reuşind în acest fel să facă inofensiv sistemul de alarmă. Se crede că făptaşul era o persoană avizată, presupunere bazată pe faptul că au dispărut numai obiectele cele mai valoroase, pe celelalte trecîndu-le cu vederea ! Lista persoanelor suspectate este destul de mare, muzeul din Colţi fiind cunoscut în întreaga Europă şi vizitat de foarte mulţi „admiratori". Punctele de frontieră au fost alertate. Se vor reîntoarce exponatele la locul lor şi în cît timp ?

ION RUSU ■

AUDREY HEPBURN s-a întors din Somalia

• „N-am să-mi revin niciodată. Practic nu mai dorm de cînd am văzut ce-i acolo"

Graţia, talentul, surîsul său dezarmant, ochii săi imenşi sînt cîteva calităţi care au făcut din **Audrey Hepburn** idolul unei generaţii. Acoperită de glorie, actriţa ar fi putut să ducă o viaţă lipsită de griji, să se înconjoare de o lume de vîs, departe de mizerie şi de suferinţă. Dar ea a ales o altă cale. De cinci ani, Audrey Hepburn, **ambasadoare a UNICEF-ului,** duce o luptă susţinută pentru ajutorarea copiilor care suferă, în Guatemala, Etiopia, Sudan, Tailanda, Bangladesh.

Recent, s-a întors din Somalia, ţara africană, sfîşiată de război civil, unde, în fiecare zi, foametea ucide mii de copii nevinovaţi. Îngrozită de ceea ce a văzut, actriţa povesteşte : „N-am să-mi revin niciodată. Practic, nu mai dorm de cînd am văzut privirile acestor copii, pe cale de-a muri de foame, descărnaţi, cadaverici, aproape transparenţi".

Ororile văzute în Somalia îi aduc aminte de cel de-al doilea război mondial, cînd, fetiţă de 11 ani, trăind cu mama ei în Olanda ocupată de nazişti, a reuşit să supravieţuiască mîncînd cartofi stricaţi şi rădăcini. Viitoarea eroină a filmului „My Fair Lady" mărturiseşte că-şi datorează viaţa trupelor aliate care au eliberat ţara şi, în special, hranei şi îngrijirilor medicale puse la dispoziţie de aceştia. Atunci, la infirmerie a făcut un jurămînt : „Şi eu, de asemenea, cînd voi fi mare, mă voi consacra copiilor nefericiţi". **(E.G.).**

Modă de tranziţie

PARLAMENTARII ROMÂNI POARTĂ COLANŢI!

• Cam pe cînd mini şi decolteul ?

Din surse oficiale aflăm că, deşi se cheltuiesc sume importante pentru îmbunătăţirea condiţiilor de viaţă ale parlamentarilor, unii dintre ei, ajunşi la vîrsta a doua, au inventat o nouă sursă de căldură : colanţii. Şi aceasta întrucît clasicele izmene, denumite (după celebrul personaj) hamleţi, au devenit nerentabile şi mai puţin confortabile.

Cum s-a făcut descoperirea ? Într-o dimineaţă agitată, un parlamentar negăsindu-şi hamleţii, s-a îmbrăcat cu colanţii pe care-i cumpărase pentru nepoata domniei sale. Amănuntul a fost imediat observat de către colegi şi, desigur, comentat. Constatarea finală a fost aceea că obiectele de îmbrăcăminte specific feminine sînt foarte călduroase. Drept pentru care şi le-au cumpărat şi alţi parlamentari. Colegii lor mai tineri, refractari la asemenea idei, au concluzionat că o dată cu sezonul de primăvară, vor lansa o modă mai interesantă : mini, şliţ şi decolteu. **(M. Timuc).**

PUBLICAŢIILE Flacăra

S.C. S.A.

Societate comercială înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J 40/5888/1991 din 04.07.1991

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE ŞI COMITETUL DIRECTOR:

Preşedinte – director general:
GEORGE ARION
Membri:
Ion D. Goia; Alexandru Păsărin, Liana Tatos, Liviu Timbus.

Adresa: Bucureşti, sectorul 1, Piaţa Presei Libere nr. 1, cod 71341.
Telefoane: 617.60.10, 617.60.20 (cu interioarele de mai jos);
Fax: 312.82.89
Cont lei – 40.72.30.110.496 BCR, sector 1, Bucureşti
Cont valută – 47.21.6.16.0431.0 BCR, sector 1, Bucureşti

Flacăra

Redactor şef:
LIVIU TIMBUS
Secretar general de redacţie:
EUGEN CHIROVICI

■ **POLITICĂ** (2560) – **Tudor Octavian** (şef secţie), Ion D. Goia, Maria Timuc.
■ **SOCIAL, ECONOMIC** (2559) – **Marcel Apostolescu** (şef secţie), Cătălin Apostol, Gheorghe Barbu, Dorin Gherghinescu, Brânduşa Nicolae, Victor Niţă, Dorian Radu, Ion Rusu, Dorin Sălăjan.
■ **CULTURĂ, MASS-MEDIA, TIMP LIBER, DIVERTISMENT** (2558) – **Liana Tatos** (şef secţie), Elena Grecescu, Evelina Mazilu.
■ **FOTOREPORTERI** (2528) – Cristian Gache, Elena Ghera, Florin Ioniţă.
■ **SECRETARIAT DE REDACŢIE** (1453) – Adriana Chirovici, Adrian Petrescu.
■ **CORECTURĂ (1453)** – Maria Bărbulescu, Pompiliu Dumitrescu, Smaranda Petrea, Angela Ştefănescu.

REBUS

Redactor şef:
ALEXANDRU PĂSĂRIN

Aurel Ştefan Alexandrescu, Bogdan Vlad, Mihai Zgubea, Simona Simzianu.
Telefoane: 2036 (redactor şef), 1457 (redacţie).

Flacăra BIS

Flacăra Basarabiei

■ **FINANCIAR, JURIDIC** (2143): **Avida Balica,** Gabriela Ionescu, **Corneliu Olteanu,** Eugenia Ciurea, Florenţa Tudor.
■ **ADMINISTRATIV:** Dan Mircea Popa (2634), Marian Băicoianu, Liliana Creţu.
■ **SECRETARIAT SOCIETATE:** Cătălina Ştefănescu (617.59.69).
■ **PUBLICITATE: Mihai Săndoiu,** Florin Dobrescu, Nastasia Maniu, Angela Frandoş, Călin Mărcuşanu Aristică Văduva, (2634).
■ **DIFUZARE: Manuela Vasiliu,** Gabriel Bumb, Florin Enache, Doru Iancu, Gabriel Milan Sava (617.48.91).

Cititorii din străinătate se pot abona prin Societatea Comercială „Publicaţiile Flacăra" S.A., telefon 617.48.91, fax 312.82.89 — Piaţa Presei Libere nr. 1, Sectorul 1, cod 71341 – Bucureşti, România.

Tiparul: Regia autonomă a Imprimeriilor – Imprimeria CORESI – Bucureşti

ULTIMA ORĂ

Ce e mai scump, oul sau găina ?

32 pagini – 35 lei

FLASH

Ce prevesteşte Nostradamus pentru 1993

● O echipă de cercetători germani prezintă o traducere originală, în baza unui model matematic :

- Gorbaciov în exil.
- Clinton în dizgraţie.
- Vaccin anti-SIDA.
- Mafia atacă statul italian.
- Străinii alungaţi din Germania.

Un grup de matematicieni din Germania, reluînd în studiu prevestirile lui Nostradamus, au ajuns la concluzia că acesta face referiri exprese la anul 1993. Cercetarea a pornit de la o scrisoare trimisă de faimosul mag fiului său Cezar, prin care anunţa că prorocirile sale se sfîrşesc cu anul 3797. Dar folosind un model matematic, exegeţii germani sînt de părere că, în fapt, anul notat de Nostradamus reprezintă o redatare a prorocirilor sale şi el se referă la 1993. Astfel, în strofa 41, descoperă ei, se individualizează perfect disputa dintre Elţîn şi Gorbaciov. „Marea stea (Kremlinul) va arde timp de 7 zile. Marele dulău (Elţîn) va urla toată noaptea, cînd marele pacificator (Gorbaciov) va părăsi ţara". Se va produce deci — traduc matematicienii germani — un exil pe care Gorbaciov şi-l va impune sub presiunea adversarului său.

In capitolul II, cercetătorii au descifrat referiri directe la boala secolului : SIDA. „Mult plînge cerul.. sîngele uman din cer. Din moarte poporul se va salva mult prea tîrziu. Tîrziu şi repede va veni salvarea mult aşteptată". Cu alte cuvinte, în 1993, teribila maladie va cunoaşte o răspîndire alarmantă şi va face sute de mii de victime dar spre sfîrşitul anului Ştiinţa va descoperi un vaccin curativ. „Tîrziu" spune Nostradamus, deoarece remediul soseşte pe o mare de morminte, „repede" fiindcă a trecut puţină vreme de la explozia endemică a bolii.

În strofa 54, faimosul prevestitor îşi îndreaptă atenţia spre Italia unde, anunţă el, mafia ar urma să treacă la contraofensivă după numeroasele arestări efectuate anul acesta de justiţia romană. „Oameni străini, aflaţi la mare distanţă de romani vor produce tulburări turbate în guvernele acestora. Repede îşi va lua în mîini capul lovit de moarte."

Din asemenea încîlceli de cuvinte, modelul matematic a izbutit să desprindă mai multe episoade de lupte politice. După brutala reprimare a bandelor de mafioţi în 1992, aceştia vor trece la contraofensivă cu ajutorul financiar şi armat al fraţilor de peste ocean. Din S.U.A., „Cosa nostra" va porni o acţiune concertată asupra guvernului italian printr-o serie de înfricoşătoare asasinate dar în cele din urmă, din această nouă confruntare, instituţiile de stat vor ieşi victorioase.

Bill Clinton apare şi el în verseturile lui Nostradamus. El ar urma să producă o mare deziluzie celor care l-au ales în 1992. Iată strofele 41 din capitolul cinci : „Născut sub umbra unei zile întunecate (Clinton şi-a datorat în mare măsură popularitatea, amintind americanilor figura luminoasă a lui Kennedy) va face să nască sîngele dintr-o urnă veche (mormîntul lui Kennedy), înlocuind secolul de aur cu unul de aramă". Cînd istoria se repetă, naşte caricaturi. Încercarea lui Clinton de a-l lua ca model pe Kennedy va fi, se pare, un eşec de care adversarii lui vor profita, inscenînd un nou Watergate. Şi dacă e să dăm crezare lui Nostradamus şi grupului de matematicieni, ne putem aştepta la demisia actualului preşedinte al Americii.

Ultima previziune a lui Nostradamus pentru 1993 se găseşte în strofa 74 din cuprinsul celui de al 5-lea capitol şi contureazâ dezacordurile etnice din Germania. „O greşeală a germanilor va naşte sînge şi ea (Germania) va ajunge o mare putere. Va fi o mare vînătoare de lume arabă străină ce va îndurera mult biserica". De data aceasta nu e greu de înţeles că, potrivit acestor prevestiri, ne putem aştepta la o înăsprire a xenofobiei, victimle fiind populaţia emigrantă turcă, cea mai numeroasă etnie ce compune milioanele de ausländeri aflaţi în Germania.

Senzaţie şi scandal la sfîrşitul secolului

Gorilele pot naşte oameni

• *Experimentul aparţine unor medici din Cape Town* • *Proteste vehemente din partea Bisericii* • *Nici o noutate: lumea e plină de politicieni şi dictatori proveniţi din maimuţe...*

Intr-o grădină zoologică din Cape Town, Republica Sud Africană, o gorilă autentică a adus pe lume o fetiţă normală, aparţinînd lumii umanoide. Autorii faimosului şi scandalosului experiment sînt medicii Thomas Twyman şi Steven van Hamm. Întreaga operaţie s-a desfăşurat într-un laborator secret, dar pe care gazetarii l-au dibuit şi evenimentul a devenit public.

Embrionul implantat în uterul gorilei a fost obţinut in vitro (în eprubetă), prin recoltarea ovulelor şi spermatozoizilor de la o pereche de tineri căsătoriţi. După nouă luni, maimuţa Bobo (230 kilograme) a născut (mai exact spus : a fătat) o fiinţă omenească absolut normală şi pe care o creşte şi o iubeşte ca o adevărată mamă. Micuţa Amanda a împlinit de curînd şase luni. Ea urmează să devină fiica legitimă a celor doi tineri, medicii urmînd să-i supravegheze în continuare dezvoltarea şi comportamentul.

Ideea transferului de embrioni, între om şi maimuţă s-a născut în S.U.A. unde, cu ani în urmă, sub o ploaie de proteste, naturalistul Stephen Seagar a propus o cale inversă : folosirea uterului uman ca incubator pentru embrionul de gorilă, scientistul american susţinînd că numai pe această cale vor fi salvate de la dispariţie speciile rare de maimuţe. Dar iată că merge şi viceversa. Interesant de arătat că genitorii, tînăra pereche din Cape Town, au acceptat experimentul numai din dorinţa de a scăpa de chinuitoarea şi plicticoasa perioadă a celor nouă luni de sarcină.

Vestea că o gorilă a fost pusă să nască o fiinţă umană a declanşat un imens scandal. Protestele cele mai vehemente au venit din partea bisericii. În cuprinsul unei cuvîntări incendiare, arhiepiscopul presbiterian Desmond Tutu, laureat al premiului Nobel pentru pace a calificat experimentul drept „Un ultragiu adus demnităţii umane".

La aceste atacuri, medicul Twyman a răspuns senin că întreaga operaţie i se pare normală şi de mare viitor. „Este — a declarat el —ca atunci cînd cineva lasă croitorului stofa şi furniturile şi vine peste o săptămînă să-şi ridice costumul". Pe această cale — au mai opinat autorii experimentului — ştiinţa va putea elibera femeia de povara celor nouă luni de travaliu ontogenetic. În plus, bărbaţii cu soţii sterile vor putea avea copii.

In sfîrşit, pămîntul are toate şansele să devină planeta maimuţelor.

Tălmăcirile din Nostradamus s-au dovedit și ele, de multe ori, simple speculații comerciale. Puțini mai cred în ele. Și totuși, prevestirile sale sînt credibile și în această ultimă variantă. Despre violență, lupte politice, ingratitudine, ca și despre o civilizație năpăstuită de extravaganțe și boli incurabile se va vorbi sigur și în 1993. Fiindcă ascensiunea omului în macro și microcosmos înseamnă, deopotrivă, îngroparea unor tradiții milenare de viață și gîndire.

Omul de mîine se va naște din maimuță? Posibil. Construind roboți și mașini de gîndit, cetățeanul lumii se întoarce, paradoxal, în noaptea ignoranței. Dumnezeu nu admite concurență.

Cum se vor mișca roțile destinului în România anilor care vin? Dar în lume? Celebrul mag e zgîrcit în amănunte. „Predicțiile" guvernanților noștri sînt mai credibile și, multe din ele, mai convingătoare; le găsiți în paginile 4–5 ale revistei.

De asemenea, păstrînd intactă speranța că nu vom deveni o planetă a maimuțelor – chiar dacă viitorul ne amenință cu potentați născuți de gorile – încercăm să vă oferim (în paginile 6–7) un tablou al celor ce țin în mînă firele istoriei și soarta lumii la sfîrșit de secol și de mileniu.

TUR DE ORIZONT

FLACĂRA ÎNTREABĂ

Cînd se schimbă guvernele, se fac bilanțuri și se expun programe ; cînd se schimbă anii, se fac urări. Decît acestea din urmă, mai potrivit ni se pare, la acest sfîrșit de an, un dialog despre viața noastră de zi cu zi — pentru că pe toți ne interesează dacă va fi mai rău sau mai bine. Ne-am adresat, deci, guvernanților noștri :

GUVERNUL ROMANIEI

Gral. lt. Niculae Spiroiu

Ministrul Apărării Naționale

Se vorbește, în ultima vreme, de un posibil război balcanic. Ce va face armata română într-o asemenea eventualitate ?

În conformitate cu prevederile Constituției, armata este destinată să apere independența, suveranitatea și integritatea teritorială a României. În cazul în care conflictul la care vă referiți ar izbucni, armata va acționa potrivit hotăririi Parlamentului, pentru a-și îndeplini această misiune fundamentală.

GUVERNUL ROMANIEI

Traian Chebeleu

Secretar de Stat
la Ministerul Afacerilor Externe

Credeți că există pericolul real al unui nou război balcanic ? Dacă da, va putea România să evite implicarea militară ?

Evolutiile de pînă acum, precum si cele care se conturează în această parte a Europei, constituie posibili germeni ai extinderii conflictului din Iugoslavia, făcind să planeze spectrul pericolului unui nou război balcanic.

Răspunsul la cea de-a doua întrebare este, de asemenea, afirmativ.

România nu are de ce să se implice militar într-un astfel de război. Singurul nostru interes este ca în vecinătatea noastră să fie pace. Numai astfel putem pune în valoare vecinătatea, complementaritățile economice si tradițiile de colaborare culturală. Astfel se si explică faptul că, încă de la început, România a fost preocupată să contribuie activ la efortul general în sprijinul unei reglementări pașnice.

Singurele mijloace de care trebuie să se facă uz sînt cele politice, care se regăsesc în eforturile concertate ale comunității internationale, în special în cadrul Conferinței de la Geneva, ale ONU, CSCE si ale CEE, de a facilita si a modera dialogul pe această temă.

Nefiind adepti ai unei soluții bazate pe ideea unei intervenții militare, dar pledînd, pe de altă parte, pentru constientizarea, de către toate țările vecine fostei Iugoslavii a responsabilității pe care o au în aplanarea conflictului si tensiunilor interetnice, ne vom menține poziția de principiu în ce privește depășirea crizei din spațiul iugoslav, care se grefează pe fondul intoleranței, xenofobiei si violenței, tendințe ce marchează nefast sfîrșitul acestui secol.

GUVERNUL ROMANIEI

Gral. mr. George Ioan Dănescu

Ministrul de Interne

Domnule ministru, ce veți întreprinde, concret, pentru ca de acum încolo să nu mai existe polițiști beți care bat, distrindu-se, oameni nevinovați? Evident, sînt cazuri răzlețe (din fericire!), dar care aruncă, nemeritat ,o lumină urîtă asupra Poliției. De asemenea, ce veți întreprinde ,concret, pentru ca polițiștii să intervină cu mai mult curaj în lumea interlopă ?

În primul rînd, apreciez obiectivitatea cu care aduceți în discuție probleme care m-au preocupat si mă preocupă foarte mult. Referitor la comportamentul abuziv al unor polițisti — intr-adevăr puțini ca număr — pot să vă spun că deja am dat ordin în acest sens șefului Inspectoratului General al Poliției de a manifesta maximum de exigență față de toate cazurile în care polițiștii săvirșesc fapte care contravin statutului lor profesional și, mai grav, lovesc sau molestează cetățenii pașnici. În ceea ce mă privește, voi dovedi fermitate și voi fi chiar neîndurător — scuzați exprimarea tranșantă — atunci cînd voi constata sau îmi vor fi aduse la cunoștință — inclusiv prin presă — astfel de cazuri. Cînd situația o va impune, voi lua măsuri disciplinare si împotriva șefilor care au tratat cu indulgență fapte de acest gen. Pentru că trebuie să fie clar nu numai pentru polițiști, ci pentru toți lucrătorii ministerului : noi avem datoria să apărăm viața și bunurile cetățenilor și în nici un caz să le punem, sub o formă sau alta, în pericol. Iar măsurile luate împotriva unui subofițer implicat în cazul petrecut recent la Cluj, confirmă că nici în acest domeniu nu vom face compromisuri.

În legătură cu cea de-a doua întrebare, consider că astăzi numai curajul nu este suficient pentru a interveni eficient împotriva lumii interlope. De aceea, va trebui să formăm niste forțe specializate, bine pregătite în lupta împotriva crimei organizate, de care să se teamă si infractorii cei mai periculosi. Bineînțeles că va fi necesar să le asigurăm si o dotare pe măsura durității pe care o presupune combaterea acestor fapte. Vreau ca atunci cînd se ajunge la confruntarea directă, nu polițistul sau jandarmul să fie cel vătămat.

GUVERNUL ROMANIEI

Mișu Negrițoiu

Ministru de Stat,
Președintele Consiliului pentru
Coordonare, Reformă și
Strategie Economică

Plecînd de la starea economiei românești, ce credeți că este mai important : să scoți economia din starea de colaps și faliment, sau să oferi protecție socială ? Cine credeți că poate oferi o reală protecție socială : o economie prosperă sau una falimentară ?

NOTA REDACȚIEI : **Dl. ministru Mișu Negrițoiu ne comunică prin biroul de presă, telefonic, dorința de a da personal un răspuns mai amplu, pe baza unor date pe care acum, din nefericire, nu le are la dispoziție. Este evident că argumentul referitor la date ne stîrnește un viu interes și, în consecință, așteptăm răspunsul promis, pe care îl vom găzdui cu plăcere în revistă.**

GUVERNUL ROMANIEI

Mircea Dan Popescu

Ministrul Muncii și Protecției Sociale

Plecînd de la starea economiei românești, ce credeți că este mai important : să scoți economia din starea de colaps și faliment, sau să oferi protecție socială ? Cine credeți că poate oferi o reală protecție socială : o economie prosperă sau una falimentară ?

Nu poți trata sistemul protecției sociale în afara sistemului economic. De ce? Pentru că sursele de finanțare, pentru orice prestație actuală sau viitoare a unui sistem coerent de protecție socială, trebuie să provină, neexistind altă sursă, din veniturile, pe de o parte ale statului (si acestea sînt dependente de nivelul economic), pe de altă parte ale populației, care sînt dependente, la rîndul lor, de nivelul economiei, ce determină creșterea acestor venituri.

Sistemul de protecție socială trebuie conceput într-un mod unitar si coerent, atît în ansamblu cît si pe componente.

În al doilea rînd el trebuie să aibă o administrare coordonată a programelor și activităților.

În al treilea rînd, este necesară o utilizare eficientă a resurselor de care dispunem.

În ultimul rînd, sistemul de protecție socială trebuie integrat în ansamblul mecanismului economico-social.

Spus în mod direct, protecția socială nu poate fi nici mai bună nici mai rea decît starea economică a societății. Parafrazînd o celebră formulare, dacă dezvoltare economică nu e, nimic nu e. Corelația si coerența menționate anterior impun cu necesitate actualului guvern proiectarea si implementarea sistemului de protecție socială astfel încît în circa 3—4 luni să putem dezbate public elementele acestuia si modul de implementare în condițiile economico-sociale actuale si de perspectivă pe termen mediu.

NOTA REDACȚIEI : **Ne exprimăm opinia (de fapt, convingerea, domnule ministru) că protecția socială cea mai solidă o oferă... proprietatea privată, pentru că numai aceasta reprezintă premisa unei economii eficiente și prospere. O demonstrează istoria, nu doctrinele. De aceea, credem că „proiectarea și implementarea sistemului de protecție socială" constituie un lucru lipsit de sens în condițiile unei economii de comandă, bazate pe proprietatea de stat ; este tot lecția istoriei... Credem că energiile și talentul guvernanților nu trebuie să facă din protecția socială o frînă pentru nașterea unei economii de piață eficiente și prospere.**

GUVERNUL ROMANIEI

Petre Ninosu

Ministrul Justiției

Vom avea în anul 1993 un proces al principalilor vinovați de marile crime din perioada dictaturii comuniste ?

Atunci cînd a avut loc prima întîlnire la Ministerul Justiției cu privire la acest proces, am fost invitat de domnul ministru Quintus. Nu am o informație completă, dar ce stiu este că într-o cauză penală ce face obiectul urmăririi penale sînt implicate deja 3 persoane, iar a patra este fostul ministru de interne, Alexandru Drăghici. De asemenea, am vorbit cu domnul Procuror General pentru a pune la dispoziția celor interesați documentația necesară pentru informare.

NOTA REDACȚIEI : **Ne vine greu să credem că marile crime din perioada dictaturii comuniste au fost făptuite doar de „3 persoane" plus a patra (Drăghici). Mai ales că nu problema procesului penal este importantă, ci aceea a procesului moral. Nu este vorba de răzbunare și nimeni nu cere capul nimănui, numai că o societate, pentru a fi sănătoasă, trebuie să-i denumească public, ca atare, pe marii răufăcători ; și aici rolul cel mai calificat îl are justiția — un cuvînt mult prea încărcat de sens ca să fie redus la o simplă titulatură de minister.**

GUVERNUL ROMANIEI

Florin Georgesc

Ministrul

Casele de schimb cumpără dolarul cu 430 de lei, la cursul oficial, menținut de multă vreme. Tot ele, însă, îl vînd(cînd îl vînd !...) cu aproape 600 de lei (ca „la negru"). Oferiți-ne explicația. Care este, de fapt, cursul real al dolarului ? Cînd va fi complet liber cursul său ?

Direcția de Relații Externe și Protocol din cadrul Ministerului Finanțelor este împuternicită să răspundă întrebării dumneavoastră adresată domnului Florin Georgescu, Ministru de Stat — Ministrul Finanțelor.

Pentru a putea afla un răspuns exact la întrebarea dumneavoastră, vă rugăm să binevoiți a lua legătura cu conducerea Băncii Naționale a României, care este singurul organism competent în problema ridicată de dumneavoastră.

Avînd în vedere colaborarea eficientă între direcția noastră și redacția dumneavoastră, sperăm ca si în continuare să putem asigura corecta informare a opiniei publice.

NOTA REDACȚIEI : **Ministerul de Finanțe ne oferă un răspuns à la carte. Desigur, Banca Națională este răspunzătoare de politica monetară a statului. Știm, însă, în același timp, că un guvern, prin ministrul său de finanțe, nu poate privi cu indiferență implicațiile pe care fenomenele monetare le antrenează în economia națională. În acest sens am cerut domnului ministru o explicație și un punct de vedere. Sperăm să ni-l ofere, totuși, cu altă ocazie.**

GUVERNUL ROMANIEI

Ioan Oancea

Ministrul Agriculturii și Industriei
Alimentare

De ce sînt practic siliți țăranii să se întovărășească ? Alergăm din nou după „binefacerile" unei agriculturi de tip socialist ?

Noi nu forțăm pe nimeni, dar exploatațiile mici asigură hrană pentru țăran și pentru ai lui, pe cînd, prin asocierea țăranilor, se poate vorbi de asigurarea hranei unui număr mult mai mare de oameni.

Asociațiile au prins, se preconizează jumătate din terenurile fertile, pentru asigurarea hranei întregii populații.

NOTA REDACȚIEI : **Iar dacă îi unim pe țăranii din toate țările, atunci obținem și mai multă hrană !**

Lăsînd gluma la o parte, nu contestăm productivitatea superioară a marilor suprafețe agricole, dar a condiționa acordarea unui titlu de proprietate de intrarea în asociație constituie un abuz situat în afara normelor constituționale ; și o surprinzătoare tentativă de a reface păguboasele CAP-uri. Dreptul țăranului de a poseda pămîntul și a-l lucra cum crede de cuviință și cum știe el (mai bine decît alții...) nu poate fi pus în discuție. Și-apoi, în vremurile fericite cînd România era grînarul Europei, producția agricolă era reglată de piață, nu de doctrine și nici din birouri ministeriale.

GUVERNUL ROMANIEI

Andrei Chirică

Ministrul Comunicațiilor

Cînd vom putea vorbi cu Parisul de la domiciliu ,formînd un simplu prefix ? Cînd vom scăpa de „păcănelile" din receptor, care ne duc cu gîndul la tot soiul de „interpuși" pe fir ?

Dotarea tehnică învechită în sistemul de comutație telefonică la nivel național nu a permis accesul abonaților la traficul internațional de plecare. Acest lucru a fost prevăzut în strategia de modernizare si dezvoltare a sistemului național de telecomunicații, odată cu introducerea în exploatare a centralelor telefonice automate digitale, care, începînd din acest an, se produc la noi în țară prin două societăți mixte.

Prima condiție tehnică pentru satisfacerea traficului telefonic internațional a constituit-o instalarea centralei telefonice automate internaționale, realizată în decembrie 1990. În 1991 au fost puse în funcțiune la București si Brașov două centrale telefonice automate digitale, cu capacități de 10 000 si respectiv 4 000 linii, racordate către centrala automată internațională, totalizînd în prezent 9 000 de abonați în funcțiune.

TUR DE ORIZONT

GUVERNUL ROMÂNIEI

Pentru anul 1992 si 1993 sint prevăzute a fi instalate in București 5 centrale urbane cu un număr de 73 000 linii și in mai multe orase din țară (Cluj, Brăila, Bacău, Tg. Mureș, Constanța, Ploiești, Timișoara, Craiova, Galați, Sibiu), pentru care se va asigura accesul la automatul internațional. În același timp, planul de dezvoltare a telecomunicatiilor prevede, pentru anii următori, modernizarea rețelei de legături telefonice la nivel național prin cabluri cu fibre optice, radiorelee digitale, echipamente de transmisiuni adecvate, in strinsă corelare cu extinderea instalării centralelor telefonice moderne. Este de semnalat introducerea, în cursul anului 1993 a unor aparate telefonice publice din import, care vor satisface toate tipurile de apeluri telefonice, inclusiv către automatul internațional, asigurind și alte facilități la un nivel calitativ deosebit.

Toate aceste instalații au un standard de calitate superior, la nivel mondial, fapt ce va elimina foarte multe din defecțiunile si nemultumirile actuale.

Neajunsurile semnalate de dumneavoastră se datorează stării tehnice a instalațiilor, incepind de la aparatul telefonic, reteaua de cabluri si centrale telefonice, caracterizată de un standard tehnologic depășit si vechime mare in exploatare.

GUVERNUL ROMANIEI

Constantin Teculescu

Ministrul Comerțului

Cînd vom scăpa de tarabe, dughene și maghernițe soioase și vom avea un comerț civilizat ?

În perioada de tranziție la economia de piață, care este, prin natura și esența sa, o perioadă de profundă criză economică, trebuie să acceptăm că apariția unor asemenea fenomene negative în comerțul cu amănuntul nu putea fi evitată. Demonopolizarea și liberalizarea pieței interne, deși generează, inevitabil, într-o primă fază, apariția unor dezechilibre structurale, are meritul de a fi instaurat climatul concurenței, benefic stimulării inițiativelor întreprinzătorilor particulari.

Evident, dacă acceptăm importanța apariției și consolidării sectorului privat în comerț, el dovedindu-se deschizător de drumuri din acest punct de vedere, putem să fim optimiști că „fața urîtă" a comerțului românesc, reprezentată de tarabe, dughene și maghernițe, poate fi lesne curățată și ne stă în putință să facem acest lucru.

Un prim pas îl vom face curînd, prin statuarea regulilor generale de urbanism comercial, în cadrul cărora un capitol distinct este destinat tocmai disciplinării comerțului în zonele publice (comerțul ambulant), prin obligativitatea respectării unor criterii care să asigure un comerț civilizat, modern și de mare atracție pentru viața unui oraș.

Se înțelege că o astfel de reglementare generală nu abandonează, ci, dimpotrivă, promovează principiul descentralizării inițiativei în organizarea și modernizarea rețelei comerciale, asigurînd cadrul juridic prin care administrațiile publice locale pot să-și exercite libertatea deplină de acțiune, tocmai pentru a realiza armonizarea intereselor particulare (ale comercianților) și a celor generale (ale consumatorilor).

GUVERNUL ROMANIEI

Paul Teodoru

Ministrul Transporturilor

Cînd vom putea vorbi, în România, despre mijloace de transport la standardele celor europene : civilizate, curate și punctuale ?

Răspunsul la această întrebare este formulat în „Strategia restructurării și dezvoltării transporturilor în România 1992 — 2005".

În capitolul 3 se prevăd — printre altele — si etapele obiectivelor strategice din transporturi, care sint următoarele:

- 1992—1993: stoparea degradării tehnice si de exploatare si recucerirea calității tradiționale a transporturilor printr-o administrare eficientă a rețelelor și dotărilor.
- 1994—1996: alinierea la cerințele pieței în conditii concurențiale, prin consolidarea si valorificarea calitativă si eficientă a potențialului actual al transporturilor.
- 1997—2005: racordarea economică și tehnică la sistemul european de transporturi prin modernizarea și dezvoltarea rețelelor de infrastructură, instalațiilor și parcului de mijloace.

Condițiile obligatorii pentru reușita programului de restructurare si dezvoltare a transporturilor constau in principal in:

— Crearea cadrului legislativ.

— Asigurarea principalelor resurse financiare.

— Utilizarea intensivă a potențialului științific.

NOTA REDACȚIEI : **Să sperăm că din „Strategia restructurării și dezvoltării transporturilor in România 1992—2005", in afară de „recucerirea calității tradiționale", „alinierea in condiții concurențiale" și „consolidarea potențialului" — ne vom alege, concret, cu mijloace de transport civilizate, curate și punctuale ; și chiar ceva mai devreme de 2005.**

GUVERNUL ROMANIEI

Doru Dumitru Palade

Ministrul Cercetării și Tehnologiei

Ce măsuri intenționați să luați pentru stimularea și valorificarea inteligenței românești ?

Principala noastră preocupare o constituie restructurarea întregii cercetări românești, tocmai in sensul valorificării și stimulării inteligenței naționale.

Acest obiectiv presupune, în primul rînd, o actiune legislativă. Sperăm ca în semestrul I '93 să emitem o lege ce privește cercetarea — dezvoltarea — proiectarea, si care va avea ca anexă statutul personalului din cercetare. Apoi, vom reexamina toate actele normative emise înainte de '90, ce vor fi modificate corespunzător si cele emise după '90, pentru care vom elabora amendamente.

Ministerul are ca scop coordonarea unui program național de cercetare — dezvoltare — proiectare, asigurind finanțarea acestuia. Se va organiza o rețea națională de unități de cercetare, vizînd domenii de vîrf ale științei si tehnicii.

Tot în spiritul promovării inteligenței românești, ministerul va propune o amplă actiune de popularizare, prin mass-media, a realizărilor naționale remarcabile, în domeniile în care cercetarea și inventica sint recunoscute prin medalii și premii internaționale.

GUVERNUL ROMANIEI

Liviu Maior

Ministrul Învățămîntului

Diplomele absolvenților de institute superioare particulare vor fi simple petice de hîrtie ?

— De curind, Ministerul Învățămîntului a inaintat Parlamentului in procedură de urgență, un proiect de Lege a Acreditării, atît pentru institutele de învățămînt superior particulare, cît si pentru cele de stat. Institutele de învățămînt superior care vor reusi să depășească standardele impuse de procedura de acreditare vor beneficia, se înțelege, și de recunoașterea, din partea ministerului, a diplomelor de absolvire pe care le vor elibera.

GUVERNUL ROMANIEI

Iulian Mincu

Ministrul Sănătății

Ce veti face, domnule ministru, ca să umpleți România de cabinete medicale particulare ?

Ministerul Sănătății privește privatizarea în domeniul sanitar ca o alternativă la asistența medicală publică, menită să creeze o competiție benefică pentru calitatea actului medical.

Ministerul Sănătății este total deschis activităților sanitare în sistem privat, fără însă ca aceasta să înlocuiască asistența medicală publică, sistem prin care, în prezent, se acordă ingrijiri medicale întregii populații.

Este de menționat că, în toate țările, rețeaua publică de ingrijiri medicale este preponderentă față de cea privatizată, prin unitățile medicale publice asigurîndu-se:

— medicina de mare performanță
— asistenta medicală preventivă
— asistența medicală de urgență
— asistenta medicală a grupurilor de populație defavorizate
— învățămîntul medical.

Sistemul de asigurări sociale va crea fondurile necesare pentru functionarea sistemului actual si pentru susținerea privatizării. Asigurările de stat vor constitui nucleul în jurul căruia se vor dezvolta și asigurările particulare și cele individuale. Asigurările vor da bolnavului posibilitatea să se adreseze oricărui medic, privat sau de stat. Pacientul va fi protejat de costul actului medical prin sistemul de asigurări, alegind medicul doar după valoarea acestuia.

GUVERNUL ROMANIEI

Mihai Golu

Ministrul Culturii

Industria primitivă, deșeurile toxice si altele, ne-au otrăvit aerul și apa. Am avut și avem scandaluri ecologice. Ce trebuie făcut ca să nu murim otrăviti ?

Într-adevăr, în prezent ne confruntăm cu situații grele. Nu sîntem singurii „vinovați" pentru această situatie. Un „rol" important l-au avut țările industrializate. O bună parte a efectelor ploilor acide le receptăm ca urmare a unor surse de poluare situate în afara granițelor țării.

Totuși trebuie să nu disperăm, iar optimismul nostru poate fi susținut cu argumente. În zona noastră geografică, România este promotoarea Convenției privind protecția calității apelor Mării Negre si militează activ pentru semnarea Convenției privind protecția calității apelor Dunării. Aplicarea acestor Convenții reprezintă garanții pentru stoparea fermă a deteriorării mediului inconjurător și a conservării resurselor noastre naturale. Referitor la acestea din urmă, comparativ cu multe alte țări, stăm mai bine. Pădurile noastre sînt încă suficient de intinse, Delta Dunării, rezervație a biosferei, încă păstrează caracterul unei zone naturale mirifice, dispărută de mult in alte părți ale lumii.

Un alt element care va contribui în mod esențial la salvarea mediului natural al țării, îl va constitui rapida promovare a noii legi a protecției mediului, a legii apelor, a legii pădurilor, codului silvic. Dezvoltarea capacității de cunoaștere prin introducerea unui sistem modern de armonizare a unui sistem de monitoring a factorilor de mediu, întărirea controlului agentilor economici printr-o inspecție puternică, promovarea unor programe internaționale prioritare de protecție a mediului în tara noastră constituie tot atîtea garanții că „nu vom muri otrăviți". Și pentru că a venit vorba de programe prioritare as aminti cîteva dintre acestea: programul privind urmărirea factorilor de mediu și de evaluare a poluării Municipiului București (PHARE). Programul PNUD privind evaluarea impactului activității umane asupra mediului în zona Bacău, Onești, Borzești. Programele Băncii Mondiale si Băncii Europene pentru Reconstrucție si Dezvoltare privind îmbunătățirea calității apelor fluviului Dunărea si afluenților săi: Olt, Argeș, Siret, Crișuri ș.a.

Toate acestea, inclusiv măsurile ce sint preconizate a fi incluse în programul de guvernare, consider că sint deja cîteva elemente ce pot da o notă de optimism în privința viitorului mediului țării, a viitorului nostru, al tuturor.

NOTA REDACȚIEI : **Desigur, lucrurile așa se prezintă, in general. Regretăm, însă, absența oricărei referințe concrete la Baia Mare, Copșa Mică, Reșița, Sibiu și alte zone. Dacă ar locui guvernanții la Copșa Mică...**

GUVERNUL ROMANIEI

Aurel Constantin Ilie

Ministrul Apelor, Pădurilor și Mediului

Ce veți face, concret, pentru sponsorizarea culturii ?

- Realizarea unei redistribuiri a fondurilor de la buget, în funcție de importanță, de impactul asupra publicului și de urgențele fiecărui domeniu.
- Găsirea unor modalități de rentabilizare a culturii prin accelerarea privatizării, unde șansele sint mai mari, prin creșterea răspunderii organelor administrative locale de stat față de instituțiile de cultură din raza lor de activitate.
- Identificarea mijloacelor propriі de sporire a veniturilor prin organizarea de spectacole, expoziții etc.
- Stabilirea relațiilor cu diverși agenți economici, luați în calitate de sponsori pentru marile manifestații culturale (exemplu: Festivalul George Enescu de anul viitor) care să permită ușurarea participării bugetare a ministerului.
- Aducerea, pe lista de priorități a Programului General al Guvernului, a proiectelor Legii Patrimoniului și Legii Drepturilor de autor și aprobarea de urgență a proiectului privind Legea Sponsorizării.

GUVERNUL ROMANIEI

Matei Agaton Dan

Ministrul Turismului

Dumnezeu a dat României tot ce-i trebuie pentru un turism intensiv. De ce fug, totuși, străinii de turismul românesc, domnule ministru ? Noi știm de ce, dar dorim să vedem ce știți și dumneavoastră.

România poate satisface — prin turismul montan, balnear, de litoral, cultural, etc. — preferințele diverselor segmente ale cererii turistice interne si internaționale. Pînă la Revoluție, cea mai mare parte a turiștilor străini proveneau din țările foste membre CAER; in prezent, obligativitatea achitării in valută vest a contravalorii serviciilor turistice a avut ca urmare scăderea masivă a numărului de turiști sosiți din țările foste socialiste, paralel cu creșterea sensibilă a sosirilor din țările occidentale. Totuși, pe ansamblu realizările din turismul internațional (sosiri, innoptări, incasări) sint mult reduse, comparativ cu capacitatea de primire și potențialul existent. Cauze: dotările și formalitățile vamale, starea proastă a drumurilor rutiere, lipsa autostrăzilor, dificultăți in aprovizionarea cu carburanți (benzină fără plumb) si lubrifianți de calitate, lipsa fondurilor necesare pentru crearea si promovarea imaginii turistice a României in lume, și, nu în ultimul rind, calitatea serviciilor, a dotărilor și a personalului din turism.

Anchetă realizată de
EUGEN CHIROVICI
EVELINA MAZILU
BRÂNDUȘA NICOLAE

EXTERNE

Lacrimi, sînge și speranțe

Pentru că bilanțurile de sfîrșit de an, oricit ar fi de importante, sunt intotdeauna plictisitoare, n-am să păcătuiesc făcind așa ceva. Totuși, citeva cuvinte despre ce-a insemnat 1992 pe plan mondial am să spun in cele ce urmează.

Fiind el 1992 an olimpic, s-ar fi cuvenit ca, in spiritul tradiției antice, pe parcursul lui armele să tacă. Dar n-au tăcut. Au murit oameni in diferite locuri din fosta u.r.s.s. Mai ales in Transnistria, unde bandele de „rusofoni", de cazaci și de militari ai armatei a 14-a, cu complicitatea și sprijinul Kremlinului, au indoliat atitea și atitea familii românești. Și-au izbutit să-și impună voința, după care răpăitul armelor s-a potolit. Să nu uităm insă ce spunea poetul: „Iar astăzi este liniște deplină, / Dar din adinc vin glasuri zbuciumate, / Oftări, blesteme, cereri de dreptate. / Drumeții trec grăbiți și se inchină". Să nu uităm blestemele și cererile de dreptate ale celor morți. Și ale celor vii. Au murit in 1992 (și mor incă) oameni pe teritoriul fostei Iugoslavii. Dar vina nu este numai a sirbilor. Pină nu se va înțelege acest lucru, inclusiv de români, care au dat dovadă de un anumit exces de zel în legătură cu sancțiunile antisirbești, nu va fi pace la sud de Cazane. Și să sperăm că nu va risca nimeni in fosta Iugoslavie o aventură de tip somalez. Au murit, de asemenea, oameni in Orientul Mijlociu. După schimbarea de guvern in Israel, au inceput, după cum se știe, negocieri la Washington. Ele au adus unele clarificări și au dat unele speranțe. Acum, se pare că nimic nu se va mai mișca pină la intrarea in funcție a noii administrații americane. In orice caz, e bine de știut că nici o soluție serioasă nu se va putea găsi dacă alături de interesele arabe nu se vor lua in considerație interesele vitale ale Israelului.

In 1992, criza economică mondială (botezată eufemistic „recesiune") a continuat. A fost o neșansă a țărilor socialiste europene de a se fi scuturat de comunism tocmai cind cei bogați intraseră deja in criză, cind, deci, aveau, din punct de vedere economic și social, propriile lor dificultăți, aveau șomeri și reducere a creșterii. Și intrucit pină in momentul de față semne de redresare n-au apărut (deși ar cam fi fost timpul să apară), liderii celor mai importante țări de pe glob par deciși să intre in acțiune, sunt gata, adică, să ia măsuri care să grăbească ieșirea din criză.

In anul care se incheie au apărut și premisele maturizării politice a ungurilor vizavi de atitudinea lor față de români. Ungurii nu mai pretind acum — după ce cu mare gălăgie clamaseră acest lucru in patru vinturi — că drumul României către Europa trece neapărat prin țara lor. Ei, ungurii, s-au convins pe deplin că și geograficește, și politicește românii pot ajunge și se pot „implementa" (și, de fapt, au inceput deja s-o facă) in Europa și in lume fără să aibă nevoie de binecuvintarea Budapestei și fără să treacă pe acolo.

Putem spune cu toată indreptățirea că 1992 a marcat și debutul impăcării României cu restul lumii. Țara noastră a reușit să semneze un acord de asociere cu Piața Comună exact ca și Ungaria. Sunt premise bune pentru obținerea clauzei americane, NATO nu ne tratează diferit de restul țărilor foste socialiste. Oripilată vreme indelungată de manoperele iliescenisto-feseniste și apoi, după dizjuncția, de cele iliescenisto-fedeseniste pentru acapararea și menținerea puterii in spațiul carpato-dunărean, străinătatea se pare că a invățat in cele din urmă să facă necesara distincție intre o grupare politică mai mult sau mai puțin venală, mai mult sau mai puțin onestă (cum zicea Cațavencu), care va deține oricum puterea pe timp limitat, și România și poporul român, care sunt veșnice.

In sfîrșit, mai consemnez ceea ce aș numi fenomenul cehoslovac, pentru că el este plin de invățăminte. Cu hitroșenie șveikiană, cehii și slovacii au demonstrat lumii că poți să faci lucruri de importanță istorică fără să mai mori. Ei n-au mai vrut să moară nici in 1968, ca să plece rușii cu tancurile de acolo, nici in 1989, ca să se țină in viață federația. Și astfel, parlamentarii cehoslovaci, intrunindu-se pentru ultima oară și votind ei bine desființarea țării federate și a propriului parlament, s-au așternut pe chef, in virtutea mai multor ziceri istețe din popor: dacă-i bal, bal să fie, n-o să trăim cit pămintul și-om trăi cit o vrea Sfintul, ce-am avut și ce-am pierdut, cind ne-o fi mai rău, așa să ne fie, o viață are omul. Intrucit dragoste cu sila nu se poate, ne ducem fiecare la el acasă, dar nu ne omorim. Poate că-i înțelept să urmeze și alții exemplul cehilor și slovacilor, nu-i așa?

ION D. GOIA

Lumea cu steluțe,

Cele mai importante țări de pe glob pot fi grupate după mai multe criterii. Unul dintre ele ar fi forța economică, bogăția, dezvoltarea. Din acest punct de vedere in frunte se află membrele „Clubului celor 10" (S.U.A., Germania, Anglia, Franța, Japonia, Canada, Italia, Spania, Suedia, Australia). Potrivit forței militare, primele locuri le ocupă cei cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate al Națiunilor Unite (S.U.A., Rusia, Anglia, Franța, China), deși multă vreme n-o să mai poată fi ținute la distanță state ca Germania și Japonia. Și considerentul deținerii armei nucleare poate fi utilizat ; potrivit lui, dăm iarăși de cei cinci membri permanenți ai Consiliului de Securitate, dar clubul atomic, după destrămarea u.r.s.s.-ului, se poate mări. In sfîrșit, pe baza mai multor criterii, unele amintite mai sus, altele nu (mărimea teritoriului, numărul de locuitori, poziția geografică, istoria, cultura, prezența activă in viața internațională ș.a.), pot fi selectate acele țări care au cea mai mare influență in lume, de a căror politică depinde soarta lumii. Aceste țări mi se par a fi Statele Unite, Rusia, Germania, Anglia, Franța, Japonia. Se-nțelege de la sine că personalit[illegible] politice aflate in fruntea ace[illegible] țări, cei care determină in ultimă instanță politica statelor respective, au un rol uriaș pe plan mondial și pot fi numiți, fie și numai la figurat, „stăpinii lumii". Să vedem cine sunt aceștia.

BILL CLINTON

sau moartea alungată cu saxofonul

Cu toate că nu și-a luat încă slujba în primire, noul președinte american este ultramediatizat pe întregul mapamond. Un bărbat tînăr, frumos, cu ochi albaștri, plin de energie, de idei și de farmec, inzestrat cu simțul umorului. El reface, la distanță de trei decenii (să sperăm că nu pînă la capăt), itinerarul lui John Kennedy (democrat și el), izbutind să devină preferatul electoratului în dauna unui politician cu o biografie mult mai bogată, cu mai multă experiență politică și de viață, care era, pe deasupra, și la putere in timpul confruntării electorale. Și cu toate că nu deține recordul de tinerețe ca șef de stat (Mobutu, de exemplu, a devenit președinte la 37 de ani), el poate, la cei 46 de ani ai săi, să aducă un „suflu nou" în politica americană, cu certe și majore implicații pentru întregul univers. În timpul campaniei electorale a făcut, ca tot omul, o mulțime de promisiuni populiste. De dragul celui de-al doilea mandat, va trebui să nu uite aceste promisiuni și să pună in aplicare cel puțin o bună parte dintre ele. Desigur, la loc de frunte se situează declanșarea relansării economice intr-o recesiune care durează de prea multă vreme (și care, fără discuție, i-a adus lui George Bush infringerea in alegeri). Legat de această direcție de acțiune susținută cu consecvență de-a lungul întregii sale campanii electorale, e de remarcat la Bill Clinton reabilitarea unor noțiuni pe care ideologia predecesorilor săi le combătuse cu hotărire : investițiile, mari lucrări de infrastructură, politică, industrială. Așadar, o reconsiderare a rolului statului în economie, sub lozinca „nu mai multă intervenție din partea statului, ci o intervenție mai bună". În politica externă, Bill Clinton s-a declarat pacifist, ceea ce nu exclude impunerea păcii prin mijloace ceva mai energice, ca în Somalia, de exemplu. Cit privește prezicerea lui Nostradamus că va fi și el, Bill Clinton — ca și înaintașul său John Kennedy —, asasinat, președintele ales al Americii, poate ține moartea la distanță cintindu-i din saxofon.

BORIS ELȚÎN

sau laba ursului alb

Iubitor de votcă și de rusoaice (deh, orice bun păstor trebuie să-și iubească mioarele, nu-i așa?), impulsiv și autoritar, ridiculizat și șicanat multă vreme la el in Rusia de cei care-l scoseseră la lumină — și care incepuseră a se teme de el — umilit de americani și de alți occidentali, care l-au ținut in anticameră la primele lui ieșiri in lume (inainte de puciul din august 1991), intrucit străinătatea juca atunci cartea Gorbaciov și nu voia să-l luxeze ori să-l indispună pe părintele perestroikăi, Boris Elțin a sfirșit prin a se impune și a fi luat de toată lumea in serios. Arta politică desăvirșită cu care a manevrat cu ocazia puciului, felul măestru in care s-a descotorosit, pe rind, de partidul comunist și de Gorbaciov, hotărirea cu care a dat drumul la „reformă" l-au arătat ca pe un politician deosebit de inzestrat, care știe ce vrea. Mai mult decit atit, compromisul la care a consimțit la cel de-al șaptelea Congres al Deputaților Poporului, incheiat recent (în primul rind sacrificarea lui Gaidar), dovedește [illegible] inflexibilitatea lui era în bună măsură jucată și că, in decurs de un an de exercițiu al puterii, a invățat multe. Străinătatea acum il adoră — ca altădată pe Gorbaciov — fiindcă vede in el garanția neintoarcerii Rusiei la comunism. Elțin știe asta și caută să profite cit mai mult, să obțină bani și alte inlesniri din partea Occidentului, dar mai ales să facă mapamondul să închidă ochii la eforturile Rusiei de reinviere, sub o altă denumire, a răposatului u.r.s.s., precum și la fărădelegile săvirșite de fosta armată roșie și de cazaci în numele apărării „drepturilor" rușilor din statele independente foste componente ale imperiului. În privința aceasta, a pornirilor imperiale, Boris Elțin este periculos pentru cei din jur. Lingă el trebuie să stai cum stă dresorul lingă ursul alb: cu ochii in patru, ca să te poți feri, intrucit in orice moment te poate lovi mortal cu laba.

HELMUT KOHL

sau uriașul făuritor de uriași

Fără îndoială, Helmut Kohl va rămine in istorie drept cancelarul reunificării postbelice a Germaniei. El s-a zbătut foarte tare pentru asta, a pus mult suflet și a izbutit. Rezultatul a fost apariția, in sfirșit, in Europa occidentală din zilele noastre a unei superputeri. Germania este așa incă de pe acum, dar acest lucru se va vedea și mai bine in viitor. Pentru că nemții strinși laolaltă sunt in stare să mute munții din loc. Intrucit a reușit să determine apariția unui stat de o asemenea forță, cancelarul Kohl, masiv cum il știm, poate fi numit uriașul făuritor de uriași. Dar tocmai acest eveniment, reunificarea Germaniei, de mare importanță și rezonanță nu numai pentru germani, ci și pentru intreaga Europă și pentru intregul glob, i-a adus cancelarului unificator — cel puțin pentru o anumită perioadă — și o mulțime de neplăceri, o scădere a popularității. Fiindcă dacă inainte de 1990 Kohl avea faima unui excelent „manager" la nivel național, făcător de boom economic, de bogăție și bunăstare, după aceea a inceput perioada grea a achitării notei de plată pentru reunificare. Și nu e vorba in primul rind de miliardele oferite Rusiei, ci de cheltuielile legate de redresarea „landurilor de est", adică a fostei R.D.G., pentru ca acestea să ajungă peste un număr nu prea mare de ani la nivelul fostei R.F.G. Le-a trebuit un oarecare timp germanilor din vest ca să înțeleagă și să realizeze că o vreme va fi necesar să trăiască mai prost decit pină la reunificare. Acum se pare că totul este O.K., că lucrurile revin la normal. Acțiunile lui Helmut Kohl au crescut din nou, mai ales după ce el a izbutit să-și asocieze opoziția (pe socialiști) in acțiunea de modificare a constituției pentru stoparea imigrării.

DECENIUL DE FOC

In deceniul al nouălea, acești mari actori ai scenei politice au jucat strălucit cele trei acte ale puterii : Analiza (cea mai pătrunzătoare), Previziunea (cea mai indrăzneață) și Decizia (cea mai spectaculoasă). Aplauzele cuvenite vor răsuna și in secolul 21.

lumea cu beteală

EXTERNE

Stăpînii lumii

FRANÇOIS MITTERRAND

sau regala inimă élyseeană

De persoana și personalitatea venerabilului președinte francez pe noi, românii, ne leagă multe considerente sentimentale. Mai intii de toate, e unul de-ai noștri, de gintă latină șeful acelei țări străine care, orice s-ar spune, a fost și a rămas cea mai dragă inimii românului, român care vorbește despre Paris de multe ori cu mai adincă emoție și in mai mare cunoștință de cauză decit francezii înșiși. Dintre toți liderii importanți din epocă, Mitterrand a fost acela care i-a dat cu flit lui Ceaușescu. Pe urmă, cind România a fost pusă pentru o vreme, in perioada de după decembrie 1989, la colț, președintele francez a fost singurul dintre șefii de stat occidentali care ne-a luat apărarea, riscind chiar și o vizită la București, care i-a adus multe bobirnace. Toate acestea nu se uită. Să vedem, însă, cum este privit in prezent Mitterrand la el acasă. La cei 76 de ani împliniți nu de mult, actualul președinte francez este considerat drept cap de listă al gerontocrației politice a Franței, in care intră: Giscard — 66 de ani, Rocard — 62, Barre — 68, Delors — 67, Chirac — 60, Marchais — 72. Cu toții au fost contemporanii lui Mao Zedong, Nixon, Brejnev, Wilson, Helmut, Schmidt, care au părăsit de mult scena politică. Pornind de la această situație, „L'Evenement du Jeudi“ scria: „S.U.A. au un saxofonist, noi avem sexagenari“. Francezii vor, deci, să bage și ei, ca americanii sau ca englezii, tineret in față. Pînă la viitoarele alegeri prezidențiale mai sunt doi ani și jumătate. „Dacă vrem ca totul să se schimbe, să se supună, in sfirșit, unei cure de intinerire — scria publicația amintită — este necesar să se desființeze instituțiile celei de-a V-a Republici. Cit timp parlamentul va juca rolul de cameră supusă președinției Republicii, nu va exista nici o innoire. Cit timp democratia noastră va bate in ritmul regalei inimi élyséene, ea va avea mai mult aspect de bal al fantomelor decit de petrecere de adolescenți“. Oricum vor evolua lucrurile, Mitterrand este deja un monument și o figură de manual de istorie.

JOHN MAJOR

sau thatcheristul pocăit

Pînă la un anumit punct, simpaticul premier britanic a fost propria lui operă. Deosebit de înzestrat și de capabil dar pornind din păturile de jos ale populației, el nu s-a alăturat deloc formațiilor și orientărilor de stinga — din care ar fi trebuit să facă parte prin „originea socială sănătoasă“ — cu grevele, demonstrațiile și revendicările lor, ci și-a însușit temeinic fundamentele ideologice ale dreptei: nu să ceri, ci să faci, nu să aștepți să-ți spună altul ce trebuie, ci să cauți și să găsești singur etc. Acest fapt l-a adus în aceeași barcă cu Margaret Thatcher, care l-a remarcat, l-a apreciat și l-a... promovat, făcindu-l mai intii ministru de finanțe, apoi de externe. Se poate spune că, de la un anumit punct, John Major este opera doamnei Thatcher. Recunoștința nu l-a împiedicat, însă, pe tinărul politician ca, atunci cind „Doamna de Fier“ a fost constrinsă să-și dea demisia din postul de prim-ministru, el să-i ia locul. Prezența lui John Major in fruntea guvernului englez n-a fost deloc lipsită de dificultăți și de momente dramatice. Lui i-au fost puse in circă și efectele crizei, care s-ar fi simțit indiferent cine s-ar fi aflat in funcția de prim-ministru. Se știe că Major a fost nevoit să retragă lira sterlină din „șarpele monetar“ vest-european, datorită tendinței pronunțate de scădere a acesteia. Cea mai spectaculoasă îndepărtare a lui John Major de thatcherism este tendința — ca și la Bill Clinton — de reabilitare a rolului statului in economie (el a acceptat chiar ca guvernul să finanțeze extinderea liniei metroului din Londra). Recentul succes al reuniunii de la Edinburg a „celor 12“, în obținerea căruia John Major a avut un rol determinant, a fost pus și el pe seama contrastului evident între stilul conciliant al actualului premier britanic și maniera inflexibilă de a trata a doamnei Thatcher. Așa stind lucrurile, John Major poate fi încrezător in biruința Maastricht-ului.

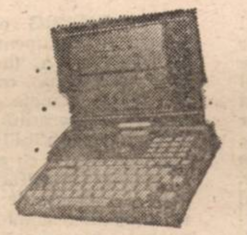

NIPONISMUL

sau energia rezultată din întîlnirea extremelor

Politicieni și manageri foarte buni a avut și are Japonia, dar dintre ei nu s-a ridicat nici o personalitate pe care s-o putem introduce printre stăpînii lumii. Împărat este Akihito prim-ministru este Küchi Miyazawa, dar nici unul, nici altul nu pot trece drept „monștri sacri“ ai politicii pe mapamond. Monstru sacru este Japonia, cu tot ce inseamnă ea pe plan mondial, însă politicienii ei sunt ori meșteșugari (la executiv), ori simboluri (împăratul). Totuși, cine hotărăște, cine dictează în Japonia? Acest lucru îl face sistemul. Care sistem se cheamă **niponism**. Niponismul este amestecul insolit de ultratradiționalism și ultramodernism, luîndu-se din fiecare părțile bune (ceea ce nu inseamnă că in societatea japoneză nu sunt destule probleme, destule dificultăți, ca in orice societate modernă; dar pînă și acestea au un pronunțat specific japonez, arată altfel decît in restul lumii). Paternalismul medieval și tehnica de vîrful vîrfului: supă mîncată cu două bețe și învățămîntul cel mai modern; păstrarea cu sfințenie a datinilor și obiceiurilor in arhipelag și expansionismul (industrial, comercial, informațional etc.) cel mai pronunțat. Și așa mai departe. E vorba de extremele care se ating, închid circuitul și produc o uriașă energie. Armele de căpetenie: disciplina riguroasă (de samurai) și cultul (boala) muncii. Un japonez suferă cumplit dacă nu muncește, dacă nu e lăsat să muncească. Ne place sau nu, asta-i situația. Japonezii se consideră pe ei descendenți ai extratereștrilor iar europenii (Edith Cresson, de pildă) îi consideră furnici. Dar indiferent cum i-am numi ori i-am categorisi, e bine să sperăm că într-o bună zi boala japoneză ne va lovi și pe noi.

ION D. GOIA ■

ULTIMII MOHICANI AI COMUNISMULUI

Dacă exceptăm țări ca Angola, Etiopia, Chile, Laos, Cambodgia, Afganistan și altele, în care pe perioade mai lungi sau mai scurte unii lideri au cochetat cu marxism-leninismul și cu banii Kremlinului, lagărul socialist clasic, acceptat și validat de Moscova, era alcătuit pînă în 1989 din următoarele țări: URSS, Albania, Bulgaria, Cehoslovacia, R.D.G., Iugoslavia, Polonia, România, Ungaria, Mongolia, China, Vietnam, R.P.D. Coreeană, Cuba. Făcînd abstracție de contorsionările ce continuă să se producă în fosta U.R.S.S. și în fosta Iugoslavie, de faptul că în unele locuri se află la cîrmă foști lideri comuniști, schimbați acum, de circumstanță, la față, putem spune că în prezent mai sînt pe baricadele comunismului doar ultimele 4 state din lista de mai sus. Care este situația acestor țări? Cît timp mai pot supraviețui în ele regimurile comuniste și, implicit, liderii acestor regimuri?

China, se știe, aplicînd politica lui Deng Xiaoping — aprobată recent de cel de-al XIV-lea congres (parcă acest număr e cu ghinion și parcă undeva congresul comunist cu acest număr a fost și ultimul; se va întîmpla oare și în China la fel?) al p.c. chinez —, sub paravanul unei „economii de piață socialiste“ înfăptuiește în realitate un capitalism în culorile Chinei. Adică un capitalism în economie, dar cu menținerea regimului politic autoritar, dezideologizat cît mai mult. Specialiștii spun că pe această cale China se va debarasa, în cele din urmă, de comunism. Dezintegrarea u.r.s.s.-ului a descurajat introducerea acum a instituțiilor democratice, pentru ca să nu se întîmple și cu China același lucru, dar e de așteptat că democratizarea vieții politice va veni imediat ce situația în fosta u.r.s.s. și în fostul lagăr socialist se va stabiliza.

Vietnamul pare a fi adoptat calea chineză. Oricum, politica de largă deschidere spre lume și pornirea pe calea reformelor sînt semne că și pentru lichidarea regimului comunist din Vietnam numărătoarea inversă a început.

Ajungem astfel la Cuba și Coreea de Nord, cazuri speciale, întrucît în aceste țări la cîrmă se află ultimii doi elefanți ai totalitarismului bolșevic. Izolarea și chingile în care continuă să fie ținuți cubanezii și nord-coreenii i-au făcut pe unii politologi să conchidă că la Havana și la Phenian comunismul va putea fi înlăturat abia după dispariția lui Fidel Castro și a lui Kim Ir Sen. Astăzi această teză este reconsiderată. Se admite că Fidel Castro ar putea să-l imite pe alde Alia, Kravciuk, Iliescu și s-o facă el însuși pe reformatorul, spre a evita dezastrul total al țării (oamenii n-au de nici unele, dar mai ales n-au ce mînca). Sunt semne că o astfel de cotitură ar fi privită cu ochi buni de multe țări de pe glob, ca o posibilitate de a se evita în Cuba, cînd va fi ca ea să se izbăvească de comunism, nopți ale Sfîntului Bartolomeu.

Rămîne Kim Ir Sen, cea mai anacronică și sinistră figură a contemporaneității. El a supraviețuit la putere timp de 44 de ani ținîndu-i pe cei 22 de milioane de supuși complet rupți de restul lumii. În țară domnește foametea și mizeria, oamenii au ajuns la limita supraviețuirii. În ceea ce-i privește pe Kim și pe ceilalți lideri, ei se găsesc într-o izolare totală. De la vechii prieteni au rămas doar amintiri: copia navei cosmice sovietice „Saliut“, de la Brejnev, un tanc în miniatură, de la Honecker, și un urs împăiat, de la Ceaușescu. R.P.D. Coreeană a fost abandonată pînă și de China. Iată de ce cunoscătorii afirmă că și în cazul că „marele cîrmaci“, în vîrstă de 80 de ani, nu-și dă, după cum ar fi normal, duhul, regimul lui nu mai rezistă doi ani.

ION D. GOIA ■

SOCIAL

Firmă comercială condusă de un nevăzător

...dar care vede și înțelege viața cu maximă generozitate

Este imposibil „să nu îți scoți pălăria“ în fața acelor oameni, care, deși vitregiți de Mama Natură, reușesc să-și depășească propria condiție și să se dăruiască semenilor lor prin talent, muncă și iubire. Un asemenea exemplu este **dl. Ioan Semovin, nevăzător,** de meserie asistent medical principal de balneofizioterapie, președintele firmei BIOERG-Serv.Impex S.R.L. Domnia sa a avut inițiativa înființării în București a unui lăcaș pentru alinarea suferințelor, prin metode mai mult sau mai puțin tradiționale.

Cu avizul Ministerului Sănătății, BIOERG organizează o bază de tratament, la sediul FORADEX S.A. (lîngă Restaurantul Viena), care cuprinde : două cabinete de masaj, dotate cu aparatură ultramodernă tip KESSLER — Germania ; bazine cu apă termală (37—39°C) sulfuroasă, precum și cabinete de recuperare ortopedică dotate cu roboți pentru mecanoterapie tip WICKOL — Germania, biciclete ergonometrice, ș.a.

Baza este deservită de un grup de bioenergoterapeuți din Republica Moldova. Sînt tratate, prin metode naturiste și tradiționale, afecțiuni ca : astm și boli ale aparatului respirator ; obezitate ; hipertensiune și probleme ale aparatului circulator, afecțiuni ale coloanei vertebrale ; insomnii ; migrene ; anumite probleme de văz și de auz.

BIOERG organizează și cursuri de yoga, arta masajului, presopunctură și terapii naturiste. Aceste programe sînt realizate în colaborare cu Grupul Național de Yoga pentru Restaurare Umană, al cărui președinte este dl. Mario Sorin Vasilescu.

BRÎNDUȘA NICOLAE ■

Cel de-al doilea război mondial nu s-a terminat

Din pămînt ne pîndesc proiectilele neexplodate

Tractoristul **Gheorghe Zbîrciog** lucra la Agromec-ul din comuna Străoane, județul Vrancea. Într-una din zile, 3 decembrie a.c., ora 12,00 aflîndu-se la arat, de sub brazda plugului a ieșit la iveală un proiectil de 76 mm, rămas neexplodat din timpul celui de-al doilea război mondial. A coborît din cabina tractorului, a luat proiectilul și l-a depozitat la Agromec, într-o cameră. După cîtăva vreme, însoțit de **Dumitru Ragea** și **Ion Ivan,** ambii tractoriști la aceeași secție cu Zbîrciog, a luat proiectilul și l-a aruncat cam la 5—6 metri. În cădere, focosul s-a lovit de un corp dur și s-a produs o explozie puternică. Drept urmare, schijele i-au atins lui Zbîrciog capul, toracele și membrele inferioare și superioare. A decedat pe loc. Ceilalți doi prieteni au suferit vătămări corporale nepericuloase. Victima avea doar 49 de ani și patru copii.

De menționat că, la sfîrșitul lunii noiembrie a.c., organele de poliție (departamentul „antidrog, arme, exploziv“), împreună cu Apărarea civilă au distrus muniție — găsită în urma unor lucrări agricole și excavații — totalizînd o masă activă echivalentă cu 1 000 kg trotil ! Operațiunea a avut loc pe malul Siretului, la Nenești. Ce-a rămas în urma exploziilor face să ți se zbîrlească părul în cap : un crater cu diametrul de 30 de metri și o adîncime de 15 metri ! !

ION RUSU ■

DESPRE UNA, DESPRE ALTA

Atenție! Otravă

Dînd (financiar) din colț în colț (respectiv, din sticlă în sticlă), **S.C. „STIMAS“ S.A.** Suceava produce butelii de sticlă pentru otravă. În elanul lor întreprinzător, fabricanții nu s-au prea gîndit și la posibilitățile de desfacere, așa că ograda întreprinderii tinde să devină neîncăpătoare. Le sugerăm, totuși, un beneficiar aproape sigur : în noianul de „cașcarabete“ de pe teritoriul județului, una mai răpănoasă ca alta, unde se vînd rachiuri contrafăcute se găsesc amatori gîrlă pentru astfel de recipiente. E o sugestie inocentă. De efecte nu răspundem noi.

O meserie pe cale de dispariție: potcovăria

Curioasă coincidență între numele meseriașului, Dumitru Calu, și îndeletnicirea sa : potcovirea cailor. Meșterul lucrează în comuna Adîncata din județul Suceava, are 75 de ani și tinde să capete — tot aplecîndu-se, dar numai în fața cailor ! — forma potcoavei.

Lucrează încă cu forță tinerească, dar, în același timp, este măcinat de faptul că nu are ucenici. „Tinerii de azi — afirmă el — se ocupă cu potlogăria nu cu potcovăria“. Adevăr grăiește.

Diviziunea muncii: unii escroci, alții naivi

Georgeta Juravle, din zona Rădăuți, a fraierit peste 300 de persoane cărora le-a promis locuri de muncă, încasînd pentru „prestații“ o jumătate de milion de lei. Alt „isteț“, **Mihai Cercel,** țigan, specializat în... acordarea vizelor de intrare în Germania, a luat de la 4 inși cîte 200 de dolari și 75 000 lei.

La Suceava crește starea infracțională

Fără a avea darul statisticilor și fără intenția de a obosi cititorii, redau o sinteză, oarecum la zi, a stării infracționale, din 1992, în județul Suceava. Numărul total de infracțiuni este de 2 412, cu 466 mai multe decît în aceeași perioadă a anului trecut. În detaliu, dar nu în fibra intimă a detaliului, situația se prezintă astfel : 1 248 infracțiuni de natură judiciară, 188 infracțiuni cu violență (omoruri, tentative de omor, lovituri cauzatoare de moarte, vătămări corporale grave, violuri, tîlhării). Au crescut, de asemenea, alarmant numărul de ultraje, infracțiunile în dauna avutului particular, cele de dare și luare de mită, de trafic de influență și de primire de foloase necuvenite. S-au ridicat 46 de arme (militare sau fabricate artizanal), peste 400 de muniții și 32 985 kg exploziv. Să mai amintim, fără a epuiza registrul stării infracționale de aici, că numărul contravențiilor de circulație s-a dublat față de anul trecut și vom concluziona că „Dulcea Bucovină“ nu mai e chiar așa de dulce. Începe să se zaharisească...

Grupaj de
CONSTANTIN ȘTEFURIUC ■

Jocurile de întrajutorare

• Noi date de la Ploiești

Se pare că scandalul „jocurilor de întrajutorare“ a luat proporții considerabile în Ploiești. SONIA, CARUSEL, ROLEX, GEMINI BĂLAN... și multe altele s-au dovedit a fi mijloace de escrocare a buzunarelor, cu precădere a celor aproape goale. Ca urmare :

● Sonia Ceaușu Mițan umbla prin oraș „în travesti“, de frica „jucătorilor“ ● Bălan (Gemini) este agresat : prima oară — spitalizat, apoi — forțat, în fața băncii, să achite banii mult așteptați ● Manifestație de aproximativ 2 000 de persoane și mari desfășurări de forțe ale Poliției, în fața Prefecturii ● Marți, 1 decembrie, a fost atacat fotoreporterul ziarului „PLOIEȘTII“, de către doi „băieți“ din „body-guards“ ai doamnei Sonia Ceaușu ● etc..., etc..., etc...

Evident că Inspectoratul Județean de Poliție Prahova a primit numeroase reclamații de la deponenți la diverse astfel de „jocuri“. Prin bunăvoința **domnului lt. col. Damian Miclea,** șeful Inspectoratului Județean de Poliție, aflăm că :

● În momentul de față, se află în curs de desfășurare cercetări penale pentru clarificarea situațiilor gestionare ale societăților **Practic Sonia Ceaușu-Mițan** și **Carusel.** Cercetările sînt făcute de echipe competente alcătuite din polițiști, procurori, precum și specialiști de la Direcția Generală a Controlului Financiar de Stat Prahova. Noi, alături de instanța de judecată, urmărim restituirea taxelor de participare în ordinea existentă în acte și în limita posibilităților. Se va avea în vedere prevederea stipulată la punctul 4 din regulamentul de funcționare a sistemului, care precizează că cei care au cîștigat o dată, nu mai pot cere un al doilea cîștig și nici chiar taxa de participare.

● Mandatul de arestare preventivă a doamnei Sonia Ceaușu-Mițan poartă numărul 772/P și a fost emis la data de 2 decembrie 1992 de Procuratura Județeană Prahova. Capete de acuzare : folosirea frauduloasă a fondurilor societății, efectuarea de premieri preferențiale, fapte prevăzute și pedepsite de art. 208 din Legea nr. 31/1990 și de art. 215 C.P.

Iată, în sfîrșit, aflăm din surse oficiale și... cum „s-a jucat“ legendara Sonia cu banii deponenților. Au fost înregistrate 378.281 de variante, cu o valoare totală de 3.831.022.615 lei (!!!), fiind premiate, dintre acestea, doar un număr de 57.267 de variante (cca 15%). În plus, pînă la data falimentului, au fost retrase de către participanți 8848 de variante, cu o valoare totală de 120 934 552 lei.

Aflăm despre Sonia Ceaușu-Mițan că este născută la Ploiești, pe 29 nov. 1959 (zodia Săgetător) și este de profesie inginer chimist. A divorțat de curînd, iar copilul, minor, i-a fost încredințat soțului (!).

Astfel, în Ploiești, legenda Soniei se destramă, dar, în același timp, speranțele și pasiunile cetățenilor păgubiți se reaprind ! Soluția mult-așteptată nu mai plutește în eter, ci... în mîinile Poliției și Procuraturii județului Prahova !

RALUCA VRABIE ■

În biroul primarului supraviețuiește portretul lui Ceaușescu

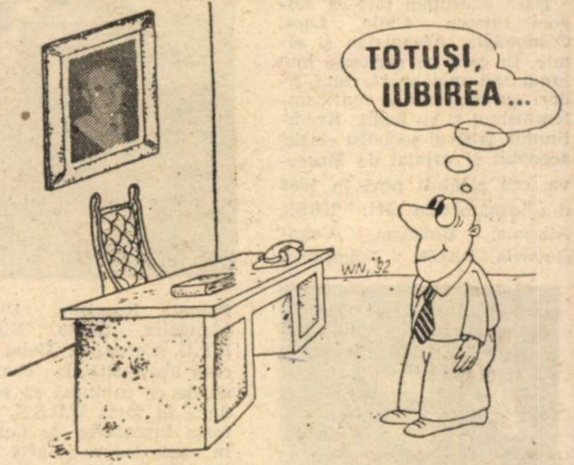

La Pătrăuți, în județul Suceava — localitate dragă inimii de vînător a lui Ceaușescu — sînt zile întregi în care nu găsești nici un funcționar al primăriei la datorie. Praful (o fi de pușcă ?!) a pus stăpînire pe biroul primarului, unde la loc de cinste tronează autoritar portretul tovarășului Ceaușescu. Unul dintre numeroșii „fini“ (aici existînd foarte mulți „botezați“ de Ceaușescu), tuciuriu, dar cu simțul umorului, mi-a spus că, la Pătrăuți, în lipsa primarului, domnește Ceaușescu. **(Constantin Ștefuriuc).**

în paradis

Criminali, traficanți, escroci în plasa INTERPOL-ului

• *Cum acționează această organizație internațională în România*

Interviu acordat de colonel VASILE TRONECI, șeful Biroului Național INTERPOL din România

Ce este ? Ce se vrea a fi INTERPOL-ul ?

— Domnule colonel Vasile Troneci, propun să începem cu chiar începutul: ce sarcini, ce misiuni speciale are Biroul Național INTERPOL în România?

— Biroul Național INTERPOL din România este format dintr-un colectiv restrîns de ofițeri și de transmisioniști, cu experiența necesară în domeniu și cunoscători ai uneia sau a două limbi de circulație internațională. Biroul nostru colaborează cu celelalte poliții naționale afiliate la INTERPOL și, firește, cu centrul de la Lyon, unde este secretariatul general, condus de dl. Raymond Kendall, care a vizitat nu de mult România.

— Cîte țări sînt afiliate la INTERPOL?

— La adunarea generală care a avut loc pe 10 noiembrie 1992 la Dakar s-a spus că numărul țărilor afiliate la INTERPOL este de 169, dar din anul 1993 urmează să fie reprezentate distinct Cehia și Slovacia, plus alte țări din cadrul CSI care și-au dobîndit independența.

— Lumea cînd aude de INTERPOL, dle colonel, se gîndește la o caracatiță gigantică, și căreia nu-i scapă nimic: traficanți de droguri și criminali notorii, armatori corupți și traficanți de arme. Nu este o imagine supralicitată?

— Organizația internaționa[illegible] de poliție criminală (terme[illegible]l provine din latină și este [illegible]elași în engleză ca și în [illegible]ceză) a fost creată încă [illegible]n 1956. Și-a cîștigat o faimă internațională tocmai prin această excelentă cooperare cu polițiile naționale de pe toate meridianele. Un criminal înrăit sau un traficant de droguri sau arme, ajuns în mrejele INTERPOL-ului, are tendința să se predea, știind că are puține șanse să scape în vreun colț de planetă, fără să poată fi dibuit, chiar cu identitate și fizionomie false.

Organizația noastră este interguvernamentală. Statul nostru este membru cu drepturi depline. La cooperarea internațională participă un organ de stat, poliția. Cotizația anuală o plătește statul român. Din anul 1978 ECOSOC-ul, din cadrul ONU, a recunoscut INTERPOL-ul ca organizație internațională interguvernamentală. Organizația noastră nu are scopuri politice, religioase, rasiale. Ne-am afiliat la INTERPOL din anul 1973. Avem o brumă de experiență. Cooperăm bine cu polițiile naționale din țările membre, dar nu pot să nu spun că primim tot sprijinul și din partea română.

— Cum se face această cooperare de care amintiți?

— Legăturile sînt multiple. Prin stație specială de radio, prin fax, telefoane internaționale și corespondența uzuală.

— Care este dependența dv.? Cît aparțineți de Ministerul de Interne și Inspectoratul General al Poliției, cît aparțineți de centrul INTERPOL?

— Înainte de revoluție eram [illegible]ct controlați atît pe linie profesională cît și politică. Acum avem o mai mare libertate de acțiune, chiar dacă aparținem deopotrivă de MI și IGP, plus de centrul nostru. Activitatea chiar și înainte de revoluție avea un profund specific de INTERPOL. Nu spun că nu au existat unele ingerințe politice înainte vreme...

Minorii, eterna dramă universală

— Fenomenul infracțional este într-o creștere și o diversificare îngrijorătoare. Din păcate, în atari acțiuni sînt tîrîți și minorii inconștienți.

— Situația nu este valabilă doar pentru țările est-europene, ci pentru întreaga lume. Traficul de droguri, de exemplu, se împreună cu traficul de arme, cu terorismul internațional. Apare ca fenomen agravant furtul de minori, în adevăr. Banalul furt de buzunare, organizat în bande, se finalizează nu doar cu jecmănirea persoanelor ci și cu crime. Grupuri de peruani și columbieni acționează în diverse țări. Apoi, furtul de minori și răul tratament la adresa minorilor. Organizarea lor în bande. Vezi exemplul Braziliei.

— Nici la noi situația nu este mai strălucită, dle colonel...

— Adevărat ce spuneți. Școlile de reeducare și pușcăriile sînt pline ochi. Legea ne obligă să nu ținem minorii în penitenciare împreună cu infractorii maturi, din rațiuni ușor de bănuit. Din păcate, situația este valabilă la Timișoara ca la București, la Galați și Brăila ca și la Cluj, Iași, Satu Mare și Sighetu Marmației.

— În acțiunile dv. sînt vizați cetățenii români fugiți ilegal în străinătate ori și infractorii internaționali care ne tranzitează țara?

— Și unii și alții. Infractorii de drept comun. Vă dau un exemplu care îmi este acum la îndemînă. Numitul Plugaru a comis o gravă infracțiune și a fugit în străinătate. L-am dat în urmărirea birourilor internaționale INTERPOL și a fost arestat în cele din urmă în Franța. Organele de poliție și procuratură din România au întocmit formele legale de extrădare, iar primul ministru a semnat cererea de extrădare, conform uzanțelor.

— Dați-ne exemple, cît mai multe exemple, dle colonel Troneci.

— Zilele trecute mi-a dat telefon un cetățean din Bacău. I-a dispărut mașina în străinătate. Am dat-o în urmărirea poliției respective. Sînt oarecari șanse să fie depistată, dacă nu cumva a fost dezmembrată. Priviți și acestea faxuri venite azi. A dispărut o fetiță minoră de 9 ani. Am dat-o și noi în urmărire. Nu în toate cazurile fotografia individului, amprentele sînt suficiente. Unii își schimbă identitatea, alții fizionomia. Un pașaport fals se eliberează pentru 50 de dolari de către mafioți.

— Am văzut stația RADIO din preajma Politehnicii... Aveți, realmente, șanse să cooperați și să comunicați rapid.

— Încercăm să ne profilăm pe computere din anul 1993. Priviți și aceste notițe informative, avînd culorile roșie, verde, albastră. Roșul desemnează extinderea cercetărilor penale și a urmăririi infractorului. Verde înseamnă supraveghere apropiată.

Crima de la Precupeții Vechi

— În presă a apărut, dle colonel Troneci, informația că INTERPOL-ul a dibuit ucigașul de la Precupeții Vechi. Cît e adevăr? Cîtă mistificare?

— A apărut această informație în revista „ZIG-ZAG". Eu nu i-am spus așa ceva ziaristului. I-am spus doar că ucigașul nu are cazier și este greu de depistat. Fiind deci curat, fără cazier, ne va veni din cale afară de greu să-l depistăm. A lucrat ca un profesionist. N-a ieșit de nicăieri! Dar în meseria noastră surprizele se ivesc și cînd te aștepți cel mai puțin.

— Alte cazuri, dle colonel, rezolvate de biroul național INTERPOL...

— Colegii dintr-o țară occidentală ne-au cerut să arestăm un individ care se ocupa cu trafic de fonduri, cu ilegalități financiar-contabile. Respectivul cetățean coopera, însă, cu o firmă română. Și-a rezolvat problema în țara lui și s-a înapoiat în România. M-a sunat că este curat lacrimă. Nu pot să vă dau alte detalii, tocmai din considerentul că noi protejăm adesea omul. Un alt cetățean era cunoscut ca un împătimit plasator de cecuri false. Comunicarea s-a făcut prin fișa verde. Imediat l-am dat în consemn la graniță. În noaptea de revelion a pătruns în România. Cu un coleg de la IGP, specialist în falsuri în acte, am pornit la Oradea. De aici l-am urmărit pe infractor pînă la București, unde a încercat să plaseze un cec fals de 1 500 dolari la shop-ul de la hotelul București. L-am prins și arestat. A plătit cauțiune și l-am eliberat. Am ocrotit, așadar, statul român de păgubirea cu 1 500 de dolari. Nu e mult, dar e ceva.

— Insist să ne relatați și alte cazuri, cu gîndul secret că cine insistă rezistă... Glumesc, de bună seamă.

— Tambac Daniel a comis, împreună cu alți doi indivizi, o tîlhărie și un omor deosebit de grav asupra unui libanez. Pe doi i-am prins la scurtă vreme, dar Tambac Daniel a fugit în străinătate. L-am dat în urmărire generală. Poliția din Turcia l-a arestat și noi am cerut extrădarea. A fost pedepsit la ani grei de detenție pentru complicitate la crimă.

— Dar somalezii din pădurea Băneasa? Dar romii noștri cei de toate zilele, expatriați din Germania...

— Nu intră în competența noastră. E adevărat însă că circa 80 la sută din acțiunile concertate din ultima vreme sînt cu poliția din Germania. Nu e vorba doar de lebede și pisici... în Austria, Franța, Italia, Turcia, Germania, nu doar romii ci și românii noștri ne-au dat serioase bătăi de cap. Un lot de prostituate și proxeneți români a fost recent arestat în Turcia. Un cetățean din Oradea a agresat un polițist în Viena etc.

Un ofițer de INTERPOL a ucis cu sînge rece

— Un ofițer din cadrul biroului pe care îl conduceți, a ucis unul dintre doi frați, într-o încăierare dintr-un local bucureștean...

— Cazul reprodus în „Evenimentul zilei" este real. Cu un singur amendament, s-a petrecut pe 26 septembrie 1991. Plutonierul Dan Tincea a fost trecut în rezervă și condamnat pentru fapta sa.

— Vreunul dintre cei 200 de oameni ai lui Michael Jackson v-au creat bătăi de cap?!

— Nu s-a pus problema. Superstarul american s-a bucurat de protecție prezidențială și guvernamentală. Oamenii cu care colaborează sînt aleși pe sprînceană. Cînd o personalitate sau un om de stat vizitează o țară străină, trebuie să-i asigurăm protecția. Terorismul internațional este în floare. Ne bucurăm sincer că nu am avut, deocamdată, astfel de evenimente nedorite.

Pe Nuță, Postelnicu, Bobu și Ceaușescu nu-i interesau criminalii români

— Dle colonel Troneci, vă pun o întrebare oarecum mai dificilă. Dacă aveți vreun caz pe care nu l-ați putut soluționa pe vremea odiosului și ați reușit să-i dați de capăt după revoluția furată a tinerilor...

— Pe Dobre Mihail l-am urmărit pentru o crimă comisă încă în 1985. Din 1987 l-am dat în urmărire generală. INTERPOL-ul din SUA l-a depistat. Am raportat, cum era obișnuința. Nu știu la ce concluzie au ajuns Nuță, Postelnicu, Bobu și Ceaușescu, care au discutat cazul, dar știu că ni s-a spus să-l lăsăm în pace. Să nu fie repatriat un criminal. Nu cred că este vorba doar de o gură de hrănit în plus în pușcărie... Nici nu pot face alte supoziții.

— Înțeleg că ați reluat cazul...

— Da, după evenimentele din decembrie 1989, am dat cazul din nou INTERPOL-ului american. Ni s-a semnalat că a plecat spre Grecia. Poliția din țara lui Ulysse îl urmărea pentru nu mai știu ce matrapazlîcuri. Chiar l-au arestat. Apoi ni l-au extrădat. A fost condamnat la 19 ani închisoare. Rudeniile victimei ucise bestial de acest satrap ne-au mulțumit că făptașul și-a primit în sfîrșit pedeapsa meritată.

— Vă mulțumim și un sincer „La mulți ani" pentru „interpoliștii" români !

— Mulțumim. Aceleași bune urări pentru colegii dv. de la revista „Flacăra" și pentru aceia care au ucenicit la „Flacăra" și conduc acum o sănătoasă aripă a presei române. Să auzim numai de bine despre români și România în anul de grație 1993!

Interviu realizat de
DORIN SĂLĂJAN

COMPUTERUL ȘI FIZIONOMIA RĂUFĂCĂTORILOR

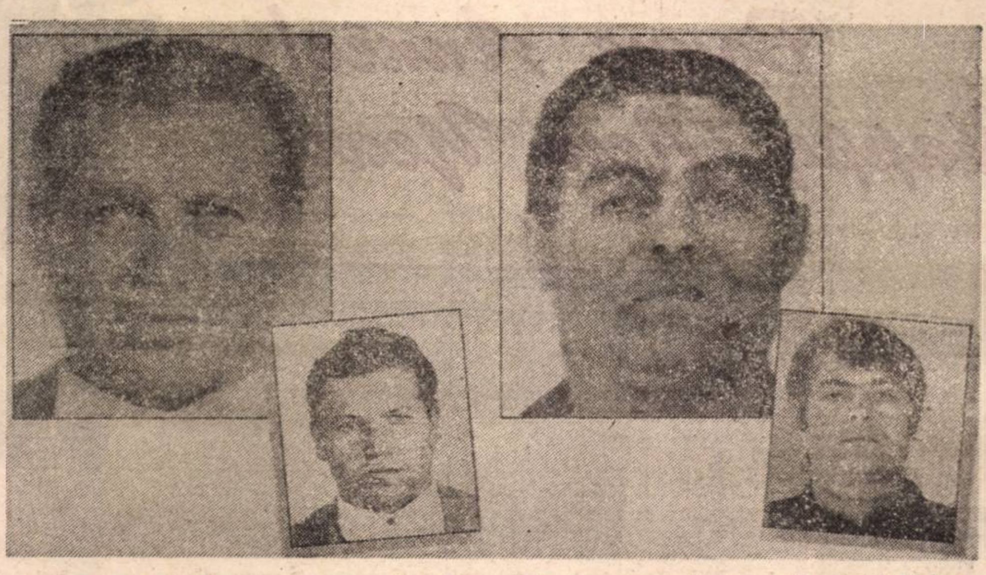

Noile tehnici de depistare a persoanelor urmărite sînt extrem de rafinate și se bazează în mare măsură pe serviciile calculatorului. Fotografiile alăturate vă înfățișează doi mafioți italieni, ce au dispărut cu ani în urmă. Pe baza unor fotografii din tinerețe, computerul a reconstituit fizionomia lor actuală, marcată de trecerea anilor.

SHARP **PRODUCTS FROM SHARP MINDS**

SAFIR PRODIMPEX S.R.L.

București, Bdul Nicolae Bălcescu nr. 4
Hotel Intercontinental; cam. 217-218
Tel.: 615 31 85; 312 30 65; 312 30 63
Fax: 312 06 92

Urează tuturor colaboratorilor, distribuitorilor și clienților săi un an nou fericit și bogat în realizări împreună cu tradiționalul

La mulți ani!
Bonne Année!
A Happy New Year!

SHARP SF8350
A4
TRAY

Scrisori cu adresă

Naivitatea ca sursă de cîştig

Un grup de şarlatani tratează sute de persoane cu mere şi gaz lampant

De cînd a-nceput să facă mărul pere şi răchita micşunele (minciunele), în strada Cogîlnic nr. 25 funcţionează o fundaţie care a descoperit cum se pot trata cîteva din bolile grave ale secolului: mastozele chistice, leucemia şi, incredibil, SIDA. Invenţia este, cu adevărat, unică: bolile amintite sînt tratate cu **mere cu gaz lampant!** Fundaţia funcţionează pe baza unui aviz, acordat de către Comisia de Privatizare din Ministerul Sănătăţii, respectiv **dna Diana Nistorescu** şi direcţia Resurse umane, din acelaşi minister (aviz special Nr. 14556/10 martie 1992). Deşi s-au făcut o seamă de sesizări din partea vecinilor şi a pacienţilor intraţi sub incidenţa tratamentului (în unele cazuri din partea familiilor îndoliate), decizia dnei Diana Nistorescu a rămas mult timp valabilă. Şi curioasă pentru mulţi colegi de breaslă, care s-au arătat surprinşi de faptul că dna dr avizează activităţi naturiste, iar faţă de cele strict medicale are rezerve şi reticenţe. Pentru că programul buclucaş al **Fundaţiei Coman — Bărbulescu** a afectat liniştea şi siguranţa celor cincizeci de familii vecine şi a grevat sănătatea altor persoane. Însuşi inginerul Coman, faimosul inventator al merelor cu gaz lampant a murit de ciroză hepatică, o boală care, practic, ar fi trebuit vindecată cu propriu-i tratament. După moartea inventatorului, problemele fundaţiei şi secretul tratamentului au fost preluate de **Lupaşcu** şi **Marin Antoaneta**, urmaşii defunctului. Aceştia au cerut un nou aviz Ministerului Sănătăţii şi au făcut la judecătoria sectorului 6 o notificare, prin care ameninţau cu chemarea în faţa justiţiei pe cei ce vor încerca să experimenteze munca de-o viaţă a descoperitorului Coman: „ne rezervăm dreptul de a vă chema în faţa justiţiei pentru a răspunde de faptele dvoastră (cnocurenţă neloială, contrafacerea obiectului unei invenţii, punerea în circulaţie a produselor contrafăcute)". După ce au fost căutaţi de autorităţi şi ameninţaţi de furia cetăţenilor, vînzătorii de mere lampante s-au refugiat la Cabana Cioplea. Cum Predealul este o zonă de agrement, toată lumea a crezut că şarlatanii merg acolo să-şi limpezească trecutul. Numai că foarte curînd s-a constatat efectul invers; afacerea cu mere devenea din ce în ce mai benefică financiar. Timp de 45 de zile s-a lucrat intens la Cioplea, după care urmaşii inventatorului au revenit la Bucureşti, continuînd să lucreze fără aviz de funcţionare (vechiul aviz n-a mai fost valabil după moartea inginerului Coman Dumitru). Referitor la acest caz, am cerut relaţii **dlui dr Ion Mogildea**, director în probleme de privatizare de la MS. Domnia sa a declarat: „Mi se pare inadmisibil să avizezi o activitate periculoasă cu efecte dezastruoase pentru sănătatea populaţiei. Aceste situaţii au devenit din ce în ce mai frecvente în ultimii ani şi, din păcate, susţinute chiar de către o parte a presei. Ceea ce face ca impactul psihologic să devină mai puternic, iar escrocii mai siguri de forţa lor".

Noi am spune că, tot din păcate, şi factorii de decizie din MS au închis ochii şi au tăcut, fără să cunoaştem motivele acestor atitudini. Lucru care ne determină să spunem că o seamă de schimbări care se profilează în acest important sector de activitate sînt benefice şi vor aduce un aer sănătos.

MARIA TIMUC ■

REZULTATELE CONCURSULUI „ALMANAHUL FLACĂRA 1992"

• S-au cîştigat premii în bani

• Nimeni nu şi-a adjudecat televizorul color; oferta rămîne deschisă pentru următorul concurs FLACĂRA

Concursul nostru „Almanahul Flacăra 1992", prin care se cerea participantilor să recunoască personajele dintr-o fotografie, dovedeste, pe de o parte, că tinerii nu-i cunosc pe politicienii din timpul comunismului si, pe de altă parte, că oamenii mai în vîrstă, care „i-au apucat" pe respectivii politicieni si ar putea să-i recunoască în poză fie că nu sînt pasionati de concursuri, fie că nu vor să mai audă de „iepoca de aur". Pentru că **din numeroasele răspunsuri primite, nici unul n-a fost exact, nimeni dintre participanţi n-a putut să-i recunoască pe toti cei recognoscibili.**

Dintre scrisorile primite, unele stirnesc un haz imens prin umorul lor involuntar (sau, poate, enormitătile sînt puse pe hîrtie cu bună stiinţă?). Dăm mai jos cîteva mostre: **Constanta Căzănaru**, din Turnu-Severin, a depistat pe următorii: Nicolae Ceauşescu, Manea Mănescu, Răzvan Theodo[illegible] Ion Dincă, Emil Bobu, gen. Milea, Radu Câmpeanu, Ioan Fazekas, Cornel Burtică, Cornel Vulpe Dumitru Mazilu, Emil Constantinescu, Alexandru Bârlădeanu, Ilie Verdet, Nicu Ceauşescu, Ştefan Voitec, Stefan Augustin Doinas, Ion Raţiu, Gelu Voican-Voiculescu. **Ion Dacian**, din Vulcana-Băi, jud. Dimbovita, i-a văzut în fotografie pe cei de mai jos (transcriem exact ca în scrisoare): Charles de Gaulle, fost preşedinte al Frantei în anii '60; Nicolae Ceauşescu; Gustav Husak, fost preşedinte al Cehoslovaciei; Iosip Broz Tito, fost preşedinte al Iugoslaviei; Woiciech Jaruzelski, fost preşedinte al Poloniei; Kurt Waldheim, austriac de origine, fost secretar general al O.N.U. si cancelar al Austriei; Todor Jivkov, fost preşedinte al Bulgariei; Erich Honecker, fost preşedinte al R.D.G.; Janos Kadar, fost preşedinte al Ungariei; Leonid Ilici Brejnev, fost preşedinte al U.R.S.S.; Valéry Giscard d'Estaing, fost preşedinte al Frantei, înaintea lui François Mitterrand.

Stoica Silvestru, din Baia Mare, pentru o poză cu 22 de figuri, trimite o listă cu... **30** de nume! **Maria Iordache**, din Arad, găseşte, printre cei din fotografie, pe Paul Everac, Tudor Arghezi si Liviu Rebreanu. **Rodica Savu**, din Lugoj, îl vede în centrul fotografiei pe Regele Mihai.

Asadar, în adevăratul înţeles al cuvîntului concursul nostru nu are cîştigător. Totuşi, dintre răspunsuri am selectat pe acelea care au conţinut cel mai mare număr de personaje recunoscute si le-am premiat după cum urmează:

Premiul I: 10 000 lei. ADRIAN CORCODEL, Bucureşti.

Premiul II: 7 000 lei. RODICA IRIMIA, com. Cotuşca, jud. Botosani.

Premiul III: 5 000 lei, VALENTIN PÎRVULESCU. Craiova.

Cei trei cîstigători sînt invitati să ia legătura cu **FLACĂRA**, în vederea decernării premiilor.

SOCIAL

FILOSOFIA LUI BLAGA ÎN ATENŢIA MEDICILOR

De curînd, la Liceul „I.L. Caragiale", Liga de cooperare cultural-ştiinţifică România-Franţa, în colaborare cu centrul de cercetări „Alexandru Săvulescu", a organizat masa rotundă „Teorii ale inconştientului şi noologia abisală a lui Lucian Blaga". Prezentăm cîteva din opiniile exprimate:

Lucian Blaga îşi fundamentează întreaga concepţie filozofică pe fenomenul „stil", care este individual, personal, dar şi colectiv. Stilul unui om, al unei epoci este determinat de bogăţia. inconştientului. Aceasta este partea cufundată în apă a unui aisberg. (Dr. Dumitru Constantin). Blaga, spre deosebire de şcoala psihanalitică, are în vedere un inconştient vast, bine organizat pe nivele, în care se poate găsi toată istoria speciei şi istoria individuală. (Prof. dr. Liviu Pendefunda şi dr. Geo Săvulescu). Inconştientul şi teoria psihanalitică a lui Freud, Adler, Young este bine construită şi Blaga nu poate aduce aici nimic nou. (Prof. dr. Victor Săhleanu). Filozofia lui Blaga trebuie privită în ansamblul ei şi nu numai noologia abisală. Marele anonim care introduce cenzura sa este aspectul laic, filozofic, comparativ cu aspectul religios. Dumitru Stăniloaie, care l-a atacat pe Blaga în 1937, ar avea, poate, azi un alt punct de vedere. (Prof. dr. Aurel Romilă). Inconştientul în viziunea lui L. Blaga are şi o enormă importanţă practică, avînd în vedere că în şcoli sînt folosite, în continuare, metode educative stereotipe. (Prof. dr. Virgil Enătescu şi prof. dr. M.D. Micu).

FACI BINE, ALEX!

În urmă cu mai multe luni am aflat de hotărîrea lui Alex. Ştefănescu, înzestratul om al cuvîntului, de a ieşi din arena bătăliilor cotidiene împotriva a tot ce ne înveninează şi ne infestează viata de zi cu zi. Am scris atunci o tabletă, Faci rău, Alex!, *în care încercam să-l îmbărbătez şi să-l conving să revină printre cei încredinţaţi că efortul lor de a aduce ţara pe un făgaş normal nu e zadarnic. Am reuşit pentru scurtă vreme. Fiindcă, iată, începînd cu 1 ianuarie 1993, Alex. Ştefănescu renunţă, de data aceasta irevocabil, la focul disputelor sterile şi se retrage într-o izolare pe care i-o doresc cît mai fertilă, ca să-şi termine cărţi ce vor deveni, cu certitudine, repere ale literaturii române contemporane.*

Alex! Ori de cîte ori vei fi obosit de lectură sau de scris, să ştii că există undeva un om care îţi admiră curajul de a lucra pentru eternitate şi te va susţine din depărtare ca să izbîndeşti.

Îţi ţin pumnii, Alex!

GEORGE ARION ■

Formaţia rock TIMPURI NOI

LANSARE DE DISC

În prezenţa unui numeros public şi a unor specialişti în muzică tînără (printre care Florian Pittiş, Andrei Partoş, Petre Magdin) sîmbătă, 19 decembrie, orele 12, la magazinul **Muzica** din Capitală, a avut loc, în sfîrşit, lansarea discului formaţiei **Timpuri Noi.** Din motive obiective (greva tipografilor) nu s-au putut pune pe piaţă decît 100 de discuri, din lipsă de mape, urmînd ca din această săptămînă să se normalizeze situaţia. Înfiinţată acum zece ani, trupa rock Timpuri Noi, după o perioadă de funcţionare clandestină, a reuşit în acest album un sound şi un text de înalt profesionalism armonic. Muzica şi textele aparţin lui Dan Iliescu, un excelent instrumentist. De pe album se remarcă în mod special piesele **Emigrant în USA**, **Tanţa** şi **Victoria.** Imprimările au durat 75 de ore de studio în luna noiembrie a.c., producători fiind Sorin Sfîrlea, Radu Cartianu şi Sebastian Vlădescu.

Componenţa formaţiei: **Dan Iliescu, M. Moldoveanu, Cătălin Neagu, Adrian Pleşca** şi **Adrian Bortun.**

DAN MIRCEA POPA ■

Un premiu pentru

EVENIMENT FLACĂRA

Dl Marian Popa

directorul reprezentanţei Rank Xerox în România a primit trofeul SC „Publicaţiile Flacăra" SA

FIERUL DE CRISTAL

Cîte còpii va face **dl Marian Popa** trofeului **Fierul de cristal,** care în anul 1992 aparţine lui **Rank Xerox ?**

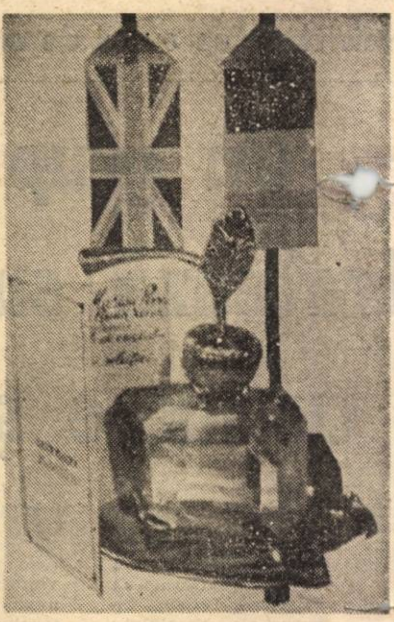

Un trofeu care deja e rîvnit de toate firmele străine şi româneşti : **FIERUL DE CRISTAL**

DAN BĂNCILĂ : De revista **Flacăra** mă leagă o veche prietenie. Oamenii care lucrează pentru această revistă îmi sînt prieteni.

Sticla şi bronzul sînt nişte materiale care, la prima vedere, nu au nimic comun. Focul, sau, dacă vreţi, **„flacăra"**, le modelează, le îmbină, astfel încît, în cele din urmă, ele dau naştere unor forme pline de forţă.

M-am alăturat cu bucurie iniţiativei revistei **Flacăra** – iniţiativă care ne-a adus aici, astăzi – dînd organizatorilor posibilitatea de a alege dintre lucrările mele un premiu. **FIERUL DE CRISTAL** este o lucrare nu foarte recentă, pe care noi am considerat-o foarte potrivită pentru a fi un trofeu acordat unui om de afaceri. Pornind de la această alegere, am început, deja, un ciclu de lucrări din bronz şi sticlă, special pentru acest fel de premii oferite de **Flacăra.**

O parte din Consiliul de administraţie al **SC Publicaţiile Flacăra SA : Alexandru Păsărin, George Arion şi Liana Tatos,** plus un mare artist, **Dan Băncilă**

Dl MARAN POPA – directorul reprezentanţei RANK XEROX în România

– Ce aveţi de gînd să faceţi cu acest obiect de artă, care are remarcabila greutate de 2,5 kg ?

– Încerc să-mi înving emoţiile, ca să nu ieşim „şifonaţi" din această situaţie. Ne bucură această recunoaştere şi vom încerca să colaborăm, în continuare, cu oameni ce au încredere în noi.

Pe perioada sărbătorilor de iarnă vom expune trofeul într-o vitrină ,la sediul reprezentanţei, apoi îl vom reproduce în toate publicaţiile noastre, ca semn al acestei inedite şi unice recunoaşteri.

CE S-A ÎNTÎMPLAT ÎN SALOANELE HOTELULUI AMBASADOR?

● Ora 17 şi cîteva minute :

Lume distinsă. Atmosferă destinsă. Muzică în surdină. Invitaţii noştri schimbă între ei zîmbete şi saluturi. Şampanie. Flori. Pupături între cunoştinţe mai vechi.

● Ora 17 şi alte „cîteva minute" ;

Continuă să sosească alţi invitaţi. Alte zîmbete, alte saluturi. Se leagă noi prietenii. Se ciocnesc cupe de şampanie. Se vorbeşte (încă) în şoaptă ; sau, mă rog, aproape în şoaptă. Se fac presupuneri. Se fac pariuri. Incertitudine. **Cine** ?! Bine, bine, dar **ce** ?!

● Ora 17 şi alte „alte cîteva minute":

Cine, încă nu se ştie, dar se ştie **ce.** Chiar **un fier de... cristal !**

FIERUL DE CRISTAL este premiul oferit de **Flacăra** firmei pe care o consideră, din toate punctele de vedere, un **model** în lumea afacerilor.

● Ora 17,30 :

Da ! „Zvonurile" se confirmă. Directorul general al **Publicaţiilor Flacăra**, domnul George Arion, anunţă (vorba ceea : cu litere de-o şchioapă) numele celui care a lucrat trofeul, un nume binecunoscut, de altfel, iubitorilor de frumos : artistul plastic **Dan Băncilă,** care este chemat la „rampă" prin aplauze.

În sfîrşit, a sosit şi clipa cea mare. Vom afla **cine** e premiantul. Avînd „libertatea de a-l alege pe cel mai bun", Consiliul nostru de Administraţie a decis : RANK XEROX !!

În aplauzele asistenţei, premiul îi este înmînat **domnului MARIAN POPA, directorul Reprezentanţei RANK XEROX în România.**

● După ora 17,30 :

Fireşte, au urmat felicitările, masa şi... ; nu, spre regretul multora dintre invitaţi, nu s-a dansat. Dar, la anul, poate, cine ştie...

MARCEL APOSTOLESCU ■

Dl **Neagu Udroiu** se grăbeşte să anunţe lumii decernarea trofeului **Fierul de cristal**

Oaspeţi de seamă din Anglia

Dl RADU CLONDESCU — director adjunct ARTEXIM

„Este pentru prima dată cînd particip la un asemenea «party» şi am avut o surpriză foarte plăcută : găsesc că este o idee bună, folositoare, plină de haz".

Dl ALEXANDRU MIRONOV

„Un **«Fier de cristal»** este un paradox, dar — nu-i aşa ? — şi **Rebus**-ul aparţine **Publicaţiilor Flacăra.** Sînt un vechi colaborator al acestei reviste, care mulţi ani a fost publicaţia numărul unu în ţară, singura în care mai găseai speranţă. Oricine dacă a publicat în **Flacăra** a repurtat, cu siguranţă, un succes profesional".

RADIO CONTACT

„Sîntem fericiţi că sîntem aici, acum, ca «proaspeţi» colaboratori ai revistei **Flacăra".**

Dl GHEORGHE DRULĂ — director tehnic al firmei LASER COMPUTER Bucureşti

„Sînt încîntat de această petrecere, de ideea ce a stat la baza ei, colaborarea strînsă între presă şi cele mai diverse firme. Tehnica de calcul este necesară peste tot, dar mai ales acolo unde se tipăresc ziare".

Dl ALEXANDRU APOSTEANU — preşedintele firmei ASA COMPANY LTD., societate româno-americană :

„Sînt unul din sponsorii premiilor **Flacăra** şi, personal, nu doresc decît ca profesionalismul dumneavoastră să lucreze nestingherit. În paranteză fie spus, eu fiind de concepţie liberală : Faceţi cum doriţi !"

Dna MĂDĂLINA SANDU — Inspector, Banca Română de Comerţ Exterior :

„Este o manifestare tipic românească. Aranjamentul este de foarte bun gust, lumea pare extraordinar de sinceră. Am venit cu multă plăcere [illegible] pentru doza de inedit a evenimentului".

Dl SANDU ALEXANDRU — Firma DHL INTERNATIONAL ROMANIA SRL — şef vînzări :

„Am răspuns invitaţiei dumneavoastră, pentru că aşa este normal. Îmi place să văd oameni fericiţi — şi fericirea şi necazurile trebuie împărţite.

Dl PAUL MĂRĂŞOIU — directorul complexului hotelier AMBASADOR

„Încerc să fiu alături de dumneavoastră de mai bine de un an şi, bineînţeles, voi continua şi în viitor. Dumneavoastră doriţi să educaţi cititorii, noi dorim să educăm clienţii prin ceea ce facem. De asemenea, dumneavoastră doriţi să veniţi cu ceva inedit. Dorim şi sperăm să găzduim toate evenimentele ce vor avea loc în organizarea **SC Publicaţiile Flacăra.**“

DL MIRCEA FLORIAN — Ministerul Turismului

„Această seară mă ambţionează. Aş dori ca următorul trofeu să revină turismului românesc. Nutresc speranţa că Ministerul Turismului poate fi un promotor, nucleul a ceea ce ar putea deveni turismul naţional. Ştiu că trebuie schimbate mentalităţile, dar mai există încă profesionişti ce sînt capabili să se dedice meseriei lor. Ne aşteaptă o muncă grea şi consider că privatizarea e unica soluţie pentru servicii turistice de nivel european.“

Calde mulţumiri pentru invitaţia făcută la această recepţie, ce încununează într-un mod plăcut activitatea dumneavoastră de un an şi vă urez pentru noul an ce bate la uşă tradiţionalul «La mulţi ani !»“

RADU CARTIANU — formaţia de muzică rock TIMPURI NOI:

„Totul este perfect ! Profit de această ocazie, pentru a vă invita sîmbătă, 19 decembrie, la lansarea noului nostru disc.“

Dl VLAD CHIRILEANU :

„Am venit puţin cam tîrziu, după decernarea premiului. Sînt surprins că nu am mai recunoscut figurile. Eu am făcut parte dintre cei care au pus bazele firmei **Pepsi-Cola** în România.

Mă întreb unde sînt oamenii care au fost anul trecut. Ce se întîmplă cu marii investitori ? Mai există, nu mai există ?! Faptul că nu am văzut pe nimeni dintre «vechile cunoştinţe» îmi dă de gîndit.“

Dl Mihai Săndoiu, şeful departamentului nostru de publicitate, împreună cu **dna şi dl Peter Manţu,** directorul părţii americane al firmei românoamericane **Dynatek**

Dl Octavian Moarcăş (Tat-Co SRL) e luat în braţe

George Pădure, sau **„un pic mai bine pentru dumneavoastră"** (şi pentru **GEPA)**

Dna Doina Ene, de la **Radio Contact,** înainte de a intra în emisie

Dl Alexandru Mironov se află în extrema stîngă, iar cel care îl ascultă cu mare atenţie nu este **dl Virgil Măgureanu,** ci **dl Aurel Perva,** redactor şef la **Tineretul liber**

Radu G. Ţeposu, directorul general de la **Cuvîntul,** sărută mîna **Europei** (dna **Petronela Salitră)**

URĂM DIN TOATĂ INIMA, PRIETENILOR NOŞTRI, „LA MULŢI ANI!“

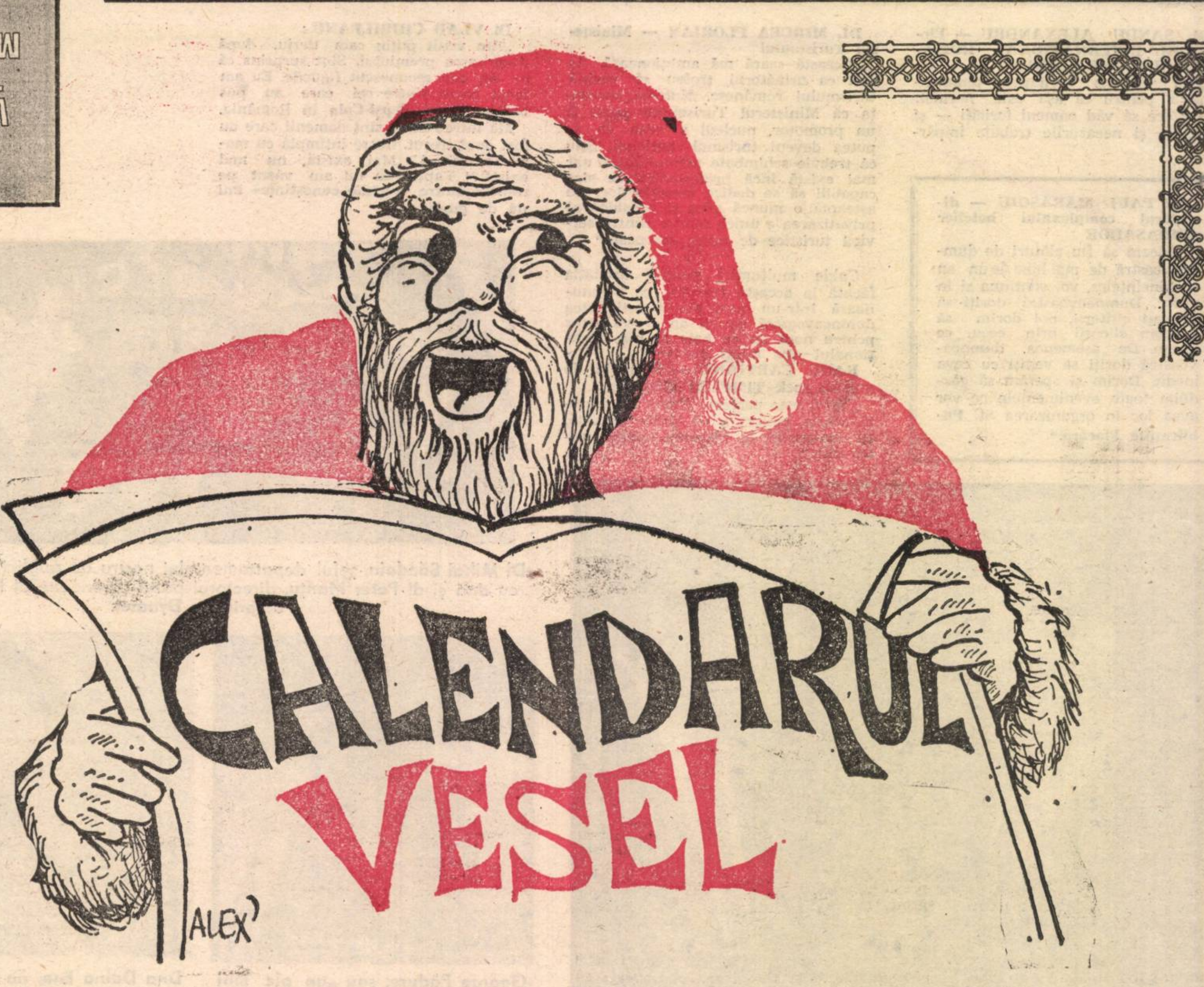

Pregătiți foarfeca pentru RĂVAȘE

Greu ți-a fost să prinzi metroul,
Greu ți-a fost să prinzi tramvaiul,
Însă fii atent, mă vere,
Că te prinde guturaiul.

Nu mă mir deloc de tine,
Te cunosc doară din fașă,
De-aia-ți spun, să-ți fac un bine:
Firea ți-a rămas trufașă.

Sînt, cu siguranță, doamne
Decît tine mai frumoase,
Dar cu mîinile lor fine
Nu fac mese mai gustoase.

Mare lucru e și somnul,
Bine face și la oase.
Dar în noaptea asta, frate,
Nu poți trage aghioase.

Cît de mult ai așteptat
Să vină Revelionul,
Însă ai de precizat:
Unde ți-ai uitat paltonul?

Cine este azi ca tine
Îmbrăcată și fardată?
Dar ai grijă cu vecinul:
Nu uita, ești măritată !

Bine-ar fi să fie bine,
Zice-o vorbă de-altădată.
Referirea-i și la tine,
Prea duci viață deocheată.

Ți-i aproape damigeana,
Păhărelul ți-este plin,
Însă nu uita, volanul
Nu-i prieten cu molanul.

Faci de toate, toată ziua,
Harnic ești, o știe-o lume
Însă noaptea – ce rușine ! –
Ești un... leneș, se cam spune.

Ce-ai găsit, păstrează bine
La o bancă, la un C.E.C.,
Fiindcă, dacă ții la tine,
Risipești și-ajungi pe sec.

Bun e vinul, iar sarmaua
Îți dispare-ndată-n gură,
Ce să zic și de friptură...
Însă, cum mai strîngi cureaua?

Mare ți-e grădina, Doamne !,
Toți se veselesc și cîntă,
Numai tu critici chifteaua
Și vrei să te iei la trîntă.

Haide, dragă ai curajul
Să cunoști și tu o fată,
Nu mai tot sări pîrleazul,
Pune-ți pirostrii odată !

Rîzi în stînga, rîzi în dreapta,
Rîzi de toate întreg anul.
Să se rîdă și de tine?
Mai bine îți vinzi motanul!

Cît de mare e năpasta
Care-atît te-a amărît ?
Te-a cam altoit nevasta?
Nu-i nimic, să-i stea în gît!

Ești frumoasă ca o rază,
Bună ești de pus la rană,
Tu le ierți pe toate-n lume:
Asta-i soarta ta de mamă.

Cîtă vreme la o masă
Se găsește-un om ca tine,
Gazda este bucuroasă
Și pînă în zori ne ține.

RĂVAȘELE TRANZIȚIEI

VIOREL CATARAMĂ

Divorțuri, certuri, mai tot anul,
Cînd comedie și cînd dramă.
Dușmanul vechi, Radu Câmpeanu
E pretin azi... la cataramă.

GH. FUNAR

A ratat primarele
Să fie mai-marele.
Ce-a fost asta? Comedie?
Fu n-ar mai fi fost să fie!

C. V. TUDOR

— Ioi istenem, nu vrem pomane,
Venit la voi urăm frumos...
— Cine ești tu, daco-romane?
— Eu sînt la mine Domókos.

ION ILIESCU

Ce vremuri a putut s-apuce.
Să ne ferească Dumnezeu:
Să-și facă-n văzul lumii cruce
Cînd el în suflet e ateu.

PETRE ROMAN

Bravul student de la Toulouse
De cîtva timp e cam mofluz:
Nu mai suportă în auz
Nici-o aluzie la... Air-Bus.

RADU CÂMPEANU

Domnia sa, șef mare liberal,
Sărea cu ușurință peste cal.
Deci nu din cauză de antrenament
A „doborît“ tocmai la Parlament.

DINU PATRICIU

Cînd doi se ceartă, din oficiu,
Apare și Dinu Patriciu.
Zicala, zice, că-l obligă:
Al treilea, crede el, cîștigă.

REVELION ÎN ANUL 2000

După o coadă de două ore la scobitori din import, mi-am întins oasele pe canapea. Somnul liniștit îmi dărui un vis frumos. Se făcea că ne găsim în pragul anului 2000, iar la televizor vorbea domnul Ion Iliescu. Ni se adresa ca de obicei cu inegalabilul său surîs, încadrat de data aceasta de o barbă albă. „Construcția pașnică a societății privatizate și înaintarea neabătută spre economia de piață — ne-a asigurat domnia sa — au înregistrat noi și răsunătoare succese. Astfel, la Combinatul de sugiuc și halva „Al kakîm Baldabîc Türkay“ (fostă S.C. Faur) a intrat în funcțiune moderna instalație de vată de zahăr. Exportăm cu mult succes, a mai arătat vorbitorul, arcuri și săgeți în Matto Grosso, picături de nas pentru Polul Nord, roabe cu comandă numerică (beneficiar tribul Mao-Mao din Tanzania), tălpici pentru canguri (comandă din Australia). Toate acestea se datorează călătoriilor mele în Somalia și vizitelor de lucru efectuate în Insula Paștelui“.

S-a dat apoi legătura cu azilul de bătrîni din Tîrgoviște. Ni s-a adresat, de sub plapumă, domnul Radu Câmpeanu: „Dragi români — a tușit domnia sa — vă înștiințez că n-am fost niciodată mai aproape de clipa cînd vom lua puterea. Nația noastră a început să se dumirească și FDSN-ul pierde teren. Opoziția a format guvern în Cuba și Coreea de Nord. Voi reveni cu amănunte după operația de prostată“.

Ne-au mai vorbit în continuare, la ora veselă, domnul Nicolae Văcăroiu, întors recent dintr-o vizită foarte importantă făcută în atolul Kua-Hi-Kuku (de care ne leagă vechi și istorice relații de prietenie) și domnul Teodor Meleșcanu, sosit și el, cu impresii excelente, de la Congresul mondial al crescătorilor de iepuri. Dar cînd să-l ascult și pe domnul Silviu Brucan (în cadrul rubricii săptămînale „The stupid people“) nevastă-mea se răsti la mine, închizînd televizorul:

— Peste cîteva ore e revelionul și n-avem ce pune pe masă. Fugi la Alimentara!

Am luat sacoșa și vaporul de 11.30. Vaporul funcționează din 1993, cînd s-a spart o țeavă la blocul P—20 și ICAB-ul ne-a propus să trecem la viața lacustră. Am cumpărat mai întîi două franzele. Le-am dat fetelor trei hîrtii de un miliard și n-am mai așteptat restul, ca să nu am vorbe pentru două sute de milioane. La Alimentara am avut noroc: tocmai se descărcau ouă de porumbel și fîn dietetic. Se dădeau și conserve din carne de arici, dar la prețul de 10 miliarde bucata am preferat să iau un kilogram de pulpe de vrabie și boturi de mistreț. Am trecut apoi pe la mercerie să-mi ridic rația anuală de șireturi și blacheuri.

Apoi ne-am apucat să ornăm bradul. L-am împodobit cu vată de zahăr și portocale din material plastic. A venit și rîndul cadourilor. Băiatul cel mare a primit o cutie de rahat (sosită prin Semiluna Roșie), nevastă-mea, o pereche de chiloți cu geometrie variabilă (se pot transforma, la nevoie, în batic, servet de masă și imitație de macrame), soacră-mea, un sul de hîrtie igienică (din cea cu miros de ananas), iar eu m-am bucurat de o pereche de opinci vietnameze (cele românești se exportă în Biafra). La desert, am ascultat colinde la „Europa Liberă“. Fiul domnului Neculai Constantin Munteanu ne-a anunțat că era cît pe-aici să fim primiți în Piața Comună, dar s-au opus Albania și Cambodgia sub pretextul că, în România, nu există încă guvern democrat. Mare porcărie!

M-a trezit nevasta mea cu o știre de ultimă oră: salamul de Sibiu s-a făcut 3000 lei. „Știu“, i-am răspuns și m-am culcat la loc.

LIVIU TIMBUS ■

DIN LUME ADUNATE

DI
VER
TIS
MENT

Într-o școală din Israel

Profesorul: Elev Rotmann, ce crezi tu despre Moise?

Elevul: A fost total lipsit de simțul orientării.

Profesorul, intrigat: Cum poți vorbi așa despre Moise?

Elevul: Am dreptate, domnule profesor. Dacă Moise, după ce a străbătut deșertul și a trecut peste Marea Roșie, ar fi luat-o în altă direcție, azi am fi avut noi petrolul și nu arabii.

Proaspăt căsătorit

Tînărul căsătorit se destăinuie unui vechi prieten:

„Dragă Ionele, cred că soția mea nu este atît de gospodină, cum se lăuda înainte de căsătorie. Am surprins-o în bucătărie încercînd să desfacă un ou cu o cheie de conserve“.

La spital

Un cetățean vine la spital cu brațul bandajat.

— Cred că am mîna fracturată, se adresează el doctorului.

— Cum s-a întîmplat?, îl întreabă medicul, examinîndu-l.

—Am vrut să evit un copil și atunci — buf!

— Ați intrat cu mașina într-un pom?

— Nu, visam și am căzut din pat.

La ora de istorie

— Vasilescu, spune-mi cum a murit Mihai Viteazul?

— I-au tăiat capul cu securea, răspunde prompt elevul.

— Cine?, întreabă profesorul.

— Securiștii, domnule profesor!

La hotel

Un călător închiriază o cameră la hotel. Cînd să se suie în pat, vede o ploniță pe cearșaf. Supărat, cheamă repede pe recepționer. Recepționerul, după ce studiază cazul, zice: „Nu vă neliniștiți, este o biată ploșniță moartă. Așa că vă puteți culca fără probleme“.

A doua zi dimineață, călătorul se prezintă la recepție, pentru a achita costul camerei și redeschide discuția începută aseară:

— Să știți că ploșnița era cu adevărat moartă, dar să mai știți că la înmormîntarea ei, care a avut loc în timpul nopții, au participat numeroase rude de ale ei și extrem de mulți invitați!

Cortegiu funerar

Pe o stradă, un cortegiu funerar. În spatele dricului, bocitoarea țipă de să ți se rupă inima:

— Unde te duci tu acum, Ionele!! Unde te duuuci, acolo unde nu ai ce mîncaaa și unde o să îngheți de friiig!!...

Bulă, care privește cortegiul, se repede în casă și strigă:

— Tată, închide repede ușa, că ăștia vor să ne bage mortul în casă!!

Iarna în București

— Tată, azi a nins cu zăpadă sintetică.

— N-am auzit de așa ceva! Cum ai constatat?

— Am pus un bulgăre de zăpadă pe calorifer și nu s-a topit nici după două ore!

Agonisite de
AUREL DIANU ■

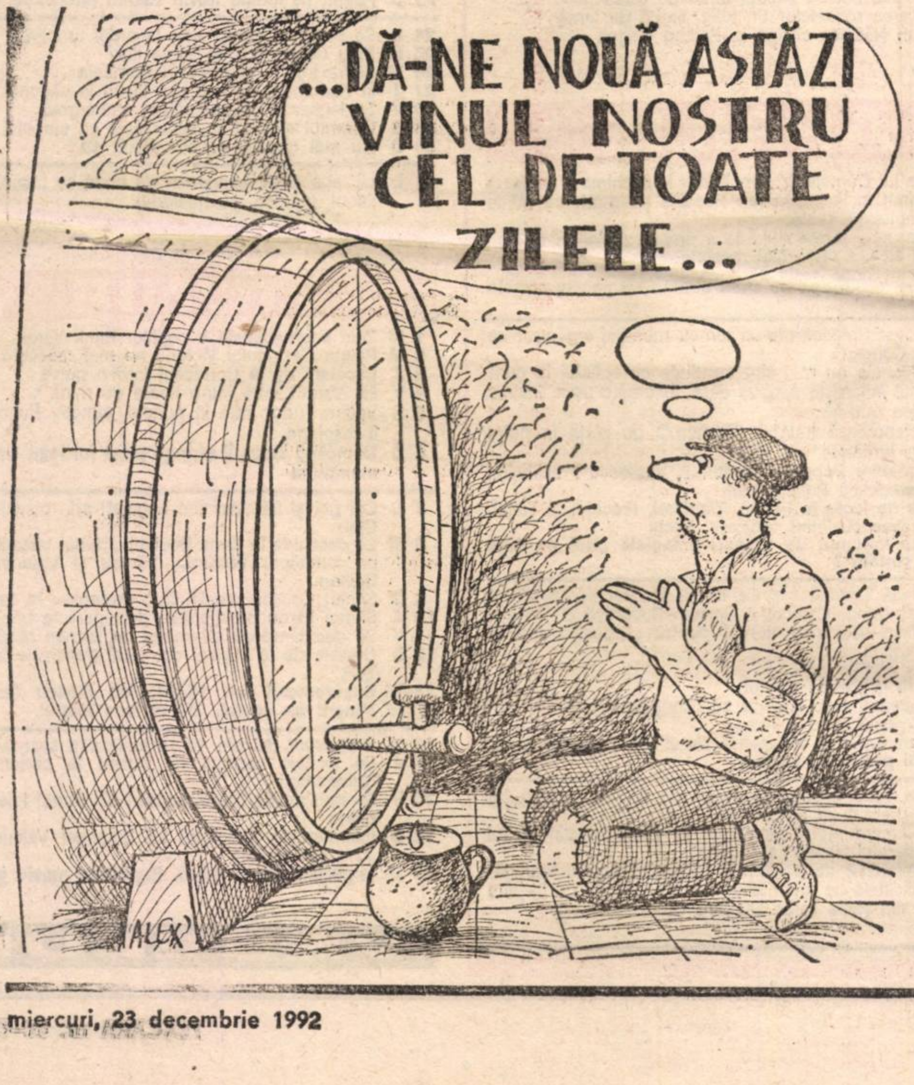
...DĂ-NE NOUĂ ASTĂZI VINUL NOSTRU CEL DE TOATE ZILELE...
ALEX

VINEXPORT®
TRADING COMPANY Ltd.

LIVREAZĂ EN GROS ȘI EN DETAIL

PRIN DEPOZITUL SĂU DIN
STR. MIHAI BRAVU NR. 32
TEL.: 642 - 7868
FAX: 312 - 8283

VODCA Alexov (Anglia) Smirnoff, Ricaloff (S.U.A.),
ROM Bahia Blanca alb și roșu (Guyana);
GIN Sovereign (Anglia),și Commander (Olanda);
BRANDY D'Orville (Franța) și Vieux de Korenaer (Olanda);
COGNAC Bisquit și Armagnac Marquis de Montesquieu; (Franța)
SCOTCH WHISKY Clan Campbell, Clarion no. 7, William Lawson;
WHISKY Canadian White Eagle și Gold Seal (Olanda);
LIQUEUR Millwood Whiskey Cream; Surfers Coconut,și Pina Colada (Olanda);
VERMOUTH Martini alb, roșu și bitter (Italia); Ponticelli alb și roșu (Olanda)
DUBONNET (Franța)
SEKT Maedchentraube alba, roze și neagra (Germania);
SEKT Nymphenburg Gold, Trocken, Cristal Kabinet, Konig Ludwig II; (Germania):
MARTINI Brut, Asti Spumante (Italia);
BERE Kaiser, Zipfer (Austria) Maccabe (Israel).

ADAOS COMERCIAL 0%

IANUARIE

1 V Vadim încearcă să intre în literatura română. Literatura română e neîncăpătoare pentru el.
2 S PNAI (Program Național de Alimentație Irațională) al ministrului Iulian Mincu. Rețete: supe ușoare de oase, fripturi grele de oase, compoturi concentrate de oase.
3 D **Azi nu se întîmplă nimic, măi dragă!**

4 L Descindere psihiatrică în Parlament. Sînt reținuți: 7 Napoleoni, 5 Burebiști, 2 Lenini, 3 Kim Ir Seni și 2 Români Mari (și lați).
5 M E promulgată legea de aur a tranziției: cine are aur face legea.
6 M Magazinele Coleus sărbătoresc două cincinale de la înființare.
7 J Michael Jackson îl așteaptă un ceas sub castan pe președintele Iliescu.
8 V Revista Prostituția sponsorizează publicațiile Uniunii Scriitorilor.
9 S Tradiții și apucături de iarnă: emanări, implementări, împușcături...
10 D **Din testamentul lui Gelu Voican Voiculescu, zanzibarezul: „Idealul pe care vi-l indic e metafizica..."**

11 L Dispută de idei: Văcăroiu cere, Văcaru evită...
12 M FDSN-ul se scindează în PRM și PSM.
13 M Generalizarea acțiunii de colonelizare a poliției.
14 J În 1991 SRI-ul a prins un spion. În 1992, cu 50% mai mulți.
15 V Gică Petrescu la Opera Română! Vinde peruci, proteze dentare, mașini de întins pielea...
16 S Lira engleză dă faliment. Leul devine monedă națională în Marea Britanie.
17 D **Patriciu devine Patrician.**

18 L Se pun două cărămizi la Biblioteca Centrală Universitară, se fură ultimele două cărămizi de la noua Bibliotecă Centrală.
19 M Apare un nou dramaturg: Calderon de la Bârca.
20 M Coca Cola Teoharie trece pe Pepsi.
21 J În clubul milionarilor sînt admiși numai miliardari.
22 V Martirul Costică flămîndul se înalță la ceruri.
23 S În urma reabilitării vechilor structuri, se revine la vechea numerotație telefonică.
24 D **Ion Rațiu lipsește de la o recepție.**

25 L Oul devine mai scump decît găina.
26 M Ziua de naștere a domnului Nicolae Ceaușescu, președinte de onoare al PSM, cunoscut dizident al epocii Iliescu.
27 M Se redeschide restaurantul **Leul și Cîrnatul** sub numele **Mia și Parizerul.**
28 J Victor Surdu cîștigă pariul cu agricultura, dar pierde banii la șeptic.
29 V Satele se apropie de orașe. Orașele se depărtează de sate.
30 S Moses Rosen primește clauza națiunii celei mai favorizate.
31 D **Se inaugurează Casa Poporului — Aripa Tînără.**

FEBRUARIE

1 L Simeon Tatu sfințește Crucea de Piatră
2 M SRI devine SRL
3 M René Radu Policrat e ales președinte de onoare al Federației de fotbal feminin
4 J Revistele România Mare, Europa Mare și Socialistul Mare instituie premiul de poezie Mircea Dinescu
5 V FUNARIADA, ediția întîi, cunoaște un mare succes în Republica Cluj
6 S Schimbarea la față: Ilie Verdeț își lasă mustăți, Radu Câmpeanu își lasă partidul
7 D **Journal de Sahara publică o notă despre Ion Iliescu. Impresie profundă în oaze**

8 L Corneliu Vadim Tudor încearcă să intre în literatura din Republica Malgașă cu poeme închinate lui Nicolae Ceaușescu și recitate în ritm de tam-tam de spătarul Mirescu. Este refuzat pe motiv că poemele aparțin lui Adrian Păunescu
9 M Profesorul Silviu Brucan termină liceul la fără frecvență
10 M Se încheie însămînțările de toamnă din 1990
11 J Se indexează cu 70% impozitele
12 V Felicia Meleșcanu e aleasă Miss TVR, Radu Theodoru e ales Mister CVT, Ion Rațiu e ales Mrs. Doina Bâscă.
13 S Scade semnificativ prețul cartofului: numai 1560 lei bucata
14 D **Profesorul Mânzatu vindecă de cancer pe Ghiță Vijelie, deși acesta nu avea nimic**

15 L Încă 4 țărani primesc actele de proprietate asupra pămîntului
16 M Uniunea Liberală Brătianu primește încă un membru și o membrană
17 M Scrisoarea celor 6: Iliescu, Roman, Mironov, Severin; Măgureanu, Marțian
18 J Domókos Geza e făcut placă pe monumentul lui Matei Corvin
19 V Ritualuri și canoane parlamentare: Spălatul pe dinți, Purtatul cravatei, Albirea cămășii, Schimbarea ciorapilor
20 S F.C. Scornicești pierde cu 18–0 meciul de baraj pentru retrogradarea în categoria Județ
21 D **Leul susține cu succes cursul dolarului**

22 L Oribila sodomizare de la Carei: un bătrîn de 112 ani violează un halterofil de 112 kilograme
23 M La Chișinău se găsește brînză. Președintele Iliescu ordonă: „Români, treceți Prutul!"
24 M Un grup de 250 de turiști însoțește naționala de fotbal în Olanda. Din aceștia rămîn la Haga 680
25 J Uzinele „23 August" își schimbă numele în „Nicolae Malaxa". Urmașii lui Nicolae Malaxa își schimbă numele în 23 August
26 V Premiul Național pentru reclamă la televiziune: apa de păr Răzvan Theodorescu
27 S Record Guiness: în Ferentari, un calorifer atinge temperatura de 12°C (cu înlocuitori)
28 D **Se dezvelesc: statuia lui Scorillo (în Piața Matache), bustul Elenei Voinea (în studioul 4), picioarele Emiliei Nicolaescu (în revista Exploatarea bărbaților în țara femeii), afacerile firmei Crescent**

MARTIE

1 L Mare trafic cu arahide mucegăite
2 M România devine placa dentară a Europei
3 M Primele semne ale stabilizării financiare: se tipăresc bancnote de 1 milion de lei și se bat monede de 25 de bani
4 J E descoperit primul director care nu și-a jefuit total fabrica
5 V Legea bacșișului interzice șpertul
6 S Corneliu Vadim Tudor încearcă să intre în literatura din Surinam cu producția autobiografică Balada unui creier mic. Cade la examenul medical
7 D **Se privatizează Uzinele „Republica". Profil nou: sugiuc, ghiudem, sacîz**

8 L Ludovic Spiess îl cîntă pe Mihai Golu la guvern
9 M Primul congres al homosexualilor la Palatul Elisabeta. Pentru discreție, intrarea prin spate
10 M Editura Porno Franco retipărește **Pe aripile vîntului** sub titlul **A violat-o și i-a luat și banii**
11 J Lui Ion Gheorghe Maurer i se mărește pensia
12 V Văcăroiu intervine: impozitele nu pot fi mai mari ca salariile!
13 S România furată din nou de occident: în locul țiganilor români, Germania a returnat țigani nemți.
14 D **Noi impozite: văcărit, funărit, pesemit, antisemit**

15 L Se schimbă lenjeria în armata română. Soldații o schimbă între ei
16 M Discuții cordiale între Tom Lantos și Jerry Păunescu
17 M Țărăniștii, aripa neaoșă, învață să pronunțe cuvîntul țăran
18 J Senatorul Dumitrașcu dotează crematoriul din Constanța
19 V Apare broșura acad. dr. doc. ing. Alexandru Bîrlădeanu „Opere complete"
20 S Petre Roman face greva foamei. E salvat prin perfuzii cu icre negre, șampanie și biftec tuluzan
21 D **În Piața Universității se strigă: „Cine-a stat cinci ani la ruși/Nu poate gîndi ca Clinton"**

22 L Lui Fane Spoitoru i se face o frecție cu gloanțe
23 M Cascada Urlătoarea primește numele Corneliu Vadim Tudor. Munții Bucegi protestează
24 M Hobby devine Lobby!
25 J Volumul „Măi, dragă" apare într-o ediție revăzută cu titlul „Măi, animalule"
26 V Revista **Munca de partid** (nume nou: Ține) tipărește editorialul „Victoria revoluției din decembrie, chezășia succeselor viitoare"
27 S Dan Iosif deschide o baricadă în Piața Universității: frigărui, mici, șprițuri
28 D **Mare scandal în Parlament: unui deputat i s-au furat 100 de ruble**

29 L Apar pile noi de ascuțit lupta de clasă
30 M Aducerea moaștelor Sf. Ioan, limbă de lemn
31 M Adrian Năstase cîștigă la Roland Garros

APRILIE

1 J Vizita lui Corneliu Vadim Tudor la eschimoși pentru a fi primit în literatura lor. Respins pe motiv că minte de îngheață apele
2 V Se instituie totala libertate a presei: ziariștii sînt liberi să-și aleagă orice altă meserie
3 S Dumitru Graur cîntă pentru ultima dată
4 D **Începe producția de săbii ultimul tip pentru armata română**

5 L Ion Iliescu pleacă într-un turneu mondial organizat de Tata Concerts
6 M Telefoanele nu mai sînt ascultate cu sufletul la gură
7 M Liliacul înflorește a doua oară. Înflorește unde înainte creștea grîu
8 J Se elaborează tratatul „Economia de piață în patru ani și jumătate"
9 V Noi martiri: Popescu Șomeritul, Vasilescu Prealihnitul și Georgescu Preamințitul
10 S Vizite de lucru la Făurei, Țăndărei, Frecăței și Tăiței. Valoroase cuvîntări, indicații, frecții
11 D **Apare volumul de versuri omagiale „Noi pe cine mai cîntăm"?**

12 L Pe lîngă Canalul 1 și Canalul 2 se deschid Canalul 3 Pitești–Aiud, Canalul 4 Sighet–București și Canalul 5 Midia–Căciulați numai pentru „Asociația foștilor deținuți politici"
13 M Renel rămîne fidel
14 M Coadă la Coada calului
15 J Măgureanu face schimb cu Câmpeanu
16 V O zi plouă, o zi e secetă
17 S Guvernul român vizionează filmul „Am ieșit din iarnă"
18 D **Să fii partidului buștean**

19 L Firma Tudor începe producția de WC-uri. V.C. Tudor cere dreptul de autor
20 M NATO cere ajutor României în conflictul din Golful Francezului. România refuză
21 M Însămînțările de primăvară se amînă pentru toamnă
22 J Certificatele de proprietate devin certificate de naștere
23 V Vine din țările calde Dumitru Graur

CALENDA

24 S Statuia lui Lenin din Piața Scînteii în vizită la Sta Libertății din New York
25 D **Gorbaciov întoarce foaia de varză**

26 L Un cercetător descoperă la microscop pe teroriștii decembrie: tusea, junghiul, guturaiul
27 M Strungul, plugul și condeiul/Au pornit să chiuie:/Ș pus flori la pălărie/Și văzduhul țiuie.
28 M Mulți copii arși în acțiunea următoare: „Aduceți c aici, lîngă pietre/Să simtă dogoarea nestinselor ve
29 J Alți copii sînt contuzionați într-o altă acțiune răsunet: „Lipiți-i, lipiți-i cu fruntea de zid/[illegible] lul ce-nseamnă partid."
30 V Verdețurile alungă dorul de carne

MAI

1 S Ziua șomerului
2 D Ziua tineretului bovin
3 L Cota de zahăr se dă odată cu Cotele Dunării
4 M Totuși... se strică Vremea
5 M Începînd de azi totul e ca ieri
6 J Se face dosar unui cadru de bicicletă
7 V La ultimul recensămînt au fost înregistrate 23 lioane de animale
8 S Se creează P.C.R. s.a.
9 D **La Scala rulează Memorialul Plăcerii**

10 L Regele P.N.L. declară: La Versoix a fost pe verso
11 M Fiți liniștiți! La toamnă vom avea o producție rec de castane
12 M Se introduce o nouă probă olimpică: aruncarea cu cera și ciocanul
13 J La Sexy Club se prezintă spectacolul: „Cu frunz fără frunză"
14 V Poporul român cîștigă frecvența de undă pentru P tul Crăciunului
15 S Vom împrumuta de la Ankara iataganul lui Solim Magnificul, simbol al independenței turcilor
16 D **La Computerland se vînd calculatoare marca Gr Groh**

17 L Se apropie vara/Acoperă-mi leafa cu ceva/Poate cu indexare/Să am măcar de-o cafea...
18 M Președintele Regatului României face o vizită rege Republicii Togo

Capitaliști din toate țăr

ANUL

AN DE LUPTĂ ÎMPOTRIV

19 M Corneliu Vadim Tudor încearcă să profite de rec mandarea lui Moses Rosen pentru a intra în literatu israeliană. E respins pe motiv că are circumcizlun la creier
20 J Se zaharisește dulceața de trandafiri
21 V Tufa de trandafiri devine tufă de Veneția
22 S Se plombează gura-leului
23 D **Pagini naționale devin Pagini internaționale**

24 L Se schimbă compoziția la ardei umplut
25 M Nicu Ceaușescu se simte jilav
26 M Biafra trimite ajutoare în România
27 J În Parlament nu mai sînt locuri la vagonul de dorm
28 V Se lansează un nou dans: embargoul
29 S Curentul electric se înlocuiește cu curentul de opin
30 D **Nu mai gîndiți, că am gîndit eu**

31 L Licitație CNA: Lungimea de undă se măsoară cu m lionul, lățimea, cu miliardul

IUNIE

1 M Ziua internațională a copiilor Rank Xerox
2 M Ruleta Cazinoului Victoria nu mai măsoară nimic
3 J Bucătarii de la Cotroceni intră-n grevă
4 V Ilie Verdeț intră într-o floare de mină
5 S Vadim Tudor intră în puncte, puncte. Puncle, punct îl respinge
6 D **Domokos Geza îi strînge mîna lui Ioan Gavra într menghină**

7 L Cei goi și flămînzi sînt angajați prin concurs la Sex Club
8 M Se deschide la firma Bouleni „Clubul Văcarilor". Mem bri fondatori: Văcăroiu, Văcaru și Uniunea Liberal Brătianu
9 M Sfîntul Costică prealihnitul; dezlegare la carne
10 J Sfîntul Miron prealignitul; dezlegare la bîte
11 V Se dau lămpașe de miner cu termen redus
12 S Grevele de la Lupeni din 1933 transmise în direct TVR
13–15 D,L,M **Bucureștenii fac 13–14. Ion Iliescu face 14–1 Minerii fac restul. SRI-ul face totalul.**

16 M Eroii revoluției din 13–15 iunie sînt avansați în grad
17 J Se încheie sezonul de turism în corturi în Piaț Universității
18 V Parașutism de mase. Lansări din turnul televiziunii ro mâne
19 S Intermercato îi acordă lui Emanuel Valeriu titlul d „Om al banului"
20 D **Importăm masiv găini. Exportăm masiv găini**

VESELUL

LA CUMPĂNA ANILOR

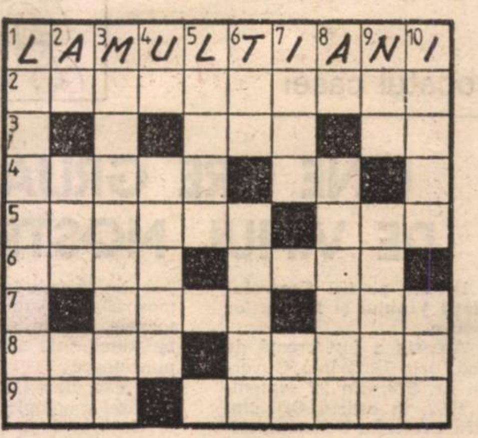

ORIZONTAL : 1) Urarea noastră adresată tuturor pasionaţilor cititori ai revistei „Flacăra". 2) Sărbătoarea împlinirii unui nou an. 3) Zăpadă — 2, 3 sarmale ! 4) Tratat cu multă afecţiune... sub visc (pop.) — Cub gol ! 5) Colindător — Siglă pentru Republica Coasta de Fildeş. 6) Instrumente... de valoare — Un om care întreţine buna dispoziţie. 7) Foarte apropiat — Oferit în dar. 8) Prăjitură festivă — A se cam întrece cu băutura (fig.). 9) Diminutiv feminin — Un vienez... gătit pentru masa de Revelion.

VERTICAL : 1) Ghirlande multicolore în bradul de Crăciun. 2) Cel care se naşte în noaptea de Revelion — Ultimele urături ! — Semenul nostru... din zăpadă. 3) Servite într-un cadru festiv la petrecerea organizată în cinstea noului an. 4) Începe uvertura ! — Nu scapă prilejul sărbătorilor de iarnă pentru a face daruri. 5) Mai încet... cu muzica. 6) Petrece... din plin! — Furnizor de carne... în ajunul Crăciunului (reg.). 7) Autorul poeziei „Ninge" (Emil) — Debutante în film ! 8) Abis ! — Împodobit în aşteptarea lui Moş Crăciun. 9) Siglă pentru „National Recovery Administration" — Sursă de unde te poţi aproviziona cu tradiţionalul zaibăr (pl.). 10) Anotimpul în care are loc sărbătoarea Crăciunului (pl.) — Serveşte la masă.

Dicţionar : RCI, NRA.

MIHAI ZGUBEA ■

S-a ivit pe culme... iarna

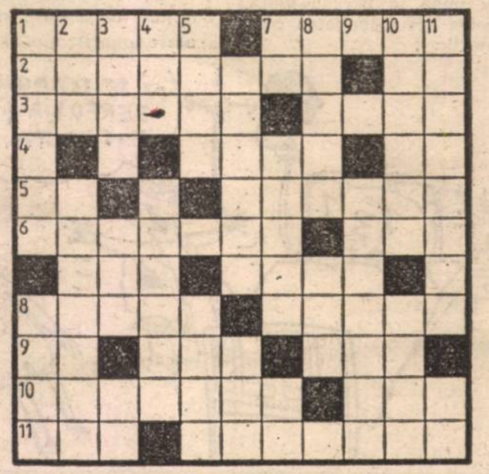

ORIZONTAL : 1) Furtună de zăpadă — Spărtură făcută în gheaţa unui rîu pentru pescuit. 2) Hibernal — 3,4 crevase ! 3) Cunoscut scriitor român, semnatar al poeziei „Pădurea iarna" (Zaharia) — Autorul povestirii pentru tineret „Gheizerul îngheţat" (Ştefan). 4) Localitate în nordul îngheţat al Rusiei — La film ! 5) „...de zăpadă", volum dăruit copiilor de către scriitorul Titel Constantinescu (neart.) — Respectate cu stricteţe în perioada sărbătorilor de iarnă (sg.) 6) Sînt puse la roţile autovehiculelor pentru a evita derapările pe gheaţă — Pitic (reg.). 7) „...în iarnă", cunoscut film artistic cu Peter O'Toole în rolul principal (pl., neart.) — Silvicultor iugoslav. 8) Autorul volumului de versuri „Anotimpul zăpezilor" (Alexandru) — A lîncezi, vorbind despre o acţiune. 9) 25 Decembrie ! — Personaj care apare în colindele de Crăciun — Îngheaţă iarna. 10) „O ninsoare de...", povestire de Anişoara Odeanu — Îşi petrece iarna... hibernînd. 11) Diminutiv feminin — Încremenit de frig.

VERTICAL : 1) Rafală de vînt care spulberă zăpada — Înhămaţi la săniile laponilor. 2) În pieţe ! — Semnatara volumului de versuri „Pămînt sub zăpadă" (Iolanda). 3) „...ursul polar", roman pentru copii de Cezar Petrescu — Zăpezi (pop.) — Luat la mijloc ! 4) Om politic malaisian — Verbul zăpezii lucind sub razele de lună. 5) A se face frig — A nu mai ţine minte. 6) Zonă de vegetaţie aflată în regiunile cu climă subarctică — Suport pentru chiciură... 7) Reci pe jumătate ! — ...Moritz, staţiune climaterică din Elveţia, renumită pentru posibilitatea practicării sporturilor de iarnă — În paltoane ! 8) Ansamblu muzical format din opt voci — În şirag ! 9) „...de iarnă", poezie de Eugen Jebeleanu. 10) Ramuri care rămîn verzi şi iarna (sg.) — Scot aburi în zilele geroase... 11) Cădere de zăpadă — Primele steluţe !

Dicţionar : INSE, NAN, LIR, ONN.

MIHAI ZGUBEA ■

Rezolvările careurilor din nr. 49

Caligrafie : CURCUBEIE ; CE ; ONOARE ; NEBUN ; CIUPERCI ; ORE ; OVA ; CEAŢA ; CR ; SE ; AH ; CIOMAG ; REVISTA ; ANI ; ESCU ; TULEI ; E ; XI ; TAIS ; VAS ; ATE ; VRILA ; OT ; MAGARI ; IDILA ; ETAPA ; SPATIU ; NELAMURIT ; ER.

La sfîrşitul turului : TRIBUNA ; CAP ; RAPIDIST ; PA ; ATAC ; MARCAJ ; GA ; IFI ; IERI ; ARA ; ECOU ; AS ; TEREN ; IMI ; T ; O ; UITA ; FADE ; RAN ; AUT ; RU ; CCE ; TURNEU ; STADION ; ALB.

Raid anchetă:

CE ESTE TRANZIŢIA ?

RĂSPUND:

Un actor

Să nu te miri că, una-două,
Ne mai iau unii de urechi:
Vrem să montăm o piesă nouă,
Dar în decorurile vechi.

Un geamgiu.

Despre tranziţie, presupune
Că n-are multe a ne spune,
Însă declară, în esenţă,
Că este pentru... transparenţă.

O demoazelă

Frumoasă, sprintenă, gazelă,
Răspunde juna damicelă:
— Ce-i asta, cum îi zici, tranziţie?
Ceva cu sexul? Inhibiţie?...

Un chelner

Ce e tranziţia? Îţi spun,
O clipă, data s-o adun...
E ca la noi nota de plată,
Adică — foarte piperată!

Un croitor

Tranziţia noastră, de acum,
E cum ţi-ai face un costum:
Poate fi stofa mai anostă,
Însă manopera te costă!

A „anchetat" pentru dv.
ION VISU ■

DIVERTISMENT

O idee (mai)... excentrică

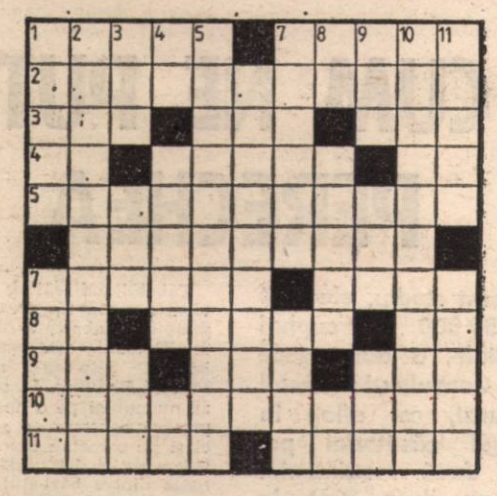

ORIZONTAL : 1) Fond de ten galben-închis — Omorît în bătaie. 2) Servite cu linguriţa. 3) Prinsă la butonieră — Tip de sanie... din combinata nordică — Acord specific stilului pop. (4) Centru modern ! — Strat exterior de tencuială — Categoria mijlocie-mică ! (sau chiar... pană, parol!). 5) Luptători de categoria grea. 6) Posibilităţi extrem de limitate. 7) Compartimentul de desfacere a pieselor turnate — Tip de condiţie. 8) Iaht la pupa! — Încheiată la gleznă — Tub descărcat! 9) E în curs de acumulare — Tijă cu flori bătute — Rezultatul final al fumatului. 10) Menţine statu-quo-ul. 11) Nume de botez (livr.) — Aşchiuţă în colectivul de copii.

VERTICAL : 1) Fază aprig disputată (pop.) — Apreciată descoperire în chirurgia cancerului. 2) Instituţii autorizate pentru eliberarea copiilor. 3) Istoria noastră bimilenară — Rase... omeneşti (sg.) — Tip de cafea de calitate inferioară. 4) Împachetări în parafină ! — Expresie de durere acută (var.) — Apariţii în public! 5) Al... mai tare (!) 6) Apt pentru reproducere. 7) Dusă pe apa sîmbetei — Puţin expus. 8) Zece vertical! — Servită ca antreu — Strîns... înlănţuită. 9) Face obiectul unui concert de fluierături — A ajunge la capătul drumului — Dă în gropi. 10) Plan de casă. 11) Fîntîna... turmelor (pl.) — Marele coş.

COLEA HERESCU ■

ŞAH

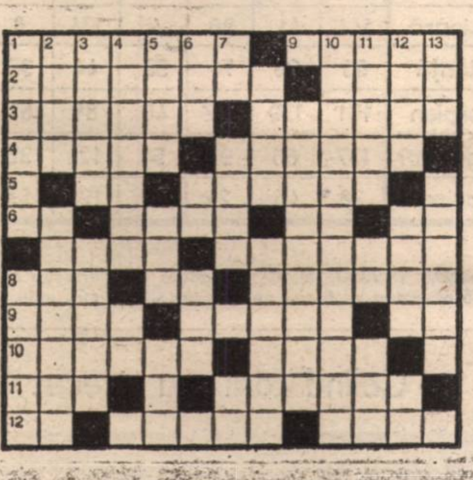

ORIZONTAL : 1) Un rege pierdut din cauza lipsei unui cal — Cu un remarcabil turn în centru. 2) Facilitează schimbul de piese (pl.) — Nebun. 3) Siciliana la rece — Îmbiaţi cu o partidă „à l'aveugle". 4) Factor esenţial într-o partidă fericită — Piese lucrate într-un anume fel. 5) A vui — A produce pierderi grele adversarului în urma unui atac distrugător. 6) Sînt — O „piesă" neagră într-un final cu patru cai — Din amor! — În cupă! 7) Viaţă — Altă variantă pentru un nebun. 8) Port în patria şahului — Prima notă — Bulboană (reg.). 9) Colonie spaniolă — Înregistrează mişcările — Final de pioni! 10) Poziţii întărite cu turnuri — Piele de viţel, tăbăcită (reg.). 11) O legătură slabă — La ultima analiză, realizatorul celor mai spectaculoase combinaţii. 12) În aval! — Schimbă toate figurile — Şi alb... şi negru.

VERTICAL : 1) Căzuţi la pat — E slab de tot (îl bate oricine). 2) Muntean — Face schimb de cai (od.). 3) Metal alcalin — Etapă şahistă. 4) Acoperire pentru rege într-o variantă mai veche — În ciur! 5) Usturoită — Semnal de alarmă pentru o figură — Bila (!) îl transformă... în nebun. 6) Dama... neagră — Pune caii în mişcare — Ceasuri... de control. 7) Dama şi regele! — Oraş în Ungaria — Bice! 8) Gen literar — Vin într-o variantă spaniolă. 9) Scoatere din joc, dictată de arbitru. 10) Atacă la rege. 11) Tură — Feţe... întoarse ! — Schimbă figurile. 12) Cal bun de curse — Piesă în temă — Final de turnuri! 13) A şti (arh.) — Gîndeşte profund, deşi e-n criză de timp.

Dicţionar : FAU, IFNI, ERHA, TRA, PECS.

LIVIU POPESCU ■

DIALOG

Cupidon om de ştiinţă, Cupidon astrolog

CUM NE PUTEM GĂSI PERECHEA IDEALĂ

Acest studiu, efectuat pe 50 000 de cupluri maritale, a durat zece ani. Consultînd tabelul alăturat, cei aflaţi în pragul căsătoriei pot afla dacă matrimoniul lor va dura pînă la adînci bătrîneţi, sau se va întrerupe curînd.

Tabelul zodiacal pe care revista noastră îl prezintă în premieră absolută publicului din România este operă celebrului astrolog american **Forrest Fickling.** El se bazează nu numai pe o nouă interpretare a semnelor zodiacale, ci şi pe cercetarea unei bogate cazuistici. De pildă, combinaţia dintre bărbatul născut în zodia Balanţei şi femeia din zodia Peştilor duce la o căsătorie fericită şi de durată. Dimpotrivă : Vărsătorul şi Fecioara se constituie într-un cuplu nefericit, ce se va destrăma în scurt timp. Un caz celebru : **Liz Taylor** şi **Richard Burton** ,el scorpion, ea „peşte", pe tabel, combinaţia arată 143 puncte, ceea ce înseamnă că se află faţă în faţă două caractere diametral opuse, incapabile de a trăi în armonie. Fickling îşi avertizează cititorii că modelul său se referă la durata dragostei, nu la intensitatea ei !

BARBATI → FEMEI ↓	Vărsător ♥	Peşti ♥	Berbec ♥	Taur ♥	Gemeni ♥	Rac ♥	Leu ♥	Fecioară ♥	Balanţă ♥	Scorpion ♥	Săgetător ♥	Capricorn ♥
Vărsător	69	34	131	123	9	57	89	67	133	88	102	60
Peşti	26	25	16	11	120	116	59	68	1	143	136	32
Berbec	50	62	70	121	103	111	109	92	79	141	76	10
Taur	99	5	94	28	105	13	48	20	39	75	80	51
Gemeni	114	100	46	119	104	82	128	110	52	22	132	71
Rac	140	14	95	23	106	72	27	118	78	84	91	2
Leu	138	55	31	18	47	42	127	73	98	130	125	87
Fecioară	144	41	96	4	134	8	107	142	135	117	115	113
Balanţă	65	29	74	53	44	30	43	126	36	49	97	108
Scorpion	101	139	112	40	81	61	33	63	122	37	64	3
Săgetător	137	66	93	54	124	35	90	83	86	85	17	77
Capricorn	38	45	24	15	129	58	12	21	6	19	56	7

TABELUL DRAGOSTEI. Caseta aflată la intersecţia celor două semne zodiacale alese arată în ce măsură căsătoria va fi sau nu fericită. Cifrele mici indică şanse maxime şi viceversa.

Colindătorii au trecut şi pe la FLACĂRA

Avocatul casei

LEGEA JUNGLEI

CINE ARE GRIJĂ DE VINUL NOSTRU

- **Divizia pentru Controlul Calităţii Vinului şi Băuturilor Alcoolice.**
- Aceasta a fost creată de curînd, prin Hotărîrea Guvernului nr. 573, din 22 septembrie 1992, în cadrul **Oficiului pentru Protecţia Consumatorilor.**
- Sediul său : str. Povernei nr. 19—21, sectorul 1, Bucureşti.
- Dintre atribuţiile sale principale menţionăm :

— supravegherea pe piaţă, prin efectuarea de inspecţii periodice şi inopinate, a respectării dispoziţiilor legale privind calitatea vinurilor şi băuturilor alcoolice, astfel ca acestea să nu afecteze drepturile şi interesele legitime, sau să nu pună în pericol viaţa, sănătatea ori securitatea consumatorilor ;

— analizarea în laborator a mostrelor provenite de la persoanele fizice şi eliberarea buletinelor de analiză corespunzătoare ,

— ,executarea, la cerere, a analizelor complete la mostrele de vinuri şi băuturi alcoolice provenite din import, solicitate de agenţii economici ,

— constatarea contravenţiilor din acest domeniu de activitate, în scopul protejării consumatorilor.

- Organele împuternicite, care efectuează controlul calităţii vinului şi băuturilor alcoolice, conlucrează, în timpul exercitării atribuţiilor lor, cu organele Ministerului de Interne, ale Ministerului Economiei şi Finanţelor şi cu alte organe de control specializ ale administraţiei publice

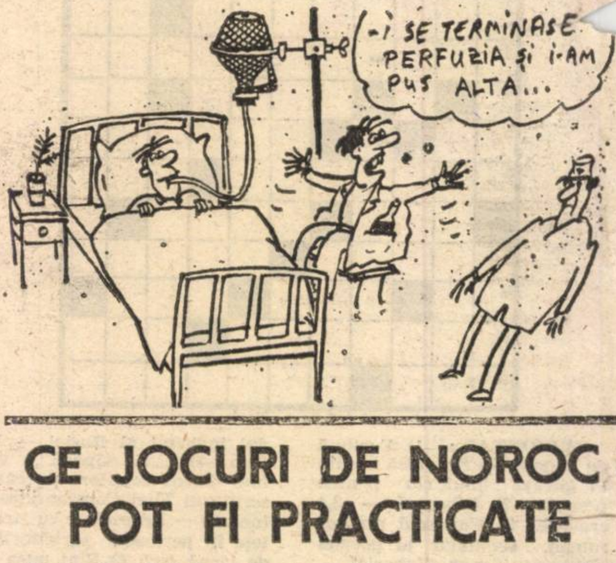
-Î SE TERMINASE PERFUZIA ŞI I-AM PUS ALTA...

CE JOCURI DE NOROC POT FI PRACTICATE

Gama de jocuri care pot fi practicate legal, respectiv în condiţiile hotărîrilor guvernamentale nr. 181/1991 şi 486/1992, este foarte largă. Numai că toate acestea nu se pot desfăşura decît după confirmarea corespunzătoare, acordată de **Comisia de coordonare, avizare şi atestare a jocurilor de noroc.** Principalele tipuri, forme sau sisteme de jocuri de noroc, care intră sub incidenţa acestei comisii, sînt :

- **jocuri** cu cîştiguri generate de elemente aleatorii, desfăşurate la mese speciale sau obişnuite, folosind bile, cărţi, însemne, oase, zaruri, etc. (ca, de exemplu : ruleta americană, ruleta franceză, black-jack, poker de orice fel, baccara, chemin de fer, red-go, punto banco, bridge, table, canasta, pinacle, 66, pasenţe, garde au coeur, belotă, 21, alba-neagra şi altele).
- **jocuri** cu cîştiguri generate de elemente aleatorii, desfăşurate folosind maşini, utilaje, montaje, instalaţii manuale, mecanice, electrice. electromagnetice, electronice, automate, digitale, video-electronice, video-mecanice, video-automate şi altele.
- **jocuri** de tip „bingo", „keno" şi „video-bingo", sau cu transmisie prin reţeaua de televiziune, în săli, etc.
- **pariuri** de orice fel, sau alte forme de transfer de bani de la o persoană la alta, prin intermediari care reţin sau folosesc o parte din aceste sume, definitiv sau temporar.
- **pronosticuri** sau pariuri sportive, dacă evenimentele aleatorii constau din rezultatele unor întreceri sportive de orice fel, inclusiv curse hipice, de ogari, automobilistice, etc.
- **loterii,** dacă evenimentele aleatorii constau din rezultatele unor extrageri de numere, de litere sau de alte simboluri, indiferent de caracteristicile dispozitivelor mecanice, electronice, digitale sau video utilizate pentru generarea acestora, sau pentru efectuarea extragerilor (urne, cupe, roţi sau alte asemenea mijloace) ;
- **jocuri** de noroc care se produc în prezenţa jucătorilor respectivi, cu sau fără participarea directă a acestora şi indiferent de mijloacele utilizate : rulete, bile, cărţi de joc, telesprint, zaruri, inclusiv toate jocurile tip „cazino" şi „minicazino" etc.

În măsura în care vor apărea şi alte tipuri de jocuri de noroc caracterizate prin atribuirea de cîştiguri în funcţie de factori aleatorii, de hazard, acestea vor intra sub incidenţa **obligativităţii avizării şi atestării prealabile funcţionării lor !**

CORNELIU OLTEANU ■

P.S. : După cum este permisă orice de ruletă în afară de cea... rusească !!! Succes !